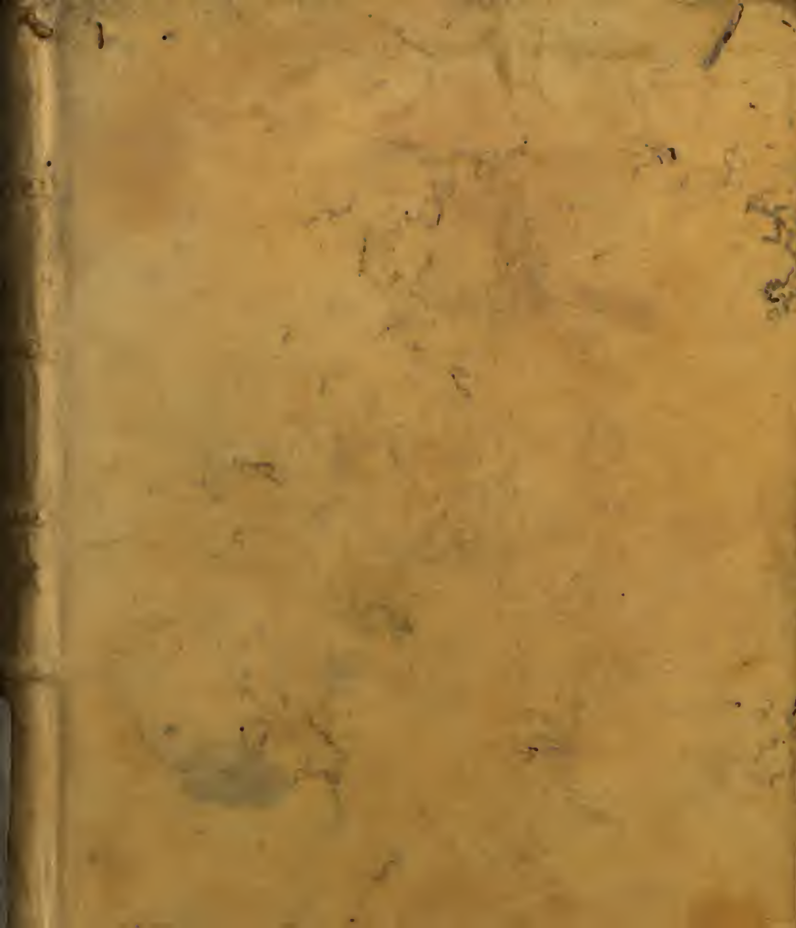

KABBALÆ DENUDATÆ
TOMUS SECUNDUS:
Id est
LIBER
SOHAR
RESTITUTUS;
Cujus contenta pagina versa monstrabit.

OPUS

Omnibus genuinæ antiquitatis, & sublimiorum Hebraicæ gentis dogmatum indagatoribus, nec non Hebraicæ & Chaldaicæ linguæ, & in specie Idiomatis Terræ Israëliticæ, tempore Christi & Apostolorum usitati, Studiosis, aliisque curiosis utilissimum, & verè Kabbalisticum.

cui adjecta

Adumbratio Cabbalæ Christianæ ad captum Judæorum.

FRANCOFURTI,
Sumptibus JOANNIS DAVIDIS ZUNNERI.
Typis BALTHASAR. CHRISTOPH. WUSTII Sen. 1684.

PARTE PRIMA

continetur

I. Synopsis dogmatum vulgatiorum totius Libri Sohar sub certos titulos digesta; cum adjectis parallelismis Novi Testamenti in usum Concionatorum; quæ est versio Libri Mareh Cohen, cujus Autor fuit R. Jisaschar F. Naphtali Sacerdos.

II. Introductio in dogmata profundiora ejusdem libri; quæ est versio partis cujusdam Libri Emekhammelech, cujus Autor fuit R. Naphtali Hirtz F. Jacobi Elchanan.

PARTE SECUNDA

I. Siphra de Zeniutha, seu Liber mysterii, pars fundamentalis totius Libri Sohar.

II. Idra Rabba, seu Synodus magna, pars alia Libri Sohar, quæ prioris quasi Commentarius est.

III. Idra Suta, seu Synodus minor, pars itidem nobilissima Libri Sohar, quæ est supplementum præcedentis,

Et hi omnes cum textu originario, qui in gratiam tyronum punctatus, & in Sectiones & Paragraphos dissectus exhibetur, una cum versione.

IV. Commentarius in Librum Zeniutha specialis, è Manuscripto à R. Chajim vital juxta tradita R. Jizchak Loriensis Germani edito, latinitate donatus.

V. Commentarius Generalis in tres illas partes Libri Sohar è scriptis R. Naphthali Hirtz collectus & translatus.

VI. Tres Tractatus initiales Libri Sohar, qui in editione Mantuana referuntur ad præfationem, cum textu originario, pro majori exercitio tyronum, non punctato, sed cum versione tamen, & Commentariis, allegatis ubique foliis utriusque editionis Libri Sohar, tam majoris seu Cremonensis, quam minoris seu Mantuanæ.

PARTE TERTIA

Quæ est

PNEUMATICA KABBALISTICA,

Seu

Doctrina Hebræorum de Spiritibus, nempe Angelis bonis & malis, item de Anima & variis ejus statibus.

I. Tractatus, excerptus & translatus è scripto Beth Elohim, cujus Autor R. Abraham Cohen Irira Lusitanus.

II. Tractatus de Revolutionibus Animarum, translatus è Manuscripto quodam Lorensi, rarissimo & magnæ inter Judæos autoritatis.

Additis per Tractatus omnes, de quibus prolixius agitur in præfatione, Locis Biblicis, qui in textibus originariis non adjecti sunt.

CANCRINIS CANCRINUS

Introitus patet haut claustris sunt ostia clausa

Ianua se pandit nec male progrederis

R	A	H	O	S	A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S	O	H	A	R
A	H	O	S	A	N	I	M	U	I	T	I	T	T	I	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S	O	H	A
H	O	S	A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S	O	H
O	S	A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S	O
S	A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S
A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A
N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	M
I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I
M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M
U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U
L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L
T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	O	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T
I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	O	N	O	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I
T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	O	N	U	N	O	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T
T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	O	N	U	X	U	N	O	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T
I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	O	N	U	X	E	X	U	N	O	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I
T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	O	N	U	X	U	N	O	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T
T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	O	N	U	N	O	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T
T	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	O	N	O	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I
T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	O	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T
I	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	C	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L
U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	E	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U
M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	N	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M
I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	T	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I
N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	R	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N
A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	O	S	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A
S	A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	S	U	A	S	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S
O	S	A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	U	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S	O
H	O	S	A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	A	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S	O	H
A	H	O	S	A	N	I	M	U	L	T	I	T	T	I	M	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S	O	H	A
R	A	H	O	S	A	R	I	M	U	L	T	I	T	T	I	T	T	I	T	L	U	M	I	N	A	S	O	H	A	R

LECTORI PHILEBRÆO SALUTEM!

§. 1.
Vod Titulus Cabbalæ nostræ denudatæ promiserat, post editum Tomô primô Apparatum, nunc ad ipsum librum Sohar convertimur, de quo paucula hîc præmittenda sunt. Nimirum ille nomen habet è loco Dan.12.v.3. ubi dicitur: Et intelligentes fulgebunt כזהר sicut splendor firmamenti. In quem locum sic scribitur in principio præfationis majoris תקוני seu Supplementorum Libri Sohar׳ והמשכילים אלין רבי שמעון וחבריא יזהירו כד אתכנשו למעבד האי חבורא רשותא אתיהיב לון ולאליהו עמהון וכל כשמתין דמתבתאן לנחתא ביניהו ולכל מלאכיא באתכסיא ובארח שכל ועלת על כלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הוין ולכל כנויין לדרגא לון (ס״א לגלאה לון) רזין תמירין כל שם בדרגא דיליה ורשותי יהיב לעש׳ ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא: Id est: *Et intelligentes.* Isti sunt R. Schimeon & socii. *Fulgebunt.* Cùm congregati essent, ut componerent hunc librum, licentia data est ipsis, & Eliæ cum ipsis, & omnibus animabus Scholarum (supernarum) ut inter eos descenderent; & omnibus Angelis, (ut id fieret) stylô obscurô, & methodô intellectuali. Et causa suprema omnium licentiam dabat omnibus nominibus sanctis, & omnibus variationibus Tetragrammaticis, & omnibus cognominibus, ut in gradibus sisterent illis (vel ut alii legunt, ut manifestarent illis) arcana abstrusa, & ut quodlibet nomen esset in gradu suo. Et licentiam dabat decem numerationibus, ut illis revelarent mysteria occulta, quæ publici juris facere concessum non est, donec veniat generatio Regis Messiæ. Et in præfatione minore ejusdem Libri de hoc nomine extant sequentia. כתוב והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וגו׳ (דניאל יב) אלין אינון רבי שמעון בן יוחאי וחבריו רבי אבא ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יצחק ורבי אלעזר ושאר חבריא דאזדהרו זהירו לעילא כזהר הרקיע· מאי כזהר· אלא כד עבדו האי חבורא אסתכמו עליה לעילא וקראו ליה ספר הזהר· Id est: Scriptum est: Et intelligentes fulgebunt ut splendor firmamenti. [Dan.12.v.3.] Isti sunt Rabbi Schimeon ben Jochai, & Socii ejus R. Abba; & R. Jose; & R. Chija; & R. Jizchak; & R. Elcasar [Hic à multis vocatur R. Eliefer, sed in Sohar nunquam scribitur אליעזר cum Jod, sed אלעזר, quod est nomen Lazari apud Hellenistas.] & reliqui Socii, qui illustrati sunt splendore superno, qualis est splendor firmamenti. Quid sibi vult illud כזהר sicut splendor? Nimirum cum componerent hunc librum, consensu

suo eundem approbabant in supernis, eumque vocabant ספר הזהר Librum splendoris.

§. 2. Et quia hinc patet, quod Autor hujus libri dicatur R. Schimeon filius Jochai, breviter huc transferemus de isto, quæ narrantur in Gemara Tractatu de Sabbatho cap. 2. fol. 33. b. his verbis: Quodam tempore considebant una R. Jehudah, R. Jose, & R. Schimeon præsente quoque ipsis R. Jehudah filio proselytorum. Tum exorsus R. Jehudah dicebat: Quam pulchra sunt opera populi hujus (Romanor. scilicet!) extruxerunt enim fora, extruxerunt pontes, extruxerunt thermas. Ubi R. Jose tacebat. Sed R. Schimeon filius Jochai respondebat, dicens. Quicquid struxerunt, non nisi sui commodi causa struxerunt. Fora nimirum, ut illic sedere queant mercatores: Thermas, ut ipsi in illis delicias habeant; & pontes, ut ex illis vectigal capiant. Tunc R. Jehudah filius proselytorum abiens, ista enarravit, ita ut innotescerent Cæsari. Qui hanc tulit sententiam: Jehudah qui extulit extollatur: Jose qui siluit, exulet in Cyprum: Schimeon qui vituperavit, occidatur. Tunc hic & filius ejus sese occultabant in auditorio, & domestici ipsorum quotidie ipsis afferebant placentam panis & poculum aquæ. Sed quia rigorosa erat sententia, ipse dicebat filio suo: Mulierum animus levis est; forte dolore angentur, & nos manifestabunt. Abierunt ergò & sese occultarunt in spelunca quadam: ubi contingebat miraculum, ipsisque creabatur arbor siliquifera, (cujus fructus κεράτια) & fons aquæ. Deponebant igitur vestes, & usque ad collum suum sedebant in arena, totâque die studebant: tempore precum autem induebant & operiebant se, & orabant: deinde vestes iterum deponebant, ne eas detererent. Sic sedebant per duodecim annos in spelunca: donec veniret Elias, adstansque ingressui speluncæ, diceret: Quis indicabit filio Jochai, quod mortuus est Cæsar, & irrita reddita est sententia ejus. Exite & videte homines, quomodo colant & seminent!

§. 3. De hoc egressu è specu autem ista narratur historia in Sohar super Genesin Editionis Cremonensis col. 36. Mantuanæ fol. 11.

רבי פנחס הוה שכיח קמיה דר' רחמאי בכיף ימא דגנוסר וגבר נשרב וקשישא ביומין הוה ועינוי אסתלקו למחמי אמר לר' פנחס ודאי שמענא דיוחאי חברנא אית ליה מרגלית אבן טבא ואסתכלית בנהורא דההוא מרגלית נפקא בנהירו דשמשא מנרתיקה ונהרא כל עלמא והוא נהורא קאים משמיא לארעא ונהיר כל עלמא עד דייתי עתיק יומין ויתיב על כרסיא כדקא יאות והוא נהורא כליל כלא בביתך ומנהורא דכליל בביתך נפק נהירו דקיק וזעיר ונפיק לבר ונהיר כל עלמא זכאה חולקך· פוק ברי פוק זיל אבתריה דה הוא מרגלית דנהיר עלמי דהא שעתא קיימא לך נפק מקמיה וקאים למיעאל בההוא ארבא ותרין גוברין בהדיה חמא תרין צפרין דהוו אתיאן וטאסין על ימא רמא לון קלא ואמר צפרין צפרין דאתון טאסין על ימא חמיתון דוך דבר מחאי תמן· אשתהי פורתא אמר צפרין צפרין זילו ואתיבו לי· פרחו ואזלו עאלו בימא ואזלי ליה עד דנפק הא אינון צפרין אתיין ובפומא דחדא מנייהו פתקא חדא וכתיב בגווה דהא בר יוחאי נפק מן מערתא ורבי אלעזר בריה אזל לגביה ואשכח ליה משניא וגופיה מליא חלודין· בכה בהדיה ואמר וי דחמיתיך בכך אמר זכאה חולקי דחמית לי בכך דאי לאו הכי לא

חמי

חמי תנא בכך לא הרנא בכר: Id eſt, *R. Pinchas conſidebat ante R. Rachamas ad littus maris Genoſar, qui admodum decrepitus erat, ut oculi ejus deficerent. Hic autem dicebat ad R. Pinchaſum: profectò audivi, Jochaum ſocium noſtrum habere margaritam pretioſiſſimam* [per quam intelligitur R. Schimeon filius Jochai] *& vidi ſplendorem iſtius margaritæ, quod prodiret in fulgore qualem ſol habet, è theca ſua:* [i. e. Rachamæus enarrat ſe in viſione vidiſſe, quod R. Schimeon filius egrediatur è ſpelunca ſua, plenus ſapientia fulgidiſſima] *& illuminaret totum mundum* [ſenſus eſt doctrinam Cabbaliſticam, quæ hactenus tantum traditione orali propagata fuerat, jam à R. Schimeone conſcriptum iri, ut pluribus communicari queat.] *Et lumen illud ſtabat à cœlo usque in terram, & illuminabat totum mundum.* [i.e. Ille divina theoremata in terra propalaturus eſt.] *donec veniret Senex dierum, & ſederet ſuper throno, prout decet.* [i.e. Doctrina ſua in ordinem rediget omnes gradus divinarum emanationum usque ad Senem dierum ſive coronam ſummam, cujus thronus dicuntur Nomina inferiora.] *Et illud lumen totum continebatur in domo tua:* [viderat enim, quod ignoraverat, R. Schimeonem eſſe generum R. Pinchaſi.] *Et è lumine contenta in domo tua, prodibat lumen tenue & exiguum,* [hic intelligitur R. Eleaſar filius R. Schimeonis.] *Idque promicabat foras & illuminabat totum mundum.* [Senſus eſt; quod viderit & iſtum R. Eleaſarem ſcripturum partes quasdam libri Sohar.] *O beatam portionem tuam!* Egredere fili mi! egredere! vade quæſitum iſtam margaritam, quæ illuminat mundum: [i.e. abi in occurſum R. Schimeoni, quem in viſione video egredientem è ſpecu ſuo.] *nunc enim hora tibi favet. Hic exiit ab eo; cumque adſtaret ut ingrederetur naviculam, ubi cum ipſo erant duo viri; vidit duas aves* [vel ſub earum forma angelos] *advenientes, & volitantes ſuper mare. Emiſit ergo vocem erga eas, dicens: O aves, aves, quæ circumvolitatis ſuper mare, vidiſtisne locum ubi degat filius Jochai? Cunctatusque parum iterum dicebat: Aves, aves, abite & referte mihi reſponſum. Illæ avolantes abibant, & pergentes per ulteriora maris proſequebantur viam ſuam; donec exiret* [R. Schimeon cum filio ſuo è ſpelunca.] *Tunc illæ aves redibant, & in ore unius illarum tabella quædam erat, in qua ſcriptum erat, quod filius Jochai egreſſus ſit è ſpelunca, ut & R. Eleaſar filius ejus. Abiit ergò ad eum eumque inveniebat omnino mutatum, & corpus ejus plenum rubiginoſis exulcerationibus. Flebatque cum eo dicens: Væ! quod ita videam te. Ille autem reſpondebat; beatum me, quod ita videas me! niſi enim talem me videres, talis non factus eſſem!*

§.4. Vixit autem hic R. Schimeon Jochaides ante & poſt excidium Hieroſolymitanum, prout è variis locis hujus libri colligi poteſt: & quanta deprædicentur de illius excellentia, inter alia etiam colligi poteſt ex hiſtoria illa de R. Chija, qui in viſione eum vidiſſe dicitur poſt mortem ejus in Schola ſuperna inter Sanctos & Angelos quam plurimos docentem; prout id legi poteſt col. Cremon. 23. Mant. f. 4. De morte ejus quoque infra narrabuntur plura in fine Synodi minoris. Quæ autem in vita ſua egerit, paſſim produnt hiſtoriæ in fine Synopſeos Sohariſticæ cumulatæ.

§.5. Dubium tamen quibusdam exortum eſt, an etiam vera ſint iſta, quæ in Sohar traduntur, de Sapientia ipſius Cabbaliſtica; ex eo, quod in Talmudis Codice, ubi ſæpe

ejus fit mentio, nihil unquam de Cabbala ejus commemoretur. Verum enim verò quod Pace illorum dixerim, quorum penes me magna semper fuit autoritas; id mirum nemini videatur, quia fieri potuit ut acroamatica hæc ejus dogmata quamvis conscripta essent, in terra Israelis tamen occultata manserint; & ad Babylonios translata non sint. Præsertim cum scholæ hæ ambæ, Orientalis nimirum sive Babylonica, & Occidentalis sive Jisraëlitica non admodum sibi faverent, & ipse quoque R. Schimeon Jochaides Babylonios aliquoties vocet stolidos.

§. 6. Deinde fabulosum videri, ajunt, & incredibile, quod vulgus Judæorum comminiscitur: illum cum filio librum Sohar conscripsisse in spelunca. Ubi sciendum non totum librum Sohar factum, nedum conscriptum esse in spelunca. Sed aliqua, quorum hincinde in ipso textu hujus libri fit mentio, prout exemplum occurrit in Genesin col. Cremon. 523. Mant. f. 249. Totus enim liber hic nihil aliud est in se, quàm relatio Discursuum quorundam à R. Schimeone & Discipulis ejus, nec non quibusdam aliis de rebus Divinis textibusque sacris variis in locis habitorum. Ubi deinde in utraque Editione indebite immixta sunt scripta quædam alia ejusdem materiæ, de quibus infra specialiùs dicemus. Adeoque pro Autore hujus Libri primario quidem haberi potest R. Schimeon ben Jochai, quia ex illius Schola & informatione emanavit tota hæc istius Sapientiæ compages, non ipse tamen eundem scripsit, nisi fortè Siphra de Zeniutha sive Liber Mysterii, quem hîc edimus, ipsi tribuendus est. Cætera autem pleraque conscripsit R. Abba, primarius discipulorum ejus. Imò nec ipse solus autor est omnium istorum dogmatum, sed eadem saltem, cùm antea tantùm oretenus traderentur, in unam summam redegit, partim ex ore Magistrorum percepta, partim ex scriptis quoque priorum collecta, quales fuerant Raf Hammenuna Senex; R. Jebha Senex, & similes: prout non tantùm hi, sed & liber Chanochi, Libri quidam Salomonis, & Traditiones variæ tàm in urbe Hierosolyma, quàm extra eam editæ, sæpissimè allegantur.

§. 7. Ratio autem, quare hic Autor censeatur esse suppositītius, hæc profertur: quia post mille demum annos & amplius innotescere cœperit hic Liber: cùm tamen nulla Schola in Ægypto tam diu duraverit, ut eum tot seculis ab hominum manibus excluderet, & à vermibus atque obliteratione conservaret. Ubi quidem Judæi respondent; id mirum non esse, quia & Lex ipsa per bis mille annos intra domesticos primorum Patrum parietes fuerit occultata, donec tempore Mosis per hunc publici juris fieret. Deinde & alios dari ipsorum libros, qualis est Sephir Jezira à R. Akiba è Traditionibus Abrahami Patriarchæ conscriptus, qui multô temporis spatio paucis fuerint cogniti. Adde quod ipsi Textus hujus Libri declarent, eundem non publicatum iri nisi circa ultima mundi tempora, prout apparet è loco Supplementorum veterum Suppl. 6. fol. 19. b. ubi dicitur, Eliam dixisse R. Schimeoni Jochaidæ: רבי רבי אנת הוא רבה אילנא ותקיף באוריתא וכו' וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מה איחבורא דילך כד אתגלייא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא וכו': Id est. Rabbi Rabbi, tu es arbor illa magna & grandis in Lege, (de qua dicitur Dan. 3.) sub ramis tuis, quæ sunt membra sancta multæ aves degunt, quæ sunt animæ sanctæ quoad partem supernam; & multi homines

mines

mines quoad partem inferiorem nutrientur ex hoc Libro tuo, cùm manifestabitur inferiùs ætate ultimâ sub finem dierum. Quod & alibi sæpiùs repetitur. Quibus accedit, quòd sciri nequeat quodnam ante ipsam hujus Libri impressionem ipsius fuerit fatum, & quibus in Bibliothecis Orientalium ejus latuerint exemplària, quorum unum, [prout mihi relatum est per Epistolam quandam Oxonio scriptam,] etiam pervenit in manus Patrum Oratorii, quorum Collegium Parisiis est, in quorum Bibliotheca adhuc asservatur manuscriptum. Porrò etiam styli singularitas & constitutionum ejus antiquitas, & quod nec Gemaræ nec ullius Libri Talmudici ullibi faciat mentionem; item quod ab omnibus quorumcunque locorum Judæis pro Classico receptus sit; satis testantur, illum scripto illo, quod dicitur מערכת האלהות multò esse antiquiorem, ita ut opinio illa, quæ inter doctos quosdam de novitate ejus excitata fuit, procul dubio non amplius sit prævalitura.

§. 8. Materia quæ in illo tractatur, propriè loquendo nihil est aliud, quàm tota Doctrina de Deo, ejusque Essentia & Attributis sive Nominibus; item de Messia, deque Angelis bonis & malis; nec non de Anima hominis, ejusque origine & statibus; unà cum Practicis quibusdam & Ritualibus; quorum magna pars à nobis hic exhibetur peculiari Synopsi, quæ primam hujus Tomi partem constituit.

§. 9. Forma sive methodus in hoc libro observata duplicis est generis: sicut enim Aristoteles inter dogmata sua alia vocat, acroamatica, alia exoterica: ita hic alia sunt scholæ intimioris tradita, quæ multis ænigmatibus involuta exercitatis saltem proponuntur præsertim de rebus sublimioribus in divinitate, aliisq; partibus pneumaticis: alia autem admiscentur vulgatiora. Ordo autem ab ipso Autore nullus fuit observatus; nisi quod diversis temporibus diversa edisseruerit. A collectoribus autem discursus illi igesti sunt secundum ordinem Pentateuchi; ita tamen ut non una eademque observata t series in editione Mantuana, quæ impressa est in quarto, anno Judaico 318. id est ano Christi 1558. & in Cremonensi quæ impressa est in folio anno 319. i. e. 1559. cum qua oncordat Lublinensis. Quia autem non omnes discursus directi sunt ad certum aliem textum Biblicum: sed alii multò sunt generaliores: & præ cæteris certa quadam thodo speciali sunt conscripti tres Tractatus Synoptici, totam doctrinam Cabbalisticã una epitome repræsentantes; & ita quidem ut alter alterius quasi sit Commentarius: c illi ipsi meritò præ cæteris præmittendi fuissent. Quod & ego in hac editione obravi: ita ut primo loco à me exhibeatur Siphra de Zeniutha, sive liber occultationis nysterii, qui Compendium est omnium brevissimum totius Cabbalæ, quamvis non lius extet integrum, quem tractatum editio Cremonensis & Lublinensis inserunt primæ in Genesin fol. 19. col. 75. 77. 80. 81. 84. 85. Sed Mantuana Parti secundæ fol. eqq. De hoc libro sic loquitur R. Schimeon Jochaides in Sohar sub finem Sectio-rumah ed. Cremon. fol. 78. col. 4. ובספרא רצניעותא תאנא ווים לעילא ווים

לתתא וכלהו במתקלא חד סלקין׃ מאן צניעותא דספרא׃ ארש חמשה ברקין
דכלילן בהיכל רב ומליין כל ארעא׃ אמר ר׳ יהודה׃ אי כלילן הכי מכלהו
ארש הכי הוא למאן דעאל ונפק ולמאן דלא עאל ונפק לאו הכי׃ לברכש

 דיוריה

דיוריה ניני טנרין ולא ירע בדיורי מתא זרע חטין ואכלחטין בגופייהו· יומא חד עאל
למתא אקרבוה נהמא טבא אמר ההוא בר נש דנא למא אמרו ליה למיכל אמר
וממה אתעבידא אמרו מחטין· לבתר אקרבו ליה גריצין דלישא במשחא טעם
מינייהו אמר ואילין ממה אתעבידו אמרו מחיטין· לבתר אקריבו קרמוהי טסיקי
מלכין דלישין בדובשא ומשחא· אמר ואילין ממה אתעבידו אמרו מחיטין אמר
אנא מלכא דכל אילין דאנא אכיל עקרא דכל הני ובגין ההוא דעתא מעדוני
מלכא לא ידע ואתאבידו מניה· כך מאן דנקט כללא ולא ידע בכלהו עדונין
דמהניין דנפקין מההוא כללא עכ׳

Id est. Et in Libro Zeniutha didicimus; vavim supra & vavim infra, & omnia in unum recidunt. Quid est mysterium Libri? R. Schimeon dixit: Quinque capitula sunt, quæ continent Palatium magnum, & implent universam terram. Dixit R. Jehudah: Si ista continent, præstantiora sunt omnibus. Dixit R. Schimeon: ita est, respectu illius, qui intravit & exiit: sed respectu illius, qui non intravit & exiit, ita non est. [Huc quadrat simile] de homine quodam, qui habitabat inter montana, & nihil sciebat de habitatoribus Urbium; seminiabat enim triticum & comedebat triticum in granis suis. Die quodam cùm intraret in urbem, apponebant ei panem similagineum. Ubi dicebat homo ille: Ad quid hoc? respondebant ei: ad comedendum. Et ille porrò: & ex quo factum est? respondebant è tritico. Deinde apponebant ei tortas oleo imbutas; quas cum gustaret, iterum interrogabat: Et hæc unde facta sunt? & respondebant: è tritico. Deinde ipsi apponebant placentas regias depsendo cum melle pinsitas & oleo. Et iterum interrogabat: & hæc unde facta sunt? & respondebant; è tritico. Tunc dicebat: Ego igitur Rex sum super hæc omnia, quia ego comedo fundamentum istorum omnium. Et propter hanc opinionem de deliciis regiis nihil sciebat, quippe quæ ipsi erant, quasi non essent. Ita si quis adipiscitur Generalia, & tamen cognitionem non habet omnium deliciarum perceptibilium, quæ è Generalibus illis sortiuntur. Quæ verba egregie illustrantur à R. Moscheh Korduno in Libro Pardes Rimmonim Tractat. 27. cap. 2. fol. 190. col. 3. Et à R. Naphthali F. Jac. Elchanan in præfat. in Librum Emek Hamelech fol. 4. col. 3. seqq.

Huic adjunxi Synodum magnam, quæ dicitur Idra rabba, & quia in Sectionem נשא inserta est, aliàs quoque appellari solet אדרא נשא; Qui tractatus est Libri Zeniutha uberior explicatio; & reperitur in Editione Cremonensi & Lublinensi Parte tertia à fol. 61. col. 242. & seqq. usque ad col. 273. fol. 69. Sed in Mantuana Parte tertia fol. 128. Et tertiò addidi Synodum minorem, quæ dicitur Idra suta vel etiam אדרא האזינו à sectione in quam inserta est; quæ est quasi cygnea cantio R. Schimeonis ben Jochai, & supplementum illorum, quæ in Idra magna nondum expressè satis tradita erant: ubi etiam mors ipsius describitur, hæc autem reperitur in Editionibus Cremonensi & Lublinensi Parte tertia fol. 140. à col. 557. usque ad col. 575. fol. 156. In Mantuana autem Parte 3 fol. 287. usque ad fol. 296. Deinde tractatus quosdam initiales superaddidi juxta Editionem Mantuanam, quam etiam secutus est R. Jizchak Lorjensis cum omnibus orientalibus. Et quia hâc ratione è tenebris in lucem revoco genuinos illos Tractatus R. Schimeonis ben Jochai, qui hactenus à Christianis quasi ignorati fuerunt; hinc

hinc meritò editio hæc à me vocatur Sohar restitutus, ob ordinem nimirum, non quidem temporis, nec Pentateuchi, sed doctrinæ restitutum: ut nimirum generalia sic præmittantur specialibus.

§. 10. Finis tandem Libri hujus quoque spectandus est: quem quidem R. Schimeon Jochaides nullum habuit alium, nisi ut doctrinam hanc Theologiæ Hebraicæ summam, quæ hactenus oretenus saltem propagata fuerat, pro posteritate conscriberet, meliorique methodo discipulis suis imprimeret. Sed quia toties in hoc Libro mentio quoque fit variarum apparitionum & præsertim Eliæ, quem etiam Christo Domino nostro apparuisse historia Evangelica perhibet: Deinde etiam animarum quarundam sanctarum; imò vocum è cœlo auditarum, gestorumque miraculosorum haud paucorum: quæ omnia tamen post Christi adventum in carnem evenisse traduntur, imò in ipso Christianismi propagandi paroxysmo. Hinc sæpe multumque dubius hæsi, utrum hæc fabulosa sint omnia, an verò parabolica; ad minimum pleraque, an verò prout circa eadem tempora Apollonium Thyanæum inter gentiles Christo opponebat Satanas; ita hunc Jochaidem simili apparatu eidem opposuerit inter Judæos? an verò tandem in certum quendam finem Deus ter sanctissimus dogmata hæc conscribi curaverit? Ubi quidem contra tres casus priores mihi occurrebat; partim doctrinæ hujus sanctitas & sublimitas; partim ejusdem ad explicandam scripturam Veteris & Novi Testamenti usus insignis; partim etiam, quod circa fabulosa & Satanica Deus preces non audiat: meas autem circa difficilia hæc tam sæpe cum stupore audiverit, quod in æternam illius Jesuque intercedentis gloriam deprædico. Adde quod etiam contra Christum in toto libro ne minimùm quidem effutiatur, prout in recentioribus Judæorum scriptis plerumque fieri solet. Sciscitanti igitur respondebatur: Cum perfectio animæ partim versetur circa agenda, per Sophiam practicam, quæ consistat in actibus voluntatis; partim circa contemplanda per Theoreticam, quæ consistat in actibus intellectus: Jesum quidem ut Messiam contra omnem priorum temporum (partim inter gentiles per auxilium naturæ, partim inter Judæos per auxilium Legis & meditationum) usitatam methodum, novam introduxisse, prò perficienda in praxi animâ, viam, ut nempe homo, abnegatis viribus propriis, actus omnes edat per speciale Spiritûs Sancti auxilium, ardentibus (ex vera inter magnum illud Sacrificium fœdusque Messianum in se excitata fide,) ad Patrem precibus impetratum: in quem finem Sophiæ Hebræorum theoreticæ dogmata ad hoc studium practicum in pauciora reduxerit prolegomena: eâdemque methodo propagatum etiam tum temporis fuisse & propagandum semper esse Christianismum novi fœderis professionem. Quia autem Animæ, ratione voluntatis suæ hoc modo summatæ, pro perficiendo etiam methodicè intellectu, non sufficerent paucula à Christo & Apostolis ex hac ipsa Hebræorum Theologia excerpta inque usum vitæ accommodata theoremata; Deusque prævidisset, Christianos in hunc finem abituros ad avia gentilium, quod tamen nullo modo consultum esset Christianismo, ubi vellet tam in praxi quam in theoria, ad Mæandros ex illis fontibus oriundos; factum esse speciali illius providentia, ut quicquid Metaphysicum & Pneumaticum

esset

esset in doctrina Hebræorum singulari istius Viri studio colligeretur; suo tempore, cum ultimata Christianismi instaret consummatio, inter exercitatiores feliciore praxi animos cum Christi traditis in ordinem pro facilitanda Animæ contemplatione redigendum: Ita ut non alio opus sit studiosis istius Optices Telescopio. Et Juxta hunc finem dimetiendos esse fines omnes secundarios alios; quò tandem in ultimo conspirent, qui sit Dei gloria & animæ perfectio.

§. 11. Divisio porrò istius Libri fieri potest, in partes, tam internas quam externas. Partes internas voco illas, quæ simul in una Editione combinatæ sunt: Suntque primo textus Sohar propriè dictus, qui si reliqua additamenta separentur, usque adeo magnus non est: & propriè consistit in Relatione variorum Discursuum R. Schimeonis Jochaidæ cum Discipulis suis, & Discipulorum inter se & cum aliis.

Secundò ספרא דצניעותא seu Liber mysterii.

Tertiò אדרא רבא seu Synodus magna.

Quartò אדרא זוטא seu Synodus parva; de quibus egimus supra.

Quintò סבא דמשפטים seu Historia de Sene quodam, in Sectione Mischpatim, quæ agit de Leviratus mysterio & anima. Cremonens. Part. II. fol. 43. col. 169. Mantuan. Part. II. fol. 94. in fin.

Sexto מדרש רות seu Commentarius in Ruth. Cujus additamenta reperiuntur in Editione Cremon. Part. I. col. 61. 86. Part. III. col. 114. 124. 130. 174. 181. 184. 332. 530.

Septimò ספר הבהיר seu Liber Illustris quem composuit R. Nechonjah ben Hakkanah; & cujus excerpta inveniuntur in Editione Cremonens. Part. I. col. 76. 79. 82. 86. 88. 104. 110. 112. 122. 125. 127. 130. 137. 138. 185. 241. 462. Part. II. col. 145. 259. Part. III. col. 151. 176. 201. 333. qui textus etiam hinc exscripti & peculiari libello impressi reperiuntur.

Octavò תוספתא seu Additamentum cujus partes insertæ reperiuntur in eadem Editione Part. I. col. 83. 87. 145. 176. 188. 189. 203. 222. 259. 265. 295. 303. 318. 367. 371. 487. 513. Part. II. col. 48. 107. 120. 163. 238. 358. 426. Part. III. col. 50. 82. 97. 98. 117. 149. 155. 163. 177. 184. 186 191. 193. 274. 331. 441.

Nonò רעיא מהימנא seu Pastor fidelis, per quem intelligitur Moses, qui apparuisse fertur R. Schimeoni Jochaidæ eique revelasse ea, quæ in Tractatu hoc reperiuntur. Excerpta autem ex hinc dispersa sunt locis sequentibus Part. I. col. 104. 126. 207. 211. 214. 247. 322. 343. 346. 378. 483. Part. II. col. 72. 165. 203. 281. 328. Part. III. col. 1. 26. 32. 42. 45. 47. 56. 57. 79. 122. 144. 147. 171. 187. 209. 214. 233. 235. 277. 289. 329. 332. 339. 343. 394. 400. 404. 408. 413. 422. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 447. 451. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 466. 468. 472. 519. 534.

Decimò היכלות seu Palatia, quæ tribus potissimum locis occurrunt Part. I. col. 116. Part. II. col. 358. & col. 438. Suntque descriptiones Paradisi & Inferni.

Undecimò סתרי תורה seu Arcana Legis, quæ carptim extant Part. I. col. 221. 258. 262. 370. Part. II. col. 259.

Duode-

Duodecimo מדרש הנעלם ſeu Commentarius ſecretus, cujus partes extant Part.I. col.257. 260. 261. 264. 265. 268. 269. 272. 273. 276. 296. 370.

Decimotertio רזי דרזין ſeu Arcana Arcanorum, quæ extant Part.II. col.134.

Ut nihil jam dicam de Tractatibus illis qui vocantur מדרש חזית: פקודא: ינוקא & ſimilibus, quorum quidam etiam in editione Mantuana non extant.

Partes externas voco illas, quæ in aliis editionibus prioribus ſuperadditæ ſunt: ut ſunt primò præter Tomum hunc magnum, תקוני הזהר, ſive ſupplementa Libri Sohar, quia ſunt partes quædam in Tomo majore non comprehenſæ; & vocari ſolent תקונים ישנים, ſeu ſupplementa vetera; reſpectu recentiorum. In ſpecie autem hoc in Tomo vox בראשית à R. Schimeone Jochaide ſeptuaginta modis exponitur; unde habet ſeptuaginta capitula, quæ dicuntur תקונין: quibus adjecta ſunt capitula adhuc undecim. Ipſe liber autem impreſſus eſt Mantuæ anno 318. ut & Cracoviæ.

Secundo זוהר חדש ſeu Sohar novus, in quo continentur ea, quæ in impreſſis exemplaribus Libri Sohar non extant. Ejusque partes ſunt quatuor: 1. Ipſe Textus Sohar, cui inſertum multis in locis eſt Supplementum Tractatus מדרש הנעלם, cujus pars aliqua etiam in Tomo magno continetur. 2. תקונים חדשים ſeu Supplementa nova. 3. זוהר שיר השירים ſeu Expoſitio in Canticum Canticorum ad Librum Sohar pertinens. Et 4. זוהר איכה ſeu Expoſitio in Threnos, ad Sohar pertinens. Et hisce partibus abſolvuntur ea, quæ de Libro Sohar in manibus noſtris verſantur.

§. 12. Ut autem eò commodiùs tractari queat ſtudium difficillimi iſtius Libri, haud parùm conducit, ſi cuidam ad manus ſint libri ſequentes impreſſi.

1. ספר דרך אמת, ſeu via veritatis: quæ ſunt variæ Lectiones in Librum Sohar juxta Editionem Mantuanam diſpoſitæ.

2. Pro meliori intellectu difficiliorum quorundam vocabulorum libellus אמרי בינה: quamvis eidem non in omnibus ſit adhibenda fides; dirigitur autem juxta editionem Cremonenſem.

3. Commentariolus extat in Partem primam Sohar, qui vocatur זוהרי חמה, quaſi ſplendores ſolis, qui ſequitur editionem Mantuanam.

4. Haud inutile erit perlegere Librum פרדס רמונים R. Moſcheh, Kordueri, in quo quam plurimi textus Libri Sohar & Tikkunim explicantur: quamvis ſtudium iſtius eo usque non aſcendit quo pertigit R. Jizchak Lorjenſis.

5. Valde conducit pervolvere Libellos Synopticos: quales ſunt מקור חכמה, quæ eſt altera pars libri אמרי בינה. Item

6. מראה כהן, cujus maximam partem Latinitate donatam hoc in Tomo exhibemus: Nec non

7. Libellum זר זהב, cujus magnam partem inſeruimus Apparatui noſtro, Indicis loco.

8. Tandem etiam ut dicta Biblica in Sohar & Tikkunim hinc inde explicata, commodius inveniri queant, non inutilis eſt libellus פתח עינים.

§. 13. Si quis autem habere poteſt Tractatus Manuſcriptos R. Jizchak Lorjenſis

Germani, conscriptos à R. Chajim Vital, & haut ita pridem ex oriente in has plagas allatos, quorum ibidem magnus adhuc extare dicitur numerus; illi demum lumen affulgebit longè majus. Totum autem opus vocatur עץ חיים, juxta Nomen Compilatoris; quod variis tandem viis obtinui totum. Dividitur autem in Tomos potissimum sex: quorum primus vocatur

אוצרות חיים seu Thesauri Vitæ: cujus dissertationes sunt sequentes.

1. הקדמת עץ חיים Seu Præfatio in totum opus Arboris vitæ.
2. ליקוט הקדמה. Fragmentum Præfationis similis.
3. הקדמת אחת גדולה, Præfatio quædam magna.
4. שער אדם קדמון Tractatus de Adamo primo.
5. דרוש עתיק Dissertatio de Seniore.
6. דרוש אריך אנפין Dissertatio de Macroprosopo.
7. דרוש אבא ואמא Dissertatio de Patre & Matre.
8. שער רפח ניצוצין Tractatus de 288. Scintillis.
9. שער אורות ניצוצות וכלים Tractatus de Luminibus, scintillis & Vasis.
10. מוחין דקטנות ויניקה וגדלות De Cerebris statu infantiæ & lactationis & adolescentiæ.
11. שער מוחין דצלם Tractatus de Cerebris Imaginis.
12. שער העיבור Tractatus de statu imprægnationis.
13. ענין עיבור דמוחין De Imprægnatione Cerebrorum causa instituta.
14. דרוש ישראל ורחל Dissertatio de Iisraële & Rachele.
15. שער ג רישין Tractatus de tribus Capitibus.
16. שער אביע Tractatus de quatuor systematibus Emanativo, creativo, formativo & factivo.
17. ענין אור פנימי ואור מקיף De Luce interna & Luce ambiente.
18. הפרש שבין אצילות ובין בריאה De differentia, quæ est inter Emanationem & creationem.
19. ענין אביע De natura quatuor mundorum.
20. ענין ז היכלות De septem Palatiis Sectionis Pekude.
21. ענין שם של מב De natura nominis quadraginta binarii.

Tomus Secundus vocatur ספר דרושים seu Liber Dissertationum, cujus Tractatus sunt sequentes. Et quidem Libri ejus Primi

1. ענין ב חקירות המקובלים de duabus Opinionibus Cabbalistarum.
2. סדר אצילות בקיצור מופלג De ordine Emanationis tractatus synopticus.
3. השתלשלות יס דרך עיגולים Connexio decem Numerationum sub forma Sphærarum.
4. ענין פנים ואחור De natura anteriorum & posteriorum.
5. דרוש טנתא Dissertatio de Accentibus Punctis, Apicibus & literis.
6. ביאור המלכים Expositio Hypotheseos de Regibus.

7. דרוש

7. דרוש א״א דרוש א׳ Dissertatio de Macroprosopo prima.
8. ענין פרצוף א״א חלק ב׳ De Natura Personæ Macroprosopi Pars secunda.
9. דרוש אבא ואימא Dissertatio de Patre & Matre.
10. סדר בינה ותבונה על מתכנתו Ordo Binah & Tebunah, seu Intelligentiæ superioris & inferioris juxta debitam formam suam.
11. שער ז״א ונוקביה Tractatus de Microprosopo & uxore ejus.
12. שער רפ״ח ניצוצין Tractatus de 288. Scintillis.
13. ענין האורות ניציצות וכלים De luminibus, Scintillis & vasis.
14. ענין זו״ן על מתכונתו De Microprosopo & uxore ejus juxta formam suam debitam.
15. דרוש כולל כל בחינת ז״א וענין הנסירה Dissertatio exponens totum conceptum Microprosopi & naturam Dissectionis.
16. דרוש אחור ופנים Dissertatio de anteriori & posteriori;
18. דרוש עיבור ויניקה ומוחין Dissertatio de embryonatu & statu lactandi & cerebris.
17. דרוש ג׳ בחינות שיש בכל עולמות והם אחור ואמצע ופנים Dissertatio de tribus conceptibus qui in omnibus mundis inveniuntur, & sunt posterius, medianum & anterius.
19. דרוש פנימיות וחיצוניות Dissertatio de Interno & externo.
20. דרוש פרטי עולמות כלם : Dissertatio de Particularibus omnium mundorum.

Libri secundi.

21. דרוש קליפות Dissertatio de Corticibus. Pars prima & secunda.
22. מרכבת יחזקאל : De Curru Jecheskielis.
23. שער פנימי וחיצון Tractatus de Interiore & exteriore.
24. ענין יצר טוב ויצהרע De Concupiscentia bona & prava.
25. שער מים נוקבים Tractatus de Aquis fæmininis.
26. ענין הצלם באמיתות De Imagine prout revera se habet.
27. שער פרקי הצלם Tractatus de Partibus Imaginis.
28. שער פרטי עיבור ומוחין Tractatus de Particularibus Embryonatus & Cerebrorum.

Libri tertii.

29. דרוש מיעוט הירח Tractatus de Diminutione Lunæ & Throno gloriæ.
30. דרוש אבי״ע Dissertatio de quatuor mundis.
31. ביאור יציאות הנקודות בפרטות De egressu punctorum in specie.
32. דרוש מטי ולא מטי Dissertatio de phrasi, Attigit & non attigit.
33. סדר בריאת המלכות ואיקונה De Creatione Regni & partibus ejus.
34. שער הנבואה ורוח הקודש Tractatus de Prophetia & Spiritu Sancto.
35. סדר אנשים הבאים מסיטרא הנוקבא De hominibus qui originem habent de parte fæminæ.
36. ענין מוחין דקטנות De Cerebris Infantiæ.

37. סוד יוסף ופרעה והחלומות של השרים Mysterium Josephi & Pharaonis & de somniis Principum.

38. סוד ז׳ בחינות שיש למלכות Mysterium septem notionum quas habet Regnum.

39. סוד ו׳ אלפי שנין הוי עלמא Mysterium dicti illius: Sex mille annos duraturus est mundus.

40. סוד נדב ואביהו Mysterium Nadabi & Abihu.

41. מעלת אה״ר קודם שחטא De excellentia Adami protoplastæ ante lapsum.

42. ענין חטא אדה״ר De peccato Adami protoplastæ.

43. ענין ד׳ חכמים שנכנסו לפרדס De quatuor Sapientibus ingressis in Paradisum.

44. ענין הולדת קין והבל De nativitate Kaini & Hebelis.

45. סוד למה נקרא יחזקאל בן אדם Quare Jecheskeel vocetur filius hominis.

46. סוד תאומה יתירה שלקין והבל De gemella redundante Kaini & Hebelis. Item de Kaino & Hebele, & Schetho & Moscheh, Zipporah, Jethrone & Ægyptio.

47. סוד י״ח נשים שה מלך יכול ליקח De octodecim uxoribus quas Regi ducere licuit.

48. סוד שלוח הקן De dimissione Matris captis è nido pullis.

49. סוד ג׳ עולמות בי״ע De tribus mundis inferioribus, Creativo, Formativo & Factivo.

50. דרוש אבי״ע : Dissertatio de quatuor mundis.

51. שער אבי״ע בקיצור וג״ע וגהינום Tractatus Synopticus de quatuor mundis, nec non paradiso & inferno.

Tomus Tertius vocatur ספר כוונות sive Opus de Meditationibus in precibus festorumque celebratione adhibendis, & dividitur in duas partes, quarum

Prima continet Tractatus sequentes.

1. הקדמה Præfatio Generalis.
2. הקדמה מעץ החיים Præfatio specialis de Libro, quæ dicitur Arbor Vitæ.
3. ענין התפלה Tractatus de precibus.
4. שער הברכות Tractatus de Benedictionibus.
5. כוונת הברכות Meditatio super Benedictionibus.
6. שער הציצית Tractatus de peniculamentis.
7. שער התפלין Tractatus de Phylacteriis.
8. ענין הרצועות וקשר תפלה שלראש De loris & nodo phylacterii capitis.
9. שער עולם העשיה Tractatus de mundo Factivo, sive de meditationibus sub ingressum Synagogæ necessariis.
10. ענין הק״ש De Lectione Audi Jisraël.
11. ענין ביטום הקטורת De mixtura suffitus.
12. מהדורא בתרא Repetitio posterior de Lectione Audi.
13. מציאות פיטום הקטורת De natura mixturæ suffitus.

14. כוונת

14. כוונת פיטום הקטורת Meditatio super mixtura suffitus.
15. משקל הקטורת De pondere suffitus, cum annexis quibusdam.
16. סוד ברייתא של ר ישמעאל Explicatio mystica Traditionis R. Jischmael.
17. שער הקדישין מהדורא קמא Tractatus de Cantico Seraphico, Repetitio prima.
18. מהדורא בתרא משער הקדישין Repetitio posterior in Tractatum de Cantico Seraphico.
19. קדיש דהודו ופרטים של כל קדיש De commemoratione Sanctitatis Formulæ הודו, & aliis particularibus omnium commemorationum Sanctitatis, seu Cantici Seraphici.
20. שער עולם היצירה Tractatus Mundi Formativi, in quo primo occurrunt meditationes in Formulam יהי כבוד ה׳ לעלם וכו׳, & quidem Repetitio prior & posterior. Deinde & formularum sequentium explicationes; usque ad ברוך אתה.
21. שער עולם הבריאה Tractatus mundi Creativi, in quo occurrunt meditationes in formulas ברוך אתה & sequentes.
22. מהדורא בתרא דקש בקיצור מופלג Repetitio posterior de Lectione Audi, quam brevissimè contracta.
23. קיבוץ כוונת קש: Collectio Meditationum super Lectionem Audi.
24. קש של שחרית De Lectione Audi matutina.
25. קו המדה Funiculus mensuræ; ubi agitur de Lectione Audi, in genere.
26. מציאות מיין נוקבין: De natura Aquarum fœmininarum.
27. קש דשחרית כוונת אחרת De Lectione Audi matutina, meditatio alia.
28. שער עולם הבריאה Tractatus de mundo Creationis, super Textu ויאמר.
29. שער עולם האצילות Tractatus de mundo Emanativo, sive de Stationariis.
30. סוד ברכת אבות Explicatio mystica Benedictionis Patrum.
31. סוד הקדושה Explicatio mystica Cantici Seraphici.
32. ליקוטים Collectanea quædam huc pertinentia.
33. סוד ברכת אבות Explicatio mystica alia in Benedictionem Patrum.
34. ענין הכריעת מהדורא בתרא De genuflexione repetitio posterior.
35. כוונת אמן Meditatio super vocula Amen.
36. ענין השיבנו מלקוטים De formula השיבנו è collectaneis; aliisque sequentibus.
37. סוד לבקשה על החלום De precibus somnii causa.
38. ברכת כהנים De Benedictione Sacerdotum.
39. סוד ברכת כהנים בקיצור Explicatio mystica de Benedictione Sacerdotum, compendiosa.
40. כוונת אחרת בברכת כהנים Meditatio alia in Benedictionem Sacerdotum.
41. סוד הוידוי: Mystica explicatio Confessionis Peccatorum.
42. סוד ויעבור Explicatio mystica textus ויעבור Exod. 34. v. 6.
43. כוונת ויעבור בקיצור Meditatio in textum ויעבור in compedium redacta.

44. כוונת יג׳ מדות Meditatio in tredecim Attributa.

45. עוד כוונה ויעבור Ulterior meditatio in textum ויעבור.

46. שער יג׳ מדות הרחמים Tractatus de tredecim Attributis Miserationum Microprosopi è textu Exod. 34. v. 6.

47. מהדורא בתרא סוד ויעבור וגו׳ Repetitio secunda mysterii textus Exod. 34. v. 6.

48. סליחות De Formula pro remissione peccatorum.

49. כוונת נ״א : Meditatio super prolapsu in faciem; pluribus partibus constans.

50. קדיש אחר העמידה De Cantico Seraphico post stationem.

51. שער הוצאת ספר תורה Tractatus de productione Libri Legis.

52. ס״ת דחול De Libro Legis diebus profestis producendo.

53. ס״ת דשבת בבוקר De Libro Legis die Sabbathi mane producendo.

54. ס״ת דמנחה דשבת De Libro Legis precum Pomeridianarum.

55. אשרי שקודם ובא לציון De formula אשרי, quæ dicitur ante formulam ובא לציון Formulisque sequentibus.

56. ליקוטים Collectanea quædam.

57. סדר קריאת התורה De ordine Legendi Librum Legis; cum variis meditationibus huc requisitis.

58. תפילת ערבית De precatione vespertina.

59. סדר ק״ש שעל המטה De Lectione Audi ante decubitum.

60. ליקוטים Collectanea de Somno, pollutione nocturna.

61. סוד הגלגול בעודנו אחיים De revolutione eorum, qui adhuc vivunt.

62. ליקוטים Collectanea alia de formulis quibusdam & de luctu.

Tomus quartus constituit Partem secundam de Meditationibus, & continet Tractatus sequentes.

1. סדר הלכות שבת De ritibus Sabbathicis.

2. סוד הטבילה Explicatio mystica de Baptismo; aliisque materiis ad Sabbathum pertinentibus.

3. תפילת מנחה בע״ש : De precibus pomeridianis vesperæ Sabbathi.

4. תפילת ערבית של שבת Precatio vespertina Diei Sabbathi.

5. סוד הקידוש של ליל שבת De Sanctificatione Noctis Sabbathicæ.

6. דיני נטילה לאחר הקידוש ודיני סעודה של ליל שבת De Lotione manuum post consecrationem Sabbathi, & epulo noctis Sabbathicæ; item de copula maritali noctis Sabbathicæ.

7. דיני תפילות יום שבת De Precibus diurnis Diei Sabbathi.

8. תענית בשבת De jejunio Diei Sabbathi.

9. סעודה של שחרית De prandio Sabbathico.

10. דיני תפילת מנחה שלשבת De Ritibus precum pomeridianarum Diei Sabbathi.

11. סוד מוצאי שבת Myſterium exitus Sabbathi.
12. סוד תחום שבת Myſterium limitis Sabbathici.
13. סוד ערובי חצירות De myſterio mixtionis conclavium.
14. סוד אסורי חג De prohibitis Diei feſti.
15. סוד ראש חודש Myſterium Neomeniæ.
16. סוד חנוכה Myſterium Encœniorum.
17. ענין טו בשבט De die decima quinta Menſis Schevat.
18. ענין פורים De feſto Purim.
19. סוד פסח ויציאת מצרים Myſterium Paſchatos & Exitus ex Ægypto.
20. פירוש ההגדה Explicatio Narrationis Paſchalis.
21. סוד העומר Myſterium Manipuli; & numerationis hebdomadum.
22. סוד יום ז׳ דשל פסח Myſterium diei ſeptimæ Feſti Paſchatos.
23. חג השבועות Feſtum Pentecoſtes.
24. בין המצרים De intervallo inter diem 17. Menſis Tamur & 9. Menſis Abh.
25. כוונת מ׳ יום דאלול Meditatio inſtituenda per quadraginta dies partim Julii, totiusque Auguſti.
26. ענין ראש השנה De Feſto Novi Anni.
27. כוונת התקיעות Meditatio Clangoris Tubæ.
28. סוד השופר Myſterium Tubæ.
29. ענין יום הכפורים De Die Expiationis, cum annexis.
30. כוונת חג הסוכות Meditatio ſuper Feſto Tabernaculorum.
31. סוד לולב ואתרוג הדס וערבה Myſterium rami palmei & mali citrii, myrtique & ſalicis.
32. ענין שמחת תורה De Gaudio Legis.
33. ליקוטים Collectanea quædam de præparatione ad iter; item de Heptaëteride & Jubilæo, ut & de cultura agri & de Meſſe & ſimilibus.

Tomus Quintus dicitur גילגולים Seu de Revolutionibus; qui continet tres partes potiſſimum, quarum

1. dicitur ספר גילגולים ראשון Liber revolutionum primus, quem latinitate donatum, Operi huic in fine ſubnectimus.

2. dicitur ספר גילגולים שני Liber revolutionum Secundus, cujus capitula ſunt plurima.

3. Continet in ſe Tractatus ſequentes.

(1.) פירוש על סבא דמשפטים Commentarius in Diſſertationem Senis cujusdam in Sohar Sectione Miſchpatim; qui agit de revolutionibus & Leviratu atque ſimilibus.

(2.) ליקוטי הגילגולים Fragmenta quædam de Revolutionibus; & de Animæ ſtatibus aliis.

(3.)

(3.) קצת דרושים על גלגולי' Dissertationes quædam de Revolutionibus.

(4.) דרושי הנשמה וגלגול ויבום ועיבור וכמה פרטותשנהם Dissertationes variæ de Anima & revolutione & Leviratu, & imprægnatione, & variis particularibus huc pertinentibus. Suntque capitula 15.

(5.) סוד האגוז Mystica explicatio Nucis.

(6.) ברכת הנהנין : De Benedictione super omnibus quibus fruimur.

(7.) כוונת פאות הראש והזקן : Meditatio super Angulis capitis & barbæ.

(8.) סוד ברכת המזון : Mysterium benedictionis Mensæ.

(9.) כוונת האכילה Meditatio de Comestione.

(10.) כלל גדול לכל הזווגים Doctrina generalior de omnibus copulis.

(11.) לתפילה בכללות De precibus in genere.

(12.) ענין הטבת חלום Pro bonis Somniis.

(13.) ענין השחיטה De mactatione.

(14.) ענין הצדקה De Eleemosynis.

(15.) ענין המגפה De Peste.

Tomus Sextus vocatur ספר ליקוטים Liber Collectaneorum, ad quem pertinent Tractatus sequentes.

1. ספר טעמי מצוות Liber de Sensu mystico Præceptorum Legis, per totum Pentateuchum omnia Præcepta Cabbalisticè explicans; juxta Sectiones Legis divisus.

2. פירוש ספרא דצניעותא Commentarius in Librum Mysterii, cujus maximam partem infra exhibemus.

3. ספר פירוש על קצת מאמרים הזוהר Liber variorum Commentariorum in diversos textus Soharisticos.

4. ליקוטים Collectanea in varia Loca Scripturæ Sacræ: item variæ Annotationes in Libros supra recensitos: quæ omnia in specie describere hujus loci non est.

§. 14. Sicut autem magno mihi constitit Opus hoc Loriense; ita haud minore sumtu comparavi magnum Opus Manuscriptum aliud, quod vocatur ילקוט ראובני seu Pera Rubenitica; sive Commentarius in Universam Legem Cabbalisticus è variis Libris Cabbalisticis, & potissimum Manuscriptis collectus; ut sunt præter rariora quædam ex ipso Sohar & Tikkunim; חייט : סולי רזא : ספר תגין : מגלה עמוקות
: צרוף המול : אותיות ר' עקיבא : כנפי יונה : דבלי שלמה : בחיי : תמונה
: פליאה : שפתי כהן : ציוני : חסד אבלהם : פרלס : גלי רזיא : ספר קנה
: כוונתארי : מדיש הנעלם : רקנטי : עמק המלך : עשרת מאמרות : מדרש כונן
ספרא דשלמה מלכא : פרק שירה : טוב הארץ : שוחר טוב : עבודת הקודש
: מגיד משרים : תולדות יצחק : ספר החיים : גלגולים : מאמר עולם קטן
: סברי : ספר חסידים : חכם הרזים : מדרש חזית : ברית מטחה מכילתא &c.&c.
Et præterea jam quoque Copia mihi est Magni illius operis Cabbalistici; quod vocatur חסד אברהם; Ita ut ad intimiora literaturæ Cabbalisticæ Arcana jamjam quasi penetrasse mihi videar, quo raró perveniunt ex ipsa quoque Hebræorum gente quam plurimi.

Imò

Imò adhuc alia mihi nuper enata eſt ſpes adipiſcendi quoque reliqua quæ in occidente adhuc latent Manuſcripta Lorjenſia: ut ita tandem gloriari deſinant illi, latere nos potiſſima ſuæ religionis myſteria.

§. 15. Quod autem ad præſens hoc opus attinet: Illius tres potiſſimum ſunt Partes. Prima eſt Introductoria: ſecunda, Tractatus ipſi Soharistici: & tertia eſt Appendix. In parte prima duos propono Tractatus, primum ad prægustum dogmatum exotericorum ſive vulgatiorum; & alterum ad prægustum dogmatum acroamaticorum Libri Sohar. In primo igitur Synopſin habebis doctrinæ Sohariſticæ de Lege; de Precibus: de Eleemoſynis; de Pœnitentia; de pœnis divinitus immiſſis; & judiciis humanis: de caſtitate intra & extra matrimonium; item de matrimonio & circumciſione: de iis quæ ad menſam ſpectant: de feſtis & Sabbatho: de bonis operibus & virtutibus variis: de Paradiſo & inferno; item de Meſſia: de bona & prava Concupiſcentia; de anima & ſpiritibus malignis & bonis; de Terra Jiſraëlitica & Judæorum exilio; de Patriarchis; de morte; de ſanctuario ejusque requiſitis: & ſimilibus aliis. Tractatus ipſe quem hic latinitate donatum exhibeo vocatur מראה כהן ſeu viſio ſacerdotis, compoſitus à R. Jiſaſchar ben Naphthali; & impreſſus eſt Cracoviæ ann. 349. & Chriſti 1589. ſub Sigismundo III. Adjunxi autem, in gratiam illorum quibus allegare dicta Soharis voluptas erit, ſive in Concionibus ſive in ſcriptis aliis, parallelismum aliqualem dictorum quorundam Novi Teſtamenti, cujus uſum alio tempore, Deo favente, exhibebo uberiorem. Pars altera introductoria continet Excerpta potiora ex illuſtri illo Libro Cabbaliſtico, quod ſpeculum eſt Cabbalæ recentioris, vocaturque עמק המלך ſive vallis Regia: de quo cum in multorum verſetur manibus, plura hic addere ſuperſedeo.

16. Textus ipſos Sohariſticos ita propono, ut tres Tractatus principales de quibus ſupra mentionem feci, legi poſſint cum Textu originario & quidem punctato, non quidem ad ultimam apicum Grammaticalium ἀκρίβειαν, ſed prout id facere ſolent Rabbini noſtrates, ita ut converſanti cum Judæis ipſis familiaris fiat illorum idiotiſmus. Inſuper etiam tertiò addidi verſionem; non quidem cum elegantia ſtyli latini, prout id deſideratur à delicatioribus; ſed ut tyrones etiam aſſueſcere queant ſtylo Sohariſtico: cum in communem hæc omnia faciam utilitatem, & neutiquam è ſtudio vanæ gloriæ, quod à me abſit quam longiſſimè! Tractatus autem poſteriores in Editione Mantuana initiales, non punctavi; ut alium habeant exercitii gradum tyrones iſtorum ſtudiorum: verſionem tamen addidi. Omnibus autem in locis loca Scripturæ Sacræ allegavi cum verſiculis, qui non minimus eſt laborum iſtorum; eorumque verſionem aliquando mutare coactus fui ut cum ſenſu Cabbaliſtico congruerent; ubi tamen reliquis verſionibus nihil velim præjudicatum. Porrò Commentarios adjunxi; & primò quidem ſpecialem è Manuſcripto meo in Librum Zeniutha translatum: Deinde & generaliorem è libro Emek ham Melech excerptum. In omnibus enim id ſtudui ut ipſorum Hebræorum tradita tibi exponerem, & non mea: ne Judæi dicere queant, hæc à nobis falsò eſſe conficta. Ubi inter cætera veniam & in hoc rogo, quod Lectorem non in ſingulis Textuum difficultatibus, ad certum quendam paragraphum Commentarii remiſi, prout ab

initio constitueram: non enim admisit hoc Nundinarum memet obruens terminus; idque vel resarciet, quicunque erit Indicis compilator, vel ipsa pervolventis diligentia. Commentarii in Tractatus initiales ultimò à me propositos, partim desumti sunt è libro Sohare Chammah, partim è Manuscriptis meis, quorum sphalmata, quæ in omnibus hisce Manuscriptis sunt innumera, in versione omnia correxi, superatis & hisce difficultatibus, per Dei gratiam.

§. 17. Appendicis autem loco Pneumaticam Cabbalisticam adjungo, cujus pars prior quæ agit de Angelis bonis & malis deque anima in genere: excerpta est è libro בית אלהים cujus autor est R. Abraham Cohen Irirah Hispanus: pars altera autem, quæ agit de Anima in specie, ejusque revolutionibus juxta mentem Hebræorum; traducta est è Manuscripto meo, quod in specie multò mihi constitit; & alias ad Opera Lorjensia pertinet, non tamen simul venditur. Hæc omnia enim ignorari non possunt ab iis, qui quomodocunque de conversione Judæorum cogitant.

§. 18. Et quia Editiones veteres Libri Sohar jam vix amplius prostant præter Lublinensem, quæ vitiosissima est: imò etsi obtineantur, una tamen sine altera exiguum habet usum, præsertim propter allegationes ab aliis autoribus factas; quorum quidam allegant Editionem minorem Mantuanam, prout facit R. Jizchak Lorja in omnibus Scriptis suis, sic liber Sohare Chammah; eodemque modo & Pardes meus correctus & alii antiquiores: alii autem Editionem majorem Cremonensem & Lublienensem, ut faciunt Poloni plerique inter quos magno fervore tractatur studium istud Cabbalisticum & Soharis, & recentiores alii plerique. Hinc editionem nunc paro totius Libri Sohar in usum vulgatiorem, in qua

primò utraque editio conciliatur, ita ut utriusque folia suis locis inveniri queant, quod magno labore in meo Exemplari primum effeci, nunc autem communi Usui dedico.

secundò Editio instituitur secundum Exemplar Mantuanum industria singulari Cabbalistæ cujusdam maximi correctum & multis millibus additionum auctum. Additis tertio Variis lectionibus totius libri Derech Emeth de quo supra.

quartò adduntur explicationes locorum difficiliorum libri Imre Binah.

quintò adjicietur Index materiarum è libro Ser Sahab , & fortè locorum Scripturæ.

sextò retinentur folia Editionis majoris Cremonensis.

septimò Correctio ipsa hujus Editionis quam accuratissimè instituitur operâ trium Rabbinorum singulariter in id incumbentium; quorum duo sunt Cabbalistæ: superadditâ tandem & mea revisione propria. Ut ita & hoc bono gaudere queat studiosus, quod multa pecunia inter sese coëmunt Judæi accuratiores.

§. 19. Quod si igitur ista tibi arriserint, amice Lector, non tantum in Versione ipsius textus Soharistici lubens pergam; sed etiam Manuscripta mea quandoque publici juris faciam. Unde cognoscere poteris quanto studio, in te ferar, imò cum periculo propriæ sanitatis & vitæ meæ: ut de bonis & sumtibus nihil dicam. Nec deterreri me passus

sum

ſum cum circa initia Magiſtro meo jam ſeni, cujus nomen ob odium contribulium ejus reticeo, aliàs ſua laude haud privandum, duo morerentur liberi; & mox totidem & mihi, quod ille in pœnam publicatæ hujus doctrinæ fieri interpretabatur. Nec deterreor tot non minùs domeſticorum meorum, quam Amicorum undiquaque omnium monitis; hoc ſolo fine ut tibi inſerviam: ut nimirum rerum Hebraicarum cognitio non amplius verſetur circa nuda Ritualia; nedum Grammaticalia: ſed ut ad res ipſas accedatur, earumque cum phraſi & doctrina Novi fœderis fiat collatio; ſi fortè hoc etiam medio facilitari queat Judaicæ gentis ad fidem Jeſu Meſſiæ converſio. In quem finem hic inſerere volui Hypotheſin aliquam, proponendorum Judæis convertendis: hypotheſin inquam, qualem & Aſtronomi & Phyſici ſupponunt; quamque tum demum admitti jubent, ſi omnia phænomena per illam explicari queant; ſic & hic. Sed cohibeor! Et profectò Ego quidem tenuitatis meæ quàm maximè mihi ſum conſcius, ut neutiquam comparari velim, cum magnis illis in his ſtudiis Luminibus, quibus Academiæ noſtrates hactenus ſingulari Dei beneficio adhuc effulſerunt: Ego ſcilicet umbratilis, mei nominis non ſtudioſus, nec pro decoro rem agens & prout illis enitendum eſt circa minima, qui minimorum horologiorum ſunt fabri automatarii: multa enim negligo; non elimo, non expolio; ſed rudi craſſaque opera luci exponere non vereor. Revera autem ad hoc opus adactus ſum, illudque quaſi extorſum mihi eſt ab Editore. Unde veniam rogo, ſi ut canis feſtinans cæcos peperi catulos: videbunt enim fortè, & oculos, ut ſpero, multis ſatis pandent. Sed illis potiſſimum, qui non illotis manibus huc accedent, i. e. qui citra præmiſſum ſtudium vitæ purioris ad contemplativum hoc ſtudiorum genus non aſpirabunt. Fruſtra enim, eheù fruſtra ad ſummum iſtius montis culmen aſcendere nituntur, qui cùm ſiſypheo affectuum pravorum ſaxo mox iterum retrovoluti ad ima relabuntur. Fruſtra etiam ad lumen iſtud advolant, quibus Theoremata Scholarum gentilium adhuc occæcant oculos; cujuscunque illa ſint generis, ſive recentiorum induſtria prodita, [quæ ob ſolius naturæ ductum ab ethniciſmi cæcitate ſeſe excuſare non poſſunt, quamvis omnium ſeſe glorientur eſſe perſpicaciſſimos;] ſive ex antiquorum ſcriptis eruta. Et fortè non ſine omine factum, quod ſignum illud cæleſte, in quo Conſtantinus Magnus jubebatur gentiliſmum ſuperare, quatuor literas initiales Nominis mei expreſsè contineat. Fortè inquam labarum nunc erigitur idem; non quidem à me, cui etſi animus non deſit, vires tamen non largitus eſt ſufficientes iſtarum rerum arbiter: ſed à Te, ô lector ſtrenue, cui via me ſaltem panditur ruricolâ. Agedum igitur, non noſtrum eſt opus, purgare aream, ſed illius, qui manu ſuâ ventilabrum tenet: ventilemus ſaltem ut ventilabra; probantes omnia; retinentes quod bonum eſt. Ego ut vides, hæc muſſito ſaltem; tu eloquere; in ſolius Dei noſtri gloriam! Unum adhuc ſuperaddo. Omnes quærunt quæ ſit mea ſententia? Ego hîc iterum repeto, quod Tomo priore jam dixeram: me translatorem eſſe, non theticè rem proponere: ſed zeteticè. Prout enim qui Philoſophorum ſcripta & qui Alcorani ediderunt, non eò ipſo profeſſi ſunt Ethniciſmum vel Muhammediſmum; ita nec Ego totum Cabbaliſmum, ſed quatenus à Chriſto & Apoſtolis correctus eſt; multò minùs Judaismum.

§. 20. Hunc in finem & Apologiæ loco hic subnecto Dissertationem meam de Toleratione Judæorum inter Christianos; quam haud ita pridem conscribere jussus sum ex certa quadam, tùm temporis enata occasione: Nam quamvis de populo Judaico ejusque susceptione in Republica Christianorum, nec non conversione tot jam tum extent scripta, ut is, qui plura de his in lucem edere conetur, videri queat mari aquam & ipsi soli lucem lucrari velle; videmus tamen hôc locô id usu venire, quod in cæteris non solum rebus Politicis; sed & vicissitudinibus naturalibus, ceu Cometis, & id genus aliis; fieri solet. Hi enim licet non primâ vice appareant, sed jam pridem disquisitionem passi sint; attamen adhuc & quasi de novo aspiciuntur & à variis variè dijudicantur.. Ut igitur nationem hanc singularem paulo contemplemur accuratius, quàm hactenus factum, istam hîc breviter diducemus quæstionem. Num Judæi inter Christianos tolerandi sint, nec ne? Antequam autem id fiat, pium ac benevolum rogamus Lectorem, ut in perlegendo callidum imitetur serpentem, qui aquam ex fonte hausturus venenum prius exspuere dicitur, præconceptisque opinionibus paulisper carere velit, quò eò melius atque tranquillius veritatem discernere possit, in Dei gloriam & proximi salutem. Omnibus itaque hanc quæstionem circumstantiis rite atque exactè ponderatis, nemo non affirmativam amplectetur: cui nostræ thesi brevibus jam subnectemus argumenta in utramque partem quàm diligentissimè conquisita; quæque tum ad statuminandam eam facere, tum ad confutandam ab adversa parte objici quovis modo poterunt.

§. 21. Primum Argumentum, quod Thesin nostram confirmat, Judæos nempe inter Christianos esse tolerandos, desumtum est ab adhortatione DOMINI nostri Matth. 5. v. 43. seq. quæ ita se habet: *Audivistis quod dictum est: Diliges proximum tuum: & odio habebis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros: benefacite his, qui oderunt vos, & orate pro lædentibus & persequentibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est: quia solem suum oriri facit super bonos & malos: & pluit super justos & injustos. Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habetis? Nonne & publicani hoc faciunt? Et si complexi fueritis fratres vestros tantum, quid eximium facitis? Nonne & publicani hoc faciunt? Estote ergò vos perfecti, sicut & Pater vester, qui in cœlis est, perfectus est.* Quod mandatum primo omnes concernit, doctrinæ Christi ejusque imitationi addictos, id quod non epilogus solùm hujus orationis comprobat Matth. 7. v. 24, 26. ubi Dominus: *Omnis, qui audit hæc mea verba &c.* similesque doctrinæ in illa oratione contentæ: sed & Lucas Evangelista c. 6. v. 27. qui ita Dominum introducit loquentem: *Sed vobis dico, qui hæc auditis: Diligite inimicos vestros &c.* Cui assentitur Apost. *Paulus Rom. 12. v. 14. 20. Benedicite persequentibus vos. Benedicite, & nolite maledicere: Si igitur esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: Hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput ejus:* juxta Prov. 25, 21. Et Petrus 1. c. 3, 9. *Non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto; sed è contrario benedicentes; scientes: quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hæreditate possideatis.* Secundo mandatum istud complectitur omne genus proximi nostri, quôvis modô damnum nobis inferentis: quod ipsum non saltem Parabola de Samaritano, hosti suo Judæo misericordiam exhibente,

Luc.

Luc.10.v.10,33,34. seq. sed & suo ipsius exemplo nos edocet Dominus pro *crucifigentibus* orans, Luc.23.v 34. Id quod pari modo & fecit Stephanus Actor.7. v.60. & Paulus 1.Cor.4.v.12.13. dicens: *Maledicimur & benedicimus: persecutionem patimur, & sustinemus: blasphemamur & obsecramus.* Tertiò Dictum hoc respicit cunctos benefaciendi modos, à quibus beneficium istud, quod miser ille dissipatusque cœtus Judaicus à Christianis exigit, ne scilicet habitaculum ipsis denegetur, haut eximi potest. Sarcasticè hic quidem nonnulli objicient; hunc actum heroicum saltem esse, si quis inimicos suos amore prosequatur, ad hunc tamen non æquè omnes adstringi. Quibus hoc damus responsi: primò non sequi: Actus est heroicus. Ergò non quilibet ad eum obligatur: Totus namque Christianismus in meris ejusmodi actibus heroicis consistit, qui zelo quodam ferventissimo, cum vera suarum virium abnegatione veterisque hominis mortificatione per solum Spiritûs S. auxilium, è vera fide fusis ad Patrem precibus propter Christum impetratum, sunt peragendi: [quare & in Reges nos unxit Servator noster Apoc. 1.v.6.] Et nihilominus quilibet istos adimplere tenetur sub pœna inobedientiæ. Secundo; positô, non autem concessô, aliquem ibi exemtum esse; talis tamen actus laudabilis omninò est, & præmio non cariturus; unde præ cæteris quilibet Magistratus Christianus operam dare deberet, ut illum observet. Si quis porrò objecerit, cavendum ne amor erga inimicos eousque extendatur, ut sub hoc prætextu Judæorum conniveatur blasphemiis: Is sciat (1) Judæos in cultu suo formalis cujusdam blasphemiæ nunquam esse convictos, uti ex sequentibus patebit, (2) Demus, hunc vel illum Judæorum adversus Christum ejusque Ecclesiam blasphemias evomere, hi tamen hoc Christianorum beneficio emendari, atque ut illis benedicant, induci poterunt, etiam à Propheta sic moniti. Magistratus insuper (3) Christianus potestatem habet, in delinquentes ac blasphemantes justâ pœnâ animadvertendi, nec opus est ut insons sontis culpam ferat. Cum præsertim (4) tolerandi & modestâ instructione, quoad ejus fieri potest, corrigendi essent, licet universi blasphemarent, id quod Paulus sibi ac Apostolis attribuit, dicens 1.Cor. 4, 13. *Blasphemantibus illis, precibus ac obsecrationibus nos inhæremus.* Ex quibus omnibus clarissimè elucet, quod ob generale præceptum Christi Domini nostri, Judæi & possint & debeant tolerari.

§. 22. Ratio secunda cur Magistratus Christianus populum Judaicum tolerare debeat, innititur præcepto Paulino Gal.6.v.9,10. *Bonum autem facientes non defatigemur: tempore enim suo metemus non delassati. Ergò dum tempus habemus; operemur bonum ad omnes; maximè autem ad domesticos fidei.* Quod mandatum Dei tàm manifestum est, ut nihil ipsi objici possit. Quoniam scilicet obstricti sumus, ut benefaciamus omnibus, etiam infidelibus, & à nostra fide alienis.

§. 23. Expressis hisce mandatis accedit tertiò, quod in Novo Testamento nullibi sit interdictum, ne Judæos suscipiamus, illique nobis cohabitent. Unde hunc in modum argumentamur: Quod nec à Christo nec Apostolis uspiam, sive disertè sive illativè vetitum legimus, id in Christiani Magistratus libertate meritò positum est, citraque

conscientiæ læsionem agere licet. Minorem facilè quis subsumet. Objectiones quoque, quæ hic opponi queant, infrà suo loco constanter elidemus.

§.24. Ex Veteri quoque Testamento quartum nunc argumentum nobis sese offert, & quidem è v.12.Ps.59. qui vaticinium est de Messia, sub cujus persona David hunc psalmum in persecutores suos Judæos composuit; prout communis omnium interpretum fert sententia: Verba à Propheta expressa hæc sunt: *Ne occidas eos, ne quando obliviscatur populus meus. Disperge illos in virtute tua.* Hic si quis excipiat, non necessariò hoc pro vaticinio habendum, statimque in hodiernos Judæos applicandum: ejusdem tamen impletionem hodie in dispersis miserè & sub gravissima Dei pœna gementibus Judæis tàm clarè cernere licet, ut sicut alia Scripturæ vaticinia ex impletione dijudicantur: ita & hîc jure meritoque colligi possit, id quod nunc contingit, eô locô prædictum & quasi ob oculos nobis positum esse. Quod ipsum egregiè confirmat Augustinus in hunc Psalmum; qui suô locô evolvi potest. Et quamvis secundò hîc, quidam regerere velit: Exinde, quod Judæi non sint trucidandi, non statim probari, illis habitacula esse concedenda: dari quippe tertium, videlicet ut agantur in exilium: Responsio tamen est: illos jam tum in exilio degere è patria sua exclusos, pressos, afflictos atque in servitutem redactos; inter Christianos licet habitent; id quod & ipsi pro exilio habent, seque exules esse lamentantur, quamdiu suæ non restituti sunt patriæ, inque libertatem asserti & sub proprio habitantes magistratu. Et quònam quæso, essent pellendi, ubi majorem sustineant calamitatem; eò quod loca inculta vix reperiantur amplius, quæ coli queant nisi forsan mittantur in Indiam occidentalem; quò tamen etiam jamjam dicuntur commigrasse: vel planè in loca inculta atque deserta relegentur, quod tamen idem esset ac si interficerentur. Et quamvis (3) 14. versus hujus Psalmi dicat: *Consume eos in ira, consume & non sint amplius.* Hæc tamen ita sunt intelligenda, ne superioribus antecedentibus contrarientur; unde id ab interpretibus haud immeritò ad conditionis dignitatisque suæ abolitionem restringitur.

§. 25. Quintum nobis argumentum erit, quod & in Veteri Testamento Israelitis à Deo fuerit permissum, extraneos nec suæ religioni addictos tolerare atque commercia cum illis instituere; quò faciunt dicta quædam, ut Deut. 14, 21. *Quicquid morticinium est, ne vescamini ex eo: peregrino qui intra portas tuas est, da, ut comedat, aut vende alienigenæ, quia tu populus sanctus DOMINI Dei tui es.* Deut. 15. v. 2, 3. *Cui debetur aliquid ab amico vel proximo, ac fratre suo, repetere non poterit: quia annus remissionis est DOMINI. A peregrino & advena exiges, à fratre verò repetendi non habetis potestatem.* Deut. 23. v. 19, 20. *Non fœnerabis fratri tuo ad usuram pecuniam, nec fruges nec quamlibet aliam rem, qua fœnus exerceri solet: sed alieno: fratri autem tuo absque usura id, quod indiget, commodabis.* Deut. 28, 43. Verba maledictionis hæc continent. *Advena* qui tecum versatur in terra, ascendet super te: eritque sublimior, suprà, suprà, tu autem descendes, & eris inferior, infrà, infrà. Exod. 22. v. 21. Advenam non contristabis neque opprimes eum: advenæ

enim

enim & ipsi fuistis in terra Ægypti. Exod.23. v.9. *Peregino molestus non eris. Scitis enim advenarum animas, quia & ipsi peregrini fuistis in terra Ægypti*, Lev.19.v.10. *Neque in vinea tua racemos, & grana decidentia, congregabis: sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. Ego DOMINUS Deus vester.* Ut sicco jam pede prætereamus plura ejus generis dicta, nimirum: Jerem. 7. v. 5. 6. cap. 22. v. 3. Zach.7.v.10. Mal.3.v.5. Deut.10. v.18. cap.21. v.14.17.18 19.20.21. Ex quibus omnibus sic concludimus. Si Lex ipsa in Veteri Testamento non prohibuit tolerare à religione sua alienos; utique & Christianis hodienum liberum est tolerare homines Christianam Religionem haud amplexos. Cætera per se subsumi possunt.

§. 26. Sextum argumentum exemplis fidelium Veteris Testamenti, qui partim fœdus cum præputiatis inierunt, partim habitandi locum iis concesserunt ceu subjugatis. De Isaaco memoriæ proditum est Gen.26.v.31. quod cum Abimelecho Rege Philistæorum fœdus pepigerit, in ejusdemque regione aliquandiu commoratus fuerit. De Josua quoque & Principibus populi Jisraëlitici Jos.9.v.15-17. perhibetur, eos Gibeonitis licet paganis & incircumcisis domicilia penes se non denegasse, eosque ad findendum lingua, aquamque portandam tam domi quàm in æde sacra adhibuisse, 1.Chron.19.v.6-13. traditur: Davidem in Gentilium urbibus Syriæ ac Idumææ præsidia collocasse, easque sibi subditas ad circumcisionem nullatenus compulisse. Salomo quoque 1. Reg.5.v.2.6.12. fertur cum Hiramo incircumciso Tyriorum Rege fœdus pepigisse, atque Sidonios allophylos pariter servis suis in Templo extruendo adjunxisse; subque eo etiam utriusque nationis naves in terram Ophir simul navigarunt, 1.Reg. 9.v.25. Quod si isti salva hoc fecere conscientia: Christiano quis exprobraret magistratui, si Judæos sibi habeat subjectos, & incolas; mentemque ipsorum incredulam in melius dirigat?

§. 27. Ut autem ad novi quoque Testamenti exempla descendamus, quæ nobis septimum suppeditant argumentum; sileamus jam, primos Christianos haud exiguo temporis intervallo Judaicis usos fuisse ritibus, ita ut Templum frequentarent, Actor. 2.v.46.cap.3.v.1. Sanguinis atque suffocatorum esum interdicerent, Actor.15.v.29. Circumcisionem observarent cap. 16. v. 3. vota persolverent & sese purificarent oblatis hostiis ac capillis abrasis, cap.21.v.20-26. Quin etiam quod DEUS ipse ter maximus Johanni Theologo in Theatro omni ex parte juxta veteres ritus Judaicos instructo Apocalypsin visionesque repræsentarit, Apoc.5.v.8.cap.8.v.3. cap.15.v.2.5.6. solumque nobis præponamus Apostoli Pauli exemplum; considerantes, quid ipse de Judæis senserit, de illisque sentire præceperit in Epist. ad Rom. c.9.v.1-5. Ubi verba sunt: *Veritatem dico in Christo Jesu, non mentior, testimonium mihi perhibente conscientiâ mea in Spiritu Sancto: quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. Optabam enim ego ipse anathema* (ita ut vilissimus omnium atque repudiatissimus sim, æque ac miseri illi abjectique peccatores, qui segregati sunt,) *à Christo* (ejusque Ecclesia) *pro fratribus meis* (Judæis adhuc infidelibus,) *qui sunt cognati mei secundum carnem* (& prosapiam) si sci-

ſi ſcilicet hac ratione Chriſto adduci poſſent;) *qui ſunt Jiſraëlitæ*, (ex Jiſraële ſancto illo & à Deo ſingulariter dilecto viro oriundi:) *quorum adoptio eſt* (filii quippe Dei vocantur Deut.14.v.1. Exod.4.v.22. Jerem.31.v.20.) *& gloria* (Hebræis Schechicah, quæ in arca fœderis ſuper Cherubim ſeſe manifeſtabat, 1.Sam.4.v.21,22. Pſal.26.v.8.Hebr.9.v.5.) *& fœdera* (circumciſionis Gen.17.v.10. & ſanguinis aſperſionis Exod.24,8.) *& legis latio* (à DEO ipſo in monte Sinai facta Exod.19,20. c.20,1. Deut.4,32.) *& cultus* (eò planè modo ac ritu, quem DEUS ipſe præſcripſerat;) & promiſſa, (tam variæ benedictionis Lev.26.v.3-12. Deut.28.v.1-14.) *quorum* (etiam) *patres ſunt* (nempe Abraham, Iſaac & Jacob Exod.3.v.13,16.cap.4,5.c.13,5.&c.) *& ex quibus* (modo deſcriptis Jiſraëlitis etiam) *CHRISTUS* (exortus eſt atque prognatus;) *ſecundum carnem, qui eſt* (juxta Divinam ſuam naturam) *ſuper omnia DEUS benedictus in ſecula ſeculorum, Amen!* Quæ verba ſequenti ſcitè includi poſſunt Syllogiſmo: Iſte populus, cujus dolore Apoſtolus tàm alte tangitur, quemque adeo effert, & ob cujus converſionem tanta ſuſtinere ſpondet, inter Chriſtianos meritò eſt tolerandus. Hi autem Judæi infideles ac nondum converſi, tùm temporis hiſce noſtris multò pejores, Evangelium quippe non odio tantùm habentes, ſed & perſequentes. Ergo &c.

§. 28. Et de hiſce porrò loquitur Paulus Rom.10.v.1,2. *Fratres, beneplacitum cordis mei, & obſecratio ad DEUM pro Jiſraël eſt in ſalutem. Teſtimonium enim perhibeo illis, quod æmulationem quidem DEI habent, ſed non ſecundum ſcientiam.* Hæc octavi argumenti loco eſſe poſſunt: Illi enim, quorum ſalus exoptatur, & pro quibus oramus, quin penes quoque habitent, quid obſtat?

§. 29. Ut autem Apoſtolico huic argumento & ulteriùs inſiſtamus, ad ea quoque accedimus, quæ cap.10.v.18.19,20. ſibimetipſi ad objectionem illam reſpondet, quomodo nempe Judæi in univerſum omnes ſint convertendi, cùm tamen non ubivis terrarum, quâ habitant Judæi, Evangelium ſit prædicatum. *Sed dico:* inquit: *Nunquid non audiverunt? Equidem in omnem terram exivit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Dico autem: Nunquid Jiſraël non cognovit?* (Contrarium docebit experientia, cùm & DEUS in veteri jam tum Inſtrumento vaticinatus ſit eos hæc cognituros. Nam) *primus* (omnium Prophetarum) *Moſes dixit:* (Deut.32.v.21.) *Ego in æmulationem vos adducam in non* (à me ſelecta) *gente: in gente* (olim) *inſipiente in æmulationem vos mittam,* (quò ad parem veſtri amorem ac benedictionem annitamini.) Ex quibus verbis ſequens fluit argumentum. Illos, quos DEUS vult in æmulationem abduci, inter Chriſtianos habitare, eorumque exempla ob oculos habere oportet, ut Prophetia Divina adimpleri queat. Pluribus id ipſum corroborat cap.11.v.11.ſeq. *Dico ergo: Nunquid* (ideo) *offenderunt, ut caderent* (& in caſu perſiſterent)? *Abſit. Sed illorum lapſu ſalus eſt gentibus* (illis nimirum verbum ſpernentibus hoc inter Ethnicos percrebuit ac divulgatum eſt. Cui accedit, quod illi forte ſi numerus ex ipſis converſorum nimium excreviſſet, Ethnicos ad communionem ſuam haud admiſiſſent, niſi circumciſioni ac legi ſeſe ſubjeciſſent; à quo tamen non pauci Ethnicorum valdè abhorrebant: unde Providentiâ Divinâ ita proſpectum eſt, ut iſtorum numerus Judæos ſuperaverit,) ut illi (Judæi) hos

æmula-

æmularentur. *Quod si ergò lapsus illorum mundi* (ac Ethnicorum) *sunt divitiæ* (& causa, ut tot Christiani inter ipsos sint,) *& eorum diminutio* (inter conversos Christianos) *divitiæ* (ac multitudo) *gentium*; *quantò magis plenitudo eorum*? (Et quot Ethnici Judæorum doctrinâ ac vitâ ad Christianismum informari ac commoveri possent?) *Vobis enim dico gentibus: quamdiu quidē ego sum gentium Apostolus, ministerium meū honorificabo*, (meritoq; deprædicabo, quam plurimos Gentilium meâ industriâ ad Christianam vitam esse promotos:) *si quomodo ad æmulandum provocem carnem meam* (Judæos secundùm eam mihi cognatos): *& salvos faciam aliquos ex illis.* Hæc sunt ipsissima Apostoli verba. Quæ quilibet Christianus in vita sua imitanda sibi proponere, & zelô quodam divino; tum demum Judæos auxiliante Spiritu Sanctô ad æmulandum provocare poterit, cum juxta se habitent, suaque bona opera adspiciant, de quibus Pater cœlestis glorificari queat.

§. 30. Pergit autem Apostolus & Rom. 11. v. 15. quæ verba decimum nobis faciant Argumentum: *Si enim eorum* (Judæorum scilicet ob suam ipsorum culpam facta) *rejectio, mundi* (& Ethnicorum) *reconciliatio est*, (dum ista Judæorum rejectio occasionem dedit, ut gentes cum Deo fuerint reconciliatæ,) *quid erit assumptio* (illorum repudiatorum hominum); *nisi vita ex mortuis?* (quod ineffabile parit gaudium, æque ac si mortuus reviviscat.) Exinde hic nobis nascitur Syllogismus: Illi quorum assumptio ejusmodi incomparabile affert gaudium, ad eandem assumtionem omni studiô promovendi, eâque de causâ ipsis domicilia penes se deneganda non sunt: Tales autem sunt Judæi nondum conversi; qui obinde utique tolerandi, quemadmodum eosdem Deus tolerat, pro quibus etiam seriæ nobis fundendæ sunt preces.

§. 31. Exuberrimo isto textûs hujus Apostolici fonte, nostræ huic materiæ accommodatissimo, undecimum quoque hauriamus argumentum: quod in sequentibus consistit verbis. Rom. 11. v. 16. seqq. *Quod si primitiæ* (i. e. illa de singulis Judæorum panificiis juxta Dei mandata Num. 15. v. 20. separanda placenta;) *sanctæ sunt* (nullaque impuritate adspersæ, & ad escam aptæ) *& massa*: (reliquum scil. demtâ placentâ purum esse poterit.) Quibus verbis Apostolus id indicaturus est, quoniam primi Judæorum sub auspicium novi Testamenti Deo placuere, ut sanctificentur; nec reliquos ceu anathema rejiciendos, sed bono usui destinandos esse: quod minime fieri poterit, si de loco in locum pellantur.

§. 32. Subjicitque Apostolus Rom. 11. v. 16. *Et si radix sancta, & rami.* (i. e. Cum Deus radicem Judaicæ stirpis Abrahamum ex gentibus & ab idololatria avocare, suoque officio apparare potuerit, extremos etiam ramos, videlicet sub finem viventes infideles Judæos ab infidelitate sua convertere, in suumque cultum quem novum præcipit fœdus, sanctificare poterit. Quæ cùm se ita habeant; æquum utique est, ut ejusmodi hominibus domicilia inter nos concedantur, nihilque non tentetur, quò ad finem istum perduci queant. Hoc duodecimum nostrum est argumentum.

§. 33. Decimum tertium nobis subministrant subsequentia hujus capitis verba vers. 17-24. ubi Apostolus hanc materiam prolixiùs diducit, dicendo: *Quod si aliqui ex ramis*

mis fracti sunt, (hoc est, si quidam Judæorum à fide Abrahami abiere): *tu autem* (ô ethnice) *cùm oleaster esses* (ac propè bonam oleam, fideles nempe Veteris Testamenti progerminasses,) *insertus es in illis* (æque ac si surculi quidam oleastri, penes oleam positi, in bonam istam inflectantur, inflexôque modô eidem inserantur, & cerâ illitâ, coalescentes foliaque sua emittentes ab oleastro demum resecentur, bonæ oleæ soli relicti. Ita enim ethnici insiti sunt stirpi fidei Abraham:) *& particeps radicis* (fidei toties in Abrahamo deprædicatæ, atque ad imitationem omnibus sanctis propositæ,) *& pingvedinis oleæ factus es*, (Spiritus scilicet unctionis:) *noli gloriari adversus ramos* (& spernere, expellere, ejicere confractos, punitos illos peregrinos noli.) *Quod si gloriaris* (& superbias dominio tuo in illos, scias,) *non tu radicem portas, sed radix te*, (id est, Patriarchas nihil tibi acceptum referre, te autem illis illorumque posteris multum.) *Dicis ergò: Fracti sunt rami, ut ego inserar. Benè: propter* (suam) *incredulitatem fracti sunt; tu autem* (hactenus) *fide* (in arbore) *stas: noli superbè de te sentire*, (nec vim inferas confractis:) *sed time: Si enim DEUS naturalibus ramis non pepercit, ne fortè nec tibi parcat*, (si confractis ramis arroganter insultares, & ita in infidelitatem prolabereris.) *Vide ergò bonitatem & severitatem DEI: in eos quidem, qui ceciderunt, severitatem: in te autem bonitatem, si permanseris in bonitate*, (& eandem, quam Pater cœlestis bonitatem erga lapsos peccatores fide tuâ exercueris) *Alioquin & tu excideris. Sed & illi, si non permanserint in incredulitate, inserentur. Potens est enim DEUS iterum inserere illos. Nam si & tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam insertus es in bonam oleam: quantò magis hi* (rami) *qui secundùm naturam inserentur suæ oleæ?* Quæ verba Apostoli adeò clara sunt, ut non opus sit, Syllogismum ex illis formare; & spes est, quemlibet Magistratum Christianum verbô hocce Divino commotum iri, quò debitâ humilitate id curet, ne naturales illi rami ab oleâ penitùs abjiciantur, sed propiùs admoveantur; imò tandem omninò reinserantur.

§. 34. Apostolicam hanc doctrinam primitiva Ecclesia omni studio observavit, & quamvis Judæi adversus Christianos magnam sæpe excitarint persecutioem; hi tamen illis apud Magistratus nequaquam propterea detraxerunt, neque odium ipsis consciverunt; sed illos cohabitantes (unde binæ istæ religiones à persecutionibus pro una eademque habitæ eandem sæpe sustinuere persecutionem) circa Religionem placidissimam illis dedere informationem, satis superque id comprobante colloquiô Justini Martyris cum Judæo Tryphone. Qui modus primitivæ Ecclesiæ decimum quartum nobis argumentum exhibet.

§. 35. Nunc ex Verbo DEI atque Sanctorum exemplis circa hanc rem satis instructis, pergendum quoque est ad jus primò naturæ, quod nostræ etiam parti adstipulatur; [unde decimum quintum ducimus argumentum,] cùm jubet, ut id, quod nobis fieri velimus, aliis quoque faciamus; sive ut, quod benè alii nobis fecerint, illis retaliemus. Meritò igitur memoriâ recolamus, multa millia Christianorum primis Christianæ Ecclesiæ seculis inter Judæos, & præter illos inter ethnicos degisse;

non attento, quod multæ DEO ita permittente, interea persecutiones subrepserint. Considerandum etiam, quod fortè & nos vel alii Christiani à DEO captivitate Turcicâ sive Tartaricâ propter peccata nostra plecti possimus: adeoque vel ex hoc miserrimam peregrinorum exulum conditionem expendere, solatiique expertes ejusmodi homines in calamitate sua mitius tractare discamus. Ipso quoque lumine naturæ edocemur, cœcis hominibus, quales Judæos jure vocamus, in cœcitate sua majorem afflictionem haud addendam, sed illos benignè in viam rectam ducendos esse. Imò quamvis poneremus illos mente captos; lege tamen naturæ juberemur, ejusmodi homines ex commiseratione non in durum ejicere exilium, sed eorum curam sub proba inspectione gerere, illisque occasionem nocendi demere. Quod ipsum jure Gentium quoque confirmari exemplisque comprobari posset, alienigenas ubivis ferè locorum susceptos & pacem colentes toleratos fuisse.

§.36. Decimum sextum hinc damus argumentum, quod nec jus Civile commune ullibi eos ejicere jubeat, sive susceptionem eorum prohibeat; quin potiùs in commodum illorum nonnulla passim constituat. Exempli gratia, quod (1.) Arcadius & Honorius illis concedant, ut diebus Sabbathi aliorumque festorum, quo cultus sui reverentiam servant, nemo ex illis vel facere aliquid cogatur, vel ulla ex parte conveniatur. l. 13. C. de Judæis & Cœlicolis. Similiter (2.) quod Honorius & Theodosius ipsis permittant, cunctos suos retinere ritus, modo id fiat citra contemtum Christianæ Legis. L. 11. C. eod. (3.) Quod Valentinianus & Valens militibus in ipsorum Synagogas ceu religiosarum loca habitationum veluti hospitii merito irruere interdicant. l. 4. ibid. (4.) Quod Arcadius & Honorius ipsis proprio jure suo sub certis quibusdam arbitris uti permittant, & judicibus Christianis, casu dato, eorum sententias, exequi mandent. l. 8. ibid. Nec minus (5.) mercium suarum æstimationem illis relinquant. l. 9. ib. Publicum quoque (6.) ediderint mandatum, ut nullus tanquam Judæus, cum sit innocens obteratur, nec contumeliæ exponatur, multò minus eorum Synagogæ vel habitacula concrementur vel perperam sine ulla ratione lædantur: & ut si quis sceleribus implicitus sit, idcircò tamen judiciorum vigor jurisque publici tutela observetur, ne quisquam sibi ipsi permittat ultionem. l. 14. ibid. (7.) Quod Theodosius & Valentinianus Primates illis cedant, qui in utriusquæ Palæstinæ Synedriis, aliisque provinciis ipsis præessent. l. 17. ibid. (8.) Quod Constitutio quoque Honorii ac Theodosii extet, ne ullus Christianorum Judæis quietè degentibus nihilque tentantibus turbulentum legibus contrarium audeat manus inferre religionis auctoritate abusus, sub pœna satis severa. l. 6. Cod. de paganis. (8.) Quod Imperator Justinianus illis Scripturam sacram quavis lingua legendam concesserit, modò in lingua Græca versione ne uterentur alia quam LXX. Interpretum & Aquilæ, Novell. 146. c. 1.

§. 36. Decimum septimum Argumentum è Jure Canonico petitur, quo Judæi à communi inter nos vita nullatenus excluduntur, sed potius ad eandem recipiuntur: quem in finem Gregorius l. 11. ep. 15. c. 3. qui sincera dist. 45. expressè pronunciat, Judæi omnes festivitates suas, sicut hactenus ipsi & patres ipsorum per longa colentes retrò

tempora tenuerunt, liberam habeant observandi, celebrandique licentiam. Conferantur &c. etsi Judæos, 13. extra de Judæis pr. & c. Judæis Extra de Testibus. f. Unde in nullo unquam Concilio conclusum legimus, Judæos esse exterminandos, aut à societate excludendos; sed potius in Concilio Meldensi sub Sergio II. Anno 845. communis omnium sententia fuit, ut erga Judæos à Christianis Principibus ac cæteris omnibus DEI fidelibus, tam clericis quam laicis, viris sive fœminis sacrorum Canonum & antiquorum Regum atque legum jura serventur. Eodem modo in Concilio Lateranensi III. Oecumenico Anno 1179. imperante Friderico I. sub Alexandro III. celebrato, Canon extat: Judæi ad baptismum non sunt compellendi, sed si voluerint, absque calumnia Christiani efficiantur. Nullus etiam eos sine judicio vulnerare vel occidere, vel eis res suas auferre, vel eorum solennitates perturbare præsumat. Similisque Canon reperitur in Concilio Turonensi ap. Bochell. Decret. Eccles. Gall. l. 1. t. 13.

§. 37. Ne autem quis existimet ejusmodi jura publicis postmodum constitutionibus Imperialibus esse antiquata; decimum octavum jam argumentum proferamus ex Jure Publico, ubi à Doctoribus unanimiter statuitur, Judæos cives esse Romanos. Reinking. de regim. secul. lib. 2. cl. 2. c. 3. &, si Imperium quid statuat pro subditis suis, subditorum nomine Judæos quoque comprehendi Schvvan. obs. Cam. 67. in f. Mynf. 5. obs. 6. Schütz de statu Rei Rom. Vol. 2. d. 1. th. 18. c. Hinc Imperator Carolus IV. in Aurea Bulla c. 9. §. 2. Electoribus potestatem tradit, Judæos suscipiendi; quod jus tamen non Electoribus solùm, sed omnibus Regalia possidentibus, hodiè competit. Id quod ordinatione Politica de an. 1548. Tit. de Judæis disertè sancitur. Cui omninò similis est Constitutio Politica de anno 1577. tit. 20. Et quia Judæi in Romano Imperio haud habentur pro peregrinis, sed pro subditis ejusdem; hinc à Jurisperitis communiter statuitur, iniquum esse, si illi ex urbibus ac regionibus, ubi habitandi jus semel adepti sunt, & quietè atque legibus conformiter vivunt, proscribantur. Natta Consil. 620. n. 22. Becht. in tract. de securitat. & salv. cond. à th. 292. usque ad 103. Alexand. Conf. 99. n. 14. vol. 6. & consil. 13. n. 23. vol. 7. Daniel Otton. in Discurs. de Jure publ. c. 19. p. 666. seqq Thom. Michaël de Jurisdict. concl. 49. in f. Franc. Becc. Conf. 84. n. 3. 4, 5, 6, 7, 8. Ubi pluribus docetur, Magistratum quendam absque peccato Judæos ejicere non posse, si nempe pacem & tranquillitatem loci non turbent; verùm obstringi ut eos amet, ad minimum in quantum homines sunt; imò ut eleemosynas illis in indigentia sua eroget. Huc pertinet mandatum quoddam Cameræ Imperialis de 28. Sept. 1551. contra Senatum Neuhusiensem, cum Judæum quendam Joachimum Færber antea in clientelam susceptum, urbe suâ excedere jussisset. Ruland. part. 3. de Commissar. l. 7. c. 3: n. 5. Videatur Rumelin. ad Auream Bull. part. I. dissert. 8. th. 18. p. 187.

§. 38. Decimum nonum argumentum superstruere possumus authoritati plurium eximiorum Theologorum omnium Religionum: inter quos sunt Thom. 2. 2. quæst. 10. art. 11. Alexand. Alens. Summæ par. 2. 179. 180. Vincent. Beluacens. specul. doctr.

l. 10.

l.10.c.38. Lombard p.38-56. Becanus Manual.l.5.c.18.p.729.n.2.3.seq. Lutherus quoque Tom.2.Jenens.in lib. Jesum Christum Judæum esse natum. Et quamvis Tomo octavo Jenensi ferè contrarium asserere videatur; tamen si scopum Lutheri ibidem intimius contemplemur, sensus hoc locô ita restringendus est: quod nimirum, si detestandæ Judæorum blasphemiæ ac usuræ intolerabiles cohiberi non possint, melius sit si penitus exterminentur. Vid.Bidenbach. Conf.Theolog.Tom.1.p.2.p.410. Luc. Osiander in cap. 11.Rom. Gesnerus in Psal.59. Mylius in cap.11.Rom. Arcularius Tom.1.Disput.Marpurg.disp.51.thes.34. Frid.Balduinus in Examine Apolog. Casparis Schoppii c.7. Helvicus Systemat. Controvers.Judaic.Elencho Judæor.8 Hutterus L.C.ar.32.q.6.p.1037. Gerhard.Tom.6.th.223. Loc.Com.ar.de Magistr. Polit.p.890.seq. Academiæ Jenensis Theologi in Consilio de anno 1611. Facultas Theolog. Academ. Francof. ad Oderam in Cons. de anno 1613. ap. Dedekennum vol. 2. part. 2. p.139. seqq. Müllerus in Rabbinism. p.1385. seqq & alii plures; & inter Autores Reformatæ Religionis, Peter Cunæus de Republ. Hebr. l.1.c.18. Altingius Probl. Practic.probl.21. Hottinger. Thesauri Philol. l 1.c.1.s.2.q.1.p.9. Hornbek. de convinc. & convertend. Judæis prolegom. §.15.17. Hisce Theologis adjungantur Jurisconsulti, Baldus vol.1.cons.315 316. Rolandus à Valle vol.3. Cons. 25. Georgius Theodorus integro Tractatu de jure & statu Judæorum in Republ. Christianorum, & plures alii, quorum mentionem partim supra jam fecimus.

§. 39. Quibus omnibus non pauci hacce nostra ætate Magistratus Christiani morem gerunt, apud quos hic populus receptus est; & notatu insuper dignum est, Romanum Pontificem ipsum in urbe sua primaria Roma libertatem habitandi ac securitatem, in hunc usque diem illis indulgere. Videatur Pontificale Romanum fol.47. & L'autheur du Discours Politique de l'estat de Rome fol. 119. Eandem semper invenere protectionem Judæi sub Imperatorib.S.Rom.Imperii, Regibusque Bohemiæ ac Poloniæ; ut & plurimis Electoribus atque Principibus S. R. Imperii; nec non sub Republica Venetorum, atque locis quibusdam confœderatis Provinciarum, quibus accedunt Urbes quædam celebres, Hamburgum, Francofurtum, Wormatia. Quæ Exempla vigesimum præbent argumentum, quod nempe conscientiam aut Christianismum id non lædat, si Judæi excipiantur aut tolerentur.

§. 40. Vigesimum primum argumentum desumimus ab inconvenientibus ac absurditatibus, quæ ex proscriptione eorum, & si prorsus excluderentur pronascuntur. Etenim (1) vaticinia de eorum conversione quomodocunque illa explicentur, cessarent omnia; siquidem à Turcis ac Ethnicis nullam de Christo informationem expectare possunt: qui enim in Christum crederent, de quo nihil audirent, & quomodo audirent absque prædicatione? juxta Paulum Rom.10,14. (2) Si à Christianis planè non perferrentur, major illis quasi porrigeretur occasio hac ratione sub infidelibus atrociora in

Christum ejusque confessores emittendi convicia; à quibus tamen sub Christianis vel absterrentur, vel saltem propterea puniuntur. (3) Captivitas illorum hac profligatione in incredulorum loca non exasperaretur, sed mitigaretur, siquidem à Saracenis liberè excipiuntur, nec perinde ut à Christianis onerantur: unde pœnam incredulitatis suæ ibidem quasi planè non sentiunt, & multò minùs per eandem ad veram commoventur fidem; quæ tamen à Christianis haud absque fructu ipsis proponi, illique incredulitatis suæ hoc modo ad minimùm convinci, si non omninò ad conversionem perduci possunt. (4) Si Judæi prorsus inter Christianos non essent tolerandi, dicendum, illos aut in universum omnes manifestos atque criminosos esse maleficos vitâque indignos; aut à Deo totaliter ac finaliter repudiatos. Neutrum tamen dici potest; reperiuntur enim & inter illos quàm plurimi quoad externa honestam ducentes vitam, quæ à Magistratu Politico criminaliter plecti nequit; Nec Deus illos prorsus repudiavit, teste Paulo Rom. 11. v. 1. *Nunquid DEUS repudiavit populum suum? Absit. Nam & ego Jisraëlita sum, ex semine Abraham, de tribu Benjamin; non repulit DEUS plebem suam, quam præscivit.* Si itaque à DEO non planè sint repulsi, licet ob detestandum in Christum facinus temporali (prout quatenus infideles quoque æternâ) pœnâ severè satis multentur; cur igitur nos Christiani adeo simus inclementes, qui illos planè proscribant? (5) Inter infideles citiùs, quàm apud Christianos imperitiores quosdam ad suam seducere possent fidem, eosque sic ad conversionem ineptiores reddere. (6.) Cum certum sit, Judæos profligatione non emendari, imprudenter fieret, si quod isti committunt, potius illo loco quàm hoc permittere velint: imitati rusticos nonnullos, qui rabidum canem, quem includere ac curare debuissent, ex pago suo abigunt, inque vicinia quàm apud se videre malunt.

§. 41. Tandem usus quoque spectandus est, quem Christiani à populo Judaico hauserunt hactenus, quique etiamnum ab illis oritur inter Christianos degentibus; & hasce utilitates, Religionem propriè concernentes, tanquam vigesimum secundum pro nobis argumentum allegabimus: (1) autem perpetuum hi vivumque exemplum rigorosissimæ justitiæ divinæ præbent, ad emendationem vitæ longè utilissimum, ut ita præ metu, ne in parem incidamus pœnam, ad veram pietatem, quæ proh pudor! admodum rara est, eò magis instigemur. Quemadmodum enim DEUS Sanctissimus inter alia & hanc ob causam ethnicos sub populo Jisraëlitico in terra Canaan superstites esse voluit, qui nimirum propter Idololatriam suam Jisraëlitis subjecti essent, ut hi ob severam hanc servitutis pœnam de Idololatris sumtam, Idololatriam eò magis abominarentur: sic procul dubio Deus justissimus judæos relinquit inter Christianos, quò illorum exemplò sapere discant. (2) Nobis Christianis Scriptura S. Veteris Testamenti, in lingua originali Hebraica, unà cum Paraphrasi Chaldaica, quæ pluribus in locis vaticinia de MESSIA egregiè explanat, summâ judaici istius cœtus industriâ in hunc usque diem immutilata ac illibata servata est. Ipsis enim eloquia

DEI

DEI fuêre concredita, testante Paulo Rom. 3, 2. Quantô autem labore, quantâve curâ illorum id factum sit, Masoræ beneficiô exponit Joh. Buxtorffius in Tiberiade sua s. Commentario Masoretico per totum. Quod beneficium sanè tantum est, ut vel propter illud solum sustentatio necessaria, ni ingrati esse velimus, illis debeatur: perinde ut & Ptolomæus Philadelphus Ægypti Rex; cùm Veteris Testamenti Codicem in Linguam Græcam eidem transferri curasset Judaica Natio, non libertatem modo in terra Ægyptiaca habitandi atque mercaturam exercendi, verùm multas insuper immunitates eidem concessit quondam. Quod beneficium etiam Patres agnovere, adversus ethnicos id allegando, quo hi convincerentur Libros Scripturæ à Christianis haud esse confictos. Deque his videri potest Augustin. in lib. de doctr. Christ. & in Psal. 59. Imò huc etiam spectat & probè notandum est, quod omnia fermè munia Ecclesiastica nec non forma divini cultus universa ex Ecclesia Judaica originem suam habeant, uti id prolixiùs demonstrari posset. (3) Quæ inde emanat utilitas hæc est, quod lingua Chaldaica ut & Hebraica minori ab illis negotio quàm in Academis nostratibus addisci queat, cujus beneficiô non sacra solum oracula utilius pervolvi, sed & libri illorum proprii perlustrari, & ex illis argumenta ad illorum conversionem maximè proficua colligi possunt: ut nihil jam dicam de variis temporum, locorum, rituum, cæterarumque antiquitatum circumstantiis ad meliorem ipsius quoque Novi Testamenti intellectum usumque facientibus, quæ omnes aliunde addisci nequeunt. Et hâc ipsa lingua viri tot insignes, utpote Origenes, Hieronymus, Raymundus, Martinius, Petrus Galatinus, Reuchlinus, Riccius, Picus Mirandulanus, Scaligeri, Drusius, Münsterus, Buxtorffii, Fagius, Hutterus, Arias Montanus, Hottingerus, L'Empereur, Voisin, Cunæus, Bortram, Sheringamius, Lightfootius atque alii non sibi modo ipsis famam comparavere immortalem; sed & Ecclesiæ Christianæ hanc accenderunt lucem, qua nobis adhuc, hac quidem in parte, frui concessum est. Nec prætermittenda censemus verba illa Clarissimi Buxtorffii, cùm in præfatione Lexici sui Talmudici circa hanc rem sic inquit: Nequaquam, quod multi somniant, ita jam à Christianis interpretibus exhausti sunt illi fontes, ut nil sit posterorum diligentiæ & solertiæ relictum. Plura certè adhuc restant quàm prostant, sint modo, qui eos adire velint & possint. (4) Et hanc nobis præbent utilitatem Judæi, quod illi non intermoriturum nobis sint mnemosynon sanctissimi DEI consilii de nostra redemtione, prout & de vita, morte ac passione DOMINI ac Servatoris nostri JESU CHRISTI. Hinc Bernhardus: Non sunt persequendi Judæi, non sunt trucidandi, sed non effugandi quidem, vivi quidam apices sunt, repræsentantes Dominicam passionem, &c. Propter hoc dispersi sunt in omnes regiones, ut dum justas tanti facinoris pœnas luunt, testes sint nostræ redemptionis epist. 322. (5) diceremus utilitatem hanc, ut Doctores Christiani à multis non necessariis, arrogantibus, atque rixosis inter semetipsos altercationibus ac scriptis desistere, manusque invicem conferre, atque sic unita vi legitimâque & appropriatâ methodo conversionem miserorum isto-

rum

rum hominum aggredi & possint & debeant: de quo inferius plura. (6) Et in hoc ostenditur utilitas, ut Christiani, cum certissimum sit pietatem suam, scandalosamque vitam omnem offendiculum Judæis convertendis ponere maximum, in id incumbant sedulò, quò vestigiis Christi eò pressius insistant, veraque & sincera pietate testificentur, doctrinam reperiri nullam, quæ perinde ac Christiana veram doceat Sanctitatem, neque ullam aliam esse viam, qua ad unionem cum DEO perducamur, nec in ulla alia Religione tam certa & efficacia extare auxilia gratiæ, per continuata ardentissimis precibus fidei exercitia à Patre propter Christum impetranda, quàm in Christiana: quod ipsum profectò longè certius atque efficacius esset medium Judæos convertendi, quàm conciones ac disputationes alioquin omnes. Æquè ut sanctissima Christianorum vita in primitivâ Ecclesia adeò ad convertendos Ethnicos fuit proficua, ut Imperator Julianus Apostata non efficaciore methodo Ethnicos à Christianismo, avocari posse existimaverit, quàm si eosdem ad talem, vel moraliter saltem perducere posset vitam, qualem Christiani præ se ferrent; quò id, quod in aliis admirarentur, familiare fieret sibimet ipsis.

§. 42. Vigesimum tertium subministrabunt argumentum utilitates quædam Politicæ, rem publicam saltem ejusque incrementum spectantes; quamvis in istas vel minima fieri debeat reflexio. Primo enim haud ignotum est Politicis, crescentibus subditis, crescere quoque commoda Reipublicæ, quod satis testantur loca quævis Italiæ, Belgii, ac Germaniæ populosiora: eò quod hoc ipso non collectæ solum tàm ordinariæ quam extraordinariæ; prout & tributa, vectigalia, aliique reditus magistratuum augeantur, sed & opificia atque mercaturæ in universum, prout experientia docet satis, floreant, imò omnium quasi statuum conditio ob majorem consumtionem per importanda & exportanda melior reddatur. Secundo in specie per exemplum Judæorum, qui ob paupertatem suam ut plurimum industrii ac laboriosi sunt, quique in pane lucrando sedulitate sua formicas referunt, & ne unicum quidem nummum inutiliter profundendo omnemque vestimentorum luxum vitando, parsimoniæ ac sobrietati student, & inde magnas sæpè divitias corradunt, cæteri quoque subditi ad similem diligentiam, parsimoniam & sobrietatem excitari possunt, ne quemlibet teruncium, quem lucrantur, gulæ statim litent, aut ignaviæ, ut sæpiùs fieri solet, totos sese dedant. Satis etenim præprimis in urbibus celebrioribus, ubi major est civium frequentia, quotidie per experientiam edocemur, quâ ratione inter artifices, opificesque ac mercatores alter alteri calcar addat, quo ipso inter ingenuos alter alterum in statu suo sanè magis promovet quàm impedit. Ut sicco jam pede prætereamus specialia illa pseudopoliticorum quorundam commoda, quod scil. necessitate exigente magnam sæpe pecuniæ summam subministrent Judæi; quod & Judæus si criminis cujusdam reus sit, mulctâ puniri queat majori; quod hi plura etiam offerant munera, & quæ sunt alia similia, quæ à Magistratu Christiano cui timor Domini summa lex est, meritò ceu sordidiora omninò negliguntur.

§. 43.

§. 43. Unde ad ultimum jam accingimur argumentum: quod (24) est spes nempe conversionis hujus populi, certissimis sanè & clarissimis S. Scripturæ nixa vaticiniis. Et quia conversio hæc vel est specialis, nimirum hujus vel illius saltem individui, adeoque pauciorum quorundam; vel generalior, quæ universalis dici posset: de illa primò sciendum est, fœdus illud, quod DEUS pepigit cum Abrahamo non prorsus esse abrogatum, de quo Genes. 17. v. 7. *Et statuam pactum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generationibus suis fœdere sempiterno: ut sim Deus tuus & seminis tui post te.* Quo cum consentit Petrus Actor. 2. v. 39. dicens: *Vobis enim facta est promissio & filiis vestris:* atque David Psal. 89. v. 21, 29, 30, 36. *Inveni David servum meum. In æternum servabo illi misericordiam meam: & testamentum meum fidele ipsi: & ponam in seculum seculi semen ejus, & thronum ejus sicut dies cœli. Semel juravi per sanctitatem meam, si Davidi mentiar: semen ejus in æternum manebit. Et thronus ejus, sicut sol in conspectu meo, & sicut luna firmabitur in æternum: & testis in nubibus fidelis.* Ex quibus dictis Doctores Ecclesiæ semper id collegere, Judæos non penitus esse repudiatos, sed nullo non tempore ad finem usque mundi quosdam conversum iri. Quæ cùm ita sint, nec DEUS Ipse ter maximus illos simul omnes à regno cœlorum vitâque æterna penitus exclusit, quî nos igitur eosdem à cohabitatione Christianorum omnimodo separare velimus ac possimus? Porrò si aliqui sempex ex Judæis sive hoc sive illo tempore converti debent, necesse omnino est, ut id fiat per media vel consueta & ordinaria, vel per inconsueta & extraordinaria. Si hoc quemadmodum nimirum Paulus est conversus; tunc sanè admodum conduceret, ut Judæi tùm temporis inter Christianos habitarent, quo per eximium hoc miraculum tot etiam horum converterentur, quot per miraculosas quasdam olim factas conversiones in primitiva Ecclesia ex Judæis convertebantur. Sin verò per media ordinaria, qualia sunt prædicatio verbi Divini, exempla piorum & similia institui debet illorum conversio, tunc utique etiam requiritur, ut inter Christianos tolerentur Judæi. Quare cùm incertum sit, quos DEUS hîc vel illîc tunc vel nunc, quod ipsius est beneplacitum, converti velit, eò sane magis patienter ferendi, & ad conversionem præparandi sunt; præsertim quod Christi sit voluntas, ut Zizania una cum tritico ad tempus messis usque crescere sinamus. Matth. 13, 30. Restant autem vaticinia adhuc alia, majorem longè ac illustriorem promittentia conversionem; ut Hos. 3, 4. *Quia dies multos sedebunt filii Jsraël sine Rege, & sine Principe & sine sacrificio, & sine statua, & sine ephod, & sine theraphim; & posthac revertentur Jsraël & quærent Dominum Deum suum & David Regem suum* (i. e. Messiam juxta interpretem Chaldæum,) *& reverenter colent Dominum & bonitatem ejus, in novissimo dierum.* Item Lev. 26. v. 44, 45. *Attamen etiam cum erunt in terra hostili, non penitus abjiciam eos, neque sic abominabor, ut consumantur & irritum faciam pactum meum cum eis: ego enim sum DOMINUS DEUS eorum, & recordabor fœderis mei pristini, quando eduxi eos de terra Ægypti, in conspectu gentium, ut essem DEUS*

eorum; *Ego DOMINUS DEUS.* Et Deut.4,31. *Quia DEUS misericors DOMINUS DEUS tuus est; non deseret te, nec omninò delebit te, neque obliviscetur pacti, in quo juravit patribus tuis.* Deinde & Jerem.30.v.9. vaticinium extat de extremo tempore, cum dicitur: *Sed servient DOMINO DEO suo & David Regi suo, quem suscitabo eis.* Idem c.31.v.1. quod ad novissima tempora applicant tùm Christiani tùm Judæi, ubi dicitur: *In tempore illo, dicit DOMINUS, ero DEUS universis cognationibus Jisraël, & ipsi erunt mihi in populum.* Et v.10: *Audite verbum DOMINI gentes*, & annunciate *in insulis, quæ procul sunt, & dicite: Qui dispersit Jisraël, congregabit eum: & custodiet eum sicut pastor gregem suum.* Ezech.37,21.seqq. *Hæc dicit DOMINUS DEUS: Ecce ego assumam filios Jisraël de medio gentium, ad quas abierunt, & congregabo eos undique, & adducam eos in terram suam. Et faciam eos in gentem unam: in terra in montibus Jisraël, & Rex unus erit omnibus imperans: & non erunt ultrà duæ gentes, nec dividentur amplius in duo Regna. Neque polluentur ultrà Idolis suis & abominationibus suis, & cunctis iniquitatibus suis: & salvos eos faciam de universis sedibus suis, in quibus peccaverunt, & emundabo eos: & erunt mihi populus, & ego ero eis DEUS. Et servus meus David Rex super eos, & pastor unus erit omnium eorum: In judiciis meis ambulabunt, & mandata mea custodient, & facient ea.* Præcipuus autem ac clarissimus locus circa hanc materiam continetur Rom.11.v.25.seqq. *Nolo enim vos ignorare, fratres, mysterium hoc*, (quod si igitur mysterium est, prophetiam sanè denotat specialiorem, nec de vulgari quadam conversione intelligi potest;) [*ne sitis intra vos ipsos elato animo,*] *quia cæcitas ex parte contigit in Jisraël* (populo Jisraëlitico,) *donec plenitudo gentium intraret, & sic* (tum demum) *omnis Jisraël salvus fieret. Sicut scriptum est:* (Esa.59,20.) *Veniet ex Sion, qui eripiat & avertat impietatem à Jacob.* (Esa.27,9.) *Et hoc illis à me fœdus est, quod ablaturus sim peccata eorum. Secundum Evangelium quidem (nostri sunt) inimici propter vos:* (ut citra circumcisionem vos in fœdus DEI recipiamini:) *secundum electionem autem*, (quod DEUS hunc præ cæteris sibi populum selegerit, sunt illi) *charissimi, propter Patres. Sine pœnitentia enim sunt dona & vocatio DEI* (quod absque conditione absolutè illos in populum assumserit, hâc additâ promissione, illos nunquam prorsus deletum iri Jerem.4,27. cap.5.v.18. cap.15.v.11. cap.30.v.11. cap.46.v.28. Ezech.20.v.17. quamvis præcepta sua transgrediantur; quæ incomparabilia sunt charismata, & vocatio in populum specialem, qualis nulli contigit populo amplius. Si autem certis sub conditionibus illos suscepisset, tantisper scil. eritis populus meus, quamdiu præcepta mea non transgrediamini; tunc pactum hoc semel initum conditione ab illis neglectâ posset antiquare: sub qua conditione ethnici in fœdus novum vocati fuere, ad quod in Oriente etiam frequentissimus fuit accessus, ubi tamen integræ jam nationes sunt deletæ, earumque locum infideles occuparunt.) *Sicut enim aliquando & vos non credidistis DEO: nunc autem misericordiam consecuti estis* (per) *& propter incredulitatem illorum: ita & isti nunc non credunt* (per) *& propter vestram misericordiam; ita tamen ut & ipsi aliquando misericordiam consecuti sint,* (quæ est alternatio DEI.) *DEUS enim omnes in incredulitatem concludi* (permisit; primò quidem Ethni-

Ethnicos, nunc & Judæos,) *ut omnium misereatur. O altitudo divitiarum Sapientiæ & Scientiæ DEI! quam incomprehensibilia sunt judicia* (pœnarum) *ejus*, & investigabiles viæ ejus (commiserandi ?)

Et certe, si gesta hujus populi singularemque ejus indolem examinemus, ultrò patet, DEUM, utpote qui singulari illos modo semper tractavit, singulare quid & illis adhuc reservasse. Nunquam enim legimus populum quendam toties ac tam procul per terras dissipatum, & suam tamen distinctè semper asservasse nationem atque cultum divinum, nec aliis sese immiscuisse. *Est populus per omnes provincias regni tui dispersus, & inter populos divisus, & leges eorum aliæ sunt, quam omnium populorum: dixit Haman Regi Assuero.* Esth. 3, 8. *Populus solus habitabit & inter gentes non reputabitur, vaticinante Bileamo.* Num. 23, 9. Quæ cuncta Patres meritò solicitos effecere; ut Bernhardus Epist. 322. dicat: Convertentur tamen ad vesperam, & in tempore erit respectus eorum.

Ad quam conversionem multum conferre possent Christiani, si (1) quilibet ab omni scandalo tàm verbis quàm factis dato sibi studiosè caveret; maledictionemque illam DOMINI accuratiùs perpenderet, dicentis: *Væ mundo à scandalis.* Matth. 18, 7. Nec non verba S. Apostoli 1. Cor. 9. v. 19. *Nam cum liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucrifacerem. Et factus sum Judæis tanquam Judæus, ut Judæos lucrarer. His, qui sub lege sunt* (proselytis) *quasi sub lege essem, cùm ipse non essem sub lege, ut eos, qui sub lege erant, lucrifacerem.* (2) Si non fere ubivis adeò vexarentur & exagitarentur, tesseras lusorias ab ipsis petendo, lardum illis affigendo, eosdem subsanniendo, aliisque injuriis afficiendo. (3) Si tùm publicè tùm privatim preces pro istis fierent crebriores ac efficaciores. (4) Si doctiores id potissimum studii genus excolerent, quomodo Judæi tractandi sint, (perinde ut olim religiosi Ordinis prædicatorum, qualis fuit Raymundus à penna forti, ejusque successores, inter quos & Raymundus Martini in Arragonia ac Castilia negotium hoc haud infelici sanè successu aggressi fuere,) quod fieri posset, si (5) vulgatam illorum linguam Germano-Hebræo-Chaldæam discerent; (6) eorum religionem totam atque antiquitates omnes examussim scirent; (7) deinde è propriis ipsorùm fundamentis ac principiis cum illis colloquia instituerent; facultatem Judæis dantes interrogandi, suaque dubia movendi: quæ dehinc modestè, sobriè ac solidè essent solvenda. (8.) Si docti isti viri præ cæteris sanctiorem ducerent vitam, illisque discrimen inter verum atque internum, & inter externum falsumque & debitis fructibus carentem Christianismum dextrè proponerent; ut & (9) in conventibus eorum illo ipso Judæis usitatô idiomate crebrò concionarentur; (10) Si libros ederent Hebraico aut mixto isto vulgatô idiomate, pro captu Judæorum: (11) Si novi Testamenti libri vel saltem Historici in dictum verterentur idioma, & typis Hebraicis imprimerentur, quò ad legendum ea commoveri possent. (12) Si adigerentur ut liberos suos saltem legendi scribendique causa mitterent in Scholas no-

ſtras Germanicas & Latinas, quò poſtmodum utiles Chriſtianorum libros, vel curioſitatis ergò, legerent. Et quæ plura his ſimilia media excogitari poſſent. Hæc itaque ſunt argumenta ac rationes, quæ quemlibet Magiſtratum Chriſtianum commovere poſſunt, ad receptandos tutandosque Judæos.

§. 44. Quibus nunc expenſis, deſcendendum quoque eſt ad objectiones, quæ hîc produci poſſunt, ut appareat, an illæ tanti ſint ponderis, prout à quibusdam exaggerari ſolent. Primò etenim Judæi in Chriſtum ejusque doctrinam, regnum atque populum varias eructare dicuntur blaſphemias & convitia, quo ipſo proinde indignos ſe omninò reddant, conceſsâ alioquin libertate. Cui reſpondendum. (1) Non omnia blasphemias eſſe, quæ ipſis imputantur; imò omnia nec illa, quæ ipſis ab adverſariis ſuis objiciuntur, legitimè eſſe probata; cùm non contemnendas etiam Apologias in medium proferant, adde quod cauſa tota in foro legitimo ſecundum rigorem proceſſus nunquam examinata, multo minus ſententia contra illos lata ſit, quod tamen ante relegationis eorum omnimodæque expulſionis pœnam utique fieri debuiſſet. (2) Blasphemias non ab omnibus publicè, ſed forte clam à nonnullis proferri, qui idcircò puniendi. (3) & inter Chriſtianos reperiri blasphemos, imò & atheos, qui tamen omnes extirpari nequeant: (4) illos per indignam illam, quam à Chriſtianis patiuntur tractationem, ad easdem adigi; cùm cæteroquin religio ſua obſtringat ad obſervandum mandatum illud divinum Jerem. 29, 7. *Quærite pacem civitatis, ad quam transmigrare vos feci: & orate pro ea ad DOMINUM: quia in pace illius erit pax vobis.* (5) Maledicta eorum privata ac clandeſtina, jam nihil eſſe novi, ſed eadem quamdiu Chriſtianiſmus eſt, jam duraſſe; & populum tamen hunc ad exemplum DEI, qui eos tolerat, ſemper eſſe toleratum. (6) Cœcitati eorum atque ignorantiæ, zeloque pro Gloria Divina hæc omnia eſſe aſcribenda, pro illisque orandum, æque ac Chriſtus fecit dicens: Luc. 23. v. 34. *Pater dimitte illis: non enim ſciunt, quid faciunt.* Atque Stephanus Act. 7. v. 60. *Domine, ne ſtatuas illis hoc peccatum.* Nec non Petrus Actor. 3. v. 17. *Et nunc fratres ſcio, quia per ignorantiam feciſtis, ſicut & principes veſtri. Pœnitemini igitur & convertimini.* (7) Velamen iſtud remotum iri, cùm ad DEUM fuerint converſi. 2. Cor. 3. v. 16.

§. 45. Secundò adducitur dictum Pauli 2. Cor. 6. v. 14. *Nolite jugum ducere cum infidelibus.* Et Johannis 2. epiſt. 10. *Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec Ave ei dixeritis.* Ad quod R. (1) utrumque dictum illud velle, ne ejusmodi homines ſequamur, aut pravæ eorum vitæ ac doctrinæ participes eſſe debeamus. (2) Seipſum explicat Apoſtolus 1. Cor. 5, 9. *Ne commiſceamini fornicariis. Non utique de fornicariis hujus mundi* (extra Eccleſiam conſtitutis) *accipi volo, aut avaris aut rapacibus aut idolis ſervientibus, alioquin debuiſſetis de hoc mundo exiiſſe.* Unde (3) conceſſum omninò eſt cum illis quoad vitam externam ac negotia communia converſari.

§. 46.

§. 46. Tertio opponunt, Christianos undique, ubi hi illis cohabitant, maxima à Judæis pati damna, dum (1.) imprudentiores seducant, (2.) in proditionem, infidelitatem atque perjuria proni sint; (3.) subditos fraude, (4.) usuris, (5.) pignorum retentione, (6.) mercimoniorum suppressione enervent: (7.) furto ablata coëmant vel receptent, & similia his plura. Quæ distinctè sunt perlustranda ac diluenda. Et (1.) quidem, Christianos ad Judaicam commovere fidem, in jure civili illis sub pœna capitali prohibitum est. L. 17. 6. de Jud. quare cum ob metum tantæ pœnæ haud immeritò absterreantur, seductio quidem hoc in casu tantoperè non est metuenda: quin etiam severa inspectione malo huic facilè inveniri potest remedium. (2.) Ob proditionem, furtum, perjurium, cæteraque crimina publica Judæi longè duriùs plectuntur ac Christiani; quæ etiam cuncta autoritate magistratuum publica facilime, prout solet, cohiberi possunt. (3.) Adversus fraudem, à qua tamen & cæteri mercatores Christiani haud sunt alieni, in omnibus constitutionibus Imperialibus & ordinationibus politicis leges sancitæ sunt, quarum transgressio à Magistratu Judæis non condonanda. Ad (4.) (5.) & (7.) contra Judæorum usuras in Recessibus Imperii, & in specie de anno 1530. tit. de Judæis [eorumque usuris. 1548. eod. tit. 1577. ibid. 1576. circa finem Recessus: nec non de pignoribus, rebusque furtivis expressæ extant constitutiones, contra quæ Judæus impunè haud delinquet. Ad (6.) victum subditi quærunt vel agriculturâ, vel manufacturis ac artificiis, vel mercaturâ. In primo genere nulli facilè detrimento sunt, cùm agros ac hortos non possideant; imò quia victu ac amictu interea carere non possunt, è contrario apparet hoc acquirendi genus ob consumtionem ab illis potius promoveri quàm minui. Nec opificia illis ubique conceduntur, & pauci illorum opifices facilè eò adigi possunt, ne aliis nisi Judæis operam locent, unde Christianis nihil decedet, præsertim ubi tribuum sunt statuta inter opifices. Mercaturam non omnes Christiani exercent, quare damnum, si quod inde nasceretur, non multi nec magnum paterentur. Præterea testatur experientia Amstelodami, Hamburgi, Francofurti, Venetiis, &c. quæ urbes præ cæteris commerciis florent, mercaturam à Judæis non detrimentum, sed incrementum potius capere. Mercator enim commercia sua vel stabilita jam habet, vel adhuc stabilienda. Qui prioris generis est, non metuit Judæum, cum certos jam tum habeat suarum mercium sive venditores sive emptores. Incipiens verò si tantam, quam Judæus, diligentiam adhibet, similiter non habet quod metuat; imò si pius est Deoque confidit, benedictionem à Domino præ infideli impetrabit. Atque sic & huic objectioni satisfecimus.

§. 47. Tandem & populum istum à DEO ipso execratum esse (4.) objicitur, Deut. 28. v. 15. Ps. 69. v. 24. Ps. 109. v. 17. Matth. 27. v. 25. c. 23. v. 35. Luc. 13. v. 35. Cui respondemus, (1.) omnes hasce execrationes sub certis factas esse conditionibus, ita scilicet & tamdiu, dum vocem DEI non audiant, relictâ illis apertâ ad conversionem viâ, ad quam quilibet Christianorum illos perducere omni operâ meritò intendat, quò à ma-

ledictione liberentur, ac in statum benedictionis denique restituantur. Maledictio enim (2.) hujus populi quidem est totalis, ut dici solet, omnes nempe ac singulos tangens, sed non finalis ac interminabilis; quod dicta prius allegata satis superque demonstrant.

§. 48. Objectiones reliquæ, quæ forsan adhuc moveri possent, ex iis, quæ satis prolixè jam tum disseruimus, abundè solvi ac refutari possunt. Nos igitur hic subsistimus, connectentes pium hoc atque sincerum votum, ut nempe DEUS ter O. M. gloriosissimè adimplere dignetur vaticinium suum Apoc. 3, 9. *Ecce, dabo de synagoga Satanæ, qui dicunt se Judæos esse, & non sunt, sed mentiuntur. Ecce faciam illos, ut veniant & adorent ante pedes tuos: & scient, quia ego dilexi te.* Vale, & errata typographica, quæ sub prælo ob absentiam meam irreptura sunt, æquô animô corrige.

PARS

PARS PRIMA

ejusque Tractatus primus:

quæ est

SYNOPSIS

Celeberrimi illius Codicis Cabbaliſtici,

qui vulgo dicitur

LIBER SOHAR,

per novendecim titulos generales diſtributa,

Autore R. Jiſaſchar F. Naphthali Sacerdote.

INDEX TITULORUM.

TITULUS PRIMUS.

LUMEN LEGIS.

E Dissertationibus collectaneis

in

GENESIN.

1. SAnctus ille, qui benedictus sit, auscultat & attendit vocem illius, qui occupatus est studio Legis: & è quolibet verbo, quo iste noviter explicat Legem, formatur firmamentum aliquod; & isti sunt cœli novi; de quibus in Prophetis. col. 24. [conf. 2. Petr. 3, 13. *Novos verò cælos & novam terram, secundum promissa ipsius exspectamus, in quibus justitia habitat.* Ap. 21, 1. *Et vidi cælum novum & terram novam. Primum enim cælum & prima terra abiit: & mare jam non est.* Rom. 9, 5. *Quorum Patres, ex quibus est* CHRISTUS *secundum carnem, qui est super omnia* DEUS *benedictus in secula.*

2. De pœna illius gravissima, qui noviter explicat verba Legis, & illa tamen non intimè intelligit: Deque spiritu huic negotio Præfecto, qui vocatur Vir Contorsionum. [conf. 2. Pet. 3, 16. *Paulus, secundum datam sibi sapientiam, scripsit vobis, sicut & in omnibus epistolis, loquens in eis, de his, in quibus sunt quædam difficilia intellectu, quæ indocti & instabiles depravant (detorquent) sicut & cæteras scripturas ad suam ipsorum perditionem.*] qui exinde condat Firmamentum Vanitatis & Inanitatis. col. 25. [confer Jac. 3, 1. *Nolite plures magistri fieri, fratres mei, scientes, quoniam majus judicium sumitis.*

3. Propter pueros studio Legis occupatos mundus permanentiam habet. Et huc applicatur locus Cant. 1, 11. *Ordines aureos faciemus tibi, &c.* col. 17. [conf. Matth. 21, 15. *Videntes autem Principes Sacerdotum & Scribæ mirabilia, quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes: Hosanna filio David, indignati sunt.*

4. Neminem debere noviter exponere verba Legis, nisi istud acceperit ab arbore quadam magna (i. e. Doctore quodam excellente.) col. 25.

5. De magna illius dignitate, qui studio Legis incumbit nocte Pentecostes [conf. Act. 2, 1. *Et cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter (unanimiter) in eodem loco.*] ubi subnectitur Historia de R. Schimeone Ben Jochai. col. 30.

6. DEUS sanctus & benedictus quater inspexit Legem, antequam crearet creata sua: ut doceret homines, ne ex præcipitantia errores committant in negotiis suis. Ibidem etiam allegatur dictum illud Sapientum nostrorum b. m.! multos propterea occisos

 esse,

esse, quod Discipulus quidam, qui gradum informandi nondum assecutus esset, tamen informaverit. col. 25.

7. Illis hominibus, qui stipendia largiuntur docentibus Legem, Sanctus ille, qui benedictus sit, istud imputat, ac si ipsi fecissent istos Doctores Legis, quia illis tribuitur factio Psal. III. v. 10. *Initium sapientiæ timor* DOMINI, *intellectus bonus omnibus facientibus ea.* Doctoribus Legis autẽ Factio non tribuitur. col. 30. [conf. Matth. 23. 14. *Væ vobis Scribæ & Pharisæi, hypocritæ, quia comeditis domus viduarum, orationes longas orantes: propter hoc amplius accipietis judicium.* Luc. 8, 3. *Iohanna, uxor Chuzæ, procuratoris Herodis, & Susanna & aliæ multæ, quæ ministrabant ei, de facultatibus suis.*]

8. Encomium Legis, quomodo illa consilium det & auxilium studentibus in ea. col. 36.

9. Qui legis studio occupatur, restituitur & perficitur, accipiendo animam aliam sanctam, & sic præparatur in mundum venturum. col. 39. [conf. 2. Cor. 5, 17 *Si quis ergò in Christo, nova est creatura, vetera transierunt: ecce facta sunt omnia nova.* Ad Eph. 2, 15. *Legem mandatorum decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem.* c. 4 24. *Renovamini spiritu mentis vestræ: & induite novum hominem, qui secundum DEUM creatus est in justitia & sanctitate veritatis.*

10. Adhortatio ad studium Legis & ad cultum Divinum. col. 57.

11. Encomium Legis, & excellentia illius, qui studio Legis detinetur, quia idem facit ac si conderet mundos. col. 127.

12. Quia defecerunt, qui aliquid contribuérent pro stipendiis discipulorum Sapientum; Lex ipsa oblivioni tradita est inter Israëlitas, & multæ miseriæ supervenerunt toti populo. col. 391.

13. Liber quidam traditus est Adamo Protoplastæ, de quo dicitur Gen. 5, 1. Iste est liber generationum Adam: quam reliquit filio suo Scheth &c. ad Abrahamum usque: è quo ipsi innotuerunt Arcana summa. Eodemque modo liber quidam traditus est Chanocho, qui dicitur liber Chanochi. col. 178.

14. Qui in Lege studet jugiter, surgitque nocte mediâ, ille semper suam partem habet in mundo venturo. col. 249.

15. Qui semper occupatus est studio Legis, hæres fit ducentorum mundorum. col. 300.

16. Amplissimum & prolixum encomium Legis atque docentium eam, cum increpatione eorum, qui eam deserunt. col. 312. 313. 319.

17. Nemo tam dignus est, qui laudet Sanctum illum benedictum, atque illi, qui surgunt nocte mediâ, ut in Lege studeant. col. 323.

18. Studendum esse in Lege ob solam DEI gloriam. col. 333.

19 Lex divina incedere hominem docet viâ Bonorum: de Impiis autem, qui eandem negligunt, scriptum est Jesch. 46, 12. *quod remoti sint à justitiâ.* col. 221.

20. Adhortatio strenua, ut quis studeat in Verbis divinæ Legis. col. 374.

21. Ille homo, qui divinam Legem negligenter tractat, multos habet accusatores & adversarios, tempore tribulationis suæ; inter quos est ipsa illius Anima. Contrarium autem accidit illi, qui toto robore Legi invigilat. col. 390.

22. Multi Justi atque pii occisi sunt sub persecutionibus Gentilium; idque non aliam ob causam, quàm in pœnam, quod neglexissent Legem, dum adhuc commorarentur in Terra Iisraël. col. 288.

23. Increpatio manifesta adversus eos, qui derisores sunt, & scommatibus incessunt Legem & Historias ejus. col. 374.

24. Encomium Legis & excellentiæ illius, qui ejus studio delectatur in DEI Legisque gloriam: cujus Mors ipsi non infertur per Angelum Mortis. col. 385. [confer Johan. 5, 24. *Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei, qui me misit, habet vitam æternam, & in judicium non venit, sed transit à morte in vitam.*]

25. Sapientia Legis non confirmari (vel afferi & propagari) potest ab homine, nisi consederit: juxta illud Jesch. 14, 13. *Et sedebo in monte, &c.* col. 401. 470. [confer Matth. 23. 2. *Super cathedram Mosis sederunt Scribæ & Pharisæi. Omnia enim quæ &c.* cap. 5, 1. *Videns autem JESUS turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus, &c.* Joh. 8, 2. *Diluculo iterum venit in templum, & omnis populus venit ad eum, & sedens docebat eos.* &c.]

26. Quantoperè delectetur Sanctus ille, qui benedictus sit! iis, qui nocte media surgunt, & in Lege student. col. 232.

27. Qui occupatur studio Legis, eidem Sanctus ille, qui benedictus sit! annnunciat Evangelium, seu læta nuncia. Et quæ sit differentia præmii illius, qui legis studio vacat לשמה ipsius Legis gratia; (& nomine) & illius qui aliam ob causam idem præstat. col. 242. [conf. Matth. 11, 5. *Euntes, renunciate Johanni, quæ audistis & vidistis: Cæci vident, &c. pauperes evangelizantur.* Matth. 10, 41, 42. *Qui recipit Prophetam in nomine Prophetæ, mercedem Prophetæ accipiet. Et qui recipit justum, &c. Et quicunque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ, tantum in nomine discipuli: Amen dico vobis, non perdet mercedem suam.* cap. 18, 5. 20. *Qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscepit. Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum.*

28. Historia de R. Jose Ben Pasi, qui primùm ad studium Legis sese applicuerat ex aliâ intentione, quàm ob ipsam Legis dignitatem: & deinde propter Legem ipsam hoc faciebat. ibidem. [conf. Act. 8, 18. 19. *Cum vidisset autem Simon, quia per impositionem manûs Apostolorum daretur Spiritus Sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens: Date & mihi hanc potestatem, ut, cuicunque &c.*

29. Dixit Elias ad R. Chija: Futurum esse ut Jerusalem & omnes Academiæ Sapientum devastentur: cum hâc admonitione, ut propterea magnam adhiberent in studio Legis industriam. col. 352. [conf. Matth. 17, 3. *Et ecce, apparuerunt illis Moses & Elias, cum eo loquentes.* Matth. 24, 2. *Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruatur.*

30. De illo, qui semper detinetur occupatione divinæ Legis, intelligendus est locus Ps. 106, 3. *Beati custodientes judicium, facientes justitiam in omni tempore.* col. 324. 325. ubi etiam agitur de pœnis eorum, qui Legem negligunt.

31. Adhortatio insignis ad studium Legis; deque præmio studiosorum ejus; qua ratione nimirum gradus assequentur semper ulteriores in Arbore vitæ col. 431. [confer Apoc. 2. v. 7. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in medio paradisi DEI.*

32. De magno illorum præmio atque insigni, qui nocturno tempore in legis studio lucubrant. col. 433. [conf. Luc. 18, 7. *DEUS non faceret vindictam electorum suorum, clamantium ad se die ac nocte, &c.* c. 21, 37. *Noctibus morabatur (CHRISTUS) in monte, qui vocatur Oliveti.* Act. 20, 31. *Per triennium nocte ac die non cessavi cum lachrymis monens unumquemque.* Matth. 24, 42. *Vigilate quia nescitis, qua hora DOMINUS vester venturus est.* Marc. 13, 37. *Quod vobis dico, omnibus dico: Vigilate.* 1. Cor. 16, 13. *Vigilate, state in fide, &c.*

33. Sanctus ille qui benedictus sit! hominem dignum reddit honore sibi proprio per Legis studium. col. 441. [conf. Joh. 12, 26. *Ubi ego sum, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorabit eum Pater meus.*

34. Adhortatio sedula ad studium Legis: Quodque non comedere debeat homo tempore matutino, donec studuerit in Lege. col. 442.

35. De præmio illorum, qui nocte media surgunt, ut in lege studeant. Vide admiranda col. 457. [Conf. 2. Cor. 6, 7. *In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut DEI ministros, in multa patientia, &c. in vigiliis &c.* Ephes. 6, 18. *Per omnem orationem & obsecrationem, orantes omni tempore in spiritu: & in ipso vigilantes, &c.* Col. 4. 2. *Orationi instate, vigilantes in ea, &c.* 1. *Thess.* 5, 6. *Igitur non dormiamus, sicut & cæteri, sed vigilemus, & sobrii simus, &c.* 1. Pet. 5. 8. *Sobrii estote & vigilate, quia &c.* Apoc. 3, 3. *Si autem non vigilaveris, veniam ad te, &c.* c. 16, 15. *Ecce, venio sicut fur. Beatus, qui vigilat, & custodit vestimenta, &c.*

36. Quantum sit præmium illius, qui studium Legis amplectitur, tam in mundo hoc, quam in mundo venturo, & quo præconio illa ante hunc declamet, eumque defendat ab omni genere pœnarum: & quomodo omnia verba Legis, quæ didicit in hoc mundo, ingrediantur in ejus viscera, ut in mundo venturo in iis se exercere queat. Ex adverso autem ærumnæ plurimæ & mala multa eundem impetunt, qui illius studium negligit. col. 416. & 431.

37. Cum gallus cantat sub noctem mediam, surgere tenetur homo & studere in Lege. col. 222.

38. Mira descriptio præmii illius, qui semper Legis studio vacat. col. 425.

39. Illum, qui semqer meditationibus Divinæ Legis detinetur, hæc ipsa liberat à pravis cogitationibus. col. 425. 426. 427.

40. De præmio illius, qui filium suum docet Legem sacram. col. 422.

41. De præmio illorum, qui in Lege student in ipsius Legis gloriam; vel propter finem alium. col. 425.

42. Qui occupatus est studio Legis & observatione præceptorum Domini sui, illius timore percelluntur omnia, ejusque formam omnia extimescunt. col. 427. [Conf. Joh. 7, 30. *Quærebant eum apprehendere: & nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora ejus.* 44. *Quidam ex ipsis volebant apprehendere eum: sed nemo misit super illum manus.* Joh. 8, 20. *Nemo apprehendit eum, quia nec dum venerat hora ejus.* Joh. 18, 6. *Ut dixit eis: Ego sum; abierunt retrorsum.* Marc. 6, 20. *Herodias insidiabatur illi (Johanni) & volebat occidere eum, nec poterat.* c. 11, 18. *Principes Sacerdotum & Scribæ, quærebant quomodo eum perderent. Timebant enim eum; quoniam &c.*]

43. Nihil prosunt thesauri impio. Et per hos intelliguntur illi, qui non amplectuntur studium Legis. col. 424. [Conf. Matth. 16, 26. *Quid prodest homini, si universum mundum lucretur; animæ verò suæ detrimentum patiatur.* Luc. 9, 25. *Quid proficit homo, si lucretur universum mundum, seipsum autem perdat, & detrimentum sui faciat.* Marc. 8, 36. *Quid proderit homini, si lucretur mundum totum: & detrimentum animæ suæ faciat.* Luc. 12, 20. 21. *Stulte, hac nocte animam repetunt à te: quæ autem parasti cujus erunt? Sic est, qui sibi thesaurizat & non est dives in DEO.*]

44. Quicunque desiderat, ut accepta sit oratio ejus, is in Lege studeat. [Conf. Act. 10, 4. *Orationes tuæ & eleemosynæ tuæ ascenderunt in memoriam in conspectu DEI.* 31. *Cornelî exaudita est oratio tua, & eleemosynæ &c.*]

45. Quicunque Legis studio delectantur, primi erunt in resurrectione mortuorum. col. 410. [Conf. 1. Thess. 4, 16. *Mortui, qui in CHRISTO sunt, resurgent primi.* Apoc. 20, 5. 6. *Cæteri mortuorum non revixerunt donec consummentur mille anni. Hæc est resurrectio prima. Beatus & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non habet potestatem, sed erunt sacerdotes DEI, & CHRISTI: & regnabunt cum illo mille annis.*]

46. Singulis diebus avis quædam (i. e. Angelus alatus) magna voce præconis instar exclamat in horto Eden sive Paradiso; & creaturas (i. e. homines) admonet ad studium Legis. col. 450. [Conf. Marc. 16, 15. *Euntes in mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ.* Apoc. 5, 2. *Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna &c.* c. 14, 6. 7. 8. 9. *Et vidi Angelum volantem, per medium cœli habentem Evangelium æternum &c.* c. 15, 18. *Et facta sunt fulgura, & voces & tonitrua &c.*]

47. Lex vocatur nomine Turturis, & Pulli columbini, quia vox ejus est dulcis. [Conf. Luc. 2, 24. *Ut darent hostiam &c. par turturum aut duos pullos columbarum.*] col. 480.

48. Quantum sit præmium, & quasi infinitum illius, qui novas proferre scit explicationes super verba Legis: & quomodo Sanctus ille qui benedictus sit! delectetur talib. col. 512. [Conf. Luc. 24, 27. *Incipiens à Mose & omnibus Prophetis interpretabatur illis &c.* Matth. 22, 29. *Erratis nescientes Scripturas &c.* Luc. 4, 21. *Hodie impleta est hæc Scriptura in auribus vestris &c.* Joh. 7, 15. *Mirabantur Judæi, dicentes: Quomodo hic literas scit, cum non didicerit &c.* Act. 17, 2. *Secundum consuetudinem Paulus introivit ad*

eos: & per Sabbatha tria disserebat illis de Scripturis &c. c.18, 28. *Vehementer Judaeos revincebat, publicè ostendens per Scripturas esse CHRISTUM Jesum.*

49. Quicunque lectionibus Legis invigilat nocturno tempore, illius vocem attendit Sanctus ille qui benedictus sit! cum justis in Paradiso degentibus col. 489. & 490.

50. Qui alimoniam praestat, & in aliis usui est ei, qui in Lege studet, meretur divitias accipere, tam mundi hujus, quàm mundi venturi. col. 510. [Conf. Marc. 10, 30. *Nemo est, qui reliquerit &c. qui non accipiet centies tantum, nunc in tempore hoc, domos & fratres &c. & in seculo futuro vitam aeternam.*

51. Qui studio Legis incumbit, similis est asino: non verò equo vel bovi: quia asinus non curat honorem suum. col. 511. [Conf. Matth. 21, 2. 5. 7. *Ite in castellum &c. & statim invenietis asinam alligatam, & pullum cum ea: solvite & adducite mihi &c. Ecce Rex tuus veniet tibi mansuetus, & sedens super asinam &c. Et adduxerunt asinam & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eum desuper sedere fecerunt.* Joh. 12, 14. 15. *Et invenit JESUS asellum, & sedit super eum &c. Ecce Rex tuus venit, sedens super pullum asinae.*] Ubi plura adduntur de excellentia studiosorum Legis, praesertim si nocte mediâ surgant.

52. Ille qui saltem desiderat speculari & studere in Lege, quamvis actu nequeat, suam tamen habet laudem. col. 207. [Conf. Luc. 19, 3. *Zachaeus quaerebat videre JESUM, quis esset, & non poterat prae turba &c.* Joh. 12, 20. 21. *Erant quidam gentiles Graeci &c. rogabant Philippum dicentes: Domine, volumus JESUM videre.*]

53. Verba illa Legis circa quae versatur homo in hoc mundo, nec tamen assequi potest eadem; illa assequetur atque intelliget in mundo venturo. col. 416. [Conf. 1. Cor. 13, 9. 10. 12. *Ex parte cognoscimus, & ex parte prophetamus. Cum autem venerit, quod perfectum est, evacuabitur, quod ex parte est. Videmus nunc per speculum in aenigmate: tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte, tunc autem cognoscam sicut & cognitus sum.*]

54. Quantum futurum sit praemium illius, & quantô gaudio exhilaret Creatorem suum, qui nocte media surgit, ut lectionibus Legis vacet. fol. 123. col. 489.

55. Non excitabit Sanctus ille qui benedictus sit! dexteram suam ad liberationem Israëlis, donec ipsi Israëlitae exsuscitent dexteram Dei: quae est Lex. col. 487. [Conf. Apoc. 5, 1. 7. *Et vidi in dextera sedentis super thronum, librum scriptum intus & foris signatum sigillis septem. Et venit & accepit de dextera sedentis in throno librum.*]

56. Qui studium Legis exosculatur in hoc mundo, non citatur ad judicium in mundo venturo. col. 313. [Conf. Joh. 5, 24. *Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei qui me misit, habet vitam aeternam & in judicium non venit, sed transiit à morte in vitam.*]

57. Adhortatio seria, ut homo semper in Lege studeat. Quodque eadem hora, cùm Sanctus ille qui benedictus sit! creavit mundum, eundem ita sit allocutus: Munde, ô munde, tu & omnia statuta tua in alio non consistunt, nisi super Lege. col. 319. [Conf. Hebr. 1, 3. *Qui cum sit splendor gloriae & character substantiae ejus, portansque omnia verbo virtutis suae &c.*

58. In

58. In ista hora, cum Jisraelitæ incumbunt studio Legis, omne robur idololatrarum coram iis confringitur. Col.511. Et in Exodum col.120.

59. Qui filium suum manè & vesperi deducit in domum Magistri, ille in tanto gradu est, ac si bis Legem accepisset in monte Sinai. [Conf. 2.Tim.3,15. *Quia ab infantiâ sacras literas nosti &c.*]

60. Loca quædam dantur, ubi prosperè succedit studium Legis; & ubi infelici fato mulctantur qui eam negligunt. col.253. [1.Cor.16,9. *Ostium mihi apertum est magnum & efficax, & adversarii multi &c.* 2 Cor.2,12. *Cum venissem autem Troadem propter Evangelium CHRISTI, & ostium mihi apertum esset in Domino &c.* Col.4,3. *Orantes simul, & pro nobis, ut DEUS aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi &c.* Act.14,27. *Morati sunt ibi (Antiochia) tempus non modicum cum discipulis.*]

61. Qui in Lege studere vult, necesse habet ut sese præparet, quoad corpus & quoad cogitationes. col.213. [Conf. 1.Cor.9,27. *Castigo corpus meum & in servitutem redigo, ne forte cum aliis prædicaverim, ipse reprobus efficiar.* Rom.12,1. *Obsecro vos fratres, per misericordiam DEI, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, DEO placentem, rationalem cultum vestrum.*]

62. Quanta sit dignitas illius, qui nocte media surgit, ut exerceat studium Legis. col.213.

63. Adhortatio severa ad studium Legis, col.415.416.

64. De præmio illius qui nocte media surgit ut in Lege studeat: ubi historia additur de quodam, qui clepsydram sibi præparaverat, [quæ nocte media exstillasset &c.] & de alio, qui è cantu Galli observabat noctis medium. col.249. [Conf. Marc.13,35. *Vigilate, nescitis enim quando Dominus domus veniat, sero, an media nocte, an gallicantu, an mane &c.* Actor.20,7. *Protraxit (Paulus) sermonem usque in mediam noctem.* Act.16, 25. *Media nocte Paulus & Sylas orantes laudabant DEUM.* Apoc.21,13. *Ab aquilone portæ tres &c.* Matth.26,34.74. *Amen, dico tibi, in hac nocte antequam gallus cantet, ter me negabis.*]

65. Encomium Legis & quantum sit præmium Doctorum ejus. col.280. [Conf. Luc.2,46. *Post triduum invenerunt JESUM in templo, sedentem in medio Doctorum, audientem illos, & interrogantem eos.* Actor.13,1. *Erant in Ecclesia, quæ erat Antiochæ, Prophetæ & Doctores &c.* Rom.2,20. *Confidis te ipsum esse ducem cæterorum &c. eruditorem insipientium, magistrum simplicium &c.* 1.Cor.12,28.29. *Quosdam posuit DEUS in Ecclesia, primo Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores &c.* Hebr.13,7.17. *Mementote Præpositorum vestrorum &c. Obedite præpositis vestris, subjacete eis: Ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus &c.*]

66. Surgendum esse nocte media, & studendum in Lege. col.404.

67. Admonitio ad studium Divinæ Legis. col.378.

68. Discursus prolixus de præmio studentium in Lege, & de pœna acerbissima illorum, qui hoc casu negligentes sunt. col.399. & 400.

69. Loco Hos.14,10. *Recta via Domini &c.* per verba illa: *Justi ambulabunt in eis;* intel-

intelliguntur, qui studio Legis occupati sunt: & per verba sequentia; prævaricatores corruent in eis; intelliguntur, qui Legem negligunt. ibidem.

Sequuntur Loca quædam, propter analogiam ad hunc Titulum reducta.

1. De dicto illo Sapientum nostrorum: Nullum reperiri benedictionem, nisi in rebus ab oculo semotis: & quæ sit hujus ratio, vide col. 25. & col. 447. & 128. [Conf. Matt. 6,4.18. *Ut sit eleemosyna tua in abscondito, & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.*]

2. De usu vocis פקידה sub sensu visitandi, quod nempe semper præsupponat actum aliquem [conversationis] præcedentem: vid. col 277. [conf. Luc. 7,16. *Deus visitavit plebem suam.* Luc. 19,44. *Quod non cognoveris tempus visitationis tuæ.* Luc. 1,68. *Quia visitavit & fecit redemptionem plebis suæ.*]

3. De dicto illo Sapientum: Si principium alicujus rei difficile est, bonum est pro rei successu signum. Item de dicto alio: Justorum initia ærumnosa sunt, & finis tranquillus: Impiis autem contrarium accidit. vide col. 396. [conf. Luc. 16,25. *Fili, recordare, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu verò cruciaris.*]

4. De trito illo maledicendi genere: Hic vel iste sit expiatio mea: Vel, inveni expiationem. Vid. col. 397. [conf. 1. Cor 4,13. *Tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus, omnium peripsema usque adhuc.* Gal. 3,13. *Maledictus omnis qui pendet in ligno &c.*]

5. Quater in anno judicatur mundus: in festo Paschatis super frugibus: In festo Pentecostes super fructibus arborum: in festo novi Anni super omnibus creaturis mundanis; & in festo Scenopegiæ super Aquâ. Hîc autem involvi respectum Abrahami, Jizchaci, Jacobi & Davidis. Col. 476. 477. 227. [conf. Matth. 7,2. *In quo judicio judicaveritis, judicabimini &c.* Joh. 12,31. *Nunc judicium est mundi hujus.*]

6. Id quod dicunt Sapientes nostri, quædam creata esse inter soles vesperæ Sabbathi; ita est intelligendum: Creationis tempore hæc constituta esse in potentia, ut possent prodire in actum, requirente necessitate. col. 294.

7. Id quod dictum est: Neminem iter facere debere solum: Intelligendum est de Lege; ita ut qui sine Lege est, solitarius dicatur. col. 488. [conf. Luc. 24,14. *Ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus, quæ acciderant.*]

8. Ubi de stellis dicitur: Gen. 1,14. *Erunt in signa, & tempora, & dies, & annos:* Per signa, intelliguntur Sabbatha; quia de Sabbatho dicitur Exod. 31,13. *Quia istud signum est inter me & inter vos &c.* Per tempora, festa; per dies, Neomeniæ; & per annos, Initium anni. col. 500.

9. Ubi dicitur: v. gr. Gen. 1,3. ויהי (connotato tempore tam præterito quoad sensum, quam futuro quoad literam) *& fuit*, intelligitur aliquid factum tam quoad mundum præsentem, quàm quoad mundum venturum. col. 83.

10. Disci-

10. Discipuli Sapientum vocantur *Aves alatæ.* Gen. 1, 21. & *Animæ viventes.* ib. col. 125.

11. Locus ille, ubi habitant impii, vocatur חרוב desolatus. col. 275. [Matth. 12. v. 25. *Omne regnum in se divisum, desolabitur: & omnis civitas, vel domus divisa contra se, non stabit.* Luc. 11., 17. *Omne regnum in se ipsũ divisum, desolabitur, & domus supra domũ cadit.* Matth. 23, 38. Luc. 13, 35. *Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.* Act. 1. 20. *Fiat commoratio ejus deserta, & non sit, qui habitet in ea.*

12. Idiotæ plebeji, qui dicuntur Populus terræ, intelliguntur per *bestias agri* Gen. 1. v. 24. & *per volatile cœli* v. 26. col. 134.

13. Per agrum nil nisi uxor intelligitur. col. 176. & 188. [conf. Matth. 13, 24. *Simile factum est regnum cœlorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo.*]

14. Invenimus septem nominibus vocari terram, quæ sunt: (1.) ארץ (2.) אדמה (3.) איקא (4.) גיא (5.) נשיה (6.) ציה (7.) תבל. Et sunt septem Terræ regiones distinctæ, sive climata: Et in quolibet climate creaturę (sive homines) diversi sũt. col. 180.

15. Ratio quædam memorabilis admodum, quare nullus Prophetarum vaticinatus sit contra Regnum Edom, præter unicum Obadiam. col. 390.

16. Quomodo David dicere potuerit: Psal. 27. v. 11. *Doce me Domine viam tuam.* Cum timorem suum Deus libero arbitrio hominum commiserit, quamvis cætera omnia in manibus suis habeat. col.

17. Vox *Reminiscendi* quandoque in bonam partem sumitur, quandoque in malam: Et sic quoque vox *Visitandi*, sicut dicitur Psal. 78. v. 39. *& recordatus est, quod caro sint.* col. 368. [conf. Ap. 16. v. 19. *Et Babylon magna venit in memoriam ante Deum.* Luc. 1. v. 72. *Memorari testamenti sui sancti.*]

18. Iisraëlitæ non metuunt nivem infernalem, juxta Prov. 31. v. 21. quia ibidem dicitur: *quia omnis domus ejus vestita est* שנים. Ubi non legendum שָׁנִים coccino: sed שְׁנִים duplicibus; & intelligitur Circumcisio & denudatio: item fimbriæ & phylacteria: (& paria similia) col. 504. [confer 1. Joh. 5. v. 6. *Hic est, qui venit per aquam & sanguinem, Jesus Christus. Non in aqua solum, sed & in sanguine.*

19. In verbis illis Jer. 10. v. 7. *Quia in omnibus sapientibus gentium* &c. per sapientes gentium intelliguntur Turmæ & exercitus superni. col. 34. [conf. 1. Cor. 3. v. 18. 19. *Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat, ut sit sapiens: sapientia enim hujus mundi stultitia est apud Deum. Scriptum est enim: Comprehendam sapientes in astutia eorum. Et iterum: Dominus novit cogitationes sapientum, quoniam vanæ sunt.*

20. Gen. 1. v. 9. Cum dicitur: *Congregentur aquæ sub cœlis ad locum unum:* Per *locum unum* intelliguntur Iisraëlitæ, (in quibus congregari debet Lex.) col. 130. [conf. Ap. 16. v. 16. *Congregabit illos in locum, qui vocatur Hebraicè Harmageddon.* c. 20, 9. *Et ascenderunt super latitudinem terræ, & circumierunt sancta sanctorum, & civitatem dilectam.*]

21. Per *Gramen & herbas* Gen. 1. v. 11. 12. intelliguntur Discipuli Sapientum. col. 132. [conf. Apoc. 8. vers. 7. *Tertia pars arborum concremata est, & omne fœnum viride combustum est.* c. 9. v. 4. *Præceptum est locustis, ne læderent fœnum terræ, neque omne viride, neque omnem arborem.*

22. Quis sit sensus Dicti illius Magistrorum nostrorum bonæ memoriæ! Quam primum infans loqui incipit, pater ejus cum ipso loquatur linguâ sanctâ. col. 219. [conf. 2. Tim. 3. v. 15. *Quia ab infantia sacras literas nosti.*

23. Elegans explicatio Dicti illius: Deut. 4. v. 24. *Dominus Deus tuus est ignis consumens.* Quo non obstante Israëlitæ tamen eidem adhærent. col. 142. [conf. 1. Tim. 6. v. 16. *Lucem inhabitat inaccessibilem.* Matt. 3. v. 11. *Ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto, & igne.* Luc. 3. v. 16. *Ipse baptizabit vos igne,* Luc. 12. v. 49. *Ignem veni mittere in terram; & quid volo, nisi ut accendatur?* Ebr. 12. v. 29. *Deus noster ignis consumens est.*]

24. Emanatio Sanctissimæ Divinitatis eleganter comparatur cum coloribus in lucerna apparentibus. col. 142. [conf. Matth. 25. v. 1. *Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso & sponsæ.*]

25. Circa tempora Messiæ manifestabuntur omnes sapientiæ species, etiam profundissimæ, vel ipsis quoque pueris. col. 290. [conf. Act. 2. v. 17. *Et erit in novissimis diebus, dicit Dominus: effundam de Spiritu meo super omnem carnem; & prophetabunt filii vestri, & filiæ vestræ, &c.*

26. Dictum illud Talmudicum, quod nempe Deus dixerit ad Doctorem quendam: Si vis, destruam mundum: explicatur ex illo sensu, quod homo vocetur Microcosmus. col. 154. [conf. Luc. 21. v. 25. *Et erunt signa in sole, luna & stellis; & in terris pressura gentium, &c.* & parallela ubi agitur de desolatione Judææ sub allegoria totius Mundi.]

27. Ecclesia Israëlitica (seu Gradus ille Divinitatis, qui regnum dicitur, & ad quem refertur Spiritus sanctus,) denominationes accipit secundum operationes suas: si enim dominium habet in herbas, vocatur Rosa; si in arbores, Arbor fructifera dicitur. col. 166. [conf. Matth. 13. v. 32. *Simile est regnum cœlorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit, &c.* Luc. 13. v. 19. *Simile est regnum cœlorum grano sinapis, &c.*]

28. Interdum Deus appellatur nomine Tetragrammato, cum justi in mundo multiplicantur: cum autem multiplicantur impii, vocatur nomine Elohim. col. 396.

29. Dicta illa Genes. 4. vers. 17. sq. de generatione Chanochi, Irad, Mechujaël, Methusaël, &c. omnia intelligi possunt de prava concupiscentia, ab illo scilicet tempore, quo eadem intravit in hominem, usque ad diem illam, qua debitam suam accipiet mercedem. col. 169. [conf. Jac. 1. v. 14. 15. *Unusquisque tentatur à concupiscentia sua abstractus & illectus. Deinde concupiscentia cùm conceperit, parit peccatum: peccatum verò, cùm consummatum fuerit, generat mortem.*]

30. Quæ toties dicuntur de Isaaco, quod sese applicuerit ad Metrum Judicii, ea sic intelligenda sunt; quod per mundum propalaverit esse Judicium, & esse Judicem, qui salvare queat & judicare mundum. col. 214. & 241. [conf. 2. Tim. 4, 8. *Reposita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die justus Judex.* Jac. 5. v. 9. *Ut non judicemini: ecce Judex ante januam assistit.*]

31. Sicut dici solet: Qui auget scientiam, auget dolores: Ita plerumque quibus multum Sapientiæ largitur DEUS, illi eâdem ad peccandum abutuntur, quod declaratur exemplis Adami, Noæ, Abrahami, Isaaci, Jacobi, Salomonis; solo Mose excepto; & temporibus

poribus Messianis. col. 220. [conf. 1. Cor. 8, 2. *Si quis se existimat scire aliquid, nondum cognovit, quemadmodum oporteat scire.* 1. Cor. 13, 2. *Et si habuero prophetiam, & noverim mysteria omnia & omnem scientiam, &c. charitatem autem non habuero, nihil sum.* 1. Cor. 1. vers. 24. 30. *Prædicamus vocatis Judæis & Græcis Christum, Dei virtutem & sapientiam. Christus factus est nobis sapientia, &c.* Eph. 1. v. 8. 17. *Gratia ejus superabundavit in nobis in omni sapientia & prudentia, &c.* v. 17. *Ut Deus det vobis Spiritum sapientiæ & revelationis in agnitionem ejus, &c.* c. 3. v. 10. *Ut innotescat principatibus & potestatibus, in cœlestibus per Ecclesiam, multiformis Sapientia Dei, &c.* Jac. 1, 5. *Si quis vestrûm indiget sapientiâ, postulet à Deo.* c. 3. v. 17. *Quæ desursum est Sapientia, primùm quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, &c.*

32. R. Jehudah veniens in locum quendam, ubi eidem Azyma mittebant, respondebat, se pretium pro iis soluturum: illisque mirantibus, dicebat: annon permittetis, ut id faciam per verba Legis? atque sic fecit. col. 247. [conf. Rom. 15. v. 27. Debitores sunt eorum: nam si spiritualium eorum participes facti sunt gentiles, debent & in carnalibus ministrare eis. 1. Cor. 9. v. 11. *Si nos vobis spiritualia seminavimus, magnum est, si nos carnalia vestra metamus.*]

33. Dictum illud Cant. 8. v. 8. *Soror nobis parvula*: explicatur de Iisraëlitis, qui propterea dicuntur soror Sancti illius, qui benedictus sit! quia sicut soror & frater respectu hoc privari nequeunt in æternum, ita nec illi à Deo separantur. col. 285. [conf. Matt. 12. v. 50. *Quicunque fecerit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est: ipse meus frater, & soror, & mater est.*]

34. Ad locum Ex. 3. v. 5. *Solve calceamenta tua de pedibus tuis*: dicitur: Uxorem hominis vocari pedes ejus. col. 285.

35. Ratio, quare Uxor dicatur, *sicut vitis fructificans.* Psal. 128. v. 3. col. 288.

36. Ubicunque dicitur ויהי *& factum est*, (ut Genes. 22. vers. 1. quamvis non dicatur ויהי בימי *& factum est in diebus* (ut Gen. 14. v. 1. Ruth. 1. v. 1.) semper narratio alicujus ærumnæ vel tribulationis inseritur. col. 292.

37. Dictum illud Psal. 92. v. 13. *Justus ut palma viret*; sic explicatur: quod sicut palma semel excisa, non iterum progerminet nisi multo tempore elapso; ita & mortuo justo quodam, non succedat alius ipsi similis, nisi post multa temporum intervalla. col. 231.

38. De petenda licentia, quoties quis aliquid è Scriptura sacra proponere cupit. col. 294. 257.

39. De Cantico Canticorum, & excellentia Sanctitatis ejus. col. 260.

40 Litera ט Thet (è voce טוב bonum) à dextris homini adstat, & ab illa oriuntur dies fausti: sed litera ר (è voce רע malum) à sinistris adest eidem, & ab illa procedunt dies infausti, qui circundant hominem propter peccata ejus, quæ committit. col. 450.

41. Ubicunque in Scriptura adhibetur vocula אֵלֶּה mysterium partis adversæ (malignorum spirituum) involvitur. col. 482.

42. Locus ille Cant. 8, 6. *Pone me ut signaculum &c.* exponitur de Iisraelitis, qui ita dicant ad Dominum illum benedictum: quia sigillum semel applicitum, quamvis dein-

de tollatur, attamen vestigium sui ibidem relinquit. col. 515. [confer 2. Tim 2. v. 19. *Firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: Cognovit Dominus, qui sunt ejus.*]

43. De dicto illo Sapientum n.b.m! Deum confestim è modio tollere peccata. col. 485. [conf. Marc. 1. v. 31. *Accedens elevavit eam apprehensâ manu ejus, & continuò dimisit eam febris.*]

44. Lex vocatur תוֹר turtur; זוֹ, hoc, item זאת hæc: quorum omnium numerus æqualis est, juxta numerum parvum (qui est ternarius,) col. 480.

45. Ubicunque dicitur, לדוד משכיל *Davidi erudiens*: ut Ps. 32. v. 1. vel Psalmus & similia, subintelligendum, Spiritum sanctum id dixisse. col. 504. [conf. Act. 1. v. 16. *Oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus S. per os David, &c.* Act. 2. v. 31. *David Propheta providens locutus est de Resurrectione Christi.*]

46. Ubicunque in Lege scribitur זאת sine vav, id ob peccatum quoddam fieri intelligendum est. col. 68.

47. Phrasis יצירה id est, formandi, sensum habet congregandi: sicut dicitur Gen. 2. v. 19. *Et formavit Deus*) i. e. & congregavit) *è terra omnem bestiam agri, & omne volatile cœli, & adduxit ad hominem.* col. 125.

48. Dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ, Deum creasse mundos, eosdemque rursus destruxisse: explicatur de populis illis, qui non observant præcepta Legis, qui relicti sunt desolati & aridi. col. 129. [Matth. 23. v. 38. *Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.*]

49. Quæ sit differentia inter רשע impius: & רע malus: & quod Malus dicatur mastrupator, qui polluit seipsum & polluit terram &c. Impius autem qui elevata manu peccat. col. 182.

50. Quod Doctor intelligatur per mare: & Discipuli ejus per fluvios. col. 203. [confer Apoc. 16. v. 3. *Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanquam mortui: & omnis anima vivens mortua est in mari.*]

51. Dictum illud Prov. 31. v. 23. *Notus* בשערים *in portis maritus ejus*: explicatur per phrasin æstimandi: quasi Deus in tantum cuivis innotescat & adhæreat, in quantum ab eo æstimatur in corde suo. (ut sensus sit: Notus ab æstimatoribus Dominus.) col. 271.

52. Dictum illud: Gen. 1. v. 21. *Et creavit Deus cetos magnos*; exponitur de Jacobo & Esavo. col. 327.

53. Lingua sancta adjutorium est, ad perficienda quæ fiunt, & quæ dicuntur. col. 219. & 220.

54. E dicto illo Gen. 11. v. 6. (*Et omnibus est labium unum*, & *hoc incipere eorum ad faciendum &c.* & v. 7. *& confundamus labium eorum*:) patet, quod omnia dependeant à sermone hominum. col. 221.

55. Phrasis *Exeundi*; dicitur de eo, qui penitus transfert domicilium suum è loco priori fixo; phrasis *eundi* autem, dicitur de eo, qui proficiscitur, quocunque vult. col. 223. & col. 226.

56. Quicunque in somnio videt fluvium, pacem & tranquillitatem nancisceturs: sicut dicitur Jes. 66. v. 21. *Ecce ego declino ad eam tanquam fluvium, pacem.* col. 432.

57. E loco illo Cant. 2. v. 17. *donec aspiret dies, & fugiant umbræ:* monentur homines, mundum hunc fugacem esse & vix uno oculi ictu durare. col. 261.

58. Dictum illud Cant. 3. v. 6. *Quæ ista ascendens è deserto sicut columna fumi.* pulchrè explicatur. col. 301.

59. Dictum illud Eccles. 9. v. 10. *Omne quod invenerit manus tua ad faciendum, in virtute tua fac:* non sumendum est in malam partem. Non enim hoc ipso habenæ laxantur nobis. col. 417.

60. Locus ille Nahum. 1. v. 12. *Num pacifici? & certè multi &c.* eleganter explicatur. col. 444.

61. Nemo tanta mercede beabitur in mundo venturo, ac ille, qui omnibus viribus id urget ut cognoscat mysteria Legis: deque hujus excellentia videatur. col. 310. [conf. Matth. 11. v. 12. *A diebus Johannis Baptistæ regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.*]

62. Qui contemplatur id quod didicit à Magistro suo; & contemplatur Magistrum ipsum in eodem studii genere, ille plus proficere potest in sapientia illa. col. 428. [conf. Hebr. 12. v. 2. *Adspicientes in autorem fidei & consummatorem Jesum &c.*]

63. Vox רוגז exacerbatio seu ira aliquando etiam sumitur de benedictione & in bonam partem col. 451. Ubi dicitur: duas esse iras, alteram sub benedictionis genere comprehensam, & alteram sub genere maledictionis. col. 415. Et exempli loco allegatur Isaac, è quo prodierunt Jaacob & Esav; quorum alter erat benedictio, & alter maledictio. [Joh. 11. v. 33. *Jesus, ut vidit eam plorantem &c. infremuit spiritu & turbavit seipsum.* & v. 38. *Jesus rursum fremens in semetipso, venit &c.* Actor. 17. v. 16. *Incitabatur Spiritus Pauli in ipso, videns Idololatriæ deditam civitatem.* Hebr. 10. v. 24. *Et consideremus invicem in provocationem charitatis, & bonorum operum.*]

64. Sicut homo in varia dividitur membra atque articulos, certis gradibus sibi invicem innexos & supra se invicem elevatos; è quibus omnibus tamen exurgit unum corpus: Sic quoque omnia creata, quæ in mundis sunt, membra sunt supra sese invicem disposita, & quando omnia debito ordine considerantur, unum sunt corpus. Ad instar Legis, quæ in varios etiam articulos distributa, & unum tamen corpus est. col. 319. Et in Exodum col. 287. & 252. [conf. Rom. 12. v. 4. 5. *Sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo; singuli autem alter alterius membra.* 1. Cor. 10. v. 17. *Unus panis, & unum corpus multi sumus: nam omnes de uno pane participamus.* 1. Cor. 12. v. 12. *Sicut corpus unum est, & membra habet multa; omnia autem membra corporis unius cùm sint multa, unum tamen corpus sunt: ita & Christus.*]

LUMEN LEGIS.
è dictis in
EXODUM.

1. Encomium Legis, & excellentia illius, qui in ea studet à mediâ nocte & ulterius. col. 79.

2. Adhortatio ad studium Legis, eô quod Adversarii dentur Supra & infra. col. 97.

3. Cum Jisraëlitæ operam dant Legis studio, infringitur robur Idololatrarum; nihilque tam est robustum, quod istos æquè retundat ac studium hoc: unde Lex etiam vocatur Robur. Col. 102.

4. Sanctus ille benedictus filum aliquod Gratiæ è luce illa occultata in illos derivat, qui in Lege student nocturno tempore. col. 265.

5. Nemo mortalium perfecte vocari potest nomine אדם seu hominis, nisi cum studio Legis incumbit. col. 153.

6. Nihil dicitur mundi nomine, nisi illi, qui studium Legis amplectuntur: Plebeji autem vocantur bruta. col. 159.

7. Furari scientiam Magistri sui in Lege, licitum est. col. 166.

8. Omnia occulta quadantenus adumbrantur in Lege, & deinde magis paulò revelantur, donec tandem plenè in lucem prodeant: quæ quidem à prudentibus conspiciuntur; à stultis autem negliguntur, quia occultantur aliis narrationibus. col. 176. Ubi & simile de his proponitur. col. 177. [conf. 1. Cor. 10. v. 11. *Hæc omnia in figura contingebant ipsis: Scripta sunt autem ad correptionem nostram in quos fines seculorum devenerunt.*]

9. Cum homines in Lege student, Sanctus ille benedictus totam suam Aulam convocatam sic alloquitur: En vobis populum istum sanctum, quem in mundo creavi. col. 277. [conf. Luc. 15. v. 7. *Dico vobis quod ita gaudium erit in cælis super uno peccatore pœnitentiam agente, quam super nonaginta novem justis, qui non indigent pœnitentia.* v. 10. *Gaudium erit coram Angelis Dei super uno peccatore pœnitentiam agente.*]

10. Non est studendum in Lege tempore pomeridiano diei Sabbathi; in memoriam, quod circa hoc tempus mortuus sit Moses Magister super quo pax! & idcircò Lex ibidem finitur. col. 278.

11. Quantum boni reconditum sit pro eo, qui surgit media nocte, ut in Lege studeat, & preces fundat: quodque iste mercedem accipiat cum Justis qui in Paradiso. col. 307.

12. Admonitio seria ad studium Legis: quia qui in bello Legis præliatur, pacem in mundo multiplicat. col. 98.

13. Qui nocte media surgit, ut in Lege studeat, vocatur Filius Sancti illius benedicti: & quicunque id præstare desiderat, is certò poterit, & nihil eum impedire valebit. col. 116.

14. Adhortatio strenua ad studium Legis. col. 238.

15. Illa hora, quâ Jisraëlitæ occupantur studio Legis, gaudium magnum exoritur coram Sancto illo, qui benedictus sit. col. 277.

16. Dictum illud Eccl. 7. v. 20. *Sapientia roborabit Sapientem:* explicatur de illis, qui amplexantur studium Legis; ubi hæc eosdem defendit ab omni malo. col. 278. [confer. Ephes. 6. v. 10. *Confortamini in Domino, & in potentia virtutis ejus.*]

17. Cum

17. Cum illi, qui in Legis ſtudio verſantur, multis cibis ſupernis è ſupremo omnium loco nutriantur, quæritur, quare iidem debiliores ſint, cæteris hominibus? Rationem invenies. col. 108 & 109. [conf. 1. Tim. 5. v. 23. *Noli adhuc aquam bibere; ſed modicô vinô utere, propter ſtomachum tuum & frequentes tuas infirmitates.*]

18. Cum homines in ſtudio Legis negligentes ſunt, Vis ſuperna, ſi ita dicere fas eſſet, debilitatur: Unde cæteri diſcipuli ſapientum alacriter inſtigandi ſunt, ut curſum ſuum ferventiſſimè proſequantur. col. 277. [conf. Matth. 13, 58. *Et non fecit ibi virtutes multas, propter incredulitatem eorum.*]

19. Increpatio vehemens & exclamatio acerbiſſima contra Creaturas (i. e. homines) qui non auſcultant, ut Legis ſtudio delectarentur, & cultum DEI ſanctiſſimi benedicti proſequerentur. col. 308.

20. Nocte media ſurgat homo & in Lege ſtudeat, usque ad lucem diei, ac deinde in Synagogam eat. col. 52.

21. Qui ſocium ſuum non informat in Lege, idem facit, ac ſi idolum ex illo faceret, quia hic tandem in omnes impietatis gradus proruit & præcepta Legis transgreditur. Plebejus enim ſuſpectus eſt de delictis omnibus. col. 165.

22. De præmio illius, qui in ſtudio Legis ſeſe exercet nocte media. fol. 25. col. 100.

23. Prohibitum eſt Ethnicum informare in Lege. col. 197.

24. Inſignis adhortatio ut homines ſemper occupentur ſtudio Legis. col. 218.

25. Encomium Legis & præmium illius: nec non admonitio ad ſtudium ejusdem. col. 57.

26. Sexcentas & tredecim Conſilii ſpecies Lex præbet hominibus, ne à Legis tramite deflectant. col. 147. & fol. 37. col. 3.

27. Lex data eſt per Ignem & per tenebras; quo docemur, eum, qui illius ſtudium amplectitur, defendi ab igne & tenebris infernalibus. f. 149. [conf. Matth. 8. v. 12. *Filii regni ejicientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus & ſtridor dentium.* Matth. 22. v. 13. *Ligatis pedibus & manibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores, ibi erit fletus & ſtridor dentium.*

28. Qui in hoc mundo ad hunc gradum aſcendere meretur, ut ſtatis temporibus in Lege ſtudeat, is hoc è veræ fidei propoſito & in DEI honorem faciat. col 399.

29. Is qui à Lege non ſeparatur, duplicem accipere meretur vitam, hujus nempè mundi, & mundi venturi. Et quid è contrario accidat ei, qui non obedit, ut in ea ſtudeat. col. 154.

30. Quilibet monetur, ne ex ore ſuo proferat verbum aliquod è Lege, quod non intelligat, vel quod non acceperit à Magiſtro ſuo. Quia ſcriptum eſt: Exod. 20. v. 4. *Non facies tibi ſculptile* &c. col. 155.

31. Quodlibet præceptum quod homo implet in hoc mundo, fit radius, qui ipſum illuminabit in mundo venturo: Lex ipſa autem eidem fit Lux, radium illum emittens. col. 293.

32. Lex homini manifeſtatur pedetentim, flectitque animum ejus ad amorem variarum

riarum sui expositionum, donec evadat in hominem magnum atque insignem: quod illustratur per simile de sponso & sponsa. col.177.

33. Prohibitum est è libris alienis, qui non tractant de Lege vel rem minimam, discere, multò minus talia, per quæ Lex explicari debeat. col.218.

34. Legem intuitus est Deus sanctissimus benedictus, cum conditurus esset mundum; & illa fuit architecta ejusdem. col.284.

35. Encomium Legis: quodque is qui in Lege studet, idem faciat, ac si mundum de novo conderet. Cujus ratio traditur. col.284. [conf. 2. Cor.5,17. *Si quis in Christo nova creatura, vetera transierunt: ecce facta sunt omnia nova.* 2.Cor.6.v.15. *Quæ autem conventio Christo ad Belial?* Eph.2.v.10. *Ipsius sumus factura, creati in Christo Jesu ad opera bona &c.* Eph.4.v.24. *Induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est.*]

36. Encomium illius, qui in Lege studet; & multò magis illius, qui ejusdem præcepta observat. col. 293. [conf. Luc.11.v.28. *Assumsit Petrum, & Jacobum & Johannem: & ascendit in montem, ut cum illis oraret.*]

37. Encomium illius qui Legis studio detinetur, quodque Is eripiatur è triplici judicio in mundo hoc; & è judicio angeli mortis; & è judicio inferni. col.350. [conf. Joh. 5.v.24. *Qui verbum meum audit &c. habet vitam æternam, & in judicium non venit, sed transiit à morte in vitam.*]

38. Encomium & excellentia illius, qui Legis studium amplectitur. col.391.

39. Quanta pœna maneat illum, qui cum applicari queat ad nexum verborum Legis, & illum negligit. col.444.

40. De excellentia illius qui nocturno tempore invigilat studio Legis; & quomodo hæc ab eo accipiatur per animal quoddam, quod appellatur בזק i. e. fulgur. col. 441. [conf. Matth.28.v.3. *Erat autem aspectus ejus, sicut fulgur.* Apoc.4.v.5. *Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua &c.*]

41. Dantur præfecti quidam (Angeli scilicet;) qui observant illos, qui occupati sunt studio Legis, & inter istos sese immiscent, ut simul studeant in Lege. col.449. [conf. 1.Pet.1.v.12. *Quibus revelatum est, quia non semetipsis, sed nobis ministrabant ea &c.*]

42. Dantur præfecti quidam, qui per præconium exclamant horrendas quasdam maledictiones super illum, qui filium suum abstinet à studio Legis. col. 459. Ubi etiam agitur de præmio habitus, prodeuntis ab ore infantum è Schola. [conf. Matth. 21. v. 15. *Videntes principes sacerdotum & pueros clamantes in templo, & dicentes Hosanna, &c.*]

43. Triginta duo Præfecti dantur illorum, qui Legis studio occupantur continuò; nec cessant sive noctu sive interdiu. Et alii sunt Præfecti illorum, qui statis temporibus in Lege student. Et si præfecti puniunt omnes eos, qui in Lege studere possunt, nec id tamen faciunt. col.460. [conf. Luc.2.v.37. *Hæc vidua usque ad annos octoginta quatuor, quæ non discedebat de templo, jejuniis & obsecrationibus serviens die ac nocte.*]

44. De præmio illius, qui in lege studet, & unire potest Nomen Sancti illius benedicti. col.460.

45. De pœna illorum gravissima, qui cavillantur verba Legis & Sapientum. col. 475.

Sequun-

Sequuntur loca quædam propter analogiam ad hunc Titulum reducta.

1. Ubicunque reperitur נער juvencula sine ה intelligitur virgo, antequam cognoverit virum. Sed נערה dicitur eodem sensu, juvencula, quæ virum jam admisit. col. 68. & col. 406.

2. Sanctus ille, qui benedictus sit, Israëlitas vocavit Regnum sacerdotale: imò eousque eosdem amavit, ut eos vocet Populum sanctum & gentem sanctam, & viros sanctos. col. 213. [conf. 1. Pet. 2. v. 5. *Ipsi tanquam lapides vivi superædificamini, domus spiritualis, in sacerdotium sanctum, offerentes spirituales hostias, &c.* v. 9. *Vos genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis.* Ap. 1. v. 6. *Fecit nos regnum, & sacerdotes Deo & patri suo.* Ap. 5. v. 10. *Fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes, & regnabimus super terram.*]

3. Ubicunque reperitur אורח semita, ibi intelligitur via quædam noviter facta; דרך autem denotat viam à multo jam tempore factam. col. 388.

4. Locus ille Jesch. 21. v. 12. *Dixit custos: Venit mane, & etiam nox.* &c. egregiè & prolixè explicatur de exilio Israëlitarum, interrogantium quasi Deum; & quasi idem responderet. col. 231.

5. Locus ille, Cant. 2. v. 17. *Donec aspiraverit dies*, &c. explicatur de redemptione ultima. col. 59.

6. Quandoque Sanctus ille benedictus vocatur תורה Lex, item עץ Arbor. col. 106.

7. Quandoque idem quoque vocatur לב cor: sicut dicitur Is. 73. v. 26. *Petra; cor meum.* col. 226.

8. Tres insignes Moysi occurrerunt difficultates, juxta literas Nominis ejus מֹשֶׁה: nimirum circa מנורה Candelabrum in tabernaculo fabrefaciendum: circa שקלים seu Siclos, quos Iisraëlitæ contribuere debebant: & circa החדש seu mensem, quinam scilicet sanctificandus esset in mensem primum. col. 281.

9. De excellentiâ Cantici Canticorum videatur. col. 255.

10. Vox עם seu populus denotat tales, qui confregerint corda sua pro cultu divino: cùm enim dicitur Deut. 27. v. 9. *hac die* נהיית *factus es in populum*: vox illa נהיית habet sensum confringendi. col. 283.

11. Quare pupilla vocetur filia oculi? col. 365.

12. Non facienda est distinctio inter sectiones, imò ne quidem inter singulas voces, ubi non distinxit Moses Magister noster, super quo pax! col. 364.

13. Cum Deus interrogare dicitur: Quis habet dominium in me? & respondetur: Justus: quia Deus decernit decretum aliquod, & iste idem infringit. Id non ita intelligendum, quasi hic reluctari queat Domino. col. 361.

14. Explicatio dicti illius Sapientum nostrorum bonæ memoriæ! Ipse, tanquam princeps coram Rege; & Ego tanquam servus, habetur col. 24.

15. Justi vocantur Reliquiæ populi. col. 95.

16. Iidem vocantur, Vasa; Vasa Domini. col. 390.

17. Explicatio dicti illius Sapientum nostrûm bonæ memoriæ! Inter Israëlitas Propheta talis non surrexit, sed inter Gentiles surrexit: Quis autem ille? Bileam. col. 37. & 122. Ubi sensus dicitur esse talis: quod sicut ex parte Sanctitatis nemo sit superior Mose; sic ex parte impuritatis nemo fuerit superior Bileamo.

18. Justi & Pii, qui in hac vel illa ætate vivunt, vocantur Facies Gloriæ cohabitantis; quia Gloria cohabitans propter illos præsens est. col. 288. [conf. 2. Cor. 4. v. 6. *Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei in facie Jesu Christi.*]

19. Sanctus ille, qui benedictus sit, vocatur Domus: sicut dicitur: Num. 12. v. 7. *in omni domo mea fidelis est.* Item Jesch. 56. v. 5. *& dabo eis in domo mea & in muris meis, manum & nomen, &c.* col. 160.

20. Quæ sit ratio dicti illius Sapientum nostrorum, bonæ memoriæ! Quicunque in Lege tantùm studet, (& eam nõ observat) is similis est ei, qui nullũ habet Deum. col. 208.

21. Ubicunque occurrit vocula אלה, isti, illi; ibi innuitur genus adversum. col. 424.

22. Quare dixerint Sapientes nostri bonæ memoriæ: Haud licitum esse viro, in speculo se intueri. col. 483.

23. Ubicunque occurrit Vox דרך via, intelligitur via publica & lata: sed ubi occurrit נתיב semita, intelligitur trames minor. col. 95. [conf. Matth. 3. v. 3. *Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus.*]

24. Cùm dicitur 2. Reg. 4. v. 9. *Novi, quod Vir DEI, sanctus est:* quæritur, unde illa hoc sciverit? Nimirum, cùm ille mane surgeret, de lecto ejus ascendebat odor suavis, sicut odor Paradisi: cum surgentibus aliis hominibus odor fœtidus ascendat. col. 76.

25. Explicatio dicti illius Psal. 33. v. 18. *Ecce oculus Domini ad timentes eũ.* Cùm tamẽ multos reperiamus justos, qui ne quidẽ tantum cibi habent, quantum corvus. col. 404.

26. Cùm dicitur קדש sine vav, sublimius quid intelligitur in sanctitate, quàm קדוש sanctus. col. 213.

27. Sanctus ille benedictus assimilatur Cervæ & capreæ, quia hæ, quamvis procul abeant è loco quodam, mox tamen revertuntur in locum suum: quod idem etiam facit Sanctus ille, qui benedictus sit. col. 245.

28. Cum Sanctus ille benedictus Decalogum promulgaret Iisraëlitis, ad præcepta singula istos interrogabat, utrum hoc vel istud in se suscipere vellent, an minùs? cum annexis pœnis & promissis. col. 260.

29. Ubicunque viri & mulieris simul fit mentio, ambo masculino genere notantur: & omne quod accidentaliter inest alteri, nomine principalis appellatur. col. 263.

30. Cùm dicitur Ps. 127. v. 1. *Nisi Dominus custodiverit civitatem, &c.* intelligitur Halitus, qui prodit ex ore puerorum in Schola Magistri sui discentium: è quo deinde formatur vox, & extenditur per mundum. Et ipsi sunt custodes mundi. col. 69.

31. Lex tradita est mense tertio, cui præsunt in Zodaico Gemini; in quibus os reperitur atque lingua; quo docemur, hominem in Lege studere debere die ac nocte, juxta Ps. 1. v. 2. Joh. 1. v. 8. col. 139.

32. Ubi-

32. Ubicunque dicitur ויהי & factum est: quamvis non addatur בימי in diebus &c. aliquid miseriæ connotatur. col. 249.

33. Cùm dicitur Deut. 6. v. 5. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota vehementia tua:* unum non est separandum ab altero; quia non dicitur, vel ex tota anima tua, &c. col. 286.

34. Mundus Creativus subtilis est admodum: Formativus non usque adeò: Factivus autem crassissimus omnium. col. 330.

35. Cùm Puncta & accentus denotent mysteria sublimia; quæritur, quare mysteriis istis careat Liber Legis. col. 368.

36. Eden sive Paradisus terrestris, unde prodiit Fluvius ad irrigandum hortum propter Eden sive Paradisum supremum atque sanctum occultatus & reconditus est: si enim revelandus fuisset locus Paradisi inferioris, revelandus etiam fuisset locus Paradisi superni atque sancti. col. 377.

37. Locus ille ubi de Elia dicitur 1. Reg. 17. v. 9. *Ecce præcepi ibi mulieri viduæ ad alendum te:* sic intelligendus est, ut decretum hoc jam factum esse supponatur à DEO, antequam Elias venisset in mundum. Quod notandum & de Præcepto corvis dato, ibid. v. 4. col. 397. & 348.

38. Cùm duæ quædam res occurrunt, quarum altera occulta & altera manifesta est, ambæ appellantur juxta nomen rei manifestæ: sicut exempli gratia, Pectorale & Ephod sive Thorax Sacerdotis magni, ambo vocantur Ephod sive thoracis nomine; ita ut nominato thorace, Pectorale etiam subintelligatur. Sic nomen Adonai manifestum est, & Tetragrammaton occultum, unde hoc per Nomen Adonai legitur. col. 413.

39. Si Benedictio non quiescit super re numerata, (prout dici solet:) quæritur quare ergò omnia & singula numerata sint apud tabernaculum divinum; & sic quoque decimæ? col. 403.

40 Opus tabernaculi & sanctuarii consummatum est per se ipsum: & sic quoque opus cœli & terræ; quia scriptum est: Gen. 2. v. 1. *Et perfecti sunt &c.* nempe per te. Et quamvis scriptum sit ibid. v. 2. *& perfecit Deus in die septimo, &c.* hoc tamen sic intelligendum, quod adveniente Sabbatho, hoc ipso perfectum fuerit totum opificium cœlorum & terræ. col. 399.

41. Quæritur quare Deus præceperit Abrahamo, ut ligaret Jizchak filium suum; & nō ipsi Jizchako, ut sese ligaret? Ratio hæc est, quia nisi Abraham (id est, Gratia,) ligasset Isaacum (id est, judicium severissimum) nihil de Jisraële mansisset superstes. col. 462.

42. Quadraginta & novem literæ sunt in Nominibus Tribuum Jisraëliticarum. col. 25.

43. Ex eo quod dicitur: Ex. 19. v. 3. *Et Moscheh ascendit ad Deum, & vocavit eum Dominus:* discimus; quod verum sit illud; qui initium facit ut purificetur, hunc adjuvant. col. 460. [conf. Matth. 9. v. 22. *Confide filia, fides tua salvam te fecit.* Marc. 9. v. 24. *Credo Domine, adjuva infirmitatem meam.*]

44. De loco Deut. 26. v. 3. *Annunciavi hodie Domino Deo tuo, &c.* ubi dicendum videtur: Deo nostro. Vid. col. 141.

45. Quæ venia petenda sit, si quis coram majoribus quædam differere velit. col. 170.

46. Illa hora, quâ Pueri abeunt in domum studiorum, & in domum precum, Deus assumit animam illam, eâque delectatur, eique dat munera varia. col. 175.

47. Juxta locum illum Iesch. 54. v. 13. *Et universi filii tui erunt docti Domini*: dicitur, quod Deus virtutem largiatur pueris ut studeant in Lege; quod nisi foret, illi studium hoc sustinere non possent. col. 300.

48. De eo, quod dicitur: Rem adeò esse difficilem, atque Deo erat fissio Maris rubri: quæritur; an ergo fissio maris rubri difficilis dici queat Sancto illi benedicto? col. 301.

49. Ubi Deut. 6. v. 5. dicitur: *de toto corde tuo*: intelligitur utraque concupiscentia, tam bona, quam mala. Fatendum enim homini est, quid acceperit de parte boni & de parte mali. col. col. 307.

50. Qui novit universale, & non etiam particularia illa, quæ ex universali isto fluunt, similis est ei, qui triticum seminat, & illud comedit prout crevit. col. 312.

51. Locus ille Jesch. 66. v. 5. *Dixerunt fratres vestri, odio habentes vos, abominantes vos propter nomen meum, &c.* intelligendus est de opprobriis illis & contumeliis, quibus populi mundani nos conviciantur. col. 329.

52. Omne opus, quod noviter in mundo producitur, à Deo jam constitutum est (in potentia) intra sextiduum creationis. col. 348.

LUMEN LEGIS
è dictis in
LEVITICUM.

1. Dicta Sapientum nostrorum nullo sanè casu in dubium vocanda: ne historia quidem R. Nehoræi, qui submersus in mari, per miraculum salvatus, & certis quibusdam viis deductus est in ima Maris profunda, & pervenit in habitationem quandam &c. col. 15.

2. Non prius vastata Hierosolyma, nisi postquam neglexerunt Legem, col. 37.

3. Quicunque non amplectitur studium Legis, non fit particeps Mentis, nec spiritus, sed Psychen tantùm accipit: & supplicium ejus est maximum. col. 41.

4. Idem prolixiùs diducitur. col. 126.

5. Encomium illius, qui occupatus est studio Legis. col. 31. & 37.

6. De præmio illius, qui pertigit ad gradum Magisterii, & informat secundùm tradita. Et de pœna illius, qui gradum informandi non attigit, & tamen informat. col. 154.

7. In lucerna tres sunt colores ignis; albus nimirum, niger, & cœruleus; quibus similes sunt Lex, Prophetæ, & Hagiographa. Lex enim vocatur Lucerna, & lumen. col. 56. [conf. Luc. 24. v. 44. *Necesse est impleri omnia, quæ scripta sunt in Lege Moysis, & Prophetis, & Psalmis de me.*]

8. Encomium & præmium illorum, qui occupantur studio Legis; quodque hi sublimiores sint, quàm Propheta mundi. col. 60.

9. Qui-

9. Quicunque amplectitur studium Legis non opus habet victimis & holocaustis, quia Lex sublimior his omnibus. col. 60. [conf. Hebr. 10. v. 14. *Unâ oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos.*]

10. Qua ratione Lex oblivioni tradenda sit donec veniat Rex Meschiach. col. 103.

11. Quicunque diligit Sanctum illum, qui benedictus sit! vero amore cordis sui, tenetur media nocte surgere ut in Lege studeat: & magna est merces ejus. col. 119.

12. Quanta sit gloria & quam insigne sit præmium ejus, qui continuò studio Legis detinetur. col. 123.

13. Prohibitum est in Lege informare talem, qui non habet characterem sanctum, & quanta sit illius pœna. col. 130. 131. 132.

14. De laude atque præmio illorum, qui in Lege student, prolixè agitur & varia narrantur. col 136.

15. Si homines intuerentur ea, quæ scripta sunt in Lege, non peccarent. col. 142.

16. Encomium Legis insigne; quodque cum eo, qui non studet in Lege nullum habendum sit commercium, nec approximandum sit eidem. col. 144. [conf. 2. Tim. 3, 6. *Hos devita: sunt enim ex his, qui penetrant domos, & captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis &c.* Rom. 16, 17. *Observetis eos, qui dissensiones, & offendicula præter doctrinam, quam vos didicistis, faciunt: & declinate ab illis.* 1. Cor. 5, 11. *Nunc autem scripsi vobis non commisceri: Si is qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis serviens, &c. cum hujusmodi ne cibum sumere.* Tit. 3, 10. *Hæreticum hominem post unam & secundam correptionem devita.*]

17. Encomium Legis, simile aliud; quodque eadem æquipolleat omnibus sacrificiis; & quod ipsa nequeat pollui, quia homo per eam purificatur. col. 146. [conf. Matth. 9. v. 13. *Euntes discite, quid sit: Misericordiam volo; & non sacrificium.* Actor. 15. v. 9. *Fide purificans corda eorum.*]

18. Surgendum esse nocte media & studendum in Lege. col. 146.

19. In quo non est Lex, in illo non est honor. col. 148.

20. Si magno quis tenetur desiderio studendi in Lege, & neminem tamen invenit, qui ipsum doceat; ipse tamen præ nimio amore hoc studium aggreditur ipse, & hinc inde balbutit; illius singula verba ascendunt ante Sanctum illum benedictum; &c. qui magnas exinde plantat arbores, quæ vocantur Salices rivi. col. 155. [conf. Act. 8, 31. *Quomodo possum (intelligere,) si non aliquis ostenderit mihi?*]

21. Quicunque conatur cognoscere mysteria Legis, & tamen improbus est; circa illum multi sunt angeli perditionis &c. qui cogitationes ejus confundunt, ne ingrediatur in id, quod suum non est. Qui verò probus est, & hoc studium amplecti desiderat, de eo omnes benè loquuntur, eumque introducunt. col. 165.

22. Quicunq; studet in Lege, idem facit ac si studeret circa Nomen sanctum: & quicunque sese à Lege separat, is procul abit ab ipso DEO sanctissimo benedicto! col. 170.

23. Quantum sit præmium & quanta sit excellentia illius, qui media nocte surgit, ut discat in Lege. col. 171.

24. Doctores & studiosi Legis vocantur domus, sive prædia urbana intra muros extructa: & qui non sunt studiosi Legis vocantur domus sive prædia rustica. col. 210.

25. Claritas & perspicuitas Legis nocturno tempore major est, quam diurno. col. 39.

26. Beatus ille, qui amplectitur Legem: sed Væ illi, qui Legem non amplectitur. col. 41.

27. Prohibitum est in Lege informare Gentilem; & quamvis factus sit proselytus, attamen nisi observet præcepta Legis, habendus adhuc est pro ethnico; & vetitum est, eundem docere verba Legis. col. 130. col. 131. 132. In specie autem col. 170. dicitur: eum qui verba Legis tradit homini non proselyto, falsificare Legem & Prophetas & Hagiographa. [conf. Matth. 10. v. 5. *Ad duritiem cordis vestri, scripsit vobis præceptum illud.* Actor. 10. v. 45. *Et stupuerunt ex circumcisione fideles, quia & in gentes gratia Spiritus Sancti effusa est.* Actor. 11. v. 3. *Quare introisti ad viros præputium habentes & manducasti cum illis.* v. 18. *Glorificaverunt Deum, dicentes: Ergò & gentibus pœnitentiam dedit Deus ad vitam.*]

28. Dictum illud Deut. 29. v. 29. *Abscondita Domino Deo nostro, & revelata nobis & filiis nostris* &c. sic explicatur, ut per abscondita intelligatur timor & amor Dei; quos nemo novit nisi Deus solus: per revelata autem, studium Legis. col. 165.

29. Quicunque in lege student ut propterea mercedem accipiant, illi vocantur servi: & qui studium hoc amplectuntur citra respectum mercedis, vocantur filii. Et super illos, qui mercedis gratia student, constituti sunt præfecti quidam, qui vocantur servi, qui illis mercedem suam præbent. Illis autem, qui citra respectum mercedis student, ipse Deus ille Sanctissimus atque benedictus mercedem dat. col. 48. [conf. Rom. 8. v. 15. *Non accepistis spiritum servitutis iterum in timore: sed accepistis Spiritum adoptionis, in quo clamamus: Abba Pater.* Matth. 20. v. 8. *Voca operarios, & redde illis mercedem, incipiens à novissimis usque ad primos.* Gal. 4. v. 7. *Jam non est servus, sed filius. Quod si filius: & hæres per Deum.*]

30. De excellentia illius, qui studet in Lege; deque pœna illius, qui eandem negligit. col. 94.

31. De excellentia illorum, qui studium Legis exercent nocte media. col. 87.

32. Qui amplectitur Legem, amplectitur ipsum Deum Sanctissimum atque benedictum. col. 108. [conf. Joh. 14. v. 21. *Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est, qui diligit me.*]

33. Sanctissimus ille Deus benedictus Jisraëlitis dedit animas sanctas, ut studeant in Lege: de quorum excellentia vide col. 121.

34. Verba Legis dicuntur Aquæ frigidæ. col. 114. [conf. Luc. 16, 24. *Mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam &c.* Matth. 10 v. 42. *Quicunque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ, &c.*]

35. De excellentia illius, qui nocte media in Lege studet. col. 115.

36. Quicunque delectatur in Lege, nihil penitus timet. col. 121. [conf. 1. Johan. 4.

v. 18.

v. 18. *Timor non est in charitate, sed perfecta charitas forâs mittit timorem, quoniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perfectus in charitate.*]

37. De præmio & excellentia illius, qui nocte media surgit, ut in Lege studeat. col. 122.

38. Encomium illius, qui nocte media surgit, ut in lege discat, & quid de eo exclament; & quomodo eidem benedicant. col.20.

39. Qui verba legis adeo è corde suo tollit, ut eadem obliviscatur, idem facit ac si oblivisceretur ipsius Dei sanctissimi atque benedicti. col.21.

40. Si quis nocturno tempore surgit ut in Lege studeat, eidem Lex manifestat peccata sua, ad instar matris, quæ castigat filium suum. col.40.

41. Encomium illorum qui in lege student, præsertim nocturno tempore. col.61.

42. Quicunque in lege studet, præsertim nocturno tempore, & nocte media surgit, & studet, vocatur filius Dei sanctissimi benedicti. col.171.

43. Quicunque in Lege studet, tenetur elevare vocem suam. col.68.

44. De excellentia illius qui in Lege studet, & quomodo de eo proclamationes fiant. Qui verò in Lege non studet, ab eo aufertur præsentia divina, & custodes illi, qui custodiunt hominem, eum deserunt. col.92.

45. Insigne encomium illius qui studiosus Legis est. col.109.

46. De excellentia & præmio illius, qui in Lege studet: & pœnâ ejusdem, qui eam negligit. col.184.

Sequuntur Loca quædam ob similem materiam ad hunc Titulum relata.

1. Quod circa initium Anni, & diem Expiationis conciones fieri debeant inter multos. col.11.

2. Interdum Benignitas Abrahami vocatur Nomine אל DEI, interdum etiam Severitas. fol.13. col.52.

3. Anima discipuli Sapientum vocatur Sabbathum, & festum; & anima superemineus. Sed psyche plebeji & idiotæ vocatur brutum. col.49. [conf. Apoc.22. v.15. *Foris canes & venefici, & impudici, & homicidæ, &c.*]

4. Quando Deus sanctissimus atque benedictus decretum aliquod decernit, Scriptura sic de eo loquitur, ac si illud jam esset factum; quamvis nondum factum sit; quia scilicet certissimè fiet. col.54.

5. Quomodo concilianda sint dicta illa, Lev.21. v.17. *Vir de semine tuo &c. cui fuerit macula non accedet ad offerendum panem Dei sui.* Et illud: Jesch.57. v.15. *Habitabo cum contrito & humili spiritu.* col. 173.

6. Multæ animæ sunt in homine; nulla tamen illorum licentiam habet loquendi coram Deo sanctissimo atque benedicto, exceptâ illâ, quæ vocatur Neschamah seu Mens. Quare eadem vocatur Spiritus loquens. col.81.

7. Ad

7. Ad dictum illud Psal. 39. v. 7. *Veruntamen in imagine ambulabit Vir* : & dicitur; quod hæc Imago Jisraëlitis detur de loco sancto : Idolotatris autem de loco immundo. col. 199.

8. Cùm scriptum sit Gen. 2. v. 17. *In die illa, qua comederis ex illa, moriendo morieris*: quæritur quare mors statuta sit omnibus creaturis (i. e. hominibus) cum tamen non omnes creaturæ peccaverint, sed Adam solus? col. 207.

9. Liber Psalmorum conscriptus est juxta decem genera canticorum; inter quæ supremum omnium est Hallelujah. col. 193.

10. Plebeji idiotæ servi sunt populorum mundanorum. col. 49.

11. Dictum illud Lev. 19. v. 32. *Ante canitiem surge & honora faciem senis*: explicatur de Libro Legis, coram quo surgendum est; & facies senis exponitur de Pentateucho; multò magis autem intelliguntur Discipuli sapientum. col. 167.

12. Quamvis prohibitum sit in hoc mundo lætitiam capere è rebus mundanis: lætari tamen verbis divinæ Legis licitum est. col. 100.

13. Quicunque dicit, Legem tantùm enarrare res mundanas, illius spiritus crepet. col. 282.

14. Dictum illud Cant. 5. v. 16. *Iste dilectus meus, & iste socius meus*: sic exponitur; ut per dilectos intelligantur illi, qui non semper præsentes sunt alicui: qui verò semper præsentes sunt, dicantur socii. col. 2.

15. De Nominibus sanctissimarum Numerationum, אֱלֹהִים : יָהּ & similibus videatur col. 16. & col. 17.

16. Deus ipse sanctissimus atque benedictus, item Lex, & pariter circumcisio, Nomine Fœderis vocantur. col. 131.

17. Deus ille sanctissimus atque benedictus vocatur Aqua vitæ seu viva. col. 18. [conf. Joh. 4. v. 10. *Si scires &c. tu forsitan petiisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam.* Johan. 7. ℣. 38. 39. *Qui credit in me, flumina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum.*]

18. Locus ille Cant. 8. v. 7. *Si dederit Vir omnem substantiam domus suæ pro amore contemnendo, contemnent eum.* Sic explicatur, ut per voculam בוז contemnendo, intelligatur dies secunda, & sexta atque septima festi Tabernaculorum; quibus effundebatur Aqua & vinum super altare. col. 97. [conf. Joh. 7. v. 37. *In novissimo die magno festivitatis, stabat Jesus, & clamabat, dicens: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat.*]

19. Dictum illud Lev. 4. v. 22. *Cum Princeps s. Prælatus peccaverit &c.* sic exponitur; si nempe cor ejus extollatur super populum; col. 39. [conf. Matth. 24, 49. *Si servus cœperit percutere conservos suos, manducet autem & bibat cum ebriosis, &c.*]

20. Egregia explicatio illius Dicti sapientum nostrorum: si quis incipit purificari, illum adjuvant. col. 98.

21. Dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ: Expiate me, quia diminui Lunam; explicatur col. 142.

22. Dictum illud Lev. 6. v. 1. *Et erit cum peccaverit & deliquerit* &c. sic exponitur, quod

quod quis restituere teneatur quod corrupit. Sicut scriptum est, Num. 5. v. 8. *Delictum restitutum Domino* &c. col. 163.

23. Dictum illud Prov. 21. v. 17. *Qui diligit vinum & oleum, non ditabitur*; sic exponitur, ut aliæ divitiæ huic dicantur esse paratæ. col. 70.

24. Jisraëlitis tribuitur nomen Zijon. col. 59.

25. Sicut Pisces & locustæ non subsunt regulis de legitima mactatione; sed sufficit quod colligantur: ita Discipuli sapientum non subsunt morti; sed colliguntur: sicut dicitur Gen. 49. v. 33 & aggregatus est ad populos suos. col. 73. [conf. Matth. 3. v. 4. *Esca ejus erat, locusta &c.*]

26. De discipulo qui nondum pertigit ad gradum docendi & docet, vid. col. 73.

27. Ad dictum illud sapientum nostrorum: Si mulier semen suum emittat prior, ipsa pariet masculum: quæritur: cum Deus ipse sanctissimus atque benedictus decernat de quavis gutta seminali, utrum exinde masculus pronasci debeat an fæmina; quomodo illud intelligendum. vid. col. 73.

28. Dictum illud Eccles. 2. v. 13. sic exponitur: *Et vidi ego, quod utilitas esset sapientiæ à stultitia*, eum qui discere vult sapientiam, quoque discere atque scire oportere stultitiam. col. 83.

29. Quia dicitur Gen. 1. v. 27. *Et creavit Deus* את האדם *hominem in imagine sua*: hinc patet quod nomen Adam, præstantius sit quàm nomina גבר vir; אנוש homo; איש vir. col. 84.

30. Præmium illorum qui fulciunt & sustentant manus discentium Legem, major est, quam ipsorum Legis studiosorum, quia scriptum est. Prov. 3, 18. *Sustentantes eam, beati*. col. 94.

31. Dictum illud Psalm. 133. v. 1. *Ecce quàm bonum & quàm jucundum*; exponitur de Discipulis sapientum, qui student in Lege, similesque sunt præliantibus invicem, & tamen in fraterna hoc faciunt societate, ita ut tandem invicem uniantur cum Gloria cohabitante. col. 106.

32. Quod nemo debeat exponere Legem, coram Magistro suo. col. 107.

33. Dictum illud Cant. 2. v. 14. *Columba mea in scissuris petræ, in abscondito gradus*. Sic exponitur, ut per eos qui in fissuris &c. intelligantur studiosi Legis; & per eos, qui in abscondito gradus, pii illius generationis. col. 109.

LUMEN LEGIS

è dictis in

NUMEROS.

1. Quicunque dicit Narrationes Legis, alium non habere sensum, quàm illius saltem historiæ, istius crepet spiritus. col. 282.

2. Rumpantur ilia illius, qui dicit, narrationes Legis tantùm continere res vulgares. col. 288.

de tollatur, attamen vestigium sui ibidem relinquit. col. 515. [confer 2. Tim 2. v. 19. *Firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: Cognovit Dominus, qui sunt ejus.*]

43. De dicto illo Sapientum n. b. m! Deum confestim è modio tollere peccata. col. 485. [conf. Marc. 1. v. 31. *Accedens elevavit eam apprehensâ manu ejus, & continuò dimisit eam febris.*]

44. Lex vocatur תּוֹר turtur; זוֹה, hoc, item זֹאת hæc: quorum omnium numerus æqualis est, juxta numerum parvum (qui est ternarius,) col. 480.

45. Ubicunque dicitur, לדוד משכיל *Davidi erudiens*: ut Ps. 32. v. 1. vel Psalmus & similia, subintelligendum, Spiritum sanctum id dixisse. col. 504. [conf. Act. 1. v. 16. *Oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus S. per os David, &c.* Act. 2. v. 31. *David Propheta, providens locutus est de Resurrectione Christi.*]

46. Ubicunque in Lege scribitur זֹאת sine vav, id ob peccatum quoddam fieri intelligendum est. col. 68.

47. Phrasis יצירה id est, formandi, sensum habet congregandi: sicut dicitur Gen. 2. v. 19. *Et formavit Deus*) i. e. & congregavit) *è terra omnem bestiam agri, & omne volatile cæli, & adduxit ad hominem.* col. 125.

48. Dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ, Deum creasse mundos, eosdemque rursus destruxisse: explicatur de populis illis, qui non observant præcepta Legis, qui relicti sunt desolati & aridi. col. 129. [Matth. 23. v. 38. *Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.*]

49. Quæ sit differentia inter רשע impius: & רע malus: & quod Malus dicatur mastrupator, qui polluit seipsum & polluit terram &c. Impius autem qui elevata manu peccat. col. 182.

50. Quod Doctor intelligatur per mare: & Discipuli ejus per fluvios. col. 203. [confer Apoc. 16. v. 3. *Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanquam mortui: & omnis anima vivens mortua est in mari.*]

51. Dictum illud Prov. 31. v. 23. *Notus* בשערים *in portis maritus ejus*: explicatur per phrasin æstimandi: quasi Deus in tantum cuivis innotescat & adhæreat, in quantum ab eo æstimatur in corde suo. (ut sensus sit: Notus ab æstimatoribus Dominus.) col. 271.

52. Dictum illud: Gen. 1. v. 21. *Et creavit Deus cetos magnos*; exponitur de Jacobo & Esavo. col. 327.

53. Lingua sancta adjutorium est, ad perficienda quæ fiunt, & quæ dicuntur. col. 219. & 220.

54. E dicto illo Gen. 11. v. 6. (*Et omnibus est labium unum*, & *hoc incipere eorum ad faciendum &c.* & v. 7. *& confundamus labium eorum*:) patet, quod omnia dependeant à sermone hominum. col. 221.

55. Phrasis *Exeundi*, dicitur de eo, qui penitus transfert domicilium suum è loco priori fixo; phrasis *eundi* autem, dicitur de eo, qui proficiscitur, quocunque vult. col. 223. & col. 226.

56. Quicunque in somnio videt fluvium, pacem & tranquillitatem nanciscetur: sicut dicitur Jes. 66. v. 21. *Ecce ego declino ad eam tanquam fluvium, pacem.* col. 432.

57. E loco illo Cant.2.v.17. *donec aspiret dies, & fugiant umbræ:* monentur homines, mundum hunc fugacem esse & vix uno oculi ictu durare. col.261.

58. Dictum illud Cant.3.v.6. *Quæ ista ascendens è deserto sicut columna fumi.* pulcrimè explicatur. col.301.

59. Dictum illud Eccles.9.v.10. *Omne quod invenerit manus tua ad faciendum, in virtute tua fac:* non sumendum est in malam partem. Non enim hoc ipso habenæ laxantur nobis. col.417.

60. Locus ille Nahum. 1. v. 12. *Num pacifici? & certè multi &c.* eleganter explicatur. col. 444.

61. Nemo tanta mercede beabitur in mundo venturo, ac ille, qui omnibus viribus id urget ut cognoscat mysteria Legis: deque hujus excellentia videatur. col.310. [conf. Matth. 11. v. 12. *A diebus Johannis Baptistæ regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.*]

62. Qui contemplatur id quod didicit à Magistro suo; & contemplatur Magistrum ipsum in eodem studii genere, ille plus proficere potest in sapientia illa. col. 428. [conf. Hebr.12.v.2. *Adspicientes in autorem fidei & consummatorem Jesum &c.*]

63. Vox רוגז exacerbatio seu ira aliquando etiam sumitur de benedictione & in bonam partem col.451. Ubi dicitur: duas esse iras, alteram sub benedictionis genere comprehensam, & alteram sub genere maledictionis. col.415. Et exempli loco allegatur Isaac, è quo prodierunt Jaacob & Esav; quorum alter erat benedictio, & alter maledictio. [Joh. 11. v. 33. *Jesus, ut vidit eam plorantem &c. infremuit spiritu & turbavit seipsum. & v. 38. Jesus rursum fremens in semetipso, venit &c.* Actor.17. v.16. *Incitabatur Spiritus Pauli in ipso, videns Idololatriæ deditam civitatem.* Hebr.10. v. 24. *Et consideremus invicem in provocationem charitatis, & bonorum operum.*]

64. Sicut homo in varia dividitur membra atque articulos, certis gradibus sibi invicem innexos & supra se invicem elevatos; è quibus omnibus tamen exurgit unum corpus: Sic quoque omnia creata, quæ in mundis sunt, membra sunt supra sese invicem disposita, & quando omnia debito ordine considerantur, unum sunt corpus. Ad instar Legis, quæ in varios etiam articulos distributa, & unum tamen corpus est. col.319. Et in Exodum col.287. & 252. [conf. Rom.12.v.4.5. *Sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo; singuli autem alter alterius membra.* 1.Cor.10.v.17. *Unus panis, & unum corpus multi sumus: nam omnes de uno pane participamus.* 1.Cor.12.v.12. *Sicut corpus unum est, & membra habet multa; omnia autem membra corporis unius cùm sint multa, unum tamen corpus sunt: ita & Christus.*]

LUMEN LEGIS.
è dictis in
EXODUM.

1. Encomium Legis, & excellentia illius, qui in ea studet à mediâ nocte & ulterius. col.79.

2. Adhortatio ad ſtudium Legis, eò quod Adverſarii dentur Supra & infra. col. 97.

3. Cum Jiſraëlitæ operam dant Legis ſtudio, infringitur robur Idololatrarum; nihilque tam eſt robuſtum, quod iſtos æquè retundat ac ſtudium hoc: unde Lex etiam vocatur Robur. Col. 102.

4. Sanctus ille benedictus filum aliquod Gratiæ è luce illa occultata in illos derivat, qui in Lege ſtudent nocturno tempore. col. 265.

5. Nemo mortalium perfecte vocari poteſt nomine אדם ſeu hominis, niſi cum ſtudio Legis incumbit. col. 153.

6. Nihil dicitur mundi nomine, niſi illi, qui ſtudium Legis amplectuntur: Plebeji autem vocantur bruta. col. 159.

7. Furari ſcientiam Magiſtri ſui in Lege, licitum eſt. col. 166.

8. Omnia occulta quadantenus adumbrantur in Lege, & deinde magis paulò revelantur, donec tandem plenè in lucem prodeant: quæ quidem à prudentibus conſpiciuntur; à ſtultis autem negliguntur, quia occultantur aliis narrationibus. col. 176. Ubi & ſimile de his proponitur. col. 177. [conf. 1. Cor. 10. v. 11. *Hæc omnia in figura contingebant ipſis: Scripta ſunt autem ad correptionem noſtram in quos fines ſeculorum devenerunt.*]

9. Cum homines in Lege ſtudent, Sanctus ille benedictus totam ſuam Aulam convocatam ſic alloquitur: En vobis populum iſtum ſanctum, quem in mundo creavi. col. 277. [conf. Luc. 15. v. 7. *Dico vobis quod ita gaudium erit in cœlis ſuper uno peccatore pœnitentiam agente, quam ſuper nonaginta novem juſtis, qui non indigent pœnitentia.* v. 10. *Gaudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatore pœnitentiam agente.*]

10. Non eſt ſtudendum in Lege tempore pomeridiano diei Sabbathi; in memoriam, quod circa hoc tempus mortuus ſit Moſes Magiſter ſuper quo pax! & idcircò Lex ibidem finitur. col. 278.

11. Quantum boni reconditum ſit pro eo, qui ſurgit media nocte, ut in Lege ſtudeat, & preces fundat: quodque iſte mercedem accipiat cum Juſtis qui in Paradiſo. col. 307.

12. Admonitio ſeria ad ſtudium Legis: quia qui in bello Legis præliatur, pacem in mundo multiplicat. col. 98.

13. Qui nocte media ſurgit, ut in Lege ſtudeat, vocatur Filius Sancti illius benedicti: & quicunque id præſtare deſiderat, is certò poterit, & nihil eum impedire valebit. col. 116.

14. Adhortatio ſtrenua ad ſtudium Legis. col. 238.

15. Illa hora, quâ Jiſraëlitæ occupantur ſtudio Legis, gaudium magnum exoritur coram Sancto illo, qui benedictus ſit. col. 277.

16. Dictum illud Eccl. 7. v. 20. *Sapientia roborabit Sapientem:* explicatur de illis, qui amplexantur ſtudium Legis; ubi hæc eoſdem defendit ab omni malo. col. 278. [confer. Epheſ. 6. v. 10. *Confortamini in Domino, & in potentia virtutis ejus.*]

17. Cum

17. Cum illi, qui in Legis studio versantur, multis cibis supernis è supremo omnium loco nutriantur, quæritur, quare iidem debiliores sint, cæteris hominibus? Rationem invenies. col. 108 & 109. [conf. 1. Tim. 5. v. 23. *Noli adhuc aquam bibere; sed modicô vinô utere, propter stomachum tuum & frequentes tuas infirmitates.*]

18. Cum homines in studio Legis negligentes sunt, Vis superna, si ita dicere fas esset, debilitatur: Unde cæteri discipuli sapientum alacriter instigandi sunt, ut cursum suum ferventissimè prosequantur. col. 277. [conf. Matth. 13, 58. *Et non fecit ibi virtutes multas, propter incredulitatem eorum.*]

19. Increpatio vehemens & exclamatio acerbissima contra Creaturas (i. e. homines) qui non auscultant, ut Legis studio delectarentur, & cultum DEI sanctissimi benedicti prosequerentur. col. 308.

20. Nocte media surgat homo & in Lege studeat, usque ad lucem diei, ac deinde in Synagogam eat. col. 52.

21. Qui socium suum non informat in Lege, idem facit, ac si idolum ex illo faceret, quia hic tandem in omnes impietatis gradus proruit & præcepta Legis transgreditur. Plebejus enim suspectus est de delictis omnibus. col. 165.

22. De præmio illius, qui in studio Legis sese exercet nocte media. fol. 25. col. 100.

23. Prohibitum est Ethnicum informare in Lege. col. 197.

24. Insignis adhortatio ut homines semper occupentur studio Legis. col. 218.

25. Encomium Legis & præmium illius: nec non admonitio ad studium ejusdem. col. 57.

26. Sexcentas & tredecim Consilii species Lex præbet hominibus, ne à Legis tramite deflectant. col. 147. & fol. 37. col. 3.

27. Lex data est per Ignem & per tenebras; quo docemur, eum, qui illius studium amplectitur, defendi ab igne & tenebris infernalibus. f. 149. [conf. Matth. 8. v. 12. *Filii regni ejicientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus & stridor dentium.* Matth. 22. v. 13. *Ligatis pedibus & manibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores, ibi erit fletus & stridor dentium.*

28. Qui in hoc mundo ad hunc gradum ascendere meretur, ut statis temporibus in Lege studeat, is hoc è veræ fidei proposito & in DEI honorem faciat. col 399.

29. Is qui à Lege non separatur, duplicem accipere meretur vitam, hujus nempè mundi, & mundi venturi. Et quid è contrario accidat ei, qui non obedit, ut in ea studeat. col. 154.

30. Quilibet monetur, ne ex ore suo proferat verbum aliquod è Lege, quod non intelligat, vel quod non acceperit à Magistro suo. Quia scriptum est: Exod. 20. v. 4. *Non facies tibi sculptile* &c. col. 155.

31. Quodlibet præceptum quod homo implet in hoc mundo, fit radius, qui ipsum illuminabit in mundo venturo: Lex ipsa autem eidem fit Lux, radium illum emittens. col. 293.

32. Lex homini manifestatur pedetentim, flectitque animum ejus ad amorem variarum

riarum

riarum sui expositionum, donec evadat in hominem magnum atque insignem: quod illustratur per simile de sponso & sponsa. col. 177.

33. Prohibitum est è libris alienis, qui non tractant de Lege vel rem minimam, discere, multò minus talia, per quæ Lex explicari debeat. col. 218.

34. Legem intuitus est Deus sanctissimus benedictus, cum conditurus esset mundum; & illa fuit architecta ejusdem. col. 284.

35. Encomium Legis: quodque is qui in Lege studet, idem faciat, ac si mundum de novo conderet. Cujus ratio traditur. col. 284. [conf. 2. Cor. 5, 17. *Si quis in Christo nova creatura, vetera transierunt: ecce facta sunt omnia nova.* 2. Cor. 6. v. 15. *Quæ autem conventio Christo ad Belial?* Eph. 2. v. 10. *Ipsius sumus factura, creati in Christo Jesu ad opera bona &c.* Eph. 4. v. 24. *Induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est.*]

36. Encomium illius, qui in Lege studet; & multò magis illius, qui ejusdem præcepta observat. col. 293. [conf. Luc. 11. v. 28. *Assumsit Petrum, & Jacobum & Johannem: & ascendit in montem, ut cum illis oraret.*]

37. Encomium illius qui Legis studio detinetur, quodque Is eripiatur è triplici judicio in mundo hoc; & è judicio angeli mortis; & è judicio inferni. col. 350. [conf. Joh. 5. v. 24. *Qui verbum meum audit &c. habet vitam æternam, & in judicium non venit, sed transiit à morte in vitam.*]

38. Encomium & excellentia illius, qui Legis studium amplectitur. col. 391.

39. Quanta pœna maneat illum, qui cum applicari queat ad nexum verborum Legis, & illum negligit. col. 444.

40. De excellentia illius qui nocturno tempore invigilat studio Legis; & quomodo hæc ab eo accipiatur per animal quoddam, quod appellatur בזק i. e. fulgur. col. 441. [conf. Matth. 28. v. 3. *Erat autem aspectus ejus, sicut fulgur.* Apoc. 4. v. 5. *Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua &c.*]

41. Dantur præfecti quidam (Angeli scilicet;) qui observant illos, qui occupati sunt studio Legis, & inter istos sese immiscent, ut simul studeant in Lege. col. 449. [conf. 1. Pet. 1. v. 12. *Quibus revelatum est, quia non semetipsis, sed nobis ministrabant ea &c.*]

42. Dantur præfecti quidam, qui per præconium exclamant horrendas quasdam maledictiones super illum, qui filium suum abstinet à studio Legis. col. 459. Ubi etiam agitur de præmio habitus, prodeuntis ab ore infantum è Schola. [conf. Matth. 21. v. 15. *Videntes principes sacerdotum & pueros clamantes in templo, & dicentes Hosanna, &c.*]

43. Triginta duo Præfecti dantur illorum, qui Legis studio occupantur continuò; nec cessant sive noctu sive interdiu. Et alii sunt Præfecti illorum, qui statis temporibus in Lege student. Et si præfecti puniunt omnes eos, qui in Lege studere possunt, nec id tamen faciunt. col. 460. [conf. Luc. 2. v. 37. *Hæc vidua usque ad annos octoginta quatuor, quæ non discedebat de templo, jejuniis & obsecrationibus serviens die ac nocte.*]

44. De præmio illius, qui in lege studet, & unire potest Nomen Sancti illius benedicti. col. 460.

45. De pœna illorum gravissima, qui cavillantur verba Legis & Sapientum. col. 475.

Sequun-

Sequuntur loca quædam propter analogiam ad hunc Titulum reducta.

1. Ubicunque reperitur נער juvencula sine ה intelligitur virgo, antequam cognoverit virum. Sed נערה dicitur eodem sensu, juvencula, quæ virum jam admisit. col. 68. & col. 406.

2. Sanctus ille, qui benedictus sit, Israëlitas vocavit Regnum sacerdotale: imò eousque eosdem amavit, ut eos vocet Populum sanctum & gentem sanctam, & viros sanctos. col. 213. [conf. 1. Pet. 2. v. 5. *Ipsi tanquam lapides vivi superædificamini, domus spiritualis, in sacerdotium sanctum, offerentes spirituales hostias, &c.* v. 9. *Vos genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis.* Ap. 1. v. 6. *Fecit nos regnum, & sacerdotes Deo & patri suo.* Ap. 5. v. 10. *Fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes, & regnabimus super terram.*]

3. Ubicunque reperitur ארח semita, ibi intelligitur via quædam noviter facta, דרך autem denotat viam à multo jam tempore factam. col. 388.

4. Locus ille Jesch. 21. v. 12. *Dixit custos: Venit mane, & etiam nox.* &c. egregiè & prolixè explicatur de exilio Israëlitarum, interrogantium quasi Deum; & quasi idem responderet. col. 231.

5. Locus ille, Cant. 2. v. 17. *Donec aspiraverit dies*, &c. explicatur de redemptione ultima. col. 59.

6. Quandoque Sanctus ille benedictus vocatur תורה Lex, item עץ Arbor. col. 106.

7. Quandoque idem quoque vocatur לב cor: sicut dicitur If. 73. v. 26. *Petra; cor meum.* col. 226.

8. Tres insignes Moysi occurrerunt difficultates, juxta literas Nominis ejus משה: nimirum circa מנורה Candelabrum in tabernaculo fabrefaciendum: circa שקלים seu Siclos, quos Iisraëlitæ contribuere debebant: & circa החדש seu mensem, quinam scilicet sanctificandus esset in mensem primum. col. 281.

9. De excellentiâ Cantici Canticorum videatur. col. 255.

10. Vox עם seu populus denotat tales, qui confregerint corda sua pro cultu divino: cùm enim dicitur Deut. 27. v. 9. *hacdie* נהיית *factus es in populum*: vox illa נהיית habet sensum confringendi. col. 283.

11. Quare pupilla vocetur filia oculi? col. 365.

12. Non facienda est distinctio inter sectiones, imò ne quidem inter singulas voces, ubi non distinxit Moses Magister noster, super quo pax! col. 364.

13. Cum Deus interrogare dicitur: Quis habet dominium in me? & respondetur: Justus: quia Deus decernit decretum aliquod, & iste idem infringit. Id non ita intelligendum, quasi hic reluctari queat Domino. col. 361.

14. Explicatio dicti illius Sapientum nostrorum bonæ memoriæ! Ipse, tanquam princeps coram Rege; & Ego tanquam servus, habetur col. 24.

15. Justi vocantur Reliquiæ populi. col. 95.

16. Iidem vocantur, Vasa; Vasa Domini. col. 390.

17. Explicatio dicti illius Sapientum nostrûm bonæ memoriæ! Inter Israëlitas Propheta talis non surrexit, sed inter Gentiles surrexit: Quis autem ille? Bileam. col. 37. & 122. Ubi sensus dicitur esse talis: quod sicut ex parte Sanctitatis nemo sit superior Mose; sic ex parte impuritatis nemo fuerit superior Bileamo.

18. Justi & Pii, qui in hac vel illa ætate vivunt, vocantur Facies Gloriæ cohabitantis; quia Gloria cohabitans propter illos præsens est. col. 288. [conf. 2. Cor. 4. v. 6. *Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei in facie Jesu Christi.*]

19. Sanctus ille, qui benedictus sit, vocatur Domus: sicut dicitur: Num. 12. v. 7. *in omni domo mea fidelis est.* Item Jesch. 56. v. 5. *& dabo eis in domo mea & in muris meis, manum & nomen, &c.* col. 160.

20. Quæ sit ratio dicti illius Sapientum nostrorum, bonæ memoriæ! Quicunque in Lege tantùm studet, (& eam nō observat) is similis est ei, qui nullū habet Deum. col. 208.

21. Ubicunque occurrit vocula אלה, isti, illi; ibi innuitur genus adversum. col. 424.

22. Quare dixerint Sapientes nostri bonæ memoriæ: Haud licitum esse viro, in speculo se intueri. col. 483.

23. Ubicunque occurrit Vox דרך via, intelligitur via publica & lata: sed ubi occurrit נתיב semita, intelligitur trames minor. col. 95. [conf. Matth. 3. v. 3. *Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus.*]

24. Cùm dicitur 2. Reg. 4. v. 9. *Novi, quod Vir DEI, sanctus est:* quæritur, unde illa hoc sciverit? Nimirum, cùm ille mane surgeret, de lecto ejus ascendebat odor suavis, sicut odor Paradisi: cum surgentibus aliis hominibus odor fœtidus ascendat. col. 76.

25. Explicatio dicti illius Psal. 33. v. 18. *Ecce oculus Domini ad timentes eū.* Cùm tamē multos reperiamus justos, qui ne quidē tantum cibi habent, quantum corvus. col. 404.

26. Cùm dicitur קדש sine vav, sublimius quid intelligitur in sanctitate, quàm קדוש sanctus. col. 213.

27. Sanctus ille benedictus assimilatur Cervæ & capreæ, quia hæ, quamvis procul abeant è loco quodam, mox tamen revertuntur in locum suum: quod idem etiam facit Sanctus ille, qui benedictus sit. col. 245.

28. Cum Sanctus ille benedictus Decalogum promulgaret Iisraëlitis, ad præcepta singula istos interrogabat, utrum hoc vel istud in se suscipere vellent, an minùs? cum annexis pœnis & promissis. col. 260.

29. Ubicunque viri & mulieris simul fit mentio, ambo masculino genere notantur: & omne quod accidentaliter inest alteri, nomine principalis appellatur. col. 263.

30. Cùm dicitur Ps. 127. v. 1. *Nisi Dominus custodiverit civitatem, &c.* intelligitur Halitus, qui prodit ex ore puerorum in Schola Magistri sui discentium: è quo deinde formatur vox, & extenditur per mundum. Et ipsi sunt custodes mundi. col. 69.

31. Lex tradita est mense tertio, cui præsunt in Zodaico Gemini; in quibus os reperitur atque lingua; quo docemur, hominem in Lege studere debere die ac nocte, juxta Ps. 1. v. 2. Joh. 1. v. 8. col. 139.

32. Ubicunque dicitur ויהי & factum est: quamvis non addatur בימי in diebus &c. aliquid miseriæ connotatur. col. 249.

33. Cùm dicitur Deut. 6. v. 5. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota vehementia tua:* unum non est separandum ab altero; quia non dicitur, vel ex tota anima tua, &c. col. 286.

34. Mundus Creativus subtilis est admodum: Formativus non usque adeò: Factivus autem crassissimus omnium. col. 330.

35. Cùm Puncta & accentus denotent mysteria sublimia; quæritur, quare mysteriis istis careat Liber Legis. col. 368.

36. Eden sive Paradisus terrestris, unde prodiit Fluvius ad irrigandum hortum propter Eden sive Paradisum supremum atque sanctum occultatus & reconditus est: si enim revelandus fuisset locus Paradisi inferioris, revelandus etiam fuisset locus Paradisi superni atque sancti. col. 377.

37. Locus ille ubi de Elia dicitur 1. Reg. 17. v. 9. *Ecce præcepi ibi mulieri viduæ ad alendum te:* sic intelligendus est, ut decretum hoc jam factum esse supponatur à DEO, antequam Elias venisset in mundum. Quod notandum & de Præcepto corvis dato, ibid. v. 4. col. 397. & 348.

38. Cùm duæ quædam res occurrunt, quarum altera occulta & altera manifesta est, ambæ appellantur juxta nomen rei manifestæ: sicut exempli gratia, Pectorale & Ephod sive Thorax Sacerdotis magni, ambo vocantur Ephod sive thoracis nomine; ita ut nominato thorace, Pectorale etiam subintelligatur. Sic nomen Adonai manifestum est, & Tetragrammaton occultum, unde hoc per Nomen Adonai legitur. col. 413.

39. Si Benedictio non quiescit super re numerata, (prout dici solet:) quæritur quare ergò omnia & singula numerata sint apud tabernaculum divinum; & sic quoque decimæ? col. 403.

40 Opus tabernaculi & sanctuarii consummatum est per se ipsum: & sic quoque opus cœli & terræ; quia scriptum est: Gen. 2. v. 1. *Et perfecti sunt &c.* nempe per te. Et quamvis scriptum sit ibid. v. 2. *& perfecit Deus in die septimo, &c.* hoc tamen sic intelligendum, quod adveniente Sabbatho, hoc ipso perfectum fuerit totum opificium cœlorum & terræ. col. 399.

41. Quæritur quare Deus præceperit Abrahamo, ut ligaret Jizchak filium suum; & nō ipsi Jizchako, ut sese ligaret? Ratio hæc est, quia nisi Abraham (id est, Gratia,) ligasset Isaacum (id est, judicium severissimum) nihil de Jisraële mansisset superstes. col. 462.

42. Quadraginta & novem literæ sunt in Nominibus Tribuum Jisraëliticarum. col. 25.

43. Ex eo quod dicitur: Ex. 19. v. 3. *Et Moscheh ascendit ad Deum, & vocavit eum Dominus:* discimus; quod verum sit illud; qui initium facit ut purificetur, hunc adjuvant. col. 460. [conf. Matth. 9. v. 22. *Confide filia, fides tua salvam te fecit.* Marc. 9. v. 24. *Credo Domine, adjuva infirmitatem meam.*]

44. De loco Deut. 26. v. 3. *Annunciavi hodie Domino Deo tuo, &c.* ubi dicendum videtur: Deo nostro. Vid. col. 141.

45. Quæ venia petenda sit, si quis coram majoribus quædam differere velit. col. 170.

46. Illa hora, quâ Pueri abeunt in domum studiorum, & in domum precum, Deus assumit animam illam, eâque delectatur, eique dat munera varia. col. 175.

47. Juxta locum illum Iesch. 54. v. 13. *Et universi filii tui erunt docti Domini:* dicitur, quod Deus virtutem largiatur pueris ut studeant in Lege; quod nisi foret, illi studium hoc sustinere non possent. col. 300.

48. De eo, quod dicitur: Rem adeò esse difficilem, atque Deo erat fissio Maris rubri: quæritur; an ergo fissio maris rubri difficilis dici queat Sancto illi benedicto? col. 301.

49. Ubi Deut. 6. v. 5. dicitur: *de toto corde tuo:* intelligitur utraque concupiscentia, tam bona, quam mala. Fatendum enim homini est, quid acceperit de parte boni & de parte mali. col. col. 307.

50. Qui novit universale, & non etiam particularia illa, quæ ex universali isto fluunt, similis est ei, qui triticum seminat, & illud comedit prout crevit. col. 312.

51. Locus ille Jesch. 66. v. 5. *Dixerunt fratres vestri, odio habentes vos, abominantes vos propter nomen meum, &c.* intelligendus est de opprobriis illis & contumeliis, quibus populi mundani nos conviciantur. col. 329.

52. Omne opus, quod noviter in mundo producitur, à Deo jam constitutum est (in potentia) intra sextiduum creationis. col. 348.

LUMEN LEGIS
è dictis in
LEVITICUM.

1. Dicta Sapientum nostrorum nullo sanè casu in dubium vocanda: ne historia quidem R. Nehoræi, qui submersus in mari, per miraculum salvatus, & certis quibusdam viis deductus est in ima Maris profunda, & pervenit in habitationem quandam &c. col. 15.

2. Non prius vastata Hierosolyma, nisi postquam neglexerunt Legem. col. 37.

3. Quicunque non amplectitur studium Legis, non fit particeps Mentis, nec spiritus, sed Psychen tantùm accipit: & supplicium ejus est maximum. col. 41.

4. Idem prolixiùs diducitur. col. 126.

5. Encomium illius, qui occupatus est studio Legis. col. 31. & 37.

6. De præmio illius, qui pertigit ad gradum Magisterii, & informat secundùm tradita. Et de pœna illius, qui gradum informandi non attigit, & tamen informat. col. 154.

7. In lucerna tres sunt colores ignis; albus nimirum, niger, & cœruleus; quibus similes sunt Lex, Prophetæ, & Hagiographa. Lex enim vocatur Lucerna, & lumen. col. 56. [conf. Luc. 24. v. 44. *Necesse est impleri omnia, quæ scripta sunt in Lege Moysis, & Prophetis, & Psalmis de me.*]

8. Encomium & præmium illorum, qui occupantur studio Legis; quodque hi subliniores sint, quàm Propheta mundi. col. 60.

9. Qui-

9. Quicunque amplectitur studium Legis non opus habet victimis & holocaustis, quia Lex sublimior his omnibus. col. 60. [conf. Hebr. 10. v. 14. *Unâ oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos.*]

10. Qua ratione Lex oblivioni tradenda sit donec veniat Rex Meschiach. col. 103.

11. Quicunque diligit Sanctum illum, qui benedictus sit! vero amore cordis sui, tenetur media nocte surgere ut in Lege studeat: & magna est merces ejus. col. 119.

12. Quanta sit gloria & quam insigne sit præmium ejus, qui continuò studio Legis detinetur. col. 123.

13. Prohibitum est in Lege informare talem, qui non habet characterem sanctum, & quanta sit illius pœna. col. 130. 131. 132.

14. De laude atque præmio illorum, qui in Lege student, prolixè agitur & varia narrantur. col. 136.

15. Si homines intuerentur ea, quæ scripta sunt in Lege, non peccarent. col. 142.

16. Encomium Legis insigne; quodque cum eo, qui non studet in Lege nullum habendum sit commercium, nec approximandum sit eidem. col. 144. [conf. 2. Tim. 3, 6. *Hos devita: sunt enim ex his, qui penetrant domos, & captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis &c.* Rom. 16, 17. *Observetis eos, qui dissensiones, & offendicula præter doctrinam, quam vos didicistis, faciunt: & declinate ab illis.* 1. Cor. 5, 11. *Nunc autem scripsi vobis non commisceri: Si is qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis serviens, &c. cum hujusmodi ne cibum sumere.* Tit. 3, 10. *Hæreticum hominem post unam & secundam correptionem devita.*]

17. Encomium Legis, simile aliud; quodque eadem æquipolleat omnibus sacrificiis; & quod ipsa nequeat pollui, quia homo per eam purificatur. col. 146. [conf. Matth. 9. v. 13. *Euntes discite, quid sit: Misericordiam volo; & non sacrificium.* Actor. 15. v. 9. *Fide purificans corda eorum.*]

18. Surgendum esse nocte media & studendum in Lege. col. 146.

19. In quo non est Lex, in illo non est honor. col. 148.

20. Si magno quis tenetur desiderio studendi in Lege, & neminem tamen invenit, qui ipsum doceat; ipse tamen præ nimio amore hoc studium aggreditur ipse, & hinc inde balbutit; illius singula verba ascendunt ante Sanctum illum benedictum; &c. qui magnas exinde plantat arbores, quæ vocantur Salices rivi. col. 155. [conf. Act. 8, 31. *Quomodo possum (intelligere,) si non aliquis ostenderit mihi?*]

21. Quicunque conatur cognoscere mysteria Legis, & tamen improbus est; circa illum multi sunt angeli perditionis &c. qui cogitationes ejus confundunt, ne ingrediatur in id, quod suum non est. Qui verò probus est, & hoc studium amplecti desiderat, de eo omnes benè loquuntur, eumque introducunt. col. 165.

22. Quicunq; studet in Lege, idem facit ac si studeret circa Nomen sanctum: & quicunque sese à Lege separat, is procul abit ab ipso DEO sanctissimo benedicto! col. 170.

23. Quantum sit præmium & quanta sit excellentia illius, qui media nocte surgit, ut discat in Lege. col. 171.

24. Doctores & studiosi Legis vocantur domus, sive prædia urbana intra muros extructa: & qui non sunt studiosi Legis vocantur domus sive prædia rustica. col.210.

25. Claritas & perspicuitas Legis nocturno tempore major est, quam diurno. col.39.

26. Beatus ille, qui amplectitur Legem: sed Væ illi, qui Legem non amplectitur. col.41.

27. Prohibitum est in Lege informare Gentilem; & quamvis factus sit proselytus, attamen nisi observet præcepta Legis, habendus adhuc est pro ethnico; & vetitum est, eundem docere verba Legis. col.130. col.131.132. In specie autem col. 170. dicitur: eum qui verba Legis tradit homini non proselyto, falsificare Legem & Prophetas & Hagiographa. [conf. Matth.10. v.5. *Ad duritiem cordis vestri, scripsit vobis præceptum illud.* Actor.10. v.45. *Et stupuerunt ex circumcisione fideles, quia & in gentes gratia Spiritus Sancti effusa est.* Actor.11. v.3. *Quare introisti ad viros præputium habentes & manducasti cum illis.* v.18. *Glorificaverunt Deum, dicentes: Ergò & gentibus pœnitentiam dedit Deus ad vitam.*]

28. Dictum illud Deut.29.v.29. *Abscondita Domino Deo nostro, & revelata nobis & filiis nostris* &c. sic explicatur, ut per abscondita intelligatur timor & amor Dei; quos nemo novit nisi Deus solus: per revelata autem, studium Legis. col.165.

29. Quicunque in lege student ut propterea mercedem accipiant, illi vocantur servi: & qui studium hoc amplectuntur citra respectum mercedis, vocantur filii. Et super illos, qui mercedis gratia student, constituti sunt præfecti quidam, qui vocantur servi, qui illis mercedem suam præbent. Illis autem, qui citra respectum mercedis student, ipse Deus ille Sanctissimus atque benedictus mercedem dat. col. 48. [conf. Rom.8.v.15. *Non accepistis spiritum servitutis iterum in timore: sed accepistis Spiritum adoptionis, in quo clamamus: Abba Pater.* Matth.20.v.8. *Voca operarios, & redde illis mercedem, incipiens à novissimis usque ad primos.* Gal.4.v.7. *Jam non est servus, sed filius. Quod si filius: & hæres per Deum.*]

30. De excellentia illius, qui studet in Lege; deque pœna illius, qui eandem negligit. col.94.

31. De excellentia illorum, qui studium Legis exercent nocte media. col.87.

32. Qui amplectitur Legem, amplectitur ipsum Deum Sanctissimum atque benedictum. col.108. [conf. Joh. 14. v.21. *Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est, qui diligit me.*]

33. Sanctissimus ille Deus benedictus Jisraëlitis dedit animas sanctas, ut studeant in Lege: de quorum excellentia vide col.121.

34. Verba Legis dicuntur Aquæ frigidæ. col.114. [conf. Luc. 16, 24. *Mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam &c.* Matth. 10 v.42. *Quicunque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ, &c.*]

35. De excellentia illius, qui nocte media in Lege studet. col.115.

36. Quicunque delectatur in Lege, nihil penitus timet. col.121. [conf. 1. Johan.4. v.18.

v. 18. *Timor non est in charitate, sed perfecta charitas foràs mittit timorem, quoniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perfectus in charitate.*]

37. De præmio & excellentia illius, qui nocte media surgit, ut in Lege studeat. col. 122.

38. Encomium illius, qui nocte media surgit, ut in lege discat, & quid de eo exclament; & quomodo eidem benedicant. col.20.

39. Qui verba legis adeo è corde suo tollit, ut eadem obliviscatur, idem facit ac si oblivisceretur ipsius Dei sanctissimi atque benedicti. col.21.

40. Si quis nocturno tempore surgit ut in Lege studeat, eidem Lex manifestat peccata sua, ad instar matris, quæ castigat filium suum. col.40.

41. Encomium illorum qui in lege student, præsertim nocturno tempore. col.61.

42. Quicunque in lege studet, præsertim nocturno tempore, & nocte media surgit, & studet, vocatur filius Dei sanctissimi benedicti. col.171.

43. Quicunque in Lege studet, tenetur elevare vocem suam. col.68.

44. De excellentia illius qui in Lege studet, & quomodo de eo proclamationes fiant. Qui verò in Lege non studet, ab eo aufertur præsentia divina, & custodes illi, qui custodiunt hominem, eum deserunt. col.92.

45. Insigne encomium illius qui studiosus Legis est. col.109.

46. De excellentia & præmio illius, qui in Lege studet: & pœnâ ejusdem, qui eam negligit. col.184.

Sequuntur Loca quædam ob similem materiam ad hunc Titulum relata.

1. Quod circa initium Anni, & diem Expiationis conciones fieri debeant inter multos. col.11.

2. Interdum Benignitas Abrahami vocatur Nomine אל DEI, interdum etiam Severitas. fol.13. col.52.

3. Anima discipuli Sapientum vocatur Sabbathum, & festum; & anima supereminens. Sed psyche plebeji & idiotæ vocatur brutum. col.49. [conf. Apoc.22. v.15. *Foris canes & venefici, & impudici, & homicidæ, &c.*]

4. Quando Deus sanctissimus atque benedictus decretum aliquod decernit, Scriptura sic de eo loquitur, ac si illud jam esset factum; quamvis nondum factum sit; quia scilicet certissimè fiet. col.54.

5. Quomodo concilianda sint dicta illa, Lev.21. v.17. *Vir de semine tuo &c. cui fuerit macula non accedet ad offerendum panem Dei sui.* Et illud: Jesch.57. v.15. *Habitabo cum contrito & humili spiritu.* col.173.

6. Multæ animæ sunt in homine; nulla tamen illorum licentiam habet loquendi coram Deo sanctissimo atque benedicto, exceptâ illâ, quæ vocatur Neschamah seu Mens. Quare eadem vocatur Spiritus loquens. col.81.

7. Ad

7. Ad dictum illud Psal. 39. v. 7. *Veruntamen in imagine ambulabit Vir*: & dicitur; quod hæc Imago Jisraëlitis detur de loco sancto : Idolotatris autem de loco immundo. col. 199.

8. Cùm scriptum sit Gen. 2. v. 17. *In die illa, qua comederis ex illa, moriendo morieris*: quæritur quare mors statuta sit omnibus creaturis (i. e. hominibus) cum tamen non omnes creaturæ peccaverint, sed Adam solus? col. 207.

9. Liber Psalmorum conscriptus est juxta decem genera canticorum; inter quæ supremum omnium est Hallelujah. col. 193.

10. Plebeji idiotæ servi sunt populorum mundanorum. col. 49.

11. Dictum illud Lev. 19. v. 32. *Ante canitiem surge & honora faciem senis*: explicatur de Libro Legis, coram quo surgendum est; & facies senis exponitur de Pentateucho; multò magis autem intelliguntur Discipuli sapientum. col. 167.

12. Quamvis prohibitum sit in hoc mundo lætitiam capere è rebus mundanis: lætari tamen verbis divinæ Legis licitum est. col. 100.

13. Quicunque dicit, Legem tantùm enarrare res mundanas, illius spiritus crepet. col. 282.

14. Dictum illud Cant. 5. v. 16. *Iste dilectus meus, & iste socius meus*: sic exponitur; ut per dilectos intelligantur illi, qui non semper præsentes sunt alicui: qui verò semper præsentes sunt, dicantur socii. col. 2.

15. De Nominibus sanctissimarum Numerationum, אלהים ; יה & similibus videatur col. 16. & col. 17.

16. Deus ipse sanctissimus atque benedictus, item Lex, & pariter circumcisio, Nomine Fœderis vocantur. col. 131.

17. Deus ille sanctissimus atque benedictus vocatur Aqua vitæ seu viva. col. 18. [conf. Joh. 4. v. 10. *Si scires &c. tu forsitan petiisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam.* Johan. 7. v. 38. 39. *Qui credit in me, flumina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum.*]

18. Locus ille Cant. 8. v. 7. *Si dederit Vir omnem substantiam domus suæ pro amore contemnendo, contemnent eum.* Sic explicatur, ut per voculam בוז contemnendo, intelligatur dies secunda, & sexta atque septima festi Tabernaculorum; quibus effundebatur Aqua & vinum super altare. col. 97. [conf. Joh. 7. v. 37. *In novissimo die magno festivitatis, stabat Jesus, & clamabat, dicens: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat.*]

19. Dictum illud Lev. 4. v. 22. *Cum Princeps s. Prælatus peccaverit &c.* sic exponitur; si nempe cor ejus extollatur super populum; col. 39. [conf. Matth. 24, 49. *Si servus cœperit percutere conservos suos, manducet autem & bibat cum ebriosis, &c.*]

20. Egregia explicatio illius Dicti sapientum nostrorum: si quis incipit purificari, illum adjuvant. col. 98.

21. Dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ: Expiate me, quia diminui Lunam; explicatur col. 142.

22. Dictum illud Lev. 6. v. 1. *Et erit cum peccaverit & deliquerit &c.* sic exponitur, quod

quod quis restituere teneatur quod corrupit. Sicut scriptum est, Num. 5. v. 8. *Delictum restitutum Domino* &c. col.163.

23. Dictum illud Prov.21.v.17. *Qui diligit vinum & oleum, non ditabitur*; sic exponitur, ut aliæ divitiæ huic dicantur esse paratæ.col.70.

24. Jisraëlitis tribuitur nomen Zijon.col.59.

25. Sicut Pisces & locustæ non subsunt regulis de legitima mactatione; sed sufficit quod colligantur: ita Discipuli sapientum non subsunt morti; sed colliguntur: sicut dicitur Gen.49.v.33 & aggregatus est ad populos suos. col. 73. [conf. Matth .3. v. 4. *Esca ejus erat, locustæ &c.*]

26. De discipulo qui nondum pertigit ad gradum docendi & docet, vid. col. 73.

27. Ad dictum illud sapientum nostrorum: Si mulier semen suum emittat prior, ipsa pariet masculum: quæritur: cum Deus ipse sanctissimus atque benedictus decernat de quavis gutta seminali, utrum exinde masculus pronasci debeat an fæmina; quomodo illud intelligendum. vid.col.73.

28. Dictum illud Eccles.2. v.13. sic exponitur: *Et vidi ego, quod utilitas esset sapientiæ à stultitia*, cum qui discere vult sapientiam, quoque discere atque scire oportere stultitiam. col.83.

29. Quia dicitur Gen.1.v.27. *Et creavit Deus* את האדם *hominem in imagine sua:* hinc patet quod nomen Adam, præstantius sit quàm nomina גבר vir; אנוש homo; איש vir.col.84.

30. Præmium illorum qui fulciunt & sustentant manus discentium Legem, major est, quam ipsorum Legis studiosorum, quia scriptum est. Prov. 3, 18. *Sustentantes eam, beati*.col.94.

31. Dictum illud Psalm. 133. v. 1. *Ecce quàm bonum & quàm jucundum*; exponitur de Discipulis sapientum, qui student in Lege, similesque sunt præliantibus invicem, & tamen in fraterna hoc faciunt societate, ita ut tandem invicem uniantur cum Gloria cohabitante. col. 106.

32. Quod nemo debeat exponere Legem, coram Magistro suo.col.107.

33. Dictum illud Cant.2.v.14. *Columba mea in scissuris petræ, in abscondito gradus.* Sic exponitur, ut per eos qui in fissuris &c. intelligantur studiosi Legis; & per eos, qui in abscondito gradus, pii illius generationis.col.109.

LUMEN LEGIS
è dictis in
NUMEROS.

1. Quicunque dicit Narrationes Legis, alium non habere sensum, quàm illius saltem historiæ, istius crepet spiritus. col.282.

2. Rumpantur ilia illius, qui dicit, narrationes Legis tantùm continere res vulgares. col.288.

3. Quicunque studium Legis prosequitur, idem facit, ac si omnes totius mundi victimas offerret; & Deus sanctissimus atque benedictus condonat ei omnia peccata ejus; multique eidem throni parantur pro mundo venturo. col. 302. [conf. Luc. 22. v. 30. *Ut sedeatis super thronos, judicantes duodecim tribus Jisraël.*]

4. Mundus non est creatus in alium finem, nisi ut Jisraëlitæ studeant in Lege: Et Deus sanctissimus ipse, & Lex, & populus Jisraël uniti sunt invicem. col. 306.

5. Anima sive Mens hominis est vasculum Dei sanctissimi benedicti: non autem utitur eâdem, nisi prius eandem depuraverit Igne Legis: sicut scriptum est: Jirm. 23. v. 29. Nonne sic? Verbum meum tanquam ignis. col. 289. [conf. 2. Tim. 2. v. 21. *Si quis se emundaverit ab istis, erit vas in honorem sanctificatum, & utile Domino ad omne opus bonum paratum.* Act. 2, 3. *Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ, tanquam ignis, seditque super singulos eorum: & repleti sunt omnes Sp. S. &c.* Matth. 3, 11. *Ipse vos baptizabit in Spiritu & igne.*]

6. In Dicto illo Deut. 29. v. 29. *Abscondita Domino Deo nostro, & revelata nobis & filiis nostris:* per abscondita intelliguntur mysteria Legis; & per manifesta, sensus literalis & allegoricus sive tropicus. col. 302.

7. Quicunque in Lege studet, vocatur Pius col. 409.

8. Omnis doctrina Sapientum nostrorum, sive Mischnicorum sive Gemaricorum, structa est super mysterio Legis. col. 452.

9. Cùm verba Legis prodeunt ex ore Jisraëlitarum, Michaël & Gabriel tanquam Legati DEI ipsius sanctissimi atque benedicti ad eos advolant, quia hic habitat in illis. col. 421. [conf. Joh. 14. v. 23. *Si quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.*]

10. De præmio illius qui magis semper magisque in lege studet, vid. col. 528.

11. Redemptio Jisraëlitarum ab exilio, seu lytron eorum erit per Legem, quæ vocatur Argentum, à כסף, quod sit res omnium desiderabilissima. col. 339. [conf. Matth. 20. v. 28. Marc. 10, 45. *Filius hominis venit, ut ministraret, & daret animam suam redemtionem pro multis.* 1. Pet. 1. v. 18. *Scientes, quod non corruptibilibus aurô vel argentô redemti estis, de vana vestra conversatione paternæ traditionis, sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati & incontaminati Christi &c.*]

12. Quicunque studet in Lege, idem facit, ac si singulis diebus staret in monte Sinai & acciperet Legem. col. 341.

13. Quicunque occupatur studio Legis, eundem non tangunt fata stellarum & planetarum. Contrarium autem accidit plebejis idiotis, qui in lege non student. col. 397.

14. Quicunque non honorat Legem & eos, qui in eâ student, primus est qui judicatur festo novi anni. col. 424. [conf. Joh. 12, 48. *Qui spernit me, & non accipit verba mea, habet qui judicet eum: sermo, quem locutus sum, ille judicabit eum in novissimo die.*]

15. Non esse tradenda arcana Legis, alicui qui ineptus est. Nec negligendas & vilipendendas esse coronulas & apices Legis. col. 451. [conf. Matth. 7, 6. *Nolite sanctum dare canibus; neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne fortè conculcent eas pedibus suis: & (canes) conversi dirumpant vos.* Matth. 5. v. 18. *Amen dico vobis: donec transeat cælum & terra, jota unum aut unus apex non præteribit à lege, donec omnia fiant.*]

16. Qui-

16. Quicunque occupatus est studio Legis, vocetur Rex in duobus mundis: quia bis scriptum est: Ps.24.v.7.& 10. *Quis est iste Rex Gloriæ?* col.471.

17. Homo non debet manifestare verba & arcana Legis, donec ipsi detur licentia. col.556.

18. Encomium Legis, & quantū sit præmium illorū qui in eâ studeant semper.col.227.

19. In lege occurrunt literalia, in quib. tamen occultantur arcana summa. Sicut enim Angelus non potest videri in mundo hoc, nisi induat indumentum humanum: sic multò magis Lex divina; in qua stulti tantum contuentur vestem; sapientes autem non ita. col.288. [conf.Gal.4.v.24. *Quæ sunt per allegoriam dicta.*]

20. Lex vocatur Chebron (quasi urbs Sociorum;) quia, qui illius studio detinetur vocatur חבר socius.col.304.

21. Qui studet in Lege, liberatur à spiritibus noxiis.col.297. [conf.Luc.8,2. *(Erant cum illo) mulieres aliquæ, quæ erant curatæ à spiritibus malignis & infirmitatibus.*]

22. Qui Legem præscindit, i. e. qui dicit Legem cessare, & officio functam cum enarravit res mundanas; illius dies præscindentur. col.307.

23. In illum locum, ubi Discipulus sapientum in hoc mundo novas expositiones edit super legem, idem etiam post mortem suam redire solet: & multò magis, si inibi consederint sapientum discipuli & studio legis indulgeant.col.404. [conf. Matth.18,20. *Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum.*]

24. Encomium Legis elegantissimum.col.335.

25. Summam hominis excellentiam consistere in eo, si quis studio Legis detineatur noctu atque interdiu in occulto, & non in publico.col.347. [conf.Matth.6.v.4. *Sit eleemosyna tua in abscondito, & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi in propatulo.* v.6. *Tu cùm oraveris intra in cubiculum tuum: & clausô ostiô, ora patrem tuum in abscondito: & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi in propatulo.*]

26. Quanta sint merita illius, qui novas expositiones invenit super Lege.Col.353.

27. Encomium & præmium illorum, qui in Lege student; quodque cum Pestis in mundo grassatur, Deus perditori præcipiat, ne istos tangat.col.343.

28. Encomium legis & illorum, qui ejus studio delectantur, nec ullam ob causam desistendum esse ab ea: deque pœna illius qui hoc studium negligit. col.512.

29. Nihil tantopere promovet Redemptionem Jisraëlitarum ab exilio, quàm Lex divina, si illius studium hi decenter prosequantur.col.515.

30. Studium Legis melius est, quàm omnia sacrificia, ad impedienda & rescindenda decreta judiciorum divinorum severissima. col.524.

31. Encomium & præmium illius qui studium Legis amplectitur; & pœna ejus, qui illam negligit. col.234.

32. Non manifestandum esse cuivis, cum quis est studiosus Legis, nisi necessitas exposcat.col.300.

33. Encomium Legis, & illius qui ejus studio delectatur. col.281.

34. Encomium Legis ex ore Doctoris illius Sancti, R. Schimeon ben Jochai.col.316.

35. Encomium illius, qui nocturno tempore in Lege lucubrat. Hanc enim ob causam noctu homines evigilant è somno; quamvis arbor mortis dominium habeat in mundum: ne quis dicere queat, si experrectus essem, noctu, in Lege studuissem. col 229.

36. Qui in itinere est, studio legis occupetur; quod melius est, quàm aliud quidvis. col. 499.

Sequuntur Loca quædam, propter analogiam materiæ ad hunc Titulum relata.

1. Ubicunque occurrit phrasis דיבור seu verba faciendi, ibi elevanda est vox: sed ubi occurrit phrasis אמירה seu dicendi; ibi non opus est elevare vocem. col. 251.

2. Ubicunque dicitur יי אלהים, Tetragrammaton Deus, ibi Nomen intelligitur plenum. col. 262.

3. Ubicunque occurrunt nomina duplicata (ut Abraham, Abraham &c.) ibi accentu distinguuntur eadem; excepto Loco; *Moscheh Moscheh:* Exod. 3, 4. col. 208. & col. 484.

4. Non alia loquendi formulâ magis exprimitur dolor & angustia spiritus & animæ, quàm cum præ anxietate cordis exclamant: Pater noster. col. 379. [Marc. 14, 36. *Abba Pater, omnia tibi possibilia sunt &c.* Rom. 8, 15. *Accepistis Spiritum adoptionis, in quo clamamus: Abba Pater.* Gal. 4. v. 6. *Misit Deus Spiritum filii sui in corda vestra clamantem: Abba Pater.*]

5. Egregia explicatio dicti illius Ps. 51. v. 19. *Sacrificia Dei spiritus contritus.* col. 444.

6. Discipuli sapientum similes sunt poculo benedictionis. col. 422. & col. 454. [conf. Matth. 26. v. 27. *Et accipiens calicem, gratias egit, & dedit illis dicens: Bibite ex hoc omnes.* 1. Cor. 10. v. 16. *Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatio sanguinis Christi est?*]

7. Membrum aliquod hominis, quo quis implevit præceptum quoddam Legis, dicitur Gratia, benignitas, clementia: & quo quis commisit peccatum, dicitur judicium, ira, indignatio, furor. col. 479.

8. Silentium intelligitur per Stationem: Ezech. 1, 21. Stant enim, dum homo silet, membra pleraque immota, ut cor, pulmo, arteria aspera, dentes, labia &c. col. 328. [conf. Matth. 13, 2. *Et omnis turba stabat in littore.*]

9. Quamvis interdum duo vel tres versiculi sensum habeant occultum: mox tamen iterum textus sequitur apertus: & mox iterum sequitur sensus occultatus. col. 330.

10. Ubicunque occurrit aliquid Masculini, quamvis vel centum Fœminina simul immisceantur, omnia tamen Masculino genere efferuntur. col. 349.

11. Discipuli Sapientum, quibus sunt liberi sancti, ad Legem tam oralem quàm scriptam discendam idonei & proni, vocantur duo Altaria. col. 363.

12. Discipuli Sapientum similes dicuntur leonibus: è quorum tamen ore facilius eripi potest præda, quàm ex ore leonum naturalium. col. 362.

13. Per os intelligitur gradus & potentia, quæ ab excelsis traditur omnibus creaturis. Exempli gratia, os asinæ denotat gradum & vim quandam asinæ traditam. Et sic in

sic in cæteris.[confer Act. 10, 34. *Aperiens autem Petrus os suum dixit.* Apoc. 12.16. *Aperuit terra os suum, & absorbuit flumen, quod misit draco de ore suo.*]

14. Manna, quod descendebat in deserto, vestiebatur vestimentô quodam,[id est, naturam quandam corpoream induebat:] sicut Asa & Asael, [duo quidam Angeli lapsi,] cùm descenderunt, vestiti sunt vestimentô hujus mundi. col. 384. [confer Apoc. 2. v. 17. *Vincenti dabo edere Manna absconditum.*]

15. Ubicunque dicitur: וַיְדַבֵּר *Et elocutus est*; וַיַּגֵּד *Et annunciavit.* וַיְסַפֵּר *Et narravit*, וַיֹּאמֶר *Et dixit*; singula sensum habent proprium. col. 305.

16. Locus ille Ex. 3, 5. *Solve calceamenta tua desuper pedibus tuis:* explicatur de faciendo divortio ab uxore sua. col. 342.

17. Locus ille Ex. 20, 6. *Et faciens misericordiam millibus diligentibus me, & custodientibus præcepta mea*: sic explicatur, ut intelligatur Revolutio pro bonis, quod ea vel mille vicibus fiat: cùm è contrario impii saltem ter revolvantur: juxta illud Jobi 33, 29. *Ecce ista omnia operabitur Deus vicibus tribus cum viro.* col. 396.

18. Mos est Legis-peritorum, qui arcana illius nôrunt, margaritas eloqui Discipulis suis sensu admodum occultatô: ut cum dicunt, mulierem quandam unâ fœtatione uterô gestasse sexaginta myriades infantum:[ubi intelligunt Mosen:]item ovum quoddam delapsum inundasse sexaginta urbes, &c. In omnibus enim sublimia latent mysteria. col. 356. [conf. Matth. 7, 6. *Neque mittatis margaritas vestras ante porcos.*]

19. Antequam promulgaretur Lex divina, omnia dependebant ab influxu stellarum; etiam liberi, vita, & alimenta. Cùm autem Lex traderetur Iisraëlitis, Deus ille Sanctissimus atque Benedictus illos, qui studio Legis sese dedunt, exemit è subjectione astrorum. col. 357.

20. Ubicunque dicitur וַיְהִי *Et factum est:* ibi subinnuitur ærumna quædam. Si autem dicitur: *Et factum est in diebus &c.* indubitatò casus aliquis lamentabilis subindicatur. 425.

21. Quinquagesies in Lege mentio fit Exitus ex Ægypto. col. 500.

22. Ubicunque dicitur *Canticum graduum*; nec additur, quis illud composuerit: ibi intelligitur à Spiritu Sancto hæc dici de Iisraëlitis in exilio detentis. col. 507.

22. Ubicunque in Sohar dicitur הִיא Illa: ibi intelligitur litera ultima nominis Tetragrammati; & denotatur Numeratio ultima Divinę Emanationis, in qua nulla unquam est divisio. col. 422. & 477.

23. Lex Divina dicitur Panis: Et præceptum unum sive ritus unicus, vocatur massa, sive forma panis unica, כִּכַּר. col. 451.

24. Discipuli Sapientum vocantur Adam & Iisraël. Sed plebeji & Idiotæ non vocantur Adam nec Iisraël; sed servi Iisraëlitis venditi: quia non aliter quàm bruta se habent. Et huc refertur illud Ezech. 34, 31. *Et vos pecus meum, oves pascui mei, Adam estis.* Ubi per oves & pecus intelliguntur plebeji; voce Adami autem Discipuli Sapientum. col. 237.

25. Deus ille Sanctissimus atque Benedictus dicitur gaudium. col. 394. [conf. Rom.

 14, 18.

14, 18. *Regnum Dei non est cibus & potus, sed justitia, & pax, & gaudium in Spiritu Sancto.* 1. Petr. 1. v. 8. *Exultabitis lætitia inenarrabili & glorificatâ.*]

26. Hillel & Schammai inter gradus sublimes referebantur hôc modô, ut ille ad benignitatem; hic verò ad Severitatem spectaret. col. 453.

27. Psalmus vigesimus: *Exaudiat te Dominus in die angustiæ, &c.* utiliter recitatur super fœmina difficultate partûs laborante. col. 462.

28. Quicquid in se parvum & exiguum est, de sublimibus tamen cùm prædicatur, gloriosum & excellens atque magnificum aliquid denotat. col. 565.

29. Quia Deus ille Sanctissimus atque benedictus multis vocatur nominibus atque gradibus; quæritur an propterea in illo sit multiplicitas sive divisio. col. 478.

30. Corpus hominis vocatur ellychnium. col. 486. [conf. Matth. 12, 20. *Linum fumigans non extinguet.*]

31. Animæ justorum vocantur herba agri & aves mundæ. col. 399.

32. Omnis ille, in quo est Spiritus Sanctitatis, vocatur Angelus. [confer Matth. 11, 16. *Ecce, ego mitto Angelum meum ante faciem tuam.* Apoc. 14, 6. *Et vidi alterum Angelum volantem per medium cœli.*]

33. Explicatio dicti illius Sapientum: Deo nihil placuisse in Iisraëlitis quàm paupertatem &c. col. 522. [conf. Matth. 5, 3. *Beati pauperes Spiritu: quoniam ipsorum est regnum cœlorum.*]

34. Illo tempore, cùm Iisraëlitæ intrarent in terram sanctam, omni locô, quô incedebant, audiebatur vox quædam dicens: *Hæc est Lex illa, quam statuit Moses coram filiis Israel.* Deut. 4. v. 44. Atque hinc intelligitur illud Jes. 24. v. 16. *Ab uno extremo terræ ad alterum cantus audivimus in gloriam justo.* col. 551.

35. Idolum illud, quod coluerunt in Ægypto, in cœlis vocatur Abominatio Ægyptiorum. col. 466.

36. Discipuli Sapientum vocantur Sabbathum & Festa: quia aluntur à plebejis & & idiotis, sicut Sabbathum & Festa nutriuntur à diebus profestis. col. 236.

37. Psalmus centesimus, qui dicitur Psalmus pro laude seu confessione: & Psalmus 149. *Cantate Domino canticum novum*; vocantur Pupilli. vid. col. 324.

38. Lex sine mandatis vocatur sterilis. col. 400. [conf. ad Gal. 4, 27. *Lætare sterilis, quæ non paris.*]

39. Ratio, quare Iisraëlitæ huc illuc nutent, cum Legis studiô detinentur: non sic autem cæteri populi. col. 402. 403. [conf. Matth. 11. v. 7. *Quid exiistis in desertum videre? arundinem vento agitatam?*]

40. Explicatio elegans dicti illius Sapientum: tres sociari in producendo homine; Deum nempe cum Patre & Matre. Ubi simul explicatur dictum illud Gen. 1. vers. 26. *Faciamus hominem.* col. 403.

41. Septem partes inveniuntur in arbore, nimirum radix, cortex, medulla, rami, folia, flores, & fructus. Eodemque modo septem sunt genera explicandi Legem; nimirum sensus Literalis; sensus Homileticus; sensus Allegoricus; sensus

Cabba-

Cabbalisticus sive Mysticus; sensus Arithmeticus; Arcana occulta; & Arcana occultissima: qui singuli iterum subdividuntur in decem modos alios, ut hinc exurgant septuaginta. col. 373.

42. Egregia explicatio de Sacrificiis. col. 444. & 445.

43. Multæ describuntur pœnæ illorum, qui micas ciborum negligunt; qui profundunt semen; & qui negligunt Legem. col. 411. [conf. Joh. 6. v. 12. *Colligite, quæ superaverunt fragmenta, ne pereant.*]

44. Egregia & prolixa explicatio de ultima Numeratione, quæ vocatur Corona Iisraëlis, & quàm variis illa vocetur nominibus, ratione gestorum variorum. col. 477.

45. Cùm de Mose dicatur: *Et Deus clamavit ad Mosen.* Lev. 1. v. 1. de Bileam autem dicatur Num. 22. vers. 9. *Et venit Deus ad Bileam:* quæritur, annon Bileam sic habeatur pro digniore & honoratiore? Simile autem datur de leproso, qui ad portam clamat: ubi Rex foras prodit eumque increpat, ne propiùs ascendat ad filium suum. col. 370.

46. Quod sigillum Dei sit אֱמֶת veritas, quâ denotetur, DEUM esse unum: ubi simul explicatur dictum Illud: Deut. 6, 4. *Dominus Deus tuus Dominus &c.* quodque hæc tria unum sint; & in hoc consistit Sigillum Dei, nempe Veritas. col. 307.

47. Illud quod dixerunt Sapientes nostri bonæ memoriæ! ventum Septentrionalem esse apertum: explicatur de Spiritibus, qui creati dicuntur vespera Sabbathi inter Soles, ita ut nulla ipsis tributa sint corpora. col. 339.

48. De Moyse dicitur: Exod. 3. v. 5. *Solve calceamenta tua*; & de Josua: Jos. 5. v. 15. *Solve calceamentum tuum.* col. 280.

49. Gigantes vocantur רְפָאִים, id est, remissi seu relaxati, quia cùm debilitarentur, dimidia saltem corporis illorum pars debilitabatur, medietate alterâ incolumi. Mortuâ autem medietate priore, accipiebant herbas venenatas, quibus comestis moriebantur: & quia sic cogebantur seipsos occidere; hinc vocabantur רְפָאִים id est, *αὐτόχειρες.* R. Jitzchak dicebat, illos in mare magnum prosiliisse, ibique submersos sic esse mortuos. col. 305.

50. Mori dicitur & ille, qui delabitur, adeoque descendit è gradu illo, in quo prius erat, juxta illud: *Et mortuus est Rex Ægypti.* Ex. 2, 23. col. 256.

51. Fœmina dicitur filia hujus vel illius, antequam nubat alicui: postquam autem matrimonium contraxit, dicitur mulier sive uxor. col. 330.

52. Locus ille: *Et factum est post diem tertiam, ut Esther vestiretur regno.* Esth. 5. v. 1. sic explicatur, quod debilitatio corporis [v. g. per jejunium, ut fecerat Esther] sit corroboratio spiritus. col. 348. [conf. 1. Cor. 9. v. 27. *Sed castigo corpus meum, & in servitutem redigo.* 2. Cor. 12. v. 9. *Sufficit tibi gratia mea: nam virtus mea in infirmitate perficitur.*]

53. Pectus linguâ Arabicâ vocatur כֹּחַ id est, fortitudo, vel potentia, vis &c. Hinc intelligi potest locus ille Ex. 15. v. 6. *Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine.* col. 371.

54. Iisraëlitæ scripturam habent & linguam, ita ut in singulis literis intueri queant formam atque figuram (sublimem) prout decet. Populi autem mundani, nec scripturam, nec linguam habent, nec contemplari aliquid vel scire possunt. col. 376.

55. Cum scriptum sit: Malach. 3, 6. *Ego Dominus, & non mutor*: quæritur, quomodo impii benignitatem Dei mutare queant in judicium. col. 256.

56. Deus ille Sanctissimus atque Benedictus vocatur אל, id est, Deus fortis; ut indicetur, illum potentem esse super omnem Deum: Et vocatur אלהים; ut indicetur, illum esse judicem omnium judicum supernorum: Et vocatur אדון quia est Dominus omniũ dominantium. Eademque est ratio omnium reliquorum nominum Dei. col. 395.

57. Mysterium Cantici simplicis, & duplicis, & triplicis, & quadruplicis, explicatur col. 401. 416.

58. Ubicunque dicitur: Et factus est dies: ibi intelligitur initium anni. col. 224.

59. Ratio, quare carnis esus prohibitus fuerit Adamo Protoplastæ, & concessus filiis Noach. col. 442.

60. Quæcunque dixerit Paterfamilias, id est, Deus; id facias: exceptô casu, quo dixerit: Exi. col. 451.

61. Quod futuris temporibus regnum superborum tollendum sit è terra. col. 456.

62. De dicto illo Sapientum, nihil incipiendum die secunda, & nihil finiendum die quartâ. vide col. 521. & 545.

63. Ubi scriptum est נשא sensu portandi, ibi denotatur onus. Sed ubi scriptum est נשא sensu tollendi, ibi denotatur ablatio oneris. col. 459.

64. Ubicunque occurrit vox מתנים, ibi intelliguntur lumbi & pars illorum superior. Sed ubi dicitur חלצים: ibi intelligitur pars femorum & inferior. col. 397.

65. Cùm Deus Legem traderet Iisraëlitis, pactus quasi est cum populis mundanis, ne præ invidia exhinc contractâ nocerent Iisraëlitis: ubi simul adducitur simile aliquod. col. 355.

66. Explicatio illius dicti Eccles. 9. v. 10. *Omne quod invenerit manus tua ad faciendum, in virtute tua fac.* col. 338.

67. Cùm in Historia de vitulo Ex. 32, 28. cecidisse è populo dicuntur tria fermè millia: in Sohar hoc ita explicatur, quasi è Iisraëlitis ne unicus quidem homo mortuus esset. col. 358.

68. Nominum Balak, Bileam, & Amalek duplex expositio. col. 368.

69. De Regno Emanativo & Creativo vid. col. 537.

70. De Sene decrepito Sanctissimo, & Microprosopo videatur col. 561.

TITU-

TITULUS SECUNDUS.

DOMUS PRECUM.

E Dictis in

GENESIN.

1. De præmio illius, qui pronuntiationi literæ ד in voce אחד sub recitatione Lectionis, Audi Iſraël, diu immoratur. col. 2. & 8.

2. Tria ſunt precum genera, alterum alterô ſublimius: Oratio; Clamor; & Lachrymæ. Oratio fit voce ſilente: Clamor voce elevatâ; Lachrymæ autem ſuperant omnia. col. 314. [conf. Heb. 5, 7. *Qui in diebus carnis ſuæ preces, ſupplicationesque ad eum, qui poſſet illum ſalvum facere à morte, cum clamore valido & lachrymis offerens, exauditus eſt pro ſua reverentia.*]

3. Quod homo teneatur elevare vocem ſuam ſub precibus, & attollere oculos ſuos in cœlum. col. 314. [conf. Joh. 1. v. 41. *Jeſus autem elevatis ſurſum oculis, dixit: Pater &c.* Joh. 17. v. 1. *Hæc locutus eſt Jeſus, & ſublevatis oculis in cœlum, dixit: Pater &c.*

4. Preces dicuntur Scala in terra conſiſtens & ſummitate ſuâ cœlum attingens. col. 347.

5. Quicunque deſiderat, ut preces ejus acceptæ ſint coram Deo illo Sanctiſſimo; is ſtudio Legis occupetur. col. 448.

6. Quandoque non opus eſt, ut homo clarâ voce preces ſuas fundat; ſed ſufficit, ſi tacitè id faciat. col. 457.

7. Locus Jeſch. 10 v. 30. *Jubilando eleva vocem tuam filia Gallim*; exponitur de eo, qui laudaturus eſt Sanctiſſimum Deum noſtrum, atque benedictum; ita tamen, ut eidem ſit vox dulciſona; quam niſi habeat, vocem quoque non elevet. col. 523.

8. De præmio illius, qui eſt è numero decem illorum, qui primi ſunt in ſynagoga. Ubi ſimul exponitur dictum illud Sapientum noſtrorum bonæ memoriæ! Quod Sanctiſſimus Deus noſter atque benedictus iraſcatur, ſi ibidem non inveniat decem: adducto pariter ſimili. col. 44.

9. De pœna illius, qui garrit in Synagoga, quod Deus avertat. col. 45.

10. Prohibitum eſt ſuper impiis orare, ut moriantur; ſed orandum ſaltem eſt, ut convertantur. col. 268.

11. Cum Eccleſia reſpondet; Amen! ſit nomen ejus magnum, &c. remiſſionem habent & quietem, illi qui judicantur in Gehenna. col. 194. [conf. 1. Cor. 14. v. 16. *Si benedixeris Spiritu, qui ſupplet locum idiotæ, quomodo dicet: Amen, ſuper benedictionem tuam, &c.*]

12. Qui fundit preces ſuas, diſtinctè pronunciare tenetur voces ſingulas, ut accepta ſit precatio ejus. col. 387.

13. Ne precetur homo precationem ſuam, antequam ſplendet Sol. col. 403.

14. Patriarchæ quotidie ter orant pro Iiſraëlitis. col. 474.

15. In oratione pomeridiana, quæ Minchah dicitur, cautior esse debet homo, quàm in aliis precibus. col. 486. & 414.] conf. Act. 3. v. 1. *Petrus & Johannes ascendebant in Templum, ad horam orationis nonam.* Act. 10. v. 30. *Cornelius ait: A die abhinc quarto usque ad hanc horam, orans eram horâ nonâ in domo mea.*]

16. Cùm homo pereg è abiturus est, preces priùs fundere debet ad Dominum suum, ut in sese derivet custodiam divinæ præsentiæ. col. 488. [conf. Act. 20. v. 36. *Cùm hæc dixisset, positis genibus suis, oravit cum omnibus illis.*]

17. Cum cantatur Hymnus Paschalis [Psalmus nempe 113. 114. 115. 116. 117. 118.] requiruntur tria hominum genera; Pii nempe, reputati ad dextram; Justi reputati ad sinistram: & Iisraëlitæ ubique locum habentes. col. 495. [conf. Matth. 26. v. 30. *Et hymnô dictô exiverunt in montem oliveti.*]

18. Hoc tempore, cùm nulla nobis sunt Sacrificia; Oratio supplet locum sacrificiorum. Et qui benedicit Sanctissimo Deo nostro atque benedicto, is bendictionem ab eodem accipit: qui verò non benedicit Domino huic Sanctissimo, nullam quoque accipit benedictionem. col. 525. [conf. Hebr. 13. 15. *Per CHRISTUM ergò offeramus hostiam laudis semper DEO, id est, fructum labiorum confitentium nomini ejus, &c. Beneficentiæ & communionis nolite oblivisci: talibus enim hostiis promeretur Deus.*]

19. Oratio Ecclesiæ non revertitur inanis: & quare id ita fiat? Item quod oratio pauperis superet cæteras omnes. col. 385. fol. 97. & col. 386. [conf. Act. 12. v. 5. *Oratio fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro Petro.*]

20. Perpetuò præmittere homo tenetur Laudem Dei sui; & deinde precetur: quod didicimus à Jacobo. col. 327.

21. De ordine precum matutinarum & nocturnarum vid. col. 485. & 486.

22. Quod Sanctissimus ille DEUS atque benedictus eum, qui solus orat, quàm accuratissimè examinet, utrum dignus sit, cujus oratio accipiatur, an minùs: quod non contingit, si quis orat cum Ecclesia. col. 495.

23. Licet quis non possit attentè meditari super versiculis Psalmorum (nec eosdem intelligat:) nihilominùs eosdem recitare tenetur: & sic quoque in precibus. col. 514.

24. Certum est, si quis meminerit sacrificiorum in Synagogis sive Oratoriis, & in Auditoriis sive Scholis; illi nullum inferri posse damnum, ab angelis commemorantibus peccata ejus; sed hos potiùs prodesse ipsi. col. 261.

25. Qui attendit, quando Sanctissimus ille atque benedictus accepturus sit orationem suam: vocatur, *ægritudine cordis affectus* juxta Proverb. 13. v. 12 col. 447. 448.

26. Qui iter facturus est, priùs oret. col. 452. & col. 507.

27 Qui iter facit, & non priùs consilium habet cum Deo illo sanctissimo atque benedicto, (id est, preces ad eum fundit:) infidelis est, & vocatur stultus. col. 186.

28. Unde id discatur: quod profundenti lachrymas inter preces suas, annihiletur sententia judicialiter contra ipsum lata; nempe ab expemplo Leæ. col. 470.

29. Quare

29. Quare Angeli ministratorii non adjungant se illi, qui precatur linguâ Aramicâ, seu Syriaca: (ut nempe orationem ejus ad Deum deferant.) col. 243.

30. Quo ordine locentur Angeli illi, Michaël, Gabriël, Raphaël & Uriel; primus nempe ad dextram; secundus, ad sinistram Schechinæ; tertius ante eam; & quartus post illam. vid. col. 258.

31. Qui cum attentione cordis recitat versiculum primum Lectionis; Audi Iisraël, &c. eidem hoc sic imputatur, ac si se ipsum obtulisset ad martyrium pro sanctificatione nominis divini; hæresque fit quadringentorum mundorum. col. 300.

32. Quia juxta dictum illud Sapientum, quilibet Magistrum suum timere debet, ut Deum ipsum; hinc nemo orare debet à tergo Magistri sui: quia hoc ipso ostenderet, se tantam non habere reverentiam erga Magistrum suum, quantam habet erga Deum. col. 314.

33. Oratio pauperis transcendit omnia: hinc homo corde contrito fundat preces suas. col. 386.

34. Cùm quis noctu cubitum iturus est, prius legat Lectionem Audi Iisraël &c. & versiculum aliquem de amore divino. col. 412.

35. Cùm congregantur in Synagoga, decem; & unus ex illis abit; huic Deus ille sanctissimus atque benedictus irascitur. col. 445.

36. Quamvis homo confessus sit peccata sua anni præteriti, & convertatur; utile tamen est eadem confiteri omni tempore. col. 216. [conf. Matth. 6. v. 12. *Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.*]

37. Qui orare vult pro remissione peccatorum suorum, primò animum eò dirigat, ut ipsum priùs peccatum expurget; sicut dicitur: Thren. 3. v. 40. *Scrutemur vias nostras, & inquiramus, & revertamur ad Dominum.* col. 483.

38. Liber Legis cùm ejicitur è Loco suo, ut exulare cogatur in loco quodam alio, expiationem quidem infert peccatorum illius generationis: sed væ illi generationi, in quâ hoc fieri necesse est. col. 474. & 475.

39. Ratio elegans, quare precatio nocturna sit arbitraria. col. 486.

40. Inter preces nostras hæc quoque formula occurrit: & meminit Gratiæ Patribus exhibitæ: quia merita Patrum non abolentur in æternum. Et cùm Iisraëlitæ in tribulatione sunt, Deus intuetur iconem Jacobi, insculptam Throno gloriæ; & propter illum eripit Iisraëlitas. col. 385. [conf. Luc. 1. v. 72. *Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris.* Et Joh. 16. v. 23. ubi pro Patribus substituitur Christus: *Amen, amen, dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.*]

41. Iisraëlitæ ter in die recitant versiculum Jes. 6. vers. 3. *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus exercituum: plenitudo totius terræ est gloria ejus:* quia ter ita canunt Angeli sancti per noctem. col. 424.

DOMUS PRECUM.

è Dictis in

EXODUM.

1. De præmio illius, qui debitè in se suscipit jugum Regni Cœlorum. col. 283. [conf. Matth. 11. v. 29. *Tollite jugum meum super vos, &c.*]

2. Quia scriptum est Ps. 100. v. 2. *Servite Domino in lætitia:* quæritur, quomodo acceptæ possint esse preces illius, qui in mœrore est, ita ut lachrymæ ex oculis ejus promanent? col. 292. ubi plura de dignitate illius, qui cum lachrymis orat.

3. Dum labia hominis mussitant sub precibus, cor ejus attentionem habeat, & devotè ad Deum dirigatur: & nocte implebitur desiderium ejus. Excedit enim ex hoc mundo, & anima ejus ab ipso egressa redit ad Dominum suum. col. 382.

4. Qui in mediis precibus cessat, easque præscindit, ille præscindetur: qui preces abbreviat, illius dies abbreviabuntur, &c. col. 318.

5. Admonitio seria, ut homo cum attentione preces suas fundat. fol. 28. col. 112.

6. Antequam precatus est homo orationem suam, non componitur anima ejus in ipso, quamvis etiam in Lege studeat. col. 386.

*7. Quatuor ordinationes fiunt in precibus: ordinatio suiipsius; ordinatio mundi hujus; ordinatio mundi superni; & ordinatio ipsarum precum: Prima fit commemoratione sacrificiorum: secunda commemoratione operum hujus mundi in formula illa: Benedictus, qui dixit: Tertia commemoratione turmarum cœlestium in formula Hallelujah: Quarta fit per octodecim formulas Benedictionum. col. 387.

8. Multa sunt genera precum; sed clamor transcendit omnia. col. 34.

*9. Illô tempore, cùm Sacerdotes expandunt manus suas, gloria Divina advenit, & implet manus eorum. col. 403. [conf. Luc. 24. v. 50. *Et sustollens manus suas, benedixit eis.*]

10. Cùm oratio cujusdam repellitur, quia indigna est, quæ ingrediatur ante Regem Sanctum, hæc traditur in manus Angeli cujusdam, qui vocatur Sahadiel. Et si homo ille verâ pœnitentiâ convertitur, & aliam orationem precatur meliorem & decentiorem, prior illa rejecta cum secundâ hac suscipitur. Si autem homo iste non convertitur, genus adversum orationem illam accipit, & commemorat peccata istius hominis. col. 401.

11. De dicto illo, quod portæ lachrymarum non claudantur, vid. col. 440.

12. Datur animal quoddam inter Angelos, cui nomen Basak, id est, fulgor. Et Angelus iste hanc habet præfecturam, ut numeret omnes illas preces, quæ ascendunt; & omnia illa verba Legis, de quibus tractatur nocturnô tempore, cùm exurgit aquilo, & nox fit media. col. 441.

13. Qui ex ore suo profert verbum aliquod non necessarium, & qui polluit os suum, vel aliàs peccat coram Domino suo, nec convertitur vera pœnitentia; illius preces non accipiuntur, donec pœnitentiam egerit. col. 448. [conf. Matth. 12. v. 36. *Dico*

autem

autem vobis: quod omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die judicii.]

14. De excellentia precum, & de decem primis, qui in Domo precum sive Synagoga conveniunt. col. 448.

15. Quàm acerbum sit supplicium illius, qui intermittit & cessat inter tredecim illas laudes formulæ illius ישתבח à verbis illis שיר ושבחה usque ad verba ברכו col. 237.

16. Tredecim præcepta dantur in verbis illis Deut. 6. v. 5. *Et diliges Dominum Deum tuum*; usque ad verba v. 9. *Et in portis tuis.* col. 286.

17. De numeratione dierum manipuli, & quare eandem stando fieri oporteat: quodque mulieres ab illa sint liberæ. col. 319.

18. Encomium & excellentia illorum, cum Deus in Synagogam advenit, & ibi invenit decem, & quanta pœna sequatur, si non inveniat decem. col. 290.

19. De septem Benedictionibus in copulatione Sponsi & Sponsæ recitatis vid. col. 299. & in Genesin col. 157.

20. In formula Benedictionis, quæ recitatur super copulatione novorum Conjugum, quæ incipit: *Qui creavit gaudium & lætitiam &c.* decem enarrantur species Gaudii. col. 300.

21. De precibus, quæ sedendo funduntur cum tota materia precum vide col. 315.

22. Nomen Dei celebrandum esse quàm optimè, & vero magnoque amore super illo meditandum: item de mysterio & sanctitate Lectionis: Audi Jisraël &c. & quâ ratione quis tradere seipsum debeat Deo totum. col. 387. & 388. [Conf. Rom. 12. v. 1. *Obsecro vos, fratres, per misericordiam DEI, ut exhibeatis corpora vestra (i. e. vos ipsos) hostiam viventem.*]

23. Quicunque comedit & bibit illotis manibus, & sine Benedictione desuper recitata, de eo intelligendus est locus: Lev. 19. v. 26. *Non comedetis super sanguine:* & ille accusatur in supernis, ac si esset præstigiator & augur. col. 386. [Conf. Matth. 15. v. 2. *Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? Non enim lavant manus suas, cùm panem manducant.*]

24. Dantur præfecti quidam, qui accipiunt illas preces, quæ emittuntur ab his, qui Dominum suum ritè sanctificare nôrunt. Et deinde alii quoque dantur præfecti, qui preces illorum accipiunt, qui sanctitatem nominis Divini non deprædicant, prout decet: & utræque preces simul uniuntur. col. 444.

25. Oratio requirit attentas cogitationes & propositum Spiritûs liberum, & pronunciationem verborum. col. 448.

26. In Oratorio sive Synagoga faciendæ sunt duodecim fenestræ. col. 450.

27. Locus ille: Ezech. 1. v. 8. *Et manus hominis sub alis eorum &c.* sic explicatur, ut per manus has intelligatur officium accipiendi preces Jisraëlitarum, easdemque introducendi, per omnes portas supernas. col. 468.

28. Homo quotidiè tenetur cibum à Deo petere, quamvis cibos jam habeat in domo ſua. col.109.110.

29. Non abeundum eſt in campum ad peragendas preces, ſed extruendum eſt Oratorium ſive Synagoga pulchra cum omnibus requiſitis feneſtriſque anguſtioribus. col. 105. [Conf. Luc.7.v.5. *Et Synagogam ipſe ædificavit nobis.*]

30. Summopere monendus eſt homo, ut cautus ſit circa preces pomeridianas, & magnâ devotione ſuper illis meditetur. col.464.

31. Quare neceſſarium ſit, ſpeciatim enarrare peccata ſua; cum tamen omnia manifeſta atque nota ſint coram Deo. col.70.

32. Neceſſe eſt, ut homo elevet manus ſuas tempore orationis ſuæ, non verò extra hoc tempus. col.118.

33. Oratio pauperis citiſſimè ſuſcipitur. col.154.

34. Ratio elegans, quare dicamus è Pſ.69,14. *Et ego oratione mea ad te Domine &c.* Vid. col.164. Idemque latiùs deducitur ſectione Truma. col.278.

35. Qui ſe non incurvat, ſive genua flectit in recitatione formulæ Modim: [cujus verba ſunt hæc: Confitemur tibi, quod tu ſis Dominus, Deus noſter, & Deus Patrum noſtrorum in ſeculum & in ſempiternum &c.] non reſurget in æternum. col.178. [conf. Phil.2.v.9. *Ideò & Deus illum ſuperexaltavit & donavit illi nomen ſuper omne nomen. Ut in nomine Jeſu* (& non amplius in nomine, ſive mentione facta Patrum) *omne genu flectatur*, (quando recitatur Oratio Confeſſionis:) *cœleſtium:* (i.e. animarum in Paradiſo ſuperno degentium;) *& terreſtrium* (i.e. hominum in terra degentium;) *& infernorum*, (i.e. animarum in Paradiſo inferiore conſiſtentium:) *& omnis lingua confiteatur*; (dùm dicitur in Eccleſiis: Confitemur tibi &c.) *quod Dominus Jeſus ſit Meſſias, in gloriam Dei Patris.* (Unde patet, quod formula hæc Modim, in primitivis Eccleſiis ſic recitata fuerit: Confitemur tibi, quod tu ſis Dominus Deus noſter, & Pater Domini noſtri Jeſu, qui eſt Meſſias, in ſeculum & in ſempiternum &c. & quod in iſta Confeſſione flexa fuerint genua, ritu antiquo. Hæc enim formula eſt è numero octodecim benedictionum, quæ non ſunt de recentioribus Judæorum precibus ſed antiquiſſimi jam inſtituti.]

36. Ratio, quare verba illa, Amen, ſit nomen ejus magnum &c. dicantur linguâ Chaldaicâ, videatur col.229.

37. Ratio, quare ſolitarius Hymnum angelicum, Sanctus, Sanctus, Sanctus &c. in formula illa: &c. ובא לציון dicere poſſit: cum in aliis formulis, in quibus verba hæc occurrunt, requirantur decem ad minimum. col.229.

38. Nos in recitatione Hymni iſtius ſanctificatorii plus præſtamus quam Angeli miniſtratorii col. 229.

39. De oratione nocturna; quod ſit res arbitraria. Et quare formula illa; והוא רחום & ipſe miſericors eſt, &c. recitetur diebus profeſtis; non autem in Sabbatho. Et ſic etiam illud: שומר עמו ישראל לעד אמן, & cuſtodit populum ſuum Jiſraël in æternum, Amen. col.230.

40. Egregia explicatio illorum verborum: Et immutat tempora, & ordinat ſtellas, &c. col.131. & col.134.

41. Quan-

41. Quantum ſit præmium illius, qui primus accedit in Oratorium ſive Synagogam. Ubi ſimul fit objectio, è dicto illo Sapientum: Deum cum in Synagogam venit & non invenit decem, iraſci. ad quam reſpondetur per ſimile. col. 232.

42. De acerbiſſima illius pœna, qui in Oratorio ſive Synagoga garrit. col. 233. [confer Matth. 21. v. 12. 13. *Et intravit Jeſus in templum Dei, & ejiciebat omnes vendentes & ementes in templo: & menſas nummulariorum, & cathedras vendentium columbas evertit, & dicit eis: Scriptum eſt: Domus mea domus orationis vocabitur; vos autem feciſtis illam ſpeluncam latronum.*]

43. Quanta ſit vis Canticorum & precum Jiſraëlitarum; & quomodo tres Hierarchiæ Angelorum ſupernorum ad cantica & preces Jiſraëlitarum deſtinentur. col. 233.

44. Ratio, quare ebrius orare non debeat. col. 273.

45. De oratione, & quo ordine accipiatur; & quod debeat eſſe tacita. col. 354.

46. Sex præcepta circa preces obſervanda, quæ dependent ab ore. Primum; Timendum eſſe Deum benedictum: cum dicimus ea, quæ de ſacrificiis agunt; & cantica. Secundum, benedicendum eſſe Sanctiſſimo nomini Divino; cum dici debet formula: ישתבח; Laudetur nomen tuum &c. Benedictus ſis tu, &c. qui vivis in ſecula. Item, Benedictus ſis tu &c. qui formaſti lucem &c. Tertium; Eundem amandum eſſe; cum accedimus ad formulam, Amore magno &c. Quartum; deprædicandam eſſe Unitatem Dei, cum accedimus ad Lectionem: Audi Jiſraël &c. Quintum; A Sacerdotibus benedictionem pronunciandam eſſe ſuper populo. Sextum; tradendam eſſe Deo animam, prono corde, cum procidimus in faciem, & dicimus; è Pſal. 25, 1. Ad te Domine animam meam levabo. Vid. col. 362.

47. Certum eſt eum, qui cum attentione recitat ordinem ſuffimenti, liberari ab omni malo & ab omnibus pravis cogitationibus. col. 391.

48. Ratio, quare quotidie fiat mentio exitus ex Ægypto. col. 388.

49. De anima omnis Viventis, vid. col. 245.

50. Cum homo orat die jejunii, odor atque halitus, qui prodit ab ore ejus, omninò ſimilis eſt ſacrificio. Quodque preces inſtitutæ ſint loco ſacrificii jugis. col. 35.

51. De eo qui peccata ſua quidem ſpecialiter enarrat & confitetur, & tamen non veram agit pœnitentiam. col. 70.

52. De ordine precum, & ſuper quibus inſtituenda ſit meditatio; & de præmio ejus magno qui id obſervat. Item quod ad quemlibet cæli cardinem certi ſint præfecti ſuper preces: quodq; ad hunc cardinem converti debeat, qui precatur ut concidant oſores ejus: & ad cardinem alium, qui precatur ſuper anguſtia ſua &c. vid. col. 352. 353. & 354.

53. In formula illa, quæ incipit &c. עזרת אבותינו Tu es auxilium Patrum noſtrorum ab æterno &c. quater inſtituenda eſt meditatio nominis אמת veritas. col. 388.

54. Duodecim ſunt membra in corpore humano, quę ad cultum divinum ipſo opere exercendum requiruntur. Et ſic quoque duodecim ſunt membra divini cultus interna, quæ conſiſtunt in ſpiritu & precibus hominis, in quibus magna latent myſteria, quæ homines ignorant. col. 352.

55. Quanta sit excellentia precum, quæ fiunt cum attentione, & quo ordine suscipiantur. col. 353.

56. Admonitio seria, ut homo quotidie cum attentione recitet Canticum Maris rubri: quodque præmium ejus quasi infinitum sit. col. 95. & 96.

57. Non quilibet homo eâ pollet Sapientiâ, ut adimplere sciat voluntatem Dei Sanctissimi atque benedicti, & propterea precibus opus est. col. 166. [conf. Jac. 1. v. 6. *Si quis autem vestrûm indiget Sapientia, postulet à Deo &c.* 1. Thess. 5. v. 17. *Sine intermissione orate.* Judæ v. 20. *In Spiritu Sancto orantes vosmet ipsos in dilectione Dei servate &c.*]

58. In Psalmo 145. [qui secundum ordinem Alphabeticum conscriptus est,] semper altera pars versiculi incipit à litera Vav, excepta litera ח & litera ק; quarum una denotat peccatum, & altera est media vocis שקר i. e. mendacium: unde etiam duæ hæ literæ non inveniuntur inter nomina tribuum. col. 315.

59. Admonitio seria, ut cum attentione recitentur preces. col. 112. fol, 28.

60. Mentionem faciendam mixturæ suffimenti, omni tempore vespertinô & matutinô, ante omnia Cantica & Laudes. col. 392. 393.

61. In omni Benedictione digiti elevandi sunt sursum. col. 372.

62. Qui complet numerum denarium in Synagoga, tantundem habet præmii, ac cæteri novem: ad instar Numerationis ultimæ, quæ perficit decadem Divinæ Emanationis, eamque totam in se includit. col. 153.

63. Historia de quodam, qui desiliit de tabulato ædium, ut interesset recitationi Hymni Angelici: *Sanctus* &c. col. 293.

64. Sex gradus esse debent in suggesto, è quo prælegitur Lex Divina; & liber Legis gradus est septimus. col. 369.

DOMUS PRECUM
è dictis in
LEVITICUM.

1. Qui non numerat numerum manipuli (inter festum Paschatos & Pentecostes,) non dicitur purus. col. 187.

2. Quamvis Jisraëlitæ sint in exilio, ita ut quasi separati sint à Deo: nihilominus Sanctissimus ille Deus atque benedictus maturat adventum suum in Synagogam. col. 3.

3. Prius homo sese exhilaret in Lege, & deinde fundat preces suas. col. 11. & 12.

4. Cautiùs recitandam esse Orationem pomeridianam; additâ simul ratione. col. 115.

5. Jisraëlitæ vocantur filii & Servi Dei: quicunque enim Deum Sanctissimum atque benedictum tantùm cognoscit generaliter, ille vocatur Servus: qui verò eundem novit specialius, vocatur Filius, sicut filius accuratè novit, & perquirit omnia secreta patris sui. Inter preces autem assumenda est tàm filii quàm servi qualitas. Vide de his prolixiùs col. 216. [Conf. Rom. 8. v. 14. 15. 16. *Quicunque Spiritu Dei aguntur, hi sunt filii Dei:*

Non

Non enim accepistis Spiritum servitutis iterum in timore: sed accepistis Spiritum adoptionis: in quo clamamus Abba Pater. Ipse enim Spiritus testimonium reddit Spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Gal. 3. v. 26. *Omnes filii Dei estis per fidem, quæ est in Christo Jesu.* Gal. 4. v. 6. 7. *Quoniam autem estis filii Dei, misit Deus Spiritum filii sui in corda vestra, clamantem: Abba Pater. Itaque jam non amplius est servus, sed filius. Quod si filius & hæres per Deum, Dei per Christum.*]

6. Qui linguam habet maledicam, illius precatio non intrat ante conspectum Dei sanctissimi atque benedicti. col. 94.

7. Si Angelus Ecclesiæ pravus est, nullius valoris quoque est Ecclesia, cui ipse præest. col. 300. [Conf. Apoc. 1. v. 20. *Septem stellæ Angeli septem Ecclesiarum sunt.*]

DOMUS PRECUM
è dictis in
NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Quicquid vocari debet nomine Precum, proferri debet labiis & ore hominis; quia quod homo cogitat & meditatur in corde suo, nondum dicitur verbum, nisi postquam prodiit è labiis. col. 503.

2. Quæ sit differentia inter קדוש & inter קדש sine ו. vid. 575.

3. Quod verba illa: *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, respectum habeant ad tres mundos. col. 493.

4. Qui ad singulas Benedictiones respondet, Amen, illi aperiuntur Portæ cælestes, & benedicuntur superni & inferni: & cum eidem opus est, Sanctissimus Deus atque benedictus ipsi omnes portas aperit, superiores & inferiores, quamdiu ipse adhuc est in hoc mundo: & cum anima ejus ab ipso discedit, eadem defertur in Regnum supernum, ubi exclamant coram ea, quod dicitur Jes. 26. v. 2. *Aperite portas & ingrediatur &c.* Si quis autem non respondet Amen, coram illo occluduntur omnes hæ portæ; tandemque deferunt eum in imum habitaculum Gehennæ, quod vocatur *terra obscuritatis:* Job. 10. v. 22; *vel duplicata:* idemque etiam vocatur *Abaddon*, sive *perditionis locus.* Prov. 15. v. 11. col. 555. [Conf. Apoc. 9. v. 11. *Et habebant super se Regem Angelum abyssi, cui nomen Hebraice Abaddon, Græcè autem Apollyon, & Latinè habens nomen exterminans.*]

5. Deus Sanctissimus atque benedictus, orationem pauperis præ omnibus suscipit precibus; hinc scriptum est: Psal. 102. *Oratio pauperis cum deficit angore.* Sicut dicitur: Gen. 30. v. 42. *Pecora debilia pro Labano.* Hinc quilibet seipsum reddere debet pauperem, cùm precaturus est. col 360.

6. Qui inter preces suas quatuor assumit gradus sequentes, ille certus esse potest, quod oratio ejus suscipiatur: nimirum si sit pius; pauper; servus; & tradens seipsum pro Sanctitate Nominis benedicti. col. 360. 420.

7. Cum autem seipsum reddit pium; specialiter confiteatur peccata sua. col. 361. [conf. Jac. 5. v. 16. *Confitemini alii aliis peccata vestra.*]

8. Sub precibus componendi sunt pedes, & tegendum est caput, & claudendi sunt oculi &c. & qui oculos suos aperit sub precibus, ille gravi mulctatur pœna. col. 494. [conf. 1. Cor. 11. v. 4. *Ubi Paulus Græcis, accommodando sese ad ritum eorum patrium, de capite contrarium præscribit.*]

9. Si quis, qui mentionem facit bonorum proximi, v. 9. liberorum ejus, vel divitiarum, vel eruditionis aut gradus ejus, eidem benedicere tenetur oculo bono, i. e. ex animo, & non oculo malo sive ex invidiâ: multò magis benedicere tenemur DEO sanctissimo atque benedicto, ex intimo cordis affectu. col. 226. fol. 57. [conf. Matth. 20. v. 15. *Non licet mihi, quod volo, facere? An oculus tuus malus est, quia bonus sum?* Matth. 6. v. 23. Luc. 11. v. 34. *Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit: sin autem malus fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit.*]

10. Quid requiratur ad preces, sive quoad opera, sive quoad verba & os? vid. col. 232.

11. Cum Sacerdotes ascendunt in locum illum elevatum, unde benedicere solent populo; Gloria divina cohabitans residet in digitis manuum eorum. col. 278.

12. Quare etiam prohibitum est illos aspicere. col. 153. Vide plura de dignitate Loci istius benedictorii. col. 274.

13. Levita ille, qui Sacerdoti benedictionem pronunciaturo manus lavat, seipsum prius sanctificare, i. e. manus lavare debet. col. 276.

14. Dictum illud; qui abbreviat, abbreviabitur: sic exponitur; qui breviter respondet Amen, illius vita abbreviatur in hoc mundo. col. 307.

15. Dictum illud; qui abbreviat, prolongatur; sic exponitur: qui brevi raptu pronunciat literam Aleph in voce אחד, Lectionis, Audi Jisraël &c. illius dies annique prolongantur. col. 307.

16. Quicunque non inflectit corpus & genua sua sub recitatione Formulæ, מודים Confitemur &c. è corpore ejus fit serpens. Qui in Synagogam ingreditur, quasi duas occupaturus portas, is adhæret Domino suo. Qui speculatur super effectu orationis suæ, procul est ab exauditione. col. 311.

17. Tria sunt orationum genera: Oratio Moysis; cui non fuit similis inter Prophetas. Oratio Davidis; cui non fuit similis inter Reges. *Oratio pauperis* Psal. 102. v. 1. quæ superat cæteras omnes. Et quamvis etiam scriptum sit Chabak. 3. v. 1. *Oratio Chabbakkuk* &c. Hoc tamen eodem modo non exponitur. col. 360.

18. Homo tenetur specialiter confiteri peccata sua; & quamvis non omnia enarrare queat, quæ per totam vitam suam commisit, quia multa oblitus est; nihil tamen refert: Symbolum autem hujus habemus in Inquisitione fermenti. col. 360. [conf. 1. Cor. 5. 7. *Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi.*]

19. Antequam Jisraëlitæ congregantur in Synagogis, Genus adversum circumit, & præcludit omnia lumina superna, ne effulgeant super mundum. col. 362.

20. O-

20. Omnes in mundo homines eunt in Synagogam ut excitent divinitùs influxum aliquem: sed pauci sunt, qui modum istius exsuscitationis sciunt. col. 349.

21. Ter in die Pars adversa cum Uxore sua abeundo per mundum, circumvolitat in montibus caliginosis: atque tunc tempus est orandi; quia tum temporis accusatores absentes sunt. col. 362.

22. Ter in die recitare Laudem Davidis, sive Psalmum 145. nemo obligatus est; sed bis tamen: & prima quidem vice in laudem Regis ipsius. col. 424.

23. Quicunque confitetur peccata sua, ab illo discedunt judices Tribunalis, & ipse à solo Deo judicatur. Imò hanc enarrationem quis etiam facere potest per mandatarium. Vid. col. 425.

24. Quicunque iter facturus est, prius componat animum ad orandum. col. 499.

25. Adhortatio strenua ut homines in Synagogam properent, tam manè quàm vesperi: deque præmio illius insigni, qui primus est in eâ. col. 239.

26. Cum Sacerdotes expandunt manus suas, homo sedeat in timore & tremore cum silentio. col. 274. & col. 286.

27. Sacerdos benedicere tenetur populo in charitate & amore plurimo. Ubi simul narratur historia de sacerdote quodam, qui mutatus est in cumulum Ossium antequam absolverat benedictionem; quia non benedixerat ex intimo cordis affectu. col. 278.

28. Turris sive suggestum Synagogæ, unde prælegitur Lex divina, debet habere sex gradus. col. 312.

29. De pœna illius, qui non ex omnibus viribus suis respondet: Amen, sit Nomen ejus magnum. col. 405.

30. Homo inter precandum assumere debet qualitatem servi; ita ut sub benedictionibus primis similis sit servo, qui enarrat laudes domini sui; in mediis servo, qui præmium accipit à domino suo; & in ultimis, ut accipiens præmium & abiens &c. col. 410.

31. Deus Sanctissimus atque benedictus dixit ad exercitus suos supernos: nullas preces intromittendas esse in Palatium suum, donec in illis appareant decem requisita, de quibus vid. col. 415.

32. Incurvatio corporis facienda est, cum dicitur: Benedictus &c. & elevatio fieri debet, cum profertur nomen Dei. col. 420.

33. Hominem currere debere ad preces, & ad Lectiones Sabbathinas, & ad omnia præcepta: & sub precibus componendos esse pedes; elevandum cor; & demittendos oculos. col. 451. [Conf. Luc. 18. v. 13. *Nec volebat oculos ad cœlum elevare.*]

34. Oraturus coronatus esse debet Phylacteriis. col. 422.

34. Et internum simile esse debet ipsius externo. col. 422.

35. De præmio illius, qui in se suscipit jugum Regni cœlorum per Lectionem Audi Jisraël. col. 436.

36. Quâ ratione ordo precum institutus sit respectu sacrificiorum. col. 446.

37. Odor precum Jisraëliticarum æquiparatur Myrrhæ & thuri: tempore Sabbathi autem melior censetur suffitu omnium aromatum. col.449. [Conf. Apoc.5.v.8. *Habentes singuli citharas & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes Sanctorum.* c.8.v.3.4. *Et alius Angelus venit, & stetit ante altare, habens thuribulum aureum: & data sunt illi incensa multa, ut daret de orationibus Sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum, de manu Angeli coram Deo.*]

38. Quare diebus profestis recitetur formula: Et ipse est misericors &c. non autem die Sabathi. vid. col.450.

39. Cùm homo venit in Synagogam, seipsum prius purificat commemoratione sacrificiorum &c. & quare octodecim benedictiones stando recitentur. col.496.

40. De aliis requisitis istarum precum. vid. col.232.

41. Quicunque in Synagogam abit instructus esse debet phylacteriis capitis & brachii! quod nisi fiat, ne etiam recitet è Psal. 5. v.8. *Et ego in multitudine misericordiæ tuæ introibo domum tuam.* col.506. [Conf. Matth.23.v.5. *Dilatant phylacteria sua.*]

42. A formula: *Qui creat lucem &c.* usque ad preces octodecim oratio dicitur sedentaria: ipsæ autem formulæ octodecim vocantur oratio stationaria. col 424.

43. De præmio illius, qui benedictionem recitat, ad quam quis respondet Amen: & quantum sit præmium illius, qui respondet Amen. vid. col.517.

44. Genua flectenda esse in benedictionibus, cum dicimus: Benedictus: & caput inclinandum esse, cum dicimus Tu. col.518.

DE PENICULAMENTIS.

45. Non pauciores nectendos esse nodos in quolibet filo peniculamenti: nec plures quàm tredecim. col.333. [Conf. Matth.23.v.5. *Et magnificant fimbrias vestimentorum suorum.*]

46. Qui non amicitur veste fimbriatâ in hoc mundo, ille in mundo futuro vestitur vestibus impuris & sordidissimis; plurimique lictores hominem talem corripiunt, eumque abducunt in Gehennam. col.331.

47. Vestis, in qua non est peniculamentum, vocatur vestimentum perfidorum. col. 332.

48. Quàm magnum sit præmium fimbriarum. 500.

49. Qui è domo sua egreditur involutus pallio fimbriatô & instructus phylacteriis, illum duo Angeli comitantur usque ad Synagogam: & Angelus ille noxius, qui adstat portæ abinde discedit: & ipse insequitur vestigia gloriæ Divinæ unà cum duobus illis Angelis; auditque benedictiones illorum, quibus ipsi benedicunt: iisque respondet Amen. col. 332.

50. De præmio illius, qui amicitur veste peniculata, & applicat phylacteria, & observat schedulam postis in porta domus suæ, atque sic abit in Synagogam. Item de pœna illius, qui ista negligit. col.506.

DE

DE PHYLACTERIIS.

51. Qui coronatur Phylacteriis, vocatur Rex hîc infra, sicut Deus Sanctissimus atque benedictus vocatur Rex ibi supra. col. 514.

52. Tres illi nodi, qui nectuntur super digito, in loro phylacterii fiunt respectu trium illarum vocum: Sanctus, Sanctus, Sanctus. col. 419. & 422.

53. Quàm magnum sit præmium illius, qui applicat phylacteria. vid. col. 500.

DE SCHEDULA POSTIUM.

54. Admonitio sedula de circumspecto usu Schedulæ postium, & quomodo illa hominem dirigat in viam rectam. col. 499. it. col. 506. 507. & 509.

55. Qua benedictione benedicatur ei, qui Schedulam in poste occultat: & de pœna illius, qui eandem negligit. col. 509. [conf. Joh. 10. vers. 9. *Ego sum ostium, per me si quis intraverit, salvabitur: & ingredietur, & egredietur, & pascua inveniet.*]

56. In Schedula postium descripta est tota sectio Lectionis Audi Iisraël, exceptô textu de fimbriis: cujus complemetum tunc accedit, cum homo per portam exit & intrat involutus palliô fimbriatô. col. 332.

57. Multæ catervæ sanctæ præstò sunt, cùm homo schedulam posti suæ imponit; quæ omnes exclamant ex Ps. 118. v. 20. *Hæc est porta Domini, justi intrabunt per eam.* col. 508.

58 Phylacterium brachii vocatur sedentis: capitis autem vocatur stantis. vide in Genesin col. 314.

59. De præmio illius, qui applicat Phylacteria: & de pœna ejus, qui eadem negligit. vide in Genesin col. 331.

60. De Phylacterio brachii, quodque benedictio super illud sedendô recitari debeat juxta quosdam: vide in Exodum col. 235. v. 247. Et in Levit col. 186.

61. Necesse est, ut in Phylacteriis adhuc appareat aliquid de pilo vitulino. Rationem vide in Exodum col. 424.

62. De mysterio textuum in phylacteriis descriptorum. videatur in Exodum col. 280. & col. 300.

TITULUS TERTIUS.

SEMITA ELEEMOSYNARUM.

E Dictis in

GENESIN.

1. Excellentia Eleemosynæ liberat à morte. col. 274.

2. Qui liberalis est erga pauperes, dignus est, ut mundus propter illum conservetur. col. 282.

3. Qui non refocillat animam pauperis in hoc mundo, illius animam Deus Sanctissimus atque benedictus non refocillabit in mundo venturo. col. 282.

4. In omni gaudio associandi sunt pauperes: & quanta sit pœna illius, qui hoc negli-

git unà cum historia quadam. vid. col. 35. [conf. Luc. 14. verf. 13. *Sed cum facis convivium, voca pauperes, debiles, claudos & cœcos: & beatus eris, quia non habent retribuere tibi.*]

5. Deus Sanctissimus atque benedictus homini largitur divitias, liberos & omnia bona, ut horum beneficiô impleat voluntatem Divinam: si verò per illa extollitur, iisdem quoque punitur. col. 296.

6. Cùm judicia Divina in mundo sæviunt, Deus Sanctissimus atque benedictus ei homini, quem diligit, mittit donum quoddam, id est, pauperem, ut eidem opituletur, atque benefaciat: quod si fiat, Deus hunc hominem filô quôdam sive tenui quôdam signô benignitatis signare solet; cumque judicium in mundum venit, Angelus perditor conspectô hôc signô, illum ipsum non attingit. col. 274.

7. Moris esse in terra, ut novis conjugibus donentur munera. col. 346.

8. Inter officia hospitis esse, ut faciat voluntatem patrisfamilias, quamvis aliâs ipse hospes sic agere non soleat. Exemplum autem hujus proponitur in ipso Deo, cùm hospes esset Davidis. col. 345.

9. Avari homines, qui usque adeò obdurarunt cor suum, ut thesauros sibi cumulent, & nullam dent Eleemosynam, intelliguntur in loco illo Proverb. 10. v. 2. *Non proderunt thesauri impietatis.* col. 442.

10. Nec plus laudatur, nec plus plangitur homo, quàm honor ejus fert. col. 492.

11. Qui sustentat Studiosos Legis, meretur accipere divitias hujus & alterius mundi. col. 510.

12. Cùm fames in mundo grassatur, duo eidem præpositi sunt Spiritus. Et si populi mundani aliis benefaciunt & Eleemosynas distribuunt, potentia illorum corroboratur. Si autem Iisraëlitæ Eleemosynas largiuntur, potentia illorum infringitur. Et certi præpositi huic pœnæ præsunt, ut quamvis comedant homines, non tamen saturentur. col. 481. [conf. Luc. 15. v. 14. *Et postquam omnia consumsisset, facta est fames valida, &c.* Item Act. 11. v. 28. *Agabus significabat per Spiritum, famem magnam futuram in universo orbe terrarum.*]

13. Quanta sit excellentia eorum, qui pacem diligunt. col. 444. 445. 446. [confer Matth. 5. v. 9. *Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur.*]

14. Deus Sanctissimus atque benedictus in mundo creavit sapientes & insipientes; justos & impios; divites & pauperes sibi invicem oppositos, ut isti his benefaciant. Et vide plura de excellentia Eleemosynæ col. 458. it. col. 455. fol. 115. [conf. Hebr. 13. v. 16. *Beneficentiæ nolite oblivisci.* 1. Timoth. 6. verf. 18. *Divitibus præcipe, &c. facilè tribuere, communicare.*]

15. Qui eleemosynam largitur, non est quod metuat feras bestias, quia in illo effigurata est imago Divina, per quam dominium habet in omnia viventia. Cujus exemplum est Nebucadnezar col. 41. [conf. Coloss. 3. v. 10. *Qui renovatur in agnitionem, secundum imaginem ejus, qui creavit illum.* 2. Cor. 3. v. 18. *Nos omnes &c. in eandem imaginem transformamur.*]

16. De

16. De excellentia illius, qui cibat pauperes. col. 376.

17 Quanta sit excellentia illius, qui ægrotum commovet, ut convertatur à peccatis suis. col. 300. [conf. Jac. 5. v. 20. *Qui converti fecerit peccatorem ab errore vitæ suæ, salvabit animam a morte.*]

18. Homo tenetur comitari hospitem suum: Ab ista enim deductione dependent omnia; & talis in se derivat præsentiam Divinam. col. 275. [conf. Act. 20, 38. *Et deducebant eum ad navem.* Act. 15. v. 3 *Illi deducti ab Ecclesia pertransibant, &c.* Act. 21. v. 5. *Profecti ibamus deducentibus nos omnibus, cum uxoribus & filiis usque foras civitatem.*]

19. Hospes laudandus est, (non verò extenuandus.) col. 243.

SEMITA ELEEMOSYNÆ.

è dictis in

EXODUM.

1. Qui convivam invitat, cum illo etiam conversetur, & non cum alio. col. 82. [conf. Luc. 7. v. 44. *intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: osculum mihi non dedisti: oleo caput meum non unxisti.*]

2. Certi quidam præfecti præsunt, & inspectionem habent super illos, qui consolantur pauperes, vel afflictos corde suô: item illos, qui ambulant in via præceptorum, & qui misericordiam exercent erga mortuos: & mentionem eorum faciunt, ut effiguretur forma ejus in supernis, & ipse introducatur in mundum venturum. col. 449 [conf. Matth. 25. v. 34. 35. *Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi: esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitivi, &c.*]

3. Certi quidam Præfecti inspectionem habent in eos, qui visitant pauperes, illosque edocent, quomodo inquirere debeant in opera sua, & converti verâ pœnitentiâ: talis enim quasi fit curator ejus & advocatus, ut eundem eripiat à judicio. col. 108. & 449 [conf. Matth. 25. *Ægrotavi & visitastis me.*]

4. Qui miseretur pauperis, & nummos suos erogat in Eleemosynam, & in Sabbatha atque festa; eidem Deus Sanctissimus atque benedictus hæc o- omnia retribuit dupliciter: quasi nimirum pecuniam suam mutuò dedisset Domino, sicut scriptum est: Eccles. 8. vers. 15. *Et ipse mutuò dabit ei in labore suo.* col. 458.

5. Si quis pauperem ad mensam suam assumat, & verba Legis inter cibos contempletur; illa mensa dignum eum reddit, ut particeps fiat mundi omnium summi: & duo Angeli veniunt, & duabus benedictionibus benedicunt ei. col. 274. [conf. Luc. 14. v. 13. *Sed cum facis convivium, voca pauperes.*]

6. Benefaciendum esse pauperibus de mensa nostra. vid. col. 298.

7. De magno præmio illius, qui libenter erogaret Eleemosynam, & observaret præcepta, quamvis in potestate ejus non sit. Item de eo, qui consolatur pauperem, & hortatur ægrotum, ut convertatur. col. 444. 449. 450.

8. Pauper,

8. Pauper, qui ad hominem aliquem accedit, donum est Regis cœlestis: quare hic hilari vultu eundem suscipere tenetur: & Deus Sanctissimus atque benedictus ipsi hoc, imputat, quasi hunc hominem de novo creasset. col. 347.

9. Homo tenetur pauperi frusta panis frangere in conspectu ejus, ne ille erubescat juxta illud: Jes. 58. v. 7. *Nonne frangere debes esurienti panem tuum.* col. 347. idque facere debet de pane proprio, & non de injusto, vel rapto: qui enim hoc facit in causa est, ut peccatorum ejus fiat commemoratio. col. 347.

10. Qui ab alio quicquam accipit, vocatur domus respectu illius, qui dat. col. 5.

11. Quàm magnum sit opus Eleemosynarum cum multis historiis huc pertinentibus. vid. col. 108.

12. Multa genera ciborum supernorum dantur pauperibus & ægrotis & studentibus in Lege, è loco omnium summo. col. 108. & 109.

13. Sunamitis appellatur mulier excellens, quia cum gaudio excepit hospitem suum, & pecuniam pro illo erogavit. col. 76.

14. De Excellentia Eleemosynæ videantur plura col. 108.

15. Spiritus prodeuntes de latere sinistro, accedunt ad hominem, & impediunt manus ejus, ne Eleemosynas eroget, & benefaciat. col. 114.

SEMITA ELEEMOSYNÆ.

E Dictis in

LEVITICUM.

1. De dignitate & excellentia Eleemosynæ vid. col. 219.

2. Homo erogare debet Eleemosynam, & non dicere: Si hoc nunc erogo, quid faciam cras. col. 213. Ubi simul narratur historia.

3. Qui miseretur pauperis, pacem largitur Ecclesiæ Iisraëlis, cumulatque benedictiones supernas. col. 210.

4. Qui multa contribuunt fisco studiosorum Legis, illorum præmium transcendit super caput ipsorum. col. 94.

5. Quousque pertingat excellentia & meritum Eleemosynæ. col. 220.

6. Cum annonæ caritas est in mundo, & pauperes plorando & clamando invocant Deum Sanctissimum atque benedictum, hic animitùs miseretur eorum. Væ autem divitibus illius temporis! Deus enim vel pestem in mundum mittit, vel famem majorem. col. 12.

7. Qui satisfacit animæ pauperis, illius animæ Deus iterum satisfacit, vel ipso tempore discessus ejus è mundo. col. 154.

8. Cùm affluentia & benedictio in mundo est, homo studeat Eleemosynis & beneficiis. col. 69.

SEMITA

SEMITA ELEEMOSYNÆ.

E Dictis in

NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. De excellentia Eleemosynarum porrò vid. col. 292.

2. Magna est vis pacis. col. 335.

3. Qui consolari vult lugentem, priùs meditari debet, ut verba inveniat pro fundando solatio. col. 336.

4. Si Discipulus Sapientum moritur, alii studiosi Legis divinæ congregari debent in locum illum, ubi ille solitus fuit studiis suis incumbere dum viveret. col. 404.

5. Cùm quis convivium apparat, ne negligat ad illud quoque vocare pauperes: quod nisi faciat, Satanas ipsum propterea accusat, & pœna ejus magna admodum est. col. 484. & col. 487. & 488.

6. Locus ille Exod. 5. v. 16. *Palea non datur, &c. otiosi estis, &c.* exponitur de divitibus, qui nolunt erogare Eleemosynam. col. 290. [conf. Luc. 15. v. 21. *Erat quidam mendicus nomine Lazarus, qui jacebat ante jannam divitis ulceribus plenus, cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa divitis: & nemo illi dabat.*]

TITULUS QUARTUS.

PORTA POENITNTIÆ

è Dictis in

GENESIN.

1. Kain expulsus de superficie terræ, quæ ארמה dicitur; dejectus est in locum terræ infimum, qui vocatur ארקא. col. 176.

2. Cùm Adam protoplastes peccasset, ablatus ipsi est Liber ille, qui antehac ipsi traditus erat è cœlo. Abiit igitur & flevit, & consedit in flumine Gichon, donec caput ejus situm contraheret & scabiem: atque tunc Deus ipsi misit Raphaëlem, qui sanavit eum; & redditus ipsi est Liber ejus. col. 178.

3. Adam Protoplastes residet ad portam Paradisi, gaudetque cum Justis & pœnitentibus; quia & ipse conversus est à peccatis suis. col. 200. [conf. Luc. 15. v. 7. *Dico vobis, quod gaudium erit in cœlo super uno peccatore pœnitentiam agente, quàm super nonaginta novem justis, &c.*]

4. Adam Protoplastes transgressus est totam Legem ab Aleph, usque ad Tav. Deinde autem convertebatur, initium faciendo à duabus ultimis literis Alphabethi, quæ sunt שׁ ת, in voce תשובה seu pœnitentia; usque ad primas, quæ sunt א ב. Atque sic literæ Alphabethi erant inversæ, donec Deus sanctissimus atque benedictus traderet Legem in monte Sinai, & inciperet per א, in voce אנכי Ego &c. vid. col. 178. & 179. [confer Apoc. 22. v. 13. *Ego sum* Α *&* Ω, &c.]

5. Lachrymæ illę, quas demisit Esav coram Patre suo, demiserunt Iisraëlitas in exilium: atque hinc cum lachrymis isti redibunt in terram suam; sicut scriptum est: Jer. 31. v. 9. *Cum fletu venient, & cum miserationibus faciam adducere eos.* col. 341.

6. Justi non nisi post longum temporis intervallum & de gradu in gradum perveniunt ad desiderium suum, DEum nempe Sanctissimum atque benedictum: qui convertuntur autem, & pœnitentiam agunt, simul & semel. col. 307. [conf. *quæ de regeneratione Joh. 3. v. 5. & de resuscitatione dicuntur Rom. 6. v. 4. 1. Cor. 6. v. 14. Col. 2. v. 12. 13. quæ propriè loquendo intelligenda sunt de instantanea illa Conversione.*]

7. Initium justorum est dolor, sed finis, tranquillitas. Impiis autem contrarium accidit. col. 396. [conf. 2. Theff. 1. v. 7. *Justum est apud Deum retribuere vobis, qui tribulamini, requiem nobiscum, in revelatione Domini JESU de cœlo, cum angelis virtutis ejus, in flamma ignis, dantis vindictam iis, qui non noverunt Deum, & non obediunt Evangelio Domini nostri Jesu Christi.*]

8. DEus Sanctissimus atque benedictus retardat iram suam erga impios, ut pœnitentiam agant atque convertantur: Vel ut ex illis prodeat stirps quædam sancta. col. 329. [conf. Rom. 2. v. 4. *An divitias bonitatis ejus &c. contemnis? ignorans, quod benignitas Dei ad pœnitentiam te invitat.*]

9. Ærumnæ dulces sint homini. col. 408. [conf. Rom. 5. v. 3. *Gloriamur in tribulationibus, scientes, quod tribulatio patientiam operatur, &c.* 2. Cor. 7. v. 4. *Repletus sum consolatione, superabundo gaudiô, in omni tribulatione nostra.*]

10. Quare justi quidam pluribus ærumnis premantur quàm alii justi. col. 408.

11. Qui traditur in manus inimici, difficilius eripitur quàm ex aliis periculis. col. 417. [conf. Joh. 18. v. 36. *Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset, ministri mei utique decertarent, ne traderer Judæis.*]

12. DEus Sanctissimus atque benedictus affligit justos, ut dominium habeat anima ipsorum: cùm enim corpus in statu sanitatis est, Anima non dominatur. col. 330.

13. Quanta sit excellentia Conversionis: quodque animanda sit Concupiscentia bona adversus pravam: [conf. Gal. 5. v. 17. *Spiritus concupiscit adversus carnem.*] Item quod meditanda sit dies mortis, ut ambulemus in via recta. Singulis quoque diluculis homo consideret in corde suo, quod testes contra ipsum constituti sint, qui testimonium contra ipsum perhibeant: quodque singulis horis vel ipsa anima ejus testis sit contra eum. Si igitur auscultat, bene est; sin minus libri aperti sunt, & opera ejus ibidem consignantur. col. 477. [conf. Rom. 9. v. 1. *Veritatem dico in Christo, non mentior: testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu Sancto.* Apoc. 20. p. 12. *Et libri aperti sunt, & liber alius apertus est, qui est vitæ.*]

Qui cupit, ut peccata sua aboleantur precibus & lachrymis, ille priùs cessare debet ab omnibus peccatis prioribus. Sicut scriptum est Thren. 3. v. 40. *Scrutemur vias nostras.* col. 483. & col. 70.

15. De afflictionibus justorum, vide plurima col. 408.

16. Qui

16. Qui pœnitentiam agit & convertitur, hunc stabiliet DEUS Sanctissimus atque benedictus in mundo hoc & in mundo venturo. col. 417.

17. Anima ipsum hominem admonet, ut convertatur verâ pœnitentiâ, dum adhuc vivit in hoc mundo, qui unico saltem quasi oculi ictu durat. col. 261.

18. De dicto illo Sapientum: Qui incipit purificari, eundem adjuvant col. 299. & col. 302.

19. Dum nondum suscipit consolationem super impiis, DEUS Sanctissimus atque benedictus; locus est pœnitentiæ: sed cum accepit consolationes, locus non ampliùs est pœnitentiæ. col. 183.

20. De excellentia pœnitentiæ videatur quoque col. 307.

PORTA POENITENTIÆ
è Dictis in
EXODUM.

1. Scriptum est Psal. 34. v. 16. *Oculi Domini ad justos.* Et tamen videmus multis justis ne tantum quidem alimenti suppetere, quantum est corvis. col. 404.

2. Cùm homo ægrotat, judiciô Legis superni judicatur: & Angelus quidam omnia peccata conscribit, quæcunque ille fecit, eademque proponit DEO Sanctissimo atque benedicto. col. 452.

3. Cùm dicitur Ezech. 1. v. 8. *Et manus hominis sub alis eorum:* ibidem intelliguntur ministri illi, qui suscipiunt pœnitentes, eosque introducunt in omnes portas supernas. col. 468.

4. Quanta sit excellentia mercesque illius, qui paupertatem suam lubenti animô in se suscipit, nec obloquitur providentiæ supernæ. col. 210.

5. Quod pauper habeatur pro mortuo. col. 210.

6. Jejunium hominis majoris æstimatur, quàm sacrificium. col. 210. [conf. Act. 13. v. 2. *Ministrantibus autem illis Domino, & jejunantibus dicit &c.*]

7. De dignitate pœnitentiæ. col. 267.

8. Omnia dependent à Conversione & à precibus: multoque magis si quis lachrymas profundat orando. col. 19.

9. De dicto illo: Justum perire in justitia sua propter peccatum generationis illius. col. 68.

10. Si homo objurgationem & afflictionem cum amore suscipit, hôc ipsô viam sibi sternit introeundi in mundum venturum. col. 293. [conf. Luc. 24. v. 26. *Nonne hæc oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam?*]

11. Finis dependet à pœnitentia: ubi simile datur de filio Regis nimiô sale conspergente cibos suos. col. 329. 330. 331.

12. Gratum est justis, si pluribus gradatim fracturis confringantur propter sanctitatem

ctitatem nominis Divini. col. 347. [conf. Gal. 5. v. 24. *Qui sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis.* c. 6. v. 13. *Per Christum mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.*]

13. Homo contemplari tenetur opera sua, & converti ad Dominum suum, antequam veniat tempus ejus, ubi non amplius converti poterit. col. 349. & 350. [conf. 1. Tim. 4. v. 16. *Attende tibi.* Act. 20. v. 28. *Attendite vobis.* Matth. 6. v. 1. *Attendite, ne eleemosynam &c.*]

14. Quod magni æstimetur pœnitentia vid. col. 189. & 190.

15. Quod morbi insectantur justos atque pios, id non provenit de parte mali, quia scriptum est: Esa 53. v. 10. *Et Dominus voluit contundere eum morbo.* col. 338.

16. De dicto illo: Portas lachrymarum non occludi. col. 401.

17. Quatuor Angeli præfecturam habent super eum, qui peccat coram Deo Sanctissimo atque benedicto, & non agit pœnitentiam, ut eundem excommunicent, & increpent: imò nocturnô etiam tempore, cum anima ejus ascendit, eadem foras expellitur. col. 448.

18. Quare justo cuidam bene, cuidam autem male sit. col. 208. & col. 17.

19. Israëlitæ non agunt pœnitentiam, nisi tempore calamitatis. col. 81.

20. Quâ ratione homo per jejunium, quasi sacrificet adipem & sanguinem suum super igne. col. 35.

21. Duo sunt palatia: in uno præfectus est Angelus quidam illis, qui sibi proposuerunt pœnitentiam agere, sed morte præventi sunt: & in altero Angelus præfectus est illis, qui in vita sua conversi sunt. col. 391.]conf. Joh. 14. v. 2. *In domo Patris mei mansiones multæ sunt.*]

PORTA POENITENTIÆ.

E Dictis in

LEVITICUM.

1. De dignitate pœnitentiæ vid. col. 125.

2. Cùm mundus in tribulatione est, abire debent in cœmeteria, secum illuc deportantes librum Legis, in quo nullus sit error, ut ibidem pœnitentiam agant cum jejuniis & precibus. Cum Historia quadam. col. 127.

3. Deus Sanctissimus atque benedictus supplicia retardat erga impios, si fortè converterentur pœnitendo. col. 95.

4. Quotidiè homo sacrificium offerre potest adipis & sanguinis sui. col. 13. [conf. Rom. 12. v. 1. *Obsecro vos, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, &c.*]

5. Ob meritum conversionis exibimus ab exilio. col. 37.

6. Quomodo Deus Sanctissimus atque benedictus consilium inierit cum conversione, dum crearet hominem. col. 125.

7. Qui in facie sua signatus est nævis & plagis malignis, hæc velut signa peccati habet; & istis non datur nomen castigationis amorosæ. col. 80. & 135. it. 136.

8. Qui

8. Qui dolore tangitur super morte justorum, ab illo tolluntur peccata ejus. col. 102. [Conf. Luc. 23. v. 48. *Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant, quæ fiebant, percutientes pectora sua, revertebantur.*]

9. Cùm homo peccat bis vel ter, & non redit conversus, eidem in publico propalantur peccata ejus, & proclamatio fit super illo. col. 193. [Conf. Matth. 18. v. 17. *Quod si non audierit eos, dic Ecclesiæ.*]

10. Cùm homo quidam peccat coram Domino suo, qui aliàs justus est, tàm superi quàm inferi illud contegunt. col. 193. [conf. 1. Pet. 4. v. 8. *Charitas operit multitudinem peccatorum.*] Et projiciunt peccata ejus in profundum maris Michæ 7. v. 19. Atque hinc mos inolevit, ut die Novi anni ad flumina & stagna aquarum abeant, dicendô versiculum istum. *Et projicies in profundum maris omnia peccata eorum.*

11. Cùm homo contegit peccata sua, nec eadem confitetur coram Rege Sanctissimo, eidem non aperiuntur portæ Conversionis. col. 33. [conf. Actor. 5. v. 8. *Dic mihi mulier, si tanti agrum vendidistis? At illa dixit: Etiam tanti.*]

12. Admonitio ut homo revertatur verâ conversione: quoniam mundus iste in judicio creatus est: omnique die, cùm homo exit è domo sua, ipse sanè ignorat, an sit rediturus: vel si consider, ignorat, an sit exiturus. col. 51. [conf. Jac. 4. v. 13. *Ecce nunc, qui dicitis: Hodie aut crastinô ibimus in illam civitatem &c. qui ignoratis, quid erit in crastinum.*]

13. Cùm polluitur homo peccato suo, in ipso residet Spiritus impuritatis, donec purificetur. col. 98. [conf. Tit. 1. v. 15. *Coinquinatis & infidelibus nihil est mundum, sed inquinatæ sunt eorum & mens & conscientia.*]

14. Locus ille Lev. 6. v. 4. *Cum peccaverit & deliquerit & reddet &c.* sic exponitur: Si quis peccaverit & correctus fuerit conversione, sicut dicitur Num. 5. v. 8. *Delictum redditum Domino* &c. col. 163.

15. Conversio nominatur vita. col. 164. 165. & 166. [conf. Luc. 15. v. 32. *Quia frater hic tuus mortuus erat, & revixit.*]

16. Dives majori expiatione atque lytro opus habet, quàm pauper: quia cor ejus elatum est; non autem cor pauperis. col. 12.

17. De dignitate pœnitentium & conversorum vide plura col. 24. & 25.

18. Si homo quidam incedat viâ perversâ, oculi Domini vagantes per omnem terram, faciem ejus signant nævis & characteribus quibusdam; deque eo proclamationes fiunt in omnibus mundis inferius. Per conversionem autem iterum tolli possunt ista signa. col. 135. & 136. Ubi simul narratur historia de tali, cui signatum erat in facie sua, quod peccator esset; qui deinde pœnitentiam agebat cum lachrymis & corde contrito, & sanabatur à nævis istis.

19. Quandoque homini denegatur conversio. col. 135.

20. Multæ sunt species Conversionis, alia aliam superans. col. 165.

21. Ad locum illum: *Quem diligit Dominus, illum redarguit.* Prov. 3. v. 12. col. 222.

22. Qui inter jejunandum quiescit tempore Sabbathi, illius decreta judicialia rescinduntur in septuaginta annos. Cum simili de Rege. col. 204.

23. Jejunium conducit, si quis somnium vidit terribile. vid.col.176.

PORTA POENITENTIÆ
è Dictis in
NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Cùm convertuntur justi perfecti & mediocres & impii, similiter fit, ac si vasa Paschalia eluuntur, quædam aquâ frigidâ, quædam tepidâ, quædam fervente. col.289.

2. Justus, cùm in adversitate versatur, similis est ligno, quod accenditur, sique flammam non edat satis claram, agitare solent illud & concutere, unde flamma deinde prodit pulchrior. Eôdem enim modô res se habet cum corpore, è quo non clarè satis prodit lux animæ. Et hæc de justo. Impius autem in tribulatione sua blasphemias evomit & contumelias. Unde *Justus probari* dicitur Psal.11.v.5.col.319.

3. Debilitas corporis est robur animæ, quod probatur è loco Esth.5,1. *Et die tertia Esther se induit regno.* col.348.

4. Melius est, si homo accuratè inquirat in opera sua, antequam cum ipso incipiat judicium cœleste: tunc enim longè difficillimum est, illud ipsum cohibere. col. 235.

5. Cùm homo in hoc mundo ambulat & agit, quod suum est, & peccat coram Domino suo, tunc finis istius operis ejus est judicium. Si autem convertitur verâ conversione, DEUS Sanctissimus atque benedictus eundem iterum recipit. col. 336. [Conf. Hebr.9.v.27. *Statutum est hominibus semel mori: post hoc autem judicium.*]

6. Homo convertatur verâ conversione in hoc mundo, quia post mortem ejus nihil ipsi prodest quicquam. Singulis igitur noctibus computum ineat operum suorum, antequam cubitum eat: & si quædam invenit pravè facta, pœnitentiam agat, & confiteatur, & misericordiam exoret à Domino suo. col.338.

7. Lepra ex undecim causis originem habet, ut sunt incestus; falsum testimonium; furtum; convitiatio; perjurium; oculus pravus sive invidia; amotio terminorum; pravæ cogitationes; seminatio litium inter fratres; si judex pervertat judicium; & blasphemia. col.381.

8. Qui orat pro remissione peccatorum; prius ipsum peccatum aboleat; atque tunc precetur. col.483.

9. Homo convertatur pœnitendo in juventute sua, antequam cortex pravæ concupiscentiæ in ipso obdurescat; quia tunc durities vix cedit loco: ad instar nucis aridæ, è qua cortex difficilius amovetur. col.414.

10. DEUS Sanctissimus atque benedictus tribulationibus affligit Jisraëlitas: quia si in judicium venire debeant coram Deo, inter cæteros populos, Deus ipsis vix posset parcere, propter Samaëlem accusatorem. Hinc illô tempore eidem commonstrat tribula-

bulationes illas, quas jam sustinuerunt. col.368. Et huc pertinet illud Jerem. 30. v.11. & cap.46.v.28. *E castigabo te pro judicio.*

11. Qui verè convertitur, tenetur mutare nomen, mutare locum, & mutare opera. col.400. [Conf. Apoc. 2. v.17. *Dabo illi novum nomen scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit.* 1.Tim.2.v.10. *Promittentes pietatem per opera bona.* Eph. 2,10. *Creati in Christo Jesu in operibus bonis.*]

12. Quare Justi affligantur tribulationibus: cum Simili. col.400. & 401.

13. De dicto illo: Quod justi moriantur propter peccatum illius generationis. Item quod dolores justorum expient peccatum generationis: unà cum simili de Phlebotomia in brachio instituta. col.402. & col.28.

14. Quandoque morbis affliguntur homines, quia numerare debuissent hanc vel illam summam pecuniæ: quâ erogatâ sanantur. col.570. 580.

15. De præmio illius justi, qui simul abripitur propter peccata generationis. col. 402.

16. Etiam perfectè justi descendunt ad inferos, & exinde efferunt multos homines, conversos quidem pœnitentiâ, sed morte præventos ante satisfactionem. col. 405. [Conf. 1.Pet.3. v. 17.18. *In quo & his, qui in carcere erant spiritu veniens prædicavit: qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant &c.*]

17. Egregia explicatio dicti illius Psal.51. v.19. *Sacrificia Dei Spiritus contritus.* col. 443.

18. De justo, qui adversitatibus agitatur. col.319.

19. Dives, qui afflictionibus & doloribus oneratur, vocatur pauper. col.522.

20. Cùm homo peccatum aliquod committit, adversarius ille, qui ipsum accusat, non statim in cœlum ascendit, sed expectat, an forte pœnitentiam agere velit. col.512.

21. Omne opus malum, quod homo perpetrat, descriptum manet coram Deo Sanctissimo atque benedicto, donec homo ille convertatur verâ pœnitentiâ. col.523.

22. Homo qui peccat, non potest restituere animam suam, nisi quoad id, in quo deliquit. col.398. 399.

23. Cùm Jisraëlitæ verâ conversione convertentur ad DEUM Sanctissimum atque benedictum, ob meritum Legis congregabuntur ab exilio, & redibunt in Terram Sanctam. col. 515.

TITULUS QUINTUS.

ORDO JUDICII

è Dictis in

GENESIN.

1. Quamvis decretum fiat divinitùs, sive in bonum sive in malum; DEUS tamen Sanctissimus atque benedictus illud ipsum rursus immutat, propter opera hominum. col. 287.

2. In-

2. Interdum justus quidam in omni opere suo perfectus propterea moritur, quia DEUS Sanctissimus atque benedictus novit, quod postmodum peccaturus sit. col. 181.

3. DEUS Sanctissimus atque benedictus non exercet judicium in impios, donec prius consilium capiat cum animabus justorum.col.265.

4. DEUS hominem bonis cumulat, ut per illa voluntati Creatoris sui satisfaciat: & si superbit propter illa, iisdem quoque punitur. col.296.

5. Cùm homo prehenditur propter peccata sua, quamvis deinde liberetur intuitu bene meritorum suorum, tamen accusator ille eundem non dimittit, nisi ipsi locô hujus tradatur impius quidam alius. Et huc pertinet illud Hiob.33.v.24. *Inveni expiationem.* col.97.

6. DEUS Sanctissimus atque benedictus revelat mysteria sua justis, ne impii excusationem habeant: quia non puniuntur, nisi priùs moneantur.col.275.

7. Interdum DEUS Sanctissimus atque benedictus pœnas impiorum retardat, donec moriantur justi illius generationis.col.181.

8. Ratio, quare multi impii è morbis suis reconvalescant, quandoque hæc est, quia adhuc semen bonum ex iis proditurum est. Vide rationes plures col.477.

9. Deus Sanctissimus atque benedictus non exercet judicium in impios, donec impleta sit mensura illorum omnium. Quia difficile est, judicare hos, & liberare illos. col. 286.

10. De justis morientibus propter peccata generationis; vide col.407. [conf.Joh. 11.v.49. *Expedit nobis, ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat.* Ad Rom. 4.v.25. *Qui traditus est propter delicta nostra.* cap.5.v.6. *Christus pro impiis mortuus est.* 1.Cor.5.v.7. *Pascha nostrum pro nobis immolatus est Christus.*]

11. Jizchak Patriarcha notum in mundo fecit, quod judicium sit atque judex. Et hanc ob causam ubique dicitur, quod Jizchak sese applicuerit ad metrum judicii.col.214. & col.241.

ORDO JUDCII
è dictis in
EXODUM.

1. Attributum misericordiæ convertitur in attributum judicii per opera impiorum. col.111.

2. Sessiones judicii instiduendas esse manè, non autem postquam homo comedit atque bibit.col.215. [Conf. Joh. 18, 28. *Adducunt Jesum ad Caipham: Erat autem manè.*]

3. Admonitio ad judices, ut primò incipiant à benè meritis. col.462. & 463.

4. Attributum judicii Divini comparatur cum rosa rubra, cujus aqua est alba. Item attributum judicii quasi rubicundum est, & mutatur in album, i. e. in misericordiam. col.34.

5. Duæ

5. Duæ rationes, quare DEUS retardet iram suam erga impios in hoc mundo. col. 401.

6. DEUS Sanctissimus atque benedictus nulli creaturæ suum præscindit præmium. Et hæc est ratio, quare regnum Jismaëliticum tamdiu dominetur. col. 56. [Conf. Matth. 10, 42. *Et quicunque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ &c. non perdet mercedem suam.*]

7. Satanæ creditur deferenti quæcunque opera hominum singulorum; non verò plurium. col. 58.

8. Nunquam DEUS Sanctissimus atque benedictus voluntatem imputat pro facto, nisi in Idololatria. Videatur ratio col. 63.

9. Tres sunt, qui judicant sine testibus: Moscheh; Schlomo; & Meschiach. col. 133. [Conf. Joh. 5. v. 22. *Neque enim judicat Pater, sed omne judicium dedit Filio.* Act. 17. v. 31. *Statuit diem, in quo judicaturus est orbem in æquitate, in viro, in quo statuit.*]

10. Concessum est judici, furtim & callidè expiscari circumstantias facti litigantium: ut re sic investigatâ, sententiam statuere possit veram. col. 166.

11. Cautissimum esse debere hominem in exercendo judicio, eò quod in illo consistant omnia. Vid. col. 217.

12. Quandocunque judicia exercentur erga mundum, Angelus mortis ibidem semper præstò est. col. 407. [Conf. Apoc. 9, 11. *Et habebant super se Regem, cui nomen Hebraicè Abaddon.*]

13. Justus è mundo tollitur propter peccata generationis; vel quia DEUS prænovit, illum non fore constantem. col. 17.

ORDO JUDICII
è dictis in
LEVITICUM.

1. DEUS Sanctissimus atque benedictus sellam judicii locat illâ ipsa horâ, cum Judices consident. col. 155.

2. Permissum & præceptum est judicibus, exploratores constituere, in provincia, qui inquirant in opera mala, & illa coram judicibus referant. Quia DEUS diligit judicium, & super eo mundus consistit. col. 191.

3. Cum decretum malum decernitur erga mundum, triginta diebus hoc ipsum suspenditur, donec DEUS Sanctissimus atque benedictus illud notificet justis. col. 162.

4. Si Deus Sanctissimus, qui benedictus sit, exactè exposceret hoc ipsum, quod illi debetur, mundus ne unicô quidem momentô subsistere posset. col. 222.

5. DEUS Sanctissimus atque benedictus quàm exactissimè procedit cum justis ad pili usque subtilitatem. Cum historia huc pertinente de R. Pinchas, filio Jair. col. 62.

N 6. Certi

6. Certi præfecti quotidiè per mundum oberrant, qui observent opera hominum, venientesque referant ea coram Rege Sancto. col. 401. Et id quoque tribunalia terrena observare debent.

7. Mors justorum est expiatio seculi. col.100. [conf. Matth.20.v.28. *Filius hominis venit dare animam suam redemptionem pro multis.* 1.Tim.2, 6. *Christus dedit seipsum redemptionem pro omnibus.*]

8. Quotidie circa horam sacrificii pomeridiani DEUS Sanctissimus atque benedictus judicat omnes transgressores præceptorum Legis.col.115. [conf.Matth.27.46.*Circa horam nonam clamabat Jesus.* Luc.23.v.44. *Et tenebræ factæ sunt usque in horam nonam &c. Et clamans Jesus expiravit.*]

9. Singulis diebus tribunalia sublimia aperiri jubentur: exceptâ vesperâ diei expiationis.col.139.

10. Cum dictum sit ob tres causas famem in mundum venire: quæ omnes tamen reperiuntur in divitibus: quæritur quare tunc divites superstites maneant; pauperes autem moriantur? col.12.

11. Quamvis pauperes interdum propositum habeant peccandi: ob crucem tamen suam & miseriam domesticorum suorum hoc ipsis non imputatur. ibid.

ORDO JUDICII

è Dictis in

MUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. DEUS Sanctissimus atque benedictus justos assumit in mundum venturum, ut protegant mundum istum: quoniam & ipsi sunt de mundo hoc. col. 65. [conf. Hebr. 2, 17. *Debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex in Divinis ad expiandum peccata populi.*]

2. Propter justos & pueros Scholam frequentantes conservatur mundus, & DEUS benedictus illos è mundo tollit, cùm puniturus est populum.col.38.& 402.

3. Nisi judicium & supplicia reperirentur in mundo, homines non studerent in Lege, nec observarent mandata Domini sui, prout decet. col.339.

4. Judicium durissimum exercetur mensibus Juniô, Juliô & Decembri. col. 330.

5. Cum pars quædam litigantium judicem quendam metuit, ne scilicet propter odium aliquod antiquum ipsi adversetur; judex ille surgere debet; & discedere ab illo judicio. Quod nisi faciat, vocatur vir protervus & impudens.col.380.

6. Illo tempore cum judicium mundo imminet, hic protegitur per justum aliquem istius generationis. Ubi quomodo hoc fiat, explicatur per simile de Rege quodam &c. col.337.

TITU-

TITULUS SEXTUS.
PORTA CASTITATIS & SANCTITATIS
è Dictis in
GENESIN.

1. De pœna illius, qui obscœna loquitur, ut in eo nascantur lascivæ cogitationes ad committendas pollutiones fornicationis. col. 31. [conf. 1. Cor. 15. v. 33. *Corrumpunt mores bonos colloquia mala.* Eph. 4. v. 29. *Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat.*]

2. Parentes sponsæ eandem introducant in sponsi propria [conf. Johan. 16, 32. *Ut dispergamini unusquisque in propria.* cap. 19, 29. *Et ex illa hora accepit eam discipulus in propria.*] col. 138.

3. Quilibet homo reperiri debet ut mas & fœmina [contractô scilicet matrimoniô:) & cum peregre abit iter facturus, uxoris loco sibi sociare debet Præsentiam Divinam, per preces & pia vota. col. 139. [conf. 1. Cor. 7. v. 2. *Propter fornicationem unusquisque suam uxorem habeat, & unaquaque suum virum.*]

4. Ratio, quare homo visitare debeat uxorem suam peregrè abiturus & è via redux. col. 139.

5. Atque sic quoque nocte Sabbathinâ & nocte Baptizationis. col. 160.

6. Qui ritè observat tempus elongationis uxoris suæ; cum illo interea copulatur Gloria Divina, donec purificetur uxor ejus. col. 160.

7. Quandocunque quis tempus esse scit copularum, hilari admodum sit animô. col. 160. 140.

8. Non datur benedictio & societas DEI Sanctissimi atque benedicti, nisi ubi contractum est matrimonium: quia mas & fœmina similes sunt cœlo & terræ. col. 178. [conf. Eph. 5, 23. *Vir caput est mulieris, &c.* Et v. 31. *Et erunt hi duo in carnem unam. Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico de Christo & de Ecclesia.*]

9. Nihil datur in mundo, quod DEUS Sanctissimus atque benedictus majori zelô prosequatur, quàm debitum fœdus Divinum in perpetua conservandi sanctitate. col. 222. [conf. 1. Thess. 4, 4. *Ut sciat unusquisque vas suum possidere in Sanctificatione & honore: non in passione desiderii.*]

10. DEUS Sanctissimus copulat matrimonia, atque tunc dicitur ædificare mundos. col. 245.

11. Populi gentiles non dominati sunt in Jisraëlitas, nisi postquam hi neglexerunt denudationem fœderis. col. 251.

12. Panis ille, quem comedit improles, vocatur panis mœstorum: sed cum alicui liberi sunt, panis ejus vocatur Panis lætitiæ. col. 420.

13. De pœna illius acerbissima, qui semen suum profundit inaniter, quod Deus avertat. col. 421.

14. Si quis nudus concumbit cum uxore ad lumen lucernæ, in liberos exinde natos intrat spiritus malignus, & epileptici fiunt: vel strix illa Lilith in eos intrat, eosque occidit. col.42.

15. Quanta sit dignitas signi circumcisionis, & fœderis sancti: & quantâ pœnâ afficiatur ille, qui negligit sanctificationem ejus: (per castitatem.) Cum enim Adam Protoplastes in hoc transgressus esset, DEUS sanctissimus atque benedictus jam destruere volebat mundum; nisi respexisset id, quod Jisraëlitæ suscepturi essent Legem. col.179.

16. Generatio diluvii multa quidem perpetrabat scelera; delicta tamen ejus non consummabantur, donec sanguinem profunderent inaniter. Quid autem per hoc intelligitur? quod nempe juxta Gen.6.v.12. *Omnis caro corrumperet viam suam super terram.* col.182.

17. Quandocunque Jisraëlitæ fœdus sanctum castè custodiunt, nullus populus vel Lingua in illos dominari potest. col.201.

18. Id quod dixerunt Sapientes nostri bonæ memoriæ! Circumcisum non descendere in Infernum: intelligendum de eo casu, si egregiè caverit, ne fœdus suum pollueret. col. 250.

19. Cum amor mariti exsuscitatur erga uxorem, & desiderium hujus erga illum; ex hinc nascitur filius, qui continet duos gradus. Quare quilibet seipsum sanctificare debet, tempore copulæ. col.246. & col.229.

20. Cum homo è via redux est, magnopere cavere debet, ne aspiciat mulieres: quia calor itineris in ipso prædominatur & parum abest, quin dominium in ipsum obtineat prava concupiscentia. col.273.

21. De pœna illius, qui improles moritur: quod Deus avertat. col. 483.

22. Qui Legis est studiosus, & omnia opera sua peragit in honorem Dei sanctissimi atque benedicti; & non habuit liberos: vel si habuit, & mortui sunt: vel si ipse est sterilis: Ille magnam tamen habet portionem in mundo venturo. col.420. & 421.

23. Quomodo, cum Deus matrimonia jungat; quædam tamen adeo eidem dicantur difficilia, ac fissio maris rubri. col.184.

24. Cautissimè observandum esse signum fœderis sancti: deque pœna illius, qui illud polluit. col.507.

25. Fœdus constans atque sanctum (circumcisionis scilicet) vocatur Opus manuum ejus; & opus manuum nostrarum. col.31.

26. Qui negligenter observat fœdus circumcisionis, idem facit, ac si dirueret altare. Qui verò (vera castitate) conservat illud, idem agit, ac si altare constitueret. col.201.

27. De dicto illo: Quædam matrimonia tam difficilia esse, atque fissio maris rubri. Item; quod dicitur: Cavendum, ne alius quidam ipsi præveniat in amore. Item, an alius hic non habeat consortem? col.248.

28. Mundus non nisi super his consistit qui dominantur spiritui (seu affectui) suo: prout fecit Joseph justus. col. 268. [conf. Rom. 6. v. 12. *Non regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis ejus.*]

29. Qui

29. Qui fœdus sanctum ritè custodit, & observat præcepta Legis, vocatur Justus: & cùm benedictiones descendunt, eædem quiescunt super capite ejus: & ab illo benedictiones istæ derivantur in liberos sanctos atque probos. col. 373.

30. Quanta sit dignitas illius, qui fœdus stabile atque sanctum legitimè conservat atque stabilit. Et quanta sit pœna illius, qui facit contrarium. col. 424.

31. Non alio loco quiescit benedictio, quam ubi mas & fœmina matrimonio juncti sunt. Quod probatur exemplo Jacobi Patriarchæ; super quo pax. col. 378.

32. Uxorem ducendam esse in juventute tenera. col. 422.

33. De pœna illius, qui semen inutiliter profundit. col. 422.

34. De dignitate illius, qui studiosus est prolificationis & multiplicationis: & de pœna illius, qui præceptum illud negligit. col. 39.

35. Ubicunque celebratur circumcisio, ibi Elias præstò est, quatuor volatibus: cui propterea locanda est sella, his verbis clarè prolatis: Hæc est sella Eliæ; quod nisi quis dixerit; Ipse illuc non accedit. col. 40. & col. 251.

36. De præmio illius, qui castè custodit fœdus stabile atque sanctum: quodque propterea particeps fiat mundi venturi. col. 188. & col. 189.

37. Qui moritur improles, quamvis aliàs multis polleat benè meritis, non tamen videt faciem Adami protoplasti, qui considet ad portam Paradisi. col. 200. & col. 245.

38. Fœdus circumcisionis æquiparatur toti & universæ Legi. col. 438.

39. Ratio, quare prohibitum sit cohabitare uxori, illis annis, cùm annonæ caritas & fames dominantur. col. 450.

40. Cum Pater profert filium suum ad fœdus circumcisionis, Deus Sanctissimus atque benedictus totam aulam suam cœlestem congregat, &c. & Elias advolans, quatuor volatibus illuc accedit: hinc sella ibidem collocanda est. Ubi hic deinde ascendit & testimonium perhibet coram Deo benedicto. col. 251.

41. Cùm circumciditur infans, adstantes dicere tenentur è Psal. 55. v. 5. *Beatus, quem elegisti, & appropinquare fecisti, &c.* Deque pœna illius, qui id non dicit. col. 253.

42. Pater circumcisi hilaris esse debet per totum diem illum, quod præcisum sit præputium filii sui. col. 254.

43. Qui liberos generat in hoc mundo, meretur intrare intra Velum mundi venturi. col. 288.

44. Qui seipsum ritè sanctificare novit in hoc mundo; cùm filium generat, è cœlo in illum derivat Spiritum Sanctum: & tales vocantur filii Dei. col. 311. [conf. Joh. 1. v. 12. 13. *Quotquot receperunt eum, dedit eis potestatem filios DEI fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex DEO nati sunt.*]

45. De pœna illius, qui fœdus sanctum polluit mulieribus alienis: filius enim, qui ab illo nascitur, immundus est duplici impuritatis genere. col. 312.

46. Quicunque impedit concubitum legalem, de eo Scriptura dicit, quod concubuerit cum uxore proximi sui. col. 400.

47. Mulier illa, quæ duobus nupsit in hoc mundo, restituitur primo. col. 100. [conf. Matth. 22. v. 27. *Novissimè omnium & mulier defuncta est.*]

48. Fœdus circumcisionis vocatur Altare. col. 201.

49. Quæritur, quomodo intelligendum sit dictum illud Jesch. 60. v. 21. *Et populus tuus omnes justi, &c.* Cum tamen multi sint impii in illo? Nimirum ex eo, quod circumcidantur die octavâ: & fœdus circumcisionis vocatur sacrificium perfectum. col. 200.

50. Quindecim genera incestus recensentur Levit. 18. respectu duarum literarum Tetragrammati יה: & adhuc sex alia. vid. col. 148.

51. Præceptum est homini ut cum zelo amet uxorem suam, veroque amore cordis copuletur cum ipsa: nec oculis suis sectetur alias. col. 516.

52. Qui fœdus stabile atque sanctum castè custodit, dignus evadit, ut ab ipso generentur Reges atque dominantes: vel ipse evadit Rex. Quod nos docent exempla Josephi & Boasi. col. 251.

53. Fœdus sanctum non stabilitur, donec quis uxorem ducat, & illud loco debito inferat. col. 252.

54. Qui offert filium suum ut intret in fœdus, idem præstat, ac si obtulisset omnia mundi sacrificia. Et hinc præputium mandatur terræ: ac si altare terreum adesset. col. 253. 254.

55. Benjamin vocatur Justus, quia custodivit fœdus stabile atque sanctum. col. 356.

56. Cum pudore instituendam esse copulam maritalem, propter duos illos angelos, ad dextram & ad sinistram homini assistentes, qui sunt cupido boni, & cupido mali. col. 378.

57. Ubicunque instituitur copula legalis, ibi reperitur Gloria divina cohabitans. Et qui hanc copulam impedit, in causa est, ut Gloria divina tollatur è mundo. col. 400.

58. Qui improles moritur, non ingreditur intra velum, donec frater ejus ipsum liberet è manu Angeli perditoris. Quam ob causam hic vocatur Redemptor. col. 420.

59. Ratio, quare Elias ubique adsit locis illis, ubi circumcisio celebratur: quia nimirum ipse descendit è mundo masculino. col. 456 fol. 115.

60. Nullus est peccator in mundo, cui non concedatur pœnitentia, præter illum, qui semen inutiliter profudit. col. 467.

61. Qui habitat sine uxore, illi non cohabitat Præsentia Divina. col. 483.

PORTA CASTITATIS ET SANCTITATIS,

E Dictis in

EXODUM.

1. Fœdus sanctum vocatur janua corporis.

2. Tempore concubitûs instituendas esse meditationes sanctas. col. 18.

3. Tres sunt, qui Gloriam Divinam cohabitantem è mundo expellunt: qui concumbit cum menstruata: qui concumbit cum Syriaca (seu Gentili): & præ cæteris ille, qui infantem occidit in utero matris (i.e. qui abortum causatur. col. 4.

4. Capi-

4. Capita populi in qualibet generatione puniuntur, quia non impediunt illos, qui rem habent cum Syriacis (sive Gentilibus) & illi hoc sciant. col. 4.

5. In exilio Babylonico Israëlitæ duxerunt uxores alienas: & propterea DEUS Sanctus atque benedictus nulla ipsis exhibuit miracula. col. 10.

6. Filius probus, qui generatur ab impio, laudabilior est patre. col. 80.

7. In dicto illo Jobi 3. vers. 2. *Et nox dixit : Conceptus est vir* : Intelligitur Gabriel. col. 18.

8. Cujus semen reprobum est usque in tertiam generationem, ab istius posteris non facilè recedet improbitas. col. 132.

9. Propter dignitatem fœderis sancti, Israëlitis osores sui subjiciuntur. col. 219.

10. De præmio illius, qui custodit fœdus sanctum: quodque pœna transgressoris in hoc genere sit gladius. col. 45.

11. Qui non timet DEUM sanctissimum atque benedictum, in puncto fœderis sancti, eundem planè non timet. col. 45.

12. In mundo venturo è bello Gog & Magog nemo superstes erit, nisi qui fuerit circumcisus, & fœdus stabile atque sanctum custodit. col. 101.

13. Tempus copulæ discipulis Sapientum est Nox Sabbathica; & quidem præcisè post mediam noctem; neutiquam verò ante mesonyctium. Ratio hujus videatur col. 241. Vid. etiam fol. 28. col. 112.

14. De pœna acerbissima illius, qui cum uxore sua concumbit præter viam naturalem. col. 465. 466.

15. Historia de quodam, qui duxerat uxorem Idololatricam: cujus prosapiam cum inquisivissent, inventum fuit quod ipse filius mulieris Idololatricæ, & pater ejus è semine rejecto natus fuerit. col. 79.

16. Qui uxorem ducit alienigenam, circa illum sunt præfecti quidam, qui seipsos transformant in formas illarum mulierum, quibus ipse polluit fœdus sanctum: cumque ex hoc mundo abit, illi ipsi coram eo præcedunt, eumque polluunt. col. 476.

17. Certi quidam præfecti sunt, qui in Gehennam detrudunt eum, qui non custodit fœdus sanctum. col. 481.

18. Cùm DEUS suppliciis mundum affligere cogitat, certi quidam Angeli constituti sunt, qui sanguinem circumcisionis ante Deum apportent: quô factô decretum illud rigorosum mox rescinditur. Item quomodo fœdus circumcisionis accusationem convertat in apologiam. col. 459. [confer Hebr. 12. v. 24. *Et sanguinis adspersionem melius loquentem, quàm Abel.*]

19. Certi quidam Spiritus constituti sunt super eum, qui præputium filii sui circumcidere impedit. col. 481.

20. Non falsificandum esse fœdus sanctum. col. 158. 155.

21. Certus quidam præfectus constitutus est nomine פתות, qui persuadet homini, eumque seducit, ut intueatur pudenda, & res illicitas. Cumque hic moritur, ille ad ipsum intrat in sepulchrum, & confringit oculos ejus, quia ipsius sunt. col. 575.

22. Adhuc

22. Adhuc alii præfecti constituti sunt super illos, qui semen suum emittunt vel inutiliter; vel in brutum; vel in mulierem Dei alieni. col. 456.

23. Duo dantur Angeli, quilibet præpositus duodecim millibus præfectorum. [conf. Matth. 26. v. 53. *Et exhibebit mihi plus quam duodecim legiones Angelorum:*] Et omnes illi lachrymas profundunt super eo, qui divortium facit cum uxore sua legitima, propter septem illas benedictiones, in copulatione super illa exsuscitatas, jam verò non conservatas. col. 458. conf. Matth. 19. v. 9. *Quicunque dimiserit uxorem suam nisi propter fornicationem, & aliam duxerit, mœchatur.*]

24. De dignitate illius, qui custodit fœdus stabile atque sanctum. col. 106.

25. De denudatione circumcisionis. col. 106.

26. Propter denudationem signi sancti meriti sunt Iisraëlitæ panem cibumque accipere cœlestem. col. 108.

27. Cum circumciditur filius cujusdam, vocatur altare expiationis: cui nomen est; *Dominus signum meum* Exod. 17. v. 15. col. 117.

28. Cavendum esse, ne quis ducat viduam, præsertim si jam nupta fuerit duobus. col. 183.

29. De matrimonio primo & matrimonio secundo, videatur col. 180. & 183. it. col. 194. & 199.

30. Qui circumcisus est, & custodit fœdus sanctum, vocatur justus. col. 40. & col. 105.

31. Prohibitum est, inspicere pudenda propria & aliena. col. 117.

32. Ratio, quare matrimoniô secundô juncti continuò altercentur. Quia nimirum Spiritus ille, quem maritus prior reliquit in uxore, adversatur illi Spiritui, quem in eam introduxit maritus secundus: unde perpetua altercatio: & illa semper mentionem facit prioris mariti. col. 172. 182.

33. Mulier, cui moritur maritus, si non nubit viro alii, hôc ipsô beneficium & rem gratam præstat marito priori. col. 122.

34. Cum hominem judicant in mundo altero, inter opera ejus inquirunt, an etiam vitiaverit signum illud stabile atque sanctum: item de pœna illius acerbissima, qui signum hoc stabile atque sanctum non servavit purum; nisi plenè fuerit conversus. col. 384.

35. Cum mulieri cuidam moritur maritus, quamvis ille non fuerit verus ejus consors; & deinde verus illius compar eam quidem desiderat, illa verò eidem nubere renuit: illa propterea non punitur. Huic autem viro destinatur uxor alia. Sed levirum admittere ex præcepto tenetur. col. 183.

36. Cùm circumciditur infans, incipit vocari homo: & cùm studet in Lege, meritò demum vocatur homo. col. 153.

37. Si quædam mulier non accuratè observat dies indumentorum suorum alborum; vel si se baptizaverit, & non indicaverit marito suo, ut saltem ipsi incommoda creet; cum ipsa rem habent stryges & maligni Spiritus. col. 197.

38. Ob dignitatem fœderis circumcisionis Iisraëlitis subjiciuntur hostes sui, ut occupent hæreditates eorum. col. 219.

39. Sponsæ præparandum est conopeum nuptiale pulcherrimum, in honorem sponsæ alterius, quæ accedit & ibi quiescit. Sicut in Circumcisione locanda est sella fœderis, ut in il a quiescat fœderis Angelus. col. 299.

40. Mulier gentilis & Idololatrica, quamvis fiat proselyta; debitè tamen non legitimatur; eamque homo omninò vitare debet: quia difficile est, inquinamentum illud everrere. col. 156.

PORTA SANCTITATIS ET CASTITATIS
E Dictis in
LEVITICUM.

1. Quocunque tempore populus congregatur ad præscindendum præputium infantis, DEus Sanctissimus atque benedictus totam familiam suam cœlestem congregat, eidemque hoc notificat. col. 76. [conf. Luc. 12. v. 8. *Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei.*]

2. Pater infantis meditationem instituere debet super circumcisione, ac si obtulisset sacrificium. col. 76.

3. Quicunque approximat uxori alteri præter suam, idem facit, ac si serviret duobus dominis; [id est, Diis] col. 78. [conf. Matth. 6. v. 24. *Nemo potest duobus dominis servire.*]

4. In muliere inveniuntur quinque species sanguinis puri, & quinque species sanguinis impuri; & qui his casibus transgressor est, idem facit, ac si transgrederetur Decalogum. col. 57.

5. De dicto illo; hominem non satisfecisse præcepto de fructificatione & multiplicatione, nisi genuerit filium & filiam. col. 58. Vid. quoque col. 157. & 414.

6. Qui approximat uxori alii præter suam, quamvis illa sit soluta, illius pœna magna est: & difficile est, ut admittatur ad conversionem. col. 78.

7. Cùm quis cogitationes habet de uxore proximi sui, & deinde rem habet cum uxore propria, illius liberi, qui hinc generantur, vocantur Dii fusiles. col. 172.

8. Non præficitur homini Spiritus cœlestis, donec circumcisus est. col. 174. it. fol. 33. col. 130.

9. Illâ horâ, cùm copula exercetur hîc infra, DEus Sanctissimus atque benedictus formam quandam demittit in similitudine hominis, &c. Et si homini concederetur facultas illam videndi, tunc videret imaginem supra se adstantem: & hæc vocatur Spiritus tertius. col. 199.

10. Quicunque seipsum sanctificat hîc infra, illum sanctificant supra. col. 53.

11. In quo non invenitur signum sanctum (circumcisionis,) cum illo non instituenda est societas, nec gaudendum cum eo: imò prohibitum est eidem aperire verba Legis Divinæ. col. 130. & 131. [conf. 1. Cor. 5. v. 11. *Nunc autem scripsi vobis non commisceri cum*

fratre, qui est fornicator, aut avarus, aut idolis serviens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax, cum hujusmodi ne cibum sumere. 2. Thess. 3. v. 6. *Denunciamus vobis fratres, in nomine Domini nostri Jesu Christi, ut subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinatè.*]

11. Uxor resecare debet omnes crines & ungues, qui ipsi creverunt in diebus impuritatis suæ. col. 142.

13. Prava concupiscentia magis suscitatur in homine circa libidinem, quàm circa actus illicitos alios. col. 25.

14. De ordine copulæ conjugalis. col. 147.

15. Homo non vocatur homo integer, nisi in copula sua conjugali. col. 147. & 157.

16. Quicunque vitiat signum hoc sanctum, dignus est, ut eradicetur è mundo. col. 350.

17. Conjunctio maris & fœminæ vocatur Unum. col. 158. [conf. Matth. 19. v. 6. *Itaque jam non sunt duo, sed una caro.*

18. Antequam mulier ter fuerit prægnans, non absoluta est fructificatio ventris ejus, col. 161.

19. De dignitate fœderis sancti: unde etiam Iismaëlitis, quamvis in illis sit tantùm pars una istius signi, non verò signum totum, Deus Sanctissimus atque benedictus concedit partem terræ sanctæ, per omne tempus exilii nostri. col. 179.

20. De dicto illo; *Si mulier sementaverit, & pepererit masculum,* Levit. 12. vers. 2. col. 33.

21. Cùm homo copulatur cum uxore sua in Sanctitate & puritate, in illum è supernis derivatur Spiritus quidam sanctus. col. 75.

22. Pro præputio parari solet vasculum cum pulvere terræ, ad implendum dictum illud: Gen. 3. v. 15. *Pulvis es, & in pulverem reverteris.* col. 76.

23. Locus ille, ubi non invenitur mas & fœmina, dignus non est ut videat faciem Præsentiæ Divinæ. col. 105. & col. 65.

24. Omnes animæ creatæ sunt androgynæ: & si homo dignus est, ipsi destinatur vera compar ejus. col. 75.

25. Qui uxorem habet, in qua non est timor Domini Benedicti, ille non vocatur magnus. col. 5.

26. Qui non est uxoratus, non pertinet in genus Adami, nec dignus est Benedictione. col. 5.

27. Homo non vocatur integer, nec nomine Adam, donec genuerit filium & filiam. Deque pœna illius, qui non contrahit matrimonium, & moritur. col. 9.

28. Qui descendit ab impuro semine, tandem detegitur coram omnibus. col. 204.

29. Sacerdos, qui non habet comparem suam, arcetur à cultu. col. 275.

30. Si vir quidam descendit è latere dextro; ipse dominium habet in uxorem suam; quia

quia & ipsa venit è latere dextero. Sed si ipse venit de latere sinistro; illa dominatur ipsi; quamvis & ipsa de eodem sit latere: quoniam mas & fœmina de uno latere descendunt. col. 76.

31. Tempore copulæ conjugalis componendus est animus piis meditationibus, ut liberi generentur sancti. col. 99.

32. De temporibus studiosorum Legis, quod est de vespera Sabbathi in vesperam Sabbathi. col. 108.

33. Sub mediam noctem, vel post noctis medium congredi solent plebeji & idiotæ: sed tempus Discipulorum Sapientum est à nocte Sabbathina in noctem Sabbathinam. col. 146.

34. Si mas & fœmina se ipsos sanctificant tempore ministerii lecti, major est laus fœminæ, quàm viri. fol. 37. col. 148.

35. De dicto illo Sapientum nostrorum bonæ memoriæ; Si mulier maritum alliciat ad negotium legale, ex illis progenerantur liberi virtuosi. col. 79.

36. Sanguinem circumcisionis DEUS sanctissimus atque benedictus custodit: & cum judicia statuenda sunt super mundo, hunc sanguinem intuetur; mundumque liberum dimittit. col. 22.

PORTA SANCTITATIS atque CASTITATIS
è Dictis in
NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Justi, qui cum uxoribus suis, quæ steriles sunt, tamen copulantur, generant animas præselytorum. col. 318.

2. Cum mulier se ipsam purificat pro marito suo, abscindat ungues suos cum spurcitie illorum, & aliquid de capillis capitis sui: & hæc omnia convolvat & abscondat in foramine quodam occulto atrii sui, ubi non transeunt homines. col. 460.

3. De matrimonio primo & secundo: & quare moriatur maritus primus. col. 550.

4. Mulier quam verecundissima esse debet, ita ut ne unicum quidem pilum capitis sui denudet: nisi mala quam plurima causari velit tam supra quàm infra: & marito suo liberisque suis in specie paupertatem. col. 239. & 287.

5. Homo tenetur alloqui uxorem suam ante concubitum; quia fieri posset, ut succuba ipsi quædam illius loco substituta esset. col. 537.

6. Admonitio seria, ut quilibet caveat, ne semen suum permisceat cum familiis rejectis. col. 438.

7. Cum Justus magno zelo conservare conatur sanctitatem Domini, circa fœdus sanctum, Patriarchæ mundi eidem sese associant: & DEUS avertit iram suam. col. 439.

8. Quotiescunque Achasverus voluit congredi cum Esthera, hujus loco ipsi substituta fuit succuba. col. 533.

9. Encomium atque excellentia illius, qui fœdus sanctum ritè custodit. col. 313.

10. Nulla laus quam quis coram DEO habere queat, huic similis est, quæ eidem

tribuitur, qui fœdus ſanctum legaliter ſervat: Deus enim ſanctiſſimus atque benedictus illius quotidiè meminit. col. 314. & 315.

11. De Leviratu, rationes elegantiſſimæ. col. 317.

12. Qui fœdus ſanctum non legaliter obſervat, idem eſt ac ſi non eſſet circumciſus. col. 350.

13. Præputium deponendum eſt in vaſe cum pulvere terræ. col. 478.

14. Mulier tollere debet omnem capillum ſuum cum matrimonio jungitur cum marito ſuo. Et propterea nullam ipſa habet barbam. col. 241.

15. De pœna illius, qui vitiat ſignum fœderis ſancti, illudque immittit loco alieno. col. 508.

16. De pœna illius, qui ſemen ſuum inaniter educit; vel coit cum menſtruata; vel cum filia Dei alieni. col. 451.

17. Matrimonia cur adeò difficilia dicantur Deo, atque fiſſio maris rubri. col. 550. in fin.

18. Nulla in tali quieſcit benedictio, qui maſculus eſt ſine fœmina; quia ipſe dimidium tantùm corpus eſt. col. 573.

19. Qui vitiat fœdus ſanctum, ſeipſum vitiat: & illi liberi, qui hinc naſcuntur, vitiati ſunt ſupra & infra. col. 551.

20. Qandoque moritur homo hanc ob cauſam, ut vir quidam alius ducere queat uxorem ejus. col. 550.

21. Præſentia divina non quieſcit ſuper tali, qui non init matrimonium: & multò magis ſi ſacerdos ſit, quia hi cautiores eſſe debent, quàm omnis populus. col. 275.

22. De copula corporea quæ in hoc mundo fit: & de copula animarum mundi illius: quodque hæc fiat ſub noctem mediam. col. 318.

23. Mulier antequam nubit, vocatur filia hujus vel illius: contracto autem matrimonio eadem vocatur אשה uxor. col. 330.

24. De diſcalceatione vid. col. 343.

25. Qui ritè cuſtodit fœdus ſanctum, liberatur in ſupernis & hìc infra. col. 437.

26. Qui ſtabile conſervant fœdus ſanctum, merentur filios accipere ſanctos. col. 495.

Sequuntur Loca quædam, ob analogiam materiæ ad hunc Titulum relata.

1. Ratio arcana, quare homo anno ætatis ſuæ decimo quarto obligatus ſit obſervare præcepta. col. 225. in princip.

2. Homo cum abſolvit annum ætatis ſuæ decimum tertium, eſt filius hominis. Cum autem abſolvit annum vigeſimum, tunc filius eſt DEI Sanctiſſimi atque benedicti. Qui ipſum alloquitur è Pſ. 2. v. 7. *Filius meus es tu; ego hodie genui te.* col. 175.

3. Homo tredecim annorum vocatur filius diei. In Exodum col. 201.

TITU-

TITULUS SEPTIMUS.
OPUS MENSÆ
è Dictis in
GENESIN.

1. Homo bibere tenetur poculum benedictionis, ut dignus evadat benedictione supernâ. col.274. [conf. 1. Cor. 10, 16.

2. R. Jebha senex, quamvis habuisset quod ederet, non tamen accubuit, antequam illud petiisset è domo Regis, per preces. col. 442.

3. Poculum benedictionis vocatur Rosa. col. 17. [conf. Marc. 14. v. 23. *Et acceptô calice gratias agens, dedit illis &c.*]

4. Raf Hammenuna poculum benedictionis non dedit alii, nisi illud prius prehendisset dextrâ. &c. vid. col. 525.

5. Sinistra non debet juvare dextram in actu poculi benedictionis col. 360.

6. Ratio quare panis in mensa esse debeat, cum dicitur benedictio cibi. col. 244.

7. Discipulus Sapientum qui sese inebriat, vocatur *Inauris aurea in nare porci.* Prov. 11. v. 22. col. 269.

8. Moris est, quod conviva facere debeat id, quod vult hospes ejus. col. 345.

9. Ratio, quare manus tempore matutino impuræ sint: quodque nemo accipere debeat aquas, ab eo qui non est lotus: item quod non accipere debeat vestes suas ab eo qui non lavit manus. col. 147.

10. Homo nihil comedere debet tempore matutino, donec studuerit in Lege. col. 442.

11. De præmio illius, qui cautè observat lotionem manuum: deque pœna ejusdem qui illam negligit. col. 342. [conf. Matth. 15. v. 2. *Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? Non enim lavant manus suas, dum panem manducant.*]

12. Quod etiam qui aliquantulum saltem dormitat, & interdiu; teneatur lavare manus. col. 409.

13. Benedictio cibi dicenda non est, mensâ adhuc vacuâ. col. 507.

14. Qui cibum largitur studiosis Legis, meretur accipere divitias hujus & illius mundi. col. 510.

15. Cautè observandam esse lotionem manuum: easque aquas non amplius esse adhibendas. col. 415.

16. Ratio, quare manus levandæ sint manè; & cum quis redit è cloaca. col. 35.

OPUS MENSÆ
è Dictis in
EXODUM.

1. Explicatio benedictionum mensalium, quarum una formula incipit, המוציא: idque tam Cabbalisticè, quam populariter. col.297.

2. Benedictio cibi recitanda est cum gaudio, & velando caput. col.298.

3. Multas benedictiones, cum longævitate accidere illi, qui dicit benedictionem cibi. col.299.

4. Cavendas esse aquas ultimas. col.299.

5. Non dicendam esse benedictionem cibi super mensa vacua, quia benedictio ibidem non quiescit. col.156.

6. Qui non cautè tractat carnem & lac, sed utrumque simul comedit; & genuerit filium intra quadraginta dies, huic inditur anima de latere adverso. col.221.

7. Ratio, quare ebrio liceat dicere benedictionem cibi. col.273.

8. Si quis ad mensam suam assumit pauperem, & verba Legis meditatur, ille meretur in mundum omnium supremum ingredi: & duo angeli accedentes eidem benedicunt duabus benedictionibus. col.274.

9. Vetitum est comedere ante levatam alvum. Et ratio petitur è loco Jes. 28. v. 8. *Omnes mensæ repletæ sunt vomitu sordeque absque loco.* Adde quod salutare hoc sit corpori, & conducat sanitati. col.275.

10. Ratio, quare in benedictione cibi mentio fiat terræ bonæ &c. cùm tamen sit devastata. col. 280.

11. Cavendas esse aquas ultimas. col.280.

12. Qui tristis est, & cum dolore cibum capit propter vastatum Sanctuarium, eidem DEUS Sanctissimus atque benedictus hoc imputat, ac si reædificaret domum Sanctuarii, & omnia loca desolata Hierosolymarum. col.280.

13. Ratio quare benedictio post mensam dici nequeat, nisi in consessu trium. col. 280.

14. Admonitio, ut quis pauperes invitet ad mensam suam. col.298.

15. Tota benedictio post mensam explicatur sensu Cabbalisticô col. 298.

16. Pauperi frangendæ sunt frusta super mensa, ne erubescat aliquid accipere & comedere. col.347.

17. Qui Eleemosynam dat pauperibus de raptu & furto, ipse facit ut mentio fiat peccatorum ejus. col.347.

18. Quicunque comedit antequam oraverit orationem suam, ille defertur ac si esset hariolus & augur. col.386.

19. De præmio illius, qui benedictionem cibi, (sive post mensam,) debite recitat, & corde hilari. col.391.

20. Qui non sectatur voluptates, in eum dominium non habet genus adversum post mortem ejus. col. 290.

21. Nihil expetendum esse ab eo, qui invitus aliquid largitur & oculô malo col. 5. fol. 1.

22. Quotidie precandum est ante cibum, quamvis cibum quis habeat in domo sua: Nec præparandi sunt cibi, nisi hora una post factas preces. Nec coquendum est una die pro die alia. col. 109. & col. 110.

23. Qui convivam invitavit, cum illo etiam conversetur, & non cum alio. col. 82.

24. Poculum benedictonis elevandum est è mensa, distantiâ unius palmi. col. 331.

25. Quicunque comedit & bibit, antequam lavet manus aquis, de eo intelligendus est locus ille Levit. 19. v. 26. *Non comedetis super sanguine.* col. 386.

OPUS MENSÆ
è Dictis in
LEVITICUM.

1. Principium vini est lætitia, & finis ejus mœror. Hinc Sacerdotibus prohibitum est bibere vinum. col. 67.

2. Prohibitum est vinum libaminis Idololatræ; quamvis saltem tetigerit illud Idololatra. Deque pœna illius, qui non cautè hîc agit. col. 69.

3. Dictum illud Ecclesf. 6. v. 7. *Omnis labor hominis ob os ejus:* explicatur de eo, qui seipsum contaminat eduliis immundis: quodque hîc judicetur in mundo venturo. Unde verba illa, *Ob os ejus*, sic explicantur, quod puniatur propter os suum. Vide de pœna ejus insupportabili. col. 72.

4. Qui seipsum sanctificat hîc infra, illum sanctificant è supernis. Et sic quoque qui seipsum polluit hîc infra, eundem inquinant è supernis: quia è verbis & dictis inferioribus dependent superna. col. 53.

OPUS MENSÆ
è Dictis in
NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Qui contemnit panem, eumque rejicit in locum indebitum, illum persequitur paupertas: & certus quidam præfectus constitutus est super tales. col. 451.

2. Meditationes super benedictione cibi: & encomium atque præmium illius, qui benedicit. col. 517.

3. De rebus illis, quas homo cautè tractare & adhibere debet super mensa. col. 453.

4. De

4. De dicto illo, quod non negligendæ & diſpergendæ ſint micæ. col. 519.

5. Omninò hilaritas, ubi non invitatur DEUS Sanctiſſimus atque benedictus, & Gloria ejus cohabitans, non eſt habenda pro hilaritate. Quod ſi autem quis invitet DEUM Sanctiſſimum, etiam parentes ejus jam demortui ſimul cum illo accedunt. col. 403.

6. Non parandum eſſe convivium ullum, niſi eodem quoque fruantur pauperes. Deque pœna illius, qui hanc admonitionem negligit. col. 484. 485. 486.

7. Cùm paterfamilias accumbit menſæ, Præſentia Divina ibidem adſtat: ſed pariter quoque genus adverſum. Et ſi quis legaliter incipit benedicere, genus adverſum ſupprimitur. col. 486.

8. Ratio quare non ad benedictionem ſuper omnia utibilia recitandam, etiam requirantur tres viri. col. 486.

9. Qui accumbit menſæ & proponit verba Legis, ei de jure incumbit, ut benedictionem recitet.

10. De præmio illius, qui benedictionem dicit ſuper omni, quô utitur: & quænam ſit hujus benedictionis natura. col. 516.

11. Homo debet invitare Legis peritum, qui ſecum converſetur ex Lege Divina ſuper menſa ſua. col. 522.

12. Qui ſeipſum inquinat hîc infra, eundem inquinant è ſupernis: & hic longè removetur à DEO. vid. col. 191.

13. Quia Jiſraëlitæ comeſſantur & compotant inter alios populos, hinc refractarii & rebelles dicuntur coram DEO Sanctiſſimo atque benedicto. col. 365. & 529.

TITULUS OCTAVUS.

PORTA FESTORUM SIVE CONVOCATIO SANCTITATIS

è Dictis in

GENESIN.

1. Nocte Sabbathicâ & die Sabbathi genus adverſum ſeipſum abſcondit, exceptô Spiritu unico, qui vocatur אֹסִימָן cum tota ſua caterva: qui circumvolitant & inquirunt, utrum inveniant aliquem, qui miniſterio lecti utatur denudato corpore ad lumen lucernæ: atque tunc introducunt Spiritum malum in tales infantes, ut epileptici fiant: vel ipſa Lilith in illos ingreditur, eoſque occidit. col. 42.

2. Tres ſunt, qui ſibi ipſis malum creant: unus, qui ſibi maledicit; ſecundus, qui micas quantitate olivæ negligit; & tertius, qui lucernam accendit, antequam inſtruxit ſanctitatem, [recitandô benedictionem, cujus initium קדיש veſperâ Sabbathi:] omnes enim damnati in Gehenna eidem maledicunt: cum alias eidem benedicant, ut vera in ipſo fiat benedictio illa, quæ incipit ויתן לך' &c. col. 43.

3. Tem-

3. Tempore neomeniæ & Sabbathi, Psyche delitiis fruitur Spiritûs & Mentis suæ. col. 472.

4. Non dicendum esse nocte Sabbathinâ : *& custodi exitum nostrum* : quia omnes Spiritus maligni sponte fugiunt, seseque abscondunt, usque ad finem Sabbathi. col. 130.

5. Præceptum de accendendâ lucernâ Sabbathinâ potiùs incumbit fæminæ, quam viro: & præmium illius valdè magnum est. col. 130.

6. Ad minimum homo duo edulia cocta comedere debet die Sabbathi. col. 130.

7. Copula discipulorum Sapientum tantùm instituitur noctibus Sabbathinis. col. 140.

8. Die Sabbathi diebusque festis & neomeniarum mundus abundantiùs cibatur, quàm diebus aliis: item de distinctione inter sanctum & profanum. col. 219.

9. Circa finem Sabbathi dicimus è Ps. 90. v. 17. *Et sit jucunditas Domini DEI nostri super nos*; ut derivemus in nos jucunditatem supernam, & liberemur à judicio Gehennæ; quæ robur suum recipit hâc ipsâ horâ. col. 439.

10. Cùm Jisraëlitæ faciunt separationem [inter sacrum & profanum recitandô formulam benedictionis in hunc finem institutæ :] in exitu Sabbathi; genus adversum fugit & descendit in infernum, in locum ubi Korach & asseclæ ejus. col. 92.

11. Quomodo quis intueri debeat ungues digitorum suorum tempore separationis Sabbathinæ. col 98.

12. Vide quoque de unguibus col. 305. & col. 373.

13. In exitu Sabbathi omnes Spiritus maligni per mundum circumvolitant, ut vestiantur corpore quôdam: sed non possunt, atque tunc contra illos nos præmunire tenemur, dicendô Psalmum malorum contingentium [i. e. nonagesimum primum] col. 129.

14. Die Sabbathi & neomeniarum quietem habent damnati in inferno: & sic pariter singulis diebus ter. col. 199.

15. Eadem est ratio hirci, qui oblatus fuit festô neomeniæ; quæ fuit hirci emissorii. col. 199.

16. Tempore neomeniæ, cum Spiritus ascendit, ut delitiis Paradisi fruatur, hic intrare tenetur in speluncam illam, ubi sunt Adam atque Patriarchæ, ibique eidem datur tabella quædam signi locô; & sic intrat in Paradisum, ubi Cherubini adstant cum flamma gladii: si igitur dignus est, conspiciunt tabellam istam, eique aperiunt Paradisum: sin minus &c. vid. col. 229. & 230. ubi describitur, quomodo invicem delectentur in horto Eden, Psyche, Spiritus & Mens, festis Neomeniarum & Sabbathi aliisque majoribus. vid. quoque col. 473.

17. Die Sabbathi omnes portæ aperiuntur, & benevolentia, & quies ubique reperitur. col. 219.

18. Tres catervæ Angelorum ministrantium die Sabbathi & Neomeniæ, mentem deducunt ad locum dignitatis suæ. col. 320.

19. In inferno septem dantur gradus, & septem portæ: & animæ impiorum die Sabbathi abinde exeunt; & quietem habent, usque ad finem Sabbathi. col. 502.

20. Singulis Neomeniis animæ justorum fruuntur facie præsentiæ Divinæ. col. 277.

21. Quare die Sabbathi panis duplicatus mensæ imponi debeat. col. 515.

CONVOCATIO SANCTITATIS
SIVE
DE FESTIS
è Dictis in
EXODUM.

1. Omnes dies profesti benedictionem accipiunt à die Sabbathi: & propterea mensa probè instruenda est; quia benedictio non quiescit in loco vacuo. col. 112. fol. 28. & col. 157. 158. & 164.

2. De tribus epulis Sabbathicis, & quomodo singulis his epulis contineantur reliqua epulorum genera: unde etiam cœna Sabbathica instructior esse debet, quàm prandium Sabbathicum. vid. in Numeros col. 559. 156. & 164. & 165.

3. Quam magni æstimetur populus Jisraëliticus sub ingressum Sabbathi: & quare nocte Sabbathinâ non recitetur formula precum והוא רחום. col. 260.

4. Sabbathum æquiparatur toti legi: & quomodo hac die homo se gerere debeat: item quare die Sabbathi homo non loqui debeat, sicut diebus profestis: cum similibus quibusdam huc facientibus. col. 82.

5. Spiritus quidam præpositus est mensis, quæ vacuæ sunt nocte Sabbathi, vel nocte festi cujusdam: & hic Spiritus vocatur נגע i. e. plaga, quæ est metathesis, vocis ענג i. e. voluptas. col. 480.

6. Tempus copulæ Legisperitorum nonnisi noctibus Sabbathicis est. col. 336. & 386. & 241.

7. E quo loco in hominem die Sabbathi veniat anima adhuc alia superflua. col. 175.

8. Sub ingressum Sabbathi omnes species ignis judicii rigorosi occultantur; adeoque & ignis Gehennæ, usque ad exitum Sabbathi; & Jisraëlitæ benedictionem recitant super igne: atque tunc omnes redeunt in loca sua. col 364.

9. De anima superflua, quæ est spiritus descendens, qui superadditur hominibus; & quando descendit, priùs lavatur liquoribus aromaticis in Paradiso &c. col. 368.

10. Et iste Spiritus usum habet certum ex illo cibo ac potu Sabbathico: hinc cùm dicitur Exod. 31. v. 16. *Et custodient filii Jisraël* את השבת Sabbathum; Particula את superinvolvit significationem istius Spiritus qui probè observandus est &c. col. 365. & 366.

11. Quod circa exitum Sabbathi diu satis sit retardandum, ne videamur expellere convivam hunc sanctum. col.371.

12. De benedictione, quâ benedicitur illi homini, qui ritè instruit mensam pro Sabbatho, & quomodo, quid & quando &c. Item de casu contrario. col.453.

13. Qui prophanant Sabbatha & Festa alia deliberatô animô; illi nullam quietem habent in inferno, per omnia secula: quamvis enim die Sabbathi diebusque festis judicium ab illis cesset; nihilominus tamen non exeunt ex inferno, sicut cæteri, quibus venia conceditur exeundi. col.268.

14. Die Sabbathi ab hora diei nona & porrò, homo non studere debet in Lege: (quia Moses illo tempore mortuus dicitur) col.278. [conf. Luc.23.v.44. *Usque in horam nonam &c. & clamans Jesus &c. expiravit.*]

15. Qui die Sabbathi in jejunio sedet, illius decretum judiciale rescinditur: videatur ratio col.292.

16. Præceptum est, quod homo lavare debeat vesperâ Sabbathi in Sabbathi honorem. videatur ratio col.364.

17. Ratio, quare prohibitum sit jejunare die Sabbathi: item quare (si dies jejunii alicujus incidat in Sabbathum,) diei jejunii sui adhuc aliam superaddere debeat, & quidem præcisè septimanæ primum. col.371.

18. Quod homo teneatur incurvare digitos suos coram lucerna, sub egressum Sabbathi: quodque intueri debeat quatuor digitos manus dextræ, extroversos & non intro in manum versos. col.373.

19. Die neomeniæ atque Sabbathi Gloria Divina in cœlo quodam, qui vocatur רקיע i.e. firmamentum, manifestatur, & justi adveniunt, & coram ea se incurvant. Et si justi illi induti sint veste quadam honorificâ è bonis suis operibus, quæ fecerunt in hoc mundo; nunc, cùm reverentiam hanc exhibent Divinæ Gloriæ, vestiuntur vestibus aliis. col.376.

20. Quot laudibus & benedictionibus cumulentur Jisraëlitæ, ita ut illis benedicant impii in Gehenna; qui sub egressum Sabbathi in infernum redeunt, cum dicimus: *Et ipse est misericors &c.* Item de ordine Sanctificationis Sabbathinæ, & de dicto Ps.90. *Et sit jucunditas &c.* col.371.

21. Ratio, quare dicamus è Ps.90.v.17. *Et sit jucunditas Domini &c.* Sub exitum Sabbathi. col.95.

22. Sabbathum & omnia festa memoria sunt exitus ex Ægypto. col.67.

23. Mundus non aliter subsistit, nisi per illos, qui creati sunt è concubitu noctibus Sabbathicis instituto. col.159.

24. De præmio Spiritus, in Paradiso inferiore; quodque hic omni Sabbatho & neomenia deliciis fruatur superioribus cùm mente sua. col.174.

25. Multi præfecti constituti sunt, qui cùm anima illa redundans, quæ die Sabbathi Jisraëlitis superadditur, rursus discedit, cum ipsa exeunt: omnemque dolorem & tristitiam & mœrorem à Jisraëlitis arcent; nec non ab illis, qui in gehenna judicantur. col. 460.

26. Admonitio seria, de gaudio Sabbathino; quodque mensa hac die sic instruenda sit, ut ab ea benedictionem accipiant omnes dies hebdomadæ: item de necessitate trium epulorum; & de pœna illius, qui illa non cautè observat. col. 157. & 158. item col. 164.

27. Hominem die Sabbathi non exhilarari debere solum, & sine pauperib. Quodq; voluptas dierum festorum & neomeniarum major sit quam Sabbathi &c. col. 158. & 157.

28. De tribus epulis Sabbathicis, quò pertineant, & quid denotent? col. 157.

29. Quod homini die Sabbathi detur anima alia. col. 157. & col. 158.

30. Quod Sabbathum multis gradibus sublimius sit cæteris festis. col. 157. & 158.

31. Quare die Sabbathi recitetur hæc precatiuncula: ואני תפילתי: vid. ibidem: item Sectione Trumah col. 278.

32. Quod inter aromata, quæ adolentur sub egressum Sabbathi, sumenda sit myrtus. col. 374.

33. Quod tempus copulæ Legisperitorum sit nox Sabbathica, & præcisè mesonyctium; & quare? col. 241.

34. Nocte Sabbathica & festorum & neomeniarum psyche à corpore separata eandem assumit speciem in qua vixerat, illoque corpore & ossibus vestitur. Et nisi homines præ stultitia quasi cæci essent, illam videre possent sub exitum Sabbathi & festorum atque neomeniarum. col. 252. 253. & 279.

35. Die Sabbathi circa nonam pomeridianam mortuus est Moscheh Magister noster, super quo pax! & Joseph justus: & sic David Rex, super quibus pax. col. 278.

36. Cum nocte Sabbathi non dici soleat precatiuntula illa: *qui custodit populum suum Jisraël in æternum. &c.* quia custodia opus non habemus; quæritur, quare Sapientes nostri bonæ memoriæ præceperint, hominem non debere solum exire nocte diei quartæ; & nocte Sabbathi. &c. col. 367.

37. De pœna illius, qui verba inania profert in Synagoga die Sabbathi. col. 367.

38. Ratio, quare die Sabbathi ad Librum Legis advocentur septem; & die festo, quinque; & die expiationis, sex; & die neomeniæ, quatuor? col. 368.

39. Prohibitum est Angelo Ecclesiæ (sive Præcentori;) ne legat in Lege, nisi prius Sectionem illam perlustraverit. Item de ritibus istius lectionis vid. col. 370.

40. Cautè adornandas esse delicias Sabbathi; & procuranda omnia eidem necessaria dum adhuc dies est. col. 82.

41. Lectio quæ legenda fuit Sabbatho præterito, non est legenda Sabbatho sequente. col. 370.

42. De pœna illius, qui non singulis Sabbathis lectiones Sabbathorum illorum proprias legit. col. 370.

43. Qui die Sabbathi loquitur ea, quæ dicenda sunt diebus profestis, eidem hoc imputatur, quasi fecisset opus aliquod, vel exivisset è termino Sabbathico. col. 370.

44. Singulis neomeniis & Sabbathis ascendunt animæ usque ad locum quendam, qui vocatur murus Hierosolymarum: intrò autem pergere nequeunt, quia nondum dealbatæ sunt; & ibi delectantur. Porrò autem hinc abeunt & conspiciunt pœnas impiorum in gehenna. col. 379.

45. Sin-

45. Singulis Neomeniis & Sabbathis Anima justorum accedit ad illos peccatores, qui sustinent pœnas suas: prout etiam ad illos, qui tolerant mala quædam propter unitatem Dei Sanctissimi atque benedicti; abiensque hæc annunciat Messiæ; hic igitur in se suscipit partem aliquam dolorum istorum: quod nisi fieret, impossibile esset ut subsisterent. col. 379. [conf. Matth. 8. v. 17. *Ipse infirmitates nostras accepit, & ægrotationes nostras portavit.*]

46. Singulis diebus hora sacrificii pomeridiani judicium instituitur; exceptâ die Sabbathi, quia hoc tempore beneplacitum excitatur: hinc Mosches Magister noster, super quo pax! mortuus est circa sacrificium pomeridianum Sabbathinum; ut indicetur, illum non esse mortuum, ut cæteri homines moriuntur. col. 158.

47. De voce illa Ex. 31. v. 17. וינפש, quod communiter sonat: *& respiravit.* Mysticè autem dividitur, quasi dicatur וי נפש væ animæ! vel potius, væ corpori! col. 366.

48. Homo testimonium illud Gen. 2. v. 1. ויכלו השמים *& perfecti sunt cæli & terra* &c. perhibere debet, cum gaudio & animo lubente. col. 372.

CONVOCATIO SANCTITATIS, seu DE FESTIS

E Dictis in

LEVITICUM.

1. Die Sabbathi non dicitur: Convocatio Sanctitatis; quia ipsa est Sanctitas. Sed festa sic inchoantur sanctificando: quia Sabbathum sublimius est illis. col. 180.

2. Quod etiam non dicatur: Convocatio Sanctitatis, festo novi anni; & die expiationum. col. 180. & 182.

3. Peccatoribus in Gehenna quies conceditur die Sabbathi: Cum simili quodam. col. 181.

4. Si festum incidat in diem Sabbathi, quare non instruantur duæ mensæ. col. 181.

5. Non esse negligenda tria epula Sabbathica: & si in Sabbathum incidat festum aliud, quomodo ordinanda sint tria hæc epula. col. 182.

6. Quid intersit Sabbatho, utrum quis loquatur inania, illa die, an minus? Quodque qui hoc facit, dicatur transgressus esse limitem. col. 203.

7. Ratio, quare rescindatur decretum aliquod judiciale, vel ante septuaginta annos contra aliquem promulgatum, si die Sabbathi sedeat & jejunet. Una cum simili. col. 203.

8. Omni neomenia, omnique Sabbatho & festo, Deus Sanctissimus atque benedictus accedit, & visitat Iisraëlitas. Hinc quilibet seipsum ritè præparare debet. col. 221.

9. Ad tertium Sabbathi epulum necessariò requiritur Panis. col. 181.

10. Ratio, quare die Sabbathi necessariò facienda sit benedictio super vino. col. 181.

11. Quamvis Iisraëlitæ sint in exilio; Deus Sanctissimus atque benedictus, tamen advenit eosque respicit singulis Sabbathis, neomeniis, & festis: propter Pignus illud, (quæ est Lex divina,) quam in manibus suis habent. Una cum simili de Rege quodam. col. 221.

12. Die Sabbathi adhuc una homini superadditur anima è mundo venturo. col. 182.

13. Ne parcus sit homo circa expensas in Sabbathum & festa; & confidat in Dominum. col. 214.

14. Homo die Sabbathi & neomeniæ sit hilaris lætique animi: quia DEUS Sanctissimus atque benedictus manifestatur nobis illis diebus. col. 221.

15. Ad dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ! Afferte mihi expiationem; quia diminui Lunam; egregia explicatio. col. 142.

16. Singulis neomeniis & Sabbathis psyche, spiritus & mens hominis invicem uniuntur; & adorant (reverentiam exhibendo) Regem sanctum, qui benedictus sit. col. 126.

17. De dignitate Sabbathi super cætera festa. col. 181.

18. Quod nocte Sabbathi ad recitandam benedictionem panis per formulam מוציא, frangendus sit panis inferior. col. 186.

CONVOCATIO SANCTITATIS seu DE FESTIS;

è Dictis in

NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Quod die Sabbathi non recitatur hæc precum formula: Et ipse est misericors, &c. col. 450.

2. De pœna illius, qui adornare potest tria epula Sabbathina; & illa tamen negligit. col. 402. & col. 522.

3. Singulis neomeniis homo tenetur suscipere faciem Divinæ præsentiæ. col. 580.

4. Cùm incipit Sabbathum, animæ superfluæ descendunt super populum sanctum; & animæ justorum ascendunt. col. 328.

5. Et sub exitum Sabbathi animæ istæ iterum ascendunt: & interrogantur, quæ nova iisdem proposita sit explicatio in Lege? & utrum novi quid istius generis audiverint? col. 328.

6. Qui in Legis studio versatur die Sabbathi, illius præmium majus est, quam si id faciat diebus profestis. Et quo præmio afficiatur Pater talis Viri. col. 329.

7. Quamvis die Sabbathi descendat anima redundans super omnes Iisraëlitas; hoc tamen non fit æqualiter: sed quilibet eam accipit pro suo gradu: Nimirum quatenus vel benignus est, vel severus; vel perfectus, vel justus, vel sapiens vel intelligens, eatenus peculiarem quoque accipit animam superfluam. col. 448.

8. Singulis neomeniis & Sabbathis & festis masculi illi, qui in mundo altero degunt, ascendunt ad Regem Sanctum. col. 317.

9. De tribus epulis Sabbathicis, & quid designent; deque præmio illius, qui eadem celebrat ritu debito. col. 559. Ubi etiam exponitur: quare dicatur tempore sacrificii pomeridiani; ואני תבילתי &c. col. ead.

10. Qui tria epula Sabbathina observat, non opus habet ut metuat, sibi jejunandum fore (propter somnium aliquod infaustum) die Sabbathi: quia nihil tale ipsi accidet. col. 559.

11. Quod nocte Sabbathinâ non dicatur formula illa: Et ipse est misericors, remittet peccatum, &c. col. 450.

12. Cuicunque possibile est, is singulis epulis Sabbathicis apponat quatuor panes. col. 453.

13. De

13. De pœna illius, qui lucernam accendit, antequam Iisraëlitæ dicant benedictionem de sanctificando Sabbatho. col. 455.

14. Admonitio seria, quod quilibet pro facultatibus suis in honorem Sabbathi adornare debeat lucernas & sellas. col. 520.

15. Quod in benedictione nocte Sabbathi super vino recitandâ, verba quædam omittantur, quæ agunt de convocatione Sanctitatis, quæ efficiunt voces septuaginta duas. col. 454. & in Genesin col. 26.

16. Quare in Sabbatho panis duplex apponatur. col. 515.

17. Quod epula Sabbathica respectum habeant ad Sapientiam cum corona unitam; ad pulchritudinem; & ad regnum. col. 559. & in Exod. col. 157. & 165.

TITULUS NONUS.

DE FESTO PASCHATOS ET RELIQUIS FESTIS IN SPECIE

è Dictis in

EXODUM.

1. Præceptum est, historiam Exitûs ex Ægypto enarrare corde hilari: & de præmio illius, qui hoc observat. col. 70.

2. Ratio, quare DEUS præceperit enarrationem istius exitûs ex Ægypto: cùm tamen coram eo omnia sint manifesta atque cognita. col. 70.

3. Qui comedit fermentatum tempore Paschali, idem facit, ac si adoraret Idola. col. 317.

4. Quod homo teneatur hilaris esse temporibus festivis, & benefacere pauperibus. In Genes. col. 35.

DE FESTO PASCHATIS

E Dictis in

LEVITICUM.

5. De agendis vesperâ Paschali, item de his, quæ agenda sunt nocte Paschali: nec non de quatuor calicibus epuli Paschalis. col. 183.

6. Benedictio recitanda super numeratione manipuli, recitanda est stando. col. 186.

7. Qui non numerat numerationem dierum manipuli, non vocatur purus. col. 187.

8. Quod homo teneatur exhilarari tribus festis majoribus, quasi nimirum invitasset convivam aliquem &c. Una cum Simili de Rege quodam &c. quodque hæc multò magis fieri debeant die Sabbathi: & quæ sit inter hoc & cætera Festa differentia. Una cum simili de filio Regis. col. 180.

DE

DE FESTO PASCHATIS.

E Dictis in

NUMEROS.

9. Qui comedit fermentatum tempore Paſchali, mortem ſibi accelerat in mundo hoc & in mundo venturo: Quod obſervari poteſt voce מחמצת; ubi prima litera cum ultima mortis; mediæ autem fermenti ſignificationem habent.

10. Azyma efficiunt, ut fugiant omnes Spiritus noxii: quod etiam efficit nomen שדי ſi ſcribatur in poſte januæ. Et hinc azyma vocantur מצות quaſi à bello, quod inferant ſpiritibus malignis. col. 468.

11. Dictum illud Jeſai. 58. v. 9. *Tunc invocabis, & Dominus exaudiet*; explicatur de azymis & ſeptem diebus Paſchalibus. col. 548.

DE FESTO PENTECOSTES

è dictis in

GENESIN.

12. De dignitate & præmio illius, qui in Lege ſtudet, nocte Pentecoſtali. Una cum hiſtoria de R. Schimeone filio Jochai. col. 30.

E Dictis in

LEVITICUM.

13. In quocunque eſt Spiritus Pietatis, ille non dormit nocte Pentecoſtali; ſed ſtudet in Lege orali. Una cum ſimili. col. 188.

DE FESTO NOVI ANNI & DIE EXPIATIONIS.

E Dictis in

GENESIN.

14. De feſto Novi Anni & ſigno tubæ: item de hirco emiſſario: & quare unus immolandus fuerit Domino; ubi quæritur, ſi hoc factum ſit ad Samaelem ab Iiſraëlitis arcendum, annon ſuffeciſſet hircus unus. Una cum ſimili. col. 328.

15. Quod die expiationis homo non teneatur confiteri peccata ſua coram alio: & quam ob cauſam. 351.

16. De tuba & de die expiationis vid. quoque col. 287. Ubi ſimul traditur ratio, quare in confuſionem ſeducatur Satan.

17. De feſto Novi Anni & die expiationis; item de feſto tabernaculorum videri quoque poſſunt columnæ 207. & 208.

18. Quamvis homo confeſſus eſt peccata ſua die expiationis præteritâ, & revera converſus ſit; bene tamen agit, ſi eadem ſemper iterum confiteatur. col. 216.

19. Qui aliquid comedit die Jejunii nona menſis Abh: idem facit, ac ſi comederet de nervo luxato. col. 390.

20. Fe-

20. Festô Novi Anni & die expiationis tres formulæ recitandæ sunt, quarum initium est וככן. col. 92.

E Dictis in

EXODUM.

21. De festo novi anni deque libris viventium & de libris mortuorum. col. 57. 58. 59. [conf. ad Philip. 4. v. 3. *Quorum nomina sunt in libro vitæ.* Apoc. 3. v 5. *Qui vicerit, &c. non delebo nomen ejus è libro vitæ.* cap. 13. v. 8. *Quorum non sunt scripta nomina in libro vitæ agni.* cap. 17. vers. 8. *quorum non sunt scripta nomina in libro vitæ.* cap. 20. vers. 12. *Et libri aperti sunt: & alius liber apertus est, qui est liber vitæ: & judicati sunt mortui ex his, quæ scripta erant in libris.* ibid. v. 15. *Et qui non inventus est in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.* cap. 21. v. 26. *Non intrabunt in eam, nisi qui scripti sunt in libro vitæ agni.* c. 22. v. 19. *Si quis diminuerit &c. auferet Deus partem ejus de libro vitæ.*]

22. Datur palatium, quod vocatur meriti; item aliud quod vocatur culpæ. Festô novi anni autem utriusque fit invicem comparatio: & hoc est, quod dicitur de lance meriti & de lance culpæ. col. 479.

23. De die expiationum materia plenissimè tractatur; unà cum ratione nominis. col. 322.

E Dictis in

LEVITICUM.

24 Quod circa festum novi anni & diem expiationis Conciones haberi debeant in cœtu plurium. col. 11.

25. Meditatio, quæ instituenda est super clangore tubæ: quod clangere non debeat, nisi talis, qui exactè noverit methodum meditandi. col. 181. 283. & 192. [conf. Matth. 24. v. 31. *Et mittet Angelos suos cum tuba & voce magna.* 1. Cor. 15. v. 52. *In novissima tuba mortui resurgent &c.* 1. Thess. 4. v. 16. *Ipse Dominus in tuba Dei descendet de cœlo.*]

26. Preces novi anni & diei expiationum publicè non recitandas esse à quolibet, sed à talibus tantùm, qui eruditi sunt, & justorum operum studiosi. Multò magis autem cautionem adhibendam esse his temporibus circa clangorem tubæ. col. 28. & 30. Ubi plenè tractatur tota hæc materia de sono tubæ, & meditationibus ad eundem requisitis.

27. De sono tubæ videatur etiam col. 320.

28. Si homo justus peccet, peccatum hoc absconditur in profundo maris. col. 193. Atque hinc ortus est ritus festô novi anni abeundi ad flumina & recitandi versiculum illum Michæ 7, 19. *Et projicies in profunda maris omnia peccata eorũ.* vid. etiã col. 323. & 114.

29. De festo novi anni, & quare DEUS Sanctissimus atque benedictus mundum judicet per testes & probationes: & testimonia edita conscribat igne nigrô super igne albo. Et quare hæc omnia fiant, cùm tamen omnia manifesta sint ipsi, col. 191.

30. Per totum annum certi præfecti per mundum obvolitant, ut contueantur opera hominum, quæ deinde referunt coram DEO Sanctissimo atque benedicto. col. 191.

E Dictis in

NUMEROS.

31. Babylonii ex ignorantia instituunt & cum dubio, clangorem tubæ Altum & Bassum: & nesciunt, quod utrôque modô præcisè sit opus. Altus enim sonus denotat judicium remissum; & Bassus judicium rigorosum. col. 428.

32. Quod die novi anni recitanda sit formula וּבְכֵן צַדִּיקִים. col. 401.

33. Quomodo tres modi clangendi tubâ, applicentur ad exilium Iisraëlitarum. col. 401.

34. Tota materia de clangore tubæ ulteriùs explicatur col. 430. & 283.

35. Festum novi anni celebrandum est per biduum, quamvis non ob dubium de ortu Lunæ, sicut fit in festis aliis. col. 425.

36. De clangore tubæ vide etiam col. 548.

37. De festo novi anni plenissimè tractatur, & quare hoc sit initium judicii. col. 424

DE DIE EXPIATIONIS

E Dictis in

LEVITICUM.

38. De die expiationis, & quomodo judicent juxta meritum & juxta culpam. vid. col. 200.

39. Ratio dicti illius: Qui comedit die nonâ, idem facit ac si jejunaret die nonâ & decimâ mensis Tisri. col. 122.

40. Quando Iisraëlitæ expiati sunt die expiationis, DEUS Sanctissimus atque benedictus omnia illorum peccata conjicit in capita populorum mundi. Unde si scivissent populi gentiles, quodnam fuerit mysterium hirci emissarii, Iisraëlitas ne unicâ quidem horâ in mundo reliquissent. col. 194.

41. Propter amorem, quo DEUS Sanctissimus atque benedictus Iisraëlitas diligit, iisdem dedit diem expiationis. col. 112.

42. Die expiationis legitur sectio Acharè moth: ut mentio fiat mortis duorum filiorum Aaron: fiatque expiatio locô duorum hircorum. Quia mors justorum expiat peccata generationis. col. 100.

43. De tribus libris, qui aperiuntur die expiationis: & de tota materia diei expiationis vid. col. 119. & col. 120.

44. Tribunalia cœlestia semper sunt aperta, exceptâ vesperâ diei expiationum. col. 119.

45. Explicatio Cabbalistica de ritu numerandi conspersiones sanguinis hirci expiatorii, ut diceret: Semel: Semel & semel &c. col. 195.

46. Sacerdoti magno intranti Sanctum Sanctorum ad pedem alligatus fuit quasi funiculus; ut si ibidem fuisset mortuus, per hunc potuisset extrahi. col. 195.

47. Quicunque dicit, non opus esse opere in omnibus; vel voces non clarè proferendas, illius exturgescat Spiritus. col. 203.

48 Ra-

48. Ratio, quare nocte expiationis recitanda sit formula כָּל נִדְרֵי vid. col. 414.

49. Bonum est, ut etiam pueri jejunent die expiationum, totumque diem maneant in Synagoga col. 374.

DE FESTO TABERNACULORUM.

E Dictis in

GENESIN.

50. Omnibus septem diebus festi Tabernaculorum preces fiunt pro pluvia: ut populi mundani strenuè incumbant agriculturæ, nec veniant & imisceantur Iisraëlitis. col. 197.

51. Quare immolati fuerint septuaginta tauri, intuitu populorum mundanorum. Unà cum simili. col. 197.

52. De dicto illo: quod videns umbram suam nocte Hoschanah magni (seu dici ultimæ festi tabernaculorum,) absoluturus sit annos suos. col. 60.

53. De festo tabernaculorum brevibus agitur. col. 60.

54. De fusione aquarum: Una cum explicatione dicti illius Hillelis: Si ego hîc sum; omnia hîc sunt. col. 70. [conf. Joh. 7. v. 37. *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat.*]

E Dictis in

EXODUM.

55. De mysterio festi Tabernaculorum & quatuor speciebus Rami festivi mysticè expositis. col. 324. & 325.

56. E festo novi anni, & festo Pentecostes discitur; quod omne initium sit difficile, finis autem jucundus. col. 324. & 325.

E Dictis in

LEVITICUM.

57. De sessione in tabernaculis: quodque homo hospites supernos ad se invitare; & eleemosynam pauperibus distribuere debeat antequam ipse comedat; & aliis prolixius videatur col. 198.

58. Cùm Iisraëlitæ capiunt ramum palmæ & citrum, (ut benedictionem desuper recitent:) hoc signum est, quod vicerint die Expiationis accusatores suos: Una cum simili. col. 202. [conf. Apoc. 7. v. 9. *Amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum &c.*]

59. E vocula כְּיַן Cant. 8. v. 7. probatur; quod in festo tabernaculorum die secunda, sexta, & septima vinum & aquam libaverint super altari. col. 97.

60. Tres myrti exponuntur de tribus Patriarchis. col. 60.

61. Ratio quare die ultima festi Tabernaculorum fasciculum saliceum concutiant. col. 54. fol. 14. Ubi tota hæc materia de festo Tabernaculorum, deque quatuor speciebus fasciculi palmei explicatur.

62. Quare nocte Hoschianah magni ad splendorem Lunæ disquirant de umbrâ sua; & si cuidam vel caput, vel aliud è membris ejus, desit, quid hoc sibi velit? col. 4.

E Dictis in

NUMEROS.

63. Rationes de Festo tabernaculorum, & fasciculo palmeo, & octodecim quassationibus, Cabbalisticè explicatæ reperiuntur. col. 475. & 476. Ubi plurima invenies de numero octodecim. [conf. Luc. 13. v. 4. *Sicut illi decem & octo, supra quos cecidit turris in Siloa &c.* v. 11. *Ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo, &c.* v. 16. *Quam alligavit Satanas decem & octo annis, &c.*]

64. Quod taurorum numerus festo tabernaculorum immolatorum, propterea diminutus fuerit, quia illo mense Iisraëlitæ multâ observatione præceptorum Legis effecerint, quod & peccata sua diminuerentur, & angeli perditores super peccata constituti; qui sunt Præfecti septuaginta populorum. col. 476.

65. Instituendum esse gaudium die Pentecostes, quod vocatur Gaudium Legis; ubi Lex conoratur coronâ suâ. col. 476.

66. Admonitio seria ut diebus festis pauperibus aliquid distribuatur; iidemque ad mensam assumantur: deque pœna illorum, qui hoc negligunt. col. 484.

67. Cùm Jesch. 58. v. 9. dicitur: אָז *tunc invocabis &c.* per literam א vocula אָז, denotatur Tabernaculum: & per ז septem species fasciculi palmei; quæ sunt tres ramuli myrtei; duo salicei; & palma, & citrus. col. 548.

68. In dicto illo: Cant. 7. v. 8. *Dixi*: אֶעֱלֶה *ascendam in palmam &c.* literis vocis אֶעֱלֶה denotantur literæ initiales specierum fasciculi palmei; ita ut א sit אֶתְרוֹג citrus; ע עֲרָבָה salix; ל, לוּלָב palma; & ה, הֲדַס myrtus. col. 548.

TITULUS DECIMUS.

SEMITA JUSTORUM.

E Dictis in

GENESIN.

1. Homo, qui ambulat in via bonâ, in se derivat Spiritum Sanctum supernum &c. & filius ille, qui ab ipso generatur, descendet de genere sancto atque superno. col. 175. & 177.

2. Excellentia piorum transcendit omnia; quin etiam excellentiam eorum, qui per pœnitentiam convertuntur. col. 117.

3. Qui sustentat Studiosos Legis, illisque alimenta subministrat, meretur accipere divitias mundi hujus & mundi venturi. col. 510.

4. Legis Studiosi cum uxoribus non copulantur nisi de nocte Sabbathi, in noctem Sabbathi: per totam autem septimanam cum ipsis copulatur Gloria divina cohabitans. col. 101.

5. Cùm Noah videret, quod Ætas illa, in qua viveret, mala esset; ipse occultatus in Lege studebat. col. 186.

6. Cum

6. Cum homo polluit viam suam, in se attrahit omnes spiritus malignos. Quæcunque autem occultantur ab oculis aliorum, magnum accipiunt auxilium è supernis. col. 25. [conf Matth. 6. v. 4. *Sit eleemosyna tua in abscondito, & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi in propatulo.* Matth. 6. v. 6. *Clausô ostiô, ora Patrem tuum in abscondito, & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi in propatulo.*]

7. Si secta quædam, quæ non respicit honorem Dei, subsistere potest, cum unanimes sunt & in una societate permanent: multò magis societas sancta talium, qui student in Lege. col. 221.

8. Homo ne loquatur verba inania, quæ in ipso excitare queant pravas cogitationes, ut polluat signum fœderis sancti. col. 31.

9. Quod homo Jugum regni cœlorum lubenti animo singulis noctibus in se suscipere, & depositum suum Domino restituere (animam scilicet eidem commendando:) mane autem dicere debeat (è Num. 24. v. 5.) *Quam bona sunt tentoria tua Jacob: &c.* col. 36. [conf. 2. Tim. 1. v. 12. *Certus sum, quod potens est depositum meum servare in illum diem.*]

10. Timor Domini triplex est: primò cum timetur pœna, quæ hoc in mundo nobis immitti potest; secundò, cum timetur pœna mundi venturi; & tertiò, qui verus est timor, cum homo Deum timet ob magnificentiam & potentissimum robur atque Majestatem ejus; quodque eidem meritò debeatur reverentia. col. 37. [conf. Actor. 9. v. 31. *Ecclesia per totam Judæam &c. ædificabatur ambulans in timore Domini.* 2. Cor. 7. v. 1. *Mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus, perficientes sanctificationem in timore DEI.* Eph. 5. v. 21. *Subjecti invicem in timore Christi.* Col. 3. v. 22. *Servi obedite per omnia Dominis carnalibus, &c. in simplicitate cordis timentes Dominum.* Hebr. 12. v. 28. *Habemus gratiam, per quam serviamus, placentes Deo cum metu & reverentia.*]

11. Credendum est, Deum esse in supernis; & illius unitas ritè curanda est; idemque quoque amandus est utroque cupidinis genere, bono scilicet, & malo; credendumque, quod ille qui est יהוה i. e. Dominus benignus; etiam sit אלהים i. e. Judex severus. col. 38.

12. Cum homines benè instituunt vias suas; Gloria divina habitat in terra, & propter illos omnia bona in mundo reperiuntur. Casu contrario autem eadem sursum ascendit, & terra disperditur, ob malum eorum qui in ea habitant. col. 151.

13. Influxus superni non demittuntur, donec hîc infra aliquid præparetur, ubi quiescere queant. col. 223.

14. Mulier non debet suscipere convivam nisi cum consensu mariti sui. Paterfamilias quoque non debet recipere hospitem talem, quem novit esse impium. Hospes etiam non debet alios hospites secum introducere. col. 202.

15. Portio proselyti non tam perfecta est, quam portio Jisraëlitæ. col. 40.

16. Si quis objurgat proximum suum, quamvis hic admonitionem ejus non suscipiat, ille cum hoc non punitur propter peccatum illud (sciente ipso) commissum. Sed tamen (si pœnæ hujus particeps esse nolit,) tam seria debet esse increpatio illa, donec hic eum-

eundem verberet, vel ei maledicat. col.204. [conf. Matth. 18. v. 15. *Si autem peccaverit in te frater tuus, vade & corripe eum inter te, & ipsum solum, &c.*]

17. De impiis illis, qui opera sua occultare volunt coram mundi domino, qui benedictus sit! Unà cum simili. col.502. [Actor.5.v.3. *Anania, cur tentavit Satanas cor tuum, mentiri te Spiritui Sancto, & fraudare de pretio agri?*]

18. Justi seipsos custodiunt, ne polluantur operibus malis. Quicunque enim polluitur, & polluit mundum hunc, non resurget ad mundum venturum: sed resurget ad judicium magnum. col.206. [conf. Luc.14.v.14. *Retribuetur tibi in resurrectione justorum.* Joh.5.v.29. *Procedent, qui bona fecerunt, in resurrectionem vitæ: qui vero mala egerunt, in resurrectionem judicii.* Apoc.20.v.5.6. *Cæteri mortuorum non revixerunt, donec consumentur mille anni. Hæc est resurrectio prima. Beatus & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non dominatur &c.* Apoc. 20. v. 13. *Et dedit mare mortuos, qui in eo erant, & mors & infernus, dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant: & judicatum est de singulis, secundum opera ipsorum.*]

19. Quicunque saltem desiderio tangitur inspiciendi & addiscendi Sapientiam, quamvis non possit, laude tamen dignus est. col.207. [conf. Act.8.v.28. *Ecce vir Æthiops eunuchus &c. revertebatur, sedens supra currum suum, legensque Esaiam Prophetam &c.* v.34. *Obsecro te, de quo Propheta dicit hoc, de se, an de alio aliquo &c.*]

20. Cum judicium mundo imminet, homo cavere debet ne nominis ejus mentio fiat coram Deo sanctissimo atque benedicto; ne forte & peccata ejus commemorentur coram illo. col. 207.

21. Homo non solus ambulare debet in via, sed cum alio quodam, cum quo loqui possit de divina Lege. col.213. [conf. Matth.10.v.2. *ubi emittuntur sex paria.* Luc.10.v.1. *Posthæc designavit Dominus & alios septuaginta duos: & misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem, &c.*

22. Corpus hominis vocatur Castrorum nomine: hinc dicitur Deut.23,14. *& erunt castra tua sancta, & non videbitur in te turpitudo aliqua:* i.e. turpiloquium, ex ore tuo egrediens. col.220. [conf. Eph.5,4. *Aut turpitudo, aut stultiloquium, aut scurrilitas &c.*]

23. Homo admonitiones suas erga impium perpetuo continuare, nec eundem dimittere debet, quia aliàs statim relaberetur ad viam suam pravam. col.226.

24. Si quis proximum suum aliquid boni edocet, omnia bona opera hujus, eidem imputantur qui eum ita docuit, quasi ipse illa fecisset. col.226.

25. Multas tentationes acerbas & dolorosas justi tolerant à prava concupiscentia, ut ritè præparentur ad mundum venturum. col. 406.

26. Beneficia, quæ quis in pios confert, hominem in mundo protegunt. col. 275. [conf. Matth. 10. v. 40. *Qui recipit vos, me recipit: & qui me recipit, &c.* cap. 25. v. 40. *quæcunque fecistis uni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis.*]

27. Antequam homo aliquid faciat vel discat, fœdus inire debet cum Deo Sanctissimo atque benedicto, ne hic ob eo discedat: & deinde facere potest, quæ ipsi facienda sunt pro lubitu suo. Una cum simili de homine quodam &c. col.285.

28. Justi

28. Justi non attingunt scopum DEI Sanctissimi atque benedicti, nisi post multa temporum intervalla, atque gradatim: sed pœnitentes, qui convertuntur, simul atque semel eodem perveniunt. col. 307.

29. Concessum est homini, ut exploret tempora sua, nimirum an prospere res ipsi succedat: sin minus; ab opere desistat. col. 370.

30. Si quis desiderat adhærere DEO Sanctissimo atque benedicto, DEUS ipse eum prehendit, nec iterum dimittit. col. 374.

31. Quod nemo hominum sit contemnendus! Unà cum historia quadam huc pertinente. col. 376.

32. De præmio illius, qui discipulo Sapientum pecuniam suppeditat pro studiis; quodque mala multa Jisraëlitis accidant, quod in studiosos tàm parum conferant. col. 391.

33. Per verba sancta & bona, quæ homo eloquitur, creari dicuntur cœli; & per verba prava atque perjura & similia, sibi ipsi totique mundo multa creat mala. col. 187.

34. Homo pius quasi sacrificium est, & sicut victima expiare potest. Sed de homine impio scriptum est: *Nævum habet, non est acceptus.* Lev. 22. v. 20. col. 199.

35. De dignitate oculi faventis: si autem quis habet oculum avarum, super illo quiescit oculus perditoris; & talis vocatur corrumpens terram. col. 205. [conf. 2. Cor. 9. v. 7. *Hilarem datorem diligit Deus.* Jac. 1. v. 5. *Deus dat omnibus affluenter, & non improperat:* Matth. 6. v. 22. 23. *Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit. Si autem oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebrosum erit.*]

36. Studiosus Legis depositum domini sui in manu sua habet. col. 248.

37. Res omnes sive bonæ sive malæ, consistunt in verbis, operibus & in voluntate. col. 266.

38. Prout homo in hoc mundo ambulat, sive in via bona, sive in via mala, talem è supernis in sese derivat spiritum: & post mortem suam genus illud ipsi adhæret. col. 263. & 266.

39. Tria in se gubernare debet homo: intellectum suum, concupiscentiam pravam, & corpus suum. col. 269.

40. Conviva componat res suas juxta consuetudinem patrisfamilias, quamvis ipse sic non consueverit. col. 345.

41. Admonitio seria, ne homo suspicetur mala: quia omnia dependent à cogitationibus. col. 361. [conf. Matth. 9. v. 4. *Quid cogitatis mala in cordibus vestris?*]

42. Cùm homo incedit in via bona, concupiscentia prava à bona ejus intentione supprimitur, cumque hac conjungitur in custodiam hominis. col 379.

43. Quantâ vi armandus sit homo contra pravam concupiscentiam; quia hæc hominem perpetuò tentat: quodque tales vocentur *fortes robore.* Ps. 103, 20. col. 424. [conf. Matth. 11, 12. *Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Jac. 1, 14. *Unusquisque tentatur à concupiscentia sua abstractus & illectus.*]

44. In quocunque exurgunt pravæ cogitationes, ille studeat in Lege. col. 425. 426. 427.

45. Opera bona, quæ homo peragit, sunt robur cordis: & opera mala, sunt rupturæ cordis. col. 447.

46. Præcepta Legis sunt istud, è quo vestimenta fiunt homini pro mundo venturo. col. 477. ubi de vestimentis his plura. [conf. Apoc. 19. v. 8. *Byssinum enim justificationes sunt Sanctorum.* Apoc. 3. v. 18. *Ut vestimentis albis induaris, ut non appareat confusio nuditatis tuæ.*]

47. Si ita dicere liceat, Congregatio Jisraëlis [i. e. gradus ille Divinitatis, ubi prævalet Spiritus S.] juramentum exposcit ab animabus illâ horâ, cùm producuntur; quod velint esse sanctæ: ut illas redimat DEUS Sanctissimus atque benedictus. col. 510. [conf. 1. Petr. 3. v. 21. *Baptisma, non carnis depositio sordium, sed conscientiæ bonæ interrogatio in Deum &c.* Rom. 6. v. 4. *Consepulti sumus cum illo per Baptismum in mortem: ut quemadmodum Christus resurrexit à mortuis, per gloriam Patris: ita & nos in novitate vitæ ambulemus.*]

48. Illi homines, qui peccatum tàm vilipendunt ac pilum, intelligendi sunt per dictum illud. Jes. 5. v. 18. *Væ trahentibus iniquitatem in funibus mendacii &c.* col. 182.

49. Mos est in terra, ne hospes patrifamilias nuncium bonum nunciet, antequam comederit; ne hic videatur cibum ei dedisse propter nuncium hoc. col. 267. [conf. 1. Pet. 4. v. 9. *Hospitales invicem sine murmuratione.* Hebr. 13. v. 2. *Hospitalitatem nolite oblivisci.*

50. Quicunque oculis suis periculum aliquod videt, & seipsum tamen eidem immittit; ab ipso discedit Gloria Divina cum omnibus custodibus sanctis. col. 380.

51. Duo genera gaudii sunt: gaudium Legis pro concupiscentia bona: & gaudium vini, pro concupiscentia mala. col. 446. [conf. Eph. 5. v. 18. *Nolite inebriari vinô, in quo est luxuria.*]

52. Qui peccaturus est, metuat, ne bonæ cogitationes supprimantur à peccatis; & in ipso deinde nullum amplius sit robur. col. 447.

53. Cùm homo manè surgit, jam testes quidam ipsi adsunt, qui ipsum moneant: & ipsa anima ejus singulis horis contra ipsum testatur, (quasi certa quædam dicta contra ipsam allegandô) cùmque aperit oculos suos, eidem suggeritur dictum Prov. 4. v. 25. *Oculi tui ad rectum aspiciant, & palpebræ tuæ dirigant coram te semitam tuam.* Et sic circa singula ejus membra. si itaque obedit bene est; si minus; libri aperiuntur, & opera conscribuntur in illis. col. 477. & 427. [conf. Rom. 8. v. 16. *Ipse Spiritus testimonium reddit Spiritui Dei.* 2. Cor. 1. v. 12. *Testimonium conscientiæ nostræ.*]

54. Si quis aliquid laudare vult, is priùs benedicere debet DEO Sanctissimo atque benedicto. col. 481. 482. [conf. 1. Thess. 5. v. 18. *In omnibus gratias agite.* Coloss. 3 v. 17. *Omne quodcunque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini nostri Jesu, gratias agentes Deo & Patri per ipsum.*

55. Pro-

55. Prohibitum est, ne homo priùs laudet proximum suum, antequam benedixerit DEO Sanctissimo atque benedicto: rationem vide col. 521.

56. Homo ne solus ambulet noctu, & præcipuè nocte diei quartæ. col. 388.

57. Viro benedicendum est priùs, & deinde mulieri; quia hæc ab illo benedictionem accipit. Et quando uxorem duxit homo, DEUS Sanctissimus atque benedictus duas eidem largitur portiones. col. 494.

58. Cùm homo in hoc mundo Deum sectatur, eundem etiam post mortem suam insequitur. col. 263. & 266.

59. Qui filium suum manè & vesperi in scholam ducit, idem præstat, ac si bis accepisset legem in monte Sinai. col. 265.

60. Non licet orare super impiis, ut moriantur, sed ut convertantur in meliùs. col. 268.

61. Si Legis peritus inebriatur, meritò dicitur, *monile aureum in naso porci* Prov. 11. v. 22. col. 269.

62. Homo tenetur studere in Lege, ut liberetur à Spiritibus malignis, qui dominium habent noctu. [conf. Eph. 6. v. 12. *Non est nobis colluctatio &c. adversus rectores tenebrarum harum.*]

63. Qui venit sibique proponit, ut purificetur, eundem adjuvant &c. Una cum historia quadam huc pertinente. col. 299. & 302.

64. Dantur fluvii, unde educantur sapientes; & dantur fluvii, unde educantur stulti: & qui observat animam suam, ab his longè discedat. col. 301.

65. Qui seipsum humiliat, illum DEUS Sanctissimus atque benedictus magnum reddit: & contra. col. 318. [conf. Luc. 14. v. 11. Luc. 18. v. 14. *Omnis, qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.*]

66. Ne confidat homo, quod DEUS Sanctissimus atque benedictus eidem facturus sit hôc vel illô modô; vel quod illum sit liberaturus, sed fiduciam habeat in eum, quod sibi auxilium missurus sit ad observanda præcepta Legis. col. 333. [conf. Rom. 8. v. 26. *Spiritus adjuvat infirmitatem nostram.* Hebr. 2. v. 18. *In quo passus est ipse tentatus, potens est eis, qui tentantur, auxiliari.*]

67. Historia de quodam, qui R. Jitzchakum non invitaverat ad nuptias filii sui ob tres rationes: primò, quia ipsum non novisset; ubi si fortè vir esset magnus, facilè aliquid fieri potuisset contra honorem ejus: secundò, quia fortè festinâsset in itinere suo, unde nullam ipsi creare voluerit molestiam: & tertiò, ne fortè pudefactus esset coram convivis, qui omnes dona darent novis nuptis; cum ipse manus haberet vacuas. col. 346.

68. Quod homo cautissimè honorare debeat Patrem suum. col. 377.

69. Nemo peccata committit, nisi qui humanitatis vix habet initia, sicut embryo, (i. e. insipiens,.) col. 296.

70. Satanas hominem accusat tempore periculi; unde homo cavere debet, ne Satanæ occasionem præbeat calumniandi. col. 394. 398. [conf. Apoc. 12. v. 10. *Accusator*

fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei, die ac nocte. Eph.4,27. *Nolite locum dare calumniatori.*]

71. Homo tenetur purificare omnia membra sua, quia unumquodque est similitudo quædam rerum supernarum.col.419.

72. Admonitiones necessariæ, ut homo magnam cautelam adhibeat in operibus suis; filiumque suum doceat Legem: & uxorem ducat in juventute sua. col. 422. [conf. Phil.2.v.12. *Cum metu & tremore vestram salutem operamini.*]

73. In quo exurgunt cogitationes malæ, ita ut prava concupiscentia, jamjam inclinet eum, is studeat in Lege. vid. col.425. & 426. [conf. Matth.26,41. *Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem.*]

74. Tempore exilii homo cautiùs observare debet opera sua, & diligentiùs studere in Lege; quia hæc sacrificiorum loco est, omnemque cultum domus sanctuarii supplet. col. 428.

75. Ad omnia verba inferius facta aliquid excitatur superius.col.362.

76. Duo Angeli hominem comitantur per totum diem: sique bonum aliquod opus facit, is qui ad dextram est, adjuvat eum. col.435.

77. Quidam timent, & nesciunt, quid timeant: & hoc fit propter peccata, quæ ab illis vilipenduntur.col.401.

78. Quatuor fuerunt Reges, qui timuerunt peccata, quæ alii quasi pedibus calcant præ contemtu: quantò magis id facere debet quilibet alius homo? col.441.

79. Homo singulis noctibus remittere debet culpam illi, qui offendit eum: unà cum historia insigni huc pertinente. col. 446. [conf. Matth.18,22. *Non dico tibi, usque septies; sed usque septuagesies septies.* Ephes. 4, 26. *Sol non occidat super iracundiam vestram.*]

80. Semper instiget homo bonam suam cupiditatem contra concupiscentiam pravam, eamque moneat, quod aliquando constituenda sit coram judicio Regis superni, qui benedictus sit! col.446. [conf. Rom.14,11. *Omnes stabimus ante tribunal Christi.*]

81. Qui exit iter facturus, instructus esse debet tribus requisitis; nempe precibus, donis & armis. Ubi quoque narratur historia de quodam, qui indutus erat palliô peniculatô, sub quo accinxerat arma sua. col. 452.

82. Cum Angelus perditor dominium habet in mundum [tempore pestis vel belli] homo cavere debet, ne in publicum prodeat, nec ab illo conspiciatur: quia hic in omnes habet potestatem, qui in conspectum ejus veniunt. col. 205. & 267. & 412.

83. Excitatio ad homines, qui in hoc mundo incedunt cœcorum instar. col. 263.

84. Quantopere quis DEUM æstimat in corde suo, tantam quoque acquirit illius cognitionem.col.271.

85. Quamvis Jaacob callidè egerit cum Esavo & Labano, nihilominus vocatur vir perfectus: quia in eo consistebat perfectio ejus, ut pius esset cum piis, & perversè ageret cum perversis.col.329.

86. Ad-

86. Admonitio seria, ne homines cedant illecebris pravæ concupiscentiæ: quid igitur agendum? Cogitationibus tuis bellum gerere debes, bellum nimirum Legis. col. 368. [conf. 1. Pet. 2, 11. *Obsecro vos abstinere à carnalibus desideriis, quæ militant adversus animam &c.* Jac. 4, 1. *Unde bella & lites in vobis? nonne ex concupiscentiis vestris, quæ militant in membris vestris.*]

87. Adhortatio, ne quis juret per nomen Dei. col. 377. [conf. Matth. 5. v. 34. *Ne jurate omnino &c.*]

88. Cavendum esse, ne aquas lotionis manuum effundamus illô loco, ubi transeunt homines. col. 415.

89. Non plus laudandum esse in homine quodam, quàm in ipso est. col. 492.

90. Cùm homo vadit in via bona, in se attrahit omnes spiritus sanctos: & filius, quem generat, provenit de parte Spiritûs sancti: si autem ambulat in via prava, in sese derivat Spiritum polluentem, & filius, quem generat, provenit de latere impuritatis. col. 175. & 177. & 147. & 263. & 266. [conf. 1. Cor. 7. v. 14. *Sanctificatus est vir infidelis per mulierem, & sanctificata est mulier infidelis per virum: alioquin filii vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt.*]

91. Quodcunque peccatum committitur in propatulo, illud præsentiam Divinam cohabitantem ex mundo expellit. col. 181.

92. Mulier quidem licentiam habet hospitem è domo sua educendi, sed non introducendi. col. 210.

93. Moris est in terra, si hospes munus aliquod det mulieri, quod illud eidem tradat in manus suas, non verò in manus mariti ejus. col. 210.

94. Cùm quis in se derivare vult influxum quendam cœlestem, fundamenti locô assumere debet rem omninò certam. Unde in omnibus amuletis & cameis mentio facienda est nominis tantùm matris cujusdam, non vero patris: quia certissimum est, quod ille sit filius matris suæ. col. 205.

95. Singulis diebus hora quædam est, in qua dominium habet judicium, unde homo magnâ cautione opus habet. col. 411.

è Dictis in

EXODUM.

1. Nunquàm seipsum separet homo è cœtu plurium (sive ab Ecclesia) col. 59. & 77. [conf. Hebr. 10. v. 25. *Nec deserentes majorem Synagogam nostram.*]

2. Ubicunque simul sermo est de masculo & fœmina, laus nonnisi ad masculum pertinet. col. 68.

3. Quicquid homini accidit in mundo, sive bonum sit sive malum, id omne dependet ab operibus ejus. col. 63.

4. Qui invitat convivam, cum eo quoque conversetur, & non cum alio. col. 82.

5. Duobus modis Jisraëlitæ Deum Sanctissimum atque benedictum ad iram commoverunt: quod conjuraverint Angelos supernos: & quod in se attrahere potuerint virtutem Planetarum atque stellarum. col. 199.

6. Non licet homini ignominiosè conviciari genus adversum, quia de illo scriptum est: Ezech. 1. v. 4. *Et splendor undique circa eum.* [conf. Judæ v. 9. *Michaël non est ausus judicium inferre blasphemiæ, sed dixit: Increpet te Dominus.*]

7. Si primores populi justi sunt; benè populo: sin minus; væ populo. col. 64.

8. Si quis manus suas elevat exceptô casu precum, illi maledicitur 248 maledictionibus à decem potentibus, qui in urbe. Eccles. 7. v. 20. col. 118. 472.

9. Homo non debet occidere, nec contemnere ullam creaturam, à Creatore benedicto conditam, sive bona sit, sive mala. col. 120. 121.

10. Homo non potest in se attrahere Spiritum aliquem supernum, nisi per timorem & meditationem cordis. col. 121.

11. Nihil potest dici purum, nisi quod exivit ab impuro: & tales sunt meliores omnium. Et huc pertinet dictum illud Sapientum nostrorum bonæ memoriæ: Observate filios plebejorum, quia ab illis prodit lex. col. 20. & 122.

12. Qui mentionem facit nominis Divini inutiliter, melius illi foret, si non esset creatus. col. 156.

13. Nunquam debet commemorari Nomen DEI Altissimi, nisi præmissâ voce quadam ad minimum unicâ. col. 156.

14. Cùm homo in melius convertit vias suas hôc in mundo, DEUS Sanctissimus atque benedictus proclamationes fieri curat de eo, eôdemque gloriatur quotidie. Quod etiam post mortem ita fit cum anima ejus. col. 173.

15. Vir maledicus in Gehennam detruditur, & propter illum morbi pessimi in mundum descendunt. Deque pœna illius, qui proximum suum turpi nomine compellat. col. 214. & 478. [conf. Matth. 5. v. 22. *Qui dixerit fratri suo: Racha, reus erit concilio. Qui autem dixerit: fatue, reus erit gehennæ ignis.*]

16. Qui non cautè tractat carnem atque lac, & intra quadraginta dies eidem nascitur filius, huic anima datur de latere adverso. col. 221.

17. Qui præceptum aliquod observat, circa illud occupari tenetur omni modô, prout decet; nec enim frustra id faciet, sed mercedem perfectam accipiet: quod latè deducitur col. 226. & 227.

18. Quàm magnum sit præmium illius, qui impios convertit in viam Domini benedicti: & quàm acriter iisdem sit insistendum. col. 222.

19. Gratum est justis pati afflictiones propter Deum, quia sic liberantur ab exilio hoc. col. 347. [conf. Matth. 5. v. 10. *Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum cœlorum.*]

20. Insignis admonitio, ne quis sectetur voluptates vanas, sed voluptates Divinorum præceptorum. col. 250.

21. Homo piis meditationibus sibi proponere ad minimum debet, quod velit observare hæc vel illa præcepta, & erogare tales eleemosynas, quamvis forte occasionem

nem non habeat, eadem actu præstandi: quia & hoc acceptum erit. col. 267. 448. 449. & 450.

22. Omne præceptum, quod homo observat in hoc mundo, eidem fit lumen, quod ipsi lucebit in mundum venturum: Lex ipsa autem lucerna est horum luminum. col. 293.

23. Per iram hominis cognoscitur via ejus, utrum nempe benè compositus sit, an minus, &c. Ibidemque etiam ratio additur dicti illius Sapientum nostrorum bonæ memoriæ: Quicunque irascitur, idem facit ac si idola coleret. Sed ira Rabbinorum legitima & concessa est. col. 318. [conf. Matth. 5. v. 22. *Omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit judicio.*]

24. Si in urbe quadam pestis grassatur, homo in occulto versari debet; quia aliàs perditor commemorat peccata ejus, & ipse citatur ad judicium. col. 343.

25. In arbitrio hominis positum est, propositum habere serviendi Domino, donec in se attrahat splendorem supernum, cum omnibus benedictionibus. col. 348.

26. Homo protervus portionem nullam habet, nec in hoc mundo, nec in venturo. col. 391.

27. De pœna illius, qui avertere potest malum, & non avertit. col. 200.

28. Adhortatio de lotione manuum, una cum ratione, quare lavandæ sint manus. col. 322.

29. Tres sunt, qui Gloriam divinam ex hoc mundo expellunt: qui concumbit cum alienigena; & qui cum menstruata; & multò magis qui fœtum occidit in utero matris. col. 3. & 4.

30. Quotidie vox auditur è monte Choreb, quæ exclamat: Væ super illos, qui cultum Creatoris sui negligunt: & ex adverso de præmio illorum, qui emendant opera sua. col. 7.

31. Si peccatum aliquod committi soleat ab impio, & iste ab hoc desistat, DEUS Sanctissimus atque benedictus hoc tanti æstimat, ac si justus quidam peccatum aliquod superasset. col. 17.

32. R. Jose unicô quasi momentô sese immiscuerat rebus mundanis; & eum persecutus erat serpens: quanto magis illum, qui à studiis omninò se separat, mordebit serpens. col. 29.

33. Rectores Iisraëlitarum, cùm justi sunt, merentur accipere vitam æternam: & comparantur variis rebus, v. g. pastoribus ovium, & similibus. col. 35 & 36. [conf. Joh. 21. v. 15. *Pasce agnos meos.* Act. 20. v. 28. *Attendite vobis & universo gregi, &c. pascere Ecclesiam Dei, &c.*]

34. Qui fiduciam suam collocat in DEUM Sanctissimum atque benedictum, confirmatur, &c. col. 38.

35. Qui salutat justos, idem facit, ac si salutaret DEUM Sanctissimum atque benedictum. col. 41.

36. Qui in itinere incedit, & occurrit impiis quibusdam, ab iisdem se separet. col. 54.

37. Mundus iste creatus est per judicium, ut homines etiam justè ambulent, nec ex orbita discedant. col. 38.

38. Qui salutat impios, in corde suo convertat verbum suum erga DEUM benedictum, quasi eundem salutaret. col. 41.

39. Homo ab Ecclesia nunquam sese separet; rationem vide col. 76. & 59.

40. Cognoscere DEUM Sanctissimum atque benedictum, quod iste dominium habeat super omnia, præceptum primum est. col. 43. [conf. Matth. 22. v. 38. *Hoc est maximum & primum præceptum.* Joh. 17. v. 3. *Hæc est vita æterna, ut cognoscant te verum DEUM, &c.* Hebr. 11. v. 6. *Credere oportet accedentem ad Deum, quia est, & inquirentibus se munerator sit.*]

41. Quicunque diligit impios, illius oculi caligant. col. 80.

42. Qualis pastor populi, talis populus: si ille justus est, justus est & populus: si autem ipse ad justitiam eos non promovet, illi propter eum puniuntur. col. 81. & 64. & col. 347.

43. In omni negotio homo seipsum purgare tenetur coram hominibus: quod discimus à Mose Magistro nostro super quo pax! col. 396.

44. Quamvis dictum sit, benedictionem non quiescere super re mensuratâ & numerata: attamen si eadem numeretur, vel benedictionem accipiat per Prophetam aliquem illius generationis, benedictio super eo quiescit. col. 397.

45. Cùm numeratur vel mensuratur res quædam sacra, benedictio DEI Sanctissimi atque benedicti eandem adauget. col. 403. & 404.

46. Quandocunque numerantur res aliæ, quæ sacræ non sunt, genus adversum dominium habet in eas. col. 403.

47. Quæcunque ab homine fiunt in occulto & secreto, super iis quiescit benedictio superna. Si quid autem fiat in propatulo, benedictio super eo non quiescit. col. 408.

48. Cùm calumnia & maledicentia in mundo exoritur, certi quidam serpentes exuvias suas deponunt: unde mala plurima in mundo oriuntur. col. 478.

49. Qui justus est, sacrificium est DEI Sanctissimi atque benedicti: non verò sic etiam injustus. col. 488.

50. Homo scire tenetur 248. præcepta, quæ sunt medicina 248. membrorum ejus: & sic quoque 365. præcepta alia, quæ sunt medicina 365. dierum anni: Sciendum enim omnia sibi invicem esse innexa, ut homo benedictionem accipiat è supernis, & hîc infra. col. 291. & 292. & col. 44.

51. Via illa, in qua vadunt justi, quamvis sit antiqua, nova tamen dicitur, in amorem justorum. col. 385. [conf. 1. Joh. 2. v. 7. *Non mandatum novum scribo vobis, sed mandatum vetus, quod habuistis ab initio. Mandatum vetus sit verbum, quod audistis. Iterum mandatum novum scribo vobis, &c.*]

52. Laus illa, quæ ad DEUM Sanctissimum, qui benedictus sit! ascendit ex hoc mundo

mundo, gratior ipsi est, quàm cæteræ omnes; quia remotior & magis quasi insperata est. col. 80.

53. Quod dicitur: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis:* sic intelligendum, ut unum citra alterum non sufficiat. col. 286.

54. Quod dicitur *Ex toto corde tuo:* intelligitur de duabus concupiscentiis, bonâ & malâ: & quomodo possibile sit, ut DEUS colatur concupiscentiâ pravâ. col. 287.

55. *Ex omni anima tua* dicitur, ubi quæritur, quot ergo animas habeat homo? Ubi etiam explicatur, quid sit illud: *Ex omnibus ulterioribus tuis.* col. 287.

56. Homo non debet properare, ut vindictam sumat de quodam, qui ipsum aut res suas offendit: & melius est, si vindictam committat alii. col. 232. [conf. Rom. 12. v. 19. *Non vosmetipsos vindicantes, sed date locum iræ.*]

57. Illi socii sive condiscipuli, qui seipsos non diligunt, ex hoc mudo tolluntur, antequam tempus illorum exposcat. col. 303. [conf. Joh. 15. v. 12. *Hoc est præceptum meum, ut diligatis vos invicem, sicut dilexi vos.*]

58. Cùm homo peragere præsumit opus quoddam bonum, primum propositum hoc ascendit super cor ejus: & deinde bona illa voluntas ascendit in omnia membra corporis ejus: atque sic attrahitur in ipsum Præsentia Divina, ut in eo habitet. col. 345. [confer. Johan. 14. vers. 23. *Si quis diligit me, ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.*]

59. Singulis noctibus sic homo componat animum suum, quasi excessurus sit ex hoc mundo. col. 382.

60. Si per aliquem scandalum accipiat proximus, ut cespitet, quamvis non fiat ex intentione illius, nec ipse ad opus hoc concurrat; DEUS Sanctissimus atque benedictus eundem tamen pûnit. col. 401. [conf. Matth. 18. v. 7. *Væ homini, per quem scandalum venit.*]

61. Quàm magna excellentia sit humilitatis. col. 417.

62. Quod verum sit dictum illud: Qui superaddit, diminuit: discimus ex aulæis tabernaculi. col. 408.]

63. De parte animæ irascibili; & quot sint species iræ; & unde quælibet species iræ veniat. col. 432. conf. Matth. 5. v. 22. *Omnis qui irascitur fratri suo temerè, reus erit judicii.*]

64. Si quis animam suam polluit in vita sua, ista non facilè redit ad latus sanctitatis. col. 483.

65. Tempore annonæ caritatis eleemosynas erogare debet homo. col. 481. [confer Rom. 15. v. 6. *Decreverunt Macedonia & Achaia collationem aliquam facere in pauperes Sanctorum &c.*]

66. Præcepta Legis correspondent membris hominis; & si deficit membrum

brum aliquod homini, ille dicitur mutilus: quanto magis igitur, si aliquod ex præceptis Legis deficiat (homini, ille mancus erit.) col. 291. 292. & col. 44.

67. Sexaginta myriades malignorum spirituum dominium habent in ungues, qui disperguntur in publicum: atque hinc mors induci potest toti mundo. col. 305.

68. Stella quædam datur, quæ dicitur צִפֹּרֶן: cumque illa dominium habet, & quis ungues resectos negligenter dispergit; vel ad veneficia iisdem utitur, is mortem inducere potest toti mundo. col. 305.

69. Tria debet homo filio suo: ut illum circumcidi curet; ut illum redimat; ut illum ad matrimonium promoveat. Et hæc omnia DEUS Sanctissimus præstitit Iisraëlitis. col. 68.

70. Cùm DEUS Sanctissimus atque benedictus populosam reddere vult urbem quendam, priùs intuetur caput illius, & ducem, utrum hic bonus sit an minus. col. 347.

71. Ad omnes benedictiones homo elevare tenetur digitos suos. col. 372.

72. Sapiens melior est Prophetâ: quia à Sapiente Spiritus Sanctus non aufertur in æternum. col. 10. [conf. Joh. 14. v. 16. *Rogabo Patrem, & alium Paracletum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum.*]

73. Illo tempore cum judicium mundo impendet, ne foràs prodeat homo. col. 63.

74. Homo nunquam habitet in loco impiorum, quia aliàs cum illis comprehendi potest: sed habitet in loco justorum; quia per illos melior fieri potest. col. 68.

75. Duo sunt mulierum genera, in quibus locum habere potest vox serpentis: unum earum, quæ non accuratè observant dies impuritatis suæ & indumentorum suorum alborum: & unum earum, quæ non annunciant maritis suis, quando sese baptizarunt, ut ipsos mortificent. Si talis mulier parit filium, hic sanè in potestate Lilith & spiritus alicujus immundi est. col. 197.

76. Omnia præcepta Legis, æstimantur pro uno: & si quis vel unicum minuit, idem facit ac si totam Legem è medio sustulisset. col. 287. & col. 292. [conf. Jac. 2. v. 10. *Quicunque totam legem servaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus.*]

77. Prohibitum est aspicere arcum supernum (id est, iridem,) & arcum inferum, (id est, membrum virile:) quia hoc est signum fœderis sancti in corpore humano facti. col. 117.

78. Concessum est judici furtim expiscari statum causæ à litigante, ut sententiam ritè ferre queat. Et sic discipulo quoque permissum est, furtim sibi comparare scientiam Magistri sui in Lege. col. 186.

79. Homo ne nimium excrescere sinat ungues suos: quo magis enim hi crescunt, eo magis ipsi quoque prævalent spiritus maligni, ut ipsum quotidiè affligant. col. 373.

80. Qui sustentat vel liberat animas multas; illarum causa, vocatur nomine plurali. col. 46.

81. Nocte mediâ surgat homo & studeat in Lege; usque ad ortum diei; & deinde eat in Synagogam. col. 92.

82. Ex omni opere suo homo aliquid concedat generi adverso, ne ipsum accuset. col. 60.

83. Valdè

83. Valdè exaltatur gloria Dei, cùm Populi collaudantes confitentur Domino. col. 121.

84. Bene jam agit, qui observat præcepta Domini sui, quamvis non cum debitâ meditatione (nec intelligat, quid ea sibi velint,). Id tamen non sic ei rependitur, sicut illi, qui debitè meditari novit. col. 166.

85. Non quilibet homo sapiens est, ut facere queat voluntatem Dei Sanctissimi atque benedicti: hinc talis orare debet debitas preces. col. 166. [conf. Jac. 1. v. 5. *Si quis vestrûm indiget sapientiâ, postulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, & non improperat: & dabitur ei.*]

86. De dignitate oculi faventis, (qui hilariter largitur;) quia talis benedictionem confert omni loco. col. 390.

87. Si Israëlitæ in quadraginta illis annis cùm in deserto fuerunt, fecissent voluntatem Dei, genus illud adversum omnino sublatum fuisset è mundo. col. 280.

SEMITA JUSTORUM
è Dictis in
LEVITICUM.

1. Sicut homo punitur propter verba mala; sic punitur propter verba bona, si ea proferre posset ad monendum populum, & id tamen non facit. col. 82.

2. Monendus est homo, ne peccet, sed sanctificet membra sua 248; quæ vocantur Castra. Hinc dicitur: *Et Castra tua erunt sancta*. Deut. 22. v. 14. col. 135.

3. Omnia præcepta, quæ homo facere tenetur, præstare debet ipso opere: ubi autem opera locum non habent, verbis tamen eadem commemorare debet. col. 217.

4. Si caput populi justitiæ studet, totus populus propter ipsum servatur. Et Joschijahu propterea punitus est, quod non severius corriperet eos. col. 220.

5. Qui vias suas in justitiam dirigit hoc in mudo, magnam felicitatem creat patri suo in hoc mundo: quantò magis in mundo venturo. col. 224.

6. Qui maledicit proximo suo in faciem ejus; idem facit ac si sanguinem ejus effunderet; si autem absentem calumnietur, illa tamen verba sursum ascendunt. Et sic quoque omnia verba prava. col. 154. [conf. 1. Joh. 3. v. 15. *Omnis qui odit fratrem suum, homicida est; & scitis, quod omnis homicida non habet vitam æternam in se manentem.*]

7. Nocturno tempore homo non proferre debet verba futilia; sed potiùs verba Legis. col. 220.

8. Ilia crepent illi, qui dicit, non requiri opera & verba in omnibus; nec opus esse voce. col. 203.

9. R. Jehudah (honoris causa) surrexit coram puero quodam, à quo verbum quoddam è Lege divina didicerat. col. 71.

10. Qui nocturno tempore solus est in domo, vel in campo; vel etiam interdiu in domo solitaria, damno affici potest. col. 78.

11. Qui avertere potest malum aliquod, & non avertit, is propterea punitur. col. 81.

12. Si quis ædificat domum, is eandem sapienter extruat, ut in ea exerceri queat studiũ Legis, & præceptorum: idque ore suo expressè pronunciet, ut ibi commoretur Spiritus Sanctus: quod nisi faciat, illi, qui in ea habitant, puniuntur. col. 88. 89. 90. 91. Ubi quoque historia quædam huc pertinens enarratur.

13. Et sic quoque super omni opere & præcepto quod observatur, homo commemorare debet nomen DEI, dicendo; hoc est præceptum istud; & hoc est pro præcepto illo. Rationem vide col. 88.

14. Monendus est homo, ut nomen DEI cum sanctitate & puritate scribat: quod nisi fecerit, de eo intelligitur dictum illud Num. 15. v. 31. *Quia verbum Domini sprevit.* col. 117.

15. Cùm judicium & plagæ publicæ in mundo grassantur, homo ne prodeat foràs; nec solus vadat ullo loco. col. 96.

16. Cavendum est ne Liber Legis divinæ transportetur de Synagoga in Synagogam aliam; & multò minus in locum quendam tertium. col. 120. & 126.

17. Bathscheba Davidi quidem deputata erat ab ipso sextiduo creationis: sed David tamen punitus est, quod ante debitum tempus illam acciperet. col. 141.

18. Cautelam adhibendam circa rescindendos ungues. col. 141.

19. Si tempore famis homo cibum habet, periculosum est, ut seipsum exhibeat hominibus. col. 44. & col. 176.

20. Singulis annis, mensibus, hebdomadibus, diebus atque horis certa quædam tempora sunt, ubi benevolentia divina prævalet; & alia pariter, ubi judicium ejus rigorosum dominatur. Hinc homo semper metuere debet, ne è timore Domini excedat. col. 103. [conf. Phil. 2. v. 12. *Cum metu & tremore vestram salutem operamini.*]

21. Quam acerba & prava res sit oculus malus, (sive invidus;) describitur col. 113. una cum historia quadam.

22. Cultus Dei primùm incipiat à timore; & deinde procedatur ad cultum ex amore præstandum. col. 100.

23. Prohibitum est homini gaudio indulgere in hoc mundo: nisi sit gaudium Legis. col. 100.

24. Summopere mirandum est, quod homines mundani non meminerint novissimorum suorum: cùm DEUS sanctissimus atque benedictus tamen, item Lex divina, & ipsa anima eorum usque adeo eos commoneant. col. 103.

25. De illis, qui obediunt illecebris pravæ suæ concupiscentiæ, intelligi potest dictum illud: Psal. 81. v. 10. *Non erit in te Deus alienus.* col. 205.

26. De pœna illius qui nomen DEI in vanum usurpat, vel jurat per nomen DEI benedicti. col. 216.

27. Ne unicum quidem è ministris DEI Sanctissimi atque benedicti vilipendendum esse: in quorum numerum etiam referri debent, aqua, ignis, serpentes, scorpii, &c. col. 206.

28. Magnum esse præceptum de correptione proximi sui: & quo ordine correptio

hæc instituenda sit. col. 126. & col. 40 [conf. Matth. 18. v. 15. *Si peccaverit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te & ipsum solum. Si te audierit, lucratus eris fratrem tuum. Si autem te non audierit, &c.* Jac. 5. v. 19. *Si quis ex vobis erraverit à veritate, & converterit quis eum, scire debet, quod &c.*]

29. Nocturno tempore homo tenetur legere Lectionem; Audi Israël, &c. & animam suam commmendare in manum Dei Sanctissimi atque benedicti, multis laudibus & confessionibus. Et quomodo liberetur à Dæmonibus noxiis: item quomodo anima ascendat sursum; quælibet juxta gradum suum. col. 37. & col. 49.

30. Justi vocantur Sabbatha & festa sancta, & vasa sancta: & qui eos vilipendit, reus est lapidationis: & quilibet eos honorare illisque delectari debet, ut honorat Sabbathum & festa alia. col. 49. [conf. 2. Tim. 2. v. 20. *In magna domo, non solum sunt vasa aurea & argentea, sed & lignea & fictilia: & quædam in honorem, quædam autem in contumeliam.*]

31. Seriò monendi sunt homines ut cautissimè observent honorem Domini sui. col. 51.

32. Benedictio non quiescit in loco vacuo. col. 58.

33. Cùm tempora sunt felicia & benedictione plena, homo multas eroget eleemosynas: atque tunc quandoque in publicum prodire potest, ut in ipsum quoque descendat felicitas & benedictio superna. Cùm autem mundus plagis premitur, è domo sua ne exeat. col. 96.

34. Cùm homo bonum aliquod opus peragit, super capite ejus quiescit Spiritus quidam sanctus: si verò pravum opus committit, in sese derivat spiritum malum. col. 160.

35. Demonstratio, quod vetitum sit aliquid inaniter projicere, quod usui esse queat spiritibus malignis. col. 75.

36. Qui perjurium committit, universam legem transgreditur. fol. 14. col. 90.

37. Ab illa die, quâ vastatum est sanctuarium, vera amplius medicina non reperitur in mundo: unde monendus est homo, quò seriò semper caveat. col. 91.

38. Divitias quandoque & bona accipere meretur homo quidam, propter uxorem suam, & pietatem ejus: quod demonstratur è loco Genes. 12. v. 13. *Ut benè sit mihi propter te.* col. 91.

39. Cultus perfectus hominis est, ut Deo serviat, intimô sui cordis amore. col. 122.

40. Prohibitum est capite nudô incedere, vel quatuor cubitorum spatiô, quia Gloria Divina super homine quiescit. col. 164.

41. Homines in omnibus operibus atque conversatione suâ associare sibi debent Nomen Dei Sanctissimi col. 213.

42. Quilibet potest offerre victimam, etiam non extructô sanctuariö; adipe nimirum & sanguine (id est, jejuniô) suô. col. 13.

43. Quotidie exclamatio quædam fit, quæ hominem monet, ut à peccato abstineat: & quomodo Deus Sanctissimus atque benedictus homini, antequam nascatur, ostendat mille & octo mundos & Paradisum, ceu præmium justorum. col. 11. & col. 2.

44. Cùm homo peccat, DEUS Sanctissimus & Lex divina mirantur eum. col. 91. & 25.

45. Cùm pauper opus aliquod servile peragit in domo quadam, halitus ab ore ipsius prodiens sub gravi illo labore ad noctem usque sursum ascendit. Væ igitur illi patrifamilias, qui mercedem ejus retardat. col. 124.

46. Cum plagis affligitur mundus, Liber Legis exportatur ad sepulchra justorum, precesque ibidem fiunt: atque tùm justi intercedunt pro mundo. Notandum autem, quod liber ille Legis omni carere debeat errore. Videatur col. 126. 127. Unde hic mos inter nos exolevit.

SEMITA JUSTORUM

E Dictis in

NUMEROS.

1. Cùm Legisperitus quidam moritur, eundem locum invisere solet, in quo solitus erat incumbere studiis Divinæ Legis, dum viveret: hinc præceptum est, ut ibi conventus instituant, Legisque studium ibidem excolant. col. 404.

2. Qui ore suô profert verba prava, illius verba sursum ascendunt, omnesque exclamant: Secedite à pravo hoc verbo istius viri. col. 81.

3. Qui præceptum aliquod observat, ad singula opera pronunciare debet: Hoc est pro isto præcepto; & hoc pro præcepto illo. Videatur ratio col. 88.

4. Qui ædes extruit, initio statim dicat; se illas extruere pro cultu DEI Sanctissimi atque benedicti. col. 88.

5. Lingua maledica vocatur gladius, & qui linguam habet calumniis plenam, illius preces non ingrediuntur ante DEUM Sanctissimum. col. 93. & 94.

6. Nihilque majori odiô DEUS prosequitur, quàm linguam maledicam. col. 305.

7. Quidquid ore suô profert homo, sursum ascendit. col. 97.

8. Prohibitum est intueri iridem, & digitos Sacerdotum è suggestu benedicentium: & multò magis locum talem, quem odio habet Dominus. col. 153.

9. Egregia explicatio dicti illius; Eccles. 9. v. 10. *Omne, quod invenerit manus tua ad faciendum in virtute tua, id fac.* col. 405.

10. Illi homines, qui gressu veloci adeunt Synagogam, & auditorium, & si quæ observanda sunt præcepta, socii fiunt Angelorum: & certum ipsis destinatum est palatium. col. 421.

11. Nullum est præceptum, quod non æquiparetur toti Legi. col. 418.

12. Omnia quæ fiunt festinanter, non fiunt cum sapientia perfecta. col. 561.

13. Quamvis homo quædam cogitet corde suô, & meditetur animô; nihil tamen ipsô opere faciat, nisi prius de eo locutus sit disertis verbis. col. 570.

14. Si quis seipsum polluit infra, illum quoque polluunt supra. col. 291.

15. Qui irâ plenus est, monendus est, ne sibi ipsi maledicat hôc ipsô tempore: quia hoc certissimè confirmabitur. col. 295.

16. Qui à quibusdam ablegatur, is legatus fidelis sit eorum, qui illum ablegârunt. Quodque homo non cuivis aperire debeat, quod sit Legis peritus: Unà cum historia quadam. col. 300.

17. Si homo non peccat, non gustat saporem mortis: ascenditque in mundum supremum. col.303. [conf.Matth.16,28. Joh.8,52. *Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem in æternum.*]

18. Historia de quodam, qui cùm socius ejus in Lege legisset, & ipse sciret, quod ille erraturus esset circa verbum aliquod, condiscipulis tamen reliquis prohibuerat, ne ipsi aliquid suggererent: unde hic cùm ad locum illum pertigisset, pudore suffusus est. Quia autem pudore hôc affecerat socium suum, in gehenna punitus est unâ hora cum dimidiâ. Quia DEUS Sanctissimus peccatum illud non remittit, si quis Divinâ suâ Lege abutatur ad pudorem alterius. col. 317.

19. Si cuidam benè non sit in urbe hac, is abeat in urbem aliam. col. 316. [conf. Matth.10,14. *Quicunque non receperit vos, neque audierit sermones vestros, exeuntes foras de domo vel civitate &c.*]

20. Etiam vox ex ore hominis prodiens suum habet locum, vocemque aliam erga se excitat, prout facit Echo: & quare Echo respondeat finalia, & non initialia, vide col. 320.

21. Qui seipsum humiliat in hoc mundo, magnus erit in mundo venturo; & qui seipsum extollit in hoc mundo, parvus erit in mundo venturo. Quod probatur loco de annis vitæ Saræ Gen.23.v.1.col.319.

22. Qui autem res suas in occulto gerit, nec omnia in publico facit, præstantissimus est omnium: talis enim vir pius est & perfectus, qui præcepta Legis observat, & in Lege studet noctu & interdiu col.347.

23. Qui os linguamque suam assuefacit, ut nihil revelet, meretur accipere Spiritum sanctum: & contra. col.348.

24. Qui filium suum per forum deducit, eundem contegat, ne dominium in ipsum obtineat oculus malus (fascinatorius) col.391.

25. Qui habitat in urbe prava, exhinc transferre debet domicilium suum. col. 400.

26. Festô novi anni primò omnium judicatur ille, qui non honorat nomen DEI benedicti, vel Legem Divinam, vel illos, qui in ea student &c. col. 424.

27. Discipuli sapientum, qui è studio Legis unicam suam faciunt professionem, ita præsentem habent Divinam Gloriam, ut ab illis non discedat: qui autem non semper hôc studiô detinentur, cum illis hæc quandoque habitat, quandoque non. col. 440.

28. Qui infamem reddit uxorem suam, idem facit, ac si ipsam Gloriam cohabitantem infamiæ maculâ notaret. col.508.

29. In noctem spiritibus noxiis potestas tradita est: hinc precibus & supplicationibus opus est, ut quis ab illis liberetur. col. 297. [conf. Luc. 22. vers. 53.

Sed hæc est potestas tenebrarum. Coloss. 1. v. 13. *Qui eripuit nos de potestate tenebrarum.*]

30. Is cui oculi sunt occœcati, tantâ pœnâ non punitur, ac ille qui oculos habet apertos. col.533. [conf. Joh.9.v.41. *Si cæci essetis, non haberetis pœnam: nunc vero dicitis: quia videmus, ideo vestra pœna manet.*]

31 Qui filium suum in scholam ducit, sacrificium perfectum offert. col.311.

32. Excellentia Levitarum major est, quàm sacerdotum. col.456.

33. In hilaritate sua homo ad se invitet DEUM Sanctissimum atque benedictum, atque tùm hic advenit, secumque adducit parentes istius hominis, & plures demortuos, ad istam hilaritatem: sed in luctu hominis Deus ter Optimus solus advenit. col.404.

34. Necesse est, ut homo faciat voluntatem Domini sui, dum super capite suo adhuc ardet lucerna Domini, (i.e. anima ejus) col.405.

35. Qui aliquem occidit, ille descendit ex latere adverso. col.413.

36. Ex timore quis procedit in humilitatem & pietatem. col. 274.

37. Actibus inferis excitantur actus superi: atque hinc expansione manuum sacerdotes excitant Divinam Gloriam, ut super illis quiescat. col.274.

38. Timeri dicitur DEUS Sanctissimus atque benedictus, modô generali & modô speciali. col.502.

39. Qui degit sub potestate altera, influxum affugit à potestate altera: idemque est, ac si infidelis esset. col.509.

40. Qui descendit de latere judicii rigorosi, ne sinat excrescere capillos suos: atque hinc mulieres capillos suos contegere tenentur. col.287.

41. Qui secreta revelat, illius anima certissimè non est de loco sancto & superno: & cùm anima ejus excedit ex hoc mundo, Regi Sanctissimo adhærere nequit. col. 571.

42. Medicus ille, qui ægrotum visitat, cum ipso agat de medicinis, pro omni possibili; nec dicat, à Deo hunc morbum ipsi immissum esse singulariter &c. quod si verò medicamenta sua ipsi applicare nequeat; cum ipso agat de rebus divinis, ut eum convertat ad pœnitentiam atque preces. col. 580.

43. Quicquid homo sibi in hoc mundo proponit, non confirmatur, nisi disertis verbis illud enunciet: tunc enim alicui committitur negotium. col. 225. & 226.

44. Quicunque meminit prosperitatis proximi sui, vel liberorum & divitiarum ejus, is eidem benedicat oculo favente, non verò oculo invido. col 226.

45. Si quis ex deposito penes se solutionem debiti sui facere velit, ille facta inquisitione, procul dubio non descendit è semine sancto. col.229.

46. Quantam vim habeat peccatum in delinquentem, in familiam ejus, & in totum mundum. col.234.

47. Homo scrutetur opera sua, antequam producatur ante judicium cœleste, quia tunc difficilis est liberatio. col.235.

48. De

48. De homine securo, qui in hoc mundo sic vivit, quasi iste duraturus sit in secula seculorum: &c. deque pœna illius subitanea; & quid de eo proclametur; col. 240.

49. Prohibitum est digitos frustra elevare, nisi sub precibus & benedictionibus & in honorem Dei Sanctissimi atque benedicti. col. 274. & 381.

50. Ab illo momento, quo homo surgit è lecto suo, Deus Sanctissimus in ipsum constituit observatores, qui testentur de conversatione, verbisque & operibus ejus, eôdem die ab ipso peragendis. col. 333.

51. Quicunque sectatur id, quod suum non est, ille perdit id, quod suum est, nec tamen lucratur id quod est alienum. col. 335.

52. Qui irascitur, æquiparatur idololatræ, quia genus adversum in ipso quiescit. col. 360.

53. Quod Jisraëlitæ comedant & bibant cum gentilibus, sic illis imputatur, quasi essent rebelles atque refractarii erga Deum. col. 365.

54. Tria dicuntur esse signa: icterus dicitur signum peccati: multiloquium dicitur signum stultitiæ; & laus propria, signum, quod quis nihil sciat. col. 357.

55. Homo filium suum consecret præceptis: & qui hoc negligit, punitur. col. 499

56. Monendus est homo, ne aquas turbidas, vel aliquas sordes effundat sub porta ostii sui, vel prope eandem; quia spiritus aliquis malignus ibidem semper commoratur; qui hac ratione licentiam accipit ipsam domum intrandi: & magnum est periculum per talem locum transire. col. 503. 506. & 509.

57. Nimium quantum monendus est homo ut cautè observet opera sua; quia quàm sæpissimè judicium mundo imminet. col. 337.

58. Quicquid homo agere præsumit sive bonum sit sive malum, non ritè ascendit, donec verbis & opere debitè in actum deducatur. col. 349.

59. Homo majori honore prosequi tenetur Patrem suum post mortem, quàm in vita ejus. Hinc quilibet monendus est, ut filium suum erudiat in Lege & in præceptis. col. 221.

60. Si caput populi bonum est, totus populus melior evadit: sin minùs, contrarium accidit. col. 225.

TITULUS UNDECIMUS.
PORTA RETRIBUTIONIS FUTURÆ

E Dictis in

GENESIN.

1. De Paradiso supero & infero. Et sic quoque de Inferno. col. 269.

2. Septem sunt palatia, & in quovis horum præmia dantur illis, qui observant præcepta; uni plura alteri pauciora. col. 116. 117. & 118. [conf. Joh. 14. v. 2. *In domo Patris mei mansiones multæ sunt: si quo minus, dixissem vobis, vado parare vobis locum.*]

3. Deus

3. Deus sanctissimus atque benedictus nulli creaturæ (sive homini,) mala quædam infert; sed tantùm præsentiam suam gratiosam eidem subtrahit: atque sic illa per se perit. col.277. [conf. Act.17,25.28. *Ipse dat omnibus vitam, & inspirationem, & omnia. In ipso vivimus, movemur & sumus.* Hebr.1.3. *Portans omnia verbo virtutis ejus.*]

4. Tria sunt præmiorum genera, pro Psyche; pro spiritu, & pro mente. Pro psyche extra Paradisum inferum; pro spiritu in Paradiso infero; & pro mente in Paradiso supero. In neomeniis autem & Sabbathis psyche ascendit, & fruitur præmio spiritus & mentis. col.473. & col. 229.

5. Cum justus ex hoc mundo discedit, Deus Sanctissimus atque benedictus eidem præparat formam aliam, qua vestiatur juxta ritum illius mundi. col.235. [conf.2.Cor.5. v.1.2. *Scimus, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cœlo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, & non nudi inveniamur.*]

6. Deus Sanctissimus atque benedictus prodit ad excipiendum Justos; Abraham autem & Jizchak non procedunt, donec procedentes videant Deum benedictum & Jacobum; atque tunc etiam ipsi sese movent in occursum illorum. col.257.

7. Duodecim mensibus psyche judicatur cum corpore: atque tunc psyche illa per mundum divagatur, ut misericordiam quorundam commoveat ad intercedendum pro sese. Et sic quotidie Patriarchæ intercedunt pro mundo. col.474.

8. Quod mortui inter gentiles & idololatras non resurrecturi sint tempore mundi venturi; col.410.

9. Illo tempore cum anima Justi cujusdam ex hoc mundo discedit, eandem adducunt ad speluncam duplicem, ut Patriarchæ videant semen illud sanctum, quod reliquerunt in mundo hoc. col.526.

10. Prodigia fient denotantia bella inter Edomitas & Jischmaëlitas, reliquosque populos, prope adventum Redemtoris. 279. [conf. Apoc.14,20. *Calcatus est lacus extra civitatem, & exivit sanguis de lacu, usq; ad frenos equorum, per stadia mille sexcenta.* Apoc. 19.v.19. *Vidi bestiam & Reges terræ, & exercitus eorum congregatos, ad faciendum prælium cum eo, qui sedebat in equo, & cum exercitu ejus.*]

11. Rex Messias sive è vivis sive è mortuis sit, David vocabitur. col.232. [conf. Apoc.1.v.5 *Qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ.*]

12. Diem unum Ecclesia Jisraëlitica sedebit in pulvere (i.e. exulabit,) nec amplius. col.289.

13. Futuro tempore Deus sanctissimus atque benedictus Jisraëlitis aperiet portam aliquam lucis tenuissimæ; deinde portam aliam lucis majoris; atque sic majorem semper admittet lucem, usque ad gradum diei. Sic enim cùm Jisraëlitis procedit in omnibus negotiis eorum. Cum gentilibus autem processum observat contrarium. Unà cum simili de medico quodam &c. col.389.

14. Sanctuarium erigetur ante collectionem exulantium: rationem vide. col.317.

15. Justi

15. Justi jam in hoc mundo prægustum aliquem habent mundi venturi, quem singulis noctibus degustant. col.233.

16. Tempore resurrectionis mortuorum corpora fulgebunt sicut splendor firmamenti. col.273. [conf. 1. Cor. 15. v. 41. 42. *Alia claritas solis, alia claritas lunæ, & alia claritas stellarum, stella enim differt à stella in claritate: sic & resurrectio mortuorum. Seminatur in corruptione, surget in incorruptione.*]

17. De mortuis extra terram sanctam, quod nempe corpus illorum restaurandum sit extra terram, & illi volutandi sint per antra subterranea usque in terram. col. 275.

18. Ratio quare corpora volutari oporteat usque ad terram Jisraëliticam, ut ibi vivificentur; & quare non resurgant extra Terram sanctam. col.276.

19. Qua formâ justi fuerunt in hoc mundo, tali exsculpuntur in throno gloriæ; ut anima certa esse queat se redituram in corpus, prout fuerat dum hîc viveret. col. 277.

20. Animæ, quæ admitti merentur ad faciem divinæ gloriæ, vocantur Filiæ Jeruschalem. col.296.

21. Pro plebe dictum fuit, quod futuro tempore comesturi simus carnem Leviathanis atque bovis; & bibituri vinum optimum: ut corda illorum allicerentur ad timorem Domini: quia nullâ aliâ re citius allici potest humana natura, quàm cibô & potu. col. 321.

22. Septem diebus primis post mortem, Psyche atque corpus singulis diebus ter judicantur. col.476.

23. Filii Gad & filii Reuben primi erunt, qui bellum gerent tempore redemtionis; totumque mundum subigent. col.498.

24. Rex Messias vocatur Vinum, quia gaudium erit Jisraëlitis, judicium verò gentilibus. col.506.

25. Prope dies Messiæ omnes sapientiæ, etiam profundissimæ, vel pueris manifestabuntur. col.290.

26. Messias primò manifestabitur in terra Galilæa; illisque diebus multa signa & prodigia existent. col.291. [conf. Joh. 2. v. 11. *Hoc fecit initium signorum Jesus in Cana Galilææ &c.* Matth. 28. v. 10. *Nunciate fratribus meis, ut eant in Galilæam, ibi me videbunt.*]

27. Angelus quidam Dumah constitutus est super computum justorum & piorum, quique tradiderunt animas propter sanctitatem DEI benedicti, & spem præmii futuri. col.300.

28. Tempore Resurrectionis DEUS Sanctissimus atque benedictus advocabit Angelum Dumah, & exposcet computum omnium justorum. col.300.

29. De præmio illius, qui filium post se relinquit: deque pœna illius, qui nullum relinquit filium. col. 129.

30. Omnis anima futurô tempore redibit in corpus suum, & resurgent simul, ut fuerant antea; sed multâ cum scientia atque sapientia. col. 302.

31. Bona opera, quæ homo peragit, conscribuntur coram Deo sanctissimo atque benedicto: & sic etiam opera mala. col. 195.

32. Cum anima ascendit ad portas Jerusalem, Michaël Dux magnus cum ipsa ascendit, eamque salute excipit. col. 301.

33. Homo qui peccat, annotatur coram DEO Sanctissimo qui benedictus sit! & si in illa stultitia perseveret, nota illa augetur. col. 216.

34. Cum homo ambulat in via sancta, formam quandam sanctam habet; omnesque mundi creaturæ eundem metuunt, & coram eo contremiscunt. Si autem incedat viâ perversâ, figura Domini sui ab ipso tollitur, & ipse metuit omnes in mundo creaturas. col. 210.

35. Metatron princeps ad faciem DEI ministrans futurô tempore suscipiet computum justorum, de manu Dumah. col. 304.

36. Futuro tempore corpora volutabuntur usque in terram Jisraeliticam: & quidam dicunt Gabrielem Angelum eadem illuc perducturum. col. 308. & 311.

37. Quadraginta annis ante Resurrectionem anima corpus suum expectat in terra Jisraëlis. col. 308. & 324.

38. De pœnis atque suppliciis acerbissimis, quibus affligendi sunt impii in mundo vindictæ futuræ. col. 310.

39. Qui seipsum sanctificat in hoc mundo, illius anima sese applicat ad gradus sanctos supernos. Qui verò seipsum contaminat, ille adhæret spiritibus noxiis & perditoribus; unde morbi pessimi. col. 266. 309. 310.

40. Juxta doctrinam de Revolutione animarum una anima tria habet corpora: unde quæritur, quodnam è tribus illis corporibus resurrecturum sit, in resurrectione mortuorum? col. 311.

41. Tempore futurô corpora consistent ad portas sepulchrorum suorum ad excipiendum animas suas: & Dumah computum exhibebit omnium. col. 320.

42. Ter singulis diebus spiritus quidam è supernis descendit super Patriarchas, eosdemque resuscitat: atque tunc hi intercedunt pro Jisraëlitis &c. Non enim misereretur mundi DEUS Sanctissimus, nisi Patriarchæ forent. col. 474.

43. Os quoddam in sepulchro superstes manet, ex quo reædificabitur futurô tempore corpus; & hoc officulum nullum habuit alimentum è cibis hujus mundi; hinc tantum ipsi robur est, ut non putrescat in terra. col. 324. & 206.

44. Structura Sanctuarii & collectio dispersionum exulantium, & resurrectio mortuorum, sese invicem insequentur. col. 328.

45. De miraculis illis, quæ eventura sunt tempore redemtionis. col. 328.

46. Festô neomeniæ & die Sabbathi, aliisque festis, Mens, Spiritus & Psyche simul delectantur. col. 229. & col. 473.

47. Qui moritur in terra Jisraëlitica, & eâdem die sepelitur, in illum dominium non habet spiritus malignus: quid autem fiat morientibus extra terram, vid. col. 250.

48. Justi ascendunt è Paradiso infero in Paradisum superum: & quandoque abhinc etiam descendunt huc inferius, & apparent hominibus quibusdam, iisque revelant mysteria sublimia. col. 302.

49. In illo mundo anima vestitur veste pretiosâ, cujus beneficiô haurire possit lucem præclaram mundi superni: sicut in hoc mundo eadem pariter vestitur veste quâdam, ut haurire possit aërem hujus mundi. col. 200.

50. Corpora volutabuntur sub terra usque ad terram Jisraëliticam: & ibi accipient animam novam. col. 207.

51. Qui multum in Lege proficit, & omnia opera sua in honorem DEI peragit; & non habet liberos; vel si habuerit, iidem sint mortui; vel si ipsi sint steriles; is portionem tamen bonam habet in mundo venturo. vid. col. 420. & col. 421.

52. Justi impediunt pœnas, ne in mundum veniant. col. 432.

53. Anima hominis justi ingreditur in Paradisum inferum, & ingreditur in speluncam duplicatam, & occurrit Adamo Protoplastæ. col. 288.

54. In resurrectione mortuorum primi resurgent illi, qui student in Lege. col. 410. [conf. Apoc. 20. vers. 4. *Et animas decollatorum propter testimonium Jesu, & qui &c. hæc est resurrectio prima.* 1. Thess. 4. v. 16. *Mortui in Christo resurgent primùm.*]

55. Omnes dies hominis, ex quo in mundum productus est, in mundo circumvolitant, & quilibet dies hominem monet, ut incedat viâ rectâ: quod nisi faciat, illa dies ascendit & testimonium contra ipsum perhibet coram DEO Sanctissimo atque benedicto, & sola foràs consistit &c. Et si homo justus est, è diebus illis DEUS benedictus vestem pretiosam efformat, ut homo iste futurô tempore exhinc magnâ voluptate perfundatur. Si ergò operibus malis indulget homo, vestis illa interpolata variè est, & propterea homo dupliciter punitur in gehenna. col. 472. & 468.

56. Omnes dies hominis in supernis consistunt: cumque tempus adest, ut homo è mundo discedat, illi omnes apparent coram DEO Sanctissimo, & cum operibus hominis conferuntur. col. 263.

57. Cùm homo moritur, si probus est, confestim applicatur corpori regio: sin minùs lavandus est igne ardente, ut restituatur, quò partem aliquam habeat in corpore Regis. Si verò restaurari nequeat ob nimia peccata sua; væ ipsi, quia tunc de ipso verificatur, quod dicitur 1. Sam. 25. *Et anima inimicorum tuorum jaculabitur in medio funda.* col. 463.

58. Anima illa, quæ non est justa, in hoc mundo permanet, donec corpus sepultum sit, quô factô ipsa deducitur in Gehennam. vid. col. 466. & 476. ubi traditur, quod singulis septiduis anima ascendat & descendat.

59. Gehenna ex igne constat & ex aqua: & de tempore, quô puniuntur impii. vid. col. 281.

60. Quæritur, quâ pœnâ afficiatur homo tredecim annorum & plurium, postquam moritur? quia jam patriâ potestate solutus est, & in ordinem pœnarum cœlestium, ante annum vigesimum tamen non assumitur? De hoc vid. col. 291.

61. Futurô tempore illud ipsum præceptum, quod moriens homo deseruit; in eo iterum apparebit. col. 416.

PORTA RETRIBUTIONIS FUTURÆ
è Dictis in
EXODUM.

1. Homo tredecim annorum habetur pro filio unius diei: unde si talis moritur, quoad peccata sua, excusare se potest coram DEO Sanctissimo, quod ætatem saltem habeat unius diei. Et sic etiam spurius excusare se potest: quid ad me peccatum parentum meorum, si opera mea sint justa? Idem intelligendum de embryonibus mortuis in utero matris. col. 201.

2. Si anima non reperitur digna, quæ vestiatur veste supernâ, digna quoque non est videre Regem sanctum. col. 412.

3. Ratio quare quandoque moriantur infantes in tenerâ ætate sua. col. 172.

4. E bonis operibus, quæ homo peragit, huic paratur vestis, in qua consignantur omnia ipsius opera bona. Hâc autem veste non induitur nisi post triginta dies: quia nulla est anima, quæ non aliquâ mulctetur pœnâ intra triginta hos dies. col. 376. & 377.

5. Locus quidam paratus est pro infantibus qui moriuntur, in quo ne perfectè justi quidem consistere possent. Et isti protegunt vivos. col. 201.

6. Anima hominis lavatur in flumine igneo, & offertur in holocaustum. Non tamen comburitur sed tantum lavatur, sicut vestis Salamandrina, quæ non nisi igne purgatur, ita ut ignis sordes in ipsa contentas exedat: sic enim res & cum anima sese habet. Quod si igitur multa in ipsa est spurcities, pœna hæc est magna & dolor acerbissimus. Bis autem lavatur anima, semel in gehenna &c. & quare vocetur gehenna. Vide plura de præmiis & pœnis. col. 379. & 380.

7. Cum Justus aliquis ex hoc mundo discedit, præpositi quidam in ipsum constituuntur, ut anima ejus exeat per osculum. col. 460.

8. De tali, qui moritur sine liberis. col. 178. & 179.

9. In corpora Justorum, qui non sectati sunt voluptates nisi Sabbathis, festisque & epulis legalibus, post mortem illorum dominium nullum habere potest Cortex durus, quia illius nullum habuerunt usum in hoc mundo; Si quis autem deliciis indulgeat diebus profestis, cortex iste durissimus in illum habet dominium. vid. col. 220.

10. In Paradiso Mansiones quædam sunt pro piis è populis gentilibus, & pro Regibus mundanis, qui benefaciunt Iisraëlitis. De pœnis autem illorum, qui ipsos malè tractant vid. col. 485. [conf. Joh. 14. v. 2. *In domo Patris mei mansiones multæ sunt: si quo minus, dixissem vobis: Vado parare vobis locum.*]

11. Quadraginta novem odores quotidie ascendunt ab Animabus Justorum, usque ad locum Paradisi superni. col. 25.

12. Dantur & habitacula pro Animabus proselytorum. col. 325.

13. Pro omnibus mercedem numerat Deus Sanctissimus atque benedictus: Unde & pro quadraginta duobus illis altaribus, quæ extruebat Bileam, temporibus Elischæ ab ursis occidebantur 42. pueri. col. 402.

14. De his qui suppliciis afficiuntur à Magistratibus; & qui occiduntur à gentilibus: quodque horum formam, præfectus quidam imprimat vesti suæ, quæ est ignis ardens; eamque sursum efferat; Deus autem Sanctissimus illos notet in facie suâ col. 442.

15. Prout homo in hoc mundo incumbit studio Legis, ita eidem vestis quædam præparatur pro mundo venturo. col. 443.

16. Tempore futuro Justi tam certi erunt quod in bonis operibus perrecturi sint, sicut mons Zijon, quæ non nutat in seculum. Quod hoc tempore ita se nondum habet: ubi tantùm fiduciam quandam habent, ad instar Catuli Leonis, qui debilior est Leone sene, vel Leænâ, vel Leone fero. col. 253. & col. 204.

17. Angelus quidam præfectus animam morientis suscipit, eamque in flumine igneo submergit: ubi lavanda & purganda est. Quandoque igitur statim iterum emergit & induit illam vestem suam, quæ ipsi parata est è bonis suis operibus. Quandoque autem ibidem submergitur & detinetur, nec iterum emergit, usque in diem aliam, cùm ventus australis flare incipit: tunc eadem innovatur & canticum canit: sicut Angeli superni, qui quandoque ibidem pariter exuruntur, exuti omni potestate suâ: ubi tamen deinceps renovantur, sicut scriptum est Thren. 3. v. 22. *Misericordia Domini, non quod consumpti sumus, quia non defecerunt misericordiæ ejus: novæ sunt quolibet mane, &c.* col. 443.

18. Illi pueri, qui moriuntur post annum ætatis decimum tertium usque ad vigesimum, traduntur in manum Præfecti cujusdam è serpente curvo oriundi: & quia hic videt, quod mox futurô tempore peccaturi sint; hinc eosdem tollit ante tempus debitum. col. 446. & col. 478.

19. De pœna illius acerbissima, qui proximum suum nomine turpi compellat, deque pœna linguæ maledicæ vid. col. 478. & 214.

20. Animæ sanctæ, qualis fuit anima R. Akibhæ, & discipulorum ejus, non descendunt ut laventur in flumine igneo, sicut animæ reliquæ. col. 456.

21. Ob dignitatem illius ætatis, in qua vixit R. Schimeon Ben Jochai, mundus consistet, donec veniet Rex Messias. col. 14.

22. Si quis moritur in terra Iisraëlitica, & eâdem die sepelitur, in eum spiritus malignus nullum habet dominium. De iis autem, qui moriuntur extra terram sanctam, vid. col. 250.

23. Anima idololatræ, qui moritur in terra ſancta, multis revolvitur revolutionibus, donec exinde diſcedat. col. 250.

24. Merces Pſyches & Spiritûs & Mentis, tribus locis diſtinctis diſtribuitur. col. 251.

25. Spiritus omnes humani delitiis fruuntur in Paradiſo infero: quin etiam Spiritus hominis antequam naſcatur, ibidem veſtitur veſtimentô & corpore & vultu quôdam hujus mundi. Sed delitiæ illæ non ſimiles ſunt iis, quæ extant in hoc mundo, &c. Vide totam materiam de Paradiſo & Gehenna. col. 267.

26. Si quis moritur ſine liberis, corpus ejus non perit: quia Deus Sanctiſſimus nulli creaturæ decurtat mercedem ſuam. col. 178.

27. Gehenna ardens correſpondet operibus impiorum, peractis vi pravæ concupiſcentiæ, quæ etiam ardet ad inſtar ignis. col. 268.

28. Septem dantur portæ in Gehenna, correſpondentes ſeptem ſpeciebus impiorum, quæ ſunt רָע malus; בליעל perverſus; חוטא peccator; רָשע impius; משית vaſtator ſive perdens; לץ deriſor; יהיר arrogans. col. 268.

29. Pueri, qui moriuntur, antequam ſtudium Legis amplectantur, certum ſuum habent palatium, certumque ſuum præfectum, qui illos informat in Lege. col. 355.

30. Ab illis animabus, quæ in inferno puniuntur, ſordes quædam prodeunt, quæ vocantur ſtercus fervens: & peccatores, & qui alios peccare faciunt, qui non curant honorem Domini ſui, & prophanant ſabbatha & feſta è malitia, ibidem in ſecula puniuntur, niſi ante mortem ſuam pœnitentiam agant; & diebus neomeniarum, ſabbathique & feſtis aliis, quamvis pœnas non patiantur, nihilominus exinde non exeunt: ſed corpora quoque eorum illuc introducuntur è ſepulchris, ibique circumdantur vermibus, &c. col. 268. & 269. [conf. Marc. 9. v. 43. *Ire in Gehennam, in ignem inextinguibilem: ubi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur.*]

31. Septem judiciis homo judicatur poſt mortem ſuam. col. 349. & 350.

32. De ſignis & prodigiis, quibus manifeſtandus ſit adventus Meſſiæ: quodque hic primò manifeſtandus ſit in terra Galilæa. col. 12. & 14.

33. Cùm Spiritus deſcendit è ſupernis, in Paradiſo formam accipit illam, quam habiturus eſt in hoc mundo. Et cum Spiritus à corpore ſeparatur, in Paradiſo eâdem formâ delineatur, quam in hoc mundo habuit. col. 18.

34. Rex Meſſias vocatur Zebaoth. col. 14.

35. Poſt mortem hominis Spiritus ejus unitur cum quatuor ventis, ſicut in hoc mundo unitus fuerat, cum quatuor Elementis. col. 21.

36. Deus Sanctiſſimus atque benedictus ignominiam juſto illatam graviùs ulciſcitur quàm propriam. col. 112.

37. De reſurrectione mortuorum videatur prolixè col. 49.

38. In locum illum Jobi 33. v. 23. *Si fuerit pro eo angelus intercedens unus è mille, &c.* quæritur, cùm omnia Deo ſint nota atque manifeſta; quid opus ſit defenſore & accuſatore? col. 57.

39. Quod ſpiritus mulieris & fœminæ in unionem deventuri ſint in illo mundo. col. 123.

40. Deus

40. DEUS Sanctissimus atque benedictus descendet in sanctuarium cùm reædificatum erit: & deinde ædificabit muros Hierosolymarum. col. 193.

41. Futurô tempore quilibet homo, qui nondum gustavit saporem mortis, tamen morietur, ut nihil superstes maneat in mundo de illo inquinamento; mundusque erit novus à DEO Sanctissimo atque benedicto fabricatus. col. 493. [conf. Apoc. 21. v. 1. *Vidi cœlum novum & terram novam: primum enim cœlum & prima terra abiit.* 1. Cor. 15. v. 51. 52. *Omnes quidem non obdormiemus: omnes autem immutabimur, &c. Mortui resurgent & nos immutabimur.*]

42. Stella quædam dicitur מזרין quasi Cometa; quia cùm hæc dominatur, nova decreta & plagæ acerbissimæ in mundo grassantur. Et circa adventum Messiæ stella illa fulgebit. col. 305. [conf. Matth. 2. v. 2. *Vidimus enim stellam ejus in Oriente.* Luc. 21. v. 25. *Erunt signa in stellis.*]

43. Futurô tempore etiam ossa gentilium medicinam quandam accipient in sepulchro, sed non resurgent. col. 350.

44. Lapides fundamentales urbis Zion & Hierosolymarum, non perditi sunt, nec ullus ex iis combustus est: sed DEUS Sanctissimus & benedictus sursum illos assumpsit; & futurô tempore super iis ædificabitur Zijon & Jeruschalem; quia scriptum est Psal. 126. v. 1. *Quando redire faciet Dominus reversionem Zion.* col. 431.

45. De calice solaminis, & de calice horroris vid. col. 442. [conf. Apoc. 8. v. 6. *In poculo, quo miscuit, miscete illi duplum.*]

46. Omnes infantes, qui moriuntur, traduntur in manum præfecti cujusdam, qui iisdem delectatur: & singulis Sabbathis & neomeniis eosdem sursum fert, ut appareant coram Rege sancto. col. 146. Ubi rationes describuntur plures, quare moriantur infantes in ætate sua tenella.

47. Messias judicabit sine testibus. col. 133.

48. De operibus bonis, quæ homo peragit in hoc mundo, halitus quidam efficitur, qui ascendit, & in supernis coronatur, & pro hoc homine intercedit, ut ligetur in fasciculo viventium. Ex operibus malis autem halitus pariter sursum ascendit, qui fit hominis istius accusator, & post mortem ejus anima talis immittitur curvaturæ fundæ. col. 104.

49 Opera illa, quæ justi peragunt in hoc mundo, coadunita sese repræsentant coram DEO Sanctissimo & benedicto in forma istius justi: & DEUS hâc formâ delectatur; & deinde eadem scribuntur in libro memoriæ coram Domino, ibique consistunt perpetuò. col. 389.

50. Septem nomina habet prava concupiscentia: & septem mansiones sunt in Gehenna correspondentes septem palatiis sanctis. Porrò duodecim mensibus homo peccator in mundo judicatur, qui correspondent duodecim sanctis. col. 474.

51. Messias manifestabitur in portione Josephi primùm, & in terra Galilæa; quia Galilæi primi abierunt in exilium. Ibique etiam resurgent mortui. col. 393. Vide plura ibidem de Resurrectione mortuorum.

52. Futurô

52. Futurô tempore Assyrii & Edomitæ maximis afficientur pœnis, exemplô sumptô ab Ægyptiis. col. 12.

53. Corpus istud, quod quis habuit in hoc mundo, resurget cum anima sua pro mundo venturo. col. 179.

54. Beatus ille, qui vivet temporibus illis, cùm veniet Messias: & væ illi, qui tùm temporis vivet. col. 12.

55. Futurô tempore Deus Sanctissimus atque benedictus vivificabit omnes Reges & potentes, qui oppresserunt Iisraëlitas, eosdemque judicabit, &c. col. 103.

56. Admiranda, varia & bella horrenda existent mari terrâque circa Jerusalem, cùm revelabitur Messias. col. 56. [conf. Luc. 21. v. 9. *Cùm audieritis prælia & seditiones, &c.* v. 25. *resonabit mare & fluctus.*]

57. Sanctuarium primum extructum est per judicium; Et hinc quoque non fuit perenne: Sanctuarium autem secundum futurum ædificabitur per gratiam, atque hinc stabile erit. col. 104.

58. Sanctuarium primum non ædificatum est cum beneplacito Divino, & propterea non potuit subsistere: Sanctuarium ultimum autem ædificabitur juxta beneplacitum Divinum; & propterea stabile erit; imò ne Angeli quidem superni illud ipsum intueri poterunt. col. 192.

59. Mundus venturus vocatur justus. col. 25.

60. De variis speciebus excisionis vid. col. 273.

61. Pauci sunt in mundo, quibus non sustinenda sit pœna sepulchri. col. 289.

PORTA RETRIBUTIONIS FUTURÆ

E Dictis in

LEVTICUM.

1. Deus Sanctissimus propriè non dicitur Rex, donec redeat in urbem Hierosolymam: & sic quoque Iisraëlitæ non vocantur filii Regum, donec redeant Hierosolymam. col. 171.

2. Iisraëlitæ non vocantur populus unus, nisi cùm sunt in terra sancta. col. 178.

3. Cùm homo opera mala peragit, Spiritus Sanctus ipsi traditus ab eo tollitur, & Spiritus immundus in ipsum descendit. col. 81. Ubi quoque exponitur, quomodo lingua maledica & verba prava sursum ascendant, & anima talia loquens obmutescat. col. 81.

4. Multis modis Psyche judicatur cum corpore in mundo illo, antequam ab invicem separentur. Ubi quoque differentia est inter justos & impios, quomodo judicentur. col. 93. & 168.

5. Si homo peccet bis vel ter, de eo proclamant in supernis: Secedite circumcirca ab hoc &c. col. 193.

6. Animæ justorum Angeli sunt sublimes. col. 98.

7. Et animæ impiorum maligni spiritus fiunt: Ubi quæritur, quomodo, hôc positô iidem puniantur in inferno. col. 125. 126.

8. Quan-

8. Quanta mala ingruant super impios in mundo pœnarum. col. 125. 126.

9. DEUS Sanctissimus punit impios in hoc mundo & in futuro. col. 95.

10. Cùm homo peragit opera bona, dies illa super ipso diem exuscitat in supernis, quæ istius hominis est tutor. col. 177.

11. Filius laudabilem reddit patrem. col. 224.

12. Quâ ratione Psyche, Spiritus & Mens præmia sua accipiant in tribus diversis locis: sicut homo primo etiam saltem accipit Psychen; & deinde spiritum; atque dein demum mentem. col. 126.

13. In inferno loca distincta sunt pro singulis peccatorum generibus: alia nimirum pro iis, qui prophanant Sabbatha; alia pro incestuosis; atque sic pro singulis. Et sic etiam in Paradiso loca sunt separata pro singulis præceptis & illorum observatoribus col. 26.

14. Justi transeunt per fluvium igneum; ibidemque purgantur: impii autem in eodem comburuntur. col. 27.

15. Major est potestas Justorum in morte sua, quàm dum vivunt: viventes enim tantùm existunt in hoc mundo: post mortem suam autem in omnibus mundis reperiuntur. col. 128.

16. Cùm Iisraëlitæ justitiæ student, DEus benedictus accelerat redemptionem: sin minus, expectandum ipsis est in finem usque, ubi eos redimet propter nomen suum. col. 118.

17. Si quis transgreditur præceptum aliquod Legis, DEus eidem notam imprimit in facie sua, ut eundem intueantur superi & inferi; qui maledictiones effundunt super caput ejus, col. 135. 136. Una cum historia quadam huc pertinente. Videatur quoque col. 63. & 98.

18. De operibus bonis, quæ homo peragit, DEus eidem parat vestem pretiosam: & si declinet ab operibus suis primis, & opera mala edat, DEus opera illius bona præparat in vestem pro justis quibusdam aliis. col. 193.

19. Quocunque locô justi degunt, DEus ad illos mittit animas justorum demortuorum, qui Angeli sunt atque superni. col. 98.

20. DEus Sanctissimus vocatur primus: & Esav vocatur primus; & Sanctuarium vocatur primum: futurô igitur tempore veniet primus, & puniet primum, & extruet primum. col. 99.

21. Futurô tempore DEus novos mundos creabit ex animabus justorum. col. 122.

22. Septem flumina ignea descendunt super capita impiorum circa horam diei nonam: unde illi exclamant: Væ nobis, quia declinat dies &c. Unde homo magna cautione opus habet circa preces pomeridianas. col. 115.

23. Futurô tempore DEus Sanctissimus atque benedictus vestimentum vindictæ induet contra Edom. col. 169. [conf. Apoc. 19. v. 13. *Et vestitus erat veste aspersâ sanguine.*]

24. Futurô tempore DEus ita perficiet Iisraëlitas, ut inter illos nemo inveniatur, qui defectu quodam laboret. col. 173.

25. Illô tempore, cùm Deus vindictam exercebit pro populo suo Iisraël, carnibus hostium illorum cibabuntur omnes bestiæ mensibus duodecim; & aves cibum exinde habebunt septem annis. col. 169. [conf. Apoc. 19. v. 17. *Et vidi unum Angelum stantem in sole, & clamavit voce magnâ, dicens omnibus avibus, quæ volabant per medium cœli: Venite & congregamini ad cœnam magnam Dei, ut manducetis carnes Regum, & carnes tribunorum, & carnes fortium, & carnes equorum, & sedentium in ipsis, & carnes omnium liberorum, & servorum, & pusillorum, ac magnorum.*]

PORTA RETRIBUTIONIS FUTURÆ
è Dictis in
NUMEROS & DEUTERONOMIUM.

1. Quantus in justis est gradus justitiæ, tantus quoque erit gradus præmii eorum. col. 347.

2. Spiritus in Paradiso infero vestitur eâdem formâ, quâ hic vixerat: & hic singulis neomeniis & Sabbathis ascendit, & unitur cum anima sive mente. Vide plura de præmio Psyches, Spiritûs & Mentis. col. 303.

3. Divitiæ hujus mundi sunt quasi interesse, cujus ipsa sors reposita est in mundo venturo. col. 296.

4. Quomodo homo judicetur post mortem suam: deque præmio illius, qui novas explicationes & quidem veras adinvenit super Lege. col. 353.

5. Futurô tempore Deus Sanctissimus atque benedictus aperiet illorum oculos, qui aliàs intueri non potuerunt sapientiam supernam (Cabbalæ). col. 499.

6. Si homo ambulat in via recta coram Deo, Deus eidem largitur Spiritum Sanctum: Si verò ambulat in via perversa, in sese derivat spiritum impurum. col. 531.

7. De præmio & delitiis animæ in mundo venturo, etiam videatur col. 109.

8. Etiam justi perfecti descendunt in infernum, & abhinc educunt multos homines pœnitentiam quidem meditatos in hoc mundo, sed morte tamen præventos. col. 405.

9. Spiritus non vestitur vestimentô illius mundi, donec corpus fuerit sepultum. col. 321.

10. Omne verbum & opus singulis noctibus sursum ascendit per animam, &c. col. 233.

11. De misericordia, quæ fit ei, qui improles moritur, si uxor ejus discalceet levirum suum. col. 343.

12. Justi post mortem suam magis assistunt Iisraëlitis, quàm dum viverent. col. 348.

13. Deus plus curat honorem justorum, quàm suam propriam. col. 527.

14. In via illa, in qua justus ambulat, Deus eidem destinat animas justorum, qui eundem liberent ab omni damno & lapsu. col. 97.

15. Præcepta, quæ ab homine observantur, sursum ascendunt, & ante Deum sanctissimum consistunt, dicendo: Hic vel ille vir observavit me. col. 227. 233.

16. Filius gloriam tribuit Patri, etiam jamjam demortuo. col. 363. & col. 221.

17. De

17. De præmio justorum in Paradiso, inque mundo venturo vide etiam col. 363.

18. Tres sunt muri circa Paradisum, & intra quemlibet multi spiritus & animæ delectantur odore delitiarum, quibus justi fruuntur: ipsas autem has justorum delitias oculus non vidit, &c. Et in Nissan sive Aprili, & Tisri, id est Septembri, dies sunt beneplaciti, quia Iisraëlitæ multum incumbunt observationibus præceptorum; hôc igitur tempore animæ illæ evolant in locum quendam concessum, ibique consistunt super muris similitudine avicularum, omnique manè, & vesperi suaviter cantillant: & hæc cantillatio continet laudes DEI Sanctissimi atque benedicti, & preces pro viventibus Iisraëlitis in hoc mundo. col. 363.

19. Palatium quoddam datur, quod vocatur nidus avium: in illo coronabitur Messias tempore futurô. Et ter in anno, cùm DEUS Sanctissimus delitiis indulget cum justis. col. 363.

20. In resurrectione mortuorum idem fiet, quod nunc fit cum massa panis & caseo. Et utrum resurrectio futura sit creationis ordine, an minus. col. 408. & 436.

21. Mulieribus justis optima parata est merces in mundo venturo occulta præ omnibus. col. 318.

22. Si ita dicere liceat, DEUS Sanctissimus non vocatur Rex, nisi cùm Iisraëlitæ revertentur in locum suum. col. 532.

23. DEUS Sanctissimus atque benedictus spiritum immundum auferet è terra, quia homines eundem coluerunt cultu alieno. col. 536. [conf. Apoc. 20. v. 2. 3. *Et vidi angelum descendentem de cœlo, habentem clavem abyssi, & catenam magnam in manu sua. Et apprehendit draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus & Satanas: & ligavit eum per annos mille, & misit eum in abyssum, & clausit, & signavit super illum, ut non seducat amplius Gentes, donec consummentur mille anni.*]

24. Dantur justi, qui pœnam nonnisi aliquantulum tantùm sustinent; sicut vasa dantur, quæ purificari possunt solâ elotione per frigidam factâ. Dantur autem & intermedii, quibus plura toleranda sunt, ad instar vasorum, quæ pro elotione aquam calidam requirunt: atque sic qualis est cujusvis impuritas, talis est ejusdem purificatio. col. 289.

25. Quicunque moritur sine liberis occultari non potest sub alis petræ sanctæ. col. 398.

26. Sicut pasta fit mediante fermento, ita futurô tempore structura corporis fiet nova Creatura. col. 321.

27. In atrio illius mundi sunt duodecim portæ, quarum singulis inscriptum est nomen quoddam è duodecim tribubus v. g. Rubenis, Simeonis, &c. Qui igitur è tribu Rubenis est, non recipitur ab ulla portarum, nisi à porta tribus suæ: atque sic se habent & tribus reliquæ. col. 322. [conf. Apoc. 21. v. 12. *Et habebat murum magnum & altum & portas duodecim, & nomina inscripta, quæ sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israel.*]

28. R. Jose vidit præmium martyrum, qui seipsos tradiderunt pro sanctificatione nominis Divini; & præmium eorum, qui DEUM diligunt ex toto corde, transcendit omnia. col. 507.

28. Temporibus Messiæ Deus Sanctissimus & benedictus dicet ad plebejos & idiotas: Si recepturi estis in vos studiosos legis ad instar equi recipientis sessorem suum, & ad instar servorum, qui ministrant Domino suo; bene est: sin minus; hîc erunt sepulchra vestra. col. 237.

29. Totam materiam de redemptione ultima invenies col. 328.

30. Semper redemtio evenit Iisraëlitis è tribu Dan: nam Zeliah filius ejus erat contra Bileam: Irah erat cum Davide; & Schrajah filius Dan futurô tempore veniet cum Messia filio Ephraim. col. 328.

31. Messias est Menachem filius Ammiel, filii Chephzibah uxoris Nathan filii David. col. 328. conf. Luc. 3. v. 31. *qui erat Nathanis; qui erat Davidis &c.*]

32. De asino illo, in quo sessurus est Messias, videatur col. 389. [conf. Matth. 21. v. 7. *Et adduxerunt asinum & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eum desuper sedere fecerunt.*]

33. Quæstio, cùm in Scripturâ tantùm duo templa descripta sint, quomodo nos adhuc tertium expectare queamus? col. 356.

34. Quam magno judicio homo judicetur post mortem suam, sub manu Satanæ, qui vocatur Taurus; & sub manu Angeli Dumah. col. 353.

35. De dicto illo Sapientum nostrorum bonæ memoriæ! Liberatio Iisraëlitarum erit hodie, si vocem ejus audiveritis. col. 537.

36. In Paradiso quatuor sunt parietes intergerini; ut conclavia fiant pro infantibus; pro pueris; pro adolescentibus; & pro senibus. col. 521. [confer 1. Joh. 2. v. 13. 14. *Scribo vobis Patres, quoniam cognovistis eum, qui ab initio est. Scribo vobis adolescentes, quoniam vicistis malignum. Scribo vobis infantes, quoniam cognovistis Patrem. Scribo vobis adolescentes, quoniam fortes estis, &c.*]

TITULUS DUODECIMUS.

PORTA CONCUPISCENTIÆ BONÆ & CONCUPISCENTIÆ PRAVÆ.

è Dictis in

GENESIN.

1. Futuro tempore debilitabitur concupiscentia prava: nec quisquam desiderabit copulam cum uxore sua, nisi in finem fructificationis & multiplicationis tantum: quia scriptum est: Jechesk. 36. v. 26. *Et dabo vobis cor carneum:* id est, cor tale, quod carnis tantum productionem appetat. col. 325. & col. 70.

2. In mundo venturo prava concupiscentia planè abolebitur è mundo: sed tempore futuro Messiano non planè abolebitur, sed portiuncula quædam illius superstes erit. col. 308.

3. Futuro tempore Prava concupiscentia vocabitur Laban. col. 324.

4. Quænam futura sit operatio pravæ concupiscentiæ tempore futuro Messiano. col. 325.

5. Niſi prava Concupiſcentia foret, nullum quoque exiſteret gaudium ſuper ſtudiis. col. 325.

6. Prava concupiſcentia ſeducit hominem ut extollat cor ſuum, & comat capillos ſuos, donec eundem trahat in gehennam. col.380.

7. Admonitio, ut homo caveat pravam concupiſcentiam. col.405.

8. Prava concupiſcentia homini inſita eſt à die nativitatis ejus. Ubi porro oſtenditur, quod bruta à diebus nativitatis ſuæ cautè evitent omnia damna; homo verò damna ſua nullatenus evitet, ſed ad illa ſpontè accedat: quæ omnia proveniant à prava concupiſcentia. col.405.

9. Ab anno ætatis decimo tertio & porrò concupiſcentia bona ab homine non ſecedit: & ſi hic incedit Viâ rectâ, concupiſcentia prava ſeſe ſubmittit & cum bonâ conjungitur, hominemque cuſtodiunt. col.379.

10. Pravæ concupiſcentiæ ſtatuti quidam ſunt dies, quibus poteſtas ipſi data eſt hominem à via bona abducendi. col. 401.

11. Duo angeli qui hominem conducunt, ſunt concupiſcentia bona & concupiſcentia prava: quod ſi igitur in via bona ambulaverit homo, corroboratur concupiſcentia bona: ſi verò ambulet in via prava; corroboratur concupiſcentia prava. col.337.& 379.

12. Prava concupiſcentia ſimilis eſt ligitanti coram judicio, qui cauſam ſuam inſtruit, antequam accedat pars adverſa. col. 15.

13. Prava concupiſcentia ſimilis eſt exploratori cuidam emiſſo â cohorte quadam Prædonum, ut obſervet tranſeuntes per viam illam, ut blandiloquentia ſua Creaturas (ſeu homines) abducat ad locum illum, in quo prædones habitant. col.272.& col.343.

14. Prava concupiſcentia & Samaël dominantur in corpus, & inquinatur. col.350.

15. Prava concupiſcentia vocatur Peccatum. col.379. [conf. Rom.7.v.7. *Quid ergò dicemus? Lex peccatum eſt? Abſit. Sed peccatum non cognovi, niſi per Legem. Nam concupiſcentiam neſciebam, niſi lex diceret: Non concupiſces.*]

16. Septem ſunt nomina pravæ concupiſcentiæ. col.474.

è Dictis in

EXODUM.

17. Illa hora qua ſpiritum pravæ concupiſcentiæ comprehenſum incluſerunt Aheno cupreo [quod ſub templo ſecundo per conjurationes factum dicitur;] ignis gehennæ non arſit. col.288.

18. In corde hominis duæ ſunt cameræ; una ſanguine plena, & ibidem habitaculum eſt pravæ concupiſcentiæ: & altera plena ſpiritu; & ibidem eſt habitaculum concupiſcentiæ bonæ. col.191.

19. Dicto illo, Gen.1.v.31. *Bonum valde:* intelligitur prava concupiſcentia. Et ſi quæratur in quo conſiſtat bonitas ejus? iſtud explicatur per ſimile de meretrice quadam; (quæ virum probum cum tentat, nec tamen ſuperat, præmium ejus inſigniter auget) vide plura de his col. 288.

20. Septem nomina habet prava Concupiscentia, & his correspondent septem habitacula gehennæ, à quibus concupiscentiæ hæc data sunt nomina. col.475.& col.476.

21. Prava concupiscentia vocatur fermentum: quia parum ejus saltem viscera pervadit, & deinde tamen in tantum exturgescit ut findantur.col.317.

è Dictis in

LEVITICUM.

22. Prava concupiscentia vocatur Reptile.col.56.

è Dictis in

NUMEROS.

23. Prava concupiscentia similis est ferro, antequam incandescat: quia postquam incanduit totum quasi convertitur in Ignem. col. 511. Ubi vide similia plura.

24. Prava concupiscentia vocatur Ursus; Leo; Canis; & Asinus: omnique nomine Animalium rapacium & conculcantium: & in quolibet nomine peccati sui specifici nuncupatur: (v.g. Homicida, Scortator, fur &c.) col. 439.

TITULUS DECIMUS TERTIUS.

PORTA SPIRITUUM.

è Dictis in

GENESIN.

1. Animæ creatæ sunt per paria, mares nempe & fæminæ: & quandoque unus consors aliquo tempore nascitur citius. col.248.

2. Nocturno tempore cum homo dormit, anima ejus sursum ascendit; & hic homo judicatur quoad omnia opera atque verba sua quæ per totam illam diem ore suo protulit. col.248.

3. Angeli in illo mundo nesciunt quid hic geratur, nisi in quantum illis manifestatur: quod autem futurum est illud exinde nôrunt, quia Deus Sanctissimus atque benedictus, super omnibus quæ fieri debent, certas quasdam proclamationes fieri jubet per præcones. col.267.

4. Mulier quæ præstigiis utitur tempore pollutionis suæ menstruæ, majori successu gaudet, quam diebus puritatis suæ. col.303.

5. Quare Mulieres potius inclinent ad fascina & incantationes, quàm Viri. col. 302.

6. Deus Sanctissimus atque benedictus nocturno tempore Animæ notificat Veritatem circa illa, quæ homo fuerat meditatus. col.412.

7. Nihil in mundo fit, quod non proclametur per præconem; vel manifestetur Prophetæ cuidam, vel tali qui somnia habet, antequam eveniat. col.413.

8. Duo

8. Duo angeli cum quavis Anima exeunt, unus à dextris & alter à finiſtris. Et ſi probus eſt homo, iſti eundem cuſtodiunt; ſin minus, eundem accuſant. Et R. Pinchas inquit, iſtos Angelos eſſe tres: qui ſint tutores hominis. col. 40.

9. Veſperâ Sabbathi inter ſolem declinantem & occidentem creatæ ſunt animæ corporibus deſtitutæ; quæ vocantur dies defectivi: quaſi innuatur, quod nec ad veſperam Sabbathi ſive paraſceven nec ad Sabbathum pertineant. Unica autem hora ſingulis diebus involvuntur corporibus, & inter montes deambulant. col. 600.

10. Cuilibet homini ſomnia exhibentur ſecundum opera atque gradus ſuos: exceptis Regibus, quibus ſubliniora exhibentur, quàm gradus illorum ſecum ferunt. col. 433.

11. De ſomniis; & quomodo Anima ſurſum aſcendat. col. 443.

12. De dicto illo Sapientum noſtrorum, bonæ memoriæ: Homini bono, exhibent ſomnium malum. col. 443.

13. Qui in ſomnio videt Jacobum Patrem noſtrum, illius vita augebitur. col. 386.

14. Ratio, quare populi gentiles ſomnia videant, nihil ſignificantia. col. 503.

15. Pſyche annexa eſt corpori; & ſpiritus pſychæ; & mens ſpiritui: Ad inſtar luminis lucernæ, quod inhæret ellychnio, flammâ ſemper aſcendente. col. 234.

16. Mens major eſt lumine Throni. col. 304.

17. Decem ſunt genera rei magicæ, de quibus videatur. col. 384.

18. Ratio quare ſomniorum eventus ſequatur explicationem interpretantis. col. 412.

19. In omnibus atque ſingulis firmamentis, præfecti ſunt quàm plurimi, miniſtranſtrantes DEO Sanctiſſimo atque benedicto: & ſinguli ſua norunt miniſteria atque officia. col. 423.

20. Tempore creationis omnes animæ veſtitæ fuerunt forma hujus mundi. col. 246.

21. Cùm homo naſcitur, ſpiritus ejus nullum invenit locum, ut extendatur in corpore; hinc in certo quodam loco ſubſiſtit, donec corpus ad debitam excreſcat magnitudinem; atque tunc ſpiritus per illud expanditur. Hinc intelligitur illud, quod ſcriptum eſt Zach. 12. v. 1. *& formans ſpiritum hominis in interiori ejus.* col. 438.

22. Cùm homo naſcitur, nonniſi Pſychen ſolam accipit, & præterea nec ſpiritum nec mentem: cùm autem deinde incedit in via virtutum, eidem ſuperadditur Spiritus & Mens. col. 454.

23. Multi ſunt præfecti in hoc conſtituti, ut accipiant vocem hominis, quam ore ſuô effert, ſive in bonum ſive in malum finem. vid. col. 151. & 248.

24. Quamvis Gloria Divina cohabitans non moretur in terris extraneis; attamen, ſi juſtus quidam eripiendus eſt è periculo, eadem illuc advenit. col. 380.

25. Si anima juſti è ſublimiore loco deſcendit, quàm animæ cæteræ, quæritur quare DEUS Sanctiſſimus eandem in hunc mundum mittat? ubi ſimile affertur de Rege quodam mittente filium ſuum in pagum aliquem. col. 516.

26. Ani-

26. Animæ justorum vocantur filiæ Jerusalem. col. 510. [conf. Luc.23.v.28. *Filia Jerusalem nolite flere super me.*]

27. Eædem etiam vocantur fructus & poma DEI Sanctissimi. col. 232. & 237.

28. Una de septem terris inferis vocatur Arca; ibidemque degunt posteri Kaini, quorum forma similis est Angelis: & in illos constituti sunt duo præfecti עפרירא & קסטימון : & isti nocturnô tempore evolant ad Asam & Asaelem, & ad Naëmam &c. atque in causa sunt, ut Naëmah hominibus appareat sub variis formis, eosque seducat à via sancta. col.33.

29. Psyche & spiritus uniuntur invicem: Menti autem locus est occultus. col.193.

30. De Lilith sive strige, quæ occidit infantulos: & de Naëmah succubâ: quæ generat Spiritus atque Dæmones ab hominibus, qui soli in domibus dormiunt. col.69.

31. Angelorum pars quædam habet naturam aëris, & quædam naturam ignis, ita ut pars una aliquid tribuat parti alteri: & quia consistunt è duobus his elementis; hinc cum descendunt huc infra, iisdem ulterius involvuntur: unde si hîc infra permanent septem diebus, jam induuntur elementô istius mundi, ut non iterum possint sursum evolare. col. 124.

32. Angeli vocantur pedes Domini. col.238.

33. Elias Propheta descendit è mundo masculino; & propterea vivus permansit in perpetuum. col.456. fol.115.

34. Cuilibet justo duo sunt Spiritus; unus pro mundo hoc, & alter pro mundo venturo: & propterea nomina illorum duplicantur: exceptô Jisaaco. col.189.

35. Elias Propheta reliquit corpus suum in illo turbine; ipsique data est vestis quædam, in qua apparet in supernis: cùm autem descendit, iterum vestitur vestimentô corporis illius, quod deposuit in illo turbine, & in illo apparet hominibus. col. 345.

36. Omnia miracula, quæ DEUS Sanctissimus edit, ea per manus Eliæ operatur. fol.115. col.456.

37. Qui in somnio suo videt fluvium, in pace erit: quia dicitur: *Ecce extendo super eam pacem ad instar fluminis* Jes.66.v.12. col.432.

38. Anima è loco originis suæ evolat, & expectat in loco quodam certo, donec pro ipsa formetur corpus, in quod introeat: sicut embryo formatur in utero Matris, ibidemque consistit usque ad tempus egressus sui. col.438.

39. Quomodo anima nocturnô tempore ascendat, & occurrat accidentibus & spiritibus illis malignis: ubi si proba est &c. col. 63.

40. Per singulas tres noctis vigilias DEUS Sanctissimus atque benedictus cum anima conversatur. col.296.

41. Datur firmamentum ad instar unius puncti, quod interdiu connectitur cum supernis, & noctu cum inferis: in illo sunt animæ justorum, in illo nimirum igne nigro, qui adhæret igni albo se superiore, & adhæret ellychnio, & oleo infra se constituto. Vide plura ibidem, quomodo omnes animæ studio Legis & bonorum operum detentæ interdiu absorbeantur in isto puncto, à quo deinde regenerantur, juxta illud Thren.3.v.22. *Nova singulô mane.* col.362, & 383.

42. Dantur Dæmones, qui vocantur plagæ filiorum Adam: & fœminæ quidem in hoc genere illudunt homini noctu dormienti, eductôque semine ejus generant Dæmones alios hominibus similes, modò quod capillis careant: masculi autem ex hoc genere eôdem modô illudunt mulieribus hominum &c. col. 176. & 177. it. col. 388.

43. Anima sursum ascendit dormiente homine, & judicatur propter opera bona, quæ homo jam fecit, & quæ facturus est postmodum: sed non propter mala quæ peracturus est: & hinc anima in corpus suum redit. col. 295.

44. Quamvis Dæmones moriantur sicut homines; nihilominus Lilith & Naëmas & Igrath filia Machalath de generatione in generationem perennant; donec DEUS Sanctissimus & benedictus Spiritum impuritatis sublaturus est è terra. col. 177.

45. Qui sese applicat ad cultum DEI Sanctissimi benedicti, post mortem suam evadit minister sanctus Domini sui. Sed animæ impiorum, qui ambulant appliciti ad latus impurum, & rei Magicæ operam dantes in hoc mundo, post mortem suam adhærent lateri impuro, & mutantur in Dæmones noxios, qui homines damnis afficiunt. col. 266.

46. Quadraginta octo Prophetæ surrexerunt inter Jisraëlitas; & quilibet illorum accepit guttam unam à quadraginta octo guttis, quas acceperat Adam Protoplastes. col. 301.

47. Angeli cum huc infra descendunt, vestiuntur aëre & elementis hujus mundi. col. 266.

48. Ex quo vastatum est sanctuarium, illi, qui in supernis cantant, non canunt, nisi sub tribus divisionibus noctis. fol. 123. col. 489.

49. Angeli cùm descendunt in hunc mundum, vestiuntur corpore aëreô, ne discedant ab usu hominum. col. 336.

50. De serpente & exercitu ejus, quod est sidus aliquod cœleste, præfectum illis, qui opera mala in occulto peragunt. col. 299. & 302.

51. De excellentia Prophetiæ Mosis super Prophetas reliquos. col. 390.

52. Inter omnes catervas Angelorum nulli dantur, qui ita misceri possint elementis hujus mundi prout illi, qui vocantur אישים viri, & בני אלהים i. e. Filii Dei. col. 184.

53. Quomodo omnes spiritus graduati sint invicem, & quæ sit cujusvis natura: unius scilicet calida & humida; & alterius frigida & sicca, ita ut in quolibet existant duæ naturæ contrariæ, & proinde ex illis oriantur contrariæ operationes. fol. 11. col. 41. & 42.

54. Etiam maligni Spiritus & Dæmones in usum hujus mundi sunt, ut nempe per illos homines puniantur & corrigantur.

PORTA SPIRITUUM
è Dictis in
EXODUM.

1. Quinque Angelorum chori cantica canunt sub tribus vigiliis noctis: & quænam sint cantica cujusvis chori. col. 343.

2. Magi fundamenti locô semper substituunt rem quandam indubitatam; unde etiam mentionem non faciunt Patris sed Matris cujusdam saltem. col. 28.

3. Dumah primò fuit præfectus Ægypti: illô autem tempore, cùm Jisraëlitæ ex Ægypto egrederentur, hæc præfectura ipsi sublata est, & præfectus est Gehennæ, vel juxta quosdam demortuis. col. 30.

4. Cùm anima hominis sursum ascendit & ingreditur in palatia illa Paradisi inferi, eadem signata est viginti duabus literis Legis. col. 447.

5. Jonas descendens in navem est typus animæ humanæ è cœlo descendentis intra corpus col. 348.

6. DEUS Sanctissimus & benedictus nemini adimit dominium & præfecturam supernam, donec illius locô substituerit alium; ne in aula cœlesti vel unicô momentô quædam sit vacantia. col. 85.

7. Cùm dicitur Psal. 104. v. 3. *Qui ponit nubes crassas currum suum*; intelliguntur Michaël & Gabriel. col. 176.

8. Ab anno ætatis decimô tertio & ulterius DEUS Sanctissimus qui benedictus sit, duos homini adjungit Angelos, unum à dextris, & alterum à sinistris: & si ambulat in via bona, angelus dexter fortificatur, & proclamationes coram eo fiunt &c. si verò ambulat in via prava, angelus sinister fortior evadit. col. 190.

9. Omnia, quibus utuntur Magi, è talibus desumta sunt, quæ nondum cognoverunt fæminam. col. 322.

10. Dantur populi, qui Auroram colunt, lumen scilicet illud, quod lucet ante solis exortum: eumque vocant Deum, qui lucere solet. col. 219. & 260.

11. De omnibus, quæ in mundo fiunt, proclamationes fiunt per præcones: & singuli gradus idipsum notificant gradibus vicinis sese inferioribus; donec hoc etiam resciant aves cœlorum: cùm autem Prophetæ adhuc in mundo essent, avium respectus non habebatur. col. 451.

12. Die secunda creatæ sunt creaturæ mutabiles, quæ cùm ad ignem accedunt, statim moriuntur, redeuntque in statum suum pristinum. col. 296.

13. Quandocunque homo ab uxore sua se separat, spiritus maligni & Dæmones cum eo rem habent, generantque striges & lemures. col. 415.

14. Spiritus quidam, qui vocantur morbi maligni, impediunt hominem, ne de facultatibus suis ipse comedat, vel aliquem rerum suarum habeat usum. col. 114.

15. Cùm genua Doctorum fatigantur, & vestimenta eorum deteruntur, causa hujus sunt spiritus. col. 198. 199.

16. Robur lateris adversi maximum est mense Nisan. col. 431. [conf. Luc. v. 53. *Hæc est hora vestra & potestas tenebrarum.*]

17. Cùm nox ingruit, Angeli non possunt canere cantica sua, propter latus adversum, quô cingitur Gloria Divina: hinc sexaginta myriades Angelorum sanctorum descendunt, somnumque in homines demittunt; ubi latus hoc adversarium mox etiam descendit, eosdemque polluit: interea autem Angeli sancti cantica sua canunt. col. 306.

18. Ratio, quare Dæmones adhæreant capris. col. 326.

19. Anima antequam in mundum deducatur, ante DEUM constituitur, ubi eandem adjurant, &c. col. 285.

20. In genere Sanctitatis diminutio literarum adauget sanctitatem: sed in genere adverso additio literarum istius diminutio est. col. 384.

21. Quatuor Angeli à dextris homini adstant, Michaël, Gabriel, Nuriel, & Raphael: & quatuor à sinistris Ira & Excandescentia, Peccatum & Perditio. col. 72.

22. Et pro ratione signi cujusvis, horum quoque ordo incipit: v. g. si quis in signo Leonis, penes illum ordo est supra dictus &c. ibid.

23. Nocturnô tempore in somno omnes animæ sursum ascendunt: & si justæ sunt, eædem ascendunt usque ad locum, qui dicitur Sanctum sanctorum: sin minus; foras easdem expellunt. col. 345.

24. Gabriel infantem in utero Matris edocet septuaginta linguas; deinde autem eundem deducit in unum de septem illis habitaculis, ubi omnes iterum obliviscitur. col. 72.

25. Quicunque applicatur lateri maligno, extinguitur, & è mundo tollitur: quia hoc non amat ut homines, qui amicos suos diligunt ut seipsos. col. 198.

26. Cùm dicitur Jobi 3. v. 3. *Et mox dixit: conceptus est vir: intelligitur Gabriel.* col. 18.

27. Anima singulis noctibus ascendit, & judicatur secundum lancem justitiæ. col. 322. 295. & 342.

28. Anima justorum vocatur filia Levi. col. 18.

29. Catervæ animarum descendentes, ut mares & fœminæ descendunt, col. 441.

30. Cuilibet animæ statutum est tempus moriendi: exceptis quibusdam, quibus nullum est statutum tempus mortis suæ. col. 172.

31. Infantuli quandoque moriuntur per manum Lilith, quia notorium est coram Deo, nihil boni ex iis prodituram in mundum. col. 172.

32. Quædam animæ tàm sublimes sunt, ut anima R. Akiba & sociorum ejus, quæ non descendunt, ne in flumen igneum quidem. col. 456.

33. Multi spiritus maligni hominem impediunt, ne eleemosynam eroget, & præcepta observet. col. 114.

34. Seraphini sex habentes alas tàm accuratè examinant res justorum, ne pili quidem quantitate intactâ remanente: iidem etiam puniunt eos, qui vilipendunt Magistros suos, etiam si quis vel unicum tantùm verbum Legis Divinæ ab iis didicisset: nec non illos, qui Legis peritis utuntur ad ministeria quædam. col. 444.

35. Angelus quidam Jophiel mercedem petit à Deo pro omnibus illis, qui sectantur eruditos, ut ab iis quædam discant de cognitione Domini sui col. 444.

36. De dicto illo sapientum, quod Michaël sacrificet animas justorum. col. 443.

37. Quidam rebus Magicis operam dat, quæ prosperè ipsi succedunt; & alius nullum habet successum. col. 424.

38. Spiritus quidam dantur, qui res vanas veritatibus illis immiscent, quæ homini aperiuntur in somnio è loco sancto. col. 477.

39. Duo sunt Spiritus, qui modò incubi, modò succubi sunt, & hominibus in somno apparent sub forma pulchrarum mulierum, & libidinem in illis excitant. col. 477.

40. E spiritibus, qui dicuntur Ira & Excandescentia, omnes illi emissarii prodeunt, qui hominem seducere tentant à via Veritatis atque Legis: & his opponuntur Angeli, qui dicuntur rotæ, & hi hominem protegunt. col. 448. & 478.

41. Spiritus quidam vocatur Ascarah, qui cum infantulis ludit, quasi illos lacteret mater eorum, donec ipsos occidat. col. 478.

42. Magi & Sagæ diminuuntur in mundo, quia interdum prosperô successu utuntur, interdum verò non: ipsi autem ignorant rationem. col. 305.

43. Qui rei Magicæ operam dat, non debet parcere sumtibus, col. 335.

44. Datur & Palatium quoddam pro Animabus proselytorum. col. 355.

45. Omne osculum facit ut spiritus adhæreat spiritui. col. 461.

46. Præfecti quidam constituti sunt, qui protegant Jisraëlitas à gentilibus; & quasi clypei & gladii & lanceæ sint contra istos. col. 448.

47. Ad latus dextrum sanctum datur Socius quidam bonus, qui hominibus benefacit, in hoc mundo & in mundo futuro, & resistit iis qui prava consilia contra hominem cudunt, ascendensque eadem annihilat. Sed ad latus sinistrum est socius malus, & si quis rebus magicis operam dat, eidem hic sese associat. col. 449.

48. Præfecti quidam constituti sunt, ut observent eos qui eleemosynas erogant; col. 449. & eorum mentionem faciunt, ut forma eorum delineetur pro mundo venturo. col. 449.

49. Præfecti quidam constituti sunt in eos, qui pravam suam concupiscentiam subigunt. col. 449.

50. Præfecti alii constituti sunt in eos, qui in Lege student, & iisdem sese adjungunt ut cumm iis in Lege studeant. Item in illos, qui ægrotos visitant, illisque indicant, quod agenda ipsis sit pœnitentia; de quorum præmio vid. col. 449.

51. Triginta duo Præfecti constituti sunt in eos, qui in Lege student continuò: Item in illos, qui statis saltem temporibus hæc studia tractant. Deque pœnis illorum, qui incumbere possent Legis studio, illudque tamen negligunt. col. 460.

52. Præfectus quidam existit, qui vocatur persuasor, qui homines allicit ut aspiciant res pudendas & turpes. Cumque talis moritur, ille spiritus jam prior adest in sepulchro, eique eruit oculos, quia ipsius sunt proprii. col. 475.

53. Quadraginta Angeli constituti sunt in eum, qui ex ore suo profert verba non necessaria, & os suum polluit: Nec non super eum, qui non pœnitentiam agit, nec convertitur à peccatis suis; eundemque excommunicant; & nocturno tempore animam ejus foràs propellunt. col. 448.

54. Alii præfecti constituti sunt in pœnam eorum, qui verba prava & turpia ore suo proferunt, & postmodum rursus sancta. col. 475.

55. Alii præfecti res istas suscipiunt, quas homo è manu sua projicit per iram; quia hæc sacrificium fit lateris adversi. col. 475.

56. Alii constituti sunt in eos, qui mastupratores sunt, vel Sodomitæ, vel rem habent cum alienigena. col. 476.

57. Cùm novi quid in mundo eventurum est, illud manifestatur pueris, vel stultis, vel avibus cœli. col. 9.

58. Alii constituti sunt in eos, qui Rabbinos quidem audiunt objurgantes, sed malis non resistunt. Item in eos, qui derident verba Legis vel Sapientum. col. 478.

59. Ratio, quare Dæmones non creati sint cum corpore. col. 384.

60. Alii constituti sunt in eos, qui ambulant in via præceptorum, vel in Lege student; sed non cum gaudio: unde eosdem mœrore afficiunt. col. 478.

61. Alii præfecti sunt maledicis: de quibus vid. col. 479. & 480.

62. Caterva quædam angelica vocatur Lingua sancta; quæ præfecta est illis, qui bona & sancta loquuntur. col. 479.

63. Duo dantur angeli, qui singuli præfecti sunt viginti duobus millibus præfectorum aliorum, qui lachrymas demittunt super eo, qui cum uxore sua prima divortium facit. col. 458.

64. Multi præfecti suscipiunt clamorem mulieris parturientis, eumque deferunt ante palatium illud, quod vocatur Sella parturientis: & cum Accusator accedit eandem accusaturus, eundem clamorem intro deferunt; unde hic eidem nocere non potest. Quandoque tamen Satanas prior adest, eamque accusat. col. 459.

65. Caterva alia datur eorum, qui homini persuadent, ut voluptates hujus mundi sectetur atque libidines. col. 480.

66. Caterva alia hominem allicit in Auditorio stantem, vel studio Legis incubiturum; ut his neglectis mundanorum societati sese jungat & voluptatibus indulgeat. col. 480.

67 Angelus mortis vocatur *Valde bonus*, Gen. 1. v. ult. & bonitas ejus in hoc consistit, quod multi præcepta Legis observent & peccatum timeant, præ timore mortis. col. 266.

68. Spiritus quidam dicitur Plaga; qui præfectus est mensis, quæ vacuæ reperiuntur nocte Sabbathi & festorum: utque puniat maledicos. col. 480.

69. Spiritus quidam constituti sunt in eos, qui maledicunt sibi ipsis, sive verbis maledicis, sive juramentis vanis; unde maledictio ingruit super totum mundum. col. 480.

70. Spiritus quidam dicitur Plaga Lepræ; qui constitutus est super Linguas maledicas. col. 480.

71. Duo spiritus constituti sunt in præfecturam, cùm annonæ caritas mundum affligit. Cumque populi gentiles eleemosynas erogant & benefaciunt, robur illorum augetur: Si autem Israëlitæ benefaciunt & liberalitatem exercent, robur gentilium deficit col. 481.

72. Spiritus alii præfecti sunt hominibus famis tempore, ut comedant, & non saturentur. col. 481. videatur etiam col. 455.

73. Alii spiritus inspectionem habent super illos, qui Legem transgrediuntur; & si quis retardat circumcisionem filii sui, col. 481.

74. Spiritus quidam hominem seducunt ad omnia mala perpetranda; postmodum autem animam ab ipso tollunt, & tres guttas in ipsum conspergunt; unam ut in morbum incidat; alteram ut moriatur; & tertiam ut putrescat, &c. col. 483.

75. Præfecti quidam sunt, qui dicuntur Manus; ut suscipiant omnes pœnitentiam agentes; & preces Iisraëlitarum. col. 468.

76. Si quis rem habet cum alienigena, præfecti quidam corpora sua transformant in formam talium mulierum alienigenarum; cumque talis moritur, iisdem ipsum inquinant. col. 476.

77. Spiritus quidam hominem alliciunt ut sese exornet & comat capillos suos, seque tandem in speculo contueatur. col. 483.

78. Certi quidam præfecti suscipiunt preces & animas, easque examinant. col. 440.

79. Præfectus quidam in veste Dei sanctissimi atque benedicti depingit formas illorum, qui occiduntur à gentilibus. col. 442.

80. Præfectus quidam animam hominis baptizat in flumine igneo. col. 443.

81. Multi præfecti sunt, ut recipiant preces illorum, qui debitè sanctificare queunt Dominum suum. Et alii constituti sunt ut recipiant preces illorum, qui Dominum suum debitè sanctificare non possunt. col. 444.

82. Nullum in mundo oritur bellum, necullum exscinditur Regnum, nisi exercitus cœlorum in prodigio quodam appareant pugnantes & omnia confundentes. col. 447. [conf. Luc. 21. v. 26. *Nam virtutes cœlorum tumultuabuntur.*]

83. Cùm homines ambulant in via perversâ, Animæ illæ quæ descendunt, eadem hora abripiuntur à latere adverso: & ex illis deinde fiunt Pii gentilium, & animæ spuriorum à Legisperitis generatorum, quæ præstantiores sunt Sacerdote magno idiota. col. 171.

84. Spiritus quidam homines avertere nituntur à bonis operibus; sed aliâ quædam caterva, eosdem protegit. col. 448.

85. Præ-

85. Præfectus quidam, qui appellatur Fames, tempore annonæ caritatis efficit, ut homines quidem comedant, sed non saturentur. col. 455. & col. 481.

PORTA SPIRITUUM.

è Dictis in

LEVITICUM.

1. Chorus quidam Angelicus Cantica canit DEO Sanctissimo atque benedicto horis matutinis; & chorus alius sub meridiem; & chorus alius inter Soles. col. 115. Ubi etiam agitur de omnibus Vigiliis.

2. Spiritus impurus non propriè quiescit super Caprâ, quia aliàs non esset idonea, ut offerretur super altari: sed per illas transit, iisque apparet, non autem commoratur super illis. col. 72.

3. De Lilith & Naëmah, quæ occidunt infantes: & quomodo quis ab iis tutus esse queat. col. 38.

4. Idololatræ ne quidem Psychen habent propriam; & si proselyti fiunt, hoc ipso loco psyches immundæ, quasi psychen sibi emunt; (i. e. psychen sanctam comparant.) col. 41. [conf. Luc. 21. v. 19. *Per patientiam emite animas vestras*]

5. Imago illa, quæ ab homine tollitur, una die ante mortem ejus, unde ortum habeat? col. 75.

6. Postquam serpens spurcitiem suam injecit in Evam, hæc generavit Kainum; & ab eo originem habent omnes impii totius mundi, & simul Dæmones. Hinc Dæmones pro dimidiâ parte similes sunt superis, & pro dimidia inferis. col. 137.

7. Ibidem quoque traditur, quod Dæmones geniti sint à Naëmah, cujus pulchritudo à superis & ab inferis descendebat. col. 137.

8. Interdum Naëmah dormienti cuidam superveniens ad libidinem eundem incitat; qui si evigilans statim concumbit cum uxore sua, & infans exinde nascitur, hunc educat Lilith, & non occidit eum; sed singulis neomeniis eundem concutit atque debilitat, nec unquam illum deserit. Et sic singulis noviluniis illa capillos talium infantum plectit. col. 138.

9. Sicut quiescit Spiritus bonus super capite justi, ut eundem ducat in via bona: ita spiritus turbinis super capite impii quiescit, ut eundem ducat in via perversa; utque eum tandem præcipitet in puteū perditionis. col. 165. [conf. Apoc. 9. v. 1. *Clavis putei abyssi.*]

10. Singulis diebus cibantur Spiritus hominum; exceptis spiritibus infantum ante trigesimum tertium ætatis diem demortuorum. col. 76.

11. Cùm Cherubini alas suas extollunt, sic dicunt: *Magnus est DEUS & laudabilis valdè* Psal. 49. v. 2. Et cùm alas suas extendunt, sic dicunt 1. Paral. 16. v. 26. *Omnes Dii gentilium vani sunt &c.* Et cùm contexerunt propitiatorium, sic dicunt: Psal. 9. v. 9 *Et ipse judicabit mundum in justitia.* col. 105.

12. Cùm mundus affligitur plagis, Psyche justi demortui idipsum notificat Spiritui suo; Spiritus autem Menti. col. 126.

13. Spi-

13. Spiritus supernus non inditur homini, donec circumcidatur: & si justitiæ studet, & in Lege educatur, sublimior motus ipsi confertur: & si præcepta Legis observat, adhuc sublimiore excitatione excitatur, & uxorem ducit &c. & liberos generat &c. col. 175.

14. Spiritus impurus magis appetit corpora Iisraëlitarum, quàm corpora Gentilium. col. 169.

15. Anima hominis, antequam in corpus veniat, consistit coram Deo Sanctissimo in forma hujus mundi; descenditque in Paradisum inferum, ibique delitiis fruitur per triginta dies; iterumque ascendit, atque tùm creatur (id est, in mundum deducitur.) col. 20.

16. Anima hominis vocatur, *Domus proximi tui*, col. 36. Ubi etiam describitur, quomodo animæ sursum ascendant, singulæ juxta gradum suum.

17. Animæ quorundam justorum in supernis detinentur, & consistunt coram Deo Sanctissimo & benedicto, donec hic easdem demittat: & tales rursum ascendunt sine morte, sicut Chanoch & Elias. col. 122.

18. Cùm homo ab uxore sua se separat, eidem se adjungunt duæ Succubæ, & ex ipso generant Dæmones, qui vocantur plagæ, filii hominis: & hi seducunt homines, commoranturque circa portas domûs, & in cloacis. col. 137.

19. Cùm nox ingruit, omnes Spiritus maligni per mundum circumvolitant, hominisque corpus appetunt: cùm autem ad lectum venientes conspiciunt formam Regis (i. e. coronatum phylacteriis, dum precatur,) cum Lectionem; Audi Israel legit, statim perterrefiunt. col. 36.

PORTA SPIRITUUM.

E Dictis in

NUMEROS.

1. Anima Patrem & Matrem habet eodem modô ut corpus. col. 331.

2. Angeli dantur, qui vocantur gramen: & animæ justorum dicuntur herbæ agri; & aves mundæ. col. 399.

3. Multa Spirituum noxiorum genera in mundo circumvolitant nocturno tempore, illuduntq; animabus impiorum, quædam ipsis notificantes, quæ partim vera sunt, partim falsa. Illisque data est facultas, ut lædant omnes, qui ipsis occurrunt. col. 297.

4. Prophetia Mosis Magistri nostri major fuit, quàm Prophetia Josuæ & reliquorum Prophetarum. col. 513.

5. Nihil est in mundo, de quo non participet aliquatenus genus adversum. col. 490.

6. De Echo, quæ auditur in campis, refertque verba finalia, non verò initialia, vid. col. 320. Ubi etiam sermo est de voce tubæ festi novi anni.

7. Quæritur quid prosit Angelo mortis, quod hominem seducat vel occidat? col. 322. & 327.

8. Qui oculis invidis aliquid fascinaturi sunt, rem illam prius laudant. col. 391.

9. Omne verbum & omne opus, quod illâ die locutus est vel peregit homo, per multos

tos cœlos ascendit, locóq; aliquo destinatô consistit, usque ad tempus noctis: atque tunc anima hominis ascendit, illudq; secum elevat ante Regem sanctissimum benedictum, sive bonum sit sive malum &c. Et hoc ipsum est, quod dicitur Michæ 7. v. 5. *Acumbente in sinu tuo custodi ostia oris tui.* col. 233.

10. Ter singulis diebus adversarius noster & uxor ejus abeuntes circumvolitant per montes caliginosos, atque tunc tempus est precum. col. 362.

11. Tria sunt genera Dæmonum: quidam enim Angelis sunt similes; quidam hominibus; & quidam brutis. Sed Asmodæus cum omni suo populo sunt Dæmones Judaici. col. 468. & col. 535.

12. Dæmon ille, qui commoratur circa portam domûs, ministros secum habet trecentos & sexaginta quinque; & si quis portam suam non debitè observat, eundem accusant interdiu, & noctu affligunt in somniis. col. 509.

13. Deus Ahasvero substituit succubam Estheræ locô. 533.

14. Angelus mortis singulariter gaudet planctu mulierum mortuos deflentium, ut præ lætitia subsultet, auresque arrigat. col. 327.

15. Spiritus justorum in supernis commorantur, antequam descendant. col. 330. & col. 331.

16. Michaël, Gabriël, Nuriël & Raphaël dominium habent in quatuor Elementa bona hominum, quæ sunt aqua, ignis, spiritus, & terra. col. 417.

17. Michaël inter Intelligentias est Aqua; Gabriël est Ignis intellectualis; Raphaël, Terra in Intelligentiis &c. col. 432.

18. Angeli cùm in hunc mundum descendunt, corpore quôdam amiciuntur, ut videri queant ab eo, cui apparere volunt. col. 240.

19. Tres voces non pereunt, præter voces Legis & precum, nimirum parturientis, moribundi, & serpentis deponentis exuvias. col. 320.

20. Quæritur, quid Satanæ prosit, quod homines seducat? ut scilicet impediat, ne vestiatur veste superna, & pereat structura corporis ejus, atque hoc in potestatem suam deveniat. col. 322.

21. Spiritus hominis originem habet è latere Spiritûs Sancti; & Mens ejus procedit ab arbore vitæ. Et cùm Spiritus Sanctus vires suas largitur, mox etiam satellitium earum superadditur, quod sunt ossa & membra omnia. De latere autem adverso nihil accedit, quàm caro. Et satellitium ejus sunt veni & nervi. Cœlum etiam dat vires suas, nimirum cutem, quæ est ad instar firmamenti, & hæc de parte cœli est; terra autem elementa sua contribuit. Tandem autem singula res suas iterum ad se recipiunt: & de satellitio sancto residua est portio una, quæ sunt ossa, & de latere Satanæ remanet caro &c. vide col. 322.

22. Dantur Dæmones docti, quibus in terra correspondent Philosophi Iisraëlitarum: & dantur Dæmones brutales, quibus correspondent plebeji & idiotæ. col. 535.

23. Cùm crearetur Adam Protoplastes, cum ipso etiam creatus est Spiritus, & Psyche vivens. Cùm autem peccaret, ex his facti sunt homines, quorum corpora non sunt per-

fecta: & illi rem habuerunt cum corpore ejus, & ex eo generarunt: & tales vocantur plagæ filii Adami, & quidam his paulò sunt altiores; qui eidem non adhæserunt, ad ima usque descendendô; & hi sustentantur in aëre, audiuntque multa è supernis, quorum aliqua hîc infrà notificant. col. 85.

TITULUS DECIMUS QUARTUS.

DE EXCELLENTIA TERRÆ JISRAELIS POPULIQUE JISRAELITICI ET DE EXILIO EORUM

E Dictis in

GENESIN.

1. In terram Iisraelis dominium non habuit legatus vel præfectus quidam, sed Deus solus. col. 195.

2. Deus benedictus & populus Iisraël & urbs Jerusalem vocantur sancti: & sicut Deus perennat per omnem æternitatem, sic & hi æternùm durabunt. col. 276.

3. Aliquando idololatræ cum Iisraëlitis permixti festum aliquod celebrare voluerunt Hierosolymis; sed non benè ipsis successit. col. 218.

4. Lachrymæ illæ, quas profudit Esavus, effecerunt, ut Iisraëlitæ expellerentur: atque hinc iidem cum lachrymis etiam redibunt. col. 341.

5. Ex illo tempore, quô vastatum est Sanctuarium, benedictio non quiescit in mundo. col. 178.

6. Novies numerati sunt Iisraelitæ: & adhuc semel numerabuntur futurô tempore Messiano, quia dictum est Jerem. 33. v. 13. *Adhuc transibunt oves ad manus numerantis.* col. 72.

7. Cùm Iisraëlitæ exiverunt ex Ægypto similes fuerunt infanti, qui loqui non potest, donec comedat panem. col. 364.

8. Populi mundani meritò benefacere deberent Iisraëlitis, quia iidem causa sunt incrementi ipsorum, dum non faciunt voluntatem Domini sui. col. 485.

9. Terra Iisraëlis vocatur Lectus patris tui. col. 499.

10. Quomodo R. Eliefer disputaverit cum Philosopho quodam, eique demostraverit, quod Iisraëlitæ meritò vocandi sint, Dominus excelsus è loco Jerem. 10. v. 7. Quis non timeret te, Rex gentium &c. Unde hic factus sit Proselytus. col. 34.

11. Septem terræ sunt erga septem cœlos: terra Iisraëlitica autem in medio harum sita est. col. 23.

12. Omnes adversarii neminem accusant nisi solos Iisraëlitas, quia isti filii sunt Dei Sanctissimi. col. 57.

13. Populi nos oderunt, quia Deus nos diligit. col. 412.

14. Dictum illud Proverb. 11. v. 10. Cùm peribunt impii, erit exultatio coram Deo: sic intelligendum est, cùm omninò perfecta sunt peccata eorum. Si autem moriuntur ante tempus suum, eò quod malè tractârint Iisraëlitas, nullum Deo est gaudium. Et dum vasta-

vaſtatum eſt Sanctuarium, etiamſi conſummata ſunt peccata eorum, nullum tamen coram eo exiſtit gaudium. col. 192.

15. Quare Iiſraëlitarum cadavera polluant hominem, non verò gentilium. col. 312.

16. Si Iiſraëlitæ feciſſent voluntatem Domini ſtante Sanctuariô primô, inter populos mundanos, nulli extitiſſent Reges & dominatores. col. 236.

17. Tota terra Iiſraëlitica comprehenditur nominibus Jeruſchalem & Zion. col. 277.

18. Gloria Divina non manifeſtata eſt niſi in terra Iiſraëlis: & raro etiam extra terram; ibique ſaltem ſuper aquis, quia talis locus eſt purior. col. 469.

19. Deus Sanctiſſimus Iiſraëlitas non diſperſit inter gentes: niſi ut gentes etiam benedictionem accipiant propter illos. col. 514.

20. In terra Iiſraëlitica & Ægypti corpora citiùs putreſcunt, quàm in aliis terris; quod ipſis quoque magis prodeſt. col. 526.

21. Poſtquam inter Iiſraëlitas fuiſſent ſeptem Juſti, Abraham, Jizchak, Jaacob, Joſeph, Moſcheh, Aharon, David; ſurrexerunt ſeptem impii: Jerobeam, Baëſa, Achab, Jehu, Pekach, Menachem, Hoſchea: & propter iſtos vaſtata eſt Hieroſolyma. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur Jerem. 15. v. 9. *Infirmata eſt pariens ſeptem.* col. 56.

22. Eccleſia Iiſraëlis comparatur Leoni & Leopardo; quia cùm hi olfaciunt prædam ſuam, procidunt; ubi tamen lapſus hic ipſis tantùm inſervit ad arripiendam prædam: ſic etiam ſe habet lapſus Iiſraëlis. col. 402.

23. Iiſraëlitæ ſimiles ſunt bombyci; unde Regibus ſua generantur veſtimenta: hic enim pariendô ova ſua moritur; deinde autem reſtituitur, ut priùs. Iidem etiam comparantur materiæ, unde fit vitrum. col. 403.

DE EXCELLENTIA TERRÆ ISRAELITICÆ
è Dictis in
EXODUM.

1. Tam digni ſunt Iiſraëlitæ, ut appellentur regnum Sacerdotum; imò gens ſancta, & adhuc ulterius populus ſanctus; imò tandem viri ſancti. col. 213.

2. Iiſraëlitæ nihil ſciunt, donec comedant cibum ſupernum: ſicut infans, qui nil novit, donec comedat cibum hujus mundi. col. 364.

3. Nullum Regnum excellentius fit, niſi dum Iiſraëlitæ in illo exulant. col. 9.

4. Iiſraëlitæ comparantur toti mundo; hinc qui in illos dominium habet, tantus eſt ac ſi dominium haberet in totum mundum. col. 9. & 27.

5. Colluvies plebeja non collegit Manna; nec comedit, niſi quod Iiſraëlitæ ipſis dederunt: nec etiam inceſſerunt intra nubem Gloriæ. col. 335.

6. Cùm Deus Sanctiſſimus benedictus à Iiſraelitis fugit, non aufugit, niſi ad inſtar capreoli, qui currens & fugiens caput ſemper retrò convertit. col. 22.

7. Cùm Ethnicus quidam diceret ad ſocium ſuum: Septies exſpue in faciem hujus Judæi, quia turpiſſimus eſt, & ſubjectus ſeptem populis Cananiticis; eidem maledixit R. Jehoſchua; & terra ipſum abſorpſit. col. 28.

8. Illâ horâ, cùm exurgit dominator quidam, qui afflicturus est Iisraëlitas, contremiscit omnis terra. col. 29. Ubi etiam historia narratur huc pertinens.

9. Si populi scivissent, quantò amore DEUS amaret Iisraëlitas, ad instar leonis rugientis eosdem persecuti essent. col. 7.

10. DEUS Sanctissimus Iisraëlitas judicat sinistrâ; dextrâ autem eosdem ad se reducit: cum populis mundanis autem agit casu contrariô. col. 47.

11. Mundus pro dimidia parte habitatus est; & in medio partis hujus dimidiæ sita est urbs Hierosolymarum; & in hac domus Sancti sanctorum. col. 279.

12. Iisraëlitæ vocantur arena maris, quia sicut arena cohibet fluctus, ne inundent terram; sic Iisraëlitæ cohibent pœnas, & propter illos persistit mundus. col. 327. & 404.

13. Iisraëlitæ vocantur labium veritatis. col. 389.

14. Nisi omnes assecurationes descriptæ essent in Lege, Prophetis & Hagiographis, Iisraëlitæ non possent sustinere jugum exilii. col. 329. Ubi etiam describitur, quibus calumniis & contumeliis nos afficiant Edomitæ.

15. DEUS Sanctissimus & benedictus multò accuratiùs examinat facta Iisraëlitarum, quàm gentilium, quia illos diligit. col. 57.

16. Iisraëlitæ non abierunt in exilium, donec vera fides cessaret inter eos. col. 467.

17. Abraham pater noster expetiit à DEO, ut posteri ejus exularent inter gentes. col. 149.

18. Ab Abrahamo usque ad Salomonem quindecim sunt generationes; atque tunc luna fuit in plenilunio: à Salomone usque ad Zedekiam, iterum sunt quindecim generationes; & tunc luna defecit, & Zedekiæ effossi sunt oculi. col. 51. [conf. Matth. 1. v. 17.]

19. Quamdiu Iisraëlitæ habitârunt in terra sancta, idololatræ cibati sunt à vinaceis & furfuribus, sicut canes cibantur ossibus, quæ ipsis projiciuntur è mensa Regis. Jam verò casus inversus est: quod declaratur per simile, col. 271.

20. Nullus populorum in terra tàm magnus est ac Iisraëliticus, & quamvis Iismaëlitæ & Edomitæ satis magni sint; attamen immixti sunt reliquis populis: non sic autem Iisraëlitæ. col. 290.

21. Quater dispersi sunt Iisraëlitæ in exilium: hinc quatuor extant phrases gaudii in dicto illo Jesaiæ 35. v. 10. *Et venient in Sion cum praconio & lætitia seculi super caput eorum: gaudium & lætitiam apprehendent, & fugient mœror & gemitus.* col. 162.

22. In exilio Ægyptiaco oblivioni traditum fuit inter Iisraëlitas mysterium Nominis Sancti; donec Moses & Aharon illud restituerent. col. 396.

23. Mille annis Iisraëlitæ exulabunt. Et quamvis tempus hoc protrahatur ulteriùs, millenarius tamen hic est alius. col. 408 & 28.

24. Gloria Divina in exilio præsens est, ut defendat Iisraëlitas: ipsa verò non exulat, quia nec in Sanctuario primo & secundo visibilis fuit, iis destructis, sed jam ante abiverat. col. 388.

25. DEUS tàm diu Iisraëlitas peregrinari fecit de loco in locum, donec descenderint in Ægyptum, qui populus erat protervus, despiciens & subjiciens istos, ne cum illis matrimonia inirent & pollucrentur. col. 24.

26. Cùm

26. Cùm Jisraëlitæ facerent vitulum, mille partes splendoris faciei Mosaicæ iisdem sublatæ sunt. col. 102.

27. Quicunque moritur in terra Israëlis, illius anima non excedit per angelum mortis. col. 269.

DE EXCELLENTIA TERRÆ ISRAELITICÆ
è Dictis in
LEVITICUM.

1. Quia Israëlitæ in gradu majore constituti sunt, hinc cùm non obediunt; pœna ipsorum gravior est. col. 41.

2. Jisraëlitæ vocantur filii & servi DEI altissimi. Si quis illum novit generaliter, iste vocatur servus; qui eum verò specialius novit, vocatur filius. vid. col. 216.

3. Quare Jisraelitæ à DEO variis afficiantur pœnis, populi verò mundani tranquilli sint & quieti. col. 286.

4. Jisraëlitæ in exilium abierunt manibus post terga ligatis, & lapidibus onerati molaribus in cervice sua, ut non possent aperire os suum. col. 49.

5. Quocunque Jisraëlitæ abierunt in exilium, eodem cum illis abiit Gloria Divina, quod explicatur per simile de Rege quodam & filio ejus. col. 282.

6. Quare Jisraëlitæ in morte sua graviter polluant; idololatræ autem amplius haud polluant, quàm in vita sua. col. 199.

7. De excellentia & præmio illius, qui habitat in terra Israëlitica adhuc vivus. fol. 33. col. 130.

8. Jisraëlitæ tàm dilecti sunt DEO, ut eos vocet servos suos, & deinde filios, imò planè fratres, juxta illud Psal. 133. v. 1. *Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitare fratres in unum.* col. 70. [conf. Hebr. 2. v. 11. *Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens: Nunciabo nomen tuum fratribus meis.*]

9. Israëlitæ vocantur firmamentum cœli. col. 18.

10. Tria sibi invicem innexa sunt, DEUS Sanctissimus atque benedictus, Lex, & Jisraelitæ: & in singulis horum aliquid est occulti & aliquid manifesti: & hoc est mysterium, quare Jacob interdum vocetur Jisraël. col. 131.

11. Si Jisraelitæ scire volunt, quare DEUS severiùs eos puniat, quàm populos alios Idololatricos, intelligant, quod DEUS tantum tollat, quod suum est, imò vix unum pro centenis. col. 118.

12. Ratio, quare Jisraëlitæ ejecti sint in exilium Jismaëliticum. col. 179.

13. Colloquium Jisraëlitarum cum DEO de exilii hujus diuturnitate, Deique responsum. vid. col. 37.

DE EXCELLENTIA TERRÆ ISRAELIS
è Dictis in
NUMEROS.

1. Jisraëlitæ similes sunt cordi humano cum venis & arteriis ejus; gentiles autem hepati cum venis ejusdem. col. 430.

2. Jisraëlitæ & Jismaëlitæ annos suos computant juxta Lunæ cursum, quæ si Ecclesia patitur in plenilunio, malum signum est pro Jisraëlitis; si verò tum non in plenilunio est, malum est signum pro Jismaëlitis. col 545.

3. Quamvis à via recta discedant Jisraëlitæ, & Deus ab iis avertat faciem suam, hic tamen eos non planè deserit, sed eos iterum respicit: quod nisi fieret, non possent subsistere. col. 294.

4. Quod DEUS Sanctissimus Jisraëlitas tractet, sicut homo tractat filium suum dilectum. col. 375.

5. Unicâ saltem die Jisraëlitæ exulabunt, nec amplius. col. 515.

6. Hæreticus quidam tres proposuit quæstiones R. Elieseri, quarum prima hæc fuit: cum Sanctuarium primum & secundum tantùm descripta sint, quare nos adhuc tertium expectemus? Secunda; cùm nos propinquiores simus Regi, quam septuaginta populi; qui autem vicinus est Regi, hilaris semper esse debeat; quare nobis contrarium accidat? Tertia; Cùm nos non comedamus cadavera discerpta & reptilia, quare nihilominùs simus debiles admodum; gentiles autem, qui omnia hæc comedunt, admodum sint robusti atque sani? Responsiones ejus autem describuntur col. 406. 407.

7. Ante rem gratam semper præcedit dolor; hinc intelligi potest exilium Jisraëlitarum, & dolor mortis ante animæ discessum.

TITULUS DECIMUS QUINTUS.
GESTA PATRUM
è Dictis in
GENESIN.

1. Abraham Pater noster absque licentia descendit in Ægyptum: hinc Jisraelitæ per quadringentos annos subjecti fuerunt Ægyptiis. col. 229.

2. Abraham Pater noster Solem habuit pro re Divina: & hôc occidente putabat Lunam rem esse Divinam &c. col. 239.

3. Septem Reges mali fuerunt inter Jisraelitas, & totidem boni; inter hos autem Salomo mediô constitit locô, ut nec inter bonos numeretur, nec inter malos. col. 96.

4. Quo-

4. Quomodo Dumah Angelus accusaverit Davidem Regem propter factum cum Bathscheba: & quid responderit Deus, latè traditur. col. 31.

5. Nulla est generatio, in qua non sit aliquis de fructu Jacobi. col. 552.

6. Amram, Levi, & Benjamin mortui sunt propter solum consilium serpentis, (i.e. sine peccato actuali.) col. 183.

7. Jacob Pater noster accepit benedictiones pro mundo hoc & pro mundo superno: quæ autem mundi sunt superni, ipsi non confirmatæ sunt usque ad adventum Regis Messiæ. col. 336.

8. Nisi peccasset Adam Protoplastes, liberos generasset de genere Sanctitatis, qui non peccassent per omnia secula. col. 191.

9. David nullos habuit annos vitæ proprios; sed Abraham & Jacob & Joseph eidem concesserunt septuaginta annos. col. 326. & 327.

10. Joseph generationes fecit æquales omnibus tribubus: hinc Jisraëlitæ ipsius nomine vocantur, & nomine filii ejus Ephraim. col. 237.

11. Ab illa hora, quâ Adam transgressus est præcepta Creatoris sui, omnes homines juxta ipsius nomen appellantur, in ignominiam ejus, & non in honorem. col. 150.

12. Propter Abrahamum, quia ab illo prodiit Jaacob, consistit mundus. col. 239.

13. Justitia Patriarcharum non tradetur oblivioni in æternum. col. 385.

14. Cùm dicitur Abraham, Abraham: Jacob, Jacob: medio loco ponitur accentus: & sic ubique præterquam cùm dicitur Moscheh Moscheh. Ratio videatur. col. 294.

GESTA PATRUM
è Dictis in
EXODUM.

1. Samuel æquiparatus fuit Mosi; namque & Propheta fuit, quamvis non æqualem haberet cum Mose excellentiam: idem etiam æquiparatur Aharoni, quia & Sacerdos erat, quamvis non in excellentiâ Aaronis. col 264.

2. Septem nomina habuit Salomo. Rationem vide col. 65.

3. Nullus homo dignus est ad regnum simul admitti, & ad Prophetiam, exceptô Moscheh. Et Saul, Propheta tantùm erat, antequam confirmaretur regnum ejus. col. 274.

4. Salomon Rex duabus nubibus & aquilæ insidens, adiit locum, ubi degebant, *delabens, & apertos oculos habens*, (qui duo sunt Angeli, qui tempore diluvii descenderant, à quibus etiam Bileam sapientiam suam didicerat) ut ab illis disceret sapientias sublimes. col. 199. & col. 200.

5. De Mose cùm ascendit intra nubes. col. 102.

GESTA

GESTA PATRUM
è Dictis in
LEVITICUM.

1. Mundus primum creatus est per Isaacum, & non substitit, nisi per Abrahamum & Jacobum. Et huc pertinet dictum illud Psal.25.v.6. *Reminiscere miserationum tuarum, Domine, & benignitatum tuarum, quia à seculo sunt.* col.65.

2. Jacob (i.e. Deus intuitu Jacobi) liberavit Abrahamum è furno igneo: & sic etiam Chananiam, Misaëlem, & Asariam. col.102.

3. Schlomoh Rex per Spiritum quendam effecit, ut Chiram Rex Tyri revocaret verba illa, quæ dixerat: Se in throno Dei sedisse col.109.

4. Quæ sit differentia inter Moschen & Noachum, describitur col. 23. & 162.

GESTA PATRUM
E Dictis in
NUMEROS.

1. Cùm Jizchak ligaretur super altari, anima ejus jam assumta fuit in cœlum. col.98.

2. Ruth & soror ejus jam Proselytæ factæ erant, antequam nuberent Machloni & Kiljoni. col. 492.

3. Quidam dicunt Jobum fuisse è piis inter gentiles: quidam autem, eum fuisse è piis inter Jisraëlitas.col.424

4. Salomo Rex quotidie aquilæ insidens abiit in regionem Tarmud, ibique didicit scientias sublimes. col. 427.

5. In tribu Benjamin & Joseph dominium non habet oculus invidus.col.374.

6. De excellentia Adami Protoplastæ ante peccatum vid.col.499.

TITULUS DECIMUS SEXTUS.
PORTA MORTIS
E Dictis in
GENESIN.

1. Illâ horâ, cùm homo moritur, socios suos videt & cognatos; si probus est, qui lætantur super eo, eique locum suum ostendunt in horto Eden: si autem probus non est, impios videt & malignos, qui ipsi acclamant: Væ, væ, &c. col. 265. & 464.

2. Triginta dies, antequam homo moritur, præconium de ipso proclamatur per mun-

mundum, ut vel aves cœli intelligant: & si justus est, proclamatio de ipso fit in Paradiso. col.464.

3. Cùm tempus hominis appropinquat, ut ex hoc mundo discedat, superadditur ipsi Spiritus Cognitionis, Prudentiæ, & Intellectus. col. 465.

4. Omnibus illis triginta diebus anima hominis ab illo exit singulis noctibus, sursumque ascendit, & locum suum videt in illo mundo: & ille homo hæc omnia ignorat, nec dominium habet in animam suam per omnes illos triginta dies: & imago obtenebrascit, & forma ejus diminuitur. col.463. 464. & 465.

5. Et anima ejus testimonium ipsi perhibet suarum cogitationum; non verò operum, quia hæc descripta sunt in libro. col.477. Ubi quoque additur ratio, quare tot impii è morbis suis reconvalescant.

6. Quare anima hominis ab homine discedat per triginta dies ante mortem. col. 474.

7. Illâ horâ, quâ homo discedit è mundo, spiritus ascendit & descendit in corpore, tanquam navis remô destituta, & ab omnibus corporis membris auxilium exposcit. col. 515.

8. Illâ horâ, cùm tempus appropinquat, ut homo dissolvatur ex hoc mundo, id videt, quod antehac videre non potuisset: & tres legati super ipso adstant, & rationem ab ipso exigunt. col.277.

9. Demortui noverunt præmium mundi venturi, & quæ fiant in hoc mundo. col. 230.

10. Historia de R. Eliefer tempore mortis ejus. col.260.

11. Cùm homo sursum ascensurus est, multa genera spirituum malignorum ibidem adstant: cumque vident signum fœderis sancti, quodque circumcisus sit, ab eo rursus discedunt. col.252.

12. Præfectus quidam umbram hominis tollit, cùm tempus mortis ejus appropinquat. col.252.

13. Sepulchrum Adami Protoplastæ vicinum est Paradiso. col.184.

14. Qui occiditur ab homine quodam, non moritur per Angelum mortis: atque hinc iste ultionem exposcit ab homicida, quod occisum istum de manu sua rapuerit. fol. 166. col.458.

15. Illâ horâ, cùm homo ex hoc mundo tollitur, rationem reddit, dum Spiritus & Psyche adhuc simul in ipso extant. col.200.

16. Homo non tollitur è mundo, donec videat Angelum mortis, atque tunc moritur. Rationem vide col.183. & 303.

17. Cùm tempus hominis appropinquat, ut de mundo discedat, Angelus mortis ipsi istius mundi vestem exuit, & aliam ipsi præbet vestem optimam in Paradiso, in qua contemplari potest Sapientiam supernam &c. Et hanc ob causam Angelus mortis bonus valdè dicitur, quia bonum est homini, quod ipsi exuatur vestis hujus mundi, quia ipsi parata est vestis pretiosior in Paradiso. col.267.

18. Bonum est tàm justis quàm impiis, si sepeliantur in pulvere terræ; qui corpora citò consumit. col.269. & 526.

19. Locus quidam est qui vocatur Lus, in quo habitatores mori non possunt, nisi ex urbe exeant. Rationem vide col.74.

20. Moses Magister noster super quo pax, & Joseph justus, & David Rex, omnes tres mortui sunt circa nonam Sabbathi.col.278. & in Exod. col.158.

21. Qui animam efflat extra terram sanctam, & sepelitur in terra Jisraëlis, de eo dici potest illud Jerem.2,7. *Ingressi estis, & contaminâstis terram meam, & hæreditatem meam posuistis in abominationem.* col.475. Ubi simul etiam solvitur objectio de Jacobo, qui animam efflavit extra terram Canaan, & in ea sepultus est.

22. In terra Canaan & in terra Ægypti corpus citiùs putrescit, quam in terris aliis. col.526.

23. Homo etiamsi vel mille annos viveret, illâ die cùm moritur, sibi tamen videtur vix unicam diem vixisse.col.471.

PORTA MORTIS
è Dictis in
EXODUM.

1. Quatuor præfecti ad justum approperant, cùm anima ejus ex hoc mundo exitura est, ut eadem egrediatur per osculum. col.460.

2. Latus adversum non suscipit animam hominis, sed in corpus tantum dominium habet: anima autem ab isto se proripit, quia penes se invicem non amplius consistere possunt. col.483.

3. Cavendum est,tempore illo cum mortuus è domo effertur in sepulchrum,& cum è cœmiterio reditur, ut ne de facie ad faciem inspiciantur mulieres, præsertim si sint decem vel septem.col.344.

4. Demortui opera viventium nôrunt, & si cuidam casus aliquis tristis accidat, cognati ejus nullam in sepulchro quietem habent. Et nisi mortui orarent pro vivis, impossibile esset, ut mundus vel unicô momentô subsisteret. col.27.

5. Mortui sciunt, quis ad ipsos accedere debeat quàm proximè: gaudentque de adventu justi, & tristantur super adventu impii. col.252.

6. Quicunque moriuntur in terra Jisraelis, illorum anima non dissolvitur per Angelum mortis. col.269.

7. Jacob pater noster & Moses Doctor noster super quo pax, non sunt mortui: & sic omnes, qui in perfectione sunt; quia vera vita ab hac dependet. Et quamvis de illis scriptum sit, quod mortui sint, id tamen intelligendum saltem est nostri, & non illorum respectu. col.308.

PORTA MORTIS

è Dictis in

LEVITICUM & NUMEROS.

1. Quicunque ægrotans morti proximus est, talia videt, quæ homo vivus videre non posset. Item quomodo Angelum mortis videat, & anima in corpus regredi velit; ipsi verò non liceat. col.93. & col.168.

2. Ordo Patriarcharum & primævarum Matrum nostrarum, quomodo sepulti sint in spelunca duplici. col.311.

3. Qui mediocris pietatis est, cùm ægrotat, Gloriam Divinam adstantem habet capiti, & Angelum mortis adstantem pedibus suis. Sed si moriturus est perfectè justus, Gloria Divina circumcirca eundem ambit. col.429.

4. Cùm homo moritur, amici ejus eidem claudere debent oculos, sicut dicitur. Gen.46,4. *Et Joseph ponet manum suam super oculos tuos.* col.321.

5. Nullô gaudiô tangitur Angelus mortis, quod hominem occidere debeat: & nihilominus lætum sese gerit, quia videt sic esse voluntatem Domini sui. col.327.

6. Quilibet homo gustare cogitur mortem: hinc sub promulgatione Legis animam efflârunt Jisraëlitæ. col.499.

7. Qui moritur & è mundo discedit, vocatur filia spontanei. col.342.

8. Planctu mulierum delectatur Angelus mortis. col.327.

9. Quicquid mortuus (sive Spiritus ejus) homini præbet; bonum est: sed si quid è domo aufert, malum est, præsertim si calcei sint. col.342.

TITULUS DECIMUS SEPTIMUS.

DE SANCTUARIO EJUSQUE REQUISITIS,

E Dictis in

GENESIN.

1. Altare vocatur lupus rapax col.520.

2. Certum est, eum, qui legit textum de Sacrificiis in Synagogis, ab Angelis non deferri propter peccata sua, imò hos non posse nocere eidem, sed tantùm benefacere. col. 261.

DE SANCTUARIO ET REQUISITIS EJUS,

E Dictis in

EXODUM.

1. Fumus sacrificii jugis vespertini, & membrorum, & adipis, per totam noctem ardentium non ascendit rectâ, sed curvatus in latus Septentrionale. Rationem vid. col. 230. & 250.

2. Lamina frontalis prosternere potuit protervos: quia si quis eandem intueretur, literæ sanctæ fulgorem emittebant in faciem ejus, ut oculos demittere cogeretur, & remissionem petere; sic ista humiliare poterat hominem coram Domino suo. col. 389. & 391.

3. Quicunque olfecit odorem suffimenti, statim sibi proposuit, quàm lubentissimè & cum gaudio servire Domino suo, & ab omni discedere malo. col. 391.

4. Sanctum Sanctorum, Arca fœderis, & Propitiatorium, & Palatia, & Atria, & urbs Hierosolyma totum repræsentavit mundum, fuitque instar pupillæ oculi. col. 398.

5. Propter dignitatem Sancti Sanctorum totus mundus accipit benedictionem, quamvis Jisraëlitæ abinde ejecti sint. col. 280.

6. Omnia vasa Sanctuarii unum constituebant corpus, sicut omnia membra corporis humani: & sic omnia quoque præcepta Legis in unam assurgunt summam. col. 287. & 292.

7. Omnis structura tabernaculi atque templi Salomonis, postquam incepissent opifices, sese consummavit ipsam. col. 405.

DE SANCTUARIO
è Dictis in
LEVITICUM.

1. Nadab & Abihu puniti sunt propterea, quod suffimentum offerrent vivente Aharone. col. 107.

2. Quando sacrificium Deo acceptum fuit, fumus rectâ sursum ascendit, & super altari quasi forma leonis apparuit: si autem sacrificium acceptum non esset, fumus curvô ducta se gyravit, & super altari formâ canis apparuit. col. 55.

3. Quia homo, qui peccavit & expiationem desiderat per sacrificium suum, spiritu tristi & corde contritô id facere debuit: quæritur quare scriptum: Psalmo 100. v. 2. *Servite Domino in lætitia!* nimirum sacerdotes & Levitæ canticis suis illius locô hoc præstabant. Jam igitur cùm nihil tale amplius supersit, homo prius exhilarari debet in Lege, & deinde preces suas fundere. col. 11. 12.

DE SANCTUARIO ET REQUISITIS EJUS
è Dictis in
NUMEROS.

1. Quâ ratione omnes Angeli superni & omnes dæmones, qui se habent ad instar hominum, cibati fuerint à sacrificiis: singuli scilicet secundum naturam suam. col. 431. 432. 433.

2. Quæ-

2. Quælibet species animalium in supernis habet potestatem quandam, quæ vocantur animalia; & singulæ illæ potestates accipiebant illa sacrificia boum, vel ovium, vel caprarum &c. col. 433.

3. Ratio sacrificiorum; quodque anima bruti steterit locô hominis, qui peccaverat. vid. col. 442.

4. Tauri in festo tabernaculorum immolati propterea semper diminuti fuerunt, quia illô mense diminuerentur peccata Iisraëlitarum, & maligni spiritus peccatis præpositi, qui præfecti sunt septuaginta populis. col. 476.

5. Tauri festi tabernaculorum non immolati sunt potestatibus supernis; sed DEO Sanctissimo benedicto: hic autem iisdem eos distribuit. col. 482.

6. Cùm primogenitura asini redimenda esset per agnum, typus erat redemptionis Iisraëliticæ ab exilio, in quod non relapsuri sunt in æternum. col. 339.

TITULUS DECIMUS OCTAVUS.

PORTA COLLECTANEORUM.

1. Quomodo oculus humanus totum repræsentet mundum. Album nempe oceanum; nigrum orbem terræ universum; fibræ pupillares Domum Sanctuarii; & figura interna pupillæ, Arcam fœderis & propitiatorium. Videatur in Genesin col. 475. & in Exodum col. 398.

2. Nepotes homini chariores sunt, quàm liberi proprii. in Genesin col. 493.

3. Sicut in cœlo sunt stellæ & planetæ; sic in cute hominis lineæ sunt & colores, in quibus apparet quid in ipso delitescat. col. 129.

4. Et prout sese gesserit homo, istæ lineæ mutantur; eodem modo sicut & in collo accidit cùm DEUS tempora mutat & stellas ordinat. col. 131. & 134. in Exodum.

5. Lux illa quæ occultata fuit in sextiduo Creationis, non penitus à DEO abscondita est: quia aliàs ne unico quidem momento subsistere posset mundus: sed DEUS sanctissimus atque benedictus illam disseminavit per omnes generationes. col. 265.

6. Medietas mundi habitata est, in cujus medio est terra Iisraëlis, & in medio istius Hierosolyma. &c. Dimidia autem pars deserta est, & ad hanc quoque pertinet desertum illud, per quod Iisraëlitæ ambularunt per quadraginta illos annos; quod est inter deserta omnia maximè horrendum. Et nisi Iisraëlitæ transgressi essent voluntatem Creatoris sui, genus adversum planè abolitum fuisset è terra. col. 289. & 290. in Exodum.

7. Mons Abarim, in quo sepultus est Moses Doctor noster, super quo pax! nunquam traditur in manum generis adversi. col. 280.

8. Generatio Diluviana non fuit sub forma hominum. col. 210. in Genesin.

9. Qui justi sunt in hoc mundo, tales jam fuerunt antequam in mundum venirent. Et sic quoque impii & præfracti. Et quicquid homo in hoc mundo discit, illud jam didicerat antequam in hunc mundum veniret col. 225. in Genesin.

10. Quicquid in terra est, id omne typum & similitudinem gerit rerum quarundam admirandarum: imò etiam Arbores & herbæ omnes. col. 25. in Exodum.

11. Omnes arbores eodem modo inseri possunt; excepto malo: & sic arbores steriles eodem modo se habent, exceptis salicibus: & sic omnes herbæ similes sunt inter se, excepta hyssopo. col. 25. in Exodum.

12. Quod quatuor anni Quadrantes instituantur juxta os hominum. col. 143. & 142. in Exodum.

13. Dudaim sive (Mandragoræ vel) Violæ non auxilio sunt sterilibus; sed illis tantùm, quæ difficulter pariunt. col. 62. in Genesin.

14. Duodecim horæ sunt tempus noctis; si verò aliquid iisdem additur, id ad diem pertinet. col. 342. in Exodum.

15. Cùm Luna nova est, spiritus maligni in mundo inveniuntur; sed cùm Luna plena fit, gaudium adest. col. 182.

16. Qui in angustiis versatur, nihil videt, quamvis damno affici queat. In Numeros; col. 301.

17. Multa sunt hominis membra, sed omnia constituunt unum corpus vel hominem. Sic quoque se habent omnia vasa Sanctuarii; & sic omnia præcepta Legis ad unum pertinent corpus. Unde si quis vel unicum præceptum minuit, idem facit ac si totam Legem destrueret. col. 287. & col. 292. in Exodum. Et in Genesin col. 319.

18. Quomodo in creatione hominis supera sociata sint cum inferis; itemque in vita ejus. col. 404. in Deuteronomium.

19. Quod duodecim sint in corpore humano membra, in quibus consistat cultus divinus. col. 352. in Exodum.

20. Tres mundi destinati sunt pro homine, mundus hic separatus; Et hortus Paradisi annexus mundo superno: & mundus supernus occultus & absconditus. Eodemque modo etiam mundus superior dividitur in tres gradus: ita ut mundus unus ibidem sit ille, in quo occultus latet Deus Sanctissimus atque benedictus; mundus secundus autem dicitur Corollæ, in quo illa cognoscendam se præbet; & mundus tertius est mundus Angelorum, in quo Deus manifestatur, ita tamen, ut si eum intueri velint, cum ipsum laudaturi sunt, iterum evanescat; & illi quærant: *Ubi est locus gloriæ ejus?* Eodemque modo in hoc mundo est homo: juxta illud: Prov. 23. v. 5. *Si volare facies oculos tuos in illum, non est* &c. Et huc pertinet illud Gen. 1, 27. *in imagine Dei fecit illum*. col. 302. & 303. in Numer.

21. Mundus consistit in spiritu (sive aëre:) quia si hic vel unico momento cessaret; animæ non possent subsistere. col. 42. in Exodum.

22. Flamma quæ prodit è lucerna, symbolum est unitatis Dei supremi, qui benedictus sit. col. 405. in Exodum.

23. Juxta naturam creationis & Scientiam Physicam Iris diebus æstivis videri non potest: (dies enim pluviæ dicuntur hyemales; & dies æstivi, quibus pluvia nulla decidit:) unde quæritur; quomodo illa dici queat signum fœderis æterni? vid. col. 214. in Genesin.

24. Nihil in mundo hominis opera sic imitari potest, quam avis. Sicut enim homo domum extruit, ita & avis; sicut homo laudat & confitetur Domino suo; sic etiam Avis. col. 530. in Deuteronomium.

25. Loca

25. Loca in mari ſunt diverſiſſima. In quodam enim mari aquæ ſunt claræ; in alio autem aquæ ſunt turbidæ, vel amaræ, vel dulces. Et hanc ob cauſam hæc dicuntur maria. col. 509. in Geneſin.

26. Circa illum mundi cardinem, in quo Sol dominium habet fortius, altiſſimi ſunt montes, & niſi ſerpentes adurentes ibidem invenirentur, mundo non deeſſet aurum optimum, quod in copia ibidem invenitur. col. 529. in Geneſin.

27. Cujus horoſcopus eſt Taurus, dotes habet alias; alias verò cujus horoſcopus eſt aries. &c. col. 72. in Exodum.

28. Quæritur, quare animalia hominem metuant; cùm iſte tamen aſtris æque ſubſit ac illa, & alius pro ſigno habeat taurum, vel arietem, vel Leonem &c. Et reſpondetur, id fieri propter nomen Altiſſimi benedictum, quod in ipſo quieſcit. col. 166. in Leviticum.

29. In pomo bona eſt medicina; & odor; & ſapor; & aſpectus: col. 132. in Leviticum.

30. Baſiliſcus ſi aliquis eum aſpiciat, vel ab eo aſpiciatur, ſtatim occidit. col. 206. in Leviticum.

31. Ratio, quare aquæ Maris inferioris ſint amaræ. Col. 238. in Numeros.

32. DEUS benedictus unus eſt, non ſicut Unitas numerica &c. col. 103. in Geneſin.

33. Ad omne opus requiritur homo idoneus; quandoque enim adhibetur homo idoneus, per quem omnis benedictio affluit ad negotium illud; quandoque autem contrarium quoque accidit. col. 113. in Levit. Ubi & hiſtoria narratur materiam hanc illuſtrans.

34. DEUS Sanctiſſimus atque benedictus literam ט locavit ad dextram; & literam ר ad ſiniſtram: quia à dextra veniunt dies fauſti; & à ſiniſtra dies infauſti. col. 450. in Numeros.

35. Propriiſſimè nox dicitur, à meſonyctio & ultra. col. 79. in Exodum.

36. Nihil manifeſtatur, niſi illi cui debetur. col. 306. in Geneſin.

37. Infans nihil novit donec guſtavit panem hujus mundi. col. 364. in Geneſin.

38. Homo vocatur Rex iſtius mundi. col. 266. in Exodum.

39. Cum mulier ultimò exclamat (in partu,) porta illa perrumpitur, ad quam peccatum cubat, (id eſt, natura, quæ propter peccatum primum clauſa erat, aperitur,) col. 198. in Exodum.

40. Qui quatuor cardines mundi intuetur, idem eſt ac ſi totum mundum conſpiceret. col. 359. in Geneſin.

41. Benedictio è ſupernis minùs non continet, quàm millecuplum de quavis ſpecie. col. 370. in Geneſin.

42. Quicquid in ſupernis eſt, ſimile quid habet inferius: & quicquid inferius eſt, ſimile quid habet in mari. &c. col. 34. in Exodum.

43. Quicquid à genere adverſo provenit, corticum naturam habet, qui ab extra fructum ambiunt, fructuque priores ſunt & citius excreſcunt; deinde autem projiciuntur. col. 193. in Leviticum.

44. De ore aſinæ; de puteo deſerti, & ore terræ (aperto pro deglutiendo Coracho &c.) quod iſta creata ſint veſpera Sabbathi inter Soles. vid. col. 372. in Numeros.

45. Qui-

45. Quilibet opifex dum loquitur, de opificio suo loquitur. col. 191. in Exodum.

46. Nulla est herba, nec planta, quæ suam in supernis non habeat stellam. Et quædam stellæ serviunt per totam noctem; quædam per dimidiam noctem; quædam verò parum saltem. col. 303. in Exodum.

47. Nisi obtusæ mentis essent homines, cœcique intellectus, subsistere non possent à strepitu horribili quem edit orbis Solaris. col. 343. in Exodum.

48. Septem sunt firmamenta; & sic septem terræ hic infra; septem quoque maria; septem flumina; septem dies; septem hebdomades; septem anni; septem annorum heptades; septem quoque millennia mundi. Et Deus Sanctissimus atque benedictus in omnibus his septenariis est. col. 14. in Leviticum.

49. Quomodo mundus creatus sit sub forma imaginis humanæ, ut corpus; cor; cerebrum; &c. habeat. col. 306. in Numeros.

50. Septem sunt auri species; de quibus vide latius, col. 136. in Exodum.

51. Cùm dolor vel gaudium exoritur in homine, & ipse ignorat quid illud sit; vix eadem tolerare potest. col. 151. fol. 38. in Exodum.

TITULUS DECIMUS NONUS.

HISTORIÆ INSIGNES

è Dictis in

GENESIN.

1. Historia de R. Acha, qui pestem sanavit precibus suis in pago Tarsa. col. 264.

2. Historia de R. Eliеser, qui abierit ad R. Schimeon filium Lekonja soccerum suum. col. 192.

3. Historia de R. Chia & R. Jose, qui iter facientes pervenerint ad montes maximos. col. 195.

4. Historia de R. Jose, qui fuerit apud R. Schimeonem: ubi occupati fuerint explicatione illius dicti: *Et sanavit altare confractum.* 1. Reg. 18. v. 30. col. 201.

5. Historia de R. Jose, quod fuerit apud R. Schimeonem filium Jochai, cumque interrogaverit; quam ob causam Deus Sanctissimus diluviô perdiderit omnem carnem? Et si peccavissent homines, an igitur & bruta peccâssent? col. 214.

6. Historia de R. Jose filio Pasi, quod propter factum aliquod hoc nomen adeptus sit. col. 243.

7. Historia de morte R. Elieseris magni 260.

8. Historia de R. Eliesere, qui consederit coram Schimeone filio Jochai, cumque interrogaverit: quare non scriptum sit, Deum Abrahamo dixisse plurali numerô *Exite*; cùm tamen plures essent: sed singulari tantum *Exito.* Gen. 12. v. 1. col. 224.

9. Historia de R. Schimeone filio Jochai, quomodo consederit & occupatus fuerit in explicando textu Deut. 21. v. 1. de vitula decollanda. col. 286.

10. Historia de R. Schimeone, quod iter fecerit Tyberiadem. col. 139.

11. Hi-

11. Historia pulchra de claudis quibusdam grallatis. col. 126.

12. Historia de R. Jose & R. Illai, qui iter facientes occurrerint R. Eliesferi: quodque per ipsos mysterium aliquod in Lege detectum sit. col. 157.

13. Historia de R. Eliesfere, quod abierit visitatum R. Jochananem filium Zaccai magistrum suum: quodque illa dies fuerit neomenia. col. 7.

14. Historia de R. Chija, qui jejunaverit quadraginta dies, ut videret faciem R. Schimeonis jam demortui; quæ ipsi tamen ostensa non fuerit. Unde jejunaverit adhuc quadraginta dies, cumque tandem viderit, cum collegis collegii superni, cumque Messia. col. 23.

15. Historia de R. Abba & R. Eliesfere, quos in itinere secutus sit quidam: à quo perceperint mysteria summa; tandemque intellexerint, quod esset filius R. Hammenunæ senis. col. 25.

16. Historia de R. Chija, qui duris verbis allocutus sit terram, quod justi in pulvere ejus absumendi sint. col. 23.

17. Historia de R. Eliesfere & R. Abba, qui pervenerint ad montem quendam, ubi rami arborum sibi invicem allidi cœperint: ipsi verò audiverint vocem quandam admirandam. col. 29.

18 Historia de Philosopho quodam, qui à R. Eliesfere petierit explicationem dicti illius Jer. 10, 7. *Quis non timeret te, Rex gentium* &c. Quod cum hic explicuisset, ille factus sit proselytus in pago Schachlaim. col. 34.

19. Historia de R. Pinchaso, quod confidens studuerit in lege, ad littus maris Genetsarath coram R. Rachumai: cui hic dixerit, quod abire debeat quæsitum R. Schimeonem filium Jochai, qui jam exiverit è spelunca. Quodque hic cum conscendere vellet naviculam, viderit duas aves in mari volantes, easque allocutus dixerit, annon vidissent aliquid de R. Schimeone Jochaide? Quæ mox accedentes ore suô ipsi attulerint tabellam quandam, in qua scriptum fuerit: R. Schimeonem Jochaidem exivisse. col. 36.

20. Historia de R. Schimeone, qui incedens per portam (vel suburbium) Tyberiadis, viderit quosdam, qui in publico transgrederentur Legem; quique, cùm acriùs eos intuitus esset, conjecti sint in mare. col. 183.

21. Historia de R. Chija & R. Juda. qui gressi sint trecentos passus, super osse quodam hominis alicujus diluviani. col. 193.

22. Historia de R. Jose & R. Chija, qui abeuntes ad montes Ararath, viderint Judæum quendam, qui exierat allatum concivibus suis quatuor species rami palmei scenopegitici. col. 96.

23. Historia de R. Chiskia, qui iter faciens secum habuerit puerum quendam, à quo didicerit mysteria Legis. col. 207.

24. Historia de R. Juda, qui pernoctaverit in diversorio quodam, & cùm nocte mediâ surgeret, ut in Lege studeret, hospes autem diversorii ipsi responderet verbis Divinæ Legis in lecto decumbens; hunc inclamaverit, ut è lecto surgeret, eò quod scriptum sit Amos 4. v. 12. *Prapara te ipsum in occursum DEI tui Israël.* col. 213.

25. Historia de R. Eliesfere, qui inciderit in Judæum quendam ludimagistrum antehac,

hac,sed cui jam ablati essent pueri,commissique R.Jose,de pago Chanan: quem adduxerit in domum patris sui R.Schimeonis.&c.col.242.

26. Historia de R.Eliesere,& R.Abba,qui cùm venissent in pagum Tarsa,nocte mediâ surrexerunt,ut in Lege studerent. col. 249.

27. Historia de R.Jose,cui dixerit Pater ejus, quod cùm ætatem attigisset sexaginta annorum, in loco quodam certo inventurus esset divitias magnas: ipse verò ibidem librum invenerit egregium col. 290.

28. Historia de R.Jizchak, qui transierit coram viro quodam, qui cum duobus filiis suis, studuerit in Lege iturus ad nuptias filii sui: à quibus ipse quædam è Lege didicerit tandemque ploraverit,quod ab his sibi abeundum esset. col. 345. 346.

29. Historia de R. Chija & R.Chiskia, qui sederint sub arbore quadam in agro: ubi cùm dormiisset R.Chija, eidem apparuerit Elias, ipsi indicans, quod Hierosolyma & omnes urbes Sapientum mox essent destruendæ. col. 352.

30. Historia de R.Chija & R Jose,qui viderint virum quendam de habitatoribus climatis Arca, qui eos interrogaverit, quô nomine hæc regio appelletur, in qua nos versamur? ubi ipsi responderint: illam vocari nomine Arez sive terræ. col.364.

31. Historia de R.Jizchack & R.Jose,qui iter facientes inciderint in virum quendam, qui filium suum portaret in humeris; cui benefecerint, cibumque dederint; ab ipso autem quædam è Lege divina didicerint. col.376. fol.94.

32. Historia de R.Jose,qui ex olfactu herbarum venenatarum in morbum inciderit; à Deo autem per miraculum sanatus sit. col.141.

33. Historia de R. Eliesere & R.Jizchak iter facientibus: Ubi appropinquante tempore Lectionis; Audi Iisraël, surrexisse dicitur R. Elieser & precatus esse preces suas; R. Jizchak verò jam orasse perhibetur antequam exiisset: ubi traduntur rationes pro utraque parte. Item quomodo in montibus illis altissimis viderint creaturas admirandas; & R.Jizchak metu correptus sit: non verò R.Elieser. col.403.

34. Historia insignis de R.Chija,qui usque adeò occupatus fuerit studiô Legis, donec facies ejus luceret ad instar luminis solis: sciveritque quinam è discipulis Legis studium amplexus fuerit in alium,quàm Divinæ gloriæ finem,& pro eo oraverit. 425.

35. Historia de sapientibus, qui studium Legis exercuerint. col. 418. 438. 442.

36. Historia de R.Abba, qui viderit illum hominem,cui duo miracula acciderant, ut è mortis periculo liberatus esset: quem interrogaverit,quænam sint opera ejus? Cui ille responderit, neminem unquam ipsum læsisse, cum quo non statim reconciliatus fuerit: quodque si cum ipso reconciliari non potuisset, ipse eidem remiserit culpam, antequam cepisset somnum; nec unquam in animum sibi induxerit, eidem nocere. col. 446.

37. Historia de R.Chija & R.Jose, qui viderint hominem indutum palliô peniculatô, sub quo accinxisset arma: quodque hic homo insignis atque pius fuerit. col.451.

38. Historia de R Jehuda, qui dormiens ad portam Tyberiadis in somnio viderit excellentiam R.Schimeonis per ænigma quoddam. col. 462.

39. Historia de R.Jose & R.Chija,qui viderint hominem quendam ad fluvium,in cujus

jus capite ſederet avis, & coſta quædam in ore ejus, quam comederit & conculcaverit ad deſignandam rem quandam ſingularem. col. 466.

40. Hiſtoria de R. Joſe & R. Jehuda, & R. Chiskia; qui ambulaverint in monte quodam, donec nox ingrueret: ubi ſpeluncam quandam invenerint metuente R. Joſe: ipſi verò noctem diviſerint in plures vigilias, & Legis ſtudium exercuerint.

41. Hiſtoria de R. Jizchak & R. Jehuda, qui inciderunt in ſenem quendam equitantem; qui ſecum habuerit infantem in Lege jamjam informatum; ita ut etiam à ſene illo diſceſſerit, iſtosque ſecutus ſit, ut plura è Lege diſceret. col. 504.

42. Hiſtoria de R. Schimeone, qui in ſpelunca ſedens per Spiritum Sanctum viderit, quod illa die in urbe collapſura ſit domus quædam, duoque Dæmones ibidem emanſuri eſſent. col. 523.

HISTORIÆ INSIGNES

è Dictis in

EXODUM.

1. Hiſtoria de R. Elieſere, qui ſedens in porta Lyddæ intellexerit cantillationem aviculæ cujusdam. Ubi mira invenies de Prophetia. col. 9.

2. Hiſtoria de R. Elieſere & R. Abba, quod inciderint in hominem narrantem ipſis, quâ ratione perveniſſet ad antrum illud, ubi janua ſit in Paradiſum. col. 20.

3. Hiſtoria admiranda de R. Schimeone Jochaide cum diſcipulis, qui per biduum conſederint nihil comedentes vel bibentes &c. col. 24.

4. Hiſtoria de R. Elieſere, qui jejunium edixerit, quod tamen non ſit ſecuta pluvia: ubi deinde accedente R. Akiba ſecuta ſit pluvia, cum admiratione R. Elieſeris. col. 29.

5. Hiſtoria inſignis de R. Elieſere, qui dormiens in ſepulchro quodam viderit & audiverit, quomodo commotum ſit ſepulchrum præ dolore Patris cujusdam ibidem ſepulti, qui ſciviſſet filium ſuum captum eſſe à gentilibus. fol. 7. col. 36.

6. Hiſtoria de R. Joſe & R. Jizchak iter facientibus, ubi ſerpens quidam perſecutus ſit R. Joſen. col. 29.

7. Hiſtoria de R. Jizchak, qui viderit virum quendam ſub arbore dormientem atque ſomniantem, quaſi terra conſternata fuiſſet propter plagas Iiſraëlitarum. col. 29.

8. Hiſtoria de R. Joſe & R. Juda, qui audiverint vocem cervæ mediâ nocte transeuntis, & altâ voce clamantis. col. 69.

9. Hiſtoria de R. Jizchak & R. Juda iter facientibus cum Joſe mercatore quôdam: ubi Joſe mercator viderit mulierem quandam gentilem, cumque ea rem habuerit: Ipſis deinde inquirentibus in proſapiam ejus; ubi inventum fuerit, ipſum rejectitii ſeminis fuiſſe, quoad patrem & matrem. col. 78.

10. Hiſtoria de R. Chija & R. Joſe iter facientibus in deſerto: ubi vir quidam declinare eos juſſerit ab illa via in aliam; quia ibidem plebejus quidam occideret Sacerdotem ſapientem, unde periculoſa hæc via ſit omnibus tranſeuntibus. col. 85.

11. Historia de paupere quodam, qui fuerit in vicinia R. Jesa, cui R. Jesa benefecerit. Item historia de paupere alio transeunte coram R. Jizchako, & habente in manu sua dimidiam Mæam (qui est valor, quasi crucigeri;) cui R. Jizchak tantùm addiderit, ut Mæam haberet integram. &c. col. 108.

12. Historia de R. Chiskia, qui visum à se serpentem occidere voluerit, cui tamen id non concesserit R. Eliesér. col. 120.

13. Historia de homine quodam colligente herbas ad expellendum spiritum immundum habitantem in domo sua. col. 141.

14. Historia de R. Chija & R. Jose iter facientibus cum mercatore quodam, à quo didicerint novas explicationes Legis in pago Chanan. col. 276.

15. Historia de viro quodam, qui desiliit è tabulato, ut interesset precationi cantionis Angelicæ &c. col 293. 297.

16. Historia de R. Eliesere, à quo Gentilis quidam petebat interpretationem dicti illius Proverb. 12. v. 19. *Labium veritatis firmum erit in perpetuum; & ad momentum lingua mendacis*; ubi auditâ explicatione congruâ, gentilis ille factus sit proselytus. col. 329.

HISTORIÆ INSIGNES
è Dictis in
LEVITICUM.

1. Historia de sacerdote quodam in sacrificium offerente duos turtures; quos sacerdos magnus offerre noluerit, quia esset sacrificium pauperis. col. 12.

2. Historia de R. Schimeone, qui viderit solem aliàs clarum ter occultari: quodque idem serpentem viderit ore apertô pulveri terræ inhiantem; unde intellexerit, pœnam insignem imminere habitatoribus terræ: quam precibus suis averterit. col. 23.

3. Historia de R. Chija & R. Jose videntibus volatile quoddam ante sese repens: quâ occasione liberati sint à prædonibus insectantibus eos. col. 34.

4. Historia de R. Eliesere è Cappadocia Lyddam eunte unà cum R. Jesa, & R. Chiskia, &c. ubi iisdem occurrit quidam tres ramulos myrteos habens olfactûs gratiâ, in memoriam trium Patriarcharum. col. 60.

5. Historia de R. Eliesere, qui iter faciens incidebat in R. Pinchasum filium Jair, cujus asinus rudebat ob serpentem pedi ejus circumvolutum; quia illâ die transierat per locum aliquem immundum: cùm R. Pinchas interim in Lege occuparetur. col. 62.

6. Historia de R. Juda & R. Jizchak, quibus occurrebat puellus quidam filius R. Seiræ de Ramin, à quo multa discebant è Lege Divina. col. 67. 68.

7. Historia de R. Chia & R. Abba, qui mediâ nocte videbant stellam quandam ter supprimentem stellam aliam, ut fulgor hujus occultaretur. Quod signum erat eôdem tempore DEUM Sanctissimum ingressum esse in Paradisum, ut conversaretur cum justis. col. 77.

8. Hi-

8. Hiſtoria de R.Chija & R.Joſe, qui iter facientes occurrerunt cuidam, cujus facies vulneribus plena eſſet: à quo multa diſcebant è Lege.

9. Hiſtoria de R. Jizchak, qui advenerat ad ſpeluncam Seroniam, ubi offendebat virum quendam cum filio ſuo ægro, ligatô ſuper aſino qui ad antrum illud Seronium (à Magis opem imploraturus) acceſſerat: ſed à fumo hinc exeunte occidebatur. col. 91. fol. 14.

10. Hiſtoria de R. Chija, qui inveniebat duos viros in ſpeluncis petræ ſedentes, & dicentes verſum illum: Pſal.48 v.1. *Magnus Dominus & laudatus valdè &c.* quem verſiculum explicabant; ita ut multa ab illis diſceret.col.100.

11. Hiſtoria de ſociis, qui acceſſerant ad R. Schimeonem, cùm pluviã opus eſſet, & ab ipſo didicerint novas quaſdam explicationes in dictum illud: Ecce quàm bonum & quàm jucundum. col.105.

12. Hiſtoria de R. Chiskia & R. Jeſa; ſedentibus in loco deſerto; R. Jeſâ volumen Legis manibus tenente, ubi apertum ſit ſepulchrum quoddam &c. col.27. vid. etiam col. 489.

13. Hiſtoria de R.Elieſere ſedente apud ſocerum ſuum, ubi tranſibat vir quidam alterô oculô privus &c. col.172.

14. Hiſtoria de R.Schimeone ſociiſque videntibus ſerpentem pugnantem cum baſiliſco ambobus morientibus, ne homo quidem ab iis læderetur. col.206.

15. Hiſtoria de R.Chija & R.Joſe, quibus in itinere occurrebat vir quidam, qui per triduum nil comederat, paululum panis ab iis petens: ubi è duobus quibuſdam aliis ibi etiam præſentibus alter prior ipſi porrexerit panem: cui propterea magnum acciderit miraculum, ut è magna libera retur pœna. col.213.

HISTORIÆ INSIGNES,
è Dictis in
NUMEROS.

1. Hiſtoria de R.Elieſere & R.Joſe & R.Jizchak ad montem Cardoniæ.col.282.

2. Hiſtoria de R.Jecheskiel & R.Joſe, qui offendebant ſapientem quendam, à quo multa diſcebant è Lege, qui tamen innoteſcere nolebat, donec ipſi intelligerent, quod ablegatus eſſet ad R.Schimeonem Jochaidem. col.299.300.

3. Hiſtoria inſignis, quod DEUS Sanctiſſimus aves quaſdam deſtinaverit, quæ R.Pinchaſo filio Jair, & R. Schimeoni Jochaidæ (ſedentibus in campo & ſtudentibus) umbram facerent, quas cùm alloqueretur R.Pinchaſus, ne ſibi moleſtiam parerent; Deus tres illis parabat arbores, fontemque ſub illis. col. 372.

4. Hiſtoria de R. Illai & filio ejus, qui ingreſſi in ſpeluncam quandam miranda viderint de Paradiſo & ſede Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax, & Bezaleele. col.308.309. 310.

5. De R. Pinchaſo occurrente Arabibus quibuſdam, qui ipſi narraverint miracula quædam, quæ in campo illo vidiſſent.370.

6. Historia de R.Eliesere & R.Abba, super quibus cum surgerent, ut in Lege studerent, umbra quædam apparebat, discedens iterumque accedens; quæ erat umbra R. Pinchasi filii Jair. col.402.404.

7. Historia de R.Eliesere, cui gentilis quidam proposuerit tres quæstiones. col.406.

8. Historia de R.Pinchaso filio Jair, qui cum iter feceret è Cappadocia Lyddam, asinum suum de loco amovere non poterat, donec accederet R.Schimeon. col.407.

9. De rana quadam, quæ increpuerit Davidem Regem, quod seipsum appellâsset pium. col.409.

10. Historia de R.Pinchaso, qui viderit aquilam rosam ore tenentem, quam projiceret inter socios. col.426.

11. Historia de Rabh Hammenuna & sociis ejus captivatis in palatio Regis cujusdam, ubi accedens Elias effregerit palatium, morientibus quadraginta quinque dominis, & eductô R.Hammenunâ sociisque in vallem Eno, ubi illos cibaverit pane & aquâ, cùm per triduum nihil comedissent. col.273.

12. Historia de R. Mari & R.Jizchak, qui diverterant apud mulierem quandam, cui filius esset tenellus, à quo multa didicerunt mysteria Legis. col.485.

13. Historia de R.Eliesere, qui studium Legis tractaverit præsente Gloriâ Divinâ. col.410.

14. Historia de R.Schimeone, cui occurrebat Elias ipsi indicans, quod DEUS Sanctissimus in cœlis verba quædam Legis explicasset juxta mentem ejus. col.446.

15. Historia de R.Jizchak ægrotante, quem R.Juda & R.Jeheschua invenerint ridentem in somno: ubi interrogatus responderit: se vidisse præmium illorum, qui seipsos traderent pro sanctitate Nominis Divini. col.510.

16. Historia de R.Eliesere & R.Acha, videntibus hominem quendam obvolutô capite labia sua moventem, qui ab ipsis salutatus, nihil responderet, ita ut pro stulto haberetur, à quo tamen mysteria quædam Legis didicerint. col. 512.

17. Historia de R.Jose, de Pekiun, quem cùm mortuus esset, restituebat filius ejus minor, per preces quasdam è Deut.22.v.6. col.378.

18. Historia insignis de obitu R. Schimeonis Jochaidæ, post conventum in area minore. col.592. fol.140.

19. Historia de R.Chija, qui septem dies jejunaverit, ut intelligeret verba illa Jesai. 49.v.15. Nunquid obliviscetur mulier lactentis sui, à miserendo filii uteri sui? &c. quem oblitus erat: ubi cum adiret interrogaturus R. Schimeonem, eidem occurrerit R.Jizchak, eumque commonefecerit. col.578.

20. Historia de R. Eliesere, quod à mercatore librum quendam medicum acceperit, & per totum annum retinuerit; ubi cum pervenisset ad mysteria quædam Bileami, in somno dictum ipsi fuerit, quid tibi in limitibus alienis? Ubi & alia superadditur historia de medico quodam, qui sciverit, quisnam ægrorum suorum sanitatem recuperaturus, & quisnam moriturus esset: quibus etiam ostenderit viam Domini, cui sit benedictio! col. 580.

FINIS.

PARTIS PRIMÆ

Tractatus Secundus,

quæ est

INTRODUCTIO

pro meliori intellectu

LIBRI SOHAR.

E Scripto R. Naphthali Hirtz, F. R. Jaacob Elchanan;

quod vocat

VALLEM REGIAM.

INTRODUCTIO
pro meliori Intellectu
LIBRI SOHAR
E Scripto R. Naphthali Hirtz, F. Jaacob Elchanan,
quod vocat
VALLEM REGIAM.

SECTIO PRIMA
De Mundo Infiniti primo.

Ubi notetur, quod omnes Digressiones, expressæ sint lineis retractis, ad distinctionem materiæ principalis.

Causa Creationis impulsiva.

§. 1. BEnedictum sit Nomen ejus sanctum. Antequam esset quicquam, voluntate suâ simplicissima proponebat sibi Mundos condere. Non enim datur Rex sine populo, sicut scriptum est Prov. 14, 28. *In multitudine populi consistit decor Regis.* Et hæc quoque est natura Boni, ut benefaciat: Quod si autem mundus non foret, cui benefacere posset?

Locus replens omnia ante Creationem. Lucis locus & operatio.

§. 2. Illo autem tempore locus non erat vacuus pro mundis, proque septem terris infra ipsos locatis; (ab illis enim ulteriùs descendendo iterum Infinitum sequitur.) Omnia enim plena erant Luce substantiæ ejus, qui Benedictus sit! quam determinatè locaverat in medio sui, & ex cujus partibus & in qua postmodum complicationem instituturus erat.

Agentis liberrimi prima ante Creationem operatio. Lucis intrinsecæ evacuatio atq; compressio pro statione Mundorum.

§. 3. Quid tùm egit בעל הרצון liberrimum illud Agens? Dimensus est æstimatione suâ intra substantiam suam, quæ benedicta sit! latitudinem & longitudinem circuli cujusdam evacuandi, ubi foret statio mundorum suprà dictorum: illamque Lucem, quæ intra circulum hunc, compressit, complicavitque quandam ejus partem, veluti cùm quis colligit atque conduplicat vestem suam (nudandô se:) illamque Lucem elevavit in sublime, atque sic relictus est locus primâ Luce vacuus.

§. 4.

§. 4. Non tamen omnimodo (evacuatus est locus iste luce suâ:) vestigia enim Lucis primæ in loco suo persistebant, nec inde recedebant: juxta mysticum illud Rabbinorum nostrorum bonæ memoriæ: Non dimota est Schechinah, donec imprimeret vestigia. Et sic alibi dixerunt Rabbini nostri bonæ memoriæ: Sanctitas prima est sanctitas moderna, & sanctitas temporis venturi. Omnis enim lux sancta, quamvis discedat è loco suo, illô tamen in loco sua relinquit vestigia. Ea tamen non omnimoda.

§. 5. Atque hæc est compressio prima intra lucem scil. substantiæ ejus instituta: inque spatio hoc circulari postmodum omnes collocati sunt mundi; ita ut ipse circulus hic locatus esset intra lucem substantiæ ejus, quæ benedicta sit! Et hoc est mysterium illud, quod scriptum est. Exod. 33, 21. *Ecce locus mecum.* In quem locum sic commentati sunt Sapientes nostri bonæ memoriæ: Ipse est locus mundi, non verò mundus est locus ejus. Et propterea dicitur: Jes. 44, 6. *Ego primus & ego postremus*, i. e. Summum circuli & imum circuli atque sphæræ: *Et præter me non est Deus*, i. e. in medio: nempe in ipso circuli medio existebat lux substantiæ ejus, qui benedictus sit! quæ eadem quoque erat ex parte postica circuli, & à duobus lateribus ejus, nec minus supra & infra circulum. De hoc dixerunt Rabbini nostri bonæ memoriæ: Ne percontetur homo, quid sit antrorsum, & quid retrorsum. Hinc patet, in spatio illo, in quo nunc omnes locati sunt mundi cum interstitiis suis, cumq; spatio vacuo mundi hujus, primùm substitisse ipsam substantiam ejus, qui benedictus sit! atque omnia fuisse sancta. Positio mundorum intra circulare Lucis spatium. Lux ipsa in ipso circuli medio, nec minùs supra & infra ipsum, atque etiam à duobus ejus lateribus.

§. 6. Adam primus autem peccato suo; cùm scil. addictus esset cultui alieno, polluit spatium istud, sicut dixerunt Rabbini nostri bonæ memoriæ: Adam primus triplici transgressione peccavit, nimirum illicitô concubitu, & idololatriâ, & profusione sanguinis. Culpa Adami primi polluens locum istum sanctum.

§. 7. Mysterium autem ita se habet: Finitô opere Creationis, cum Sanctus ille Benedictus creavisset bonum atque malum in mundo, juxta id quod dicitur: Jes. 45, 7. *Qui facit lucem & creat malum*; malum occultum erat admodum: non aliter ac cùm lucerna quædam intra oleum ardet, eò quod ellychnium in ipsum vasculum immissum est; ita ut flamma non ardeat nec luceat extra, sed in illo. Atque sic malum non poterat generandô prodire, nisi mediante peccatô Adami primi. Unde Rabbini nostri bonæ memoriæ dixerunt: Adamum primum generâsse dæmones & Spiritus, & striges; quod intelligendum de peccato ejus, quod multiplex fuit, sicut exponam suô locô, auxiliante Sanctô illô Benedictô & Schechinâ ejus. Mali occulti manifestatio facta per culpam Adami primi.

Culpæ Adami primi effectus.

§. 8. Quia igitur Adam primus licentiam dedit 70. Principibus populorum, illisque distribuit terras superiùs & inferiùs, contaminavitque spatium exterius: nonne fas est, ut rem istam restituant filii ejus? id est: Nos Israëlitæ. Nos enim populus sumus sanctus, juxta id, quod dictum est Deut. 7, 6. *Quia populus sanctus tu Domino Deo tuo:* adeoque nos oportet restituere ista, mediante halitu Legis & præceptorum, (quem ex ore emittimus his studiis incumbentes;) in exilio nostro omnium locorum, ut locum demus throno Gloriæ ejus, utque Schechinah quiescat in omni loco. Atque sic etiam mysteriô precum ritè disponimus aliquid de Sanctuario, quamvis parum, ut attrahamus vestigia sancta ex umbella illa tenui, quæ superiùs est in cœlo super domo Sancti Sanctorum, quæ Hierosolymis de sanctitate superstes est, etiam desolationis tempore. Sic etenim etiam tempore Jacobi Patris nostri, super quo pax! quamvis nondum extructa esset domus Sanctuarii, tamen dicitur: Genes. 28, 17. *Non est hîc, nisi domus DEI, & hæc porta cæli*; nimirum pro halitu precum, & pro animabus, quibus transmigrandum est per spatium mundanum illuc usque; ibi enim sursum ascendunt per portam istam.

Transmigratio Israelitarum ex hoc spatio mundano ad alterum.

Restitutio spatii mundani externi.

§. 9. Atque ita restituitur spatium externum, sicut innuitur his verbis: *Et cùm oraverint via terræ eorum.*

2. Par. 6, 38.

Terræ Israeliticæ duratio atque amplitudo usque ad finem mundi.

§. 10. Et quia in diebus Messiæ spatium externum purificabitur usque ad finem suum; hinc Rabbini nostri bonæ memoriæ dixerunt: Domûs aggregationis & domûs studiorum fixæ erunt in terra Israël: id est, eâ erunt sanctitate, quâ terra Israël. Unde etiam in Midrasch dicitur, terram Israëlis tàm magnam fore, ac totus est mundus.

Sensus loci (Exo. 33, 21.)

Reductio vestigiorum possibilis in statum pristinum.

§. 11. Mens autem loci supra citati: (*Ecce locus mecum, & stabis supra petram. Et erit, cùm transierit Gloria mea &c.*) hæc est: *Ecce locus mecum*, i. e. in medio mei locati sunt omnes mundi, quos creavi. Possibile autem est, ut Sanctitas promicet per spatium illud, utque reducantur vestigia (lucis originariæ) in statum pristinum.

§. 12. Et propterea ne mireris, quod manifestem Gloriam meam in *deserto* hoc *magno atque terribili serpentis adurentis, & scorpionis, & loci siticulosi, in quo non sunt aquæ:* Deut. 8, 15. quæ omnia sunt patres patrum impuritatis, sicut dicitur Lev. 16, 16. *Ego Dominus commorans cum eis in medio immunditiarum eorum.* Et in manu mea est (facultas) cogendi omnes potestates impuritatis, faciendique è malo bonum. Omnis enim intentio Sancti illius Benedicti circa iter ipsorum in deserto ea erat, ut faceret è malo bonum, adeoque restitueret spatium istius circuli cum omnibus 70. terris.

Benedicti clementia ac sapientia in tolerando malo.

§. 13.

§. 13. Et sanè in deserto meritò debilitandæ erant vires illorum: sicut in Sohar dicitur Sect. Trumah: Punctum polare atque *centrum* totius exercitûs immunditiei esse in deserto, in quo *serpens adurens & scorpio:* & ibi quiescit Lilith (lamia nocturna.) Ex sententia R. Jehoschuæ filii Levi autem ibidem locus est dæmonum, spirituum & Lilith, ibidem habitantium. Per singulos illos 40. annos, à quibus Jisraëlitæ ambulabant in deserto, princeps deserti ante ipsos incedebat, ligatus atque vinctus ad instar hœdi; ita ut pœnis ipsum mulctarent pro lubitu suo.

Impuritatum debilitatio in deserto.

Principis deserti potentia sufflaminata.

§. 14. Autor autem hujus restitutionis erat Moscheh Magister noster, super quo pax! qui erat revolutio Sethi & Hebel, ut tegeret nuditatem Patris sui, Adami scil. primi, adeóque mederetur peccato ejus consummatissimè.

Restitutionis in deserto autor Moscheh.

§. 15. Et nisi prolapsi essent ad cultum alienum Jisraëlitæ, facientes vitulum, & attrahentes hoc modo potestates immunditiei hôc in deserto: non amplius postea fuisset exilium, sanctitasque externi spatii fuisset restituta, sicut in diebus seculi, inque annis prioribus.

Causa exilii Jisraelitarum in deserto, cultus vituli.

§. 16. Sed peccatum Adami primi & generationis deserti, in causa fuit, ut corrumperetur vacuum hoc externum. Atque ibidem decretum prodiit ex ore Sancti illius Benedicti de reliquis exiliis omnibus; sicut scriptum est Psal. 106. v. 20, 26. *Et mutaverunt gloriam ejus in similitudinem bovis comedentis herbam. Et elevavit manum suam super eos, ut faceret eos cadere in deserto: & ut cadere faceret semen eorum inter gentes, & dispergeret eos in terras &c.* Donec miserebitur nostri, qui fecit nos, atque effundet super nos Spiritum ex alto, utque solamen fiat, nobis per Messiam filium David subigendô totum mundum subactione multorum, quorum sunt 60. myriades: Et per illum & per manus Angelorum, quorum etiam 60. myriades, dilatabitur terminus Sanctitatis, sicut dicitur: Jes. 54, 2. *Dilata locum tentorii tui.* Et sicut ait Sohar Sect. Pekude super textum Exod. 40, 18. *Et erigi fecit Moses tabernaculum &c.* Vid. ibid. Propterea orabat David Rex, super quo pax. Psal. 82, 8. *Surge Deus, judica terram, quoniam Tu hæreditabis omnes gentes.*

Peccatum Adami primi & peccantium Jisraelitarum in deserto causa corruptionis vacui externi.

17. Quinimò etiam Adam primus ejiciebatur ex horto Eden, ut restitueret spatium externum halitu Legis & opere præceptorum. Nec minùs in exilio nostro idem fieri incepit in omnibus terris istis. Et hanc ob causam per Samaritanos, exiliô mulctatos, quod non essent studiosi Legis, non restituenda est atque sanctificanda nisi pars una è mundo; Nos verò filii Jehudah & Benjamin, cùm Legis studiosi simus, quotcunque egressi sumus ex Hierusalem, dispersi sumus foràs, ut medeamur spatio omni-

Causa finalis exilii Adami primi hodiernorumque Israelitarum, hujusq; proficuus effectus.

Exilii Jisraelitarum & Samaritanorum conditio longè diversa.

omnium terrarum in tribus partibus reliquis; utque educamus exinde ſcintillas puritatis; & Klippoth (cortices) ſint ſacrificia mortuorum, & ſpatium Infiniti redeat in ſtatum priſtinum, & omnia ſancta fiant per anxietates exilii habitumque Legis & precum atque præceptorum, donec veniat tempus viſitationis, de quo dictum eſt l. c. *Surge Deus, judica terram, quia tu hæreditabis omnes gentes.* Et hunc in finem ſanctitas terræ Jiſraël totum abſorbebit mundum, & ſpatium mundi ſanctum erit, juxta id, quod dicitur: Jeſ. 25, 8. *Abſorbebit mortem in æternum.* Unde Sohar ait Sect. Pekude: Quoniam abſorbebitur pars adverſa, id eſt, locus partis adverſæ.

Terminus ac finis ignominiæ, quam hodie ſuſtinent Iſraelitæ a gentib9.

§. 18. Atque tunc ratio non erit cur populi ſuſcitentur & objiciant Iſraëlitis, dicentes: Raptores eſtis. Unde Rabbi Iſaac in Midraſch dicit: non opus eſſe, ut Lex incipiatur alibi, quàm in loco illo: Exod. 12, 2. *Menſis iſte vobis caput menſium erit &c.* Et reſponſio eſt: Pſal. 111, 6. *Potentiam operum ſuorum annunciavit populo ſuo.*

Potentia operum Benedicti quid. Myſterium mundi veſtimenti, elevatæque lucis ſubſtantiæ Benedicti. Spatium mundi extraneum prophanatum à gentibus occupantibus.

§. 19. Atque hoc eſt myſterium mundi veſtimenti, elevatæque lucis ſubſtantiæ ejus; In hoc enim creavit locum vacuum & inanem. *Et per hoc annunciabit populo ſuo, ſe daturum eis hæreditatem gentium*, quæ eſt ſpatium hoc extramundanum iſtius circuli, quod primò ſanctum fuit, à populis autem raptu occupatum eſt.

Demonſtratio injuſtæ ignominiæ.

§. 20. Hinc patet, falsò Iſraëlitas vocari raptores, cùm è contrario illi raptores ſint: Hæreditas enim eorum provenit ex *potentia operum ejus.* Hoc enim fuit Hiuli [materia prima,] & potentia nondum in actum deducta, quod evacuavit locum pro mundis; & ex illo factum eſt ſpatium extra mundum, ex quibus poſtmodum prodiit *hæreditas gentium. Opera* enim Sancti illius Benedicti, qui ſunt mundi, nondum erant creati, ſed adhuc in potentia valdè remota: Potentia autem illa remota erat locus iſte vacuus.

Potentia operum Benedicti quid. Loci vacui pro mundis creatio non fuit absq; aquis fœmininis.

§. 21. Vel etiam dici poteſt, ex hac ratione id vocari *potentiam operum ejus*, quod illô tempore, quô elevabat lucem surſum, ut conderet locum vacuum pro mundis, nondum eſſent in mundo aquæ fœmininæ. Fieri autem non poteſt, ut ulla fiat elevatio ſine aquis fœmininis, quæ ſunt ſuſcitatio inferiorum, (ſicut cùm fœmina ſeminis ſui, quod per aquas intelligunt, pruritu exuſcitata marito blanditur, & illum ad prolificationem provocat.) Tum enim nondum erant juſti in mundo.

Potentia operum Benedicti quid. Benedictus

§. 22. Contentus autem erat Benedictus ille cogitatione atque idea ſua, qua ſibi juſtos concipiebat: juxta id, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Jiſraëlitæ objectum fuerunt cogitandi. Et alibi dicunt: Cum

Cum animabus Sanctorum conſilium iniit Sanctus ille Benedictus, creavitque mundum. Propterea autem voluit juſtorum ideam ſibi proponere, quoniam finis operis penes ipſum eſt initium cogitationis: Tunc ergo in idea ſibi proponebat, quomodo futurus ipſi eſſet populus ſanctus.

creaturus mundum, juſtos futuros habebat pro objecto.

§.23. Et in hoc conſiſtit myſterium horum verborum: *Potentia operum ejus*, quod per id intelligantur juſti, tunc cùm adhuc eſſent in potententia, nec adhuc prodiiſſent in actum. Potentia igitur ipſorum remota objicitur fiebat cogitationis ejus, id quod ipſi erat locô aquarum fœminarũ. Per hanc igitur ideam juſtorum fiebat elevatio hęc (lucis); & hæc ipſa relevatio, per quam creabatu, locus vacuus, vocatur *Potentia operum ejus*.

Aquæ fœmininæ fuerunt idea atque cogitatio de juſtis futuris.

§.24. Ubi autem *annunciavit illis?* Cùm dicit: Gen. 1, 1. *In principio creavit DEUS*; ubi ſenſus eſt, mediante principiô hôc, quod eſt ſpatium circuili, qui dicitur ראשית Reſchith, principium, cum fuerit ante reliquas creaturas omnes atque mundos. *Creavit DEUS cœlum & terram*: quaſi dicat: Illud cœlum & illam terram creavit intra ſpatium hoc: Vocula enim את conſignificat expanſionem cæterorum mundorum, ex quibus expanſi ſunt cœlum & terra.

Spatium circuli internum fuit principium creationis mundorum, exque his cœli & terra.

§.25. Vox בראשית tamen aliud quid etiam connotat, nempe Iiſraëlitas, qui vocantur principium, quoniam cùm venirent ipſi in mentem, ſpatium mundi hujus creatum eſt; id quod etiam vocari poteſt *Potentia operum ejus, de quo ſuprà*. &c.

§.26. Nec objicias ore perturbatô: Annon totum ſpatium externum reſtituetur? Quare tantum Synagogarum mentio fit? Nimirum halitus precum ex iſtis prodiens ad infirmandas immunditiei poteſtates extenditur in ſanctitate ad ſubigendum reliquum terræ illius ſpatium: Et quoniam ille hujus rei cauſa eſt, hinc fit, quod Synagogarum facta eſt mentio. Multò magis autem id dici poterit de Lege.

Halitus precum Iſraeliticarum & Legis obſervatio cauſa ſunt ſubactionis immunditierum in ſpatio reliquo.

§.27. Quinimo & Gehenna extinguetur aliquando, & hortus Eden illius locum occupabit, juxta id, quod dicitur: Jeſ. 30, 33. *Diſpoſita eſt ab heri Tophteh, etiam ipſa Regi parata eſt*: Fuit enim primitùs Sanctitas Regis & ſpatium ſanctum; atque adeò futuris temporibus ad Sanctitatem iterum revertetur, eritque Sanctitas Regis ſicuti quondam, & ab initio. Et hinc intelliges, quid ſibi velint verba illa in Tractatu Peſachim capite 4. ubi quæſtio movetur de Gehenna his verbis: Ignis Gehennæ autem veſpera Sabbathi creatus eſt. Didicimus autem in Barajetha, ſeptem res creatas eſſe, antequam conderetur mundus, quæ ſunt Lex, Converſio, Hortus Eden, & Gehenna, & thronus Glorię, & domus Sanctuarii, & Nomen Meſſiæ &c. Et Gehenna quidem, quia ſcriptum eſt l. c. *Diſpoſita eſt ab heri Tophteh.* Mox tamen mutatur ibidem ſententia, dicendo: Cavitas, quæ creata fuit, antequam crearetur mundus, cum igne ejus, veſpera Sabbathi

Succeſſio horti Eden in locum Gehennæ extinctæ.

Verborum in Tract. Peſachim c. 4. expoſitio.

bathi creata est. Et docet Barajetha', R. Jose inquit: Ignis, quem creavit Sanctus Ille Benedictus inter duo Sabbatha, non extinguitur in æternum: Dicitur enim *Jes.66,24. Et egredientur & videbunt cadavera virorum prævaricantium in me, quia vermis eorum non morietur, & ignis eorum non extinguetur.* &c. Cavitas autem antequam crearetur mundus, & ignis ejus inter duo Sabbatha. Hæc ibi: Ubi considerandum, quare distinguat Doctor de Gehenna loquens inter cavitatem & inter ignem ejus; & quare id non faciat de Horto Eden loquens: Et ex nostra sententia responderi poterit: Quod, antequam conderetur mundus, cavitas inferni fuerit sancta: Et omnis quidem locus, qui mundus dicitur, compositus est ex bono & malo; tùm verò nihil adhuc mali erat in mundo: idcirco rationem adducit ex textu: Jes.30,33. *Disposita est ab heri Tophteh, etiã ipsa Regi præparata est*, sicut diximus. Et propterea dicitur: *Psal.84,7. Transeuntes in vallem fletus fontem ponent eam.* Id est; Maligni in lamentatione sua flebili, cùm dicent: Moses est veritas, & Lex ejus est veritas; ibidem quasi fontem facient fluentem. *Ez.47,1,2. sub limine domus* tempore venturo, qui asservabitur ad mundificandum, ut undæ menstruatæ: Sic inundabunt fletu suo locum Gehennæ; hinc etiam additur: *Psal.84,7. Etiam benedictionibus operietur docens.* Et hortus Eden absorbebit locum Gehennæ: atque ibi erit locus choreæ (de hoc inquit R. Eliesér in fine Taanijoth: Futurum est, ut DEUS Sanctus Benedictus paret locum choreæ justis, DEO ipso inter ipsos considente in Paradiso, & unusquisque digito suo monstrabit dicens: *Ecce iste est DEUS noster, in quem speravimus, & servavit nos* &c. Jes. 25,9.) justorum, cùm illuc veniet filius David, ut restituat istam. Et tunc pulvis erunt sub plantis pedum justorum, quoniam infra ipsos erunt: Super isto pulvere autem non incedent calceis; quia terra sancta erit Domino Exercituum DEO Israël. Et propterea inquit David Rex, super quo pax! qui ipse erat anima Adami primi, eamque restituit, & reduxit Coronam in pristinum statum: *Ps. 141,10. Cadent in retia sua impii, simul ego donec transeam*, scilicet in Gehennam ad purificandam illam. Et propterea Poëta ait; Zemach vir, Zemach nomen ejus, Ille est David ipse de se ipso vaticinans & dicens &c. Et Jecheskeel quoque ait: Ezech. 34,24. *Et David servus meus erit Princeps super eis in æternum.* Quòd autem dicit R. Jose, Gehennæ non fore extinctionem עולמית in seculum; non sic intelligendum, quod non sit desitura nec extinguenda: sed vox עולמית denotat omne tempus, quo duraturus est mundus iste, tamdiu non est distinguendus infernus: Cùm autem vastaverit Sanctus Benedictus ille mundũ hunc, & è medio sustulerit malum, & omnia erunt Sabbathum, & quies in vitam perpetuam; tunc quoque destruetur infernus, & impii non supererunt amplius, nec incalescent fervore transgressionum:

Distinctio inter cavitatem Gehennæ & inter ignem ejus.

ſionum: iſtæ enim revera ſunt aquæ fœmininæ pro incendio ignis ve- „
hementiſſimi gehennalis. Et tunc locum inveniet textus ille: *Pſal.* 104, „
35. *Conſumentur peccatores de terra, & impii ultra non erunt, Benedic anima mea Domino, Allelujah.* Atque tunc planè reſtituetur Nepheſch David, quæ eſt Nepheſch Adami primi; unde inquit, *Nepheſch mea benedic Domino*: perfecta enim erit reſtitutio Nepheſch ejus.

28. Omnes enim animæ dependebant ab Adamo primo, & poſtquam ipſe eas peccato ſuo corrupit, ipſe quoque easdem reſtituere tenetur. Et hoc eſt quod dicũt Magiſtri noſtri bonę memorię! in tract. Sanhedrim cap. חלק: Non venit filius David, donec conſumentur omnes animæ, quæ in corpore Adami primi fuerunt: Ab ipſo n. omnes dependent, ut reſtituantur. Et hoc eſt, quod dicitur *Jeſ.* 59, 20. *Et veniet ad Sion Redemptor & ad redeuntes ab iniquitate in Jacob, dixit Dominus.* In quibus verbis literæ initiales vocum גואל ולשבי פשע conſtituunt vocabulum גוף, ſicut diximus; ipſi enim incumbit reſtituere eas. Reſtitutio animarum dependet ab Adamo primo.

§. 29. Sed hæc ſufficiunt ad excitandum corda ſapientum Iſrael ſuper "
ſpatio hoc, ex quo multæ ſectiones & myſteria legis prodeunt. Audiat "
Sapiens & addat doctrinam omnemq; perfectionem circa ſenſum capitis "
hujus, ut detur intelligentia contemplativa illis, qui non invocant princi- "
pium illud Emanativum omnium; quod circumdat circulum & ſphæram "
hanc, cui litera competit nulla, nec ulla ſimilitudo, nec aliquod nomen è "
Nominibus ſanctis, ac terribilibus, per quæ manifeſta fiunt opera ejus: "
Mundi autem ſunt nomina exhibita ſuper charta ſubſtantiæ ejus Benedictæ; ſinguli magis ſemper magisque remoti ab illo. " Mundorum deſcriptio.

§. 30. Mundi autem iſti facti ſunt è veſtigiis relictis, de quibus ſuprà. Principium enim emanativum omnium, collegit veſtigium in puncta minuta; & Mundi è quibus facti ſint?
ex 100. punctis facta eſt litera una, ſicut docebimus: in illis enim omnibus "
vita eſt, conſiſtuntque è Luce ſubſtantiæ ejus, qui benedictus ſit: *Nam in luce* "
faciei Regis vita eſt. Prov. 16, 14. "

§. 31. Et propterea Elijahu inquit in Tikkunim: Tu unus es, & non in numero, nec ſignum, vel ſimilitudo ulla tibi. Unde apparet, quod Lux Principii Emanativi omnium ſigno nulli nullique ſimilitudini ſubjaceat. Mundi autem qui locati ſunt intra circulum, omnes ſunt literæ & ſimilitudines, coloris albi & nigri, & rubri, & viridis, quorum ἀκρόστιχον eſt חדר המלך conclave Regis, id eſt, חסד דין רחמים benignitas, judicium, miſericordia. Differentia inter Mundos & inter Principium Emanativum. Et ex mundis nobis innoteſcit differentia, quæ inter ipſos & inter Principium Emanativum omnium; Et per eos ſcimus, quod cognoſcere non poteramus: Et in hoc conſiſtit perfectio, quod innoteſcit illud, quod cognoſci & intelligi non poterat. Mundorum nota atque ſignum.

§. 32. Porrò hoc quoque caput commodum præbet intellectum, con- Invectiva contra Ari-

tra

stotelem ejusque sequaces, in puncto de origine Mundi.

tra Aristotelem & Sectatores ejus, qui dicunt in Libris suis, mundum esse entium primum. Et profectò stultus in tenebris ambulat, & d. e. *Diminuitur ab impiis lux eorum.* Lux enim & mysterium Cabbalæ veræ nihil ab ipsis æstimatur, quippe qui ignorant Lucem Substantiæ ejus implevisse locum destituatum pro creatione mundorum in illo ordinanda. Et si non evacuasset locum pro mundis, non potuisset fieri statio, in qua mundi consisterent.

Loci evacuatio fuit creatio prima.

§.31. Apparet igitur, quod evacuatio loci fuerit creatio prima, sicut expositum est super loco illo: *Ecce locus mecum.* Ipse est locus mundi, non verò mundus est locus ejus.

Alterum argumentum contra Aristotelem.

§.33. Et quomodo venire potest in mentem homini, mundũ esse ens primum, quoniam non fuit locus vacuus? Et propterea dicitur: *Prov.* 9, 4. *Prov.* 8, 5. *Quisquis est simplex, huc declinet, ut detur simplicibus astutia.*

Tertium argumentum.

§.34. Nihil autem datur, quod non indigitatum sit in Lege nostra sancta. Atque hoc est mysterium illud, quod Sanctus ille Benedictus vocatur מקום locus, & de ipso dicitur: Benedictus sit locus. Intelligens autem intelliget. Deus autem Dominus illuminet oculos nostros in Lege Ejus sancta, & exultabit Jacob & lætabitur Israël. *Psal.* 89, 12. *Benedictus sit Dominus in æternum, Amen & Amen.*

Cap. II.

Lucis ascensus factus fuit in benignitate & respectu ad justos futuros.

§.1. Et ascensus iste lucis factus est per Legem benignitatis, (cujus symbolum Aqua) sicut dictum est *Psal.* 89, 3. *Quoniam dixi; Mundus benignitate ædificabitur.* Nullus enim est ascensus, nisi per mysterium aquarum fœmininarum, seu exuscitationis operum justorum, qui in mundo inferiori. Sic enim hæc effert Sohar Cantici Cant. Sicut opus est excitatione ab imo ad summum, ut excitetur Rex & matrona Ejus ab imo ad summum; sic opus est excitatione Regis & Matronæ, ut excitetur Pater & Mater. Non enim possunt elevari aquæ fœmininæ, nisi mediante bono opere inferiorum, sicut notum est: unde suscitatur influentia quædam bona pro effundenda super nos benedictione è mysterio copulæ excelsæ. Sic enim inquit Schechina: Respice, cum hoc filio ego veni coram te, ita vel ita studuit, talia vel talia sunt opera ejus: hinc æquitas postulat, ut per illum influxus & benedictio detur mundo inferiori. Unde apparet, ascensum hunc factum esse per Legem benignitatis.

§.2. Ne itaque irritum fiat statutum altissimum, decretumque Regium; non fieri debere ascensum vel creationem novam factam per ascensum vel copulam excelsam nisi per meritum operis justorum, atque excitationem inferiorum; ideoque proponebat sibi in idea sua opera bona justorum, qui creandi erant; hæc sibi pro norma locabat, quam non esset transgressurus.

Con-

Contentus autem erat in idea sua concipere justos, quos creaturus erat, populumque sanctum & opera eorum: Atque sic produxit ideam suam è potentia in actum, & elevabat Lucem hanc ad se, & intra se.

§. 3. Nec hic tantum ascensus factus est per Legem benignitatis; sed & multi ascensus postmodum alii usque ad tempus post creationem Adami primi: sicut dicitur: *Gen. 2, 5. Et homo non erat ad colendam terram:* quæ est Schechinah, quæ pro dispositione sua opus habet elevatione operis inferiorum; sicut dicit Sohar in *Gen. 2, 15. Ad colendum eum*, præceptis affirmativis; *& ad custodiendum eum*, præceptis negativis: Juxta id quod dicitur in præcedentibus; *Gen. 2, 5. Et omne virgultum agri antequam esset in terra, & omnem herbam agri, antequam germinaret.* Quare non germinabat? & quare non erat pluvia? Et respondet textus: *l. c. Et homo non erat ad colendam terram,* id est, ad elevandum aquas fœmininas pro Schechinah, quæ vocatur אדמה cujus numerus est 50. quoniam accipit 50. portas intelligentiæ à Matre excelsa.

Lucis ascensus etiam facti sunt plures

Nomen Schechinę אדמה per Gematr. notans 50. portas 50. Intelligentiæ.

§. 4. Hinc apparet, omnem elevationem, quales sunt elevatio prima, qua evacuatus est locus pro mnndis, & sic elevatio secunda, qua elevata est medietas vestimenti inferior, deinde medietas vestimenti superior, & sic omnes elevationes, quas elevavit litera יוד Nominis סג potestatis 63. è lumine substantiæ ejus, quæ erat in medio טהירו seu splendoris, puritatis; & sic elevatio septē luminum internorum in fragmentis vasorum, quæ elevavit אריך Arich cùm duplicaretur medietas ejus in se ipso; omnes, inquam, factæ sunt per Legem benignitatis: Satisq; fuit pro iis idea Divina, qua prævidit justos, & quomodo futuri sint ipsi populus sanctus, qui inclaresceret per opera bona præceptorum & studii Legis, quæ omnia condita sunt propter ipsos.

Lucis ascensus seu elevatio multivaria.

Elevationes lucis omnes factæ fuerunt per Legem Benignitatis.

§. 5. Et illicò gavisus est secum, si ita dicere licet, populo illo sancto aliquando extituro. Cumque lætitia hæc esset דין i. e. vehementia quædam, hinc creata exinde est commotio & exhilaratio, quæ sunt collectio punctorum literalium, de quibus dicturi sumus juvante Sancto Benedicto & Schechina ejus. Exultet Jacob & gaudeat Israël.

Nata punctorum literalium collectio ex gaudio Benedicti de futuris Justis.

§. 6. Antequam autem progrediar, ad ulteriorem dilucidationem cogitationis Principii Emanativi omnium atque hujus elevationis, præmittam textum aliquem ex Tract. Rosch haschanah cap. 4. cujus verba hæc sunt: Ecce decem regna; Quorum respectu? &c. R. Jochanan inquit; respectu decem orationum, per quas creatus est mundus. Quænam sunt illæ? Dicendumne, hic intelligi illud, *Et dixit* in textu de creatione? Sanè illud novies saltem occurrit: Annumeres igitur vocem בראשית *in principio,* quæ ipsa quoque oratio est, juxta id, quod dicitur *Psal. 33, 6. Sermone Domini cæli facti sunt.* Quæstio tamen est, quomodo vox, *in principio*, oratio sit & sermo? Nisi fortè hoc ita dicatur ad complendum numerum

Textus allegatus ex tract. Rosch haschanah c. 4. illustrans creationem factam fuisse absque socio.

ſermonum denarium, quamvis revera formam orationis non habeat. Ulterius tamen quæritur, quamobrem oratio hæc phraſi tam occultè deſcripta ſit, ut character dicendi ibi non inveniatur, ſed nudè dicatur, *in principio:* unde colligendum, nõ potuiſſe hîc ſubintelligi cõnotationem dicendi ex certa quadam cauſa. Ad quæ reſponderi poterit ex Midraſch Bereſchith rabba fol. 1. cujus verba: R. Jochanan inquit: Die ſecunda creati ſunt Angeli, ſicut ſcribitur *Pſal.* 104,3. *Contignans aquis cœnacula ſua*, &c. Et ſcriptum eſt ibid. *verſ.* 4. *Faciens Angelos ſuos ſpiritus.* R. Chanina inquit: Die quinta creati ſunt Angeli, quod ſcriptum eſt *Gen.* 1,20. *Et volatile volet ſuper terram* &c. Et ſcriptum eſt *Jeſ.* 6,2. *Duabus volabant.* R. Luliani filius Tabrin inquit, nomine R. Chizchak: tam juxta mentem R. Chanina quàm R. Jochanan: omnes fatentur, die prima non eſſe conditum quicquam, ne dici poſſit, Michaëlem extenſionem feciſſe cardinis meridionalis in cœlo, & Gabriëlem ſeptentrionalis, DEUM autem dimenſionem inſtituiſſe in medio; ſed locum habeat illud: *Jeſ.* 44,24. *Ego Dominus, faciens omnia, extendens cœlos ſolus Ego, expandens terram* מאתי *à mecum.* מי אתי Mi ithi ſcriptum eſt, i. e. Quis aderat mihi ſocius, cùm conderem mundum. Hæc ibi. Porrò invenimus in verbis Magiſtrorum noſtrorum bonæ memoriæ, & R. Iiſmaël, Sacerdotis magni; ex quolibet ſermone DEI Benedicti factum eſſe Angelum quendam: Si itaque diei primæ adſcripta eſſet vox dicendi & orationis, ſtatim creatus eſſet Angelus aliquis; & mox dixiſſent, eundem ſocium fuiſſe Sancto illi Benedicto in opere creationis. Unde Scriptura ait *Pſal.* 33,6. *Verbo Domini cœli facti ſunt, & Spiritu oris Ejus omnis exercitus eorum.* Id eſt: Poptereà vox בראשית etiam dicitur oratio, quia ſcriptum invenimus: *Verbo Domini cœli facti ſunt.* Quare autem ſermonem ſic contorſit textus, ut verbum dicendi non adhibuerit? Ratio eſt, quia *Spiritu oris Ejus omnis exercitus eorum factus eſt.* Si enim Sanctus ille Benedictus verbum produxiſſet, per Spiritum oris ſui, mox creati eſſent omnes exercitus Angelorum, atque tum dici potuiſſet: Angelus iſte extendit auſtralia cœli, & ille ſeptentrionalia. Et hæc concordant cum ſuprà dictis ex Midraſch, ubi dicitur, omnes fateri, illos non creatos die prima, ne dici poſſit &c. Vel etiã exponi poterit vox *Breſchith* inter ſermones numerata ad mentem commentationis Sohar novi Sect. Breſchith *fol.* 30. *a.* ad textum: *Faciamus hominem ad imaginem noſtram* &c. ubi rationem dat, qua reſponderi queat Epicuræis objicientibus, vocem, *Faciamus*, eſſe pluralis numeri; & reſpondet R. Buta per ſimile à Rege deſumtum, qui omnia verba ſua plurali numero profert, ut oſtendat regimen à ſe dependere ſuæq; manui multos ſubjici. Hoc reſponſum autem non receperunt diſcipuli dicentes, rem ita non eſſe, & hæreticos reſpondere incongruè hæc

Hunc textum ulterius explanat Autor.

Reſponſio ad objectionem ex verbis: *faciamus hominem,*

hæc dici, donec res deveniret ad R. Schimeonem Jochaidem, super quo pax, qui interrogatus respondit ipsis his verbis *l. c.* Dixit R. Schimeon: *O surdi audite, & cæci respicite ad videndum.* An igitur cœcos ac surdos alloquitur Lex ista? Minimè; sed tales cœcos, qui cœci & surdi sunt ratione Legis, cumque via recta coram ipsis sit, semita tamen tortuosa ambulant, sicut cœci & surdi, ignorantes quodnam rei fundamentum. Iste enim textus nostra doctrina expositus est, & sic decidimus. Cùm Sanctus ille Benedictus crearet mundum, fundamentum omnium erat aqua, & ex aqua omnino fundatus est mundus: fecitque DEUS tres opifices, qui hîc conficerent opus suum: Suntque hi; Cœlum, & Terra, & Aquæ; & illorum beneficio creatum est quicquid in mundo hoc. Evocansque tres illos cuilibet mandabat, ut produceret creaturam aliquam, qua opus sit mundo. Evocataque aqua dixit ipsi: Tu produc terram, quæ sub te est, & abiens collige te in locum unum; & aquæ fecerunt sic. Sicut scriptum est *Gen.* 1, 9. *Congregentur aquæ* &c. Mox terram evocavit, dicens: Tu creaturas ex te producito, bestias & animalia, & similia illis: & illicò factum est ita, sicut scriptum est: Et dixit DEUS *v.* 23. *Producat trrra animam viventem secundum speciem suam.* Appellavit & cœlos dixitque: Vos divisionem instituite inter aquas & aquas; factumque est ita, sicut scriptum est *vers.* 7. *Et fecit Deus firmamentum.* Mox terram inclamans dixit ipsi: Produc gramen & herbas & fruges & arbores agri: & factum statim, sicut scriptum est *vers.* 12. *Et protulit terra germen, herbam seminificantem in specie sua.* Mox cœlos inclamavit dicens: Existant in vobis luminaria, & lumina quæ luceant super terram, sicut scriptum est *vers.* 14. *Fiant luminaria in firmamento cœlorum.* Similiter & aquis dixit: Vos producite reptile, & reptificationes piscium & avium, & similia, sicut scriptum est *vers.* 19. *Reptificent aquæ reptile animæ viventis.* Adeoque beneficio horum trium factum est omne opus creationis quodcunque secundùm speciem suam. Cùm veniret dies sextus, omnia parata erant ad creandum, sicut diebus cæteris: Sed dixit ipsis Sanctus ille Benedictus; Nemo ex vobis facere potest creaturam istam ex se ipso, sicut factæ sunt hactenus creaturæ: Omnes autem vos sociemini & ego vobiscum, & faciamus hominem: Vos enim non poteritis conficere eum ex vobis ipsis; sed corpus hoc sit ex vobis tribus; anima autem à me: Quare inclamavit eos & dixit ipsis *v.* 26. *Faciamus hominem*, ego & vos, ego animam & vos corpus; & factum est ita. Corpus enim factum est ex tribus illis, qui erant opifices creationis, & animam dedit Sanctus ille Benedictus sociatus cum illis in hoc. *ibid. In*

imagine nostra secundùm similitudinem nostram, id est, ut appareat coram nobis in illo corpore, quod desumtum est à vobis, ut cognoscat & perpendat vos, sicut illud, quod desumtum est à me, anima scilicet separata erit ab operibus mundi, & desiderium atque voluntas ejus erit ad superna sancta. Vel aliter: *l. c. In imagine nostra secundùm similitudinem nostram.* Quoniam corpus, quod desumtum est à vobis, non poterit persistere propter vos, sicut illæ creaturæ, quas vos produxistis, quoniam pulvis est, sicut omnes creaturæ reliquæ: Ista autem anima sancta, quam ego ipsi trado, permanens erit in æternum: Non enim est corpus, & duratione similis est mihi, &c. Hucusque aliquanto prolixius pro commodiore responsione hæreticis danda: Quanquam hinc quoque dilucidetur, quod dixerunt Rabbini nostri bonæ memoriæ de voce בראשית inter orationes computanda. Notum est enim primitus Sanctum illum Benedictum creasse tres istos opifices die prima, qui sunt Cœlum, Terra, & Aqua, sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Decem creata sunt die prima, inter quæ tres opifices isti, qui sunt ministri inservientes Domino, id est, Sancto illi Benedicto per totum septiduum creationis. Creatio autem ministrorum ipsorum die prima ad opus futurum facta est, tum verò ipsi nondum erant ministri ad creandum ipsos ministros; quem enim debuisset compellare ad creandum eos? Ideo dicitur vocem *Breschith* etiam esse orationem; non autem tum dicitur: *Et dixit*: quoniam tum nondum habebat ministros; omnia enim erant in principio seu circa initium, cùm nulli adhuc ipsi existerent servi. Unde patet, necessariò ipsum loqui ad se ipsum, cùm servos hos faceret. Hæc autem non est via terræ, nec consuetudo mundi: ipse verò contentus fuit cogitatione, utque creaturam in idea sibi proponeret; & tunc creavit ista. Mundi autem hæc est natura, quòd homo (sculpturus imaginem) lignum cedrinum ad manus sumat; si autem tantum cogitatione sua volvit figuram istius rei, in infinitum sculpet, & res illa nunquam fiet. Et huc pertinet textus: *Exod.* 31, 4. *Ad cogitandum cogitationes in fabrefactione lapidis, ligni*, &c. Sensus autem Scripturæ literalis non eò tendit, ut docearis Legem modo populari, & pro consuetudine humana, sed vox *Breschith* etiam est oratio, ut sapienter intelligas, orationem ibi tectè & occultè intelligi. Unde paraphrasis Hierosolymitana vocem *Breschith, in Sapientia*, traduxit. Sed de his satis.

Principii Emanativi cogitatio idealis fuit creativa.

Thora accuratè atque profundè scrutanda. Mundi in Sapientia creati.

§. 7. At-

§. 7. Atque sic hic quoque nondum erant justi in mundo, nec poterat compellare eos oratione præcipiente, ut nimirum facerent præcepta Ejus, & elevarent aquas fœmininas, quippe quæ nondum existerent in mundo. Contentus ergo erat cogitatione sua circa ideam hanc, ita ut sursum coram se sisteret opera justorum, ex quibus postmodum prodirent mundi, & quorum beneficio crearentur. Propterea dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Cum quo consultavit? Cum animabus justorum, &c. Iidem quoque dixerunt: Quicunque præmittit sapientiam operibus suis, illius sapientia subsistit.

§. 8. Hoc ergo sermone revera creavit locum istum vacuum, intra quem locanda erant Cœlum & Terra, spiritualia & corporalia: & hic est sensus verborum: *In principio creavit Deus cœlum & terram:* in quæ sic commentatus est R. Schimeon Jochaides, super quo pax! Sub initium activitatis Regis, sculpsit sculpturas in puritate excelsa; quæ suo loco exponemus.

§. 9. Summa eorum quæ diximus, hæc est; non posse elevari aquas fœmininas, nisi beneficio operis boni justorum; cumque ipsi nondum essent servi i.e. justi, elevantes aquas fœmininas, contentus erat cogitatione suâ, qua sibi in idea proponebat justos & opera eorum bona aliquando creanda. Finis ergo operis est initium cogitationis; qui nempe sunt illi propter quos creabatur mundus, qui totus spiritualis est animæ, necnon Lex & opera præceptorum quæ illi facturi erant; sicut dictum est: Jerem. 33,25. *Si non foret pactum meum cum die & nocte, statuta cœlorum & terræ non posui.* Vox autem *statuti* habet significationem termini, sicut dicitur Jer. 5,22. *Posui arenam terminum mari statutum sempiternum, & non præteribit illud.* Et sensus est, statutum & terminum, quem posui mundo, qui comprehendit cœlum & terram, i. e. loco huic vacuo, qui est initium cogitationis meæ, (evacuandi scil. locum pro mundis) non posui nec creavi, nisi propter legem & opera præceptorum, ut eleventur aquæ fœmininæ.

Justi in idea concepti concitarunt Benedictum statim ad creationem mundorum.

§. 10. Et præ magnitudine gaudii, quo ferebatur in justos, exhilarabatur & in delitias effluebat, quòd habiturus sit populum sanctum.

Idea illa cum summo gaudio conjuncta.

§. 11. Et ex ista commotione generabatur potentia judicii remota, quæ est collectio literarum generatarum ex punctis vestigiorum intra circulum relictorum: Singulis enim literis sui sunt termini super charta.

Potentia judicii remota consistit in collectione literarum.

§. 12. Quod ut clariùs intelligas, simile tibi apponam ad multas distinctiones profuturum. Homo corporeus, si aliquo movetur gaudio aut animo vol-

Oriturque ea

potentia ex gaudio & insigni commotione Benedicti.

volvit insignem aliquam lucri spem, exhilaratur intra se ipsum & ridet secum, & præ magnitudine gaudii insigniter commovetur: Notum vero est, risum in homine corporeo provenire à liene, qui nihil est aliud quàm superabundantia sanguinis; Risus ergo in homine provenit ex superabundantia sanguinis, quæ est nota judicii sive vehementiæ. Sic, si ita dicere licet, Agens illud liberrimum, cujus Nomen benedictum sit in æternum, contemplatus est atq; vidit illis mundis, quos emanatione producturus erat, opus fore judicio, ut nimirum distribui posset præmium atque pœna. Et nisi ita exhilaratus fuisset, locus non esset judicio.

Ratio redditur, cur Benedictus intra suam substantiam non sculpserit.

§. 13. Imò etiam sculpturæ illi, quam sculpturus erat in substantia sua, non erat locus; nam sphæra illa locandis mundis destinata respectu Infiniti judicium est: Et propterea exhilarabatur. Non aliter ac aqua vel ignis cùm vento exufflantur, insigniter moveri solent, flammisque fulguris instar oculos feriunt splendentque & coruscant huc & illuc. Sic Infinitum, cujus Nomen sit Benedictum, commovebatur in se ipso, splendebatque & coruscabat in circulo illo à medio ejus & iterum usque ad medium: & ista commotio vocatur exhilaratio. Et ex illa exhilaratione intra se ipsam variè divisa, generabatur potestas determinandi sculpturas literarum.

Exhilarationis effectus literarum sculptio.

§. 14. Et hæc est lex in potentia remota in Alphabetis, quæ postmodum exponam.

Cogitatio Benedicti de justis causa fuit omnium.

§. 15. Et summa rei hæc est, quòd omnia facta sint ex cogitatione, qua ferebatur in justos: id quod sufficiebat pro elevando lumine substantiæ Ejus Benedictæ, ut fieret locus vacuus creandis mundis; utque commoveretur & ipso actu exhilararetur intra se ad colligendum particulas scintillarum de vestigiis, ex quib. fierent literæ. Omnia autem fiebant tempore uno; & quoniam Infinitum, cujus Nomen benedictum sit, simplicissimum est, ideò ex omni parte motus generabatur calor, ita ut exhilaratio hæc fieret determinatio potentiæ remotæ judicii.

Potentia judicii remota exserebat sese uno tempore.

Exhilaratio Benedicti determinatrix fuit sculpturæ, adeoque etiam judicii.

§. 16. Et ab exhilaratione illa generabatur determinatio sculpturæ: Hæc autem sculptura notatur in Sohar. Sect. Breschith his verbis: Sub initium regiminis Regis sculpebat sculpturas suas in splendore superno. Sensus hic est: Sub initium, cùm in mentem ipsi veniret emittere exhilarationem, de qua diximus: Quod fuit initium determinationis illius, qua determinabat intra se, quod futurum sibi esset regimen. Omne autem regimen est ex parte judicii, eò quòd ipse quasi præceptum sit iis quæ subsunt, ita ut facientibus, quod præceptum est, distribuat mercedem, & facientes contrarium plectat. Unde apparet, regimen esse radicem mercedis & pœnæ. Atque sic etiam in dicta hac exhilaratione radix latet fundamentalis judicii: quæ sunt רל״א אחוריים 231. Alphabetha retrorsum scripta; Cum hoc combinavit miserationes, earumque radicem fundamentalem, quæ est Neschamah Infiniti, cujus

Radix fundamentalis 231. Alphabetorũ retrorsum scriptorum.

cujus Nomen benedictum sit in æternum, Amen. Nimirum Neschamah Alphabethi אלבם Albam quæ in eo. Et benignitatem benignitatum quæ est combinatio 231. portarum Alphabethicarum antrorsum scriptarum, cum Neschama אלבם Albam in ipso recondita. Et judicium hoc fuit radix initii ההרמנות, quod est imperium sive regimen; unde R. Schimeon ben Jochai illud vocat הורמנותא דמלכא regimen regis; & ipsum vocat Regem & Imperatorem, ut ostendat quod diximus.

Radix fundamentalis 231. Alphabetorum antrorsum scriptorum.

§. 17. Sculptura autem illa ab exhilaratione hac enata erat determinatio illa, qua Infinitum intra se determinabat ista, quasi dicendo: Sphæra hæc sit locus debitus, in quo creentur omnes mundi. Unde patet, partem illam Infiniti, quæ intra dictam hanc determinationem erat, fuisse circumdatam; illud autem Infinitum, quod circa illam sculpturam erat, fuisse circumdans: Unde clarum est quod diximus, Infinitum esse circumdans & circumdatum. Et portio Infiniti, quæ veluti charta circumdata est, est radix massæ omnium mundorum, & Lux paulatim detegebatur, donec ex illo fieret vestimentum.

Infinitum ad sculpturam sese determinavit. Infinitum quo sensu dicatur circumdatum & quo circumdans.

Cap. III.

§. 1. Prævidebat autem liberrimum illud Agens, cujus Nomen benedictum sit, mundos illos, quos emanatione producere constituerat, opus habere judicio, ut præmium atque pœna distribui posset in mundo: At vero si exhilaratus non fuisset, locus non foret judicio. Hinc judicium hoc deinceps eò usq; deorsum tendebat, donec ex ipso fierent fragmenta vasorum, ex quib. facta sunt judicia; & ex illis provenerunt cortices, qui vocantur Dii alieni assuguntque aliquid à Deo sancto, sicut dicitur *Psal.* 79, 1. *Psal.* 21, 10. *Elohim, Deus, venerunt gentes in hæreditatem tuam &c.* Ex igne enim valido prodierunt, & ignis perdet eos.

Judicium à Liberrimo Agente prævisum. Cortices orti ex fragmentis vasorum. Dii sunt alieni.

§. 2. Quare omnis cupido & omne desiderium eorum ad nocendum tendit, non vero ad benefaciendum; sicut natura canis est mordere homines, & natura ejus maligna tantùm est quotidie.

Corticum desiderium non nisi nocivum.

§. 3. Imò etiam de Angelis illis, qui influxum sortiti sunt de Sephirah Hod, s. Gloriæ, dicitur: Gen. 6, 5. Gen. 10. 8. *Et gloria mea versa est in me in corruptionem.* Vocanturque בני אלהים filii Deorum; quorum aliqui rectè dirigunt viam suam, aliis eandem corrumpentibus, ita ut fiant accusatores, cùm inferiores fructum ad se trahunt amarum. Et huc pertinet quod dicitur: Job. 1, 6. *Et fuit dies, & venerunt filii Deorum, ut starent coram Domino, & advenit etiam Satan in medium eorum &c.*

Angeli בני אלהים vocantur & hi duplices generis.

§. 4. Judicium autem primum provenit è potentia determinationis literarum è vestigio factarum, quod colligebat Infinitus ille, cujus Nomen benedictum sit in puncta illud contrahens, ex quibus punctis fiebant literæ.

Judicium primum unde?

Quò

Punctorum & literarum origo.

Quò pertinet mysterium illius textus: *Prov. 13 9. Lux justorum lætificat.* Et scriptum est alibi: *Psal. 104, 31. Erit gloria Domini in seculum, ut agnoscant magnitudinem & gloriam Ejus, lætabitur Dominus in operibus suis.*

§. 5. Et quanquam diximus, terminum & limitem literarum esse radicem judicii, id tamen saltem intelligendum est, si respiciantur quatenus hic infra sunt. Hoc vero in loco in mundo vestimenti idem est radix omnium miserationum, respectu illorum quæ infra ipsum: Respectu Infiniti autem judicium vocatur.

Terminus literarum est radix judicii & miserationum, diverso respectu. Differentia primæ compressionis & secundæ. Ratio destinatæ hujus literarum figuræ hoc in mundo manet ignota. Quis eam rationem sit patefacturus? Ortum literarum ex punctis quis revelaverit?

§. 6. Apparet ergo compressionem primam eò factam, ut ascenderet Lux prima fieretque locus vacuus. Secunda vero compressio fuit, cum relinqueretur vestigium lucis sublatæ, quod vestigium compressum fuit in puncta: & ista compressio facta est beneficio motus lætitiæ; sicut homo ridens præ magnitudine gaudii commovetur. Id volo: ipsum radiando & coruscando effecisse puncta; ut scintillæ eorum fulguris instar ferirent oculos. Puncta vero singula combinavit invicem, donec inde fierent literæ ad similitudinem imaginemque illarum, quibus decreta Sapientiæ suæ proposuit Benedictus. De quarum figuris disquirere non licet, quare scil. Infinitus eas hoc modo creaverit, & non sub forma alia; quoniam mundus primus occultus est valde, nec manifestabitur ratio, nisi tempore futuro per R. Akiba filium Joseph super quo pax! qui manifestabit id ex ratione coronarum literalium, quæ sunt mysterium lucis vestitus Infiniti; vocanturque coronæ ratione literarum, quæ sub eis.

§. 7. De luce autem punctorum istorum, quomodo ceciderint iverintque, ut ex illis fieret figura literarum, revelationem fecit Elias bonæ memoriæ Doctori & Præceptori nostro R. Isaaco Germano bonæ memoriæ cujus verbis nihil addendum, nec detrahendum.

Cap. IV.

Ortus iste hic & in sequentibus prolixè educetur.

§. 1. Ecce è 100. punctis creata est litera una. Et initio quidem creabat Alphabetum secundùm ordinem suum.

§. 2. Postmodum vero combinabat singulas Alphabeti literas cum literis omnibus, ita ut infra singula membra debitè concinnarentur, nasus nempe cum oculo, oculus cum aure, manus cum pede, & sic præterea. Unde in Libro Jezirah dicitur: Libravit eas, combinavit eas, mutavit eas; Aleph cum omnibus & omnes cum Aleph: & Beth cum omnibus & omnes cum Beth &c. sicut dilucidabimus hoc ista Sectione auxiliante Deo benedicto & Schechinâ Ejus.

§. 3. Atque sic combinatis literis omnibus usque ad Tau apparet, cuilibet literæ viginti esse Alphabeta præter אל׳ בם׳ quod est centrum & vita cujusli-

juslibet Personæ in qualibet litera: Estque lux ejus interna. Et de his dicitur: Literæ formatæ sunt: Item dicitur; Locatæ sunt sicut vestimentum. Et hæc est Lux vestis Sancti illius Benedicti, sicut dicitur *Psal.* 104, 2. *Amictus lumine sicut vestimento.*

§. 4. Et in hoc conveniunt, quod 10. Alphabeta semper locentur supra centrum, & decem infra illud: Estq; Spiritus vitalis in eis, quod est centrum, unde vita toti Personæ ejus, & facultas lineationis toti Alphabeto ejus.

§. 5. Unde apparet, quamlibet personam literarum tantùm continere bis 231. literas, quæ sunt uno numero 462. juxta vocabulum נתיב semita.

§. 6. Porrò usque ad Lamed provenit numerus 231. Alphabetorum antrorsum scriptorum; Alphabetum enim אל בם eò usque directò procedit tanquam Neschamah vestimenti.

§. 7. Dantur tamen etiam 231. Alphabeta retrorsum scripta à litera Lamed usque ad Tav: ubi אל בם Albam cum 11. turmis suis retrorsum procedit hoc modo &c. לא מב נג כר.

Nomen Masculi & Fœminæ quid notent.

§. 8. Notum autem quòd, quæ antrorsum, designent benignitatem sub nomine Masculi, quæ vero retrorsum, designent judicium sub nomine fœminæ. Quanquam ibi judicium reale non inveniatur, nisi saltem in potentia remota, idque tantum respectu Ipsius, qui superior est, non vero respectu mundorum infra ipsum consideratorum, quo respectu verè est potentia miserationum.

Potentia judicii & miserationum una est atque eadem, diverso tamen respectu.

§. 9. Et nisi in mundo primo aliquid fuisset judicii, literæ non apparuissent; quoniam ipsis non fuisset determinatio, in qua consisterent, & omnia rediissent in unum simplicissimi: nec ulla creatura fuisset in mundo pro arbore vitæ, quod est mysterium Nominis יהוה, nec pro arbore scientiæ boni & mali, quod est mysterium Nominis אלהים divisum in mysterium de Diis sanctis & de Diis alienis: Nec fuisset bonum & malum, nec præmium & pœna in mundo, nec boni malique usus ad perficiendum operationes agentium.

Judicium, origo literarum & creaturarum, boni quoque & mali adeoque præmii & pœnæ atque etiam providentiæ circa malum.

§. 10. Si autem dices: Quare necessum habuit liberrimum Agens sic agere? R. quod suprà jam dictum, hanc esse notam Boni, ut benefaciat extra semet ipsum. Id quod testantur verba illa: *Ps.* 31, 20. *Quàm multum bonum tuum, quod abscondisti timentibus te.* Ubi notetur vocabulum צפנת *abscondisti* quod habet connotationem vocis צפון Septentrionis, quo notatur judicium, sicut dicitur: Jer. 1, 14. *Ab Aquilone pandetur malum.* Et hoc ipsum est quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Quàm magni sunt justi, quoniam invertunt attributum judicii in attributum miserationum! Ecce merces eorum in horto Eden. Nam ex parte Septentrionis, quod est attributum rigoris & justitiæ, Benignitas est, sed admodùm tenuis, ita ut secundum naturam ejus nemo mereatur illa uti posse; itur ergo

Nominis יהוה & אלהים mysterium.

Judicium omne vergit in bonum.

Judicium omne naturam habet Boni.

Septentrio

nota judicii, ut & vespera, sed iste dignioris est gradûs.

ergo ad vesperam, ubi quoque attributum justitiæ, sed mitigatæ per Benignitatem, ut possit accipi. Gradûs enim superioris est aurum quàm argentum, si usum ejus spectes: Dicitur autem Job.36,22. *A Septentrione aurum provenit:* Estque res animæ valde similis argentoque crassior.

Porta Binæ quinquagesima impervia.

§. 11. Sed redeamus ad propositum. Ecce bis 231. efficiunt numerum vocis נְתִיב & hæc est porta quinquagesima Binæ seu Intelligentiæ, ad quam non pertigit Moses Magister noster bonæ memoriæ, sicut dicitur Job.28,7. נָתִיב *semita quam non cognovit avis.* Et Sapientes nostri vocarunt mundum vestimenti hujus, Legem mundo priorem mille annis ex phrasi Job.33,33. ואאלפך *Et docebo te Sapientiam,* i. e. doctrinam duplicem, quæ sunt duo illa 231. suprà dicta. Et de istis sibi invicem oppositis etiam intelligendum, quod habetur in Sohar Sect. Breschith: Dixit Raf Hammenuna Senex, super quo pax. Duo millia annorum indigitantur in his verbis: בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת quæ sunt duo Beth & duo Aleph connotantia duo hæc 231. suprà dicta.

Mundus vestimenti Lex mundo prior mille annis.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת connotat duo dicta Alphabeta.

Cur Lex dicatur prior.

§. 12. Lex autem dicitur prior, quoniam Lex extenditur deorsum in omnes mundos per mysterium Linguæ Sanctæ: Et in contextu suo, qui est extra ordinem Alphabeticum, non potuisset creari, nisi accessisset beneficium combinationis literarum in Alphabetis mundi vestimenti. Exhinc enim provenit convenientia & compositio literæ Aleph in vocabulo אֵת in Lingua Sancta cum litera Tav, & similia, quod pariter est citra ordinem Alphabeticum: & sic omnia nomina & voces citra ordinem Alphabeticum sunt; unde Lex vocatur prior.

Potentia exercitus immundi causa est dispersionis literarum. Literarum inordinatio à fragmentis vasorum inducta causa est omnium inimicitiarum adversus populum sanctum.

§. 13. Scito autem, quod omnis additio, & separatio, & auctio, & defectus alicujus literæ vel vocis, sit potestas partis adversæ, quæ creata est per separationem literarum earumque dispersionem factam à fragmentis vasorum iisq; literis quæ delapsæ sunt deorsum, cùm crearet mundos, eosq; destrueret. Et exhinc generata sunt inimicitia, odium & rixæ in mundo & bella populorum ex illis creata sunt, omneque desiderium & intentio nocendi populo sancto, truncandique arborem sanctam cum omnibus surculis ejus, quod Deus avertat! Sicut dicitur *Gen.3,15. Et inimicitiam ponam inter te & mulierem,* quæ est Schechina: *Et inter semen ejus,* quod est semen populi sancti, cujus animæ prodierunt ex illa, ut notum est.

Bellum inter Principes perditionis cum Angelis Schechinæ.

§. 14. Unde colligimus, omnem defectum vel superfluitatem omnino viam esse & potentiam partis adversæ: & hæ revera sunt literæ hominis Belial, cujus natura est profundere sanguinem in bello vehementi, quod geritur inter principes perditionis & Angelos Schechinæ.

Potentia partis adversæ quo tempore

§. 15. Corroboratur autem deficiente Luna & debilitatur plenilunii tempore potentia exercitus immunditiei.

§. 16. Longè autem aliter se habet sanctitas, cujus via ac semita omnis pax est; istiusque literæ nec defectum, nec argumentum, nec separationem

nem habent ullam: Et ideò quælibet litera Alphabetica secum combinat omnes reliquas Alphabeti literas, sicut ait Liber Jezirah: Aleph cum omnibus & omnes cum Aleph, & sic in reliquis. Et in combinatione est convenientia cum omnibus literis reliquis & adhæsio; unde inferiùs quoque Lex cum literis suis extra Alphabeti ordinem concatenata est.

roboretur, & quo debilitetur.

Sanctitas non fertur nisi in ordinem Alphabeticum.

§. 17. Qui prudens autem est, intelligit, Legem istam priorem esse radicem; massam & fundamentum omnium mundorum sub illa contentorum; omnes enim concatenati sunt è combinationibus ejus ejusque literis: Superius enim nihil aliud est nisi quod literæ lucis collocantur juxta mysterium figuræ humanæ, masculi & fœminæ, secundum id quod dicitur *Gen.* 5, 2. *Masculum & fœminam creavit eos, & vocavit nomen eorum Adam.*

Lex collocationis literarum radix est ac fundamentum mundorum omniū.

§. 18. Revera autem stant in forma maris & fœminæ, & hæc similitudo atque imago descendit in omnes mundos, etiam in mundum Angelorum.

In collocatione literarum delitescit mysterium Masculi & Fœminæ.

§. 19. Scribit enim R. Jismaël Sacerdos magnus in Capitulis de Palatiis: Inter Angelos quidam sunt forma masculorum, quidam forma mulierum.

§. 20. Omnia tamen hæc, literæ sunt quæ aluntur & fruuntur lumine chartæ hujus, quæ est lux ipseitatis, si ita dicere licet, post multa tabulata & parietes iis accedens, sicut dicitur *Cant.* 2, 9. *Ecce iste stat post parietem nostrū prospiciens è fenestris, prodens se è cancellis. Prospiciens* מן החלונות, quasi è quinq; *fenestris* sunt 5. benignitates, *prodens se* מן ה חרכים quasi è quinque *cancellis* sunt 5. rigores. Fenestræ autem semper apertæ sunt ad largiendam influentiam, nullo judicio prohibente: Cancelli autem non sunt aperti nisi sub mysterio foraminis parvi: quò pertinet allusio vocis נקבה: innuo autem fœminam, quæ est mysterium judicii, quod prohibet illuminationem deorsum ipso influente.

Masculus & Fœmina pertingit omnes Mundos.

Omnes Mundi opus habent luce Ipseitatis, atque ejus Influentia.

§. 21. Id omne autem pro commodo mundi sæpe est, ut scil. homines Angelique possint suscipere quæ affluunt: Imò ne mundus more solito cesset habere præmium & pœnam, nec benignitas omne judicium destruat, unde nulla in mundo foret pœna: Omnes enim ignes extinguerentur cum gehenna, quod non fiet nisi temporibus futuris. Et hæc sufficiant.

Influentia omnis bona est.

§. 22. Literæ autem Sephiræ Kether quæ in hoc mundo, magis sunt occultæ quam ulla Influentia cæterarum Sephirarum; & ab iis participant Chaschmalim, qui ipsi quoque occulti sunt: nec prodeunt, nisi exurgat justus quidam Mosi similis, Magistro nostro super quo pax, vel Magistro nostro R. Jizchak Germano bonæ memoriæ in quorum manibus clavis est resuscitandi mortuos. Hi aliquantulum habent è vestigiis deciduis Kether in mundo venturo, nec ultra: Quin etiam ad avertendum decreta maligna. Literæ enim & fragmenta dilapsa de Kether sunt aquæ fœmininæ pro resuscitatione mortuorum, sicut exposui Cap. ultimo Sectionis Mundi vacui.

Literæ Sephiræ Kether ut & Chaschmalim in hoc mundo manent ignoti.

Mosis & Rabbi Jizchak præcellentia.

Mysterium Jechidæ post mortem Israelitarum revelandum.

§. 23. Et exhinc provenit mysterium Jechidæ seu Animæ singularis super omnem justum post mortem ejus in horto Eden: Hic enim mundus non potest sufferre eam præ nimia ejus sanctitate, quod omne effecit peccatum Adami primi.

Principum Legis dignitas atque officium.

Quæ speranda à literis Chochmah.

§. 24. Sed literas Sephiræ Chochmah participant principes legis, qui operantur, ut Sapientes reddant & informent multos: & isti accersere possunt Eliam Prophetam felicis memoriæ, ut revelationes faciat sic operanti, postquam sanctificaverit se 7. annis jejunio & mersione, ut notum est nobis.

Quæ à Tiphereth & Malchuth.

Mysterium 7. vocum Psal. 29,1.

§. 25. Omnia autem fiunt per Sephiram Malchuth, quæ ipsa est mysterium sermonis vel verbi, & Seir Anpin, seu Microprosopi, qui est Sephirah Tiphereth, seu gradus pulcher, qui repræsentat personam per se: id quod est mysterium de 7. vocibus, quæ sunt 7. Sephiroth in ipso locatæ semper; quarum mentio fit Ps. 29,1. *Date Domino &c.*

Pater & Mater sunt occulti, & qua ratione manifestentur.

§. 26. Pater autem & Mater super ipsos sunt, & ex his illi prodeunt: hi autem in locis suis occulti sunt, at infrà manifestantur per Chochmah & Thebunah & Daath. Et hæc sufficiant.

Literarum Chochmæ operatio & quomodo sit limitata.

§. 27. Porro quoque literæ Sephiræ Chochmah operantur in cogitatione per 32. judicia sua, quæ sunt 32. Elohim operis Creationis: Ad largiendam influentiam omnibus Sephiroth, prout visum fuerit Chochmæ, singulis nimirum portionem suam debitam & non nimus, ne annihiletur statutum & providentia pro influentia reliquorum inferiorum. Et ipsa distribuit alimenta toti exercitui in altis & sphæris & stellis earum & 12. signis: Et ipsa dat influentiam Angelis seorsim & hominibus seorsim. Et si plus daret, quàm determinatam portionem, species ista annihilaretur penitus, Imò & statutum mundi annihilaretur. Ipsa autem dat omnia per Schechinam, sicut dicitur *Prov. 31, 15. Et dedit pradã domui suæ, statutumq; puellis suis*; quæ sunt 7. palatia in Briah, & domus sunt habitacula in Jezirah & Asiah. Omnia tamen fiunt per Kether, cujus influentia determinationem non habet: Quapropter 32. illa judicia membranæ sunt separatoriæ, ne plus foràs prodeat influentiæ.

Kether Influentia haud est limitata per se.

Non ipsa Chochmah, sed literæ ejus operantur deorsum.

§. 28. Unde patet, quod Sephirah Chochmah & operationes literarum ejus omnes peragant operationes deorsum: Ipsa vero Chochmah determinationem non habet. Nihil autem porrò addam, & si quid sapis, ipse intelliges creationis ordinem in opere Breschith ejusq; concatenationem, quam oportet derivare ex Causa Prima per mundos Infiniti ordine debito, donec deveniatur ad providentiam Chochmæ; cui facultas est sapienter comprehendendi omnem Providentiam pro mundis ipsa inferioribus. Descensus enim gradus habet, donec accipiat determinationem respectu mundorum superiorum.

§. 29.

§. 29. Ipsa autem influentia non est nisi literæ, quæ incrassescit descendendo. Et huc respexit David dicens *Ps. 104, 24. Quàm multa sunt opera tua Domine! Omnia in Sapientia fecisti.* Et dicitur *Prov. 3, 19. Dominus in Sapientia fundavit terram.* Et ipsa est cibatrix totius exercitus in altis cum inferioribus. Literarum Chochmæ descendentium crassitudo.

§. 30. Et hoc fit solummodo per conjunctionem literarum Sephiræ Binah cum ea, ista enim est quasi fœmina, si ita dicere licet. Crassitudo illa unde contingat.

§. 31. Et ex his prodeunt literæ Daath: quæ & ipsa distribuit omni exercitui in altis influentiam & cibum ad instar hominis, si fas est ita dicere, cui est sapientia, quique à Magistro suo accipit legem, ita tamen ut ipse nihil possit novi exponere vel interpretari verbum ex verbo: Cui verò talis est Sapientia, ut verbum per verbum edocere queat, ille noviter aliquid exponere poterit, quod non accepit à Magistro suo. Et ista innovatio dicitur Daath, Scientia, quæ gignitur ex Sapientia ejus ejusque Informatione. Literarum Daath ortus atque operatio.

§. 32. Propterea quandocunque Chochmah seu Sapientia, & Binah seu Informatio copulantur, gignitur ex ipsis Daath, seu Cognitio, quod nota.

§. 33. Quapropter principes Chochmah & principes Binah & principes Daath semper simul operantur; suntque mysterium cerebrorum, quæ simul includuntur, & deorsum prodeunt, sicubi copula fit: Quando autem non fit copula, occlusa manent in scaturigine sua. In mundo Jezirah autem explicavi, quicquid de iis revelari potest; & nisi timuissem homines, qui non consueti sunt tractare hæc, prolixior fuissem: Si quis autem dignus fuerit, ut ipsi appereat Elias felicis memoriæ, ille præstantior est gradu annunciatoris graduque principum illorum, quorum feci mentionem. Cochmah, Binah & Daath semper simul operantur. Mysterium Cerebrorum. De cerebris hisce ex professo egit Autor in mundo Jezirah.

§. 34. Adducam tamen adhuc quædam è Libro Berith menucha quam brevissimè: Et illa loquitur de Sephirah Chochmah mundi Briah, quæ accipit de Chochmah mundi Aziluth, dicens: Huc devenit influentia ejus, quæ sunt nomina magna & præclara, distensa per omnes partes Mercabæ. Et è splendore Chochmah (hæc sunt verba ejus) ejusq; gloria expanduntur omnes dispositiones custodiarum: omnisque custodia in loco suo est, ut operetur operationes suas faciatque opera sua: ipsæ autem custodiæ accipiunt de splendore Chochmah & ab ea dependent. Septentrionem versus locata est custodia una, observans exitus Angelorum perditionis, ne exeant & extendantur ad perdendum mundum. Et huic custodiæ attributum est spatium 600. milliarium &c. Id sic intellige; Ubicunque allegatur esse milliare פרסה. denotatur Nomen Sanctum; valet enim per Gematriam secundum quod השמש 345. Et pergit ibid. Et de Sephirah Chochmah dicunt, quod sit mater omnium luminarium & omnium sphæ- Adducit nonnulla è Libro Berith menucha. פרסה & השמש Gematria.

rarum & exercitus earum &c. & omnia occulta non aliter reputantur penes eam, ac quasi non forent, quoniam ipsa habitat in sinu Regis, & adjutrix est Regis. Et cùm speculantur Sapientes circa profunda Sapientiæ occupati, ut sciant fundamentum, unde expansa sint omnia luminaria, & sphæræ, & exercitus earum, & mundus, & exercitus ejus, & abyssi, & pisces maris, & aquæ supracœlestes; cùm ipsos Chochmah superintegit totos, & nihil ex ipsis videtur è summo ad imum: & penes Chochmam omnia reputantur sicut scutella exigua, in qua aquæ nullæ. Et omnia inserviunt ei & Sapientes rimantes profunda scientiæ super Chochmah dicunt: Omnia miranda Domini mundorum, & omne robur & fortitudinem ejus penes eam non aliter haberi, ac quasi non sint. Et ipsa est luminare salutem afferens & respondens tempore angustiæ, & ipsa vocatur *Sepulchra desiderii Num.* 11, 34. quoniam omnia creata attingere desiderant profunditatem ejus, & Intelligentiam ejus ejusq; Pulchritudinem, & Dominium. Et dicunt viri intelligentes, quamprimum pertingant ad aliquid de Intelligentia istius Luminaris, quosdam stare attonitos, quosdam abscedere à via & fide, & pervenire ad interitum æternum: sicut invenimus de viris magnis (sicut Elisa alter, qui erravit circa Metatronem, qui est Chochmah Jeziræ: & sic fil. Assai, & fil. Soma, de quibus dictum *l.c. Quia ibi sepelierunt populum concupiscentem*, quod nota). Et dicunt de Chochma; nihil sive sursum sive deorsum facere aliquid sine ea, quoniam ipsa Sapientiam det ad faciẽdum istud, unde nihil fiat sine Chochmah. Et quis creavit Chochmam, & quis produxit eam de loco suo? Et hæc est quæstio insignis è dubiis difficillimis, quomodo Chochmah possit esse creata inter ea, quæ ambiunt ipsam, cùm ne locum quidem compleat? & cùm fuerit, antequam prodiret de substantia illa magna, quæ sit ejus natura? Similium quæstionum non est finis, nec ulla sapientia explicari possunt, cùm profundæ sint nimium. Et dicunt de mysterio Chochmah, quod sit luminare, proveniens è scaturigine occulta, quæ dicatur scaturigo Sapientiæ (id quod est mysteriũ mundi vestimenti, quod vocatur Lex prior, & de hac dicit R. Elieser: Antequã conderetur mundus, ipse erat & Nomen Ejus solùm, & Nomen יהוה in combinationibus suis. Ipsum includit totum mundum vestimenti, sicut videbis hac ipsa Sectione. Et de eo Sanctus Ille Benedictus aliquid Sapientiæ dedit Salomoni Regi, super quo pax! sicut dicitur: *Et Dominus dedit Sapientiam Salomoni*; intellige Sapientiam simpliciter ita dictam, non verò Sapientiam notam. Sic quoque Sanctus Ille Benedictus Regi Messiæ dabit: sicut dicitur 1. *Reg.* 4, 29. *Et quiescet super eo Spiritus* יהוה *Spiritus Sapientiæ.* Et dicitur *Jes.* 11, 2. 9. *Et repleta est terra scientia de* יהוה &c. Et dicitur *Joel* 3, 2. *Et super servos & ancillas effundam Spiritum meum* &c. Et Cochmah postquam extensa est,

Chochmah abstrusa & abscondita mortalibus.

Chochmæ nomẽ Sepulchra desiderii.

Aliqualiter saltem approximans indagatio Chochmæ mortalibus existit nociva.

Nihil fit sine Chochmah.

Quæstiones de Chochma intricatæ atq; insolubiles mortalibus.

Mysterium mundi vestimenti vocatur Lex prior.

De Sapientia Mysterii Mundi Vestimenti participavit Salomon: participabit etiam Messias.

tensa est, produxit operationes suas in lucem, & prior fuit Jezirâh mille annis, & potentiam suam ostendit ante scaturiginem suam, sicut dicitur *Prov.* 8, 30. *Et eram apud eum opifex, & eram in lætitiis die die.* Dies autem Sancti illius Benedicti sunt mille anni, sicut dicitur *Psal.* 90, 4. *Quia mille anni in oculis tuis sicut dies hesternus cùm transierit.* Et vox שנה annus per Gematriam idem valet ac ספירה 355. & in mundis istis Sephirah una major est quàm mille Sephiroth inferius, & omnes virtutem contribuunt ad augendas horas diei, de quo infra). & Chochmah illa semper ambulat cum Israëlitis, unde Salomo de ea *Cantic.* 3, 6. *Quænam ea, quæ ascendit de deserto, sicut columna fumi*; hoc est mysterium Geburæ: ipsa enim extenditur cum fortitudine magna ad protegendum Israëlitas per suos 32. Elohim: Ipsa enim protegit Israëlitas à populis (Vox תמר palma vel columna per Gematriam idem valet ac 320. judicia bis sumta, quæ sunt 320. illius & uxoris ejus, quorum numerus 640. Et hoc est quod dicitur *Esth.* 2, 1. כשך *secundùm quiescere furorem Regis*; ubi vocula שך 320. denotans. Et hoc est mysterium prunarum juniperi, quæ non extinguuntur 12. mensibus, quas vidit Rabba bar Barchanah, quia si invertas תמר palma, occurret vox רתם juniperus. Et hoc est arcanum Juniperi Eliæ bonæ memoriæ, 1. *Reg.* 19, 4. *Et sedit subtus juniperum unam, & petivit anima sua mori.* Et id tantum fit, cùm extenduntur Geburoth deorsum in mundos inferiores). Et ipsa dat Sapientiam purificatis, nec quiescit nisi super purificatis; & ibi vocatur חשבן numerus, quoniam ipsa in semita Sapientiæ superaddit creaturis omnia necessaria, cibatque & sustentat eas, & ostendit numerum, quanta sit summa capitalis, qua opus habet ad sustentandum & prospiciendum eis. Hæc ibi.

Chochmah prior fit quam Jezirah.

Gematria inter vocem שנה & ספירה

Mysterium Geburæ. Judicia 320. in voce שך: bis sumta in voce תמר

Mysterium prunarum juniperi תמר per inversionem רתם

Chochma rē habet cum purificatis. Chochmah quo respectu vocetur חשבן

§. 35. Istis in locis describitur, quod Cochmah expandatur è mundo primo, qui dicitur Lex, mundo prior bis mille annis; quo alluditur ad 2. Alphabetha & 2. doctrinas. Atque ideò ne quæras, quis creaverit eam; quoniam ipsa tota consistit in literis, & creata est ab Agente liberrimo, cui signum nullum, nec ulla similitudo, quique occultus est valde, ita ut nec benignitas, nec judicium ibi nominari possit, donec paulatim urgeatur, ut emanando producat literas pro qualitate Sephira, nempe benignitatis, judicii & miserationum.

Chochmah expanditur ex mundo primo. Mundi primi descriptio atque ortus. Liberrimum Agens in se occultum est.

§. 36. Et literæ judicii inversæ sunt ab imo sursum, sicut versus Exod. 14, 20. ויבוא in Nomine 72. literarum. Ad instar naturæ ignis qui sursum ascendit, ut avertat influentiam majorem ab inferioribus. Et per literas istas benè facit omnibus, malis & bonis, inque iis revera occulitur, illisque dat vitam & potentiam, & si aufertur ab iis, quod absit, statim deficiunt in momento, sicut iis accidit in mundo inanitatis.

Literæ judicii inversæ. A literis istis bona fluunt omnia in inferiora.

§. 37. Apparet ergo omnia esse unum omnino: nisi quod illarum beneficio

Homo superior sanctus.

facit Israelitas unum quid.

ficio inferioribus fit notificatio: Et ab imagine & similitudine earum creatus est homo inferior. Anima enim tota consistit in literis: propterea dicitur Ezech. 34,31. *Et vos pecus meum, pecus pascuæ meæ homo estis.* Et dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Vos vocamini Adam: propter animam Adami primi; populi mundi autem non vocantur Adam, homo, quoniam nullam habent Animam ex Homine superiore sancto; sed Nephesch est ipsis ex Adam Belial in mundo, in quo literæ præstigiarum. Et quamvis omnes generati sint ab Adamo primo, fratres tamen nostri tantùm sunt ex parte corporis, non verò ex parte animæ.

Populi verò mundi non sunt unum.

Agens Liberrimum & Sephiroth nil differunt.

Sephiroth ab Agente Liberrimo dependent.

§. 38. Et propterea fieri non potest, ut distinctio & separatio fiat inter Sephiroth & inter Agens liberrimum; quoniam hæ vitam non habent, nisi quatenus adhærent ipsi, & Ipsum per eas operatur operationes suas inferiùs. Talis verò sermone Sapientum nostrorum bonæ memoriæ, vocatur truncans plantas; id est, divisionem instituens inter plantas & plantatorem, quod absit. Ipsæ enim revera sunt sicut literæ libri Legis, quæ extant super pergameno: ipse verò in causa est, quòd videantur.

Sephiroth vocantur ita ab operationibus suis innumeris.

§. 39. Et Sephiroth quidem denominantur ab operationibus suis, per quas vel benè vel malè facit inferioribus. Quælibet autem Sephirah multa millia & myriades nominum habet.

Lex ante Salomonem erat quasi simia.

§. 40. Et antequam veniret Salomo, Lex erat quasi simia, quæ nullas habet aures i.e. lecta tum sunt nomina continentia omnes literas suas, ita ut quilibet discipulus Sapientum aure sua intelligere posset legem, juxta optimam explicationem; si ad id se præberet dignum. Et hoc sufficiat.

Operatio nominum Kether super Israelitas.

§. 41. Et ecce hæc est natura Kether juxta operationem Ejus, quòd nempe sit mysterium Lucis ambientis expandens super omnes Israëlitas tabernacula pacis ad eripiendum eos ab omnibus pœnis Adami primi, & à dæmonibus malignis: atque ideò corona ipsis est regni.

Mediante Chochmah, Binah & Daath.

§. 42. Id autem non fiet nisi mediante Chochmah, & Binah, & Daath, quas aliquis habebit per legem nostram sanctam.

Differentia inter mysterium מִי & מָה

§. 43. Binah autem mitigavit & purificavit judicia mundi inanitatis, quoniam hîc latet mysterium מִי; ille qui dicitur Job. 14,4. מי *dabit mundum de immundo? Non unus.* Et hæc vocatur מי quod per Gematriam valet 50. portas Binæ. Et ipsa magis est manifesta, quam Chochmah, quæ vocatur מה quæ est phrasis occulta. Et propterea data est in manum ejus libertas tubæ jubilæi, quæ servos ducit in libertatem. Et vocatur conversio, quoniam purificat revertentes.

Operatio nominum Chesed & Gedulah.

§. 44. Et manus dextra hominis superioris est Sephirah Chesed & Gedulah & nomina ejus id operantur, ut adducantur ejecti, & colligantur dispersi.

Operatio no-

§. 45. Sephiræ autem Geburah nomina hæc sunt, quod sit manus sinistra ad

stra ad percutiendum osores Israël, & ad ulciscendum sanguinem servorum ejus effusum.

[minum Sephiræ Geburah.]

§. 46. Sephirah autem Tiphereth operatur ad intelligendum, & ipsa pertingere facit cor ad arcana Legis scriptæ, & exhibet in mundis superioribus mysteria mirabilia.

[Sephiræ Tiphereth.]

§. 47. Porrò Sephiroth Nezach & Hod sunt crura, & operantur, ut saltu percurratur via: Ipsę quoque operantur ad stabiliendum omnes operationes, ut vita & stabilitas sit mundo. Et hæc est explicatio vocis Nezach, quòd stabiliat operationes in æternum.

[Operatio τῶν Nezach & Hod eorumque Nominum.]

§. 48. Et eadem est operatio Hod. Et Tiphereth cũ Sephirah Jesod hoc operatur, ut hoc fiat fundamentum mundi. Sed hominem Belial quod attinet; quicunque operam dabit præstigiis, deseretur in dimidio dierum suorum, sicut Bileam, qui occidebatur in dimidio dierum suorum: vel potestas ejus & operatio ejus cessabit in eo post aliquod tẽpus, sive post septenniũ, sive post novennium, & tunc nulla ipsi superer it facultas. Unde dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quod abscissi sint pedes serpenti: Talibus enim non sunt נה״י Nezach, Hod, Jesod, qui sunt pedes sanctitatis. Porrò & hæc operatio Fundamenti, quæ sit Fœdus sanctum, ad solvendum quod ligatum est per præstigias, & inde proveniant liberi.

[Operationes τῶν Hod & Tiphereth cum Sephirah Jesod. Hominis Belial maledictio. Homini Belial abscinduntur pedes. Pedes Sanctitatis נה״י. Operatio alia Fundamenti.]

§. 49. Huc etiam pertinet copula, quæ est inter Sponsum & Sponsam, qui sunt Tiphereth & Malchuth pro augendo amore: & nomina valde operantur ad amorem & gratiam.

[Amor Sponsi & Sponsæ inter Tiphereth & Malchuth.]

§. 50. Sed prolixior hîc esse non possum, ne dilabar à scopo. Tu verò ipse judices, quæ operationes membris humanis conveniant; quibus simile quid, si ita dicere licet, operabuntur nomina hæc.

[Sephirarum operationes nonnullæ innotescunt ex analogia cum mẽbris corporis humani.]

§. 51. Et nomina Malchuth operantur ad intelligendam Legem oralem. Sed nomina in Chochmah, Binah & Daath operantur circa arcana Legis. Et propterea inquit R. Eliesér: Nisi Lex scripta esset suo ordine, homo per eam posset excitare mortuos.

[Operationes nominum Malchuthitẽ Chochmæ, Binæ & Daath. Sententia R. Elieseris.]

§. 52. Et ecce in mundis Infiniti combinatio est ex combinatione Alphabetorum, quorum beneficio creari potest massa humana; sed operatio humana eò se non extendit, ut ipsi facultas loquendi dari queat.

§. 53. Et in mundo Aziluth etiam sunt combinationes 10. Nominum, quæ nec ipsa, nec numeri, nec combinationes eorum delentur. Et de iis dictum est Jes. 42, 8. *Ego Dominus, est Nomen meum, & gloriam meam alii non dabo, nec gloriam meam idolis.* Quasi dicat: Non pertingunt combinationes Nominis mei ad alium ibi habitantem, id est, de mundis Briah, Jezirah, Asiah; Non sunt ibi perpetuò, sed exiguntur ibi tempore beneplaciti ad salvandam puellam desponsatam, quæ est Schechina, quæ clamat in urbe Jerusalem, quæ superiùs est, & nemo salvat ipsam ibi, nisi ex mundo Aziluth.

[Mundi Infi-]

Ee §. 54. Et

niti combinantur per combinationem Alphabetorum, eorumque potentia.
Mundus Aziluth combinatur per 10. Nomina.
Combinationes Nominis Tetragrammati non pertingunt ad Mūdos בי"ע: sed manent in Mundo Aziluth.
Textuum Legis combinationes emanant in Mundo Briah.
In Mundo Jezirah emanant Angeli.
Notarikon vocis שמ"י & רא"ם.
Uriel & Pniel in dictionibus ופני לא יראו
Mysterium Themurah in Mundo Asiah.
Omnium Israëlitarum nomina in Lege habentur.
Exemplum hujus præbet אבנר discipulus Ramban.

§. 54. Et in mundo Briah emanant combinationes textuum Legis citra ordinem suum scriptorum in Lege: scriptorum quidem in Lege, cùm tamen omnia sint Nomina sancta.

§. 55. Et in mundo Jezirah sunt Angeli, quorum nominum initia inveniuntur in Lege, sicut apparet ex voce שמ"י quæ per Notarikon est Schmuel, Metatron, Jehuel, & vox רא"ם quæ occurrit in illo versu Gen. 32, 2. *Et dixit Jacob: Quando vidit eos; castra Dei*; illa per Notarikon denotat Raphaël, Uriel, Michaël. Et voces ופני לא יראו sunt literæ אוריאל ופניאל ubi vocabulum אל utrinque servit. Dantur quoque similia per Gematriam: Et inveniuntur in שמושא זוטא Geoneorum bonæ memoriæ. Sunt autem in Lege 60. myriades literarum, & ex iis proveniunt 60. myriades Angelorum.

§. 56. Et in mundo Asiah invenitur mysterium Themurah, sicuti Ophanim per Themuram proveniunt: & mutatio Alphabetorum ex Lege. Et de hoc loco dicitur Lev. 27, 10. *Non mutabit bonum in malum, & si commutando commutaverit, erit & ipsum & mutatio ejus sanctitas.* Nec invenitur homo ullus inter Israëlitas, cujus nomen non proveniat è Lege nostra sancta, vel per explicationem vel per Gematriam, vel per transmutationem & Themuram. Et invenimus, quòd Sapiens ille Ramban seu R. Moscheh bar Nachman, bonæ memoriæ, habuerit discipulum, qui comederet carnem suillam, & ambularet juxta desideria cordis sui: Cumque interrogaret ipsum, quis futurus sit exitus suus, respondit ipsi ex versu illo Deut. 32, 26. אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם *Dixi: exterminabo eos, cessare faciam ex homine memoriam eorũ.* Ubi tertia quælibet litera producit ראב"נר R. Abner, quod erat nomen istius discipuli: Et exitus ejus fuit, quòd perierit. Unde patet, quòd etiam malorũ mentio fiat in lege secundùm opera eorum. Et dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ, Hamam ex Lege &c. Et inquit R. Jizchak Germanus: Quoties circumciditur puer ex Israëlitis, nomen ipsi indunt; quod non mundano more vocatur, sed Sanctus ille Benedictus parat id per os Patris ejus; atque ita statim consignatur in throno Gloriæ, & si futurus est justus, Deus vivens & Rex mundi confirmat filium eum, sicut dicitur Jes. 46, 3. *Et omnes filii tui erunt docti à Domino*; & dicitur: *Qui portamini ab utero & gestamini à vulva.*

Cap. V.

§. 1. Lex prior construitur è numero 231. bis sumto, quæ sunt Alphabeta antrorsum & retrorsum scripta: proceduntque & extenduntur secundum longitudinem, donec Tav vestimenti inferiùs attingat finem circuli, ubi nimirum iterum incipit Æn Soph. Et hæc vocatur longitudo vestimenti.

§. 2. Se-

§. 2. Secundùm latitudinẽ verò etiam attexuntur literæ י״ה ו״ה centri loco, nimirū י״ה antrorsum ו״ה retrorsum: Sicut & plenitudines ejus ע״ב ס״ג i.e. potestatis 72. & 63. antrorsum locantur: nimirum ע״ב supra centrum & ס״ג infra illud, quæ etiã sunt viginti literæ: ita ut quælibet litera cuilibet Alphabeto stationem & lineam suam confirmet: sine hoc enim literæ suam non haberent firmitatem propter nimiam chartæ lucem, quæ est ipsa substantia.

Longitudo Vestimenti. Latitudo ejus.

ע״ב & ס״ג Plenitudines.

§. 4. Atque hoc est mysterium, Fuit, est & erit, ad denotandam firmitatem literarum, quam corroborat Nomen יהוה supra dictum in plenitudinibus suis, juxta Alphabetha supra dicta.

Mysterium אהיה

§. 5. Atque sic מ״ה & ב״ן firmitatem dant 231. Alphabetis retrorsum scriptis, ita ut 10. supra literas ו״ה quæ est vitalitas centri, quod est anima atque vita ipsius turmæ Alphabeticæ, nimirum א״ל ב״ם in medio; & 10. infra illud.

מ״ה & ב״ן Plenitudines.

§. 6. Et nomen יהוה in 4. plenitudinibus suis comprehendit omnes mundos; quoniam per ע״ב ædificatur mundus Aziluth, & per ס״ג Briah, per מ״ה autem Jezirah, & per ב״ן Asiah. Ista enim sunt radix, massa, fundamentum, vita, stabilitas & statio omnium mundorum, qui infra ea.

Quatuor plenitudines fundamentum omnium Mundorum.

§. 7. Et 4. illa nomina ascendunt ad numerum 232. qui convenit cum numero 231. adjungendo generalitatem Alphabeti א״ל ב״ם. Figura autem & forma mundi vestimenti secundum longitudinem & latitudinem hæc est.

Quatuor plenitudines faciunt numerum 231.

Cap. VI.

אל Persona Keter.

Nomen ע״ב	Al
י	אב גד. הו זח טי כל מן סע פצ קר שת
ו	אג דה וז חט יך לם נס עף צק רש תב
ד	אד הו זח טי כל מן כע פץ קר שת בג
ה	אה וז חט יך לם נס עף צק רש תב גד
י	או זח טי כל מן סע פץ קר שת בג דה
ו	אז חט יך לם נס עף צק רש תב גד הו
י	אח טי כל מן כע פץ קר שת בג דה וז
ו	אט יך לם נס עף צק, רש תב גד הו זח
ה	אי כל מן סע פץ קר שת בג דה וז חט
י	אך לם נס עף צק רש תב גד הו זח טי
יה	אל מן סע פץ קר שת בג דה וז חט יך

Nomen סג

י	אם נס עפ צק רש תב גר הו זח טי כל
ו	אן סע פץ קר שת בג דה וז חט ור לם
ד	אס עפ צק רש תב גר הו זח טי כל מן
ה	אע פץ קר שת בג דה וז חט יך לם נס
י	אפ צק רש תב גר הו זח טי כל מן סע
ו	אץ קר שת בג דה וז חט יך לם נס עפ
א	אק רש תב גר הו זח טי כל מן סע פץ
ו	אר שת בג דה וז טח יך לם נס עפ צק
ה	אש תב גה הו זח טי כל מן סע פץ קר
י	את בג דה וז חט יך לם נס עפ צק רש

Cap. VII.

בם Persona Chochma.

Nomen ע"ב

Bam

י	בג דה וז חט יך לם נס עפ צק רש תא
ו	בד הו זח טי כל מן סע פץ קר שת אג
ד	בה וז חט יך לם נס עפ צק רש תא גד
ה	בו זח טי כל מן סע פץ קר שת אג דה
י	בז חט יך לם נס עפ צק רש תא גד הו
ו	בח טי כל מן סע פץ קר תש אג דה וז
י	בט יך לם נס עפ צק רש תא גד הו זח
ו	בי כל מן סע פץ קר שת אג דה וז חט
ה	בך לם נס עפ צק רש תא גד הו זח טי
י	בל מן סע פץ קר שת אג דה וז חט יך
יה	בם נס עפ צק רש תא גד הו זח טי כל

Nomen גס

י	בן סע פץ קר שת אג דה וז חט יך לם
ו	בס עפ צק רש תא גד הו זח טי כל מן
ד	בע פץ קר שת אג דה וז חט יך לם נס
ה	בפ צק רש תא גד הו זח טי כל מן סע
י	בץ קר שת אג דה וז חט יך לם נס עפ
ו	בק רש תא גד הו זח טי כל מן סע פץ
א	בר שת אג דה וז חט יך לם נס עפ צק
ו	בש תא גד הו זח טי כל מן סע פץ קר
ה	בת אג דה וז חט יך לם נס עפ צק רש
י	בא גד הו זח טי כל מן סע פץ קר שת

Cap. VIII.

גן Persona Binah.

Gan.

Nomen עׄב י	גר הו זח טי כל מן סע פץ קר שת אב
ו	גה וז חט יך לם נס עף צק רש תא בר
ד	גו זח טי כל מן סע פץ קר שת אב דה
ה	גז חט יך לם נס עף צק רש תא בר הו
י	גח טי כל מן סע פץ קר שת אב דה וז
ו	גט יך לם נס עף צק רש תא בר הו זח
י	גי כל מן סע פץ קר שת אב דה וז חט
ו	גך לם נס עף צק רש תא בר הו זח טי
ה	גל מן סע פץ קר שת אב דה וז חט יך
י	גם נס עף צק רש תא בר הו זח טי כל
יה	גן סע פץ קר שת אב דה וז חט יך לם
Nomen סׄג	
י	גס עף צק רש תא בר הו זח טי כל מן
ו	גע פץ קר שת אב דה וז חט יך לם נס
ד	גפ צק רש תא בר הו זח טי כל מן סע
ה	גץ קר שת אב דה וז חט יך לם נס עף
י	גק רש תא בר הו חז טי כל מן סע פץ
ו	גר שת אב דה וז חט יך לם נס עף צק
א	גש תא בר הו זח טי כל מן סע פץ קר
ו	גת אב דה וז חט יך לם נס עף צק רש
ה	גא בר הו זח טי כל מן סע פץ קר שת
י	גב דה וז חט יך לם נס עף צק רש תא

Cap. IX.

דס Persona Daath.

Das.

Nomen עׄב י	דה וז חט יך לם נס עף צק רש תא בג
ו	דו זח טי כל מן סע פץ קר שת אב גה
ד	דז חט יך לם נס עף צק רש תא בג הו
ה	דח טי כל מן סע פץ קר שת אב גה וז
י	דט יך לם נס עפ צק רש תא בג הו זח
ו	די כל מן סע פץ קר שת אב גה וז חט
י	דך לם נס עף צק רש תא בג הו זח טי
	דל

רל מן סע פץ קר שת אב גה וז חט יך ו
דם נס עף צק רש תא בג הו זח טי כל ה
רן סע פץ קר שת אב גה וז חט יך לם י
דס עף צק רש תא בג הו זח טי כל מן יה

Nomen סג

רע פץ קר שת אב גה וז חט יך לם נס י
רף צק רש תא בג הו זח טי כל מן סע ו
רץ קר שת אב גה וז חט יך לם נס עף ד
רק רש תא בג הו זח טי כל מן סע פץ ה
רר שת אב גה וז חט יך לם נס עף צק י
רש תא בג הו זח טי כל מן סע פץ קר ו
רת אב גה וז חט יך לם נס עף צק רש א
רא בג הו זח טי כל מן סע פץ קר שת ו
רב גה וז חט יך לם נס עף צק רש תא ה
רג הו זח טי כל מן סע פץ קר שת אב י

Cap. X.

Nomen עב

הע Persona Chesed. Hoa.

הו זח טי כל מן סע פץ קר שת אב גר י
הז חט יך לם נס עף צק לש תא בג רו ו
הח טי כל מן סע פץ קר שת אב גר וז ד
חט יך לם נס עף צק רש תא בג רו זח ה
הי כל מן סע פץ קר שת אב גר וז חט י
הך לם נס עף צק רש תא בג רו זח טי ו
הל מן סע פץ קר שת אב גר וז חט יך י
הם נס עף צק רש תא בג רו זח טי כל ו
הן סע פץ קר שת אב גר וז חט יך לם ה
הס עף צק רש תא בג רו זח טי כל מן י
הע פץ קר שת אב גר וז חט יך לם נס יה

Nomen סג

הף צק רש תא בג דו זח טי כל מן סע י
הץ קר שת אב גר וז חט יך לם נס עף ו
הק רש תא בג דו זח טי כל מן סע פץ ד
הר שת אב גר וז חט יך לם נס עף צק ה
הש תא בג רו זח טי כל מן סע פץ קר י
הת אב גר וז חט יך לם נס עף צק רש ו
הא בג רו זח טי כל מן סע פץ קר שת א
הב

הב גר וז חט יך לם נס עף צק רש תא ו
הג דו זה טי כל מן סע פץ קר שת אב ה
הד וז חט יך לם נס עף צק רש תא בג י

CAP. XI.

Nomen עב״ — ופ Persona Geburah. — Veph.

וז חט יך לם נס עף צק רש תא בג דה י
וח טי כל מן סע פץ קר שת אב גר הז ו
וט יך לם נס עף צק רש תא בג דה זח ד
וי כל מן סע פץ קר שת אב גר הז חט ה
וך לם נס עף צק רש תא בג דה זח טי י
ול מן סע פץ קר שת אב גר הז חט יך ו
ום נס עף צק רש תא בג דה זח טי כל י
ון סע פץ קר שת אב גר הז חט יך לם ו
וס עף צק רש תא בג דה זח טי כל מן ה
וע פץ קר שת אב גר הז חט יך לם נס י
וף צק רש תא בג דה זח טי כל מן סע **יה**

Nomen סג

וץ קר שת אב גר הז חט יך לם נס עף י
וק רש תא בג דה זח טי כל מן סע פץ ו
ור שת אב גר הז חט יך לם נס עף צק ד
וש תא בג דה זח טי כל מן סע פץ קר ה
ות אב גר הז חט יך לם נס עף צק רש י
וא בג דה זח טי כל מן סע פץ קר שת ו
וב גר הז חט יך לם נס עף צק רש תא א
וג דה זח טי כל מן סע פץ קר שת אב ו
וד הז חט יך לם נס עף צק רש תא בג ה
וה זח טי כל מן סע פץ קר שת אב גר י

CAP. XII.

Nomen עב״ — זץ Persona Tiphereth. — Saz.

זח טי כל מן סע פץ קר שת אב גר הו י
זט יך לם נס עף צק רש תא בג דה וח ו
זי כל מן סע פץ קר שת אב גר הו חט ד
זך לם נס עף צק רש תא בג דה וח טי ה

זל.

זל מן סע פץ קר שת אב גר הו חט יך — י
זם נס עפ צק רש תא בג דה וח טי כל — ו
זן סע פץ קר שת אב גר הו חט יך לם — י
זס עפ צק רש תא בג הה וח טי כל מן — ה
זע פץ קר שת אב גר הו חט יך לם נס — ה
זף צק רש תא בג דה וח טי כל מן סע — י
זץ קר תש אב גר הו חט יך לם נס עפ — יה

Nomen סג

זק רש תא בג דה וח טי כל מן סע פץ — י
זר שת אב גר הו חט יך לם נס עפ צק — ו
זש תא בג דה וח טי כל מן סע פץ קר — ד
זת אב גר הו חט יך לם נס עפ צק רש — ה
זא בג דה וח טי כל מן סע פץ קר שת — י
זב גר הו חט יך לם נס עפ צק רש תא — ו
זג דה וח טי כל מן סע פץ קר שת אב — א
זד הו חט יך לם נס עפ צק רש תא בג — ו
זה וח טי כל מן סע פץ קר שת אב גר — ה
זו חט יך לם נס עפ צק רש תא בג דה — י

Cap. XIII.

חק Persona Nezach,

Chak.

Nomen עב

חט יך לם נס עפ צק רש תא בג דה וז — י
חי כל מן סע פץ קר שת אב גר הו זט — ו
חך לם נס עפ צק רש תא בג דה וז טי — ד
חל מן סע פץ קר שת אב גר הו זט יך — ה
חם נס עפ צק רש תא בג דה וז טי כל — י
חן סע פץ קר שת אב גר הו זט יך לם — ו
חס עפ צק רש תא בג דה וז טי כל מן — י
חע פץ קר שת אב גר הו זט יך לם נס — ו
חף צק רש תא בג דה וז טי כל מן סע — ה
חץ קר שת אב גר הו זט יך לם נס עפ — י
חק רש תא בג דה וז טי כל מן סע פץ — יה

Nomen סג

חר שת אב גר הו זט יך לם נס עפ צק — י
חש תא בג דה וז טי כל מן סע פץ קר — ו
חת אב גר הו זט יך לם נס עפ צק רש — ד
חא בג דה וז טי כל מן סע פצ קר שת — ה
חב

חב גר הו זט יך לם נס עף צק רש תא	י
חג דה וז טי כל מן סע פץ קר שת אב	ו
חד הו זט יך לם נס עף צק רש תא בג	א
חה וז טי כל מן סע פץ קר שת אב גר	ו
חו זט יך לם נס עף צק רש תא בג דה	ה
חז טי כל מן סע פץ קר שת אב גר הו	י

CAP. XIV.

Nomen ע"ב — טר Persona Hod, antrorsum. Tar.

טי כל מן סע פץ קר שת אב גר הו זח	י
טך לם נס עף צק רש תא בג דה וז חי	ו
טל מן סע פץ קר שת אב גר הו זח יך	ד
טם נס עף צק רש תא בג דה וז חי כל	ה
טן סע פץ קר שת אב גר הו זח יך לם	י
טס עף צק רש תא בג דה וז חי כל מן	ו
טע פץ קר שת אב גר הו זח יך לם נס	י
טף צק רש תא בג דה וז חי כל מן סע	ו
טץ קר. שת אב גר הו זח יך לם נס עף	ה
טק רש תא בג דה וז חי כל מן סע פץ	י
טר שת אב גר הו זח יך לם נס עף צק	יה

Nomen ס"ג

טש תא בג דה וז חי כל מן סע פץ קר	י
טת אב גר הו זח יך לם נס עף צק רש	ו
טא בג דה וז חי כל מן סע פץ קר שת	ד
טב גר הו זח יך לם נס עף צק רש תא	ה
טג דה וז חי כל מן סע פץ קר שת אב	י
טד הו זח יך לם נס עף צק רש תא בג	ו
טה וז חי כל מן סע פץ קר שת אב גר	א
טו זח יך לם נס עף צק רש תא בג דה	ו
טז חי כל מן סע פץ קר שת אב גר הו	ה
טח יך לם נס עף צק רש תא בג דה וז	י

CAP. XV.

Nomen ע"ב — יש Persona Jesod, antrorsum. Jesch.

יך לם נס עף צק רש תא בג דה וז חט

יל מן סע פץ קר שת אב גר הו זח טך	ו
ים נס עף צק רש תא בג דה וז חט כל	ד
ין סע פץ קר שת אב גר הו זח טך לם	ה
יס עף צק רש תא בג דה וז חט כל מן	י
יע פץ קר שת אב גר הו זח טך לם נס	ו
יפ צק רש תא בג דה וז חט כל מן סע	י
יץ קר שת אב גר הו זח טך לם נס עף	ו
יק רש תא בג דה וז חט כל מן סע פץ	ה
יר שת אב גר הו זח טך לם נס עף צק	י
יש תא בג דה וז חט כל מן סע פץ קר	יה

Nomen סג

ית אב גר הו זח טך לם נס עף צק רש	י
יא בג דה וז חט כל מן סע פץ קר שת	ו
יב גר הו זח טך לם נס עף צק רש תא	ד
יג דה וז חט כל מן סע פץ קר שת אב	ה
יד הו זח טך לם נס עף צק רש תא בג	י
יה וז חט כל מן סע פץ קר שת אב גר	ו
יו זח טך לם נס עף צק רש תא בג דה	א
יז חט כל מן סע פץ קר שת אב גר הו	ו
יח טך לם נס עף צק רש תא בג דה וז	ה
יט כל מן סע פץ קר שת אב גר הו זח	י

Cap. XVI.

Nomen עב   כת Persona Malchuth.   Cath.

כל מן סע פץ קר שת אב גר הו זח טי	י
כם נס עף צק רש תא בג דה וז חט יל	ו
כן סע פץ קר שת אב גר הו זח טי לם	ד
כס עף צק רש תא בג דה וז חט יל מן	ה
כע פץ קר שת אב גר הו זח טי לם נס	י
כפ צק רש תא בג דה וז חט יל מן סע	ו
כץ קר שת אב גר הו זח טי לם נס עף	י
כק רש תא בג דה וז חט יל מן סע פץ	ו
כר שת אב גר הו זח טי לם נס עף צק	ה
כש תא בג דה וז חט יל מן סע פץ קר	י
כת אב גר הו זח טי לם נס עף צק רש	יה

Nomen סג

כא בג דה וז חט יל מן סע פץ קר שת	י

כב

כב גד הו זח טי לם נס עף צק רש תא ו
כג דה וז חט יל מן סע פץ קר שת אב ד
כד הו זח טי לם נס עף צק רש תא בג ה
כה וז חט יל מן סע פץ קר שת אב גד י
כו זח טי לם נס עף צק רש תא בג דה ו
כז חט יל מן סע פץ קר שת אב גד הו א
כח טי לם נס עף צק רש תא בג דה וז ו
כט יל מן סע פץ קר שת אב גד הו זח ה
כי לם נס עף צק רש תא בג דה וז חט י

§. 2. Hucusque 231. portæ antrorſum ſcriptæ: Sed à Lamed & ulteriùs ſequuntur 231. portæ retrorſum ſcriptæ; ubi Alphabetum Albam invertitur, ſicut videbis.

§. 3. Sic quoque nomina מ״ה & ב״ן hîc retrò accedunt à Lamed & ulteriùs: nec non literæ ו״ה è Nomine: hæc enim poſtrema pars Nominis ו״ה locatur in vitalitate & centro iſtarum literarum à Lamed usque ad Tav. Quod nota.

Cap. XVII.

Nomen מ״ה — לא Perſona Kether, retrorſum. — La.

לם נס עף צק רש תא בג דה וז חט יך י
לן סע פץ קר שת אב גד הו זח טי כם ו
לס עף צק רש תא בג דה וז חט יך מן ד
לע פץ קר שת אב גד הו זח טי כם נס ה
לף צק רש תא בג דה וז חט יך מן סע א
לץ קר שת אב גד הו זח טי כם נס עף ו
לק רש תא בג דה וז חט יך מן סע פץ א
לר שת אב גד הו זח טי כם נס עף צק ו
לש תא בג דה וז חט יך מן סע פץ קר ה
לת אב גד הו זח טי כם נס עף צק רש א
לא בג דה וז חט יך מן סע פץ קר שת ו״ה

Nomen ב״ן

לב גד הו זח טי כם נס עף צק רש תא י
לג דה וז חט יך מן סע פץ קר שת אב ו
לד הו זח טי כם נס עף צק רש תא בג ד
לה וז חט יך מן סע פץ קר שת אב גד ה
לו זח טי כם נס עף צק רש תא בג דה ה

לז חט יך מן סע פץ קר שת אב גר הו ו
לח טי כם נס עף צק רש תא בג דה וז ו
לט יך מן סע פץ קר שת אב גר הו זח ה
לי כם נס עף צק רש תא בג דה וז חט ה
לך מן סע פץ קר שת אב גר הו זח טי

Cap. XVIII.

Nomen מ"ה מב Persona Chochmah, retrorsum. Mab.

מן סע פץ קר שת אב גר הו זח טי כל י
מס עף צק רש תא בג דה וז חט יך לן ו
מע פץ קר שת אב גר הו זח טי כל נס ד
מף צק רש תא בג דה וז חט יך לן סע ה
מץ קר שת אב גר הו זח טי כל נס עף א
מק רש תא בג דה וז חט יך לן סע פץ ו
מר שת אב גר הו זח טי כל נס עף צק א
מש תא בג דה וז חט יך לן סע פץ קר ו
מת אב גר הו זח טי כל נס עף צק רש ה
מא בג דה וז חט יך לן סע פץ קר שת א
מב גר הו זח טי כל נס עף צק רש תא וה

Nomen בן

מג דה וז חט יך לן סע פץ קר שת אב י
מד הו זח טי כל נס עף צק רש תא בג ו
מה וז חט יך לן סע פץ קר שת אב גד ד
מו זח טי כל נס עף צק רש תא בג דה ה
מז חט יך לן סע פץ קר שת אב גד הו ה
מח טי כל נס עף צק רש תא בג דה וז ו
מט יך לן סע פץ קר שת אב גד הו זח ו
מי כל נס עף צק רש תא בג דה וז חט ה
מך לן סע פץ קר שת אב גד הו זח טי ה
מל נס עף צק רש תא בג דה וז חט יך

Cap. XIX.

Nomen מ"ה נג Persona Binah, retrorsum. Nag.

נס עף צק רש תא בג דה וז חט יך לם י
נע פץ קר שת אב גד הו זח טי כל מס ו
נף

ד	נף צק רש תא בג דה וז חט יר למ סע
ה	נץ קר שת אב גד הו זח טי כל מס עף
א	נק רש תא בג דה וז חט יך למסע פץ
ו	נר שת אב גד הו זח טי כל מס עף צק
א	נש תא בג דה וז חט יך לם סע פץ קר
ו	נת אב גד הו זח טי כל מס עף צק רש
ה	נא בג דה וז חט יך לם סע פץ קר שת
א	נב גת הו זח טי כל מס עף צק רש תא
וה	נג דה וז חט יך לם וסע פץ קר שת אב
Nomen בן	
י	נד הו זח טי כל מס עף צק רש תא בג
ו	נה וז חט יך לם סע פץ קר שת אב גד
ד	נו זח טי כל מס עף צק רש תא בג דה
ה	נז חט יך לם כע פץ קר שת אב גד הו.
ה	נח טי כל מס עף צק רש תא בג דה וז
ו	נט יך לם כע פץ קר שת אב גד הו זח
ו	ני כל מס עף צק רש תא בג דה וז חט
ה	נך לם סע פץ קר שת אב גד הו זח טי
ה	נל מס עף צק רש תא בג דה וז חט יך
	נם כע פץ קר שת אב גד הו זח טי כל

Cap. XX.

Nomen מה סד Persona Daath, retrorsum. Sad

י	סע פץ קר שת אב גד הו זח טי כל מן
ו	סף צק רש תא בג דה וז חט יך לם נע
ד	סץ קר שת אב גד הו זח טי כל מן עף
ה	סק רש תא בג דה וז חט יך לם נע פץ
א	סר שת אב גד הו זח טי כל מן עף צק
ו	כש תא בג דה וז חט וך לם נע פץ קר
א	סת אב גד הו זח טי כל מן עף צק רש
ו	סא בג דה וז חט יך לם נע פץ קר שת
ה	סב גד הו זח טי כל מן עפ צק רש תא
א	סג דה וז חט יך לם נע פץ קר שת אב
וה	סד הו זח טי כל מן עף צק רש תא בג
Nomen בן	
י	סה וז חט יך לם נע פץ קר שת אב גד
ו	סו זח טי כל מן עף צק רש תא בג דה

סז חט יך לם נע פץ קר שת אב גר הו   ד
סח טי כל מן עף צק רש תא בג דה וז   ה
סט יך לם נע פץ קר שת אב גד הו זח   ה
סי כל מן עף צק רש תא בג דה וז חט   ו
סך לם נע פץ קר שת אב גר הו זח טי   ו
סל מן עף צק רש תא בג דה וז חט יך   ה
סם נע פץ קר שת אב גר הו זח טי כל   ה
סן עף צק רש תא בג דה וז חט יך לם

Cap. XXI.

עה Persona Chesed, retrorsum.

Nomen מה

עף צק רש תא בג דה וז חט יך לם נס   י
עץ קר שת אב גר הו זח טי כל מן סף   ו
עק רש תא בג דה וז חט יך לם נס פץ   ד
ער שת אב גר הו זח טי כל מן סף צק   ה
עש תא בג דה וז חט יך לם נס פץ קר   א
עת אב גר· הו זח טי כל מן סף צק רש   ו
עא בג דה וז חט יך לם נס פץ קר שת   א
עב גד הו זח טי כל מן סף צק רש תא   ו
עג דה וז חט יך לם נס פץ קר שת אב   ה
ער תו זח טי כל מן סף צק רש תא בג   א
עה וז חט יד לם נס פץ קר שת אב גר   וה

Nomen בן

עו זח טי כל מן סף צק רש תא בג דה   י
עז חט יך לם נס פץ קר שת אב גד הו   ו
עח טי כל מן סף צק רש תא בג דה וז   ד
עט יך לם נס פץ קר שת אב גר הו זח   ה
עי כל מן סף צק רש תא בג דה וז חט   ח
עך לם נס פץ קר שת אב גר הו זח טי   ו
על מן סף צק רש תא בג דה וז חט יך   ו
עם נס פץ קר שת אב גר הו זח טי כל   ח
ען כף צק רש תא בג דה וז חט יך לם   ח
עס פץ קר שת אב גר הו זח טי כל מן

Cap. XXII.

פו Persona Geburah, retrorsum, per Gematriam
אלהים id est, 86.

Nomen מָה
פץ קר שת אב גד הו זח טי כל מן סע י
פק רש תא בג דה וז חט יך לם נס עץ ו
פר שת אב גד הו זח טי כל מן סע צק ד
פש תא בג דה וז חט יך לם נס עץ קר ה
פת אב גד הו זח טי כל מן סע צק רש א
פא בג דה וז חט יך לם נס עץ קר שת ו
פב גד הו זח טי כל מן סע צק רש תא א
פג דה וז חט יך לם נס עץ קר שת אב ו
פד הו זח טי כל מן סע צק רש תא בג ה
פה וז חט יך לם נס עץ קר שת אב גד א
פו זח טי כל מן סע צק רש תא בג דה וה

Nomen בַן
פז חט יך לם נס עצ קר שת אב גד הו י
פח טי כל מן סע צק רש תא בג דה וז ו
פט יך לם נס עץ קר שת אב גד הו זח ד
פי כל מן סע צק רש תא בג דה וז חט ה
פך לם נס עץ קר שת אב גד הו זח טי ה
פל מן סע צק רש תא בג דה וז חט יך ו
פם נס עץ קר שת אב גד הו זח טי כל ו
פן סע צק רש תא בג דה וז חת יך לם ה
פס עץ קר שת אב גד הו זח טי כל מן ה
פע צק רש תא בג דה וז חט יך לם נס

Cap. XXIII.

צז Persona Tiphereth, retrorsum, per Gematriam
אל אדני

Nomen מָה
צק רש תא בג דה וז חט יך לם נס עף י
צר שת אב גד הו זח טי כל מן סע פק ו
צש תא בג דה וז חט יך לם נס עף קר ד
צת אב גד הו זח טי כל מן סע פק רש ה
צא בג דה וז חט יך לם נס עף קר שת א
צב גד הו זח טי כל מן סע פק רש תא ו
צג

צג דה וז חט יך לם נס עף קר שת אב	א
צד הו זח טי כל מן סע פק רש תא בג	ו
צה וז חט יך לם נס עף קר שת אב גד	ה
צו זח טי כל מן סע פק רש תא בג דה	א
צז חט יך לם נס עף קר שת אב גד הו	**יה**
	Nomen **בן**
צח טי כל מן סע פק רש תא בג דה וז	י
צט יך לם נס עף קר שת אב גד הו זח	ו
צי כל מן סע פק רש תא בג דה וז חט	ד
צך לם נס עף קר שת אב גד הו זח טי	ה
צל מן סע פק רש תא בג דה וז חט יך	ה
צם נס עף קר שת אב גד הו זח טי כל	ו
צן סע פק רש תא בג דה וז חט יך לם	ו
צס עף קר שת אב גד הו זח טי כל מן	ה
צע פק רש תא בג דה וז חט יך לם נס	ה
צף קר שת אב גד הו זח טי כל מן סע	

Cap. XXIV.

קח Persona Daath, retrorsum.

	Nomen **מה**
קר שת אב גד הו זח טי כל מן סע פץ	י
קש תא בג דה וז חט יך לם נס עף צר	ו
קת אב גד הו זח טי כל מן סע פץ רש	ד
קא בג דה וז חט יך לם נס עף צר שת	ה
קב גד הו זח טי כל מן סע פץ רש תא	א
קג דה וז חט יך לם נס עף צר שת אב	ו
קד הו זח טי כל מן סע פץ רש תא בג	א
קה וז חט יך לם נס עף צר שת אב גד	ו
קו זח טי כל מן סע פץ רש תא בג דה	ה
קז חט יך לם נס עף צר שת אב גד הו	א
קח טי כל מן סע פץ רש תא בג דה וז	**וה**
	Nomen **בן**
קט יך לם נס עף צר שת אב גד הו זח	י
קי כל מן סע פץ. רש תא בג דה וז חט	ו
קך לם נס עף צר שת אב גד הו זח טי	ד
קל מן סע פץ רש תא בג דה וז חט יך	ה
קם נס עף צר שת אב גד הו. זח טי כל	ה
קן סע פץ רש תא בג דה וז חט יך לם	ו
קס	

קס עף צר שת אב גר הו זח טי כל מן ו
קע פץ רש תא בג רה וז חט יך לם נס ה
קף צר שת אב גר הו זח טי כל מן סע ה
קץ רש תא בג רה וז חט יך לם נס עף

Cap. XXV.

Nomen מה — רט Persona Hod, retrorsum.

רש תא בג רה וז חט יך לם נס עף צק י
רת אב גר הו חז טי כל מן סע פץ קש ו
רא בג רה וז חט יך לם נס עף צק שת ד
רב גר הו זח טי כל מן סע פץ קש תא ה
רג רה וז חט יך לם נס עף צק שת אב א
רד הו זח טי כל מן סע פץ קש תא בג ו
רה וז חט יך לם נס עף צק שת אב גח א
רו זח טי כל מן סע פץ קש תא בג רה ו
רז חט יך לם נס עף צק שת אב גר הו ה
רח טי כל מן סע פץ קש תא בג רה וז א
רט יך לם נס עף צק שת אב גר הו זח

Nomen בן וה

רי כל מן סע פץ קש תא בג רה וז חט י
רך לם נס עף צק שת אב גר הו זח טי ו
רל מן סע פץ קש תא בג רה וז חט יך ד
דם נס עף צק שת אב גר הו זח טי כל ה
רן סע פץ קש תא בג רה וז חת יך לם ה
רס עף צק שת אב גר הו זח טי כל מן י
רע פץ קש תא בג רה וז חט יך לם נס ו
רף צק שת אב גר הו זח טי כל מן סע ח
רץ קש תא בג רה וז חטיך לם נס עף ה
רק שת אב גר הו זח טי כל מן סע פץ

Cap. XXVI.

Nomen מ"ח — שי Persona Jesod, retrorsum.

שת אב גר הו זח טי כל מן סע פץ קר י
שא בג רה וז חט יך לם נס עף צק רת ו
שב גר הו זח טי כל מן סע פץ קר תא ד

שג דה וז חט יך לם נס עף צק רת אב ה
שד הו זח טי כל מן סע פץ קר תא בג א
שה וז חט יך לם נס עף צק רת אב גד ו
שו זח טי כל מן סע פץ קר תא בג דה א
שז חט יך לם נס עף צק רת אב גד הו ו
שח טי כל מן סע פץ קר תא בג דה וז ה
שט יך לם נס עף צק רת אב גד הו זח א
שי כל מן סע פץ קר תא בג דה וז חט וה

Nomen בן

שך לם נס עף צק רת אב גד הו זח טי י
של מן סע פץ קר תא בג דה וז חט יך ו
שם נס עף צק רת אב גד הו זח טי כל ד
שן סע פץ קר תא בג דה וז חט יך לם ה
שס עף צק רת תב גד חו זח טי כל מן ה
שע פץ קר תא בג דה וז חט יך לם נס ו
שף צק רת אב גד הו זח טי כל מן סע ו
שץ קר תא בג דה וז חט יך לם נס עף ה
שק רת אב גד הו זח טי כל מן סע פץ ה
שר תא בג דה וז חט יך לם נס עף צק

Cap. XXVII.

תך Persona Malchuht, retrorsum.

Nomen מה

תא בג דה וז חט יך לם נס עף צק רש י
תב גד הו זח טי כל מן סע פץ קר שא ו
תג דה וז חט יך לם נס עף צק רש אב ד
תד הו זח טי כל מן סע פץ קר שא בג ה
תה וז חט יך לם נס עף צק רש אב גד א
תו זח טי כל מן סע פץ קר שא בג דה ו
תז חט יך לם נס צף עק רש אב גד הו א
תח טי כל מן סע פץ קר שא בג דה וז ו
תט יך לם נס עף צק רש אב גד הו זח ה
תי כל מן סע פץ קר שא בג דה וז חט א
תך לם נס עף צק רש אב גד הו זח טי יה

Nomen בן

תל מן סע פץ קר שא בג דה וז חט יך ו
תם נס עף צק רש אב גד הו זח טי כל ו
תן סע פץ קר שא בג דה וז חת יך לם ד

תס עף צק רש אב גר הוזח טי כל מן ה
תע פץ קר שׂא בג דה וז חט יך לם נס ח
תף צק רש אב גר הו זח טי כל מן סע ו
תץ קר שא בג דה וז חט יך לם נס עף ו
תק רש אב גר הו זח טי כל מן סע פץ ה
תר שא בג דה וז חט יך לם נס עף צק ה
תש אב גר הו זח טי כל מן סע פץ קר

§. 2. Hactenus expansæ sunt 231. portæ, antrorsum & retrorsum su- Portæ 462.
prà dictæ: ubi literæ tam justè sunt dispositæ, ut quælibet secum habeat bis 231. literas juxta numerum כְּתִיב. Sed & Alphabeta extenduntur usque ad numerum 231. portarum anteriorum, & 231. portarum posteriorum. Nomen autem vadit & exsculpitur cum ipsis in 4. plenitudinibus suis עב סג מה בן Relinquitur tamen Alphabetum unum, cui non est facultas prodire in lineas, Est, fuit & erit, ob rationem, de qua infrà, juxta id quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Omnibus dedisti socium, mihi autem non dedisti socium. Respondit Sanctus ille Benedictus: Congregatio Israël erit socia tua &c. Vide infra.

§. 3. Demonstratio 2. horum peti potest à Traditis Libri Jezirah cap. 2. Explicatio textus Libri Jezirah c. 2. Mischna 2.
Mischnah 2. *Viginti & duas literas exsculpsit, excidit & ponderavit, & permutavit, & combinavit; formavit cum eis Nephesch omnis formati, & Nephesch omnis formandi.* Sensus est: *Exsculpsit eas*; hæc est sculptura, cujus meminit Liber Sohar: Sculpsit sculpturas suas in puritate excelsa. Sculpsit enim sculptione quadam unamquamque literarum Alphabeti, ita ut literæ ibi revera prominerent, factæque essent quasi undiquaque cœlo fuissent sculptæ, donec litera ipsa extaret per se. Literæ autem enatæ ex qualibet Alphabeti litera ad instar areolæ Horti effiguratæ erant circa sculpturam literæ fundamentalis: non aliter atque qui arat pulvillos, arat foditque ex parte una, donec latus istud exurgat; ad hunc modum instituebatur sculptura illa circa literas, donec corpus literarum per se protuberaret.

§. 4. Deinde accipiebat literas, easque ad instar coronæ literis ex se progeneratis apponebat, singulisque viginti duas tribuebat, unam post aliam sumendo א deinde ב; sicut in muro ordinatur lapis supra lapidem: ita lapides literarum, quæ excisæ erant è corporibus literarum, quæ vocantur rota in sphæra sua; provolvebat de combinatione in combinationem, quasi murum ex illis faciens & ædificium validum admodum. Quilibet autem lapis excindebatur è monte; antequam enim exscinderetur, non nisi mons vocabatur; facta autem excisione è monte vocatur lapis. Deinde multi sumuntur lapides, multæque inde struuntur domus vel murus; Sic juxta hoc simile & ibi: Ideoque dicitur: Sculpsit eas, excidit eas.

§. 5. Mox addit, *Ponderavit eas*: nimirum quasi in libra, ita ut pondus non deficeret, sed esset perfectum. Singulæ autem literæ in multis combinationibus habent 22. literas; Hæc est rota, quæ semper cum ipso procurrit, suntque rotæ vehiculi semper circumvolutæ quàm perfectissimè, nullo existente defectu quoad axem perfectissimam 22. literarum.

§. 6. Porrò addit, *Permutavit eas*. Hic adhibetur phrasis Themuræ sive inversionis anterioris & posterioris in Alphabeto אל בם ex quo fit לא מב &c. Et huc pertinet quod dicitur Lev. 27, 10. *Non commutabit bonum in malum, & si commutando commutaverit, erit & illud & commutatatio ejus sanctitas.* Ibi enim nullum omnino malum est, sicut dicitur Thren. 3, 38. *De ore Altissimi non egredientur mala & bonum.*

§. 7. Mox subjungit, *Combinavit eas*; ne erres opinione tua dicendo, illas aliter mutatas esse; ut in permutatione hac nihil relinqueretur de statu priori, sicut humanæ sunt mutationes in permutationibus mercatoriis; sed combinavit eas mysterio combinationis, ita ut non omitteretur vel deficeret litera una.

§. 8. Per combinationem hanc literarum *formavit* in illis *Nephesch* seu Psychen *omnis formati*: Nam per literas istas Bar Abhan & Bar Urian multa poterant scientes vires earum; ut per eas facerent & procrearent hominem quendam, massam terream virginem, ut notum est iis, qui talia tractant: Et sic quoque vitula triennis Abie & Rabba.

Confer Sanhedr. fol. 65, b.

§. 9. Tandem ait; Et creaturus est per illas *omne formatum*, id est, per revolutionem; imò & resuscitatio mortuorum illorum beneficio fiet; & hæc est mens Mischnæ in Sepher Jezirah c. 2. sect. 4. *Viginti duæ literæ fundamenti fixæ in rota in 231. portis, & vertitur rota antè & retrò. Et hujus rei signum est; in bonis nihil supra* ענג, *& in malis nihil infra* נגע. Sensus est: Viginti duas literas esse fundamentum structuræ ædificii ex his lapidibus: Et isti superstructæ sunt combinationes 231. portarum fixarum in rota combinationum ejus: Istæ moventur in rota, vertiturque antè & retrò אל בם Alphabeticum. Sic etiam numerus 231. & signum ejus: non est supra in bonis præ ענג horum verborum עדן נהר גן Eden fluvius horti; antrorsum & si invertatur ענג quod denotat Benignitatem & Miserationes in נגע plaga, ut disponatur retrorsum, judicium denotabit.

§. 10. Et sic intelliges aliquantum operationes ex hinc provenientes, & mutationem è combinationibus ortam ad creandum membra judicii & miserationum.

§. 11. Et hinc intelliges, quod sequitur in Mischnah his verbis: *Quomodo ponderavit & permutavit eas? Aleph cum omnibus & omnes cum Aleph, Beth cum omnibus, & omnes cum Beth: Et retrovertitur quoque quod absit.*

Inde

Inde patet, omne formatum & omnem Sermonem comprehendi & prodire è Nomine uno. Hactenus Mischnah. Sensus est, Aleph combinari cum omnibus literis & omnes cum ipso i.e. in omni combinatione non tantùm hanc literam esse, sed omnes literas circumvolvi cum tota combinatione, & Nomen circumvolvi cum ipsis comprehendens omnia. Unde patet omnes formationes, quæ per Ipsum possunt edi, comprehendi in ista combinatione; & omnem sermonem nominum prodeuntium ex hoc Nomine, quod omnia comprehendit, & omnes voces linguæ & nomina quæ extrahuntur & creantur ex istis, prodire è Nomine uno, quod est Nomen יְהוָֹה quod comprehendit omnes 231. portas. Et hæc sufficiant.

Cap. XXVIII.

§. 1. Jam scito de Alphabeto primo Personæ אֵל, quomodo extendatur lumen ejus, & quare lineæ singularum literarum hac procedant via & figura in rectum & obliquum, & quomodo postea generetur similitudo & imago ejus, usque ad finem omnium literarum Alphabethi. De Alphabetis cujusque Personæ.

§. 2. Incipiemus autem à litera Aleph, quæ fit ex 100. punctis, sicut qualibet litera alia. Quæstionem autem moverunt Majores nostri, quare non inchoaverit creationem literarum à litera Jod, quoniam & ipsa punctum est, & quidem prima omnium: Scito ergo in singulis punctis, cùm propinqua sunt Infinito, admodum augeri lucem; propter lucem illam magnam igitur repente descendebat ex eo linea quædam, quæ linea ascendere volebat fruique luce Infiniti, sicut punctum ipsum: sed deflectebat ab eo ad distantiam quasi duorum punctorum, unde summitas lineæ separabatur à litera Jod, & ascendebat via obliqua sursum præ pudore, quod prævaricata esset; unde non firmo gradu ascendebat rectà, sed sursum pergebat oblique. Et quia punctum illud semper est in actu causandi, hinc & porrò Lux quidem descendebat ab eo, sed non adeo magnæ sicut ab initio, propter lumen lineæ, ab ipso prodeuntis. Hoc autem lumen secundum, quod è puncto suprà dicto descendit, semper adhæret lineæ illi; quoniam linea deflectit à recto, unde punctum semper procedit cum linea. Nam quoniam linea prima separabatur à puncto, ascenditque sursum, hinc punctum iterum è luce sua producere volebat lineam secundam, quæ descendebat & adhærebat lineæ primæ. Et quoniā linea secunda adhærescere volebat summitati lineæ primæ, quippe quæ præstantissima illius pars est, & tamen pars ista, terminis Principii Emanativi nimis propinqua esset; hinc linea hæc secunda parti isti adhærere non poterat ob nimiam excellentiam ejus: unde adhærebat medietati lineæ, ubi finis partis primæ est: cumque pars ista prima lineæ, quæ à puncto deflectebat, ascenderet prope Infinitum, lumen ejus augebatur, unde descendere

ו	יל מן סע פץ קר שת אב גר הו זח טך
ד	ים נס עף צק רש תא בג דה וז חט כל
ה	ין סע פץ קר שת אב גר הו זח טך לם
י	יס עף צק רש תא בג דה וז חט כל מן
ו	יע פץ קר שת אב גר הו זח טך לם נס
י	יפ צק רש תא בג דה וז חט כל מן סע
ו	יץ קר שת אב גר הו זח טך לם נס עף
ה	יק רש תא בג דה וז חט כל מן סע פץ
י	יר שת אב גר הו זח טך לם נס עף צק
יה	וש תא בג דה וז חט כל מן סע פץ קר

Nomen סג

י	ית אב גר הו זח טך לם נס עף צק רש
ו	יא בג דה וז חט כל מן סע פץ קר שת
ד	יב גר הו זח טך לם נס עף צק רש תא
ה	יג דה וז חט כל מן סע פץ קר שת אב
י	יד הו זח טך לם נס עף צק רש תא בג
ו	יה וז חט כל מן סע פץ קר שת אב גר
א	יו זח טך לם נס עף צק רש תא בג דה
ו	יז חט כל מן סע פץ קר שת אב גר הו
ה	יח טך לם נס עף צק רש תא בג דה וז
י	יט כל מן סע פץ קר שת אב גר הו זח

Cap. XVI.

Nomen ע"ב

כת Persona Malchuth. Cath.

י	כל מן סע פץ קר שת אב גד הו זח טי
ו	כם נס עף צק רש תא בג דה וז חט יל
ד	כן סע פץ קר שת אב גר הו זח טי לם
ה	כס עף צק רש תא בג דה וז חט יל מן
י	כע פץ קר שת אב גר הו זח טי לם נס
ו	כפ צק רש תא בג דה וז חט יל מן סע
י	כץ קר שת אב גר הו זח טי לם נס עף
ו	כק רש תא בג דה וז חט יל מן סע פץ
ה	כר שת אב גר הו זח טי לם נס עף צק
י	כש תא בג דה וז חט יל מן סע פץ קר
יה	כת אב גר הו זח טי לם נס עף צק רש

Nomen סג

י	כא בג דה וז חט יל מן סע פץ קר שת

ככ

כב גר הו זח טי לם נס עף צק רש תא ו
כג דה וז חט יל מן סע פץ קר שת אב ד
כד הו זח טי לם נס עף צק רש תא בג ח
כה וז חט יל מן סע פץ קר שת אב גר י
כו זח טי לם נס עף צק רש תא בג דה ו
כז חט יל מן סע פץ קר שת אב גר הו א
כח טי לם נס עף צק רש תא בג דה וז ו
כט יל מן סע פץ קר שת אב גר הו זח ה
כי לם נס עף צק רש תא בג דה וז חט י

§. 2. Hucusque 231. portæ antrorſum ſcriptæ: Sed à Lamed & ulteriùs ſequuntur 231. portæ retrorſum ſcriptæ; ubi Alphabetum Albam invertitur, ſicut videbis.

§. 3. Sic quoque nomina מ״ה & ב״ן hîc retrò accedunt à Lamed & ulteriùs: nec non literæ ו״ה è Nomine: hæc enim poſtrema pars Nominis ו״ה locatur in vitalitate & centro iſtarum literarum à Lamed usque ad Tav. Quod nota.

Cap. XVII.

Nomen מ״ה לא Perſona Kether, retrorſum. La.

לם נס עף צק רש תא בג דה וז חט יך י
לן סע פץ קר שת אב גר הו זח טי כם ו
לס עף צק רש תא בג דה וז חט יך מן ד
לע פץ קר שת אב גר הו זח טי כם נס ה
לף צק רש תא בג דה וז חט יך מן סע א
לץ קר שת אב גר הו זח טי כם נס עף ו
לק רש תא בג דה וז חט יך מן סע פץ א
לר שת אב גר הו זח טי כם נס עף צק ו
לש תא בג דה וז חט יך מן סע פץ קר ה
לת אב גר הו זח טי כם נס עף צק רש א
לא בג דה וז חט יך מן סע פץ קר שת י״ה

Nomen ב״ן

לב גר הו זח טי כם נס עף צק רש תא י
לג דה וז חט יך מן סע פץ קר שת אב ו
לד הו זח טי כם נס עף צס רש תא בג ד
לה וז חט יך מן סע פץ קר שת אב גר ה
לו זח טי כם נס עף צק רש תא בג דה ה
לז

לז חט יך מן סע פץ קר שת אב גר הו ו
לח טי כם נס עף צק רש תא בג דה וז ו
לט יך מן סע פץ קר שת אב גר הו זח ה
לי כם נס עף צק רש תא בג דה וז חט ה
לך מן סע פץ קר שת אב גר הו זח טי

Cap. XVIII.

Nomen מה״ מב Persona Chochmah, retrorsum. Mab.

מן סע פץ קר שת אב גר הו זח טי כל י
מס עף צק רש תא בג דה וז חט יך לן ו
מע פץ קר שת אב גר הו זח טי כל נס ד
מף צק רש תא בג דה וז חט יך לן סע ה
מץ קר שת אב גר הו זח טי כל נס עף א
מק רש תא בג דה וז חט יך לן סע פץ ו
מר שת אב גר הו זח טי כל נס עף צק א
מש תא בג דה וז חט יך לן סע פץ קר ו
מת אב גר הו זח טי כל נס עף צק רש ה
מא בג דה וז חט יך לן סע פץ קר שת א
מב גר הו זח טי כל נס עף צק רש תא וה

Nomen בן

מג דה וז חט יך לן סע פץ קר שת אב י
מד הו זח טי כל נס עף צק רש תא בג ו
מה וז חט יך לן סע פץ קר שת אב גר ד
מו זח טי כל נס עף צק רש תא בג דה ה
מז חט יך לן סע פץ קר שת אב גר הו ה
מח טי כל נס עף צק רש תא בג דה וז ו
מט יך לן סע פץ קר שת אב גר הו זח ו
מי כל נס עף צק רש תא בג דה וז חט ה
מך לן סע פץ קר שת אב גר הו זח טי ה
מל נס עף צק רש תא בג דה וז חט יך

Cap. XIX.

Nomen מה״ נג Persona Binah, retrorsum. Nag.

נס עף צק רש תא בג דה וז חט יך לם י
נע פץ קר שת אב גר הו זח טי כל מס ו

כף

נף צק רש תא בג דה וז חט יך למ כע ד
נץ קר שת אב גד הו זח טי כל מס עף ה
נק רש תא בג דה וז חט יך למ סע פץ א
נר שת אב גד הו זח טי כל מס עף צק ו
נש תא בג דה וז חט יך לם סע פץ קר א
נת אב גד הו זח טי כל מס עף צק רש ו
נא בג דה וז חט יך לם סע פץ קר שת ה
נב גת הו זח טי כל מס עף צק רש תא א
נג דה וז חט יך לם וסע פץ קר שת אב **וה**

Nomen **בן**
נד הו זח טי כל מס עף צק רש תא בג י
נה וז חט יך לם סע פץ קר שת אב גד ו
נו זח טי כל מס עף צק רש תא בג דה ד
נז חט יך לם כע פץ קר שת אב גד הו ה
נח טי כל מס עף צק רש תא בג דה וז ה
נט יך לם סע פץ קר שת אב גד הו זח ו
ני כל מס עף צק רש תא בג דה וז חט ו
נך לם כע פץ קר שת אב גד הו זח טי ה
נל מס עף צק רש תא בג דה וז חט יך ה
נם סע פץ קר שת אב גד הו זח טי כל

Cap. XX.

Nomen **מה** סד Persona Daath, retrorsum. Sad

סע פץ קר שת אב גד הו זח טי כל מן י
סף צק רש תא בג דה וז חט יך לם נע ו
סץ קר שת אב גד הו זח טי כל מן עף ד
סק רש תא בג דה וז חט יך לם נע פץ ה
סר שת אב גד הו זח טי כל מן עף צק א
סש תא בג דה וז חט וך לם נע פץ קר ו
סת אב גד הו זח טי כל מן עף צק רש א
סא בג דה וז חט יך לם נע פץ קר שת ו
סב גד הו זח טי כל מן עפ צק רש תא ה
סג דה וז חט יך לם נע פץ קר שת אב א
סד הו זח טי כל מן עף צק רש תא בג **וה**

Nomen **בן**
סה וז חט יך לם נע פץ קר שת אב גד י
סו זח טי כל מן עף צק רש תא בג דה ו
סז.

Cap. XXII.

פּ Persona Geburah, retrorsum, per Gematriam אלהים id est, 86.

Nomen מַּה

פץ קר שת אב גד הו זח טי כל מן סע י
פק רש תא בג דה וז חט יך לם נס עץ ו
פר שת אב גד הו זח טי כל מן סע צק ד
פש תא בג דה וז חט וך לם נס עץ קר ה
פת אב גד הו זח טי כל מן סע צק רש א
פא בג דה וז חט יך לם נס עץ קר שת ו
פב גד הו זח טי כל מן סע צק רש תא א
פג דה וז חט יך לם נס עץ קר שת אב ו
פד הו זח טי כל מן סע צק רש תא בג ה
פה וז חט יך לם נס עץ קר שת אב גד א
פו זח טי כל מן סע צק רש תא בג דה וה

Nomen בַּן

פז חט יך לם נס עצ קר שת אב גד הו י
פח טי כל מן סע צק רש תא בג דה וז ו
פט יך לם נס עץ קר שת אב גד הו זח ד
פי כל מן סע צק רש תא בג דה וז חט ה
פך לם נס עץ קר שת אב גד הו זח טי ה
פל מן סע צק רש תא בג דה וז חט יך ו
פם נס עץ קר שת אב גד הו זח טי כל ו
פן סע צק רש תא בג דה וז חת יך לם ה
פס עץ קר שת אב גד הו זח טי כל מן ה
פע צק רש תא בג דה וז חט יך לם נס

Cap. XXIII.

צו Persona Tiphereth, retrorsum, per Gematriam אל אדני

Nomen מַּה

צק רש תא בג דה וז חט יך לם נס עף י
צר שת אב גד הו זח טי כל מן סע פק ו
צש תא בג דה וז חט יך לם נס עף קר ד
צת אב גד הו זח טי כל מן סע פק רש ה
צא בג דה וז חט יך לם נס עף קר שת א
צב גד הו זח טי כל מן סע פק רש תא ו
צג

צג דה וז חט יך לם נס עף קר שת אב	א
צד הו זח טי כל מן סע פק רש תא בג	ו
צה וז חט יך לם נס עף קר שת אב גד	ה
צו זח טי כל מן סע פק רש תא בג דה	א
צז חט יך לם נס עף קר שת אב גד הו	יה
	Nomen בן
צח טי כל מן סע פק רש תא בג דה וז	י
צט יך לם נס עף קר שת אב גד הו זח	ו
צי כל מן סע פק רש תא בג דה וז חט	ד
צך לם נס עף קר שת אב גד הו זח טי	ה
צל מן סע פק רש תא בג דה וז חט יך	ה
צם נס עף קר שת אב גד הו זח טי כל	ו
צן סע פק רש תא בג דה וז חט יך לם	ו
צס עף קר שת אב גד הו זח טי כל מן	ה
צע פק רש תא בג דה וז חט יך לם נס	ה
צף קר שת אב גד הו זח טי כל מן סע	

CAP. XXIV.

קח Persona Daath, retrorsum.

	Nomen מה
קר שת אב גד הו זח טי כל מן סע פץ	י
קש תא בג דה וז חט יך לם נס עף צר	ו
קת אב גד הו זח טי כל מן סע פץ רש	ד
קא בג דה וז חט יך לם נס עף צר שת	ה
קב גד הו זח טי כל מן סע פץ רש תא	א
קג דה וז חט יך לם נס עף צר שת אב	ו
קד הו זח טי כל מן סע פץ רש תא בג	א
קה וז חט יך לם נס עף צר שת אב גד	ו
קו זח טי כל מן סע פץ רש תא בג דה	ה
קז חט יך לם נס עף צר שת אב גד הו	א
קח טי כל מן סע פץ רש תא בג דה וז	וה
	Nomen בן
קט יך לם נס עף צר שת אב גד הו זח	י
קי כל מן סע פץ רש תא בג דה וז חט	ו
קך לם נס עף צר שת אב גד הו זח טי	ד
קל מן סע פץ רש תא בג דה וז חט יך	ה
קם נס עף צר שת אב גד הו זח טי כל	ה
קן סע פץ רש תא בג דה וז חט יך לם	ו
קס	

קס עף צר שת אב גר הו זח טי כל מן ו
קע פץ רש תא בג דה וז חט יך לם נס ה
קף צר שת אב גד הו זח טי כל מן סע ה
קץ רש תא בג דה וז חט יך לם נס עף

Cap. XXV.

Nomen מ״ה רט Persona Hod, retrorsum.

רש תא בג דה וז חט יך לם נס עף צק י
רת אב גד הו חז טי כל מן סע פץ קש ו
רא בג דה וז חט יך לם נס עף צק שת ד
רב גד הו זח טי כל מן סע פץ קש תא ה
רג דה וז חט יך לם נס עף צק שת אב א
רד הו זח טי כל מן סע פץ קש תא בג ו
רה וז חט יך לם נס עף צק שת אב גח א
רו זח טי כל מן סע פץ קש תא בג דה ו
רז חט יך לם נס עף צק שת אב גד הו ה
רח טי כל מן סע פץ קש תא בג דה וז א
רט יך לם. נס עף צק שת אב גד הו זח

Nomen ב״ן וה

רי כל מן סע פץ קש תא בג דה וז חט י
רך לם נס עף צק שת אב גד הו זח טי ו
רל מן סע פץ קש תא בג דה וז חט יך ד
רם נס עף צק שת אב גד הו זח טי כל ה
רן סע פץ קש תא בג דה וז חת יך לם ה
רס עף צק שת אב גד הו זח טי כל מן י
רע פץ קש תא בג דה וז חט יך לם נס ו
רף צק שת אב גד הו זח טי כל מן סע ה
רץ קש תא בג דה וז חטיך לם נס עף ה
רק שת אב גד הו זח טי כל מן סע פץ .

Cap. XXVI.

Nomen מ״ח שי Persona Jesod, retrorsum.

שת אב גד הו זח טי כל מן סע פץ קר י
שא בג דה וז חט יך לם נס עף צק רת ו
שב גד הו זח טי כל מן סע פץ קר תא ד

שג דה וז חט יך לם נס עף צק רת אב ה
שד הו זח טי כל מן סע פץ קר תא בג א
שה וז חט יך לם נס עף צק רת אב גד ו
שו זח טי כל מן סע פץ קר תא בג דה א
שז חט יך לם נס עף צק רת אב גד הו ו
שח טי כל מן סע פץ קר תא בג דה וז ה
שט יך לם נס עף צק רת אב גד הו זח א
שי כל מן סע פץ קר תא בג דה וז חט וה

Nomen בן

שך לם נס עף צק רת אב גד הו זח טי י
של מן סע פץ קר תא בג דה וז חט יך ו
שם נס עף צק רת אב גד הו זח טי כל ד
שן סע פץ קר תא בג דה וז חט יך לם ה
שס עף צק רת תב גד הו זח טי כל מן ה
שע פץ קר תא בג דה וז חט יך לם נס ו
שף צק רת אב גד הו זח טי כל מן סע ו
שץ קר תא בג דה וז חט יך לם נס עף ה
שק רת אב גד הו זח טי כל מן סע פץ ה
שר תא בג דה וז חט יך לם נס עף צק

Cap. XXVII.

Nomen מה

תך Persona Malchuht, retrorsum.

תא בג דה וז חט יך לם נס עף צק רש י
תב גד הו זח טי כל מן סע פץ קר שא ו
תג דה וז חט יך לם נס עף צק רש אב ד
תד הו זח טי כל מן סע פץ קר שא בג ה
תה וז חט יך לם נס עף צק רש אב גד א
תו זח טי כל מן סע פץ קר שא בג דה ו
תז חט יך לם נס צף עק רש אב גד הו א
תח טי כל מן סע פץ קר שא בג דה וז ו
תט יך לם נס עף צק רש אב גד הו זח ה
תי כל מן סע פץ קר שא בג דה וז חט א
תך לם נס עף צק רש אב גד הו זח טי יה

Nomen בן

תל מן סע פץ קר שא בג דה וז חט יך ו
תם נס עף צק רש אב גד הו זח טי כל ו
תן סע פץ קר שא בג דה וז חת יך לם ד

תס

תס עפ צק רש אב גד הוזח טי כל מן ה
תע פץ קר שא בג דה וז חט יך לם נס ה
תף צק רש אב גד הו זח טי כל מן סע ו
תץ קר שא בג דה וז חט יך לם נס עף ו
תק רש אב גד הו זח טי כל מן סע פץ ה
תר שא בג דה וז חט יך לם נס עף צק ה
תש אב גד הו זח טי כל מן סע פץ קר

§. 2. Hactenus expansæ sunt 231. portæ, antrorsum & retrorsum suprà dictæ: ubi literæ tam justè sunt dispositæ, ut quælibet secum habeat bis 231. literas juxta numerum נתיב. Sed & Alphabeta extenduntur usque ad numerum 231. portarum anteriorum, & 231. portarum posteriorum. Nomen autem vadit & exsculpitur cum ipsis in 4. plenitudinibus suis עב סג מה בן Relinquitur tamen Alphabetum unum, cui non est facultas prodire in lineas, Est, fuit & erit, ob rationem, de qua infrà, juxta id quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Omnibus dedisti socium, mihi autem non dedisti socium. Respondit Sanctus ille Benedictus: Congregatio Israël erit socia tua &c. Vide infra. Portæ 462.

§. 3. Demonstratio 2. horum peti potest à Traditis Libri Jezirah cap. 2. Mischnah 2. *Viginti & duas literas exsculpsit, excidit & ponderavit, & permutavit, & combinavit; formavit cum eis Nephesch omnis formati, & Nephesch omnis formandi.* Sensus est: *Exsculpsit eas*; hæc est sculptura, cujus meminit Liber Sohar: Sculpsit sculpturas suas in puritate excelsa. Sculpsit enim sculptione quadam unamquamque literarum Alphabeti, ita ut literæ ibi revera prominerent, factæque essent quasi undiquaque cœlo fuissent sculptæ, donec litera ipsa extaret per se. Literæ autem enatæ ex qualibet Alphabeti litera ad instar areolæ Horti effiguratæ erant circa sculpturam literæ fundamentalis: non aliter atque qui arat pulvillos, arat foditque ex parte una, donec latus istud exurgat; ad hunc modum instituebatur sculptura illa circa literas, donec corpus literarum per se protuberaret. Explicatio textus Libri Jezirah c. 2. Mischna 2.

§. 4. Deinde accipiebat literas, easque ad instar coronæ literis ex se progeneratis apponebat, singulisque viginti duas tribuebat, unam post aliam sumendo א deinde ב; sicut in muro ordinatur lapis supra lapidem: ita lapides literarum, quæ excisæ erant è corporibus literarum, quæ vocantur rota in sphæra sua; provolvebat de combinatione in combinationem, quasi murum ex illis faciens & ædificium validum admodum. Quilibet autem lapis excindebatur è monte; antequam enim exscinderetur, non nisi mons vocabatur; facta autem excisione è monte vocatur lapis. Deinde multi sumuntur lapides, multæque inde struuntur domus vel murus; Sic juxta hoc simile & ibi: Ideoque dicitur: Sculpsit eas, excidit eas.

§. 5. Mox addit, *Ponderavit eas*: nimirum quasi in libra, ita ut pondus non deficeret, sed esset perfectum. Singulæ autem literæ in multis combinationibus habent 22. literas; Hæc est rota, quæ semper cum ipso procurrit, suntque rotæ vehiculi semper circumvolutæ quàm perfectissimè, nullo existente defectu quoad axem perfectissimam 22. literarum.

§. 6. Porrò addit, *Permutavit eas*. Hîc adhibetur phrasis Themuræ sive inversionis anterioris & posterioris in Alphabeto אל בם ex quo fit לא מב &c. Et huc pertinet quod dicitur Lev. 27, 10. *Non commutabit bonum in malum, & si commutando commutaverit, erit & illud & commutatatio ejus sanctitas.* Ibi enim nullum omnino malum est, sicut dicitur Thren. 3, 38. *De ore Altissimi non egredientur mala & bonum.*

§. 7. Mox subjungit, *Combinavit eas*; ne erres opinione tua dicendo, illas aliter mutatas esse; ut in permutatione hac nihil relinqueretur de statu priori, sicut humanæ sunt mutationes in permutationibus mercatoriis; sed combinavit eas mysterio combinationis, ita ut non omitteretur vel deficeret litera una.

§. 8. Per combinationem hanc literarum *formavit* in illis *Nephesch* seu Psychen *omnis formati*: Nam per literas istas Bar Abhan & Bar Urian multa poterant scientes vires earum; ut per eas facerent & procrearent hominem quendam, massam terream virginem, ut notum est iis, qui talia tractant: Et sic quoque vitula triennis Abie & Rabba.

Confer Sanhedr. fol. 65. b.

§. 9. Tandem ait; Et creaturus est per illas *omne formatum*, id est, per revolutionem; imò & resuscitatio mortuorum illorum beneficio fiet; & hæc est mens Mischnæ in Sepher Jezirah c. 2. sect. 4. *Viginti duæ literæ fundamenti fixæ in rota in 231. portis, & vertitur rota antè & retrò. Et hujus rei signum est; in bonis nihil supra* ענג, *& in malis nihil infra* נגע. Sensus est: Viginti duas literas esse fundamentum structuræ ædificii ex his lapidibus: Et isti superstructæ sunt combinationes 231. portarum fixarum in rota combinationum ejus: Istæ moventur in rota, vertiturque antè & retrò אל בם Alphabeticum. Sic etiam numerus 231. & signum ejus: non est supra in bonis præ ענג horum verborum עדן נהר גן Eden fluvius horti; antrorsum & si invertatur ענג quod denotat Benignitatem & Miserationes in נגע plaga, ut disponatur retrorsum, judicium denotabit.

§. 10. Et sic intelliges aliquantum operationes ex hinc provenientes, & mutationem è combinationibus ortam ad creandum membra judicii & miserationum.

§. 11. Et hinc intelliges, quod sequitur in Mischnah his verbis: *Quomodo ponderavit & permutavit eas? Aleph cum omnibus & omnes cum Aleph, Beth cum omnibus, & omnes cum Beth: Et retrovertitur quoque quod abfit.*

Inde

Inde patet, omne formatum & omnem Sermonem comprehendi & prodire è Nomine uno. Hactenus Mischnah. Sensus est, Aleph combinari cum omnibus literis & omnes cum ipso i.e. in omni combinatione non tantùm hanc literam esse, sed omnes literas circumvolvi cum tota combinatione, & Nomen circumvolvi cum ipsis comprehendens omnia. Unde patet omnes formationes, quæ per Ipsum possunt edi, comprehendi in ista combinatione; & omnem sermonem nominum prodeuntium ex hoc Nomine, quod omnia comprehendit, & omnes voces linguæ & nomina quæ extrahuntur & creantur ex istis, prodire è Nomine uno, quod est Nomen הויה quod comprehendit omnes 231. portas. Et hæc sufficiant.

Cap. XXVIII.

§. 1. Jam scito de Alphabeto primo Personæ אל, quomodo extendatur lumen ejus, & quare lineæ singularum literarum hac procedant via & figura in rectum & obliquum, & quomodo postea generetur similitudo & imago ejus, usque ad finem omnium literarum Alphabethi. De Alphabetis cujusque Personæ.

§. 2. Incipiemus autem à litera Aleph, quæ fit ex 100. punctis, sicut quælibet litera alia. Quæstionem autem moverunt Majores nostri, quare non inchoaverit creationem literarum à litera Jod, quoniam & ipsa punctum est, & quidem prima omnium: Scito ergo in singulis punctis, cùm propinqua sunt Infinito, admodum augeri lucem; propter lucem illam magnam igitur repente descendebat ex eo linea quædam, quæ linea ascendere volebat fruique luce Infiniti, sicut punctum ipsum: sed deflectebat ab eo ad distantiam quasi duorum punctorum, unde summitas lineæ separabatur à litera Jod, & ascendebat via obliqua sursum præ pudore, quod prævaricata esset; unde non firmo gradu ascendebat rectà, sed sursum pergebat oblique. Et quia punctum illud semper est in actu causandi, hinc & porrò Lux quidem descendebat ab eo, sed non adeo magnæ sicut ab initio, propter lumen lineæ, ab ipso prodeuntis. Hoc autem lumen secundum, quod è puncto suprà dicto descendit, semper adhæret lineæ illi; quoniam linea deflectit à recto, unde punctum semper procedit cum linea. Nam quoniam linea prima separabatur à puncto, ascenditque sursum, hinc punctum iterum è luce sua producere volebat lineam secundam, quæ descendebat & adhærebat lineæ primæ. Et quoniã linea secunda adhærescere volebat summitati lineæ primæ, quippe quæ præstantissima illius pars est, & tamen pars ista, terminis Principii Emanativi nimis propinqua esset; hinc linea hæc secunda parti isti adhærere non poterat ob nimiam excellentiam ejus: unde adhærebat medietati lineæ, ubi finis partis primæ est: cumque pars ista prima lineæ, quæ à puncto deflectebat, ascenderet prope Infinitum, lumen ejus augebatur, unde descendere

non poterat nisi via recta. Descendit ergo à summitate lineæ via recta ad illum usque locum, ubi diminuitur finis lineæ; non eninrtransire penitus poterat propter puncta quæ infra ipsam. Infinitum autem circumdabat illas & Influentia augebatur in fine lineæ, descendentis è summitate lineæ, quæ ascenderat; cumque deorsum se extendere nequiret, in latere se extendebat, hinc atque illinc. Et hoc est Daleth, quod sub Aleph est.

Cap. XXIX.

§. 1. Et jam explicabo literam Beth. Scito ergo quód punctum Jod se extenderit in latitudinem versus dextrum latus usque ad locum termini sui, qui est digitus super digito in quadrato.

Mysterium Phylacteriorum.

§. 2. Et propterea phylacteria ministerii magni ita confecta sunt, ut quælibet litera sit in distantia digiti super digito: Et mysterium connotat nomen אהוה quod in plenitudine sua (אלף הי ואו הי) idem valet quod אצבע digitus. Suntque in manibus Arich quæ tectæ sunt per Abba ve Imma. Et hoc est mysterium Thphillin juxta mentem Rabbénu Fam. Et deducuntur è mundo vestimenti per filum Infiniti, quod descendit super caput Arich Anpin, & vivificat omnes mundos.

§. 3. Et tempore beneplaciti, Seir ab ipsis literis participat, & in specie hora Minchæ Sabbathicæ; de qua dicitur: Psal. 69, 14. *Et ego precor ad te Domine tempore beneplacıti.*

§. 4. Et quoniam suprà dictum Jod in latitudinem extendebatur digito, hinc ipsi non erat locus, ut ulteriùs extenderetur: Et cùm linea illa extensa esset in latitudinem & non in longitudinem; sicut dictum; tum auctum fuit lumen lineæ, ut difflueret, atque sic extensa est ab eo linea quædam recta secundùm longitudinem, idque pro mensura 2. digitorum & insuper aliquantum, quia digitus unus infra terminum suum descenderat: cùm autem nec liceret, nec posset in hac extensione consistere inferiùs; regressa & conduplicata est versus tectum superius, & hinc facta litera Beth. Et cùm aliquantò longior esset, quam tectum superius, reductum est quod superaret, & facta gibbositas.

Cap. XXX.

§. 1. Quantum ad literam Gimel, scito initium ejus fuisse Jod, è quo extendebatur linea recta deorsum, quæ erat longa sicut Nun finale.

Sensus verborum in Præfatione Sohar parvi.

§. 2. Hinc responderi potest ad validam aliquam objectionem in præfatione Sohar parvi, cujus verba: Septem literæ Alphabeti sunt, quæ non coagulatæ sunt & humidæ manserunt, & creata est ex illis Lux. Sensus est:

Septem

Septem literæ Alphabeti sunt אבן קדמי lapis primus, quorum numerus æquipollet voci אור. Hinc dicitur quod ex illis creata sit Lux. Quare autẽ non sumuntur literæ Alphabeti secundum ordinem א ב ג ד ה ו ז? Respond. in dicta præfatione; Diximus quod illicò post Beth accessit punctum sub mysterio ֵ unde fiunt literæ אבן. Ideò dicit humidas fuisse nec esse coagulatas: Id innuit, quòd linea statim fuerit extensa & subitò post generationem puncti factam per compressionem.

§. 3. Imò cùm descenderent literæ, non descenderunt ordine, sed tumultuariò, hinc non sunt coagulatæ i. e. non coaluerunt, nec dispositæ sunt in statum suum. Sed redeamus ad propositum.

§. 4. Postquam Gimel extensum fuisset sicut Nun, & infra terminum suum descendisset, rediit sursum, sicut fecerat Beth: quamvis Beth haberet tectum majus; unde tectum inferius cùm duplicaretur, æquale fiebat tecto superiori: Gimel autem tectum habet parvum, unde duplicatio lineæ hujus longæ tam parva fieri non potuit atque est tectum ejus: Unde linea hæc duplicata inferior mediocris facta est, quodque erat infrà, paululum ascendit, tectùmque inferius secum traxit: Particula autem quæ remansit inferiùs, facta est cauda Gimel.

Cap. XXXI.

§. 1. Punctum Literæ Daleth distendebatur in latitudinem, consistebatque in termino suo: Postmodum autem adaucto lumine ejus circa finem latitudinis lineæ prioris recta descendebat linea altera. Si quæritur, quare linea secunda eò usque tantùm extensa fuerit, nec tam longa facta sit sicut in Gimel & in Beth: R. literam hanc cùm fieri deberet, vidisse angustias, quæ obtigerunt literis Beth & Gimel, quòd nimis longæ fuerint & transgressæ terminum suum, opusque habuerint conduplicatione: unde extra terminum suum progredi noluit; & lux illa, quæ potuisset ulteriùs descendere, extensa est in latera ejus ipsa, unde crassior facta est, quam Beth & Gimel.

Cap. XXXII.

§. 1. Et progrediamur ad literam He, cujus punctum idem planè fecit quod Daleth, nisi quòd Lux lineæ inferioris è summo tecto deductæ magna esset, & è regione sui lineam sibi similem illuminaret, ex qua linea sub Daleth locata factum est He.

§. 2. Si quæris, quare linea ista non adhæret tecto summo, sicut altera, quæ conficit Daleth? R. non aliter rem se habere, ac si homo columnam quan-

quandam ſub tecto collocet è regione lucis; tunc ſanè umbra illius non extat recta, ſed paululum obliqua, nec attingit ſummitatem tecti: Ita linea juxta pus Daleth enata in He tecto non adhæreſcit; atque ideò vocatur He, quoniam homo cùm He pronunciat, non opus habet niſi halitu tantùm citra omnem moleſtiam: Unde linea ſecunda tecto non adhærens ſine puncto nata eſt, & ſine labore atque ſaltem ex umbra lineæ primæ.

§. 3. Et ſi quæris, quare Lux Daleth in He major eſt quàm fuit in Daleth vero? ℞. id propterea factum, quòd hæc locanda eſſet in Nomine expoſito.

Janua in palatio lapidis Saphirini.

§.4. Scito autem quòd litera He locata ſit in palatio lapidis Saphiri, ubi ex umbra tecti Jod prodit, quod claudit pedem He; quæ eſt janua aperta, nec tamen aperitur niſi illi qui dignus eſt. Intra januam hanc autem 2. ſunt Angeli, quorum unus vocatur פתחון & alter סגרון quorum præfectus eſt טהריאל. Et cùm anima egreditur ex hoc mundo, aſcenditque ut intret in hortum Eden per palatium hoc lapidis Saphiri, venit Angelus טהריאל & conſiderat eam, & ſi digna eſt, innuit Pithchoni, ut aperiat januam, & dicit Jeſ. 26, 2. *Aperite portas, & ingrediatur gens juſta, cuſtodiens veritatem.* Et notificat Pithchoni, è quonam gradu ſit, utrum ſit è dominis oculorum, vel è Dominis ſtaturæ corporis, vel è Dominis colli, vel è Dominis manuum, vel pedum Dominis; Omnia enim hæc membra ſunt Mercavæ, de quibus infrà in mundo Briah.

Introitus animæ dignæ per januam illam.

Pithchonis Angeli officium.

Rachmielis officium.

§. 5. Sed ad rem. Si anima illa digna eſt, & oſtium ipſi aperitur, mox illa traditur Angelo Rachmiel, ut elevet illam per viam מקום הר ציון i. e. locum montis Zion, qui eſt hortus Eden ſuperior.

Palatium lapidis Saphiri quid.

§. 6. Res autem ſic capienda, quod palatium hoc lapidis Saphiri ſit Malchuth in Briah, quæ eſt umbra Malchuth de Aziluth. Et in medio hoc palatio eſt aulæum quoddam ad inſtar firmamenti, quod dicitur Pargud Velum. Et ex Pargud iſto vaticinati ſunt Prophetæ per ſomnium, excepto Moſe Magiſtro noſtro ſuper quo pax, qui fuit intra aulæum. In iſto Pargud autem præfectus quidam è Angelus, cui nomen Rachmiel.

Porta verſus Eurum clauſa.

§. 7. Et ex iſto palatio in palatium עצם השמים quod proximè ſuperius eſt, nimirum Jeſod in Briah, datur columna excavata, quæ eſt porta verſus Eurum, quæ clauſa eſt, nec aperitur niſi Neomeniis & Sabbathis.

Taharielis munus.

§.8. Porrò anima quoque ex hoc mundo aſcendens primum examinatur à Tahariele (quod nomen טהריאל per Gematriam æquipollet voci נהר fluvius, juxta Gen. 2, 10.)

§. 9. Et ſi invenitur pura, præcipit Pithchoni, qui ipſi aperit, ſtatimque eam tradit Rachmieli: Qui Angelus ſi ipſam viderit puram, confeſtim ipſi excavatam aperit columnam.

Zadkielis munus.

§. 10. Zadkiel autem Angelus, qui ibi eſt, veſtit ipſam tunica Magiſtrorum

strorum, quæ consistit è Lege atque Præceptis, quas fecerat in hoc mundo: Et ex illa vest apparent opera ejus superius.

§. 11. Scito autem columnam hanc excavatam esse Nomen Essentiæ & Dominii, unam scil. literam ex quolibet nomine: Quanquam hîc etiam sunt nomina 3. colorum, nimirum album, quod est Nomen אהיה: flavum quod est Nomen יהוה & aliud ad rubrum tendens, quod est Nomen אלהים. Transmittuntur autem animæ per cochleam hanc, ne ipsas videant cortices ipsisque prævaleant. *Porta dicta sive columna excavata quid.*

§. 12. In media autem hac columna Angelus quidam præfectus est Sahariel nomine, qui acceptam hanc animam ulterius elevat in palatium Ezem haschamaim, quod est Jesod in Briah, umbra de Jesod Aziluthico: ibi collocant eam loco decenti. *Saharielis munus.*

§. 13. Si autem quod absit, in illa quicquam reperiatur indecens, è vestigio traditur Perditoribus, qui sunt in palatio corticum è regione lapidis Saphiri. Et in hæc palatia corticum ingressus est Noach, ut illa videret; & quidem ferè in errorem deductus fuisset, sicut scribitur Gen. 9, 21. *Et bibit de vino & inebriatus est, & discooperuit se:* Ubi innuitur, quod adhæserit istis, & isti polluerint eum, & detexerint nuditatem ejus: id quod propterea factum, quòd interdiu rem habuerit cum uxore. Et palatium hoc est Gomer, filia Diblaim, quæ fuit mulier fornicationum, quam duxit Hoscheah, ex præcepto Domini; ad denotandum, quòd populus adhæreret palatio huic in mundo. *Palatium corticum pro animabus impuris.* *De introitu animarũ medii generis.*

§. 14. Si autem anima hæc medii est generis, Angelus Tahariel ipsam introducit coram 71. Sanhedrin, ubi Metatron est pater domus judicii, ubi judicialiter de ipsa inquirunt: Et si reperta fuerit innocens in judicio, traditur Rachmieli; & Rachmiel super judicio inquirit, aperitque ipsi duas portas, unam versus hortum Eden & alteram versus Gehennam. Ex illa videt lucem magnam magnamque voluptatem, in qua degunt justi; & à Luce illa, quæ in cujuslibet justi tabernaculo ipsam percellit, ita ut pudefiat ab operibus suis malis & ita sit expiatio iniquitatum ejus. Ex altera autem porta sinistri lateris Gehennam videt, & quomodo impii ibi judicentur, unde terretur; qui ipse pavor etiam expiat iniquitates ejus. *Taharielis munus.* *Rachmielis munus.*

§. 15. Et si pœnitens iste plorat super peccatis suis, tunc aperiunt ipsi portam Lachrymarum; quod est spatium illud inter tectum literæ He ejusq; lineam dehiscentem ab umbra factam; & ista porta, Lachrymarum porta appellatur. *Porta Lacrymarum, quid.*

§. 16. Cumque introducta est in portam hanc, Rachmiel illam accipit, ipsique locum montis Zion aperit, quæ est columna excavata; ubi Sahariel ipsam susceptam consolatur, fenestram eidem aperiens, ut ipsi quasi oriatur Sol justitiæ & sanans, id est, cùm anima hæc ascendit in palatium *Saharielis munus.*

Ezem haſchamaim, duæ ibi ſunt portæ, quarum una ſanatur anima ab angore, qui ſupervenerat ipſi ſive in vita ſive in morte ejus, ubi ſanatur à doloribus ſuis: Porta autem altera advehit ipſi ſpiritum vitæ ex arbore vitæ, quæ facultatem ipſi largitur, ut tolerare poſſit magnam illam voluptatem, qua frui debet ex ſplendore Schechinæ.

Cap. XXXIII.

§. 1. Punctum literæ Vav fiebat linea retrò verſum, & infrà tendens: ipſique non erat usque adeò magna illuminatio, ut poſſet egredi extra terminum ſuum.

Cap. XXXIV.

§. 1. Litera Sain eſt Jod ſuper Vav: nempe poſtquam Jod lineam fecerat retrorſum, rediit & inſedit ſummitati ejus: Id quod in Sohar his verbis innuitur: Sain eſt Jod ſuper Vav.

Cap. XXXV.

§. 1. De Litera Cheth ſcito, quòd facta ſit ex duobus punctis æquipollentibus uni, eo quod eſſent geminæ. Et è duobus his punctis facta ſunt duo Sain ſicut diximus. Et illa duo puncta primùm fuerunt unum, quæ poſtmodum diviſa ſunt in duo. Gibboſitas autem media eſt punctum illud, quod quia in 2. Sain dividitur, & illa demittit verſus 2. latera, hinc tenuis relinquitur gibboſitas, quoniam inde dimittitur lux, ſicut dictum. Et quoniam Cheth eſt fœmina, hinc indigitat duas gemellas Hebelis, quæ ſunt Rachel & Leah.

Cap. XXXVI.

§. 1. Teth litera facta eſt è duobus punctis geminis, mare & fœmina. Fœmina eſt Nun literæ Teth; ſed Sain literæ Teth eſt maſculus, obvertuntque ſibi facies. Et Nun quidem, quæ eſt fœmina, ſimplex erat & duplicata eſt atq; incurvata ob duas cauſas: primò, ne transgrederetur terminum ſuum; & deinde ut adhæreret maſculo, quod eſt Sain. Sain autem maſculus extendebatur deorſum & hærebat in curvatura ejus. Ipſa vero quoque extendebat ſub capite illius lineam ſub myſterio manus quaſi ſuſceptura illum: & hæc eſt manus extenſa ad accipiendum converſos.

§. 2. Denotatur etiam in illa, quomodo ſe gerat pœnitens, qui incurvat caput ſuum & extendit manus ſuas.

§. 3. Et ſcito hæc duo marem & fœminam in iſta litera eſſe myſterium tribuum, qui ſinguli cum gemella ſua prodibant, unde in illis non repe-riuntur literæ ט״ ח״. Et ſi dicis de ח״ quidem quæ eſt fœmina, id concedi; reſtare autem quæſtionem, quare ט quod eſt mas & fœmina ipſique aſſi-milatur, inter ipſos non inveniatur; Reſpondetur, duas illas geminas per Cheth deſignatas, cauſam fuiſſe cædis Hebel, factumque Chet cum Teth, unde חט״ ita ut etiam Teth deſignet Cain, quod cum ipſo prodiret gemina ejus, & ipſe occidit Hebel, & accepit duas geminas, & ex iis genuit חט״: unde nec Chet nec Teth eſt inter tribus.

Myſterium tribuum, in quibus non reperitur חט״.

Cap. XXXVII.

§. 1. Litera Jod quæ punctum ipſum, facta eſt principium, medium & finis; imò ipſa etiam principium Decadum & finis unitatum atque ideò redit in unum. Atque ſic Kuph ſe habet inter decades, quia continet decies decem. Signi autem loco habeas Alphabetum אי״ק בכ״ר גל״ש, ubi Jud denotat denarium, quoniam ipſi eſt initium, medium & finis; Noſti autem quod ipſum quoque principium includat initium, medium & finem, & ſic omnia tria, unde novem, quibus ſi addis Jud ipſum, ecce decem.

Cap. XXXVIII.

§. 1. Litera Caph tendebat è puncto ſuo in latus dextrum, & ex illo deſcendebat linea in longum progreſſa ultra terminum ſuum, atque duplicata ſive incurvata: & quia mox incurvabatur, quam primùm ſe terminum ſupergreſſam videret, ideò meruit poni in initio כת״ר.

Cap. XXXIX.

§. 1. De Litera Lamed ſcito, quod Æn Soph facta compreſſione ſurſum aſcenderit ſupra ſummitatem veſtimenti: illud vero punctum Æn Soph, quod veſtimento vitam dedit ſub myſterio Neſchannæ, pòſtmodum veſtigium impreſſit ſummitati veſtis, quod ipſum veſtigium etiam punctum eſt; & hoc punctum extitit ſuper ſummitate Lamed.

§. 2. Deinceps vero extenſum eſt deorſum in veſtimentum usque ad locum, ubi literarum ſummitas, quò cum proveniret, extendebatur in latus dextrum, deſcendebatque ex ipſo linea, & id eveniebat quod in Daleth.

§. 3. Et hoc eſt myſterium turris volantis in aëre; quoniam ſummitas ejus deſuper eſt inter Æn Soph & veſtimentum, ſuntq; 300. conſtitutiones deciſæ: Quia Lamed denotat 30. & quælibet continet 10. unde 300.

Turris volans in aëre.

Signum iste fuit in Cain.

§. 4. Arcanum Lamed etiam reperitur in Sohar Sect. Breschith fol. 37. in verba Gen. 4, 15. *Et posuit Dominus in Cain signum*, quod est Prov. 18, 10. *Turris fortitudinis Nomen Domini, in ipsum curret justus & exaltabitur*. Huc quoque pertinent duo illa Nomina צדיק יי quæ reperiuntur inter 12. nomina ternis literis constantia (ex hoc textu combinata, quorum figura in Sohar.) Et scito, numerum illius versus: *Turris fortitudinis &c.* æquari numero Lamed in plenitudine ejus & plenitudinis plenitudine, nimirum ita: למ״ד מ״ם דל״ת. מ״ם מ״ם. דל״ת למ״ד תי״ו quorũ numerus est, 1672. Textus vero citatus cum די״צדיק efficiunt 1635. & 36. literæ in 12. illis nominibus suprà dictis contentæ cum generalitate faciunt 1672.

Cap. XL.

§. 1. Punctum literæ Mem magnum fuit, & in ipsum ingressa est potentia contrahendi se, finita autem contractione remanebat punctum; regressa igitur potentia comprimendi ab Æn Soph percussit medium puncti hujus, unde prodierunt adhuc 3. scintillæ in omnes ventos, & deinceps è qualibet scintilla prodiit linea, quæ coaluerunt invicem in figuram quadratam 4. lineis constantem. Deinde Lux istius percussionis aucta est intra spatium istud, quoniam virtus puncti semper consistit in medio, quamvis dispergatur circumcirca illud. Et istud punctum deflectebat in latus dextrum, eò quod esset benignitas, cumque vellet ascendere sursum, non poterat: nihilominus imprimebat vestigium, & prodibat similitudo ejus super linea dextra extrinsecus; & propter percussionem magnam, quæ facta erat, linea dextra paulatim defecit à reliquis hujus literæ. Cum autem corroboraretur linea, iterum coaluit: Cumque videret, quod non posset ascendere pro lubitu; descendit secundùm angulum lineæ dextræ, & fissa est linea dextra infrà, ita ut relinqueretur apertura, descenditque & prodiit foràs.

§. 2. Deinde autem virtute illius percussionis etiam factum est Mem clausum, quoniam dilatabatur in medio, i. e. faciebat locum vacuum intra se, unde Mem quadratum. Et quoniam debilitabatur virtus, talis percussio in hac fieri non poterat, qualis facta erat in priore.

Cap. XLI.

§. 1. Punctum literæ Nun extendebatur deorsum, cumque supergressa esset terminum suum, incurvabatur, unde Nun curvatum.

Cap. XLII.

§. 1. Punctum Literæ Nun longæ extendebatur & transcendebat termi-

terminum ſuum. Quare hoc? Quoniam omnes literæ longæ denotant judicium, eò quòd terminum tranſcendunt. Hæc autem tranſgreſſio ultra limitem fiebat per modum extenſionis, quod ſcilicet extenderetur in rectum, qualis extenſio denotat benignitatem; hinc oſtenditur, quòd juſti convertant judicium in miſerationes. Ubique enim eſt extenſio; ſive fiat judicium, ſive fiat miſeratio, ſanè extenſio fit; verùm cùm juſtis, qui attributum judicii in attributum miſerationum convertunt, iſtæ literæ conſiderantur quoad extenſionem tantùm, quæ denotat miſerationes; quoad impios verò ſeſe exerit reſpectus tranſgreſſionis ultra terminum, quæ eſt judicium citra omnem reſpectum extenſionis.

§. 2. Jamque oſtendam tibi myſterium magnum, quod non pervenit ad multos ex prioribus. Scito Nun longum quoad ſignaturam pertinere in Jeſod, quoad fundamentum in Binah: Nam litera He, quæ in Binah conſtat è denariis; denarii autem quinquies repetiti efficiunt ן 50. *Nun curvum eſt in Jeſod & in Binah.*

§. 3. Porrò ſcias, deductionem hanc literæ Nun ex He pertinere ad Jeſod Imma, nec minùs ad Jeſod Abba, quoniam Jeſod Abba ingreditur intra Jeſod Imma. Notum autem jam eſt, quod Jeſod Abba ſit longum, Jeſod Imma autem brevius: Nam Jeſod Abba quaſi triplo longius eſt, unde hujus reſpectu aliud eſt Nun breve, aliud Nun longum: Nun longum eſt in Jeſod Abba, Nun breve in Jeſod Imma, quod breve. *Nun longum in Jeſod Abba: breve in Jeſod Imma.*

§. 4. Et ſi quæras, quomodo Nun longum, quod denotat judicium perfectum, pertinere poſſit ad Abba, ubi perfectæ miſerationes; habeas loco reſponſi, quòd hoc Nun ſit ex 32. ſemitis Chochmah, quæ ſunt 32. Elohim operis creationis. Iſtæ autem in Chochmah non videntur nec operantur, quoniam ibi ſunt miſerationes ſimplices: Cùm verò 32. Elohim deſcendunt in Jeſod Abba, quod eſt חי vita mundorum, quæ exiſtit tempore unionis Abba & Imma; hinc ex 32. Elohim & חי vita mundorum, id eſt 18. oriuntur 50. quæ eſt poteſtas & valor literæ ן. *Objectio ad Nun longum, & reſponſio.*

§. 5. Et cum Jeſod Abba intrat in Jeſod Imma, & ibi invenit Nun curvum, quod denotat, ſi ita dicere licet, locum poni in fœmina, tunc 32. & 18. de Abba ſub myſterio ן veniunt in actum; Nimirum quia Jeſod Abba longum, hinc quoque ן hic longum eſt. Deinde autem Jeſod Abba etiam denotatur per ו. Cùm ergo intrat in Jeſod Imma, & ibi invenit Nun curvum, tunc ſanè Vav & Nun curvum concurrunt; & quia deinde 32. & 18. in Jeſod Abba extenduntur, unde Nun longum, hinc fit נון Nun. Hinc venit, quòd volenti ſcribere Nun inſerendum ſit Vav inter duo Nun, quibus innuitur Jeſod Abba, ſicut dictum. *Cur Vav in Plenitudine τȣ Nun.*

§. 6. Occurrit tamen etiam reſponſio alia, quam tradit R. Schimeon Jochaides, ſuper quo pax, in Idra נשא his verbis: Triginta duæ ſemitæ Chochmah, quando ſunt in Abba, non aperiuntur; ſed quando deſcendunt in Seir, diſpeſcuntur in 32. tramites Sapientiæ. Senſus eſt: Triginta *Reſponſio alia ex Jochaide.*

ginta duo Elohim, de quibus diximus, quod descendant in Jesod Abba, quod dicitur יה״ו mitigari hac conjunctione, fierique ן: Et quanquam illi 32. sint radix judicii; atque etiam ן sit judicium; nihilominus ibidem opus suum non operantur, quia Jesod Abba miserationes denotat simplices. Cùm autem descendunt in Seir, ibi operantur opus suum & dispescuntur in 32. semitas, quæ sunt ipsa 32. Elohim. Imò etiam ipsum Nun, cùm descendit in Jesod Seir, ibi non potest mitigari in יה״ו, remanet ergo ן attributum judicii perfecti.

Nun utrumque Radix est animarum R. Hammenuna & filii ejus.

§. 7. Porrò scias ex isto Nun, nimirum è radice superna ex Abba & Imma excisas esse animas R. Hammenuna Senis & filii ejus; illius animam ex Nun longo & filii ex Nun brevi. Hinc in Sohar vocatur נונא רבא Nina rabba, quod denotat piscem; Piscis autem pertinet ad mysterium Jesod; sicut enim piscis semper in mari movetur, ita Jesod semper movetur, ut affluentiam producat in Malchuth. Et radix animæ R. Hammenunæ senis fuit Jehojada, & filius ejus fuit Benajahu. Nam יה״ו reperitur in omni Seir, & est Seir inter Sephiroth, & יד״ע nempe reliqua pars nominis Jehojada alludit ad illud: Et Adam cognovit Chava uxorem suam, id est, Jesod Abba, in quo consistit cognitio inter maritum & uxorem suam. Benajahu autem est ב״ן יה״ו quod est de Jesod Seir in Imma, ubi nomen בן. Et ideò Benajahu vocatur Ben Jehojada, quia bis includit nomen ב״ן quæ sunt duo nomina הויה in plenitudine Hehin quæ efficiunt ב״ן suntque ex Jesod Binah, id est, Imma. Atque ideò mortuus est post paucos annos, cùm Benajahu perveniret ad pueritiam, quippe qui erat filius R. Hammenuna Senis, qui est Johojada: Mortuus autem est, quoniam perfecerat animam suam illo tempore. Mortuus etiam est paucis annis exactis illo tempore cùm celebris esset Benajahu propter fortia facta, quæ faciebat. Et hoc est quod dicitur in Scriptura 2. Sam. 23, 20. *Et ipse percussit Leonem in fovea in die nivis:* ubi innuitur, quod tempore nivali in nive seipsum submergeret, frigusque adhiberet contra pravam concupiscentiam, quæ ipsum incitabat atque impellebat, ne id faceret; ipse autem concupiscentiam suam subigebat. Et hæc est cædes illa, qua leonem cædebat; ille enim leo erat prava concupiscentia. Et ista sunt poma, quorum odore factus est Sanctus ille Benedictus, sicut dicitur in Sohar de isto puero: Et hæc sunt poma illa, quæ olfecit Sanctus ille Benedictus. Sensus est: sicut cùm homo olfacit aliquid, odor intra ipsum ingreditur, inque ipso includitur: ita si fas est ita dicere, se habent animæ illæ sanctæ atque puræ, & in specie illi, qui studio Mercavæ incumbunt, suntque è mundo fœminino, id est, Imma: horum odore quasi tangitur ipse, & anima eorum adhæret Schechinæ ejus.

§. 8. Et

Causa brevitatis vitæ.

§. 8. Et si quæris, quare illi, qui sunt è fœmina, non diu vivunt in hoc mundo? Resp. Sicut fœmina naturalis causa fuit mortis in mundo, ita etiam Malchuth, quæ vocatur Arbor scientiæ boni & mali, ejusque pedes descendunt in mortem, id est, pedes Malchuth, qui sunt נה״י extenduntur in mundum hunc, qui est mundus mortis & separationis; illisque animabus, quæ ex parte illius proveniunt, non est vita longa.

Jizchak pater liberatus fuit à judicio.

§. 9. Et notandum quia & Jizchak pater noster erat metrum judicii rigorosi, è cujus speciebus & Basilia est, quod propterea illius generatio referebatur ad nomen fœminæ, quæ est judicium, sicut dicitur Gen. 18, 10. *Revertendo revertar ad te secundùm tempus vitæ, & ecce filium habebit Sara uxor tua:* ubi Saræ destinatur: Unde etiam ligatus est super altare, & fermè mortuus esset, nisi Sanctus ille Benedictus dixisset ad Abraham, Gen. 17, 16. *Et etiam dabo ex ea tibi filium:* ubi eundem inseruit illi, Abrahamo scil. ut veniret in mundum masculinum: Et propterea salvabatur & vivebat. Sicut etiam scriptum est Gen. 21, 2. *Et concepit & peperit Sara Abrahamo filium:* Ubi eundem removet à Sarah & annectit Abrahamo.

Schmuel etiam servatus.

§. 10. Schmuel etiam Channæ destinatus erat, sicut dicitur 1. Sam. 1, 11. *Dederisque famulæ tuæ semen virile,* item v. 20. *Et factum est in revolutione dierum & concepit Channah, & peperit filium* &c. item v. 27. *Pro puero hoc oravi, & dedit Dominus mihi petitionẽ meam:* Unde Eli fermè occidisset eum, quoniam ederet constitutionem de mactatione &c. Et nisi Channah dixisset 1. Sam. 1, 26. *In me, Domine, pro puero hoc oravi,* quasi diceret: *In me* peccatum est, & non in ipso, & propter me condona ei. Imò nihilominùs paucis annis exactis mortuus est, cùm scil. 52. annos natus esset.

Chabakuk servatus.

§. 11. Et Chabakuk quoque destinatus erat Sunamitidi, sicut dicitur 2. Reg. 4, 16. *Ad statutum tempus istud secundùm tempus vitæ amplexaberis filium.* Et propterea mortuus est, & deinde necesse erat, ut Elischa illum deduceret in mundum masculinum, quod est Nomen 72. literarum, quod prodit ex versiculis Exod. 14, 19. 20. & 21. *Et profectus est, &c. Et venit &c. Et extendit &c.* in quibus sunt 216. literæ juxta numerum vocis חבקוק. Sicut etiam vox חבקוק duos innuit amplexus, unum scilicet matris, & alterum Elischæ.

Revolutio Chavæ in Sara, Channa, Sunamitide & Zarphitide.

§. 12. Scito autem, quod Sarah, Channah, Sunamitis & Zarphitis omnes fuerint ex revolutione Chavæ, venerintque ut restituerent præcepta de menstruis, placenta & accensione candelæ. Et Sarah quidem restituit omnia, quoad ejus fieri poterat; istud enim est quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quòd benedictionem invenerit in massa, id quod factum erat proter præceptum placentæ: Et lucernam accendit de una vespera Sabbathi in alteram: Et ratione menstruorum huc referendum, quod scriptum est Gen. 18, 11. *Cessaverat esse*

Saræ

Sara, Channa, Sunamitis & Zarphitis sunt plenitudo literarum Nominis מ״ה

Saræ consuetudo mulierum. Sed quia hoc saltem initium erat restitutionis, restitutio non fiebat pro requisitis; quare necessum erat, ut venirent 3. istæ mulieres cæteræ, quarum quælibet restitueret præceptum unum ex illis tribus. Channa restituit præceptum Nidda, quia scriptum est 1. Sam. 1, 18. *Et facies ejus ei non fuerunt ultra:* Sunamitis restituit candelam, sicut scriptum est 2. Reg. 4, 10. *Ponamusque ipsi ibi lectum & mensam, & sellam, & candelabrum:* Zarphitis autem restituit Challah, sicut scriptum est 1. Reg. 17, 14. *Cad farinæ non consumetur.*

§. 13. Signum autem quod quatuor ipsi viri Jizchak, Schmuel, Chabakuk & Jonah destinati fuerint mulieris respectu, est in vocabulo שיח Gen. 2, 5. *Virgultum agri antequam germinaret;* ubi postmodum sequitur: *Et homo non erat ad colendam terram:* Sensus est: Quare non erat שיח virgultum agri? Resp. textus: *Et homo non erat:* Ergo literæ initiales vocabuli שיח denotant restitutionem hominis. Res itaque concipienda est: Antequam viri isti venirent in mundum, non erat dispositum Nomen מ״ה quod æquipollet numero אדם. Et hoc Nomen מ״ה in plenitudine sua missis literis substantialibus, æquipollet nomini חוה: Huc respicitur cùm scriptũ est Gen. 5, 2. *Masculum & fœminã creavit eos, & vocavit nomen eorum Adam;* per *Masculum* intelliguntur literæ radicales יהוה & fœminæ loco sunt literæ plenitudinis, quæ efficiunt חוה: Ecce ergo in nomine isto אדם & חוה. Unde חוה erat unũ ex lateribus ejus, quæ est hæc plenitudo. Et quamdiu חוה non fuit restituta per 4. istas mulieres, quæ observarunt 3. hæc præcepta; nullus homo erat perfectus, eò quòd defectus adhuc lateret, si fas est ita loqui, in ista plenitudine. Et hoc est, quod dicitur: *Et homo non erat ad colendum.*

Causa brevitatis annorum in Benajahu.

§. 14. Ex hac causa etiam Benajahu fil. Jehojada, quia erat ex Jesod Binah, mortuus est paucis annis exactis in omni revolutione sua. Et si dicis: Binah est de mundo masculino; quare ergo mortuus est in brevitate annorum: scias, quòd Binah possideat mundum Briah; Mundus Briah autem est sub pedibus Malchuth: Et ibi possessionem habet tanquam mater: Qualis autem Mater, talis Filia. Sensus est: Quamvis in Imma nulla planè sit mors, nec malum ullum; nihilominus cùm Geburoth extenduntur deorsum, tum faciunt operationes suas: unde patet, quòd hoc in loco, scilicet Briah, sicut Mater, ita Filia.

Revolutio Benajahu in R. Benaah. Asinus osseus.

§. 15. Benajahu autem puer ille fuit R. Benaah in revolutione: Et ille fuit, qui venit post R. Elieser sub forma Arabis super asino: ut alluderet ad Jesod, quod residet super Malchuth, juxta mysterium Gen. 49. 14. *Jissaschar, asinus osseus;* quasi dicat, innui hîc Abrahamũ, qui antequam fieret proselytus, vocatur אברם, cujus numerus valet גרים: Postquam autem factus esset proselytus, vocatum est nomen ejus אברהם, cui æquipollet חמר sive Vav, quod efficit 248.

§. 16. Sci-

§. 16. Scito autem quòd sicut est Chamor ex parte dextra in sanctitate, ita etiam in cortice est Chamor noxius: Sicut dixit R. Akiva, quod cùm adhuc fuisset plebejus, dixerit: Utinam esset mihi discipulus Sapientum, morderem eum instar asini. Ita in latere sinistro etiam est bos cornupeta. Unde apparet, bovem & asinum à dextris esse & sinistris in cortice. Et in sanctitate etiam est bos, Ps. 69, 32. *Taurus cornibus & ungulis praditus*, & asinus ex parte dextra ratione Abrahami, sicut diximus. Chamor in parte dextra & sinistra.

§ 17. Et nota, quòd & in Ismaël fuerit potentia asini: & quia rem habuit cum socru sua, & cum masculis, per revolutionem venit in asinam, antequam restitueretur: nempe in asinam Bileami, quæ mortua est in facto illo cum Angelo, sicut dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ, super verba illa: Num. 23, 33. *Et ipsam vivificassem.* Et postmodum revolutione alia factus est asina R. Pinchas, filius Jair. Inter scintillas etiam R. Pinchasi erat Abraham, qui venerat ad restituendam Nephesch Iismaëlis filii sui. Et quia Iismaëlitæ sunt fures & raptores, ideò furto ablata & captiva fuit triduo sine cibo & potu, donec restitueretur R. Pinchaso. Ismaelis revolutio ultima in asina Bileami. Nephesch Ismaelis restituta in R. Pinchas.

§. 18. Et Esav fuit bos: Esav enim in plenitudine sua עֵשָׂו שִׂין וָאו cum tribus literis suis radicalibus, efficit 506. juxta numerum שׁוֹר bos. Ideò puer ille equitabat super asino, sicut diximus. Et id est, quod innuit Jacob, cùm dicit Gen. 32, 5. *Et fuit mihi bos & asinus*, quasi diceret, Esavum & Iismaëlem fuisse sub ipso: quin & innueret, illorum surculos, qui sunt servus & ancilla. Et hoc est, quod dicit Scriptura Prov. 30, 22. *Propter servum cùm regnaverit, & ancillam, cùm fuerit hæres dominæ suæ*: ubi per servum intelligitur Esav, sicut dicitur Gen. 27, 40. *Et fratri tuo servies*; qui est Samaël, sicut inquit R. Schimeon Jochaides, super quo pax! Servus, id est, Samaël; & ancilla est ex Iismaël, scilicet Lilith, cujus numerus עֵת 470: Et istud est, quod dicit Scriptura Lev. 16, 2. *Et non ingrediatur in omni* עֵת *tempore ad sanctitatem.* Intelligitur autem per עֵת tempus bonum, Rachel; per עת tempus malum Lilith. Adhæreat autem quilibet Israëlita tempori bono, quod est Schechinah, quæ vocatur tempus beneplaciti. Esav fuit bos sub Jacobo, sicut & Ismael.

Cap. XLIII.

§. 1. Punctum literæ Samech majus fuit quam cæterarum, æquavitque magnitudinem Mem clausi: Et post compressionem remansit punctum, mox rediit facultas compressionis Infiniti, percussoque puncti medio ex ista percussione prodierunt 18. puncta, juxta numerum trium Vavin, efficientium figuram Samech, quæ postmodum coaluerunt, & hanc produxerunt figuram.

Litera ם & ס quomodo coincidat.

§. 2. Scito autem figuram Samech non multum distare à figura ם, sicut etiam in plenitudine Samech invenitur מם & ך quæ efficiunt 60 juxta numerum ס. Unde apparet, quod Samech primò fuerit Mem, & ambo efficiunt 100. Si tolles novem puncta, remanent 91. juxta numerum vocis אמן, quod per mutationem retropositarum efficitur ex בנס: Nam post ב retrò sequitur א; post נ retro sequitur מ & post ס retrò sequitur ן. Literæ autem בנס efficiunt יבק 112. quæ tria nomina אהיה יהוה אדני.

Tabularum ortus.

§. 3. Porrò scito, quòd tabulę veniant ex Nezach & Hod de Imma, suntq; Nomen אהיה & Nomen יהוה, quæ æquipollent numero לוח cùm literis. Quare cùm tabulis insculperentur Samech & Mem, quæ sunt Nomina, יהוה & אדני cum אהיה, & literæ illæ coalescerent invicem, factum est hoc Nomen יאא ההד וין ההי juxta numerum בנס quod etiam est 112. Et illa 3. nomina simul sumta sunt Nomen unum duodecim literarum quod occultarunt Sapientes nostri bonæ memoriæ, sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ in tract. Kidduschim: Nomen duodecim literarum: Ubi inquit Raschi bonæ memoriæ. Ego ignoro Nomen hoc. Et nota, unicuique Judæo affulgere lumen aliquod è tribus Nominibus istis in unum combinatis, quæ dominium habent in hominem in cogitatis, verbis & operibus ejus; & cùm quis justus est, eundem adjuvat Nomen יהוה in cogitatione ejus; reliquis autem hominibus spiritualibus אהיה opitulatur in verbo, & אדני in opere. Et si homo peccat juxta 4. gradus cogitationis, pro quolibet gradu peccati una litera separatur à Nomine, & contristatur pro eo: Et sic in 4. gradibus loquendi, & 4. operandi gradibus, atque occultantur ab eo, & ille homo relinquitur sine umbra, sicut dicitur Num. 14, 9. *Recessit umbra eorum ab ipsis.* Umbra enim in sanctitate est Nomen אלהים & יהוה, quæ cum 9. literis efficiunt 121. sicut vox צל adjecta unitate vocabuli 121. efficit. Et in immunditie sunt 121. combinationes Elohim, quæ cum Radice efficiunt 121. Atque istud est quod dicit Scriptura l. c. *Recessit umbra eorum ab ipsis, & Dominus nobiscum; ne timeatis eos.* Nam recessit ab ipsis umbra immunditiei: Nullum enim ipsis erat auxilium, ne quidem ab immunditie: Nobis autem adest umbra sanctitatis, sicut dicitur. Et יהוה *nobiscum*, i. e. Ipse & domus judicii ejus, quæ sunt הויה & אלהים, quæ sunt umbra sanctitatis, sicut dicitur.

Nomen 12. literarum.

Nominis hujus vis & efficacia in justis.

Ejusdem nominis separatio à peccatorosis.

צל umbra, in sanctitate quid.

Umbra immunditiei.

120. Combinationes אלהים in anima & corpore Judæi.

§. 4. Porrò scias, quòd 120. combinationes Elohim, quæ sunt in sanctitate, quiescunt super Israël; & Nomen אלוה obsignat animam Judæi, sicut dicitur in Sohar, Sect. Mischpatim super textu Exod. 21, 8. *Non dominabitur ad vendendum eum, si vestitus ejus fuerit in ea.* Quoniam vestitus Sancti illius Benedicti est Nomen אלוה quod est signaculum animæ in mundo existentis: Nam hoc Nomen ascendit descenditque in anima Judæi, & reliquæ literæ Nominis אלהים quæ sunt ים ascendunt descenduntque in

Nominis אלהים syl-

in corpore. Imò etiam inter gentes mundi Nomen hoc ים insculptum est corpori animæque eorum, sed literis inversis, ita ut loco ים sit מי. Et hoc Nomen scivit Parho, cùm diceret Exod. 5, 2. מי *Quis Dominus, cujus vocem audiam?* Et propterea inquit: *Non novi Dominum.* Deinde Sanctus ille benedictus dicebat ad Mosen Exod. 10, 1. *Ingredere ad Parho, ut ponam signa mea* אלה *in medio ejus.* Ne legas signa mea Elleh hæc, sed literas meas Eloah, quæ sunt literæ illæ reliquæ in nomine Elohim, nimirum אלה propter ים. Pergitque textus: *Et ponam illa in medio ejus*, ut in ipso excitent judicium, sciatque eas illæque & tibi manifestentur.

laba ים inversa est in corpore atque anima gentium.

§. 5. Hîc sciendum est, Nomen אלהים habere 120. combinationes; quælibet enim litera habet 24. combinationes: Atque adeò literis מי combinationes sunt 48. unde Mizraim dicitur terra חם. Literis autem אלה competunt combinationes 72. juxta 72. combinationes versuum Ex. 14, 19, 20, 21. Vajissa, vajabo, vajet, quibus percutiebatur Parho & omnes exercitus ej9, in ים (mari) unde literę אלה Elleh revera in medio ejus sunt in ים. Unde patet, quòd tempore fissionis maris rubri combinatæ sint literæ אלה Elleh, & ים Jam, unde Nomen אלהים Elohim integrum. Unde rectè dixit R. Akiba, quòd singulæ plagæ constiterint ex 5. plagis aliis, quæ sunt 5. literæ Nominis Elohim. Porrò patet, quòd si Israëlita quidam peccet per modum irrisionis, omnes illæ 120. cõbinationes Elohim invertantur in pœnam ejus, quoniam ipse invertit צל umbram in לץ irrisionem, unde & illæ vertuntur ipsi in judicium & afflictiones veniunt super eum: Atque istud est, quod dicit Scriptura Proverb. 21, 24. *Superbus elatus, derisor nomen ejus*, quasi diceret: Superbus jactitat quod non est in eo; sic derisor irridet verbis mendacibus. Et hoc est, quod ait Scriptura Eccles. 8, 13. *Bonum non erit impio, & non prolongabit dies tanquam umbra, qui non timet à facie Elohim.* id est: Sicut umbra impuritatis, quæ non timet à facie Elohim: Ideoque & illud invertitur super eo, ut adversetur malitiæ ejus: Verbi autem כצל sicut umbra, etiam sunt literæ כלץ sicut derisor, ut diximus.

Ægyptus quare vocetur חם

Literæ אלה percutiebant Ægyptios, addita ים syllaba.

Israelitæ apostatæ invertuntur 120. combinationes Elohim.

צל irrisoris vel apostatæ vertitur in לץ

§. 6. Repeto autem, quòd Nomen אלוה sit sigillum animæ: Et si cum Vav scribitur, efficit 42. quæ indigitant nomen אבגיתץ ex quo construitur homo, & 42. literæ modò dictæ insculptæ sunt capiti hominis: Et designantur 42. dictionibus, quæ sunt in *Audi Israël* &c. Deut. 6, 5-9. incipiendo à voce ואהבת Deut. 6, 5. *Et diliges* &c. usque ad vocem ובשאריך vers. 9. Ista enim sectio correspondet capiti hominis.

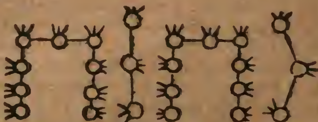
Nomen אבגיתץ insculptum capiti hominis.

Caput hominis designatum in verbis.

Brachia hominis designata in verbis Deut. 11. 13-16.

§. 7. Et à verbis Deut. 11, 13. והיה *& erit* &c. usque ad verba ושמתם *& ponetis* v. 18. sunt dictiones 72 quæ correspondent brachiis hominis. Et à verbis דברי ibidem vers. 18. usque ad verba כימי השמים על הארץ sunt voces 50. quæ correspondent ventri hominis. Et à verbis Num. 15, 37. ויאמר usque ad finem sectionis sunt 72. dictiones, quæ correspondent cruribus cum fundamento fœderis sancti. Unde patet, quòd in homine sint 42. 72. 50. & 72. quæ efficiunt 236. adjectisq; 12. vocibus in Audi Israël cum Baruch schem, &c. ecce 248. Et si quæris, quomodo in brachiis & cruribus sit Nomen 72: Scito nomen crurum esse oculatum hoc modo.

Venter hominis itidem designatus. Item crura. Quare in brachiis & cruribus hominis sit Nomen עב

Et quilibet circulus 3. habet coronas, & omnes circuli sunt 24. Coronæ autem sunt 72. Et horum Nominum 3. sunt genera, nempe tria Nomina הויה oculata, quæ sunt נה״י de Imma: unde patet, esse 72. circulos, & 216. coronas; sicut in Nomine Vajissa, Vajabo, Vajat sunt 72. nomina & 216. literæ. Et scito, cùm illa נה״י de Imma intrant in caput Seir, tunc Nezach & Hod effulgent è foraminibus oculorum in Seir. Et hoc est quod dicitur in Tikkunim, Tikk. 18. Nezach & Hod Immæ sunt 2. oculi Seir. Unde patet, quod Rachel, quæ est Malchut ejus, oculos non habeat: id quod innuitur tractatu de Sene Sect. Mischpatim: Juvencula pulchra oculis carens, quod est arcanum Rachel. Unde necessum est homini, qui dicit Audi Israel, & in specie Sectionem Vajomer, ut attentionem dirigat in oculos Seir inibi indigitatos, quippe qui lumen accipiunt ex נה״י Immæ per 3. Nomina הויה suprà dicta: Et dum intueri debet Zizzith, qui sunt capilli Rachel, ut dealbentur, & in eos intret lumen ex oculis hominis, qui sunt similitudo oculorum Seir Et oportet assumere Zizzith manu sua pectoretenus; quoniam ibi est foramen prodiens è Seir in caput uxoris suæ: Istud foramen enim in pectore est, transitque in regionem contrariam foras per spinam dorsi; & exinde lumen affulget uxori: Ibi enim intrat in caput uxoris ejus, eamque illuminat per posteriora capitis ejus; contiguum enim est caput ejus huic foramini, obversis scilicet posterioribus; & exhinc assugit omnem affluentiam. Quando igitur homo aspicit Zizzith, tunc in illam ingreditur lumen per pectus, sicut diximus. Unde patet, quod homo attrahat lumen ex נה״י Imma intra oculos Seir, quod deinde pergit per dictum foramen in caput Rachel, ubi illuminantur oculi

Nomina tria הויה oculata. Nezach & Hod Immæ sunt duo oculi τῶ Seir. Puella pulcra oculis carens.

Capilli ejus puellæ.

Lumen transiens ex Seir in Uxorem ejus.

ejus.

ejus, quæ sunt Chochmah & Binah Rachelis. Hinc sequitur, quòd adolescentula illa pulchra oculis carens oculos accipiat per intentionem hujus aspectus.

Cap. XLIV.

§. 1. Punctum literæ Ain dividitur in duo, quorum dextrum prius extenditur prolongando lineam suam ultra terminum, quod tamen cùm videt, mox cupit duplicari linea illa, iterumq; ascendere: Eodem igitur tempore descendit linea secunda, quæ erat pars altera super lineam istam ascensuram, quod ipsi non permittit propter gravitatem suam, unde quiescit super ea, & relinquitur curvatura inferiùs, unde prodit figura ע.

§. 2. Et si quæris, quare punctum ejus bisecetur, scias istud punctum includere mysterium duarum personarum, quæ sunt Mas & Fœmina. Perpetuò autem in literis potentia masculi minor est quantitate, quam potentia fœminina, eò quod omnes literæ mysterium fœminitatis in se habent; sicut enim fœmina gignit, ita etiam literæ plenitudinibus suis literas alias generant. Unde potentia masculi minor est, quæ est linea secunda in Ain minor altera: Nam linea prima major similis Nun est fœmina, & linea altera parva, quæ similis est Sain innuit masculum.

Cap. XLV.

§. 1. In litera Pe latet mysterium conversionis. Sicut enim pœnitentem oportet incurvare caput suum & pudefieri, atque extendere manus suas; ita punctum Pe, quam primùm prodiit, voluit ascendere ultra locum suum, cumque non posset, iterum descendit incurvato capite deorsum intra se hoc modo ף. Deinde ex eodem Puncto, quod voluerat ascendere, alia prodibat linea ad dextram deflectens super caput hujus literæ, cumque in latitudinem excurreret, circa latitudinis terminum augebatur lumen ejus, ita ut ex illa deorsum descenderet linea in longum protensa, usque dum terminum transgrederetur; ubi regressa conduplicabatur sursum & hoc est tectum inferius sub Pe.

Cap. XLVI.

§. 1. Litera Zade constat è duobus punctis combinatis sub mysterio duarum personarum, quarum posteriora connectuntur, anteriora vero hîc orientem illic occidentem respiciunt. Nam Jud figuræ Nun in צ faciem suam vertit ad orientem, & Jod alterum, quod super Nun est, versus occidentem, & ex duob. his punctis dextrum formatur quasi figura נ ob gravitatem Jod ipsi incumbentis; & hæc innuunt mundum hunc, cujus Providentia

& Influentia fit à tergo. In mundo venturo autem post vivificationem sic non erit, sed ibi erit facies ad faciem, quò respicit plenitudo hujus literæ quæ est די ubi Daleth respicit & intuetur Jud sibi appositum de facie ad faciem.

Cap. XLVII.

§. 1. De litera Kuph scito punctum hujus literæ in longum fuisse protensum sicut Nun finale, & quoniam auctum est lumen in eo, in lineam deorsum tendentem, ideò hæc separavit se à puncto; cumque punctum videret lineam à se separari, tum protensum est in sinistram usque ad terminum latitudinis, prodiitque ex ipso linea parva ad instar Daleth, quoniam jam egressa erat ex ipso linea magna, unde debilitabatur facultas ejus.

Cap. XLVIII.

§. 1. Punctum literæ Resch habebat lumen diminutum, ita ut rectà de se non posset producere lineam, ideò abiit in latitudinem sinistrorsum.

Cap. XLIX.

§. 1. Litera Schin est litera veritatis; sicut enim in mundo disposito hinc Chochmah, illinc Binah, & in medio Daath, atque sic hinc Chesed, illinc Geburah, & in medio Tiphereth: sic in Schin 3. sunt puncta, hinc unum, illinc alterum, & in medio tertium. Et ex litera Schin creatus est mundus, quatenus denotat Nomen שדי, quod ad mundum suum dicit: די sufficit.

§. 2. Et scias, quòd ex quolibet horum 3. punctorum prodierit linea, quasi forent tres lineæ: Et quia lineæ illæ bilanci sunt similes, ideò combinandæ erant simul, sicut Nezach & Hod combinantur cum Jesod: Hæc conjunctio tamen sic facta est, ut dextra, quæ protendebatur sicut Nun finale, conduplicaretur sicut Nun curvum, duplicatur versus lineam vicinam: Et sic quoque linea sinistra; mediana autem locum non inveniebat ad conduplicationem nec ad dextram nec ad sinistram, unde colligebatur, & contrahebatur inter duo Nunin suprà dicta. Unde locus conjunctionis literæ mediæ crassior est reliquis: unde dicunt figuram Schin esse Nun; habet enim in se duo Nun & Vav in medio.

Cap. L.

§. 1. Cùm punctum literæ Tav extenderetur, prodibat ex illo linea in longum

longum ſicut Nun finale, & quia augebatur longitudo lineæ protractæ, quæ etiam non tam magna erat ut Nun, ideò ſeparabatur à puncto. Et cùm punctum videret, quòd linea ſua à ſe ſepararetur, hoc in ſiniſtrum abibat, usque ad terminum latitudinis literæ, & ex illo prodibat linea parva, ſicut ר Reſch. Linea autem longa ſeparata cùm videret ſe eſſe ultimam literarum, nec aliam ſequi literam, quæ ſe integeret, timuit ne fortè ſibi adhæreſcerent judicia, hinc conduplicabatur linea pro dimidio longitudinis; metuebat enim ulteriùs duplicari ſicut fecerant reliquæ, cùm ante ſe non videret literam aliam; ideò contrahebatur. Metuebat autem judicia; ideò ulteriùs duplicari nolebat, & in duplicatura ſua paululum contrahebatur.

Cap. LI.

§. 1. Facto ſic Alphabeto primo perſonæ א״ל de quo diximus, deinde producta ſunt 231. Alphabeta anteriora & 231. poſteriora, quæ ex hoc Alphabeto combinata, exſculpta, permutata & ponderata ſunt invicem, finito ſcil. Alphabeto integro.

Ex Alphabeto primo perſonæ א״ל facta ſunt 432. Alphabetha reliqua.

§. 2. Atq; ſic factæ ſunt undecim perſonæ, quæ ſunt Cether, Chochmah, Binah, Daath, Gedulah, Geburah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod, Malchuth, ſicut ſcribit Autor Canphe Jonah part. 3. his verbis: In mundo vacui ſeu deſtructo dicitur, Decem & non Novem, Decem & non Undecim: Sed in mundo diſpoſito ſeu reſtituto ſunt 10. & ſunt 9. & ſunt 11. Et ita etiam quod ſuperiùs eſt, extra Tehiru ſive ſplendorem, reputatur pro mundo diſpoſito, quoniam hæc deſtructa non ſunt. Et quanquam per diſpoſitionem ex uno facta ſint duo ſub initium mundi diſpoſiti, nihilominus ſupra circulum omnia habentur pro mundo diſpoſito, & nulla ibi corruptio.

Undecim Perſonæ. In Mundo Tohu 10. Numerationes; in Mundo Tikun 11.

§. 3. Quælibet autem perſona continet 462. literas: & א״ל ב״ם ſemper invenitur in medio cujuslibet perſonæ ſingularum literarum: Eſtque centrum & vita cujuslibet perſonæ: & propterea alimentum & ſuſtentationem atque ſtationem habet ex ipſo Nomine הויה ita ut ה״ה in 231. anterioribus, ו״ה in 231. poſterioribus inveniuntur, ſicut dicetur, cùm de elevatione veſtis ſub myſterio תוהו ובוהו agendum erit.

Cujuslibet Perſonæ Alphabeticæ ſtatus ac conditio.

§. 4. Suntque undecim perſonæ anteriores usque ad Lamed, & 231. Alphabeta poſteriora ſunt 11. perſonæ à tergo ſpectatæ à Lamed usque ad Tav.

Perſonæ antrorſum & retrorſum ſpectatæ.

Cap. LII.

§. 1. Lux iſtius veſtimenti vibrat per omnes mundos, atque hoc vocatur חוט של חסד filum benignitatis, quod deorſum vergit mane: & media nocte pariter deſcendit è duabus medietatibus veſtimenti antica & poſtica, poſtquam poſtica ſubſtollitur poſt anticam; atque hinc exiſtit

Filum benignitatis.

exiſtit Exhilaratio juſtorum cum Sancto illo Benedicto in horto Eden, & excitatio copulæ.

Quid intelligatur per Exhilarationem in Sohar.

§. 2. Et ubicunque de Exhilaratione dicitur in Sohar, ibi de hoc mundo intelligendum: Et quicunque fruitur hac influentia, ſcit quid fuerit, & quid ſit, & quid futurum ſit.

Explicatio textus ex Sohar novo Midraſch Hanneelam.

§. 3. Atque ideò dicitur in Sohar novo Midraſch Hanneelam: Sect. Breſchith: Lucem illam, quam creavit Sanctus Benedictus ille initio, intuebatur Adam, & viſu penetrabat ab initio mundi usque ad finem ejus. Veni, obſerva. Fulgur Solis pars una eſt è ſexaginta millibus & ſeptuaginta quinque partibus illius ſplendoris ſpecularis illius lucis, quæ recondita eſt; & tamen ne hunc quidem Solis fulgorem homo contueri poteſt; quantò minùs putandum de ſplendore illo. Quod autem dictum eſt, hominem per illum vidiſſe ab initio mundi usque ad finem ejus, ita definitum eſt noſtra theſi; quòd per illum ſplendorem homo ſcire potuerit & per lumen ſapientiæ videre, quid ſit & quid futurum ſit ab initio mundi usque ad finem ejus: Sed iſte reconditus eſt pro juſtis in mundo venturo. Quomodo in mundo venturo. Quando ſcil. egreditur anima ſancta ex hoc mundo, tum vadit per eum in mundum venturum. Senſus eſt, quòd ſtatim ſciat, qua via eatur in hortum Eden, & qua via commoretur Lux horti Eden: quoniam tenebræ id eſt Gehenna circundant hortum Eden omnesque homines oportet per illam viam ambulare: in illa autem Luce cum fiducia quis ambulat in viam ſuam, *vadens & lucens usque ad ſtatutum diem*, Prov. 4, 18. Veni, vide. Scriptum eſt: Exod. 34, 28. *Et fuit ibi cum eo* יהוה *quadraginta dies & 40. noctes, panem non edit & aquam non bibit.* Quam ob cauſam? Ut frueretur illo ſplendore: Et quamvis deſcenderet inde & illa fulgiditas cum ipſo non deſcenderet; tamen non poterant intueri faciem Moſis, prout antea aſpexerant illam: Cùm enim ibi fuiſſet, facies ejus remanebat fulgida ad inſtar Solis. Hæc ibi. Ideò dicit: Portio exſculpta ibi contecta eſt, quaſi diceret; mundum veſtimenti vocari portionem exſculptam, quia ſculptura & determinata figura literarum ibi contegitur & abſconditur. Et illam quidem portionem aſſecutus eſt Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax. Sed hæc eſt ſemita quinquageſima, quam non aſſecutus eſt Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax, ſicut dicitur Job. 28, 7. נתיב *ſemita, quam non vidit avis.* Nam נתיב per Gematriam efficit bis 231, antrorſum & retrorſum.

Sculpturæ tegumentum.

462. Alphabeta in vocabulo נתיב.

Initium Sohar explicatur.

Moſis ſcintilla in R. Schimeon.

§. 4. Et hæc ſculptura indigitata eſt in Sohar, ſub initium h. v. ſub initium imperii Regis ſculpſit ſculpturas ſuas in ſplendore excelſo. Senſus eſt hic: רשבי R. Schimeon bar Jochai ſuper quo pax, denotatur voce בריש ſub initium, per Notarikon (literis transpoſitis.) Ipſe enim erat ſcintilla Moſis Magiſtri noſtri

ſuper

ſuper quo pax & ambo pertigerunt usque ad regimen atque imperium judicii ſculpti, quod exaratum & coagulatum eſt in myſterio circuli, qui vocatur Tehiru illaah, ſplendor excelſus. Anima quippe ejus ſcintilla erat ex anima Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax; & generatio ejus erat generatio ſcientiæ. Unde in Sohar Sect. Schelach lecha venit in hortum Eden cum diſcipulis ſuis viditque ibi excellentiam generationis deſerti, unde inquit: Nec fuit generatio huic ſimilis, niſi generatio deſerti. Et propterea conſcripſit Librum Myſterii, cujus 5. capitula correſponderent 5. libris Legis ſcriptis à Moſe Magiſtro noſtro ſuper quo pax. Idem quoque innuitur fuga ejusdem propter Cæſarem, de qua in Tract. Schabbath: Schimeon occidendus erat, ſicut Parho volebat occidere Moſen, fugitq; à facie ejus, ſicut dicitur: Exod. 18, 4. *Et eripuit me à gladio Parho.* ibique aſſecutus eſt perfectionem ſuam in deſerto: ſic quoque R. Schimeon Jochaides, ſuper quo pax, aſſecutus eſt perfectionem ſuam in deſerto Lud, ibique apparuit ipſi Deus. Sed plura de his infrà parte ſecunda. Vide & Sohar Ruth.

Cap. LIII.

§. 1. Veniri non poteſt ad intellectum creationis hominis niſi per myſterium literarum.

Creatio hominis in myſterio literarum.

§. 2. Literæ autem iſtæ creatæ ſunt per myſterium Chesed, Din ve Rachmim, benignitatis, judicii & miſerationum, id quod vocatur חדר המלך concalve Regis: Stantque in figura ſimilitudinis humanæ, cum omni membrorum perfectione, ut mas & fœmina: quamvis ibi nihil corporei, quod abſit! Sed literæ lucis in hac ſtant figura & ſimilitudine in quolibet mundo; donec deveniatur ad figuram hominis corporei omnibus ordine ſupra ſe invicem atque lineatum diſpoſitis.

Conclave Regis.

Literarum ſitus ac figura.

§. 3. Literæ autem diſpeſcuntur in 3. partes, Chesed, benignitas in dextra, Din judicium in ſiniſtra, & Rachmim miſerationes in medio.

Literarum tres partes.

§. 4. Colores quoque earum coruſcant pro illarum natura & imagine: Si ſcil. literæ ſunt albæ, denotant Chesed, quod eſt benignitas, & ſunt rectitudo: ſi autem literæ ſunt nubefactæ per myſterium קרן הפוך *cornu ſtibii*, Job. 42, 14. denotant Din, judicium: Et ſi ſunt flavæ, Rachmim denotant & miſerationes; quò pertinet illud: de Anima David: Jeſ. 19, 22. *percutiendo populos & ſanando Iſraël.*

Colores literarum.

§. 5. In manu dextra ſunt literæ Chesed, benignitatis, pro admovendis remotis; literæ autem & nomina, quæ in ſiniſtra manu, amotioni inſerviunt.

Literarum Chesed & literarum Din effectus.

Kk §. 6.

Literarum Capitis effectus.

§. 6. Et ex literis, quæ in capite, aliquæ inſerviunt ad ſpeculationes Sapientum, & ad inveſtiganda myſteria operis Merkavæ & operis Breſchith; & aliquas accipiunt principes Legis, ſicut יפיפיה Princeps Legis & יופיאל qui ad crura refertur, ut exaltatio fieri & incedi poſſit ſuper excelſis populorum mundi, & reſtituatur, quod Samael perdidit dum percuſſit acetabulum femoris Jacobi, juxta illud: 1.Sam.15,29. *Et etiam Nezach Iſrael non mentietur:* Hic enim eſt locus victoriæ & locus viſionis videntium. Sunt tamen etiam inter nomina crurum & pedum quædam pro ſaltu in via, & ſimilia. Sapienti ſatis.

32. Semitæ Sapientiæ. Lux Ænſophica. Turris in aëre volitans.

§. 7. Et in iſtis mundis Infiniti, qui benedictus ſit, nihil invenitur niſi literæ Alphabetorum & ipſarum combinationes: Nam 22. literæ diſpeſcuntur in 10. perſonas, unde in univerſum fiunt 32. quæ ſunt ſemitæ Sapientiæ: Nam lux אַל, quæ eſt Perſona אל in אֵל־כֹּם, eſt lux Æn Sophica deorum coruſcans: Sic & Lamed in אַל eſt turris volitans in aëre Æn Sophico, qui eſt ipſa ſubſtantia.

5. Perſonæ in Mundo Aziluth.

§. 8. Sed in mundo Aziluth, de quo ſcriptum eſt Gen. 5, 2. *In He creavit eos*, i. e. in 5. perſonis; Omnia conſtruuntur per myſterium Nominum ſcriptorum in Lege, quæ ſunt 10. Nomina indelebilia, יהוה אהיה ארני אלהים & plenitudo eorum, & plenitudo plenitudinis eorum, & ſimilia. Et de mundo Aziluth dictum eſt Jeſ.43,10. *Ego ipſe*, & non alius. Omninò tamen cum iſtis conjunguntur generationes 231. anteriorum & poſteriorum, & ex contextura horum etiam fiunt 5. perſonæ Adami ſancti, ubi malum nullum dominatur.

Combinationes Legis in Mundo Briah.

§. 9. Et in mundo Briah ſunt combinationes Legis juxta verſiculos ejus & nomina Legis dominantur ibi, ſed verſiculi non ſcribuntur ibi ſuo ordine, ſicut dixerunt Sapientes noſtri bonæ memoriæ: Niſi Lex ſcripta eſſet ſecundum ordinem, ſed per nomina & ipſorum combinationes, tunc homo in ipſa legens poſſet vivificare mortuos. Et quando Aziluth fulget in Briam, Lex quæ in Briah, in perfectione eſt.

In Mundo Jezirah Angelorum nomina pateſcunt ex univerſa Lege.

§. 10. In Jezirah autem Lex tota conſiſtit in myſterio Angelorum emiſſorum ad operandum operationes ſuas, & ut ſtent in cuſtodia pro neceſſitate mundorum inferiorum: Et quælibet litera Legis eſt initium vocis Nominis alicujus Angelici; ſicut in textu illo: Gen.32,2. *Et dixit Jacob, quando* ראם *vidit eos caſtra Dei hæc*; ubi vox Raam denotat Raphael, Uriel, Michael. Et hac ratione quoque ex voce שמי proveniunt Schmuel, Metatron, Jehuel, quæ ſunt cerebra in Jezirah. Prodeunt tamen etiam Nomina ex Lege Angeliq, per myſterium computi numeri minoris, quæ omnia ſunt myſterium in Jezirah. Myſterium computi enim eſt myſterium aquarum fœmininarum. Præterea quoq; ſtant ibi 10. catervæ juxta ſimilitudinē hominis.

In Mundo

§. 11. Ad Aſiam autem pertinet myſterium Themurah conſiſtens in

permu-

permutatione Alphabetorum. Huc pertinet illud Lev. 27, 10. *Ne permutet bonum cum malo.* Malum enim prævalet ibi: *Quod si permutando permutaverit, ipse & permutatio ejus sancta erunt.*

Asiah mysterium Temuræ.

Cap. LV.

§. 1. Unde colligendum, omnes mundos esse literas & nomina; qui autem autor est omnium, Nomen non habet. Et propterea Elijahu dicit in Tikkunim: Tu unus & non in numero, nec litera vel similitudo ulla.

Omnes Mundi sunt literæ & nomina.

§. 2. Et hinc scimus & intellectu nostro formamus distinctionem, quæ est inter autorem omnium & mundos: Et de hoc dicitur Jes. 40, 18. *Et quam similitudinem attribuetis ei?*

Infinito nomen haud competit, nec numerus, vel ulla similitudo.

§. 3. Et mundus iste vestimenti differentiam ostendit: Est enim vestimentum intimum, quod propinquius est Substantiæ Ejus, qui benedictus sit & vestimento huic nomen est generale, nempe אור פניאל lux faciei Dei, intellige faciei Substantiæ Ejus, qui benedictus sit! quasi dicatur, hanc vestem fieri è luce faciei Substantiæ ejus, qui benedictus sit, quæ incipit in persona אל. Et hoc nomen operatur operationes & æquipollet per Gematriam voci מלבוש vestimentum & חשמל pruna. Et cùm deorsum coruscat in mundum Jezirah, prodit ab eo Angelus quidam nomine Autori similis: prodeuntque ab eo 378. Angeli juxta numerum nominis ejus, qui sunt animalia ignea loquentia: quando Israëlitæ perficiunt voluntatem DEI, qui locus est omnium, apologiam pro Israelitis edunt: & statim tegumentum & vestis ejus exit in omnes mundos, eripitque & protegit eos, ne viciniùs accedant cortices, & contingant, quod absit! Sanctitatem. Atque sic iste existit sub mysterio Angeli legationem exequentis; non autem semper præsens ibi manet: Superius autem est sub mysterio Nominis, nec locum inde mutat. Estque & aliud ipsi nomen ipsum includens, quod est בוו וצ מרכר cui sunt 10. literæ pro numero decem Sephirarum, excepta persona אל, quæ est filum Æn Sophicum, & propterea non de numero: continetque numerum 380. ישע. Et de hoc dicitur Jes. 61, 10. *Vestimentis* ישע *salutis, pallio justitiæ involvit me.*

Vestimentum duplex. Vestimenti interni nomen.

§. 4. Nam David Rex, super quo pax, oravit pro adipiscendo involucro vestimenti hujus, quod vocatur סוכת שלום tabernaculum pacis; Et in voce בשלום continentur literæ מלבוש vestimentum: Unde huc dirigenda est intentio in fine orationis 18. formularum; ubi dicitur: Qui benedicit populo suo Israël בשלום in pace.

Tabernaculum pacis in בשלום & מלבוש.

§. 5. Et hoc descendit in caput Antiqui Sancti, & ab Ipso descendit influentia in omnes mundos à Spiritu Nasi Antiqui, à Luce scil. influentiæ vestimenti. Et de hoc inquit R. Schimeon Jochaides, super quo pax, in Libro Mysterii. Et inde excitatur Spiritus pro omnibus.

Vestimenti descensus & influentia.

Nomen extremitatis & cur sic vocetur.

§. 6. Et hoc Nomen vocatur שם הכנף nomen alæ seu extremitatis ob duas causas, quarum prima, quia prodit ab initio & fine versiculorum Sectionis primæ Geneseos usque ad verba יום אחד continetque extremitatem versiculorum, initium nempe & finem. Secunda ratio est, quia corroborat alas animalium, quæ defecerunt propter peccata nostra; ipsumq; alis suis tegumentum est super capita populi sancti & super omnes mundos, ita ut nullus adversarius, nec ullum accidens malum quicquam efficere possit. Hinc dicitur Deut. 32, 11. 12. *Sicut aquila, quæ excitat nidum suum super pullos suos, motitabit se, expandet alas suas, accipiet eum, portabit eum super alam suam. Dominus solus ducet eum, & non cum eo Deus alienigena.* Id est, tempore venturo lumen hoc affluet Israëlitis solis, & Nomen suprà dictum operabitur in amorem ipsorum qui sciunt originem ejus.

Nominis ejus effectus & operationes.

§. 7. Ipsum quoque protegit à latronibus & ab omni casu maligno, si homo consuat illud in fimbriam vestimenti sui cum aliis vocibus huc requisitis. Et cùm viderit hostes, accipiet fimbriam manu sua illamque elevabit supra caput suum adversus hostes. Et ratio est, quoniam vestis superius est super caput omnium mundorum, & contexta est sicut vestis sub mysterio quadrati juxta mysterium Nominis הויה quod quadratum est.

Schechina inter duos vectes arcæ.

§. 8. Et hæc vestis vocatur Schechina i. e. locus ubi habitat הי antrorsum & וה à tergo. Atque istud est, quod dicunt Sapientes nostri bonæ memoriæ; Contraxit Schechinam suam inter duos vectes arcæ, quæ sunt duæ medietates vestimenti. Et Sapienti satis.

Alii effectus ejus Nominis sive Vestimenti.

§. 9. Porrò quoque & aliud tibi manifestabo mysterium magnum circa effectus nominum, aperiamque aures tuas, ut audias verba DEI viventis Regisque mundi: Sed partem tantùm audies, non omnia, ne ista homines indecenter adhibeant. Scito ergo operationem Alphabetorum hanc, si creare voles molem aliquam aut juvencam triennem sicut Abbaja & Rabba bonæ memoriæ, qui id fecerunt consensu Regis omnium Regum: Consecuti enim erant veniam à Senatu Sancti illius Benedicti, & concessum ipsis erat usu contrectare coronem Regis omnium Regum impune. Oportet ergo operatorem combinare cum Alphabeto integro Nomen הויה cum quinque vocalibus quæ sunt Schurek, Patach, Chirek, Tsere, Cholem. Circumvolvat ergo primò personam א cum omnibus literis ejus cum ipso combinatis sub vocali Schurek, ut אֻי: deinde secunda vice אַי mox אֵי porrò אִי iterum אֹי donec absolverit literas Aleph cum Jod Nominis tetragrammati. Deinde hoc ordine procedat cum He ejusdem Nominis, & porrò cum Vav, tandemque cum He, & sic eodem ordine omnes literas reliquarum 21. personarum tractet. Caveas autem ne erres pœnamq; incurras; si enim inverso ordine illas leges, terra te deglutiet. Scias autem porrò, quòd si facturus es corpus, dicere debeas

literas

literas illas quas dixi. Nimirum cùm facturus es corpus ipsum, dicas personam א cum literis ejus, prout tibi ostendi: Et cùm facies viscera, combines literam Mem: & caput facturus, combines personam Schin: ad formandum os combines Beth: ad oculum dextrum personam Gimel; ad oculum sinistrum He; ad genam dextram Caph; ad genam sinistram Pe; ad aurem dextram Resch; ad aurem sinistram Tau: ad manum dextram ה: ad manum sinistram ו: ad pedem dextrum Sain; ad pedē sinistrum Cheth: ad renem dextrum Teth; ad renem sinistrum Jod; ad epar Lamed; ad fel Nun; ad lienem Samech: ad stomachum Ain: ad œsophagum Zade: ad ingluviem sive laryngem Kuph. Qui autem operari vult in Libro Jezirah; purificet se ipsum vestibus albis & puris, & ne operetur solus, sed cum socio vel duobus. Scriptum est enim Gen. 12, 5. *Et animam quam fecerant in Charom:* Et alibi scriptum est Eccl. 4, 9. *Præstant duo uni:* iterumque scriptum est Gen. 2, 18. *Non est bonum, hominem esse solum.* Unde Lex quoque incipit per literam Beth, cùm dicitur: Breschith bará &c. Porrò jejunia quoque nota nobis præmittat cum cæteris applicationibus mentis huic operationi debitis. Deinde accipiat terram virginem in loco montano, ubi nemo fodit unquam, subigatque pulverem purissimè cum aqua viva, faciatque massam quandam rotundam, volvatque per combinationes Alphabeticas 231. portarum singulis literis seorsim sumtis, cum litera Nominis punctoque suprà dicto, incipiatque cum eo, & pervolvat primò Alphabetum, sicut dictum, & deinde revolvat per compositionem vocalium Schurek, Patach, Chirek, Tsere, Cholem, semperque revolvat Nomen cum ipsis vocalibus totumque Alphabetum, modò supra dicto, donec absolvat personam literæ Aleph. Et sic combines literam Beth cum Nomine, pariterque literam & personam Gimel, atque ita omnes usque ad 21. Alphabeta literæ Thau: Et omne membrum cum litera in illo figurata. Omnia autem fiant in puritate & sine errore sive in literis sive in punctis, multò minus in revolutione literarum Nominis. Rectæ enim viæ Domini, & justi ambulant in eis, transgressores autem cespitant in eis.

§. 10. Et qui novit ordinem operandi Libri Jezirah, amatus erit superiùs & inferiùs, hæresque erit duorum mundorum, sicut dicitur Prov. 8, 21. *Ad hæreditare faciendum diligentes me, Jesch, & thesauros eorum replebo.* Per illas enim creavit Æn Soph omnes mundos, omnemque ordinem Jezirah corporalem & spiritualem. Et id ipsum est, quod dicitur in Libro Jezirah: Et formavit per illas omne formatum, sicut dicitur Jes. 43, 7. *Omnis qui vocatur nomine meo, & ad gloriam meam creavi eum, formavi eum, etiam feci eum.* Et dicitur Jes. 26, 4. *quia in Jah* יהוה *est fortitudo seculorum.*

Dignitas operantis secundum Nomen illud.

Cap. LVI.

Personarum אל בם notiones ac relationes.

§. 1. Porrò scias, quod persona אל ex בם אל quod est filum Æn Sophicum, quod benedictũ sit notio Cether: Et invenies, quod בם 11. plus cõtinet quàm אל juxta numerum 11. parium in בם אל qui correspondet 10 Sephiroth & filo Æn Sophico, quod in eo: בם auté est notio Chochmah in vestimento. Et sic בן 11. plus continet quam בם estque Binah in vestimento, pariter & רם quæ est persona Daath & הע quæ est notio Chesed, & פם Geburah, ubi simul per Gematriam continetur nomen אלהים quod est judicium Geburæ respectu Æn Soph, item ען quæ est notio Tiphereth, & רן Nezach: at מר quod est Hod 101. plus continet quàm חק secundum numerum מיכאל qui utitur superiore vestis medietate: estque sacerdos magnus, qui suprà est, & animas justorum sacrificat coram Sancto illo Benedicto, quando ex hoc mundo egrediuntur. Id sic intellige, quòd illis notum faciat traditumque mysterium operationum hujus Vestimenti, ut sciant viam omnium mundorum, norintque quod præsens, præteritum & futurum est, videantque ab uno mundi extremo usque ad alterum.

Michaelis munus.

Literæ oculares.

§. 2. Et propter magnam lucis potentiam literæ ibi fiunt sub forma circulorum & signaculorum ocularium, quæ adhibentur in amuletis; & omnes etiam vocantur Domini oculorum. Et hoc est luminare providens ad illuminandum omnes mundos: estque fons illos irrigans mediantibus multis aulæis & cortinis, quæ in Sohar vocantur פרסה expansum.

פרסה in Sohar.

Personæ Hod influentia haud cessans post vastationem Sanctuarii.

§. 3. Et ab illo die, quo vastata est domus Sanctuarii, non recessit Schechina ab uno Cherub: Et propterea incipiunt radicalem accipere influentiam à Persona Hod, sicut dicitur Thren. 2, 3. *Redire fecit retrorsum dextram suam a faciebus inimici*; & alibi dicitur Dan. 10, 8 *Et Hod gloria mea versa est in me in corruptionem*, & versa est ab ordine trutinæ, id est, à puncto Segol in punctum Schurek. Sapienti satis. Et hîc quoque aliquid vitiatum est, donec effundatur super nos Spiritus ex alto in solatium nostrum. Sed ad rem.

Puncti Schurek ortus ex puncto Segol.

§. 4. Ita שן 101. plus continet quam מר & est notio Jesod: ubi pariter innuitur mysterium, de quo supra facta est mentio in notione Hod. Et propter 3. illas Sephiroth, quæ inversæ sunt ab ordine lancis, nimirum נחר formatum est punctum Schurek, quod sunt 3. puncta obliqua, quæ depravata sunt per peccata nostra è statu quo fuerunt illo tempore, cum templum adhuc staret, nimirum in forma Segol, sicut dicitur Exod. 19, 5. *Et eritis mihi* סגלה *peculium præ omnibus populis.*

§. 5. Tandem בת est notio Malchuth & 110. plus continet quam שן juxta numerum annorum, quos vixit Joseph, qui concedere noluit, ut ancilla

cilla hæres fieret Dominæ, juxta illud, Gen. 37, 29. *Justi hereditabunt terram viventium.* Justus est Jesod & terra est Malchuth. Unde qui concumbit cum gentili, quia tùm ancilla copulatur cum fœdere justi, quod est fundamentum mundi, profligatur è terra viventium.

Annorum Joseph numerus quid notet.

Judæus concumbens cum gentili profligatur è terra viventium.

§. 6. Meritò autem singulæ posteriores numero 11. tantùm deberent esse majores prioribus; quare igitur 3. postremæ numero majori præpollent? Ratio est, quia ut notum Nezach & Hod extra corpus sunt: Nezach etiam non usque adeò vitiata est infra, sicut Hod, ut notum sub mysterio termini Sabbathici; unde dicitur 1. Sam. 15, 29 *Et etiam Nezach Israel mentietur:* scilicet ex toto, quamvis ex parte (sit vitiata:) Ideò Sephirah Hod numerum habet alium & continet 91. plus quàm priores supra ipsam existentes: Oportet enim roborare & stabilire & disponere hoc loco è Nomine tetragrammato & dominii, quæ efficiunt 91. Singulis autem tantùm 10. sunt Sephiroth, & unum quod residuum est, correspondet filo Infiniti pro utroque simul, quasi, si ita dicere liceat, medietas huc & medietas illuc pertineret, unde ipsis non nisi 10. notiones tribuuntur.

Filum Infiniti in tribus posterioribus Numerationibus numero centenario excrescit & quare?

§. 7. Jesod autem superabundat 110. quia in ipso est lumen יאהדונהי quæ efficiunt 91. sicut diximus. In eo tamen etiam est notio plenitudinis מָה quæ efficit חוּה. Ita ut in eo sint 10. ejus Sephiroth vestimenti & filum Infiniti ipsum ingrediens, unde 11. porrò Corona fœderis sancti ipsi adhæret, quod est Dalath magnum sub æstimatione duorum, quæ efficiunt 8 de quo infra: Et huic correspondent 8. dies circumcisionis, hinc 8. & 11. efficiunt 19. quæ cum toto efficiunt 110.

Lumen יאהדונהי in Jesod. Numerus 110. in Jesod.

§. 8. Et quamvis ulteriùs accedat persona בַּת quæ designat Malchut; veritas tamen ita se habet quod literæ Malchuth non videantur nisi sub combinatione literarum Jesod. Nam in mundo Ænsophico, qui est Androgynos, Malchuth sub mysterio Coronæ adhæret fœderi sancto, & non apparet sola: unde nulla radix nullumque fundamentum judicii ibi apparet, quod non statim mitigetur, eò quòd Malchuth & Jesod simul copulentur; quamvis respectu liberrimè agentis judicium dicatur. Atque sic in mundis Ænsophicis res se habet, quod fœmina semper absorbeatur in Jesod.

Malchuth est fœmina respectu Jesod.

§. 9. Vestis autem hæc existit sub mysterio Libri Legis; pergamenum enim denotat ipsam substantiam, & literæ sunt Sephiroth vestimenti, quamvis tenues sicut cornua cicadarum & perfectè simplices, quæ quidem nostri respectu benignitatem, sed respectu Ænsoph judicium denotant intuitu lætitiæ. Unde dicitur Psal. 63, 12. *Et Rex lætabitur in Elohim.* Sapienti satis.

Vestimenti mysterium in Libro Legis.

CAP. LVII.

De Sculptura ex Libro Sohar.

§. 1. Jam ulteriùs aliquid dicendum eſt de Sculptura, de qua dicitur in Sohar Sect. Breſchith: Sculpſit ſculpturas ſuas in ſplendore excelſo. חקיקה autem eſt ſculptura & Chaldaicè vocatur גליפו; & radix ſculpturæ eſt judicium, quod determinationem & collectionem tribuit literis, ne deſtruatur charta, quæ eſt Ænſoph, unde illuſtratur atramentum, quæ ſunt literæ.

Sculpturæ natura ac modus.

§. 2. Natura autem ſculpturæ conſiſtit in interſtitio, quod circumdat circulum magnum admodum conſiſtens inter lucem ipſius ſubſtantiæ foris ambientis hunc circulum & inter ſubſtantiam comprehenſam intra circulum hunc. Et iſte circulus vocatur טהירו עילאה ſplendor excelſus in contradiſtinctionem טהירו סתם ſplendoris ſimpliciter ita dicti. Vox Chaldaica Tehiru autem idem eſt quod Lux: Nam Ænſoph Lucis nomine appellatur, quem impoſſibile eſt alio nomine compellari, unde circulus iſte collectionis punctorum vocatur Splendor excelſus phraſi Chaldaica, qua denotatur aliqua immiſſio caliginis lucisque deminutio.

טהירו עילאה quid?

עילאה vocatur & non ראשונה & quare?

§. 3. Hic autem Splendor vocatur excelſus & non primus, quia ante eum jam aderat lux Ænſoph, in quam exarabatur hæc ſculptura.

§. 4. Porrò etiam טְהִירו per Gematriam cum voce efficit 231. ut oſtendatur ipſum eſſe locum continentem ſtationem & ſpatium eſſe Alphabetorum omnium.

Tehiru ſpatium pro Alphabetis omnibus.

§. 5. Et circulus iſte quidem ita circumvallat rem contentam, ut impediat lucem Ænſoph extra circulum verſantem, ne aboleatur lux, quæ intra circulum eſt. Et in hac circumvallatione 3. occurrunt notiones, una lucis Ænſoph ambientis veſtem, altera lucis Ænſoph intra circulum contentæ, tertia lucis Ænſoph, quæ inter continentem & contentam, quæ quaſi papyrus eſt, ſuper qua collocatæ ſunt literæ, & dicitur Lux mixta.

Tria judicia contenta intra circulum Splendoris excelſi.

§. 6. Et 3. iſtæ notiones ſunt 3. notiones Geburoth, quia omnis res determinata, ut percipi poſſit, qualitercunq; reſpectu noſtri ſe habeat, tamen reſpectu Ænſoph eſt judicium. Nam Ænſoph, quæ benedicta ſit, eſt benignitas, in qua Ipſe extenditur uſque ad infinitum: Unde diminutio extenſionis judicium denotat. Et propterea circulus Splendoris excelſi, prout nobis apparet, tria continet judicia, quorum primum efficit, ut Lux Ænſoph ambiens extra circulum ſe ipſam quaſi impediat ab ingreſſu intra circulum veſtimenti, ne vitium inducat, quod abſit! Alterum efficit, ne Lux Ænſoph, quæ benedicta ſit, contenta ſeſe extendat egrediendo extra circulum & jungendo ſe cum continente, unde aliud vitium veſtimento, quod abſit! Ut æqualitas inter utramque lucem oriatur, nec reliquatur ſtatio locusque pro literis. Judicium tertium eſt Lux Infiniti, quæ producitur à duobus luminibus illis reſtrictis, quæque comprehendit intra ſe lucem collectam in literas, & extra amovet lucem, quæ extra veſtem eſt. Et tria illa judicia ſunt Binah, Geburah, Jeſod.

§. 7. Et

§.7. Et si quæris, cùm attributum Hod etiam sit è Geburoth, imò altius sit quàm Jesod, quare loco judicii tertii ponatur attributum Jesod, & non Hod? Resp. causam esse, quod natura Jesod sit conjungere, ut notum est, quod etiam sit inter res mixtas; quod ita non est in Hod; unde Lux illa circumvallatrix, quæ oritur inter 2. cæteras, est Jesod, quod facies illarum conjungit, sicut natura Jesod est conjungere: Restrictum autem circumvallans extrà est Binah; ex hac enim excitantur judicia & Geburoth, dum ipsa impedimento est. Restrictum autem intra circulum contentum habet notionem Geburæ, estque, si ita dicere licet, quasi Rex ligatus in ambulacris. Quare in judicio tertio ponatur Jesod, & non Hod?

Cap. LVIII.

§.1. Et ecce 3. istæ Geburoth generantur in media Exhilaratione Lucis Ænsoph circumdatæ, qua exhilaratus est in seipso. Omnis autē exhilaratio, si ita dicere licet, generat motum nostri respectu: id quod etiam apparet in sensibilibus; si enim quis intueatur stellam, putabit illam moveri, quod ita tamen non est, cùm fixa stet loco suo. Tres Geburoth ab Exhilaratione Infiniti.

§.2. Et ex illa exhilaratione patet, quod commotio illa intra ipsum fuerit recondita in potentia, unde videtur in actum prodiisse generando literas Legis actuales, quæ reconditæ intra ipsum erant in potentia suprà dicta. Unde Scriptura ait Prov. 8, 30. *Et fui apud eum opifex*, quasi dicat: *Apud eum*, intra substantiam Ejus ipsam. Notum enim, quòd etiam ex flamma corporea, cùm commovetur & vicina est ustioni, generentur literæ, quæ non sunt sicut literæ corporales, sed è Sapientia colliguntur & futura annunciant atque bona loquuntur ei, qui dignus est verba earum intelligere: Quod si igitur flamma corporea progenerare potest literas, multò magis exhilaratio Ænsoph Benedicti. Exhilaratio Infiniti causa productrix literarum Legis.

§.3. Et istæ literæ generatæ sunt in medio trium Geburoth, è media Exhilaratione.

§.4. Qualitas autem illius Jesod, de quo suprà diximus, quòd conjungat 2. reliqua, similis est qualitati Tiphereth, quæ commiscet & conjungit benignitates cum rigoribus. Jesod & Tiphereth quo pacto conveniant.

§.5. Et si quis, quare Tiphereth vocetur Chesed, Jesod autem Geburah, cùm nec Tiphereth Chesed, nec Jesod Geburah dici, sed conjunctim utrumque attributum utrique attribui debeat, quia ambo conjunjungunt & commiscent Chasadim cum Geburoth: Responsio est; quoniam Tiphereth inclinat ad Chesed; ideo vocatur Chesed; & quia Jesod inclinat ad Geburah, ideò vocatur Geburah. Sed hæc ita tantùm sunt hoc in loco, ubi omnia sunt quasi puncta, quorum singula per se subsistunt. Postmodum autem in mundo disposito cùm Jesod comprehenditur in natura Seir sub persona hominis descripti, in quo corpus & fœdus prouno computantur; tunc sicut Seir inclinat ad Chesed, ita Jesod inclinat ad Chesed. Cur Tiphereth vocetur Chesed & Jesod Geburah. Alia ratio est in Mundo hoc. & in Mundo Tikun.

Quinque Geburoth. Ignis niger ſuper igne albo.

§. 6. Jam porrò notum eſt, quod veſtis iſtius initium & radix conſiſtat in myſterio determinationis; collectio autem eſt ex illis Geburoth, quæ ſunt quinque, quarum ſingulæ continent 10. reſpectu 50. portarum Binah: ideò data eſt lex tanquam ignis niger ſuper igne albo.

Inverſio literæ יוד quid notet.

§. 7. Et quia omnium literarum veſtimenti radix & initium eſt litera יוד quæ eſt Jod veſtimenti, inverte literas Jod, & invenies דיו atramentum: hic eſt ignis niger. Proveniunt autem inverſæ, quoniam ipſa litera adhuc eſt informis.

Cap. LIX.

Separatio veſtimenti ab Infinito neceſſaria fuit, atque ea tamen ſenſim ac paulatim inſtituta.

§. 1. Cùm Ænſoph ambiens, facto veſtimento, eidem, ſi ita dicere licet, fermè adhæreat, & parum abſit, quin omnia ſint unum, hinc neceſſe fuit, ſi fas eſt ita loqui, ut aliquantulum avelleret ſubſtantiam ſuam à veſtimento, ita ut quælibet portio per ſe ſubſiſteret, utque apparerent literæ & forás prominerent decenter, & illuminatio non uſq; adeò magna foret atq; vehemens, ſicut fuerat antea; ita quidem, ut vita & ſubſiſtentia atque ſtatio illis eſſet: Quòd ſi autem uno impetu avulſionem hanc inſtituiſſet, veſtimentum ſanè rediiſſet in ſtatum priſtinum, nempe Ænſoph, ideoque avulſionem hanc paulatim atque ſenſim promovit, ut veſtis permaneret atque ſubſiſteret in eſſe ſtatuque ſuo.

Puncta ſunt veſtigium avulſionis veſtimenti. Jod eſt veſtigium puncti relicti.

§. 2. In ſingulis autem portionibus avulſionis veſtimenti veſtigia relicta ſunt in veſte ſub myſterio puncti, in quo ſcilicet deficientia exiſteret & diminutio Lucis Ænſoph à veſte. Et quoniam ipſa veſtis 3. habet notiones, principium, medium & finem; ideò etiam veſtigium puncti in eo relicti extat ſub myſterio Jod, cui eſt principium, medium & finis.

Mundorum millenarius, & unde. Gem. inter שנה & ספירה Millenariorum mentio in Idra ſancta.

§. 3. Centum autem Jodin habet quælibet litera, & hinc fluit myſterium illud, quòd quælibet Lux, quæ in Arich & ſupra illum, dividatur in 1000. mundos: quod ipſum eſt, quod dicitur Exod 34, 7. *Servans benignitatem millibus*; quæ omnia Benignitas benignitatum, quæ prævalet attributo Judicii, unde dicunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quòd Sanctus ille Benedictus Adamo primo dederit 1000 שנים annos: Schanah autem per Gematriam eſt ספירה; dies enim Sancti illius Benedict ſunt 1000. anni: Nam Seir qui vocatur Sanctus ille Benedictus, ab Arich accipit myſterium millenarii hujus tempore beneplaciti, & amovet iram ſuam, & hinc provenit omnis computus millenariorum, quorum fit mentio in Idra ſancta.

Moſis orantis pro populo intentio ſub ipſa precatione.

§. 4. Et Moſes Magiſter noſter, ſuper quo pax, id meditabatur, ut attraheret Lucem Antiqui Sancti, dum oraret ſuper peccato vituli pro Iſraël, & illuc direxit preces ſuas, ut procul amoveret iram ſuam, ſicut dicitur Exod. 33, 19: *Et dixit Dominus: Ego tranſire faciam omnem bonitatem meam coram facie tua*; & manifeſtavit ipſi 13. menſuras miſerationum. Sed ad rem.

Lineationes

§. 5. Jam noſti, quòd veſtis iſta facta ſit è potentia ſcintillarum Geburoth,

roth, quæ contexunt vestem hanc ab una extremitate ad alteram, sicut filum; & cùm combinavit eas invicem, factæ sunt telæ: unde patet, quòd deinde, postquam conglomeraretur vestis, relicta sint vestigia illorum filorum sub mysterio linearum: unde intelliges mysterium lineationum in Libro Legis: Hæc enim vestis omnino facta est sicut liber Legis.

In Vestimento æquè ac in Libro Legis.

§. 6. Porrò hæc etiam vestis extat sub mysterio Mem quadrati & clausi. Vestis enim quadrata fuit. Deinde autem divisa est in duas partes, & facta sunt duo Nun, qualia scripta sunt in illis verbis Num. 10, 35. *Et factum est, cùm proficisceretur arca* &c. habetque similitudinem Nun inversi & aperti ad demittendam influentiam hoc modo ᑕנ: nec formari possunt via alia præter lineam latam inferiùs, atque sic habent quasi figuram Mem finalis.

Mem quadratum bisectum.

§. 7. Et hoc est mysterium magnum, ita ut quilibet, qui hanc Sectionem dicit cum attentione mentis singulis diebus, nullo damno affici possit, quamvis incidat in locum latronum, vel in mare, vel quemcunq; alium locum periculosum; modò in animum sibi revocet 2. illa Nun suprà dicta, quæ indigitant duas medietates vestimenti.

Effectus atq; operationes eorum verborum.

§. 8. Et hoc est mysterium orationis Mosis Magistri nostri, super quo pax. *Et factum est, cum proficisceretur arca, dicebat Moses: Surge Domine & dispergantur inimici, & fugiant osores tui à facie tua.*

§. 9. Sic etiam R. Schimeon Jochaides, super quo pax, dicit Sect. Vajakhel: Quando producunt librum Legis in congregationem, aperiunt portas miserationum; unde disposuit orationē illam: Benedictum sit Nomen Domini mundi &c. quoniam tum est tempus beneplaciti; sicut dicitur Psal. 69, 14. *Et ego precor ad te Domine, tempore beneplaciti, Deus, in magnitudine Benignitatis tuæ, exaudi me in veritate salutis tuæ.* Nos autem dicimus illam tempore Minchæ Sabbathicæ ante productionem libri Legis, ut attrahamus affluentiam è tempore beneplaciti, quæ est dispositio seu pars barbæ, quæ dicitur נוצר חסד custodiens benignitatem: Si enim invertis רצון beneplacitum, invenies נוצר Exod. 34, 7. *custodiens Benignitatem in millibus.*

Usus ejus orationis pristinus & hodiernus.

נוצר & רצון inversa quid noteat.

Cap. LX.

§. 1. Longitudo 39. literarum Nominum עב סג מה בן adæquat longitudinem omnium 22. literarum juxta longitudinem 231. portarum, & latitudo singularum literarum Tetragrammati adæquat latitudinem omnium 231. portarum.

Convenientia longitudinis & latitudinis literarum Vestimenti, cum longitudine & latitudine literarum Tetragrammati.

§. 2. Et postquam facta erat vestis hæc, contraxit eam Sanctus ille Benedictus, ita ut medietatem inferiorem 231. posteriorum elevaret post medietatem superiorem 231. portarum anteriorum: E hæc est contractio tertia: Et hac ratione evacuavit locum pro mundis, qui ea non erant capacitate, ut uti possent luce illa magnâ vestimenti hujus: cujus finis tam lucidus & excellens erat quam ipsum ejus initium.

Contractio Vestimenti tertia.

Ratio redditur hujus contractionis.

§. 3. Hæc autem non erat intentio Infiniti, qui benedictus sit, sed ut diminueretur descensus ejus, ut creare posset hominem & conjugem ejus: hæc erat intentio ejus prima antequam crearet vestem hanc. Cum ergo non esset locus stationi mundorum propter eandem, eò quòd pertingeret usque ad finem 7. terrarum, ubi iterum incipiebat redire in Æn Soph: ideò retraxit illam Sanctus ille benenedictus & evacuavit locum pro mundis, sursumque duxit medietatem Alphabeti 231. posteriorum, nimirum à Lamed usque ad Tav post medietatem Alphabeti primi, quæ sunt 231. anteriora ab Aleph usque ad Lamed hoc modo.

Modus ejus contractionis.

א"ל ב"ם per omnia Alphabeta pervagatur.

Nomen מ"ה	Nomen ע"ב		
י	י	לא	אל
ו	ו	מב	בם
ד	ד	נג	גן
ה	ה	סד	דס
א	י	עה	הע
ו	ו	פו	וף
א	י	צז	זץ
ו	ו	קח	חק
ה	ה	רט	טר
א	י	שי	יש
		תך	כת

Carmen Poëtæ א"ל נ"א.

Principium omnium.

Nomen ב"ן	Nomen ס"ג
י	י
ו	ו
ד	ד
ה	ה
ה	י
ו	ו
ו	א
ה	ו
ה	ה
	י

§. 4. Et sic omnia facta sunt א"ל ב"ם ita ut 21. Lamedin ascenderent post 21. Alephin, & 21. Memin post 21. Bethin; & sic omnia facta sunt א"ל ב"ם.

§. 5. Nec tantùm in vitalitate ejus factum est א"ל ב"ם &c. sed & per omnia Alphabeta, ita ut omnia essent juncta per mysteriũ א"ל ב"ם quoniam cùm 21. Lamedin ascendunt post 21. Alephin, tum sanè tota persona אל i. e. 21. Alphabeta ejus fiunt 21. vicibus א"ל & sic apud personam ב"ם omnesque cæteras usque ad finem. Et hoc est mysterium Poëtæ, qui composuit carmen א"ל נ"א & incipit à litera Mem מלך Rex Regum omnium, & incipit à voce א"ל ב"ם sc. א"ל נ"א: Quam cantionem præcentor canit.

§. 6. Et Moses Magister noster vidit lucem istam, cum dicit Deut. 33, 21. *Et vidit principium sibi*, quod est principium omnium mundorum; Sed non apprehendit eam, & res est admiranda.

Personæ 11. Mas & Fœmina in Alphabeto.

§. 7. Et sic facti sunt mas & fœmina, nempe anterius & posterius adhærentia sibi invicem: Suntque 11. personæ, nimirum persona א"ל est Cether, & est masculus sub nomine anterioris; ב"ם est Chochmah: ג"ן Binah ד"ס Daath,

Daath, & ita porrò. Deinde sequuntur posteriora fœminam singulorum repræsentantia, ubi ל״א est Cether retrò post א״ל quod erat Cether anterius mas: כ״ב est Chochmah & ita porrò.

§. 8. Et hic ordo posteriorum à Tau usque ad Lamed versus est ab imo sursum sub mysterio ignis, quod è judicium, & cujus natura est ascendere sursum: unde etiam dicuntur posteriora. Unde Rabbini nostri bonæ memoriæ dixerunt: Dixit Tau coram Sancto illo benedicto, Sit beneplacitum tuum, ut per me creetur mundus tuus: unde inceperunt elevari à Tav.

A posterioribus factum fuit mundorum exordium.

§. 9. Quin & vitalitas posteriorum quæ est א״ל ב״ם naturam posterioris induit. Sed anteriora descendunt à summo deorsum ad instar aquarum, quæ defluunt vehementer.

Posteriora sursum ascendunt, & anteriora descendunt.

§. 10. Sed anteriora tamen occulta sunt valde, quoniam sunt obtecta, nec videntur; unde illorum non fit mentio in verbis Magistrorum nostrorum bonæ memoriæ de creatione mundi; sed posteriorum tantùm.

Posteriora revelantur, non anteriora.

§. 11. Et sicut medietas vestimenti Alphabeti posterioris ascendit post medietatem primam: ita nomina מ״ה & ב״ן quæ sunt 19. literæ, abierunt post ע״ב & ס״ג quæ sunt 20: Unde patet, quòd Jud plenitudinis ו״ה ultimi in ס״ג residua mansit infrà citra consortē. Unde dixit ad Sanctum illum benedictū. Omnibus dedisti socium, mihi autē socium non dedisti: Hinc patet, quòd mihi nulla sit copulatio superiùs, quæ si mihi esset, adfixa mansissem superiùs, nec potuissem descendere deorsum, quod nunc fieri non potest, cùm socium non habeam. In qem finem hoc factum est mihi? Respondit ipsi Sanctus ille benedictus. Congregatio Israël erit socia tua. Quasi diceret: congregatio & collectio omnium luminum, quæ emanabunt deorsum pro necessitate Israëlitarum, planè erit ex te: unde vides, quòd tota Aziluth ex te futura sit.

Jod descendit ob defectum socii. Jod hoc emanat pro necessitate Israëlitarum.

§. 12. Porrò sciendum, quòd in litera ultima Alphabeti in vestimento, cùm illud retractione sua conduplicaretur, coadunitis medietatibus relicta sint crura, scil. in literæ Tav in spatio primo, eò quòd essent longiora quàm litera Caph personæ כ״ת ipsi apposita. Cùm ergo frigeficerent crura hujus Tav in spatio primo, eò quod essent defecta & deorsum protensa in spatium hoc, ut adhærescere possent vestigiis vestimenti, & vestigia cum illis coalescerent: Et quia non videbat ibi ו״ח sicut fuerant in veste ante retractionem, quodque remaneret in fine medietatis vestimenti; tum obstupescebat, quod ipsum est, quod dicit Scriptura: Gen. 1, 2. *Et terra erat Tohu & Bohu* i.e. hoc Tau est terra, & spatium primum vocatur terra respectu vestis, & in hoc spatio erant crura literæ Tav: Hæc ergo litera admirata id dicebat ad se ipsam: Ubi sunt literæ ו״ח quæ erant in vestimento, &c. Unde illa deorsum relicta est, ut signetur in omni facie. Et

Literæ Tav signum in Vestimento & Alphabetis.

hoc est mysteriũ illud, quod dicitur Ezech. 9, 4. *Et signabis Tav super frontes virorum.* Est autem Tav aliud vivificans, aliud mortificans. Et vox תהו dividitur in duas voces, nempe Tav & הו i.e. Tav inquirit super הו ubi sint. Prospiciebat enim antrorsum per spatium primum, non autem retrorsum. Et Adam primus, qui generatus est è vestigio adhærenti literæ Jod Nominis ס״ג suprà dicti, respondebat literæ Tav: quasi dicendo: בהו in eo sunt הו, ascenderunt enim sursum post וה combinationem anteriorum ad copulandum anteriora & posteriora. Sed de his satis.

27. plenitudines literarum Tetragrammati.

§. 13. Lux illa vero quæ id operabatur, ut vestis scinderetur in duas partes, erat è mysterio Geburoth, & coruscabat deorsum, & prodibant 27. plenitudines Tetragrammati de mysterio ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן: Prodibant autem combinatæ & conjunctæ cum illis 27. literæ Alphabeti annumeratis scil. מנצפך duplicibus, quæ sunt judicium; Et ex illis prodierunt literæ אלהים. Ita ut quælibet litera sibi assumeret plenitudinem Nominis Tetragrammati. Et 27. Havajoth suprà dictæ efficiunt שבר, juxta numerum פסקנית cum duobus totis duarum partium vestimenti. Et in hoc consistit mysterium de רוח פסקניתא spiritus decisorii, (Gabrielis) Hic enim spiritus abscidit & divisit vestem in duas partes, & descendit in Jezirah per mysterium 70. nominum Metatronis: Et ipse est in medio 70. illorum Nominum. Notumque est, quòd in manu hujus נער adolescentis sint 120. Elohim, qui sunt gladius ejus. Et ipse scindit hoc judicium in duo, nimirum in duas sexagenas: Nam 60. fortes circa illud, ut custodiant à corticibus. Et notum est, quòd 13. Havajoth è 27. suprà dictis sunt radicales, quæ deinde duplicantur: ita 13. literæ sunt in plenitudine Elohim per Jod scriptæ, cujus plenitudo efficit רוח & per Gematriam Chanich filius ירד: & hoc est mysterium רוח spiritus decisorii. Et hoc est mysterium, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ in Bava bathra & Sanhedrin fol. 44. col. 2. Dixit spiritus decisorius coram Sancto illo Benedicto: Et dicitur פסקניתא &c. quòd vis illarum Geburoth vestimentum discidit in duo.

Literæ מנצפך G mat. inter 27 plenitudines & inter שבת ut & פסקנית.

70. Nomina Metatronis.

120. Elohim.

Havajoth radicales

13 literæ plenitudinis Elohim per Gem. רוח & ירד fol. 44. b

בוצינא דקרדינותא

§. 14. Et deinde Jod istud suprà dictum suscepit Bozina de Kadrinutha i. e. scintillam nigredinis invectam in fundo aheni. Et hæc est scintilla illa, quæ infrà generavit nigredinem, quæ est judicium.

Funiculus mensuræ.

§. 15. Et in manu illius Jod est facultas suprà dictarum, Geburoth ad faciendum funiculum mensuræ pro omni structura, quæ extruenda est inferiùs.

אויר קדמון אור פניאל

§. 16. Et locus ille vacuus, qui fiebat per hanc retractionem, dicitur אויר קדמון spatium primum: Est enim primum inter omnia spatia. Nec licebat illum vocare nomine vestis, quæ vocatur או״ר פניבל Lux facici Dei per Gematriam אין סוף.

§. 17.

§. 17. Et quia etiam Jod debebat descendere ad illustrandum locum hunc vacuum, quamvis ibi adhuc laterent vestigia Lucis vestimenti; hinc si Jud ponas inter ו & ר literarum אור hinc fit אויר. Porrò אור etiam est per Gem. ר״ז quia recondita est pro justis, ut cum illa eant in mundum venturum.

אור ex אויר Gem. אור & רז.

§. 18. Et mundus iste vestimenti nomen habet omnia includens quod est Nomen tetragrammaton, quoniam hoc Nomen alligatum est ipsi & continet portas ejus. Atque hoc ipsum est, quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Antequam crearetur mundus (i. e. mundus vacuitatis) ipse erat & nomen ejus tantum i.e. Ænsoph & vestis. Vel aliter: antequam crearetur mundus i. e. locus vacuus, in quo erat mundus locandus, quod est spatium primum, ante quod non erat quicquam, nisi Æn Soph & vestis, quod est Nomen Ejus. Et de hoc dictum est: Job. 38, 14. *Et stabunt sicut vestimentum.*

Nomen Tetragrammaton in mundo Vestimenti.

Nomen Tetragramm. est vestis τῦ Æn Soph.

§. 19. Et tempore venturo ex hac veste veniet dulcedo שמש Malach. 4, 2. *Solis justitiæ, in cujus alis sanitas.* Nam שמש est 320. ipsius & 320. uxoris ejus Jes. 35, 10. *Et recedet ab eo mœror & suspirium*, & judicium supervenict iis, qui remoti sunt à Deo, & inflammabit eos dies ventura. Israëlitis autem montes stillabunt mustum: nam הר mons est quadratura Elohim. Et omnia flagella judiciorum venient super populos, quos percutiet, sed sanabit Israël. Et omnes mares ac fœminæ corticum mitigabuntur. Et tunc Luna erit in plenitudine & perfectione sua, sicut fuit in diebus Regis Salomonis, super quo pax cum adhuc faceret voluntatem Dei: sicut dicitur 1. Reg. 3, 16. *Tunc veniebant 2. mulieres fornicatrices, ad Regem &c.* non vero antea. Suntque mulieres duorum virorum exploratorum clandestinorum, qui ceciderunt sub volas pedum Josuæ: erant enim Asa & Asael, duo hirci immundi, quorum unus mittebatur in Asasel, quæ vox composita est ex Asa & Asaël. Et illi adhuc hodie homines docent præstigias & Magiam; sunt enim experti artis Magicæ. Et sunt capita potentiarum impuritatis, quæ dependent postremo loco à posterioribus summis, quæ sunt 121. combinationes Elohim, Deorum alienorum, juxta mysterium: Quicunque addit, minuit. De quibus infrà. Futuro autem tempore corrigentur, sicut dictum est Jes. 11, 8. *Et delectabitur lactens super foramen aspidis.* Lactens autem est infans, qui sugit de mammis matris suæ, nimirum Metatron puer, qui vocatur שדי. Et tunc Seir erit perfectus in 10. Sephirothis & membris suis, & uxor ejus pariter erit perfecta 10. Sephiroth & membris suis. Et quia dicitur, Genes. 5, 2. *Masculum & fœminam creavit eos,*

De tempore futuro Messiæ.

Asa & Asael Magiæ autores & præstigiarum.

121. combinationes Elohim.

Metatron puer vocatus שדי.

eos, & vocavit nomen eorum Homo, quaſi qui in ſe contineat marem & fœminam; ideò in Nomine מה qui per Gematriam eſt אדם invenitur plenitudo, quæ efficit 19. juxta numerum חוה. Ideò dicitur: Et fiet illa die, ut Dominus ſit unus & Nomen ejus unum, id eſt, perfectum, ſicut dicitur Exod. 26, 6. *Et erit tabernaculum unum.* (id eſt, perfectum) quod nunc eſt in exilio hoc profano, ſicut dicitur Thren. 5, 16. *Cecidit corona de capite noſtro,* de tempore autem venturo dicitur Amos 9, 11. *Die illa erigam tabernaculum David, quod collapſum eſt.*

Cap. LXI.

10. Sephiroth Mundi veſtimenti ſunt radix omniũ Sephiroth, quæ infra eas.

Mundi inferiores tantùm ex Malchuth prodierunt, & quidem ex Jod. quod eſt in Malchuth.

Mundorum inferiorum productio ex potentia deducta eſt in actum.

§. 1. Jam ſciendum eſt, quòd illæ 10. Sephiroth mundi veſtimenti ſint radix omniũ Sephiroth, quæ infra eas. Nam Perſona אין eſt filum ex Æn Soph, ſed valdè occultum; unde non loquimur, niſi de 10. Sephiroth. Unde in multis locis in Zohar dicitur, quòd omnia quæ emanant vel creata ſunt, radicem ſuam habeant ſuperiùs. Hinc & 10. Sephiroth radicem habent ſuperiùs in mundo veſtimenti penes ipſam Subſtantiam Ejus, qui benedictus ſit: Et Æn Soph, qui benedictus ſit, omnes gradus omnesq; perſonas intra ſe reconditas ante realem earum exiſtentiam debitè æſtimavit quoad illarum eſſentiam, & virtutem dominandi: & hoc eſt, quod dicit R. Schimeon Jochaides, ſuper quo pax, in Idra Naſo: Æſtimavit Reges: id eſt: Cùm venit ad Sephiram perſonæ Malchuth, quam intra ſe habebat reconditam, æſtimabat Benedictus Ille intra ſe ipſum, quòd hoc in loco extruendi eſſent mundi; quoniam gradus novem Sephirarum ſuperiorum ita ſe non habebat, ut inde vel liceret, vel opus eſſet fieri mundos: Omnia enim attributa Sephirarum ſuperiorum attribui ipſi poterant, quamvis jam non operaretur per iſta attributa: Non autem poterat ipſi attribui Malchuth, quod eſt Imperium, niſi Ipſe dominaretur aliis: Unde in actum produxit mundos omnes è puncto Malchuth, quod in Subſtantia ejus, qui benedictus ſit, ſicut dicetur, cùm agendum erit de Jod plenitudinis He ultimi Nominis סג quod eſt Jeſod in Malchuth, & ex eo conſtructi ſunt mundi. Et quia Malchuth eſt Regimen & Imperium Regis, ſicut dicit R. Schimeon bar Jochai Sect. Breſchith: Sub initium Imperii Regis, i.e. ſub initium voluntatis S. Benedicti, qua volebat dominator eſſe & Rex; hinc per hanc ipſam determinationem, qua Æn Soph, qui benedictus ſit, dijudicabat omnes gradus intra ſe contentos ab initio puncti ſummi Kether in ſe reconditi uſque ad punctum imum, quod eſt Malchuth, creata eſt Lex in potentia, ſed non in actu. Atque iſtud, quod dicit Scriptura Prov. 8, 30. *Et fui apud eum opifex.* Cùm ergo conſtitueret Æn Soph iſto in loco conſtruendos eſſe mundos ipſo actu, tunc confirmavit locum illum, qui hoc morbo quaſi termino cinctus fuit, ſicuti locus noſter reſpectu cœli;

quam-

quamvis ibi omnia unum essent: non aliter ac si ponas manum tuam super chartam albam, super qua, si extantia quædam minuta appareat, tum umbram sanè percipies in charta, ita ut si quis è longinquo videat, hæc umbra puncti ad instar ipsi appareat, quod tamen ita non est, quia applicita manu super charta omnia inveniuntur esse unum. Sic in loco illo in puncto Malchuth; quam primùm intentionem eò direxit, ut suprà dictum, tum apparuit quoad nos quasi punctum; & hæc sunt puncta literarum: Et quia punctum in charta factum circa se exhibet quasi sculpturam, nimirum differentiam inter chartam & atramentum, & quia umbra quasi profundior apparet, ideò punctum hoc quoad nos vocatur sculptura. Atque id est, quod dicitur Sectione Breschith: Sculpsit Sculpturas suas in splendore sublimi, de quo supra.

De punctis literarum seu sculpturis.

§. 2. Et sciendum porrò est, quòd in veste hac extet Tetragrammaton oculatum, nempe 24. circulis & 72. coronis constans: Et est Tetragrammaton, quod bisecatur in anteriora & posteriora. Nec mireris, literas Tetragrammati oculatas reperiri; quia & literæ hominis insculptę animæ ejus & specificantes opera ejus, ut integantur ipsius capiti, omnes sunt oculorũ figura, quia radicaliter è dicto Tetragrammato veniunt: Nam ex Tetragrammato Neschamah superadvenit homini justo, qui studet operi Mercavæ. Et quia litera Jod 3. habet coronas, inde hoc respectu homini competit Nephesch, Ruach, Neschamah. Et quia radix Neschamæ sunt 5. Geburoth, ideò & Neschamæ Neschama est, quæ vocatur Chajah, quæ designatur in ipso Jod Tetragrammati, sicut scriptum Gen. 5, 7. *Et factus est homo in Nephesch chaja.* Et hæc est persona Abba. Invenitur tamen etiam Jechidah, quæ designatur in apice Jod, cùm proveniat ex Arich Anpin. Et si quæris, quare tres illæ communiter explicentur à quolibet, sed duæ hæ, nempe Chajah & Jechidah, occultæ sint, respondetur: Quia parum abest, quin duæ hæ Geburoth & duæ tertiæ è 5. Tetragrammatis Geburothicis mitigentur, & producantur in naturam Chasadim: Unde justi attributum judicii convertunt in attributum miserationum, ita ut homo justus bonis suis operibus & in specie studio staturæ determinatæ dignus fit Chajâ; & si digniorem se præbet, etiam Jechidam accipere meretur. Quamvis Moses Magister noster, super quo pax, illa non fuerit dignus nisi iis diebus, quibus in alto fuit: postquam autẽ peccaverant Israëlitæ, hæc iterũ avolavit ab eo, ita ut 1000. lumina minuerẽtur ab eo, nempe quæ veniunt ab Antiquo Sancto, qui est Arich; quò pertinet mysterium Aleph parvi in Vajikra, nec relictũ est in eo nisi vestigiũ: ex quo fulsit cutis faciei ejus. Et cùm diminueretur Moses Magister noster, super quo pax, & avolaret ab eo Jechidah, tum frangebantur tabulæ. Et quia pauci sunt digni Jechidâ, hinc dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Vidi filios עליוה sive elevationis,

Tetragrammaton oculatum in Vestimento.

In homine justo literæ etiam sunt oculatæ, ut & Nephesch chajah.

Jechidah.

Cur Chaia & Jechidah sint occultæ adeoque non explicentur à Doctoribus?

Jechida ad tempus fuit in Mose.

Pauci filii עליון

vationis, & ſunt pauci, id eſt, Nomen יה cõprehendit Chajah & Neſchamah, quia Chaja eſt in Abba, nempe Jod, & Neſchamah in Imma, nempe He: Jechidah autem eſt in Arich in apice Jod, nimirum ſuper Jod יה & in ſummitate eorum: Et pauci ſunt, qui tam digni evadunt, Imò & Neſchamâh, quæ provenit ex Geburah mitigata, non multi fiunt digni: unde & R. Eleaſar filius R. Schimeon Joachidæ, ſuper quo pax, cùm mereretur accipere Neſchamam, convivium apparavit, ſicut dicitur in Sohar novo, Sect. Breſchith in Midraſch Hanneelam. Et in generatione noſtra hac vix unus eſt qui eam habeat. Unde colligimus, quòd Tetragrammaton hoc in mundo veſtimenti dimidium ſit anteriùs & dimidium poſteriùs, ita ut וה reduplicata ſint poſt יה juxta allegoriam Tohu & Bohu. Et ipſum totum circulis conſtat ad inſtar oculorum: & inde provenit Neſchamah per deſcenſum graduum: Unde opera hominis Iſraëlitæ inveniuntur in fronte ejus capitique ejus inſternuntur. Et in hoc Tetragrammato quinque ſunt partes, nempe 4. literæ, & apex Jod: ex quibus veniunt Nepheſch, Ruach, Neſchamah, Chajah, Jechidah, quinque perſonæ animæ. Et de his dicitur Gen. 2, 4. *Iſta ſunt generationes cœli & terræ, dum crearentur*; ubi Magiſtri noſtri bonæ memoriæ dicunt; In quinque creavit eos. Et propterea dicitur Prov. 20, 27. *Lucerna* יהוה *anima hominis.* Et hæc eſt lucerna, quæ ardet ſuper capite infantis in viſceribus matris ſuæ, quæ ex luce Tetragrammati, ut dictum. Hinc dicitur Deut. 32, 9. *Pars Tetragrammati populus ejus.* Unde oramus DEUM Tetragrammaton, ut nobis lucem præbeat è lumine hoc Tetragrammati, & effundat ſuper nos Spiritum ſuum Sanctum ex alto in ſolamen noſtrum, Et tunc verum de nobis, Jeſ. 11, 9. *Et plena eſt Terra ſcientia Tetragrammati, ſicut aquæ maris inundantes.*

Quin nec Neſchamah adeò frequens.

Tetragrammaton dimidiatum in Mundo Veſtimenti anteriùs & poſteriùs.

Tetragrammati partes quinque.

SECTIO SECUNDA,

Quæ vocatur

אויר קדמון

& in Sohar אוירא קדמאה Spatium primum, eſtque Mundus ſecundus ex mundis Æn Soph, ſeu Infiniti.

CAP. I.

Extenſio Lucis Veſtimenti.

§. 1. Lux veſtimenti radens extendebatur ſine omni impedimento & implebat ſpatium circuli Splendoris excelſi à ſummitate circuli, qua ipſam attingebat

tingebat ſubſtantiam Benedicti ſuperiùs uſq; ad ſpatia infra 7. terras, ubi iterum ad Æn Soph abibat tangendo ſubſtantiam Benedicti inferiùs; atque ſic etiam ad latera circuli: Et de hoc dicitur Cant. 2, 9. *Ecce hic ſtat poſt parietem noſtrum, & proſpicit per* החלונות *feneſtras*, quę ſunt quinque feneſtræ, nim. 5 notiones Tetragrammati, nempe 5. perſonę cum ſummo apice Jod: Quæ 5. feneſtræ ex 10. dividuntur in 5. Chaſadim, ut notum, & 5 Chaſadim ſunt feneſtræ & cataractæ cœli, ſtillantque Chochmah. *ibid. l. c. Prodens ſe è cancellis*, החרכים quæ ſunt 5. cancelli, nempe 5. Geburoth, quæ in 10. perſonis nec ſunt uſque adeò aperti, ſicut feneſtræ.

Quinque feneſtræ vel cancelli.

§. 2. Et finis lucis veſtimenti ferè eadem fulgebat luciditate & puritate atque principium ejus; cùm tamen hæc non eſſet intentio Principii Emanativi Summi, quoniam per diminutionem deſcenſumque graduum venturus erat ad finem intentionis ſuæ, nempe creationem hominis. Nec locus erat vacuus, ubi locarentur mundi; Veſtis enim omnia adimplebat: Idcirco Sanctus ille Benedictus ſuſtollebat lucem dimidiæ veſtis inferioris poſt medietatem ſupernam, cum nominibus ejus ejusque vitalitate & anima, ut evacuaret locum pro ſtatione mundorum.

Lucis fulgor idem in fine Veſtimenti cum eo, qui in principio.

Locus paratus pro ſtatione Mundorum.

§. 3. Relinquebatur ergo locus medietatis veſtimenti inferioris vacuus à luce Veſtis.

§. 4. Sed veſtigium ejus remanebat in loco ejus, juxta id, quod dicitur: Non receſſit Schechinah, donec imprimeret veſtigium. Et veſtis hæc appellatur Schechinah, id eſt, locus, ubi habitat יה in anterioribus, וה in poſterioribus.

Schechinæ veſtigium in Mundis.

Cap. II.

§. 1. Locus iſte vacuus erat quadratus. Et vocatur ſpatium primum, quia primum eſt inter omnia, & in Sohar vocatur אוירא קדמאה vel רשימו עילאה ſpatium primum vel veſtigium ſublime.

Loci vacui deſcriptio.

§. 2. Et quia fundamentum lucis veſtimenti eſt ex Tetragrammato juxta 4. ejus plenitudines, quæ ſunt radix, cardo & maſſa 4 mundorum אבי״ע correſpondentium 4. literis ejus; hinc apex ſummus correſpondet mundis Æn Soph. Et cùm è 4. literis prodeant 4. plenitudines עב סג מה בן unde creati ſunt mundi אבי״ע; ideo locus eſt quadratus.

Ratio reddita cur locus iſte fuerit quadratus.

Cap. III.

§. 1. Spatium hoc primum eſt veſtigium lucis veſtimenti, cui aliquid admiſcetur de veſtigio Subſtantiæ ejus; unde deinceps Jod oportuit deſcendere intra ſplendorem Tehiru, ut illud exinde ſuſtolleret, ſicut dicam.

Spatii primi ſive loci vacui quidditas.

§. 2. Et hoc ſpatium eſt quadratum ex virtute nominis Tetragrammati, quod extat in 4. angulis. Nam in 4. angulis ejus ſunt 4. plenitudines Tetragrammati; עב סג מה בן quæ ſupereminent & apparent ſupra circulum

Cur ſit quadratum?

sphæræ Tehiru, splendoris, quæ exstat in medio ejus. Et sphæra ista est circularis, spatium primum autem quadratum: Ideò residui sunt ultra circulum quatuor anguli spatii primi, & literæ ejus construuntur è deciduis vestimenti.

Decidua unde?

§. 3. Et cùm Sanctus Ille Benedictus elevaret medietatem vestis inferiorem post medietatem supernam, tunc superior in elevatione hac premebatur per ascensum ab inferiore circa latitudinem spatiorum, quæ inter lineas literarum, ut post se relinqueret benedictionem, quæ sunt decidua suprà dicta. Et hinc mysterium spatii hujus aërei primi.

Spatii aërei extensio.

§. 4. Et aër iste extenditur deorsum usque ad nasum, qui dicitur Pardiska sive menianum Antiqui. Et hoc est quod dicitur in libro mysteri: Et inde excitatur spiritus pro omnibus, id est Spiritus Sanctus pro illis, qui illo digni sunt.

Cap. IV.

Cur locus ille vacuus vocetur aer Primus.

§. 1. Spatium hoc primum vocatur aër primus, non verò locus vacuus: si enim locus vacuus diceretur, videri posset, quod absit, ibi vacuum dari, quod ita non est; quia lux vestigii semper in loco suo exstat adhæretque radici suæ ceu aliquid spirituale, tenue admodum.

Lux Substantiæ & Lux vestimenti quomodo differant?

Gematria אור & אין סוף

§. 2. Sunt tamen in aëre hoc duo lumina, nempe lux Substantiæ, quæ sublata fuit, & lux vestimenti. Estq; magna differentia inter lucem vestigii Substantiæ, & lucem vestigii vestimenti: Nam lux vestigii vestimenti respectu vestigii Substantiæ est quasi punctum in circulo. Et quia Lux vestigii Æn Soph aliter appellari non potest quam אור Lux; id quod & numerus hujus vocis indicat, qui per Gematriam est אין סוף; ideò Lux vestigii vestis אור dici non poterat: quare nos illam appellamus punctum, nempe Jod, quod est punctum illud in medio lucis: Quemadmodum etiam qui scripturus est אור inter Vav & Resch facilè punctum Jod inserere potest: ubi denotatur hanc lucem esse quasi punctum in medio lucis magnæ; & vocari nomine אויר aëris vel spatii.

Aer primus dictus Anima mundi, replens omnia.

§. 3. Et aër iste aliquantum crassior est Luce; Lux enim illa sensibilis planè non est; aër autem tam subtilis non est, quamvis comprehendi nequeat. Et quia primus est inter omnes aëres, hinc vocatur aër primus, & hinc fluit quod dicitur, non dari vacuum. Unde patet, Ipsum extendi per omnia; unde Philosophi illum vocant Animam mundi.

Cap. V.

Discrepantia inter vestimentum & aerem primum.

Tehiru impedit aerem primum à vicinitate Vestis.

§. 1. Discrepantia inter vestimentum & aërem primum est, quòd iste sit inferior veste; Tehiru autem & splendor est in medio. Vestis autem elevatior est aëre primo, quoniam vicinius adhæret Æn Soph, seu Infinito.

§. 2. Aër primus autem, qui propior est vesti & splendori, tam præstans non est ob interpositam vestem. Nec tamen dicendum, ipsum ex parte inferiore, ubi vestis non est, cõstitui in gradu vestis; eò quòd adhæreat splendori,

cui competit aliquantulum crassitiei, illius respectu, sic loquendo, quæ non permittit, ut cum Æn Soph cohæreat ad instar vestis, quam nihil impedit. Unde aër iste ex parte inferiori, quamvis Æn Soph seu Infinito vicinus, constitui tamen non potest in gradu vestimenti, quoniam splendori adhæret.

§. 3. Nomen autem aëris primi, quod est fundamentum vitæ ejus, est י״ג מ״ם i. e. 13. Memmin. Sicut enim Mem clausum comprehendit omnia, sic aër primus omnia nubit. Aer primus vocatus 13. Memmim.

§. 4. Et quia Aër primus tenuis admodum est & circumdatus ab Æn Soph, hinc vocatur Mem, cujus plenitudo literæ similis est citra omnem discrepantiam, sicut etiam diversitas non est inter Æn Soph & id quod ipsi vicinum est ipsique adhæret. Et cur?

§. 5. Habet autem 13. literas, quoniam fit ex litera Jod, quæ est opifex Sancti illius Benedicti. Jod autem ita factum est, sicut dicit R. Schimeon Jochaides multis in locis: Apex suprà, apex infrà & corpus in medio. Id est: punctum superiùs, punctum inferiùs, & inter hæc medium. Aeris primi 13. literæ.

§. 6. Et competit aëri primo portio quædam de Jod suprà dicto ex Nomine כ״ג. Unde patet, quòd juxta 3. notiones partium Jod tria Nomina tetragrammata simplicia hîc extent, quæ sunt 12. literæ, & si addas totum, quod denotat τὸν Æn Soph, qui ipsas compingit, habebis 13. literas. Et istæ 13. literæ radix sunt omnium tredenariorum, quæ deinde occurrunt in mundo disposito, ut sunt 13. dispositiones sive partes Barbæ Arich Anpin & 13. quæ in Seir Anpin, cùm ex Arich Anpin 4. in ipsum descendunt: Nam aliàs Seir Anpin nonnisi novem habet: Et è Seir Anpin descendunt in Malchuth. Malchuth enim habet nonnisi 6. dispositiones, juxta id quod scribitur 1. Reg. 10, 19. *Sex gradus erant solio.* Et istæ non competunt ipsi sub mysterio barbæ; ipsa enim barbam non habet, sed sub notione dispositionum sive partium ipsius. Et ab illa promanant deorsum in mundum Briah; unde 13. fluvii balsami puri, qui sunt merces bona justorum. Unde ortæ, & quid sint? 13. dispos. Barbæ Arich, Anpin, 9. Seir Anpin. 6. dispositiones in Malchuth. 13. fluvii balsami puri.

Cap. VI.

§. 1. Jam scito etiam, quòd aër primus totus sit אין quoniam non est factus nisi per privationem & sublationem lucis dimidii vestimenti, quæ vestigium ibi reliquit, sicut diximus. Et istud vestigium est אין non-Ens, & tantum respectu non-Entis simpliciter ita dicti, quod antea aderat, vocatur Ens; nec tamen est Ens perfectum, sed tantum spatium aëreum, quod non percipitur, imò ne videtur quidem: Lux enim quamvis non percipiatur, ad minimum tamen videtur: sed aër iste abstrahit ab utroque, & nec percipitur, nec videtur. Aer primus est אין & quare? Qua ratione dici possit יש Ens.

§. 2. Et vocatur aër primus, quoniam abstrahit etiam à sensu. Idcirco aër iste compositus est ex Luce & Aëre, sicut in luce aër est, estque mirum Cur vocetur Tohu va Bohu.

super mirum. Et hoc est, quod dicit Scriptura Gen. 1, 2. *Tohu & Bohu*, quod homo cum stupore miretur illum, quòd nec visio lucis, nec sensus aëris in eo sit.

Cap. VII.

Literæ Tav in Persona כֿתֿ extensio.

§. 1. De Tav personæ כֿתֿ quæ est Malchuth mundi vestis, dictum est, quòd pedes ejus extendantur in aërem primum pro necessitate mundi. Et quia pedes ejus influunt, & extenduntur in aërem primum factum ex vestigio; hinc Tav magnam habet cum vestigio hoc convenientiam: Unde omnes signaturæ, quæ infrà signantur, per hanc literam fiunt. Et quia vestigium ejus efficacius erat quam cæterarum literarum omnium, eò quòd extenderetur deorsum, ideò quicquid signatur, inferiùs, mysterio Tav subjicitur. Et hoc ipsum est, quod in Sohar dicitur: Tav signavit signaturam Antiqui dierum: Quasi dicat; literam istam signatam esse infrà in Malchuth capitis, quod non cognoscitur, quod est Caput Antiqui. Ex exinde descendit deorsum, donec signetur in fronte omnium hominum sicut scriptum est: Ezech. 9, 4. *Et signabis Tav super frontes virorum.* Tau lethale & vivificans.

Tav duplex, lethale & vivificans,

Cap. VIII.

Literæ vocantur lapides & quare?

§. 1. Et de mysterio istius Tav dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Per Bohu intelliguntur lapides humentes, juxta id, quod dicitur Jes. 34, 11. *Extendit super eo lineam inanitatis, & lapides vacuitatis. Linea inanitatis* est Tav, cujus linea extensa est deorsum, sicut dictum, & *lapides vacuitatis* id significant quod quælibet litera vocatur lapis, sicut dicitur in Libro Jezirah: Duo lapides extruunt duas domus, & tres extruunt domus sex. Literæ autem vocantur lapides ob duas causas. I. Quia sicut ex lapidibus extruuntur domus, ita ex literis componuntur combinationes, quæ omnes domus appellantur, ut in libro Jezirah scribitur. Et sicut in domo habitat homo illáque fruitur; ita ex combinationibus istis construuntur omnes mundi, cœlumq; & terra, & quicquid in iis, ut & homo; Et sic omnia habitant in eis, illisque fruuntur non minùs mortui, qui jam obierunt, quam vivi, qui adhuc supersunt. Altera ratio est, quod lapis, antequam cæderetur è monte, vocabatur mons, non vero lapis; postquam autem cæsus est è monte, lapis vocatur: Sic literæ, quando excisæ sunt in vestimento, non vocantur nominibus suis suisvé plenitudinibus, sed Aleph est sine Leph, quæ sunt plenitudo ejus: quando autem descendunt deorsum & evelluntur è locis suis seorsim singulæ, tunc accipiunt plenitudinem hanc, & Aleph pronunciatur cum Leph, atque hoc est quod dicitur in Libro Jezirah: Sculpsit eas, excidit eas i. e. sculpsit eas in veste sub mysterio sculpturæ; excidit eas, cùm evellerentur & descenderent: in mundo vestimenti enim plenitudine carent.

§. 2.

§. 2. Deinde autem emanatione mittuntur deorsum & ibi relinquunt plenitudines suas & plenitudinum plenitudines, & ob potentiam regressus sive reflexionis ad superna, & ex omnibus illis particularibus fiunt judicia: nam מלוי per Gem. è אלהים. Exemplum sit in Jod, quod plenitudinem suam infrà relinquit, nempe יוד quod per Gem. est 10. Sephiroth. Et huc pertinet, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ Adam primus דו פרצופין duabus personis creatus est; ubi notanter dixerunt דו & non decem. Sed sapienti satis.

Gem. מלוי & אלהים. Gem. יוד ex Jod cum 10. Sephiroth. דו פרצופין.

§. 3. Tempore venturo autem effundetur super nos Spiritus ex alto, qui est Spiritus iste Sanctus, qui descendit ex aëre primo super nos; efflatur enim Spiritus vitæ è naso Antiqui. Et hîc latet mysterium de puero in Sohar, qui adorabatur in vestibus eorum, quod non orassent Krischma illa die; nactus quippe erat odorem beneficio Metatronis pueri, qui est Magister puerorum, & quidem de Jezirah, quæ vocatur odor gratus sacrificiorum.

De tempore futuro Messiæ. Odor gratus.

§. 4. Et per hunc odorem percipit Unctus Domini omnia peccata & transgressiones hominum, ut & opera præceptorum quæ faciunt, & num ipsis timor sit: Et in Justo oritur Benignitas per nasum Seir, in quo duæ nares, una Benignitas, altera Judicium. Nasus autem Antiqui aliter se habet: ibi enim è foramine uno vita, & ex altero vita Vitarum; & Judicium pro impio, sicut dicitur Jes. 11, 3. *Et odorari ejus in timore Domini & Spiritu labiorum suorum interficiet impium.* Et scriptum est: ibid. v. 2. *Et requiescet super eum Spiritus Domini, Spiritus Sapientiæ & Intelligentiæ, Spiritus Consilii & Fortitudinis &c.*

Odoris hujus efficacia. Nares τȣ Seir. Nasus Antiqui.

SECTIO TERTIA,

Quæ dicitur

Sectio literæ Jod Nominis מ״ב.

Cap. I.

§. 1. Hîc vides Sapientiam DEI Benedicti. Non enim poterant effingi mundi in aëre hoc primo propter magnam ejus tenuitatem nimiamque lucem: nec minùs quia in aëre hoc primo est anima vestigii lucis Æn Soph, & anima vestigiæ lucis vestimenti, unde impedita est manifestatio illa.

Impedita mundorum productio ob subtilitatem aëris primi.

§. 2. Innuit ergo literæ Jod He ultimi in Nomine מ״ב quæ est in pedibus Schechinæ, quoniam illa non adeò erat fulgida, sicut aër primus: quia aër primus est vestigium de literis dimidiæ vestis cum literis Nominum vivificantium vestem; Jod autem tantum una erat litera ex illis & quidem de plenitudine; numerus autem vocis מלוי reperitur in Nomine אלהים, nempe 86. denotatque judicium, & est causa regressus & fractio-

Litera Jod & Lux diffusa radius sunt Mundorum.

Lux τȣ̃ He & Aeris primi. fractionis vasorum sicut dicetur. Lux enim diffusa erat & descenderat in aërem primum ex veste illa, cujus charta est Æn Soph, sive Infinitus, qui adhæret ipsi inter singulas lineas; hæc enim urgebatur ascensu suo à superiore, ut fierent decidua in aërem primum, ita ut aër primus assequeretur literas. Sursum elevari debuerunt Lux τȣ̃ Æn Soph & ejus Vestimenti. Omne autem desiderium Æn Soph, qui benedictus sit, erat, ut sursum elevaret è sphæra splendoris, quæ deorsum compingebatur, animam vestigii lucis Æn Soph & animam vestigii lucis vestimenti, quæ obsistebant manifestationi in sphæra splendoris;

Lux τȣ̃ He & aeris primi. §. 3. Quare innuebat huic literæ Jod He ultimi Nominis ס״ג quæ est in pedibus Schechinæ, cùm ipsa non adeò fulgida esset, ut aër primus, ut descenderet, & lucem assumeret in aëre primo, deinceps autem rediret sursum cum illo vestigio manifestationem impediente: quæ id fecit.

Cap. II.

Literæ Jod facultas unde? §. 1. Nunc inquirendum, quis facultatem dederit literæ huic Jod, ut descenderet? Et respondetur, quòd facultatem acceperit ex literis antecedentibus Nominis ס״ג de quo plura infrà.

Quare litera Jod descenderit? §. 2. Restat tamen quæstio alia: Nempe cùm omni luci sanctæ, quæ superiùs est, nullum sit desiderium descendendi, imò ex adverso intimiùs adhærere radici suæ cupiat; quare Jod hoc descenderit, & quis illud coëgerit? Plenitudo literæ Jod. Responsio est, literam hanc affixam fuisse Personæ כ״ח quæ est Persona Schechinæ, & quidem ultima medietatis vestimenti superioris. Hinc patet, quod Caph hoc personæ כ״ח quæ Malchuth est, illam impulerit dicens: Abi deorsum, & relinque ibi plenitudinem tuam, nemqe ך״ן duas Personas, sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quod Adam primus duabus Personis creatus sit, quorum numerus 10. unde provenerunt 10. Sephiroth, sub mysterio puncti, in quo continentur 10. Et has deinde produxit è potentia in actum, sicut dicam Sectione de splendore.

Cap. III.

Statura Adami primi determinata. §. 1. Et hoc est mysterium loci illius: Ps. 139, 5. *Retrò & antè formasti me, & posuisti supra me* כפך *manum tuam*, quod dicitur. Post literam istam Jod non fuisse literam aliam: atque istud est, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quòd nimirum diminuerit Sanctus ille Benedictus hominem primum, & attribuerit ipsi 100. cubitos, quæ est determinatio staturæ ejus. Formatio Adami primi ex parte anteriori & posteriori. כ״ף autem per Gem. denotat 100. cubitos, unde dicitur: *Et posuisti super me* כפכה *volam tuam*; quod nota. Unde dicitur: *Retrò & antè formasti me*, quia, quod ante & post ipsum manifestum est: Et sequitur; *Et posuisti super me*

me volam tuam, quæ eſt manus Domini cuſtodiens; ubi intelligitur Caph Perſonæ ב״ן quæ eſt Schechina, vicina Jod Nominis ס״ג.

§. 2. Et hoc Caph percuſſit caput hujus literæ, & compulit illam deorſum, ut extrueret ſphæram ſplendoris in loco vacuo, qui in aëre primo.

Literæ Jod deſcenſum fecit τὸ Caph.

§. 3. Et hoc eſt myſterium percuſſionis, qua Caph percuſſit Jod virtute literarum antecedanearum, quæ ipſam adigebant, ut deſcenderet. Et hoc myſterium extenſionis factum eſt per modum lapſus è virtute percuſſionis.

Myſterium percuſſionis & extenſionis.

§. 4. Et nota hanc regulam, quòd omnis extenſio lucis denotet benignitatem, juxta ſimile aquarum defluentium. Omnis autem regreſſus lucis ſurſum eſt judicium, quod tamen intelligendum de extenſione per ſe, quæ non contingit per modum lapſus. Nam extenſio lucis, quæ denotat judicium è Geburah, & delabitur certo lapſu, fit per myſterium Nominis 42. literarum; cùm ſcil. Voluntas Dei Benedicti illi mandat, ut exequatur legationem ſuam, aut elevet eum, cui opus eſt aſcendere: Et hæc operatur cito curſu & feſtinanter, & natura ejus ſimilis eſt igni, cujus natura eſt aſcendere ſurſum, non vero deſcendere deorſum, niſi fortè delabatur velociter, & mox iterum regrediatur ſurſum: Quod non facit Nomen 72. literarum cujus natura eſt extendi deorſum lento grado, non vero feſtinanter ad inſtar aquarum. Ideò dicitur in Sohar Sect. Beſchallach: Hoc aſcendit, & hoc deſcendit, Extenſio autem ſimpliciter dicta denotat benignitatem; ſed extenſio per modum lapſus denotat judicium benignitatum, ſicut Nomen 42. literarum.

Myſterium Benignitatis & Judicii ſub Luce extenſa & retrogrediente.

Myſterium delapſus.

Differentia inter Nomen מ״ב & ע״ב.

§. 5. Et veſtigia hujus latent in Nomine יעקב Jacob, ubi Jod denotat miſerationes, ſed בקע diſſectio denotat delapſum lucis, quod eſt judicium. Et ſic etiam judicium erat in delapſu literæ hujus Jod, quam deorſum compellebat Caph pro emolumento mundi, nimirum ut ex illa extrueretur ædificium mundi.

Benignitas & judicium in Nomine יעקב.

§. 6. Et Jod hoc fuit architectus, qui omnes conſtruxit mundos, ſicut dicetur.

Jod mundorum architectus.

Cap. IV.

§. 1. Suprà jam diximus, quod Jod plenitudinis He Nominis ס״ג non habuerit ſocium: Unde dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ. Dixit Sabbathum coram Sancto illo Benedicto. Omnibus dediſti ſocium, mihi autem ſocium non dediſti. Hoc enim Jod plenitudinis He alludit ad Jeſod quod in Malchuth, quæ eſt Perſona ב״ן; eſtque perſonæ Schechinæ Malchuth: Nam Malchuth de Malchuth abſorbetur in illius Jeſod, quoniam eſt in mundo Æn Soph. Jeſod vero ubique vocatur Sabbathum, ut notum eſt, quoniam ſeptimum habet locum poſt קודש i. e. poſt Chochmah, quæ eſt Pater, ubi hic numerus incipit nempe à Binah usque ad Jeſod, quod

Jod ultimum Nominis ס״ג caret ſocio.

Jod plenitudinis He refert Jeſod in Malchuth.

Jeſod vocatur Sabbathum & quare.

quod loco septimo, & propterea Sabbathum dicitur. Quamvis etiam contineat 3. ramos, qui in Schin vocis שבת qui sunt נה״י protensi in agrũ pomorum Masculi quod est mysticũ illud שין quod innuit בת filiam, quæ adhæret 3. ramis ש qui sunt נה״י in Imma, & extenduntur in חגת ת״ז Seir. Schechinah autem ascendit ad hoc Schin Patrum חגת sicut dicam alio loco.

Tres rami literæ ש.

§. 2. Responsum autem est illi: Congregatio Israël erit socia tua: quasi diceretur: Tota Aziluth erit ex te.

§. 3. Descendit autem quinquies deorsum, ut attolleret animam vestigii lucis Æn Soph qui benedictus sit & vestigium lucis animam vestimenti è sphæra splendoris, ut faceret ex illo Adamum qui Kadmon dicitur. Omnis autem regressus denotat judicium, sicut etiam docet versus ויבוא Exod. 14, 20. qui est retrorsum, & lucem percussit retrorsum, quæ impediebat, ne detegeretur sphæra splendoris.

Quem in finem descenderit?

§. 4. Ratio autem quare quinquies regressa sit, provenit è potestate וד plenitudinis Jod; si enim Vav non ponatur sub Daleth, oritur He. Omnis autem plenitudo est judicium, ut tandem deveniretur ad intentionem finalem, nempe creationem mundi, quæ est Nephesch mundi splendoris.

Quem in finem quinquies? He litera ex וד.

Cap. V.

Modus creationis Mundi.

§. 1. Sanctus ille Benedictus innuebat literæ huic Jod, ut quasi exoriretur, & luceret in loco vacuo: Quæ sic fecit, & mox rediit sursum cum Luce Æn Soph & luce vestimenti, quæ impediebant detectionem sphæræ splendoris, & 10. ejus Sephiroth inibi comprehensas sub Nomine mundi Tohu.

Fit per judicium.

§. 2. Et in regressu suo constituit literas judicii quæ sunt literæ regressus retrocedentes, sicut versiculus ויבוא, Exod. 14, 20.

Materia prima Tehiru sive Splendor.

§. 3. Et hoc regressu facta est manifestatio infrà & extitit vestigium, sicut forma sphærica è fulgore excelso; id quod in Sohar vocatur Tehiru simpliciter i. e. splendor: vocaturque Materia prima. Et intenditur in Sohar, ubi in præfatione dicitur: קוטרא בגולמא נעיץ בעזקא לא אוכם ולא חוור ולא גוון כלל: id est: Fumus quidam sive exhalatio, quæ existebat in informitate infixa est annulo & non erat nigra; nec alba; nec ullo calore alio. Quasi diceret: Regressus literæ hujus Jod effecit vestigium suprà dictum, quæ est Sphæra ista, quæ est quasi suffitus & quasi fumus. Et sicut fumus est informis, nec sub certa forma comprehenditur, ita sphæra hæc est informe quiddam, cùm sphærica appareat quidem, non tamen comprehendatur, quia in illa non est judicium sive nigredo, nec albedo sive benignitas, nec alius color, sive miserationes: Sed sphæra fulgida infixa est in dictâ hâc literâ Jod: Hoc

Explicatio Textus primi è Sohar Breschith Edit. Crem. Fumus colore destitutus. Sphæra in annulo.

Hoc enim est, quod dicitur בעיץ בעזקא: Nam litera Jod qui vocatur annulus, sicut dicitur in Præfat. Tikkunim.

Cap. VI.

§. 1. Scito: Cùm litera Jod sursum regrederetur, illam non potuisse ascendere & adhærere vestimento: sed relicta est supereminens splendori; & splendor infixus est ipsi ejusque apici inferiori. *Literæ Jod cum splendore cohæsio.*

§. 2. Sciendum autem quòd omnis lux spiritualis, quæ lucet in loco alio, quamvis ex illo tollatur, tamen relinquat vestigium, nec tollatur omnino: juxta illud: Non recedit Schechinah. Unde etiam in loco hoc vacuo relictum est vestigium de luce vestimenti. *Vestigium Vestimenti relictum in loco vacuo.*

§. 3. Et quia mundus non potuit uti luce ista magna, ideò mandavit literæ Jod suprà dictæ, ut descenderet, & luceret lumine suo, quod aliquantò crassius erat. *Lux Vestimenti & lux literæ Jod quid differant.*

§. 4. Nihilominus tamen etiam secunda hæc lux tam magna erat, ut mundus illa non posset uti; unde Sanctum Illum Benedictum secunda vice oportebat nutu præcipere literæ Jod, ut denuò descenderet, luceretque in splendore suprà dicto, ut lux illa magis incrassesceret. *Literæ Jod descensus iteratus.*

§. 5. Et sensus est; quòd litera Jod, cùm adhæreret Schechinæ, adhærentem sibi habuerit lucem Schechinæ, quamvis lux ejus non tam magna esset atque Schechinæ. Cùm autem descenderet, lucem suam inferiùs reliquit, ex qua factus est splendor: In ipsa autem non relictum est nisi vestigium tantum, quoniam non poterat regressu suo ascendere sursum, ut adhæreret Schechinæ, quia jam in massam redacta erat. *Literæ Jod ascensus præpeditus.*

§. 6. Quòd autem litera Caph ipsam percuteret, fiebat ad separanda multa millia separationum, sicut faciunt mallei ferrei, qui sunt 120. Elohim ferientes caput Asa & Asael, cùm volunt ascendere: quod cuilibet accidit, qui non est dignus ut ascendat. *Quid significent plagæ à litera Caph inflictæ. 120. Elohim.*

§. 7. Confestim autem cùm Jod iterum descenderet, non sanè talem habebat lucem ut prius, sed ejus tantum vestigium: ideò Sanctus ille Benedictus nutu præcepit literæ He, quæ supra Jod in suprà dicto Nomine יֹּהּ, ut ipsi communicaret de lumine suo: Et demisit illam, ut descenderet & luceret per lucem istam in splendore suprà dicto, ut nempe litera Jod haberet potentiam diffindendi sphæram splendoris, possetque intra illam ingredi. Mox enim cùm litera Jod ascendisset, sphæra splendoris clausa fuerat, & ista non poterat diffindere sphæram, nisi virtute literæ He in Nomine יֹּהּ literæ Jod præcedentis. *Vestigium lucis in litera Jod dependens ex descensu iterato. Literæ He subsidium pro litera Jod.*

§. 8. Cùm autem descenderet intra splendorem hunc, tunc irradiabat

in eum lucem illam, quæ ipsi data erat ab He; quod ipsum est quod dicit textus Gen. 5, 2. *In creare eos*, quod Magistri nostri bonæ memoriæ ita explicant: Per ה creavit eos.

Ratio nominis Coronæ Summæ, Antiqui antiquorum, Causæ causarum &c.

§. 9. Et cùm iterum sursum regrederetur, hanc lucem literæ He radicalem suprà dictam iterum reliquit post se, ex qua facta est sphæra alia in suprà dicto splendore, & sphæra hæc vocatur כתר עילאה Corona summa in Sohar, & עתיקא דעתיקין Antiquus antiquorum, imò etiam עילת העילות Causa causarum. Scias autem, quod sphæra Coronæ hujus multò sit minor sphæra splendoris, ita ut spatium locusque vacuus vastissimus relinqueretur intra splendorem. Et omnia nomina illa quæ sunt intra spatium istorum mundorum, virtutem habent operandi operationes stupendas, creandi mundos eosque destruendi. Et mysterium ex eo patet, quod ipsa deinceps destruxerunt mundum Tohu: unde oportuit alia nomina producere supra mundum Tohu. Imò adhuc hodie operantur tales operationes: Sicut enim devastarunt mundum Tohu, ita destruent mundum istum cum cæteris mundis, qui sunt radix crassitici & corporeitatis, quæ in Nephesch & Ruach: Deinceps autem mundus erit Neschamah, quem creabit liberrimum illud Agens, postquam 6000. annis steterit mundus. Et tunc erit dies, qui totus bonus, & totus Sabbathum erit, nec ullum in ipso erit malum. Et hoc est, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Sex mille annis stabit mundus (nimirum mundus iste qui compositus est è bono & malo) & uno vastabitur, sicut dicitur Jes. 2, 11. *Et exaltabitur Dominus solus die illa.* Id est: Nomen tetragrammaton, quod est gradus Neschamah, qui totus bonus est: non vero gradus Elohim: & reliquæ alæ sunt cognomina. Et illa die verificabitur hoc: Jes. 30, 20. *Et non ampliùs alis utetur Doctor tuus, & oculi tui videbunt Doctorem tuum*; quod est ipsum Nomen tetragrammaton; alæ autem, sunt tegumenta & velamina ejus alis similia, ne illud tangant cortices: Et alæ hæ sunt cognomina. Quod ipsum est quod dicit R. Schimeon Jochaides Sect. Schelach Lecha: Dixit R. Eliezer: Omnia illa verba & quicquid viderunt (in horto Eden Mosis Magistri nostri super quo pax & generationis ejus) scripserunt; & cùm huc venirent, dixi: Scriptum est Ps. 39, 2. *Custodiam vias meas, ne peccem lingua mea.* Et interrogavi patrem meum; Pater, in quo consistunt illæ duæ voces? Qui respondit mihi: Per vitam tuam, fili mi, illæ duæ voces construunt mundos & destruunt mundos, si quis illis utatur. Sed sapienti satis.

Operationes stupendæ ex Tehiru.

Mundus Nephesch, Ruach & Neschamah.

Nomen Tetragramm. & nomen Elohim construunt Mundos & destruunt.

Mundus Nephesch, Ruach & Neschamah.

§. 10. Tempore autem venturo Nomina ista vestabunt mundum hunc & construent mundum novum. Tres enim mundos condere in idea sibi proposuit, qui sunt Mundus Nephesch, in quo malum prævaluit bono, quę fuit mundus Tohu, unde illum destruxit. Deinde creavit Mundum hunc, qui est mysterium Ruach, qui scissus est in medietates, unde vocatur Arbor scien-

ſcientiæ boni & mali, quæ ſibi invicem vicina ſunt, ſicut dicitur Gen. 1, 2. *Et terra erat Tohu, & Spiritus Domini ferebatur &c.* Futuro tempore autem Sanctus ille Benedictus deſtruet mundum hunc itidem, & creabit mundum Neſchamæ, qui vocatur אור Lux, ſicut dicitur ibid. *Et dixit DEUS: Fiat lux*; & iſte totus bonus eſt, nec eſt malum in eo, ſicut dicitur Jeſ. 2, 11. *Et exaltabitur Tetragrammaton ſolum in die illa.* Et alibi dicitur Deut. 32, 12. *Dominus ſolus ducet eum, & non cum eo Deus alienigena.*

SECTIO QUARTA

De Adamo primo occulto, qui extat ſupra ſplendorem: Ubi tamen præmittuntur adhuc myſteria quædam alia de aëre primo.

Cap. I.

§. 1. Diximus ſuprà, quòd poſt duplicationem veſtis, nempe poſt reductionem medietatis infimæ poſt ſuperiorem, litera Jod relicta ſit in extremitate aëris primi inferiùs ſine ſocia, & antequam deſcenderet hæc litera deorſum, locus dimidii veſtimenti quaſi fuerit vacuus. Non tamen fuit vacuus omninô, quia nihilominus in eo relictum erat veſtigium lucis Æn Soph, quæ eſt lux Subſtantiæ ejus & quaſi charta; lux autem literarum erat veſtimentum. Erat ergo inibi Lux veſtigii medietatis veſtimenti quaſi eſſent mera Jodin. *Locus dimidii veſtimenti.*

§. 2. Noſti autem quòd litera Jod collecta ſit è multis punctis, ſicut dicunt Geometræ. Ex veſtigio igitur punctorum Jodalium inhærentium huic aëri primo, omnia collecta ſunt invicem, & factum eſt Jod magnum. Et iſtud Jod reconditum eſt intra literas אור, unde facta eſt dictio אויר qui eſt aër primus, qui poſtea è deciduis ſupernis ritè eſt diſpoſitus. Et vocatur primus, quia eſt initium ſpatiorum aëreorum, quæ in mundo. Si enim vocatus eſſet lux, non potuiſſet vocari lux prima, cùm jam antecederet lux veſtis, &c. Sic etiam ſplendor non poterat vocari Lux, quia lux veſtimenti jam antea aderat: Nec ritè poterat vocari ſplendor primus, quia ante eum jam erat ſplendor excelſus. *Puncta literæ Jod.* *אור & אויר* *Cur primus vocetur Aer.*

Cap. II.

§. 1. Jam verò notes regulam inſignem, quòd, ubicunque Sohar loquitur de aëre puro, intelligendus ſit hic aër primus. Hic enim aër primus poſt factum ædificium & poſt conſtitutam trutinam diviſus eſt in multas portiones, quæ verè ſunt de luce ejus & prorumpentes ſubintrant ædificium, & vocantur aër purus. *Aer purus in Sohar quid notet.*

Litera Jod interposita Luci Ænsoph. §. 2. Et quia aër iste immixtam habuit lucem multam, nempe de Luce Æn Soph ambientis, quæ erat Lux substantialis, atque ista lux etiam permista est aëri huic puro, hinc, si ita dicere licet, illum præcipere oportuit literę Jod plenitudinis He, ut interponeret se, quò ista lux retraheretur & evacuaret locum, ut in illo posset condere mundos.

CAP. III.

Lux vestimēti retracta & recondita in Jesod. §. 1. Lux ista, de qua diximus, quod retracta fuerit in latera, fuit Lux magna: Et Æn Soph, qui benedictus sit, videbat, quòd mundus non posset sufferre, ut in eo conderetur, eâque frueretur: idcirco recondidit illam in Jesod, quæ est persona ש״ן, quæ in fine medietatis vestimenti superioris: Nam Malchuth, quæ est persona ב״ת absorpta erat inibi in suo Jesod, quippe quod esset in mundo Æn Soph: & ab eo aluntur omnes mundi virtute fili Æn Soph, quæ est persona א״ל in medio ejus recondita, per quam ipse derivatur è summis ad ima tanquam per filum, ad dandum vitam Adamo primo, sicut dicam. Filum Ænsophicum.

Explicatio dicti Sohar. §. 2. Et hoc ipsum est, quod dicitur in Sohar Sect. Breschith: א״ר דאתברי ואתגניז ואתכליל בברית קדישא׳ id est Lux quæ creata quidem, sed recondita est & comprehenditur in fœdere sancto. Ubi textus id vult, quod lucem suprà dictam, postquam elevata esset in latera, acceperit Æn Soph, & recondiderit intra medietatem vestis superiorem, nempe in cuticulam mediam, quæ est Jesod, sicut diximus in Capitulis antecedentibus sub mysterio trium cuticularum sive membranarum.

Reconditum, repositum quid notet in Sohar. §. 3. Et nunc tradam tibi regulam insignem, quòd omni loco, quo in Sohar aliquid dicitur esse reconditū vel repositum vel similiter, intelligendū sit suprà dictum Jesod. Et hoc est, quod dicitur in Sohar: *Comprehenditur*, id est, collectæ & inclusæ sunt partes ejus intra partes ejus: Et recondita est *in fœdere*, id est, in Jesod, quod appellat sanctum, quoniam separatum est à mundis & extra mundos, qui sunt intra sphæram splendoris. Si enim esset intra mundos, fieri non posset, quin mundi illa fruerentur, quamvis recondita esset multis reconditoriis. Jam verò quoniam hoc in loco recondita est, illa planè non utuntur, & tantum de parte lucis ejus participant, quæ demittitur & ingreditur intra filum Æn Soph protensum è Persona א״ל deorsum: intratque & perrumpit & transit per Adam primum occultum usque in statum dispositionis transitq; per eum à capite usque ad pedes ejus: & in eo est figura hominis: Et ab eo prodit mundus bilancis intra Coronam, qui est Adam primus simpliciter ita dictus post dispositionem.

CAP. IV.

Quæstio solvitur de de- §. 1. Hîc proponenda est quæstio notabilis, quare Scriptores dicant, quód

quòd tam necessarium fuerit, ut descenderet litera hæc Jod in aërem primum & ibi emitteret lucem suam magis crassiorem, ut ex illa fieret sphæra splendoris: cùm tamen Jod fuerit è medietate vestis superiore; lux autem quæ in aëre primo, fuerit vestigium medietatis vestimenti inferioris? Adde quòd Jod fuërit de ipso Nomine Tetragrammato, quod est vita vestimenti: quare ergo lucem ejus vocant lucem crassiorem? Respondetur ad illum modum, quo multæ formantur distinctiones inter impuritatem & puritatem, & inter sacrum & profanum. De Asa & Asaël enim invenimus, quòd descenderint & usque adeò corporei facti sint, ut potuerint coire cum filiabus hominum, quod est opus brutale: & non ampliùs potuerunt redire in locum suum priorem. Quamprimùm enim pervenerunt in aërem mundi alterius, acceperunt vestem corpoream, quæ non iterum separata est ab eis. Et in Sohar Ruth dicitur, quemlibet Angelum, qui infra moratur 7. dies continuos, non posse redire in locum suum sursum. Et Angelos, qui peragunt legationes & miracula edunt pro Israëlitis, oportet demergi in fluvio igneo, ut corpora eorum exurantur, & anima eorum persistat. Habent enim corpus ex mundo Jezirah, animam autem in mysterio Nominis è mundo Briah; Et deinde renovantur pro futuro. Et hoc est quod dicit Scriptura Thren. 3, 23. *Nova matutinis, multa fides tua.* Accipiunt enim odorem corporeum.

scensu literæ Jod, & de Luce ejus: sumpto exemplo ab Asa & Asael, & applicatione facta deinceps in § 2.

§. 2. Ita res se habuit cum litera hac Jod, quæ descenderat deorsum, nec iterum poterat ascendere, quoniam compacta & crassa facta erat lux ejus; unde hærebat desuper & ferebatur super splendore. Atque sic actum est cum luce, quæ in aëre hoc.

§. 3. Sed vestigium substantiæ ejus non tam crassum evaserat, & in specie lux deciduorum: unde recondi oportuit lucem Substantiæ ejus, quæ in hoc aëre infra Jesod medietatis vestimenti superioris, & lux vestigii vestimenti, quæ in aëre hoc contenta, quæ est Jod illud magnum, quod illi adhærebat, non poterat sufferre eam & adhærere illi: unde lux hæc extrudebatur supra sphæram splendoris & ex eo factus est Adam primus occultus, qui supra splendorem.

Adam primus occultus ejusque origo.

Cap. V.

§. 1. Litera hæc Jod evacuabat interpositione sua totum aërem primum à luce inibi inclusa, eamque sursum tollebat, quam deinde suscipiebat Jesod suprà dictum; Illam enim non sinebant ascendere, ut adhæreret radici suæ sicut antea.

Litera Jod postquam descendit, non iterum ascendit.

§. 2. Deinde ipsa subintrabat aërem hunc descendensque emittebat fulgorem in hoc aëre, & implebat illam luce multis millenis vicibus crassiore, quam lux illa erat, quæ jam ibi inveniebatur, eò quòd lux illa recōdenda erat. Quamvis autem reconderetur, tamen vestigium ejus adhuc in aëre erat: Sed vestigium hoc tali non erat potestate præditum, ut posset coagulare & for-

Sphæra magna Splendoris unde.

& formare vas pro hoc fulgore crassiore: Cùm ergo lumen fulgoris hoc rediret sursum, ex illo regressu compingebatur lux fulgoris & fiebat sphæra magna splendoris.

Tehiru quid notet.

§.3. Et facto hoc regressu in superiora, videbatur illud quod ejectum erat deorsum; nam ante factam ejectionem, & quia sphæra hæc obscura valde erat respectu illius lucis, quæ jam erat in aëre, & respectu mundorum superiorum. Splendor iste vocatur טהירו, id est lux, nomine Chaldaico, quod denotat posteriorationem & judicium, & obscuritas est respectu lucis. Et hinc intelliges, quod quando R. Schimeon Jochaides mentionem facit Tehiru simpliciter ita dictæ, intelligenda sit hæc sphæra.

Cap. VI.

Jod magnum.

§.1. Et jam scias, quòd, quamprimùm descendit Jod in lucem suprà dictam vestigii medietatis vestimenti inferioris, hæc ipsi adhæserit, factumque sit Jod magnum: Sed postquam Jod rediit sursum, facta nempe sphæra splendoris, statim consummata & clausa est sphæra. Jod autem cùm vellet ascendere, in locum originis suæ, non concessum est illi: Quotiescunque enim adscendere vellet, Caph percussit caput ejus, unde ferebatur super faciem aquarum tanquam gutta vestigii lucis vestimenti, cùm adhuc essent aquæ, nec adhuc ex illis factus esset Adam primus occultus. Litera Jod vestigii tamen non habebat facultatem subigendi omnes partes fulgoris, qui in ipsa comprehensus erat: Et sinebat illas cadere & illi fulgores punctorum vestigii descendebant, & inde fiebat lux ambiens Tehiru sive splendorem desuper.

Literæ Jod ascensus inhibitus.

Lux ambiens splendorem unde.

§. 2. Et ista lux ambiens tota fiebat in forma circulorum, sicut ipsa vestis.

Lux ambiens circularis.

§.3. Et circuli isti sunt 10. quoniam radix eorum sunt puncta, unde etiam extensio ipsorum forma erat circulari.

Circuli 10. lucem ambientes.

§.4. Erant autem circuli 10. sub mysterio 10. Sephiroth. כחב גגת נהים & inter illos 10. spatia. Unde patet, quod sphæra hæc splendoris sit in medio spatii Malchuth Adami primi occulti.

Sphæræ circulorum situs.

§.5. Et hinc intelliges quod suprà dixmus lucem ambientem esse supra splendorem, cùm hîc videas Malchuth ejus ipsum ambire.

Lux ambiens supra splendorem.

§ 6. Novem autem Sephiroth, quæ supra splendorem, sunt 18000. myriades mundorum, in quibus Sanctus Ille Benedictus, id est, Seir quotidie circumfertur, ut ipsa adipiscatur lucem ejus. Sicut etiam defertur in cogitatione ejus, ut adipiscatur arcana ejus: Illa enim est desiderium superiorum & inferiorum.

18000. myriades mundorum.

Duo millia in singulis Sephiroth.

§.7. Duo autem millia, de quibus dicitur Psal. 68, 18. 2000. שנאן noli legere שנאן sed שאינן quasi quæ non sunt, id est, quæ pertinent ad Malchuth

chuth ejus. Malchuth enim absorbetur in illius Jesod, nec refertur ad numerum mundi masculini. Et respectu vasorum & spatii intermedii dicuntur 2000. Malchuth, juxta illa verba: *Currus DEI duæ myriades millia, quæ non sunt*: Sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ.

§. 8. Et exhinc iidē operationē etiam instituunt in Adamo primo simpliciter ita dicto, qui est Corona Coronæ post dispositionem 18000. myriadum mundorum ipso actu institutam: Quoniam in Adamo primo occulto tantùm in potentia sunt. Sed de his satis.

Dispositio 18000 myriadum mundorum in Adamo primo.

Cap. VII.

§. 1. Adam iste primus, qui est in 10. istis circulis supra splendorem, vocatur Adam primus occultus. Et in quolibet istorum circulorum extruuntur multa milla mundorum quanquam & in spatiis sint mundi, illi tamen non videntur, nisi tanquam in aëre.

In circulis Sephirothicis Adam primus occultus & multa millia mundorum.

§. 2. Et isti circuli Adami hujus primi occulti considerantur sub Mysterio ממין.

Mysterium ממין Nomē unum in 10. Memmin, quid notet hæc phrasis.

§. 3. Et hoc ipsum est, quod scripsit R. Jischmaël f. Elischa, Sacerdos magnus in Opere Vehiculi: Nomen unum in 10. Memmin. Et qui ignorat mysterium, quod est in his Memmin, nempe modò dictis circulis, ille ignorat, quid prosint.

§. 4. Et hoc est mysterium, quod toties scribitur in Opere Creationis; ויאמר Elohim, ubi inveniuntur literæ אויר מ qui est aër ille, quem intra Memmin producunt 10. Locutiones per phrasin ויאמר è potentia in actum, mediante Elohim, quæ est Malchuth Adami primi simpliciter ita dicti; ut notum est.

Mysterium in dictione ויאמר Malchuth Adami primi.

§. 5. Et si dicis, Memmin illa merito debere esse clausa, & non aperta, quoniam sunt circuli: Respondetur, singulos horum circulorum aperturam habere circa suum Jesod versus spatium: Et Mem quod erat clausum, factum est apertum, & prodierunt ab eo intra spatia 10. Jodin.

Cur illa 10. Memmin sint aperta & non clausa.

§. 6. Sic enim pariter scribitur in Opere Vehiculi, Nomen unum in 10. Jodin. Et quia Mem aperit os suum, & producit Jod in aërem, tum fit quasi ק: Nam Jod adhæret lineæ Mem & gravitate sua deorsum tendit, avellitque lineam à tecto Mem, unde pes literæ Kuph pendulus est: Unde in dicto Opere Vehiculi pariter scriptum est: Nomen unum in 10. Kuphin. Ubi indigitantur illa Kuphin, è quibus fiunt 10. Sephiroth ipsius splendoris, quarum meminit liber מעיין כחמה fons Sapientiæ, quem composuit Moses Magister noster, super quo pax.

Nomen unū in 10. Joddin quid subinnuat hæc phrasis. Nomen unū in 10. Kuphin: quid significet. De conciliatione numeri dena-

rii & tredenarii suprà dicti.

pax. Et quamvis in Capitulis præcedentibus scripserim, 13. Kuphin esse in mysterio Tehiru splendoris, sicut 13. Zade in Kether, & 13. Memmin in aëre primo; nihilominus, quod est in parte, id est in toto: Nihil enim est in generali; nisi quod in speciali est, quod est Adam Kadmon. Et tria illa superantia denarium sunt tres partes literæ Jod, sicut diximus in Capitulis præcedentibus. Et hæc sufficiant pro confirmandis omnibus verbis Sapientum.

Cap. VIII.

Adam primus analogus Mundo Briah.

§. 1. Nunc scias, quòd sicut intra Malchuth Aziluthicā sunt mundi Briah, Jezirah, Asiah, quæ vocātur castra Schechinæ, ita in aëre primo est Adam primus, qui analogus est mundo Briah. Unde post restitutionem cùm Adam primus simpliciter ita dictus elevatur in locum Adami primi occulti usque ad pedes ejus, qui relicti sunt in crassitie splendoris deorsum, post altitudinem capitis Malchuth Adami primi simpliciter ita dicti, quod est caput Antiqui Sancti; tunc 10. Sephiroth ejus vocantur Adam Briathicus: Quamvis ille secundus sit ab Æn Soph, qui benedictus sit. Ibi enim revera creantur 10. Sephiroth ipso actu, quod magis est, quàm quòd suprà illum, ubi hæc tenuia sunt sicut cornua cicadarum respectu inferiorum. Unde etiam tantùm phrasis בחונה notionis, non verò phrasis פועל actus ibi adhibetur propter nimiam tenuitatem.

Splendor intra Adamum primum analogus Mundo Jezirah; & Kether intra splendorem mundo Asiah.

§. 2. Porrò intra Adamum primum, Tehiru splendor analogus est mundo Jezirah: & intra splendorem est Kether, quæ analoga est mundo Asiah. Et sicut Malchuth est quasi gutta respectu Seir Anpin; ita aër primus cum omnibus in eo contentis est quasi gutta respectu Æn Soph, qui benedictus sit, ambientis vestem.

Cap. IX.

Adam primus occultus quid.

§. 1. Sphæra hæc vocatur Adam primus occultus, quoniam est inclusus & obsignatus supra splendorem.

Velum distinguens inter Adamum primum occultum & simpliciter sic dictum.

§. 2. Et quamvis post restitutionem sursum elevatus sit Adam primus simpliciter ita dictus: non tamen commiscetur cum hoc: Quoniam filum Ænsophicum, quod semper exit de Jesod extremitatis dimidiæ vestis pro vita mundorum, efficit aulæum discernens inter eos, quod est velum distinguens inter Adamum primum occultum & Adamum primum simpliciter ita dictū.

Veli ejus usus ac finis.

§. 3. Et quamvis iste influentiam suam ab illo accipiat, id tamen aliter non fit nisi mediante exigua irradiatione per velum hoc facta, juxta textum illum Psal. 84, 12. *Quia Sol & scutum Dominus DEUS.* Et velum hoc impedit influentiam, ne majori copia prodeat, quàm sufferre possunt mundi.

Atque

Atque ſic inter ſingulos mundos eſt velum aliquod diſcernens, juxta illud Ex. 26, 33. *Et dividet velum vobis inter ſanctitatem & ſanctitatem ſanctitatum.*

§. 4. Hinc ille vocatur occultus. Et hoc eſt quod dicitur in Idra magna: Et expandit coram ſe aulæum quoddam: Id eſt, filum illud, quod prodit de Jeſod veſtis ſuperioris, de quo diximus. Et in hoc velo ſculpſit & æſtimavit Reges. Nam quia omne velum eſt judicium, cujus lux deſuper effulget ſub myſterio lucis retrogredientis, hinc in tota creatione 7. Regum illorumque diſpoſitione quaſi ſculpſit, & determinavit, ne nimium quid acciperent.

Cur Sphæra illa vocetur Adam primus occultus.

§. 5. Quare autem vocatur פרסה velum? quia judicia ſunt מנצפך & ארני ſicut notum: Quòd hæc ſint duo judicia Minchæ & veſperæ, quæ mitiganda ſunt. Et illæ duæ guttæ judiciorum lapſæ ſunt deorſum, & Jizachack & Jacob, ſuper quo pax, diſpoſuerunt illa ſub myſterio copulæ, ut mitigarentur. Unde per preces noſtras mitigantur hæc judicia. Et ideò illo tempore & illa hora peccatores, qui in inferno, remiſſionem habent & liberationem modicam tempore illarum precum.

Quare vocetur velum?

§. 6. Et illud ipſum velum etiam eſt judicium ad impediendam influentiam, ne abundantior prodeat, quàm mundi poſſint ſufferre, & cauſentur fracturam aliquam, quod abſit. Intuere autem dictionem פרסה & invenies duas voces פ̃ר ס̃ה quæ ſunt duo illa Nomina ſupra dicta juxta numeros eorum, nempe מנצפך & ארני.

Duæ voces פ̃ר & ס̃ה in dictione פרסה correſpondent per Gematriam מנצפך פ̃ר & ארני.

Cap. X.

§. 1. Quare autem vocatur Adam primus? Quia notorium eſt, quòd myſterium bilancis ſit diſpoſitio perſonæ Adami ſive Hominis: Kether enim eſt caput, Chochmah & Binah ſunt 2. humeri, &c.

Quare vocetur Adam primus?

§. 2. Et quamvis bilanx non fuerit niſi poſt reſtitutionem: nihil tamen intereſt, quia ſic loquimur propter finem ejus, qui deinceps productus eſt è 236. millenis myriadibus literarum egreſſarum ad ædificandum mundos & ad deſtruendum eos: ubi relictæ ſunt ſub myſterio lucis ambientis 100000. myriades, ſicut exponetur in materia de Fragmentis Vaſorum.

100000. myriades relictæ de 236 m. myriadibus.

§. 3. Et Adam primus factus eſt in perfectione ſua etiam beneficio filii hujus; & quia ibi eſt prima bilancis manifeſtatio, qualis in ſuperioribus nondum facta erat, ideo vocatur Adam primus.

§. 4. Et ex hac ſphæra prodierunt Iſraëlitæ, qui vocantur Adam ob myſterium Neſchamæ, quæ ſub notione Jechidæ deſignatur in apice Jod. Notum enim quod omnes mundi ſupra Abba conſtituti exiſtant ſub myſterio Jod. Et hoc eſt quod dicitur in Sohar ſect. Schemoth: Cùm vaſtaretur domus Sanctuarii, ſurſum ablata eſt ſcaturigo literæ Jod; Quia

Myſterium literæ Jod.

omnia proveniunt è virtute Jod plenitudinis He, quod vocatur linea mensuræ, cujus apex inferior infixus est Adamo primo & sphæræ splendoris demittitque illico omnem influentiam è supernis advenientem ad modum fili suprà dicti; hinc 236. millenæ myriades proveniunt è mysterio 231. portarum, & הֿאֿ aëris primi, unde 236. quæ designant הי ultimum Nominis סֿג quod demittit lucem suam per 231. combinationes suprà dictas.

236 m. myriades literarum unde oriantur.

§. 5. Et numerus hic frequentiùs invenitur in determinatione staturæ R. Jischmaël f. Elischa Sacerdotis magni, & in Capitulis Palatiorum ejus, ubi latitudo gloriæ *236.* mille myriades milliaria, quæ sunt nomina, ut suprà exposui.

Explicatio integri textus ex Sohar de Aere primo.

Cap. XI.

Jod primum & Jod ultimum.

§. 1. Huc pertinet dilucidationis loco, quod in Sohar dicitur fol. 4. יוֹך דאסתלק מאויר ואשתאר אור והיינו יהי אור שהוא קדמאה: Si Jod tollitur ex אויר relinquitur אור, & hoc ipsum est Gen. 1, 3. יהי אור *Fiat Lux, quod est primum*, id est, Jod lucis vestimenti: Sed Jod ultimum est Jod vestigii, quod fuit in aëre. Et sensus est, quòd cùm descenderet Jod Nominis סֿג quod est de ipsa luce vestimenti, in aërem hunc, eidem adhæserit Jod vestigii, & Jod ingressum sit inter Vav & Resch vocis אור, unde אויר.

Ex אור factum אויר

§. 2. Deinde cùm altera vice sursum tolleretur, & ex illa ebulliret lux Adami primi, tunc cum illa etiam Jod hoc elevabatur, & vestigium hoc redibat ad literas אור; nam Jod avolaverat & abierat. Et hoc ipsum est, quod ibi dicitur יהי אור antequam scilicet Jod veniret in aërem primum, ibi אור tantum erat & non אויר: deinde autem fiebat אויר, cùm hoc illud descenderet.

§. 3. Mox iterum sursum tollebatur, & res iterum redibat ad vocem אור: unde dicitur ויהי אור *& fuit Lux*, quæ est Lux illa, quæ jam erat, antequam Jod suprà dictum descenderet.

§. 4. בקע בקדמיתא *Fidit initio* (Jod suprà dictum perrupit aërem primum) *& produxit punctum aliquod occultum è mysterio sui*, id est, effullit è plenitudine ejus יוֹך, quæ etiam æquivalet alii Jod, Lux crassior, & ibi collecta sunt puncta sub mysterio Jod occulti magni.

§. 5. דהא אין סוף בקע מאוירא דיליה *Nam Æn Soph perrupit aërem ejus*. Æn Soph est vestis quæ est Jod illud, quod nactum est influentiam, i. e. potentiam è Nomine: *& perrupit aërem ejus*, quod est vestigium medietatis vestimenti inferioris, quæ est ejus וגלי האי נקודה יוֹך *Et manifestavit hoc punctum Jod*; quoniam hoc Jod extendebatur sursum, ut adhæreret Jod fundamentali, & abiret, hinc quod relinquebatur, inveniebatur esse אור ex illo arcano aëris occulti, qui erat extra circulum sphæræ splendoris. Qui ideò excul-

excultus est, quando scil. ab eo aufertur punctum primum Jod, sicut diximus. לבתר אתגלי עליה *Deinde manifestatur super ipso*, cùm scil. deturbarent ipsum deorsum: מטי ולא מטי *attigit & non attigit*; intellige de infixione apicis inferioris. כיון דאתפשט נפק *Cùm extensum est prodiit*, i. e. rediit sursum, ut ejiceret ex se vestigium illud, è quo factus erat Adam primus: Et hæc est Lux illa, quæ relicta est ex אויר, & hæc est Lux, quæ antea fuerat: Vide latiùs loc. cit. & in Edict. Mantuan. fol.16.col.2.

Cap. XII.

§. 1. Filum Æn Soph, quod prodit de Jesod medietatis vestimenti superioris, creavit omnes creationes infra se constitutas: quin & omnes dispositiones luminum interiorum factæ è fragmentis vasorum per illud restitutæ sunt, & ascenderunt illuc. Fili Ænsoph operationes.

§. 2. Quin & per mysterium aquarum fœmininarum, quas nos elevamus per bona nostra opera in Seir & Uxorem ejus, & è Seir & Uxore ejus in Patrem & Matrem, & hinc in Arich, & ex hoc in Adamum primum, istud fit, ut filum hoc huic immittatur. Unde patet, quod omnis excitatio ascendat ad hoc filum. Bona opera Israelitarum diriguntur ad filum Ænsophicum.

§. 3. Et hoc ipsum est, quod dicitur in Libro mysterii: ביה סלקין *In illud ascendunt* lumina scil. interna fragmentorum vasorum וביה סליקן *& per illud ascendunt* i. e. Nunc per aquas fœmininas quotidie. דלא הוו *Quæ non fuerunt* i. e. illa quæ ascenderunt in cogitationem ejus, ut crearentur, nec tamen prodierunt ipso actu: quæ sunt illa recondita in Adamo primo occulto. Et hæc sunt illa quæ non fuerunt, nimirum quæ nunc nondum existunt, sed quæ aliquando sunt extitura, sicut dicemus. והוו *Et sunt* i. e. vasa quæ prodierunt ipso actu ויהוויין *& erunt*, nempe millenario octavo, cùm innovabuntur mundi, & singuli tribus gradibus ascendent in altiora, donec omnia regrediantur & comprehendantur in filo hoc. Et tum locum habebit textus ille, qui dicit Jes. 30, 26. *Et erit Lux Lunæ &c.* ubi sensus est: Lux Lunæ i. e. mundus Asiah, quem possidet Luna i. e. Uxor ejus: *Erit sicut lumen Solis* i. e. Seir, qui possidet mundum Jezirah. *Et lumen Solis* i. e. Jezirah: *Erit bis septem* i. e. ascendet duos gradus i. e. septem in mundo Briah & 7. in mundo Aziluth. Et tunc quoque Arich comprehendetur in Adamo primo, & Seir & Uxor ejus ascendent in locum suum per Patrem & Matrem, ita ut omnia ascendant ad filum hoc millenario octavo. Explicatio textus ex libro Zeniutha.

§. 4. Jam autem nosti, quod extensio Adami primi procedat per totum mundum punctorum nempe usque ad finem septem punctorum quoad Adam primi extensio.

loca sua prima, quæ fracta sunt, qui sunt septem dies primi. Unde vides, quòd & illa quæ futura sunt, ascenderint in filum hoc: Quin & illa quorum non est restitutio in mundo, sicut 974. generationes, & illa vasa fracta & similia quæ sunt mysterium millenarii septimi, ubi restituetur, quod vastatum est, & analogum est Malchuth abolitæ.

De tempore venturo.

§. 5. Hinc dictum est Jes. 2, 11. 17. *Et elevabitur Dominus solus in die illa.* Et illo tempore destruetur, quicquid corporeum est, & nihil penitus mali relinquetur in mundo, sed omnia erunt bona: Nempe Tetragrammaton & Neschamah. Malum autem & locus ejus corrigentur, & omnia erunt bona & Sabbathum & quies in vitam æternam.

SECTIO QUINTA,

Sphæra Splendoris.

Cap. I.

Sphæra Splendoris ob descensum literæ Jod constans è decade.

§. 1. Summa eorum quæ suprà diximus est, quòd Sanctus ille Benedictus nutu præceperit literæ huic Jod, ut descenderet & fulgorem emitteret in loco hoc vacuo: quæ sic fecit, & lucem suam infrà reliquit, quæ est plenitudo ejus, nempe יך sub mysterio duarum personarum. Cùm ergo יך per Gem. efficiat 10. inde 10. Sephiroth mundi Tohu, quæ sunt intra splendorem, unde facta est sphæra splendoris, quæ constat è Decade, sicut notum.

Regressus Lucis de litera Jod quid induxerit.

§. 2. Deinde autem rediit sursum: & hoc in reditu suprà ipsi accessit anima vestigii lucis Æn Soph, quod impediebat manifestationem judicii Sephirarum mundi Tohu. Quin etiam per reditum hunc constituit stationem literarum ad modum lucis regredientis, nempe sic תשרק. Regressus enim causa fuit fractionis vasorum: Et omnis regressus denotat judicium.

Iudicium benignitatis.

§. 3. Quin & extensio literæ Jod deorsum facta vocatur judicium benignitatum; Quoniam decidebat per modum lapsus ob percussionem literæ Caph sibi vicinæ, juxta illud Psal. 139, 5. *Et posuisti super Jod Caph tuum*, quod communiter sonat: Et posuisti super me volam tuam.

Massa sphærica è splendore superno conflata appellatur Tehiru & quare,

§. 4. Et reditus iste effecit detectionem infrà: Nam Jod elevabat secum vestigium lucis Æn Soph, quæ erat in medio hoc aëre eum adimplens, & apparebat massa quædam sphærica è splendore superno. Appellatur autem Tehiru nomine Chaldaico lucem significante, sicut in illa phrasi שרגא בטיהרו lucerna in meridie. Omne autem Chaldaicum denotat posterioratio-

rationem atque judicium. Non enim poterat vocari nomine aëris, nec nomine lucri, ut dictum est Capitulis præced.

§. 5. Circulus autem sphæræ splendoris replebat aërem primum in circulo suo, non vero quadrato. Et relinquebantur 4. anguli, ut dictum suprà. Aër primus in forma circuli.

§. 6. Et quia Jod illud crassescebat descensu suo, hinc non poterat ascendere, ut adhæreret radici suæ: Manebat ergo obversans super sphæram splendoris, & apex ejus inferior infigebatur sphæræ splendoris atque extendebatur in Adamum primum & in velum. Lux literæ Jod descendentis crassescens.

Cap. II.

§. 1. Ex illis regressibus lapsuque & similibus facta est confractio vasorum, & exorta sunt judicia atque cortices. Fractiones vasorum, judicia & cortices unde.

§. 2. Et ex hoc regressu Jod suprà dicti, quòd denotat judicium, compingebatur & incrassabatur aliqua portio aëris primi & fiebat sphæra, quæ in Sohar vocatur Tehiru, Splendor. Sphæra Tehiru unde.

§. 3. Atque istud est, quod dicit Sohar in præfatione sua, ubi inquit: Fumum informem affixit annulo nec nigrum nec album, nec coloris alius. Quasi diceret; Regressus istius literæ Jod efficiebat vestigium suprà dictum, quod est sphæra hæc, quæ est quasi massa informis, quoniam est quasi suffitus fumi: Et sicut fumus videtur quidem esse massa quædam, sed non comprehenditur; ita sphæra hæc est quasi massa aliqua rudis, quoniam sphærica quidem esse videtur, sed non comprehenditur: Non enim in ea est judicium, hæc est nigredo: nec albedo, quæ est benignitas: nec color in genere i. e. miserationes: Sed sphæra splendida affigebatur literæ Jod, ut dictum: Hoc est illud: Et infixit annulo. Jod enim vocatur annulus, sicut dicitur in præfat. Tikkunim. Explicatio textus ex Sohar. Litera Jod annulus.

Cap. III.

§. 1. Sphæra splendoris est finis graduum occultorum, & in se comprehendit 10. colores, quæ sunt 10. ejus Sephiroth: Suntque ipsa substantia ejus scaturientes è medio caliginis, cujus meminit Liber Fons Sapientiæ, quem composuit Moses Magister noster super quo pax. Caligo autem nihil est aliud nisi Occultum absolutè. Sphæra splendoris quid.

§. 2. Ibi autem dicitur, quòd sint istæ: אור מאור Lux de luce, זוהר מזוהר Splendor de splendore, זיו מזיו Fulgor de fulgore. Id & Scito, quòd אור Lux præstantior sit quam זוהר splendor, & splendor præstantior quam זיו Fulgor. Appellat autem primam אור מופלא, lucem mirabilem vel abscondi- Explicatio textus ex Fonte Sapientiæ.

ſconditam; quæ eſt Kether: Et ſecundam נסתר occultam quæ eſt Chochmah; & Tertiam: מתנוצץ Coruſcantem, quæ eſt Binah. Et ſenſus eſt: Tres primas illas ſine dubio eſſe Kether, Chochmah, Binah, atque æquales, quoniam in tribus illis vas & ſubſtantia unum & idem ſunt: Et ſimul concreſcunt nec ſeparantur.

§. 3. Ulteriùs quartam vocat אור צח lucem nitidam, & hic eſt זוהר מאור ſplendor de luce. Quintam אור מצוחצח lucem candefactam, quæ eſt אור מזוהר lux de ſplendore. Et hæ ſunt Gedulah & Geburah, quæ proveniunt è coruſcatione Coronæ & Sapientiæ ſimul ſumtarum. Et ſplendor de Luce præſtantior eſt quam Lux de ſplendore, quia omnia judicanda ſunt ſecundum Fundamentum. Atque ſic in prima vas eſt Splendor, & ipſa ſubſtantia Lux in altera ordine inverſo: atque ita in omnibus ſpecialibus & partibus, quarum fiet mentio.

§. 4. Porrò ſextam appellat אור מזהיר lucem ſplendentem, atque hic eſt זיו מאור fulgor de luce. Septimam אור מזוקק lucem defecatam, & hæc eſt אור מזיו Lux de fulgore. Id eſt: E coruſcatione Coronæ & Intelligentiæ ſimul ſumtarum producitur Tiphereth, quæ ſplendeſcit de Chochmah, ut filius ſubjectus patri ſuo: Et Nezach lux defecata: quaſi dicat, Argento fuſo ſimilis, in quo ſcoriæ nullæ immiſtæ ſunt.

§. 5. Deinde octavam vocat אור צח ומצוחצח lucem nitidam & candefactam, qui eſt זיו מזוהר fulgor de ſplendore: Nonam autem אור בהיר lucem fulgidam, qui eſt זוהר מזיו ſplendor de fulgore. Senſus eſt, quòd ex coruſcatione Sapientiæ & Intelligantiæ ſimul ſumtarum producatur Jeſod combinans latera & Hod בהיר fulgens in æthere è phraſi fulgentiſſimæ albedinis, quæ tamen non usque adeò defecata.

§. 6. Tandem decimam vocat אור נוגה lucem claram. Et hæc eſt יקר מיקור claritas de claritate. Senſus eſt, quòd ex coruſcatione trium primarum, quæ ſunt lux ipſa ſeptem inferiorum affulgens iis producatur ignis niger, nempe Malchuth finis ultimarum, ex igne albo nempe Binah quæ eſt ultima primarum. Unde in hac vas & Subſtantia æquales ſunt.

Cap. IV.

§. 1. Suprà jam expoſuimus Cap. III. iſtas decem Sephiroth circuli ſphæræ Splendoris per ſe non tantum quatenus extenduntur in circulo ſuo per circuitum, ſed etiam quatenus extenduntur fulgoribus ſuis, usque ad centrum medium ex omni latere, donec ſimul conjungantur efficiantque punctum unum in medio: Ita ut cognoſci non poſſint in eo omnes decem, nempe ſingulæ in ſpecie. Illæ igitur adimplent maximam partem ſpatii ſplendoris, & in circulo iſtam habent figuram.

§. 2.

§. 2. Istæ sunt 10. Sephiroth circuli sphæræ splendoris, quatenus circumeunt in circulum, & tamen etiam per obliquum extenduntur ad centrum. Et in illis deinde incipit Æn Soph colligere centrum cum totá sua decade inibi permixta, ut singulæ in specie non possint agnosci.

§. 3. Et deinde Æn Soph mittit Jod suprà dictum, ut portionem singularum educat in particularitate sua: Ex quibus deinde factæ sunt 10. Sephiroth mundi Tohu, sicut dicetur Sectione sequente. 10. Sephiroth Mundi Tohu unde.

Cap. V.

§. 1. Istæ sunt 10. Sephiroth, quæ revera extant in corpore Splendoris in circulo sphæræ, ibiq; illa lumina illis affulgent atque illa illuminant sub mysterio colorum non confusorum, qui scaturiunt ex Occulto perfecto. Occultum perfectum.

Extensio 10. punctorum mundi Tohu.

§. 2. Et ex illis deinde extendebantur in spatium splendoris 10. puncta mundi Tohu comprehensa in puncto uno ceu toto, in quo tamen pars nulla, unde non videbantur in eo, nec agnoscebantur 10. illa puncta singula & in specie, ut dicetur Sectione sequenti.

Punctum Lucis retractum.

§. 3. Ipsum vero replebat spatium hoc splendoris, nec tamen illi competebat attributum loci, quoniam punctum ipsum inibi constitutum sine divisione erat, eò quòd nihil haberet realitatis ob nimiam lucis potentiam; donec lux illius puncti regrederetur & colligeretur, ut manifestaretur decas illa in ipso contenta.

Retractio illa denotat judicium.

§. 4. Omnis autem regressus judicium denotat. Et quamvis Æn Soph intenderet inibi producere Benignitatem, nihilominus sine illo non poterant subsistere, & retractio illa omnino haberi debet pro judicio, sicut cùm lumen ab aliquo aufertur.

§. 5. Nomen autem Tehiru, splendoris est י״ג קוף Tredecim Kuphin quæ omnia fiunt ex Memmin Adunin primi, sicut explicuimus. Tria autem residua veniunt à tribus partibus Jod: Atque hoc est mysterium quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Kuph est Sanctus ille Benedictus. Nam Kuph in plenitudine sua per Gem. idem valet ac מקום quia ipse est locus mundi, qui comprehendit omnes mundos in spatio sphæræ suæ. Sapienti satis.

Kuph in plenitudine æquipollet τῷ מקום

Cap. VI.

Extensio Sphæræ splendoris.

§. 1. Sphæra hæc Splendoris extensa erat intra aërem primum occupans partem loci ejus, cui Adam primus prævalere non debebat virtute præcepti Regii.

Splendor circumdatur ab Adamo primo.

§. 2. Et post extensionem Splendoris spatium Malchuth Adami primi eundem circundabat ab omni parte.

Aëris primi & Splendoris figura diversa.

§. 3. Sed iste aër primus erat quadratus; Splendor autem circularis, unde relinquebantur 4. anguli in quadratura ejus, & inibi existebant 4. nomina ordine suo in angulis istis ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן.

Situs Mundi Aziluth.

§. 4. Et iste splendor est locus mundi Aziluth post restitutionem factam, cùm scil. Adam primus simpliciter ita dictus sursum propelleretur usque ad pedes ejus.

Corona Aziluth.

§. 5. Et statim post illum incipit caput Antiqui Sancti, quod est Corona Aziluth: cui adstruuntur 4. personæ sociæ sub combinatione בריע, qui mundi extructi sunt super pedibus Schechinæ.

Asiah spiritualis & corporea.

§. 6. Intimum autem circuli & sphæræ hujus splendoris est Asiah spiritualis & Asiah corporea, in cujus medio nos jam subsistimus, nempe in terra hac, quæ vocatur תבל, ubi combinantur Septem terræ usque ad

lo.um,

locum, ubi reditur ad Æn Soph parte nempe spatii inferiore, ubi est Malchuth Adami primi occulti.

§. 7. Ibi tamen etiam comprehenduntur mundi malorum extructi in Sphæra quadam ipsis propria quæ vocatur Mundus foraminis abyssi magnæ phrasi Soharistica. Meminit tamen ejus & David Rex super quo pax, Psal. 36, 7. *Judicia tua abyssus magna.* Nam literæ תהום sunt literæ המות mortis.

Mundus abyssi magnæ.

§. 8. Et fragmenta vasorum, è quibus facta sunt judicia, de quibus postmodum orti sunt cortices, hîc quoque continentur. Et de illis dicitur Gen. 39, 20. *Locus in quo vincti Regis locati sunt.* Donec veniat Lux revivificationis mortuorum, nempe decidua CORONÆ, quod est mysterium baculi Elischæ Prophetæ super quo pax, sicut exponam Sectione sequente ad locum illum Zachariæ 8, 4. *Et vir fulcrum suum in manu habebit præ multitudine dierum.*

Fragmenta vasorum ubi existant.

SECTIO SEXTA

Operis Creationis, quæ agit de Mundo Inanitatis.

CAP. I.

§. 1. Quoniam Sapientia Benedicti videbat, quòd etiam in splendore hoc non possent manifestari mundi, cùm Lux ibi adhuc nimis magna esset atque tenuis; hinc iterum innuit literæ huic Jod, ut denuò descenderet & perrumperet sphæram splendoris atque emitteret lucem suam, quæ paulò crassior erat.

Iteratus descensus literæ Jod.

§. 2. Hoc non obstante, Lux tamen hæc secunda adhuc tamen aliquantò major erat, ut ne illa quidem posset frui mundus; ita ut Sanctum illum Benedictum iterum oporteret præcipere literæ Jod suprà dictæ, ut descenderet & luceret in suprà dicto splendore, quò Lux adhuc fieret crassior, illa autem rediret supra sphæram. Quæ sic fecit.

Tertiò demum iteratus.

§. 3. Et ex illo regressu altero, postquam, perrupta sphæra, ingressa esset, in isto Splendore exorta est sphæra quædam alia, quæ vocatur CORONA, in qua continebantur omnes numerationes reliquæ in potentia, ut non possent dignosci. Non aliter atque cùm in homine existunt 4. elementa in potentia, quæ tamen in specie dignosci non possunt: Sic in CORONA ista in potentia erant omnes 10. Numerationes, nec tamen in specie poterant dignosci.

Sphæra Coronæ in qua omnes reliquæ Sephiroth in potentia.

Fractio vasorum unde,

§. 4. Virtute autem regressus istius suprà dictum Jod literas atque voces reddebat inversus ad modum judicii, quod à posteriori formatur, sicut versiculus ויבא Exod.14, 20. in Nomine 72. & sicut השרק. Atque inde exorta est fractio vasorum atque cortices.

Cap. II.

Cohæsio literæ Jod cum He.

§. 1. Jam sciendum est, quòd cùm Jod adhæreret Schechinæ ipsi adhæserit Lux Schechinæ, quod est ipsum He ultimum Nominis מ״ה quod vocatur Schechinah: (nam Jod est Jesod in Malchuth, & ipsum He ultimum Nominis מ״ה est ipsa Malchuth adeoque Schechinah.)

Tehiru unde.

§. 2. Et quamvis ipsi adhæreret Lux Schechinæ; Lux tamen ejus non adeò magna erat, sicut Schechinæ: Et cùm descendisset, lucem suam relinquebat deorsum, ex qua fiebat טהירו Splendor. In ipso vero non nisi vestigium tantum remanebat; quoniam in reditu suo ad superna non poterat adhærere Schechinæ, sicut diximus. Atque tunc cùm iteratò descenderet, non habebat lucem ut priùs, sed tantum vestigium.

Lucis literæ Jod vestigium,

§. 3. Unde Sanctus ille Benedictus præcipiebat literæ He, quæ supra Jod in Nomine מ״ה suprà dicto, ut communicaret ipsi de luce sua, quò descenderet & de luce hac aliquid emitteret in suprà dictum Splendorem; ut nempe literæ Jod accederet potentia quædam diffindendi lucem sphæræ Splendoris, essetque illi facultas ingrediendi intra illam. Confestim enim ex quo sursum abierat istud Jod, conclusa fuerat Sphæra Splendoris, & Jod non poterat illam diffindere nisi virtute suprà dicti He.

Literæ Jod communicatum aliquid Lucis de litera He.

§. 4. Cùm ergo descendisset intra Splendorem, tum lucem emittebat aliquam de illa quam acceperat ab He. Atque istud est quod dicit textus Gen. 5, 2. *In creari eas* בהבראם quod Magistri nostri bonæ memoriæ exposuerunt: Per He creavit eas. Unde sursum regrediens post se relinquebat lucem He suprà dictam.

Creatio mundorum dependet ab He,

§. 5. Et facta est sphæra quædam intra Splendorem suprà dictum, quæ vocatur Corona Summa in Sohar; nec minùs Causa Causarum & Antiquus Antiquorum post restitutionem.

Corona summa, Causa causarum, Antiquus antiquantium.

§. 6. Scias autem quòd Sphæræ istæ satis essent minutæ, nec complerent totum locum spatii, ita ut ibi adhuc locus esset vacuus: hinc aperiebant aperturas sigilli Nomina sancta, quibus potestas est construere mundos & destruere. Non ergo locum reliquit Voluntas Benedicti errori, ut quis dicat: Unde venit facultas hæc mutandi voluntatem circa influentiam Benedictam, quòd nempe aliquæ Numerationes constituantur & aliquæ destruantur? Omnia enim jam erant præordinata & prædestinata per Nomina ista architectonica ad horum constitutionem & istorum destructionem.

Constructio Mundorum & destructio prædefinita.

§. 7.

§. 7. Atque sic quoque hîc Nomina aderant in sphæris istis. Quamvis potiùs res dependeret è mysterio lucis ambientis, quod esset locus vacuus, quem non attingeret sphæra. Mundi enim nondum habebant influentiam à luce ambiente, sed vas tantum præservabatur à fractione attactuque corticū. Lucis ambientis beneficium.

§. 8. Et huc pertinet mysterium טלית pallii Judaici, cum quo quis egredi potest in cloacam. Et hoc est mysterium, quòd super nos extensum sit tabernaculum Pacis pro custodia & protectione ab inimicis, sicut dicitur Psal. 27, 11. *Dominus benedicet populo suo* בשלום in pace, quæ sunt literæ מלבוש vestimenti, quo denotatur Lux hæc ambiens; quod nota. De pallio Judaico.

Cap. III.

§. 1. Punctum illud, quod Æn Soph emanando immittebat in Splendorem istum, implebat totum ejus spatium. Nec adhuc agnitus erat locus ullus. Regressa ergò litera Jod colligebatur lux, ut fieret terminata atque existeret locus vacuus juxta sphæram, qui eidem esset loco lucis ambientis: Et hæc sunt nomina illa terribilia, sicut diximus. Lucis evacuatio pro loco mundorū.

§. 2. Omnis autem regressus judicium denotat. Atque hoc est mysterium illius textus Gen. 1. 3. *Fiat lux, & facta est lux.* Primò dicit: *Fiat Lux*; quæ est lux principii Emanativi magna, splendens & coruscans, quæ erat intra Tehiru, splendorem: estque mysterium lucis internæ. Hic ergo est sensus verborum, *Fiat lux*; Intendatur Lux; sicuti dixerunt Magistri nostri b. m. circa illa verba ib. v. 6. *Fiat firmamentū*, i. e. cōfortetur firmamentū. Sensus ergo est: Intendatur & extendatur lux in infinitū: Quod ita declarandū, quòd literę illę mundorum *Ænsophicorum* excrescant & multiplicentur usque in infinitum. Et propterea vocatur Ænsoph, quòd non comprehendatur in vase, sed extendatur & procedat in infinitum, abundentq; illæ literæ de plenitudine in plenitudinem ultra omnes terminos perscrutandi, finiendi & terminandi. Expositio Textus.

§. 3. Hinc opus fuit, ut existeret vas aliquod, quod includeret lucem internam nominibus judicii sui, ne prodeat foràs, sed se ipsam cogatur contrahere & quantitatem suam imminuere hac inclusione, ut mundi illam possent sufferre. Lucis interclusio in Vase.

§. 4. Sed Lux ambiens circumagitur desursum citra inclusionem vel impedimentum: Nos autem de ea nunc non participamus hoc in mundo usque ad tempus post revivificationem, ubi *consumentur peccatores de terra.* His enim nulla est portio cum ea, quia corruptio operis ipsam non vitiat, Et nos nullam inde habemus influentiam: atque illa tantum custodit vas, ne frangatur, quod absit! Lux ambiens libera. De Tempore venturo.

§ 5. Natura autem vasis aliquantulum obscura est, nec ita splendida, sicut Regressus literæ Jod causa judicii.

De differentia Vasis & Lucis internæ.

ut Lux interna, quæ est BENIGNITAS, alba. Vas autem est caligo & nigredo, quæ denotat judicium, & præsertim in mundo *Inanitatis*, quæ extruitur è regressu, quæ est causa judicii, unde vas. Hinc dicitur Gen. 1, 3. ויהי אור phrasi redeundi, quòd Lux regressa est, ut tolleretur, sub mysterio regr. ssus judicii. Alludit tamen ad hanc naturam etiam inclusio, qua includitur lux interna, ita ut illam oporteat constringi, seque ipsam imminuere, ne possit splendere ut prius. Unde dicit ויהי אור, Lux nempe, quæ jam erat, & post factum vas non poterat lucere sicut prius. Diminutio ergo est existentia vasis, quod aliquantò obscurum est. Et hîc egregia est subtilitas, quòd יהי אור per Gematriam efficit 232. id est, עב סג מה בן quæ comprehendunt 231. Alphabeta: Et hinc provenit natura Lucis internæ, ויהי אור autem est רחל 238. finis Schechinæ sub mysterio regressus, quod denotat judicium. Nec opus fuisset, ut textus diceret ויהי nisi ut excitaremur in occultationem lucis primæ. Diminuta enim ex Lux illius puncti, & de novo ipsi supervenit aliqua obstructio, unde natura vasis, cujus causa est ablatio alicujus partis de luce è loco illo.

Textus superioris explicatio adhuc alia.

Gem. inter ויהי אור & inter numeros 4. Plenitudinis Tetragrammati.

CAP. IV.

Punctum Lucis internæ constans è Decade.

§. 1. Punctum illud constabat è 10. quæ tamen in eo non videbantur nec agnoscebantur, sicut Homo compositus est ex 4. elementis, igne, aëre, aquâ, terra, quæ tamen in carne ejus in specie non dignoscuntur. Ita revera & hic: Punctum enim hoc sub initium emanationis suæ constabat è 10, & lux extensa à principio emanativo, cujus nomen benedictum sit! simul emanabat in eam sine prioritate temporis: Unde hæc duo generalia nempe vas & lux interna. Et lux ista est substantia puncti. Nam voluntas Benedicti est anima omnium.

Vas & lux interna simul sunt.

§. 2. Ubi notetur simile pro multis distinctionibus, quibus uti nobis licet pro facilitando intellectu de membris nostris corporeis, sicut dicitur Job. 19. *Et in carne mea videbo Deum.* Cave autem ne existimes quasi superiùs sit aliquod membrum corporeum: dicitur enim Jes. 40, 18. *Et quid similitudinis ordinabitis ei?* Quamvis ergo simile adhibeamus de re corporea, id saltem fit docendi gratia. Sicut & invenimus in Scriptura de oculis & auribus Domini, quæ tamen ita non vocantur, nisi ut proponi possint spiritualia & occulta cōbinationum literalium Legis, quales inveniuntur in quolibet mundo sub mysterio Personæ in similitudine membrorum humanorum, quæ omnia tamen sunt literæ lucis formatæ juxta membra sua. Nam 613. membra sunt literæ 248. præceptorum affirmativorum; & literæ 365. præceptorum negativorū. Et nomina sancta sunt vitalitates & cētera quæ vitā largiuntur membris, exēpli gratia, Providentiæ, qualia sunt oculus & auris. Oculus n. perspicit omnes mun-

Σωματοποιία in spiritualibus.

613 membra humana quomodo applicentur.

mundos, ficut dicitur Deut. 11,12. *Semper oculi Domini Dei tui in ea.* Et alibi dicitur Psal. 33, 18. *Oculus Domini super timentes eum.* Ubi differentia est inter Seir & Antiquum. Et ecce, עַיִן oculus per Gematriam æquivalet 5. Tetragrammatis BENIGNITATUM, qui est oculus dexter: Et 5. Tetragrammata RIGORUM sunt oculus sinister. Et hæc omnia in Seir Anpin, cui duo sunt oculi. Sicut dicitur in libro Jezirah: Quinque erga quinque. Et hîc RIGORES nō adeò corriguntur, sicut in Arich Apin, cui non est nisi unius oculi notio, ita ut 10. Tetragrammata combinata sint in unius oculi notione, ubi rigores sub correctione BENIGNITATUM sunt ubique combinatarum. Et propterea dicitur Prov. 22, 9. *Oculus bonus benedictus erit.*

§. 3. Auris autem אזן per Gematriam efficit 64. Estque nomen סֿג cum toto.

§. 4. Notumq; nobis est, quòd nisi capilli Seir contegerent cervicem, judicia lumen acciperent è cervice Seir, quia ibi foramen est. Vox שער capillus etiam 570. æquipollet voci תקע, qua denotatur clangor buccinæ magnæ in libertatem nostram, juxta numerum מנצפך cum 5. literis bis sumptum juxta dextrum & sinistrum. Ideò oportet capillos hos esse nigros, ut confortentur vehementia judiciorum ad abigendum lictores, ne fruantur luce prodeunte è foramine cervicis Seir. Et illo in loco duo sunt Nomina Tetragrammata, quæ efficiunt 67. unde numerus 134. juxta קדל cervix. Nec est una combinatio similis alteri, quoniam in dextro, He primum combinatur cum Jod, & He ultimum cum He; & in sinistro vice versa: Omnia autem punctata sunt per Patach, quomodo decidua SAPIENTIÆ illuc usque pertingunt.

§. 5. Et persona LEAH applicata est extremitati colli Seir: habetque duo Nomina quadrata ארני; illa enim est portio de MALCHUTH, quæ relinquiquitur in MATRE tempore graviditatis primæ: Et punctum Malchuth dividitur in duo & non invenitur ibi in tempore graviditatis primæ. Quin & RACHEL signum suum dominatus tradit LEÆ, & duo illa quadrata ארני efficiunt 252. juxta numerum מאיר: unitas autem quæ residua est, denotat applicationem ad extremitatem colli Seir in mysterio LEAH, quod est mysterium nodi phylacteriorum. Estque similitudo Daleth in Tebunah: Quæ est principium vestis Seir in loco isto, nempe, ab extremitate colli Seir. Semper enim facies est aperta, prout & in homine vestis non tegit faciem. Et Rabbenu Hakkodesch erat revolutio Jacobi patris nostri, super quo pax, cujus influentia & vita fundamentaliter erat ex quatuor illis Nominibus suprà dictis. Et prout lux est, ita decidua sunt & pertingunt eò usque: Et hinc pertingit & lucē affert Jacobo; cui propterea lux affluit è cervice, quę est Lux cervicis R. Meir in Rabbenu Kodesch, quæ erat sub mysterio JACOB, super quo pax! Unde dicit Rabbi: Quantò præstantior sum quàm socii, quòd vidi

R. Meir

Gem. inter עין & 5. Tetragrammata Benignitatum.

Oculus dexter & sinister in Seir Anpin.

Unus oculus in א״א.

Gem. אזן & Nominis סג

Cervix τῦ Seir.

Gem. vocis שער & תקע ut & literarum מנצפך

Gem. inter קדל & 2. Nomina tetragranim

Persona Leah Collum Seir

Persona Rachel.

Gem inter vocem מאיר & 2. nomina quadrata ארני

Revolutio Jacobi in Hakkodesch.

Lux cervicis R. Meir.

R. Meir à tergo, id est, quod cum vidi in mundo illo sub mysterio lucis, quæ in cervice Seir.

Cervix τῆ Seir obtecta capillis & cur.

§. 6. Capillos autem oportet contegere cervicem, ne Lictores fruantur cervice Seir: Istæ sunt stellæ fracturarum de vasis, suntque judicia Nominum Elohim, à quorum derivationibus fiunt cortices, qui vocantur Dii alieni.

Cervix illa detecta per peccata Israelitarum.

§. 7. Et propter peccata nostra multa, quæ peccarunt Israëlitæ, detegitur cervix ista, ita ut capilli contegant aures Seir, ut non possit audire preces nostras; unde cervix relinquitur detecta, & judicia fruuntur fulgore lucis ejus. Unde Propheta dicit sub nomine Seir Jerem. 2, 27. *Detexerunt mihi cervicem & non faciem*; noli dicere פנו, Obverterunt, sed פינו *detexerunt*, quasi dicat: Propter opera eorum mala inversa est Voluntas Seir; cùm enim deberent bona opera edere, quò detegeretur facies, & aperirentur aures ad audiendas preces nostras, sicut Scriptura dicit Dan. 9, 18. *Inclina DEUS aures tuas & audi*: unde etiam cervix mea debebat esse contecta, ne illa fruerentur cortices; illi econtra fecerunt, ut nudaretur cervix Seir, ut cortices illa fruantur, cùm nudata sit capillis. De capillis autem Arich dicitur Dan. 7, 9. *Et capillus capitis ejus sicut lana mundata* à judiciis: atque hoc est mysterium capillorum, oculorumque & aurium, de quibus Scriptura loquitur: Quæ omnia sunt Nomina, quæ illuminant & gubernant mundum.

Gem. inter אצבה & אהוה Annulus τῆ Arich. Elevatio manuum Sacerdotum.

§. 8. Sic & אצבע, digitus æquivalet Nomini אהוה in plenitudine Judin. qui est annulus Arich in 10. digitis ejus, nempe PATER & MATER. Et hi sunt digiti Sacerdotum, quos elevant usque ad caput, sicut dicitur Levit. 9, 22. *Et elevavit Aharon manus suas super populum*; hinc elevatio manuum fit respectu capitis Antiqui, de quo plura suo loco. De Nomine אהוה autem dicit Sohar, quod sit annulus, quo obsignata sunt cœlum & terra, eò quòd indigitetur in literis initialibus versus illius אֹת הַשמים וְאת הָארץ Gen. 1, 1. quò etiam pertinet versus ille Deut. 22, 7. אֹת הָאם וְאת הַבנים sub mysterio graviditatis MATRIS, qua utero geruntur ab ea Filius & Filia. Et in omni creatione nova usui est Nomen hoc, quod mensuram præbet digito minimo cæterisque digitis. Sed de his satis.

Gem. רגל & עב קסא

§. 9. Sic & רגל pes est mysterium Nominum עב קסא quæ efficiunt רגל 233. Et isti sunt pedes Hominis superioris, de quibus dicitur Zach. 14, 4. *Et fiet die illa, & stabunt pedes ejus super montem olivarum*: quo denotatur GLORIA SEIR ad mitiganda judicia ejus cum RIGORIBUS ASIAH. Et volente Deo, exponam reliqua membra Hominis superioris, qualia sunt cor DEI; sic manus & nasus, &c.

CAP. V.

Cap. V.

§. 1. Inde colligimus, quòd lux interna sit anima vasorum opereturque in eis sicut anima in corpore. Et ita in mundis sanctis. *Lux sive anima mundorum sanctorum.*

§. 2. Sed in mundis impuris penes Adam Belial contrarium est: nam vas ejus impurum aliquem habet contactum de radiis puritatis, qui tamen non extenditur, nec unitur cum partibus membrorum ejus, sicut dicitur in Sohar de statua Nebucadnezaris, quòd posuerint laminam auream in eam, cui insculptum fuerit Nomen expositum, donec Daniel Jerem. 51, 44. *educeret deglutitionem de ore ejus.* Atq; hoc est, quod dicitur Psal. 115, 5. *Os habent & non loquuntur*, nisi ore alieno. Sicut & vitulus lamellam habebat in ore suo, unde dicere poterat Exod. 32, 4. *Isti sunt Dii tui Israël.* Nec præstantius nobis datur remedium, quam si extrahatur *deglutitio de ore* impuritatis, & omnia sint quasi sacrificia mortuorum, id quod est quod dicitur Psal. 115, 7. *Et non immurmurant in guttere suo.* *In mundis impuris nulla est potentia ad bonum opus.*

§. 3. Et sicut quamdiu corpus salvum est, anima per omnia ejus membra distenditur, ut moveri possit; post mortem autem cùm anima abit è corpore in locum quietis suæ, corpus aufertur ut lapis inanimatus: Ita in Sanctitate lux interna extenditur, per omnes partes vasis, eique vitam largitur, nec datur locus tam exiguus, quem non pervadat lux interna. Atque hoc est quod dicitur in libro Jezirah: Decem & non undecim; quoniam lux Principii Emanativi illis inhæret ceu vita, & lux interna atque anima vasorum, ita ut non opus sit ultra decadem aliquid superaddere. Hinc & in Sohar dicitur: Ipse & vita ejus unum sunt in illis. Atque hæc expositio necessaria est: quòd si enim non ita foret, quæri posset, quare præcisè undecim negentur, plures verò quasi concedantur? Sensus ergo ejus non est alius nisi de principio Emanativo, sicut diximus. Quòd si enim negare velles adhæsionem Principii Emanativi hanc quasi ob causam, quòd evertat lumen Numerationum, ita ut omnia ad unum redeant simplicissimum ob irradiationem principii nimis vehementem & occultam, tum sanè everteretur regula altera, quòd decem sint & non novem. *Omnia sufficientiam habent à Principio Emanativo.* *In Sanctitate neque addicamentum est neque detrimentum.*

§. 4. Sed in impuritate ita non est: ibi enim semper invenitur additamentum & detrimentum, separatio & multiplicatio, zelus & odium: Nam generatio de fragmentis vasorum in causa est, ut hæc ita sint: quoniam illi sunt ex literis dispersionis & vastationis, unde locus habitationis eorum in locis vastis & deserto: Et è lapsu oritur additio & diminutio: nam literæ vocis hujus decidunt & abeunt, ut conjungantur cum literis vocis alius, & sic medietates vocum cum medietatibus; ita hîc auctio, ibi diminutio. Atque ibi oritur odium & zelus & augmentum: unde in impuritate sunt 11. cortices, quoniam vitæ ipsorum non sunt cum ipsis, *In impuritate omnia sunt contraria.* *11. Cortices in immunditie.*

ſed ſolæ manent, juxta illud Zach. 3, 2. *Increpet Dominus te Satan*: ubi vox יגער reſolvitur in גע & ער. Hinc 11. Sphiroth ſunt in immunditie, quoniam *Cortex Nogah* ſolus aliquando invenitur in Sanctitate, & vocatur *Bilanx juſtitiæ*.

Bilanx juſtitiæ.

Cap. VI.

Principium Emanativum anima eſt vaſorum. Demonſtratur hoc per ſimile.

§. 1. Sed redeamus ad propoſitum, atque ſimile noſtrum. Sicut perfectè credimus, quòd Sanctus ille, qui benedictus ſit! Hominem formet ſapientiſſimè; cùm enim Homo guttam ſeminalem emittit in corpus fœminæ, atq; illa ab eo ſeparatur, confeſtim Angelus quidam guttam illam ſuſceptam quid futura ſit, contemplatur, & mox eadem hora Benedictus ille præcipit, ut in illam deſcendat anima: in qua in potentiâ inſunt 248. membra, & 365. venæ, ex qua animæ potentiâ deinde fiunt 248. membra, & 365. venæ in corpore hominis. Ita res ſe habet ſuperiùs in luce ſuperna, quæ ſplendet atque fulget, proditque à Principio Emanativo ſummo, ut ſit anima vaſorum.

Cap. VII.

Vaſa orta è regreſſu lucis.

§. 1. Ut autem exponamus, quomodo fiant vaſa è regreſſu lucis, notandum quod jam diximus, omnem *regreſſum* denotare *judicium*, quoniam locus ille relinquitur tenebroſus, ſicut dicitur Jeſ. 45, 7. *Qui format lucem & creat tenebras*, i. e. Quando auffertur Lux, remanet caligo. Et alibi dicitur Job. 12, 22. *Revelans profunda de tenebris, & educit ad lucem umbram mortis.* Quare dicit *profunda* & non profundum? Quoniam in tenebris 2. ſunt profunda, nimirum duæ plenitudines; Plenitudo prima eſt עב סג מה בן & retrogradatio plenitudinis efficit 184. 166. 130. & 144. (nam retrogradatio עב efficit 184. hoc modo:

עמוקות provenit per Gem. ex plenitudine 4. Tetragrammatorum & eorum retrogradatione.

יוד: יוד הי: יוד הי ויו: יוד הי ויו הי

Retrogradatio סג efficit 166. hoc modo:

יוד: יוד הי: יוד הי ואו: יוד הי ואו הי:

Retrogradatio מה efficit 130. hoc modo:

יוד: יוד הא: יוד הא ואו: יוד הא ואו הא:

Retrogradatio בן efficit 144. hoc modo:

יוד: יוד הה: יוד הה וו: יוד הה וו הה:)

quæ ſimul ſumta efficiunt per Gematriam 624. juxta vocem עמוקות cum dictione & ſumma. Et literæ initiales מגלה עמוקות מני חושך efficiunt 158. quæ ſunt 120. combinationes Elohim & 5 literæ ſimpliciter ſumtæ, & plenitudo plenitudinis ſimplicium literarum, in qua 33. literæ hoc modo:

(אלף למד הי יוד מם). אלף למד פא. למד מם. דלת. הי יוד. יוד וו דלת. מם מם

quæ omnia faciunt 158, quæ ſunt *judicia*.

Et ſunt vaſa quæ fracta ſunt. Sed in verbis ſequentibus ויוציא לאור צלמות Literæ initiales efficiunt 126. quæ ſunt 120. *Elohim* & 5. literæ & ſumma.

Gematria eadem in literis initialibus vocum 4. apud Job. 12, 22. & in 120. Elohim.

§. 2. Cùm

§. 2. Cùm ergo *educeret Lucem*, i. e. cùm tolleretur lux, relinquebatur צלמות quod efficit bis מנצפך quæ sunt literæ duplices, quæ ideò bis veniunt in computum & efficiunt תמנע 560. Vav autem residuum in dictione צלמות correspondet cum Vav residuo in voce תמנע illius dicti Gen. 36, 12. ותמנע *Et Thimna erat concubina Eliphas*, non verò uxor ejus, quoniam nō erat מות mors, sed צל מות umbra mortis. Nam צל per Gematriā efficit 120. *Elohim Sanctitatis*, quæ sunt judicia. Et hæc est umbra judiciorum, ex qua facta est מות mors, quæ denotat 120. *Elohim alienos*, è quibus facti sunt cortices. Ideò Jacob illam non volebat ducere, ne quidem in concubinam, ut fugeret à judiciis, sicut dicetur infrà.

Gem. in voce צל מות & 5. literis judicialibus.

120. Elohim Sanctitatis & 120. Elohim alieni.

§. 3. Hinc patet, quòd per ablationem lucis relinquantur tenebræ, quæ est causa lucis caliginosæ (בוצינא דקרדינותא) quæ præbet mensuram dicitque ad vasa atq; ad mundum suum, Sufficit. Et hoc est mysteriū funiculi mensuræ.

§. 4. Aliter Vav residuum in צלמות exponi potest de 5. literis מנצפך cum summa.

Vav residuū in proximè præcedente computo.

Cap. VIII.

§ 1. Summa eorum, quæ suprà diximus, hæc fuit, quòd punctum illud, cujus locus detegebatur in *Splendore illo*, emanaverit cum ipsa Substantia ejus sub mysterio *Substantiæ & vasorum* eodem temporis momento: Sicut flamma annexa est prunæ; ad instar animæ in homine.

Emanatio puncti Lucis internæ.

§. 2. Et punctum illud erat *punctum Coronæ* mundi *Inanitatis*. Et omnes *Numerationes* continebantur in eo in potentia, sicut in homine sunt 4. elementa, quæ tamen singula in specie non dignoscuntur, eò quòd omnia in potentia sint. Sic 10. illæ Numerationes in potentia erant in Corona hac.

Punctum illud quid.

10. Numerationes contentæ in illo puncto.

§. 3. Deinde jubebat Sapientia Benedicti, ut producerentur Numerationes suprà dictæ, quæ in Corona, de potentia in actum, ut existerent mundi: nutuque præcipiebat literæ illæ Jod ultimæ, ut iterum perrumperet ingressaque luceret intra Coronam hanc, & deinde sursum rediret: Quæ sic faciebat. Hinc ex illa illuminatione ista atque hoc regressu sursum facto detegebantur omnes reliquæ *Numerationes*, quæ in Corona fuerant in potentia, & compingebantur modo suprà dicto, ibique in Corona locabantur per circulum hoc modo:

Qua ratione 10. illæ Numerationes fuerint detectæ.

כתר
חכמה
בינה
גדולה
גבורה
תפארת
נצח
הוד
יסוד
מלכות

De circulo hoc variantes Rabbinorum sententiæ,

§. 4. Et hoc ipsum est, quòd Cabbalistæ priores dixerunt, quod Numerationes omnes sint in circulo, quæ verba eorum vera sunt de tempore illo, cùm in CORONA suprà dicta essent. Et hæc via est R. Abraham de Bulmæsia in Libro suo Galgal: Sed Autor libri Pardes refutavit opinionem hanc Sectione de ordine stationum: sed non attigit veram eorum intentionem finalem, prout alibi ostendam, ubi apparebit, quòd in diebus ejus nondum manifestatum fuerit tempus beneplaciti, quo nos ex parte fruimur per Dominum & Magistrum nostrum, qui est Lux 7. dierum, Sanctus Sanctorum R. Jizchak Lorja Germanus bonæ memoriæ.

CAP. IX.

Coronæ Splendor à Luce Jod. Jod in regressu suo ubi stiterit gradum.

§. 1. Nunc scias, quòd cùm Numerationes sic essent in Sphæra CORONÆ circulari forma constitutæ, suprà dictum Jod influentiam affuderit lumenque irradiaverit super illum circulum, & quicquid in eo; quoniam Sapientia Benedicti eidem literæ præceperat, ut regressu suo non penitus rediret sursum in locum suum primum, sed ut remaneret superimminens atque agitata super CORONAM & apice suo inferiore super superficie *Vasis.*

Explicatio dicti ex Sohar.

§. 2. Atque hoc est, quod in Sohar dicitur מטי ולא מטי Attigit & non attigit: Quasi diceret: Attigit, sed non pertigit nisi usque ad apicem inferiorem, ut dubium sit, utrum tetigerit eum, annon. Unde Scriptura dicit Gen. 1, 2. *Et Spiritus Domini ferebatur super aquas.* Nam CORONA est aqua, id est BENIGNITAS simplicissima. Atque hoc est quod dicitur Job. 26, 13. *In Spiritu ejus cœlum decoravit,* id est, in CORONA hac litera Jod decorem & Splendorem produxit super sphæram istam, quæ est quasi cœlum & circulus omnes Numerationes circundans.

De literæ Jod regredientis approximatione.

CAP. X.

Medietates duæ literæ Jod.

§. 1. Cùm Sanctus Ille Benedictus vellet producere Numerationes de CORONA suprà dicta, ut existerent mundi, innuebat literæ huic Jod, ut rediret in caput CORONÆ hujus, ita ut una medietas ejus foràs prominere, altera intrà penetraret.

Vav Nominis מ״ה lucem commodat ulteriorem literæ Jod. Jod mensura & Vav funiculus.

§. 2. Porrò Sanctus Ille Benedictus innuebat literæ Vav plenitudinis ואו Nominis מ״ה ut descenderet *in Splendorem* lucemque largiretur suprà dicto Jod: Nam He ultimum Nominis מ״ה lucem suam ante jam dederat Jod isti pro elevanda aliqua parte vestigii, ut dictum suprà. Id tamen & propterea per Vav fieri oportebat, quia illud est funiculus mensuræ, & illius virtute res extenduntur: Jod enim est mensura, & Vav est funiculus, sicut in Tikkunim multis in locis dicitur.

Effectus dictæ commodationis.

§ 3. Jod igitur lucem accipiebat ab isto Vav eoque dirigebat faciem suam, ut illuminaret & influentiam daret specialem & longè maximam SA-

PIENTIÆ

PIENTIÆ, quæ in CORONA, ut ipſi daret facultatem exinde prodeundi; utque colligeret & detegeret intra ſe reliquas Numerationes omnes ibidem in CORONA exiſtentes, ſicut dictum. Cùm enim hæc prima ibi ſederet ante cæteras Numerationes omnes, ipſi ſanè debebatur hæc influentia.

§. 4. Et factum eſt ita: Nam ſphæra CORONÆ aperiebatur & prodibat SAPIENTIA reſidens ſub fundo CORONÆ, ita ut in medio ejus eſſent omnes reliquæ Numerationes.

§. 5. Ecce autem è flumine influentiæ ſuprà dicti Jod, quæ ferebatur ſuper faciem CORONÆ & influentiam dabat SAPIENTIÆ, ut dictum eſt, fiebat quaſi linea quædam lucida, cujus caput prodibat de corpore Jod ſuprà dicti, finis autem pertingebat usque ad SAPIENTIAM quæ in CORONA, cui adhærebat. Et hoc eſt myſterium *funiculi menſuræ*, qui menſuram diſtribuit omnibus Numerationibus, ſicut dicetur. Funiculi menſuræ deſcriptio.

§. 6. Iſtius autem lineæ finis ob inſignem influentiæ multitudinem, quæ affuſa deſcendebat de corpore Jod in uſum SAPIENTIÆ, ut dictum, excreſcebat & dilatabatur, donec finis iſte hujus lineæ SAPIENTIÆ inhærentis fieret quaſi litera Jod, cujus apex inferior inſerebatur SAPIENTIÆ, corpus vero eidem ſupereminebat; & cùm SAPIENTIA è CORONA prodiret, ſicut dictum, hoc Jod illuc trahebatur, ita ut adhæreret & alligaretur ipſi deſuper. Literæ Jod connexio cum Corona.

§. 7. Duo autem Jodin hæc adhuc ſibi adhærebant mediante linea; & per illam lineam Jod primum influentiam dabat Jod ſecundo. Duo Jodin connexa mediante dicto funiculo.

§. 8. Et ſcias, quòd quamvis SAPIENTIA prodiiſſet è CORONA, ſemper tamen reliquerit in ea veſtigium reliquarum Numerationum, de quibus ſuprà diximus, juxta illud: Non receſſit Schechinah, donec imprimeret veſtigium. Et hoc eſt myſterium illud, quòd periti Cabbalæ dixerunt, omnem Numerationem conſtare è decade. Et quamvis deinde cæteræ Numerationes non eſſent aliæ in alia à MAGNIFICENTIA & deinceps, contactus tamen à CORONA proveniens omnibus competit omnesque irradiationem hujus contactus conſequuntur. Quin & in mundo reſtituto per pulſum membrorum omnia invicem cohærent, dum quotidie ac jugiter renovatur opus creationis, aſcenſuque mundorum membra membris occurrunt: v. g. cùm manus aſcendunt ſupra caput & pedes in locum manuum. Sed ſapienti ſatis; & alibi plura. Sapientiæ Emanatio non tollit virtutem cæterarum. Melioratio quotidiana Numerationum in Mundo Tikkun.

CAP. XI.

§. 1. Innuit ergo Sanctus ille Benedictus Jod huic ſecundo, quod adhærebat SAPIENTIÆ, ut influentiam cumularet, per apicem ſuum inferiorem modo ſuprà dicto in SAPIENTIAM inſertum. Jod ſecundi virtutes, atque effectus.

§. 2. Immanabat ergo in sphæram INTELLIGENTIÆ, quæ in SAPIENTIA, illamque illuminabat illustremque reddebat, ut ipsi conferret facultatem illinc exeundi, utque colligeret & congregaret in medio sui Numerationes reliquas, quæ cum ipsa erant in SAPIENTIA. Et factum est ita.

§. 3. Prodibat ergo INTELLIGENTIA de SAPIENTIÆ medio colligens in medio sui omnes Numerationes reliquas.

Vas Intelligentiæ ad latus Sapientiæ.

§. 4. Et quoniam *Vas* INTELLIGENTIÆ excellens erat atque colore Saphirino coruscabat, & quidem quam proximè simile colori SAPIENTIÆ, ita ut ferè nulla esset discrepantia inter illud & inter vas SAPIENTIÆ, hinc nolebat quiescere sub pedibus SAPIENTIÆ abiensque residebat post illam id est, in latus ejus sinistrum (omne enim dextrum est anticum & omne sinistrum posticum.)

Vas Intelligentiæ lucem accipit à Vase Sapientiæ.

חש בינה in voce ישבחנה

§. 5. Et quia Lux superna vehementer influebat augebaturque in *Vase* SAPIENTIÆ tantum, ita ut ipsum *Vas* Lux evaderet coruscans, ideò etiam retrorsum facultatem dabat, & meliorationem pro vase INTELLIGENTIÆ, quod ipsum est quod dicit Scriptura Prov. 29, 11. *Et sapiens in postremo* ישבחנה *meliorabit eum.* Sensus est: Sapiens i. e. *Vas* SAPIENTIÆ quasi à tergo melius reddit *Vas* INTELLIGENTIÆ, quod est He. In voce ישבחנה autem sunt literæ שח בינה incurvatum INTELLIGENTIÆ, ita ut innuatur, quòd *Vas* SAPIENTIÆ incurvaverit atque inclinaverit se ipsum, ut majorem præstantiam daret vasi INTELLIGENTIÆ secundùm id quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Ad Uxorem parvam inclinat se quis, ut assusurret ei. Unde *Vas* SAPIENTIÆ oportuit se ipsum accommodare ad hunc actum; quoniam *Vas* INTELLIGENTIÆ resideret subter illud post pedes ejus. Atque hoc est, quod dicitur Ruth 3, 8. *Et factum est media nocte, & expavit vir, & inclinavit se, & ecce mulier accubans pedibus ejus:* ubi innuitur, quòd media nocte manifestetur tempus beneplaciti jucunditas Domini; quæ est *Leah*, quæ tegitur & vestitur à pedibus *Matris.* Et quoniam ipsa semper est *Lux* INTELLIGENTIÆ, hinc vocatur medium noctis, ex opposito medietatis primæ, quæ est arbor mortis Malchuth, REGNUM scil. cujus pedes descendunt ad mortem. *Et expavit vir.* Hic est Seir Anpin, *& inclinavit se* ob nimium ploratum *Rachel*, quæ *descendit mirabiliter* Thren. 1, 9. sub pedes ejus, nec versatur cum ipso facie ad faciem conversa. Sic & hic quod accidit liberis, accidit & patribus: Nam *mundus inanitatis* vocatur Nox; quin & INTELLIGENTIA vocatur Nox, sicut dictum. *Et expavit vir* id est SAPIENTIA, *& inclinavit se* ob multitudinem influentiæ, quæ causabatur fractionem vasorum atque INTELLIGETIÆ locum dabat à parte postica sub pedibus ejus: & as-

Leah Lux Intelligentiæ Medium noctis.

Rachel Intelligentia.

& affluebat ipsi, in quantum fieri poterat, ne frangeretur *Vas* ejus. Quare autem ipsa præstat Numerationibus superioribus illa? Quoniam ipsa est fœmina, & judicia excitantur ab ea.

Cap. XII.

Omnium Sephiroth intima cohæsio.

§. 1. Et ecce hæc sunt verba Cabbalistarum, quòd singulæ *Numerationes* constent è decade; quoniam omnes sunt intra sphæram, atque sic etiam erant intra SAPIENTIAM, & deinde prodibant cum INTELLIGENTIA, ita ut hæc omnes 7. produceret, aliam sub alia. Et rectè se habent verba Cabbalistarum, qui omnes *Numerationes* depingunt sub se invicem locatas, sicut videri potest Autor Libri Pardes Sect. de illarum Statione: Et rectè inquam, se habent verba illa, dum intelliguntur de statu mundi *inanitatis* hoc modo.

כתר
חכמה
בינה
גדולה
גבורה
תפארת
נצח
הוד
יסוד
מלכות

Quæstio de situ Sapientiæ directo sub Kether.

§. 2. Hic tamen quæri potest, quomodo SAPIENTIA locum inveniat, ut quiescat sub fundo *Coronæ*; videtur enim Lux ambiens & affluens *Coronæ* posse descendere & implere totum Splendorem. Respondetur autem quod Lux ambiens non circundet totum *Vas* CORONÆ ab omni parte, ita ut deorsum procedat ad illius fundum; sed allabitur & descendit via rectà à duobus suis lateribus tantum. Hæc enim tantum intentio erat, ut inveniretur locus pro *Numeratione* SAPIENTIÆ. Unde sub illa locus remanebat vacuus, & ibi SAPIENTIA inveniebat requiem pro planta pedis sui, nec inclinabat ad latus, sicut INTELLIGENTIA faciebat.

Qua ratione Sapientia quoad Lucis quantitatem adæquet Coronam; & qua ratione etiam differat.

§. 3. Et quoniam natura omnium rerum spiritualium est ascendere sursum, ita ut desiderent virtutem accipere & affluentiam immediatam; hinc evenit incrementum illud magnum SAPIENTIÆ, ita ut parum absit, quin quantitate adæquet CORONAM: Nec enim differunt nisi decima parte. Et quanquam dixi loco alio, illam luce quam simillimam esse CORONÆ, hîc tamen non agitur de luce, sed de vase. Sed redeamus ad propositum.

Cur Sapientia non deflexerit ad latus Coronæ.

§. 4. Propterea autem locum non habebat deflectendi ad latus; quoniam lux ambiens circundans CORONAM, illam impediebat. INTELLIGENTIA autem quoniam parva admodum est SAPIENTIÆ respectu, quippe quæ tertiam tantum SAPIENTIÆ partem exæquet; ex hac ratione locum

inve-

inveniebat aliquantulum ad latus deflectendi, sicut diximus. Resedit ergo post SAPIENTIAM, versus pedes ejus, sicut dictum.

Cur Binah declinarit obliquè ad Chochmam?

§. 5. Quamvis autem tam parva esset, nihilominus locum non inveniebat, ut quiesceret atque resideret omnino ad latus SAPIENTIÆ; eò quòd Lux ambiens SAPIENTIAM, illam impediret: hinc propterea & propter inclinationem & blanditias SAPIENTIÆ, (quæ quasi exoraverat ipsam, si ita dicere licet, sicut dicitur: Blandiendum est, &c. acquiescebat mens ejus, ut vellet residere sub pedibus SAPIENTIÆ: ita tamen ut adhuc parum declinaret ad sinistram.

Intelligentia productrix 7. inferiorũ Numerationum.

§. 6. INTELLIGENTIA ergo propter influentiam istam ingressam in se à tergo SAPIENTIÆ, ut dictum est, virtute Jod secundi, de quo suprà, accingebatur virtute & potentia, ut de se produceret 7. vasa reliqua intra se contenta. Et ecce INTELLIGENTIA producebat ea omnia continua aliud post aliud.

Catena Numerationum.

§. 7. Prodibat ergo ab illa primò REGNUM, deinde FUNDAMENTUM, GLORIA, SUPERATIO, PULCHRITUDO, RIGOR, MAGNIFICENTIA omnes sibi invicem annexæ, sicut annuli in catena.

§. 8. Rectè ergo se habent verba Libri *Siccaron*, ubi dicitur *Numerationes* catenatim se invicem insequi: Sic enim revera hac in statione res est, dum adhuc sunt in *mundo Punctorum* & in Mundo *inanitatis*, in quo nos jam versamur.

Quæstio de prærogativa virtutis superiorum Numerationum.

§. 9. Quare autem tres *Numerationes* primæ singulæ continebant cæteras omnes, sicut dictum, & ita non faciebant reliquæ, quippe quæ singulæ seorsim prodibant? Quoniam tres superiores influentiam habebant è Luce Jod, hinc validè comprehendere poterant omnes reliquas. MAGNIFICENTIA autem & reliqua vasa inferiora digna non erant luce & influentia Jod, nec accipiebant nisi meliorationem, qua SAPIENTIA præstantiorem reddebat INTELLIGENTIAM à tergo, sicut dictum. Quare autem non citiùs prodiit MAGNIFICENTIA ab INTELLIGENTIA, sicut fecerunt *Numerationes* superiores cùm ipsa sit prima cæterarum structuræ secundæ? Respondetur primò, quoniam quod crassius est, citiùs vergit deorsum, utpote grave; unde *Numeratio* crassissima primùm dimota est: Secundò sicut infans difficulter separatur ex utero matris ante tempus legitimum, sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: ita *Numeratio* tenuissima difficillimè dimota fuit è loco suo. Unde MAGNIFICENTIA diutissimè morata est, antequam egrederetur è loco suo, eò quòd præstantior & spiritualior esset. Et sic cæteræ, quarum alia semper superior aliâ. Et istæ sunt 10. *Numerationes* extensæ è *Puncto* hoc, à Corona usque ad Basilian.

Quæstio de tardata manifestatione Geburæ & cæterarum.

Cap. XIII.

§. 1. Antequam prodiret influentia ad vasa hæc, quæ sunt *Numerationes* suprà dictæ, pro facienda Luce interna & ambiente, decrevit Sapientia Benedicti, ut 7. illæ Numerationes à BENIGNITATE & porrò deorsum subjicerentur destructioni & confractioni ob nimiam lucis copiam: Eratque intentio Benedicti ex illis creare mundos malorum. Tres autem primæ debebāt permanere & subsistere, ne inter cortices essent coronæ & SAPIENTIÆ & INTELLIGENTIÆ, quæ sunt cerebra. Sic enim dictum est Obad. 1,8. *Et perdere faciam Sapientes de Edom, & Intelligentiam de monte Esau.* Hæc enim species non nisi simiæ similis est, quæ imitari vult omnia hominum opera, cùm tamen intellectu, & ratione careat. Unde Schlomo Rex super quo pax, illum appellat *Regem senem & stultum* Eccles. 4, 13. quoniam stultitiam exercet inde à sextiduo creationis, nec intermittit stultitiam suam, quamvis videat, quòd in manu sua nulla sanctitatis scintilla quiescat, quamvis aliquando ad illam accedat propter aliquod peccatum: sicut dicitur Job. 27, 17. *Preparabit impius & justus induet.* Sicut vestes *Adami primi*, quas accepit Nimrod, & Esav; & Jacob, qui fuit restitutio Adami, accepit illas. Et hæc fuit vestis Animæ, quæ vocatur Imago Dei: ex hac enim provenit, quod dicitur Gen. 9, 2. *Timor vester & pavor vester sit super omnes bestias agri.* A quo procul non abest locus alter Gen. 1, 27. *In imagine Dei creavit illum.* Unde quælibet bestia, quæ videbat vestes Adami primi, confestim se ipsam prosternebat & capiebatur. Quando autem peccatum aliquod committitur, qualis e. g. est comestio carnis cum lacte, abit ab homine imago hæc, ita ut subitò devorent ipsum bestiæ agri. Quapropter Daniel eripiebatur è fovea leonum, eò quòd cùm cibi Nebucadnezaris semper essent caro cum lacte, ipse abstineret, ne aliquid ederet de epulis istius impii, sicut scriptum est, Dan. 1, 8. 12. *Ut non pollueret se in buccella esca Regis. Et comedebat legumina cum aquis:* unde imago hæc non recedebat ab ipso, & hinc eripiebatur è fovea leonum. Vide Sohar in Mischpatim.

7. inferiora Vasa subjecta destructioni & confractioni; tribus prioribus in integritate permanentibus.

Tria cerebra separata ab impietate.

Imagine Dei carent impii.

Cap. XIV.

§. 1. Ecce videbat Sanctus ille Benedictus tribus prioribus advenire influentiam gradatim, ne fortè frangerentur, & omnia oporteret redire ad vacuum & inanitatem. Quamvis autem gradatim hoc fieret, tamen in SAPIENTIA & INTELLIGENTIA aliqua virium debilitatio inde oriebatur, unde diffindebantur juxta mysterium tritici & hordei. Quin & per istos gradus non ibatur in longum, sed INTELLIGENTIA potiùs in latus cedebat post SAPIENTIAM, ita ut aliquantum conversa esset, quasi jungerent terga, & aliquando ut facies tergo obverti posset, sicut exponam.

Fissura Sapientiæ & Intelligentiæ.

Declinatio Binæ ad latus & posticam partem Chochmæ.

Bilanx constituta à Binah & Chochma ejusque status & conditio.

§. 2. Ratio autem est, quoniam locus INTELLIGENTIÆ infrà erat, & quidem admodum remotus à CORONA: Unde super locum ejus destinata erat confractio; & idcircò veniam petere ipsam oportebat ut ascenderet penes postica SAPIENTIÆ: unde aliqua bilancis similitudo existebat, & tamen cum difficultate: Omnis enim locus, ubi bilanx, fracturam non patitur. Et quoniam bilanx non erat perfecta, hinc aliqua in ipsis erat virium debilitatio, ita ut omnia lumina penes illas conservari non possent sicut dicam.

Decidua Coronæ unde.

§. 3. Quin & CORONA aliquam patiebatur virium debilitationem, nec poterat sufferre omnem affluentiam, affusam sibi à Jod Nominis כֹּנ. Et ab illa luce superflua fiebant decidua CORONÆ, quæ asservantur pro necessitate vivificationis mortuorum.

CAP. XV.

Coronæ dignitas atque efficacia. Lux data Sapientiæ.

§. 1. Nunc sciendum est, quod SAPIENTIA acceperit lucem CORONÆ: deinde ergo cùm veniret influentia magna, facie versa ad faciem, convertit se ad scaturiginem suam nempe CORONAM, ut acciperet: CORONA autem convertebat se ad Infinitum, ubi scaturigo ejus. Et in puncto CORONÆ non datur attributum posteriorationis per se, quoniam ipsa est dilectio simplicissima.

Lux data Binæ.

§. 2. INTELLIGENTIA autem cùm acciperet lucem SAPIENTIÆ, erat tergo obversa tergo. Nam quia illius respectu lux nimia erat, hinc nihil ampliùs accipere poterat quam istam portionem. Et huc pertinet illud Prov. 29, 11. *Et sapiens in postrema meliorabit illam.* Ubi sensus est iste: *Et sapiens:* hæc est SAPIENTIA *à tergo meliorabit illam* i. e. INTELLIGENTIAM. Nam vox ישבחנה denotat fœminam, & significat, ac si diceret; Reddet ipsam meliorem, ita ut possit subsistere, eò quòd sit à tergo & non faciem faciei obvertens.

Bina tergo obversa tergo Chochmæ.

§. 3. Et hoc est illud, quod dixit Raf Hammenuna Senex in Sohar Sect. Breschith de figura literæ Zade, quæ est Jod super Nun sub mysterio punctorum hoc modo formatorum צ ubi tergum tergo obvertitur, ita ut Nun accipiat lumen à Jod. Nam Jod est SAPIENTIA & est Jod Tetragrammati complectens 10. orationes; Nun vero denotat 50. portas INTELLIGENTIÆ.

In figura literæ Zade mysterium copulæ Chochmæ & Binæ.

שח בינה in dictione ישבחנה

§. 4. Vel expone vocem ישבחנה per literas שח בינה incurvatum INTELLIGENTIÆ: Innuere enim vult, quòd *Vas* SAPIENTIÆ incurvaverit & inclinaverit seipsum, ut ubertatem dare possit *Vasi* INTELLIGENTIÆ. Unde dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ ad uxorem parvam inclinant se & assusurrant ei. Nam membra fœminæ semper ter-

tia

tia parte minora sunt respectu membrorum masculinorum. Unde *Vas* INTELLIGENTIÆ melioratum fuit à tergo.

§. 5. Notum autem est, quòd ab initio Aziluth non fuerint Personæ sed tantum puncta. Et primò prodierunt tria puncta unum supra aliud, quæ sunt Corona, Sapientia, Intelligentia, & tunc nulla erat copulatio. Deinde autem SAPIENTIA & INTELLIGENTIA converterunt se, ut altera ad latus alteriùs esset, & CORONA manebat supra eas: Atque tunc fiebat congressus *Patris & Matris* sub mysterio punctorum. Nam quicquid non est sub mysterio personæ, quæ denotatur per bilancem, istud est sub mysterio punctorum, quæ uniuntur partibus suis, nec tamen conjunguntur usquequaque, præsertim cùm unum est sub altero: Quomodo enim conjungerentur & unirentur, cùm non habent adjutorium è regione sui, quod est *mas & fæmina* penes se invicem conjuncti. Et nota hanc differentiam inter *Mundum inanitatis* & mundum restitutum atque bilancis.

Personæ fuerunt puncta.

Unio alia punctorum & alia personarum.

§. 6. Et quoniam unum sub altero erat, ideò ipsis non erat unio, & hinc oriebatur confractio *Vasorum*. Deinde autem SAPIENTIA & INTELLIGENTIA penes sese versus latera discedebant & Corona super eis. Atque tunc oriebatur congressus Sapientiæ & Intelligentiæ sub mysterio punctorum.

Quando facta fit confractio vasorum, & quando copula S. & I.

§. 7. Congressus autem oppositis tergis factus non est pro emolumento infantis, sed pro commodo fœminæ tantum. Et hoc est, quod dicitur l.c. *Et sapiens à tergo meliorabit eam*; ubi vox, *meliorabit*, ad fœminam respicit, ita ut melior fiat fœmina & non infans.

§. 8. Atque sic cùm egrederentur, 7. puncta reliqua de *matre*, etiam sub mysterio punctorum exibant. Unde quodlibet subsistentiam habebat per se & nullum ex ipsis auxilium & sustentationem habebat à socio suo. Atque hoc est quod dicitur Gen. 36, 33. *Et regnavit sub eo, & mortuus est &c.* Unde patet quod hæc sit causa *mortis & fractionis*, quòd fuerit *sub eo.* Nam propterea quòd unum erat sub altero & non alterum penes alterum, hinc oriebatur confractio. Et hæc est explicatio tertia vocis ישבחנרי quam nota.

Quæ causa confractionis vasorum.

CAP. XVI.

§. 1. Et scito quòd 3. puncta prima initio extensa sint ad instar lineæ rectæ juxta mysterium accentus, qui vocatur Schalscheleth; quoniam puncta catenatim pendebant unum sub altero. Atque tunc INTELLIGENTIA obversa erat versus posteriora SAPIENTIÆ. Omnis enim Numeratio è tribus istis obversa erat versus originem suam, ita ut facies CORONÆ verteretur erga Infinitum qui benedictus sit, & facies SAPIENTIÆ erga faciem CORONÆ. Et quamvis revera ibi tergum

Catena trium priorum punctorum.

Coronæ non competit posterioratio.

gum CORONÆ esset, nihilominus facies vocatur, quoniam in puncto CORONÆ non datur attributum posticitatis per se, cùm illa sit simplicissima miseratio. Facies ergo INTELLIGENTIÆ conversa erat versus tergum SAPIENTIÆ.

Fractura Binæ præpedita, per funiculum Zade.

§. 2. Et ne frangeretur, quod absit, eò quòd tam remota esset à radice; hinc linea ㄚ extendebatur, de qua suprà dictum, ut natura tertia elevaretur proxime ad naturam secundam, & ut formarentur quasi duo humeri Sapientia & Intelligentia sub Capite nempe Coronæ. Et duo illi humeri sunt Jod & summitas Vav in Zade: Et Zade fiebat curvum hoc modo: צ.

Mysterium Zade curvi & Zade extensi.

§. 3. Atque hîc in utramque partem controverti potest. Cùm enim elevaretur INTELLIGENTIA ad SAPIENTIAM, tum removebatur à judiciis, & utriusque facies vergebat versus CORONAM (in qua nihil posticitatis, ut dictum) cùm a. deinceps duo Reges una tantùm fruerentur CORONA, & præterea quòd Intelligentia respiceret CORONAM & Sapientia; illius judicium planè poterat everti, ita ut facultas ejus neutiquam debilitaretur; quin & Influentia septem Numerationibus adducenda admodùm mitigaretur, ita ut non metuenda esset fractura ulla, quæ non erat intentio intendentis: Ideò dicebat ad illam Cant. 1, 8. *Egredere tibi in vestigia pecoris*, i. e. in latus aversum post pedes ejus: hinc mysterium Zade curvati & Zade extensi.

Copula Chochmæ & Binæ alia in Mundo Tohu & alia in Mundo Tikkun.

§. 4. Quòd autem respiceret versus sinistram, hinc erat, quia qui comedit de eo, quod suum non est, erubescit illud aspicere. Antehac enim cùm sursum abiret, facie erat tergo obversa ad tempus, deinde autem vertebat faciem suam, & non poterat aspicere SAPIENTIAM: unde postmodum retro adhærebat tergo SAPIENTIÆ; & quòd tam vicina esset summitati, hinc eripiebatur à confractione. Et hoc fiebant in Mundo *Punctorum*. Ibi enim inter Sapientiam & Intelligentiam obversio posteriorum datur secundum magis & minus: Sed in Mundo *restitutionis* istæ semper obversas habent facies, & sunt brachia superna, nec unquam separantur, ut alibi dicetur.

CAP. XVII.

7. Vasorum inferiorum confractio unde.

§. 1. Postquam ergo egressa essent ex Intelligentia 7. *vasa* suprà dicta, & statio Sapientiæ & Intelligentiæ facta esset juxta mysterium Zade curvi, ne frangerentur; descendebat influentia de Jod Nominis נב in combinatione omnium literarum illam antecedentium per viam *Tehiru s. Splendoris:* Et hæc influentia magna admodum erat, & abundantior quam opus haberent 7. postremæ (nam & 3. primæ patiebantur debilitationem facultatum, & diffindebantur juxta mysterium tritici & hordei) & hoc omne intendebat intendens, ut nempe frangeret 7. *Vasa*, ut scil. illa deinde essent radix mali.

§ 2.

§. 2. Causa autem hæc erat, quòd Lux ista magna proveniret sine tegumento intermedio *Adami primi*, & velo separatorio, quippe quæ demum disponebantur, postquam constituta essent 3 capita.

§. 3. Multiplicatæ ergo erant literæ in infinitum per plenitudines suas, eò quòd fructificassent & generassent indesinenter, quoniam nullum erat velum quod prohibuisset istam multiplicationem. Et hęc omnia propterea, quòd illæ literæ veniebant de Luce vestis ejus, & essent sine fine atque termino; quoniam Lux Infiniti illi vestimento adhærebat. Et illarum literarum numerus efficiebat $\frac{m}{236}$ myriades, quæ omnes literæ radicales sine ulla plenitudine: suntque mysterium lucis internæ & ambientis: id est aptę natæ erant, ut inde fieret lux interna & ambiens pro mundis, pro veste & tegumento. Et literæ primæ prodibant in infinitum innumerabiles: Et fiebant lux ambiens circa aërem primũ in circulo pro subsistentia ejus, ut ipsi certa fieret statio, quò in Mundo *restitutionis* disponi posset, ut nempe aliquando emitteret Spiritum Sanctum per viam Nasi, qui in Capite Antiqui Sancti.

236. m myriades literarum pro luce interna & ambiente.

Distributæ in 100. m. pro luce ambiente Adami primi,

§. 4. Et cùm literæ istæ descenderent ex aëre primo in Adamum primum, in eo relinquebantur $\frac{m}{100}$ myriades literarum, quæ fiebant lux ambiens pro Adamo primo. Hoc autem quod est lux ambiens pro Adamo primo, est lux interna & anima pro aëre primo.

91. m. pro ipsius luce interna & in 45. m. pro fractione Vasorum.

§. 5. Et deinde Adam primus sumebat sibi pro luce interna $\frac{m}{91}$ myriades; & lux ejus interna erat lux ambiens pro Tehiru sive *Splendore*: Et deinde relinquebantur in *Splendore* $\frac{m}{45}$ myriades ad imbuendas & confringendas Numerationes Mundi *Inanitatis*. Hæ sunt $\frac{m}{236}$ mille myriades literarum. Et sicuti hîc erant $\frac{m}{236}$ mille myriades literarum pro luce ambiente, ita ob multitudinem influentię affusam Angelis sanctis, ibi quoque occurrit mysterium $\frac{m}{23}$; millia myriadum milliarium, & quodlibet milliare est mysterium Nominis unius. In supernis enim non est terminus corporeus, quod absit. Et hæc sunt verba similitudinis R. Iischmaël S. M. in capitulis Palatiorum, quòd plurimi Angelorum accipiant influentiam exinde pro vita sua. Et illi etiam laudes instituunt canticis & hymnis, qui incipiunt secundùm Alphabeta: Et mysterium אל בם. Nam Angelus Michaël ministrat in media veste superna: Ipse enim est Sacerdos Magnus pro luce prima: quod nota. Antequam autem exponam via particulari literas influentiæ magnæ, quæ descenderunt intra 10. Numerationes Mundi *Inanitatis*, priùs exponam naturam influentiæ hujus in genere.

236. m. myriades aulæorum,

Cap. XVIII.

§. 1. Antequam Æn Soph mitteret influentiam suam deorsum, includebat 3. Numerationes primas Coronam Sapientiam, Intelligentiam, unam in alteram hoc modo, ne frangerentur, & una alteram adjuvare posset.

Custodia trium priorum Numerationum.

Influentia Lucis τῦ ÆnSoph in Coronam.

§. 2. Deinde idem Æn Soph, qui benedictus sit, influentiam magnam & copiosam admodum deorsum mittebat, quam Corona primùm accipiebat, ita ut impleretur & cumularetur, quantum nimirum sustineri poterat: Et quoniam influentia illa major erat quàm ut sustineri posset, Corona de plenitudine ejus accipiebat lucem internam; reliquum autem abiens descendebat circumcirca & fiebat Lux ambiens pro Corona: Et cùm intraret in Coronam desuper, intrabat per viam capitis ejus.

§. 3. Simile sit de vase parvo, cui infunditur aqua multa: Ubi quicquid intrare potest, subintrat illud, reliquum dilabitur circumcirca & superintegit illud.

Cum aliquali dimotione Coronæ de loco suo.

§. 4. Nec tamen Corona lucem istam accipere poterat, nisi amoveretur paulùm loco suo, sicut dicam, eò quòd nimis propinqua esset Infinito.

§. 5. Simile sit tale; Sicut homo cùm duo vasa habet ambabus manibus & liquorem aliquem transfusurus est de vase hoc in illud, tum sanè dimovet manus suas à se invicem, quãtum fieri potest, & transfundit de manu dextra in sinistram, ubi quod transfunditur, tenui saltem fluxu & quasi per tubulum subintrat. Ita & hîc, quoniam Corona nimis propinqua erat, fieri oportebat canalem illum tenuem per dimotionem à loco.

Cap. XIX.

Prohibita operatio Numerationum à Luce τῦ Tehiru.

§. 1. Diximus in Capitulis præcedentibus, quòd lux tenuior in splendore non admiserit compactionem Numerationum, ut prodire potuissent de potentia in actum. Illa ergò lux abiit sursum, & diminutum est vas, ita ut possent creari Mundi. Et quamvis hoc ita fieret, tamen non tollebatur tota penitus, sed includebatur vasi; & cùm rediret lux influentiæ magnæ suprà dictæ, ut extenderetur deorsum; adhuc supererat scintilla magna, quæ prohibebat & impediebat manifestationem Numerationum: Servabatque terminum *Vasis*.

Penetratio Influentiæ magnæ.

§. 2. Quid faciebat Æn Soph, qui benedictus sit? Vires concedebat influ-

fluentiæ huic, ut percuteret terminum continentem circa ima *Vasis*, redibatque sursum. Et in *Vase* relinquebatur lux interna, quantum poterat sustinere, reliquum fiebat ambiens ipsum, quæ est coruscatio illa, quam non poterat sufferre *Vas*.

§. 3. Et lux ambiens ista est super *Vas*; nobis enim non datur portio de ea in hoc mundo, nec circumambit ad influendum, quoniam extra illud quasi castrametatur circumcirca: Et tantum est pro stabilitate & statione in custodiam *Vasis*, ne frangatur, & in Mundo *restitutionis* ab angustiatoribus non possit contingi. Et hæc est lux illa, quæ recondita est propter impios, quoniam Mundus illa non valet uti. Et hoc ipsum est quod dicit Scriptura Job. 38, 15. *Et prohibebitur ab impiis lux eorum*, quæ est lux ambiens illos. Et cùm peccarent vitulo, Moses solus lucem ambientem accipiebat, quam solebat habere totus populus Israël, sicut dicitur Exod. 33, 7. *Et Moses accepit tabernaculum & extendit sibi extra castra procul à castris & vocavit illud tabernaculum conventus, & omnis quærens Dominum exibat ad tabernaculum conventus, quod extra castra.* Hæc erat lux ambiens.

Lucis ambientis usus.

Lux ambiens quibus negata.

§. 4. Et hanc dat illi, qui ea dignus est, quales fuerunt R. Schimeon Jochaides & R. Jizchak Lorja. Et huc pertinet illud Exod. 33, 6. *Et detraxerunt sibi filii Israël ornamẽta sua à monte Horeb.* Hoc est mysterium lucis ambientis: Et est mysterium liberationis de servitute regni & libertas ab Angelo mortis. Et futurum est, ut redeat super Israël. Unde lux ambiens præstantior est quàm interna.

Lux ambiens quibus concessa.

Cap. XX.

§. 1. Adhuc alia datur ratio, quare lux ambiens major sit luce interna, quia scilicet lux interna se ipsam constringit intra *Vas*, ita ut quantumvis magna sit, vehemens atque copiosa, in se ipsam tamen redeat, nec coruscet ex omni virtute sua, sed pro facultate recipientis: ad instar illius, quod dicitur Exod. 25, 22. *Et loquar tecum de propitiatorio inter duos Cherubim:* Ubi Schechinah restrinxerat sese & lux ejus inter duos vectes arcæ, ita ut Cherubim intra se possent sustinere lucem Schechinæ.

Lux ambiens & interna sunt eadem, ita tamen ut hæc sese restringat ad facultatem vasis.

§. 2. Sic & alibi docemur, quod hîc respiciatur facultas suscipientis. Nam Moses Magister noster, super quo pax! etiam poterat sufferre virtutem vocis & sermonis illius. Ita lux hæc interna cogitur regredi in se ipsam, atque constringi intra *Vas*, quo clauditur pro arbitrio Benedicti, quando effundenda sit in mundos per illud; tunc enim dilatatur & vadit.

§. 3. Lux ambiens autem major est illa, quippe quæ circumvolvitur desuper sine contractione: Nec tamen effunditur extra sese, sed efficit tuguria pacis pro circumdato, *Vase* scilicet: Et ipsa est *tentorium, quod non deponetur, nec tollentur paxilli ejus in æternum.* Jes. 33, 20.

Lucis ambientis efficacia.

§. 4. Ista augetur in plenitudinibus suis in infinitum: Sed lucem internam oportet ire in se ipsam in literas suas radicales, & non potest planè

exserere

Multiplicatio diversa Lucis ambientis & internæ. exserere literas suas, nec multiplicari super literas radicales: Quoniam *Vas* ipsum includit illam virtute literarum אלהים quæ denotant judicium.

Lux sursum rediens quid sit, & quid prosit. §. 5. Et lux quæ sursum redibat, de qua initio Capitis 19. est contractio prima puncti CORONÆ: Et lucis, quæ in illa est, quæ impediebat manifestationem. Tunc excitabatur omnis lux illa ad ascendendum appetitu quàm perfectissimo, ut adhæreret scaturigini suæ, minueretque lucem suam selectam pro creatione Mundorum: ut scilicet *Vas* posset sustinere quantitatem lucis illius, quæ sufficeret condendis mundis.

Vasis percussio, quæ à Luce processit, quid effecerit. §. 6. Et portio illa determinata redibat per Sapientiam Benedicti pro necessitate puncti CORONÆ & socii ejus: & percutiebat validè inferiora *Vasis* ad instar aquæ (benignitatis notæ) quæ descendit cursu valido: Ut nempe lux interna corroboraret seipsam, ut posset sufferre hanc pro necessitate sua, omniumque adhærentium sibi. Reliquum autem ascendebat virtute percussionis hujus, & fiebat ambiens illam.

Exclusa prioritas temporis in Lucis Emanatione. §. 7. Et nunc fili mi, aperi oculos intellectus tui, ut intelligas quæ proposui Capitulis antecedentibus de puncto primo CORONÆ, quæ cõstabat è 10. sub initium emanationis suæ: Lux enim protensa è principio Emanativo emanabat simul intra istud sine prioritate temporis. Unde patet quòd elevatio lucis & sublatio ejus ad superiora in puncto suprà dicto; & electio ejus arbitraria, quòd alia deberet esse ambiens & alia interna, facta sunt uno momento, & eodem instanti sine prioritate temporis.

Lux ambiens in deserto nunc dereliquit Israëlitas. §. 8. Et mysterium Lucis ambientis delituit in nubibus Gloriæ, quæ ambiebant Israëlitas in deserto; etiam pro parte post peccatum, quod fiebat ex merito Aharonis, quamdiu scilicet ille vivebat. Mortuo autem Aharone, tollebatur hęc custodia ambientis, & veniebat Chananæus Rex Arad, *& captivam faciebat ex eo turbam captivam.* Num. 21, 1. Et tempore futuro cum Samaël cum omnibus principibus perditionis præfectus erit populorum mundi, tunc de populis mundi dici poterit: Jes. 65, 20. *Quoniam puer filius centum annorum morietur:* Sed de Israëlitis implebitur: Jes. 25, 8. *Absorpsit mortem in æternum.* Et illo tempore Rex Messias regnabit super superos & inferos, & dæmonia maligna affligent populos ad mandatum filii David. Sicut factum est tempore Salomonis, qui misit ad Chiram Regem Tyri dæmonium aliquod & abduci illum jussit in 7. habitacula inferni, donec faceret voluntatem ejus. Tunc enim ex timore Messiæ venient omnes populi, *& apprehendent fimbriam Viri Judæi,* Zach. 8, 23. propter dignitatem filamentorum Zizith, quæ in pallio ejus, in quo adumbratur mysterium Lucis istius Ambientis, ita ut cum illo quis abire possit in cloacam, citra participationem impuritatis. Exteriora enim (quo nomine Cortices appellantur,) cum (Luce) illa nullum habent consortium: Populi autem *prehendent illam*, ut illius beneficio protegantur ab Angelis perditionis, spiritibusque malignis: & sic illos oportebit

De tempore venturo.

esse

esse servos. Quin & Reges atque Principes eorum venient, ut audiant verba Spiritûs Sancti, & verba Sapientiæ, sicut audiebant quondam & conveniebant apud Salomonem Regem, super quo pax! Et propterea dicitur Zach. 12, 8. *Et erit, qui infirmus fuerit inter eos in die illa, sicut David, & domus David tanquam Elohim, tanquam angelus Jehova coram eis.*

§. 9. Summa rei hæc est: Lux ambiens existit supra vas absque contractione; sed Lucem internam condensari oportet, multâq; constrictione subintrare: ad instar Justorum, qui minimos sese reddunt, quamvis hujus vel illius anima Lux sit magna atque copiosa, qualis erat Samuel parvus, qui dignus tamen erat, ut super ipso quiesceret Schechinah, ut super Mose Magistro nostro, super quo pax! Necesse autem est, ut Justus seipsum humiliet, quò Generatio ejus possit accipere Influentiam, divinumq; auxilium, ex parte ipsius, & de illius merito dicitur Jes. 53, 5. 4. *Et in livore ejus fit curatio nobis, & languores nostros Ipse tulit.* Idque ideò, quoniam Generatio ejus istis digna non est; hinc super illo quiescere non potest Schechinah; sicut exemplum habemus in Mose Magistro nostro, super quo pax! Justi sese contrahunt atque humiliant ad instar lucis internæ.

§ 10. Et nota, quod etiam Lux interna non dilatetur, nisi in quantum concitata fuerit ab Inferioribus. Et nullum est dubium quin differentia sit inter Generationes. Tempore autem venturo implebitur illud Joël 3, 2. *Et etiam super servos & super ancillas in diebus illis effundam spiritum meũ:* ubi notetur vox אשפוך effundam: vide caput 18. ubi adducitur simile de eo, qui violenter aliquid effundit de uno vase in aliud, ubi quod prævalet subintrat, cæteris circum circa dilapsis; sic fit Lux ambiens. Sic effundetur super nos Spiritus ex alto in solatium nostrum Amen. Dilatatio lucis internæ quando fiat. Lucis profusio copiosa.

Cap. XXI.

§. 1. Scito autem, quod è Luce Interna Coronæ quasi canalis prodeat intra Vas *Sapientiæ*, sub mysterio *Fenestræ*: ubi deinde *Sapientia* quicquid sustinere potest, suscipit; de cæteris autem fit Lux illius Ambiens. Fenestra per quam transit Lux nimirum Coronæ.

§. 2. Sic & è *Sapientia ad Intelligentiam* (fit communicatio:) non tamen per modum Canalis fit affluentia, quippe qui est modus communicandi à parte anteriore; sed per modum cõmunicationis à parte posteriore, sub mysterio Foraminis; quo valeat sufferre (Lucem) citra confractionem, quoniã vas istius crassius est, Vase Sapientiæ, necnon & ipsa remota est à principio Emanativo, quod benedictum sit! sex gradibus, qui sunt: *Intelligentia, Sapientia, Corona, Splendor, (*Tchiru*) Adam primus*, Aër primus: propterea affluentia ad illam accedit de parte postica. Scito autem, quod etiam postquam affluentiam ipsi largita est, de parte postica, tamen non penitùs derelinquat eam; quoniam semper affulget ei de parte postica, ut eam sustentet & meliorem reddat; sicut scriptum est Prov. 29, 11. *Et Sapiens in postremo meliorabit eam*; sicut explicuimus in capitulis antecedentibus. Communicatio Sapientiæ cum Intelligentia, ejusque modus. Intelligentia remota sex gradibus à Principio Emanativo.

Trium priorum Numerationum conservatio & communicatio per Lucem supremam.

§. 3. Quod ergo Lux interna erat in *Corona*, fit Lux ambiens & interna in Sapientia; & quod erat Lux interna in Sapientia, fit Lux ambiens & Interna in Intelligentia. Nimirum quod recipi non potest, abit ad vicinam. Nam è Luce superna, quæ primitùs emanabat, fit Interna & superior in Corona. Sensus est hic: cùm Coronæ tanta non esset vis, ut sustinere posset Lucem omnem, pars ejus eam subintrabat, fiebatque Interna ejus Lux, atque illius Neschamah; de cæterâ fiebat Ambiens Sapientiæ; & sic de Sapientia ad Intelligentiam procedebatur: nam ex Interna Sapientiæ fiebat Interna & ambiens Intelligentiæ hoc modo:

ita ut altera alteram conservaret, ne forte frangeretur, quod absit! atque istud est, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ! Tres primæ reputantur ut una.

Cap. XXII.

Applicatio hujus loci ad communicationē trium priorum Sephiroth.

§. 1. Ut autem intelligas id, quod suprà diximus, de distantia locali (Intelligentiæ à Principio Emanativo) item de Fenestra & Foramine; adducemus Locum Davidis Regis, super quo pax! Psal. 84, 12. *Quoniam Sol & clypeus est Dominus Deus.* Sensus est hic: Sol est Lux magna, quam nemo hominum intueri potest ob nimium ejus splendorem atque fulgorem: Quòd si autē aliquis scutum aliquod Soli opponat, vel velum, intueri poterit illum beneficio tegumenti. Sic Dominus Deus noster; cujus lucem mundi atque numerationes non possunt sustinere nisi beneficio velamentorum: Horum autem beneficio illam recipere possunt, eò quòd lux temperatior accedat ob distantiam localem, vel fenestræ aut Foraminis modum adhibitum. Cùm enim lux se ipsam contrahit per Fenestram compressa, tunc fieri potest, ut usui sit.

Mediorum, per quæ fit communicatio, differentia.

§. 2. Non tamen omnes Fenestræ sunt æquales: Aliud enim est, si magna sit, aliud si parva sub mysterio foraminis de parte posteriore. Lux enim,

quæ per fenestram magnam advenit, copiosæ admodùm est influentiæ: Sed quæ per parvam advenit Fenestram, comprimitur. חלון Fenestra autem per Gematriam etiam efficit צַד latus, quoniam intelligentia residet ad latus sapientiæ, quæ ipsam illuminat à latere de parte posteriore sub mysterio Foraminis. Gem duarum vocum חלון & צד.

§. 3. Est & alia differentia, si adhibeatur velamentum interdistinguens; sicuti in Mundo Restitutionis: Ubi Lux allidit ad velamentum Sephirothicum; unde Lux transit ad instar radiorum diminutorum.

§. 4. Differentiæ hæ priores dantur in ipso Mundo Aziluth sive mundum Restitutionis, sive mundum Inanitatis respicias: Ibi enim Lux ipsa extenditur intra Sephiroth, hac tamen distinctione, ut adveniat vel per modum fenestræ vel foraminis, vel per distantiam localem, sicut exposuimus suprà. In Coronam Lux non subintrat per modum fenestræ; non enim posset sufferre vim luminis: sed beneficio distantiæ localis: Ipsa enim vicina admodum est Principio Emanativo, ideò distantia localis ipsi adjudicatur. Quod nec ipsum tamen usquequaque illam juvat, quia postea debilitationem aliquam virium patitur, & ab ipsa prodeunt Decidua, id est, Lux roris ad restitutionem mortuorum, sicut dicam. Media istius communicationis originaliter sunt in Mundo Aziluth. Modus communicationis Coronæ cum Principio Emanativo. Decidua lucis unde, & quid prosint.

§. 5. Sed de *Corona* ad *Sapientiam* communicatur per modum fenestræ, ut per simile ita dicam. Sed Fenestra, quæ de *Corona* ad sapientiam tendit, major est, quàm quæ de Sapientia ad Intelligentiam: Nam radiatio illa, quæ de *Corona* prodit, ut fiat lux ambiens & interior *Sapientiæ*, luce gaudet majore, quam radiatio illa, quæ de *Sapientia* exit, ut ambiat & impleat Intelligentiam: Et hujus respectu adhibetur simile de Fenestris. Modus ex communicationis Coronæ cum Sapientia.

§. 6. Hæc omnia inveniuntur etiam in Mundo Aziluth, nempe in specie distantia Lucis ob multas vestes, quæ fiunt in Mundo Restitutionis, quales sunt Adam Kadmon, & tria Capita, & quinque Personæ; in his est mysterium distantiæ localis juxta analogiam distantiæ localis & fenestrarum, quæ in Mundo Inanitatis. Qui enim in parvo consistit gradu, talem non habet influentiæ fenestram, qualem qui supra illum est. Opera Mundi Restitutionis. Quantum ad communicationem, eadẽ convenientia inter Mundum Aziluth & mundum Tohu.

§. 7. Et in specie נקבה seu fœmina, qualis est Intelligentia, ubi locum habet allusio נקב ה֗ foramen He. Et sic Regnum semper accipit influentiam per mysterium foraminis, quod circa præcordia Seir in Mundo Restitutionis. Et hoc est Nomen אהיה quatenus efficit 152. נָקַב. Atque hoc pertingit usque ad præcordia illa, & est mysterium allusionis נקב ה֗. Sic analogia horum est in mundo Inanitatis. נקב ה֗ Foramen τῦ He. Gem. vocis אהיה & נקב

§. 8. Sed Sapientia & Intelligentia, quæ in Mundo Restitutionis, sunt

facie

Sapientiæ & Intelligentiæ communicatio in Mundo Tikkun.

facie ad faciem conversæ, non verò ad posteriora aversæ, sicut Foramen hoc indicat in Mundo Inanitatis. Nam ipsarum copula fit per os, nimirum quatenus efficiũt Personas Patris & Matris: Et hoc occultum est valdè. Sed à præcordiis suis & deorsum sunt Israël senex & Thebuna seu Intelligentia specialis, quorum copula infra est circa fundamentum. Unde mysterium foraminis inibi locum non habet; In mundo enim Restitutionis istæ tali gaudent Amicitia, ut non separentur in æternum; semperque habent obversas facies, non verò foramine & posteriorum utuntur mysterio.

Velamenti distinctio in omnibus Mundis.

§. 9. Sed species illius Lucis, quæ affulget velamento Sephirothico, de quo supra, etiam in mundo Restitutionis est, inter Mundum Aziluth & inter cæteros mundos Briah, Jezirah, Asiah; nec non inter omnia Horti Eden Palatia, pro habitatoribus Paradisi, singulis juxta gradum suum. Atque sic inter omnes mundos distinctio est Velamenti, Aulæi vel Cortinæ, ne quis ascendere possit, qui dignus non sit ulteriùs ascendere.

Mater occupans נה״י Regni Aziluthici.
Aulæum, Expansum, Velum פרסה quid.

§. 10. Sicut enim ipsa substantia Benedicti circumdat omnia Entia, ita ut ipse sit locus mundi juxta mysterium Vestimenti, per quod evacuavit locum pro mundis: ita linea egreditur è mundo Aziluth & circumdat mundum Briah. Et hoc est mysterium illud: Mater possidet thronum; nempe per articulos priores τῶν נה״י Regni in Aziluth, quæ ibi efficiunt פרסה seu separationem aliquam, quæ vocatur Aulæum, Velum & Expansum in libro Sohar.

§. 11. Atque sic Sanctus ille, qui benedictus sit! qui est Pulchritudo in Briah, occupat beneficio Veli Separatorii Jeziram.

Influentia per articulos superiores, medios & inferiores τῶν נה״י Regni Aziluthici in mundos cæteros.

§. 12. Et sicuti Adam primus circumdat sphæram Splendoris. ista linea exit de Jezirah & circumdat Mundum Asiah, nempe Malchuth Jezirathica occupat Rotam, quæ est Asiah.

§. 13. Sensus autem est iste: Mater derivat influentiam suam in articulos superiores τῶν נה״י Regni Aziluthici, & exinde influentia per Velamentum allidit ad Briam. Et Seir derivat influentiam suam in articulos medios τῶν נה״י Regni Aziluthici per viam Velamenti, quod in Palatio Amoris, quę est Tiphereth Briathica: Et hinc influentia abit ad Jeziram. Tandem Malchuth derivat influentiam maximæ partis staturæ suæ in articulos inferiores τῶν נה״י quæ in ipsa, & inde in Asiam beneficio Veli separatorii & lineæ suprà dictæ. Et omnia ista vela sunt in Mundo Restitutionis à Mundo Aziluth ad Mundos reliquos בי״ע.

Cohæsio Mundi Aziluth intima cum S. B.

§. 14. Sed in Mundo Aziluth Mundi Restitutionis Ipse & vita ejus unum sunt, id est, Ipse, nimirum Mundus Aziluth & vita ejus, nempe filum Ænsophicum, q. b. s. quod est in Adam Kadmon de Capite ejus usque ad pedes ejus, per Arich & socios ejus insertum Personis Aziluthicis adhę-

rens

rens iisdem firmiter multumque desideratum, donec omnia sint unum virtute cohæsionis maximæ. Et huc pertinet etiam illud: Ipse & substantia ejus unum sunt i. e. Mundus Aziluth & ipsa Substantia Benedicti unum sunt in Personis Aziluthicis; Quod ita se non habet abhinc & deorsum, nempe in בי״ע de quibus dicitur: *Et abinde dividitur.* Nam Æn Soph non inhæret ipsis nisi sub mysterio ambientis. Illi etiam constructi sunt per articulos נה״י Regni Aziluthici. Quin & hæc ipsa Malchuth non est in copula perpetua sub mysterio רעים sociorum proximorum, sed sub mysterio דורים amicorum, qui per intervalla ad se invicem accedunt sicut hora precum.

Mysterium רעים & דורים.

Cap. XXIII.

§. 1. Ecce Principium Emanativum quod benedictum sit, produxit 10. puncta, quæ constabant ex ipsa substantia & Vasis, & quodlibet punctum constabat è denario.

Decem punctorum à principio Emanativo productorum descriptio.

§. 2. Et tria puncta prima quoniam tenuia admodum erant propter affinitatem suam cum Principio Emanativo, non cadebant & constituebantur tali gradu, ut in illis non fieret confractio, quod absit! ne fragmenta illorum constituerentur in Coronam Regni & Sapientiam atq; Intelligentiam pro cogitatione partis destructricis & desolatricis atq; truncaretur, quod absit! arbor cum omnibus surculis suis. Atque ideò ipsis competebat gradus distantiæ localis, & fenestræ & foraminis. Nihilominus tamen tria hæc prima tam subtilia erant, ut parum abesset, quin Vas ipsorum iterum fieret sicut Substantia eorum: Atque ideò in structura trium Capitum Mundi Restitutionis circa tria prima non fit mentio Vasis, nisi sub mysterio ipsius Substantiæ.

Trium primorum punctorum situatio.

Trium horum punctorum analogia cum ipsa Substantia Benedicti.

§. 3. Et hæc tria prima erant intra se invicem, ita ut quodlibet contineret socium suum. Et quælibet eorum per se habebat internum & ambiens, ita ut quod prævalere poterat, intraret intra Vas suum, & quod prævalere non poterat, ex illo rediret superiùs circa Caput ejus & recideret circumcirca sub mysterio ambientis.

Eorum intima unio.

Eorum lux interna & ambiens.

§. 4. Et si quod absit! intentio intendentis non fuisset, ut singula haberent lucem ambientem per se; tum etiam quod absit! facta esset confractio in tribus primis: Ideò singula prodibant per se.

Eorum egressus causa.

§. 5. Erat tamen etiam inter Sapientiam & Intelligentiam analogia quædam coordinationis, ut nempe residerent simul altera ad latus alterius, quod non invenimus de septem punctis cæteris, quoniam non erant sub mysterio Personæ, sed tantum subter se invicem, juxta mysterium illud Gen. 36, 33. &c. *Et regnabat sub eo, & moriebatur.* Nota hîc vocem תחת

Puncta hæc prima coordinata inter Sapientiam & Intelligentiam, adeoq; distincta à

cæteris ſeptem. Unum ambiens trium horum punctorum.

תח תין *pro eo*, quæ hîc exponitur, *ſub eo*. Erantque etiam ſicut annuli catenæ, unum infrà aliud connexa & conjuncta hoc modo, ut locus non eſſet, quo ſingulis fieret lux ambiens ſeorſim; unde neceſſum erat, ut ipſis fieret ambiens per omnia 6. latera ſimul, non vero ſingulis ſeorſim: Non enim ambiebant ſe invicem ſicut tria prima; ideò Influentiam ſimul oportebat deſcendere; ut faceret ambiens per omnia 6. latera ſimul: Et lux de Intelligentia uno loco intrabat in vaſa eorum, & ſimul exibat ad ſocium ſequentem. Quod ita non eſt in Mundo Reſtitutionis: In Perſona enim ſunt multa Foramina ad accipiendum & ad derivandum.

In Mundo Tohu ſeptem reliquæ Sephiroth nullam inter ſe habent communionem.

§. 6. Quin etiam ſeparata erat quælibet Sephira à ſocia ſua, ita ut inter ipſas nulla eſſet unio ad analogiam aliqualis illius coordinationis, quæ inter Sapientiam & Intelligentiam; ſed omnes erant ſubter ſe invicem.

Fractio Vaſorum à Timore cujuslibet Numerationis.

§. 7. Nec erat inter ipſas Amor, ſed tantum duæ notiones Timoris cuilibet erant: E. g. in Sapientia metus erat, ne fieret aſcenſus in numerationem Coronæ, quia omnis Lux deſiderat aduniri ſcaturigini ſuæ aſcendendo ſicut notum: Et ſic metus quoque alter aderat à deſcenſu in Intelligentiam. Et hoc modo in omnibus nulla erat unio. Et quamvis aliqua eſſet unio inter Sapientiam & Intelligentiam, non tamen erat in perfectione, ſed obverſio tergoris; atque ideò frangebantur. Et hoc ipſum eſt quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Mundus creatus eſt per judicium; qui eſt Timor ſuprà dictus. Et mundus ille non poterat ſubſiſtere, quoniam 7. Reges evertebantur; donec cum illo ſociaretur attributum Miſericordiæ, unde Reſtitutio. Tunc enim per illos derivabatur Amor & unio, & ſex partes uniebantur in perſonam unam. Attributum Miſericordiæ autem eſt amor ſuprà dictus: nam vox אהבה amor, bis ſumpta per Gematr. efficit יהוה & אהבה ſimpliciter ſumtum per Gemat. eſt אחד unum.

In Mundo Tikkun locum habet Miſericordia & Amor.

Septem Regum inferiorū productio ſimultanea.

§. 8. Unde colligimus, quod Intelligentia produxerit 7. Reges inferiores, non ſingulos ſeorſim, ſed omnes ſimul. Et hoc eſt myſterium illud in textu: *Exod.* 28, 10. *Sex de nominibus eorum ſuper lapide uno. Sex* denotat ſex partes: *de nominibus eorum*; quoniam ſinguli Nomen habent per ſe usque ad Regnum, quod ſeptimo loco eſt, & vocatur lapis, juxta illud Pſ. 118, 22. *Lapis quem ſpreverunt ædificantes, factus eſt in caput anguli*; ubi intelligitur Regnum domus David. Imò hoc & propterea dicitur lapis, quoniam ex illo ædificantur palatia mundorum בי״ע ſicut dicam Deo juvante, de Mundo Briah. Hinc patet, quòd 7. Reges qui mortui ſunt, non ſicut tria prima prodierint ſeorſim, unde etiam non potuerunt accipere lucem.

Malchuth vocatur lapis angularis.

Feneſtra una æqualis erga

§. 9. Et tunc primùm everſa eſt benignitas, quoniam ſimul acceperat influentiam lucis ſociorum ſuorum, ut fieret lux ambiens pro 5. ſociis

ejus

ejus ſimul, non vero pro ſingulis ſcorſim. Feneſtra enim quæ de Intelligentia vergebat ad 6. partes, æqualis erat erga omnes adeoque usque ad fundamentum tantum idque duplici reſpectu: Primò quia feneſtra illa continebat omnem influentiam quæ ſimul affluere debebat omnibus 6. partibus; Atque hinc oriebatur confractio ſingulis de 6. partibus: Secundò, quòd Feneſtra hæc æqualis erat erga omnes, & non gradibus diſtincta ſicut in tribus primis, ubi feneſtra Sapientiæ major erat quam illa, quæ de Sapientia procedebat ad Intelligentiam: Feneſtra enim ſex partium unam habebat menſuram pro Numerationibus omnibus; atque hæc ipſa eſt Feneſtra una. Feneſtra enim quæ procedebat ad Benignitatem, ita ſe habebat, ſicut quæ ad Rigorem, & ſic ad Pulchritudinem &c. Omnibus enim feneſtris illarum menſura & quantitas erat una, nec una quantitate minor & alia major erat. Atque hæc de feneſtra una æquali erga omnes, quod nota.

omnes 6. Sephiroth, pertingens uſque ad Fundamentum.

§. 10. Hoc quoque nocebat ipſis admodum, quòd non poſſent prævalere tantæ luci: Singulæ enim debebant habere ambientem, quæ prodiret è ſummitate vaſis circa Caput ejus; quod non poterat fieri, unde frangebantur, quoniam omnes erant ſicut annuli in catena conjuncti & compacti ſubter ſe invicem, unde locus non erat ambienti. Atque ſic ſufficienter præfati ſumus, antequam deveniamus ad commentationem de fractione ſeptem Vaſorum.

Fractio Vaſorum unde Catena 7. Numerationum.

Cap. XXIV.

§. 1. Suprà diximus, quòd lux primò deſcenderit in Vas Coronæ & impleverit atque cumulaverit illud, quantum nempe ſuſtinere poterat, quo impleto & cumulato effundebatur in Sapientiam, & ſic Sapientia in Intelligentiam: Nam tantus erat exceſſus magnitudinis in Vaſe Coronæ, ut quod ibi ſuperabundabat, ſufficeret ad implendum & cumulandum Vas Sapientiæ; atque ita Vas Sapientiæ in tantum erat majus Vaſe Intelligentiæ, ut cumulus ejus ſufficeret ad implendum & cumulandum Vas Intelligentiæ intrinſecus & extrinſecus: Et magnitudo Vaſis intelligentiæ in tantum ſuperabat omnia reliqua vaſa quæ infra eam, quoniam antea ſteterant intra illam; ut quod in illo exundabat, ſufficeret ad implenda omnia 7. Vaſa reliqua, ita ut implerentur ab exceſſu cumulatæ Lucis unum poſt aliud.

Trium vaſorum ſuperiorum quoad lucem communio ſubalterna.

§. 2. Et huc alluſit pugillatio Sacerdotis, quæ eſt Influentia Benignitatis; non enim licebat, nec ſuprà nec infrà, niſi tantum tribus digitis uti, ut indigitarentur 3. Numerationes ſuprà dictæ.

Pugillatio Sacerdotis myſterium trinæ Influentiæ Lucis in tres ſuperiores Sephiroth.

§. 3. Cùm autem Influentia deſcenderet ab Intelligentia ad ſeptem, intra hæc

Æqualitas fenestræ pro inferiorib pertigit usque ad Fundamentum. hæc una intercedebat Fenestra æqualis pro omnibus, sed tantum usque ad Fundamentum: Nam ab illo prodibat radius quidam alius, ut esset ambiens, & anima Regni : Et hoc per modum Fenestræ angustioris quam Fenestra prima erat, omnibus 6. partibus dicata; sicuti alibi dicam uberius.

Fundamenti radiatio ad Malchuth. Fractionis vasorum inferiorum causa. §. 4. Et Influentia, quæ de Intelligentia descendebat, simul derivabatur & vice una, illamque suscipiebat Benignitas, ut quæ illi esset proxima, eamque pro se retinebat; sed propter nimietatem Lucis illius Influentiæ non poterat supportare illam, unde Vas ejus frangebatur.

§. 5. Et tunc omnis Lux influens descendebat ad Rigorem, qui & ipse omnem illam influentiam simul accedentem retinere volebat; sed & ipse frangebatur: Et sic Pulchritudo, Victoria, Gloria.

Fundamenti præcaventis fracturam fractura. §. 6. Cùm autem Fundamentum hoc videret, nolebat recipere Influentiam illam vice una; sic enim intenderat intendens, ne frangeretur Regnum quod absit! ne scil. dæmonibus malignis fierent corpora; nam ex illo corpus venit & Nephesch. Atque huc pertinet mysticum illud, quòd creati sint dæmones vespera Sabbathi, quod est Fundamentum; & quidem inter Soles ejus, quæ est medietas portionis ultimæ Fundamenti; Nam & ipsum tandem frangebatur.

Tempus creationis dæmonum. §. 7. Hoc ergo Fundamentum non accipiebat nisi portionem unam, ut illam daret Regno sub lege depositi, sicut scriptum est Gen. 41, 36. *Et sit cibus in depositum pro terra*, quod dicebat Joseph, qui est mysterium Fundamenti; per quæ intelligitur Influentia hæc exiguæ portionis. Et hoc omne ex metu faciebat, ne fortè frangeretur Vas ejus. Quæ omnia tamen non profuerunt ipsi, quoniam hæc erat Influentia illa, quam haurire, quaque frui desiderabant inferiora & superiora, ut nempe cibarentur de Splendore atque Luce ejus. Et non sufficiebat, quòd dederat istam, donec reciperet omne influens reliquum, & statim frangebatur, quoniam portio illa, quam Fundamentum acceperat pro se ipso, multò erat major, quam portio, quam acceperat, ut illam præberet Regno: Et quoniam portio illa, quam pro se acceperat, ut ambiens sibi esset lux, & interna major erat prima portione, facultas non erat Fundamento sufferenti eam. Et quamvis non vellet omnem accipere Lucem, nihilominus portio quam elegerat pro se, ita in ipso augebatur, ut vires ejus excederet: Atque ideò frangebatur & destruebatur, sicut reliqua.

Causa ejus fracturæ.

Fractura Fundamenti facta fuit quoad partem dimidiam. Fundamentum Vita Mundorum. §. 8. Prius autem frangebatur prima medietas Vasis ejus quam ultima, nempe cùm in hac adhuc esset portio depositi pro Regno: Nam cùm adhuc intra illud esset portio parva, nempe in medietate inferiore, dùm portio magna absorbebat eam, ut non posset prævalere; unde destruebatur portio ista dimidii Vasis, nisi deinceps, ita ut momentum aliquod vitæ longius ipsi esset quam prioribus, cùm nempe haberet portionem Regni tantum: Unde vocatur *Vita mundorum*, quoniam longior ipsi vita erat quam sociis in Mundo Inani-

Inanitatis: Et quia etiam in Mundo Restitutionis, qui est Mundus habitabilis, idem ipsi competit, hinc vocatur *Mundorum Vita*, nempe mundorum horum duorum.

§. 9. Regnum quoque cùm accepisset portionem parvam à Fundamento, quamvis portio illa non adeò magna esset, non tamen prævaluit illi, sed vas ejus compressum est tanquam vas ferreum igni impositum, in quo figura Vasis disperit. Et hæc est ratio illa atque modus destructionis in Malchuth, de qua loquitur R. Schimeon Jochaides, super quo pax in Libro Mysterii. Et ratio est hæc. Fracto fundamento in Malchuth descendebat tota influentia; quoniam autem cùm hîc descensus fieret, illius vas jam compressum erat, hinc fractio nulla in illo fiebat, sed illud destruebatur, fiebatq; quasi informis mola uterina. Et huc pertinet, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quòd Vas ligneum non suscipiat immunditiem. Unde de Regno non facti sunt cortices. Cùm enim in illo nulla facta esset fractio, hinc eo modo de illo non facti sunt cortices, sicut de fragmentis Vasorum priorum: Nam si in illo facta fuisset fractio, tum cortices exinde quam durissimi facti essent, ita ut fermè mundus non potuisset subsistere ob corticum multitudinem, quoniam Vas ejus multò erat crassius, quam priorum: Et isti cortices deinde apparuissent hominibus, ablata nempe larva à facie eorum, ut potuissent aspicere homines adeoque nocere ipsis. Unde illud Gen. 19, 17. *Ne respice post te*, ne scil. Angelus corruptor aspiciat faciem tuam. Et hanc ob causam decrevit Sanctus ille Benedictus, ne frangerentur nisi Vasa tenuiora, ne cortices adeò fierent crassi. Ex illa enim fractura Vasorum prodierunt judicia, & cùm magis crassescerent atque descenderent, ex illis facti sunt cortices, sicut alibi dicam.

Malchuth libera à fractione, & quæ causa.

Ex Regno nulli cortices, adeoque crassities eorum præpedita.

Cap. XXV.

§. 1. Suprà diximus, quòd statio 7. Vasorum in 7. Numerationibus fractis talis fuerit juxta intentionem intendentis, ut subter se invicem starent, & non sub mysterio bilancis, quò frangi possent & in mundo fieret bonum atque malum. Item quòd nullum fuerit spatium inter illas, ut ipsis fieri potuisset Lux ambiens ab illa luce, cui prævalere non poterant; unde etiam confractæ sunt, ortusque est status Mundi Inanitatis.

Causa fracturæ Vasorum. Origo mali ex confractione Vasorum.

§. 2. Dicit autem Scriptura Gen. 36, 33. &c. *Et regnavit sub eo, & mortuus est*. Id est: Ex eo, quòd Rex unus sub alio esset, exorta est mors eorum, atque confractio, & nota voculam, *sub eo*.

§. 3. Et si dicis: Quare Benignitas accepit omnem Influentiam illam, cùm tamen sciret, quòd illam non posset sufferre: Et sic etiam Severitas, quamvis videret, quid accidisset Benignitati: Et sic etiam de cæteris. Sciendum

Cur Chesed, Geburah &c. plus acceperint de influentia, quam sufferre poterant?

dum tibi est, quòd Benignitas cogitaverit, se, cùm Benignitas esset & vas haberet tenue, sustinere posse omnem illam Influentiam; præsertim cùm videret, quòd Intelligentia uno gradu se superior, in qua tamen aliquid judicii esset, (judicia enim ab illa excitantur, unde illi quoque tribuitur Nomen הויה cum punctos אלהים) nihilominus prævaleret omni illi Influentiæ, quamvis etiam principio Emanativo esset propior: Ob has igitur causas putabat fore, ut ipsa quoque supportare posset influentiam sicut Intelligentia: Unde postmodum fracta est.

§. 4. Severitas etiam, quoniam Vas suum aliquantò turbidius erat, eò quòd judicium in ea esset, imò ipsa quoque remotior erat quam Benignitas, fore putabat, ut sufferre posset. Sed frangebatur.

§. 5. Sic & Pulchritudo, quoniam in ipsa erat Judicium & Miseratio, imò ipsa quoque remotior esset, idem putabat: Sed frustrà. Sic victoria ob longinquitatem suam & quòd Benignitatem contineret, idem volvebat animo, sed frustrà. Gloria autem idem cogitabat quod Severitas.

§. 6. Et quamvis rationes earum ut ita cogitarent, non essent sufficientes, quoniam trium priorum spatium amplum valde erat, eò quòd jam gravidæ essent reliquis Numerationibus, quod ita non erat in 7. posteriorib. Quin etiam causa differentiæ inter utrasque fuit Lux ambiens, quemadmodum suprà diximus: Nihilominus tamen appetitus eorum usque adeò magnus fuit ad suscipiendam hancce influentiam.

Explicatio. §. 7. Hoc est illud desiderium, quo supera & infera frui desiderant luce illa, sicut anima quæ relinquit corpus & persequitur Lucem Schechinæ sub articulo mortis, juxta illud Cant. 1, 4. משכני אחריך נרוצה *Trahe me post te, curremus*; quarum Vocum literæ initiales efficiunt אמן quod per Gematriam est יאהדונהי quibus denotatur unio Copulæ inter Seir Anpin & uxorem ejus.

§. 8. Hinc quælibet Sephirah pro se ipsa accipiebat rationem illam, quæ in dicto textu Gen. 36, 33. &c. *Et regnavit sub eo*. Quælibet enim omnino volebat regnare ex argumento vocis, *sub eo*; erant enim subter se invicem: Cui accedebat distantia à Principio Emanativo, unde à Luce magis distabant, putantes, ex causa distantiæ fore sibi durationem, ut possent permanere. Et distantia illa quidem proderat ad tempus, ut constitui possent ætates Mundi Inanitatis: Quælibet enim harum 6. Numerationum regnabat per 150. generationes Benignitatum, & 150. generationes Severitatum, ut paulò pòst dicam. Nihilominus tamen nulla subsistebat, sed moriebatur vi ipsius argumenti de voce, *sub ipso*, desumpti: Quamvis enim dicerent: Lux est remota, fortè propter istam distantiam poterimus illam sustinere: Sed nulla poterat illuminationem illam perferre, unde moriebantur.

§. 9. Sed Fundamentum putabat, quoniam portionem dederat Regno & In-

& Influentia ampliùs non tam magna erat, adde quòd vas ejus crassius esset & remotius, quam cæterarum, se substiturum; sed hoc ipsi non proderat nisi tempore exiguo, ut suprà diximus.

§. 10. Malchuth autem haud quicquam accipiebat, nisi quod ipsi dederat Fundamentum, quæ erat portio ejus. Si autem objicis; cùm hæc esset portio ejus, quare comprimebatur? Respondetur: Quòd eodem momento cùm Fundamentum ipsi daret portionem ejus, statim etiam acceperit influentiam reliquam, unde destruebatur ita ut eodem momento, quo in illam subintraret portio sua, medietas prima illius intraret contecta, & medietas ultima ipsi aperta accederet; & hæc portio aperta extendebatur, ut illam illuminaret intrinsecus & extrinsecus: unde comprimebatur, non autē frangebatur. Cùm autem frangeretur Fundamentum, descendebat supra ipsam tota influentia vice una, unde sic incalescebat, ut funderetur & comprimeretur, fieretque sicut mola uterina. Idque ideò, quia Vas ejus turbidius erat, unde destruebatur. Et hæc est destructio illa, de qua dicitur in Libro Modestiæ.

Quare Vas Malchuth fuit compressum?

Vas Malchuth extinctum, non vero fractum.

§. 11. Sed non frangebatur, quoniam duo competunt Regno præ cæteris: unum quod acciperet à vase fracto id quod reliquis 6. punctis non accidebat, quippe quæ omnia influentiam suam accipiebant ab Intelligentia: Et deinde quod non haberet nisi portionē unam tantum de radio sub mysterio Regni divisi: Nam sic etiam dividebatur Regnum domus Davidis: Et non accipiebat totum radium sicut reliqua. Notum autem est, quòd magnitudo radii ab Intelligentia protensi in puncta cætera causaretur fractionem illorum.

§. 12. Cum autem Malchuth non acciperet à vicino sibi Fundamento nisi quantum sibi sufficeret, quare non permanebat cum portione sua? Cæteræ enim plus acceperant quam ipsis debebatur & simul impletæ erant omnibus iis, quæ & inferioribus necessaria essent: id quod non accidebat Regno, quippe quod una vice non accipiebat totum radium: Quare ergo non persistebat cum portione sua, præsertim cùm ipsi competeret, ut regnaret? Sed ita se res habet, sicut suprà diximus. Cùm enim Fundamentum Regno dare vellet radium penes se depositum, non dabat illum per modum canalis, prout debebat, sed jam cùm fractum esset Fundamentum, & deinceps portio ejus sursum elevata esset in viscera Intelligentiæ, ecce tum quicquid superat reliquiarum è deciduis ejus & ipsum accedebat, ut portionem Regni velocissimè deorsum propelleret, unde Lux violenter detegebatur, & extrinsecus super ipsum augebatur, nec ipsi adveniebat per modum canalis vel tubuli, sed lux detecta descendebat, unde extinguebatur & destruebatur pariter, ut deinceps ipsi vires non essent aliquid faciendi vel progenerandi generationes, sicut prius fecerat, cùm primam tantum haberet portionem.

Cur Malchuth non permanserit cum portione sua.

Causa extinctionis Vasis Malchuth.

Malchuth desinit generare, & unde

§. 13. Tum enim generaverat 26. generationes. Sed non frangebatur sicut cæteræ: Ratio est, quia de eo non dicitur in Lege Gen. 36, 39. Et mortuus

tuus est, sed scriptum est: *Et regnavit Hadar*, quod est mysterium alterius loci; Lev. 23, 40. *Fructum ligni Hadar sive decoris*, quod est אתרוג malum Citrium, symbolum Regni. Non autem dicitur: Et mortuus est. Sed in Libro Chronicorum dicitur 1. Paral. 1, 50. *Et mortuus est Hadad*, quod est mysterium destructionis illius de qua in Libro Mysterii. Porrò quoque ibi scribitur Hadad per Daleth, quod habet significationem clamoris celeusmatis & de eo dicitur in Propheta Jeremia super quo pax, Jerem. 25, 30. *Rugiet celeusma velut calcantium*. Et ideò dicitur in Scriptura Ps. 34, 19. *Propinquus est Dominus contritis* לב *corde*, quæ sunt 32. semitæ Elohim, quæ delapsæ sunt: *Et attritos* רוח *spiritu &c.* iste est Seir, qui vocatur spiritus, & quia attriti sunt deorsum, sunt lumina interna: *Servabit*, ut elevet eos, vel fragmenta ejus cum guttis, ita servabit eos. Resurgent enim fragmenta sub mysterio Restitutionis mortuorũ. *Mala multa justi*, quamvis habuerit aliquantulum plus vitæ, nihilominus fractus est. *Et ex omnib. eripiet eum Dominus*; restitutus enim quoque est. *Custodit omnia ossa ejus*, nempe τȣ̃ Seir in Mundo Inanitatis, ne decidant luces internæ in locum lapsus fragmentorum vasorum quod absit! in Mundum Asiah, ut oporteat quod absit! omnia redire ad nihilum & inane, עצמתיו *Ossa ejus*: alludit ad mysterium עצמות Ipseitatis & Vasorum, quæ sunt Luces internæ 6. Numerationum, quorum Vasa fracta sunt, sed *Unum ex eis non confractum est*, sed tantum destructum est, ut non amplius haberet formam vasis.

Mysterium Hadar & Hadad.

Mysterium עצמות in Malchuth.

Malchuth Persona integra in Mundo Tikkun.

§. 14. Deinceps autem in Mundo Restitutionis hinc facta est Persona integra, quoniam non accepit lucem totam, sed illam tantum portionem, quam acceperat Fundamentum pro deposito ejus.

Cap. XXVI.

Influentia omnis profecta ex multiplicatione literarum in Mundo Vestimenti.

§. 1. Nunc scias, quòd Influentia hæc quæ descendit in 10. Numerationes Mundi Inanitatis sit mysterium multiplicationis literarum, quæ prodierunt desuper de Mundo Vestimenti: Et quia Lux Infiniti eisdem adhærebat, quæ fine caret, hinc & literæ quæ veniunt de luce vestis ejus, infinitæ sunt: Et literæ radicales multiplicabantur, & plenè exarabantur à plenitudinibus suis primis usque in infinitum.

Dilatatio literarum in Sphæra vasis Numerationum.

§. 2. Et illæ literæ dilatabantur intra spatium Sphæricum vasis Numerationum, ubi includitur Lux interna, donec cogerentur redire in seipsas atque comprimi, usque dum multiplicatio Lucis & Influentiæ literarum dispergeretur, & singulæ à se invicem separarentur, & fragmenta eorum deorsum laberentur.

Ex fragmentis vasorum orta sunt omnia mala.

§. 3. Et ex illis facta sunt judicia & scoriæ, quæ non poterant mundari & mitigari per impprægnationẽ in Matre: Et factæ sunt aquæ turbidæ, si ita dicere licet, & projectæ sunt deorsum, & invenerunt corpus Serpentis idoneum, quod acciperet ea. Et ex iis facta sunt nomina impuritatis & præstigiarum Adami Belial.

§. 4.

§. 4. Sed Lux interna sursum abiit in viscera Intelligentiæ, quæ cùm illam non posset retinere, tradidit illam Sapientiæ, quæ nec ipsa illas luces sustinere poterat, adeoque findebatur ad analogiam tritici easque deorsum mittebat, ut iterum redirent ad Intelligentiam: Quæ etiam diffindebatur ad analogiam hordei. Ergo secunda vice delabebantur ut facerent vestigium 7. Numerationum in Mundis, sicut ipsa quoque fragmenta: Sed non descendebant intra Asiam, ne fortè adhærerent, quod absit! fragmentis Vasorum suorum.

Mysterium diffissionis hordei & tritici.

Luces internæ prohibitæ sunt descendere in Mundum Asiah.

§. 5. Innuebat ergo Æn Soph τῷ Arich, qui pedibus suis pertingebat usque ad finem Tehiru splendoris, qui erat locus, ubi fragmenta vasorum; ut conduplicaret pedes suos & elevaret luces internas de Jezirah sursum in Aziluth post structuram Patris & Matris, sicut infrà dicam.

Luces internæ elevatæ de Mundo Jezirah in Mundum Aziluth.

§. 6. Et quamvis nullam adhuc fecerimus mentionem de Arich vel Patre & Matre, ita ut hæc nondum videantur fuisse constructa: nihilominus scribendum mihi est, sicut res est, ne aberret Contemplator &c.

Cap. XXVII.

§. 1. Suprà jam diximus de literis, quas accepit aër primus & Adam Kadmon, & Tehiru sive Splendor. Relictæ ergò sunt de illa influentia in Tehiru $\frac{m}{45}$ myriades literarum, juxta mysterium Nominis מ״ה in Mundo Vestimenti, quod demisit influentiam hanc.

In Tehiru 45 m. myriades literarum relictæ.

§. 2. Et ex istis $\frac{m}{45}$ myriadibus literarum intrabant intra Coronam $\frac{m}{18}$ myriades literarum, & $\frac{m}{27}$ myriades, quæ superant de illis $\frac{m}{45}$ myriadibus suprà dictis, contegebant Coronam sub mysterio Lucis ambientis.

18. m. myriades literarum constituunt lucem internam Vasorum: & 27. m. ambientem.

§. 3. De $\frac{m}{18}$ myriadibus autem, quæ subintrarant intra Coronam, Corona Sapientię dabat $\frac{m}{12}$ myriades literarum; quę ita dividebantur, ut $\frac{m}{4}$ myriades intrarent in Sapientiam ipsam, & $\frac{m}{8}$ reliquę superintegerent ipsam tanquam Lux ambiens.

§. 4. De illis $\frac{m}{4}$ myriadibus, quæ in ipsam ingressæ erant, illa retinebat mille myriades pro se ipsa & $\frac{m}{3}$ myriades dabat Intelligentiæ.

Partitio ulterior myriadum in Chochmam & Binam.

§. 5. Quæ & ipsa unum de his, nempe mille myriades retinebat pro se ipsa & cæteræ $\frac{m}{2}$ myriades fiebant ipsi Lux ambiens, ita ut intra Intelligentiam essent mille myriades literarum de Influentia, quæ descenderat post confectionem vasorum è medietate literarum Nominis Tetragrammati ס״ג quæ sunt literæ י״ה denotantes anterioritatem, & de Nomine ב״ן quod denotat posterioritatem.

§. 6. Et ex illis mille myriadibus literarum Intelligentia dabat τῷ Seir 140. myriades literarum; quarum 60. debebant esse Lux interna in omnibus 7. Numerationibus; & 80. de illis debebant esse Lux ambiens. Omnes autem reliquas de mille illis myriadibus Intelligentia secum retinebat, quæ sunt 860. myriades reliquæ, juxta numerum אלהים decies sumtum, qui per Gematriam est תלתל cincinni, juxta illud Cant. 5, 11. *Capilli ejus crispi sunt* תלתלים.

Intelligentia concedit τῷ Seir 140 myriades literarum.

Gem in אלהים decies sumtis & in תלתל

Binah conce-dit τῷ Chesed 140 myriades literarum.

§. 7. Illæ 140. autem, quas Intelligentia dabat Benignitati, omnes simul advenicbant, quoniam Benignitas omnes volebat accipere intra se ceu Lucem internam; non enim erat locus pro ambientibus, sicut explicuimus suprà: Et propterea illas non poterat supportare, unde frangebatur.

60. myriades literarum distributæ ab Intelligentia in 7. reliquas.

§. 8. Illæ porrò 60. quæ debebant esse Lux interna, sic erant distribuendæ inter 7. Numerationes reliquas ultimas, ut quælibet accepisset novem, excepto Regno, cui post restitutionem non competiissent nisi sex, ut infrà dicam. Sexies autem novem sunt 54. quæ est portio sex Numerationum, quibus si accedunt 6. quæ sunt portio Regni sub mysterio 6. graduum throni, tum oritur numerus pro omnibus 60. myriades

Sex Numerationum inferiorum potentia assumendi adhuc unam myriadem.

§. 9. Porrò sciendum est, quodvis è vasis suprà dictis capax fuisse adhuc alius myriadis ultra portionem suam, si habuisset ambientem: Quælibet enim constabat è decade; unde patet, quòd myrias una cum illis novem myriadibus suprà dictis, quæ deputatæ erant pro portione sex Numerationum suprà dictarum, efficiant 10. myriades pro qualibet illarum sex Numerationum.

10. myriades relictæ pendentes in aere, & cur.

§. 10. Et proinde Benignitas respectu 10. myriadum, quæ ipsi debebantur, cùm frangeretur, vocabatur Vas integrum, quæ est Lux interna aliquando restituenda per Patrem & Matrem: & vocatur integrum pro usu Lucis suæ internæ, quæ debebat esse 10. myriades, cùm tamen primùm ipsi non essent nisi novem: Et cum myriade decima perficiebatur, ut postmodum restitueretur. Et hæc est ratio, quare istæ 10. Myriades relinquerentur in aëre in loco, ubi primùm erat Benignitas, & non descenderent, sed relinquerentur pendentes in aëre: ita ut cùm intrarent in Severitatem, essent 130. myriades. Unde Severitas ipsas suscipiebat, putans se illas posse sustinere, quoniam 10. myriades relictæ erant in loco Benignitatis extra sese.

Mysterium literæ Zade.

Mysterium Leah & Rahel.

חי Mysterium Fundamenti.

§. 11. Sic quoque in loco Severitatis 10. Myriades aliæ relinquebantur pendentes in aëre, & cæteras proinde suscipiebat Pulchritudo: & sic porrò usque ad Fundamentum. Fundamentum autem putabat: Jam deficiunt 50. ita ut de 140. tantum supersint 90. de quibus 10. ad Regnum veniunt; Ergo 80. myriades reliquas ego mecum retinere potero. Sed nihilominùs frangebatur cum reliquis. Et propterea in litera צ quæ assignata est Fundamento, plenitudo constat literis די ad denotandum 90. myriades literarum, quæ intrarunt in Fundamentum, denotante hæc litera fundamentali, & 4. myriades, quas Regno dabat ultra portionem ipsi debitam post restitutionem, quoniam minuebatur & decrescebat punctum ejus, & Sanctus ille Benedictus dicebat ad ipsam: Abi & diminue te: & tunc facta est mysteriũ Leah & Rachel. Porrò ibi denotantur 10. myriades, quas Regno dabat: Hæc sunt די plenitudo literæ Zade. Et propterea Fundamentum vocatur חי quæ sunt 9. myriades debitæ ipsi, & 9. myriades debitæ Regno, quas dedit illi. Unde numerus חי vivus in secula.

CAP.

Cap. XXIIX.

§. 1. Nunc sciendum quoque est, quòd Influentia interna, nempe 10. illæ myriades pro qualibet Numeratione, quæ in aëre relinquebantur, statim post factam confractionem sursum ascenderit cum literis fundamentalibus ipsius Vasis omniq; luce, quæ debebat ambire, sed non ambiebat propter defectum spatii inter Numerationes istas, ut dictum suprà. Ista lux quæ debebat fieri ambiens, descenderat deorsum, donec per illam peracta esset compressio Regni, ut fieret sicut mola. Tunc exibant ex illo omnes literæ Influentiæ internæ, sursumq; ascendentes in viscera Matris intrabant cum literis fundamentalibus Vasis suprà dictis. Ita ut cùm ascenderent literę Lucis ambientis, & ingrederentur in viscera Matris, ipsa Mater jam esset diffissa à Luce interna, quæ in illam intraverat.

Ascensus Influentiæ internæ cum literis fundamentalibus post factam confractionem. Compressio Regni unde. Binah diffissa & unde.

§. 2. Et scito, quòd dispersio Regni non totalis dispersio fuerit: Nam adauctum est iterum pedetentim propter 4. myriades, quæ illuc intraverant ultra portionem ipsi debitam, quasque Fundamentum ipsi dederat. Et propterea ipsum non erat idoneum, ut acciperet intra se influentiam reliquam, quæ ab extrà ipsi adveniebat, unde destruebatur, ut amitteret formam Vasis. Et quoniam destruebatur, & ex ipso prodibant 10. myriades Influentiæ, hinc & literæ fundamentales Vasis ejus cum iis ascendebant intra viscera Matris.

Destructio Regni unde, & unde literarum ipsius Fundamentalium ascensus.

§. 3. Et mox cùm finderetur Mater, ex illa delabebantur decidua, quæ sunt literæ Lucis influentiæ internæ. Et deinde in viscera Matris etiam ascendebat Lux ambiens, sicut diximus.

Decidua Matris unde.

§. 4. Et si dicis: Quomodo intravit in viscera Matris Lux ambiens, cùm esset Lux interna nona? Nempe quoniam priùs fuerat ipsius Lux interna, hinc iterum intrabat in locum originis suæ.

Causa regressus Lucis ambientis in Viscera Matris.

§. 5. Sed objicies: Si Mater erat diffissa & ex illa delapsa erant decidua, quomodo potuit recipere istam Lucem ambientem? Respondetur per simile mundanum de tritico & hordeo, quorum spicę diffissę sunt secundùm longitudinem. Triticum ergo correspondeat Patri & hordeum Matri. Hinc scies, quòd fissuræ Patris nunquam iterum coaluerint, sicut apparet in tritico, ubi fissuræ introrsum penetrant intra triticum; Ratio est, quòd fissura hæc fuerit quasi Fenestra, ex qua prodit Lux pro omnibus Mundis, & omnes mundi opus habēt Luce ista. Et propterea in templo Fenestræ prospectus erant angustæ, sicut fissura tritici ab intra, & latę ad extrà. Sed Mater etiam quidem findebatur, & ex illa prodibant decidua; sed iterum coaluerat, & tantum vestigium fissuræ in illa relictum erat, sicut in hordeo est vestigium fissuræ, sed non penetrat ad interiora. Idcircò poterat recipere intra se lucem hanc ambientē.

Mysterium tritici & hordei, usurpatū pro enodatione causæ, cur Lux ambiens recipi potuerit à diffissa Matre.

§. 6. Et scito, quòd Lux interna omniū 7. Numerationum posteriorū, quę erāt 70. myriades literarū, fractis vasis suis sursum ascēderit eò usq; donec intraret

70. myriades literarum

ascensus in visceraMatris post confractionem Vasorum, abhinc in Coronam, & dehinc in Patrem

intraret in viscera Matris: Et Mater cùm illas videret ascendere, dilatabat ipsis locum intra se, ut possent ascendere usque ad Coronam. Corona autem illas nolebat recipere, eò quòd jam compactæ essent: descendentes ergò iterum intrabant in Patrem, & ille eas retenturus erat intra se; sed non poterat, & findebatur. Et 70. illæ myriades literarum, quæ erant Influentia interna, exibant ex eo. Et è fenestra hujus fissuræ, Luces quotidiè prodeunt, & jugiter illuminant omnes mundos. Omnes enim Mundi illis opus habent. Et luces istæ vocantur decidua, quoniam similes sunt deciduis illis, quæ quotidie sensim de arbore decidunt.

Decidua Lucis.

Fissio Matris.

70. myriades literarum, distributæ in 49 & 21.

§. 7. Cùm autem exirent è Patre, intrabant in Matrem, quæ cùm videret ipsas descendere, eas intra se retinere volebat; sed non poterat, & pariter ipsa quoque findebatur, & prodibant ab ipsa 49. myriades literarum de illis, quæ sunt de septem Numerationibus fractis, & sunt septies septem, id est, 49. In Intelligentia autem remanebant ter septem, quæ sunt 21. myriades literarum, quæ missæ erant sursum ad restitutionem Coronæ Sapientiæ, Intelligentiæ, quod est mysterium constitutionis trium Capitum: Et est numerus אהיה. Arich autem, qui continet 3. capita, vocatur אהיה quoniam Ipse est Intelligentia Coronæ. Et decies אהיה erant, quibus fiebat restitutio per exilium Ægyptiacum: Quæ per Gemetriam sunt רדו 210: Et hæc sunt etiam ter 70. Nam quilibet septenarius constabat è decade, unde 70: Sub mysterio trium Capitum autem sunt ter 70. nempe 210 anni exilii Ægyptiaci, quod in Capite erat, ut notum.

210 anni exilii Ægyptiaci.

Cap. XXIX.

De 21. myriadibus literarum tres Personæ factæ.

§. 1. 21. Myriadibus literarum relictarum innuebatur, ut abirent in Coronam, quò efficerent personas trium Capitum, quæ sunt Corona Coronæ, Sapientia Coronæ & Intelligentia Coronæ. Et illæ literæ ascendebant in Coronam per Sapientiam: Unde patet, tres Personas Coronæ factas esse de illis 21. myriadibus suprà dictis.

Mysterium trium Capitum.

§. 2. In Corona autem priùs erant ceu Lux ejus interna $\overset{m}{18}$ myriades; cùm autem conficerent tria Capita supra dicta, illæ 21. myriades jungebantur cum $\overset{m}{18}$ myriadibus, ita ut cùm 21. myriades usque ad summitatem Coronæ, quæ Sphæræ habebat formam, 21. cum 18. jungerentur & cum literis Vasis Coronæ ipsius: Et literæ illæ de forma sphęrica immutabantur in formam personæ, cujus symbolum est bilanx, quæ erat Mas & Fœmina, sicut dicitur in Libro Mysterii. Sapientia hinc, Intelligentia illinc, & Corona supra eas: Sic Benignitas hinc, Severitas illinc, Pulchritudo infra eas, & sic כהוי; Atque sic constituebatur Bilanx, in illa enim una Lanx hinc, altera illinc, & lingula in medio, unde demonstratur, quòd 21. myriades cum $\overset{m}{18}$ myriadibus junctæ fuerint

Bilanx.

Ros intra cranium τȣ̃ Arich.

fuerint, quorum numerus efficit טל 39. hic est טל ros trium Capitum: Ros nempe cryſtallinus reconditus intra cranium τῶ Arich continentis tria Capita.

§. 3. Scito etiam, quòd in $^{m}_{12}$ myriadibus ſint literæ Alephin ſicut in Seir, in quo Nomen יהוה eſt cum plenitudine Alephin hoc modo: יוד הא ואו quæ efficiunt טל 39. Et propter hanc ſimilitudinē Corona vocatur Seir reſpectu Tehiru: Et Tehiru vocatur Intelligentia; Adam Kadmon vocatur Sapientia, & Avir Kadmon Corona: ita ut Corona ſit loco Seir. Corona eſt Seir.

§. 4. Quamvis iſtis & alia ſit analogia multò elevatior, ſicut invenitur in Soar Sect. Trumah, unde colligitur, quòd Avir Kadmon cum omnibus, quæ in eo ſunt, habeat notionem Regni reſpectu Gliphu ſive ſculptionis, quod eſt myſterium Æn Soph circumdati, & vocatur Gliphu & veſtimentum ceu Seir. Nec licentia nobis eſt ſupra hæc loqui. Avir Kadmon ſub notione Regni. Gliphu τῶ Seir.

§. 5. Et in Seir Coronæ exaratum eſt nomen כוזו quæ efficiunt טל 39. Gem. כוזו & טל

§. 6. Imò hoc & in mundo Reſtitutionis ſculptum eſt in tribus capitibus; Sed Fundamentum ejus eſt in Tiphereth capitis ejus, quod ignoratur; hæc enim eſt diſpoſitio tertia de 7. diſpoſitionibus cranii Capitis τῶ Æn, quæ ſunt גטקרעפח, Cranium, Ros, Membrana, Frons, Capillus, Oculus, Naſus. Et טל Ros iſte, de quo diximus, deſcendit ſuper caput Patris, & ſuper Caput Seir, ſicut ſcriptum eſt Cant. 5, 2. *Aperi mihi ſoror mea, amica mea, columba mea, perfecta mea, quia caput meum plenum eſt* טל *rore*. Et iſte eſt ros, quo Sanctus ille Benedictus reſuſcitaturus eſt mortuos, ſicut ſcriptum eſt Jeſ. 26, 19. *Quia ros luminum ros tuus.* טל locum etiam habet in Mundo Tikkun; & fundamentum ejus.

§. 7. Duo autem rores ſunt, Ros Macroproſopi, & Ros τῶ Seir, de quibus alibi. Ros duplex.

Cap. XXX.

In quo exponitur Myſterium 974. Generationum.

§. 1. Jamque magnum tibi revelabo Secretum de myſteriis ſummis, quæ in Lege. Quoties in Idra ſancta magna atque parva mentio fit mille Mundorum, & ſimilium numerorum, tum notandum, quod in quolibet Mundo tali per ſe radicatæ ſint 60. myriades animarum, quibus deſcendendum eſt in Mundum Briah, in quo locus eſt animarum, ex quo Adam primus peccavit. Mille mundi, quorū quisque comprehendit 60. myriades animarum.

§. 2. Quodlibet autem nomen diſtribuitur in numerum 1000. mundorum; Quicquid enim deorſum vergit, in partes dividitur juxta myſterium numeri ſui: Et ex illo prodeunt mille generationes: Et in qualibet generatione ſunt 60. myriades animarum: Et quoniam prodeunt de unitate nominis unius, ideò ſociatæ ſunt in numero millenario. Deſcenſus animarum in Mundum Briah.

§. 3. Omnes autem prodeunt ex Arich Mundiſque ipſo ſuperioribus. Et Mille mundorum origo

Generationes justorum & impiorum.

hoc ipsum est quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriȩ. Sanctus qui benedictus sit! construxit mundos & destruxit eos. Hoc est mysterium generationum justorum, quæ reconditæ sunt in visceribus Matris; & impiorum, qui destructi sunt, & delapsi in profunda devastationis & corticum.

Mundus animarum de parte Chasadim, & de parte Geburoth.

§. 4. Et sciendum, quòd Mundi illi, qui destructi sunt, sunt vasa, quæ sunt confracta. Quàm primùm enim regnaret Benignitas, statim in ea creabatur Mundus quidam consistens è bis sexaginta myriadibus animarum; nempe ut 60. myriades animarum essent de parte Benignitatum, quæ in illa; & 60. myriades aliæ ex parte Severitatum, quæ in illa.

Numerationum Generationes.

§. 5. Revera autem quælibet Numeratio 150. generationes habebat, excepto Regno, quod non constituebat tot generationes, sicut dicam. Quælibet autem Generatio constat 60. myriadibus animarum. Unde patet, quod ex parte Benignitatum fuerint mille generationes, sicut dicam: Et ex parte Severitatum tantum 974. generationes. Quæ omnia perspicuè explicabo.

Animarum Jezirathicarum conditio.

§. 6. Sed animæ illæ non erant tam crassæ sicut nostræ, ipsisque creata erant corpora pellucida, quæ non tam materialia erant, ut nostra.

Impiorum generationes.

§. 7. Et de illis, qui erant ex parte Severitatum, prævidebat Sanctus ille qui benedictus sit! quod futuri essent perfectè impii, superantes generationem diluvii, & generationem divisionis, & Sodomæ. Quòd si addantur 26. illæ generationes à creatione Mundi usque ad promulgationem Legis, tunc cum illis 974. completur millenarius generationum, sicut alibi dicam. Hæ sunt 974. generationes, de quibus Scriptura Job. 22, 16. *Quæ succisæ sunt, & non erat tempus. Fluvius diffusus est in fundamento eorum.* Nam ex igne, qui est grave Judicium, prodierunt; & ignis gravis devorabit eos. Et plantavit eos Sanctus ille, qui benedictus sit! per omnes generationes; nempe mittit illos in Mundum hunc per omnes generationes, ut restituantur. Et hi sunt illi, qui obfirmata facie sunt in generationibus. Et isti abeunt in revolutionem brutorum, & pudore carent, juxta mysterium inanimatorum; vegetabilium, viventium & loquentium, de quibus alibi.

Mundi Severitatum omnes impii.

§. 8. Et isti Mundi Severitatum tantum 974. generationes erant, quas cōdere animo volvebat; sed non creabantur simul, quoniam omnes erant mali admodùm. Sed mitigatiores & meliores inter eos erant 26. generationes intercedentes inter Adamum & Mosen Magistrum nostrum bonæ memoriȩ, omnes autem mali erant coram DEO admodum supra generationem diluvii, & dispersionis & Sodomæ.

§. 9. Et illi sunt Mysticū illud Gen. 36, 31. *Et isti sunt Reges, qui regnarunt.*

Origo 974. generationum.

§. 10. Et jam monstrabo tibi, quomodo fuerint 974. generationes & non plures. Scito ergo quòd in mundum Inanitatis, qui est Mundus Punctorū intravit Lux ex הי Nominis סג, sicut dictum est: Hæc enim est Influentia illa, quæ impellebat Vasa confracta. Nam literæ reliquæ jam ministrabant & perage-

peragebant ministerium suum. Et quoniam literæ istę erant Benignitates magnæ respectu Benignitatum illarũ, hinc Severitates admodùm duræ apparebant ob obsignem gradum Benignitatum. Et quamvis hoc in loco, nempe in Mundo Vestimenti, Severitates planè non appareant; nihilominus cùm descenderunt, Severitatum nomen habent, & respectu Benignitatum Severitates apparent duræ admodum. Et hęc omnia dicuntur de luce interna & ambiente; multò magis Vas ipsum, quod factum est sub mysterio Lucis redeuntis, sicut suprà diximus, Severitas Severitatum erit. Et propter multitudinem Influentiæ Benignitatum & Severitatum Mundi suprà dicti non poterant permanere & subsistere; Nimirum 7. Numerationes, quæ frangebantur.

Origo 150. generationum.

Origo 60. myriadum animarum. 60. myriades istæ sunt generatio una.

Cur 150. generationes non sint in omnibus Numerationibus fractis.

Cur 26. generationes desint de complendo millenario.

§. 11. Et quoniam omnes Mundi de 10. Numerationibus suprà dictis constabant è decade, & quælibet portio è 10. illis coaluerat cum יה 15. quippe è quibus illis adveniebat Lux vel vita, & emolumentum; hinc si singulas portiones decadis per 15. multiplicas habes 150. Hinc proveniunt 150. Numerationes; & quælibet Numeratio constat è 60. myriadibus animarum de parte Severitatum. Et quoniam sicut tibi jam dixi, omnis Numeratio quadrata est, quoniam sunt è virtute Nominis Tetragrammati; & virtus Nominis Tetragrãmati sunt יה suprà dicta; hinc si 15. multiplicas pro 4. prodeunt 60. quæ sunt 60. myriades animarum, quæ vocantur דור Generatio una. Unde patet, quòd in unaquavis de Numerationibus fractis sint 150. generationes ex parte Severitatum. Unde in omnibus 7. Numerationibus suprà dictis meritò debebant esse 150. generationes: Sed quoniam Fundamentum essentiæ Regni tantùm provenit de litera Jod, quæ est Sapientia (sicut dicit Scriptura Proverb. 3, 19. *Dominus per Sapientiam fundavit terram:* Nam Sapientia est Jod, & Terra est Regnum) hinc in illo deficit He de literis יה constans è decade, quæ sunt 50.; unde ipsi non remanebant nisi centum generationes: Et juxta hunc numerum debebant esse 1000. generationes impiorum ex parte Severitatum: Sed quoniam Regnum, postquam fundamentũ ipsi dederat portionem debitam de Influentia, subsistere poterat & permanere juxta numerum 26. generationum, quem refert numerus Nominis Tetragrammati (& revera illa portio, quam Fundamẽtum ei dedit, omnis est hoc ipsum Tetragrãmaton) hinc illę 26. generationes nõ cõputabantur cum numero reliquarũ 974. generationũ impiorum; istę enim mitigatiores erant, & optimę ex illis de parte Benignitatum in Severitatibus; & Nomen Tetragrammaton mitigaverat eas in numerum 26. generationum tantùm juxta numerum suum, & procreabantur in Mundo Restitutionis ab Adamo primo usque ad Mosen Magistrum nostrum, super quo pax! generatione generationem subsequente, ita ut ne una quidem deficeret: id quod in 974. generationibus non contingebat, quippe qui erant perfectè impii: Quòd si enim Sanctus ille qui benedictus sit! in Mundo Restitutionis procreasset generationẽ inte-

Mille mundorum procreatio cur fuerit successiva.

grum, subsequentibus sese ita invicem generationibus, tum sanè Mundi destructi fuissent, quod absit! ideoque procreati sunt seorsim singuli in qualibet generatione unus, & iterum unus tantum. Et hi sunt illi, qui obfirmata facie sunt in generatione hac vel illa. Et si mitigatiores inter illas, quales fuerunt generatio diluvii & dispersionis, & Sodomæ usque adeò fuêre impiæ, quantò magis de 974. illis generationibus dicendum erit.

Cur destructæ fuerint 974. generationes, salvis manentibus illis 26.

§. 12. Et propterea in visceribus Matris reconditæ sunt 26. generationes cum mille generationibus purorum, è quibus facti sunt Angeli Restitutionis, sicut alibi dicam: Unde non destructæ sunt de generationibus dictis, nisi 974. tantum; quoniam 26. generationes puræ erant, eò quòd essent de subsistentia & permanentia Regni de portione illa influentiæ, quæ ipsi data erat à Fundamento.

Locus 974. generationum.

§. 13. Illæ verò 974. generationes suprà dictæ tales erant, quæ ipsi non proderant. Unde patet, quòd è Regno exierint generationes vastationis, quæ delapsæ sunt in profunda corticum, è quibus Sanctus ille, qui benedictus sit, quotidie elevat, de inanimatis, vegetabilibus, animantibus & loquentibus, sicut alibi dicam.

Locus diversus 26. generationum, ut & 1000. purorum.

§. 14. Sed generationes stabilitatis & permanentiæ reconditæ sunt cum illis mille generationibus purorum, & non delapsæ sunt deorsum, cum cæteris, quoniam mitigatæ erant à Nomine Tetragrammato suprà dicto, erantq; Benignitates Severitatum suprà dictarum, propterea non ingrediebantur societatem illarum, quamvis creatæ erant simul.

Cur 26. generationes sint, nec plures nec pauciores.

§. 15. Sed & alia datur ratio, quare sint 26. generationes, nec plures, vel pauciores: Scito enim, quòd Fundamentum sit Joseph, de quo dicitur Gen. 41, 36. *Et cibus erat in depositum pro terra,* quæ est Regnū: Et hæc est portio illa, quam ipsi dabat ceu depositum: Et portio illa erat sub mysterio He superni in Tetragrammato, quam acceperat ab ipsa Intelligentia per prospectum de Fenestra, ne Regnum frangeretur: Hinc Influentia illa erat sub mysterio Quinarii, unde Fundamentum ipsi dabat quintam de centenario, quæ sunt 20. Et quoniam, cùm Fundamentum Regno hanc daret portionem, hoc perfectum erat, ut non frangeretur amplius, hinc Vav parvum (quod est Fundamentum, sicut in Sohar multis in locis dicitur) designabatur in Regno: hinc hoc vestigium literæ Vav stabiliebat 6. generationes, unde portio illa de stabilitate ipsa erat 26. generationes: Quoniam nondum fracta erant Fundamentum & Regnum, unde vocantur generationes stabilitatis & permanentiæ. Postquam autem destructa essent, etiam generationes vastationis habebant. Sed sic 6. tantum generationes competunt Fundamento, eò quòd illud est sexta inter Numerationes fractas.

Quare 974. generationes

§. 16. Hic a. nō est locus quærendi; Quare nō etiā generationes stabiles reliquas constituerit? Quoniā has 6. generationes cōstituit illo momento, cùm plus

plus haberet vitæ quam priores, pro necessitate vitæ Regni, cui plus erat vitæ quam Fundamento: Stabilitas autem 20. generationum hinc erat, quòd ipsum planè non frangebatur. Tota enim substantia Fundamenti vitam non habebat nisi propter Regnum, ne scil. corpora essent dæmonibus, & quæ iis sunt similes, animabus impiorum nisi per conversionem: Ideoque Sohar illas vocat animas nudas, quoniam corpora non habent de conclavi sancto. Guph, quòd est è mysterio Regni: Et quoniam Adam primus super quo pax, per peccatum suum perdidit vestimenta Horti Eden superni, hinc dicitur Gen. 3, 7. *Et cognoscebant, quòd nudi essent.* Sed redeamus ad rem præsentem.

non fuerunt stabiles constitutæ.

§. 17. Et typus illius, quòd diximus Fundamentum Regno dedisse quintam de centum, ibi latet, cùm Scriptura dicit Gen. 47, 24. *Et dabitis quintam Parrhoni.* Nam Parho est Regnum, quod vocatur פריעה disruptio, detectio Coronæ. Et quod dedit ipsi quintam de centum, digitum intendit ad He Fundamenti, quod accepit influentiam ab He superno: Intelligentia enim dederat quintam pro Regno, sicut dictum. Hinc generationes stabiles erant 26. & non plures.

Explicatio loci de portione quinta Regno data.

§. 18. Et sicut sunt mille generationes ex parte Severitatum, ita produxit Sanctus ille qui benedictus sit è regione illarum 1000. generationes purorum, de quibus factæ sunt 10. turmæ Angelorum in Mundo Restitutionis, quæ sunt ex parte Benignitatum in illis Numerationibus contentarum. Et in Capita eorum sunt videntes faciem Regis, quorum signum est אר״גמן.

1000. generationes ex parte Severitatum oppositæ aliis 1000. purorum.

Cap. XXXI.

§. 1. Omnes illæ 974. generationes, quas in Mundo Restitutionis mente conceperat procreare, non condebantur per modum generationis integræ una vice, sed seorsim & pauci per singulas generationes, ne prævaleret malitia, eò quòd omnes essent mali & peccantes admodùm contra Dominum plusquam generatio diluvii & generatio dispersionis: *Et omnes succisi sunt sine tempore: Fluvius diffusus est in fundamento eorum* Job. 22, 16. Nam de igne judiciorum prodierunt, & ignis fluminis ignei devorabit eos: Ita ergo omnes istæ generationes, quæ succisæ sunt sine tempore, deciderunt in profunda corticis in locum mortis, ubi vita nulla penitus. Sed Sanctus ille qui benedictus sit, per miserationes suas magnas elevat de illis quotidie occultè, & plantat eos per omnes generationes, ut restituantur & conflentur atque defecentur. Quoniam sunt animæ pretiosæ & magnæ admodùm: Sed quia malum usque adeò prævaluit super ipsis, ut, quæ in illis erat Sanctitas, vires non haberet extollendi caput, hinc Sanctus ille qui benedictus sit eos elevat de gradu in gradum. Primò revolvit ipsos per inanimata, & ex inanimatis ascendunt in vegetabilia, & de vegetabili in vivens loquela carens, & post-

974. generationes animarum non una vice procreatæ.

Elevatio animarum istarum.

impuritatem, quam acceperat à Samaële, & serpente compare ejus. Et propterea Adam primus creatus est in coronis ad restituendum Davidem filium abortus, de quô suprà.

Urielis revolutio prima in Chanochum.

§. 4. Et scito, quòd Uriel iste, antequam veniret in Jacobum, venit in Chanochum, unde Chanoch, cùm venisset in mundum hunc materialem, ingressus est cum corpore & anima in hortum Eden, & comedit de arbore vitæ: Et in media arbore invenit librum Rasielis eumque accepit & perlustravit; & ex illo alium composuit librum, qui vocatur liber Chanochi. Et hoc ipsum est quod scribitur Gen. 5, 22. 24. *Et ambulavit Chanoch cum Deo:* ubi innuitur, quòd abierit in hortum Eden reversusque sit in mundum hunc. Et hæc omnia fecit ex virtute illa, quæ ipsi data erat è scintilla Urielis. אוריאל autem continet numerum 248. ad indicandum, quòd venerit in Chanochum in 248. membris. Et cùm sublatus est Chanoch, nempe cùm rediit ad radicem suam, & factus est Angelus Metatron, qui comprehendit omnes Angelos, tunc hoc superabundans ejus, quod ipsi superadditum est invicem mercedis, quòd fuit in mundo hoc, & extitit justus, & præsertim scintilla quam accepit, est mysterium corporis Metatronis: Sed Nephesch, Ruach, & Neschamah ejus omnino resident in Briah cum justis in horto Eden. Et dicit Scriptura l. c. *Et non erat; quoniam tulerat eum Deus.* Ubi innuitur, quòd materia ejus non extiterit. Et cum rediret in mundum hunc, tradebat librum suum filio suo. Et hæc scripta sunt in Sohar novo in textum: *Et ambulavit Chanoch.* Et nota, quòd forma Jacobi fuerit sicut Chanochi; & Chanochi sicut Adami primi. Nam Chanoch accipiebat Neschamam Adami primi, cùm avolaret ab eo Splendor supernus, postquam peccasset: Et Jacob accepit quod in eo reliquum fuit.

Chanochi præmium.

Forma eadem Jacobi, Chanochi & Adami primi.

Ab Adamo primo dependent omnes animæ Israelitarum.

§. 5. Et scito, quòd Seir sit Adam primus & Chanoch est ab umbilico ejus & deorsum, nempe Pulchritudo quæ in Seir. Nam Adam primus continebat omnes animas Israelitarum, juxta id quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ super textum Job. 38, 4. *Ubi fuisti cùm ego fundarem terram?* Unus pependit in capillo ejus, &c. Unde ipse est Lux spiritualis, quæ combinet omnem Lucem animarum Israëlis. Et sicut Seir est 7. Numerationes à Benignitate & deorsum, quarum fundamentum est Pulchritudo; ita Adam primus est Seir, & Chanoch est Pulchritudo: Et sicut Pulchritudo comprehendit Brachia & Pedes, sic Chanoch qui est Metatron, & ipse continet omnes 7. Et propterea vocatur Princeps faciei. Hoc tamen nomine etiam ob aliam vocatur ratione͂, nempe quia ipse est Princeps comprehendens omnes 7. videntes faciem Regis. Et ipse revera est forma Seir: Et sicut Seir continet 7. numerationes, ita Matatron continet 7. videntes faciem Regis; qui sunt intra velum, ubi facies Regis est sine omni cessatione & velo distinguente; & quilibet eorum suæ correspondet Numerationi. Et scito; quamvis Scri-

Adam primus comparatur cum Seir, Chanoch comparatur cum ת״ת. item cum Seir.

Scriptura dicat Dan.12,1. *Michaël princeps magnus, qui stat pro filiis populi tui:* quòd tamen Chanoch includat illum.

§. 6. Porrò scias, quòd in quolibet de 7. modis, qui constant è decade, sint 10. Nomina; & Metatron comprehendit illa. Et hoc ipsum est quod dixerunt Sapientes nostri bonæ memoriæ, Metatronem habere 70. Nomina. Et scias, quòd Nomen illud, quod continet illa 70. est in medio illorum 70. & vocatur רוח פסקנית spiritus decisorius. רוח פסקנית

§. 7. Et de singulis horum 70. Nominum prodit una Angelorum caterva, & multi ministri sub iis in Mundo Asiah. Quæque Angelorum caterva è decade septem modorum.

§. 8. Et jam exposui, quòd Seir sit Adam primus. Et Hebel est forma τοῦ Seir ab intra: hocque ipsum est mysterium illud, de quo dicitur in Sohar: Moses ab intra &c. Et ille antea fuit Hebel: & Chanoch fuit Adam primus; & ille vocatur Spiritus decisorius, quæ est illa forma ab intra; & vicissitudo Spiritus decisorii est Noach: Et Abraham, Jizchak & Jacob omnes fuerunt Adam primus, & forma ab intra est Israël: è contrario Jacob, qui est ab extra. Et permutatio Israelis est Moscheh, qui tamen adhuc interior est. Sed redeamus ad propositum nostrum. Variæ animarum vicissitudines.

§. 9. Et quoniam Moscheh fuit Hebel ac Seth, ideo hoc sic indicat Nomen משה per literas suas. Nam τὸ Mem est Moscheh, & τὸ Schin est Seth, & He demum est Hebel. Quoniam vero in Nomine משה deficit ת, litera nimirum illa de Nomine Seth, ut & syllaba בל Nominis Hebel, idcircò apparuit ipsi Jehova בלבת אש, *in flamma ignis*, Exod. 3, 2. quasi ipsi dedisset vel reddidisset tres illas literas, ex Seth & Hebel, quæ aliàs deficiebant Nomini ejus. Deinde sequitur אש quæ vox indigitat Adamum primum & Sethum, qui est in similitudine atque imagine ejus: Et hinc textus dicit בלבת אש. Hebelis ac Sethi revolutio in Moscheh.

§. 10. Sic etiam Jacob fuit forma Chanoch; & si computes nomina מיטטרון מיטטרון וחנוך tunc hæc tria cum universitate sua efficient numerum יעקב ישראל quæ sunt 723. Chanochi revolutio in Jacob.

§. 11. Et si dicis: Annon Scriptura alia dicit Lev. 10, 2. *Et prodit* אש *ignis à facie Domini?* Revera id non abs re est, nam & hîc אש denotat Adam & Seth. Nam Nadab & Abihu erant scintilla de Cain: Quod enim bonum erat in Neschamah Caini, erat in Aharon, & reliquum erat in Jithro; sicut phrasis Jithro denotat residuum, reliquum, quia quod non acceperat Aharon, ipse accepit. Scintilla autem quæ erat in Nadab & Abihu, in duas dividebatur, & frui volebant splendore Schechinæ in Zelo suo, quoniam adhuc Caini scintillæ in Aharon & Jethro, item in Nadab & Abihu.

Nadab & Abihu combusti à scintillis Adami & Sethi.
Rovolutio animarum Nadab & Abihu in Pinchas.
Harum animarum ex Pinchaso avolatio.
In Chophni & Pinchas.
Ex his in duos filios Schmuel.
Exhinc in duos corvos Elijahu.
Isaaci revolutio in Nadab & Abihu per cornua arietis.
יצחק per tranpositionem literarum קץ חי.
Aries quid denotet & quid cornua ejus.
Ligatum judicium in ligato Isaaco.
Judicium temporis futuri quale & super quos.

huc tum in ipsis excitabatur zelus contra Hebel: Atque ideo exibat אֵשׁ ignis de mysterio Adami & Seth, qui est Seir, & comburebat animas eorum per scintillas ignis, quæ subintrabant nares eorum à duobus luminibus Adam & Seth. Postmodum autem per mysterium imprægnationis veniebant in Pinchas; sed postquam veniret negotium Jephthach, & iste nollet venire ad hunc, ut solveret votum ejus, tunc ab ipso evellebantur; quoniam non venerant cum eo ab initio creationis, cùm ipse nasceretur, hinc facilè ab ipso avolabant, sicut notum est in mysterio Ibbur sive imprægnationis, quam tibi sufficienter explicabo suo loco. Hinc dicitur 1. Paral. 9, 20. *Et Pinchas Dux erat super eos antea &c.* Ubi nota, quod antea fuerit & non tunc. Deinde veniebant in Chophni & Pinchas & occidebantur. Postmodum veniebant in duos filios Schmuel; & quoniam peccabant circa carnem, hinc veniebant in duos corvos, qui duo homines fuerant, sicut dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ; & restituebantur per carnem, quam afferebant Elijahu quotidie. Et Nadab & Abihu supra dicti sunt quoque duo cornua arietis Isaaci; nam si bis computas קֶרֶן cornu, per Gem. provenit שֵׂת qui est extremitas corporis, & איל aries, id est robur Isaaci, qui est fundamentum in Seir, juxta mysterium קץ חי finis Viventis, quæ sunt literæ יצחק Jizchak denotantque finem Fundamenti, quod vocatur vivens mundorum. Et sunt cornua in Hod sive Gloria Matris; mysterium tabularum libertatis & jubilæi mitigans omnes Hodoth sive Glorias, atque ideò vocatur שופר buccina, quoniam ipse est שופרא, pulchritudo corporis, & gloria atque decor Israelis, ad dominandum super gentes cornibus ferientibus cortices usque ad illorum consummationem. Simile huic exhibet textus ille 1. Reg. 22, 11. *Fecitque sibi Zidkija filius Cnaana cornua ferrea, &c. In his cornu-petes Aram usque ad consumendum eos.* Cùm enim ligaretur Jizchak, ligabantur omnes principes judicii superiùs per manus Abrahami viri Benignitatis: Benignitas ligabat terrorem, Michaël ligabat Gabrielem, quantò magis Samaëlem; imò ipse Jupiter Planeta ligabat Martem, & enervabatur vis judicii, multò magis perversitates judicii, quæ antea prævalebant per impuritatem Serpentis, qui concumbebat cum Chava & impuritatem suam in illam ejiciebat. Et talis restitutio etiam erit tempore futuro; & mysterium in hoc consistit, quòd cornua, quæ sunt judicia, omnia mitigabuntur per amotionem à Benedicto. Et ferient isti per cornua sua & cessare facient ex hoc Mundo 4. istos Autores damnorum, indigitatos per vocem שׂבמה Jes. 16, 8. qui Autores sunt שׁור בּור מבעה הבער bos, puteus, depascens, incendium: & in vite hac sunt *botri amari eis, & vinum eorum venenum*

aspi-

aspidum, Deut. 32, 32. Et dixit Schmuel: Hic depascens est homo Belial. Et traditur in Barajetha: 24. esse Fontes damnorum; (quemadmodum dicitur: Hoc è regione istius fecit Deus) qui promanant versus 24. ornamenta Sponsæ. Et hæc sunt viginti quatuor triades Nominis ע״ב Fundamenti Patris qui prolongatur & inferiùs tangit Matrem inferiorem: Ipse enim longior est Matre, & transit per ipsam totam usque ad finem Scir; Ipsa verò tantum locatur inter duo brachia. Hinc patet, quæ mitiget 24. combinationes Nominis אר״כי: Et ex illis prodeunt 24. nomina de fine 24. librorum scripturæ, quæ bona sunt pro memoria.

24. Ornamenta Sponsæ.

§. 12. Et scito, quòd Radix Neschamæ Caini revoluta sit in Jethrone, qui erat fundamentum restitutionis ejus, cui opus erat magna restitutione: E contrario portio, quæ in Aharone, avolabat ab eo, cùm haberet propositum peccandi; quid ergò dicendum erit de ea parte, quam tunc nondum dignus erat accipere, propter impuritatem serpentis; in ipso enim erat קינא nidus impuritatis, & propterea vocatur קין. Hinc fundamentum restitutionis ejus erat in Jithrone, & spiritus ejus in Korach & Nephesch ejus in Mizri Ægyptio; id quod Scriptura his verbis indigitat: Gen. 4. v. 15. *Quoniam septuagesies* יק״ם *vindicabitur Cain*; ubi vox יק״ם per Notariacon literis suis denotat Jithro, Korach, & Mizri, qui erat Ægyptius ille, quem ipse Moses occidebat; Korach autem semper agebatur zelo, donec absorberetur: Jithro autem restituebat seipsum, & dabat Mosi filiam suam, quæ erat Zipora, quæ erat illa gemina, propter quam Cain occidebat Hebelem: Posterior natura Ziporæ autem erat Æthiopissa, quam Moses nolebat accipere per divortium ab ipsa separatus. Et hæc Æthiopissa erat Regina, eratque de parte judiciorum gravium (325. judicia sunt judicia sex Numerationum, quarum fracta sunt vasa; & addita generalitate fiunt 326. juxta numerum כו״ש; & sunt judicia de fœmina, cum generalitate sua, juxta numerum נערה Puellà, & quinquies דינא 65. quod efficit 325.) Regnum autem judicium est, & quia radix eorum sunt quinque literæ finales מנ״צפך; hinc veniunt numerô quinquies sumtô. Atque ideò ipsam nolebat, quoniam omnes cortices ipsi adhærebant, eò quod in ipsa essent judicia usque adeò gravia. Indicium autem horum, quod Jethro esset fundamentum Neschamæ Caini; est in textu illo Exod. 18, 6. Ubi scribitur אנ״י ח״תנך י״תרו *Ego socer tuus Jithro*. Quarum vocum literæ initiales producunt אח״י id est, frater mi. Jam autem notum est, quod omnis Neschamah similis sit arbori septem ramos Lucis habenti cum stipite sua, quòd est fundamentum. Et omnes purificantur mediante trina revolutione, præsertim si quis est sub scaturigine viventium in orbe terræ.

Caini revolutio in Jithro.

Portio Neschamæ Caini deficiens ab Aharone.

קין unde dicatur.

Restitutio Neschamæ Caini deficientis ex Aharone in Jithro.

Notariacon יקם.

Æthiopissæ repudium à Mose; ejusque causa.

Nec abjicitur quod absit! in sex terras, vel in revolutionem Inanimati, Vegetabilis, Bruti & Loquentis. Et tres hæ revolutiones sunt sub mysterio imprægnationis, lactationis & Cerebrorum, sicut hoc est revera penes Seir Anpin & Fœminam ejus. Et de hoc dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Anima similis est Sancto illi Benedicto vi textûs illius Biblici: Psal. 103, 2. *Benedic anima mea Domino, & ne obliviscaris omnium* גמולין *educationum ejus*; juxta illud mysticum 1.Sam.1,22. *Donec ablactaretur puer*; sub mysterio גדלות Adolescentiæ, quam assequitur per imprægnationem, lactationem & cerebra, cùm antea de illo diceretur: Amos 7.v.2. *Quis eriget Jacobum, quoniam parvus est.*

Finis omnium animarum purificatio. Impuritas extrema, ejusq; descriptio.

§. 13. Finis autem omnium animarum atque arborum est, ut purificentur & sanctificentur, & de omni particula cujusque tollatur impuritas, quæ tandem omnis collabitur in extremitatem ultimam, quæ purificari nequit, abitque in אבדון perditionem, ubi est stercus fervens: Ibi enim est habitaculum impuritatis infimæ, quæ in omnibus; omnis enim impuritas palatiorum immunditiei, quæ in talibus est, huc decidit de impuritate Nephesch, quæ inter illos. Unde talis, qui punitur in stercore fervente, amplius mundari non potest, estque extremitas ultima de impuritate Cain, qui est nidus immunditiei, pollutio serpentis.

Cap. XXXIII.

Modus restitutionis mundorum.

§. 1. Postquam mortui essent Reges primi, Sanctus ille qui benedictus sit! hoc modo restituebat mundos: Ipse enim seligebat lumina idonea à rejectitiis, & bonum è malo, bonumque eligebat pro se ipso: Et hoc ipso restituebat universalitatem 7. Regum Mundi Aziluth, ut suo loco dicam, quod nempe postmodum selegerit per Arich Patrem & Matrem & deinde restituti sint cæteri Mundi בי״ע.

Mali in mundis בי״ע cobibiti causa.

§. 2. Et quamvis in illis bonum esset & malum; nempe in Jezirah vicina sibi invicem, & in Asiah penitus intra illum; nihilominus malum non prodibat ipso actu; quoniam Severitates manebant mitigatæ: Et opus erat aliqua parte Severitatum, ne ascenderent cortices. Quin etiam illæ relinquebantur pro necessitate congressuum ad generandum. Et ista necessitas existentiæ Severitatis est mysterium Lætitiæ & Calefactionis appetitus generantis, adeoque Amor inter Maritum & Uxorem suam. Et nisi extitisset peccatum, Mundus ita mansisset, & generasset sub mitigatione illas animas Mundi Briah, quæ non ita selectæ erant, sicut quæ de Aziluth, & multò minùs Jezirathicæ vel Asiathicæ cum Mundis ipsis adeò selectæ erant.

§. 3.

§.3. Et voluntas Sancti illius, qui benedictus sit, erat restituere animas Asiathicas, quæ vocantur Nephesch, & Jezirathicas, quæ Ruach, & Briathicas, quæ Neschamah vocantur, faciendo illis Neschama leneschamah de ipsa Aziluth, deque gradu illius sublimi. Sed hoc non commodè fiet nisi post bis mille annos: tunc enim erit Mundus Neschamæ, sicut explicui Capitulis præcedentibus. Mundus Neschamæ quando fiet.

§.4. Et ille, è quo emanarunt omnia, creabat Adamum primum constantem ex omnibus Mundis, sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quòd in illo fuerit aliquid de superioribus & aliquid de inferioribus: Hinc ipsi erat Nephesch de mundo Asiah, quod est ה Tetragrammati, & Ruach de mundo Jezirah, quod est Vav Tetragrammati, & Neschamah de Briah, quod est He alterum, & Neschamah leneschamah de Mundo Aziluth quod est Jod Tetragrammati. Et illum oportebat esse in mundo inferiore in horto Eden inferiore, ut colligaret & conjungeret invicem omnes mundos. Si enim fuisset in mundo medio, nemo ipsi applicuisset mundum, qui sub eo. Et propterea posuit eum in hortũ Eden inferiorem ad colendum eum præceptis affirmativis, quæ sunt Benignitates, & custodiendum eum præceptis negativis, quæ sunt Severitates. Et hæc omnia pro mysterio cogitationis & intentionis præceptorum. In Adamo primo erant omnes Mundi. Cur Adamum primum oportuit fuisse in mundo inferiore.

§.5. Et quantum ad mysterium historiæ de comestione de arbore vitæ, illa imputata ei fuisset tanquam comestio sanctorum & holocausti, in qua sunt præcepta affirmativa & negativa, atque per attentionem ad nomina & prolocutionem illorum, & factum copulæ restituti fuissent omnes mundi.

§.6. Et adhuc hodie filius David exibit redibitque de horto Eden in mundum hunc ad restituendum statum Adami primi in horto Eden, quem ille restituere debebat: sicut hæc sufficienter explicabo in Sectione de Peccato Adami primi, & Commentario in illud: Bis mille annis fuit mundus &c. Et mysterium arboris scientiæ boni & mali, de quo dixit illi Gen. 2, 17. *Non comedes ex ea*; est fundamentaliter in Jezirah, quæ vocatur arbor scientiæ boni & mali: Verùm corruptio pertransiit in omnes mundos; nam datur bonum in Aziluth, quæ sunt Benignitates & malum, quæ sunt Severitates; Istæ enim respectu Benignitatum malum appellantur. Insuper etiam est bonum & malum in Briah eadem ratione, nisi quòd Benignitates expetuntur ex Mundo Aziluth per bona nostra opera & descendunt de Matre nidificante in Briah. Et in Jezirah est bonum, id est, Severitates, & malum, id est, Cortices: Et postquam Adam comedit de ea, eumque tetigerat serpens, permixtum est malum cum bono, atque cortices prævaluerunt. Unde patet, quòd corruptio sit in omnibus Mundis; Nam quoniam acceperant dominium, hinc annectebant sese de mundo in mundum, ita ut iterum corrumperentur omnes Mundi, eò quòd ipsis superinducti essent Cortices. Filii David exitus reditusque in mundum hunc inferiorem. Mysterium arboris scientiæ boni & mali. Corruptio in omnibus Mundis.

§.7. In ipso Adamo autem continebantur omnes Mundi; ipse enim occupabat Adam primus fundamentum omnium Mundorum.

 cupabat

Nec abjicitur quod absit! in sex terras, vel in revolutionem Inanimati, Vegetabilis, Bruti & Loquentis. Et tres hæ revolutiones sunt sub mysterio imprægnationis, lactationis & Cerebrorum, sicut hoc est revera penes Seir Anpin & Fœminam ejus. Et de hoc dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Anima similis est Sancto illi Benedicto vi textûs illius Biblici: Psal. 103, 2. *Benedic anima mea Domino, & ne obliviscaris omnium* בגמולין *educationum ejus*; juxta illud mysticum 1.Sam.1,22. *Donec ablactaretur puer*; sub mysterio גדלות Adolescentiæ, quam assequitur per imprægnationem, lactationem & cerebra, cùm antea de illo diceretur: Amos 7.v.2. *Quis eriget Jacobum, quoniam parvus est.*

Finis omnium animarum purificatio. Impuritas extrema, ejusq; descriptio.

§. 13. Finis autem omnium animarum atque arborum est, ut purificentur & sanctificentur, & de omni particula cujusque tollatur impuritas, quæ tandem omnis collabitur in extremitatem ultimam, quæ purificari nequit, abitque in אבדון perditionem, ubi est stercus fervens: Ibi enim est habitaculum impuritatis infimæ, quæ in omnibus; omnis enim impuritas palatiorum immunditiei, quæ in talibus est, huc decidit de impuritate Nephesch, quæ inter illos. Unde talis, qui punitur in stercore fervente, amplius mundari non potest, estque extremitas ultima de impuritate Cain, qui est nidus immunditiei, pollutio serpentis.

Cap. XXXIII.

Modus restitutionis mundorum.

§. 1. Postquam mortui essent Reges primi, Sanctus ille qui benedictus sit! hoc modo restituebat mundos: Ipse enim seligebat lumina idonea à rejectitiis, & bonum è malo, bonumque eligebat pro se ipso: Et hoc ipso restituebat universalitatem 7. Regum Mundi Aziluth, ut suo loco dicam, quod nempe postmodum selegerit per Arich Patrem & Matrem & deinde restituti sint cæteri Mundi בי״ע.

Mali in mundis בי״ע cohibiti causa.

§. 2. Et quamvis in illis bonum esset & malum; nempe in Jezirah vicina sibi invicem, & in Asiah penitus intra illum; nihilominus malum non prodibat ipso actu; quoniam Severitates manebant mitigatæ: Et opus erat aliqua parte Severitatum, ne ascenderent cortices. Quin etiam illæ relinquebantur pro necessitate congressuum ad generandum. Et ista necessitas existentiæ Severitatis est mysterium Lætitiæ & Calefactionis appetitus generantis, adeoque Amor inter Maritum & Uxorem suam. Et nisi extitisset peccatum, Mundus ita mansisset, & generasset sub mitigatione illas animas Mundi Briah, quæ non ita selectæ erant, sicut quæ de Aziluth, & multò minùs Jezirathicæ vel Asiathicæ cum Mundis ipsis adeò selectæ erant.

§. 3.

§. 3. Et voluntas Sancti illius, qui benedictus sit, erat restituere animas Asiathicas, quæ vocantur Nephesch, & Jezirathicas, quæ Ruach, & Briathicas, quæ Neschamah vocantur, faciendo illis Neschama leneschamah de ipsa Aziluth, deque gradu illius sublimi. Sed hoc non commodè fiet nisi post bis mille annos: tunc enim erit Mundus Neschamæ, sicut explicui Capitulis præcedentibus.

Mundus Neschamæ quando fiet.

§. 4. Et ille, è quo emanarunt omnia, creabat Adamum primum constantem ex omnibus Mundis, sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quòd in illo fuerit aliquid de superioribus & aliquid de inferioribus: Hinc ipsi erat Nephesch de mundo Asiah, quod est ה Tetragrammati, & Ruach de mundo Jezirah, quod est Vav Tetragrammati, & Neschamah de Briah, quod est He alterum, & Neschamah leneschamah de Mundo Aziluth quod est Jod Tetragrammati. Et illum oportebat esse in mundo inferiore in horto Eden inferiore, ut colligaret & conjungeret invicem omnes mundos. Si enim fuisset in mundo medio, nemo ipsi applicuisset mundum, qui sub eo. Et propterea posuit eum in hortũ Eden inferiorem ad colendum eum præceptis affirmativis, quæ sunt Benignitates, & custodiendum eum præceptis negativis, quæ sunt Severitates. Et hæc omnia pro mysterio cogitationis & intentionis præceptorum.

In Adamo primo erant omnes Mundi.

Cur Adamum primum oportuit fuisse in mundo inferiore.

§. 5. Et quantum ad mysterium historiæ de comestione de arbore vitæ, illa imputata ei fuisset tanquam comestio sanctorum & holocausti, in qua sunt præcepta affirmativa & negativa, atque per attentionem ad nomina & prolocutionem illorum, & factum copulæ restituti fuissent omnes mundi.

§. 6. Et adhuc hodie filius David exibit redibitque de horto Eden in mundum hunc ad restituendum statum Adami primi in horto Eden, quem ille restituere debebat: sicut hæc sufficienter explicabo in Sectione de Peccato Adami primi, & Commentario in illud: Bis mille annis fuit mundus &c. Et mysterium arboris scientiæ boni & mali, de quo dixit illi Gen. 2, 17. *Non comedes ex ea*; est fundamentaliter in Jezirah, quæ vocatur arbor scientiæ boni & mali: Verùm corruptio pertransiit in omnes mundos; nam datur bonum in Aziluth, quæ sunt Benignitates & malum, quæ sunt Severitates; Istæ enim respectu Benignitatum malum appellantur. Insuper etiam est bonum & malum in Briah eadem ratione, nisi quòd Benignitates expetuntur ex Mundo Aziluth per bona nostra opera & descendunt de Matre nidificante in Briah. Et in Jezirah est bonum, id est, Severitates, & malum, id est, Cortices: Et postquam Adam comedit de ea, eumque tetigerat serpens, permixtum est malum cum bono, atque cortices prævaluerunt. Unde patet, quòd corruptio sit in omnibus Mundis; Nam quoniam acceperant dominium, hinc annectebant sese de mundo in mundum, ita ut iterum corrumperentur omnes Mundi, eò quòd ipsis superinducti essent Cortices.

Filii David exitus reditusque in mundum hunc inferiorem.

Mysterium arboris scientiæ boni & mali.

Corruptio in omnibus Mundis.

Adam primus fundamentum omnium Mundorum.

§. 7. In ipso Adamo autem continebantur omnes Mundi; ipse enim oc-

cupabat locum trium mundorum Briah, Jezirah, & Asiah, & ab eo dealbebantur omnes scintillæ: Et omnes generationes opus habent restitutione usque ad adventum Redemptoris & revivificationem mortuorum; easque oportet esse in generatione alia nova. Et propterea super eas mors confestim decernitur, quoniam ipsis non est possibile vivere, nisi mortuæ sint universæ ac singulæ aliquot vicibus, ita ut singulis vicibus aliquid expurgetur de cumulata ipsarum impunitate: Ideo opus habent tempore & temporibus. Et hoc est exilium amarum. Defecatio autem ita fit, quoniam delapsæ sunt in profunditates Abyssi magnæ, quod iterum ascendunt in 4. Elementa, Ignem, Aërem, Aquam, Terram, & ex ipsis in Inanimata, Vegetabilia, Bruta & Loquentia. Et quando sic factæ sunt plantæ sive vegetabilia, & de illis comedunt animantia, tunc exaltantur: & quando rursus homo de animantibus comedit, tunc iterum elevantur in gradum digniorem atque assumuntur intra hominem. Et ecce cortex crassus fit excrementum ultimum, quod in omnibus corticibus, de quo dictum est Jes. 30, 22. *Egredere dices ei*: ejiciturque foràs, quoniam in eo nihil est penitus. Et per id restituitur cortex Asiathicus, qui in Asiah.

Decretum mortis super omnes Mundos.

Animarum exaltationes per revolutionem.

§. 8. Et hoc est mysterium illud, quòd multi justorum moriantur morbo intestinorum, ut purificetur Mundus Asiah, juxta mysterium interioritatis suæ, quam restitutionem nota.

Animarum depurgatio in Mundo Asiah.

§ 9. Hinc necessum est, ut quis purificet se ipsum, antequam comedat quia scriptum est Lev. 11, 43. *Ne contaminetis vestras Nephaschoth*: Nam notio Nephesch est in Malchuth. Quòd si verò quis comedat, antequam se purificet, tunc, quoniam cortex Asiæ ipsi adhæret, quamvis comedat velitque attollere cibum de uno Mundo in alterum, cumque puriorem reddere à recrementis beneficio לב 32. dentium nihil juvat ipsum nisi fortè & noxam sibi contrahat, quoniam in corpore ejus est cortex. Sed quod magis depuratur, absorbetur in membra; id quod correspondet Jeziræ: Et quod adhuc magis depuratur, de sanguine intrat in cor, quod quasi Rex est & correspondet Briæ: Quodque spirituale est in eo, respectum habet ad Aziluth.

In Mundo Jezirah Briah & Aziluth.

§. 10. His similia occurrunt in restitutione pro altare facta, ubi depurabantur ad esum idonea à recrementis. Ibi enim occurrebant species Inanimati, Vegetabilis, Viventis & Loquentis: nempe de specie Inanimatorum. Sed & Aqua, respectu Asiæ: de specie Vegetabilium Simila, oleum & vinum, respectu Jeziræ: de specie Viventis pecudes & armenta inter quadrupeda & turtures & pulli columbarum inter aves, respectu Briæ: qui verò inibi serviebant, nempe Sacerdotes cultu, Levitæ suggestu, Israëlitæ statione, quique seipsos offerebant ad sacrificia, omnes respectu Aziluth. Porrò ibi erat comestum ab hominibus respectu Asiæ, & odor respectu Jeziræ, & suavitas respectu Briæ, & τὸ pro Domino respectu Aziluth.

Analogia dictæ depurationis cum oblatione in altari.

| §. 11. Et

§. 11. Et hæc omnia erant necessaria; quoniam scintillæ Lucis deciderant in cortices: quædam enim deciderant in Inanimata, quædam in Vegetabilia, quædam in Viventia, & quædam in Loquentia. Hinc dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Non datur herbula infrà, cui non sit Princeps suprà, feriens ipsam radiis atque dicens: Cresce. Istæ sunt scintillæ Lucis, quæ deciderunt; & hæ crescere faciunt omnia, donec illa eleventur beneficio hominum, qui depurant bonum è cortice. Unde Lex monet, ne serantur heterogenea, & ne coitu misceantur heterogenea; ne scilicet commisceantur scintillæ Lucis invicem: Quòd si enim sic ipsis fiat, nihil proderit, si restitutio tenetur more solito. Depuratio fit beneficio scintillarum Lucis deciduarum. Heterogeneorum mistura cur vetita.

§. 12. Cùm igitur adhuc in statu esset Sanctuarium, sacrificia proderant ad elevandas scintillas easque depurandas: Jam verò cum Sanctuariũ ampliùs non est, sacrificii loco est precatio, quæ dividenda est in sensu suo secreto juxta 4. Mundos אבי״ע eorumq; loca, ut nẽpe eleventur & restituantur in loca sua cum reliquis meditationibus huc pertinentibus. Si ergo restituuntur Mundi, tum nos quoque elevamus scintillas Inanimatorum, Vegetabilium, Viventium & Loquentium, prout ipsis convenit: Et si ipsi mundi restituuntur, tum sanè etiam scintillę illuc pertinentes restituuntur quas nos elevamus procidentes in facies. Sed de his satis. Sanctuarii vicem nunc explent preces Israelitarum.

Cap. XXXIV.

§. 1. Adam primus in se continebat omnes 26. generationes, quæ debebant produci post se invicem singulæ. Et generatio dispersionis atque generatio diluvii restituebantur per Ægyptum & stationem ad montem Sinai. 26. Generationum productio successiva.

§. 2. Et quia iterum peccabant & in deserto relabebantur; hinc redeundum ipsis est in Mundum hunc vice altera, ut consequantur perfectionem suam in Loquente 40. diebus tempore dolorum Messiæ, diem computando pro anno; donec restituantur 40. illi anni deserti, quibus peccaverant, sitque restitutio sicut fuerat corruptio. Nam etiam 40. dies exploratorum cedebant ipsis in totidem annos. Et per eos restituetur halitus atque aër Loquentium cum aëre ambiente terram, omnesq; cortices perdentur de terra: Et ligabuntur atque mactabuntur sicut hœdi atque agni die expiationis, &c. Restitutio lapsorum in deserto.

§. 3. Et 26. illæ generationes erant de corpore Adami primi; hæ tamen non erant omnes; d erant enim ipsi scintillæ 974. generationum, etiam antequam peccaret: Igitur per patres, qui in se susceperunt mercedem omnium, utrumque genus restituitur & seligitur idoneum esui de recrementis, donec veniat Messias noster, per puram elevationem scintillarum. Restitutio 1000 generationum unde.

§. 4. Et hoc est illud, quod dixerunt Magistri nostri b. m. in Capitulis Patrum, donec venit Abraham Pater noster, super quo pax! & in se suscepit mercedem Abrahami descensus in hortum Eden.

mercedem omnium, & ipse fuit quasi ille primus, qui venit in domum congregationis, atque accipit mercedem tantam, quantam omnes. Sensus est iste, quòd ille est scaturigo Influentiæ & fideliter amavit Schechinam, & quadriga incepta est per eum, quoniam ipse statim consistit sub ea, & cæteri consistunt sub eo. Unde patet, quòd illos oporteat accipere per manum ejus, ita tamen ut Lux Influentiæ spiritualis neutiquam vel ipsi vel illis deficiat. Atque hoc est illud, quod dixerunt Sapientes nostri bonæ memoriæ: Si dignus est, sumit portionem suam, & portionem socii sui in horto Eden. Quoniam ipse factus est scaturigo Influentiæ, quæ pertingit ad socium ejus, ita ut hic fruatur, & ille non egeat. Dignusque est stipite Neschamæ, quod est principium & fundamentum ramorum, qui uniuntur & inseruntur, ut participent stipitem.

26. Generationum status atque descriptio.

§. 5. Et istæ 26. generationes sunt corpus Adami primi ejusque caput; suntque de 1000. generationibus puris, de scintillis Angelorum, de quibus suprà: Atque per statum imprægnationis, lactationis & Cerebrorum, tribus vicibus singulæ restituuntur de scintilla in personam; fiuntque magnæ, fulgentes atque splendentes ad instar luminis solaris intensissimi pro necessitate restituendæ generationis. Et tales fiunt capita generationis. Et nisi peccasset Adam primus, non subjectæ fuissent impuritati.

Figmenti mali cessatio quî fiat.

§. 6. Et huc pertinet mysterium infractæ potestatis figmenti mali per Legem & Præcepta; quod est mysterium tabularum lapidearum, quibus Lex inscripta est: Nam cùm scriptum est Deut. 6, 5. *de toto corde tuo*, Scriptura loquitur de duobus figmentis humanis, & de malo fit bonum, juxta illud Lev. 27, 10. *Ne permutes bonum in malum*, sicut fecit Adam primus: *Quodsi autem permutando permutabit* attrahendo restitutionem, *ipse & permutatio ejus erunt sanctitas.* Et huc pertinet illud Jes. 30, 33. *Parata ab heri est fovea, etiam ipsa pro Rege disposita est.* Et Messias accipiet Lunam in plenitudine: Omnia enim erunt bona. Namque & fœminæ corticum restituentur; multò magis autem masculi, duo viri exploratores. Et hoc ipsum est, quod dicitur 1. Reg. 3, 16. *Tunc venerunt duæ mulieres meretrices*, & non antea, sicut dicitur in Libro Mysterii.

Animarum Sodomiticarum restitutio.
Amalekitis restitutio denegata.

§. 7. Sed animæ Sodomitarum & Gomorrîtarum restituentur in generatione Messiæ: sicut dicitur in Sohar; cum plebe permixta, quæ restituetur tempore futuro. Solus autem Amalec, qui est impuritas gravissima, quæ in plebe permixta, non restituetur in æternum; Sed vestigium relinquetur in supernis super naso; ibi enim erat adhæsio ejus; & eò pertingunt Proselyti, qui ab ipso proveniunt, quales sunt Raf Schmuel filius Schilath & similes ipsi.

CAP.

Cap. XXXV.

§. 1. Illæ 974. generationes sunt mysterium mali, quod in Mundo Inanitatis, & istæ mille generationes purorũ sunt mysterium boni in Mundo Inanitatis: Hæ recondebantur, illæ verò delapsæ sunt deorsum, sicut dicitur Eccles. 4, 1. *Lachrymæ oppressorum, & non est ipsis consolator.* Non enim sufficiens habent responsum, cùm hanc objectionem formant: Quare non creasti nos de luce bona ex parte Benignitatum, & non fuissemus lapsi in profunda corticum. Et nihilominus responsio est, quòd Sanctus ille Benedictus necessariò debuerit facere mundum Inanitatis, cujus fundamentum bonum nempe & malum sunt animæ illæ, quæ ipsæ bonum sunt & malum. Necessitas boni & mali.

§. 2. Et omnes illæ 1000. generationes, nempe 974. cum 26. sunt illæ, quæ cùm Lex reconderetur pro Israëlitis, accipiebant irradiationem ab optima parte copulæ Patris & Matris pro necessitate sua; sed digni non erant lege. Et hoc ipsum est, quod dicitur Job. 22. 16. *Succisi sunt sine tempore; fluvius diffusus est in fundamento eorum.* Fundamentum enim effundebat & evacuabat Influentiam confestim sine copula & imprægnatione & mitigatione. Et hîc locum habet significatio effusionis & evacuationis de uno vase in aliud. Influentiæ effusio & evacuatio ex Fundamento.

§. 3. Quod autem effundebatur ab eo, dabatur 974. generationibus, quæ " ibi erant: Non enim aderat, quæ detineret atque conciperet semen super- " num; unde ejiciebatur illud. Et hinc provenit Radix illius, quod dicitur " Gen. 6, 4. *Et erant* נפילים *Gigantes in terra in diebus illis*; quasi cadivi, quo " niam ejecerat illos Malchuth sub mysterio נפילים cadentium. Et nota " mysterium hoc magnum. Et proptereà & ipsi perdebant semen super o- " mnem terram ad instar perditionis seminis, quod non recipitur à fœmina. " Ratio autem hæc est: Quoniam Benedictus ille sciebat, quòd nullum ipsis " tunc prodesset auxilium; erant enim judicia durissima: Unde Malchuth " ipsos sinebat cadere, sicut fecerat Intelligentia in Mundo Inanitatis, quæ de " ipsa eos ejecerat. Et huc pertinet mysticum illud Deut. 7, 13. *De* שגר אלפיך " *fœtura boum tuarum seu millium tuorum:* Ipsi enim sunt millenarius 974. " & 26. geneationum, quæ ibi commorabantur 7. & 9. & 12. menses. Propter- " ea cadebant & moriebantur ad instar fœminæ ejicientis abortum: Ita ut " etiam David Rex, super quo pax, ex ista parte deberet esse abortus, donec " ipsi dabatur vita à Patribus per Viventem in Mundis; unde extollebatur & dignus fiebat fundamento τῦ Seir ejusque conjunctione cum Malchuth. Cadentes sive Nephilim. Malchuth finit cadere Gigantes. David quantumvis abortus præserratur à cadentia Gigantum.

§. 4. Quoniam ergo tunc primùm veniebant in mundum hunc, ideò erant duri valdè. Et hoc est mysterium 70. פרים Juvencorum: (מכצפך per Gematriam est פ״ר.) Mysterium 70. פרים

§. 5. Malchuth ergo nolebat illos recipere, ut inde fieret numerus perfectus, *Sed die octava* עצרת *retentio erit vobis,* Num. 29, 35. quod nota, *vobis,* & non עצרת retentio Israelitarum.

& non reliquis populis. Ipsa enim suscipit semen supernum & non ejicit illud, quod absit! sed retinet & concipit istud, & propterea vocatur עצרת retentio.

Tres dies pro conceptione seminis

§. 6. Sed ista conceptio seminis fit tribus diebus, si enim ejiciat semen die tertiâ, munda est, sicut dicitur in Mischna tract. Schabbath c. 9. Tunc enim semen jam corruptum est, nec amplius idoneum. Et ecce tres illi dies sunt mysterium נגת in Seir; ab illis enim accipit guttam supernam de Matre; & ibi est locus ejus in fine tertiæ superioris τῶ Tiphereth in Seir. Et hoc est mysterium 3. filiorum Noach, qui prodierunt de arca: Et correspondent 3. coloribus iridis, quod est Jesod plenum coloribus & irradiatione accipiens guttam infrà, & ibi excoquitur & ejaculatur ceu sagitta, existente mysterio copulæ in Jesod Fœminæ. Sed de his prolixiores hoc loco esse non possumus. Ergo respectu trium illarum notionum necesse habet tres dies ad conceptionem trium illarum notionum. Et mysterium in hoc consistit, quòd gutta seminis sit חסדים Benignitates. חסד autem per Gematriam est 72. Et in עַ״ב 72. sunt tres notiones, nempe ter 24. quæ efficiunt 72: Quibus correspondent tres dies conceptionis, ut in iis formetur Nomen עַ״ב cujus mentio fit in Tikkunim, & ita se habet, ut nempe contineat 24. circulos hoc modo formatos sine apicibus.

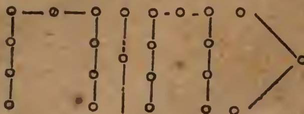
Tres illæ Sephiroth in Seir נֹגת

Tres filii Noach.

Tres colores iridis.

Gem. in חסד & Nom. עַ״ב

Mysterium circulorum sine apicibus.

Explicatio.

Quoniam apices pertinent ad oculos Fœminæ; sed Nezach Hod Matris sunt ex mysterio de Virgine pulchra oculis carente. E contrario hîc extat mysterium urceolorum כדין tantum sine apicibus; qui sunt כד 24. circuli. Et sunt tria Tetragrammata, ac si essent ter 24. Et omnes sunt notiones Chesed, quæ est עַ״ב. Et hoc est mysterium Psal. 118, 27. *Ligate agnum*; quæ est conceptio seminis, qua ligatur atque observatur semen in Matrice ad generandum. Et vocula חג per Notarjakon denotat חֶסֶד גְּבוּרָה: Et Tiphereth non computatur, quoniam tertia superior iisdem involvitur. Hinc sequitur; *usque ad cornua altaris*, quod est Malchuth: Nam super illo restituuntur scintillæ Inanimatorum, Vegetativorum, Viventium & Loquentium, sicut super altari: Et נגת sunt cornua ejus; quoniam gutta illa ligatur à נ״ה quæ sunt ipsa cornua, dextrum & sinistrum in utero ejus juxta tria Tetragrammata supra dicta. Et ista quoque sunt cornua ejus, quæ illuminant & progenerant animas. Et tempore futuro erit Tetragrammatos

matos unus, qui est Seir in 10. Numerationibus suis, & in dispositionibus suis, sicut Arich in dispositionib9 Barbę in Miserationibus magnis. Et nomen ejus etiam unũ erit in omnibus Membris & Numerationib9 ejus; id quod jam ita non est: Quoniam Cerebra τȣ̃ Seir & dispositiones eorum occultantur in Matre & Arich in 4. dispositionibus Barbæ: Ipse enim non habet nisi novem. Et Malchuth punctum tantum habet unum semper; & reliqua novem occultantur in Matre: Et temporibus notis hæc dat ipsi membra sua, quæ deinde sursum redeunt. Tempore autem futuro relinquentur in perfectione sua. Neque id tantum; sed Autor emanationis superaddet ipsis Lucem novam: Et propterea illo tempore canemus Canticum novum.

τȣ̃ Seir dispositio futura tempore venturo.

Cap. XXXVI.

§. 1. Cumque jam agendum mihi sit de confractione, agedum modum illius satis perspicuè tibi declarabo. Scito igitur, quòd cùm descenderent literæ, ut ex illis fierent vasa; quoniam amotæ & excisæ erant de loco suo superno; singulis confecta sit plenitudo sua. Et illa plenitudo erat sub mysterio Lucis externæ. Omne enim extrinsecum est plenitudo & retrogradatio: Cujus rei testimonium est, quòd vox מלוי per Gematriam æquipolleat τῷ אלהים quod est judicium, extra ipsum castra habens. Et ubicunque mentio fit Lucis externæ, ibi est mysterium retrogradationis.

Modus descripus confractionis vasorum.

Externum omne sub mysterio plenitudinis & retrogradationis.

§. 2. Sic in Mundo Tohu ista plenitudo erat mysterium Lucis externæ, non verò Lucis ambientis vas aliquod: Literę radicales autem erant ipsa substantia Vasis: & illæ literæ radicales sive fundamentales affulgebant plenitudinibus, quæ extra ipsas erant.

Literarum radicalium operatio.

§. 3. Et cùm intra Vasa venirent illæ קָם 140. myriades literarum Influentiæ, de quibus suprà diximus; illa oportebat dilatari, ut istis locum darent intra se, easque susciperent. Ibant ergo & dilatabantur; ita ut propter multitudinem literarum sibi advenientium illas usque adeò oporteret ampliari, ut si ita dicere liceat, à se invicem separarentur & dispergerentur.

140. myriadum literarum dilatatio.

§. 4. Cùm ergo dispergerentur literæ fundamentales, quæ erant Luces internæ; tunc cõjungebantur cum reliquis literis Influentiæ internæ, quæ sunt 10. illæ Myriades literarum, quæ remanebant pendentes in aëre ingressuræ in viscera Matris, sicut alibi dicemus.

Conjunctio literarum radicalium cum literis Influentiæ internæ.

§. 5. Sed literæ plenitudinum separabantur, si ita dicere licet, à literis fundamentalibus. Et hæ erant illæ, quę deorsum labebantur usque ad fundum Tehiru Splendoris. Et disponebant & designabant 4. dispositiones pro 4. Mundis אביע. Nempe Mundo Aziluth affulgebant de parte anteriori, nimirum

Literæ plenitudinum separatæ earumque efficacia in Mundos אביע.

rum per irradiationẽ, quam habebant à literis fundamentalibꝰ de latere anteriori: Et in mundum Briah dirigebant illuminationem, qua ſplendebant de latere ſuo dextro; & in Mundum Jezirah de latere ſiniſtro, & in Mundum Aſiah per latus poſterius: Nimirum innuitur quadratura ipſarũ, ſicut alibi dicetur.

Literæ plenitudinum deſcendentes.

§. 6. Et de illa illuminatione, quam acceperant à literis fundamentalibus, manebat aliquid illis adhærens, etiam cùm deſcenderant ad fundum Tehiru. Et illuminatio hæc ſunt Guttæ & Scintillæ puriores, de quibus diximus, quòd manſerint adhærentes fragmentis Vaſorum.

Judiciorum origo. Corticum origo. Judiciorum deſcriptio & mitigatio. Binæ operatio in Briam.

§. 7. Et de iſta dilatatione, diſperſione & lapſu literarum iſtius ſeparationis facta ſunt judicia; & de judiciis facti ſunt cortices, cùm peccaret Adam primus; qui prodierunt in actum & adhæſerunt illis literis, & fruiti ſunt irradiatione guttarum illis adhærentium. Et judicia, de quibus diximus, ſunt 1000000. ſcutati; ſuntque judicia Briæ; Et nomina Matris mitigant illa: nam אל שדי Deus Omnipotens, dominatur in Briah: Et ipſa erigit in Briah velamentum & aulæum diſtinguens, quod eſt inter Aziluth & Briah: Dicitque ad mundos; די Sufficit: Et hoc eſt myſterium שדי. Et de tegumento hoc illuminatio prodit foràs ſub myſterio Nominis חסד quod eſt אל: Et hoc eſt myſterium trium Jodin & Aleph è Nomine ס״ג quod in ea. Et beneficio mitigationis hujus de judiciis illis fiunt armati ſcutis, qui defendunt acceſſus quadrigæ, ne eoſdem attingant cortices. Nam quod Hebraicè dicitur מגן clypeus defendens, id Chaldaicè תריס clypeus. Et אל ter ſumtum, quæ eſt mitigatio ב״ע efficit מגן. Ita etiam אל שדי per Gematriam eſt משה qui dignus erat gradu Binæ, quæ mitigat judicia Briæ: Nam Mater in Aziluth nidificat in throno beneficio Velaminis. Et nomen hoc continet totum Mundum Briah: Ipſum enim eſt myſterium ſanguinis judiciorum, quod convertitur in lac in uberibus ejus: Idcircò ipſa mitigat judicia beneficio Nominis אל quod eſt חסד benignitas: eſtque de nomine ס״ג quod in ea. Lucetque per eam etiam de Angulis Arich Anpin, ſicut dicemus ſuo loco, de Capite Arich Anpin. Et אל שדי in plenitudine ſua cum voce, æquipollet 1000. montibus, quos quotidie abſumit attributum Malchuth.

Gem in voce מגן & אל ter ſumto. Gem in משה & אל שדי.

1000. montes in אל שדי

Tria Alephin.

§. 7. Et quoniam tria אל deſcendunt de Binah beneficio Arich Anpin, nempe de angulis ejus; quæ ſunt radix mitigationis, quæ in ב״ע: Suntque אל שדי Deus Omnipotens אל הויה Deus Tetragrammaton, אל ארני Deus Dominus: hinc dicitur אלף אלפין quod verti poteſt millia & duo millia, cùm potiùs denotet tria Aleph, quod nota. Et porrò dicitur in Idra: 57. Alephin ſive millia Satellitum, qui ſunt Autores ejulatus, ſuntque judicia Jeziræ, ubi ſedem habet Seir, qui eſt myſterium הויה: Et אל eſt Cheſed cum ipſo deſcendens de Arich Anpin: Et אל הויה per Gematriam eſt 57. Inde ſunt 57. millia: Et hoc nomen mitigat ea.

Nomen אל mitigat ſatellites judiciales.

§. 8. Porrò Nomen אל eſt diſpoſitio prima de 13. diſpoſitionibus Barbæ.

§. 9. In

§. 9. In Asiah autem sunt 96. millia Autorum ejulatus: Quoniam Nomen אדני est in Malchuth, quæ residet in Asiah: Et si cum ipso combinetur Nomen אל tunc per Gem. fiunt 90. Unde 96. millia. Ergo Nomen hoc אל constituit tres Mundos Satellitum judicialium, qui per illud mitigantur.

§. 10. Porrò notum est, quòd sint tria אלהים inter attributa: Unum in Binah, quæ vocatur אלהים חיים, alterum in Geburah, & tertium in Malchuth. אלהים autem in plenitudine & retrogradatione sive quadratura sua efficit mille hoc modo אלף־אלף למד־אלף למד הה־אלף למד הה־ יוד־אלף למד הה יוד מם Et propterea Aleph invenitur in quolibet horum. Judicia enim gravia fiunt ab אלהים: Et omnis quadratura est retrogradatio, nimirum externum quod in illis & mysterium posterioritatis, quòd est Asiah. Et primum inter hæc Nomina אלהים nempe quod in Binah, includit 2. reliqua. Unde primus inter Reges vocatur בלע quoniam absorbet & includit duos Reges cæteros. Et in Idra dicitur, quòd tempore duorum Regum reliquorum Jobab & Chuscham existat Mundus ejulationis & planctus: Quoniam fundamentum horum Regum est in Binah; sicut & Scriptura dicit, *quòd regnaverint in terra Edom*, quæ est Binah; quæ vocatur gutta rubra, quoniam ab ejus parte prodeunt judicia. Et hoc fuit ante restitutionem; & sensus est, quòd de Malchuth Binæ prodeant ista judicia; sicut vinum bonum residens super fecibus suis, quæ sunt illa judicia. Supra Binam enim omnia sunt Misericordia: Quoniam judicia ibi subiguntur.

Tria אלהים

Numerus millenarius in plenitudine retrogrediente vocis אלהים

Judiciorum Fundamentum est Binah.

§. 11. Et in quemlibet Mundum ב״ע descendit Nomen אל quæ est Benignitas Dei; intratque intra judicia, ut disponantur & mitigentur atque subigantur, sicut latiùs dicitur in Idra Naso, ubi vide.

Nominis אל descensus in mundos ב״ע.

§. 12. Quin etiam in initio anni qui est dies judicii, ubi omnia parata sunt ad accusandum Israëlitas verendumque est, ne fortè cortices, quod absit! illis adhæreant & accipiant ignem Judicii & vehementiæ, quod absit; tunc mitigantur consilio Sancti illius qui benedictus sit, qui jussit clangere buccina, quæ est Binæ Matris supernæ, quæ ista judicia mitigat. De buccina autem suprà jam quædam dixi, quæ vide.

Clangor buccinæ mitigans judicia.

§. 13. Porrò dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ difficiliorem esse cibationem hominis quàm fuit fissio maris rubri. Edendo enim homo revera producit scintillas puritatis vitamque recrementorum per mysterium 32. Elohim, qui sunt 32. dentes Oris superni, quorum sedecim supra & 16. infra; Mysterium duarum medietatum literæ Aleph de אין: ibi enim est radix 32. Semitarum; sed non distribuuntur in partes, sicut in Patre. Et per hæc seligitur cibus à recrementis per mysterium copulæ oris superioris רז א״א: Atque illinc Abba & Imma accipiunt illuminationem, & exinde copulantur. Et copula hæc denotatur in phrasi comestionis.

Mysterium copulæ Abba & Immæ in phrasi comestionis.

§. 14. Et hoc omne sic fert ordo judicii, ut homines in se accipiant

vitam illorum, quæ sunt scintillæ puritatis suprà dictæ, sicut dicitur Gen. 48,15. *Elohim qui pascit me, dum adhuc sum &c.* quæ est mensura judicii. Unde etiam oportet meditari super mitigatione judiciorum die prima; quæ est dies illuminationis deciduorum Neschamæ, cujus mysterium est Briah. Porrò meditari oportet super אל שדי in benedictione cibi, quippe cui influentia est à Neschamah superflua Sabbathi præteriti. Die autem secunda quæ est dies Ruach de Sabbatho præterito, quod est mysterium Jezirah, meditandum est super אל הויה. Et die tertia, quæ est illuminatio Nephesch de Sabbatho præterito, quoniam in se habet signum Nephesch, quod est mysterium Asiah, meditandum est super אל אדני in Synagoga in mentione Nominis. A die quarta autem fieri debet dispositio è Nephesch, Ruach, Neschamah ab imo sursum in Sabbathum venturum per nomina hæc, juxta illud: Exod.16,5. והיה *& erit in die sexta, & parabunt, quod afferent* ex omnibus diebus septimanæ: Atque ita mitigantur judicia, & nemo impedit illuminationes istas istamque mitigationem: Et hanc materiam alibi latiùs deducam.

Mitigatio judiciorum per meditationes peculiares.

§.15. Et de illis judiciis, quorum suprà fecimus mentionem, facti sunt cortices, nomina scil. incantamentorum & creata sunt de literis separationis & dispersionis: Unde omnia invidia sunt & odium atque ira & lis, & jurgium, & homicidium, & omnis macula mala, & violatio; nec est inter ipsos integritas: Hinc ipsis non sunt pedes sanctitatis, quæ operantur fundamentum vivum & permanens, dantque vitam & robur operationibus suis in secula perennia. Et hoc est mysterium crurum quæ sunt Nezach & Hod, quibus denotatur, quòd operationes eorum sint æternæ: Et huc pertinet illud 1.Par. 16,27. *Gloria & decor coram eo*, quoniam operationes ejus sunt æternitas æternitatum; Ipsisque est fundamentum vivum & permanens in seculum & secula seculorum. Sed mendacium pedes non habet: Et serpenti pedes detruncati sunt. Et quamvis incantator securitatem habeant temporaneam ab illis, ut faciat malum impleatque desiderium suum; tamen deserent eum in medio dierum ejus, vel post tempus exiguum jugulabunt & interficient eum.

Corticum origo. Cortices pedibus carent. Sanctitatis operationes.

§. 16. Et antequam peccaret Adam primus, nullus erat accessus corticibus ad judicia illa, nec fruebantur illis, nec adhærebant ipsis, nec prodibant in actum, quoniam terminus ipsorum quasi in momento aderat, moriebanturque post emanationem suam, nec prodierunt ex ovo basilisci in Mundum. Simile extinctionis hujus observari potest in ellychnio accenso & reposito in lucerna oleo plena, ubi ellychnium semper haurit de oleo; & si quis vult illud ex parte extinguere, ne foràs luceat, sed tantum intra vasculum; tunc submergit illud in oleo, quod haurit, inibique ardet, sed non lucet foràs. Et sic etiam erat extinctio ipsorum, quod non prodierunt in actum, sicut serpens antiquus, cui non fuit coitus & generationes. Et Adam primus non generasset dæmo-

Corticum vis omnis exhausta ante peccatum Adami primi.

dæmones spiritusque & stryges, si non peccasset. Postquam autem peccasset Adam primus; cortices adhæserunt illis literis judiciorum & fruiti sunt illuminatione guttarum illis adhærentium. Et Adamus primus generavit dæmones, spiritus & stryges & generata est lis in Mundo. Corticum vis à peccato Adami primi.

§. 17. Et intentio eorum erat confundere totam Aziluth & truncare arborem cum omnibus surculis suis. Et præputium superintegebat fœdus sanctum, donec veniret Abraham & præputium præscinderet à fœdere. Hoc est mysterium palatii עצם השמים quod ipsum cœlum vocatur. עצם השמים

§. 18. Et iterum incipiebant prodire animæ singulæ & in individuis; donec prodiret, universitas populi Israel de juniore inter Patres, quod ita non erat ante Abrahamum. Tunc enim generationum plurima pars erant impii & idololatræ vi præputii hujus, quod vocatur עצב dolor, sicut dicitur Gen. 3, 17. *In dolore comedes ex ea:* Comestio autem est phrasis de congressu matricis fœmininæ adhibita, sicut dicitur Prov. 30, 20. *Comedit & tersit os suum.* Et alibi dicitur Exod. 2, 20. *Et comedat panem.* Et alibi dicitur Gen. 39, 6. *Nisi panem, quem ipse comedebat.* Tunc autem ob peccatum Adami primi conversum est Mem in voce עצם השמים in בירה unde facta est vox עצב cum intectione præputii hujus. Et hoc est mysterium de Mem, de quo dicit Sohar, quòd volaverit in aëre, nec voluerit combinari cum מות ut vox מורה fieret integra, quod est mysterium vestitus tunicæ de cute & carne corticis, cujus finis est mors, donec quater circuiret ipsam, & Adam primus punitus est pœna, de qua dicitur Gen. 3, 16. *Cum dolore paries filios.* Palatium autem עצם השמים est mysterium matricis fœmininæ, ut notum est, & exinde prodeunt animæ. Post exitum autem ex Ægypto illud restitutum est juxta mysticum illud Exod. 24, 10. *Et viderunt Deum Israël & sub pedibus ejus sicut opus lapidis Saphiri & sicut* עצם השמים *in serenitate.* In quo textu mentio fit trium palatiorum, quæ sunt palatium *Elohe Jisraël* & palatium *Libnathhasappir*, & palatium *Ezem haschschamaim*, quæ hac vice restituebantur. Nam in palatio *Elohe* Jisraël, quod est חִבּר de Malchuth, consistunt animæ reconditæ mortuorum & viventium, illoque tempore, cùm paratæ sunt descendere, stant in palatio *Ezem haschschamaim.* Et in palatio *Libnath hasappir* consistunt proselyti. Futuro autem tempore dici poterit Jes. 25, 8. *Absorpsit mortem in æternum:* item: Psal. 82, 8. *Surge Deus, judica terram, quoniam tu hereditatem accipies omnium gentium.* Et sensus hujus loci est: *Surge* אלהים, quoniam hucusque Nomen hoc non habuit staturam erectam suprà in Aziluth

Per peccatum Mem in voce עצם conversum in עצב.

Mysterium comestionis.

Mem volitans in aëre.

Tria palatia in text. cit.

De tempore futuro.

אלהים conversum in מי אלה Mundus Asiah judicio extremo est obnoxius. אלהים cum plenitudine Hein & Jodin, ut & Alephin.

Aziluth in mysterio מי אלה : mater ablata est à pullis, *& propter transgressiones vestras dimissa est mater vestra*, Jes. 50, 1. & deorsum fragmenta vasorum lapsa sunt, nec est ipsis mitigatio usque ad tempus futurum, cùm Sanctus ille qui benedictus sit judicabit Mundum Asiah corporalem & spiritualem, qui vocatur ארץ terra: Nam Malchuth sedem habet in Asiah & dimissum in eam est Nomen ejus אלהים quod cum plenitudine Hehin æquipollet voci ארץ ad protegendum à corticibus Asiam. Nam in Briah habet plenitudinem Joddin & æquipollet voci ברחמים & in Jezirah, ubi plenitudinem Alephin habet, æquipollet voci רצה. Nam illo tempore quod dicitur בין המצרים oportet meditari in orationibus 18. super voce רצה ad eripiendum nos de מצרה de angustia per nomen hoc ad protegendum ab angustiis in diebus צרה tribulationis. Nam in Jezirah stat Samael cum castris suis contra Michaëlem principem magnum & castra ejus, & ibi æqualia sunt bonum & malum, & ibi exortum est bellum, juxta mysticum illud Thren. 2, 2. *Polluit Regnum & Principes ejus*: Et alibi dictum est Amos 2, 9. *Et perdere feci fructum ejus sursum & radices ejus deorsum.* De tempore autem futuro dictum est Jes. 24, 21. *In die illa visitabit Dominus super exercitum Excelsi in excelso & super Reges terræ in terra.* Jes. 27, 1. *In die illa visitabit Dominus gladio suo duro, & grandi, & forti super Leviathan serpentem vectem qui est Samaël & super Leviathan serpentem tortuosum*, quæ est Lilith peccatrix. Et postea fiet illud: Psal. 82, 8. *Hereditabis inter omnes gentes*, quia dictum est ipsi: Jes. 54, 2. *Dilata locum tentorii tui*: Et sanctitas pervadet omnes terras & omnem locum immunditiei, sicut dicitur Jes. 30, 33. *Quia disposita ab heri est fovea, etiam ipsa Regi præparata est*: Et spatium Æn Soph, de quo dicitur Exod. 33, 21. *Ecce locus mecum*, mundabitur & sanctificabitur. Amen, quod ita fiat.

Cap. XXXVII.

Repetitio superiorum de ascensu 10. myriadum literarum post confractionem vasorum.

§. 1. Suprà diximus, quòd 10. illæ myriades literarum cujuslibet Sephiræ, quæ relictæ sunt in aëre, postquam confracta esset tota Sephirah, ascenderint in viscera Matris. Et omnis lux atque literæ, quæ debebant circumdare quodcunque vas, quod illam non poterat sustinere, descendit deorsum, donec per illam tandem Malchuth planè compressa factaque esset ut mola uterina; unde omnes literæ influentiæ ejus internæ exiverunt & ascenderunt in viscera Binæ unà cum literis fundamentalibus sui Vasis, nec non 10. suæ myriades.

§. 2. Præ nimio timore ergo diffissæ sunt Chochmah & Binah juxta longitudinem suam ob nimiam luminum multitudinem. Binah enim dabat illas

illas Patri; & Pater nec ipse illis prævalere volebat illasque mittebat intra Coronam: Sed nec Corona eas accipere volebat, quoniam intrà jam compactæ erant: Cùm ergo iterum descenderent juxta intentionem Intendentis intra Chochmam & Binam, hæ diffindebantur & de ipsis prodibant decidua.

§. 3. Postea Ænsoph innuebat Binæ, ut illas transmitteret intra Coronam è coronis ipsarum & in Sapientias & Intelligentias omnium 7. Sephirarum. Tollebat ergo de 70. myriadibus literarum 21. myriades, ut construeret Coronam, Sapientiam & Intelligentiam: Nam 21. sunt ter 7. ut ex illis construerentur tres Sephiroth. Decidebant ergo de Binah deorsum 49. myriades literarum septies septem sc. de luminibus internis è fragmentis vasorum; quæ divagabantur & deorsum volabant, ut quærerent vasa sua. Et distendebantur in Mundum Aziluth & non inveniebant illa: Atque sic descendebant de Mundo in Mundum, nec tamen inveniebant quietem pro vola pedum suorum, donec venirent ad extremos terminos Mundi Asiah. Et si quod absit! descendissent intra Mundum Asiah, fieri potuisset (sit fas ita dicere) ut adhæsissent fragmentis vasorum suorum, quibus jam prædominabantur cortices, ut illis fruerentur, & fieri potuisset, ut Mundus redierit in vacuum & Inane.

§. 4. Scito autem quòd motio ista, qua commota fuerunt interna septem postremarum suprà dictarum, nempe 49. myriades literarum sint typus exilii Ægyptiaci: Fieri enim debebat, ut illud duraret 400. annos, ut notum est. Et sic etiam factum esset, si quod absit! omnes illæ 7. Sephiroth descendissent per omnes 4. mundos אבי״ע (quilibet enim Mundus denotat 100. annos nempe quinos de 5. Benignitatibus constantes è decade, & quinos è 5. Severitatibus constantes è decade, unde 100.) atque tunc cortices prædominati essent quod absit! ut illis fruerentur & fortè adhuc quod absit! immersa essent non minus illa quam nos, & omnia oporteret converti in vacuum & inane. Et si quod absit! exilium illud attigisset numerum 400. annorum, nos & liberi nostri adhuc ibi serviremus.

> 49. myriades literarum typus exilii Ægyptiaci.
>
> Ex 4. mundis אבי״ע quilibet denotat 100. annos.

§. 5. Sed quid faciebat Æn Soph cùm videret, quòd etiam descenderent in Mundum Asiah? Innuebat τῷ Arich, ut conduplicaret medietatem suam inferiorem, i. e. sua נה״י intra medietatem suam superiorem, nimirum חג״ת i. e. crura in brachia. Cùm ergo viderent 7. illæ elevationem & conduplicationem istam, tunc applicabantur τῷ Arich, ut cum ipso ascenderent sursum: Cupiebant enim mundari & sanctificari, & non quod absit! adhærere fragmentis Vasorum. Et nihil habebant, cui inniterentur, nisi τὸν Arich suprà dictum, cui innuerat Æn Soph, ut ipsa elevaret sursum per crura sua.

> Descensus literarum in Mundum Asiah præpeditus.

Cap. XXXVIII.

Fundus mundi Asiah substratus fragmentis vasorum.

§. 1. Suprà diximus, quòd ista fragmenta descenderunt per 4. gradus אבי״ע & delapsa sunt usque ad fundum Asiah, de quo dicitur Gen. 39, 20. *quòd sit locus, quo vincti sunt ligati Regis usque ad revivificationem mortuorū.*

Omnia creata ex fragmentis vasorum.

§. 2. Et ex illis facta sunt 4. elementa, Ignis, Aer, Aqua, Terra, è quibus constant 4. gradus illi, Inanimatum, Vegetabile, Brutum & Loquens.

In omnibus creatis portio Lucis de fragmentis vasorum.

§. 3. Et scintillæ puritatis absorptæ manserunt intra 4. illas species: Et cùm res fierent corpora, guttæ absorptæ manebant intra illa; quoniam in illis fragmentis remanserat aliqua portio Lucis ad instar guttulorum & scintillarum. Cumque descenderent in Asiah, species illæ istas scintillas intra se recipiebant. Non aliter ac si Vas aliquod oleo plenum frangatur, ubi in superficie fragmentorum aliquantulum olei remanet ad instar guttularum.

Quis finis atque intentio operum Israelitarum.

§. 4. Et jam omnis restitutio nostra omneque opus præceptorum cò tendit, ut extrahamus pretiosum à viliori ad *consummandas transgressiones & finienda peccata* Dan. 9, 24. Et de hoc dicitur Jerem. 51, 44. *Et educam deglutitionem de ore ejus.*

Quis finis Benedictionum in mensa.

§. 5. Et scintillæ istæ reverà sunt animæ, quas restituit comedens meditatione Benedictionis, qua benedicit super iis, quibus utitur: Et hoc modo restituit scintillas animæ suæ & scintillas quæ pertinent ad animam patris sui.

Iniquitas intermittentis Benedictiones.

§. 6. Si quis autem id non fecerit & tamen cibo fruitur sine benedictione desuper facta, de illo dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quòd sit similis ei, juxta Prov. 28, 24. *qui spoliat patrē suum & matrē suam* scintillis animab. eorum adesse solitis: *Estq; socius viri corrumpentis.* Omne enim desiderium *viri corrumpentis* est rapere scintillas & recipere eas, nō vero reducere illas ad sanctitatē. Et talis est *socius ejus:* Et si non benedicit, corrumpit scintillas cibi sui, quæ reducuntur ad *virum corrumpentē:* Et talis est socius mercaturæ ejus. Et huc pertinet mysticum illud Deut. 8, 3. *Quia non in pane solo vivit homo, sed super omni egressione oris,* יהו״ה: Quæ est benedictio, quæ educit illas de impuritate ad Sanctitatē, seligitq; beneficio *oris* יהוה per māducationem 32. Elohim, qui sunt dentes. Et hæc oportet hominem meditari quandocunq; comedit, quòd id fieri debeat manducatione per 32. dentes, quæ sunt 32. Elohim, quorum fit mentio in Opere Creationis; Suntq; 32. Semitæ Sapientiæ, quæ proveniunt de virtute Aleph, quod est in Capite א״ין ד״ע, de qua dicemus suo loco. Forma autem hujus Aleph continet duo Jodin & inter ea Vav: Et quando descendit בוצינא דקרדינותא Lux de nigredine, quę sunt literę מצפץ coruscatio judicii de vestimēto, scinditur Vav illud quod inter Jodin, in duo à principio ad finem, separanturq; י״י ad ambo latera hoc modo א & ita dividuntur in figurā oris: Et de illis creantur 32. dentes hominis, Israelitæ præsertim, qui istum habent numerum. Et hoc est mysteriū molæ, quæ comminuit Man pro justis. Nam ibi in palatio

Ortus 32. Elohim ex litera Aleph sub hac forma א

32. dentes hominis unde.

אהבה amoris est mola hęc & molitura judicii, quę sunt literę מן de מנצפך quæ durissimæ sunt inter illas. Quoniam Mem est litera מות mortis; & Nun est litera נחש serpentis, imò & ipsa figuram serpentis habet, qui etiam ex ipso creatur. Mitigatio autem hæc fit beneficio dilectorum illorum qui sunt sancti illi, qui stabiliunt textum illum Deut. 6, 5. *Et diligas Dominum Deum tuum in toto corde tuo.* Virtute masticationis hominis Israëlitæ autem & per meditationem ejus elevantur illæ guttæ absorptæ illo cibo in locum sanctitatis, virtute animæ ejus. Et de hoc dicit textus Job. 20, 15. חיל בלע ויקאנו *facultatem deglutivit & evomet eam: de ventre ejus expellet eam Deus.* Hæc est sanctitas. Et in literis initialibus hujus loci invenitur Nomen unum de 72. quod est חבו cujus operatio est educere scintillas puritatis de manibus corticum & scintillas in vanum profusi seminis. Nempe si quis illud meditetur. Et mysterium ejus consistit in numero ejus, qui est 16. Et meditandum est bis nomen hoc, nempe bis 16. quæ sunt duæ medietates Aleph, fiuntque 32. dentes, qui in homine Briathico in cœlis illis tenuissimis; suntque duo ordines dentium qui in ore, superiore & inferiore; quoniam bis 16. efficit 32. dentes: Et vis ejus magna est admodum. Et ego Naphthali Autor hujus Libri meditor super hoc Nomine manè & vesperi in precibus octodenariis ad illa verba וקבצינו יחד מארבע כנפות Ubi literæ penultimæ hoc nomen producunt, unde Oratio hæc specifica est pro hoc Nomine, quod colligit scintillas נדחי *depulsorum populi Israël* Jes. 11, 12. Ubi vox נדחי per Gem. æquipollet Nomini 72. Et Sectione de Meditatione in precibus perspicuè exponam, quæ sint meditationes huc pertinentes & quid meditandum sit super benedictione rerum quibus utimur: præsertim si quis sit pœnitens, ut restituat quod perversum est, utque per illum reducantur scintillæ sanctæ in locum suum in partem animæ suæ. Unde Psalmista inquit Psal. 40, 9. *Et lex tua in medio viscerum meorum.* Quibus verbis innuitur, quòd David Rex super quo pax, virtute comestionis suæ atque meditationis ciborum tempore institutæ introduxerit illas guttulas, quæ sunt scintilla Legis, intra viscera sua. Et de hac meditatione dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, quòd duo renes Abrahami patris nostri super quo pax, scaturiverint Sapientiam virtute istarum guttarum, de quo alibi specialiùs. Et propterea dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Si quis deglutiat amarum, non satisfecit; quoniam opus est masticatione dentium, ut inde producantur istæ guttæ. Et nota quòd vox מרור æquipolleat voci מורת· Si ergo quis deglutiat illud, tunc מות sive mors manet integra, quod absit! unde opus est masticatione dentium. Et virtute hujus, Vav illud, quod est in medio Aleph τȣ̃ אין discinditur τὸ Tav vocis מורת in duo Resch, ut inde fiat מרור, imo & ipsa est Vav istud in voce מורת·

Literæ מנצפך

Numerus 16. dentium in literis initialibus allegati textus.

Duæ medietates τȣ̃ Aleph

Autoris meditatio in mensa.

Amari deglutitio vana; non item masticatio.

Gem. voc. מרור & מות

מרור ex מורת

Ortus 32. dentium.

Unde opus est masticatione 32. dentium provenientium de virtute Vav literæ Aleph ייו אין, quæ discissa est in duas vi Severitatum, quæ sunt Lux de nigredine: Unde Vav illud ipsum, quod etiam est Vav literæ מורת, scindit literam Tav vocis מורת in duo, nempe in duo Resch, & inde fit מרור: Unde opus est masticatione dentium, ut discindatur מרור, ut indigitetur non discisso illo ipsum relinqui integrum, cum tamen sit Tav vocis מות quæ est virtus partis alterius, juxta mysterium Tav in voce תמות Gen.2,17. & Ezech.9,4. *Signato Tav super frontes virorum.* Et scito quod hoc Vav etiam sit lancea, qua Pinchas occidit Simri, quoniam similis est lanceæ, & meditationi ejus atque nominibus pertinentibus ad operationem hanc ereptus sit à Simri & $\frac{m}{24}$ viris, qui collocati erant circa tentorium ejus pro illius custodia. Nun Vav in voce מות volitabat in aëre, ut intraret inter Mem & Tav, ut vox מות fieret integra ad faciendum consummationem quod absit! Pinchas autem stabat & sumebat illam בידו *manu sua* Num.25,7. Ne dicas בידו sed ביודו per Jod suum, quod est signum fœderis, quod ipsi datum erat. Propterea dicitur ibid.v.12. *Fœdus meum pax* עמי *cum Vav*, quod simile est lanceæ.

Litera Vav assimilata lanceæ.

Cap. XXXIX.

Character impressus Mundis אבי"ע.

§. 1. Fragmenta suprà dicta descenderunt quadruplici descensu in Mundos אבי"ע & impresserunt atque consignaverunt charactere suo in quolibet Mundo characterem septem Sephirarum. Unde in mundis בי"ע non occurrit nisi septenarius: Et tres primæ non semper ibi sunt, Nec est ibidem nisi ipsorum materia prima, quæ sunt vasa.

Fragmentorum descensus quare fuerit quadruplex.

§. 2. Quare autem descenderunt quadruplici hoc descensu tantum, nec ultra? Ratio est; quoniam vasa emanarunt de Nomine Tetragrammato Mundi Vestitus constante è 4. plenitudinibus ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן: Unde omnis Influentia redditur quadripartita sub mysterio anterioris & posterioris, dextri & sinistri. Unde in descensu eorum latus anterius cessit Mundo Aziluth; dextrum Mundo Briah, sinistrum Mundo Jezirah, posterius Mundo Asiah. Ratio alia est, quod aër primus quadratus est, & in quolibet angulo plenitudinem aliquam habet Nominis Tetragrammati. Superioris autem & inferioris notio ibi non datur, quoniam ipsa substantia ejus infrà est & suprà, quippe quæ Vestis est; unde descensus sunt 4. tantum, nec plus, nec minùs. Et quodlibet fragmentum est quadratum sub mysterio anterioris & posterioris, dextri & sinistri.

60. myriades fragmentorum unde.

§. 3. Ex quolibet autem Vase facta sunt 60. myriades fragmentorum: Et quodlibet fragmentum nomen habet proprium, quod operationes producit admirandas, sicut exponitur in Libro Sigilli R. Eliezeris de Garmeisa.

Et

Et ex eo prodeunt plurimæ turmæ Angelorum: Et postea prodeunt ex illis stellæ & Planetæ, & vortices, & puncta dominantia, quæ sunt capita stellarum, sub quibus multæ sunt stellæ: Numerus enim capitum omnium est 236. millies mille myriades, & ex illis prodeunt stellæ innumerabiles. Ortus Angelorum, stellarum & Planetarum.

§. 4. Et scito, quòd quælibet stella habeat Alphabetum per se, nomenq; unum, in ipsam dominium habet cum Angelis suis. Designatio autem numeri earum est plenitudo literarum משכן hoc modo: מם שין כף נון quæ plenitudo ipsis sine literis מִשְׁכָּן, quæ sunt radix, efficit 236. Textus autem, qui numerum istum indigitat, est iste Exod. 40,34. *Et gloria Domini replebat* המשכן *tabernaculum*, i.e. Si scire volueris magnitudinem gloriæ Domini, fac plenitudinem literarum משכן, quæ est influentia desuper prodiens, estque 236. Numerus 236. in voce משכן

§. 5. Quin etiam castra gloriæ Domini, quæ sunt castra Schechinæ, sunt 236. millies mille myriades, nec unquã descendunt infra hunc numerum. Et idem quoque valent voces רחב הכבר latitudo gloriæ, quæ est super throno, sicut exponitur in capitulis de Palatiis & in libro Mercavæ magnæ & parvæ, & in Libro Æstimatio Staturæ R. Iismaël, ubi latitudo æstimationis staturæ gloriæ est 236. millies millena millia myriadum milliarium. Quodlibet autem milliare est Nomen aliquod, sic enim vox פַּרְסָה per Gematriam æquipollet voci הַשֵּׁם cui etiam per Gematriam æquipollet משה, qui restituit nomina ad fulgorem admirandum: Atque idem numerus per Gematriam est in אל שדי. Et hoc est mysterium illius textus: Exod. 6,3. *Et apparui patribus in* אל שדי. Et quoniam anima ejus erat ex isto gradu, necesse erat, ut ipsi monstraretur gradus quidam celsior. Idem numerus in vocib9 רחב הכבר Gem. vocis פרסה & vocis השם vel משה vel אל ש״י

§. 6. Et sic omnis Influentia Mundi מל ברש extat sub mysterio 236. quoniam 231. portæ cum He ultimo Nominis בס producit 236. Quæ emittunt omnem influentiam in mundos, atque ex isto numero revera conficiuntur. Numeri 236. Fundamentum.

Cap. XL.

§. 1. Maxima pars corticum formata est in Mundo restituto è mysterio coctionis duorum testiculorum in fundamento τῦ Abba; quæ sunt Nezach, Hod in Fundamento Abba: Atque ibi excoquuntur lumina ista, nimirum 49. illæ myriades. Et septies septem istæ literæ de 7. luminibus internis fragmentorum vasalium, quibus etiam adhærebant multa judicia, opus habebant hâc coctione pro separandis judiciis; & hæc ceciderunt deorsum, & consociata sunt cum sociis suis, qui priùs deorsum deciderant tempore fragmentorum vasalium: Et constituerunt tres Mundos judiciorum & corticum versus lucem externam τῶν בי״ע quæ est quadratura & posterioratio. Et quamvis aliqua pars horum mysteriorum deinceps in Mundo Hattikkun pertineat Mysterium coctionis duorum ovorum. Necessitas ejus coctionis.

ad ſtructuram ז״א & Uxoris ejus; nihilominus & hic non debent omitti, ut & hac in Sectione oſtendatur, quomodo conſtructæ ſint turmæ impuritatis. Nec tamen poſtmodum à propoſito digrediar. Quod ſi enim res ita tractarem per ſaltus mixtos atque inordinatos, nemo iſtas intelligeret. Verùm enimverò in Mundo Aſiah uberiùs de illis dicam, & propterea alibi breviùs loquar. Nec mireris, quæ ſcribam de gutta duobusque teſticulis & coctione atque ſimilibus; Nam jam data nobis eſt licentia, ſicut apparet in Hiob, qui dicit cap.19,26. *Et in carne mea videbo Deum*: Et Magiſtri noſtri dixerunt: Lex loquitur phraſi humanâ.

Gutta commixta τῶ ז״א & Uxoris ej9. Exempla ſenſus myſtici in phraſibus Cabbaliſticis.

§. 2. Et ſcito, quòd omnes operationes, de quibus diximus & dicemus imposterum, ſint nomina operantia operationes diverſas ſecundùm gradus ſuos. Verbi gratia, quando dicitur gutta commixta τῶ ז״א & Uxoris ejus, qui ſunt ſub myſterio guttæ; Senſus myſticus iſte eſt, quòd literæ Nominum permixtæ ſint, nec ſociatæ ſuo ordine literæ cujuslibet Nominis, ſed omnia ſimul confuſa, ut nullum nomen per ſe cognoſci queat. Et cùm dicitur: Arich Anpin extendit manum ſuam dextram, & accepit guttam Seir & Uxoris ejus; ſenſus eſt iſte, quòd Nomen unum, quod in Cheſed τῶ Arich Anpin, acceperit illa nomina, & ordinaverit iſta 49. lumina confuſa, & immiſerit illa in cerebrum Abba, in cujus Cerebro eſt nomen aliquod magnum valde, & accipit nomina iſta, & ordinat ea, atque demittit ea ad inſtar medullæ ſpinalis, ubi ſcriptum eſt Nomen unum juxta longitudinem medullæ, ſicut apparet in Sohar ſectione Pekude in Hechaloth. Et cùm dicitur, quòd deſcenderint intra duos teſticulos fundamenti Abba; ſenſus eſt, quòd ibi ſint duo Nomina, quibus eſt facultas maturandi hæc Nomina, ut mitigentur & colligantur & ſeligantur, ut poſſint cognoſci ſingula per ſe: Usque ſeparentur דינין atque literæ, quibus non opus habent hæc Nomina. Nec veniat tibi in mentem cogitatio quædam corporalis, quod abſit! in myſteriis iſtis, ne puniaris, ſed cogites, quòd omnia Nomina atque literæ Lucis vivificantis omnes Mundos operantes operationes ſuas per Cheſed, Din vel Rachamim. Reſiduum refert id, quod adverſatur Nominibus Sanctitatis, nihilque operatur niſi malum quotidie.

In Cabbala cogitationes corporales locum non habent.

Cap. XLI.

Origo corticum & judiciorum. Origo Deorum alienorum.

§. 1. Senſus autẽ horum hic eſt, quòd deſcendentibus luminibus illis τῶ ז״א in fragmentis, quæ ſunt nomina, ex illis exorta ſit radix corticum & judiciorum, ſicut noſti. Ex illis nominibus corticum & judiciorum prodierunt nomina alia, & adhæſerunt nominibus Sanctitatis; Et hi ſunt Dii alieni, quorum applicatio tendit ad Elohim ſanctos.

§. 2. In

§. 2. In Sanctitate autem sunt 120. Elohim, quoniam 5. literæ struunt 120. domos: in impuritate autem sunt 121. juxta mysticum illud: Quicunque addit: diminuit; daturque in illis dextrum & sinistrum, juxta mysterium throni רם excelsi atque elevati: Huic autẽ in corticibus oppositus est fructus מַר amarus, cui per Gematriam æquipollet עמלק qui continet omnia judicia gravia: Atque etiam æquipollet voci ארם Syria, juxta mysticum illud: Quicunque addit, diminuit; Et hæc contermina est terræ Israël, & prima erit, quæ mundabitur tempore futuro. Quin & פלשתים per Gematriam æquipollent אלהים עם 10. sumpto.

Elohim Sanctitatis. Elohim Impuritatis. Eorum numerus in voce רם & מר Gem. vocis עמלק & מר, item ארם Gem. vocis פלשתים & אלהים

§. 3. Et isti 120. Elohim per Gematriam etiam æquipollent voci צל umbra, ubi nõ est metus ab Elohim Sanctitatis. Et inversum ejus est לץ derisor, quæ vox per Gematriam etiam æquipollet בגיהנם עם, quo denotatur, quòd omnis derisor decidat in Gehennam; talis enim accendit omnes ignes Gehennæ. Et in eo 7. sunt habitacula, quæ sunt rejectamentum atque cortices 49. myriadum literarum: qui sunt septies septem gradus, à quibus procedit omne mysterium numeri septenarii. His si addis 4. gradus impuritatis, qui super eis, fiunt 11. juxta illud: Omnis addens diminuit.

Gem. inter 120. Elohim & vocem צל & inversam לץ Gem. vocis לץ & בגיהנם 7 habitacula impuritatis.

§. 4. Nec mireris, quòd hactenus diximus de virtute Nominum corticum atque judiciorum, quamvis cortices nõdum existerent; Radix enim corticum jam aderat, in quo cortices in potentia erant. Et nisi peccasset Adam primus, cortices non prodiissent in actum. Quod si autem objicias: Si cortices nondum prodierunt in actum, quomodo peccavit homo primus, cum nondum esset figmentum malum in mundo? Resp. quòd corpus Serpentis fuerit creatio perfecta, sicut dicitur Jes. 45, 7. *Et creans malum*: Et creatum est tempore fractionis vasorũ de literis מנצפך durioribus, & de parte extantiore τοῦ Nun. Et cortex prius prodiit quàm medulla, quę est Sanctitas: sicut se habet fructus quidam, cujus cortex nucleum includit, qui tamen cùm hic comeditur, dispergitur foràs, ita ut assumatur fructus. Propterea dicitur Job. 27, 16. *Impius parabit, & justus induet.*

Quomodo malum in Mundo esse potuerit, corticibus nondum actu existentibus.

§. 5. Et judicia venientia à fragmentis vasorum inveniebant corpus serpentis paratum ut ea reciperet, postquam separata erant à זא virtute Excoctionis duorum ovorum Fundamenti Abba, & descenderant deorsum, nec invenerant quietem pro vola pedis sui, donec existeret Serpens, qui est ille, de quo dicitur Gen. 3, 15. *Ipsum conteret tibi caput*: Atque ille magis erat idoneus ad recipiendum illa judicia, sicut alibi dicam, juvante Deo.

Corpus Serpentis judiciorum receptaculum.

§. 6. Sic autem intelligenda sunt ista: quòd omnes res divinæ sint, sive spirituales sint sive corporales; Omnes enim factæ sunt per 231. portas memoratas in textu Libri Jezirah, quas ego ordine recensui Sectione prima hujus Libri; Et hæc sunt 21. Alphabeta excepto אל בם ex quibus Lex est composita.

Origo omnium rerum.

§. 7. Li-

Literarum distributio triplex in Chesed, Din ve Rachmim.

§. 7. Literæ autem dividuntur in 3. species, nimirum 12. simplices, quæ sunt הוזחטילנסעצק: Et 7. duplices, quæ sunt בגדכפרת, tres reliquæ sunt literæ אמש: Et dividuntur in tria genera, nempe Chesed, Din & Rachmim; benignitas, judicium & miseratio. Literæ autem מנצפך judicium denotant omnium gravissimum, inter quos tamen Nun longum omnes puritate præcellit, & ex illo factus est serpens, sicut diximus; Et hæc ipsa litera figuram habet serpentis, atque sic Serpens quoque durissimum denotat judicium inter omnes bestias. Et literæ מנצפך sunt protensio 5. Severitatum, & radix earum in Sohar vocatur בוצינא דקרדי נותא efficiuntque numero suo פך 280. cui æquipollet Nomen סנדלפון qui est Angelus יער seu sylvæ mundi Asiah, quoniam maxima pars ejus sunt *arbores steriles*, Jes. 41, 19. potiùs quàm arbores fructiferæ; quoniam malum ibi prædominatur primo. Porrò hunc numerum quoque habet עיר urbs Sancta, quæ est sandalium ejus. Atque id indigitatur in textu Cant. 5. 1. *Comedi favum meum cum melle meo*, sicut loco suo exponam.

Literarum מנצפך descriptio, ortus & Gematria.

Cap. XLII.

Judiciorum receptaculum corpus Serpentis.

§. 1. Serpens iste factus est de aculeo Nun hujus finalis, sicut exponetur in Mundo Asiah. Et quoniam istæ virtutes judiciorum, quæ adhærebant τῷ Seir & Uxori ejus, desiderabant purificari & sanctificari, & quia separabantur & præcipitabantur deorsum, nec inveniebant gratiam in oculis τοῦ Arich, ut restituerentur, quoniam amara erant valde, ideò non inveniebant requiem, nisi in Serpente hoc, qui revera domus atque vas eorum erat, cum antea non reperirent receptaculum.

Serpentis zelotypia erga Adamum ejusque effectus.

§. 2. Cùm ergo judicia ista requiescerent in Serpente, zelus istum agitabat erga Adamum propter Chavam, unde in illam immittebat impuritatem menstrui. Postea offerebat isti, ut ederet de fructu; & cùm ipsa videret, quòd lapsa esset in rete concupiscentiæ pravæ, quærebat etiam labefactare Adamum, dabatque ipsi, & edebat, sicut dicitur Gen. 3, 6. *Et dedit etiam viro suo secum & comedit*. Et postquam comedisset inscius, deinde iterum comedebat sciens, quia statim in eo dominabatur prava concupiscentia.

Comestionis de fructu consequens.

§. 3. Et postquam comederat 5. istas Severitates, quæ mitigatæ fuerant per 5. Benignitates; illæ sese iterum corroborabant: Et postquam fructus intrasset in ventrem ejus, statim oriebatur in eo prava concupiscentia.

Pravæ concupiscentiæ subjectum & origo, item effectus.

§. 4. Et hæc comestio pertigit quoque ad omne vivum, & omnia cadebant in rete ejus præter unicam avem, quæ vocatur חול sicut scriptum est Job. 29, 18. *Et sicut* חול *phœnix multiplicabo dies*. Et hoc fuit initium pravæ concupiscentiæ in mundo ipso actu. Et ex hoc facti sunt cortices & pars adversa. Hactenus enim judicia & cortices non erant ipso actu, sed in potentia remota admodum atque occultæ adeò, ut neutiquam possent videri. Deinceps autem crassiora facta sunt judicia & cortices prodierunt in actum & adversi

sunt

ſunt Sanctitati, ſicut ait textus Gen. 3, 15. *Illud conteret tibi caput, & tu comminues ipſi calcaneum.* Senſus eſt: Enata lite in mundo cortex aliquid aſſugere volebat de Sanctitate, ſed non prævalebat niſi calcaneo Sanctitatis juxta myſterium cognitionis immundæ, ex phraſi Gen. 4, 1. *Et Adam cognovit Chavah uxorem ſuam*; quod eſt myſterium corticis נוגה quòd nempe Adam primus concubuit cum uxore ſua menſtruata, atque diebus profeſtis corrupitque calcaneum hunc, qui antea erat tunica אור lucis & ſepimentum & velum diſtinguens atque veſtis Sanctitatis. Et Adam primus perrumpebat veſtimentum hoc, & de eo dicitur Eccleſ 10, 8. *Qui perrumpit ſepem, illum mordebit ſerpens.* Iſte enim cupit benevolè agere cum Iſraële, & (ex parte Sanctitatis) vocatur bilanx juſtitiæ, ſi fortè poſſit ſervari per Sanctitatem. Poſtquam autem corruptus eſt, vocatur *bilanx doli*, & de eo dicitur Hoſ. 12, 8. *In manu* כנען *mercatoris trutina doli opprimere dilexit*, id eſt, cùm cortex eidem ſe applicuiſſet, & ipſa eſſet in manu Canaan opprimente omnes animas venientes deorſum, ſicut in Sohar dicitur Sectione Miſchpatim: Non ſine cauſa dixit Schlomo Rex, ſuper quo pax! Eccleſ. 4, 1. *Vidi lacrymas oppreſſorum, & non erat illis conſolator, & de manu opprimentium eos viribus, &c.* Nam poſt nodum vi eripiunt animas ab eo juxta myſticum illud Exod. 21, 8. *Non deſponſavit eam, & redimere faciet eam populo alieno: Non dominabitur ad vẽdendum eam, cùm ſpreverit eam*; Et de parte Exteriorum idem vocatur tunica עוֹר pellis, quæ ſunt רָע nempe Arbor ſcientiæ boni ורע & mali, de qua præceperat illi Deus, ne comederet ab ea, nec commiſceret bonum cum malo. Nam omnis comeſtio ſcorias profert ſuperfluas. Et ante peccatum hominis bonũ conſiſtebat per ſe ſolum, atq; ſic & malum in Mundis ברָע per אִנ qui ſeligebat cibum è rejectamentis: Ipſe autem homo commiſcebat illa. Ideò neceſſaria eſt per myſterium mortis ſelectio alia nova.

Bilanx juſtitiæ.

Bilanx doli.

Ante peccati introductionem ſtatus boni atque mali.

§. 5. Literæ autem רָע malum, deſignant voces ראשׁ עֲקֵב: E in hoc peccavit עֵר primogenitus Jehuda, cui nomen erat, עֵר quod eſt עקב ראשׁ ad denotandum quòd calcaneus Sanctitatis prædominaretur capiti corticis ad eximendam deglutitionem oris ejus, ſicut ſcriptum eſt Pſalm. 74, 13. *Confregiſti capita draconum in aquis*: quæ ſunt guttæ benignitatis abſorptæ in capite corticum, qui vocantur תנִּינם defectivè, ad oſtendendum, quòd caput corticis hujus illud ſit, de quo dicit R. Schimeon Jochaides Sectione Bo ſuper ipſo textu, ubi inquit, quòd iſti תנִּינם habeant foramen in capite ſuo ad denotandum receptaculum, quod habent in capite ſuo ad hauriendam influentiam de calcaneo Sanctitatis. ער autem primogenitus Jehudæ ſic non faciebat, ſed perdebat in terra, & corroborabat cortices, dum effunderet influentiam fœderis ſancti in terram in manus corticum atque efficiebat, ut caput corticum prædominaretur calcaneo Sanctitatis: Ex quo fiebat, ut עֵר verteretur in רָע eumque occideret Dominus, quoniam dominari fecerat arborem mortis; applicuerat enim ſe morti.

Notarikon vocis רע & ראשׁ עקב

Inverſio vocis רע & ער.

Modus seductionis Chavæ.

§. 6. Et serpens mulier fornicatrix seducebat & decipiebat Chavam beneficio corticis נוגה quæ quidem & ipsa est Sanctitas atque desiderat Benignitatem exhibere Israëli. Ipsa ergo accipiebat benignitates easque furabatur à copula sancta; quoniam ipsa quoque comprehensa est in Sanctitate atque cum Schechina ascendit sursum: Deinceps autē istas benignitates dabat cortici pro mitigando illo. Et hoc est mysterium illius textus Prov. 9, 17. *Aquæ furto sublatæ dulcescunt.* Atque ita beneficio נוגה fulgoris, cortices atque Serpens seducebant Chavam. Sed de his satis.

Corruptela omnium ex copula Adami primi cū Chava immunda.

§. 7. Omnia autem hæc sic corrupta sunt per copulam Adami primi cum Chava in menstruo ejus, quæ est immunditia semenque impurum Serpentis congressi cum Chava, antequam cum ipsa congrederetur Adam. Est autem regnum terræ, si ita dicere licet, sicut regnum firmamenti. Sed sapienti satis.

5. Severitates quid sint.

Sedens Adamus per 130. annos in flumine Gichon.

§. 8. Jam ergo tibi patet, quòd propter peccatum Adami primi facta sint omnia suprà dicta. Scito autem, quòd 5. Severitates sint 5. Tetragrammata cum punctatione Elohim, quæ efficiunt 130. Hinc Adam 130. annos sedebat in flumine Gichon ad collum usque juxta numerum istarum 5. Severitatum, quas vitiaverat: Quæ tamen nihilominus non restituebantur, prout decuisset. Nam Lilith impia cum videret magnitudinem corruptionis ejus, confortabatur in corticibus suis veniebatque super Adamum ipso invito, cumque ipso calefacta ex illo generabat multos dæmones, spiritus & stryges: Hinc illa 130. non restituebantur modo debito. Hujus ergo intuitu nos dicimus precationem illam ויהי נועם quolibet Sabbato exeunte, in quo sunt 130. voces cum textu, quem repetit nuncius Ecclesiæ. Nam Sabbathum evertit omnes Severitates judiciorum, de quibus cōpositus est Psalmus 92, 1: *Canticum pro die Sabbati*, qui cùm dicitur: *Dispergentur omnes operatores iniquitatis. Nam ecce inimici tui Domine peribunt.* ibid. v. 10. Exeunte autem Sabbato confortantur judicia de novo, & illo tempore impii revertuntur in Gehennam: Ideoque dicunt Canticum malorum occursuum, ut in fugam convertantur judicia atque mitigentur per mysterium orationis ויהי נועם unde mitigatio Matris supernæ.

Precatio ויהי נועם

Sabbathi celebrati & exeuntis diversi effectus.

Gem. קל & עין

Vitium in duobus oculis τῦ Seir unde

§. 10. Porrò scias, quòd קל 130. æquipolleat τῷ עין secundùm numerum 5. Tetragrammatorum Geburathicorum, quæ vitiata sunt. Sunt tamen etiam 5. Tetragrammata Chasadica, quæ etiam efficiunt 130. juxta numerum עין. Atque hi sunt duo oculi τῦ Seir; Unde vitium perrexit usque ad duos oculos: 5. erga 5. unde vitiatis 5. Severitatibus etiam vitiantur 5. Benignitates, ut vires ipsis non essent ad mitigandas eas. Unde Scriptura dicit Gen. 38, 7. *Et fuit* ער *primogenitus Jehudæ* רע *malus in oculis Domini.* Nempe רע *malum fuit in* duobus *oculis* ejus, qui sunt 5. Benignitates & 5. Severitates suprà dictæ.

Vitii ejus finis.

§. 11. Tempore autem liberationis *erunt oculi ejus sicut columbarum ad excursus aquarum loti lacte.* Cant. 5, 12. Omnes enim benignitates sicut lac,

quod

quod nota, quæ est mitigatio, quæ sanguinem convertit in lac. Sed satis intelligenti.

§. 12. Atque jam expositum tibi est, quomodo extiterit concupiscentia prava atque cortices per Adamum primum. Atque hic est modus unus phraseos, qua loquitur Lex; eodemque se modo habent omnia membra corporea in Lege descripta.

Cap. XLIII.

§. 1. Jamque amice, qui contemplaturus es libros istos, viam tibi aperiam rectam, magnamque tradam regulam circa peccatum Adami primi, quâ valdè opus est pro scintillis puritatis. Quamvis ex parte saltem hac Sectione ista sim traditurus, latiori diductione ad alia loca reservatâ, cum nempe venero ad Commentarium de peccato Adami primi per se.

§. 2. Jam ergo notum est intelligentibus, quòd Adam primus vitiaverit omnes Mundos, unde omnes Sanctitatis scintillas ab ipso decidere oportebat; quæ deinde miscebantur per omnes 4. ventos mundi, & singuli de 70. Principibus populorum capiebant portionem suam. Istæ autem scintillæ medium facultatemque non habent aliam hinc iterum exeundi, nisi Israëlitas, qui servant præcepta, funduntque preces, & per preces suas illas elevant sub mysterio aquarum fœmininarum; atque tunc secernunt omnes. Scintillarum corruptela, dispersio, & elevatio.

§. 3. Eodem modo etiam fit in mundo venturo post obitum Justi ex hoc mundo; non enim datur justus in Israël, qui non transeat intretque in Gehennam, quamvis illam non sit meritus; Gehenna enim circundat Sanctitatem hortumque Eden, atque talis hâc viâ istum adire cogitur. Hoc autem efficit transitus ejus per Gehennam, ut inde educat virtute operum suorum impium aliquem de Iisraëlitis ibi existentibus veste carentem; atque ipse talem recipit sub vestem palliumque suum. Et hoc etiam faciunt justi in vita sua in mundo hoc: Exulant enim penes gentes, ut istas scintillas educant. Et hoc est mysticum illud Scripturæ Ecclef. 8, 9. *Tempus, quô dominatus est homo in hominem in malum sibi.* Gentes enim dominantur super Israëlitas, ut hi educant de manu illarum istas scintillas; atque hæ ipsæ sunt, quæ vitam dant cortici, quoniam cortices mortui sunt. Atque hoc est mysterium illud, quod impii in vita sua vocantur mortui, quoniam ipsis non est Neschamah sancta de Fundamento, quod vocatur vita Mundorum; duos intellige mundos, istum nempe & venturum: sed Nephesch tantùm habent de cortice, qui vocatur mors atque umbra mortis: Unde tantùm per istas scintillas vivi sunt. Et hæc est causa, quod cortices appetitum atque desiderium habeant prehendendi animas, & ipsas seducendi ad peccata: quoniam ipsis non est vita, nisi per peccata nostra; tunc enim facultatem habent abripiendi animas puras & sanctas, Scintillarum liberatio futura ex Gehenna, ut & hujus temporis.

unde vitam habent. Hinc magna est pœna impii, qui emori facit sanctitatem, eò quod illam tradat in manum mortis atque corticis, & corticem vivificat.

Exiliū Schechinæ ejusq; commodum in Israelitas redundans.

§. 4. Sed Israëlitæ etiam opus habent exiliô Schechinæ per omnes 70. linguas, ubi sunt scintillæ Sanctitatis de anima Adami primi prolapsæ inter cortices 70 linguarum; quibus non est facultas inde regrediendi, nisi misericordia ejus, qui benedictus sit! exulare nobiscum jussisset Schechinam: Atque ista colligit illas animas ad se sub mysterio aquarum fœmininarum beneficiô 10. occisorum ab imperio. Atq; illa per istos recipit has scintillas juxta mysticum illud Thren. 3, 22. *Magna est fides tua*; quæ est Malchuth, quæ vocatur אמונה fides. Ista fit magna & grandis, juxta illud: Urbs Jerusalem plena est animarum totius Iisraël mortuorum & viventium.

Schechinæ accessus ad animam.

§. 5. Et quando perfecta est maturatio copulæ, tùm DEUS, qui benedictus sit! animam hanc vel illam in mundum hunc demittit. Et quando completa est portio scintillarum, quam illa debet elevare; tunc Schechina venit ad animam, ut illam recipiat è Mundo, eique det gradus Nephesch, Ruach, Neschamah, Chajah, Jechidah, in perfectione, ut per istos elevatio sit perfecta, purusque locus spatii, ubi steterant scintillæ ejus: Et per illas efficit copulam perpetuam. Atque ista sufficiant pro contemplante, ne fortè erroneè cogitet, quod anima scintillarum statim de loco impuro deorsum in Iisraëlitam veniat; quod minimè credatur! Schechinah enim, quę in exilio est, accipit illam animam & scintillas sub mysterio aquarum fœmininarum ad copulam cum Seir: Et deinceps Schechinah eam deorsum mittit in exilium in istum vel illum Israëlitam per illud spatium, in quo ipsa est: & quando finita erit collectio ista exiliorum ex omnibus 70. corticibus, ut pedes pertingant ad pedes, tunc locum habebit illud Jes. 25, 8. *Absorpsit mortem in æternum*: sicut dicitur in Sohar Sect. Pecude. Atque sic intelliges, quomodo peccatum Adami primi causatum sit omnia exilia usque ad dies Messiæ.

Quæ ratio exiliorum Iisraëliticorum.

§. 6. Et sic etiam intelliges, quare Israëlitas oportuerit esse in exilio Ægyptiorum & Medorum, & similibus, & quare ista 4. notentur præ cæteris, cùm tamen exulaverint per omnes 70. linguas; & quare non fiat mentio nisi horum 4. tantum; & quare in istis 4. exularint omnes Israëlitæ, cùm sufficiat, si in cæteris 70. linguis unus tantum Israëlita exulet, idque reputetur, ac si omnis Israël ibi exulasset. Res autem ita se habet, sicut principium & fundamentum Sanctitatis sunt 4. fluvii, qui sunt 4. literæ Tetragrammati, ita horum respectu Israëlitæ exulârunt penes 4. fluvios prodeuntes de cortice; atque isti comprehendunt omnia. Et dum exularunt animæ, fundamentum omnium scintillarum animarū abierunt ad 4. illos fluvios prodeuntes de cortice. Unde omnes Iisraëlitas oportuit exulare in 4. illis. Nam quantum ad notiones omnium & singulorum hominum, una sanè notio respicit radicem ejus; atque tunc ille Judæus ibidem exulat, quoniam ab illa radice provenit;

Quatuor animalia immunda.

Et notio animæ illius est, ut exinde educatur. Et ex hoc intelliges cætera omnia. Atque ex hac etiam causa primum exularunt in Ægypto, qui est primus 4. fluviorum, quoniam est exilium capitis. Et socia ipsi est Babel, de qua dicitur Dan. 2, 38. *Tu es caput ipsius de auro.* Talis enim est exilii ordo, ut Sanctitas ingredi incipiat in capite, abeatque deorsum usque ad pedes. Et cùm sic ingressa ibi est Schechinah ad pedes usque, tunc maxima est potentia exterioribus; erit enim sicut fluvius arctus: Atque mox veniet lux redemtionis Jes. 59, 20. *Venietque in Zion Redemtor.* Intensio enim exilii est causa redemtionis. Expurgatis ergo planè pedibus locum habebit illud Jes. 25, 8. *Absorpsit mortem in æternum.*

§. 7. In exilio Græcorum autem & Edomitarum non exularunt omnes Jisraëlitæ, quoniam decem tribus primùm exularunt in Assyria. Et ratio est quod notiones scintillarum illarum, quæ in Græcia & Edom, sint isti tribus &c. Et hæc quilibet prudens per se intelliget.

§. 8. Ecce autem omnium redemtionum tempore liberatio non fuit perfecta; quoniam relictæ sunt scintillæ parvæ, quibus admodum prævaluit manus corticum, ita ut non potuerint secerni, nisi longô tempore, unde non opus fuit, ut Israëlitæ ibi retardarentur, sed exiverunt ab illo exilio. Non tamen obstat hæc ratio, quin redire quis possit in locum illum, quoniam adhuc ulteriùs opus est, ut ibi exulet talis homo, qui venit de radice illarum scintillarum ibidem relictarum, nec adhuc eductarum. Adhuc enim relictæ sunt scintillæ minutæ, partim ex Babel, partim ex Media, Græcia, locisque similibus, quæ non perfectè potuerunt secerni. Nihilominus tamen omnes liberationes, quibus redemti sunt Israelitæ, vocantur redemtio propter fundamentum, quamvis non sint redemptio perfecta. Redemtio tamen Ægyptiaca perfecta erat redemtio: Et hoc est mysticum illud, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, super textum illum: Spoliaverunt Ægyptios, quod fecerint illam regionem sicut fossam profundam, in qua nulli ampliùs pisces. Non enim relicta est ibi ulla Sanctitatis scintilla, & redemtio Schechinæ fuit perfecta, quæ in nulla alia redemtione invenitur. Et hæc est causa, quare mentio fiat exitus ex Ægypto præ omnibus reliquis redemtionibus hactenus ante redemtionem postremam factis. Et fundamentum in eo consistit, quod in reliquis terris adhuc relictæ sint scintillæ minutæ adhuc colligendæ; in Ægypto autem non ulla remansit Sanctitatis scintilla, & redemtio Schechinæ ex illo cortice perfecta fuit; quòd ita se non habet in ulla redemtione alia.

Exulantium Israelitarum nulla redemtio perfecta.

Excepta Ægyptiaca.

§. 9. Futurô autem tempore cùm redemtio universalis fiet in toto mundo, redemtio Ægyptiaca erit quasi accessorium quid, & redemtio ultima ipsum fundamentum. Et propterea dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ in tractatu Berachoth cap. 1. A quo tempore? Didicimus. Dixit Ben

Redemtio universalis futura omnium perfectissima.

Soma ad sapientes: Fietne mentio exitus ex Ægypto in diebus Messiæ? Atqui jam dictum est: *Ecce veniunt dies, dicit Dominus, & non dicent ampliùs, Vivit Dominus, qui ascendere facit filios Israel ex Ægypto;* Sed vivit Dominus, qui ascendere fecit, & reduxit domum Israël de terra aquilonari & de omnibus terris, in quas propulsi sunt? Responderunt ipsi: Non planè evelletur exitus ex Ægypto de loco suo, sed regnum illud fiet res principalis & fundamentalis, exitus vero ex Ægypto accessorium ejus. Liberatio ergo ex Ægypto post se tamen habuit aliqualem defectum, quia scil. in omnibus reliquis terris adhuc fuerunt scintillæ: Futuro autem tempore redemptio erit universalis, postquam nullus erit defectus; ipsa enim continebit collectionem scintillarum è toto mundo. * Atque sic intelliges mysterium illud magnum de exiliis, quare nempe Israelitas oportuerit exulare per omnes 4. ventos mundi. Et sicut dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ Israelitas exulare in omnibus 70. linguis: Dum enim Judæus unicus exulat in hoc vel illo populo singulatim, idem est ac si in ipso vel alia natione totus Israël exularet: Atque hoc fit pro ratione scintillarum animæ ejus, quæ ibi ab ipsa sunt colligendæ.

Exilium unius Israelitæ exilium omnium.

§. 10. Atque hinc patet, quod omnes 70. populi dominati sunt super Israel, atque hi ibi exularunt. Et hoc est mysticum illius textus Exod. 14, 13. *Quia sicut videtis Ægyptios hodie, non ampliùs videbitis eos in æternum.* Et quare prohibitus est descensus in Ægyptum præ omnibus terris extra terram Israel? Mysterium in eo latet, quòd ibi nihil omnino sit relictum, & in exilio Ægypti omnia sint collecta, non remanentibus ullis reliquiis; unde non licuit redire illuc. Quin & הערב רב intermixta plebs multa, qui fuerunt filii illorum proselytorum, quos ad Judaismum converterat Joseph, quique non erant defecati sicut decebat, & illos, inquam, secum sumpsit Moses Magister noster super quo pax, quòd non accidit in cæteris terris: Et quia dum populus Israel exulat, iste secum affert sanctitatem illamque eò introducit; unde ipsum oportet colligere scintillas illuc delapsas, quæ fuerunt membra animæ Adami primi, quæ priùs continuit omnes animas filiorum Israël: Hinc qui rediisset in Ægyptum, causatus esset exilium Schechinæ frustrà, & vivificasset exteriores postquam jam fuerunt mortui.

Exilium Israelitarum in singulis 70. linguis.

Cur descensus Israelitarum in Ægyptum fuerit prohibitus?

§. 11. Verùm enim verò ex hac ratione tamen videbis, quòd nullum fuerit exilium è memoratis, in quo ipsis non fuerit excellentia quædam insignis. Cùm enim exularent in Ægypto, dominabantur in toto mundo; quia Schechinah ibi exulabat, & Fundamentum vitæ suæ omnes populi exinde attrahebant, unde reliquæ terræ eorum erant accessorium: Hinc illud Gen. 41, 54. *quòd fames erat in reliquis terris, in terra Ægypti autem abundantia erat magna:* Cùm ergo Israel exiret ex Ægypto, regnum manebat humile. Et cùm exilium est in reliquis terris, istæ hinc aliquid assugunt. Futuro

Israelitarum exulantium prærogativa præ populis, apud quos exulant.

Tempore u-

turo

turo autem tempore cùm redemptio erit universalis, nec ullum ampliùs exilium, tunc nullus cortex aliquam habebit affluctionem, & vita ab illis penitus tolletur, & tunc locum habebit illud Jes. 25, 8. *Absorpsit mortem in æternum*, quæ est destructio partis adversæ. Sic quoque in Ægypto cùm surgeret Rex novus & innovarentur decreta ejus, tunc veniebat Redemptor in Zion &c. Non autem dico, quòd servitus causetur redemptionem, sed quòd signum sit redemptionis, sicut futurũ est tempore venturo, juxta illud Magistrorum nostrorũ bonæ memoriæ. Durante primâ visitatio secunda accelerat: & tunc venit Messias citra cognitionem tali tempore, dum agnitionem suam ab ipso avertunt dicentes: Redi, nec veni, ob multitudinem angustiarum. Quæ nota. Et de mysterio colligendarum scintillarum dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Filius David non venit, donec consummatæ sunt omnes animæ, quæ in corpore Adami primi. Sicut etiam dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ ad textum illum: *Ubi eras, dum ego fundarem terram?* Inde doceri, quòd omnes animæ dependerint ab Adamo primo, aliis pendentibus in capillo ejus, in naso aliis, &c. Quamvis רש״י bonæ memoriæ exponat dari conclave, cui sit nomen גוף quod pertinet ad 70. modos exponendi legem. In se tamen est mysterium animarum, quæ pependerunt in Adamo primo, atque delapsæ sunt in manus corticis. Est autem in manu Sancti illius qui benedictus sit, accelerare redemptionem, sicut dicitur Jes. 60, 22. *Parvus erit in mille, & pusillus in gentem fortem. Ego Dominus fidelis retribuere mercedem in tempore suo accelerare faciam illud*; nempe dum 6. creabit infantes in ventre uno. Unde dixit R. Jochanan. Si digni sunt; locum habet, *Accelerabo illud*: Sin minùs, locum habet, *In tempore suo*. Et hoc est mysterium illius textus Exod. 1, 7. *Et fructificarunt, & multiplicati sunt & roborati sunt valde valde*: Ita ut quasi saltum faceret Sanctus ille qui benedictus sit, ut accelerarct finem 400. annorum post 210. annos. Et hoc est mysterium illud in Midrasch איכה quòd Sanctus ille qui benedictus sit ambulaverit cum Abraham Patre nostro super quo pax vias longas & breves, & Sapiens ita intelliget quòd longæ denotent *In tempore suo* & breves *Accelerare faciam illud* ad placandum & consolandum Abraham Patrem nostrum super quo pax, quamvis quoad literam Abrahamo in hoc non sit solatium. Sed de his satis.

Universalis liberationis cessatura omnis utilitas pro corticibus.

Exilium ac servitus signum redemtionis, non causa.

Cur adventus Messiæ nondum appareat?

Cap. XLIV.

§. 1. Tehiru sive Splendor ille erat quasi ager, & 10. puncta Mundi Tohu illuc erant consita: Et sicuti quodlibet granum tritici per se progerminat juxta vires suas. Ita puncta Mundi Tohu progerminabant singula pro viribus suis. Et quandocunque granum aliquod tritici permanet in loco suo, tum non provenit ad statum germinationis & restitutionis, sed perditio est

10. puncta Mundi Tohu in Tehiru.

Eorum punctorum fractura, ejusque conſequens. Quatuor Mundorum אבי״ע origo.

eſt illa germinatio, abſumiturque & veteraſcit in terra. Ita ſe res habet cum illis punctis; Dum adhuc erant in ſtatu ſuo, non perveniebant ad poſſibilitatem conformationis perſonarum, donec frangerentur. Nec etiam in Mundo Tohu ſunt 4. Mundi אבי״ע. Poſtquam autem confracta ſunt puncta hæc & ſelectus eſt cibus à rejectamentis, atque ſimila è furfure, tunc fiebant 4 mundi אבי״ע, non aliter atque in tritico; dum adhuc integrum eſt, nec immutatum, tunc permiſcentur ſimilago & furfures: Poſtquam autem molitur triticum, ſimilago ſeparatur à furfuribus. Sic & puncta hæc.

Anterius & poſterius, dextrum & ſiniſtrum in Mundis, quatuor.

§. 2. Atque deinde accedente ſeparatione accuratiore è ſubtiliori & puriori, facta è Aziluth, quæ vocatur anterius, provenitque è Luce Jod in Tetragrammato. Ex eo quod deinde purius erat & ſelectius præ cæteris ſpeciebus inferioribus, facta eſt Briah, atque illa vocatur dextrum, provenitque de luce He primi in Tetragrammato. Quod deinde purius erat & ſubtilius inferioribus, Jezirah extitit, quæ vocatur ſiniſtrum, provenique de Vau Tetragrammati. Denique quod craſſius erat, & pars judicialis præ tribus ſociis ſuperioribus, factum eſt Aſiah, quæ vocatur poſterius, provenitque de lumine He poſtremi in Tetragrammato.

§. 3. Et omnis quadratura vocatur poſterioratio, & denominatur phraſi percutiendi: quoniam literæ colliſæ & percuſſæ intra ſe invicem multiplicantur, & ſcintillas emittunt de grege ſociorum ſuorum ſub myſterio percuſſionis petræ, ſuper qua puniebatur Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax. Nam סלע petra per Gem. eſt עץ arbor ſcientiæ boni & mali, ubi bonum ſunt Severitates & malum ſunt cortices. Et vox סלע æquipollet nomini Tetragrammato in literis ſuis multiplicatis & ſecum invicem quadratis binis ſemper paribus hoc modo. Decies ה facit 50: quinquies Jod facit 50: ſexies ה facit 30: quinquies ו facit 30. Unde 160.

§. 4. Et notum eſt, quòd Lex ſit bonum & cortices ſint malum, aquæ malæ & amaræ, & aquæ maledictæ includenteſque & circumdantes bonum, ne prodeant foràs guttæ de puteo legis, juxta myſterium guttorum ſanguinis, quæ ſunt judicium grave & occultum valde, ut Iſraelitæ non aſſequantur myſteria.

Cap. XLV.

§. 1. Bonum eſt poſterius reſpectu mali in Mundo Tohu: Atque ſic etiam res ſe habet in Mundo Tikun, ſicut dicam poſtea. Id demonſtrare poſſumus per ſimile, quod ſuprà adduxi, quòd nempe privatio prior ſit exiſtentia.

§. 2. Erat autem intentio Benedicti bonum creare atque malum in mun-

mundo: Et radix corticum erat à Vasis confractis; Ab iis facta sunt judicia, & à judiciis facti sunt cortices, atque inibi est radix mali.

§. 3. Radix autem boni ex illa luce est, quæ intra Vasa confracta fuit, ad instar guttarum adhærentium lateribus Vasis.

§. 4. Et si Sanctus ille qui benedictus sit, non creasset mundos & iterum destruxisset eos, non potuisset esse aliquid mali in mundo, sed omnia fuissent bona. Et notum est, quòd à malo agnoscatur bonum, atque pariter non fuisset fructificatio & multiplicatio in mundo, sicut dicunt Sapientes nostri bonæ memoriæ in Tractatu Joma: Si concupiscentia prava captivaretur per triduum in foramine Abyssi magnæ, non inveniretur pro ægroto ovum unius diei. Quoniam appetitus nullam de se præberet influentiam, cùm tamen dictum sit Jes. 45, 18. *Non inanem creavit illam, sed ut habitaretur, formavit illam.* Quia & tempore venturo vocabitur Laban, eò quòd dealbabitur ab impuritate sua & redibit ad dominium Israel, & orabunt Dominum, ut det ipsis appetitum concupiscentiæ pravæ ad generandum liberos, sicut invenimus in Midrasch Neelam Sectione Toledos in textum Gen. 25, 21. *Et rogavit Jizchak Dominum propter uxorem suam.*

§. 5. Et quanquam cortices non prodierunt de potentia in actum ante peccatum Adami primi; nihilominus in potentia tenui & occulta admodum erat radix mali corticum à Vasis confractis & opus erat creatione, juxta mysticum illud Jes. 45, 7. *Faciens pacem & creans malum.* Atque sic istæ quæstiones occultæ admodum sunt in mysterio suo, quid futurum fuisset, si concupiscentia prava non prodiisset de potentia in actum, & si non peccasset Adam primus, & generatio deserti & similiter tempore venturo quid futurum.

§. 6. Et hæc omnia inde sunt, quòd intentio Benedicti, cùm crearet mundum, finisque ejus hic esset, ut illum agnoscerent Creaturæ ejus: Propterea creavit flagella ad cædendum iis peccantes, lucemque bonam ad dandam mercedem bonam justis. Et propterea necessum est, ut homo habeat liberum arbitrium atque electionem, dum bonum & malum in mundo sunt. Et hinc dictum est Levit. 25, 17. 36. *Et timebis à Deo tuo.* Nam ille retribuit osori, coram facie ejus, ut perdat eum. Et si non ædificasset mundos eosque iterum destruxisset, non potuisset esse aliquod malum, sed omnia fuissent bona, nec fuisset præmium vel pœna in mundo. Jam vero cùm malum & bonum est intra cortices, pœna quoque est pro impio, qui per opera sua mala descendit à luce magna superna intra cortices eosque vivificat, quamvis jam sint sacrificia mortuorum. Sic quoque præmium est justo, qui per opera sua bona elevat aquas fœmininas de illa Luce intra Vasa confracta, qui sunt cortices, existente, lucemque elevat in locum suum. Cujus contrarium accidit peccatori; cortices enim sunt flagella pro cædendo peccatore. Et

hæc est ratio illius textus, qui dicit Prov. 30, 28. *Aranea manibus prehendet;* hic est cortex, qui prehendit brachia mundi, quæ sunt Gedulah & Geburah vasorum confractorum: Et telæ araneæ semper sunt in domo, quod simile est corticis, qui semper adhæret structuræ palatiorum; unde rectè ita nominatur: Et ipse est in palatiis Regis; stat enim in 7. palatiis contrarietatis ex adverso 7. palatiorum sanctorum Regni, & initium ejus est à Gedulah & Geburah Regni דז״ב Malchuth in Briah; ipsa enim est palatium Regis ז״א, quod inter 7. palatia masculina: Illi enim competit nomen ארני cui æquipollet היכל.

§. 7. Adhuc alia datur ratio, quòd dum adhuc puncta essent, Malchuth steterit in loco capitis א״א; postquam autē extensus esset Adam Kadmon simpliciter ita dictus in 10. Numerationes suas, hic occupavit omnem locum 10. Numerationum mundi Tohu pro conformatione sua usque ad finem ejus, & sub eo Arich, qui combinatus est cum capite דז״ אין. Unde patet, quòd locus stationis Malchuth mundi Tohu fuerit super caput Arich. Et quamvis iste Adam Kadmon propulsus sit supra Tehiru usque ad pedes suos, qui ex parte remanserunt infrà; nec non etiam Arich propulsus & pressus sit sursum post eum; nihilominus ipsa propensionem & respectum habet erga caput א״א istius; Et quamvis extensa sint omnia 10. puncta in 5. personas, non tamen dimota est Schechinah à puncto primo, quod est caput א״א. Unde in mundo conformationis nos precibus nostris & operibus bonis elevare possumus Malchuth usque ad caput א״א qui est locus ejus, ubi priùs fuerat, de quo plura alibi.

Cap. XLVI.

§. 1. Lux interna vasorum confractorum sursum abibat in viscera Matris. Hoc est mysterium cedrorum Libani, quos plantavit Dominus in loco alio. Ipsi enim antehac erant rubri & nigri virtute vehementis flammæ judiciorum: Sed dealbati sunt per mysterium 4. nominum propriorum, quæ efficiunt לב״נן 138. qui est numerus חק״ל ager pomorum sanctorum. Dicitur enim Gen. 27, 27. *Vide odorē filii mei,* qui est Seir, quatenus conformatus; *sicut odor agri, cui benedixit Dominus.* Et nomina illa sunt הויה אהיה הויה ארני Pater & Mater, Seir & Uxor ejus: Et Arich occultatur in eis sub mysterio apicis Jod Tetragrammati.

§. 2. Atque hinc intelligi potest, quod dicit R. Schimeon Jochaides super quo pax, Sectione Breschith in textum Gen. 2, 8. *Et plantavit Dominus Deus hortum in Eden ab Oriente.* Istæ sunt plantæ, quas evulsit Sanctus ille qui benedictus sit, plantavitque in loco alio in terra sancta. Hæc est Binah, quæ vocatur terra vitarum superior. Datur enim Jeruschalaim superior & infe-

inferior; atque ita terra est è regione terræ. Et propterea juravit Sanctus ille qui benedictus sit, quòd non venturus sit in Jeruschalaim superiorem, quæ est Binah ad accipiendum Cerebra; donec ingressus sit in Jeruschalaim inferiorem, quæ est Uxor ejus, ut istam elevet secum: Et tunc ipsa ascendit cum eo, nec iterùm descendit. Et vox מקדם *ab Oriente* sive ab anteriori, ostendit, quòd acceperit lumina ista de loco suo, ubi fuerant מקדם priùs, eaque plantaverit alio in loco.

§. 3. Sic etiam in Sectione Vajikra in textum Cant. 2, 12. *Flores visi sunt in terra* dicit lucerna sancta, & indigitat illas plantas luminum internorum, quæ efformationem passa sunt.

§. 4. At mysterium illorum vasorum, quæ confracta sunt, concernit illos mundos, de quibus dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Atque hîc ordine informandus es super verbis istis Magistri nostri bonæ memoriæ, quòd nempe Sanctus ille qui benedictus sit, ante creationem mundi hujus construxerit mundos & destruxerit eos, & dixerit. Hic proderit mihi; & hic non proderit mihi. Videtur enim fermè quòd dictum hoc occasionem calumniandi præbeat Epicuræis, quod absit, qui objiciunt: Quomodo possibile est, Sanctum illum qui benedictus sit! ita fecisse, ut construxerit & destruxerit, Debebat enim primùm ita creasse mundum, qui ipsi prodesset. Quomodo enim construxisset mundum, dicens; iste proderit mihi; & tamen deinceps cum iterum destruxerit dicens, eum non prodesse ipsi: An ergo quod absit! in ipso defectus datur Scientiæ, & annon omnia coram eo manifesta sunt? Ubi duæ sunt responsiones, Prima, sicut explicuimus suprà in Capitulis antecedentibus: Nempe quòd oportuerit esse malum ante bonum: Nam Mundus iste vocatur bonus respectu Mundi Tohu, qui est malus: Quanquam & mundus hic vocatur malus, nempe respectu mundi venturi, qui extiturus est post revivificationem. Unde destruxit illum Sanctus ille qui benedictus sit. Et isti sunt 7. Reges, qui regnarunt; Et creati sunt 7. Mundi hominum, sicut explicui suprà. Notanter autem dicitur, Mundi in plurali, deque omnibus dicitur, quòd destructi sint, unde patet, quòd ne unus quidem profuerit ipsi quoniam vasa confracta sunt literæ, è quarum delapsu creata est radix mali: Et ex eo quod destructum est in mundis veteribus, exorta est structura Mundi efformati.

§. 5. Quin & de hoc Mundo, qui aliquando destruendus est, innuebat amolitionem, eo nempe tempore, cùm locum habebit dictum illud: Sex mille annis erit Mundus: Hinc & de hoc dicitur: Et destruxit eos; quoniam decreto jam stabilito, idem est ac si esset jam factum, præsertim cùm locus Mundi venturi jam sit paratus, nec nisi malum est abolendum; unde non relinquetur nisi Mundus Neschamæ: Et de hoc dictum est Jes. 66, 22. *Nam ecce cœli novi & terra nova, quam ego facio.*

§. 6. Pro secunda autem responsione præfandum nobis est, quòd mysterium revolutionis animarum dependeat à cognitione mysterii de 7. Regibus, qui regnarunt, antequam Rex aliquis præesset filiis Israël. Malum quippe ante bonum est: Et propterea mortui sunt & confracti: Et illorum ratione mortuæ sunt 974. generationes, quæ quasi corrugatæ disparuerunt, ita ut nullum ipsis fuerit tempus vel ætas. Atque ita omnes Reges & omnes Angeli omnesque creaturæ, superiores & inferiores, omnes destructæ sunt, & demortuæ, donec veniat tempus & appropinquet beneplacitum Regis omnium Regum, Sanctus ille qui benedictus sit, ut revivificet eas easque restituat iteratò efformatione pulchriori. Omnes enim creaturæ primæ 7. Regum, quæ creatæ sunt, antequam conderetur Mundus hic, qui vocatur Rex octavus, omnes erant malæ & peccantes coram Domino; quoniam ipsis nimiùm quantum prædominabantur, judicia atque cortices, & Sanctus ille qui benedictus sit, nihil penitus ex illis inveniebat in Mundo, quod quietasset Spiritum ejus, unde illas iterum destruebat. Atque istud est, quod dixerunt Magistri nostri bonæ memoriæ, illum creasse Mundos & destruxisse eos, atq; dixisse. Iste non proderit mihi, deque mundo hoc iteratò constructo dixisse eum: Iste proderit mihi, cùm tamen non usque adeò mihi sit profuturus. Et quamvis malum prius sit bono; id tamen in effectu saltem est, non autem in intentione. Et hoc est mysterium illud, quòd Israël ascenderit in intentionem Divinam, dicuntq; Sapientes nostri bonæ memoriæ quòd consultaverit cum animabus justorum, cùm crearet mundum: Hinc primùm dixit: Iste proderit mihi; de mundo hoc scilicet, separatim nimirum considerata medulla & cortice separatim; unde iteratò construxit ipsum. Atque hinc dicitur in historia creationis Gen.1, 10.12.18.21.25.31. *Et vidit Deus, quòd bonum*; atque iterum: *Et vidit Deus omnia, quæ fecerat, & ecce bona erant valde:* Ut docearis, quòd primùm Sanctus ille Benedictus extruxerit mundos, sed non profuerint ipsi, nec fuerunt boni in oculis ejus: Creati quippe erant per Nomen Elohim, quod est judicium. Et hoc ipsum est, quod dicit Scriptura: Ibid. v.1. *In principio creavit Elohim, & terra erat inanis & vacua, & caligo super faciem* התהום *Abyssi,* quæ sunt literæ המות qui sunt cortices; Ibid. v.2. *Et Spiritus Dei ferebatur super facies aquarum:* hic est vapor ossium comminutorum, qui intra vasa remanserat, quæ Sanctus ille Benedictus per eundem revivificaturus est. Et sic usq; ad illa verba: Et dixit Deus ib.v.3. *Fiat lux, &c.* Omnia dicuntur de mundo illo, qui fuit ante istum: Atque ille vocatur Mundus Tohu sive in inanitatem redactus; quoniam cum non inveniret in eo aliquid proficui, eum iterum destruxit.

§. 7. Atque hîc aliqui Cabbalistarum in errorem incidunt, dum scribunt, quòd ante Mundum istum mundus fuerit quidam, qui fuerit mysterium שמיטרת החסד intermissionis gratiosæ, nunc autem Mundus secundus

cundus sit intermissio שמיטת הפחד intermissio Rigoris, quodque sic innovaturus sit mundos Deus extollendus, donec consummentur 7. שמיטות intermissiones. Sed isti errant, quoniam audiverunt quidem à Magistro suo, quòd fuerit mundus aliquis ante mundum hunc, non tamen cupierunt interrogare Magistrum, quænam fuerit natura illius mundi, & quare destruxerit eum, eumque construxerit iteratò, sed statim dixerunt ex se ipsis, quòd Sanctus ille Benedictus septies innovaturus sit mundos; quodque mundus præteritus fuerit mysterium intermissionis gratiosæ, tempus autem in quo nos versamur hoc in mundo sit mysterium intermissionis rigorosæ. Ita autem se non habent verba Magistri atque Doctoris nostri Isaaci R. Jizchak Germani bonæ memoriæ.

§. 8. Sed ille dicit, Sanctus ille Benedictus, primùm construxisse mundum unum, in quo regnaverint septem Reges, qui sunt Scientia, Benignitas, Severitas, Pulchritudo, deinde Victoria & Gloria simul, quæ sunt duæ medietates corporis, atque Fundamentum & Regnum. Bela denotat scientiam, Jobab Benignitatem, Chûscham Severitatem, Hadad Pulchritudinem, Samla Victoriam & Gloriam, quæ sunt duæ medietates corporis operanturque simul, sicut homo, qui non potest ambulare pede uno, sed opus habet duobus simul: Sic istæ duæ Sephiroth non operantur seorsim seclusa socia: Et quanquam tunc temporis nondum existeret trutina; nihilominus connexæ invicem prodierunt in Mundo Tohu, & operatæ sunt operationes suas descendendo è Binah & procedentes Binæ. Unde Rex Samla utramque denotat. Schaul de Rechoboth Hannahar est fundamentum & vocatur Schaul, quod Regnum ipsi tantum fuerit commodatum illo tempore, cùm plus ipsi vitæ suppeteret, quàm sociis ejus; nempe tempore illo, cùm portio Malchuth penes ipsum esset deposita à Binah, quæ ipsi mittebat radiationem suam & influentiam suam solam; atque ipsa vocatur Rechoboth Hannahar; Binah enim est fœmina & pomum ejus, si ita dicere licet, latum est, non verò longum, sicut Fundamentum Maris: Et quia influentia ejus deorsum pergebat sicut fluvius inundans & confringens vasa eorum, hinc vocatur fluvius: Sicut etiam in Mundo efformationis ipsa vocatur fluvius Jobel. Et propterea vocatur Schaul, quoniam Regnum ad tempus ipsi erat mutuò datum propter Malchuth, ne nempe hæc frangeretur. Omne autem mutuum reddendum est. Atque ideo Schaul non idoneus erat ad regnandum, sed Regnum ipsi tantum cõmodatum erat propter audaciam ejus, quâ etiam usus est adversus cœlos: Quanquam audiverant ex ore Samuëlis Prophetæ, super quo pax! qui aliquoties monuerat eos, ne super se constituerent Regem illa vice, quòdque expectandum ipsis esset Regnum domus Davidis; in quod directa fuerat intentio Benedicti, cùm ipsis præciperet præ-

ceptum hoc de Rege: Ipſi autem nolebant expectare Davidem, quoniam iniquitates eorum horum cauſa erant: Quod eſt myſterium amiſſionis aſinarum, qui ſunt cortices, qui vocantur aſinæ: Atque hi tum prævalebant propter peccatum ſculptilis Michæ, quod illo tempore erat inter eos: Regnum autem domus David negabatur adhuc dum Iſraëlitis propter aſinas per duos annos & dimidium. Et hoc ipſum eſt quod dicitur in Sohar Schir Haſchirim fol. 21. col. 1. his verbis: Scriptum eſt 1. Sam. 10, 26. *Indicando indicavit nobis, quòd inventæ eſſent aſinæ, & verbum regni non indicavit ei:* Sic etiam hîc ſub myſterio Sapientiæ actum eſt. Niſi enim myſterium Sapientiæ affuiſſet, unde ſciviſſet Samuel, utrum inventæ fuerint, an non? *Verbum regni* autem Sapientia ſuperna eſt ſuprà & infrà, ſuntque arcana Sancti illius Benedicti. Senſus eſt iſte, quod Schmuel non indicaverit Sauli, quòd perditio aſinarum ipſi cauſaretur verbum Regni. Et quamdiu Uxor Seir Anpin, nempe Regnum domus David non erat parata & diſpoſita, ipſe non erat aptus ad regnandum: Scintilla enim Saulis erat de ſcintilla Fundamenti Mundi Tohu; volebatque admovere manum depoſito τῆς Malchuth, deque illo aliquid diripere: Peracto ergo furto hanc ſibi aſſumebat influentiam; nam influentia depoſiti hujus cauſa erat regni τῆς Malchuth in Mundo Tohu, antequam deſtrueretur. Ideoque ipſum (Fundamentum illud) abolebatur & Regnum ejus. Quia ipſe vitam illam exiguam paululum longiorem, quam ſocii ejus, non habebat, niſi in hunc tantum finem, ut regnaret Malchuth; hinc in manu Davidis erat omne in ordinem componere: Regnum enim domus David non confractum eſt nec abolitum. Scintilla autem Jehonathan erat de Seir Mundi Tohu, qui vocatur יהו quod nomen omni in loco eſt Seir Anpin & He ultimum (quod hîc deficit) eſt Malchuth. Et ecce etiam iſte acceperat à Binah 50. portas ejus; Et quinquagies decem ſunt 500. juxta numerum נתן quod eſt myſterium יהונתן. Omnis autem influentia τοῦ Seir non procedit niſi ut affluat τῇ Malchuth: Et propterea ſcintilla Jehonathan dividebatur in 10. portas: Omnis quippe influentia dividitur in decadem; quoniam provenit à Jod Nominis ס״ג. Et æquum erat, ut ipſe regnaſſet ſuper decem tribus: Verùm enimverò quoniam Regnum ejus non ſtabiliebatur in Mundo Tohu, ſed abolebatur, ideò nullum penitus habebat Regnum, tantumque erat ſecundus à Rege Davide, juxta myſticum illud 1. Sam. 23, 17. *Tu eris mihi in Regem, & ego tibi ero in ſecundum à te. Atque etiam Saul pater meus iſtud novit:* Ille enim erat inſignis Sapientum diſcipulus noveratque myſterium rei hujus, quòd etiam in cœlis eſſet Regnum domus David & ſecundus in eo Metatron. Regnum enim terrenum ſe habet ut Regnum cœleſte, & hoc eſt myſterium illius textus 1. Sam. 20, 31. *Quia omni-*

omnibus diebus, quibus filius Iischai vixerit super humum &c. vel potiùs propter אדמה humum, quæ est Malchuth, *non stabilieris tu & regnum tuum.* Mysterium autem de filio Jischai istud est, quòd fuerit surculus de eo, nempe portio de influentia illa magna, quæ erat in medietate portionis primæ Vasis Fundamenti tanquam depositum; non enim accipiebat reliquum, donec istam daret τῇ Malchuth. Et vocatur ישי quod per Gematriam est 320. judicia nempe decies 32. semitæ Elohim, quæ confractæ sunt. Et quoniam judicia ceciderunt super Regnum domus David; fueruntq; tanquā persequens, qui venit ad occidendum vel persequitur puellam desponsatam; hinc etiam Schaul erat de notione istius influentiæ judiciorum persequentium: Ita enim persequebatur Davidem, ut occideret eum & aboleret eum. Sed hæc sufficiant.

§. 8. Et Rex Baal Chanan indigitat Malchuth, quoniam ipsa est ager, qui assecutus est gratiam per maritum suum, qui est Jesod: Quoniam supra illum confracta sunt omnia, & maritus iste gratiam largitus est ipsi dividendo influentiam in duas partes, qui sunt duo tribus relicti domui David, cùm rebellaret Vicarius: Et accepit influentiam à Nomine Tetragrammato: Nam radix עָ֯ב 72. est בָּ֯ן 26. & hæc fuit causa, quòd non frangeretur, quoniam deducebatur à Benignitatibus suprà dictis. Sed deinde veniebat influentia portionis secundę de Nomine אלהים, nam quinquies ם efficit Resch 200. quod denotat judicium: Nam cùm influentia prima adhuc esset in manu ejus, absorpta est portio postrema, & hæc causa fuit aliqualis destructionis ejus. Et propterea vocatur filius Achbor, quod est mysterium עַבְבּוֹר id est, numerorum 72, & 26, & 200. quod exposuimus. Et iste mundus non erat rectus in oculis Sancti illius Benedicti, & videbat quòd ab eo nunquam proditurum sit aliquid boni; ideoque admodùm confortabantur judicia in loco Mundi Aziluth, & multò magis in loco mundorum inferiorum, ubi cortex in infinitum corroborabatur. Et ratio est, quia Æn Soph Rex Regum omnium Sanctus ille Benedictus non emanare sinebat in Mundum istum de luce sua sancta & pura, nisi mysterium Nephesch tantum de Nomine suo magno, quod benedictū sit! Jam verò notum est, quibus innotuit Gratia, quòd peccatum Adami non provenerit nisi ex parte Nephesch: Sicut dicitur: *Et Nephesch, quæ peccat, morietur:* & pariter: *Et extirpabitur Nephesch illa coram me:* Et alibi dicitur: *Et Nephesch quando peccabit.* E contrario Ruach & Neschamah non cupiunt facere malum, quòd absit! Quoniam in Nephesch permixtum est malum cum bono, sicut massa permixta & malum prævalet bono. Ruach autem & Neschamah non sunt permixta. Multò minus tale quid in eo est, qui habet Nephesch de Aziluth, in quo non est malum usque adeò. Malum autem

tem hoc est mysterium concupiscentiæ pravæ, quæ semper sociata est cum Nephesch ista, ita ut contingat ipsam & adhæreat ei. Et hoc est mysticum illud: *In toto corde tuo*, id est, in duabus concupiscentiis tuis: Et qui major est socio suo, illius etiam concupiscentia major est quàm socii ejus. Id volo: Si anima ejus est de scintilla contemplantium, tunc reformanda ipsi est scintilla potestatis oculorum hominis Belial & loci ejus, donec locum habeat dictum illud Jes.25,8. *Absorpsit mortem in æternum*; ubi sanctitas absorbebit locum mortis; & hic absorbebitur: *Et non apparebit tibi fermentum in omnibus finibus tuis*, sicut dicit R. Schimeon Jochaides, super quo pax! in Sohar Sectione Pekude fol. 240. col. 2. Sed Sanctus ille Benedictus constituet ex illo congregationem Israël, & ipse stabiliet columnas & tabernacula, & omnia illa vocabuntur domus in restitutione sua & in vigore suo in æternitatem æternitatum omnium. Et scriptum est: *Dilata locum tentorii tui*, quoniam absorbebitur pars adversa, & non restituetur in æternum. Atque tunc *opprobrium populi ejus tollet super omnem terram*, quoniam Dominus dixit, & loco congruo rem pleniùs dicam.

§.9. Sed redeamus ad propositum. Quoniam videbat Infinitus, cujus Nomen benedictum sit! Rex Regum omnium, quòd judicia & cortices mysterium נפש Nephesch per Gematriam quinquies אלהים confortarentur in mundo illo, iterum destruebat illum & construebat mundum alium, qui est mundus iste: Et emanando producebat de Spiritu suo atque luce sua sancta atque pura mysterium Ruach. Atque istud est, quod scribitur: Et Spiritus Dei ferebatur super aquas. Et regnabat Rex octavus, cui nomen Hadar, qui continet omnes 7. Reges priores, qui corrugati evanuerant sine tempore & aboliti erant. Et Sanctus ille Benedictus inveniebat in eo quietem in Spiritu suo & stabiliebatur. Propterea de eo non dicitur: Et mortuus est, sicut dicitur de septem Regibus prioribus: Et mortuus est, & regnavit pro eo &c. Et propterea vocatur Hadar à revertendo, quòd res rediret ad mundum hunc, & iste efformaretur. Et propterea dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ. Primùm Sanctus ille Benedictus creabat mundum in judicio, quod est mysterium Nephesch, quæ tota constat judicio. Et huc pertinet illud: *In principio creavit Elohim*: nam quinquies Elohim est Nephesch. Cumque videret, quòd ipsi non esset stabilitas, adjungebat ipsi attributum miserationum, quod est mysterium Spiritus istius, unde stabiliebatur, sicut dicitur: *Illa die, qua faciebat Dominus DEUS terram & cœlum.* Et hoc ipsum est quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Omnis Judex, qui judicat judicium veritatis secundum veritatem suam (quoniam veritas est mysterium attributi Miserationum

num) idem facit, ac si fieret socius Sancto illi Benedicto in Opere Creationis. Atque hoc ipsum est, quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Si est judicium infrà, non est judicium suprà, sed miserationes: Quoniam super columnam judicii veritatis mundus stabilitur, sicut dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ in capitulis Patrum. Et huic simile quid datur in Mundo Efformationis: Si ergo tollatur columna judicii, tunc locum habet illud Proverb. 22, 23. *Et diripiet diripientes eorum Nephesch.* Porrò dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Gladius venit in mundum propter oculos iudicii, & propter perversitatem judicii; Et huic similis est devastatio Mundi Hattohu; Et propterea iteratò creavit Mundum hunc.

§. 10. Et nihilominus etiam hic mundus, in quo nos versamur, destruendus est: Et propterea invenitur in libro Chronicorum mentio mortis etiam octavi Regis, sicut dicitur: *Et mortuus est Hadad*; quæ est vox ejulatûs: Quoniam & in eo confortata sunt judicia & cortices, quamvis non ita sint validi, sicut priores, nihilominus id fiet, ut exurantur omnes cortices malumq; perfectè è mundo tollatur, nec ipsorum fiat mentio, nec recognoscantur ampliùs in æternum: Hinc Sanctus ille Benedictus Mundum hunc convertet in vacuum & inanitatem, nec remanebunt nisi Nephaschoth justorum, qui se ipsos applicuerunt Domino Deo vivo. Atque sic renovabit Sanctus ille Benedictus Mundum, & creabit Dominus creationem novam, producetque de luce sua magna mysterium Neschamæ Nominis ejus magni, quod benedictũ sit! Et tunc locum habebit illud: *Et exaltabitur* ײ *solus in die illa.* Tetragrammaton enim est mysterium Neschamæ. Et hoc ipsum est mysterium illud, quod dicunt Magistri nostri bonæ memoriæ: Et una erit devastatio, sicut dicitur: *Et exaltabitur* ײ *solus in die illa*, qui est dies & millenarius septimus. Et alibi dicitur: *Dominus* בדד *solus ducet eum.* בדד autem per Gematriam est Jod, decem. Sensus est, quòd omnes 10. Sephiroth futuræ sunt simul in connexione perfecta: Et quòd etiam Seir & Uxor ejus, quibus non sunt cerebra nisi temporibus notis, habituri sunt 10. Sephiroth in perfectione, *ceu clavus firmus & tentorium non deponendum.* Omnes enim 5. personæ erunt perfectæ decem Numerationibus constantes in unitate perfecta; Et illuminabuntur simul in mysterio Lucis Neschamæ in omnibus 10. partibus suis. Et propterea dicitur: *Et fiet in die illa, Dominus erit unus*, (iste est Seir,) *& nomen ejus*, (quæ est uxor ejus) *etiam erit unum* in 10. Numerationibus suis. Sensus autem vocis אחד indigitat perfectionem, sicut in Scriptura invenimus: *Et erat tabernaculum unum*, id est, integrum. Et אחד bis sumptum æquipollet Nomini Tetragrammato, sicut suprà diximus. Ergò *Dominus solus ducet eum*, id est: *Dominus*, qui denotat mysterium Neschamæ; בדד id est, *solus ducet eum*, & non Elohim: Quoniam Elohim dividitur in אלה & ים: אלה autem est notio Spiritus, & ים est

notio Nephesch. *Et non cum eo Deus alienigena*, nempe Deus Deorum alienigenorum, quod est mysterium corticum. Nam quoniam manifestabitur mysterium Neschamæ Benedicti, totus mundus implebitur luce, sanctitate, sapientiâ, & prophetiâ, *sicut aqua mare operientes.* Et Spiritus impuritatis, qui sunt cortices, auferetur à terra, nec mentio ejus ampliùs fiet; ita dilatabitur regnum ejus in mundo, sicut dicitur: *Dominus regnabit in aeternum & perennitatem.* Quamdiu enim regnârunt 8. Reges suprà dicti, non dilatatum est regnum ejus, cujus nomen benedictum sit! Et propterea scriptum est: *Et isti sunt Reges, qui regnârunt, antequm regnaret Rex super filios Israël.* Et cùm Nomen DEI benedictum etiam è medio tollet Regem octavum de terra, sicut dicitur in libris Chronicorum: *Et mortuus est Hadad:* tunc regnabit Rex super filios Israël, cujus nomen benedictum sit! & hæc est dominatio Neschamæ ejus, q. b. s! quæ tota est vita & tota est miserationes perfectæ; nec malum in ea est ullatenus. Tunc dilatabitur magnitudo regni ejus, qui benedictus sit! & exaltabitur Nomen ejus in mundo: Et omnes inclinabunt humerum ad serviendum ei, omnesque suscipient jugum Regni ejus. *Illa die Dominus erit unus, & nomen ejus unum.* Benedictum sit nomen ejus in æternum. Amen.

Sic esto voluntas Dei!

FINIS.

PARS

PARS SECUNDA

ejusque

Tractatus Primus,

qui est

SIPHRA de ZENIUTHA

seu

LIBER MYSTERII,

sive

OCCULTATIONIS;

Cum Textu Originario correcto, & punctato, nec non in paragraphos dissecto, adjectis Variis Lectionibus, cui è regione adjecta est Versio, cum annotationibus; & allegatione Dictorum Biblicorum.

LIBER OCCULTATIONIS,

seu

MYSTERII.

CAP. I.

[NB. Numeri hîc illic inserti, Lectorem remittunt ad paragraphos Commentarii infra sequentis.]

§. 1. *Traditio. Liber Occultationis* [§. 1.] *est Liber, qui describit Librationem bilancis.* [§. 2 131. 132.]

§. 2. *Traditio.* [In editionibus impressis hæc vox non extat: Sed in Exemplari Mantuano correcto, adscripta est.] *Antequam enim Bilanx esset,* [§. 10. 132.] *non respiciebat facies ad faciem.* [§. 11.]

§. 3. *Et Reges primi mortui sunt:* [§. 13. seqq.] *& alimenta eorum* [§. 21. Alii corrigunt & legunt וְזִינֵיהוֹן id est, & coronæ eorum:] *non inventa sunt: & Terra desolata fuit.* [§. 22.]

§. 4. *Donec Caput* [Codex Mantuanus correctus adscriptum hîc habet, דלא אתידע quod ignoratur.] *omnibus desideriis desideratum* [§. 23. 156. & codex correctus adjicit אַס, id est, Infiniti.] *vestimenta honoris* [§. 24. 134. 136. 171. 174.] *paravit & communicavit.*

§. 5. *Hæc Bilanx pendet in loco, qui non est.* [In Mantuano correcto adscriptum est עתיקא, id est, in Seniore. §. 26.]

§. 6. *Eadem ponderati sunt illi, qui non reperiebantur.* [§. 27.]

§. 7. *Libra consistit in corpore illius* [§. 37. In Codice correcto adscriptum est עתיקא id est, Senioris.] *non adhæret, & non videtur.*

§. 8. *In illa ascenderunt, & in illa ascendunt* [§. 38. *qui non sunt & sunt & erunt.*

סִפְרָא דִצְנִיעוּתָא

פִּרְקָא קַדְמָאָה

1. תָּאנָא סִפְרָא דִצְנִיעוּתָא סִפְרָא דְשָׁקִיל בְּמַתְקְלָא׃

2. תָּאנָא דְעַד לָא הֲוָה מַתְקְלָא לָא הֲווּ מַשְׁגִיחִין אַפִּין בְּאַפִּין׃

3. וּמַלְכִין קַדְמָאִין מִיתוּ וּמְזוֹנֵיהוֹן לָא אִשְׁתַּכְחוּ וְאַרְעָא אִתְבַּטְלַת׃

4. עַד רֵישָׁא דְכִסוּפָא דְכָל כִּסוּפִין לְבוּשִׁין דִיקָר אַתְקִין וְאַחְסִין׃

5. הַאי מַתְקְלָא תָלֵי בְּאַתַר דְלָא הֲוָה׃

6. אִתְקְלוּ בֵיהּ אִינוּן דְלָא אִשְׁתַּכְחוּ׃

7. מַתְקְלָא קָאִים בְּגוּפֵיהּ לָא אִתְאַחַד וְלָא אִתְחַזֵי׃

8. בֵיהּ סַלִיקוּ וּבֵיהּ סַלְקִין דְלָא הֲווּ וַהֲווּ וְיֶהֱוָיִין׃

§. 9. Oc-

§. 9. *Occultum in occulto* [In Codice correcto adfcriptum eft: רישא דלא אתידע Caput quod ignoratur. §. 44. 45. 46. 164.]

9. סִתְרָא גוֹ סִתְרָא.

§. 10. *Conformatus* (autem) *& preparatus eft ad inftar cujusdam cranii* [Codex correctus addit numeros partium, dicitque hanc effe partem primam. §. 47. 176. 177.] *pleni rore cryftallino* [Cod. correctus addit, hanc effe partem fecundam §. 47. 178.]

10. אִתְתְּקַן וְאִזְדַּמַּן כְּחַד גּוּלְגַּלְתָּא׃ מַלְיָיא טַלָּא דִבְדוּלְחָא.

§. 11. *Membrana aëris clara eft & claufa* [In Codice correcto dicitur pars tertia, §. 48.]

11. קְרוּמָא דַאֲוִירָא אִזְדַּכַּר וְסָתִים.

§. 12. (Deinde) *funt* (capilli ut) *Lana munda pendentes in aequilibrio.* [Codex correctus hanc dicit formam quartam, quam refert ad gradus נ״ה id eft fuperationem & Gloriam. §. 75.]

12. אִינּוּן עֲמַרְנְקֵי תָּלְיָין בְּשִׁקּוּלָא.

§. 13. *Benevolentia Benevolentiarum* [Codex correctus dicit hanc effe formam quintam, quam refert ad יסוד feu fundamentum eamque explicat de fronte & auribus.] *quae manifeftantur* [§. 185.] *per preces inferiorum.*

13. רַעֲוָא דְרַעֲוִין אִתְגַּלְיָין בִּצְלוֹתָא דְתַתָּאֵי אַשְׁגְּחָא.

§. 14. *Vifio aperta*, [Codex correctus hanc dicit effe formam fextam, eamque refert ad נ״ה id eft, ad fuperationem & Gloriam.] *quae non dormitat, & continuò obfervat: Afpectus* (autem) *inferior* (dependet) *ab afpectu lucis fuperioris.*

14. פְּקִיחָא דְלָא נָאִים וְנָטִיר תְּדִירָא אַשְׁגְּחוּתָא דְתַתָּא בְּאַשְׁגְּחוּתָא דִנְהִירוּ דְעִלָּאָה.

§. 15. *In illo duo foramina Meniani* [Codex correctus addit hanc effe formam feptimam, quam refert ad מלכות five Regnum.] *&* (hinc) *excitatur fpiritus pro omnibus.*

15. בֵּיהּ תְּרֵין נוּקְבִין דְּפַרְדַּשְׁקָא וְאִתְּעַר רוּחָא לְכוּלָּא.

§. 16. [Cum igitur Lex divina incipit:] בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: [quae communiter verti folent:] *In principio creavit DEUS coelum & terram:* [fenfus eft:] *Sex* (membra creata effe; quae funt fex numerationes Microprofopi: Benignitas fcil. ut brachium dextrum; Severitas ut brachium finiftrum; Pulchritudo, ut corpus: Superatio ut crus dextrum; Gloria, ut crus finiftrum; & fundamentum, ut membrum genitale. Ut loco בראשית in principio legendum fit: בְּרָא שִׁית *creavit fex. Super iftis* (confiftunt) *omnia* (quae funt) *inferiùs*, [praecipue Bafilia, id eft gradus ultimus, five Uxor Microprofopi; & omnes tres mundi inferiores.]

16. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ שִׁתָּא בְּרֵאשִׁית עִלָּיְיהוּ כֻּלְּהוּ לְתַתָּא.

§. 17. *Et dependet à ſeptem* (formis) *cranii Dignitas Dignitatis.* [Id eſt Barba venerabilis ſenioris in tredecim partes diſtincta.]

17. ותליין משבעה דגולגלא יקירו דיקירותא׃

§. 18. *Et Terra ſecunda* [id eſt, Regnum mundi reſtituti, quod aliàs dicitur Uxor Microproſopi:] *non (venit) in computum* (cum creata dicuntur ſex Membra. Vel aliter: Cum Gen.1. v. 2. altera vice dicitur, *Et Terra:* non intelligitur Terra illa, cujus primò facta eſt mentio; quia per primam intelligitur Regnum mundi reſtituti, & per ſecundam regnum mundi deſtructi;) *& hoc* (alibi) *dictum eſt.*

18. והארץ תניינא לאו בחושבן והא אתמר׃

§. 19. *Et ex illa, quæ maledictionem ſubiit, prodiit:* ſicut ſcriptum eſt [Gen. 5. v. 29.] *de terra cui maledixit Dominus.* [ſenſus eſt, Regnum mundi reſtituti formatum fuiſſe è regno mundi Deſtructi, in quo ſeptem Reges mortui & vaſa eorum confracta fuerant. Vel: Explicatio terræ cujus altera vice fit mentio, prodit è regno mundi deſtructi.]

19. ומההיא דאתלטייא נפקא דכתיב מן האדמה אשר אררה יי׃

§. 20. *Erat inanis & vacua, & tenebræ ſuper faciem abyſſi & ſpiritus Dei ferebatur ſuper Aquas. Tredecim* [hæ voces, ab היתה, usq; ad המים, vel etiã ut alibi dicitur, à primo Nomine Elohim usq; ad ſecundum,] *dependent à tredecim* (formis ſive partibus) *Dignitatis Digniſſimæ* [id eſt, Barbæ Macroproſopi.]

20. היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלקים מרחפת על פני המים וגו׳ ׃ תליסר תליין בתליסר דיקרו דיקירותא׃

§. 21. *Sex mille anni dependent à ſex primis* [id eſt, illud quod dixerunt Sapientes, ſex mille annos durabit mundus; &c. intelligendum de ſex numerationibus Microproſopi, prout infra latiùs dicetur. Anſam autem huic meditationi dant ſex voces ſequentes: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור & dixit Deus: fiat lux, & facta eſt Lux.]

21. שתא אלפי שנין תליין בשתא קדמאי׃

§. 22. *Septimum* [millennium, & ſeptimum metrum, nimirum Regnum, conſiſtit] *ſuper eo, quod vehemens eſt ſolùm* [id eſt, cum gradus ſex membrorum denotent miſerationes & judicia, gradus ſeptimus ſolo judicio & rigore nititur.] *Et deſolatum eſt totum* [id eſt, Regnum in ſupernis eſt antitypus Sanctuarii, & ſicut hoc deſtructum eſt, ita & Schechinah, ſeu Baſilia illa exulat] *per duodecim horas* [Nam Hebræi totum hoc tempus exilii ſui unius tantum diei ſpatio includunt.] *Sicut ſcriptum eſt: erat inanis & vacua &c.* [nam à voce, היתה, usque ad פני ſunt duodecim voces.

22. שביעאה עלייהו דאתתקף בלחודוי ואתחריב כלא בתריסר שעתי דכתיב היתה תהו ובהו וגו׳׃

23. תְלֵיסַר יְקוּם לוֹן בְּרַחֲמֵי וּמִתְחַדְשָׁן כְּקַדְמֵיתָא וְקָמוּ כָּל אִינוּן שִׁתָּא בְּגִין דִּכְתִיב בָּרָא וּלְבָתַר כְּתִיב הָיְתָה דְּהָא הֲוַת וַדַּאי׃

§. 23. *Decimum tertium*, [id est, metrum המים, aquarum, quæ est vox decima tertia] *eriget ea* [id est, tam sanctuarium superum quam inferum] *per misericordiam*; [quia aqua denotat metrum benignitatis, per quod judicia & pœnæ mitigantur.] *& renovabuntur ut prius* [nam de novo sequuntur sex voces, ut ab initio commemorantur sex membra:] *Persistunt enim omnia illa sex* [Microprosopi membra & non sunt ut Uxor ejus, & ab illis fiet restitutio:] *quia scriptum est* ברא *creavit* [quod habet sensum permanentiæ:] *& deinde scriptum est:* היתה *erat* [quæ etiam est phrasis essendi & non intereundi:] *nam reverà est*; [non planè periit regnum, quamvis sit inane & vacuum; sed adhuc essentiam habet.]

24. וּלְבְסוֹף תֹּהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ וְנִשְׂגַּב יְיָ לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃

§. 24. *Et sub finem Inanitatis & vacui & tenebrarum* [id est, finito exilio locum habebit dictum illud Jes.2.v.11.] *Et exaltabitur Tetragrammaton solum in die illa.* [id est, tempore Messiæ.]

25. גְלוּפֵי דִגְלִיפִין בְּחֵיזוּ דְחִוְיָא אָרִיךְ וּמִתְפַּשֵּׁט לְכָאן וּלְכָאן׃

§. 25. *Sculptura* [autem] *sculpturarum* [sculptura est receptaculum, sicut quod exsculpitur, excavatur, ut cava receptacula alia. Receptacula ergò sunt inferiora omnia superiorum respectu; inter quæ ultimum locum habent Cortices, qui hic describuntur, quod sint] *sub specie serpentis longi extensi huc & illuc* [De hoc serpente sic loquitur Autor Vallis regiæ Tractatu de corticibus. Fragmenta Vasorum, quæ delapsa sunt in mundum Creationis, formationis & factionis, ibidem substiterunt ab extra: illisque proxima sunt judicia, quæ vocantur profanum, & inter sanctum & inter immundum medio loco consistunt. Et à capite consistit Draco magnus, qui est in mari, & est serpens marinus, qui non tam noxius est ut terrenus. Et hic Draco castratus est, quia pinna ejus (seu membrum genitale) cum uxore ejus mitigata sunt, & exinde facti sunt 400. mundi desiderabiles. Et hic in capite suo habet foramen (ad instar Cetaceorum) ut accipiat influentiam, & in se continet omnes Dracones reliquos; de quibus dicitur: Confregisti capita Draconum super aquis Psal.74.v.13. Et intelligitur Idea seu forma Universalis omnium corticum, quæ septem inferiores Basiliæ emanativæ circundat ad instar serpentis, tam à dextra quam à sinistra & ex omni latere.]

26. זַנְבָא בְּרֵישָׁא רֵישָׁא אֲחוֹרָא אַכְתְּפִין אִעְבַר וְזָעִים נָטִיר וְגָנִיז חַד לְאֶלֶף יוֹמִין וְעִירִין אִתְגַּלְיָיא׃

§. 26. *Cauda* [ipsi est] *in Capite*: [id est caudam ore tenet, ut circulum formet, quia circundare dicitur sanctitatem.] *Caput post humeros transfert*: [id est, in tergum Uxoris Microprosopicæ, ubi locus judiciorum rigorosissimorum, caput suum convertit,] *& indignatur* [quoniam in ipso judiciorum & severitatum extremitas,

nitas, unde attributum ejus primarium est Ira.] *Observat* [id est, accuratè inquirit quonam loco aditum habere queat ad sanctitatem.] *& occultatur* [quasi insidias struens: quia inferioribus insidiatur, quibus peccantibus ipse accessum habet ad gradus sanctos, ubi eidem committuntur executiones judiciorum.] *uno de mille diebus brevibus manifestatur.* [Dies dicuntur Numerationes, & dies breves, numerationes mundorum inferiorum; inter quos Factivo tribuuntur decades, ob decem numerationes suas: Formativo hecatontades, quia numerationes ejus auctioris sunt luminis & è decadibus constant: Creativo autem chiliades, ob eandem rationem. Circa hunc autem potissimum locum habet Draco iste, unde si in una saltem Numeratione istius systematis defectus contingat, ob culpam inferiorum, hic manifestatur, accusationesque coram throno gloriæ instituit.]

§. 27. *Gibbi sunt in squamis ejus* [id est, sicut in Crocodilo; quia magnus in ipso est judiciorum cumulus.] *pinna sortem habet propriam* [id est genitalia ipsi præcisa sunt, non amplius est in eo vis pergendi ad ulteriora.]

27. קוּלְטְרָא בְקִטְרוֹי סַנְפִירָא בְעַרְבוֹי׃

§. 28. *Confringitur* (autem) *caput ejus per aquas Maris magni.* [Mare magnum est Sapientia, fons miserationis & Benignitatis; quæ si influxum suum demittit, judicia sedantur & corticibus infringitur vis nocendi.] *sicut scriptum est* [Psal. 74. v. 13.] *Confregisti capita Draconum per Aquas.*

28. אִתְּבַר רֵישֵׁיה בְּמַיִין דְיַמָּא רַבָּא דִכְתִיב שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִינִם עַל הַמָּיִם׃

§. 29. Duo fuerunt [Mas & fœmina, unde textus Psalmi loquitur de Draconibus in plurali: ubi autem pluralis numerus ponitur ad minimum, intelliguntur duo.] *In unum reducti sunt:* [fœmina enim Leviathanis occisa est, ne judicia prolificare queant.] *Unde vox* תנינם [in loco allegato Psalmi] *defectivè scripta est*; [ad denotandam restrictionem istam.]

29. תְּרֵין הֲווּ חַד אִתְּחֲזָרוּ תַנִינָם כְּתִיב חָסֵר׃

§. 30. [Dicitur autem] *Capita* [in numero plurali, ad denotandam ingentem multitudinem tam specierum, quam individuorum in isto genere:] *sicut scriptum est:* [Jechesk. 1. v. 22.] *Et similitudo super Capita Animalis, firmamentum.* [Ubi etiam animal in singulari ponitur ut genus Angelorum; & capita in plurali, ad denotandas species & individua innumera.]

30. רָאשֵׁי כְּדְבָא וּדְמוּת עַל רָאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ׃

§. 31. *Et dixit Deus; fiat Lux; & facta est Lux. Sensus* (peti potest ex illo Psal. 33. v. 9.) *ubi scriptum est: Quoniam Ipse dixit: & factum est.* [Primo ergò commemoratur] *gradus* הוא [id est Mater intelligendi, quæ vocatur אלהים, juxta initium versiculi: Et dixit Elohim, eadem quoque vocatur הוא in dicto Psal. 33. v. 9. ob na-

31. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר הַיְינוּ דִכְתִיב כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא בִלְחוּדוֹי וַיֶּהִי בִלְחוּדוֹי׃

ob naturam suam valde occultam.] *Solus* [tam à Mose, quam à Davide.] *Et vox* ויהוי *&* *facta est*[etiam]*sola.*[quasi scilicet sex membra separatim considerarentur, dum י in ויהוי primum locum occupat.

32. לבתר אתחזרו חד יהוי יהו יהוי בתראי שכינתא לתתאה כמה דאא שכינתא אשתכח.

§ 32. *Deinde* [literæ] *invertuntur*, [& sunt] *unum:* [si nempe in voce ויהוי, literæ Jod & He præmittantur ut legatur יהויו, unum fit Tetragrammaton, quod totam divinitatem exhaurit. Quia autem hæc pertinent ad Matrem, à qua oriuntur judicia, hinc Tetragrammaton hoc hîc scribitur retrogradando, quod à Cabbalistis ad judicia refertur; ob naturam posteriorum; unde poni debuisset hoc modo: יהויו · יהוי · יהו · יה · י. Sed quia in gradu Intelligentiæ non ipsa judicia extant, sed tantum illorum radices; in sese autem Gradus hic mera est clementia, hinc retrogradatio invertitur, ut nomen integrum statim primò locetur hoc modo:] יהויו · יהוי · יהו · יה · י [non autem scribitur modo ordinario יהוה: quia de voce ויהוי sermo est, cujus metathesis hic discutitur. Et nihilominus litera] *ultima* [nimirum Jod, quod loco He ultimi ponitur, denotat]*Schechinam* [seu præsentiam Basilicam]*inferiorem* [id est, gradum Regni:]*sicut* [aliàs] *litera He Scehechinah*[esse]*reperitur.*

33. ובחר מתקלא אתקלו׃ והחיות רצוא ושוב.

§. 33. *Sed in una bilance ponderantur.* [Bilanx denotat marem & fœminam: & sensus est literas Jod & He, quarum illa est masculina & refertur ad gradum fundamenti; & hæc fœminina ad Basiliam pertinens, esse permutabiles; quia dum ponderatio id est, cōmunicatio fit, pro uno habētur subjecto conjuges. Adde quod Basilia etiam vocetur אדני, in quo litera Jod agmen claudit: propter quam eadem quoque vocari solet Sapientia inferior.] *Et animalia currunt & redeunt.* [i.e. quod Jechesk. 1, 14. dicitur de animalibus, id dici solet de literis Tetragrammati, quæ modo ultimum locū habent, modo primum; ut Jod aliquando excurrit usque ad graduum finem; aliquando redit, usque ad graduum initium: & sic quoque He. Vel etiam tunc animalia dicuntur currere, cùm Tetragrammaton scribitur per He ultimum, quia tunc totum systema emanativum exhauritur. Reverti autem dicuntur, cùm Tetragrammaton scribitur per Jod in fine, ita ut sensus redire cogatur à gradu ultimo Basiliæ, in penultimum fundamenti, quod designatur per hanc literam Jod.]

34. כדכתיב וירא אלהים את־האור כי טוב אמרו צדיק כי טוב האי במתקלא סלקא.

§. 34. *Sicut scriptum est: & vidit Deus lucem, quod bona.* [Hîc rationem adducit ex ipso textu proposito, quomodo litera ultima hujus Tetragrammati nimirum Jod, designare queat uxorem: quia nempe Deus ipse in luce viderit gradum fundamenti copulantis, quem indigitat vox boni: ubi autem fundamentum in actu copulandi, id est, sub notione boni communicantis, ibi uxor. Quod autem Vox *boni* denotet

fundamentum, probatur ex Jeschaj. 3. v. 10. ubi dicitur:] *Dicite justo* [id est, gradui fundamenti, quia justus dicitur fundamentum mundi Prov. 10. v. 25.] *quod bonus sit. Ergo in aequilibrium ascendunt* [id est, unum & idem designant duæ hæ literæ Jod & He. Vel aliter: Ecce autem, quomodo in bilancem ascendant literæ Tetragrammaticæ, id est, quomodo in copulas concurrant eæ, quæ antea stabant separatæ in voce ·יהוי·]

§. 35. [Maritus Microprosopus dum] *primus* [erat] *solus* [stabat: dum litera Vav primum occuparet locum, tunc separatus erat ab uxore sua.] *Sed omnia in unum redibant* [id est, non tantum Pater & mater in copula erant, quia duæ literæ Jod & He combinatæ erant: Sed & Microprosopus ad uxorem accedebat, dum Vav reponitur ad Jod in Tetragrammato ויהו. Nam] *Vav descendit*] cùm in voce ויהו & facta est, occuparet locum primum; in metathesi proposita, descendebat in locum tertium, ut esset ויהו; [*Et cognitum se reddit* [id est, applicat sese ad actum maritalem influxivum, erga literam Jod, quæ est uxor ejus.] *Annectuntur sibi invicem* [mas & fœmina, Vav & Jod, Gradus pulcher & Basilia] *penes Jod & He* [quibus denotátur Sapientia & Informatio, Pater & mater] *sicut duo amantes, qui sese amplectuntur* [per duos amantes intelligi possunt vel Vav & Jod tantùm; id est, par ultimum: vel simul etiam Jod & He, id est, par primum]

35. קַדְמָאֵי בִלְחוֹדוֹי וְכֹלָא לְחַד אִתְחַזַר ו׳ אַחֲתָא וּמוֹדַעַת׳ כְּלִילָן דָא בְּדָא בְּיוֹד הֵא כִּתְרִין רַחִימִין דְּמִתְחַבְּקָן׃

§. 36. [Jam pergit ad ulteriorem explicationem duarum harum literarum Jod & Vav & de Vav inquit:] *Sex* (membra) *prodeunt de surculo radicis corporis.* [Corpus est Microprosopus: radix corporis est Mater, quæ designatur per literam He: surculus radicis est litera ׳ intra literam ה inclusa & delitescens: & de isto surculo, prodierunt sex membra, id est, litera Vav integra, jam caput nacta.]

36. שִׁתָא נַפְקִין מֵעַנְפָּא דְשָׁרְשָׁא דְגוּפָא׃

§. 37. *Lingua loquitur grandia* [juxta Dan. 7. v. 8. Et per linguam intelligitur membrum fundamenti, nempe litera Jod cum uxore copulata: loquela est influxus maritalis progeneratus ab uxore: Basilia enim vocatur Verbum: grandia autem sive magnalia, sunt producta inferiora omnium graduum.]

37. לִישַׁן מְמַלֵל רַבְרְבָן׃

§. 38. *Lingua hac* [etiam] *occultata est inter Jod & He.* [Nam & Pater & mater per membrum fundamentale in perpetua sunt copula, sed abditissima: Sub mysterio Daath sive cognitionis.]

38. לִישַׁן דָא סָתוּם בֵּין יוֹד וְהֵא׃

§. 39. *Quia scriptum est*] Jesch. 44. v. 5.] *Iste dicet Tetragrammati Ego.* [Vocula אני Ego, quando sermo est de judiciis, pertinet ad Basiliam. Sed quando misericordia innuitur ad Intelligentiā refertur: sicut hoc loco. Ut sensus sit: Gradus supern⁹,

39. דִכְתִיב זֶה יֹאמַר לַיְיָ אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְשֵׁם יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתּוֹב יָדוֹ לַיְיָ וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶה יִכְּנֶה מַמָּשׁ׃

qui

qui Ego dicitur five Intelligentia in actu copulę cum Patre eft pro Tetragrammato efformando: & hæc eft copula una inter Patrem & matrem pro conftitutione fex membrorum.] *& ifte vocabit nomine Jacobum*: [vocare nomine eft confervare; & innuitur copula altera Patris & matris pro cōfervando Microprofopo, qui vocatur Jaacobh.] *& ifte fcribet manu fua: Domini fum.* [Scribere pertinet ad Legem fcriptam feu gradum pulchrum; & idem eft ac influere: manu fua, בידו, per metathefin eft בי״ד per Jod, id eft, per fundamentum: ut fenfus fit, efficiet influxu fuo, ut Tetragrammaton fcribatur per Jod, ut diximus fupra.] *& nomine Ifraëlis cognominabit fe. Cognominabit revera.* [Nam proprius conceptus Microprofopi eft fub nomine Jacobi, cujus uxor eft Rachel: & cognomen quafi ipfius eft Iifraël, cujus uxor eft Leah.]

§. 40. *Ifte dicet; Domini Ego: defcendit.* [id eft: Conceptus ifte Vocis Ego, qui aliàs tribuitur Matri fupernæ, quatenus in illa concurrunt tres literæ vocis אני nempe א id eft Corona fumma: נ id eft ipfa Intelligentia quinquaginta portis celebris. & י id eft fundamentum vel cognitio Patris: hoc loco tribuitur gradui infimo Matris inferioris, quę jam eft ארני fine Daleth, five paupertate, fed repleta influxu & אני.] *& omnia dicuntur* בידו [id eft, hæc omnia applicanda funt ad י״ד, de quo nobis fermo eft.] *omnia cohærent per linguam, occultatam in matre.* [id eft, per Daath five cognitionem, per quam copulatur fapientia cum intelligentia, & gradus pulcher cum uxore Bafilia: & ipfa eft notio occulta, ceù anima pervadens totam emanationem.] *Quoniam hæc aperitur ei, qui prodit ab ipfa.* [id eft, Daath eft ipfe gradus pulcher, fed quoad interiora fua, quo referri folet Mofes: & ifte gradus latet intra Matrem, eftque medium copulæ ejus. Sed quando confideratur quoad exteriora, quatenus egreffus eft è matre, tunc vocatur Jacob.]

40. זה יאמר ליי אני אחתא
וכלא אתמר בידו כלא כלילן
בלישן סתים לאימא דהא
אתפתחת ליה דנפיק מינה׃

§. 41. [Et huc ufque differuit de toto Nomine, & omnibus quatuor ejus literis, יהוה. Jam fefe convertit ad alteram quadraturæ partem, nempe יהוה & dicit:] *Pater refidet in principio* [Id eft, litera Jod, quæ eft fymbolum Sapientiæ & Patris in ifta parte tenet primum locum, ficut in toto fyftemate: quoniam Corona nimis occultata eft, & tantùm comparatur cum fummo apice literæ Jod.] *Mater in medio*: [nam litera ה, quæ eft nota Intelligentiæ informatricis & Matris fupernæ, inter Jod & Vav medium tenet, prout in fupernis à Patre comprehenditur defuper, & à Microprofopo, qui eft filius ejus, veftitur deorfum, in quo ipfa fefe demittit ufque ad gradum Hod five gloriæ.] *& contegitur hinc & illinc.* [à duobus mafculis, Patre & filio] *Væ illi, qui revelat nuditates eorum.* [quoniam fieri poteft per peccata inferiorum, ut Microprofopus influxum hunc amittat, per quem tantarum eft virium, ut fuperinveftire queat Matrem; nam ifta contectio eft receptio influxus fuperni & capacitas

41. אבא יתיב ברישא אימא
באמציעתא ומתכסייא מכאן
ומכאן ווי למאן דגלי עריותהון׃

eundem demittendi ad inferiora: quod fieri non potest si mater denudetur & à Microprosopo divellatur, sicut faciebant Iisraëlitæ, cùm committerent peccatum vituli.]

42. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם שַׁלִּיט דְּכַר בְּנוּקְבָא דִּכְתִיב וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם׃

§. 42. *Et dixit Deus, fiant* מארת *Luminaria in firmamento cœli.* [Nunc pergit ad tertiam partem istius quadraturæ, nimirum ad duas has literas יְהָ. Per luminaria autem intelliguntur Sol & Luna; gradus pulcher & Regnum sive uxor ejus. Adeoque Sensus est hic: quamvis communiter per duas has literas intelligi soleant Pater & Mater, seu Sapientia & informatio; tamẽ in ista parte Luminaria superna deficiunt, sicut vox מארת defectivè scripta est; & sensus applicandus est ad firmamentum cœli, id est, ad fundamentum, extensum & paratum ad copulam maritalem; nam maritus vocatur cœlum; & membrum fœderis est firmamentum; sicut ergò duo gradus postremi in Nomine integro יְהֹוִ designabantur per literas Vav & Jod: ita iidem in hac quadraturæ parte designantur per literas Jod & He.] *Maritus dominiũ habet in uxorem* [quia non per Vav scribitur, sed per Jod, quæ est nota membri fœderis, adeoque denotat actualem copulam cum fœmina:] *sicut scriptum est:* [Prov. 10. v. 25.] *& Justus fundamentum mundi est.* [hoc dicto illustrat sententiam suam; quod nempe per literam Jod intelligatur membrum fundamentale, per quod conservatur mundus in esse.]

43. נָהִיר יוֹד בִּתְרֵין וְנָהִיר וּמְעַבֵּר לְנוּקְבָא׃

§. 43. *Jod ergo irradiat duo.* [id est, Litera Jod in hâc Tetragrammati quadratura duplicem habet influendi sensum, primò quatenus significat Patrem, qui illuminat matrem: & secundò quatenus significat Microprosopum seu potius ejusdem fœdus, quod illuminat Regnum.] *Et* [Iterum alio modo] *splendet* [id est, & tertiam quoque habet significationem, dum scilicet in Nomine integro constituit literam ultimam] *& transit in fœminam.* [id est, & denotat uxorem Microprosopi, ut supra declaratum est, quia ponitur loco He ultimi: sicut etiam eandem significandi vim habet in connexione Nominum essendi & dominandi hoc modo יאהדונהי.]

44. אִתְיְיחַד יוֹד בִּלְחוֹדוֹי׃

§. 44. Jam sese convertit ad ultimam illius quadraturæ partem, quæ est Jod solitarium; hoc modo, י, & dicit:] *Unicum manet Jod & solum* [ut denotetur omnia effluxisse ex unica litera Jod, quæ est puncti instar, trium tamen partium, de quibus alibi; hoc loco tamen solam fœminam denotans, sive Regnum, in quo continentur omnia superna.]

45. וּבָתַר כֵּן סָלִיק בְּדַרְגּוֹי לְעֵילָא לְעֵילָא׃ אִתְחַשְּׁבָא נוּקְבָא׃

§. 45. *Et deinde* [si jam Tetragrammaton non consideratur juxta modo tradita, sed hoc modo instituendo quadraturam י׳ יה׳ יהו׳ יהוי tunc Jod quidem etiam est solitarium, sed sensu plane con-

trario,

trario. Nam] *ascendit in gradum suum sursum, sursum* [id est, sensum recipit non proximè superiorem, ut denotetur gradus pulcher vel fundamentum ejus; sed summum, id est, Patrem, sive Sapientiam.] *Obscuratur fœmina* [id est, hoc modo, sensus prior, quo denotabat uxorem Microprosopi tanquam litera Tetragrammati supradicti ultima, in ipso cessat.]

§. 46. *Et illuminatur Mater*; [id est, in altera parte Tetragrammati retrogradantis ordinarii, quæ constat è literis והי, ad literam Jod, quæ habet significationem Patris, accedit litera He, quæ est Mater, & quia duæ hæ solæ combinantur, hinc denotatur influentia illa luminosa, qua Intelligentia imbuitur à Sapientia superna] *& aperitur in portis suis.* [i. e. si duæ hæ literæ in se invicem ducantur, tunc è denario quinquies sumto oritur quinquagenarius; quo denotantur quinquaginta portæ Intelligentiæ: hæ dicuntur aperiri, quia litera He est ultima & nuda, non clausa à litera quadam succedanea alia.

46. וְאִתְנַהֲרִית אִימָּא וּמִתְפַּתְּחָא בְּתַרְעוֹי׃

§. 47. *Accedit clavis, quæ continet sex, & claudit portam ejus.* [Id est, in tertia parte retrogradationis hujus, quæ est והי, litera He non amplius ultima est; sed latus ejus claudit litera ו tertia Tetragrammati; qua denotantur sex membra Microprosopi, superinvestientia sex membra matris, ita ut porta ejus ultima, quæ est gradus Gloriæ; una cum reliquis quæ sunt Benignitas, Severitas, Pulchritudo, Superatio; singulæ constantes è Decade; claudatur & cooperiatur.

47. אָתָא מַפְתְּחָא דְּכָלִיל בְּשִׁית וּמְכַסְיָיא פִּתְחָהָא׃

§. 48. *Et applicatur ad infera*, [vel ut alii legunt, ad hoc latus] *& ad illud.* [Jam sermo est de quarta quadraturæ parte, ubi nomen est integrum, sive per ה sive per ו scriptum in ultimo gradu: ut nimirum & uxor Microprosopi accedat. Utrinque ergo nexum habet Microprosopus dum Matrem è parte superna superinvestit ut illam in se recipiat tanquam animam suam: & dum ab uxore è parte inferiore iterum vestitur, ita ut ipse fiat anima hujus.]

48. וְאָחִיד לְתַתָּא
alii legunt] לְהַאי וּלְהַאי׃

§. 49. *Væ illi, qui aperit portam ejus.* [Portæ dicuntur gradus, per quos influentia prodit: illi dicuntur claudi, quia influentia aliàs nimia ab inferioribus non posset capi; quare membra membris dicuntur superinduci ut lumen diminuatur transitu suo. Dum autem divelluntur per peccata inferiorum istæ concatenationes & luminum cohibitiones, nullus sanè mundo advenire potest influxus.]

49. וַוי לְמַאן דְּגַלֵּי פִּתְחָהָא׃

Cap. II.

פִּרְקָא תִּנְיָינָא׃

§. 1. *Barba veritatis.* [Id est, jam sequitur descri-

1. דִּיקְנָא מְהֵימְנוּתָא׃

descriptio Barbæ Macroprosopi, & tredecim ejus partium, quæ in Idra magna latissimè describuntur. vide infra §.160.191.]

§. 2. *Barbæ non facta est mentio.* [Hanc correcturam, ut inseratur vox דקנא habet codex correctus Mantuanus. Sensus est, Salomonem in Cantico Canticorum mentionem quidem facere omnium membrorum, non autem Barbæ.] *quia hæc est ornatus omnium.* [Ornatus dicitur id, quod contegit aliud; prout vestis qua corpus ornatur, istud contegit. Barba hæc autem contegit, non tantum Macroprosopum sed & Patrem & Matrem & descendit usque ad Microprosopum. Unde ob communicationem lucis tam copiosæ præ magna reverentia silentii peplo & ipsa involuta fuit.]

2. דִקְנָא לָא אִדְכַּר בְּגִין דְהִיא יַקִּירוּתָא דְכֹלָא׃

§. 3. *Ab auribus procedit penes ambitum apertura: ascendit & descendit filum album. In tredecim distribuitur in ornatum.* [Horum omnium explicationem vide infra §.

3. מֵאוּדְנִין נַפְּקַת בְּסַחֲרָנָהָא דְבוֹסִיטָא סַלִּיק וְנָחִית חוּטָא חִוְּרָא בִּתְלֵיסַר מִתְפָּרֵשׁ בְּיַקִּירָא׃

§. 4. *De ornatu isto scriptum est* [Jer.2.v.6.] *Non transiit in eâ mas; nec habitavit homo ibi. Homo extrinsecus* [est:] *Homo non includitur ibi; multò minùs mas.*

4. בְּיַקִּירוּתָא הַהִיא כְּתִיב לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם אָדָם לְבַר הוּא אָדָם לָא כָּלִיל הָכָא כָּל שֶׁכֵּן אִישׁ׃

§. 5. *Per tredecim scaturigines fontes distribuuntur:* [quibus influxus fit in Microprosopum & inferiora vide) *Quatuor separatim adjunguntur: novem verò potant corpus* [vel ut alii legunt, monente codice correcto Mantuano, *rigant hortum*; id est Microprosopum, vide

5. בִּתְלֵיסַר נְבִיעִין מַבּוּעִין מִתְפָּרְשִׁין אַרְבַּע בִּלְחוֹדוֹי אִסְתַּמְכוּ תִּשְׁעָה אַשְׁקְיָין לְגוּפָא (לְגִינְתָא׃)

6. §. *Ante portam aurium incipit ornatus formari.*

6. מִקַּמֵּי פִּתְחָא דְאוּדְנִין שָׁרֵי יַקִּירוּ לְאִתְתַּקְּנָא׃

§. 7. *Descendit in pulchritudine in principium Labiorum; ab hoc principio in illud principium.*

7. נָחִית בְּשַׁפִּירוּ בְּרֵישָׁא דְשִׂפְוָון מֵהַאי רֵישָׁא לְהַאי רֵישָׁא׃

§. 8. *Existit semita, quæ exit sub duobus foraminibus Meniani, ut transire queat peccatum: sicut scriptum est.* [Prov.19.v.11.] *Et decus ejus præterire iniquitatem.*

8. קָאִים אָרְחָא דְנָפִיק תְּחוֹת תְּרֵין נוּקְבִין דְפַּרְדַּשְׁקָא לְאַעְבְּרָא חוֹבָא דִכְתִיב וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבוֹר עַל פָּשַׁע׃

§. 9. *Sub labiis ambit pilus in principium alterum.*

9. תְּחוֹת שִׂפְוָון אַסְחַר שַׂעְרָא לְרֵישָׁא אָחֳרָא׃

§. 10.

§. 10. *Semita alia procedit sub illa.*

10. ארחא אחרא נפיק תחותוי.

§. 11. *Tegit areolas aromatum ad initium quod supra* [*est.*]

11. חפי תקרובתא דבוסמיא לרישא דלעילא.

§. 12. *Duo poma videntur ad illuminandum lucernas.*

12. תרין תפוחין אתחזן לאנהרא בוצינין.

§. 13. *Influentia omnium dependet usque in pracordia:* in ea pendent superiora & inferiora.

13. מזלא דכלא תלייה עד לבא ביה תליין עלאין ותתאין.

§. 14. *Inter illos* [pilos] *qui dependent, non promicat unus pra altero.*

14. אינון דתליין לא נפקין דא מן דא.

§. 15. *Minores tegunt guttur ornatus: majores rediguntur in proportionem perfectissimam.*

15. חפיין זעירן על גרונא דיקירא רברבן מתשערין בשיעורא שלים.

§. 16. *Labia vacua sunt ex omni parte. Beatus ille, qui particeps fit illorum osculorum.*

16. שפוון אתפנון מכל סטרין זכאה למאן דנשיק מאינון נשיקין.

§. 17. *In ista influentia omnium, demanant tredecim chrismata balsami purissimi.*

17. בההוא מזלא דכלא נגדין תליסר משיחין דאפרסמונא דכיא.

§. 18. *Omnia in hac influentia extant, & occultantur.*

18. כלא בהאי מזלא שכיח וסתים.

§. 19. *Illo tempore cum appropinquat mensis* [sic legitur in Codice correcto Mantuano] *septimus, inveniuntur menses isti tredecim* [nam in codice sæpe dicto correcto, vox hæc תריסר sive duodecim expuncta est: quasi denotetur tunc esse annum embolimæum qui constat tredecim mensibus, juxta numerum tredecim istarum influentiæ partium.] *in mundo superno: & aperiuntur tredecim* [nam eadem correctura & hîc extat,] *porta miserationum. Illo tempore* [quo præcipuè innuitur dies expiationum; juxta illud Jesch. 55. v 6.] *quarite Dominum dum inveniri potest.*

19. בזמנא דמטאירחא שביעא משתכחי ירחי אלין תריסר (סא תליסר) בעלמא עלאה ומתפתחי תריסר (סא תליסר) תרעי דרחמי בההוא זמנא דרשו יי בהמצאו.

§. 20. *Scriptum est:* [Gen. 1. v. 11.] *& dixit Deus: germinet terra germen:* [fiat] *herba seminificans semen.* [si hîc inseratur יהי fiat, fiunt novem voces:] *hoc est illud, quod scriptum est* [Lev. 16. v. 31.] *& humiliate corpora vestra in nono mensis*

20. כתיב ויאמר אלהים הרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע וגו׳. היינו דכתיב ועניתם את

vesperi.

vesperi. [Hoc intelligendum est de] *illo tempore* [de quo supra diximus, quod in eo quærendus sit Dominus.]

נפשותיכם בתשעה לחדש בערב׃ בהאי זמנא׃

§. 21. In loco Deut. 3. v. 24. ubi dicitur:] *Adonai Jehovih, tu incepisti ostendere servo tuo magnitudinem tuam. Nomen Tetragrammaton* יה וה *perfectè scriptum extat in lateribus suis* [ita ut Nomen Adonai denotet He inferius ab uno latere; & puncta Nominis Elohim denotent He superius ab altero latere.]

21. אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך יה וה שלים בסטרוי׃

§. 22. *Sed hic in ista progerminatione terræ non* (est) *perfectum:* [quoniaam] יהי [fiat herba,] *non scriptum est;* [sed tantùm] *legimus* [ita Et ipsæ quoque hæ literæ Nomen non repræsentant perfectum.]

22. והכא ברחישותא דא דארעא לא שלים יהי לא כתיב קרינן׃

§. 23. [Sed in illla nobis repræsentatur] *Jod superum* [id est nota misericordiæ supernæ, quæ est senior ille sanctissimus, prout Codex correctus Mantuanus etiam ad marginem annotat: &] *Jod inferum.* [id est, nota misericordiæ inferioris, quæ est Microprosopus cum influxum habet à Macroprosopo. Quæ duo Jodin etiam repræsentantur in dicto illo Gen. 2. v. 7.] וייצר יהוה *& formavit* [Dominus &c. ubi etiam extat] *Jod superum, & Jod inferum.*

23. יוד עלאה יוד תתאה׃ וייצר י עלאה י תתאה׃

§. 24. [Sed in] יהי [præter] *superum & inferum* [etiam extat] *He in medio amborum*, [tanquam] *connexio perfectionis* [per quam derivatur influxus à Macroprosopo in Microprosopum.]

24. יהי עלאה ותתאה ה בגווייהו כללא דשלימו׃

§. 25. [Quare] *Perfectum* [quidem est nomen hoc, citra divulsionem:] *sed non versùs omne latus:* [quia uxoris Microprosopicæ nullum in eo est symbolum.] *Evulsum* [ergo] *est ex hoc loco nomen hoc* [i. e. præterquam quod omissa est hæc vox יהי] *& plantatum in alio.* [i. e. literæ istæ aliam quoque significationem acceperunt de gradibus inferioribus.]

25. שלים ולא לכל סטיר אתעקר מהאי אתר שמא דא ואשתיל באחרא׃

§. 26. [Nam] *scriptum est* [Gen. 2. v. 8. *Et plantavit Dominus τὸν Elohim:* [Ubi intelligitur] *He illud, quod est inter duo Jodin vocis* יהי: [quod in supernis est] *flatus nasi Senioris in Microprosopum* [de quo infra pluribus In Idra magna §. 175. Nam hic] *sine spiritu non subsistit.*

26. כתיב ויטע יי אלהים ה בין יוד ליוד דיהי נשבא דפרדשקא דעתיקא לזעירא דאנפין בלא רוחא לא אתקיים׃

§. 27.

§. 27. *Per* He (igitur) *perficitur:* [tam ratione Matris, quæ ipfius; quam ratione Uxoris, cujus ipfe eft anima.] *He* [enim aliud eft] *fuperius* [primum nempe Tetragrammati Intelligentiam defignans; & aliud eft] *He inferius* [nempe Bafilian & Uxorem denotans.]

27. בהא אשתכלל ה עלאה
הא תתאה.

§. 28. *Sicut fcriptum eft* [Jer. 32. v. 17.] אהה *Ahah Domine Jehovih &c. ubi eft cohæfio connexionum:* [id eft, in voce אהה combinantur duo illa Hehin, quæ aliàs funt media connectendi gradus.] *Per fpiritum* (enim fit) *connexio ponderatorum* [id eft, conjugum: tam Patris & Matris; quam Microprofopi & Uxoris.

28. דכתיב אהה אדני אלהים
בקיטפוי דקטפין ברוחא צרורה
דמתקלין.

§. 29 [Jam ad gradus inferiores defcendit, omiffo Macroprofopo; & examinat Nomen] יהו. [In hoc repræfentantur Pater & mater atque Microprofopus. Et primò occurrit] *Jod fupernum* [Patris fymbolum] *quod coronatur Corona Senioris.* [id eft, cujus fummus apex denotat Coronam fummam five Macroprofopum. Vel juxta aliam Lectionem: quod circundatur aporrhæa, id eft, influentia five Barba Macroprofopi, quæ Patrem & matrem, fuperintegit.] *eft menynx fuperna, quæ præ claritate fulget & claufa eft.* [De hac pluribus videatur Idra magna §. 58. & in commentario §. 48.]

29. יהו י עלאה דאתעטר
בקטרא (סא בעטרא) דעתיקא
היא קרומא עלאה דאזדכך וסתים.

§. 30. *He fupernum* [deinde fe offert] *quod circundatur fpiritu feneftrarum Meniani* [five narium Macroprofopi] *qui procedit ut vivificet.*

30. הא צלאה דאתעטר ברוחא
דנוקבין דפרדשקא דנפיק
לאחייא.

§. 31. *Vau fupernum lucerna fulgentiffima* (quæ eft initium judiciorum quatenus nimirum Microprofopus adhuc eft in matre, vid. Apparatum in Sohar Part. p. 577.) *qua circundatur latere fuo* [vel ut alii legunt, corona fua, id eft, Matre.]

31. ו עלאה בוצינא דקרדינותא
דאתעטר בסטרוי (סא בעטרוי.)

§. 32. *Poftmodum extenduntur literæ* [ut Nomen hoc plenè fcribatur hoc modo יוד. הה. וו quæ forma, cùm integra eft, vocari folet בן, quia numerus ejus eft 52.] *& comprehenduntur in Microprofopo* [quatenus fimul complectitur uxorem.]

32. מתפשטין אתוון לכתר
ואתכללו בזעירא דאפין.

§. 33. *Cùm incipit* [forma hæc] *in cranio inveniuntur* [hæ literæ, ibique diftribuuntur in fummitate Macroprofopi.]

33. כמה דשריא בגולגלתא
אשתכחו.

§.34. [Deinde] *extenduntur per totum corpus* [à Benignitate incipiendo:] *ad fundandum omnia* [inferiora, tanquam anima.]

34. מִתְפַּשְׁטִן בְּכָל גוּפָא
לְשַׁכְלְלָא כֹּלָא׃

§.35. *Cùm in lana munda pendet* [id eſt, cùm capillus albus Senis ſanctiſſimi lumina ſive nomina demittit:] *dependent iſtæ literæ.* [id eſt, virtute harum illuminatio fit.]

35. בַּעֲמַר נְקִי כַּד תָּלֵי תַּלְיָין
אִלֵּין אַתְוָון׃

§.36. *Cùm manifeſtatur Microproſopo,* [Macroproſopus:] *in hoc reſident iſtæ literæ* [ceu lumina aucta.] *& denominatur per illas.*

36. כַּד אִתְגַּלֵּי לִזְעֵירָא
מִתְיַישְׁבָן בֵּיהּ אִלֵּין אַתְוָון וְאִתְקְרִי
בְּהוֹן

§.37. יוֹד *Senioris occultatur in genere ſuo* [id eſt: Pater, qui per Jod intelligi ſolet, nec non & ipſe Senex vocatur, à barba Macroproſopi ſuperintegitur: Vel aliter. Pro eo, quod reliquæ duæ partes literas ſuas expreſsè duplicent, e. g. הֵה, & וָו: Jod duplicaturam hanc ſui generis non expreſsè præ ſe fert; ſed tectè & ſolo numero.] *quia nomen non reperitur*: [id eſt, quia ſi poneretur יי; non poſſet pronunciari ut Jod: ideò ſcribitur יוֹד.]

37. יוֹד דְעַתִּיקָא סָתִים בְּסִטְרוֹי
בְּגִין שְׁמָא לֹא אִשְׁתַּכַּח׃

§.38. הֵא *aperitur per aliud* [He, ut ſcribatur הֵה ſcriptura aperta & plena; prout aliàs etiam ſcribi ſolet הֵי; item הֵא; illud in nomine ע״ב, hoc in nomine מ״ה.] *& ſymbolo fœmininitatis notat duas fœminas* [Matrem nempe ſuperam & inferam; intelligentiam & regnum.] *Et invenitur per formas.* [id eſt, quando Barba Macroproſopi & formæ ſive partes ejus lumen ſuum demittunt in Microproſopum, tunc in hoc uxor ipſius in lucem prodit, & He extenditur per aliud He inferum.]

38. הֵא אִתְפַּתַּח בְּאַחֲיָא
וְאִינְקֵיב בִּתְרֵין זוּקְבִין וְאִשְׁתַּכַּח
בְּתִקּוּנִין׃

§.39. *Vav aperitur per aliud* [Vav, ut ſcribatur וָו: nam ſicut aliàs ſcribi ſolet per י in nomine ע״ב hoc modo וָיו, & per א in Nomine ס״ג & מ״ה hoc modo וָאו. Ita in Nomine ב״ן ſcribitur hoc modo, וו. Aperiri enim eſt plenè ſcribi.] *Sicut ſcriptum eſt* [Cant. 7. v. 9.] *Abiens ad dilectum meum ſecundum rectitudines* [ubi per rectitudines intelliguntur duæ hæ literæ וו in rectum protenſæ.]

39. וָו אִתְפַּתַּח בְּאַחֲרָא דִּכְתִיב
הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים׃

§. 40. *In lucerna fulgidiſſima* [invenitur, i. e. in Microproſopo quatenus in minorennitate mera judicia in ſe habet] *ad contegendam portam* [id eſt, ut poſſit extendi ad ſtatum adoleſcentiæ & ſuperinveſtire matrem, quæ denominatur à quinquaginta portis.]

40. בְּבוּצִינָא דְקַרְדִינוּתָא
לְמִכְסְיָא פִּתְחָא׃

§. 41. [De-

41. ו̈ לְעֵילָא ו̈ לְתַתָּא ה̈ לְעֵילָא ה̈ לְתַתָּא י̈ לְעֵילָא וּבַר הַ לָא אִשְׁתַּתַּף אַחֲרָא וְלָא סָלִיק בַּהֲדָהּ בַּר רְמִיזָא דְרָמִית׃

§. 41. [Denotatur igitur] *Vav superum* [Daath sive cognitio &] *Vav inferum* [id est, Microprosopus externus. Et sic etiam] *He superum* [id est, Mater,] *He inferum* [id est, Uxor.] *Jod* [autem tantum datur] *superum*; [Patrem denotans:] *& cum ipso non sociatur aliud* [Jod, ut in prioribus:] *nec ascendit cum ipso* [per summa numeri, sicut cum He quinarius, cum Vav senarius in similem summam ascendit.] *nisi nota symbolica* [id est, denarius, non in eadem litera Jod, sed senario & quaternario expressus.]

42. כַּד אִתְגַּלְיָין תְּרֵין (סָא בְּאוֹרַיְתָא) וּמִתְחַבְּרָן בְּחַד דַּרְגָּא חַד רִגְשָׁא בְּגִין לְאִתְפָּרְשָׁא ו̈ד כְּלִילָן בְּווֹד׃

§. 42. *Cùm (enim) manifestantur bina* [literæ scilicet Nominis propositi, ut הֹ̈ה & וָ̈ו] *& uniuntur in unum gradum, in unam societatem, ut exponantur* [id est, cum plenè scribuntur modo supra dicto [*tunc* וָ̈ד [& nō Jod aliud] *applicantur ad Jod*: [ut etiam in eo sit analogia quædam paritatis.]

43. וַוי כַּד אִסְתַּלַּק הַאי וְאִתְגַּלְיָין אִינּוּן פִּטְמִין דְטִיפְסָא שְׁרִיקִין לָא עַבְרֵי לָא מִתְעַכְּבִין בְּדוּכְתָּא׃

§. 43. *Va cùm tollitur hoc* [id est, si ab illis וָ̈ד tollatur litera ו̈;] *& manifestantur illa* [duæ literæ, quæ denotant Microprosopum cum uxore ejus, quatenus adhuc imprægnati sunt & vix concepti in utero matris; ub ad consummandam perfectionem fœtus hujus semper necessarius est concursus & perpetua copula Patris, nisi fieri debeat abortus, quæ est manifestatio fœtus ante tempus legitimum:] tunc *pinguia hæc, quæ formam lubricam reddunt* [id est, guttæ hæ seminales, quæ in utero conceptæ sunt] *non imprægnant, nec morantur in loco.* [id est, abortus fit. Sive influxus impeditur & gradus superni divulsionem patiuntur: Quod absit.]

44. וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב בְּרַח לְךָ אֶל מְקוֹמֶךָ · אִם תַּגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר וְאִם בֵּין כּוֹכָבִים שִׂים קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ׃

§. 44. [Quod autem hoc fieri possit per peccata inferiorum, patet ex dictis istis. Jechesk. 1. v. 14.] *Et animalia currunt & redeunt.* [itē Num. 24, 12.] *Fuge ad locum tuum.* [item Obad. 1. v. 4. *Si elevaveris te sicut aquila, & si inter stellas posueris nidum tuum, exinde dejiciam te.*

45. וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא · אֵימָתַי כַּד שְׁמָא אִתְנְטַע׃

§. 45 [Porrò dicitur Gen. 1. v. 12.] *Et protulit terra germen. Quando? quando Nomen plantatur.* [id est, quando Microprosopus debitam suam accipit conformationem secundum requisita 248. membrorum & 365. venarum.]

46. וּכְדֵין אֲוִירָא נָפִק וְנִיצוֹצָא אִזְדַּמַּן׃

§. 46. *Et tunc aër spirat* [id est, influxus vitalis prodit à Macroprosopo] *& scintilla præparatur* [id est,

eſt Microproſopus, qui reſpectu ſuperiorum tantum eſt quaſi ſcintilla cum igne comparata, in debitum lumen excreſcit.]

§. 47. *Cranium quoddam extenditur ex parte ipſius* [ſicut cranium, id eſt, Corona ſumma in Macroproſopo reperitur.]

47. חד גולגלתא אתפשט בסטרוי׃

48. *Ros copioſus ſuper eo duorum colorum.* [Sicut in Macroproſopo albus tantum, ita hîc albus & ruber eſt, ob judicia. vide in Idra magna §. 44.]

48. טלא מלי עלה דתרי גווני׃

§. 49. *Tres cavitates, in quibus litera expreſſa manifeſtantur* [: hæc intelligenda ſunt de tribus cerebris ejus: Sapientia, Intelligentia & Cognitione, quæ hîc expreſſius apparent, cùm in ſupernis eſſent occultatiora.]

49. תלת חללין דאתוון רשימין אתגליין ביה׃

§. 50. *Nigri* [capilli enati] *in quatuor* [lateribus cranii] *dependent ſuper foramina curva* [aurium] *ut non poſſit audire.*

50. אוכמין בערבאה תליין על נוקבין עקימין דלא יכיל למשמע׃

§. 51. *Dextrum & ſiniſtrum hic datur,* [in omnibus faciei Capitiſque partibus.]

51. ימינא ושמאלא הכא׃

§. 52. *Una ſemita ſuperius* (extat) *tenuis* [in diſcriminatione Capillorum.]

52. חד ארחא לעילא דקיק׃

§. 53. *Frons, qua non ſplendet*: [omnia cum antitheſi eorum, quæ in Macroproſopo reperiuntur; prout iſta omnia latius infra deſcribuntur tam in utraque Synodo, quam in Commentariis.] *Jurgia* [& pœnæ decernuntur] *erga mundum, cum voluntas* [ſive frons iſta] *eundem intuetur.*

53. מצחא דלא נהיר קטטותא דעלמא כד רעוא אשגח ביה׃

§. 54. *Oculi* [ejus ſunt] *trium colorum,* [id eſt, rubri, nigri & flavi] *ut trematur coram illis.* [Et] *lavantur lacte fulgido* [id eſt, aſpectu oculi albi Macroproſopi & ipſi dealbantur.]

54. עיינין דתלת גוונין [למכתתא למרתת] קמייהו אתסחן בחלבא דנהיר׃

§. 55. *Scriptum eſt* [Jeſ. 33. v. 20.] *Oculi tui videbunt Jeruſchalaim habitationem quietam.*

55. כתיב עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן׃

§. 56. *Atqui ſcriptum eſt* [Jeſ. 1. v. 21.] *Juſtitia pernoctabit ibi.*

56. וכתיב צדק ילין בה׃

§. 57. [Nimirum] *Quieta habitatio eſt Senex, qui occultatus eſt.* [Unde] *Scriptum eſt* עינך *oculus tuus,* [ſine litera Jod. Hæc omnia infra explicantur in Idra magna.]

57. ונוה שאנן עתיקא דסתים׃ עינך כתיב׃

§ 58. *Naſus* [eſt] *ad dignoſcendam faciem Microproſopi.*

58. חוטמא פרצופא דזעירא לאשתמודעה׃

§ 59. Tres

§. 59. *Tres flammæ accenduntur per nares ejus.*

59. תְּלַת שַׁלְהוּבִין מִתּוֹקְדִין בְּנוּקְבוֹי.

§. 60. *Gradus profundus* [est in auribus ejus] *ad audiendum bonum & malum.*

60. דַּרְגָּא עֲמִיקָא לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ.

§. 61. *Scriptum est:*] Jes. 42. v. 8.] *Ego Tetragramaton, hoc nomen meum.* [Jam incipit explicare differentiam ulteriorem inter Microprosopum & Macroprosopum, etiam quoad cognomina eorum: ubi Cognomen אֲנִי Ego refert ad Microprosopum, quatenus involvit conceptum uxoris.] *Et scriptum est* [Deut. 32. v. 39.] *Ego occido & vivifico.* Et scriptum est [Jes. 46. v. 4.] *Et ego feram, & ego bajulabo.*

61. כְּתִיב אֲנִי יְיָ הוּא שְׁמִי וּכְתִיב אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה · וּכְתִיב וַאֲנִי אֶשָּׂא אֲנִי אֶסְבּוֹל.

§. 62. [Jam verò tam propinquus nobis non est Macroprosopus ut in prima persona nos alloqueretur: sed iste in tertia persona vocatur הוא Ille: Sicut dicitur: Psal. 100. v. 3.] *Ille fecit nos, & non nos.* Et porrò dicitur: Job. 23. v. 13.] *Et ille in uno, & quis avertet eum,*

62. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ · וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ.

§. 63. הוא [Igitur id est, in tertia persona] *Ille vocatur, qui occultatus est & non invenitur coram. Ille* [est talis,] *qui non incurrit in oculos: Ille* [est talis] *qui non vocatur nomine.*

63. הוּא אִקְרֵי מַאן דְּסָתִים וְלָא שְׁכִיחַ · הוּא מַאן דְּלָא אִזְדַּמַּן לְעֵינָא · הוּא מַאן דְּלָא אִקְרֵי בִּשְׁמָא.

§. 64. [Hactenus de Microprosopo actum est, ad quem etiam relata fuit ista plenitudo literæ He, quâ scribitur per duo הֵ״ה. Jam aliquid etiam dicitur, de reliquis duabus scriptionibus istius literæ dum scribitur per הֵ״א & per הֵ״י; quorum illud fit in nomine מַ״ה & hoc in nominibus ע״ב & ס״ג. quæ etiã inveniuntur in nomine אֶ״הְ״ה. Consideranda ergo sunt] הֵ״א & הֵ״י [Dum igitur scribitur הֵ״א, hæc scriptio resolvi potest in הו״א pronomen illud tertiæ personæ de quo supra: quia] א״ *in se continet* ו״ [cui assimilari solet linea ejus media. Adeoque dum scribitur הא, intelligi potest הו״א. Sed non vice versa. Nam quamvis] ו״ *in se includat* א״. [quia figura literæ Aleph componi dicitur ex יו״י si nempe linea ejus media findatur, ita ut etiam sine א legi possit הוי; hoc הוי] *tamen in se non includit* [scriptionem aliquam literæ He, ita ut legere possem] הו [vel הֵי.]

64. הֵ״א הֵ״י א״ כְּלִיל ו״ · ו״ כָּלִיל א״ וְלָא כָלִיל הֵ״ו (כְּ״א הֵ״י)

§. 65. [Porrò in eadem scriptione הֵ״א, sicut א״ transiit in ו״, ut legi potuerit הו״א: sic idem] א״ *pronunciatur ut Aleph* [& hic est secundus modus pronun-

65. א״ אָזִיל לְאַלֶף · אַלֶף אָזִיל לְיוֹד · יוֹד אָזִיל לְיוֹד · דְּסָתִים מִכֹּל

pronunciandi ſcriptionem הֿא, quæ ſimpliciter refertur ad nomen מֿה. Sed & porrò] *Aleph pronunciatur ut* יוד [quia figura א reſolvi ſolet in tres has literas, ut Jod ſit ſupra; Vav in medio; & Daleth infra. Ita ut eadem ſcriptio הֿא in ſe comprehendat & conceptum tertium ſublimiorem. Sed non vice verſa, ex הֿי ſubintelligitur הֿא: Jod enim non pronunciatur ut Aleph: ſed] יוד *pronunciatur ut Jod, quod occultatur omnibus occultationibus, & cui non junguntur* וד [ſicut iſta forma reperitur in litera א.]

סתימין דלא מתחברן ביה וד׃

§. 66. [Forma autem hæc quæ in ſe includit Vav & Daleth conſueta eſt in gradibus inferioribus, & quidem in Patre. Et] *Væ! cum Jod non irradiat literas Vav Daleth*; [& multò magis] *cum Jod aufertur à Vav Daleth, per peccata mundi:* [quia tunc] *nuditas omnium invenitur.*

66. ווי כד לא נהיר י׳ בוד כד אסתלק י׳ מן וד בחובי עלמא ערייתא דכלא אשתכח׃

§. 67. *Propterea ſcriptum eſt:* [Lev. 18. v. 7.] *Nuditatem Patris tui non deteges.* [Nam Vav Daleth, idem ſunt ac ה; & cum ſcribitur יוד, idem eſt ac ſi diceretur] יֿה [ſi nempe ו inſeritur intra ד.] *Væ!* cum Jod tollitur *à He* [id eſt ſapientia ab intelligentia, quæ eſt mater informans] *Propterea ſcriptum eſt* [Lev. 18. v. 7.] *Et nuditatem matris tuæ non revelabis: mater tua eſt, non revelabis nuditatem ejus. Mater tua eſt*; reverà: quia [ſcriptum eſt Prov. 2. v. 3.] *Quoniam Matrem Intelligentiam vocabis.* [legendo אֵם pro אִם.]

67. עד כתיב ערות אביך לא תגלה יה ווי כד אסתלק יוד מן הא עד כתיב וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה אמך היא ודאי כי אם לבינה תקרא וגו׃

Cap. III.

פרקא תליתאה׃

§. 1. *Novem conformationes digniſſimæ traditæ ſunt Barbæ* Microproſopi:] *Quicquid* [enim] *occultum manet,* [i.e. reliquæ quatuor formæ, quæ interdum in Microproſopo non inveniuntur] *& non manifeſtatur , ſupernum & venerandum eſt,* [i.e. propriè & per ſe ad Microproſopum non ſpectat, ſed aliquando ſaltem in ipſum demittitur.]

1. תשעה תקונין יקירין אתמסרו לדיקנא כל מה דאתטמר ולא אתגליא עלאה ויקירא אשתכח׃

§. 2. *Ita ergo ſe habet Barba* [al. theſaurus] *digniſſima. Pili incumbunt pilis ante aperturam aurium usque ad principium oris.* [Hæc eſt conformatio prima.]

2. והוא (סא דיקנא) גניזה יקירא נימין על נימין מקמי פתחא דאודנין עד רישא דפומא׃

§. 3. *A principio hoc uſque ad principium* (oris) *alterum.* [hæc eſt conformatio ſecunda, nimirum myſtax.]

3. מרישא האי לרישא אחרא׃

§. 4. *In-*

§. 4. *Invenitur sub duabus naribus semita* (pilis) *repleta, ut non appareat.* [hæc est conformatio tertia.]

4. אִשְׁתְּכַח מִתְּחוֹת תְּרֵין נוּקְבִין אָרְחָא מַלְיָיא דְלָא אִתְחַזְיָיא׃

§. 5. *Genæ conteguntur in hoc latere & in altero.* [Hæc est conformatio quarta.]

5. עִלָעִין אִתְחַפְיָין מֵהַאי גִיסָא וּמֵהַאי גִיסָא׃

§. 6. *In illis apparent poma rubra ut rosa.* [Hæc est conformatio quinta.]

6. בְהוּ אִתְחַזְיָין תַּפּוּחִין סוּמְקִין כְּוַורְדָא׃

§. 7. *In uno filo pendent* (pili) *nigri & validi, usque ad pectus.* [Hæc est conformatio sexta.]

7. בְּחַד חוּטָא תַלְיָין אוּכְמִין תַקִיפִין עַד חֶדְווֹי׃

§. 8. *Labia rubra sunt ut rosa, & vacua.* [Hæc est conformatio septima.]

8. שִׂפְוָון סוּמְקִי כְּוַורְדָא אִתְפְּנוּן׃

§. 9. [Pili] *minuti descendunt per gutturis locum & contegunt locum Cervicis*; [quæ est conformatio octava.]

9. זְעֵירִין נַחְתִין בִגְרוֹנָא וּמְחַפְיָין קְדָלָא׃

§. 10. *Magni & parvi descendunt* [al. defluunt] *æqualiter.* [hæc est conformatio nona.]

10. כַּבְרְבִין וּזְעֵירִין נַחְתּוּן בְּשִׁיקוּלָא (סָא נְגִדִין בְּשִׁקוּלָא.)

§. 11. *Per illos invenitur fortis & robustus, quicunque invenitur:* [i. e. qui meditationes suas huc dirigit.]

11. בְּאִלֵין אִשְׁתְּכַח גִּבֹּר וְתַקִּיף מַאן דְאִשְׁתְּכַח׃

§. 12. *Scriptum est* [Psalm. 118. v. 4.] *De angustia invocavi Jah.* [Hoc in loco] *Novem* [has formas vel juxta al. novem nomina] *commemorat David, usque ad* [illa verba:] *omnes gentes circumdederunt me: ut circundarent & protegerent eum.*

12. כְּתִיב מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ׃ הִשְׁעָה אָמַר דָּוִד עַד כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי לְאַסְחֲרָא וּלְאַגְנָא עֲלוֹי׃

§. 13. [Scriptum est Gen. 1. v. 12.] *Et protulit terra germen, herbam seminificantem semen secundum speciem suam: & arborem ferentem fructum cujus semen in eo, secundum speciem suam.*

13 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ׃

§. 14. *Novem ista* [substantiva ceu novem gradus Microprosopici,] *evulsa sunt è nomine perfecto* [id est Intelligentia, seu matre, in qua concepta erant: nam ad istam pertinet nomen יֱהֹוִה quod est Tetragrammaton expressum & Elohim occultum, quæ efficiunt novem in potentia.] *Et deinde plantata sunt in Nomen perfectum: sicut scriptum est* [Gen. 2. v. 8.] *Et plantavit* יהֹוה אלהִים [i. e. novem has literas Nomi-

14. תִּשְׁעָה אִלֵין אִתְעַקְרוּ מִשְּׁמָא שְׁלִים וְאִשְׁתִּילוּ לְבָתַר בִּשְׁמָא שְׁלִים דִּכְתִיב וַיִּטַּע יְיָ׳.

Nominis perfecti Masculini & fœminini, ut essent hortus, id est Microprosopus in actu.]

אֱלֹהִים׃

§. 15. *Conformationes Barbæ* [Microprosopicæ] *tredecim esse reperiuntur* [quando] *illa, quæ est superior inferior fit.* [i. e. quando Barba Macroprosopi lumen suum demittit.] *In inferiore* [autem, i. e. in Microprosopo, per se tantum] *in novem* [partibus formæ istæ] *conspiciuntur.*

15. תִּקּוּנִין דְּדִיקְנָא בִּתְלֵיסַר
אִשְׁתַּכְּחָן אִיהִי דְּהָוֵא עִלָּאָה
תַּתָּאָה בְּתַתָּאָה בְּתִשְׁעָה אִתְחַזּוּן׃

§. 16. *Viginti duæ literæ effigurantur colore illarum.* [non tantum cum Lex daretur igne nigro super igne albo; sed & in scriptura ordinaria; quia barba hæc nigra est.]

17. כַּבֵּ אַתְוָון אִתְגְּלִיפוּ
בְּגַוְּנֵיהוֹן׃

§. 17. *De hac* [barba intelligendum est illud, quod dicitur: *de eo, qui in somnio videt barbam*] *Cum quis somniat, quod apprehendat barbam hominis supernam manu sua, ille pacem habet cum Domino suo, & hostes ejus ipsi subjicientur.*

17. עַל הַאי (סֹאֶ עַל מַאן דְּחָזֵי
בְּחֶלְמֵיהּ דִּיקְנָא) חֶלְמָא דְּאָחִיד
דִּקְנָא דְּבַר נַשׁ עִלָּאָה בִּיְדֵיהּ
שְׁלִים בְּמָארֵיהּ שַׂנְאִין תְּחוֹתוֹי
יִכָּנְעוּן׃

§. 18. *Multò magis* [si tangere queat] *barbam supernam. Nam lumen inferius, ortum à superno quod in Benignitate,* [sic vocatur Barba Macroprosopi:] *vocatur in Microprosopo Benignitas simpliciter, sed quando* [hic] *opus habet lumine, & illa lucet; tunc (iste) vocatur, multus benignitate.* [Alii sic legunt: Somnians quod mystacem hominis tangat manu sua, confidat, quod pacem habeat cum Domino suo, & inimici ejus ipsi subjicientur. Si id fit, quia hoc vidit in somnio; multò magis, si mereatur ostendere, quid sit barba superna. Nam hæc irradiat inferiorem, quia est superior, & à Benignitate cognominatur. In Microprosopo autem &c.]

18. כַּשֶּׁ דִּיקְנָא עִלָּאָה דִּנְהִירָא
תַּתָּאָה דְּעִלָּאָה דִּבְחֶסֶד אַקְ׳
בִּזְעֵירָא (סֹאֶ בִּיְדֵיהּ הָא מִתְרְחִיץ
דְּהָא בִּשְׁלָם עִם מָארֵיהּ וְשַׂנְאוֹי
יִכָּנְעוּן תְּחוֹתוֹי וְדִין הוּא בְּרִיל
דְּחָזָא בְּחֶלְמֵיהּ כַּשֶּׁ אִם זָכָה
לְאוֹדַע׳ מַה הִיא דִּקְנָ׳ עִלָּאָה דְּהוּא
נָהִיר לְתַתָּאָה אֲרֵי עִלָּאָה וּבְחֶסֶד
אִקְרֵי וּבִזְעֵירָא) חֶסֶד סְתָם כַּד
אִצְטְרִיךְ נְהִירוּ אַטְהַר וְאִקְרֵי רַב
חֶסֶד׃

§. 19. *Scriptum est:* [Gen. 1, 20.] *Reptificent aquæ reptile animæ viventis* [הוה notetur;]

Huc pertinet Annotatio illa, quæ infra annexa est sub finem istius capitis.

19. כְּתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ
הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה (בְּכַאן צָרִיךְ
לִהְיוֹת הַגָּהָה דָּא׃)

§. 20.

§. 20. *Quasi diceretur* ח׳ יה [ח יה habet correctus codex Mantuanus, ut exponatur vox חיה vivens, de gradu octavo nempe intelligentia, quæ eft aqua illa Nominis Jah; quod Patrem & matrem denotat. Nam cum] *lumen iftius in hanc extenditur* [quæ eft commotio aquæ,] *omnia productiones faciunt uno eodemque tempore; Aqua bonæ, (&) aqua malæ* [id eft, tam in divinitate & fanctitate, quam inter creaturas terreftres viventes atque homines propagatio fit. Per reptile enim intelliguntur animæ.]

20. כלומר ח׳ יה״ אתפשיט נהירו דדא בדא כלא אתרחשון בזמנא חדא מים טבאן מים בישן.

§. 21. [Nam] *dum inquit:* ישרצו *commotionem vitalem habeant; unum fimul includitur in altero; vivens fuperum; vivens inferum: Vivens bonum; vivens malum.*

21. בגין דאמר ישרצו אתכלילו דא בדא חיה עלאה · חיה תתאה היה טבא · חיה בישא.

§. 22. [Sic etiam fcriptum eft: Gen.1.v.26.] *Et dixit Deus: faciamus hominem.* [Ubi] *non fcriptum eft,* האדם *hunc hominem; fed* אדם *hominem fimpliciter, in antithefin fuperioris, qui factus in Nomine perfecto.*

22. ויאמר אלהים נעשה אדם · האדם לא כתיב אלא אדם סתם לאפקא דלעילא דאתעביד בשמא שלי׳

§. 23. *Cum perficeretur ifte; perficiebatur & ille. Perficiebatur autem ut mas & fæmina; ad perficiendum omnia.*

23. כד אשתלים דא · אשתלים דא · אשתלים דכר ונוקבא לאשלמא כלא.

§. 24. [Cum ergo dicitur] יהוה [exprimitur] *natura mafculi.* [cum adjungitur] אלהים [exprimitur] *natura fæminæ.* [quæ dicitur Regnum.]

24. יהוה סטרא דדכר · אלהים סטרא דנוקבא.

§. 25. *Mafculus* [ergò] *extendebatur, & formabatur membris fuis* [ut haberet] *quafi membrum generationis.*

25. אתפשט דכורא ואתתקן בתקונוי כאמה.

§. 26. *Per orificium membri* [hujus autem] *Reges, qui deftructi fuerant, hic* [reftituti &] *ftabilitatem nacti funt.* [Cum fcilicet lumina demitterentur per canales anguftos in minori copia, intellectus inferiores eadem capere poterant.]

26. בפומה דאמה מלכין דאתבטלו הכא אתקיימו.

§. 27. *Rigores* [judiciorum, qui intelliguntur per Reges iſtos] *maſculi, vehementes ſunt in principio; in fine autem remiſſi. In fœmina contrarium eſt.*

27. דינין דדכורא תקיפין ברישא בסופא נייחין · דנוקבא באיפכא.

§. 28. [Exemplum hujus habemus in hac forma Nominis] ויה [Ubi maſculus habet duas literas, & fœmina ſaltem unam: & maſculus quidem initio literam longam & poſtea brevem. Sed in hâc etiam forma] *Canales connexionis ſub tegumentum ejus immerſi ſunt* [i.e. literæ ſupernæ copulam maritalem promoventes, non debitè connexæ, ſed in litera Vav obvelatæ ſunt. Et] *Jod* [hoc loco eſt] *parvum*, [nota fundamenti; quod] *in forma ipſius* [fœminæ i.e. prout intra He deliteſcit, quod He etiam non ſuperum ſed inferum eſt:] *reperitur.* [& omnia ſunt judicia, quia ſupernus influxus non adeſt.]

28. ויה קוסטורין דקיטורא בעטפוי שקיעין י זעירא בגוונהא אשתכח.

§. 29. *Si autem mitiganda ſunt* (hæc) *judicia* [neceſſariò] *requiritur Senior* [i.e. literæ primæ Tetragrammati Patrem יה denotantes cum Corona, quæ eſt apex primæ literæ, & Macroproſopus dicitur.]

29. אי אתבסמו דינין בעא עתיקא.

§. 30. [Idem rigorum & judiciorum genus occurrebat in inferioribus. Nam ſicut ad Heuxoris accedunt duæ literæ Jod & Vav ſub conceptu Leviathan, ita] *veniebat ſerpens ſuper Mulierem, & in ea ſtruebat nidum impuritatis, ut faceret habitaculum malum.*

30. אתא חויא על נוקבא וקינא דזוהמא אתתקן בגווה למעבר מדורא בישא.

§. 31. *Sicut ſcriptum eſt:* [Gen. 4. v. 1.] *Et concepit & peperit* את קין *Kainum*, [id eſt] קינא *nidum manſionis ſpirituum malorum, & turbulentorum, & malorum occurrentium.* [vide infra in Tractatu de Revolutionibus.]

31. דכתיב ותהר ותלד את קין קינא דמדורא דרוחין בישין דעלעולין וקטפורין.

§. 32. [Hoc autem nomen ויה] *reſtituitur* [ſi ſcribatur יהו; adeoque] *in illo homine* [ſuperno de quo dictum eſt: & quidem] *in duobus* [paribus conjugum; nimirum Patre & Matre, nec non Microproſopo androgyno: adeoque partim] *in genere* [quatenus Vav ſolum notat ambos conjuges, Microproſopum & uxorem:] *& in ſpecie* [quatenus Jod & He ſeparatim ponuntur, ut Pater & Mater.]

32. אתתקן ביה בהאי אדם בתרין בכלל ופרט.

§. 33. *Continentur* [autem tam] *in ſpeciali* [repræſentatione iſtorum Conjugum, quam] *etiam in generali* [i.e. tam in Patre & matre, quam

33. אתכללו בפרט וכלל שוקין ודרועין ימינא ושמאלא.

in Microprosopo cum uxore] *crura & brachia , dextrum & sinistrum* [i.e. reliquæ numerationes, in duabus lineis lateralibus collocandæ, cum lineam mediam repræsentent Vav & Jod.]

§. 34. [Sed] *Hoc* [i.e. supremum par] *dividitur in sua latera*, [quia expressè ponuntur Jod & He , Pater & mater: sed in altero pari] *formatur mas cum fœmina* [sive androgynos, quia ultimum He non additur. Unde fiunt] יְהֹוָ.

34. דָא אִתְפְּלִיג בִּסְטְרוֹי אִתְתְּקַן דְּכַר בְּנוּקְבָא יְהוָ׃

§. 35. *Jod est mas* [Pater scilicet:] *He fœmina*; [nempe Mater] *Vav* [autem est androgynos, sicut] *scriptum est* [Gen. 5. v. 2.] *Masculum & fœminam creavit eos, & benedixit iis, & vocabat nomen illorum Adam.*

35. י׳ דְּכַר ה׳ נוּקְבָא ו׳ כְּתִיב זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם׃

§. 36. [Sic etiam] *forma & persona hominis sedebat in throno; & scriptum est* [Jechesk. 1. v. 26.] *Et super similitudine solii similitudo ut aspectus hominis super illud desuper.*

36. דְּיוּקְנָא וּפַרְצוּפָא דְאָדָם יָתִיב עַל עוּרְסַיָּא וּכְתִיב וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמָעְלָה׃

Annotatio
supra ad §. 19. pertinens.

הַגָּהָה

§. 1. *Explicatio alia. Reptificent aquæ. Hoc loco in Paraphrasi Chaldaica dicitur* ירחשון, *quod sensum generalem motitandi habet. Quasi diceretur. Cum sese movendo & mussitando labia Ejus producerent verba precum corde justo & mente pura, Aqua producebat animam viventem.* [Sensus est de actu generandi.

1. דָּ״א יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם תַּרְגּוּם יִרְחֲשׁוּן כְּלוֹמַר כַּד מְרַחְשׁוּן בְּשִׂפְוָותֵיהּ פִּתְגָּמֵי צְלוֹתָא בִּזְכוּתָא וּבִנְקִיוּת דַּעְתָּא מַיָּא הֲוָה רָחִישׁ נַפְשָׁא חַיְתָא׃

§. 2. *Et cum homo ordinate preces fundere vult corā Domino suo, & labia ejus hoc modo sese commovent, ab illo sursum tendendo, ad elevandam dignitatem Domini sui ad locum aquationis, ubi profunditas fontis emanat & profluit* [i.e. Intelligentiam è Sapientia emanantem;] *tunc* [fons ille scaturit &] *promanat ad demittendū influxū è summo deorsum ab illo aquationis loco fluvii, in omnes & singulos gradus, usque ad gradum ultimum; ut munificentia derivetur in omnia è summis deorsum.*

§. 2. וְכַד בָּעֵי בַּר נַשׁ לְסַדְּרָא צְלוֹתָא לְמָארֵיהּ וְשִׂפְוָותֵיהּ מְרַחְשׁוּן בְּהַאי גַּוְונָא מִתַּתָּא לְעֵילָּא לְסַלְּקָא יְקָרָא דְמָארֵיהּ לַאֲתַר דְּשַׁקְיוּ דְּעַמִּיקוּ דְּבֵירוּ נָגִיד וְנָפִיק לְבָתַר וְנָגִיד לְאַמְשָׁכָא מִלְעֵילָּא לְתַתָּא מֵהַהוּא שַׁקְיָא דְּנַחְלָה לְכָל דַּרְגָּא וְדַרְגָּא עַד

דרגא בתראה לאמשכה נרבה לכלא מעילא לתתא.

§.3. *Deinde talis tenetur nectere nexûs* [illorum] *omnium; nexûs* [nimirum] *meditationis vera* [&] *legitima: & evenient omnes petitiones ejus: sive sit petitio in Ecclesia facta, sive petitio solitaria.*

§.3. לכתר בעי לקשרא קשרא בכלא קשרא דכוונה דמהימנותא ויעברון כל משאלוהי · בין שאלתא דצבורא בין שאלתא דיחידא.

§.4. *Petitio autem, quam homo petere vult à Domino suo, ordine proponi potest novem modis.*

§.4 ושאלתא דאית לבר נש לשאלא ממאריה הן מסודרת בט׳ גווני·

§.5. *Vel* (1.) *per Alphabetum. Vel* (2.) *commemorando attributa Dei sanctissimi, benedicti,* [quod sit] *misericors & gratiosus &c.* [juxta Ex. 34. v. 6.] *Vel* (3.) *per Nomina veneranda Dei sanctissimi benedicti; qualia sunt:* אה״יה [respectu Coronæ] *&* י״ה [respectu Sapientiæ:] יה״ו [respectu intelligentiæ] א״ל [respectu dignitatis:] אלה״ים [respectu Severitatis:] יהו״ה [respectu pulchritudinis:] צבא״ות [respectu Superationis & Glorię] ש״די [respectu fundamenti:] *&* אד״ני [respectu Regni.] *Vel* (4.) *per decem numerationes: ut sunt:* מ״לכות *Basilia:* י״סוד *fundamentum:* ה״וד *gloria:* נ״צח *superatio:* ת״פארת *pulchritudo:* ג״בורה *Severitas:* ח״סד *Benignitas:* ב״ינה *Informatio:* ח״כמה *Sapientia:* כ״תר *Corona. Vel* (5) *Commemoratione justorum, ut sunt Patriarcha, & Propheta, & Reges. Vel* (6.) *per Cantica & laudes, in quibus sit Cabbalah vera. Et* (7.) *Supra hæc omnia; Si quis noverit enarrare conformationes Domini sui prout decet. Vel* (8.) *si sciat ascendere ab imo sursum. Vel* (9.) *quidam etiã sciunt influxum è summo derivare deorsum. Et in omnibus novem his modis magnâ opus est attentione: quod si non fiat, de eo scriptum est* [1. Schmu. 2. v. 30.] *& contemnentes me vilipendentur.*

5. אית באלפא ביתא ואית באדכר מכילוהי דקודשא בריך הוא רחום וחנון וגו׳ · אית בשמהן יקירין דקב״ה: כגון אהיה יה יהו אל אלהים יי׳ צבאות שדי אדני אית בין בעם כגון מ׳ י׳ ה׳ נ׳ ת׳ ג׳ ח׳ ב׳ ח׳ כ׳ · אית באדכר צדיקייא כגון האבות והנביאים והמלכים אית בשירי ובתושבחתי דאית בהון קבלא אמיתית · ועילא מנהון מאן דידע לתקן תקונין למאריה כדקיאות · ואית בידיעה סלקא מתתא לעילא · ואית מאן דידע להמשיך שפעא מעילא לתתא ובכל ט׳ גווני אלין צריכא כוונה גדולה ואי לא עליה קרא דכתיב ובוזי יקלו·

§.6. *Huc etiam pertinet Meditatio vocis Amen! qua in se continet duo Nomina* יהוה אדני [numero

6. ובכוונת אמן דהוא כליל תרין שמהן ידוד אדני והאחד

sci-

ſcilicet 91.] *Quorum unum bonitatem & benedictionem ſuam abſcondit in theſaurum, qui vocatur* היכל *palatium.* [quæ vox per æquipollentiam numerorum eſt אדני: hoc autem nomen dicitur palatium Tetragrammati, quia primo hoc per illud pronunciatur; ſecundo etiã alternatis literis cum illo concatenatur hoc modo: יאהדונהי]

גניז טוביה וברכוהי באוצר הנקרא היכל.

§. 7. *Idque indigitatur in dicto illo* [Chabk. 2. v. 20.] *Et Tetragrammaton eſt in templo Sanctitatis ſuæ: Sile à facie ejus omnis terra.* [הס & היכל & אדני eundem habent numerum.]

7. והוא רמוה בפסוק ויי בהיכל קדשו הס מפניו.

§. 8. *Quapropter Sapientes noſtri bonæ memoriæ myſticè dixerũt, omne bonũ hominis eſſe in domo ejus; juxta id quod ſcriptum eſt* [Num. 12. v. 7.] *in omni domo mea fidelis ipſe. Quod idem eſt ac ſi diceretur; in omni quod mecum eſt.*

8. ולדא רמזו רז״ל כל טוב האדם בביתו שנ׳ בכל ביתי נאמן הוה ומתרגמינן בכל רעמי.

§. 9. *Si autem quis attentè meditatur juxta ſingulos novem iſtorum modorũ, prout decet; talis eſt homo, qui honorat nomen Domini ſui, nomen ſanctum. Atque huc pertinet quod ſcriptum eſt* [1. Schm. 2. v. 30.] *Quoniam honorantes me honorabo; & contemnentes me contemnentur. Honorabo, eum in mundo hoc, ut conſervem eum, eique præbeam omnia, quibus opus habet: ut videant omnes populi terræ, quod nomen Domini vocatum ſit ſuper eum; eumque timeant. Et in mundo venturo merebitur conſiſtere in tabulato piorum.*

9. ואי מכוון בכל חד וחד מט גווני כדקיאות דא הוא בר נש דאוקיר לשמא דמאריה לשמא קדישא ועל דא כתיב כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו׳ אכבד בעלמא דין לקיים ולמעבד כל צרכוי ויחזון כל עממי ארעא ארי שמא דה׳ אתקרי עליה וידחלון מניה ובעלמא דאתי יזכי למיקם במחיצת חסידים.

§. 10. *Quamvis talis non petat omnia, quibus opus habet, quia continetur ſub providentia ſpeciali Domini ſui; deque eo meditationes inſtituere poteſt, prout decet.*

10. אף על פי דלא קרי כל צורכיה כיון דזכה לאשגחא ידיעת מאריה ואיכוון ביה כדקיאות.

§. 11. *Quid autem intelligitur, per illud: Et contemnentes me vilipendentur? Ille eſt talis, qui non poteſt inſtituere unionem nominis Sancti, nec nectere nexus veritatis; & derivare* (ſuperna) *in locum requiſitum; & honorare nomen Domini ſui; Huic melius fuiſſet, ſi non eſſet creatus, & multò magis, qui non attente meditatur, cum dicit Amen!*

11. מאי ובוזי יקלו׳ דא הוא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדישא ולקשרי קשרא דמהימנותא ולאמשכא לאתר דיצטריך

וְלָאוֹקִיר שְׁמָא דְמָארֵיה טַב לֵיה דְלָא אִתְבְּרֵי וְכָשֶׁ מַאן דְלָא אִתְכַּוֵּין בְּאָמֵן׃

§. 12. *Quapropter de omni illo, qui motitat labia sua corde puro* [meditando] *de aquis purificantibus, perspicuè & expressè scriptum est illud* [Gen. 1. v. 26.] *Et dixit Deus: faciamus hominem. Quasi diceretur: propter talem hominem, qui novit unire imaginem & similitudinem, prout decet. Et dominentur in pisces maris.*

Hucusque annotatio.

12. וְעַד כָּל מַאן דְמְרַחִישׁ בְּשִׂפְוָתֵיה בְּנְקִיוּתָא דְלִבָּא בְּמַיָא דְמְנַקֵּי מַאי כְּתִיב בְּהֶדְיָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם כְּלוֹמַר בִּשְׁבִיל אָדָם דְיָדַע לְאַהֲדָרָא צֶלֶם וּדְמוּת כִּדְקָיָאוּת וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם׃

עַכ הַגָּהָה׃

Cap. IV.

פִּרְקָא רְבִיעָאָה׃

§. 1. *Senior occultatus est & absconditus: Microprosopus manifestus est, & non manifestus.*

1. עַתִּיקָא טָמִיר וְסָתִים וְזְעֵירָא דְאַנְפִּין אִתְגַּלְיָיא וְלָא אִתְגַּלְיָיא׃

§. 2. *Cùm manifestus est, per literas scribitur* [eo ordine, prout Tetragrammaton communiter scribi solet.]

2. דְאִתְגַּלִיף (סָא דְאִתְגַּלְיָיא) בְּאַתְוָוי כְּתִיב׃

§. 3. *Cùm* [verò] *reconditus est, (tunc) occultatur per literas, quæ non dispositæ sunt juxta literas* [debitas,] *vel* [juxta aliam lectionem:] *suo loco: Quia & in illo non debitè disponuntur supera & infera.* [propter ordines turbatos.]

3. דְאִתְכַּסְיָיא סָתוּם בְּאַתְוָון דְלָא מִתְיַישְׁבָן בְּאַתְוָוי (נָא בְאַתְרוֹי) בְּגִין דְאִיהוּ לָא אִתְיַישְׁבוּ בֵּיהּ עִלָּאִין וְתַתָּאִין׃

§. 4. [Gen. 1. v. 24. scriptum est:] *Producat terra animam viventem secundum speciem suam, jumentum & reptile, &c. Huc pertinet quod scriptum est* [Psal. 36. v. 7.] *Hominem & jumentum servabis Domine.*

4. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְגוֹ׳ הַיְינוּ דִכְתִיב אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ׃

§. 5. *Unum sub generalitate alterius continetur: & quidem jumentum sub generali conceptu hominis,* [ob mysterium revolutionis.]

5. חַד בִּכְלָלָא דְאַחְרָא מִשְׁתַּכְּחָא בְּהֵמָה בִּכְלָלָא דְאָדָם׃

§. 6. [Et huc pertinet illud Levit. 1. v. 2.] *Homo cum obtulerit ex vobis oblationem Domino, de jumento &c. offeretis. Quia* (animal) *continetur sub genere Hominis.*

6. אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַייָ מִן הַבְּהֵמָה מִשּׁוּם דְאִתְכְּלִיל בִּכְלָלָא דְאָדָם׃

§. 7. Cum

§. 7. *Cum homo inferior descenderet,* (in hunc mundum) *juxta formam supernam* (in ipso) *inveniebantur duo spiritus.* (Ita ut) *è duobus lateribus dextro & sinistro compositus esset homo.*

7. כד נחירת אדם דלתתא כריוקנא עלאה אשתכחן תרין רוחין מתרין סטרין דימינא ושמאלא כליל אדם.

§. 8. *Quoad dextram* (habebat) *mentem sanctam; quoad sinistram, psychen animalem.*

8. דימינא נשמתא קדישא דשמאלא נפש חיה.

§. 9. *Peccabat homo* (&) *extendebatur sinistra; & extendebantur illi, qui sine corpore* [sunt; i.e. spiritus corticosi, qui dominium accipiebant in gradus animæ Adami inferiores, unde prava concupiscentia.] *Cum* [igitur] *ambo simul jungerentur* [prava scil. concupiscentia cum annexis & psyche,] *generationes fiebant: sicut ab animali quodam, quod multos spiritus generat uno in nexu.*

9. חב אדם אתפשט שמאלא ואתפשטו אינון בלא גופא כד מתדבקין דא בדא אתיילדן כהאי חיה דאולידת רוחין סגיאין בקטורא חדא.

§. 10. [Dantur] *viginti duæ literæ occultæ, & viginti duæ literæ manifestæ.* [quæ sunt symbola formarum illarum sublimium.]

10. כ״ב אתוון סתימין· כ״ב אתוון אתגליין.

§. 11. *Jod* [aliud est] *occultum; aliud manifestum.* [illud intelligentia, hoc regnum: ita ut simul ad gradus superiores respiciatur.] *Occultum* (autem) *& manifestum in libra formarum ponderantur* [i.e. masculinum & fœmininum est, illud Pater & Mater; hoc fundamentum & regnum; prævalente conceptu fœminino, qui refert formam & receptaculum.

11. י׳ סתים י׳ גלייא. סתים וגלייא במתקלא דטפסין אתקלו.

§. 12. *E Jod prodeunt mas & fœmina,* [si scilicet plenè scribatur ut יוד. Augmentum ejus sunt] *Vav & Daleth. Hoc loco Vav est mas; & Daleth fœmina. Et hinc exsurgunt* ד״ו, *Duo: quæ duo sunt mas & fœmina: (& non tantum) duo; (sed &) paria duo* [conjugum superiorum & inferiorum.]

12. י׳ נפקין מניה דכר ונוקבא ו״ד בהאי אתר ו׳ דכר ד׳· נוקבא בגין דא ד״ו תרין ד״ו דכר ונוקבא ד״ו תרין קפלין (סא קליפין) תרין.

§. 13. *Jod solitarium est mas:* [nempe Pater:] *He fœmina* [id est, mater &c.]

13. י׳ בלחודוי דכר· ה׳ נוקבא.

§. 14. ה׳ *primò fuit* ד׳. *Postquam autem impregnatum fuit per* י׳ [ut exinde prodiret figura ה׳,] *generavit Vav.* [i.e. Mater à Patre imprægnata produxit Microprosopum. In figura autem ex Jod illo minuto, quod latet intra He, factum dicitur ו׳. Vel ex linea literæ ה׳ horizontali, quæ est ו׳ unum, & ex verticali, quæ est ו׳ alterum, & ex י׳ inserto; fit ויו plenitudo literæ Vav.]

14. ה׳ ד׳ הות בקדמיתא ובתר אתעברת בי׳ בגוה אולידת ו׳.

§. 15.

§. 15. *Unde patet, quod in litera He, lateant literæ* ד״ו [& per consequens ו״:] *& in* יו״ד *lateat* ה״ה: unde fiunt יה״ו. *Apparet* (ergò) *quod* יו״ד *in figura sua contineat Nomen* יה״ו, *quando scilicet plenè scribitur per Jod, Vav, Daleth, quæ sunt mas & fœmina* [nimirum Jod mas; & Vav, Daleth in forma ה, fœmina:] *deinde componitur* (filius, qui est ו״) *& contegit matrem*; [i.e. ו״, ponitur post ה; ut fiat יה״ו Pater, mater & Microprosopus.]

15. הרי כי בה אית ד״ו ובי אית ה״ה הרי יה״ו אתחזי יו״ד כחזוה כללא דיהו מראפיקת יו״ד דהוא דכר וניקבא אתיישבת לבתר ומכסייא לאמא.

§. 16. [Ergò in litera יו״ד & in Nomine יה״ו latent duo viri & duo fœminæ. Quod adumbratur in dicto Gen. 6. v. 2.] *Et viderunt filii Dei*, [pluralis ad minimum duo denotat] *filias hominis* [& hîc pariter.] *Id patet ex eo quod scriptum est:* [Jos. 2. v. 1.] *duos viros explorantes clam, dicendo.* [hinc effulget mysterium de duobus viris.] *Quomodo* [autem probatur, duas fœminas intelligi per] *filias hominis? quia scriptum est* [1. Reg. 3, 16.] *Tunc venerunt duæ mulieres meritoriæ ad Regem.*

16. ויראו בני אלהים את בנות האדם היינו דכתיב שנים אנשים מרגלים חרש לאמר · מאי בנות האדם דכתיב אז תבאנה שתים נשים זונות אל המלך.

§. 17. *Propter has scriptum est* [ibid. v. 28.] *quia viderunt quod Sapientia Elohim in eo esset.* [hic involvuntur duo masculi, in Sapientia, Pater; in Salomone Microprosopus. Ergo] *tunc venerunt* [etiam duæ mulieres Intelligentia & Basilia] *& non prius.*

17. בגיניהון כתיב כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו וגו׳ אז תבאנה ולא מקדמיתא.

§. 18. *In palatio unionis fontium* [i.e. in mundo Creationis] *duo erant amplexibus nexi* [i. e. Protoplastæ] *in supernis:* (hi) *descendebant deorsum, & occupabant terram: sed amittebant partem bonam, quæ in ipsis erat corona clementiæ: & coronabantur mensura uvarum.* [i. e. loco benignitatum, cingebantur judiciis & rigoribus. Quod etiam exponi potest de Microprosopo & uxore, prius in matre & postea infra existentibus, & in exilio circundatis rigoribus, & severitatibus.]

18. בקיסטרא דקיטורא דפיגאן תרין מתחבקן הוו לעילא לתתא נחיתו ירתו עפרא אבדו חולקא טבא דהוה בהו עטרא דכומלא (סא דחמלא) ואתעטר בקוסטא דענבא.

§. 19. [Duo hæc paria etiam reperimus in dicto illo Exod. 14. v. 15.] *Et dixit Dominus ad Mosen* [qui refertur ad matrem:] *quid clamas ad me?* [clamor autem etiam refertur ad matrem, sicut gemitus ad gradum pulchrum, & vociferatio

19. ויאמר יי אל משה מה תצעק אלי · אלי דיקא · דבר אל בני ישראל ויסעו · ויסעו דיקא.

ad re-

ad regnum. Sed] אלי nota [quod idem est ac ad Jod; sive patrem.] *loquere ad filios Israel* [loquela est Basilia; Israël est gradus pulcher.] *ut proficiscantur. Ubi nota vocem* ויסעו [in qua ו״ו literæ masculinæ: ס״ע fœmininæ.]

§. 20. [Tunc enim] *circa influentiam versabatur* (Moscheh,) *& cupiebat venerari barbam:* [sicut Exod. 34. v. 6.]

20. במזלא הוה תלי דבעי לאוקיר דיקנא׳

§. 21. [Huc etiam pertinet locus Exod. 15. v. 26.] *Et rectum in oculis ejus feceris, & auscultaveris præceptis ejus, & custodieris omnia statuta ejus.* Huc usque. [ubi in voce ultima, eadem duo paria insunt.] *Quia Ego Dominus, sanans te.* Hæc nota. [quia iterum hic latet mysterium Intelligentiæ, & Sapientiæ; gradus pulchri & Congregationis Israëlis.]

21. והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו עד כאן כי אני יי רפאך להאי דיקא:

Cap. V.

פרקא חמשאה.

§. 1. [Scriptum est Jesch. 1. v. 4.] *Væ genti peccanti, populo gravis iniquitatis, semini malignantium, filiis &c.* [Hic disserit de vocula הוי væ! quæ etiam est forma nominis. Et hæc est una de partibus sequentibus. Nam]

1. הוי גוי חוטא עם כבד עון זרע מרעים בנים וגו׳·

§. 2. Septem sunt gradus [si Tetragrammaton semiplenè scribatur hoc modo:] יוד הה וו הה· [ubi Pater & mater plenè; Microprosopus & uxor nude scribuntur. Si hic combinantur, ultima & prima; & penultima & secunda, adeoque gradus extremi, ut fiant literæ] הוי & וו [mater & filius] *tunc producuntur* [tres mediæ] דהה [quæ sunt notæ Basiliæ judiciis gravatæ. Si autem combinantur mater & filia] הוי & הה [tunc] *producitur foràs* וו [sive Microprosopus tanquam] דו [sive androgynos qui etiam est status judiciorum.] *occultè* [enim] *denotatur Adam, ceu mas & fœmina, qui sunt ista* דו, *de quibus scribitur* [loco citato: quod sint] *filii corruptores.*

2. שבעה דרגין יוד הה וה הי וו אפיק ד ההה הוי הה אפיק וו דו לבר אסתיר אדם דכר ונוקבא דאינון דו דכתיב בנים משחיתים.

§. 3. [Cum dicitur] בראשית ברא *In principio creavit:* [gradus superni intelliguntur. Nam] בראשית *est oratio* [unum de decem effatis Geneseos] ברא [autem] *est oratio dimidia.* [Intelliguntur autem] *Pater & filius, occultum & manifestum.* [Et quidem]

3. בראשית ברא · בראשית מאמר · ברא חצי מאמר · אב ובן· סתים וגליא·

§. 4. *Eden ſuperior occultatur & reconditur.* [i.e. Coronę non fit mentio] *Eden inferior procedit ut transferatur* (verſus inferiora) *& manifeſtatur* [per vocem Principii, quæ ſapientiam denotat.]

4. עדן עלאה דסתים וגניז · עדן תתאה נפק למטלטלי (סא למטלטוי) ואתגלייא.

§. 5. Nomen enim יהוה includit nomen יה [quod eſt Patris : & nomen] אלהים, [quod in textu ſequitur, & ad matrem pertinet.]

5. יהוה יה אלהים.

§. 6. את [vox quarta hujus textus, quæ alias ſignificat Nomen] אדני [gradum ſcilicet regni: item Nomen] אהיה [i.e. gradum Coronæ, adeoque gradus ambos extremos ; hic denotat] *dextrum & ſiniſtrum*, [id eſt, Benignitatem & ſeveritatem, quæ] *in unum junguntur.*

6. את אדני אהיה ימינא ושמאלא כחדא אשתתפו.

§. 7. השמים [vox quinta iſtius textus &] ואת [vox ſexta referuntur ad gradus Pulchritudinis & ſuperationis:] ſicut ſcriptum eſt [1. Chron. 29. v. 11.] *& Pulchritudo & victoria. hi* [gradus] *in unum junguntur.*

7. השמים ואת דכתיב והתפארת והנצח · איתן כחדא אשתתפו.

§. 8. הארץ [vox ſeptima iſtius initii denotat Baſiliam cum gloria & fundamento conjunctam.] *ſicut ſcriptum eſt* [Pſal. 8. v. 2.] *quàm magnificum* [hîc eſt gradus Gloriæ] *eſt nomen tuum in univerſa* [ubi denotatur fundamentum :] *terra* [quæ eſt regnum. Item Jeſ. 6. v. 3.] *Plenitudo omnis terræ gloria ejus* [ubi tres hi gradus iterum concurrunt.]

8. הארץ · דכתיב מה אדיר שמך בכל הארץ · מלא כל הארץ כבודו.

§. 9. *Fiat firmamentum in medio aquarum. Ad faciendam diſtinctionem inter ſanctum, & inter ſanctum ſanctorum.* [i.e. inter Microproſopum & Macroproſopum.]

9. יהי רקיע בתוך המים להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים.

§. 10. *Senior expanditur ad Microproſopum* [ſive Corona ad Pulchritudinem.] *& adhæret* [ei ut hic incrementum accipere queat. Si] *non expanditur penitus* [ut Microproſopus quaſi per ſe ſubſiſtat, ſed adhuc in Matris utero degat] *os loquens grandia loco movet* [iſtum Microproſopum, ut ex utero ejus progeneretur] *& coronatur coronis parvis ſub quinque ſpeciebus aquarum.* [i.e. Microproſopus influxum accipit quinque Benignitatum : quæ dicuntur coronæ, quia à corona ſive Macroproſopo deſcendunt : ſed parvæ, quia à Benignitate i.e. Microproſopico gradu incipiunt : & vocantur Aqua-

10. עתיקא לזעירא אתפרש ואתרבק לא אתפרש ממש פומא ממלל רברבן אנתיק ואתעטר בכתרין זעירין בתמשה זינין מים.

Aquarum quinque species; quia Aqua ad Benignitatem pertinet, & in hoc versu Gen.1. v.6.7. vox מים quinquies reperitur.]

§. 11. *Sicut scriptum est* [Num. 19. v. 17.] *Et dabit super eum aquas vivas in vase.* [Vita autem ad Matrem spectat; & intelligendus] *est* [gradus ille, qui vocatur] אלהים חיים *Deus vitæ: & Rex Mundi* [i. e. Intelligentia. Quo pertinent etiam dicta sequentia: Psal. 116. v. 9] *ambulabo coram Domino in terris vitarum.* [Item 1. Sam. 25. v. 29.] *Et erit anima Domini mei ligata in fasciculo vitarum.* [item Gen. 2. v. 9.] *Et arborem vitæ in medio horti.* [Hæc omnia inquam referuntur ad intelligentiam, à qua sex membra proximum, accipiunt influxum. Et ad eam quoque pertinent nomina sequentia: nempe Nomen] יה [quando plenè scribitur per א hoc modo:] יוד הא [& continet numerum Tetragrammati 26; quem etiam refert, forma ista Nominis ad Intelligentiam pertinentis] אהוי [ubi loco ה ultimi ponitur Jod, ut supra.]

11. דכתיב ונתן עליו מים חיים אל כלי הוא אלהים חיים ומלך עולם אתהלך לפני יי בארצות החיים והיתה נפש אדני צרורה וגו׳ ועץ החיים בתוך הגן יוד הא אהוי.

§. 12. *Inter aquas & aquas.* [quoniam superiores sunt] *aquæ perfectæ* & [quæ in Microprosopo, sunt] *Aquæ imperfectæ,* [sive rigoribus mixtæ: quod aliàs dicitur] *miseratio perfecta, miseratio imperfecta.* [Jam sequitur explicatio mystica in Gen. 6. v. 3.]

12. בין מים למים · מים שלימין ומים דלא שלימין רחמין שלימין רחמין דלא שלימין:

§. 13. *Et dixit Tetragrammatos: non litigabit spiritus meus cum homine in seculum, eo quod etiam ipse caro:* [Hoc loco cum dicitur:] *Et dixit Tetragrammatos.* [notandum, quod] *postquam composita fuit* [structura superna] *de Microprosopo in posterum* [intelligatur hoc nomen.] *Nam cum loquitur, Nomine quidem appellat hunc,* (sed) *senior occultè loquitur.*

13. ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר ויאמר יי כד אתישבא בזעירא מכאן דכר אמר בשם אמרו דעתיקא סתים קאמר.

§. 14. *Non contendet spiritus meus cum homine.* [Hic intelligitur non spiritus ipsius Microprosopi, sed] *qui è supernis est: quia ab illo spiritu, qui efflatur è duobus foraminibus Nasi Macroprosopi, influxus demittitur in inferiores.*

14. לא ידון רוחי באדם דלעילא משום דבההוא רוחא דאתנשבא מתרין ניקבין דפרדשקא משיך לתתאי.

§. 15. *Et propterea scriptum est* [ibidem.] *Et erunt dies ejus centum & viginti anni. Jod vel est perfectum* [quando è decadibus constant singu-

15. ובגב כתיב והיו ימיו מאה ועשרים שנה · יוד שלים ולא

læ ejus partes.] *vel non perfectum* [quando è monadibus.] *Cùm* (ergò) י׳ *solùm* [ponitur, perfectum intelligitur, quod in se ductum efficit] *centum.* [si autem ponuntur] *literæ duæ* [tunc saltem intelliguntur decem monades] *bis sumtæ:* [hinc fiunt] *centum & viginti anni.*

שלים · י׳ בלחודוי מאה תרין אתוון תרין זמנין מאה ועשרים שנה׃

§. 16. *Jod solitarium quando manifestatur in Microprosopo* [id est, Lumina Macroprosopi cum in hunc descendunt, tunc gradus decadum valde augentur & decas hæc] *protrahitur in decem millia* [quatuor gradibus juxta literas Tetragrammati] *annorum.* [Sed] *ex hinc* [si juxta vim Microprosopi tantùm concipitur, locum habet id] *quod scriptum est* [Psalm. 139. v. 5.] *Et ponis super me* כפכה *manum tuam.* [ubi vox כפכה si scriberetur modo consueto כפך efficeret numerum 120. jam verò addito ה paragogico fœminæ, fiunt 125; ob quinque rigores.

16. י׳ בלחודוי כד אתגלייא בזעירא אתמשך בעשר אלפין שנין מכאן כתיב ותשת עלי כפכה׃

§. 17. *Gigantes erant in terra.* [Gen. 6. v. 4.] Si hic consideratur vox היו, quæ etiam est forma sæpe variati Nominis, initium fit à Regno.] *Hoc ipsum est quod scriptum est* [Gen. 2. v. 10.] *Et inde dividitur; & est in quatuor capita.* [ubi intelligitur finis Emanationis, quem sequitur mundus separatus. Nimirum] *à loco ubi dividitur corpus, vocantur Decidui illi* [vel ut corrigit Codex Mantuanus, ubi dividitur hortus, & intelliguntur septem inferiores Emanationes: ubi deinde dispescitur universum in inferiores mundos, locumque præbet corticibus.] *Hinc scriptum est: & abhinc dividitur.*

17. הנפילים היו בארץ · היינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים מאתר דאתפרש גופא אקרו הנפילים דכתיב ומשם יפרד·

§. 18. *Erant in terra. In diebus illis; sed non sequenti tempore, donec veniret Josua.*] id est, applicabantur ad gradum uxoris, quæ etiam dicitur terra Canaan, in qua Josua inveniebat Gigantes. Vox enim נפילים non amplius occurrit nisi cùm de exploratoribus agitur Num. 13. v. 33.]

18. היו בארץ בימים ההם · ולא לבתר זמנא עד דאתא יהושע׃

§. 19. *Et filii Elohim custodiuntur,* (nec similis casus mentio fit) *donec venit Salomo, & filias hominum conjungit: sicut scriptum est:* [Eccles. 2. v. 8.] ותענוגות *Et delicias filiorum hominis &c. Ubi* [in genere fœminino] תענוגות *vocat, & non* [ut alibi, genere masculino] תענוגים, *filios Adami: ut subinnuatur, illos esse de illis spiritibus aliis, qui non*

19. ובני האלהים אסתמרו עד דאתא שלמה ובנות האדם אתכללא ההד ותענוגות תענוגות קארי תענוגים לא קארי בני אדם דאתרמיזו מהאי רוחין אחרנין

conti-

continentur sub sapientia superna: de qua scribitur: [1.Reg.5.v.12.] *Et Dominus dedit Sapientiam Salomoni.* [De his vide Tractatum de Revolutionibus.]

דלא אתכללו בחכמה עלאה דכתיב ויי נתן חכמה לשלמה.

§. 20. *Et scriptum est* [cap.4. v.31.] *Et sapiens erat præ omni homine. Quoniam hi non continentur sub homine.*

20. וכתיב ויחכם מכל האדם משום דהני לא אתכללו באדם.

§. 21. [Cùm autem dicitur:] *Et Dominus dedit Sapientiam; tunc intelligitur He superum.* [quod ipsi dedit influxum Sapientiæ Basilicæ]. *Et sapiens erat præ omni homine: quia ab illa sapientiam accipiebat infra* [per gradum Regni.]

21. ויי נתן חכמה ה׳ עלאה ויחכם מכל האדם דמינה אתחכם לתתא.

§. 22. *Isti* [spiritus] *sunt potentes, qui à seculo. Id est a* [seculo sive] *mundo superno:* [Intelligentia scilicet, è qua severitates & rigores excitantur.] *Viri Nominis* (id est) *qui exercebant se in Nomine.*

22. המה הגבורים אשר מעולם · עולם דלעילא אנשי השם · דאתנהגן בשמא.

§. 23. *In quo nomine? In nomine sancto, in quo sese exercebant* [ad patranda mira varia] *non sancti inferiores.* (Hi) *tamen sese non exercebant nisi in nomine* [& non in sanctitate.]

23. מאי שמא שמא קדישא דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא ולא אתנהגן אלא בשמא.

§. 24. *Viri Nominis, nudè dicitur; & non Viri Tetragrammati. Non* [ergò utebantur Nomine] *quoad mysterium Arcani, seu diminutivè; nec tamen cum diminutione* [Nominis ipsius.]

24. אנשי השם סתים ולא אנשי יהוה לאו מסתים סתימותא אלא גריעותא ולא גריעותא.

§. 25. [Et quia] *Viri Nominis nudè* [dicuntur, hinc] *è generali conceptu hominis excluduntur.*

25. אנשי השם סתם מכללא דאדם נפקא.

§. 26. *Scriptum est:* [Psal.49.v.14.] *Homo in dignitate non pernoctabit.* [Cùm dicitur] *Homo in dignitate* [idem est ac si diceretur Homo, qualis erat Salomo] *in dignitate Regis non diu permanebit, sine spiritu.* [id est, influxu à Rege Microprosopo, ad quem ceu gradum pulchrum pertinet spiritus.]

26. כתיב אדם ביקר בל ילין · אדם ביקר ביקרו דמלכא בל ילין בלא רוחא.

§. 27. *Tredecim Reges* [id est: duodecim metatheses Tetragrammaticæ cum radice, quæ sunt metra benignitatum;] *bellum gerunt cum septem* [Regibus Edomiticis; quia dum illorum lumina influerent, hi non poterant subsistere, & adhuc sunt Classes judiciorum rigorosissimorum; quæ opponuntur benignitatibus. Nam] *septem Reges*

27. תליסר מלכי קרבא כשבעה שבעה מלכין בארעא אתחזיאן נצחו קרבא תשעה דסלקין בדרגין דרהטין ברעותהון ולית דימחי בידיהון.

in terra [Edom] *viſi ſunt,*]& jam poſtquam vaſa illorum confracta ſunt, dicuntur Cortices ad inferiora delapſi. Hos] *vincũt in bello novem* [metra Microproſopi, de quibꝰ in Idra magna, per quæ David vincebat hoſtes ſuos:] *quæ aſcendunt in gradus decurrentium pro arbitrio ſuo* [id eſt, quæ fiunt tredecim, ut ſunt in Macroproſopo, ejusq́ue Barba, quæ dicitur influentia, & decurrit ſive influit liberè,] *& nemo eſt, qui impediat manum eorum.* [Nam dum metra ſuperna incrementum largiuntur inferioribus, omnia judicia ſubiguntur.]

§. 28. *Quinque Reges* [id eſt, quinque literæ מנצפך, quæ ſunt judiciorum radices;] *in celerem fugam ſe corripiunt coram quatuor* [literis Tetragrãmati, quæ benignitatis influxum ſecũ ferunt:] *Non poſſunt ſubſiſtere*, [quia judicia & rigores ceſſant & fugiunt.]

28. חֲמִשָּׁה מַלְכִין קַיְימִין בִּבְהִילוּ לְקַמֵּי אַרְבַּע לָא יָכְלִין לְמֵיקַם׃

§. 29. *Quatuor Reges occurrunt quatuor* [id eſt, quatuor literæ Tetragrammati innnectuntur quatuor literis אדני: quæ] *ab illis dependent ut uva in racemo* [in cõcatenatione Nominis יאהדונהי.]

29. אַרְבַּע מַלְכִין נַפְקִין לְקַדְמוּת אַרְבַּע בְּהוֹן תַּלְיָין כְּעִנְבִין בְּאַתְכְּלָא׃

§. 30. *Secernuntur per iſtos* [id eſt, per hos gradus divinorum Nominum ſelectio fit ſanctitatis è vaſis confractis] *ſeptem canales* [id eſt, ſeptem vaſa confracta, quæ jam ceu cortices, magnam adhuc partem luminum & animarum in ſe continent] *teſtantur teſtimonium* [id eſt, animæ ita ſelectæ deinde in mundum progeneratæ teſtantur ſe ab impuritate ereptas] *& non permanent in loco ſuo* [& ſub corticibus non amplius detineri.]

30. בְּרִירָן בְּהוּ שִׁבְעָה רְהִיטִין סָהֲדִין סַהֲדוּתָא וְלָא קַיְימָן בְּדוּכְתַּיְיהוּ׃

§. 31. *Arbor quæ mitigata eſt* [id eſt, Regni gradus ſive Schechinah, quæ eſt arbor Cognitionis boni & mali, quæ in ſe tota conſiſtit è judiciis, ſed à marito per influxum benignitatum mitigatur;] *reſidet interius* [intra Cortices; quia regnum ejus dominium habet in omnia: & pedes ejus deſcendunt in mortem.] *In ramis ejus* [in mundis inferioribus] *reſident & nidificant aves* [locum habent animæ & angeli.] *Sub ea umbram quærunt animalia poteſtatem habentia* [id eſt, cortices: Nam in ipſa ambulat omnis beſtia ſylveſtris Pſal. 104. v. 20.]

31. אִילָנָא דְּמִיבְסַם יָתִיב בְּגוֹ׃ בְּעַנְפּוֹי אַחִידָן וּמְקַנְנָן צִפְּרִין׃ תְּחוֹתוֹי תְּטַלֵּל חֵיוָתָא דְּשָׁלִיטָא׃

§. 32. *Hæc eſt arbor, quæ duas habet ſemitas* [nam ita reſtitutus eſt hic locus in Codice correcto] *ad eundem*] nempe bonum & malum: quia eſt arbor cognitionis boni & mali.] *Habetque ſeptem columnas circa ſe*, [id eſt, ſeptena palatia.] *& quatuor ſplendores* [id eſt, quatuor animalia] *circumvolvuntur*

32. הוּא אִילָנָא בִּתְרֵיסַר סָא תְּרֵי כְּבִישָׁן לְמֵהַךְ בְּשִׁבְעָה סַמְכִין סְחַרְנֵיהּ בְּאַרְבַּע זִוִּין מִתְגַּלְגְּלִין בְּאַרְבַּע סִטְרִין׃

tur[quatuor rotis] *in quatuor lateribus* [five quadrifariam juxta currum Jecheskelis.]

§.33. *Serpens*[qui fiebat è baculo Mofis, i.e. Cortex נוגה five fplendoris] *qui currit trecentis & feptuaginta faltibus* [triginta duo Nomina Elohim cum quinque literis, quæ funt 37. per decades multiplicata, efficiunt 370. & denotantur judicia Uxoris, ad quæ faltum fuum dirigit Cortex ifte, quia mediæ eft naturę inter fanctum & profanum.] *Salit fuper montes, & raptim accurrit fuper colles, ficut fcriptum eft*[Cant. 2 v. 8. Id eft, in altum affilit fupra reliquos Cortices.] *Caudam fuam ore fuo dentibus tenet* [id eft, extremum fuum, quo ad Cortices porrigitur, convertit ad extremum alterum, quo ad fanctitatem fpectat.] *perforatus eft in utroque latere*[ut recipere queat naturam fuperam & inferam] *Cum tollitur præfectus* [qui eft Metatron] *convertitur in tres fpiritus*[id eft, affumit naturam trium corticum inferiorum.]

33. חִוְיָא דְרָהִיט בְּשַׁע דִלוּגִין דְלָא עַל טוּרִין מְקַפֵּץ עַל גִבְעָתָא דִכְתִיב מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת · זַנְבֵיהּ בְּפוּמֵיהּ בְּשִׁנּוֹי נָקִיב לִתְרֵין גִיסִין כַּד נָטִיל גִיסְטְרָא אִתְעֲבִיד לִתְלַת רוּחִין.

§.34. [De Metatrone autem] *fcriptum eft* [Gen. 5. v. 22.] *Et ambulavit Chanoch cum Elohim.* [quia ex Chanocho factus eft Metatron.] *Et fcriptum eft*[Prov. 22. v. 6.] חנוך *Chanoch factus eft in puerum, juxta viam fuam.* [id eft, mutatus eft] *in Puerum notum*[Metatronem, qui nomine fuo vocatur נער.]

34. כְּתִיב וַיִתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים · וּכְתִיב חֲנוֹךְ לְנַעַר עַל פִּי דַרְכּוֹ · לְנַעַר הַיְדוּעַ·

§.35. *Cum Elohim: & non cum Tetragrammato,* [quia ipfe applicatur ad gradum Bafiliæ, cui tribuitur nomen hoc rigoris.] *Et non erat,*[amplius] *fub hoc nomine: quia tulit eum Elohim, ut appellaretur nomine fuo.* [hoc enim nomen communicabile eft Angelis, & inprimis huic illorum principi.]

35. אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא אֶת יְיָ וְאֵינֶנּוּ בְּשֵׁם זֶה · כִּי לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים לְהִקָּרֵא בִשְׁמוֹ.

§.36. *Tres domus judicii dantur, quæ funt quatuor* [i.e. tres literæ יְהֹוִ relatæ ad Intelligentiam, quæ funt quatuor literæ Tetragrammati punctata punctis nominis Elohim. Nam] *quatuor funt domus judicii fuperiores* [modo dictæ quatuor Tetragrammmaticæ] *& quatuor inferiores*[quæ funt quatuor literæ אדני ad Regnum pertinentia.] *Nam fcriptum eft:* [Lev. 19, v. 35.] *Non facietis iniquitatem in judicio, in dimenfione cubili, in pondere, & in menfura.* [Ubi quatuor hæc myfticè innuuntur.]

36. תְּלַת בָּתֵּי דִינִין אַרְבַּע אִינוּן · אַרְבַּע בָּתֵּי דִינִין דִלְעֵילָא אַרְבַּע לְתַתָּא דִכְתִיב לֹא תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִשְׁפָּט בַּמִדָּה בַּמִשְׁקָל וּבַמְשׂוּרָה.

§.37.

§. 37. [Aliud enim est] *Judicium rigorosum* [Severitatis;] *aliud judicium non rigorosum* [id est, regni.] *Aliud judicium per bilancem*, [ubi duæ lances meriti & debiti] *aliud judicium, quod non fit per bilancem*; [& hoc est] *judicium lene* [quo judicantur Iisraëlitæ. Sed etiam datur] *judicium quod neque hujus neque illius generis.* [nempe gradus pulcher.]

37. דינא קשיא · דינא דלא
קשיא · דינא בשקולא דינא דלא
בשקיל דינא רפיא · דינא דאפילו
לא האי ולא האי·

§. 38. Porrò scriptum est Gen. 6. v. 1. *Et factum est cum inciperet homo multiplicari super facie terræ.* [Ubi per verba hæc] *incipiebat* אדם *multiplicari* [intelligitur Daath seu Cognitio, Anima gradus pulchri, ad quam refertur Moses; quæ multa lumina demittit in Uxorem terram, cùm Maritus illuc ascendit.] *Hoc est illud, quod scriptum est:* [ibid. v. 3.] בשגם *eo quod etiam est caro* [quæ voce בשגם per æquipollentiam numerorum est משה] *Adam* (scilicet) *supernus* [Daath sive Cognitio.] *Et scriptum est: super facie terræ:* [quæ facies terræ, id est, summa repræsentatio Basiliæ est Intelligentia Mater, ad cujus portas ascendit Moses.]

38. ויהי כי החל האדם לרב
על פני האדמה · החל האדם
לרב · היינו דכתיב בשגם הוא
בשר האדם דלעילא · וכתיב
על פני תאדמה·

§. 39. [De hac facie scriptum est: Ex. 34, 29.] *Et Moscheh nesciebat, quod fulgeret cutis faciei suæ* [ubi per faciem Mater, per cutem Basilia intelligitur.] *Hoc ipsum est, quod dicitur* [Gen. 3. v. 21.] *Tunicas pellis*, [quia regnum per se luce caret.]

39. ומשה לא ידע כי קרן עור
פניו היינו דכתיב כתנות עור·

§. 40. *Fulgere* [autem cùm dicitur facies Mosis, intelligitur Mater,] *juxta illud:* [1. Schmu. 16. v. 13.] *Accepitque Schmuel cornu olei* [ubi per oleum, Sapientia, per cornu, sive fulgorem olei, intelligentia connotatur.] *Nulla enim est unctio, nisi per cornu* [id est, omnis descensus unctionis est per Matrem.] *Hinc dicitur* [Psal. 89, 18.] *Et in voluntate tua exaltabis cornu nostrum.* [Item Psalm. 132. v. 17.] *Ibi germinabit cornu Davidi* [id est, Basilia influxum accipiet à matre.] *Hic est Regum decimus* [id est, Regni gradus,] *& provenit à Jubilæo, qui est Mater.*

40. קרן דכתיב ויקח שמואל
את קרן השמן · לית משיחה
אלא בקרן ובשמך (סא וברצונך)
תרום קרננו · שם אצמיח קרן
לדוד היינו עשיראה דמלכים
ואתיא מן יובלא דהיא אימא·

§. 41. *Nam scriptum est:* [Jos. 6. v. 5.] *Et erit cum intonabitur Cornu Jubilæi. Hic est splendor Jubilæi; & coronatur* (gradus) *decimus à Matre.*

41. דכתיב והיה במשוך בקרן
היובל · קרן ביובלא אתעטר
עשיראה באימא·

§. 42.

§. 42. [Hoc est] *Cornu, quod accipit capitale & lucrum, ut restituat spiritum ipsi*; [id est, cum Microprosopo dandus est spiritus, mater tam sua contribuit, quod est קרן fulgor, capitalis, quã augmentum, quod à patre accipit.] *Et hoc est cornu Jubilæi. Et Jobel est* ה [primum Tetragrammati:] *Et* ה *est afflatus spiritus ad omnia*: [quia Mater est mundus venturus, ubi in resurrectione omnia recipient spiritum:] *& omnia redibunt in locum suum*, [sicut in Jubilæo, ita in mundo venturo.]

42. קרן דנטיל קרן ורוח לאתבא רוחיה ליה· והאי קרן דיובלא הוא ויובל ה וה נשיבא דרוחא לכולא וכולא תייבין לאתרייהו·

§. 43. *Scriptum est enim*: אהה יי אלהים *Ahah, Tetragrammaton Elohim. Cùm apparet* ה (primum) ה (secundo), *tunc Tetragrãmaton vocatur Elohim*; [quasi judex; quia circa mundum venturum multis opus erit viribus. Hoc est] *Nomen plenum*. [*Et scriptum est* Jesch. 2. v. 11.] *Et exaltabitur Tetragrammaton solum in die illa*. [Al. Cum convertitur He unum ad He alterum, & tollitur Jod, vindicta venit in mundum: & nisi propter Adamum illum, qui vocatur Tetragrammaton [gratiæ locus esset] mundus non subsisteret; sed omnia devastarentur. Hinc scriptum est: Et exaltabitur &c.]

43. דכתיב אהה יי אלהים כד אתחזי ה לה יי אלדים אתקרי שם מלא וכתיב ונשגב יי לבדו ביום ההוא · נ״א כד אתחזר ה לה ואסתלק י פורענותא אתי לעלמא ואם לא בשביל אדם ידוד לא אתקיים עלמא וכולא אתחרב ועל דא כתיב ונשגב וגו׳·

§. 44. Huc usque occultatum & involutum est mysterium Regis, id est, Liber mysterii, seu occultationis. Beatus est ille, qui intrat & exit, & novit semitas ejus & tramites ejus.

44. עד כאן סתים ואתעטר צניעותא דמלכא דהיינו ספרא דצניעותא זכאה למאן דעל ונפק וידע שבילוי וארחוי·

F I N I S.

PARTIS SECUNDÆ
Tractatus Secundus,
qui est
IDRA RABBA,
seu
SYNODVS AREÆ MAGNA,

Cum Textu Originario, correcto & punctato, nec non in Sectiones & paragraphos dissecto, adjectis Variis Lectionibus; & Versione cum allegatione Dictorum Biblicorum.

Synodus magna Sancta. הַאדרא רבא קדישא·

(§. 163.)

SECTIO I.
Ingressus & Præloquium.

§. 1. TRaditio. Dixit R. Schimeon ad socios: quamdiu sedebimus in statu unius columnæ? cùm scriptum sit [*Psal.*119.v.126.] Tempus faciendi Domino, dissipaverunt Legem tuam.

1. תַּנְיָא אָרַ״שְׁ לְחַבְרַיָּיא עַד אֵימַת נֵיתִיב בְּקִיּוּמָא דְחַד סַמְכָא כְּתִיב עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ·

Editionis Cremonensis fol. 61.col. 242. Editionis Mantuanæ fol. 127.b.

§. 2. Dies pauci sunt, & creditor urget, præco clamat quotidiè, & messores agri pauci sunt, & isti qui circa extremum vineæ sunt, (*i. e. non student sanctitati, quæ dicitur vinea*) non attendunt & non noverunt, Ubi sit locus legitimus.

2. יוֹמִין זְעִירִין וּמָארֵי דְחוֹבָא דָחִיק כָּרוֹזָא קָארֵי כָּל יוֹמָא וּמְחַצְּדֵי חַקְלָא זְעִירִין אִינּוּן וְאִינְהוּ בְּשׁוּלֵי כַרְמָא לָא אַשְׁגְּחָן וְלָא יָדְעִין לְאָן הוּא אֲתַר כְּמָה דְיָאוּת·

§. 3. Congregate vos, socii, in aream; instructi loricis & hastis, estote alacres in apparatu vestro, consilio, sapientia, intellectu, scientia, attentione, manibus & pedibus: Constituite Regem super vos, illum in cujus potestate est vita & mors; ut ferantur sententiæ veritatis; res ad quas Sancti superni attendunt, illasque audire & cognoscere gaudent.

3. אִתְכַּנְּשׁוּ חַבְרַיָּיא לְבֵי אִדְּרָא מְלוּבָּשִׁין שִׁרְיָין וְרוֹמְחֵי אִזְדְּרְזוּ בְּתִקּוּנֵיכוֹן בְּעֵיטָא בְּחָכְמְתָא בְּסוּכְלְתָנוּ בְּדַעַת׳ בְּחֵיזוּ בִּידָין בְּרַגְלִין אַמְלִיכוּ עֲלֵיכוֹן לְמַאן (לְמַלְכָּא) דִבְרְשׁוּתֵיהּ חַיָּיא וּמוֹתָא לְמִגְזַר דִינִין (סָאֵי מִלִּין) דִקְשׁוֹט מִלִּין דְקַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין צַיְיתֵי לְהוּ· וְחַדָאן לְמִשְׁמַע לְהוּ וּלְמִנְדַע לְהוּ·

§. 4. Sedit R. Schimeon & flevit, dixitque: Væ! si revelabo, væ! si non revelabo.

4. יָתִיב רַ״שְׁ וּבָכָה וְאָמַר וַוי אִי גַלֵּיתָא וַוי אִי לָא גַלֵּיתָא·

§. 5. Socii, qui ibi erant, tacebant,

5. חַבְרַיָּיא דַהֲווּ תַמָּן אִשְׁתִּיקוּ·

§. 6. Surrexit R. Abba & dixit ei: Cum venia Domini; atqui scriptum est [*Psal. 25. v. 14.*] Arcanum Domini super timentibus eum. Et sane socii isti timent Sanctum illum Benedictum, & jam ingressi sunt in synodum domûs tabernaculi ex illis quidam tantum ingressi sunt, & *(quidam)* ex illis etiam exiverunt.

6. קָם רִ אַבָּא וְאָלֵ אִי נִיחָא קַמֵּיהּ דְּמָר הָא כְּתִיב סוֹד יְיָ לִירֵאָיו וְהָא חַבְרַיָּיא אִלֵּין דְּחָלִין דְּקֻבְּ״הּ אִינּוּן וּכְבַר עָאלוּ בְּאִדְּרָא דְּבֵי מַשְׁכְּנָא מִנְּהוֹן עָאלוּ מִנְּהוֹן נַפְקוּ׃

§. 7. Traditum est porrò: Numerati sunt socii coram R. Schimeone: & inventi sunt, R. Eleasar filius ejus: & R. Abba; & R. Jehudah, & R. Jose filius Jacobi, & R. Isaac, & R. Chiskia filius Raf, & R. Chija, & R. Jose, & R. Jesa.

7. תָּאנוּ אִתְמְנוּ חַבְרַיָּיא קַמֵּיהּ דְּרִ״שׁ וְאִשְׁתַּכְּחוּ רִ אֶלְעָזָר בְּרֵיהּ׃ וְרִ אַבָּא׃ וְרִ יְהוּדָה וְרִ יוֹסִי בַּר יַעֲקֹב׃ וְרִ יִצְחָק׃ וְרִ חִזְקִיָּה בַּר רַב׃ וְרִ חִיָּיא׃ וְרִ יוֹסִי׃ וְרִ יֵיסָא׃

§. 8. Manus dederunt R. Schimeoni, & digitos sustulerunt in altum, & intraverunt in agrum, *(ubi area trituratoria erat, id est locus sub dio rotundus, ubi bobus circumactis, frumentum conculcari solebat pro granis excutiendis, qualis describitur Jud. 6. v. 11. 37. 39.)* inter arbores, & sederunt.

8. יְדִין יַהֲבוּ לְרִ״שׁ וְאֶצְבְּעָן זַקְפוּ לְעֵילָא וְעָאלוּ בְּחַקְלָא בֵּינֵי אִילָנֵי וְיָתְבוּ׃

§. 9. Surrexit R. Schimeon & precatus est orationem suam. Sedit in medio eorum, & dixit, quilibet ponat manum suam in sinum meum; posuerunt manus suas, & apprehendit illas.

9. קָם רִ״שׁ וְצַלִּי צְלוֹתֵיהּ׃ יָתִיב בְּגַוַּיְיהוּ וְאָמַר כָּל חַד יְשַׁוִּי יְדוֹי בְּתוּקְפִּי׃ שַׁוִּי יְדַיְיהוּ וְנָסִיב לוֹן׃

§. 10. Exorsus dixit *(ex Deut. 27. v. 14.)* Maledictus vir, qui fecerit idolum & fusile opus manuum fabri, & ponit in occulto, & omnis populus respondeat & dicat Amen!

Editionis Mantuan. fol. 128.

10. פָּתַח וְאָמַר אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשָׂם בַּסֵּתֶר וְעָנוּ כָל הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן׃

§. 11. Incepit R. Schimeon & dixit: Tempus faciendi Domino: quid est, tempus faciendi Domino? propterea quod perverterunt legem tuam. Quid est, perverterunt legem tuam? Lex superior, quæ neglectui exponitur, si non peragitur secundum requisita sua. Quare hoc?

11. פָּתַח רִ״שׁ וְאָמַר עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ אַמַּאי עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ מִשּׁוּם דְּהֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ׃ מַאי הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ תּוֹרָה דִּלְעֵילָא דְּאִיהִי מִתְבַּטְּלָא אִי

(vel

(vel ut alii legunt : Quare Nomen hoc Tetragrammaton hic adhibetur ?) Nimirum de sene dierum dictum est.

לא יתעביר בתקונוי אמאי (סא שמא) דא ולעתיק יומין אתמר.

§. 12. Scriptum [*enim Deut.* 33. *v.* 29.] Beatus tu Israël, quis sicut tu ? Et scriptum est [*Exod.*15.*v.*11.] Quis sicut tu inter Deos, Domine !

12. כתיב אשריך ישראל מי כמוך · וכתיב מי כמוך באלים יי.

§. 13. Vocavit R. Eleasarem filium suum, & sedere jussit eum coram se, & R. Abbam ex altero latere, & dixit : Nos sumus typus omnium (*i. e. nos repraesentamus tres columnas Numerationum :*) hactenus confirmatae sunt columnae.

13. קרא לרבי אלעזר בריה אותביה קמיה · ולר׳ אבא מסטרא אחרא ואמר אנן כללא דכולא עד כאן אתתקנו קיימין.

§. 14. Siluerunt & audiverunt vocem ; & genua eorum invicem collisa sunt. Quae (*fuit illa*) vox ? vox congregationis superioris, quae congregata erat. (*Anima nempe Justorum è Paradiso accesserant , ut auscultarent ; una cum Schechinah s. praesentia divina.*)

14. אשתקו שמעו קלא וארכובתן דא לדא נקשן · מאי קלא · קלא דכנופייא עלאה דמתכנפי.

§. 15. Gavisus est R. Schimeon, & dixit: Domine audivi rumorem tuum & timui. [*Habac.*3.*v.*1.] Dixit : Ibi rectè factum, quod timor secutus est ; quantum ad nos *(autem)* ab amore dependet negotium, sicut scriptum est [*Deut.* 6.*v.*5.] Et diliges Tetragrammaton Deum tuum : & scriptum est [*Mal.*1.*v.*2.] Dilexi vos.

15. חדי ר״ש ואמר יי שמעתי שמעך יראתי אמר התם יאות הוי למהוי דחיל · אנן בחביבותא תליא מלתא דכתיב ואהבת את יי אלהיך וכתיב אהבתי אתכם וגו׳.

§. 16. R. Schimeon exorsus dixit : Qui ambulat (ut) circumforaneus , revelat secretum ; sed fidelis spiritu operit verbum. [*Prov.* 11.*v.*13.]

16. ר״ש פתח ואמר הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר.

§. 17. Ambulans ut circumforaneus : hoc dictum quaestionem meretur : quia dicitur circumforaneus, quare ambulans ? vir circumforaneus dicendum erat : quid est ambulans ?

17. הולך רכיל האי קרא קשיא כיון דאתמר רכיל אמאי הולך איש רכיל מבעי ליה למימר מאן הולך.

§. 18. Verum enim vero in illo , qui non sedatus est Spiritu suo, nec verax , verbum, quod audivit, huc illuc movetur, sicut spina in aqua, donec illud forâs expellat.

18. אלא מאן דלא אתישבא ברוחיה ולא מהימנא · ההוא מלה דשמע אזיל בגוויה כחיזרא במיא עד דדחי ליה לבר.

§. 19. Quamobrem ? quia spiritus ejus non est spiritus stabilis.

19. מאי טעמא משום דלית רוחיה רוחא דקיומא.

Cremonens. fol. 61. col. 243.

§. 20. Sed in quo Spiritus stabilis est, de eo scribitur : Sed fidelis spiritu operit verbum. [*Phrasis autem*] fidelis spiritu, denotat firmitatem spiritus : sicut dicitur [*Jes.* 22. *v.* 23.] Et infigam eum clavum in loco fideli. A spiritu res dependet.

20. אבל מאן דרוחיה רוחא דקיומא ביה כתיב ונאמן רוח מכסה דבר · ונאמן רוח קיומא דרוחא (כמו ותקעתיו יתד במקום נאמן) ברוחא תליא מלתא.

§. 21. Et scriptum est : [*Eccles.* 5. *v.* 5.] Ne concede ori tuo, ut seducat carnem tuam.

21. וכתיב אל תתן את פיך לחטיא את בשרך.

§. 22. Nec enim mundus in stabilitate manet, nisi per secretum (*scil. si illud fideliter servetur.*) Et si circa negotia mundana opus est secreto; quantò magis in negotiis secretorum secretissimorum, & consideratione Senis dierum, quæ ne quidem tradita sunt summis angelis.

22. ולית עלמא מתקיימא אלא ברזא · וכי אי במילי עלמא אצטריך רזא במלין דרזין דרזייא דעתיק יומין דלא אתמסראן אפילו למלאכין עלאין עאכו.

§. 23. Dixit R. Schimeon : Cœlis non dicam ut auscultent ; terræ non dicam ut audiat : certè enim nos columnæ mundorum sumus.

23. אמר ר׳ שמעון לשמייא לא אימא דציייתון לארעא לא אימא דתשמע · דהא אנן קיומי עלמין.

§. 24. Traditum est in arcano arcanorum. Cum R. Schimeon aperuit os suum, commotus est locus, & socii commoti sunt.

24. תני רזין דרזין כד פתח רש״ב פומיה אזדעזע אתרא וחברין אתחלחלו.

SECTIO II.
De statu mundi Inanitatis.

§. 25. Manifestavit arcanum, & incipiens dixit : Scriptum est : [*Gen.* 36. *v.* 29.] Et isti sunt Reges, qui regnarunt in terra Edom antequam regnaret Rex super filios Israël.

25. גלי ברזא ופתח ואמ׳ כתיב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך וגו׳ ·

§. 26. Beatos vos, ô justi, quod vobis manifestatur arcanum arcanorum Legis, quod non manifestatum est Sanctis superioribus!

26. זכאין אתון צדיקייא דאתגלו לכון רזי דרזין דאורייתא דלא אתגלי לקדישיא עליונים.

§. 27.

§. 27. Quis aſſequetur hoc? & quis dignus erit eo? Eſt enim teſtimonium veritatis veritatum. Omnes ergò preces cum devotione fundantur, ne [*mihi*] imputetur in peccatum, quod hoc manifeſtem.

27. מַאן יִשְׁגַּח בְּהַאי וּמַאן יִזְכֵּה בְּהַאי דְּהוּא סַהֲדוּתָא עַל מְהֵימְנוּתֵיה דְּהֵימְנוּת דְּכוּלָּא צְלוּתָא בִּרְעוּא יְהֵא דְּלָא יִתְחֲשֵׁב לְחוֹבָא לְגַלָּאָה דָּא.

§. 28. Et fortè dicent mihi ſocii, quod contra hæc verba formari queat objectio. Sane enim iſtud non opus erat ut ſcriberetur: cùm per ſe appareat quàm plurimos Reges fuiſſe, antequam filii Iiſraël venirent, & antequam Rex eſſet filiis Iiſraël: quomodo ergò hoc quadrat? Et propterea quæſtionem moverunt ſocii.

28. וּמַה דְּיֵימְרוּן לִי חַבְרַיָּיא דְּהַאי קְרָא קַשְׁיָא הוּא דְּהָא לָא הֲוָה לֵיהּ לְמִכְתַּב הָכִי דְּהָא תְּזִינָן כַּמָּא מְלָכִים הֲווּ עַד דְּלָא יֵיתוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַד דְּלָא הֲוֵי מַלְכָּא לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַה אִתְחֲזֵי הָכָא וּבְדָא אִתְּעֲרוּ חַבְרַיָּיא.

§. 29. Arcanum igitur Arcanorum eſt, quod homines nec ſcire, nec comprehendere, nec ſcientiam ſuam de illo vel muſſitare poſſunt.

29. אֶלָּא רָזֵי דְּרָזִין הוּא דְּלָא יַכְלִין בְּנֵי נְשָׁא לְמִנְדַּע וּלְאִשְׁתְּמוֹדַע וּלְמִרְחַשׁ בִּרְעוּתַיְיהוּ בְּהַאי.

§. 30. Traditum eſt, antequam Senior Seniorum, occultus occultorum inſtitueret efformationes Regis [*Microproſopi, ſub certis membris & gradibus*] & diademata diadematum; [*id eſt, varia involucra, quibus circundaretur luminum nimietas:*] principium & finis non fuit [*id eſt, nulla erat communicatio & acceptio.*]

30. תָּאנָא עַתִּיקָא דְּעַתִּיקִין טְמִירָא דִּטְמִירִין עַד דְּלָא זַמִּין תִּקּוּנֵי דְּמַלְכָּא וְעִטּוּרֵי עִטּוּרִין שֵׁירוּתָא וְסִיּוּמָא לָא הֲוָה.

§. 31. Sculpſit ergo [*i.e. ſpatiũ evacuavit, quo influeret*] & proportiones inſtituit in ſe [*quot modis lux cognitionis ſuæ ſuſcipi poſſet, unde oriebantur gradus mundorum:*] & expandit ante ſe velum quoddam, [*id eſt, produxit naturam quandam, quâ Lux ſua infinita modificaretur, quæ fuit Adam primus:*] & in eo ſculpſit, & certâ proportione diſtribuit Reges, & formas eorum [*id eſt, omnes creaturas ſub ſtatu activitatis propriæ; à quibus ipſe cognoſceretur & amaretur:*] ſed non ſubſtiterunt. [*Hic innuitur lapſus creaturarum, partim in ſtatum quietis, qualis eſt materia; partim in ſtatum motus inordinati, qualis erat ſpirituum malorum, &c.*]

§. 31. וַהֲוָה מְגַלִּיף וּמְשַׁעֵר בֵּיהּ וּפָרִים קַמֵּיהּ חַד פַּרְסָא וּבָהּ גָּלִיף וְשָׁעִיר מַלְכִין וְתִקּוּנוֹי וְלָא אִתְקַיְימוּ.

§. 32. Id ipſum eſt quod dicitur [*Gen. 36. v. 29.*] Et iſti ſunt Reges, qui regnarũt in terra Edom, antequam regnaret Rex ſuper filiis Iiſraël. Rex primus reſpectu filiorum Iiſraël [*per filios*

32. הה״ד וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלָךְ מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל · מַלְכָּא קַדְמָאָה לִבְנֵי

Iiſraël

Iſraël intelliguntur gradus mundi Reſtituti;] prior eſt.

ישראל קדמאה.

§. 33. Et omnia illa, quæ ſculpta ſunt, nec ſubſtiterunt, nominibus ſuis vocata ſunt [*id eſt, in certas claſſes diſtributa fuerunt,*] nec tamen ſubſtiterunt; donec deſeruit eos, [*ut aut lumina è vaſis ſeſe ſurſum reciperent:*] & occultavit ſe præ illis [*luce diminuta.*]

33. וכולהו דגליפו ולא אתקיימו בשמהון אתקרון ולא אתקיימו עד דאנח להו ואצנע להו.

SECTIO III.

De Seniore ſive Macroproſopo, & Partibus ejus, & in ſpecie de Cranio.

§. 34. Poſt aliquod tempus reſpexit illud velum, & conformatum eſt juxta partes ſuas.

34. ולבתר זמנא הוה מסתכל בתהוא פרסא ואתתקן בתקונוי.

§. 35. Et ſic traditum eſt. Propoſuit ſibi creare Legem [*id eſt, literas Alphabeticas, ex quarum tranſpoſitionibus deinde conſcripta eſt Lex;*] abſconditam bis mille annis, eamque produxit. Sed illa ſic eum alloquebatur: Qui diſponere & conſtituere vult [*alia*], prius diſponatur ipſe conformatione propria.

35. ותאנא סליק ברעותיה למברי אוריתא טמירא תרי אלפי שנין ואפקה מיד אמרה קמיה מאן דבעי לאתקנא ולמעבד יתקן בקדמיתא תקונוי.

§. 36. Traditum eſt in occultatione [*Regis*] Libro deſcripta: Senior Seniorum, occultus occultorum, in membra compoſitus & præparatus eſt [*pro futura cognitione.*]

36. תאנא בצניעותא דספרא עתיקא דעתיקין סתרא דסתרין אתתקן ואזדמן.

§. 37. Quaſi diceretur, inventus eſt, (*id eſt, aliquatenus cognoſci potuit,*) & non inventus eſt: non enim planè comprehendi potuit: ſed formatus quidem eſt, nec tamen innotuit alicui, quoniam eſt Senior Seniorum.

37 כלומר אשתכח ולא אשתכח. לא אשתכח ממש אבל אתתקן ולית דידע ליה משום דהוא עתיק דעתיקין.

§. 38. Sed in conformatione ſua innotuit; ut quidam ſenex ſenum, decrepitus ex decrepitis, occultus occultorum: & in ſignis ſuis innotuit & non innotuit.

38. אבל בתקונוי ידיע כחד סבא דסבין עתיק מעתיקין טמיר מטמירין ובסימנוי ידיע ולא ידיע.

§. 39. Canus (*eſt*) habitus (*ejus*) & aſpectus (*ejus*) eſt apertura faciei cujusdam:

39. מארי דחוור כסו וחיזו בוסיטא דאנפוי.

§. 40. Sedet

§. 40. Sedet (*autem*) super throno scintillarum, ut subigat illas.

40. יְתִיב עַל כּוּרְסַיָּיא דִשְׁבִיבִין לְאַכְפָּיָיא לוֹן׃

§. 41. In quadraginta millia mundorum extenditur album calvariæ [*vide infra §.177.*] capitis ejus, & de luce albedinis hujus accipient justi in mundo venturo quadringentos mundos.

41. אַרְבַּע מְאָה אַלְפִּי עַלְמִין אִתְפַּשֵּׁט חִוְּורָא דְגוּלְגַּלְתָּא דְרֵישׁוֹי וּמִנְּהִירוּ דְהַאי חִוְּורָא יַרְתִּי צַדִּיקַיָּיא לְעַלְמָא דְאָתֵי ד̈ מְאוֹת עַלְמִין׃

§. 42. Istud est, quod scriptum est [*Gen. 23.v.16.*] quadringentos siclos argenti transeuntis ad mercatorem.

42. הֲהוּד אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עוֹבֵר לַסּוֹחֵר׃

§. 43. In cranio quotidie consistunt tredecies mille myriades mundorum, qui accipiunt ab eo, & fulciuntur super eo.

43. בְגוּלְגַּלְתָּא יַתְבִין בְּכָל יוֹמִין תְּלֵיסַר אַלְפֵי רִבּוֹא עַלְמִין דְנַטְלִין עָלָיו [רַגְלִין] וְסַמְכִין עֲלוֹי׃

SECTIO IV.

De Rore seu humiditate cerebri Senioris; seu Macroprosopi.

§. 44. Et ex illo cranio destillat ros versus illum, qui est extrinsecus; & replet caput ejus quotidie.

44. וּמֵהַאי גוּלְגַּלְתָּא נָטִיף טַלָּא לְהַהוּא דְאִיהוּ דִלְבַר וּמַלְיָיא לְרֵישֵׁיה בְּכָל יוֹמָא׃

§. 45. Et ex illo rore, quem excutit de capite suo, ille qui est extrinsecus, excitabuntur mortui ad mundum venturum.

45. וּמֵהַהוּא טַלָּא דְאַנְעַר מֵרֵישֵׁי הַהוּא דְאִיהוּ לְבַר יִתְעֲרוּן מֵתַיָּיא לְעַלְמָא דְאָתֵי׃

§. 46. De quo scriptum est [*Cant.5.v.2.*] Caput meum repletur rore. Non scriptum est מלאתי plenum est rore, sed נמלא repletur.

46. דִכְתִיב שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טַל מָלֵאתִי טַל לֹא כְתִיב אֶלָּא נִמְלָא׃

§. 47. Et scriptum est [*Jes.26.v.19.*] Ros luminum ros tuus. Luminum i. e. lumen de albedine senis.

47. וּכְתִיב כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ אוֹרוֹת נְהוֹרָא דְחִוַּורְתָּא דְעַתִּיקָא׃

§. 48. Et ab illo rore sustentantur Sancti superni.

48. וּמֵהַהוּא טַלָּא מִתְקַיְּימִין קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין׃

§. 49. Et hoc est Manna illud, quod molitur pro Justis in mundo venturo.

49. וְהוּא מַנָּא דְטַחֲנִין לְצַדִּיקַיָּיא לְעַלְמָא דְאָתֵי׃

§. 50. Et ille ros destillat in agrum pomorum sanctorum. Hoc est, quod scriptum est [*Exod.*16.*v.*14.] Et ascendit cubatio roris, & ecce super facie deserti tenue rotundum.

50. ונטיף ההוא טלא לחקלא דתפוחין קדישין · הה״ד ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחוספס·

§. 51. Et aspectus hujus roris albus, sicut est color lapidis crystalli, cujus aspectus omnes colores in se habet; hoc est, quod scribitur [*Num.*11.*v.*7.] Et species ejus sicut species crystalli.

51. וחיזו דההוא טלא חוור כהאי גוונא דאבנא דבדולחא דאתחזיין כל גוונין בגווה הה״ד ועינו כעין הבדולח·

SECTIO V.

Ulteriora de cranio Macroprosopi.

§. 52. Hujus cranii albedo fulget in tredecim latera sculpta: in 4 latera ex parte una; in 4 latera ex parte faciei ejus; & in quatuor latera ex parte ambitus alterius, & unum supra cranium, quasi dicatur latus supernum, [*vide infra Commentar.*§.104.*seq.*]

52. האי גולגלתא חוורא דיליה אנהיר לתליסר עיבר גלופין לארבע עיבר בסיטרא חד ולארבע עיבר בסיטרא דאנפוי ולארבע עיבר בסיטרא בסחרני אחרא וחד לעילא דגולגלתא (כלומר לסטרא דלעילא·)

Cremonensi. col. 244.

§. 53. Et exinde extenditur longitudo faciei ejus in trecentas & septuaginta myriades mundorum: & hæc ארך אפים longitudo faciei vocatur.

53. ומהאי אתפשט אורכא דאנפוי לתלת מאה ושבעין רבוא עלמין וההוא אתקרי ארך אפים (כלומר אורכא דאנפין·)

§. 54. Et ipse Senior Seniorum vocatur Arich Anpin, longus facie seu Macroprosopus: & ille, qui est exterior, vocatur Seir anpin seu brevem faciem habens (*Microprosopus.*) in oppositionem decrepiti Senis sancti, Sancti Sanctorum.

54. והאי עתיקא דעתיקין אתקרי אריכ׳ דאנפין וההוא דלבר אתקרי זעיר אנפין לקבליה דעתיקא סבא קדש קדשים דקדשייא·

§. 55. Et cum Microprosopus respicit istum, omnia inferiora in ordinem rediguntur, & facies ejus extenditur, & longior fit illo tempore;

55. וזעיר אנפיק כד אסתכל להאי כלא דלתתא אתתקן ואנפוי

pore; ſed non omni tempore, (*longa eſt*) ſicut Senioris (*facies.*)

מתפשטין ואריכין בההוא זמנא אבל לאו כל שעתא כמה דעתיקא·

§. 56. Et ex illo cranio egreditur tractatus quidam albus verſus cranium Microproſopi, ad conformandum caput (*ejus:*) & ex illo ad cætera crania inferiorum, quorum non eſt numerus.

56. ומהאי גולגלתא נפיק חד עיבור חוור לגולגלתא דזעיר אנפין לתקנא רישא ומהאי לשאר גולגלתין דלתתא דלית לון חושבנא·

§. 57. Et omnia crania reflectunt albedinem verſus Senem dierum, cum numerantur ſub virga. Et hujus ratione apertura exiſtit [*in hoc*] verſus cranium inferius, cum procedunt ad numerum.

57. וכל גולגלתא יהבין אגר חיוורתא (ס״א אוראותא) לעתיק יומין כד עאלין בחושבנא תחות שרביטא ולקבל דא בקע לגולגלת לתתא כד עאלין בחושבנא·

SECTIO VI.

De menynge Macroproſopi.

§. 58. In cavitate cranii membrana aërea eſt Sapientiæ ſupremæ occultatæ, quæ nullibi aperta eſt; & illa non invenitur, & non aperitur.

58. בחללא דגולגלתא קרומא דאוירא דחכמתא עלאה סתימאה דלא פסיק והאי לא שכיח ולא אתפתח·

§. 59. Et illa membrana ſuperintegitur cerebro Sapientiæ occultatæ, & propterea contegitur illa Sapientia, quia non aperitur per illam membranam.

59. והאי קרומא אתחפייא על מוחא דהאי חכמתא סתימאה ובגיני כך אתכסייא האי חכמתא דלא אתפתחא בההוא קרומא·

§. 60. Et illud cerebrum, quod ipſum eſt Sapientia occultata, quieſcit & tranquillum reſidet in loco ſuo, ſicut vinum bonum ſuper fæcibus ſuis.

60. והאי מוחא דאיהו האי חכמתא סתימאה שקיט ואשתכיך באתריה כחמר טב על דורדייה·

§. 61. Et hoc eſt, quod dicunt: Senis ſcientia occulta eſt, & cerebrum ejus abſconditum & tranquillum.

61. והיינו דאמרי סבא דעתוי סתים ומוחי סתים ושכיך·

§. 62. Et illa membrana aperturam habet in Microproſopo, & propterea cerebrum ejus protenditur, & exit in 32 ſemitas:

62. והאי קרומא אתפסיק מזעיר אפין ובגיני כך מוחיה אתפשיט

ונפיק לתלתין ותרין שבילין.

§. 63. Id ipsum est, quod dicitur: Et fluvius egreditur ex Eden [*Gen.2.v.7.*] quam ob causam? quoniam aperta est membrana, nec superintegitur cerebro.

63. הה״ד ונהר יוצא מעדן מט׳ משום דקרומא אתפסק דלא מחפי׳ על מוחא.

§. 64. Nihilominus membrana aperta est infra. Et istud est, quod didicimus: Inter signaturas literarum (*est*) תו Thav: Nimirum signum impressit Seni dierum, à quo dependet perfectio scientiæ; quia perfectus est ex omni parte, & absconditus & tranquillus & sedatus, sicut vinum bonum super fæcibus suis. [*vide infrà Commentar.§.48.65.seqq.*]

64. ועכ״פ קרומא פסיק לתתא והיינו דתנינן ברישומי אתוון תו (כלומר רשים רישומא לעתיק יומין דביה תליה תמים דעת שלים מכל סטרוי וסתים ושכיך ושקיט כחמר טב על דורדייה.)

SECTIO VII.

De capillis Macroprosopi.

65. Traditum est: E cranio capitis pendent millena millia myriadum & septem millia & quingenti cincinni capilli albi & puri, sicut est lana, cum pura est; qui non immixti sunt invicem, ne ostendatur inordinata perturbatio in conformatione ejus; sed omnia ad selectum, ut non prodeat pilus præ pilo, & crinis præ crine. [*vide infra in Commentar. §. 91. seq.*]

65. תאנא בגולגלתא דרישא תליין אלף אלפין רבוא ושבעת אלפין וחמש מאה קוצי דשערי חוור ונקי כהאי עמרא כד איהו נקי דלא אסתבך דא כדא דלא לאחזאה ערבוביא בתקוניה אלא כלא על בירייה דלא נפיק נימא מנימא ושערא משערא.

§. 66. Et in singulis cincinnis sunt quadringenti & decem pili capillitii juxta numerum vocis קדוש.

66. וכל קוצא וקוצא אית ביה ארבע מאה ועשר נימי דשערי כחושבן קדוש.

§. 67. Omnes autem & singuli pili radiant in quadringentos & decem mundos.

67. וכל נימא ונימא להיט בארבע מאה ועשר עלמין. Mantuan, fol. 129.

§. 68. Singuli autem mundi absconditi & abstrusi sunt, & nemo scit illos, exceptô ipsô.

68. וכל עלמא ועלמא סתים וגניז ולית דידע לון בר איהו.

§. 69.

§. 69. Et radiat in ſeptingenta [*alii, quadringenta*] & viginti latera.

69. ולהיט לשבע (סא לארבע) מאה ועשרין עיבר.

§. 70. Et in ſingulis pilis eſt ſcaturigo, quæ prodit è cerebro occultato poſt parietem.

70. ובכל נימא ונימא אית מבוע דנפיק ממוחא סתימאה דבתר כותלא.

§. 71. Et lucet & promanat in illo pilo ad pilos Microproſopi, & ex illa conformatur [*alii: nutritur*] cerebrum ejus: & tunc promanat illud cerebrum in 32. ſemitas.

71. ינהיר ונגיד בההוא נימא לנימין דזעיר אנפין ומהאי מתקן (סא מתזן) מוחיה וכדין נגיד ההוא מוחא לתלתין ותרין שבילין.

§. 72. Et quilibet cincinnus radiat & pendet comtus forma pulchra, ornatuque decoro, ſuperintegunt que cranium.

72. וכל קוצי וקוצי מתלהטן ותליין מתתקנן בתקונא יאה בתקונא שפיר׳ מחפיין על גולגלתא.

§. 73. Diſponuntur autem cincinni pilorum ex hac parte, & ex parte altera ſuper cranio.

73. מתתקני קוצי דנימין מהאי סטרא ומהאי סטרא על גולגלתא.

74. Et didicimus. Quilibet pilus dicitur fractus ſcaturiginum occultarum, prodeuntium de cerebro occluſo.

74. ותאנא כל נימא ונימא אקרי משיכא דמבועא (סא ממבועין) סתימין דנפקין ממוחא סתימא׳.

§. 75. Iterum traditum eſt. Ex crinibus hominis ſcitur, qualis ſit, utrum rigoroſus, an miſericors; cùm tranſcendit quadraginta annos: ſic etiam quando eſt perfectus in pilis, in barba & ſuperciliis oculorum.

75. ותאנא משערוי דבר נש אשתמודע מאי אוה אי דינא אי רחמי מכד עברין עלוי ארבעין שנין ואפי׳ כד איהו שלים בשערי בתקיניה (סא בדיקניה) ובגביני עיניי.

§. 76. Cincinni capillitii pendent comti purique ſicut lana [*pura*,] usque ad humeros ejus. [*vid. in Comment. §. 76.*] Itáne usque ad humeros ejus? nimirum usque ad principia humerorum ejus, ut non videatur cervix: propterea quod ſcriptum eſt [*Jer. 2. v. 27.*] quia obvertunt mihi cervicem & non faciem.

76. קוצין דשערי תליין בתקינוי נקי׳ כעמ׳ עד כתפוי׳ עד כתפוי סד אלא עד רישי דכתפוי דלא אתחזי קודלא משום דכתיב כי פנו אלי עורף ולא פנים.

§. 77. Et capillus remiſſus eſt poſt aures, ne

77. ושערא סליק אבתרא דאודנין

integatur super eis: quia scriptum est [*Psal.*130. *v.*2.] ut sint aures tuæ apertæ.

דְּלָא לְחַפְיָיא עֲלוֹי דִּכְתִיב לִהְיוֹת אָזְנֶיךָ פְּקֻחוֹת׃

§.78. Hinc prodit capillus post aures. Totus est in æquilibrio: non prodit pilus unus præ alio, dispositione perfectâ ornatuque pulchrô & statu decorô.

78. דְּנָפִיק שַׂעֲרָא מִבָּתַר אוּדְנֵיהּ כּוּלֵּיהּ בְּשִׁקּוּלָא לָא נָפִיק דָּא מִן דָּא תִּקּוּנֵיהּ שָׁלִים תִּקּוּנָא יָאָה תִּקּוּנָא שַׁפִּירָא׃

§.79. Desiderat videre (*hæc*) delectatio & gaudium justorum, qui sunt in Microprosopo: videre (*inquam cupiunt*) & adhærere conformationi, quæ est in Sene occultissimo omnium.

79. תָּאִיב לְמֶחְמֵי תִּיאוּבְתָּא וְחֶדְוְתָא דְצַדִּיקַיָּא דְּאִינּוּן בִּזְעֵיר אַפִּין לְמֶחְמֵי וּלְאִתְדַּבְּקָא בְּתִקּוּנוֹי דְעַתִּיקָא סְתִימָאָה דְּכֹלָּא׃

§.80. Tredecim pili capillitii consistunt ex hoc latere, & ex illo latere cranii, circa faciem ejus, & per illos incipit capillorum divisio.

80. י״ג נִימִין דְּשַׂעֲרִין קָיְימֵי מֵהַאי סִטְרָא וּמֵהַאי סִטְרָא דְגוּלְגַּלְתָּא לְקֳבֵיל אַנְפּוֹי וּבְאִינּוּן שָׁרְיָין שַׂעֲרֵי לְאִתְפַּלְגָא׃

§.81. Non est sinistrum in illo Sene occulto; sed omnia dextra:

81. לֵית שְׂמָאלָא בְּהַאי עַתִּיקָא סְתִימָאָה כּוּלָּא יְמִינָא׃

§.82. Apparet & non apparet, absconditus est & non absconditus, & id in confortatione ejus, multò magis in ipso.

82. אִתְחַזֵּי וְלָא אִתְחֲזֵי סָתִים וְלָא סָתִים וְהַאי בְּתִקּוּנֵי כָּ״שׁ בֵּיהּ׃

§.83. Et in id filii Iisraël inquirere volebant in corde suo; sicut scriptum est [*Ex.*17.*v.*7.] Estne Dominus in medio nostri, an Non? [*ubi distinguebant*] inter Microprosopum, qui dicitur Tetragrammatos; & inter Macroprosopum, qui dicitur אין, quasi non Ens.

83. וְעַל הַאי תָּאִיבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצָרְפָא בְּלִבְּהוֹן דִּכְתִיב הֲיֵשׁ יְיָ בְּקִרְבֵּנוּ אִם אָיִן בֵּין זְעֵיר אַנְפִּין דְּאִקְרֵי יְיָ וּבֵין אֲרִיךְ אַנְפִּין דְּאִקְרֵי אָיִן׃

Cremonens. col. 245.

§.84. Cur [*autem*] puniti sunt? propterea quod id non fecerunt in amore; sed in tentatione: sicut scriptum est [*ibid.*]: Quia tentaverunt Dominum, dicendo: Num Dominus in medio nostri; an ille Non existens?

84. אַמַּאי אִתְעֲנָשׁוּ מִשּׁוּם דְּלָא עֲבָדוּ בַּחֲבִיבוּתָא אֶלָּא בְּנִסְיוֹנָא דִּכְתִיב וְעַל נַסֹּתָם אֶת יְיָ הֲיֵשׁ יְיָ בְּקִרְבֵּנוּ אִם אָיִן וְגוֹ׳׃

§.85. In discriminatione capillorum prodit semita quædam, quæ lucet in ducentos & septuaginta

85. בְּפַלְגוּתָא דְשַׂעֲרֵי אָזִיל חַד

ptuaginta mundos, & ex illa lucet semita, in qua fulgent Justi mundi venturi.

אַרְחָא דְנָהִיר לְמָאתָן וְשַׁבְעִין עָלְמִין וּמִנֵּיהּ נָהִיר אָרְחָא דְנָהֲרִין בֵּיהּ צַדִּיקַיָּא לְעָלְמָא דְאָתֵי׃

§. 86. Istud est quod scriptum est [*Proverb. 4. v. 18.*] Et semita justorum sicut lux fulget, procedens & lucens usque ad paratum diem.

86. הה״ד וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם׃

§. 87. Et ex illa dividitur semita in sexcentas tredecim semitas, quæ distribuuntur in Microprosopum.

87. וּמִנֵּיהּ אָרְחָא אִתְפָּרְשָׁא לְשִׁית מְאָה וּתְלֵיסַר אוֹרְחִין דְּפָלִיג בִּזְעֵיר אַפִּין׃

§. 88. Ut scriptum est de eo [*Psal. 25. v. 6.*] Omnes semitæ Domini misericordia & veritas &c.

88. דִּכְתִיב בֵּיהּ כָּל אוֹרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וֶאֱמֶת וְגוֹ׳׃

SECTIO VIII.
De fronte Microprosopi.

§. 89. Frons cranii est beneplacitum beneplacitorum, cui oppositum est beneplacitum Microprosopi, sicut scriptum est [*Ex. 28. v. 39.*] Et erit super fronte ejus semper ad beneplacitum &c.

89. מִצְחָא דְגוּלְגַּלְתָּא רַעֲוָא דְרַעֲוִין רַעוּתָ׳ דִּזְעֵיר אַפִּין לְקָבְלֵיהּ הַהוּא רַעוּתָא דִּכְתִיב וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן וגו׳׃

90. Et ista frons dicitur Razon (*Voluntas*): quia est detectio totius capitis & cranii, quod tegitur quadringentis viginti mundis.

90. וְהַהוּא מִצְחָא אִקְרֵי רָצוֹן דְּהוּא גַלְוָיָא דְכָל רֵישָׁא וְגוּלְגַּלְתָּא דְּמִתְכַּסְיָא בְּאַרְבַּע מְאָה וְעֶשְׂרִין עָלְמִין׃

§. 91. Et cùm detegitur, suscipiuntur preces Israëlitarum. [*vid. infra Commentar.* §. 98.]

91. וְכַד אִתְגַּלְיָא אִתְקַבְּלָא צְלוֹתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל׃

§. 92. Quando detegitur? Siluit R. Schimeon. Interrogavit secundâ vice; quando? Dixit R. Schimeon ad Eleasarem filium suum; quando detegitur?

92. אֵימָתַי אִתְגַּלְיָא שָׁתִיק ר״ש׳ שָׁאַל תִּנְיָינוּת אֵימָתַי׳ אָמַר ר״ש לְאֶלְעָזָר בְּרֵיהּ אֵימָתַי אִתְגַּלְיָא׃

§. 93. Respondit ei: tempore orationis Minchæ Sabbathicæ.

93. אָ״ל בְּשַׁעְתָּ׳ דִּצְלוֹתָא דְמִנְחָא דְשַׁבְּתָא׃

§. 94. Dixit ei: quamobrem? Respondit ei:

94. אָמַר לֵיהּ מַ״ט׳ אָ״ל מִשּׁוּם

quo-

quoniam illo tempore immminet judicium inferius per Microproſopum: ſed detegitur frons, quæ dicitur Beneplacitum; & tunc ſedatur ira, [*alii legunt: invenitur beneplacitum,*] & ſuſcipitur oratio.

דְּהַהִיא שַׁעֲתָא (סָא בְּיוֹמֵי דְחוֹל) תַּלְיָיא דִינָא דִלְתַתָּא בִּזְעֵיר אַפִּין וְגַלְיָיא מִצְחָא דְאִתְקְרֵי רָצוֹן · בְּהַהִיא שַׁעֲתָא אִשְׁתַּכִּיךְ רוּגְזָא (סָא וְאִשְׁתַּכַּח רַעֲוָא) וּמִתְקַבְּלָא צְלוֹתָא·

§. 95. Hoc ipſum eſt, quod ſcriptum eſt [*Pſ.* 69. *v.* 14. Et ego oravi ad te, Domine, tempore beneplaciti.

95. הה״ד וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן·

§. 96. Et tempus beneplaciti de Sene dierum intelligendum, & de retectione frontis: & propterea diſponitur per orationem Minchæ Sabbathicæ.

96. וְעֵת רָצוֹן מֵעַתִּיק יוֹמִין לְגַלָּאָה מִצְחָא וּבְגִין כָּךְ אִתַּתְקַן בִּצְלוֹתָא דְמִנְחָה בְּשַׁבְּתָא·

§. 97. Dixit R. Schimeon ad R. Eleaſar filium ſuum: Benedictus ſis, fili mi, à Sene dierum; beneplacitum frontis invenias eô tempore, quo opus tibi erit.

97. אָמַר רש״ב לר״א אֶלְעָזָר בְּרֵיהּ בְּרִיךְ בְּרִי לְעַתִּיק יוֹמִין רַעֲוָא דְמִצְחָא תִּשְׁכַּח בְּשַׁעֲתָא דְתִצְטְרִיךְ לֵיהּ·

§. 98. Veni vide! in cæteris inferioribus, cùm detegitur frons, invenitur obfirmata impudentia.

98. תָּא חֲזֵי בִּשְׁאַר דִלְתַתָּא כַּד אִתְגַּלִּי מִצְחָא אִשְׁתַּכַּח חוּצְפָּא·

§. 99. Hoc ipſum eſt, quod ſcriptum eſt [*Jer.* 3. *v.* 3.] Et frons mulieris meretricis fuit tibi, renuiſti erubeſcere.

99. הה״ד וּמֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתְּ הִכָּלֵם·

§. 100. At hîc cum detegitur frons, propenſio & beneplacitum perfectum reperitur, & omnes iræ ſedantur & ſubiguntur coram eo.

100. וְהָכָא כַּד אִתְגַּלִּי מִצְחָא תִּיאוּבְתָּא וְרַעֲוָא שְׁלִים אִשְׁתַּכַּח וְכָל רוּגְזִין אִשְׁתַּכְּכוּ וּמִתְכַּפְיָין קַמֵּיהּ׃

§. 101. Ex illa fronte fulgent quadringentæ domus judiciorum, cùm detegitur iſtud tempus beneplaciti, & omnia placantur coram ea.

101. מֵהַאי מִצְחָא נַהֲרִין אַרְבַּע מְאָה בָּתֵּי דִינִין כַּד אִתְגַּלְיָיא הַאי עֵת רָצוֹן וְכֹלְהוּ מִשְׁתַּכְּכִין קַמֵּיהּ·

102. Idipſum eſt, quod ſcriptum eſt [*Dan.* 7. *v.* 10.] Judicium ſedit, id eſt, ſubſidit in loco ſuo, & judicium non exercetur.

102. הה״ד דִּינָא יְתִיב (כְּלוֹמַר יְתִיב בְּאַתְרֵיהּ וְדִינָא לָא אִתְעֲבִיד·)

§. 103. Et didicimus. Pilus nullus invenitur in loco iſto, propterea quod apertus eſt & non tectus.

103. וְתָאנָא שַׂעֲרָא לָא קָאִים בְּהַאי אֲתַר מִשּׁוּם דְּמִתְגַּלְיָיא וְלָא אִתְכַּסְיָיא·

§. 104. Detectus eſt, inquam, & hunc intuentur executores judicii & placantur, & non exercetur (*judicium.*)

104. אִתְגַּלְיָא וְיִסְתַּכְּלוּן מָארֵי דְדִינָא וְיִשְׁתַּכְּכוּן וְלָא אִתְעֲבִידוּ·

§. 105.

§. 105. Didicimus. Hæc frons extensa est in ducenties & septuagesies mille lumina lucernarum ex Eden superiori.

105. תָּאנָא הַאי מִצְחָא אִתְפַּשִּׁיט בְּמָאתָן וְשַׁבְעִין אַלְפִין נְהִירִין דְּבוּצִינִין מֵעֵדֶן עִלָּאָה׃

§. 106. Didicimus traditione exotica: Est Eden (*s. Paradisus*) qui lucet in Eden. Eden superior, qui non detegitur, & est absconditus in occultatione, & non distribuitur in semitas, sicut dictum est.

106. דְּתַנְיָא אִית עֵדֶן דְּנָהִיר לְעֵדֶן עֵדֶן עִילָּאָה דְּלָא אִתְגַּלְיָיא וְהוּא סָתִים בִּסְתִימָא וְלָא מִתְפָּרְשָׁא לְאָרְחִין כִּדְקָאמְרָן׃

§. 107. Eden inferior distribuitur in semitas suas; [*nimirum*] in 32 latera semitarum.

107. וְהַאי עֵדֶן דִּלְתַתָּא מִתְפָּרֵשׁ בִּשְׁבִילוֹי לִתְלָתִין וּתְרֵין עִיבַר שְׁבִילִין׃

§. 108. Et quamvis hic Eden distribuatur in semitas suas; non innotuit tamen cuiquam, nisi Microprosopo.

108. וְאַעַ״ג דְּמִתְפָּרֵשׁ הַאי עֵדֶן בִּשְׁבִילוֹי לֵית דְּיָדַע לֵיהּ בַּר הַאי זְעִיר אַפִּין׃

§. 109. Sed Eden Superiorem nemo novit, nec semitas ejus, præterquam ille Macroprosopus.

109. וְעֵדֶן דִּלְעֵילָּא לֵית דְּיָדַע לֵיהּ וְלָא שְׁבִילוֹי בַּר הַהוּא אֲרִיךְ אַנְפִּין׃

§. 110. Sicut scriptum est: [*Job.*28.*v.*23.] Deus intelligit viam ejus, & ipse novit locum ejus.

110. הה״ד אֱלֹהִים הֵבִין דַּרְכָּהּ וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ׃

§. 111. אלהים Deus intelligit viam ejus: hic est Eden inferior notus Microprosopo. Et ipse novit locum ejus. Hic est Eden superior, quem novit Senex dierum, abstrusissimus omnium.

111. אֱלֹהִים הֵבִין דַּרְכָּהּ דָּא עֵדֶן דִּלְתַתָּא · דְּיָדַע זְעִיר אַפִּין · וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ דָּא עֵדֶן דִּלְעֵילָּא דְּיָדַע עַתִּיק יוֹמִין סְתִימָאָה דְּכֹלָּא׃

SECTIO IX.

De oculis Macroprosopi.

§. 112. Oculi capitis albi, diversi sunt ab aliis oculis. Non est palpebra super oculo nec supercilium super eo.

112. עֵינוֹי דְּרֵישָׁא חִוָּרָא מִשְׁתַּנִּיין מִשְּׁאַר עַיְינִין לֵית כְּסוּתָא עַל עֵינָא וְלֵית גְּבִינִין עַל עֵינָא׃

§. 113. Quare? quia scriptum est: [*Psal.* 121.*v.*4.]

113. מַ״ט דִּכְתִיב הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא

121.*v*.4.] Ecce non dormitat, nec dormiet custos Jisraël; i.e. Jisraël superior.

יישן שומר ישראל ישראל דלעילא.

§. 114. Et scriptum est:-[*Jer*.32.*v*.19.] cujus oculi aperti sunt.

114. וכתיב אשר עיניך פקוחות.

§. 115. Et traditum est. Quicquid operatur per miserationes, non habet tegumentum super oculo, nec supercilia super oculo: multò minus caput album requirit tale quid.

115. ותאנא כל מה דאתי ברחמי לית כסותא על עינא ולית גבינין על עינא כש רישא חוורא דלא בעי מידי.

§. 116. Dixit R. Schimeon ad R. Abba: Cui simile est hoc? Respondet ei: Piscibus & cetaceis marinis, quæ non habent tegumentum super oculo; nec supercilia super oculo, & non dormitant, & non cupiunt custodiam super oculo.

116. אמר רש״ לר׳ אבא למאי הוא רמוזא אל׳ לדגים ולנוני ימא דלית כסותא על עינא ולית גבינין על עינא ולא ניימין ולא בעיין נטורא על עינא.

§. 117. Multo minus Senior Seniorum cupit custodiam, cùm multò magis ipse attendat ad omnia, & omnia nutriantur ab eo, ipsô non dormiente.

117. כש עתיקי דעתיקי דלא בעי נטורא וכש דאיהו משגח לכלא וכלא מתזן ביה ולא נאים.

§. 118. Id ipsum est, quod scriptum est [*Ps*.121.*v*.4.] Ecce non dormitat, nec dormit custos Jisraël, id est, Jisraël superior.

118. ה״ד הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ישראל דלעילא.

§. 119. Scriptum est [*Psal*.33.*v*.18.] Ecce oculus Domini super timentes eum; & scriptum est [*Zach*.4.*v*.10.] Oculi Domini sunt peragrantes universam terram.

119. כתיב הנה עין יי׳ אל יראיו. וכתיב עיני יי׳ המה משוטטות בכל הארץ.

§. 120. Non est contrarietas [*inter dicta hæc:*] unum de Microprosopo, & alterum de Macroprosopo *(dicitur.)*

120. לא קשיא הא בזעיר אפין הא באריך אנפין.

§. 121. Et præterea duo quidem oculi sunt, sed albescunt [al. convertuntur] in oculum unum.

121. ועכ״ד תרי עיינין אינון ואתחוורו (ס״א ואתחזרו) לחד עינא.

§. 122. Is candidus est in albo; & tàm albus ut includat omne album.

122. דאיהו חוור בגו חוור וחוור דכליל כל חוור:

§. 123. Albedo prima lucet & ascendit, & descendit ad contemplandum [*alii: ad combinandum,*] quod connectitur in connexione.

23. חוורא קדמאה נהיר וסליק ונחית לאסתכלא (ס״א לאתכללא) דצריר בצרורא.

§. 124.

§. 124. Sic habet Traditio. Ista albedo allidit (*radiis suis*) & accendit tres lucernas, quæ vocantur הוֹד gloria; וְהָדָר & majestas, וְחֶדְוָה & gaudium & radiant in lætitia inque perfectione.

124. תָּאנָא בְּטִישׁ הַאי חִוָּורָא וְאַדְלִיק ג֞ בּוּצִינֵי דְאִקְרוּן הוֹד וְהָדָר וְחֶדְוָה וְלַהֲטִין בְּחֶדְוָתָא בִּשְׁלֵימוּתָא:

§. 125. Albedo secunda fulget & ascendit, & descendit, & allidit & accendit [*al. producit*] tres lucernas alias, quæ vocantur נצח victoria sive superatio, חֶסֶד & benignitas; תִּפְאֶרֶת & pulchritudo & radiant in perfectione inque lætitia.

125. חִוָּורָא תִּנְיָינָא נָהִיר וְסָלִיק וְנָחִית וּבָטַשׁ וְאַפִּיק (סָא וְאַדְלִיק) ג֞ בּוּצִינִין אַחֲרָנִין דְאִקְרוּן נֶצַח וְחֶסֶד וְתִפְאֶרֶת וְלַהֲטִין בִּשְׁלֵימוּתָא בְּחֶדְוָתָא: Cremonens. col. 246.

§. 126. Albedo tertia radiat & lucet & descendit & ascendit & egreditur ex occlusione cerebri, & allidit ad lucernam mediam septimam.

126. חִוָּורָא תְּלִיתָאָה לָהִיט וְנָהִיר וְנָחִית וְסָלִיק וְנָפַק מִסְתִימוּתָא דְמוֹחָא וּבָטַשׁ בְּבוּצִינָא אֶמְצָעוּתָא שְׁבִיעָאָה.

§. 127. Et producit semitam ad cerebrum inferius, & producit semitam ad inferius, & inflammantur omnes lucernæ inferiores.

127. וְאַפִּיק אָרְחָא לְמוֹחָא תַּתָּאָה וְאַפִּיק אוֹרְחָא לְלִבָּא תַּתָּאָה וּמִתְלַהֲטִין כֻּלְּהוּ בּוּצִינִין דִלְתַתָּא.

§. 128. Dixit R. Schimeon: recte dixisti; & Senex dierum aperiat oculum hunc super te in tempore necessitatis tuæ.

28. אָמַר רִשׁ֞ יָאוּת הוּא וְעַתִּיק יוֹמִין יִפְקַח עֵינָא דָא עֲלָךְ בְּשַׁעְתָּא דְתִצְטָרִיךְ.

§. 129. Alia traditio sic habet: Album in albo; & album, quod includit omne album.

129. תּוּ תָּאנָא חִוָּור בְּגוֹ חִוָּור וְחִוָּור דְכָלִיל כָּל חִוָּור.

§. 139. Albedo prima lucet, & ascendit & descendit in 3. lucernas lateris sinistri; & radiant & lavantur (*sive dealbantur*) istâ albedine, sicut cùm quis lavat corpus suum in unguentis bonis & in odoribus, melioribus quam prius in se habuerat,

130. חִוָּורָא קַדְמָאָה נָהִיר וְסָלִיק וְנָחִית לִתְלַת בּוּצִינָא דִלְסְטַר שְׂמָאלָא וְלַהֲטֵי וְאִסְחָן בְּהַאי חִוָּורָא כְּמַאן דְאַסְחֵי גוּפֵיהּ בְּבוּסְמִין טָבִין וּבְרֵיחִין עַל מַה דַהֲווּ עֲלוֹי בְּקַדְמִיתָא.

§. 131. Albedo secunda descendit & ascendit, & lucet in tres lucernas lateris dextri, & radiant & lavantur in illa albedine, sicut cum quis

131. חִוָּורָא תִּנְיָינָא נָחִית וְסָלִיק וְנָהִיר לִתְלַת בּוּצִינֵי דִלְסְטַר יְמִינָא

lavat in unguentis bonis & odoribus melioribus, quàm in se prius habuerat.

ולהטין ואסרון כהאי חוורא כמאן דאסחין בבוסמין טבין ובריחין על מה דהוו עלוי בקדמיתא׃

§. 132. Albedo tertia lucet & ascendit & descendit & egreditur, lumen albedinis intimæ ex cerebro, & allidit ad crinem nigrum cùm opus est, & ad caput, & ad cerebrum capitis.

132. חוורא תליתאה נהיר וסליק ונחית ונפק נהירו דחוורא דלגו לגו מן מוחא ובטש בשערא אוכמא כד אצטריך ובדישא ובמוחא דרישא׃

§. 133. Et irradiat tres coronas, quæ relictæ sunt, cum opus est, ut detegatur, si id placeat Seniori occluso præ omnibus.

133. ונהיר לתלת כתרין דאשתארו כמה דאצטריך לגלאה אי ניחא קמי עתיק סתימא דכלא׃

§. 134. Et didicimus: non occlusus est oculus hic: & sunt duo, & dealbantur [al. convertuntur] in unum.

134. ותאנא לא סתים האי עינא ואינון תרין ומתחוורין (ס״א ואתחזרו) לחד׃

§. 135. Totus est dexter; non est (*ibi*) sinistrum: non dormitat; & non obdormiscit; & non cupit custodiam; non est quicquam, quod defendat eum desuper; ipse defendit omnia, & ipse attendit ad omnia, & ex inspectione hujus oculi constituuntur [*al. nutriuntur*] omnia.

135. כלא הוא ימינא לא הוה שמאלא לא נאים ולא אדמיך ולא בעי נטירותא לית מאן דאגין עליה הוא אגין על כלא והוא אשגח על כלא ומאשגחותא דהאי עינא מתקנן כלהו׃

§. 136. Didicimus. Si oculus iste claudatur unô momentô, non poterit subsistere quicquam.

136. תאנא אי עינא דא אסתים רגעא חדא לא יכלין לקיימא כלהו׃

§. 137. Propterea dicitur oculus apertus; oculus excelsus; oculus sanctus; oculus providentiæ; oculus qui non obdormiscit nec dormitat; oculus qui est custodia omnium; oculus qui est subsistentia omnium.

137. בגכ אקרי עינא פקיחא׃ עינא עלאה עינא קדישא׃ עינא דאשגחותא׃ עינא דלא אדמיך ולא נאים עינא דהוא נטירא דכלא׃ עינא דהוא קיומא דכלא׃

Mantuan. fol. 130.

§. 138. Et de eo scriptum est: [*Prov.* 22. *v* 9.] Bonus oculus יבורך; ne legas יבורך erit benedictus, sed יברך benedicet: nam ille

138. ועל האי כתיב טוב עין הוא יבורך אל תקרי יבורך אלא יברך

vocatur

vocatur oculus bonus, & ex eo benedicitur omnibus.

דהאי אתקרי טוב עין ומניה מברך לכלא.

§. 139. Et didicimus. Non est lumen oculo inferiori, ut lavetur à rubore & nigredine; præterquam cùm aspicitur ab illo fulgore albo oculi superioris, qui dicitur bonus oculus.

139. ותאנא לית נהירו לעינא תתאה לאסתחארה מארמימותא מאוכמתא בר כד חזי (סא אתחזי) מהאי נהורא חוורא דעינא עלאה דאקרי טוב עין.

§. 140. Et nemini innotuit, quando luceat oculus hic superior sanctus, & lavet inferiorem: & justi beatique superni conspecturi sunt Sapientiam illam.

140. ולית דידע כד נהיר עינא עלאה דא קדישא ואסחי לעינא תתאה וסמיכין צדיקייא זכאי עליונין למחמי בחכמת' דא.

§. 141. Hoc est illud, quod scriptum est [*Jes.* 52. *v.* 8.] Quoniam oculo ad oculum videbunt. Quando? Cùm converterit Dominus conversionem Zion. Et scriptum est [*Num.* 14. *v.* 14.] quod oculo in oculo visus tu Domine.

141. הה"ד כי עין בעין יראו. אימתי בשוב יי' ציון וכתיב אשר עין בעין נראה אתה יי'.

§. 142. Et nisi oculus bonus superior respiceret & lavaret oculum inferiorem, mundus non posset subsistere vel unicô momentô.

142. ואלמלא עינא טבא עלאה דאשגח ואסחי לעינא תתאה לא יכיל עלמא למיקום רגעא חדא:

§. 143. Didicimus in occultatione libri. Providentia ab oculo inferiore (*oritur,*) cum splendor summus in eum respicit, & splendor ille summus ingreditur in inferiorem; ex illo enim illuminantur omnia.

143. תאנא בצניעותא דספרא אשגחותא מעינא תתאה כד אשגח נהירו עלאה ביה ועייל ההוא נהירו דעלאה בתתאה דמניה נהיר כלא.

§. 144. Istud est quod scriptum est: [*Num.* 14. *v.* 14] Quod oculo in oculo visus, Tu Domine. Et scriptum est [*Psal.* 33. *v.* 18.] Ecce oculus Domini super timentes eum. Et scriptum est [*Zach.* 4. *v.* 10.] Oculi Domini sunt peragrantes universam terram.

144. הה"ד אשר עין בעין נראה אתה יי'. וכתיב הנה עין יי' אל יראיו. וכתיב עיני יי' המה משוטטות בכל הארץ.

§. 145. Si probi sunt (*homines, locum habet textus:*) Oculi Domini super timentes eum: hic

145. זכי עיני יי' אל יריאיו עיני

eſt oculus ſuperior. Sin minus; dicitur: Oculi Domini peragrant: hic eſt oculus, qui eſt deorſum.

דלעילא · לא זכו עיני יי המה משוטטות עינא דלתתא·

§.146. Didicimus per traditionem exoticam: Propter quid Joſephus dignus fuit, quod non dominaretur in eum oculus malus? propterea, quod dignus eſſet aſpici oculô benignô ſuperiore.

146. דתניא מפני מה זכה יוסף דלא שלטא ביה עינא בישא מפני שזכה לאשתגחא בעינא טבא עלאה·

§.147. Id quod ſcriptum eſt [*Gen.49.v.22.*] Filius fructiferæ Joſeph: filius fructiferæ ſuper Ajin: quare filius fructiferæ ſuper Ajin: quaſi diceret: propter oculum, qui aſpiciebat eum.

147. ה״ה״ד בן פורת יוסף בן פורת עלי עין אמאי הוא בן פורת עלי עין כלומר על סבת עין דאשתגח ביה·

§.148. Et ſcriptum eſt [*Prov.22.v.9.*] Bonus oculus benedictionem habebit: quare? quia dat de pane ſuo pauperi.

148. וכתיב טוב עין הוא יבורך מט כי נתן מלחמו לדל·

§.149. Quare dicitur unus? Veni vide: In oculis, qui infra ſunt, eſt oculus qui eſt dexter, & eſt ſiniſter: & iſti ſunt duo diverſorum colorum.

149. מט אקרי חד· ת״ח בעיני דתתאה אית עינא ימינא ואית עינא דשמאלא ואינון תרי בתרי גווני·

§.150. Sed hîc non eſt oculus ſiniſter & ambo illi in gradum unum aſcendunt, & omnia dextra ſunt. Et propterea oculus unus, & non duo.

150. אבל הכא לית עינא שמאלא ותרוייהו בדרגא חד סלקי וכלא ימינא· ובגיני כך עינא חד ולא תרין·

§.151. Et traditum eſt. Oculus hic, qui eſt oculus obſervationis, apertus eſt ſemper, ridens ſemper, gaudens [*al. videns*] ſemper.

151. ותאנא עינא דא דהוא עינא דאשגחותא פקיחא תדיר חייכאן· תדיר וחדאן (ס״א וחזאן)

§.152. Quales non ſunt inferiores, qui in ſe habent ruborem & nigredinem, & albedinem, adeoque tres colores: & non ſemper aperti ſunt: nam illi palpebræ ſunt oculorum in cuſtodiam.

152. תדיר דלא הוי הכי לתתאה דכלילן בסומקא ובאוכמא ובחוורא בג׳ גווני ולא הוי תדיר פקיחא דליה גבינא סוטרא (ס״א כליה גביני סודרא) (ס״א דליה עיניה בגביני דמכסאן) על עינא·

§.153. Et de hoc ſcriptum eſt [*Pſal.44,v.24.*]

153. ועד כתיב עורה למא תישן

Expergi-

Expergiscere, quare dormis Domine. [*Et* 2. *Reg*. 19. *v*. 16.] Aperi oculos tuos Domine.

יְיָ פְּקַח עֵינֶךָ׃

§. 154. Cum aperiuntur, quibusdam aperiuntur in bonum, & quibusdam aperiuntur in malum.

154. כַּר אִתְפַּקַח אִית לְמַאן דְּאִתְפַּקַח לְטַב וּלְמַאן דְּלָא אִתְפַּקַח לְטָב׃

§. 155. Væ illi, cui aperitur, ita ut oculus misceatur rubedine, & rubedo videatur ipsi obversa oculum contegens. Quis eripietur ab illo?

255. וַוי לְמַאן דְּאִתְפַּקַח וְעֵינָא אִתְעָרֵב בְּסוּמְקָא וְסוּמְקָא אִתְחַזֵי לְקִבְלֵיה וּמְכַסְיָא עֵינָא מַאן יִשְׁתֵּזִיב מִנֵּיה׃

§. 156. Sed Senex dierum benignus est, oculo præditus albo in albedine, & quandoquidem tali albo, quod includit omnia alba.

156. אֲבָל לְעַתִּיק יוֹמִין טָבָא דְּעֵינָא חִוָּור בְּגוֹ חִוָּור חִוָּור דְּכָלִיל כָּל חִוְּורֵי׃ Cremon. fol. 247.

§. 157. O beatam portionem ejus, quem ille aspicit unica istarum albedinum.

157. זַכָּאָה חוּלָקֵיה לְמַאן דְּיַשְׁגַּח עֲלוֹיֵה חַד חִוָּור מִנַּיְיהוּ׃

§. 158. Et de hoc certè scriptum est [*Prov*. 22. *v*. 9.] Bonus oculus est benedicturus. Et scriptum est [*Jes*. 2. *v*. 5.] Domus Jacob adeste, & ambulemus in luce Domini.

158. וְעַד וַדַּאי כְּתִיב טוֹב עַיִן הוּא יְבוֹרָךְ׃ וּכְתִיב בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ׃

§. 159. Didicimus per traditionem. Præter hæc omnia Nomen Senioris occultatum est omnibus, & non expositum in Lege præter uno in loco, ubi juravit Microprosopus Abrahamo.

159. תָּאנָא עַבָר שְׁמֵיה דְּעַתִּיקָא סָתִים מִכֹּלָא וְלָא מִתְפָּרֵשׁ בְּאוֹרַיְתָא בַּר מִן אֲתַר. חַד דְּאוֹמֵי זְעֵיר אַפִּין לְאַבְרָהָם׃

§. 160. Sicut scriptum est [*Gen*. 22. *v*. 16.] In me juravi, dicit Dominus. Dicit (*intellige*) de Microprosopo.

160. דִּכְתִיב בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְיָ נְאֻם דִּזְעֵיר אַפִּין׃

§. 161. Et scriptum est [*Gen*. 48. *v*. 20.] In te benedicet Iisraël: [*id est*] Iisraël superior.

161. וּכְתִיב בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל׃ יִשְׂרָאֵל דִּלְעֵילָא׃

§. 162. Et scriptum est [*Jes*. 49. *v*. 3.] Iisraël quia in te gloriabor. His locis Senex dierum dicitur Iisraël.

162. וּכְתִיב יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאַר׃ יִשְׂרָאֵל קָאָמַר דָּא׃

§. 163. Sed nos tradidimus, quod nomine suo Senex dierum vocetur, hoc tamen & illud rectè habet.

163. תְּנֵינָן עַתִּיק יוֹמִין אִמְרוּ וְהַאי וְהַאי שַׁפִּיר׃

§. 164.

§. 164. Traditio exotica ſic habet. Scriptum eſt] *Dan.7.v.9.*] Videns fui donec throni ſubverſi ſunt, & Senex dierum ſedit.

164. תניא כתיב חזי הוית עד די כורסון רמיו ועתיק יומין יתיב.

§. 165. Throni ſubverſi ſunt; quid eſt? Dixit ad R. Jehuda: Siſte te in ſtationem tuam, & explica thronos hos.

165. כורסון רמיו מאן הוא. אמר לר׳ יהודא קום בקיומך ואתקן כורסייא דא.

§. 166. Dixit R. Jehuda: ſcriptum eſt [*ibid.*] Thronus ejus flammæ ignis: & Senex dierum ſedit ſuper illo throno.

166. א״ר יהודא כתיב כורסייה שביבין דינור ועתיק יומין יתיב על האי כורסייא.

§. 167. Quamobrem? Quia ſic traditum eſt in exotica. Si Senex dierum non ſedet ſuper illo throno, mundus ante illum thronum non poteſt ſubſiſtere.

167. מ״ט דתניא אי עתיק יומין לא יתיב על האי כרסייא לא יכיל לאתקיימא עלמא מקמי ההוא כורסייא.

§. 168. Cùm Senex dierum ſuper illo ſedet, ſubigitur ille thronus. Nam qui inſidet, dominatur.

168. כד יתיב עתיק יומין עליה לכפייה (ס״א אתכפייה) לההוא כורסייא ומאן דרכיב שליט.

§. 169. Illo tempore [*autem*], quo abit ab illo throno, & ſedet ſuper throno alio, thronus primus ſubvertitur, ne dominetur, niſi ille qui eidem inſidet, ipſe nimirum Senex.

169. בעידנא דנטיל מהאי כורסייא ויתיב על כורסייא אחרא כורסייא קדמאה רמיו דלא שלטא אלא איהו דרכיב ביה עתיק יומין.

§. 170. Dixit R. Schimeon ad R. Jehuda: Ordinetur ſemita tua tibique monſtretur ab Antiquo dierum.

170. אמר ר״ש לר׳ יהודא יתתקן ארחך וייתי בך מעתיק יומין.

SECTIO X.
De Naſo Macroproſopi.

§. 171. Et veni vide. Scriptum eſt: [*Eſ. 41.v.4.*] Ego Dominus (*ſum*) primus, & cum noviſſimis Ego Ipſe.

171. ות״ח כתיב אני יי׳ ראשון ואת אחרונים אני הוא.

§. 172. Omnia ſunt הוא Ipſe, & Ipſe eſt occultatus ab omni latere. Prout & Naſus ejus. [*vid. §.186.*]

172. כלא הוא והוא סתים מכל סטרוי כהאי חוטמא.

§. 173.

§. 173. Ex naso cognoscitur facies.

173. בחוטמא אשתמודע פרצופא.

§. 174. Et veni vide! quid inter Seniorem & Microprosopum *(differentia)*? Ille tali præditus est naso, *(ex)* cujus uno foramine Vita, & ex altero foramine Vita vitarum.

174. ותא חזי מה בין עתיקא לזעיר אפין דא מאריה דחוטמא מחד נוקבא חיין ומחד נוקבא חיין דחיין.

§. 175. Hic nasus est *(quasi)* Menianum; [*sive projectio faciei, qualis est projectio ædium cum fenestris:*] ex hoc efflatur spiritus ad Microprosopum, eumque vocant Condonationem.

175. האי חוטמא הוא פרדשקא דביה נשיב רוחא לזעיר אפין וקרינן ליה סליחה.

§. 176. Et ita se habet. Descendit Spiritus; & iterum spiritus abhinc procedit ex illis naribus *(scilicet.)*

176. והיא נחת רוחא דרוחא דנפיק מהכא מאינון נוקבי.

§. 177. Unus Spiritus procedit ad Microprosopum, ut excitetur *(sive flet)* in horto Eden.

177. חד רוחי נפק לזעיר אפין לאתערא בגנתא דעדן.

§. 178. Et unus est Spiritus vitæ, per quem tempore filii David cognituri sunt Sapientiam.

178. וחד רוחי דחיי דביה זמינין לזמנא לבריה דדוד למנדע חכמתא.

§. 179. Et ex illo foramine excitatur, & procedit Spiritus ex cerebro occluso, & aliquando quiescet super Rege Messiâ.

179. ומההוא נוקבא אתער ונפיק רוחא ממוחא סתימאה וזמין לאשראה על מלכא משיחא.

§. 180. Sicut scriptum est [*Jesch.*11.*v.*2.] Et quiescet super eo Spiritus Domini, Spiritus Sapientiæ, & Intelligentiæ, Spiritus consilii & fortitudinis, Spiritus Scientiæ & timoris Domini.

180. דכתיב ונחה עליו רוח יי רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי.

§. 181. Sanè hîc 4. Spiritus *(describuntur.)* Nos autem jam diximus, unum esse Spiritum: quare tres *(adduntur?)* Surge R. Jose tuam in stationem.

181. הא הכא ארבע רוחין והא הכא רוחא חדא אמרינן אמאי תלת. קום רבי יוסי בקיומך.

§. 182. Surrexit R. Jose & dixit: In diebus Regis Messiæ non dicet alter ad alterum, doce me Sapientiam hanc.

182. קם ר׳ יוסי ואמר ביומוי דמלכא משיחא לא יימרון חד לחד אליף לי חכמתא דא.

§. 183. Quia sic scriptum est [*Jerem.* 31. *v.*34.] Non docebit amplius vir proximum suum &c. quia omnes illi cognoscent me, à minimo eorum usque ad maximum eorum.

183. דהכי כתיב ולא ילמדו עוד איש את רעהו וגו׳ כי כולם ידעו אותי מקטנם ועד גדולים.

§. 184. Et in illo tempore Senex dierum excitabit Spiritum, qui procedit è cerebro occultissimo omnium.

184. ובההוא זמנא יתער עתיק יומין רוחא דנפיק ממוחא סתימאה דכלא·

§. 185. Et cum educetur iste, omnes Spiritus inferiores excitabuntur cum eo.

185. וכד ישלוף דא כל רוחין דלתתא יתערון עמיה·

§. 186. Et quinam illi? Sunt [*al. duæ*] coronæ sanctæ Microprosopi.

186. ומאן אינון · אינון כתרין קדישין דזעיר אפין·

§. 187. Et sunt sex spiritus alii, qui dantur: illi sunt, de quibus scriptum est: Spiritus Sapientiæ & Intelligentiæ; Spiritus consilii & fortitudinis; Spiritus scientiæ & timoris Domini.

187. ואינון שיתא רוחין אחרנין דיהבי (סא דהבי) אינון דכתיב רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי·

§. 188. Sic enim traditum est. Scriptum est: [1. *Reg*.2.*v*.12.] Et sedit Salomo super throno David. Et scriptum est [1. *Reg*. 10. *v*. 19.] sex gradus throno.

188. דתנינן כתיב וישב שלמה על כסא וגו וכתיב ו מעלות לכסא·

§. 189. Et Rex Messias sessurus est in septem (*gradibus*.) Hi sunt sex illi, & spiritus Senis dierum, qui super eos, septimus est.

189. ומלכא משיחא זמין למיתב בשבע' · שיתא אינון ורוחא דעתיק יומין דעלייהו הא שבעה·

§. 190. Sicut dictum est: Tres Spiritus sunt, qui comprehendunt tres alios.

190. כמה דאתמר ג רוחי אינון דכלילן ג אוחרנין·

§. 191. Dixit ipsi R. Schimeon: Spiritus tuus quiescat in mundo venturo.

191. אל רש רוחך יניח לעלמא דאתי·

§. 192. Veni vide. Scriptum est: [*Ezech*. 37. *v*. 9.] Sic dicit Dominus, à quatuor cardinibus seu ventis veni Spiritus &c. Quid autem hic faciunt 4 venti mundi?

192. תח כתיב כה אמר יי מארבע רוחות באי הרוח וגו' · וכי ארבע רוחי עלמא מאי עבדי הכא·

§. 193. Nimirum 4. venti excitabuntur; tres illi, & Spiritus Senis occulti: inde quatuor.

193. אלא ארבע רוחי יתערון ג אינון ורוחא דעתיקא סתימא ארבע·

§. 194. Et sic se habent: quia cùm iste producitur, procedunt cum eo tres, qui in se comprehendunt tres alios.

194. והכי הוו דכד יפוק דא נפקין עמיה תלתא דכלילן בגו תלתא אחרנין·

§. 195.

§. 195. Producturus autem est Sanctus benedictus ille Spiritum unum, qui in se includat illos omnes.

195. זמין קבה לאפקה חד רוחא דכליל מכלהו׃

§. 196. Quia scriptum est, de quatuor spiritibus: Veni Spiritus. Non scriptum est sic; quatuor Spiritus venite, sed de quatuor spiritibus, veni.

196. דכתיב מארבע רוחות באי הרוח׃ ארבע רוחות באי לא כתיב כאן אלא מארבע רוחות באי׃

§. 197. Et in diebus Regis Messiæ non opus erit, ut alter doceat alterum: ille enim Spiritus eorum (*hominum*,) qui in se comprehendit omnes Spiritus, novit omnem Sapientiam & Intelligentiam, consilium & fortitudinem, (*& est*) Spiritus scientiæ & timoris Domini; quia est Spiritus complectens omnes spiritus.

197. וביומי דמלכא משיחא לא יצטרכון למילף חד לחד דהא רוחא דלהון דכליל מכל רוחין יורע כלא חכמה ובינה עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי׳ משום רוחא דכלילא מכל רוחי׃

§. 198. Idcirco scriptum est: ex quatuor spiritibus, qui sunt 4 illi, comprehensi in 7 gradibus superioribus, de quibus diximus.

198. בגב כתיב מארבע רוחות דאינון ארבע דכלילן בשבעה דרגין עלאין דאמרן׃

§. 199. Et traditio est. Omnia comprehenduntur in hoc Spiritu Senioris Seniorum, qui procedit è cerebro occulto in foramen nasi.

199. ותאנא דכלהו כלילן בהאי רוחא דעתיקא דעתיקין דנפק ממוחא סתימא לנוקבא דחוטמא׃

§. 200. Et veni vide: quid (*differentia*) inter nasum & nasum.

200. ותא חזי מה בין חוטמא לחוטמא׃

§. 201. Nasus Senis dierum Vita est ex omni parte. De naso Microprosopi scriptum est [*Psal.* 18. *v* 9.] Fumus ascendit è naso ejus, & ignis ex ore ejus peredet; &c.

201. חוטמא דעתיק יומין חיין מכל סטרוי חוטמא דזעיר אפין כתיב עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל וגו׳׃

§. 202. Ascendit fumus in naso ejus, & ex illo fumo accenditur ignis.

202. עלה עשן באפו ומההוא עשן דליק נור׃

§. 203. Cum ascendit fumus, quid postea sequitur: Carbones accensi sunt ex eo; quid est, ex eo? ex illo fumo, ex illo naso, ex illo igne.

203. כד סליק תננא לבתר מאי גחלים בערו ממנו׃ מהו ממנו מאותו עשן מההוא חוטמא מההוא אשא׃ Cremonenf. col. 248.

§. 204. Traditio est. Cum Raf Hammenuna Senex precari voluit orationem suam, dixit: Dominum Nasi ego oro; Dominum Nasi ego precor.

204. תָּאנָא כַּד הֲוָה רַב הַמְנוּנָא סָבָא בָּעֵי לְצַלָּאָה צְלוֹתֵיהּ אָמַר לְבַעַל הַחוֹטֶם אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְבַעַל הַחוֹטֶם אֲנִי מִתְחַנֵּן׃

§. 205. Et id est, quod scriptum est [*Jes.* 48. *v.* 9.] In Laude mea [*id est Naso meo*] obstruam nares tibi [*Microprosope.*] Quo in loco de Sene dierum sermo est.

205. וְהַיְינוּ דִּכְתִיב וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם לָךְ הַאי קְרָא לְעַתִּיק יוֹמִין אָמְרוּ׃

§. 206. Traditio. Longitudo nasi tanta est, ut trecenti & septuaginta quinque mundi impleantur ab illo naso, qui omnes adhærent Microprosopo.

206. תָּאנָא אוּרְכָא דְחוּטְמָא תְּלַת מְאָה וְעֲשֶׂה עָלְמִין אִתְמַלְיָין מִן הַהוּא חוּטְמָא דְכֻלְּהוּ מִתְדַּבְּקִין בִּזְעֵיר אַפִּין׃

§. 207. Hæc est laus conformationis nasi.

207. הַאי תּוּשְׁבַּחְתָּא דְתִקּוּנָא דְחוּטְמָא׃

§. 208. Et ille & omnes formæ Senis dierum, videntur & non videntur; videntur à Dominis Dominorum (*piis,*) & non videntur ab ullis aliis.

208. וְהַאי וְכָל תִּקּוּנֵי דְעַתִּיק יוֹמִין אִתְחֲזוּן וְלָא אִתְחֲזוּן · אִתְחֲזוּן לְמָארֵי מָארִין וְלָא אִתְחֲזוּן לְכֻלָּא׃

SECTIO XI.

De Barba Macroprosopi in genere.

§. 209. Incepit R. Schimeon & dixit: Væ illi, qui extendit manum suam ad Barbam gloriosam supernam Senis Sancti occulti omnium.

209. פָּתַח ר״ש וְאָמַר וַוי מַאן דְּאוֹשִׁיט יְדוֹי בְּדִיקְנָא יַקִּירָא עִלָּאָה דְּסָבָא קַדִּישָׁא טְמִירָא סְתִימָא דְכֹלָּא׃

§. 210. Hæc est barba illius laudis. Barba, quæ abscondita est & pretiosissima inter omnes dispositiones ejus; Barba, quam non cognoverunt superi nec inferi; Barba, quæ est laus omnis laudis; Barba, ad quam nullus homo, nec Propheta, nec Sanctus appropinquavit ad videndum eam.

210. דִּיקְנָא דְּהַהִיא תּוּשְׁבַּחְתָּא · דִּיקְנָא דִּסְתִים וְיַקִּיר מִכָּל תִּקּוּנוֹי · דִּיקְנָא דְּלָא יַדְעִין עִלָּאִין וְתַתָּאִין · דִּיקְנָא דְּהִיא תּוּשְׁבַּחְתָּא דְּכָל תּוּשְׁבְּחָן · דִּיקְנָא דְּלָא הֲוָה בַּר נַשׁ נְבִיאָה וְקַדִּישָׁא דְּיִקְ׳ רב׳ לְמֶחְמֵי לֵית

§. 211.

§. 211. Barba, cujus pili dependent usque ad præcordia; alba ut nix; ornatus ornatuum; occultatio occultationum, veritas veritatum omnium.

211. דיקנא דהיא תלייא בשערוי עד טבורא דלבא· חוורא כתלגא יקירא ויקירין טמירא דטמירין מהימנותא דמהימנותא דכלא·

§. 212. Traditum est in Occultatione libri: Barba illa, veritas omnium, procedit de loco aurium, & descendit in circuitu oris Sancti: & descendit & ascendit obtegens *(genas, quas vocat)* areolas copiosi aromatis, alba cum ornatu: & descendit in æquilibrio, & tegumentum præbet usque ad scrobiculum pectoris.

212. תאנא בצניעותא דספרא דהאי דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאודנוי ונחית סוחרניה דפומיה קדישא ונחית וסליק וחפי בתקרובתא סגי דבוסמא חוורא דיקירא (סאי דכריקני) ונחית בשקולא וחפי עד טבורא· Mantuan. fol. 131.

§. 213. Illa est barba ornatûs, vera, perfecta: ex qua defluunt tredecim scaturigines scaturientes oleo magnificentiæ optimo.

213. הוא דיקנא יקירא מהימנא שלימא דנגדין ביה יג נביעין מבועין דמשח רבות טבא·

§. 214. Hæc in tredecim formas disponitur.

214. בתלת עשר תקונין מתתקנן·

§. 215. Dispositione prima [*vid. infra* §. 192.] ordinantur pili desuper, & incipit ab illa parte capillitii capitis ejus, quæ ascendit ordinata supra aures ejus: & descendit coram apertura aurium in uno filo in æqualitate optima usque ad principium oris.

215. תקונא קדמאה מתתקן שערא מלעילא ושארי מההוא תקונא דשער רישיה דסליק בתקונוי לעילא מאודנוי ונחית מקמי פתחא דאודנין בחד חוטא בשקולא טבא עד רישא דפומא·

§. 216. Dispositione secundâ ordinantur pili à principio oris, & ascendunt usque ad principium alterum oris in dispositione æquali.

216. תקונא תניינא מתתקן שערי מרישא דפומא וסליק עד רישא אחרא דפומא בתקוני שקיל·

§. 217. Dispositio tertia: à medio infra nasum; sub duobus foraminibus procedit semita quædam, & pilus deficit in illa semita; plenior autem adest ex utroque latere ordinatione perfecta circa illam semitam.

217. תקונא תליתאה מאמצעיתא דתחות (סאי דהאי) חוטמא מתחות תרין נוקבין נפק חד אורחא ושערא אתפסק בההוא ארחא ומלי מהאי

גִּיבְּאָ וּמֵהַאי גִּיסָא שַׂעְרָא בְּתִקּוּנֵי שְׁלִים סוּחֲרָנֵיהּ דְּהַהוּא אוֹרְחָא׃

§. 218. Diſpoſitione quartâ diſponuntur pili, & deſcendunt ſub ore à principio uno ad principium alterum ordinatione perfectâ.

218. תִּקּוּנָא רְבִיעָאָה מִתְתַּקַּן שַׂעְרָא וְנָחִית תְּחוֹת פּוּמָא מֵרֵישָׁא חֲדָא לְרֵישָׁא חֲדָא בְּתִקּוּנָא שְׁלִים׃

§. 219. Diſpoſitio quinta. Sub ore prodit ſemita alia è regione ſemitæ ſuperioris, & illæ duę ſemitæ impreſſæ ſunt ori ejus hinc & illinc.

219. תִּקּוּנָא חֲמִישָׁאָה תְּחוֹת פּוּמָא נָפִיק אָרְחָא אַחֲרָא בְּשִׁיקוּלָא דְּאָרְחָא דִּלְעֵילָּא וְאִלּוֹן תְּרֵין אָרְחִין רְשִׁימִין עַל פּוּמָא מִכַּאן וּמִכַּאן׃

§. 220. Diſpoſitione ſexta diſponuntur pili, & aſcendunt & exeunt ex imo ſurſum ad principium oris, & tegunt areolas aromatis optimi, uſque ad principium oris ſuperius, & deſcendit pilus principii aperturæ & tramitis infra os.

220. תִּקּוּנָא שְׁתִיתָאָה מִתְתַּקַּן שַׂעְרָא וְסָלִיק וְנָפִיק מִלְּרַע לְעֵילָּא לְרֵישָׁא דְּפוּמָא וְחָפֵי תִּקְרוּבְתָּא דְּבוּסְמָא טָבָא עַד רֵישָׁא דְּפוּמָא דִּלְעֵילָּא וְנָחִית שַׂעְרָא דְּרֵישָׁא דְּפִתְחָא דְּאוֹרְחָא תַּתָּאָה דְּפוּמָא׃

§. 221. Diſpoſitione ſeptima deſinit pilus, & videntur duo poma in areolis aromatis boni, pulchra & jucunda aſpectu, propter illa conſervatur mundus. Atque iſtud eſt quod dicitur: [*Prov.* 16. *v.* 15.] In luce faciei Regis vita.

221. תִּקּוּנָא שְׁבִיעָאָה פָּסִיק שַׂעְרָא וְאִתְחֲזוּן תְּרֵין תַּפּוּחִין בְּתִקְרוּבְתָּא דְּבוּסְמָא טָבָא שַׁפִּירִין וְיָאָן לְמֶחֱזֵי בְּגִינֵיהוֹן אִתְקַיַּים עָלְמָא הה״ד בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים׃

§. 222. Diſpoſitione octavâ prodit filum quoddam pilorum circumcirca barbam, pendentque adæquati uſque ad præcordia.

222. תִּקּוּנָא תְּמִינָאָה נָפִיק חַד חוּטָא דְּשַׂעְרֵי סוּחֲרָנֵי דְּדִיקְנָא וְתַלְיָין בְּשִׁקּוּלָא עַד טַבּוּרָא׃

§. 223. Diſpoſitione nonâ intricantur & miſcentur pili barbæ, cum illis pilis, qui pendent in æquilibrio; qui ita pendent, ut alii aliis non præmineant.

223. תִּקּוּנָא תְּשִׁיעָאָה מִתְעָרְבִין וּמִתְעַרְבִין שַׂעְרֵי דִּיקְנָא עִם אִינּוּן שַׂעְרֵי דְּתַלְיָין בְּשִׁקּוּלֵי דְּתַלְיָין וְלָא נַפְקֵי דָּא מִן דָּא׃

§. 224. Diſpoſitione decimâ miſcentur [*al. deſcendunt*] pili ſub barba & tegunt guttur ſub barba.

224. תִּקּוּנָא עֲשִׂירָאָה מִתְעָרְבִין (ס״א נַחְתִּין) שַׂעְרֵי תְּחוֹת דִּיקְנָא

§. 225.

וחפיין בגרונא תחות דיקנא·

§. 225. Dispositio undecima est, quod non præmineant pili præ pilis, & redigantur in proportionem perfectam.

225. תקונא חד סר דלא נפקין נימא מן נימא· ומתשערן בשיעורא שלים·

§. 226. Dispositio duodecima est, quod pili non pendent super os, & os vacuum est ex omni parte, & pulchri sunt pili circumcirca illud.

226. תקונא תריסר דלא תליין שערי על פומא ופומא אתפני מכל סטרוי ויאון שערי סחור סחור ליה·

§. 227. Dispositio decima tertia est, quod pili dependent sub barba hinc & inde ornatu pulchro, ornatu decoro tegumentum præbentes usque ad præcordia.

227. תקונא תליסר דתליין שערי בתחות דיקנא מכאן ומכאן ביקרא נאה ביקרא שפירא מחפיין עד טבורא·

§. 228. Nihil videtur de tota facie areolisque aromatis, præter illa poma pulchra alba, quæ producunt vitam mundo; & ostendunt gaudium Microprosopo.

228. לא אתחזי (סא לאתחזאה) מכל אנפי תקרובא דבוסמא בר אינון תפוחין שפירין חוורן דמפקין חיין לעלמא ומחזיין חדו לזעיר אפין·

§. 229. Per tredecim dispositiones istas manant & exeunt tredecim scaturigines olei magnificentiæ, & manant in omnes illas inferiores, & fulgent in illo oleo, & unguntur illo oleo.

229. בתליסר תקונין אלין נגדין ונפקין תליסר מבועין דמשח רבות ונגדין לכל אינון דלתתא· ונהרין בההוא משח' ומשיחין מההוא משחא·

§. 230. Tredecim dispositionibus illis configuratur barba ornatûs occultissima omnium Senioris Seniorum.

230. בתליסר תקונין אלין אתרשים דיקנא יקירא סתימאה דכלא דעתיק דעתיקין·

§. 231. Ex duobus pomis pulchris faciei ejus illuminatur facies Macroprosopi: & quicquid album & roseum, invenitur inferius, fulget & radiat de illa luce.

231. מתרי תפוחין שפירן דאנפוי נהירין אנפוי דזעיר אנפין וכל חיוור (סא חיוור) ושושן דאשתכחן לתתא נהירין ומתלהטין מההוא נהורא·

Cremonens. fol. 63. col. 249.

§. 232.

§. 232. Dispositiones illæ tredecim inveniuntur in barba. Et pro integritate barbæ secundùm dispositiones suas homo vocatur verax: quicunque enim (*in somnio*) videt barbam suam, ille veritatis studiosus est.

232. תִּקּוּנִין תְּלֵיסַר אִלֵּין אִשְׁתַּכְּחוּ בְּרִיקְנָא וּבִשְׁלֵימוּת דִּיקְנָא כְּתִקּוּנוֹי אִתְקְרִי בַּר נַשׁ נֶאֱמָן דְּכָל דְּחָמֵי דִיקְנֵיה תָּלֵי בֵיהּ מְהֵימְנוּתָא.

§. 233. Didicimus in occultatione Libri. Ex tredecim illis, quæ dependent à barba illa venerabili, quædam inveniuntur in mundo, & aperiuntur in tredecim portas benignitatum.

233. תָּאנָא בִּצְנִיעוּתָא דְּסִפְרָא תְּלֵיסַר תִּקּוּנִין אִלֵּין דְּתַלְיָין בְּרִיקְנָא יַקִּירָא מִנְּהוֹן מִשְׁתַּכְּחֵי בְּעָלְמָא וּמִתְפַּתְּחֵי בִּתְלֵיסַר תַּרְעֵי דְּרַחֲמֵי.

§. 234. Et qui extendit manum suam ad jurandum, idem facit ac si juraret per 13. dispositiones barbæ. Hæc in Arich Anpin; seu Microprosopo.

234. וּמַאן דְּאוֹשִׁיט יְדֵיהּ לְאוֹמָאָה כְּמַאן דְּאוֹמֵי בִּתְלֵיסַר תִּקּוּנֵי דִיקְנָא הַאי בְּאָרִיךְ אַפִּין.

§. 235. In Seir Anpin seu Microprosopo quot sunt? Dixit ad R. Jizchak: Siste te in statum tuum, & concinna barbam concinnatione partium Regis sancti: quomodo illæ ordinatæ sint.

235. בִּזְעֵיר אַפִּין בְּכַמָּה · אָמַר לְרִבִּי יִצְחָק קוּם בְּקִיּוּמָךְ וְסַלְסַל בְּסִלְסְלָא דְתִקּוּנָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא הֵיאַךְ יִתְתַּקְּנוּן.

§. 236. Surrexit R. Jizchak, incepit & dixit [*ex Mich.7.v.18.*] Quis Deus sicut tu, tollens iniquitatem &c. dabis veritatem Jacobo. [*ibid. 20.*] &c.

236. קָם רִבִּי יִצְחָק פָּתַח וְאָמַר מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְגוֹ' יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ וְגוֹ' · תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב וְגוֹ'.

§. 237. Didicimus traditione. Tredecim mensuræ videntur hic, & omnes procedunt ex tredecim scaturiginibus olei excellentiæ partium barbæ sanctæ Senioris Seniorum.

237. תָּאנָא תְּלֵיסַר מְכִילָן אִתְחֲזוּן הָכָא וְכֻלְּהוּ נַפְקִין מִתְּלֵיסַר מַבּוּעִין דִּמְשַׁח רְבוּת דְּתִיקּוּנֵי דִיקְנָא קַדִּישָׁא עַתִּיקָא דְּעַתִּיקִין.

§. 238. Traditio. Occultissima res est dispositio barbæ; occulta & abstrusa; occulta nec tamen occulta, abscondita nec tamen abscondita in dispositionibus suis; nota, nec tamen nota.

238. תָּנָא טְמִירָא דִטְמִירִין תִּקּוּנָא דְדִיקְנָא טָמִיר וְסָתִים טָמִיר וְלָא טָמִיר סָתִים וְלָא סָתִים בְּתִקּוּנוֹי יְדִיעַ וְלָא יְדִיעַ.

§. 239. Dispositio prima. Didicimus, quod singuli crines & singuli pili non adhæreant sibi invicem: incipiuntque pili barbæ à disponi dispositione capillitii.

239. תִּקּוּנָא קַדְמָאָה הָא תְּנִינַן דְּכָל שַׂעְרָא וְשַׂעְרָא וְכָל נִימָא וְנִימָא לָא מִתְדַּבְּקָא לְחַבֶרְתָּהּ וְשָׁארוּ נִימִין דְּדִיקְנָא לְאִתְתַּקְּנָא מִתִּקּוּנָא דִשְׂעַר רֵישָׁא.

§. 240.

§. 240. Hic disquisitione dignum est. Si omnes pili capillitii & pili barbæ venerabilis supernæ uno æquilibrio librantur; quare isti longi, isti verò non longi.

240. הָכָא אִית לְאִסְתַּכְּלָא אִי כָל נִימִין דִשְׂעַר רֵישָׁא וְנִימִין דְדִיקְנָא יַקִּירָא עִלָּאָה בְּחַד נִימָא אִתְכְּלִילוּ (סָא בְּחַד מַתְקְלָא אִתְקְלוּ) אַמַּאי אִלִּין אֲרִיכִין וְאִלִּין לָא אֲרִיכִין׃

§. 241. Quare pili barbæ non usque adeò longi? isti etiam rigidi; qui verò in capite sunt, non rigidi, sed lenes?

241. אַמַּאי נִימִין דְדִיקְנָא לָא אֲרִיכִין כּוּלֵּי הַאי וְקַשְׁיָין וְאִלִּין דְרֵישָׁא לָא קַשְׁיָין אֶלָּא שְׁעִיעִין׃

§. 242. Dicendum ergo: (*in Macroprosopo*) omnes pilos æqualiter descendere ex capite & barba; capillitium enim prolongatur usque ad humeros, ut pertingat ad caput Microprosopi, ex illo fluxu cerebri illius ad cerebrum hujus.

242. אֶלָּא כָּל נִימִין שְׁקִילִין מֵרֵישָׁא וְדִיקְנָא דְרֵישָׁא אֲרִיכִין עַל כַּתְפִּין לְמֵיגַד מֵרֵישָׁא לְרֵישָׁא דִזְעֵיר אַפִּין מֵהַהוּא מְשִׁיכָא דְמוּחָא לְמוּחָא דִילֵיהּ׃

§. 243. Et propterea (*crines capitis*) non sunt rigidi, & non convenit ut tales sint. (*Al. & propterea necesse est, ut sint lenes.*)

243. וּבְגִינֵי כַּךְ לָא הֲווּ קַשְׁיָין וְעַד אִתְחֲזוּן לְמֶהֱוֵי רְכִיכֵי׃

§. 244. Didicimus traditione. Quid est illud, quod scriptum est: [*Prov. 1. v. 20.*] Sapientiæ foris prædicabunt. Et postmodum scriptum est: [*ibid.*] In plateis dabit vocem suam. Hoc in textu non concordat principium cum fine ejus, nec finis cum principio.

244. תָּאנָא מַאי דִכְתִיב חָכְמוֹת בַּחוּץ תָּרֹנָּה וּלְבְסוֹף כְּתִיב בָּרְחוֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ · הַאי קְרָא לַאו רֵישֵׁיהּ סֵיפֵיהּ וְלַאו סֵיפֵיהּ רֵישָׁא׃

§. 245. Dicendum ergò: Sapientia foris prædicabit, cum promanat de cerebro abscondito Macroprosopi ad cerebrum Microprosopi, per illos pilos longiores, atque sic quasi sociantur extrinsecus duo (*illa*) cerebra, & sic fit cerebrum unum.

245. אֶלָּא חָכְמַת בַּחוּץ תָּרֹנָּה כַּד נָגִיד מִמּוּחָא סְתִימָאָה דַאֲרִיךְ אַפִּין לְמוּחָא דִזְעֵיר אַפִּין בְּאִינוּן נִימִין כְּאִלּוּ מִתְחַבְּרָאִין לְבַר תְּרֵין מוּחִין וְאִתְעֲבֵד חַד מוּחָא׃

§. 246. Quoniam non est subsistentia cerebro inferiori, nisi per conservationem cerebri superioris,

246. בְּגִין דְלֵית קִיּוּמָא דְמוּחָא תַּתָּאָה אֶלָּא בְקִיּוּמָא דְמוּחָא עִלָּאָה׃

§. 247. Et cum profluxus hic instituitur de illo in istud, locum habet, quod scriptum est: Dedit vocem; unam scil.

247. וְכַד נָגִיד מֵהַאי לְהַאי כְּתִיב תִּתֵּן קוֹלָהּ חַד׃

§. 248. Et quia promanat de cerebro in

248. וּבְגִין דְנָגִיד מִמּוּחָא לְמוּחָא

cerebrum per illos pilos longiores, [*quasi socientur extrinsecus dua cerebra, fiatque cerebrum unum per illos pilos:*] isti non inveniuntur duri.

באינון נימין אינון לא אשתכחו קשישין.

§. 249. Quare? quia si essent duri, Sapientia per illos non conduceretur ad cerebrum.

249. מט משום דאי אשתכחו קשישין לא נגיד חכמתא למוחא בהון.

§. 250. Propterea Sapientia non provenit ab homine, qui durus est & iracundus, sicut scriptum est [*Eccles.9.v.17.*] Verba Sapientum in quiete audiuntur.

250. בגיני כך לית חכמתא נפקא מבר נש דאיהו קשישא ומארי דרוגזא דכתיב דברי חכמים בנחת בשמעים.

§. 251. Et exinde discimus, quod in illo, cujus capillitium durum est, non habitet Sapientia.

251. ומהכא אוליפנא מאן דשערוי דרישיה קשישין לאו חכמתא מתישבא עמיה.

§. 252. Propterea autem illi sunt longi: [*al. lenes*] ut auxilium afferant omnibus.

252. ועד אינון אריכי (סא רכיכין) למיתי תועלתא לכלא.

§. 253. Quomodo omnibus? ut ingressum habeant in medullam spinæ dorsi, quæ potatur à cerebro.

253. מאי לכלא למיעל על חוטא דשדרה דמתשקין מן מוחא.

§. 254. Et propterea capillitium non pendet super pilos barbæ, quia capillus capitis pendet, & retrahitur post aures, & non pendet super barbam; quia illos non oportet misceri cum istis; sed omnia separata sunt in vias proprias.

254. ובגר לא תלי שערא דרישא על שערא דדיקנא דשערא דרישא תלי וסליק על אודנין לאחורוי ולא תלי על דיקנא משום דלא אצטריך לאתערבא אלין באלין דכלהו מתפרשן בארחייהו.

§. 255. Didicimus traditione. Omnes pili tàm capitis quam barbæ, albi sunt ut nix.

255. תאנא כלהו שערי בין דרישא בין דדיקנא כלהו חוורא כתלגא.

§. 256. Et didicimus. Illi qui in barba, duri omnes. Quare? quia illi admodum firmi sunt, ut firmiter deducant 13. mensuras è Sene Senum.

256. ותאנא אינהו דדיקנא קשישאי כלהו· מט משום דאינון תקיפא דתקיפין לאחסין אינון יג מכילן מעתיק דעתיקין

§. 257.

§. 257. Et illæ mensuræ coram auribus incipiunt.

257. וְהָנֵי מְכִילָן מִקַּמֵּי אוּדְנוֹי שָׁרְיָין׃

§. 258. Et illæ mensuræ certis terminis inclusæ sunt, ne commisceantur cum aliis. [alii sic legunt: quia communicantur inferioribus. Sic enim edocti sumus. Ante aures incipiunt pili, quia separati sunt, & non immiscentur aliis. &c.]

258. וְהָנֵי מְכִילָן סְתִימִן אִינוּן דְּלָא יִתְעָרְבוּן בְּאַחֲרָנִין (סָא דְּאִתְחַסִּינוּ לְתַתָּא וְהָכִי תְּנִינָא מִקַּמֵּי אוּדְנוֹי שַׁרְיָין שַׂעֲרֵי מִשּׁוּם דִּבְלְחוֹדַיְיהוּ אִינוּן וְלָא אִתְעָרְבוּ בְּאַחֲרָנִין וְכוּ׳)

§. 259. Si autem dicas, non dari alia [*dicta sacra*] illis analoga: falleris. Sic enim habet Traditio exotica: Tredecim mensuræ miserationum Senioris sanctissimi, [*hæ sunt juxta Mich. 7. v. 18.*] Quis Deus sicut tu? prima.

259. וְאִי תֵּימָא דְּלֵית אַחֲרָנִין כְּוָותַיְיהוּ לָא׃ דְּתָנָא תְּלֵיסַר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי מֵעַתִּיקָא קַדִּישָׁא מִי אֵל כָּמוֹךָ חַד׃

§. 260. Tollens iniquitatem: secunda.

260. נֹשֵׂא עָוֹן תְּרֵי׃

§. 261. Et transiens super prævaricationem; tertia.

261. וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע תְּלַת׃

§. 262. Residui hæreditatis suæ; quarta.

262. לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ אַרְבַּע׃

§. 263. Non tenuit in perpetuum iram suam; quinta.

263. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ חָמֵשׁ׃

§. 264. Quoniam vult misericordiam ipse; sexta.

264. כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא שִׁית׃

§. 265. Iterum miserebitur nostri; septima.

265. יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ שִׁבְעָה׃

§. 266. Subjiciet iniquitates nostras; octava.

266. יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ תְּמַנְיָא׃

§. 267. Et projiciet in profunda maris omnes iniquitates eorum; nona.

267. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם תִּשְׁעָה׃

§. 268. Dabis veritatem Jacobo; decima.

268. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב עַשְׂרָה׃

§. 269. Misericordiam Abrahamo; undecima.

269. חֶסֶד לְאַבְרָהָם חֲדַסַר׃

§. 270. Quam jurasti patribus nostris; duodecima.

270. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ תְּרֵיסַר׃

§. 271. A diebus olim. Decima tertia.

271. מִימֵי קֶדֶם תְּלֵיסַר׃

§. 272. His correspondent [*in Lege scil. Exod. 34. v. 6.*] Deus misericors & gratiosus &c. Et istæ sunt inferiores.

272. לְקָבֵיל דָּא אֵל רַחוּם וְחַנּוּן וְאִינוּן לְתַתָּא׃

§. 273. Et si dicis, quare Moses non pronunciavit illas, excelsas? Respondetur: Moses non opus habuit nisi loco, ubi judicium invenitur: & in loco ubi judicium invenitur, ita dicere non oportuit.

273. ואי תימא משה איך לא אמר אלין עלאין · אלא משה לא אצטריך אלא לאתר דדינא אשתכח ובאתר דדינא אשתכח לא בעי הכי למימר.

§. 274. Et Moses non loquebatur nisi illo tempore, quo Jisraëlitæ peccaverunt, & judicium imminebat: Hinc Moses nonnisi de illo loco locutus est, ubi judicium invenitur.

274. ומשה לא אמר אלא בעידנא דישראל חאבו ודינא הוה תלייא ובגיני כך לא אמר משה אלא באתר דדינא אשתכח.

§. 275. Sed altero in loco ordinem laudis Senis dierum instituit Propheta.

275. אבל בהאי אתר סדורא דשבחא דעתיק יומין מסדר נביאה.

§. 276. Et tredecim istæ formæ barbæ supremæ sanctæ occultæ [*multis*] occultationibus, validissimæ sunt ad frangendum & subigendum omnia decreta judiciorum.

276. ואינון תליסר תקונין דדיקנא עלאה קדישא טמירא דטמירין תקיפין לתברא ולאכפייה כל גזרי דינין. Cremonens. col. 250.

§. 277. Quis est, qui respiciat barbam supernam sanctam occultissimam, qui non confundatur coram ea? [*al. obruatur ab ea.*]

277. מאן חמי דיקנא עלאה קדישא טמירא דטמירין דלא אכסיף (כא אתכסי) מניה.

§. 278. Et propterea omnes pili duri sunt & firmi in dispositione sua.

278. ובגנ כל שערי קשישין ותקיפין בתקוני.

§. 279. Si autem dicis: quod si sic; sanè crines inferiores sunt nigri: quare illi non sunt ut isti?

279. ואי תימא אי הכי הא שערי דלתתא אינון אוכמי אמאי לא הוו דא כדא. Mantuan. fol. 132.

§. 280. Nimirum sic habet Traditio exotica. Scriptum est [*Cant. 5. v. 11.*] Cincinni ejus crispi nigri ut corvus.

280. דתניא כתיב קווצותיו תלתלים שחורות כעורב.

§. 281. Et scriptum est [*Dan. 7. v. 18.*] Capillus capitis ejus, sicut lana munda.

281. וכתיב שער רישיה כעמר נקי.

§. 282. Non est contradictio: hoc enim de barba superiore; illud de barbâ inferiore [intelligendum est.]

282. לא קשיא הא בדיקנא עלאה הא בדיקנא תתאה.

§. 283. Et propterea Lex cum data est

283. ועד כד אתיהיבת אוריתא

Iiſraelitis, ſcripta erat igne nigro ſuper igne albo.

לישראל אִתְיְיהִיבַת בְּאֵשׁ שְׁחוֹרָה עַל גַּבֵּי אֵשׁ לְבָנָה׃

§. 284. Et fundamentum rei provenit ex illis pilis; quia ex cerebro (*orti*) inveniuntur, tendentes ad cerebrum inferius.

284. וְעִקָּרָא דְמִלָּה מִשּׁוּם דְהָנֵי שַׂעֲרֵי בְּגִין דְמִמּוֹחָא אִשְׁתַּכְחוּ לְאִתְמַשְׁכָא לְמוֹחָא דִלְתַתָּא׃

§. 285. Et quia ſunt ſupra barbam: hinc barba ſola eſt, & omnes formæ ejus ſeparatæ inveniuntur; ita ut barba ſola ſit, & pili ſoli.

285. וּמַאן דְאִינוּן לְעֵילָּא מִן דִיקְנָא דִיקְנָא בִּלְחוֹדוֹי הוּא וְכָל תִּקּוּנוֹי בִּלְחוֹדֵיהוֹן אִשְׁתַּכְחוּ דִיקְנָא בִּלְחוֹדוֹי וְשַׂעֲרֵי בִּלְחוֹדַיְיהוּ׃

SECTIO XII.

De Barba Macroproſopi in ſpecie; & primo de parte ejus prima.

§. 286. Diſpoſitio prima eſt, quæ incipit penes principium capillitii.

286. תִּקּוּנָא קַדְמָאָה תִּקּוּנָא דְשָׂאֲרִי מֵרֵישָׁא דְשַׂעֲרֵי דְרֵישָׁא׃

§. 287. Et didicimus. Nulla barba [*al. nulla pars barbæ*] invenitur, quæ non ſit ex cerebro capitis: [*al. à corde.*]

287. וְתָנֵינָא כָּל דִיקְנָא (ס״א תִּקּוּנָא) לָא אִשְׁתַּכַח אֶלָּא מִמּוֹחָא דְרֵישָׁא (ס״א דְלִבָּא)

§. 288. Sed huc id non quadrat. Nam hoc loco non datur niſi tantum hæc forma [*ſive pars barbæ*] quæ deſcendit ex principio capillitii: & hæc ita ſe habet [*ut à cerebro ortum trahat: quod de cæteris partibus barbæ dici non poteſt.*

288. וְהָכָא לָא פָּרִישׁ דְהָא הָכִי לָא הֲוָה אֶלָּא תִּקּוּנָא דָא דְנָחִית מִן רֵישָׁא דְשַׂעְרֵי דְרֵישָׁא הָכִי אִשְׁתַּכַּח׃

§. 289. Et ab hac barba longè diſtinctum eſt, quicquid eſt de capite in mille mundis ſignatis ſigillo puriſſimo, ſigillo quod includit omnia ſigilla.

289. וּמֵהַאי דִיקְנָא אִשְׁתְּמוֹדַע כָּל מַה דַהֲוָה מֵרֵישָׁא בְּאֶלֶף עַלְמִין דַחְתִימִין בְּעִזְקָא דְדַכְיָא בְּעִזְקָא דְכָלִיל כָּל עִזְקִין׃

§. 290. Longitudo cujuslibet pili deſcendentis ante aures quaſi non eſt longitudo: nec [*al. ſed*] adhærent ſibi invicem, nec [*al. quia omnes*] deſcendunt.

290. אוּרְכָא דְכָל שַׂעְרָא דְנָחִית מִקַּמֵּי אוּדְנוֹי לָא הֲוֵי אוּרְכָא וְלָא (ס״א אֶלָּא) אִתְדַבַּק דָא בְּדָא וְלָא (ס״א דְכֻלָּא) נַחְתִּין׃

§. 291. Sed illi capilli, cùm defluunt, protrahuntur & dependent.

291. אלין שערין מכד נגדין אתמשכן ותלין׃

§. 292. Et [*vid.* §. 192.] initium dispositionis primæ sunt unus & triginta cincinni æquales, protracti usque ad initium oris.

292. ושירותא דתקונא קדמאה תלתין וחד קוצי שקילן אתמשכן עד רישא דפומיה׃

§. 293. Et trecenti & nonaginta pili inveniuntur in quolibet cincinno.

293. דתלת מאה ותשעין נימין אשתכחו בכל קוצא וקוצא׃

§. 294. Unus & triginta cincinni illi æquales, qui sunt in dispositione prima, validi sunt, ut possint flectere inferiora secundum numerum אל.

294. תלתין וחד קוצי שקילין דהוו בתקוני קדמאה תקיפין לאכפייא לתתא כחושבן אל׃

§. 295. Quid est אֵל? fortis, potens.

295. מהו אל תקיף יכול׃

§. 296. Et per singulos cincinnos distribuuntur unus & triginta mundi fortes, dominantes, ut extendantur (*rectà*), non in hoc nec in illud latus.

296. ובכל קוצא וקוצא מתפרשין תלתין וחד עלמין תקיפין שלטין לאתעיינא (סא לאתפשטא) לא בהאי סטר ולא בהאי סטר׃

§. 297. Et ex quolibet horum mundorum divisio fit in mille mundos desideriorum magnæque voluptatis.

297. וכל עלמא ועלמא מניה מתפרש לאלף עלמין דכסיפין לערונא רבה׃

§. 298. Et omnes occultati sunt in initio barbæ, quod repræsentat robur; & includuntur in illo אל.

298. וכלא סתים ברישא דדיקנא דכליל תקיפא וכלילן בהאי אל׃

§. 299. Et nihilominus ipse אֵל flectitur in miserationes, quia Senex dierum mitigatur & includitur & extenditur in eo.

299. ועם כל דא האי אל אתכפייא לרחמי דעתיק יומין אתבסם ואתכלל ואתפשט ביה׃

§. 300. Quare usque ad os? quia scriptum est: [*Dan. 7. v. 9.*] Judicium sedit & libri aperti sunt.

300. אמאי עד פומא משום דכתיב דינא יתיב וספרין וגו׳׃

§. 301. Quid est: Et judicium sedit? Sedit in loco, ut non dominetur.

301. מאי דינא יתיב׃ יתיב לאתריה דלא שלטא׃

§. 302. Hoc est, quod scriptum est [*Jes. 9. v. 15.*] Mirabilis, Consiliarius, Deus, fortis. Id est: אֵל talis, qui fortis quidem est; sed mitigatus in barba [*al. per formam*] sancta Senis dierum.

302. הה״ד פלא יועץ אל גבור׃ אל דהוא גבור ואתבסם בדיוקנא (סא בדיקנא) קדישא דעתיק יומין׃

§. 303.

§.303. Et arcanum latet in eo, quod scriptum est: [*Mich.7.v.18.*] Quis אל sicut tu? Quod de Sene dierum dicitur In forma configurationis [*al. barba*] sanctæ supernæ.

303. ורזא דכתיב מי אל כמוך בעתיק יומין אתמר בתקונא דדיוקנא קדישא עלאה.

§.304. Mundus primus [*vid. infra* §.181. 192.] qui procedit ex dispositione prima, dominatur, descenditque & ascendit in millies mille myriades myriadum scutatorum, & ab illo comprehenduntur in alimentatione sub sigillo magno.

304. עלמא קדמאה דנפיק מתקונא קדמאה שליט ונחית וסליק לאלף אלפים ורבוא רבבן מארי תריסין ומניה מתאחדין בקסטא בעזקא רבא.

§. 305. Mundus secundus, qui procedit ex illa dispositione, dominatur & descendit & ascendit in quinquaginta septem mille stipatores, qui sunt domini lamentationum; & hi applicantur illi; ad subigendam cervicem spinæ.

305. עלמא תניינא דנפיק מהאי תקונא שליט ונפיק ונחית וסליק לשבעה וחמשין אלף דרגין מארי דיבבא ומתאחדין מניה לאכפייה בקודלא בחיורה (סא בחיזרא).

§.306. Mundus tertius, qui exit ab illa concinnatione, dominatur & descēdit & ascendit in sexaginta novem millia autorum ejulationis, qui tenentur ab illo ut forcipe stannum.

306. עלמא תליתאה דנפיק מהאי תקונא שליט ונחית וסליק לצו אלפין מארי דיללה ומתאחדין מניה בכוסיטא לקוסיטרא (סא בכוסינא לקוסרא).

§.307. Et ab ista conformatione subiguntur omnes illi, & mitigantur in amarore lachrymarum, quæ dulcescunt in mari magno.

307. ומהאי תקונא מתכפיין כלהו ומתבסמן במרירא דדמעין דמתבסמין בימא רבא.

§.308. Quis est, qui videat conformationem hanc barbæ sanctæ, excelsæ, venerandæ, qui non pudore suffundatur ab illa.

308. מאן חמי תקונא דא דדיקנא קדישא עלאה יקירא דלא אכסיף מניה.

§.309. Quis videt mysterium cincinnorum capilli, qui dependent ab isto Sene.

309. מאן חמי טמירותא דקוצין דשערי דתליין מהאי סבא.

§.310. Hic sedet in corona coronarum, quæ sunt coronæ omnium coronarum; coronæ quę in aliis coronis non comprehenduntur; coronarum inquam, quæ non sunt ut coronæ cæteræ: nam coronę inferiores comprehenduntur ab illis.

310. יתיב בעיטרא דעטרין עטרין דכל עטרין עטרין דלא אתכללו בעטרון עטרון דלא כשאר עטרון

§.311.

עטרון דעטרין דלתתא מתאחדון מנהון·

§.311. Et propterea istæ formæ sunt conformationes tales, quibus formæ inferiores adhærent: & sunt dispositiones, quibus disponitur ille, qui opus habet, ut ipsi benedicatur, quique cupit benedictionem.

311. ובגין כך הני תקונין אינון תקונין דתקונין דלתתא מנהון מתאחרון תקוני דאתתקן דאצטריך לאתברכא מאן דבעי ברכה·

§.312. Quandocunque enim dispositiones fiunt ad instar harum; benedictiones inveniuntur sub istis; & fit quicquid fit.

312. דכל תקונין דאתתקן בקבלהון ברכאן משתכחין לקבליהון ואתעביד מה דאתעביד·

§.313. Omnia comprehenduntur istis dispositionibus; omnia erigunt se ut accipiant dispositiones has Regis fortis, Senis occultissimi omnium. Et omnia illa mitigantur ab ordinationibus istis Regis Senioris.

313. כלא כליל בהני תקונין כלא זקפן לקבלי תקונין דמלכא תקיפא עתיקא סתימאה דכלא וכלהו אתבסמין מתקונין אלין דמלכא עתיקא·

§.314. Didicimus. Nisi Senior Seniorum, Sanctus Sanctorum disponeretur istis conformationibus, non invenirentur neque superiora neque inferiora, & omnia essent quasi non essent.

314. תאנא אי עתיק דעתיקין קדישא דקדישין לא אתתקן באלין תקונין לא אשתכחו עלאין ותתאין וכלא הוי כלא הוי·

§.315. Et didicimus traditione exotica. Quousque splendent illæ conformationes barbæ? usque ad tredecim inferiores: & quandocunque tredecim illlæ inveniuntur, splendent istæ.

315. ותניא עד כמה זהירין אלין (סא אתתקין באלין) תקוני דדיקנא עד תליסר דלתתא· וכל זמנא דתליסר אלין משתכחין זהירין אלין·

§.316. Et omnes in numero illarum tredecim inveniuntur.

316. כלא בחושבנא דאלין תליסר אשתכח·

§.317. Barba (*ergo*) Regis Senis maximè venerandi præ omnibus tota simul est occulta & dignissima.

317. דיקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלא כלא בחד איהו טמירא ויקירא·

§.318. Et quia illa est dignissima & abscondita præ omnibus, de ea non fit mentio in ali-

318. ובגין דאיהו יקירא וטמירא

quo

quo loco Legis & non manifeſtatur.

מִכְּלָא לֹא אִדְכַּר בֵּיהּ בְּאַתַר דְּאוֹרַיְתָא וְלֹא אִתְגַּלְיָיא׃

§. 319. Quæ autem barba manifeſtatur? Barba ſacerdotis magni ſummi, & de illa barba deſcendit (*influxus*) in barbam inferiorem Sacerdotis magni inferioris.

319. וּמַה דִּיקְנָא אִתְגַּלְיָיא דִּיקְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא עִלָּאָה וּמֵהַאי דִּיקְנָא נָחִית לְדִיקְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא דִּלְתַתָּא׃

§. 320. Quomodo ſe habet barba Sacerdotis magni? Barba Sacerdotis magni octo conformationibus diſponitur. Et propterea octo veſtes habet Sacerdos Magnus, cum unguentum deſcendit ſuper barbam ejus.

320. מַאי דִּיקְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא׃ דִּיקְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא בִּתְמַנְיָא תִּקּוּנִין אִתַּתְקַן׃ וּבְגִין כַּךְ תְּמַנְיָא תִּקּוּנִין לְכַהֲנָא רַבָּא כַּד מִשְׁחָא נָחִית עַל דִּקְנֵיהּ׃

§. 321. Id eſt, quod ſcribitur [*Pſ.*133.*v.*2.] Sicut oleum optimum ſuper caput deſcendens ſuper barbam, barbam Aaron, quod deſcendit ſecundum proportionem attributorum ejus &c.

321. הה״ד כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן וְגוֹ׳׃

§. 322. Et unde nobis hoc? quia ſcriptum eſt: [*ibid.*] habitare fratres etiam pariter. Vox, Etiam, ſignificationem auget Sacerdotis magni inferioris.

322. וּמְנָלַן דִּכְתִיב שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד׃ גַּם לְרַבּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל דִּלְתַתָּא׃

§. 323. Ut quotieſcunque Sacerdos magnus inferior miniſtrat in Sacerdotio magno, ita, ſi fas eſt dicere, & ſurſum Sacerdos magnus, miniſtret in Sacerdotio magno.

323. דְּכָל זִמְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא דִּלְתַתָּא מְשַׁמֵּשׁ בִּכְהוּנָּה רַבָּא כִּבְיָכוֹל כֹּהֵן גָּדוֹל דִּלְעֵילָּא מְשַׁמֵּשׁ בִּכְהוּנָּה רַבָּא׃ Cremonenſ. col. 251.

§. 324. Hæc eſt ordinatio prima barbæ Senis abſconditiſſimi omnium.

324. דָּא תִּקּוּנָא חַד דְּדִיקְנָא דְּעַתִּיק סְתִימָא דְּכֹלָּא׃

§. 325. Dixit ipſi R. Schimeon: Rectè tibi R. Jizchak debetur, ut ſis ſub ornatu conformationis barbæ & acceptes faciem Senis dierum, Senioris Seniorum: Beata eſt portio tua, & beata portio mea vobiſcum in mundo venturo.

325. אָ״ל רִ״שׁ יָאוּת אַנְתְּ רִ׳ יִצְחָק לְמֶהֱוֵי בִּיקָרָא דְּתִקּוּנֵי דְּדִיקְנָא וּסְבַר אַפֵּי דְּעַתִּיק יוֹמִין עַתִּיקָא דְּעַתִּיקִין׃ זַכָּאָה חוּלָקָךְ וְזַכָּאָה חוּלָקִי עִמְּכוֹן בְּעָלְמָא דְּאָתֵי׃

SECTIO XIII.

De parte secunda Barbæ Macroprosopi.

§. 326. Surge R. Chiskijah, & siste te in statum tuum, & deprædica dignitatem partis cujusdam barbæ sanctæ.

326. קום ר̈ חזקיה וקאים בקיומך ואוקיר יקרא דתקוני דדיקנא קדישא.

§. 327. Surrexit R. Chiskijah, incepitque & dixit: [*Cant.*7.*v.*11.] Ego dilecti mei, & super me desiderium ejus.

327. קם רבי חזקיה שארי ואמר אני לדודי ועלי תשוקתו.

§. 328. Quis in causa est, quod ego sim dilecti mei? propterea quod super me desiderium ejus.

328. מי גרם שאני לדודי משום דעלי תשוקתו.

§. 329. Contemplatus sum; & ecce vidi Lumen dignissimum lucernarum supernarum.

329. מסתכל הוינא וארו חמית נהורא יקירא דבוצינא עלאין.

§. 330. Splendebat & ascendebat ad trecenta viginti quinque latera.

330. נהיר וסליק לתלת מאה וחמשה ועשרין עיבר.

§. 331. Et caligo quædam lavabatur [*al.* *tegebatur*] illo lumine sicut cum quis lavatur in illo fluvio profundo, cujus aquæ divisæ fluunt & manant versus omne latus, ex eo quod supra eum.

331. וחד חשוך הוה אתסחי [ס̈א אתסכי] בההוא נהורא כמאן דאתסחי בההוא נהרא עמיקא דמימוי מתפלגין ונהרין ונגדין לכל עיבר ממה דעלוי.

§. 332. Et lumen illud ascendit ad littus maris superioris profundi, nam omnia ostia bona & dignitates in illo ostio aperiuntur.

332. וסליק ההוא נהורא בשפתא דימא עלאה עמיקא דכל פתחין טבין ויקירין בההוא פתחא אתפתחן.

§. 333. Ego rogabam ab iis [al. quænam esset] interpretationem ejus quod videram: Incipientes autem dicebant: נושא עון Tollentem iniquitatem vidisti.

333. אנא שאיל מהם (ס̈א מהו) פשרא דחמית · פתחו ואמרו נושא עון חמיתא.

§. 334. Dixit: Hæc est dispositio secunda, & sedit.

334. אמר דא תקונא תנינא יתיב.

§. 335. Dixit R. Schimeon: Nunc con-

335. א̈ר שמעון האידנא אתקשר

nexus

nexus eſt [al. mitigatus eſt] mundus. Benedictus ſis tu R. Chiskijah à Seniore Seniorum.

§. 336. Dixit R. Schimeon: Omnia luminia congregantur, quæ veniunt in hoc ſigillum ſanctum.

§. 337. Teſtor ſuper me cœlos ſummos ex ſummis, & terram ſanctam ſummam è ſupernis, quod nunc videam, quod homo non vidit ex illo tempore quo Moſes ſecunda vice aſcendit montem Sinai.

§. 338. Video enim faciem meam fulgere, ut vehementem ſolis ſplendorem, qui egreſſurus eſt in medelam mundi.

§. 339. Sicut ſcriptum eſt: [*Mal.*4.*v.*2.] Et orietur vobis timentibus nomen meum Sol juſtitiæ & ſanitas in alis ejus.

§. 340. Imò plura: Ego ſcio, quod facies mea fulgeat: Moſes vero neſcivit, nec animadvertit.

§. 341. Sicut extat [*Exod.*34.*v.*29.] Et Moſes non cognovit quod promicaret cutis faciei ejus.

§. 342. Et ulterius: Ego video oculis meis tredecim illas ſculpturas ante me, & lucent ut lucernæ.

§. 343. Et cum aliqua illarum (*diſpoſitionum*) explicatur ore veſtro; (*eadem ſtatim*) attollitur, & conformatur, & coronatur, & occultatur in occultatione formarum Barbæ; omnes autem cæteræ reſtitant.

§. 344. Et quod magis, quælibet earum dum explicatur ab ore veſtro, lucet & coronatur & ſedet, ſicut Rex in medio exercitus ſui.

§. 345. Et cum ceſſat explicari, aſcendit, & coronatur corona ſancta, & ordinatur, &

(סָאֵ אִתְבַּסֵּם) עָלְמָא בְּרִיךְ אַנְתְּ רִבִּי חִזְקִיָּה לְעַתִּיקָא דְעַתִּיקִין.

336. אָמַר רִשְׁ כֻּלְּהוּ בּוּצִינִין חַבְרִין דְאַתְיָין בְּהַאי עִזְקָא קַדִּישָׁא.

337. אַסְהֲדְנָא עָלַי שְׁמַיָּא עִלָּאִין דְעִלָּאִין וְאַרְעָא קַדִּישָׁא עִלָּאָה דְעִלָּאָה דַאֲנִי חָמִי הַשְׁתָּא מַה דְלָא חָמִי בַּר נַשׁ מִיּוֹמָא דְסָלִיק מֹשֶׁה זִמְנָא תִנְיָינָא לְטוּרָא דְסִינַי.

338. דַאֲנָא חָמִינָא אַנְפָּאִי נְהִירִין כִּנְהוֹרָא דְשִׁמְשָׁא תַקִּיפָא דְזַמִּין לְמֵיפַּק בְּאַסְוָותָא לְעָלְמָא.

339. דִכְתִיב וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ.

340. וְעוֹד דַאֲנָא יָדַעְנָא דְאַנְפָּאִי נְהִירִין וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע וְלֹא אִסְתַּכַּל.

341. הה״ד וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו.

342. וְעוֹד דַאֲנָא חָמִי בְּעֵינַי תְּלֵיסַר אִלֵּין גְּלִיפִין קַמָּאִי וּנְהִירִין כְּבוּצִינִין.

343. וְכַד אִתְפָּרֵשׁ כָּל חַד מִנַּיְיהוּ מִפּוּמֵיכוֹן אִסְתַּלָּק וְאִתְתַּקַּן וְאִתְעַטַּר וְאִתְטַמַּר בְּטְמִירוּתָא דְתִקּוּנֵי דְדִיקְנָא וְכָל אַחֲרָנִין אִשְׁתָּאֲרוּ.

344. וּבְעוֹד דְכָל חַד מִתְפָּרֵשׁ בְּפוּמַיְיכוּ נָהִיר וְאִתְעַטַּר וְיָתִיב כְּמַלְכָּא בְּגוֹ חֵילֵיהּ.

345. וְכַד אִסְתַּיֵּים לְאִתְפָּרְשָׁא

occultatur, & residet inter formas barbæ sanctæ; & sic omnes & singulæ.

סְלִיק וְאִתְעֲטַר בְּעִטְרָא קַדִּישָׁא וְאִתְתְּקַן וְאִתְטְמַר וְיָתִיב בְּתִקּוּנֵי דְדִיקְנָא קַדִּישָׁא וְכֵן לְכָל חַד וְחַד׃

§. 346. Alacres estote socii sancti; certè enim in tali statu non erit (*mundus*), usque dum veniat Rex Messias.

346. אִזְדָּרְזוּ חַבְרִין קַדִּישִׁין דְּהָא בְּקִיּוּמָא דָא לָא יְהֵא עַד דְּיֵיתֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא׃

SECTIO XIV.

De tertia parte Barbæ Macroprosopi.

§. 347. Surge R. Chiskijah alterâ vice.

347. קוּם רִ׳ חִזְקִיָּה תִּנְיָנוּת׃

§. 348. Didicimus. Antequam surgeret R. Chiskijah, vox prodiit & dixit: Unus angelus non exequitur duas legationes.

348. תָּנָא עַד לָא קָם רִ׳ חִזְקִיָּה קָלָא נָפַק וְאָמַר אֵין מַלְאָךְ אֶחָד עוֹשֶׂה שְׁתֵּי שְׁלִיחוּת׃

§. 349. Commotus est R. Schimeon, & dixit: Certè singuli (*vestrum*) loco suo [*loquentur, respectu septem inferiorum:*] Ego autem & R. Eleasar filius meus, & R. Abba integram reddemus perfectiorem summam [*totius Decadis.*] Surge R. Chija.

349. אִתְרְגִישׁ רִשְׁ׳ וְאָמַר וַדַּאי כָּל חַד וְחַד בְּאַתְרֵיהּ וַאֲנָא וְרִ׳ אֶלְעָזָר בְּרִי וְרִבִּי אַבָּא אִשְׁתַּלִּים שְׁלֵימוּתָא עִלָּאָה · קוּם רִ׳ חִיָּיא׃

§. 350. Surrexit R. Chija, & incipiens dixit: [*Jerem.* 1. *v.* 6.] Eheu Domine Deus, ecce ego non possum loqui, quia puer sum Ego.

350. קָם רִ׳ חִיָּיא פָּתַח וְאָמַר · וָאוֹמַר אֲהָהּ יְיָ אֱלֹהִים הִנֵּה לֹא יָדַעְתִּי דַּבֵּר כִּי נַעַר אָנֹכִי׃

§. 351. An ergò Jeremias non potuit loqui? atqui multi sermones exierunt ex ore ejus, antequam diceret hoc: num ergò mendacium dixit, cùm scriptum est: Ecce non possum loqui?

351. וְכִי יִרְמְיָה לָא הֲוָה יָדַע וְהָא כַּמָּה מִלּוּלִין נָפְקָא מִפּוּמוֹי עַד לָא אֲמַר דָא וְהוּא אָמַר מִלָּה כְּדִיבְ׳ דִּכְתִיב הִנֵּה לֹא יָדַעְתִּי דַּבֵּר׃

§. 352. Sed didicimus. Avertat Deus, quod in hunc finem id dixerit; sed sic traditum est: Quænam est differentia inter דבור & אמירה? Amirah seu dictio est, ubi non requiritur elevatio vocis: Dibbur seu locutio verò requirit elevationem vocis & proclamationem verborum.

352. אֶלָּא תָאנָא חַס דְּאִיהוּ אָמַר עַל דָא · אֶלָּא הָכִי תָאנָא מַה בֵּין דִּיבּוּר לַאֲמִירָה אֲמִירָה הוּא דְּלָא בָעֵי לְאַרְמָא קָלָא דִּבּוּר בָּעֵי לְאַרְמָא וּלְאַכְרָזָא מִלִּין׃

Mantuan. fol. 133.

§. 353. Quia scriptum est [*Exod.*20.*v.*1.] Et elocutus est Deus omnia verba ista, dicendo.

353. דכתיב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר.

§. 354. Et, prout didicimus; Totus mundus audivit hunc sermonem, & totus mundus contremuit. Et propterea scriptum est: Et elocutus est וידבר & non scriptum est ויאמר: & dixit.

354. וְתָאנָא כָּל עָלְמָא שָׁמְעוּ הַהוּא דִבּוּר וְכָל עָלְמָא אִזְדַּעְזְעוּ וּבְגִין כַּךְ כְּתִיב וַיְדַבֵּר וְלָא כְּתִיב וַיֹּאמֶר.

§. 355. Sic hoc loco: Ecce non possum loqui, i. e. præconis instar declamando verbum & convincendo mundum per Spiritum sanctum:

355. אוּף הָכִי כְּתִיב הִנֵּה לֹא יָדַעְתִּי דַּבֵּר לְאַכְרָזָא מִלָּה וּלְאוֹכָחָא בְּרוּחַ קֻדְשָׁא לְעָלְמָא.

§. 356. Si ita res se habet; notandum quod scriptum est: וידבר Et locutus est Dominus ad Mosen dicendo. Nimirum, quis Prophetarum tàm excelsus fuit ac Moses? Non unquam enim quis hominum tàm dignus fuit ut ille: Iste enim audivit Dibbur elocutionem cum exclamatione præconii, & non timuit, nec tremuit: reliqui verò Prophetæ tremuerunt etiam ad Amirah dictionem & valdè timuerunt.

356. אִי הָכִי הָא כְתִב וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֶלָּא מַאן הוּא נְבִיאָה עִלָּאָה כְּמֹשֶׁה דְּלָא זָכָה בַּר נַשׁ כְּוָותֵיהּ דְּהוּא שָׁמַע דִּבּוּר בְּהַכְרָזָה דְּלָא דָחִיל וְלָא אִזְדַּעְזַע וּשְׁאַר נְבִיאִים אִזְדַּעְזְעוּ אֲפִי בַּאֲמִירָה וְדַחֲלִין בִּדְחִילוּ.

§. 357. Et didicimus. Per dispositionem primam Barbæ & secundam, deduci oportet ad tertiam: sicut scriptum est [*Job*.33.*v*.29.] Ecce id omne operabitur Deus vicibus tribus cum viro.

357. וְתָאנָא בְּתִיקּוּנָא קַדְמָאָה דְּדִיקְנָא וְתִנְיָינָא לְאַתְבָא (סָא לְאַקְפָא) לִתְלִיתָאָה דִּכְתִיב הֶן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל אֵל פַּעֲמַיִם שָׁלֹשׁ עִם גָּבֶר.

§. 358. Et veni vide. Per duas conformationes primas te venire oportet ad tertiam, quia hæc forma tertia est in medio.

358. וְתָּח דִּתְרֵין תִּקּוּנִין קַדְמָאִין לְמֵיתֵי לִתְלִיתָאָה הֲווּ דְּהוּא תִּקּוּנֵי תְּלִיתָאָה · מֵאֶמְצָעִיתָא.

§. 359. Nam sub naso sub duobus foraminibus prodit semita quædam & pili absunt ab illa semita.

359. דִּתְחוֹת חוּטְמָא מִתְּחוֹת תְּרֵין נוּקְבִין נָפִיק חַד אָרְחָא וְשַׂעֲרָא אַפְסִיק (סָא אִתְפְּסַק) בְּהַהוּא אָרְחָא.

§. 360. Quare absunt? quia scriptum est [*Mich*. 7. *v*. 18.] ועובר על פשע Et transiens super prævaricationem. Illa ergo semita præparatur ad transeundum per eam.

360. אַמַּאי אִתְפְּסַק מִשּׁוּם דִּכְתִיב וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע וְהַאי אוֹרְחָא אִתְתַּקַּן לְאַעְבְּרָה בֵּיהּ.

§. 361.

§. 361. Et propterea sub foraminibus nasi residet ista semita: & pili non crescunt in illa semita, quia subigit iniquitates.

364. ובגנב יתיב תחות נוקבי חוטמא האי אורחא ושערא לא אתרבי בהאי אורחא משום כובש עונות.

§. 362. Scriptum enim est: Transiens super prævaricationem, ad dandum transitum ad os sanctum, ut dicat, condonavi.

362. וכתיב ועובר על פשע למיתן אעברא עד (סא על) פומא קדישא דיימא סלחתי.

§. 363. Didicimus. Multa loca vel flagella expectant hoc os; & non uni manifestatur ex illis: tollitur enim & circumdatur: scitur & non scitur,

363. תאנא כמה ערקיסאות מחכאן להוא פומא ולא אתגלי לחד מנייהו דהא אסתלק ואתעטר ידיע ולא ידיע.

§. 364. Didicimus in occultatione in libro facta. Quid est, quod adscripta est *(hæc in dispositione)* vox פשע? si probi sunt; locum habet vox עובר transiens, sin minus; locum habet vox פשע prævaricatio.

364. תאנא בצניעותא דספרא מהו דכתיב פשע. זכי עובר לא זכו פשע. Cremonens. col. 252.

§. 365. Quid docet *(hæc phrasis)* transiens super prævaricationem? שפע influentiam, ut præponatur ש ante פ.

365. מאי משמע עובר על פשע. שפע דאקדים שין לפא.

§. 366. Si non sunt probi, stat & non transit in Microprosopum.

366. לא זכו עומר ולא עובר בזעיר אפין.

§. 367. Quæ differentia est inter hunc & illum? In Microprosopo *(res ita se habet)*: hæc semita descendit sub foraminibus nasi ejus; scriptum est [*Num.* 12. *v.* 9.] Et exarsit ira Domini, & abiit.

367. מאי בין האי להאי בזעיר אפין כד נחית ההוא אורחא מתחות נוקבא חוטמוי כתיב ויחר אף יי בם וילך.

§. 368. Quid est; & abiit? quod exiit spiritus iræ de illis foraminibus: & si quem invenit coram se, hic tollitur & non invenitur.

368. מאי וילך דנפיק רוחא דרוגזא מאנון נוקבי ומאן דאשכח קמיה אזיל ולא אשתכח.

§. 369. Quod innuitur verbis illis [*Jes.* 40. *v.* 7.] Quoniam spiritus Domini afflat illud.

369. ההד כי רוח יי נשבה בו.

§. 370. De Macroprosopo autem scriptum est: Transiens super prævaricationem.

370. באריך אפין כתיב עובר על פשע.

§. 371. Et scriptum est [*Job.* 37. *v.* 21.] Et spiritus transiit & purificavit eos.

371. וכתב ורוח עברה ותטהרם.

§. 372.

§.372. Et didicimus. De hoc ita ſcriptum eſt: Tranſiens ſuper prævaricationem in illa ſemita. De illo [*Ex*.12.*v*.23.] Et tranſiit ad percutiendam Ægyptum.

372. ותנן התם הכא כתיב עובר על פשע בההוא ארחא התם ועבר יי לנגוף את מצרים.

§.373. Beata eſt portio ejus, qui dignus eſt hoc. Et hæc eſt conformatio tertia de ſemita barbæ venerandæ ſanctæ excelſæ Senioris Seniorum.

373. זכאה חולקיה דמאן דזכי להאי ודא הוא תקונא תליתאה דאורחא דדיקנא יקירא קדישא עלאה עתיקא דעתיקא.

§.374. Dixit R. Schimeon: Certè, Deus ſanctus, benedictus ſit ille, quamplurimum, benefaciet tibi, & protegette.

374. אמר ר״ש ודאי הקב״ה יסגא לאוטבא לך ויחרי לאגנא עלך.

§.375. Et didicimus. Quid eſt quod ſcriptum eſt [*Eſa*.60.*v*.3.] Lætando lætabor in Domino? De Sene dierum dicitur. Ille enim eſt lætitia omnium.

375. ותאנא מאי דכתיב שוש אשיש ביי בעתיק יומין אתמר דהא הוא חדוותא דכלא.

§.376. Didicimus. Quando manifeſtatur illa ſemita Barbę Senis dierum, omnes autores lamentationis & ejulatûs & executores Judicii abſconduntur, & ſilent, nec eſt, qui aperiat aperturam ad nocendum; propterea quod iſta ſemita manifeſtatur formâ debitâ.

376. תאנא בשעתא דאתגלי האי אורחא דדיקנא דעתיק יומין כלהו מארי דיבבא ויללה ומאריהון דדינא סתימין ושתיקין ולית דיפתח פטרא לאבאשא משום דהאי אורחא אתגלייא לתקנא.

§.377. Et hinc qui (*os*) tangit, monetque eſſe tacendum, hanc ſemitam digito notat: atque id eſt ſymbolum denotans Senem ſanctum [al. propterea quod iſta ſemita eſt ſymbolum ſilentii. Hinc ille, qui aliquem aſpicit & monet ut ſileat, hanc ſemitam tangit, quæ eſt ſymbolum &c.]

§.377. ומהאי מאן דאחיר ואזהר. (סא משום דהאי אורחא סימנא לשתיקותא ומהאי הוא מאן דאחזי ואזהר) לשתקאה להאי אורחא רשים דהוא סימנא דעתיקא קדישא.

SECTIO XV.

De parte quarta Barbæ Macroproſopi.

§.378. Conformatione quartâ diſponitur pilus, & deſcendit ſub ore ejus à principio uno ad principium alterum.

378. תקונא רביעאה מתתקן שערא ותחית תחות פומיה מרישא חדא לרישא חדא.

§. 379. Id innuitur, [*in dicto Micha*] verbis לשאירית נחלתו Residui hæreditatis suæ.

379. הֶהֹ״ד לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ׃

§. 380. Sicut dicitur [2. *Reg.* 19. *v.* 4.] Et levabis orationem pro residuo invento. Ubi omne quod invenitur sive extat revera, appellatur residuum.

380. כְּדָ״א וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד שְׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה הַנִּמְצָאת מַמָּשׁ׃ שְׁאֵרִית׃

§. 381. Scriptum enim: [*Zeph.* 3. *v.* 13.] Residuum Jisraël non faciet iniquitatem.

381. דִּכְתִיב שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשׂוּ עַוְלָה׃

SECTIO XVI.

De parte quinta Barbæ Macroprosopi.

§. 382. Conformatio quinta. Egreditur semita alia sub ore. Istud est quod scriptum est [*in dicto Micha*] לא החזיק לעד אפו. Non tenuit in perpetuum iram suam. Surge R. Jose.

382. תִּקּוּנֵי חֲמִישָׁאָה נָפִיק אוֹרְחָא אַחֲרָא מִתְּחוֹת פּוּמָא הֶהֹ״ד לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ׃ קוּם רִ׳ יוֹסִי׃

§. 383. Surrexit R. Jose, exorsusque dixit: [*Psal.* 143. *v.* 15.] Beatus populus cui sic; beatus populus cujus Dominus Deus est.

383. קָם ר׳ יוֹסִי פָּתַח וְאָמַר אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

§. 384. Beatus populus, cui sic. Quid est שככה לו cui sic? sicut dicitur [*Esther.* 7. *v.* 10.] Et ira Regis שככה quievit; id est, quievit ab iracundia sua.

384. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ מַהוּ שֶׁכָּכָה לוֹ׃ כְּדָ״א וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה שַׁכִּיךְ מֵרוּגְזֵיהּ׃

§. 385. Expositio alia: Sedavit per iram suam: quod innuitur his verbis [*Num.* 11. *v.* 15.] Et si ita tu facias mihi, occide me quæso occidendo, si inveni gratiam in oculis tuis.

385. דָּ״א שַׁכִּיךְ בְּרוּגְזֵיהּ הֶהֹ״ד וְאִם כָּכָה אַתָּה עֹשֶׂה לִּי וגו׳.

§. 386. Occide me quæso occidendo: hoc est judicium judicii. Sed Beatus populus, cujus Dominus est Deus, miserationes miserationum.

386. הָרְגֵנִי נָא הָרוֹג דָּא הוּא דִּינָא דְּדִינָא אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו רַחֲמֵי דְּרַחֲמֵי׃

§. 387. Expositio alia: שככה nomen est, quod includit omnia Nomina, juxta quod Sanctus ille Benedictus transire facit iram suam, & quiescere facit Microprosopum, & è medio tollit omnia illa extranea.

387. דָּ״א שֶׁכָּכָה שְׁמָא דִּכְלִיל כָּל שְׁמָהָן וְקֻ״בְּה׳ מַעֲבַר רוּגְזֵיהּ וְאַנַּח לֵיהּ לִזְעֵיר אַפִּין וּמַעֲבִיר עַל כָּל אִינּוּן דִּלְבַר׃

§. 388. Didicimus per Barajetham (*seu*

388. דְּתַנְיָא אָרְחָא דְּתִקּוּנָא קַדִּישָׁא

traditio-

traditionem extra Urbem sanctam editam:) Semita illa conformationis sanctæ superioris Senioris Seniorum, quæ descendit in barbam sub foraminibus nasi; & hæc semita inferior, æquales sunt in omnibus: modò quod illa supra, hæc infra sit: & superior vocatur Transiens super prævaricationem; inferior *(autem)*; Non tenuit in perpetuum iram suam.

עלאה עתיקא דעתיקי דאיהו נחית בריקנא תחות נוקבי דחוטמא והאי ארחא דלתתא שקילן אינון בכלא דא לעילא ודא לתתא לעילא עובר על פשע לתתא לא החזיק לעד אפו.

§. 389. Et didicimus. Non tenuit, i. e. non est locus residendi. Sicut superius datur locus ad tollendum: ita inferiùs locus datur ad tollendum.

389. ותנינן לא החזיק דלא אית אתר למיתי כמה דלעילא יהיב אתרא לאעברא כך לתתא יהיב אתרא לאעברא.

§. 390. Didicimus. Ubicunque in hoc Seniore occultissimo omnium semita detegitur, bonum est omnibus inferioribus: apparet enim consilium ad benefaciendum omnibus.

390. תנא בכל אתר דבהאי עתיקא טמירא דכלא ארחא אתגלייא טב לכלהו דלתתא דהא אתחזי עיטא למעבד טב לכלא.

§. 391. Ubi verò absconditur, & non detegitur, non est consilium, nec est qui cognoscat illum, nisi ipse solus.

391. מאן דסתים ולא אתגלייא לית עיטא ולית מאן דידע ליה אלא הוא בלחודוי.

§. 392. Veluti de Eden summo nemo scit, nisi ipse Senior Seniorum.

392. כמה דעדן עלאה לית דידע ליה אלא הוא עתיקא דעתיקא.

§. 393. Et de hoc scriptum est: [*Psal.92. v.6.*] quàm magnificata sunt opera tua, Domine, valdè profundæ sunt cogitationes tuæ.

393. ועל האי כתיב מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך.

§. 394. Dixit R. Schimeon: Opera tua in mundum venturum à Seniore Seniorum in ordinem redigantur.

394. אר"ש יתתקנון עובדך לעלמא דאתי מעם עתיקא דעתיקי.

SECTIO XVII.

De parte sexta Barbæ Macroprosopi.

§. 395. Conformatione sexta concinnatur pilus & ascendit ex imo sursum, & tegit areolas aromatis optimi usque ad principium oris superius; & descendit pilus à principio in

395. תקונא שתיתאה מתתקן שערא וסליק מלרע לעילא וחפי תקרובתא דבוסמא טבא עד רישא

principium aperturæ ſemitæ inferioris oris. Surge R. Jeſa, & expone conformationem hanc.

דפומא דלעילא ונחירת שערא דרישא לרישא דפתחא דארחא תתאה דפומה.

§. 396. Surrexit R. Jeſa, incepitque & dixit: [*Jeſ.* 54. *v.* 10.] Et benignitas mea à te non recedet.

396. קום ר׳ ייסא ואתקין תקונא דא. קם ר׳ ייסא פתח ואמר וחסדי מאתך לא ימוש.

§. 397. Et ſcriptum eſt [*ib. p.* 8.] Et in benignitate olam [illegible] ſæculi miſertus ſum tui.

397. וכתיב ובחסד עולם רחמתיך.

§. 398. Hi verſus contrariantur ne ſibi? Non contrariantur. Didicimus enim. Datur Benignitas [*unius generis*] & iterum datur benignitas alia. Eſt enim alia benignitas interna, & alia benignitas externa.

398. הני קראי קשיין אהדדי לא אקשו. דתנינן אית חסד ואית חסד. אית חסד דלגו ואית חסד דלבר.

§. 399. Benignitas interna eſt, quam diximus de Seniore Seniorum: & illa abſcondita eſt in hac parte barbæ, quæ dicitur angulus barbæ.

399. חסד דלגו הא דאמרן דעתיקא דעתיקין והוא סתים בסטרא דא דדיקנא דאקרי פאת הזקן.

§. 400. Nec decet ut homo corrumpat hanc partem propter hanc benignitatem internam Senis dierum.

400. ולא בעי בר נש לחבלא האי סטרא משום האי חסד דלגו דעתיק יומין.

§. 401. Et propterea de Sacerdote inferiori ſcribitur [*Lev.* 21. *v.* 5.] Non decalvabunt calvitiem ſuam in capite ſuo, & angulum barbæ ſuæ non radent.

401. ובגכ בכהן דלתתא כתיב′ ביה לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו.

§. 402. Quare? ne corrumpant ſemitam benignitatis Senioris. Nam ſacerdos etiam ad hanc partem pertinet.

402. מט כגין דלא לחבלא אורחוי דחסד דעתיקא דכהן מסטרא דא קא אתי.

§. 403. Et didicimus in occultatione libri: Ubique opus eſt ut benignitati procuretur incrementum & ut ædificetur: & hæc non eſt præſcindenda, nec è mundo tollenda.

403. ותאנא בצניעות′ דספרא בכלא אצטריך חסד לאתרבאה ולמבני ולא לקטעה ליה ולא אשתצי מעלמא.

§. 404. Illud eſt, quod ſcriptum eſt: Et benignitas mea à te non recedet. Benignitas nempe Senis dierum.

404. והאי דכתיב וחסדי מאתך לא ימוש חסד דעתיק יומין.

§. 405.

§. 405. [*Cùm autem dicitur in altero textu*] Et in benignitate עולם ſive ſeculi: [*ſenſus hic eſt*] Benignitas quæ dicitur Benignitas Olam i. e. ſeculi, eſt altera; de qua ſcriptum eſt: [*Pſal.89.v.3.*] Dixi, ſeculum benignitate ædificabitur.

405. ובחסד עולם · חסד דאקרי חסד עולם · והאי אחרא דכתיב אמרתי עולם חסד יבנה׃

§. 406. Et hæc Benignitas Senioris Seniorum eſt Benignitas veritatis. Et benignitas veritatis non de vita corporis dicitur, ſed de vita animæ.

406. והאי חסד דעתיק דעתיקין היא חסד דקשוט וחסד דקשוט לאו בחיי גופא אתמר אלא בחיי דנשמתא׃

§. 407. Et propterea ſcriptum eſt [*Mich.7.v.18.*] quoniam Benignitatem vult ipſe. Hæc eſt Conformatio ſexta barbæ venerandæ Senioris Seniorum.

407. ובגכ כתיב כי חפץ חסד הוא · דא היא תקונא שתיתאה דדיקנא יקירא דעתיק דעתיקי׃

SECTIO XVIII.

De parte ſeptima Barbæ Macroproſopi.

§. 408. Conformatio ſeptima eſt, ubi deficit pilus, & apparent duo poma in areolis aromatis, pulchra & jucunda aſpectu.

408. תקונא שביעאה הפסיק שערא ואתחזין ב׳ תפוחין בתקרובתא דבוסמא שפירן ויאן למחזי׃ Cremonenſ. fol. 64. col. 253.

§. 409. Incepit R. Schimeon & dixit: [*Cant.2.v.3.*] Sicut malum inter arbores ſylvæ, ſic dilectus meus inter filios!

409. פתח ר״ש ואמר כתפוח בעצי היער וגו׳ ·

§. 410. Quid eſt malum? (ſicut) hoc in ſe habet tres colores: ita Sancti benedicti duo poma continent ſex colores.

410. מה תפוח זה כליל בתלת גווני כך הקב״ה תרין תפוחין כליל שתא גווני׃

§. 411. Et duo poma iſta, quæ ſunt forma ſeptima, complectuntur omnes ſex conformationes, de quibus dictum eſt.

411. ותרין תפוחין אלין דאינון תקונא ז׳ אינון כללא דכל שיתא תקונין דאמינא

§. 412. Et de illis verificatur locus ille [*Prov.16.v.15.*] In luce faciei Regis vita.

412. ובגיניהון אתקיים באור פני מלך חיים׃

§. 413. Et didicimus. Ex illis pomis egreditur vita pro mundo, & exhibetur gaudium

413. ותאנא מהני תפוחין נפקין חיין לעלמא ומחזיין חידו לזעיר אפין

 Micro-

Microprosopo; sicut scriptum est [*Num. 6. v. 24.*] Lucere faciat Dominus vultum suum super te.

דכתיב יאר יי פניו אליך׃

§. 414. Et scriptum est: In luce faciei Regis vita. In luce faciei Regis. Ista sunt duo poma areolarum aromaticarum, de quibus diximus.

414. וכתיב באור פני מלך חיים באור פני מלך אלין אינון תרין תפוחין דתקרובא דבוסמא דאמינא׃

§. 415. Lucere faciat Dominus vultum suum super te. Facies hîc intelligitur exterior, quæ cum lucet, benedicitur mundo.

415. יאר יי פניו אליך פנים דלבר דכד נהרן מתברך עלמא׃

§. 416. Et didicimus. Quocunque tempore illæ lucernæ exteriores fulgent, toti mundo benedicitur, & non invenitur ira in mundo.

416. ותאנא כל זמן דהני בוציני דלבר נהירין כל עלמא מתברך ולא אשתכח רוגזא בעלמא׃

§. 417. Et si illæ exteriores, multò magis hæc duo poma, quæ lucent semper, quæ lætantur semper, (*id efficient.*)

417. ומה אי הני דלבר כך תרין תפוחין דנהרין תדירא דחדאן תדירא עאכו׃

§. 418. Traditio extra urbem edita. Cum deteguntur duo poma illa Microprosopus apparet in lætitia; omnes enim illæ lucernæ inferiores in lætitia sunt: Et omnia illa inferiora fulgent, & omnes mundi gaudent, & perficiuntur omni perfectione, & omnia gaudent, & lucent, & nullum bonum deficit, omnia implentur tempore uno, omnia lætantur eodem tempore.

418. תניא כד אתגליין תרין תפוחין אלין אתחזי זעיר אפין בחדוותא וכל אינון בוצינין דלתתא בחדוותא וכל אינון דלתתא נהרין וכל עלמין חדאין ושלימין מכל שלימותא וכלא חדאן ונהרין וכל טיבו לא פסיק כלהו אתמליין בשעתא חדא כלהו חדאין בשעתא חדא׃

§. 419. Veni, vide. Facies exterior aliquando fulget, aliquando obscuratur: & propterea scriptum est: Lucere faciat Dominus faciem suam super te. Et [*Psal. 67. v. 2.*] Illuminet faciem suam nobiscum Selah.

419. תא חזי פנים דלבר אית זמן דנהרין ואית זמן דחשוכאן ובגין כתיב יאר יי פניו אליך יאר פניו אתנו סלה׃

§. 420. Unde (*discimus*) quod non semper sit (*luminosa*) sed quando deteguntur poma superiora.

420. מכלל דלא הוי תדירא אלא כד אתגליין תפוחין דלעילא׃

§. 421. Traditione didicimus. Illa poma occulta lucent & alba sunt semper: & ex illis

421. תאנא אלין תפוחין דסתימין נהירין וחוורין תדירא ומנהון נהירין

radii prodeunt in trecenta ſeptuaginta latera; & omnes conformationes ſex priores barbæ in eis includuntur.

לתלת מאה ושבעין עיבר וכל שיתא תקונין קדמאין דדיקנא ביה כלילן.

§. 422. Iſtud eſt quod dicitur [*Mich.7.v.18.*] Revertetur, miſerebitur noſtri. Revertetur ſive iterum; inde obſervatur quod aliquando occultentur, aliquando detegantur: quare dicitur: Revertetur & miſerebitur noſtri.

422. ההד ישוב ירחמנו · ישוב מכלל דזמנין טמירין וזמנין אתגליין ההד ישוב ירחמנו·

§. 423. Et in illo, qui inferior eſt (*huic formæ correſpondet*) Nomen אמת Veritas. Hæc eſt forma ſeptima, quæ includit priores ſex, in duobus pomis Senioris Senioris.

423. ובהאי דלתתא הוא אמת · דא הוא תקונא שביעאה דכליל שתא בתרין תפוחין דבעתיקא דעתיקין·

Mantuan. fol 134.

SECTIO XIX.

De parte octava Barbæ Macroproſopi.

§. 424. Conformatio octava. Egreditur filum quoddam pilorum circa barbam, & pendent æqualiter uſque ad præcordia. Surge Eleaſar fili mi; expone formam hanc.

424. תקוני תמינאה נפק חד חוטא דשערי סוחרניה דדיקנא ותליין בשקולא עד טבורא · קום ר' אלעזר ברי אתקין תקוני דא·

§. 425. Surrexit R. Eleaſar filius ejus, incepitque & dixit: Omnia dependent ab influentia, etiam Liber Legis in Templo. Hoc conſtituimus in Libro Occultationis; & ſic (*ille*) dicit.

425. קם ר' אלעזר בריה פתח ואמר הכל תלוי במזל ואפי' ס"ת בהיכל · מלה דא אוקמינא בספרא דצניעותא והכי קאמר·

§. 426. Ergone omnia dependent ab influentia? Atqui didicimus, quod Liber Legis ſit ſanctus & theca ejus ſancta, & templum ſanctum.

426. וכי הכל תלוי במזל · ותנינן ס"ת קדש ונרתקו קדש וההיכל קדש.

§. 427. Et ſcriptum eſt [*Ieſ. 6. v. 4.*] Et clamabant alter ad alterum, & dicebant: Sanctus, Sanctus, Sanctus! Ecce tria ſunt, quibus correſpondet Liber Legis; theca illius enim ſancta, & templum ſanctum, & ipſe liber.

427. וכתיב וקרא זה אל זה ואמר קקק הא תלת אינון וספר תורה לקבליהון נרתקו קדש וההיכל קדש והוא קדש.

428. Atque ſic Lex conſtructa eſt in triplici Sanctitate, in tribus gradibus, in tribus diebus, Schechina (*autem*) in tribus (*ſequentibus eſt*;)

428. והתורה נתנה בג' קדושות בג' מעלות בימים שלשה שכינה

quæ sunt, tabulæ, & arca, & templum; adeoque & ipsa à libro Legis dependet: & ille dependet ab influentia.

בשלש לוחות וארון והיכל בסת תליא ואיהו תליא במזל.

§. 429. Et *(tamen)* scriptum est [*Jer.10.v.2.* A signis (sive influentiis) cœlorum ne cõsternemini. Quod si illa in sanctitate sunt, quomodo possunt dependere ab influentia.

429. וכתיב ומאותות השמים אל תחתו ומאן דאיהו בקרושים הללו להוי תליא במזלא.

§. 430. Sed ita statuimus in libro Occultationis. Hoc filum venerandum sanctum, à quo omnes pili barbæ dependent, dicitur influentia. Quare? propterea quod omnes Sanctitates Sanctitatum omnium Sanctitatum ab illa influentia dependent.

430. אלה הכי אוקמינא בספרא דצניעותא האי חוטא יקירא קדישא דכל שערי דדיקנא תליין ביה אתקרי מזל. מט מטום דכל קרושי קדשין דקודשייא בהאי מזלא תליין.

§. 431. Et in Librum Legis quamvis ille sanctus sit, nõ cadunt decem Sanctitates, donec afferatur in templum. Postquam verò allatus est in templum, dicitur sanctus decem Sanctitatibus.

431. וסת אעג דאיהו קדוש לא חל עליה עשר קדושין עד דעייל להיכל כיון דעייל להיכל אתקרי קדוש בעשר קדושות.

§. 432. Eodem modo ut supra se res habet. Ubi non dicitur templum nisi cum sociatæ sunt decem sanctitates.

432. כגוונא דלעילא דלא אתקרי היכל אלא כד אתחברן עשר קדושות.

§. 433. Et didicimus. Omnia dependent ab influentia, quæ est filum illud, à quo omnes pili dependent.

433. ותאנא הכל תלוי במזל דאיהו האי חוטא דכל שערין תליין ביה.

§. 434. Cur dicitur influentia? quia ab ea dependent influentiæ, & influentiæ influentiarum: & ab ea *(veniunt)* supera & infera.

434. אמאי מזל משום דמניה תליין מזלי ומזלי ומניה עלאין ותתאין.

§. 435. Et propterea illa dependet, & in ea pendent omnes res mundi, superæ & inferæ; imò etiam Liber Legis, qui in templo est, & coronatur decem sanctitatibus, non exceptus est hinc cum cæteris sanctis: & omnia dependent ab ea.

435. ובגב איהו תליא וביה תליין כל מלי דעלמא עלאין ותתאין ואפי סת שבהיכל דמתעטר בעשר קדושות לא נפיק מכלליה עם שאר קדושין וכלהו תליין בהאי.

§. 436. Et qui aspicit istam formam, coram illo subiguntur & inflectuntur [*al. addunt peccata*

436. ומאן דחמי להאי תקונא

cata

cata] juxta id quod scriptū est: יכבוש עונותינו subjiciet iniquitates nostras.

אתכבשן (סא חוביהון) מקמיה ומתכפיין ההד יכבוש עונותינו.

§. 437. Dixit ipsi R. Schimeon: Benedictus sis, fili mi, Sancto Sanctorum, Seniori pre omnibus.

437. אל ר״ש בריך ברי לקודשא דקדישין עתיק מכלא.

SECTIO XX.

De parte nona Barbæ Macroprosopicæ.

§. 438. Conformatio nona: Miscentur pili cum illis pilis, qui dependent, nec unus præminet alteri: Surge R. Abba.

438. תקונא תשיעאה מתערבין שערי עם אינון שערי דתליין ולא נפקין דא עם דא · קום ר׳ אבא.

§. 439. Surrexit R. Abba & dixit: Isti sunt pili illi, qui miscentur cum his, qui dependent, vocanturque profunda maris, quia exeunt de superfluitatibus cerebri.

439. קם ר׳ אבא ואמר אלין אינון שערי דמתערבין עם אינון דתליין אקרון מצולות ים משום דנפקי ממותרי מוחא.

§. 440. Et ex illo loco ejiciuntur omnes Domini exactores debitorum humanorum & subiguntur.

440. ומהאי אתרא דמיו כל מארי דתבעין חובא דבני נשא ומתכפיין.

§. 441. Dixit R. Schimeon: Benedictus sis à Sene dierum.

441. אר״ש בריך תהא לעתיק יומין.

SECTIO XXI.

De parte decima & undecima Barbæ Macroprosopi.

§. 442. Conformatio decima. Descendunt pili sub barba, & integunt guttur sub barba. Surge R. Jehuda.

442. תקונא עשיראה נחתין שערי תחות דיקנא וחפיין בגרונא. תחות דיקנא· קום ר׳ יהודא.

§. 443. Surrexit R. Jehuda, incepitque & dixit: [*Jes.* 2. v. 19.] Et introibunt in speluncas petrarum, & in cavitates terræ à facie formidinis Domini exercituum, & à gloria altitudinis ejus, cùm ille surget ad excutiendam terram.

443. קם ר׳ יהודא פתח ואמר ובאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני פחד יי׳ וגו׳. Cremonens. fol. 64. col. 254.

§. 444.

§. 444. A facie formidinis Domini: notum sane est, quod ille qui exterior est, formido Domini vocetur:

444. מִפְּנֵי פַּחַד יְיָ הָא אִתְּיְדַע דְּמַאן דְּאִיהוּ פַּחַד יְיָ אִתְקְרֵי׃

§. 445. Et à gloria altitudinis ejus. Isti sunt pili sub barba, & vocantur, gloria altitudinis ejus.

445. וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ אִינוּן שַׂעְרִי דִּתְחוֹת דִּיקְנָא וְאִתְקְרוּן הֲדַר גְּאוֹנוֹ׃

§. 446. Duæ (*autem concurrunt*) Dabis veritatem Jacobo: (quæ est decima.)

446. תְּרֵי תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב׃

§. 447. Et undecima, quod non præmineat pilus præ pilo, Misericordiam Abraham.

447. וְחַד סַר דְּלָא נַפְקָא נִימָא מִן נִימָא ׃ חֶסֶד לְאַבְרָהָם׃

SECTIO XXII.

De parte duodecima Barbæ Macroprosopi:

§. 448. Conformatio duodecima est, quod pili non pendent super os, & os vacuum est ex omni parte, & pili pulchri circumcirca illud: ne inveniatur molestia, sicut necessarium est.

448. תִּקּוּנָא דִּתְרֵיסַר דְּלָא תַּלְיָין שַׂעְרִי עַל פּוּמָא וּפוּמָא אִתְפְּנֵי מִכָּל סִטְרִין וְיָאִין שַׂעְרִי סְחוֹר סְחוֹר לֵיהּ בְּגִין דְּלָא אִשְׁתְּכַח טַרְחוּתָא כְּמָה דְּאִצְטְרִיךְ׃

§. 449. Molestia (*autem*) in quo consistit? Nimirum dici solet: Si judicium est in loco judicii [al. si judicium sequitur post judicium] molestia oritur.

449. טַרְחוּתָא בְּמַאי קָא מַיְירֵי דִּינָא בַּאֲתַר דִּינָא טַרְחוּתָא אִשְׁתְּכַח׃

§. 450. An ergo pili barbæ molestia sunt aut judicium sunt? atqui organa [al. omnes] misericordiæ esse videntur.

450. וְכִי שַׂעְרֵי דְּדִיקְנָא טִרְחָא אִינוּן אוֹ דִּינָא אִינוּן וְהָא כְּלֵי רַחְמֵי אִתְחֲזוּן׃

§. 451. Nimirum id propterea dicitur, quod non molesti sint efflatui Spiritus ad Microprosopum.

451. אֶלָּא דְּלָא אִתְטְרַח בְּיִשּׁוּבָא (ס״א בְּנִשּׁוּבָא) דְּרוּחָא דִּזְעֵיר אַפִּין׃

§. 452. Didicimus enim, quod ex illo ore sancto excelso Sancti Sanctorum effletur spiritus.

452. דְּתָאנָא מֵהַאי פּוּמָא קַדִּישָׁא עִלָּאָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים נַשְׁבָא רוּחָא׃

§. 453. Quis Spiritus? Spiritus, qui effunditur in eum [al. qui adhæret ei,] ut eo vestiatur; sc. Microprosopus.

453. מַאי רוּחָא ׃ רוּחָא דְּאִתְּהֵרַק (ס״א דְּאִתְדְּבַק) בֵּיהּ דְּאִתְלַבֵּשׁ בֵּיהּ זְעֵיר אַפִּין׃

§. 454. Et illo Spiritu vestiuntur omnes, qui inferius sunt. Et cùm Spiritus ille exit, tunc di-

454. וּמֵהַאי רוּחָא מִתְלַבְּשִׁין כָּל

viditur

viditur in 37000 latera, quorum quodlibet solum expanditur in locum suum.

אינון דלתתא וכד ההוא רוחא נפיק אתפרש לתלתין ושבעה אלף עיבר ואתפשט (סא ואתפרשא) כל חד בלחודוי לאתריה.

§. 455. Et quilibet qui dignus est vestiri, ab illo vestitur.

455. וכל מאן דאתחזי לאתלבשא מניה אתלבש.

§. 456. Et propterea pili non inveniuntur super os sanctum, quia spiritus ejus exit; nec oportet aliud quid misceri cum eo & appropinquare ei.

456. ועל דא שערין לא אשתכחו על פומא קדישא משום דרוחיה נפיק ולא בעי מלה אחרא לאתערבא ביה ולקרבא בהדיה.

§. 457. Et illud occultatum est maximè, quod *(ipsi)* non adhærescit aliquid nec sursum nec deorsum vergens: & ipsum est absconditum in occulto occultorum, ut sciri nequeat.

457. ודא היא טמירותא דכלא דלא אתרבק לא לעילא ולא לתתא והוא סתים בסתימא דסתימין דלא אתידע.

§. 458. Istud verò non formatum est, nec est in eo dispositio.

458. דא הוא דלא אתתקן ולא הוה ביה תקונא.

§. 459. Et propterea Spiritus ille, qui procedit ad exteriora, & quô vestiuntur Prophetæ veri, dicitur Os Domini.

459. ובגין כך רוח דנפיק לבר ומתלבשין ביה נביאי מהימנוה אתקרי פה יי.

§. 460. Sed in hoc Seniore Seniorum non exponitur, nec est qui sciat Spiritum ejus, præter eum ipsum.

460. אבל בהאי עתיקא דעתיקין לא אתפרש ולית מאן דידע רוחיה בר איהו.

§. 461. Et propterea pili ejus æquales sunt circa os; & hoc nudatum est ab omni parte.

461. ובגין כך שערוי שקילין סוחרניה דפומא ואתפני מכל סטרוי.

§. 462. Et in hoc confisi sunt Patres nostri, ut vestirentur illo Spiritu, qui expanditur in multa latera in loco, quo omnes pili æquales sunt circumcirca.

462. ובהאי אתרחיצו אבהתנא לאתלבשא בהאי רוחא דמתפשט לכמה עברין באתר דכל שערי שקילין בסוחרנוי.

§. 463. Hoc est illud quod scriptum est in loco Michæ: quam jurasti Patribus nostris.

463. הדא הוא דכתיב אשר נשבעת לאבותינו.

§. 464. Et hæc est conformatio san-

464. ודא הוא תקונא קדישא עלאה

cta excelsa dodecadum; è qua catenatim dependent 12 termini suprà, & 12 termini infrà: 12 termini secundum 12 tribus Patrum.

דתריסר דמכאן אשתלשלו יב תחומין לעילא · ויב תחומין לתתא · יב תחומין ליב שבטי אבהתא·

§. 465. Istud est quod scriptum l. c. Quam jurasti Patribus nostris.

465. הדא הוא דכתיב אשר נשבעת לאבותינו:

SECTIO XXIII.

De parte decima tertia Barbæ Màcroprosopi.

§. 466. Conformatio decima tertia. Pili, qui sub barba hinc & inde pendent in dignitate pulchra, & in dignitate decora, & tegumentum præbent usque ad scrobiculum, & nihil videtur de facie areolarum aromaticarum, præter illa poma pulchra alba.

466. תקוני דתליסר תליין שערי דתחות דיקנא מכאן ומכאן ביקרא יאה וביקרא עפירא וחפיין עד טבורא ולא אתחזיין מאנפי תקרובא דבוסמא בר אינון תפוחין שפירן חוורין·

§. 467. Dixit R. Schimeon: ô quam beata est portio ejus, qui invenitur in hac Synodo sancta excelsa, in qua nos sumus! Beata est portio ejus in mundo hoc & in mundo venturo.

467. אמר רבי שמעון זכאה חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא קדישא עלאה דאנן ביה זכאה חולקיה בעלמא דין ובעלמא דאתי

§. 468. Nos enim sedemus in sanctitate excelsa, quæ (al. leg. in igne excelso, qui) circundat nos.

468. דאנן יתבין בקדושא עלאה ואסחר לן (סא בין סא ביה אשא עלאה אסחר לן·)

§. 469. Et omnes istæ formæ excelsæ in formam Barbæ sanctam coordinantur & coronantur & circumcirca locantur in loca sua.

469. והאי כל תקונין עלאין לדיוקנא דדיקנא קדישא אתתקנו· ואתעטרו· ואסחרו לדוכתייהו·

§. 470. Et hæc conformatio decima tertia est dispositio pulchra, quæ tantum excitat in se desiderium, ut caput erigendum sit versus eam.

470: והאי תקונא דתליסר הוא תקונא יאה דביה אחידן כסופא למזקף רישא לקבליה·

§. 471. Ab ea dependent omnia illa, quæ in Microprosopo comprehenduntur: Ab ea dependent supera & infera.

471. מניא תליין כל אינון דבזעיר אפין אחידן · מניה תליין עלאין ותתאין·

§. 472. Hæc est forma perfectionis, quæ consummat omnes dispositiones, quæque perficit omnia.

472. דא הוא תקונא שלימתא דאשלים לכל תקונין דא אשלים לכלא·

§. 473. Traditione didicimus. Iſtæ partes vocantur dies Kedem, antiqui, dies primi primorum. Illæ verò quæ reperiuntur in Microproſopo, vocantur dies Olam ſ. ſeculi.

473. תאנא אלין תקונין אקרון יומי
קדם אקרון יומין קדמאין דקדמאי ואינון
דאשתכחו בזעיר אנפין אקרון יומי עולם׃

§. 474. Et didicimus. Illi dies Kedem omnes conformantur in formis barbæ, in quibus componitur Senior Seniorum; occultus occultorum. Hæc autem decima tertia comprehendit illas.

474. ותאנא אלין יומי קדם כלהו
מתתקנן בתקונא דדיוקנא (סא דדיקנא)
דעתיקא דעתיקין טמירא דטמירין כליל
בהון והאי דתליסר כליל להון.

§. 475. Et omnia abſcondita ſuperiora & inferiora abſconduntur in ea, & comprehenduntur in illa influentia, à qua emanant omnia: ſicut dictum eſt.

475. וכל גנזין עלאין ותתאין גניזין ביה
וביה כלילן בהאי מזלא דמתזלי מניה
כלה כמה דאתמר.

§. 476. Et iſta dies non comprehenditur in eis; ſed ipſe comprehendit omnia.

476. ודא יומא לא אתכליל בהדייהו
אלא הוא כליל כלא.

§. 477. Et illô tempore, quo excitabitur Senex dierum in conformationibus ſuperioribus, illa dicitur dies una, in qua inſtituit magnificare barbam ſuam.

477. ובההוא זמנא דאתער עתיק יומין
בתקונין דלעילא ההוא אתקרי יום אחד
דביה זמין לאוקיר דיקניה.

§. 478. Quod innuitur verbis illis [*Zach.* 14. *v.* 6.] Dies una quæ nota Domino.

478. הדא הוא דכתיב יום אחד הוא
יודע ליי׳.

§. 479. Illa ſola prævalet omnibus; illa includit omnia, illa vocatur nomine noto.

479. הוא בלחודוי יתיר מכלא · הוא
דכליל כלא הוא דאתקרי בשמא ידיעא.

§. 480. Sic enim didicimus. Eo in loco, ubi dies eſt, & nox eſt: cum non ſit dies ſine nocte:

480. דתנינן באתר דאית יום אית
לילה דלית יום בלא לילה.

§. 481. Sed quia illo tempore tempus erit dignitatis Barbæ, illa (*dies*) ſola invenietur.

481. ומשום דההוא זמנא זמן יהא
דיקרא דדיקנא והוא בלחודוי ישתכח.

§. 482. Non (*vocatur*) dies nec nox: non enim dies dicitur niſi ex parte noſtri, nec nox dicitur niſi ex parte noſtri.

482. לא אתקרי לא יום ולא לילה
דלית יום אקרי אלא מסטרא דילן ולית
לילה אקרי אלא מסטרא דילן.

§. 483. Et quia iſta forma includit omnia, hinc non cognoſcitur, nec videtur de ea (*quicquam.*)

483. ומשום דהאי תקונא כליל כלא
לא אתידע ולא אתחזי מניה.

§. 484. Et de ea manat oleum magnificentiæ in tredecim latera, quæ scaturiunt versus omnia illa inferiora ut luceant.

484. ומניה נגיד משחא דרבותא לתליסר עיבר מבועין לכל אינון דלתתא דנהרין׃

Cremonens. col. 255.

§. 485. Illo oleo consummantur tredecim partes Barbæ sanctæ excelsæ.

485. בההוא משחא אתתקנו תליסר תקונין דדיקנא קדישא עלאה׃

§. 486. Et illæ formæ, quæ in illa Barba, disponuntur & descendunt in multa latera; nec videntur quomodo extendantur, & quomodo egrediantur.

486. ואלין תקונין דבהאי דיקנא מתתקנן ונחתן לכמה עיבר ולא אתחזין היך מתפשטין והיך נפקין׃

§. 487. Omnibus absconditæ & omnibus occultatæ sunt; & nemo novit locum ad hunc antiquum.

487. מכלא אסתימו ומכלא אתטמרי לית דידע אתר להאי עתיקא׃

§. 488. In expansione illarum omnes illæ includuntur, sicut dictum est.

488. בפשיטותא דלהון כלהון כלילן כמה דאתמר׃

§. 489. Cognoscitur & non cognoscitur; occultatur & non occultatur.

489. אתידע ולא אתידע טמיר ולא טמיר׃

§. 490. De eo legitur [*Jes.* 42. *v.* 8.] Ego Dominus, hoc nomen meum, & gloriam meam alii non dabo.

490. עליה אתקרי אני יי הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן׃

§. 491. Et scriptum est [*Psal.* 100. *v.* 2.] הוא Ipse fecit nos, & non ipsi nos.

491. וכתיב הוא עשנו ולא אנחנו׃

§. 492. Et scriptum est [*Dan.* 7. *v.* 9.] Senex dierum sedit: id est, in loco suo residet; & nemo cognovit illum. Sedet, sed non adest.

492. וכתיב ועתיק יומין יתיב באתריה יתיב ולית דידע ליה יתיב ולא שכיח׃

§. 493. Et scriptum est [*Psal.* 139. *v.* 14.] Confitebor tibi propterea, quod terribilibus mirificatus sum &c.

493. וכתיב אודך על כי נוראות נפלאתי וגו׳׃

SECTIO XXIV.

Conclusio de Macroprosopo.

§. 494. Dixit R. Schimeon ad socios: Cum expanderetur Velum illud, [*per quod intelligitur ipsa repræsentatio Barbæ Macroprosopi,*] quod vos videtis super nos: ego vidi, quod omnes formæ descen-

494. אמר רבי שמעון לחבריא כד אתפרים פריסא דא דאתון חמאן עלנא אנא חמינא דנחתו כל תקונין בגווה ונהירו באתר דא׃

derent

deſcenderent in illud; & fulgeant in loco illo. [*Jam quaſi dicturus ſit* אמן, finitô ſcilicet diſcurſu de Macroproſopo hanc particulam per ſubſequens ægnima deſcribit.

§. 495. Et aulæum quoddam, ſplendor Dei ſanctiſſimi benedicti [*al. apertura Sanctitatis: per hoc autem intelligitur Tetragrammaton, quod una cum nomine* ארני *Efficit numerum vocis* אמן *id eſt, 91.*] expanditur per quatuor columnas in quatuor latera [*quæ ſunt quatuor literæ, quibus aream dicit cingi.*]

495. וחד פרוכתא בוציניא דקודשא בריך הוא (סא בוסיטא דקודשא) פריסה בארבע סמכן לארבע עיבר.

§. 496. Columna una locata eſt ex imis ad ſumma, [*hoc eſt, Regnum Emanativum, baſis & imum totius Emanationis, quod ab imo columna media aſcendere dicitur, uſque ad ſummitatem Coronæ.*]

496. סמכא חד הוא יתיב מתתא לעילא. Mantuan. fol. 135.

§. 497. Et uncus quidam focarius in ea [*ſicut enim ignis in altari nudis manibus tangi non poterat: ſic Nomen illud Tetragrammaton ore contingi & pronunciari non poteſt, ſed tangitur & producitur per* ארני *quod eſt,* שם *nomē ej9;* שם *enim &* מגרופיא *ambo efficiunt 340.*] & in unco focario quatuor uncinuli clavibus ſimiles acuti ex omni parte [*talis enim erat forma clavium, ut velut uncino peſſulus reduceretur. Intelliguntur autem 4. literæ nominis* ארני, *quæ inſeruntur & innectuntur 4. literis Tetragrammati hoc modô* יאהרונה] qui apprehendunt velum, & illud deducunt è ſuperioribus deorſum.

497. וחד מגרופיא בידיה ובמגרופיא ארבע מפתחן שנינן (סא שניין) מכל סטרוי ומתאחרי פרסא ונחתין לה מעילא לתתא.

§. 498. Et ſic in columna ſecunda, & tertia & quarta (*id eſt, quatuor literæ quatuor literis applicantur, ut dictum eſt.*)

498. וכן לסמכא תניינא ותליתאה ורביעאה.

§. 499. Et inter columnam unam & inter alteram continentur 18. baſes columnarum [*hic intelligitur Nomen expoſitum per ſeptuaginta duo ſive nomina ſive numeros: utrumque enim pertinet ad Macroproſopum, nam octodecim quater ſumta efficiunt 72.*] & fulgent in fulgore [*al. in apertura*] ſculpturarum, quæ in illo velo: & ſic per omnia quatuor latera. [*Per ſculpturas intelligitur expoſitio Nominis Tetragrammati.*]

499. ובין סמכא לסמכא אחידן תמניסר רגלי דסמיכן ומתנהרין בבוציצא דגליפין (סא בבוסיטא דגליפין) בההוא פרסא וכן לארבע עיבר.

§.500. Video illas formas, quæ lucent super eo, & expectant verba de ore nostro, ut coronentur & attollantur singula in locum suum.

500. חמינא אלין תקונין דנהרין עלה והוו מחכאן מלי דפומנא לאתעטרא ולאסתלקא כל חד באתריה.

§.501. Et cùm expositæ sunt ore nostro singulæ ascendunt, & coronantur, & disponuntur in illo ordine, qui hîc dispositus est ex quolibet ore cujuscunque [al. per halitum cujusvis] de nobis.

501. וכד הוו מתתקנן מפומנא כל חד וחד סליק ואתעטר ואתתקן בההוא תקונא דאתתקן הכא מכל (סא בהבל דכל) פומא וחד מנן.

§.502. Et quando quis ex nobis aperit os, ut loquatur de aliqua conformatione, illa forma locatur & expectat vocem, quæ egreditur ex oribus vestris: & tunc hæc ascendit in locum suum & coronatur.

502. ובשעתא דחד מנן פתח פומא לתקנא בההוא תקונא ההוא תקונא הוה יתיב ומחכה למלה דנפיק מפומיכון וכדין סלקא ברוכתיה ואתעטר.

§.503. Et omnes columnæ hinc & inde gaudent [*hic intelliguntur animæ sanctæ, quæ antea fuerant columnæ & præsides Scholarum, & huc advenisse dicuntur:*] quod audiant aliquid quod ignoraverant. Et auscultant vocibus vestris multi currus, [*i, e. Angeli currum Dei constituentes,*] hic stantes propter vos.

503. וכל סמכין מכאן ומכאן חדאן על דשמעין מה דלא ידעו וציתין לקליכון כמה דתיכין קיימון הכא בגיניכון.

§.504. O beatos vos in mundum venturum! quia omnia verba, quæ egrediuntur ex ore vestro, omnia sancta, omnia recta sunt, quæ non aberrant sive ad dextram, sive ad sinistram.

504. זכאין אתון לעלמא דאתי דכלהו מלי דנפקי מפומיכון כלהו מלין קדישין מלי כשרן דלא אסטאן לימינא ולשמאלה.

§.505. Deus Sanctissimus & Benedictus gaudet audire ea; & auscultat illis verbis, donec Ipse consumet [*al. ferat*] sententiam: nam in mundo venturo altera vice omnia hæc verba sancta numerabuntur.

505. קב״ה חדי למשמע וציתי להני מלי עד דהוא אגמר (סא אגזר) דינא די לעלמא דאתי תמנון זמנא אחרא כל הני מלי קדישין.

§.506. De vobis scriptum est [*Cant.7.v.9.*] Et palatum tuum sicut vinum optimum vadens ad dilectum meum, ad rectitudines, faciens loqui labia dormientium.

506. עלייכו כתיב וחכך כיין הטוב וגו׳ דובב שפתי ישנים.

§.507. Quid est; faciens loqui labia

507. מאי דובב שפתי ישנים דאפילו

dormien-

dormientium? quod etiam in mundo venturo labia vestra prolatura sint verba legis ante eum.

לעלמא דאתי מרחשן שפוותייכו אורייתא קמיה.

SECTIO XXV.

Ingressus de Macroprosopo.

§. 508. Nunc disponite vos & applicate Scientiam ad describendum, quomodo conformentur partes Microprosopi, & quomodo vestiatur Conformationibus suis, à formis Senis dierum, Sancti Sanctorum, absconditi absconditorum, occultati omnibus.

508. השתא אתתקנו ואתכוונו דעתא למתקן תקוני דזעיר אפין היך יתתקן והיך יתלבש בתקונוי מתקוני עתיק יומין קדישא דקדישין טמירא דטמירין טמירא מכלא.

509. Jam enim obligati estis, [al. Sapientia vobis opus est,] ut judicetis judicium verum, pulchrum & decorum; utque disponatis omnes conformationes quàm accuratissimè.

509. דהשתא חובתא (ס״א חכמתא) עלייכו למגזר דינא קשוטא יאה ושפירא ולאתקנא כל תקונין על בורייה.

§. 510. Conformationes autem Microprosopi disponuntur à formis Macroprosopi; & constitutiva ejus expanduntur hinc & inde sub figura humana, ut dominetur [al. ut educatur] in eo Spiritus occulti ex omni parte:

510. תקוני דזעיר אפין מתקוני דאריך אפין אתתקנו ואתפשטו תקונוי מכאן ומכאן כחיזו בר נש למשלטא (ס״א דמשלפא) ביה רוחא דטמירא מכל סטרין.

§. 511. Ut locari possit super Throno, quia scriptum est [*Ez. 1. v. 26.*] Et super similitudine solii, similitudo sicut aspectus hominis super eum desuper.

511. בגין למיתב על כורסייא דכתיב ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

§. 512. Sicut aspectus hominis; quoniam includit omnes formas. Sicut aspectus hominis: quoniam includit omnia nomina; sicut aspectus hominis, quoniam includit omnia arcana, quæ dicta sunt & proposita, antequam crearetur mundus, quamvis non substituerint.

512. כמראה אדם דכליל כל דיוקנין. כמראה אדם דכליל כל שמהן. כמראה אדם דביה סתימין כל עלמין עלאין ותתאין. כמראה אדם דכליל כל רזין דאתאמרו ואתתקנו עד דלא אברי עלמא ואע״ג דלא אתקיימו.

SECTIO

SECTIO XXVI.

De Regibus Edomiticis.

§. 513. Didicimus in Libri Mysterio, Senior Seniorum, antequam pararet Conformationes suas, exstruxit Reges, collegit Reges, & proportionem dedit Regibus: sed non substiterunt, donec expelleret [al. relinqueret] eos; & occultavit eos in aliud tempus.

513. תאנא בצניעותא דספרא עתיקא דעתיקין עד לא זמין תקוני באני מלכין כנס מלכין ומשער מלכין ולא הוו מתקיימי עד דדחי (סא ראנח) לון ואצנע לון לבתר זמנא.

Emek. ham. fol. 67.c.

§. 514. Id innuitur in his verbis [*Gen.* 36. *v.* 31.] Et isti sunt Reges, qui regnarunt in terra Edom. In terra Edom, id est, in loco, in quo omnia judicia consistunt.

514. הה״ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום· בארץ אדום באתר דכל דינין מתקיימין תמן·

§. 515. Omnes autem isti non substiterunt, donec Caput album Senioris Seniorum dispositum fuit.

515. וכלהו לא אתקיימו עד דרישא חוורא עתיקא דעתיקין אתתקן·

§. 516. Cum hoc conformatum fuit, (*ipsum porro*) disposuit omnes conformationes inferiores; & dispositæ sunt omnes formæ superiores & inferiores.

516. כד אתתקן תקין כל תקונין דלתתא· תקון כל תקונין דעלאין דתתאין·

§. 517. Inde discimus, nisi caput populi, quodcunque illud fuerit, debitè priùs sit constitutum, quod populus non redigatur in ordinem. Si enim illud ritè fuerit dispositum, omnia ordinantur; si verò illud non prius disponitur, nec populus disponi poterit.

517. מכאן אוליפנא כל רישא דעמא דלא אתתקן הוא בקדמיתא לית עמא מתתקנא ואי איהי מתתקן כולו מתתקנן׃ ואי איהו לא מתתקן בקדמיתא לא יכלין עמא לאתתקנא׃

§. 518. Unde id nobis? à Sene dierum. Antequam enim ille disponeretur in conformatione sua, non ordinatum est quicquam, quod ordinandum erat; & omnes illi mundi vastati sunt.

518. מנלן מעתיק יומין דעד לא אתתקן הוא בתקונוי לא אתתקנו כל אינון דבעו לאתתקנא וכלהו עלמין אתחרבו·

§. 519. Id quod innuunt verba hæc [*l. c. v.* 32.] Et regnavit in Edom Bela filius Beor.

519. הה״ד וימלוך באדום בלע בן בעור·

§. 520. Et regnavit in Edom. Hic arcanum quoddam [al. venerandum] latet; innuitur enim locus, ubi omnia judicia colligantur & inde dependent.

520. וימלוך באדום רזא חדא (סא יקירא) הוא אתר דכל דינין מתקטרין תמן ותליין מתמן·

Cremonens. col. 256.

§. 521.

§. 521. Bela filius Beor. Traditio. Hic denotat decretum judiciale rigorosissimum, cujus causa congregantur millies mille autores ejulatûs & planctûs.

521. בֶּלַע בֶּן בְּעוֹר תָּאנָא הוּא גְּזֵרַת דִּינָא תַּקִּיפָא דְּתַקִּיפִין דִּבְגִינֵיהּ מִתְקַטְּרִין אֶלֶף אַלְפִין מָארֵי דִּיבָבָא וִילָלָה׃

§. 522. Et Nomen urbis ejus Dinhaba. Quid est דנהבה? Quasi diceretur: Judicium da, sicut scriptum est [*Prov.* 30. *v.*16.] Fato duæ sunt filiæ, da, da.

522. וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה מַאי דִּנְהָבָה כְּלוֹמַר דִּין הָבָה · כְּדָא לַעֲלוּקָה שְׁתֵּי בָנוֹת הַב הַב׃

§. 523. Cùm autem ascendit (*in animum ejus*) [*vid. inf.* §. 133.] ut componeretur eo, (*modo*) non substitit, & non potuit consistere: quare? propterea quod Homo nondum constitutus erat.

523. כֵּיוָן דְּסָלִיק לְאִתְיַשְּׁבָא בֵּיהּ לָא קָאִים וְלָא הֲוָה יָכִיל לְמֵיקַם מַט מִשּׁוּם דְּאָדָם לָא אִתְתְּקַן׃

§. 524. Quæ ratio? quia constitutio Hominis in formâ continet omnia, & omnia in illa disponi possunt.

524. מַט דְּתִקּוּנָא דְּאָדָם בְּדְיוּקְנֵיהּ כָּלִיל כֹּלָּא וְיָכִיל כֹּלָּא לְאִתְיַשְּׁבָא בֵּיהּ׃

§. 525. Et quia constitutio ista Adami non inveniebatur, non poterant subsistere nec componi; & aboliti sunt.

525. וּבְגִין דְּתִקּוּנָא דָּא דְּאָדָם לָא אִשְׁתְּכַח לָא יָכִילוּ לְמֵיקַם וּלְאִתְיַשְּׁבָא וְאִתְבַּטְּלוּ׃

§. 526. Aboliti ne? atqui omnia illa includuntur in Homine. Verum enim verò (*ita*) aboliti sunt, ut sublati sint ex ista forma, donec proveniret repræsentatio Adami.

526. וְאִתְבַּטְּלוּ סַד וְהָא כֻּלְּהוּ בְּאָדָם אִתְכְּלִילָן אֶלָּא אִתְבַּטְּלוּ וְאִסְתַּלְּקוּ מֵהַהוּא תִּקּוּנָא עַד דְּיֵיתֵי תִּקּוּנָא דְּאָדָם׃

§. 527. Cum autem venit ista forma configurata [al. recollecta], sunt omnia & redierunt in statum alium.

527. וְכַד אָתָא הַאי דְּיוּקְנָא אִתְגַּלְּפוּ (סָא אִתְכְּלִילוּ) כֻּלְּהוּ וְאִתְחַזָּרוּ לְקִיּוּמָא אַחֲרָא׃

§. 528. Ex iis quidam mitigati & non mitigati sunt; quidam autem planè non sunt mitigati.

528. מִנְּהוֹן אִתְבַּסְּמוּ (סָא מִנְּהוֹן אִתְבַּסְּמוּ וְלָא אִתְבַּסְּמוּ) וּמִנְּהוֹן לָא אִתְבַּסְּמוּ כְּלָל׃

§. 529. Et si dicis: Atqui scriptum est l.c. Et mortuus est: Id verò notat quod aboliti sint omninò. Respondeo: Sic non esse: sed quicunque descendit de gradu suo priori, in quo antea erat, de eo dicitur in Scriptura; quod sit mortuus.

529. וְאִי תֵּימָא וְהָא כְּתִיב וַיָּמָת · וַיָּמָת · דְּאִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי · לָאו הָכִי · אֶלָּא כָּל מַאן דְּנָחִית מִדַּרְגָּא קַדְמָאָה דַּהֲוָה בֵּיהּ קָארֵי בֵיהּ מִיתָה׃

§. 530. Sicut scriptum est [*Exod.* 2.

530. כְּדָא וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם דְּנָחַת

v.23.] Et mortuus est Rex Ægypti (*ubi sensus est*) quod descenderit ex illo gradu priori in quo stetit.

מדרגא קדמאה דהוה קם ביה.

§. 531. Postquam autem constitutus est Adam, vocati sunt nominibus aliis, & mitigati sunt in statum permanentem, per illum: & consistunt in loco suo, & omnes vocantur nominibus aliis & non prioribus.

531. וכיון דאתתקן אדם אתקרון בשמהן אחרן ואתבסמו בקיומא ביה וקיימין בדוכתייהו וכלהו אתקרון בשמהון אחרנין מן קדמאין.

§. 532. Exceptô illo, de quo scriptum est [*Gen.36.v.39.*] Et nomen Uxoris ejus Mehetabeel filia Mitrad, filia Mesahab.

532. בר ההוא דכתיב ביה ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב.

§. 533. Quam ob causam? quia isti non aboliti fuerunt sicut cæteri. Quamobrem? quia fuerunt mas & fœmina: sicut est palma, quæ non alta fit nisi sit mas & fœmina.

533. מ"ט משום דהני לא אתבטלו כשאר אחרנין. מ"ט משום דהוה דכר ונוקבא כהאי תמרא דלא סלקא אלא דכר ונוקבא.

§. 534. Et propterea nunc inveniuntur mas & fœmina, & non legitur de iis, quod mortui sint, sicut cæteri sed stabiles permanserunt.

534. ובגנ"ב השתא דאשתכחו דכר ונוקבא לא כתיב בהו מיתה כאחרנין ואתקיימו.

§. 535. Sed non compositi sunt donec conformaretur forma hominis [*superni.*] Postquam autem constituta est forma Adami (*superni*) restituti sunt in stationem aliam & in ordinem venerunt.

535. אבל לא אתישבו עד דאתתקן דיוקנא דאדם. וכיון דאתתקן דיוקנא דאדם אתחזרו ואתקיימו בקיומו אחרא ואתיישבו.

SECTIO XXVII.

De Cranio Microprosopi; & annexis; aëre scilicet subtili & igne atque rore.

§. 536. Traditio. Cum Caput album sibi proponeret ornatum superaddere ornatui suo, constituit, paravit & produxit ex splendore intensi luminis scintillam unam. Flavit in eam & refriguit [al. & conformata est.]

536. תאנא כד סליק ברעותא דרישא חוורא למעבד יקרא ליקריה תקין ותמין ואפיק מבוצינא דקרדינותא חד ניצוצא נשב ביה אתקר (ס"א אתתקן)

§. 537. Et pergebat propositum ejus; & extensa est in trecenta & septuaginta latera.

537. וסליק רעותיה ואתפשט לתלת מאה ושבעין עיבר.

§. 538.

§. 538. Et scintilla substitit, & expectavit donec egrederetur aër purus, qui circumvolvebatur: factaque extensione ulteriori prodiit cranium quoddam durum in quatuor latera.

538. וְתִיצוֹצָא קָאִים וְשָׁארִי נָפִיק אֲוִירָא דַכְיָא וּמִתְגַלְגְלָא וְאִתְפַשֵׁט וְנָפִיק חַד גוּלְגַלְתָּא תַּקִיפָא לְאַרְבַע סִטְרִין׃

§. 539. Et in illo aëre puro absorpta est scintilla & comprehensa & in eo inclusa.

539. וּבְהַאי אֲוִירָא דַכְיָא אִשְׁתְּאִיב נִיצוֹצָא וְאִתְאַחַד וְכָלִיל (סָא וְאִתְכַלִיל) בֵּיהּ׃

§. 540. In illóne putas? (*non.*) verum occultata est in eo.

540. בֵּיהּ סַד אֶלָא אִתְטַמַר בֵּיהּ׃

§. 541. Et propterea istud cranium expansum est in latera sua: Et iste aër est res occultissima Senis dierum.

541. וּבְגִין הַאי גוּלְגַלְתָּא אִתְפַשַׁט בְּסִטְרוֹי וְהַאי אֲוִירָא הוּא טָמִיר דְטְמִירִין דְעַתִּיק יוֹמֵי׃

§. 542. In Spiritu, qui reconditus est in illo cranio expanduntur, Ignis ex parte una, & aër ex parte altera. Et aër subtilis versatur super isto ex hoc latere, & Ignis subtilis versatur ex illo latere.

542. בְּרוּחָא דְגָנִיז בְּהַאי גוּלְגַלְתָּא אִתְפַשְׁטוּ אֶשָׁא מִסְטַר חַד וַאֲוִירָא מִסְטַר חַד וַאֲוִירָא דַכְיָא קָאִים עֲלֵיהּ מֵהַאי סְטַר וְאֶשָׁא דַכְיָא קָאִים מֵהַאי סְטַר׃

§. 543. Quid est Ignis hôc loco? At verò non est Ignis; sed splendor ille, qui includitur in aëre subtili, fulget in ducentos & septuaginta mundos.

543. מַאי אֶשָׁא הָכָא אֶלָא לָאו הוּא אֶשָׁא אֲבָל בוּצִינָא דָא דְאִתְכְלִיל בַּאֲוִירָא דַכְיָא נָהִיר לְמָאתָן וְשַׁבְעִין עַלְמִין׃

§. 544. Et rigor sive judicium ex parte ejus invenitur. Et propterea illud cranium vocatur Cranium rigidum.

544. וְדִינָא מִסִיטְרוֹי אִשְׁתַּכַח · וּבְגִין דָא הַאי גוּלְגַלְתָּא אִתְקְרָא גוּלְגַלְתָּא תַּקִיפָא׃

§. 545. In isto Cranio resident novies mille myriades mundorum; qui influxum accipiunt ab eo, & quiescunt super eo.

545. בְגוּלְגַלְתָּא דָא יַתְבִין תִּשְׁעָה אַלְפֵי רִבּוֹא עַלְמִין דְנַטְלִין עֲלוֹי וְסַמְכִין עֲלוֹי׃

§. 546. In illud cranium destillat Ros de Capite albo, quod semper plenum est eo: Et ex illo rore vivificabuntur mortui.

546. בְּהַאי גוּלְגַלְתָּא נָטִיף טַלָא מֵרֵישָׁא חִוָּורָא דְאִתְמַלֵי מִנֵיהּ תָּדִיר וּמֵהַאי טַלָא זְמִינִין מֵיתַיָיא לְאַחְיָיאָה׃

§. 547. Et iste Ros in se habet duos colores. Ex parte Capitis albi, albedo (*est*) in eo, quæ comprehendit omne omninò album.

547. וְהוּא טַלָא דְאִתְכְלִיל בִּתְרֵי גַוְונֵי מִסִטְרָא דְרֵישָׁא חִוָּורָא חִיוּור בְּגַוֵיהּ (סָא בְגִינֵיהּ) דְכָלִיל כֹּלְהוּ חִיוָורֵי וְכֹלְהוּ חִיוָורֵי׃

§. 548. Sed quando residet in isto Capite Microprosopi, apparet in eo rubedo, sicut est Crystallus, quæ est alba & apparet color ruber in colore albo.

§. 549. Et propterea scriptum est [*Dan.*12.*v.*2.] Multi qui dormiunt in terra pulveris expergiscentur, hi ad vitam æternam, & illi ad opprobrium & contemtum æternum.

§. 550. Ad vitam æternam; quia digni sunt illâ albedine, quæ venit ex parte Senis dierum Macroprosopi.

§. 551. Ad opprobrium & contemtum æternum: quia digni sunt illâ rubedine Microprosopi.

§. 552. Et omnia continentur in illo rore: quod innuitur verbis illis [*Jes.* 26. *v.*19.] Quia Ros luminum, ros tuus: ubi dualitas.

§. 553. Et ille ros, qui destillat, quotidie destillat, super agrum pomorum colore albo & rubro.

§. 554. Hoc cranium lucet duobus coloribus versus hoc latus & illud;

§. 555. Et ex aëre illo subtili expanduntur de cranio in faciem ejus, centum & quinquaginta myriades mundorum: & propterea dicitur זעיר אפין, Microprosopus.

§. 556. Sed illo tempore cum opus est, expanditur facies ejus, & longa fit, propterea quod intuetur faciem Senioris Seniorum, unde vita mundo.

§. 557. Et ex hoc cranio exitus est ab uno latere ad omnia illa, quæ infra sunt: & reflectunt lumen suum versus Senem dierum, cum ascendunt in numerum sub virga.

548. אבל כד אתיישבן בהאי רישא דזעיר אפין אתחזי בידה סומקא כהאי ברולחא דאיהו חיוור ואתחזייא גוונא סומקא בגוונא חיוורא.

549. ובגין כך כתיב ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם.

550. לחיי עולם בגין דאתחזיאו לההוא חיוורא דאתי מסטר דעתיק יומין אריכא דאנפין.

551. לחרפות ולדראון עולם בגין דאתחזיאו לההוא סומקא דזעיר אפין.

552. וכלא כליל בההוא טלא הה"ד כי טל אורות טלך · אורות תרי.

553. וההוא טלא דנטיף נטיף כל יומי לחקלא דתפוחים כגווני חיוורא וסומקא.

554. האי גולגלתא אנהיר בתרי גווני להאי סטר ולהאי סטר.

555. ומהאי אוירא דכיא אתפשטא מגולגלתי' לאנפוי קנ רבוא עלמין · ובגין כך אתקי' זעיר אפין.

556. ובשעתא דאצטריך אתפשטו אנפוי ואריכין בההוא זמנא בגין דישגח באנפוי דעתיקא דעתיקין וחייס לעלמא.

557. ומהאי גולגלתא נפיק חד עיבר לכל אינון דלתתא ויהבין אגר אורואותא לעתיק יומין כד עאלין בחושבנא תחות שרביטא.

§. 558. Iſtius ergò finditur Cranium infra, cùm veniunt in numerum; & ab hac fiſſura reflexio luminis oritur verſus Senem dierum.

258. ולקביל דא בקע לגולגלתא לתתא כד עאלין בחושבנא · והאי בקע אוראותא אשתכח מניה לעתיק יומין.

SECTIO XXVIII.

De Cerebro & menynge Microproſopi.

§. 559. In cavitatibus Cranii tria cava inveniuntur: in quibus locatur cerebrum.

Mantuan. fol. 136.

559. בחלליה דגולגלתא ג׳ חללין אשתכחו דשריין מוחא בהו׃

§. 560. Et membrana tenuis inſternitur illi, ſed non membrana craſſa, clauſa (*ut*) Senis dierum.

560. וקרומא דקיק חפייא עלייהו אבל לא קרומא קשישא סתימא דעתיק יומין.

§. 561. Et propterea hoc cerebrum expanditur, & lucet [al. procedit [in triginta duas ſemitas. Hoc ipſum eſt illud, quod ſcriptum eſt [*Gen.* 2. *v.* 7.] Et fluvius exit ex Eden.

Cremonenſ. fol. 65. col. 257.

561. ובגין דא האי מוחא אתפשיט ונהיר (סא ונפיק) לתלתין ותרין שבילין הה״ד ונהר יוצא מעדן.

§. 562. Et didicimus. In tribus cavitatibus Cranii cerebrum continetur.

562. ותאנא בתלת חללין דגולגלתא מוחא שרייא.

§. 563. Ex cavitate prima cerebri prorumpit [al. extenditur] ſcaturigo quædam in quatuor latera, & egreditur ex illo Cerebro, in cujus cavitate continentur triginta duæ ſemitæ, quæ ſunt Spiritus Sapientiæ.

563. מחללא חד מתבקע (סא ומתפשט) חד מבוע לד׳ סטרין ונפיק מההוא מוחא דשרייא בהאי חללא תלתין ותרין שבילין רוחין דחכמתא:

§. 564. Ex cavitate ſecunda prorumpit & expanditur ſcaturigo quædam alia, & aperiuntur 50. portæ.

564. מחללא תניינא מתבקע ומתפשט חד מבוע אחרא ומתפתחין ן׳ תרעין.

§. 565. In illis 50. portis continentur 50. dies Legis; 50. Anni Jubilæi; & 50000. generationes, quibus Deus Sanctiſſimus, benedictus ſit ille! Spiritum ſuum reſtituturus & in illis commoraturus eſt.

565. מאלין ן׳ תרעין אתאחדן ן׳ יומין דאוריתא ן׳ שנין דיובלא ן׳ אלף דרין דזמין קב״ה לאתבא רוחיה ליה ולשרויי ביה:

§. 566. Ex cavitate tertia egrediuntur millies mille conclavia & Exedræ, in quibus continetur & habitat Cognitio.

566. מחללא תליתאה נפקין אלף אלפין אדרין ואכסדראין דדעתא שרייא עלייהו ודרי בהו.

§. 567. Et hujus cavitatis cavum interja-

567. והאי חללא שרי (סא מרוריה)

ובו

cet inter iſtam & illam Cavitatem: & omnia illa conclavia replentur à duobus lateribus.

חלליה בין האי חללא ובין האי חללה ואתמליין מתרין סטרין כל אינון אדרין.

§. 568. Hoc ipſum eſt illud, quod dicitur [*Prov.* 2. *v.* 4.] Et in Cognitione conclavia replebuntur.

568. הה״ד ובדעת חדרים ימלאו.

§. 569. Et illa tria expanduntur verſus totum corp9 in hoc latus & in illud latus, & cum illis cohæret totum corpus, & corpus continetur iis ab omni latere; & in totum corpus expanduntur & diffunduntur.

569. ואלין ג׳ מתפשטין לכל גופא להאי סטרא ולהאי סטרא ובאינון אחיד כל גופא ואחיד בהו גופא מכל סטרוי ובכל גופא אתפשטן ושתכחן.

SECTIO XXIX.

De Capillis Microproſopi.

§. 570. Didicimus. Ex cranio Capitis pendent millies mille myriades, & myrias myriadum cincinni capilli nigri, & implicantur ſibi invicem: invicemque miſcentur.

570. תאנא בגולגלתא דרישא תליין אלף אלפי רבוא ורבוא רבבן קוצי דשערי אוכמן ומסתבכין דא בדא ומתערבין דא בדא.

§. 571. Pilorum autem in ſingulis cincinnis non eſt numerus, quia eidem adhærent puri & impuri, & hic applicantur [al. addunt: accentus Legis] tam in puro quam in impuro.

571. ולית חושבנא לנימין דכל קוצא וקוצא דאחידן בית דכיין ומסאבן ומכאן אתאחדן (ס״א טעמי אורייתא) בדכיא במסאבא.

§. 572. In omnibus illis lateribus, quæ ſunt pura, & in omnibus illis lateribus, quæ ſunt impura, reſident cincinni intricati & denſi: quidam illorum molles ſunt, quidam duri.

572. בכל אינון סטרין דאינון דכיין בכל אינון סטרין דאינון מסאבן יתבין קוצי מסתבכין ותקיפין מנהון שעיען ומנהון תקיפין.

§. 573. Et in ſingulis cincinnis pili efficiunt criſpaturas ſuper criſpaturas, quæ flammas emittunt, & pendent, ut Heros fortis, victorioſus in pugna, in ordine pulchro, in ordine valido.

573. ובכל קוצא וקוצא יתבין נימין תלין על תלין מתלהטן ותליין כגיבור תקיף מארי נצח קרבין בתקונא יאה בתקונא תקיפא.

§. 574. Electi ſunt Cedri magnæ & craſſæ. Id ipſum eſt, quod ſcriptum eſt [*Cant.* 5. *v.* 15.] Electus ut Cedri.

574. בחיר כארזי דרברבן ותקיפין הה״ד בחור כארזים.

§. 575.

§. 575. Dividuntur Cincinni in crispatura sua ex hoc latere in illud latus super cranium.

575. מתקנין קוצים בתלוי מהאי סטרא להאי סטרא על גולגלתא.

§. 576. Et didicimus. Resident crispati, propterea quod prodeant à scaturiginibus multis trium canalium Cerebri.

576. ותאנא יתבין תלי תלין משום דמשיכן ממבועין סגיאין דתלת רהטי מוחא.

§. 577. Ex scaturigine (*enim*) cavitatis unius cranii prodeunt capilli tractu (*longo*) & fiunt crispaturæ crispaturarum de multis scaturiginibus prodeuntibus ex illa cavitate.

577. ממבועי דחללא חד דגולגלתא אתמשכן שערי במשיכותא ומתעברין תלין דתלין מכמה מבועין דאתמשכן מהאי חללא.

§. 578. Ex secunda cavitate egrediuntur 50. scaturigines, & prodeunt pili ex illis scaturiginibus (*suo*) tractu, & fiunt crispaturæ super crispaturis, & miscentur cincinnis aliis.

578. מחללא תניינא נפקי חמשין מבועין ואתמשכן שערי מאינון מבועין במשיכותא ואתעבדין תלין דתלין ומתערבין בקוצין אחרנין.

§. 579. Ex cavitate tertia egrediuntur millies mille conclavia & Exedræ, & prodeunt pili tractu (*certo*) ex omnibus illis; & fiunt crispaturæ super crispaturis, & miscentur cincinnis aliis.

579. מחללא תליתאה נפקי אלף אלפין אדרין ואכסדראין ואתמשכין שערי במשיכותא מכלהו ומתעברין תלין על תלין ומתערבין בקוצין אחרנין.

§. 580. Et propterea illi cincinni tam crispi sunt, & omnes sunt progenies prodeuntes ex tribus cavitatibus cerebri Cranii.

580. ובגין כך אינון קוצין תלין על תלין וכלהו משיכן דאתמשכן מג׳ חללין דמוחא דגולגלתא.

§. 581. Et omnes illi cincinni pendent & insternuntur in latus aurium.

581. וכל אינון קוצי תליין וחפיין לסטרא דאודנין.

§. 582. Et propterea scriptum est [*Dan. 9. v. 18.*] Inclina Deus mi, aurem tuam & audi.

582. ובגין כך כתיב הטה אלהי אזנך ושמע.

§. 583. Et in illis crispaturis pendent dextrum & sinistrum, lucidum & tenebrosum, misericordia & judicium, & omne dextrum & sinistrum dependet inde, & non à Sene.

583. ובהאי תלין תליין ימינא ושמאלא נהורא וחשוכ׳ רחמי ודינא וכל ימינא ושמאלא תלי בהאי ולא בעתיקא.

§. 584. In discriminatione capillorum apparet semita quædam tenuis, quę nexum quendam habet cum semita illa Senis die-

584. בפלגותא דשערי אתחזי חד אורחא דקיק דמתאחרן מההוא ארחא

rum,

cta excelsa dodecadum; è qua catenatim dependent 12 termini suprà, & 12 termini infrà: 12 termini secundum 12 tribus Patrum.

דתריסר דמכאן אשתלשלו יב תחומין לעילא · ויב תחומין לתתא · יב תחומין ליב שבטי אבהתא.

§. 465. Istud est quod scriptum l. c. Quam jurasti Patribus nostris.

465. הדא הוא דכתיב אשר נשבעת לאבותינו:

SECTIO XXIII.

De parte decima tertia Barbæ Macroprosopi.

§. 466. Conformatio decima tertia. Pili, qui sub barba hinc & inde pendent in dignitate pulchra, & in dignitate decora, & tegumentum præbent usque ad scrobiculum, & nihil videtur de facie areolarum aromaticarum, præter illa poma pulchra alba.

466. תקוני דתליסר תליין שערי דתחות דיקנא מכאן ומכאן ביקרא יאה וביקרא עפירא וחפיין עד טבורא ולא אתחזיין מאנפי תקרובא דבוסמא בר אינון תפוחין שפירן חוורין·

§. 467. Dixit R. Schimeon: ô quam beata est portio ejus, qui invenitur in hac Synodo sancta excelsa, in qua nos sumus! Beata est portio ejus in mundo hoc & in mundo venturo.

467. אמר רבי שמעון זכאה חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא קדישא עלאה דאנן ביה זכאה חולקיה בעלמא דין ובעלמא דאתי

§. 468. Nos enim sedemus in sanctitate excelsa, quæ (al. leg. in igne excelso, qui) circundat nos.

468. דאנן יתבין בקדושא עלאה ואסחר לן (סא בין סא ביה אשא עלאה אסחר לן·)

§. 469. Et omnes istæ formæ excelsæ in formam Barbæ sanctam coordinantur & coronantur & circumcirca locantur in loca sua.

469. והאי כל תקונין עלאין לדיוקנא דדיקנא קדישא אתתקנו. ואתעטרו ואסחרו לדוכתייהו·

§. 470. Et hæc conformatio decima tertia est dispositio pulchra, quæ tantum excitat in se desiderium, ut caput erigendum sit versus eam.

470: והאי תקונא דתליסר הוא תקונא יאה דביה אחידן כסופא למזקף רישא לקבליה·

§. 471. Ab ea dependent omnia illa, quæ in Microprosopo comprehenduntur: Ab ea dependent supera & infera.

471. מניא תליין כל אינון דבזעיר אפין אחידן · מניה תליין עלאין ותתאין·

§. 472. Hæc est forma perfectionis, quæ consummat omnes dispositiones, quæque perficit omnia.

472. דא הוא תקונא שלימתא דאשלים לכל תקונין דא אשלים לכלא.

§. 473.

§. 473. Traditione didicimus. Istæ partes vocantur dies Kedem, antiqui, dies primi primorum. Illæ verò quæ reperiuntur in Microprosopo, vocantur dies Olam f. seculi.

473. תאנא אלין תקונין אקרון יומי קדם אקרון יומין קדמאין דקדמאי ואינון דאשתכחו בזעיר אפין אקרון יומי עלם:

§. 474. Et didicimus. Illi dies Kedem omnes conformantur in formis barbæ, in quibus componitur Senior Seniorum; occultus occultorum. Hæc autem decima tertia comprehendit illas.

474. ותאנא אלין יומי קדם כלהו מתתקנן בתקונא דדיוקנא (סא דדיקנא) דעתיקא דעתיקין טמירא דטמירין כליל כלהון והאי דתליסר כליל להון.

§. 475. Et omnia abscondita superiora & inferiora absconduntur in ea, & comprehenduntur in illa influentia, à qua emanant omnia: sicut dictum est.

475. וכל גנזין עלאין ותתאין גניזין ביה וביה כלילן בהאי מזלא דמתזלי מניה כלה כמה דאתמר.

§. 476. Et ista dies non comprehenditur in eis; sed ipse comprehendit omnia.

476. ודא יומא לא אתכלל בהדייהו אלא הוא כליל כלא.

§. 477. Et illô tempore, quo excitabitur Senex dierum in conformationibus superioribus, illa dicitur dies una, in qua instituit magnificare barbam suam.

477. ובההוא זמנא דאתער עתיק יומין בתקונין דלעילא ההוא אתקרי יום אחד דביה זמין לאוקיר דיקניה.

§. 478. Quod innuitur verbis illis [*Zach.* 14. *v.* 6.] Dies una quæ nota Domino.

478. הדא הוא דכתיב יום אחד הוא יודע ליי׳.

§. 479. Illa sola prævalet omnibus; illa includit omnia, illa vocatur nomine noto.

479. הוא בלחודוי יתיר מכלא · הוא דכליל כלא הוא דאתקרי בשמא ידיעא.

§. 480. Sic enim didicimus. Eo in loco, ubi dies est, & nox est: cum non sit dies sine nocte:

480. דתנינן באתר דאית יום אית לילה דלית יום בלא לילה.

§. 481. Sed quia illo tempore tempus erit dignitatis Barbæ, illa *(dies)* sola invenietur.

481. ומשום דההוא זמנא זמן יהא דיקרא דדיקנא והוא בלחודוי ישתכח.

§. 482. Non *(vocatur)* dies nec nox: non enim dies dicitur nisi ex parte nostri, nec nox dicitur nisi ex parte nostri.

482. לא אתקרי לא יום ולא לילה דלית יום אקרי אלא מסטרא דילן ולית לילה אקרי אלא מסטרא דילן.

§. 483. Et quia ista forma includit omnia, hinc non cognoscitur, nec videtur de ea *(nequicquam.)*

483. ומשום דהאי תקונא כליל כלא לא אתידע ולא אתחזי מניה.

§. 484. Et de ea manat oleum magnificentiæ in tredecim latera, quæ scaturiunt versus omnia illa inferiora ut luceant.

484. וּמִנֵּיהּ נָגִיד מִשְׁחָא דִּרְבוּתָא לִתְלֵיסַר עִיבַר מַבּוּעִין לְכָל אִינוּן דִּלְתַתָּא דְּנַהֲרִין׃ Cremonens. col. 255.

§. 485. Illo oleo consummantur tredecim partes Barbæ sanctæ excelsæ.

485. בְּהַהוּא מִשְׁחָא אִתְתַּקְּנוּ תְּלֵיסַר תִּקּוּנִין דְּדִיקְנָא קַדִּישָׁא עִלָּאָה׃

§. 486. Et illæ formæ, quæ in illa Barba, disponuntur & descendunt in multa latera; nec videntur quomodo extendantur, & quomodo egrediantur.

486. וְאִלֵּין תִּקּוּנִין דִּבְהַאי דִּיקְנָא מִתַּתְקְנָן וְנַחְתָּן לְכַמָּה עִיבַר וְלָא אִתְחֲזוּן הֵיךְ מִתְפַּשְּׁטִין וְהֵיךְ נַפְקִין׃

§. 487. Omnibus absconditæ & omnibus occultatæ sunt; & nemo novit locum ad hunc antiquum.

487. מִכֹּלָּא אַסְתִּימוּ וּמִכֹּלָּא אִתְטַמְּרוּ לֵית דְּיָדַע אֲתַר לְהַאי עַתִּיקָא׃

§. 488. In expansione illarum omnes illæ includuntur, sicut dictum est.

488. בְּפַשִׁיטוּתָא דִּלְהוֹן כֻּלְּהוֹן כְּלִילָן כְּמָה דְּאִתְּמַר׃

§. 489. Cognoscitur & non cognoscitur; occultatur & non occultatur.

489. אִתְיְדַע וְלָא אִתְיְדַע טָמִיר וְלָא טָמִיר׃

§. 490. De eo legitur [*Jes.* 42. *v.* 8.] Ego Dominus, hoc nomen meum, & gloriam meam alii non dabo.

490. עֲלֵיהּ אִתְקְרֵי אֲנִי יְיָ הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן׃

§. 491. Et scriptum est [*Psal.* 100. *v.* 2.] הוא Ipse fecit nos, & non ipsi nos.

491. וּכְתִיב הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ׃

§. 492. Et scriptum est [*Dan.* 7. *v.* 9.] Senex dierum sedit: id est, in loco suo residet; & nemo cognovit illum. Sedet, sed non adest.

492. וּכְתִיב וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב בְּאַתְרֵיהּ יָתִיב וְלֵית דְּיָדַע לֵיהּ יָתִיב וְלָא שְׁכִיחַ׃

§. 493. Et scriptum est [*Psal.* 139. *v.* 14.] Confitebor tibi propterea, quod terribilibus mirificatus sum &c.

493. וּכְתִיב אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵאתִי וְגוֹ׳׃

SECTIO XXIV.

Conclusio de Macroprosopo.

§. 494. Dixit R. Schimeon ad socios: Cum expanderetur Velum illud, [*per quod intelligitur ipsa repræsentatio Barbæ Macroprosopi,*] quod vos videtis super nos: ego vidi, quod omnes formæ descenderent

494. אָמַר רִבִּי שִׁמְעוֹן לְחַבְרַיָּיא כַּד אִתְפְּרִיס פְּרִיסָא דָא דְּאַתּוּן חָמָאן עֲלָנָא אֲנָא חָמֵינָא דְּנַחְתּוּ כָּל תִּקּוּנִין בְּגַוֵּיהּ וְנַהִירוּ בְּאַתַר דָא׃

deſcenderent in illud; & fulgeant in loco illo. [*Jam quaſi dicturus ſit* אָמֵן, finitô ſcilicet diſcurſu de Macroproſopo hanc particulam per ſubſequens ægnima deſcribit.

§. 495. Et aulæum quoddam, ſplendor Dei ſanctiſſimi benedicti [*al. apertura Sanctitatis: per hoc autem intelligitur Tetragrammaton, quod una tum nomine* ארני *Efficit numerum vocis* אמן *id eſt*, 91.] expanditur per quatuor columnas in quatuor latera [*quæ ſunt quatuor literæ, quibus aream dicit cingi.*]

495. וְחַד פְּרוֹכְתָּא בּוֹצִינָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (סָא בוּסִיטָא דְקוּדְשָׁא) פְּרִיסָה בְּאַרְבַּע סַמְכִן לְאַרְבַּע עִיבַר.

§. 496. Columna una locata eſt ex imis ad ſumma, [*hoc eſt, Regnum Emanativum, baſis & imum totius Emanationis, quod ab imo columna media aſcendere dicitur, uſque ad ſummitatem Coronæ.*]

496. סַמְכָא חַד הוּא יָתִיב מִתַּתָּא לְעֵילָא. Mantuan. fol. 135.

§. 497. Et uncus quidam focarius in ea [*ſicut enim ignis in altari nudis manibus tangi non poterat: ſic Nomen illud Tetragrammaton ore contingi & pronunciari non poteſt, ſed tangitur & producitur per* אדני *quod eſt*, שֵׁם *nomē ej9*; שֵׁם *enim &* מגרופיא *ambo efficiunt* 340.] & in unco focario quatuor unciuli clavibus ſimiles acuti ex omni parte [*talis enim erat forma clavium, ut velut uncino peſſulus reduceretur. Intelliguntur autem 4. literæ nominis* אדני, *quæ inſeruntur & innectuntur 4. literis Tetragrammati hoc modô* יאהדונה] qui apprehendunt velum, & illud deducunt è ſuperioribus deorſum.

497. וְחַד מַגְרוּפְיָא בִּידֵיהּ וּבְמַגְרוּפְיָא אַרְבַּע מַפְתְּחָן שְׁנִינָן (סָא שַׁנְיָין) מִכָּל סִטְרוֹי וּמִתְאַחֲרֵי פַּרְסָא וְנַחְתִּין לֵיהּ מֵעֵילָא לְתַתָּא.

§. 498. Et ſic in columna ſecunda, & tertia & quarta (*id eſt, quatuor literæ quatuor literis applicantur, ut dictum eſt.*)

498. וְכֵן לְסַמְכָא תִּנְיָנָא וּתְלִיתָאָה וּרְבִיעָאָה.

§. 499. Et inter columnam unam & inter alteram continentur 18. baſes columnarum [*hic intelligitur Nomen expoſitum per ſeptuaginta duo ſive nomina ſive numeros: utrumque enim pertinet ad Macroproſopum, nam octodecim quater ſumta efficiunt 72.*] & fulgent in fulgore [*al. in apertura*] ſculpturarum, quæ in illo velo: & ſic per omnia quatuor latera. [*Per ſculpturas intelligitur expoſitio Nominis Tetragrammati.*]

499. וּבֵין סַמְכָא לְסַמְכָא אַחִידָן תַּמְנֵיסַר רַגְלֵי דִסְמִיכָן וּמִתְנַהֲרִין בְּבוֹצִינָא דְגְלִיפִין (סָא בְּבוּסִיטָא דַגְלִיפִין) בְּהַהוּא פַּרְסָא וְכֵן לְאַרְבַּע עִיבַר.

dormientium? quod etiam in mundo venturo labia vestra prolatura sint verba legis ante eum.

לעלמא דאתי מרחשן שפוותייכו אוריתא קמיה׃

SECTIO XXV.

Ingressus de Macroprosopo.

§.508. Nunc disponite vos & applicate Scientiam ad describendum, quomodo conformentur partes Microprosopi, & quomodo vestiatur Conformationibus suis, à formis Senis dierum, Sancti Sanctorum, absconditi absconditorum, occultati omnibus.

508. השתא אתתקנו ואתכוונו דעתא למתקן תקונוי דזעיר אפין היך יתתקן והיך יתלבש בתקונוי מתקוני עתיק יומין קדישא דקדישין טמירא דטמירין טמירא מכלא׃

509. Jam enim obligati estis, [al. Sapientia vobis opus est,] ut judicetis judicium verum, pulchrum & decorum; utque disponatis omnes conformationes quàm accuratissimè.

509. דהשתא חובתא (ס״א חכמתא) עלייכו למגזר דינא קשטאה יאה ושפירא ולאתקנא כל תקונין על בורייה׃

§.510. Conformationes autem Microprosopi disponuntur à formis Macroprosopi; & constitutiva ejus expanduntur hinc & inde sub figura humana, ut dominetur [al. ut educatur] in eo Spiritus occulti ex omni parte:

510. תקוני דזעיר אפין מתקוני דאריך אפין אתתקנו ואתפשטו תקונוי מכאן ומכאן כחיזו בר נש למשלטא (ס״א דמשלפא) ביה רוחא דטמירא מכל סטרין׃

§.511. Ut locari possit super Throno, quia scriptum est [*Ez.1.v.26.*] Et super similitudine solii, similitudo sicut aspectus hominis super eum desuper.

511. בגין למיתב על כורסייא דכתיב ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה׃

§. 512. Sicut aspectus hominis; quoniam includit omnes formas. Sicut aspectus hominis: quoniam includit omnia nomina; sicut aspectus hominis, quoniam includit omnia arcana, quæ dicta sunt & proposita, antequam crearetur mundus, quamvis non substituerint.

512. כמראה אדם דכליל כל דיוקנין׃ כמראה אדם דכליל כל שמהן׃ כמראה אדם דביה סתימין כל עלמין עלאין ותתאין׃ כמראה אדם דכליל כל רזין דאתאמרו ואתתקנו עד דלא אברי עלמא ואע״ג דלא אתקיימו׃

SECTIO

§. 521. Bela filius Beor. Traditio. Hic denotat decretum judiciale rigorosissimum, cujus causa congregantur millies mille autores ejulatûs & planctûs.

521. בלע בן בעור תאנא הוא גזרת דינא תקיפא דתקיפין דבגיניה מתקטרין אלף אלפין מארי דיבבא ויללה.

§. 522. Et Nomen urbis ejus Dinhaba. Quid est דנהבה? Quasi diceretur: Judicium da, sicut scriptum est [*Prov. 30. v.16.*] Fato duæ sunt filiæ, da, da.

522. ושם עירו דנהבה מאי דנהבה כלומר דין הבה · כדא לעלוקה שתי בנות הב הב.

§. 523. Cùm autem ascendit (*in animum ejus*) [*vid. inf. §. 133.*] ut componeretur eo, (*modo*) non substitit, & non potuit consistere: quare? propterea quod Homo nondum constitutus erat.

523. כיון דסליק לאתישבא ביה לא קאים ולא הוה יכיל למיקם מט משום דאדם לא אתתקן.

§. 524. Quæ ratio? quia constitutio Hominis in formâ continet omnia, & omnia in illa disponi possunt.

524. מט דתקונא דאדם בדיוקניה כליל כולא ויכיל כלא לאתישבא ביה.

§. 525. Et quia constitutio ista Adami non inveniebatur, non poterant subsistere nec componi; & aboliti sunt.

525. ובגין דתקונא דא דאדם לא אשתכח לא יכילו למיקם ולאתישבא ואתבטלו.

§. 526. Aboliti ne? atqui omnia illa includuntur in Homine. Verum enim verò (*ita*) aboliti sunt, ut sublati sint ex ista forma, donec proveniret repræsentatio Adami.

526. ואתבטלו סד והא כלהו באדם אתכלילן אלא אתבטלו ואסתלקו מההוא תקונא עד דייתי תקונא דאדם.

§. 527. Cum autem venit ista forma configurata [al. recollecta], sunt omnia & redierunt in statum alium.

527. וכד אתא האי דיוקנא אתגלפו (סא אתכלילו) כלהו ואתחזרו לקיומא אחרא.

§. 528. Ex iis quidam mitigati & non mitigati sunt; quidam autem planè non sunt mitigati.

528. מנהון אתאסמו (סא מנהון אתבסמו ולא אתבסמו) ומנהון לא אתבסמו כלל.

§. 529. Et si dicis: Atqui scriptum est l.c. Et mortuus est: Id verò notat quod aboliti sint omninò. Respondeo: Sic non esse: sed quicunque descendit de gradu suo priori, in quo antea erat, de eo dicitur in Scriptura; quod sit mortuus.

529. ואי תימא והא כתיב וימת · וימת · דאתבטלו לגמרי · לאו הכי · אלא כל מאן דנחית מדרגא קדמאה דהוה ביה קאמרי ביה מיתה.

§. 530. Sicut scriptum est [*Exod. 2. v.23.*]

530. כדא וימת מלך מצרים דנחת

v.23.] Et mortuus eſt Rex Ægypti (*ubi ſenſus eſt*) quod deſcenderit ex illo gradu priori in quo ſtetit.

מרגא קדמאה דהוה קם ביה.

§. 531. Poſtquam autem conſtitutus eſt Adam, vocati ſunt nominibus aliis, & mitigati ſunt in ſtatum permanentem, per illum: & conſiſtunt in loco ſuo, & omnes vocantur nominibus aliis & non prioribus.

531. וכיון דאתתקן אדם אתקרון בשמהן אחרן ואתבסמו בקיומא ביה וקיימין בדוכתייהו וכלהו אתקרון בשמהון אחרנין מן קדמאין.

§. 532. Exceptô illo, de quo ſcriptum eſt [*Gen.36.v.39.*] Et nomen Uxoris ejus Mehetabeel filia Mitrad, filia Meſahab.

532. בר ההוא דכתיב ביה ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב.

§. 533. Quam ob cauſam? quia iſti non aboliti fuerunt ſicut cæteri. Quamobrem? quia fuerunt mas & fœmina: ſicut eſt palma, quæ non alta fit niſi ſit mas & fœmina.

533. מ״ט משום דהני לא אתבטלו כשאר אחרנין. מ״ט משום דהוה דכר ונוקבא כהאי תמרא דלא סלקא אלא דכר ונוקבא.

§. 534. Et propterea nunc inveniuntur mas & fœmina, & non legitur de iis, quod mortui ſint, ſicut cæteri ſed ſtabiles permanſerunt.

534. ובגין השתא דאשתכחו דכר ונוקבא לא כתיב בהו מיתה כאחרנין דאתקיימו.

§. 535. Sed non compoſiti ſunt donec conformaretur forma hominis [*ſuperni.*] Poſtquam autem conſtituta eſt forma Adami (*ſuperni*) reſtituti ſunt in ſtationem aliam & in ordinem venerunt.

535. אבל לא אתיישבו עד דאתתקן דיוקנא דאדם. וכיון דאתתקן דיוקנא דאדם אתחזרו ואתקיימו בקיומא אחרא ואתיישבו.

SECTIO XXVII.

De Cranio Microproſopi; & annexis; aëre ſcilicet ſubtili & igne atque rore.

§. 536. Traditio. Cum Caput album ſibi proponeret ornatum ſuperaddere ornatui ſuo, conſtituit, paravit & produxit ex ſplendore intenſi luminis ſcintillam unam. Flavit in eam & refriguit [al. & conformata eſt.]

536. תאנא כד סליק ברעותא דרישא חוורא למעבד יקרא ליקריה תקין חמין ואפיק מבוצינא דקרדינותא חד ניצוצא נשב ביה אתקר (ס״א אתתקן)

§. 537. Et pergebat propoſitum ejus; & extenſa eſt in trecenta & ſeptuaginta latera.

537. וסליק רעותיה ואתפשט לתלת מאה ושבעין עיבר.

§. 538.

§. 538. Et ſcintilla ſubſtitit, & expectavit donec egrederetur aër purus, qui circumvolvebatur: factaque extenſione ulteriori prodiit cranium quoddam durum in quatuor latera.

538. וניצוצא קאים ושארי נפיק אוירא דכיא ומתגלגלא ואתפשט ונפיק חד גולגלתא תקיפא לארבע סטרין.

§. 539. Et in illo aëre puro abſorpta eſt ſcintilla & comprehenſa & in eo incluſa.

539. ובהאי אוירא דכיא אשתאיב ניצוצא ואתאחד וכליל (סא ואתכליל) ביה.

§. 540. In illóne putas? (*non.*) verum occultata eſt in eo.

540. ביה סד אלא אתטמר ביה.

§. 541. Et propterea iſtud cranium expanſum eſt in latera ſua: Et iſte aër eſt res occultiſſima Senis dierum.

541. ובגין האי גולגלתא אתפשט בסטרוי והאי אוירא הוא טמיר דטמירין דעתיק יומי.

§. 542. In Spiritu, qui reconditus eſt in illo cranio expanduntur, Ignis ex parte una, & aër ex parte altera. Et aër ſubtilis verſatur ſuper iſto ex hoc latere, & Ignis ſubtilis verſatur ex illo latere.

542. ברוחא דגניז בהאי גולגלתא אתפשטו אשא מסטר חד ואוירא מסטר חד ואוירא דכיא קאים עליה מהאי סטר ואשא דכיא קאים מהאי סטר.

§. 543. Quid eſt Ignis hôc loco? At verò non eſt Ignis; ſed ſplendor ille, qui includitur in aëre ſubtili, fulget in ducentos & ſeptuaginta mundos.

543. מאי אשא הכא אלא לאו הוא אשא אבל בוציצא דא דאתכליל באוירא דכיא נהיר למאתן ושבעין עלמין.

§. 544. Et rigor ſive judicium ex parte ejus invenitur. Et propterea illud cranium vocatur Cranium rigidum.

544. ודינא מסיטרוי אשתכח · ובגין דא האי גולגלתא אתקרא גולגלתא תקיפא.

§. 545. In iſto Cranio reſident novies mille myriades mundorum, qui influxum accipiunt ab eo, & quieſcunt ſuper eo.

545. בגולגלתא דא יתבין תשעה אלפי רבוא עלמין דנטלין עלוי וסמכין עלוי.

§. 546. In illud cranium deſtillat Ros de Capite albo, quod ſemper plenum eſt eo: Et ex illo rore vivificabuntur mortui.

546. בהאי גולגלתא נטיף טלא מרישא חוורא דאתמלי מניה תדיר ומהאי טלא זמינין מיתיא לאחייאה.

§. 547. Et iſte Ros in ſe habet duos colores. Ex parte Capitis albi, albedo (*eſt*) in eo, quæ comprehendit omne omninò album.

547. והוא טלא דאתכליל בתרי גווני מסטרא דרישא חוורא חיוור בגויה (סא בגיניה) דכליל כלהו חוורי וכלהו חוורי.

§. 548. Sed quando residet in isto Capite Microprosopi, apparet in eo rubedo, sicut est Crystallus, quæ est alba & apparet color ruber in colore albo.

548. אֲבָל כַּד אִתְיַשְׁבָן בְּהַאי רֵישָׁא דִזְעֵיר אַפִּין אִתְחַזֵי בֵּיהּ סוּמְקָא כְּהַאי בְּרוּלְחָא דְאִיהוּ חִיוַּור וְאִתְחַזְיָיא גַּוְונָא סוּמְקָא בְּגַוְונָא חִיוְורָא׃

§. 549. Et propterea scriptum est [*Dan.*12.*v.*2.] Multi qui dormiunt in terra pulveris expergiscentur, hi ad vitam æternam, & illi ad opprobrium & contemtum æternum.

549. וּבְגִין כָּךְ כְּתִיב וְרַבִּים מִיְּשֵׁנֵי אַדְמַת עָפָר יָקִיצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה לַחֲרָפוֹת וְלַדְרָאוֹן עוֹלָם׃

§. 550. Ad vitam æternam; quia digni sunt illâ albedine, quæ venit ex parte Senis dierum Macroprosopi.

550. לְחַיֵּי עוֹלָם בְּגִין דְאִתְחַזְיָאוּ לְהַהוּא חִיוְורָא דְאָתֵי מִסְטַר דְעַתִּיק יוֹמִין אֲרִיכָא דְאַנְפִּין׃

§. 551. Ad opprobrium & contemtum æternum: quia digni sunt illâ rubedine Microprosopi.

551. לַחֲרָפוֹת וְלַדְרָאוֹן עוֹלָם בְּגִין דְאִתְחַזְיָאוּ לְהַהוּא סוּמְקָא דִזְעֵיר אַפִּין׃

§. 552. Et omnia continentur in illo rore: quod innuitur verbis illis [*Jes.* 26. *v.*19.] Quia Ros luminum, ros tuus: ubi dualitas.

552. וְכֹלָּא כָּלִיל בְּהַהוּא טַלָּא הה״ד כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ׃ אוֹרוֹת תְּרֵי׃

§. 553. Et ille ros, qui destillat, quotidie destillat, super agrum pomorum colore albo & rubro.

553. וְהַהוּא טַלָּא דְנָטִיף נָטִיף כָּל יוֹמֵי לַחַקְלָא דְתַפּוּחִים כְּגַוְונֵי חִיוְורָא וְסוּמְקָא׃

§. 554. Hoc cranium lucet duobus coloribus versus hoc latus & illud;

554. הַאי גוּלְגַּלְתָּא אַנְהִיר בִּתְרֵי גַוְונֵי לְהַאי סְטַר וּלְהַאי סְטַר׃

§. 555. Et ex aëre illo subtili expanduntur de cranio in faciem ejus, centum & quinquaginta myriades mundorum: & propterea dicitur זעיר אפין, Microprosopus.

555. וּמֵהַאי אֲוִירָא דַכְיָא אִתְפַּשְׁטָא מִגּוּלְגַּלְתָּא לְאַנְפּוֹי קֵ״ן רִבּוֹא עָלְמִין׃ וּבְגִין כָּךְ אִתְקְ׳ זְעֵיר אַפִּין׃

§. 556. Sed illo tempore cum opus est, expanditur facies ejus, & longa fit, propterea quod intuetur faciem Senioris Seniorum, unde vita mundo.

556. וּבְשַׁעְתָּא דְאִצְטְרִיךְ אִתְפַּשְּׁטוּ אַנְפּוֹי וַאֲרִיכִין בְּהַהוּא זִמְנָא בְּגִין דְיַשְׁגַּח בְּאַנְפּוֹי דְעַתִּיקָא דְעַתִּיקִין וְחַיִּים לְעָלְמָא׃

§. 557. Et ex hoc cranio exitus est ab uno latere ad omnia illa, quæ infra sunt: & reflectunt lumen suum versus Senem dierum, cum ascendunt in numerum sub virga.

557. וּמֵהַאי גוּלְגַּלְתָּא נָפִיק חַד עִיבַר לְכָל אִינוּן דִלְתַתָּא וְיָהֲבִין אַגַר אוֹרָאוּתָא לְעַתִּיק יוֹמִין כַּד עָאלִין בְּחוּשְׁבְּנָא תְּחוֹת שַׁרְבִיטָא׃

§. 558.

§. 558. Istius ergò finditur Cranium infra, cùm veniunt in numerum; & ab hac fissura reflexio luminis oritur versus Senem dierum.

258. ולקביל דא בקע לגולגלתא לתתא כד עאלין בחושבנא · והאי בקע אורותא אשתכח מניה לעתיק יומין.

SECTIO XXVIII.

De Cerebro & menynge Microprosopi.

§. 559. In cavitatibus Cranii tria cava inveniuntur: in quibus locatur cerebrum.

559. בחלליה דגולגלתא ג׳ חללין אשתכחו דשריין מוחא בהו׃ Mantuan. fol. 136.

§. 560. Et membrana tenuis insternitur illi, sed non membrana crassa, clausa *(ut)* Senis dierum.

560. וקרומא דקיק חפייא עלייהו אבל לא קרומא קשישא סתימא דעתיק יומין.

§. 561. Et propterea hoc cerebrum expanditur, & lucet [al. procedit [in triginta duas semitas. Hoc ipsum est illud, quod scriptum est [*Gen.* 2. *v.* 7.] Et fluvius exit ex Eden.

561. ובגין דא האי מוחא אתפשיט ונהיר (ס״א ונפיק) לתלתין ותרין שבילין הה״ד ונהר יוצא מעדן. Cremonensi fol. 65. col. 257.

§. 562. Et didicimus. In tribus cavitatibus Cranii cerebrum continetur.

562. ותאנא בתלת חללין דגולגלתא מוחא שריא.

§. 563. Ex cavitate prima cerebri prorumpit [al. extenditur] scaturigo quædam in quatuor latera, & egreditur ex illo Cerebro, in cujus cavitate continentur triginta duæ semitæ, quæ sunt Spiritus Sapientiæ.

563. מחללא חד מתבקע (ס״א ומתפשט) חד מבועא לד׳ סטרין ונפיק מההוא מוחא דשריא בהאי חללא תלתין ותרין שבילין רוחין דחכמתא׃

§. 564. Ex cavitate secunda prorumpit & expanditur scaturigo quædam alia, & aperiuntur 50. portæ.

564. מחללא תניינא מתבקע ומתפשט חד מבועא אחרא ומתפתחין נ׳ תרעין.

§. 565. In illis 50. portis continentur 50. dies Legis; 50. Anni Jubilæi; & 50000. generationes, quibus Deus Sanctissimus, benedictus sit ille! Spiritum suum restiturus & in illis commoraturus est.

565. מאלין נ׳ תרעין אתאחדן נ׳ יומין דאורייתא נ׳ שנין דיובלא נ׳ אלף דרין דחמין קב״ה לאתבא רוחיה ליה ולשריי ביה׃

§. 566. Ex cavitate tertia egrediuntur millies mille conclavia & Exedræ, in quibus continetur & habitat Cognitio.

566. מחללא תליתאה נפקין אלף אלפין אדרין ואכסדראין דדעתא שריא עלייהו ודרי בהו׃

§. 567. Et hujus cavitatis cavum interja-

567. והאי חללא שרי (ס״א מרוריה) כד

cet inter iſtam & illam Cavitatem: & omnia illa conclavia replentur à duobus lateribus.

חלליה בין האי חללא ובין האי חללת ואתמליין מתרין סטרין כל אינון אדרין.

§. 568. Hoc ipſum eſt illud, quod dicitur [*Prov.*2.*v*.4.] Et in Cognitione conclavia replebuntur.

568. הה״ד ובדעת חדרים ימלאו.

§. 569. Et illa tria expanduntur verſus totum corp9 in hoc latus & in illud latus, & cum illis cohæret totum corpus, & corpus continetur iis ab omni latere; & in totum corpus expanduntur & diffunduntur.

569. ואלין ג׳ מתפשטין לכל גופא להאי סטרא ולהאי סטרא ובאינון אחיר כל גופא ואחיד בהו גופא מכל סטרוי ובכל גופא אתפשטן ושתכחן.

SECTIO XXIX.

De Capillis Microproſopi.

§. 570. Didicimus. Ex cranio Capitis pendent millies mille myriades, & myrias myriadum cincinni capilli nigri, & implicantur ſibi invicem: invicemque miſcentur.

570. תאנא בגולגלתא דרישא תליין אלף אלפי רבוא ורבוא רבבן קוצי דשערי אוכמן ומסתבכין דא בדא ומתערבין דא בדא.

§. 571. Pilorum autem in ſingulis cincinnis non eſt numerus, quia eidem adhærent puri & impuri, & hic applicantur [al. addunt: accentus Legis] tam in puro quam in impuro.

571. ולית חושבנא לנימין דכל קוצא וקוצא דאחידן בית דכיין ומסאבן ומכאן אתאחדן (ס״א טעמי אורייתא) בדכיא במסאבא.

§. 572. In omnibus illis lateribus, quæ ſunt pura, & in omnibus illis lateribus, quæ ſunt impura, reſident cincinni intricati & denſi: quidam illorum molles ſunt, quidam duri.

572. בכל אינון סטרין דאינון דכיין בכל אינון סטרין דאינון מסאבן יתבין קוצי מסתבכין ותקיפין מנהון שעיען ומנהון תקיפין.

§. 573. Et in ſingulis cincinnis pili efficiunt criſpaturas ſuper criſpaturas, quæ flammas emittunt, & pendent, ut Heros fortis, victorioſus in pugna, in ordine pulchro, in ordine valido.

573. ובכל קוצא וקוצא יתבין נימין תלין על תלין מתלהטן ותליין כגיבור תקיף מארי נצח קרבין בתקונא יאה בתקונא תקיפא.

§. 574. Electi ſunt Cedri magnæ & craſſæ. Id ipſum eſt, quod ſcriptum eſt [*Cant*.5. *v*.15.] Electus ut Cedri.

574. בחיר כארזי רברבן ותקיפין הה״ד בחור כארזים.

§. 575.

§. 575. Dividuntur Cincinni in crispatura sua ex hoc latere in illud latus super cranium.

575. מתקנין קוצים בתלוי מהאי סטרא להאי סטרא על גולגלתא.

§. 576. Et didicimus. Resident crispati, propterea quod prodeant à scaturiginibus multis trium canalium Cerebri.

576. ותאנא יתבין תלי תלין משום דמשיכן ממבועין סגיאין דתלת רהטי מוחא.

§. 577. Ex scaturigine (*enim*) cavitatis unius cranii prodeunt capilli tractu (*longo*) & fiunt crispaturæ crispaturarum de multis scaturiginibus prodeuntibus ex illa cavitate.

577. ממבוע' דחללא חד דגולגלתא אתמשכן שערי במשיכותא ומתעברין תלין דתלין מכמה. מבועין דאתמשכן מהאי חללא.

§. 578. Ex secunda cavitate egrediuntur 50. scaturigines, & prodeunt pili ex illis scaturiginibus (*suo*) tractu, & fiunt crispaturæ super crispaturis, & miscentur cincinnis aliis.

578. מחללא תניינא נפקי חמשין מבועין ואתמשכן שערי מאינון מבועין במשיכותא ׃ ואתעבדין תלין דתלין ומתערבין בקוצין אחרנין.

§. 579. Ex cavitate tertia egrediuntur millies mille conclavia & Exedræ, & prodeunt pili tractu (*certo*) ex omnibus illis; & fiunt crispaturæ super crispaturis, & miscentur cincinnis aliis.

579. מחללא תליתאה נפקי אלף אלפין אדרין ואכסדראין ואתמשכין שערי במשיכותא מכלהו ומתעברין תלין על תלין ומתערבין בקוצין אחרנין.

§. 580. Et propterea illi cincinni tam crispi sunt, & omnes sunt progenies prodeuntes ex tribus cavitatibus cerebri Cranii.

580. ובגין כך אינון קוצין תלין על תלין וכלהו משיכן דאתמשכן מג׳ חללין דמוחא דגולגלתא.

§. 581. Et omnes illi cincinni pendent & insternuntur in latus aurium.

581. וכל אינון קוצי תליין וחפיין לסטרא דאודנין.

§. 582. Et propterea scriptum est [*Dan. 9. v. 18.*] Inclina Deus mi, aurem tuam & audi.

582. ובגין כך כתיב הטה אלהי אזנך ושמע.

§. 583. Et in illis crispaturis pendent dextrum & sinistrum, lucidum & tenebrosum, misericordia & judicium, & omne dextrum & sinistrum dependet inde, & non à Sene.

583. ובהאי תלין תליין ימינא ושמאלא נהורא וחשוכ' רחמי ודינא וכל ימינא ושמאלא תלי בהאי ולא בעתיקא.

§. 584. In discriminatione capillorum apparet semita quædam tenuis, quę nexum quendam habet cum semita illa Senis die-

584. בפלגותא דשערי אתחזי חד אורחא דקיק דמתאחדן מההוא ארחא

rum,

rum, & ab illa semita dividuntur 613. semitæ, quæ distribuuntur in semitas præceptorum Legis,

דעתיק יומין ומההוא ארחין אתפרשן שית מאה ותליסר ארחין דאתפלגין בארחין דפקודי דאוריתא.

§. 585. Sicut scriptum est [*Psal.* 25. *v.*6.] Omnes semitæ Domini misericordia & veritas custodientibus fœdus ejus & testimonium ejus.

585. דכתיב כל אורחות יי חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו ;

§. 586. Didicimus. In singulis cincinnis millies mille Domini vociferationis & ejulatus hærent, qui dependent è singulis cincinnis.

586. תנא בכל קוצא וקוצא מתאחדין אלף אלפין מארין דיבבא דילדא דתליין בכל קוצא וקוצא.

§. 587. Ex illis quidam duri, quidam lenes sunt. Domini bilancis [al. Domini miserationis, quæ est ut bilanx inter illos:] & propterea dextrum hic datur & sinistrum.

587. מאינון תקיפין ומאינון שעיעין מאריהון דמתקלא (סא מאריהון דרחימותא ואיהו מתקלא ביניהו) בגין כך אית ימינא ואית שמאלא.

SECTIO XXX.

De Fronte Microprosopi.

§. 588. Frons Cranii (*est*) inspectio inspectionis, & non detegitur nisi illo tempore, quô necessum est peccatores visitare ad inspiciendum opera eorum,

588. מצחא דגולגלתא אשגחותא דאשגחותא ולא מתגלייא בר ההוא זמנא דצריכין חייבין לאתפקדא ולעיינא בעובדיהון.

§. 589. Et didicimus. Cum detegitur ista frons, excitantur omnes Domini judicii, & totus mundus judicio traditur.

589. ותנא כד אתגליא האי מצחא אתערו כל מאריהון דדינא וכל עלמא בדינא אתמסר.

§. 590. Excepto illô tempore, cum preces] israelitarum ascendunt ante Senem dierum, & rogant misericordiam pro filiis ejus; (*tunc*) detegitur frons beneplaciti beneplacitorum, & relucet in hanc (*frontem*) Microprosopi, & sedatur judicium.

590. בר ההוא שעתא כד סליקו צלותהון דישראל לקמי עתיק יומין ובעי לרחמא על בנוי גלי מצחא דרעוא דרעוין ונהיר בהאי דזעיר אפין ואשתכיך דינא.

§. 591. In hanc frontem prodit portio quædam capilli, quæ extenditur in eam ex cerebro, quod producit 50 portas,

591. בהאי מצחא נפיק חד שערא דמתפשט ביה ממוחא דאפיק חמשין תרעין.

§. 592. Et cùm expanditur, excan-

592. וכד אתפשט אתעבר מצחא

defcit

defcit frons inspectrix peccatorum mundi, talium scilicet, qui non pudefiunt in operibus suis.

דאשגחותא דחייבי עלמא דאינון דלא מתכספי בעובדיהון.

§. 593. Sicut scriptum est [*Jerem.* 3. v. 3.] Et frons mulieris meretricis est tibi, ut non pudefias amplius.

593. הה״ד ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם.

§. 594. Et didicimus. Iste capillus non subsistit in loco isto frontis; ut detegatur contra illos, qui obfirmantur in peccatis suis.

594. ותנא שערא לא קאים בהאי אתר דמצחא בגין דאתגלייא לאינון דחציפין בחוביהון.

§. 595. Et cum expergiscitur Sanctus Benedictus sit ille, ut oblectetur cum justis, facies Senis dictum lucet in faciem Microëmeri, & frons ejus detegitur, & affulget isti fronti: & tunc vocatur tempus beneplaciti.

595. ושעתא דמתער קב״ה לאשתעשעא עם צדיקייא נהירין אנפוהי דעתיק יומין באנפוהי דזעיר יומין ומתגלייא מצחוה ונהיר להאי מצחא וכדין אתקרי עת רצון.

Cremonens. col. 258.

§. 596. Quotiescunque autem judicium imminet, & ista frons Microprosopi detegitur; tunc detegitur frons Senioris Seniorum, & judicium reducitur & non exercetur.

596. וכל שעתא ושעתא דדינא תלי והאי מצחא דזעיר אפין אתגלייא אתגלייא מצחא דעתיקא דעתיקין ואשתכיך דינא ולא אתעביד.

§. 597. Didicimus. Ista frons expanditur in ducenties mille rubores ruborum, qui continentur in ea, & includuntur in ea.

597. תאנא האי מצחא אתפשט במאתן אלף סומקי דסומקי דאתאחדן ביה וכלילן ביה.

§. 598. Et cum detegitur frons Microprosopi, licentia datur omnibus iis ad vastandum. Sed cum detegitur frons beneplaciti beneplacitorum, ut splendere queat super istam frontem, & super omnes illos; tum illi sedantur.

598. וכד אתגלייא מצחא דזעיר אפין אית רשותא לכלהו לחרבא וכד אתגלייא מצחא דרעוא דרעון דנהיר להאי מצחא ולכלהו כדין משתככין.

§. 599. Et didicimus traditione exotica. Viginti quatuor judicia superiora inveniuntur & omnia vocantur Nezachim seu superationes, & quodlibet vocatur נצח superatio, & literis vicinis permutatis fit מצח frons.

599. ותניא עשרין וארבע דינא עלאה משתכחין וכלהו אקרון נצחים (סא מצחא) וכל חד אקרי נצח ובאתוון רצופין דא הוא מצח.

§. 600. Est igitur frons, & est Superatio, quæ sunt Superationes. [*al. & tamen superatio ex illis superationibus.*] Et istud est quod traditum est: Superatio Superationum. Et sunt in fronte: sed quædam earum extenduntur in corpus in loca nota.

600. ואית מצח (סא נצח) ואית נצח דאינון נצחים והיינו דתנן נצח נצחים ואינון במצחא ומתפשטן מנהון בגופא באתרין ידיען׃

§. 601. Traditio exotica. Quid est illud quod scriptum est [1. *Sam.* 15. *v.* 29.] Etiam Nezach Jisraëlis non mentitur, nec pœnitet eum, quia non homo est, ut pœniteat.

601. תניא מאי דכתיב וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם׃

§. 602. Istud arcanum sua constitutione jam declaravimus. Omnis illa superatio, quæ expanditur in corpus; illô tempore cum mundus judicandus est & convertitur; pœnitentiam admittit, nec exercetur judicium, si convertantur.

602. האי רזא אוקימנא כל ההוא נצח דאתפשט בגופא זמנין דתלי על עלמא למידן ותב ומתחרט ולא עביד דינא אי תייבון׃

§. 603. Quamobrem? propterea quod res extat in loco qui dicitur Adam, & potest pœnitere.

603. מט משום דקאי בדוכתא דאקרי אדם ויכיל לאתחרטא׃

§. 604. Sed si in loco, qui vocatur caput, in illa nempe fronte, videtur & detegitur illa Superatio, non est tempus nec locus pœnitendi.

604. אבל אי באתר דאתקרי ראש בהאי מצחא אתחזי ומתגלייא האי נצח לאו הוא עידן ואתר לאתחרטא׃

§. 605. Quare? propterea quod non est de loco qui vocatur Adam: non enim detegitur facies & nasus, sed frons sola.

605. מט משום דלא הוה מאתר דאקרי אדם דהא לא אתגלי פרצופא וחוטמא אלא מצחא בלחודוי׃

§. 606. Et in loco ubi non invenitur facies, non dicitur Adam, & propterea (*dicitur:*) Non homo est ut pœniteat. Sicut Superatio quæ in reliquis partibus corporis.

606. ובאתר דלא אשתכח פרצופא לא אקרי אדם ובגיני כך לא אדם הוא להנחם כנצח דבשאר תקיני גופא׃

SECTIO XXXI.

De oculis Microprosopi. (vid. infr. §. 223.)

§. 607. Oculi capitis diversi sunt ab aliis oculis. Nigredo superciliorum, quæ super oculos (*quasi*) fucata est, unde omnes oculi fucantur nigredine.

607. עיני דרישא משתניין משאר עיינין שרקותא דבגבתה דעל עיינין מכחלן דכל עיינין מכחלן באוכמתא׃

§.608.

§. 608. Pendent crispaturæ super crispaturis pilorum, & faciunt formam superciliorum super oculo, in principio frontis.

608. תליין תלין על תלין דשערי ואינון תקונא דעל עיינין ברישא דמצחא.

§. 609. Et continentur ab ambobus septingenties mille Domini inspectionis, qui super scutis oculorum.

609. ומתאחדן מתרוייהו שבעמאה אלפי מארי דאשגחותא דעל תריסי דעיינין.

§. 610. In tegumento oculorum radiant mille & quadringentæ myriades, quæ adhærent palpebris, quæ sunt tegumentum; & inspectio oculi Senis dierum super eis est.

610. בכסותא דעיינין להטין אלף וארבע מאה רבוא דמתאחדן בגבינין דאינהו כסותא ואשגחותא דעינא דעתיק יומין עלייהו.

§. 611. Quoties tegumenta illa elevantur, idem apparet, ac si quis evigilaret è somno & tunc aperiuntur oculi ejus:

611. ובשעתא דסלקין אינון כסותא אתחזי כמאן דאתער משנתיה ואתפקחן עינוי.

§. 612. Et aspiciunt oculum apertum & dealbantur albore quodam Oculi boni.

612. וחמאן לעינא פקיחא ואתסחן בחד חוורא דעינא טבא.

§. 613. Sicut scriptum est [*Cant.* 5. *v.* 12.] loti lacte. Quid est lacte? albedine excelsa prima.

613. הה״ד רוחצות בחלא׳ מאי בחלב בחוורא דלעילא קדמאה.

§. 614. Et illo tempore invenitur intuitio misericordiæ & propterea oratio Jisraëlitarum ascendit, quia aperti sunt oculi ejus, & dealbantur illa albedine.

614. ובההיא שעתא אשתכח אשגחותא דרחמי ובגב צלותא דישראל סלקא בגין דיפקח עינוי ויתסחון בההוא חוורא.

§. 615. Sicut scriptum est: *Psal.* 44. *v.* 24.] Evigila, quare dormis Domine, expergiscere.

615. דכתיב עורה למה תישן יי הקיצה.

§. 616. Quotiescunque vero oculi ejus non aperti sunt, omnes Domini judiciorum subigunt Jisraëlitas, & reliqui populi dominantur super eos.

616. וכל זמנא דעינוי לאו מתפקחן כל מאריהון דדינין כפיין להו לישראל ושאר עמין שלטין עלייהו.

§. 617. Quando autem aperit oculos suos, hi dealbantur oculo bono, & misericordia super Jisraël: & circumvolvitur [al. convertitur] oculus & exercet vindictam in reliquos populos.

617. ובזמנא דיפקח עינוי יתסחן בעינא טבא ורחמי על ישראל ואסתחר (סא ואתזהר) עינא ועביד נוקמין בשאר עמין.

§. 618. Id ipsum est quod scriptum est [*Psal.*35.*v*.23.] Evigila & expergiscere. Evigila: & dealbetur albedine illa; expergiscere: ut exerceatur vindicta in illos, qui subigunt eos.

618. הה״ד עורה והקיצה עורה לאתכחאה בההוא חוורא הקיצה למעבד ניקמין לאינון דכפיין לון.

§. 619. Oculi ejus cum aperti sunt, apparent pulchri sicut columbarum, colore albo, rubro & nigro, & flavo.

619. עינוי כד אתפקחן אתחזון שפירין כהני יונים בחוור וסומק ואוכם וירוק.

§. 620. Et oculus hic [al. albedo] non detegitur nisi cum aspicitur ab oculo bono, & tunc omnes illi colores teguntur [al. lavantur] hac albedine radiorum.

620. ועינא דא (ס״א חיוור) לא אתגלי אלא בזמנא דאסתכל בעינא טבא ומתכסן (ס״א ומסתחאן) כל אינון גוונין בההוא חוור דחיוורין.

§. 621. Ex illis coloribus cum deteguntur, egrediuntur septem oculi providentiæ, qui exeunt ex nigro oculi.

621. (ס״א מאינון) גוונין *דמתגליין נפקין שבעה עיינין דאשגחותא דנפקי מאוכמא דעינא.

§. 622. Hoc est illud, quod dicitur [*Zach*.3.*v*.9.] Super lapide unô septem oculi.

622. הה״ד על אבן אחת שבעה עינים. Mantuan, fol. 137.

§. 623. Quid est lapis unus? nigredo oculi.

623. מאן אבן אחת אוכמת׳ דעינא.

§. 624. Ex rubedine egrediuntur septem emissarii, qui deflectunt in latus sinistrum, & flammant igne, qui versus latus septentrionale est, & combinantur, ut expandantur in mundum ad detegendum semitas peccatorum.

624. מסומקא נפקין שבעה דהיטין דסמכין לסטר שמאלא ומתלהטין באשא דלסטר צפון ומתאחזין לאתפשטא בעלמא לגלאה ארחין דחייביא.

§. 625. Hoc est illud quod scriptum est [*Zach*. 4.*v*.10.] Septem illi sunt oculi Domini peragrantes omnem terram.

625. הה״ד שבעה אלה עיני יי׳ המה משוטטים בכל הארץ.

§. 626. Ex flavo egrediuntur septem splendores puri [al. lumina] qui flectuntur versus latus meridionale & combinantur ut extendantur in mundum ad detegendas semitas [al. opera]:

626. מירוקא נפקין שבעה טהירין (ס״א נהירין) דקטרא דלסטר דרומא ומתאחדן לאתפשטא בעלמא לגלאה ארחין (ס״א עובדין).

§. 627. Sicut scriptum est [*Job*. 34. *v*.21.] Quia oculi ejus super vias viri. Et cum dealbantur albedine, tunc intuentur

627. דכתיב כי עיניו על דרכי איש וגו׳ וכד אתסחאן בחוורא משתכחין

omnes Dominos veritatis *(pios,)* ad benefaciendum mundo propter eos; & omnis intuitio est bona super Jisraël.

לאשגחא לכל מארי קשוט לאוטבא עלמא בגיניהון וכל אשגחותא הוי לטב על ישראל.

§. 628. Colore autem rubro aspicit coarctantes eos : quod innuitur verbis *Exod.* 3. *v.* 7. Videndo vidi; Videndo; ad benefaciendum illis. Vidi; ut vindicando liberem eos ab afflictoribus.

628. ואשגח בסומקא למאן דעאקין להו הה״ד ראה ראיתי ראה לאוטבא לון ראיתי לנוקמא לון מדעקין לון.

§. 629. Et propterea scriptum est [*Psal.* 44. *v.* 24.] Evigila quare dormis Domine? expergiscere, nec desere nos in æternum. Evigila & expergiscere. Duæ *(sunt)* inspectiones; duæ aperturæ; duo bona; misericordia & vindicta.

629. ובגין כך כתיב עורה למה תישן יי׳ הקיצה אל תזנח לנצח עורה והקיצה תרי אשגחותא תרי פקיחין תרי טבן רחמי ונוקמין.

§. 630. Color primus est ruber in rubro inclusus & absconditus ; omnia rubra præ eo non videntur.

630. גוונא קדמאה סומקא בגו סומקא כליל וסתים כל סומקין מקמיה לא אתחזון. Cremonens. col. 259.

§. 631. Circa hoc rubrum ambit filum aliquod nigrum circum circa, & circumdat illud.

631. סוחרניה דההוא סומקא אסחר חד חוטא אוכמא ואקיף ליה.

§. 632. Color secundus niger est, sicut Lapis ille, qui exit ex abysso semel in mille annis, in mare magnum.

632. גוונא תניינא אוכמא כאבנא חד דנפיק מתהומא חד זמן לאלף שנים בימא רבא.

§. 633. Et cum prodit ille Lapis, venit tempestas & procella super mare, & vox & fluctus ejus commoventur, & audiuntur à Pisce magno, qui dicitur Leviathan.

633. וכד נפיק האי אבנא אתי רגשא ותקפא על ימא וקליה דימא וגלגלוהי אזלין ואשתמעו לנונא רבא דאקרי לויתן.

§. 634. Et ille Lapis prodit ex abysso & provolvitur in æstu maris & egreditur foràs, & hæc est talis nigredo, præ qua omnes nigredines absconduntur, [al. jamque receptum est, quod omnes semitæ ab ipsa occultentur.]

634. ונפיק מתהומא האי אבנא ומתגלגלא בתוקפא דימא ונפיק לבר והיא אוכמא דכל אוכמין סתימין קמיה (ס״א והא אוקמוה דכל אורחין סתימין קמה)

§. 635. Et talis est nigredo oculi nigri, qui includit & abscondit omnia reli-

635. וכן היא אוכמתא דעינא אוכמא דכליל וסתים כל שאר אוכמין וסחרניה

qua nigra: & circa illud nigrum invenitur filum aliquod rubrum, quod ambit illud nigrum.

וְהַהוּא אוּכְמָא אַסְחַר חַד חוּטָא סוּמְקָא (סָא לִסְטַר חַד) וְאַקִּיף לְהַהוּא אוּכְמָא:

§. 636. Color tertius flavus flavorum, qui includit & abscondit omnia flava, & in circuitu illius flavi ambiunt duo fila, filum rubrum in latus unum, & filum aliud nigrum ad latus alterum; & circumdant illud flavum.

636. גַּוְונָא תְּלִיתָאָה יְרוּקֵי דִּירוּקֵי דְּכָלִיל דְּסָתִים כָּל יְרוּקִין וּבִסְחוֹרָנֵיהּ דְּהַהוּא יְרוּקָא אַסְחָרָן תְּרֵין חוּטִין חוּטָא סוּמְקָא לִסְטַר חַד וְחַד חוּטָא אוּכְמָא לִסְטַר חַד וְאַקִּיפִין לְהַהוּא יְרוּקָא׃

§. 637. Et cum circumvolvitur albedo & oculus dealbatur, omnes isti colores sedantur, & submerguntur in imum: ruber, flavus, niger, non videntur præter solum album, qui lucet à Sene dierum.

637. וְכַד אִסְתַּחַר חִוָּורָא וְאִסְתַּחֵי עֵינָא כָּל אִינוּן גַּוְונִין מִשְׁתַּכְּכִין וּמִשְׁתַּקְּעִין לְתַתָּאָה סוּמָקָא יְרוּקָא אוּכְמָא לָא אִתְחֲזֵי בַּר הַהוּא חִוָּורָא דְּנָהִיר מֵעַתִּיק יוֹמִין׃

§. 638. Et ab illo fulgent omnes inferiores, nec ullus color videtur, præter solum istum album: Et propterea submoventur omnes Domini ruboris & nigredinis, qui sunt gemini simul.

638. וּנְהִירִין מִנֵּיהּ כָּל אִינוּן דִּלְתַתָּא וְלֵית גַּוְונָא אִתְחֲזִיָּא בַּר הַהוּא חִוָּורָא בִּלְחוֹדוֹי · וּבְגִין כַּךְ אִסְתַּלְּקוּ כָּל מָארֵיהוֹן דְּסוּמָקָא וְאוּכְמָא דְּאִינוּן תְּאוֹמִין כַּחֲדָא׃

§. 639. Hoc ipsum est quod scribitur [*Cant.* 4. *v.* 2.] quæ ascendunt ex ablutione, quæ omnes geminæ.

639. הה״ד שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת׃

§. 640. Quid hoc est; ex ablutione? ex illa lotione oculi sancti excelsi; omnes enim gemellæ, hæc sicut illa.

640. מַאי מִן הָרַחְצָה מֵהַהוּא אַסְחוּתָא דְּעֵינָא קַדִּישָׁא עִלָּאָה · שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת דָּא כְּדָא׃

§. 641. Annon vero dentes invicem dicit esse sicut gregem tonsarum; & tu dicis, quod omnes gemellæ?

641. וּמַה דְּאָמַר שִׁנַּיִן דָּא לְדָא כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת וְאַתְּ אָמְרַת שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת

§. 642. Nimirum sensus est, albedinem illorum esse sicut est albedo ista oculorum, cum dealbantur albedine oculi superni.

642. כְּלוֹמַר חִוָּורָא דִּילְהוֹן כְּהַהוּא חִוָּורָא דְּעֵינִין כַּד אַסְחָן בְּחִוָּורְתָא דְּעֵינָא עִלָּאָה׃

§. 643. Et id sciturі sunt justi & visuri in Spiritu Sapientiæ.

643. וְדָא זְמִינִין לְמִנְדַּע צַדִּיקַיָּא לְמֶחֱזֵי בְּרוּחָא דְּחָכְמְתָא׃

§. 644. Sicut scriptum est [*Ies.* 52. *v.* 8.] quia oculo ad oculum videbunt. Quando? cùm reduxerit Dominus Zijon.

644. כְּדָא כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ · אֵימָתַי בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן׃

§. 645. Et scriptum est [*Num.* 14. *v.*14.] cui oculo ad oculum visus tu Domine ; & tunc apertio oculorum est in bonum.

645. וכתיב אשר עין בעין נראה אתה יי וכדין פקיחותא דעיינין לטב.

§. 646. Est enim apertio oculorum in bonum , est quoque alia in malum.

646. ואית פקיחותא דעיינין לטב· ואית פקיחותא דעיינין לביש.

§. 647. In bonum sicut scriptum est [*Dan.9.v.*18.] Aperi oculos tuos & vide desolationes nostras & civitatem , super qua invocatum est nomen tuum. Hîc in bonum.

647. לטב כמה דכתיב פקח עיניך וראה את שוממותינו וגו' הא הכא לטב.

§. 648. Sed in malum, sicut scriptum est [*Ies.*33.*v.*20.] Oculi tui videbunt Jerusalem habitationem quietam ; tentorium non deponetur nec amovebuntur paxilli ejus in æternum : hîc sanè in bonum,& in malum ; quia unum non fit sine altero.

648. ולביש דכתיב עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדותיו לנצח הא הכא לטב ולביש דלא אתעביד דא בלא דא.

§ 649. Didicimus in Mysterio libri : Quid hoc ; Oculi tui videbunt Jerusalem habitationem quietam : Ergone Jerusalem habitatio quieta est ? atqui scriptum est [*Ies.*1.*v.*21.] Justitia morata est in ea. In loco autem ubi invenitur justitia, [al. in loco ubi judicium habitat & invenitur hæc justitia,] non est quies, nec quietum est.

649. תנא בצניעותא דספרא מהו עינך תראינה ירושלים נוה שאנן וכי ירושלים נוה שאנן הוא והא כתיב צדק ילין בה ובאתר דאשתכח צדק (סא ובאתר דדינא שריא ואשתכח האי צדק) לאו שקיט ולאו שאנן הוא:

§. 650. Verum enim verò ; Oculi tui videbunt Jerusalem habitationem quietam , (ita explicandum est:) Habitatio quieta , respectu Senis dierum dicitur, qui intuetur illos oculos.

650. אלא עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן נוה שאנן לעתיק יומין אתמר דישגח באלין עיינין.

§. 651. Ipsius verò oculus quietus & tranquillus est ; oculus misericordiæ, oculus qui non abit ab hoc intuitu , ad intuitum alium.

651. דההוא עינא שקיט ושאנן עינא דרחמי עינא דלא נטיל מאשגחותא דא לאשגחותא אחרא.

§. 652. Et propterea scriptum est עינך Oculum tuum videbunt ; non oculi tui ; cum defectu literæ Jod.

652. ובגין כך כתיב עינך תראינה ולא עיניך חסר יוד.

§. 653. Quomodo autem dicitur Jerusalem , & non Zijon? Sic meritò dicendum

653. ומה דאמר ירושלים ולא ציון

dum

dum fuit ad subigendum judicium, quod invenitur in ea, & ad misericordiam excitandam super illa.

דכי אצטריך לאכפייא לדינא דאשתכח בה ולרחמא עלה.

§. 654. Et didicimus. Scriptum est [*Deut.* 11. *v.* 12.] Oculi Domini Dei tui in illa, à principio anni usque ad finem ejus. Istud est hoc quod scriptum est: Justitia pernoctabat in ea: quia in ea inveniuntur decreta severissima plura, quam in cæteris locis omnibus.

654. ותאנא כתיב עיני יי אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית השנה. הה״ד צדק ילין בה דבה אשתכחו גזרי דדינין יתיר מכל שאר אתרי.

§. 655. Tempore venturô autem in ea invenietur oculus unus misericordiæ, oculus Senioris Seniorum.

655. ולזמנא דאתי ישתכח בה״ עינא חד דרחמי עינא דעתיקא דעתיקין.

§. 656. Id quod innuitur [*Jes.* 54. *v.* 7.] Sed miserationibus magnis congregabo te.

656. הה״ד וברחמים גדולים אקבצך.

§. 657. Ubi quia dicit Miserationibus, quid est magnis? Nimirum quod duplex sit misericordia, misericordia Senis dierum, quæ vocatur miserationes magnæ.

657. כיון דאמר רחמים מהו גדולים אלא אית רחמי ואית רחמי. רחמי דעתיק דעתיקין אינון אקרון רחמים גדולים.

§. 658. Misericordia autem Microprosopi dicitur miserationes nudè & simpliciter, quia in eo est dextrum & sinistrum; judicium & misericordia, & propterea dicitur: Et in miserationibus magnis colligam te, scil. Senis dierum.

658. רחמים דזעיר אנפין אקרון רחמים סתם משום דאית ביה״ ימינא ושמאלא דינא ורחמי ובגין כך וברחמים גדולים אקבצך דעתיק יומין.

§. 659. Didicimus. In istis oculis inque duobus eorum coloribus rubro nempe & nigro, commorantur duæ lachrymæ: & cum Sanctus Sanctorum vult misereri Jisraëlitarum, tunc demittit duas lachrymas, ut dulcescant in mari magno.

659. תאנא בהני עיינין בתרין גוונין מנייהו בסומקא ואוכמא שראן תרין דמעין וכד בעי קודשא דקודשין לרחמא על ישראל אחית תרין דמעין לאתבסמא בימא רבא.

§. 660. Quid est mare magnum Mare Sapientiæ excelsæ; ut nimirum laventur in flumine [al. in albedine] in scaturigine exeunt è Sapientia magna & miseretur Jisraëlitarum,

660. מאן ימא רבא ימא דחכמתא עלאה כלומר דיתסחון בנהרא (ס״א בחוורא) במבועא דנפיק מחכמתא רבא ומרחם להו לישראל.

SECTIO

SECTIO XXXII.

De Naso Microprosopi.

§. 661. Didicimus in Mysterio Libri. Nasus Microprosopi. Ex naso cognoscitur facies. In hoc naso diversa res est.

661. תאנא בצניעותא דספרא חוטמא דזעיר אפין בחוטמא אשתמודע פרצופא בהאי חוטמא אתפרשא מלה.

§. 662. Scriptum est enim [*Psal.*18.*v.*9.] Ascendit fumus in Naso ejus, & ignis ab ore ejus consumens; carbones incensi sunt ab eo.

662. דכתיב עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו:

§. 663. Ascendit fumus in naso ejus. In hoc fumo includuntur Ignis & carbones igniti; non enim est fumus sine igne, nec ignis sine fumo: omnia verò resultant [al. accenduntur] & egrediuntur à naso ejus.

663. עלה עשן באפו בהאי תננא אתכללו אשו וגחלי דנורא דלית תננא בלא אשא ולא אשא בלא תננא וכלהו אסתליקו (סא אתדליקו) ונפקין מחוטמוי.

§. 664. Et didicimus: Cùm consociantur tria illa, quæ includuntur in fumo isto, qui egreditur de naso, corrugatur nasus.

664. ותאנא כד אתחברו תלת אלין דכלילן בהאי תננא דנפיק מחוטמא אתקמט חוטמא. Cremonens. col. 260.

§. 665. Et flat & egreditur fumus niger & ruber; & in eo duo colores: & vocant eum אף iram, & חימה fervorem, & משחית perditionem.

665. ונשיב ונפיק תננא אוכמא וסומקא וביה תרי גווני וקרינן ליה אף וחימה ומשחית.

§. 666. Et si dicis Ira & fervor: (*Bene*) quia scriptum [*Deut.*9.*v.*19.] Quia timui propter iram & fervorem. Illa enim sunt fumus niger & ruber. Unde autem additur משחית perditio?

666. ואיתימא אף וחימה דכתיב כי יגורתי מפני האף והחמה דאינון תננא אוכמא וסומקא משחית מנ"ל.

§. 667. Quia scriptum est [*Gen.*13.*v.*10.] Antequam perderet Dominus Sodom & Gomorrham. Vox שחת autem notat perditionem igne accenso ardente factam.

667. דכתיב לפני שחת יי את סדום ואת עמורה ושחרת המשחית בנורא דליק מוקדא.

§. 668. Et didicimus: Quinque Severitates sunt in isto Microprosopo, & ascendunt in mille & quadringentos rigores: & extenduntur in Nasum ejus, in os, in brachia ejus, inque manus & in digitos.

668. ותאנא חמש גבוראן אינון בהאי זעיר אנפין ואסתלקו לאלף וארבע מאה גבוראן מתפשטן בחוטמוי בפומא בדרועוי בידין באצבעין.

§. 669. Et propterea scriptum est [*Psal.* 106. *v.* 2.] Quis enarrabit fortitudines Domini?

669. ובגין כך כתיב מי ימלל גבורות יי

§.670. Hîc scriptum est fortitudines [*in plurali*:] & scriptum est [*1.Chron.29. v. 11.*] Tibi Domine magnificentia & fortitudo; in singulari?

670. כתיב הכא גבורות וכתיב התם לך יי הגדולה והגבורה.

§.671. Nimirum sic didicimus. Cùm omnes illæ severitates simul consociantur, tunc appellantur Geburah una.

671. אלא הכי תאנא כד אתחבראן כלהו גבוראן כחדא אתקרי גבורה חדא.

§.672. Et omnes fortitudines illæ incipiunt descẽdere à naso. Et ab illo dependent millena millia; & quadringentæ myriades in singulis illis (*speciebus.*)

672. וכלהו גבוראן שריאן לנחתא מחוטמוי ומהאי תליין אלף אלפין וארבע מאה רבוא בכל חד מניהו.

§.673. Et de illo fumo, qui egreditur è naso ejus, dependent millies mille myriades & quadringentæ & quinque, quæ ad severitatem hanc pertinent. Nam omnes Severitates dependent ab hoc naso.

673. ובהאי תננא דאפיק מחוטמוי תליין אלף אלפין רבוא וארבע מאה וחמש דמסטר גבורה דא וכלהו גבוראן תליין מהאי חוטמא.

§.674. Scriptum est enim [*Psal.145. v. 4.*] de generatione in generationem laudabunt opera tua, & fortitudines tuas annuntiabunt.

674. דכתיב דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו.

☞ 675. Et cum fortitudo ista incipit, omnes rigores radiant & acuuntur donec descendant in flammam gladii gyrantis. [*Gen.3.v.24.*]

675. וכד שארי גבורה דא כלהו גבוראן מתליטן ושנינן עד דנחתן ללהט החרב המתהפכת.

§.676. Scriptum est [*Gen.19, v.13.*] quoniam nos perdemus locum hunc. Et scriptum est] *Gen.13.v.10.*]antequam perderet Dominus Sodom & Gomorrham. *Et iterum*, Dominus pluit super Sodom & Gomorrham. [*c.19.v.24.*]

676. כתיב כי משחיתים אנחנו את המקום הזה · וכתיב לפני שחת יי את סדום ואת עמורה · וכתיב ויי המטיר על סדום ועל עמורה.

§.677. Nimirum sic didicimus. Non est judex in impios &c. nisi quod ipsi mensuram misericordiæ convertant in mensuram judicii.

677. אלא הכי תאנא לא דיין לרשעים וכו׳ אלא דמהפכי מר למת·

§.678. Quomodo autem ipsi convertunt? atqui scriptum est [*Mal.3.v.6.*] Ego Dominus non mutor.

678. והיאך מהפכי והא כתיב אני יי לא שניתי·

§.679. Nimirum quotiescunque Senior Seniorum caputque illud album, detegit beneplacitum beneplacitorum; miserationes magnæ inveniuntur ubique.

679. אלא בכל זמנא דעתיק דעתיקי רישא חוורא אתגלייא רעויא דרעוון רחמין רברבין אשתכחו בכלא.

§.680.

§ 680. Quando autem illud non detegitur; omnia arma [al. judicia] Microprosopi parata sunt. Et si ita dicere licet, misericordia fit judicium, id est, Antiquissimus omnium.

§. 681. Didicimus in Barajetha; Cum Senior Seniorum detegit beneplacitum beneplacitorum, omnes illæ lucernæ, quæ appellantur nomine simili, fulgent, & misericordia invenitur in omnibus.

§. 682. Quando autem non detegitur occultus occultorum, & istæ lucernæ non lucent, excitantur judicia, & exercetur judicium.

§. 683. Quis igitur causa est illius judicii? Beneplacitum beneplacitorum, quod non detegitur, & propterea peccatores misericordiam mutant in judicium.

§. 684. Quod autem hic dicitur [*Gen. 19. v. 24.*] à Domino de cœlis; de Microprosopo dicitur.

§. 685. Et unde colligitur hoc? quod scriptum est מן השמים [*vox* שמים *autem*] אש ומים Ignis & aqua, misericordia & judicium, in antithesin illius, in quo nullum omninò judicium reperitur.

§. 686. Didicimus: Iste nasus brevis est, & cum fumus egredi incipit, citò exit & exercetur judicium.

§. 687. Quis autem impedit istum nasum, ne producat fumum? Nasus Senioris Sancti. Ille enim dicitur ארך אפים longus naso præ omnibus.

§. 688. Et hoc est arcanum, quod didicimus. Inter יהוה יהוה Tetragrammaton, Tetragrammaton, accentus interponitur (*ubicunque hæc duo sic inveniuntur in Scriptura.*)

§. 689. Ubicunque enim nomen aliquod bis repetitur, distinctio interjecta

680. ובשעתא דלא אתגלייא כל זיינין (סא דינין) דזעיר אפין זמינין וכביכול רחמי עביד דינא ההוא עתיקא דכלא.

681. דתניא כד אתגלייא עתיקא דעתיקין רעוא דרעוון כלהו בוציני דאתקרון בשמא דא נהירין ורחמי אשתכחו בכלא.

682. ובשעתא דלא אתגלי טמירא דטמירין ולא אתנהרן אלין בוצינין מתערין דינין ואתעביד דינא.

683. מאן גרים להאי דינא רעוא דרעווא דלא אתגלי ובגין כך מהפכין חייביא רחמי לדינא.

684. ומה דאמר הכא מאת יי מן השמים בזעיר אפין אתמר.

685. ומשמע דכתיב מן השמים אש ומים רחמי ודינא לאפקא מאן דלית בית דינא כלל.

686. תאנא האי חוטמא זעיר וכד שארי תננא לאפקא נפיק Mantuæ. fol. 138.
בבהילו ואתעביד דינא.

687. ומאן מעכב להאי חוטם דלא יפיק תננא חוטמא דעתיקא קדישא דהוא אקרי ארך אפים מכלא.

688. והיינו רזא דתנינן יי יי פסיק טעמא בגווייהו.

689. בכלהו אתר דשמא אדכר תרי זמנא פסיק טעמא בגווייהו כגון אברהם

est: ut cum dicitur [*Gen.* 22.*v.*11.] Abraham, Abraham. Et [*Gen.*46.*v.*2.] Jaacobh, Jaacobh. Et [1.*Sam.* 3.*v.* 10.] Schmuel, Schmuel; ubique distinctione intersecta sunt hæc duo nomina; exceptô locô illô Moscheh, Moscheh [*Ex.*3.*v.*4.] ubi non interjacet accentus.

אברהם יעקב שמואל שמואל כלהו פסיק טעמא בגווייהו חוץ ממשה משה דלא פסיק טעמא בגווייהו.

§.690. Quam ob causam? Abraham, Abraham, (*Gen.* 22, 11. *ibi propterea intercedit accentus, quia*) posterius notat perfectum, prius nondum perfectum: hoc tempore enim consummabatur decem tentationibus, & propterea accentus intersecat. Tunc enim non erat ille, qui prius.

690. מט אברהם אברהם בתראה שלים קדמאה לא שלים דהשתא שלים בעשר נסיונ׳ ובגין כך פסיק טעמא בגווייהו דהשתא לא הוה איהו בקדמיתה.

§.691. (*Cum dicitur*) Jacob, Jacob [*Gen.*46.*v.*2.] posterius notat perfectum; prius nondum perfectum: tunc enim nuncium bonum de Josepho ipsi jam allatum erat, & super eum quiescebat Schechinah.

691. יעקב יעקב בתראה שלים קדמאה לא שלים דהשתא אתבשר ביוסף ושראת עליה שכינתא.

§.692. Item: tunc jam perfecta erat in terra arbor sancta, similis supernæ; duodecim limitibus, & septuaginta ramis constans (*id est, generatio* 12. *filiorum & 70. animarum,*) quæ antea nondum fuerant: & propterea posterius perfectum, prius nondum perfectum denotat: unde accentus intercedit inter ea.

692. ועוד דהשתא אשתלים בארעא אילנא קדישא כגוונא דלעילא בתריסר תחומין בשבעין ענפין מה דלא הוה בקדמיתא ובגיני כך בתראי שלים קדמאה לא שלים ופסיק טעמא בגווייהו.

§. 693. In loco Schmuel Schmuel [1. *Sam.*3.*v.*10.] accentus etiam intercedit: quare? posterius nomen perfectum, prius nondum perfectum denotat: tunc enim erat Propheta; antehac autem nondum erat Propheta.

693. שמואל שמואל טעמא פסיק בגווייהו מט בתראה שלים קדמאה לא שלים דהשתא הוא נביאה וקודם לכן לא הוה נביאה.

§. 694. Sed cum dicitur [*Ex.*3.*v.*4.] Moscheh Moscheh, non interjacet accentus; quia ab ipso nativitatis die perfectus fuit; quia scriptum est [*Ex.*2.*v.*2.] Et vidit eum, quod bonus esset.

694. אבל משה משה לא אפסיק טעמא בגווייהו דמיומא דאתיליד שלים הוה דכתיב ותרא אותו כי טוב הוא.

§. 695. Sic etiam hic inter duo Nomina Tetragrammata [*Exod.* 34, *v.* 6.] ac-

695. אוף הכא יי יי פסיק טעמא

centus

centus interpositus est: prius enim nomen perfectum (*quidem*,) posterius autem perfectum omninò est & penitus.

§. 696. Moses autem in loco judicii sic loquitur: ut pro illis descendere faceret à Seniore Sanctissimo misericordiam, in Microprosopum.

§. 697. Sic enim habet Traditio. Quanta fuit virtus Mosis ut mensuras misericordiæ descendere faceret deorsum.

§. 698. Et cum detegitur Senior in Microprosopo, omnia in misericordia conspiciuntur, & nasus placatur; ignisque & fumus non exeunt.

§. 699. Sicut scriptum [*Ies*.48.*v*.9.] Et laude mea obstruam nares tibi.

§. 700. Et didicimus. Duo habet foramina nasus. Ex uno foramine prodit fumus flammans & inseritur in foramen Abyssi magnæ.

§. 701. Et ex altero foramine prodit ignis, qui accenditur flammâ suâ; flammatque in quatuor millia mundorum, qui in latere sinistro.

§. 702. Ille verò, qui causa est belli, dicitur Ignis Domini, Ignis consumens, Ignis qui comburit omnes ignes alios.

§. 703. Et iste ignis non mitigatur, nisi igne Altaris.

§. 704. Et ille fumus qui egreditur è foramine altero, non mitigatur, nisi fumo sacrificii altaris. Omnia autem dependent à naso.

§. 705. Propterea scriptum est [*Gen*. 8.*v*.21.] Et olfecit Dominus odorem suavem. Omnia enim attributa nasi sunt olfacere, fumumque & ignem emittere &

בגווייהו קדמאה שלים בתראי שלים בכלהו.

696. ומשה באתר דינא אמר לנחתא לון מעתיקא קדישא רחמין לזעיר אנפין.

697. דהכי תנינן כמה חילא דמשה דאחית מכולן דרחמי לתתא.

698. וכד אתגלי עתיקא בזעיר אפין כלא ברחמי אתחזון וחוטמא אשתכיך ואשא ותננא לא נפיק.

Cremonens. fol. 66. col. 261.

699. כרא ותהלתי אחטם לך.

700. והאנא בתרין נוקבין דחוטמא בחד נוקבא נפיק תננא להיט ומשתקעא בנוקבא דתהומא רבא.

701. ומחר נוקבא נפיק אשא דאוקיד בשלהובוי ומתלהטי בארבע אלף עלמין דבסטר שמאלא.

702. ומאן דגרים לקרבא בהאי אקרי אש יי אשא דאכלא ואוקיד כל שאר אשון.

703. והאי אשא לא אתבסם אלא באשא דמרבחא.

704. והאי תננא דנפיק מנוקבא אחרא לא אתבסם אלא בתננא דקרבנא דמרבחא וכלא תליין בחוטמא.

705. בגין כך כתיב וירח יי את ריח הניחוח דכלא בחוטמא תליין לארחא האי חוטמא בתננא ואשא

rubrum esse; & propterea appositus est beneplacito (*s. fronti.*)

וסומקא ובגין כך אתקביל ברעוא.

§. 706. Et ideo scriptum est [*Exod.* 4. v. 14.] Et exarsit ira Domini [*Deut.* 7. v. 4.] Et accensa est ira Domini; [*Exod.* 22. v. 24.] Et exardescet ira mea; [*Deut.* 6. v. 15.] Ne exardescat ira Domini. Quæ omnia de Seir Anpin seu Microprosopo intelliguntur.

706. והאי הוא דכתיב ויחר אף יי׳ · וחרה אף יי׳ · וחרה אפי · פן יחרה אף יי׳ · כלא בזעיר אפין אתמר.

SECTIO XXXIII.

De auribus Microprosopi.

§. 707. Didicimus, Scriptum est [2. *Reg.* 19. v. 16.] Inclina ô Deus aurem tuam & audi; hanc aurem scilicet quæ occultata est sub capillis; & capilli pendent super ea; & auris tamen est ad audiendum.

707. תאנא כתיב הטה אלהי אזנך ושמע האי אודנא דאתעביר תחות שערי ושערי תליין עליה ואודנא הוא למשמע.

§. 708. Et auris ab intra elaborata est cum signaturis concavis notantissimis, sicut fit scala cochlearis cum incurvatione, in utramque partem.

708. ואודנא אתעביר ברשומי רשימין לגאו כמה דעביד (סא דבארי) דרגא בעקימא להאי ולהאי.

§. 709. Quare autem cum curvaturis? Ut audiat bonum & malum.

709. מאי בעקימא בגין למשמע טב וביש.

§. 710. Et didicimus. Ex illa curvatura intra aures dependent omnes illi Domini alarum, de quibus scriptum est [*Eccl.* 10. v. 20.] Quia avis cœli adducet vocem, & Dominus alarum annunciabit verbum.

710. ותאנא מהאי עקימא דבגו אודנין תליין כל אינון מארי דגדפין דכתיב בהו כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר.

§. 711. Intra illam aurem (*Spiritus*) affluit de tribus cavitatibus cerebri in hoc foramen aurium. Et ab illo affluxu (*Spiritus*) ingreditur vox in illud profundum [al. in curvaturam,] & conjungitur cum (*Spiritu*) illo destillante tàm in bonum quàm in malum.

711. בגו אודנא נטיף מג׳ חללי דמוחא להאי נוקבא דאודנין ומההוא נטיפא עייל קלא בההוא עמיקא ואתצריף בההוא נטיפא בין טב ובין ביש.

§. 712. In bonum; ut scriptum est [*Ps.* 69. v. 34.] quoniam audit egenos Dominus. In malum; ut scriptum est: [*Num.* 11. v. 1.] Et audivit Dominus & exarsit ira ejus, & accensus est in eis ignis Domini.

712. טב דכתיב כי שומע אל אביונים יי׳ · ביש דכתיב וישמע יי׳ ויחר אפו ותבער בם אש.

§. 713.

§. 713. Et illa auris occlusa est foris, & profunditas [*al. curvatura*] procedit intra illud foramen inspirationis à cerebro.

§. 714. Ut colligatur vox interius nec prodeat foras; & sit custodita & occlusa ab omni latere: hinc est natura arcani.

§. 715. Væ illi qui aperit arcana! Ille enim qui prodit arcana idem facit ac si negaret efformationem superiorem; quæ sic constituta est ut colligantur arcana, & non producantur foras.

§. 716. Et didicimus in Barajetha. Illo tempore cum clamant in angustia & capilli amoventur ab auribus; vox intrat in aures per illud foramen, spiritus destillantis è cerebro.

§. 717. Et colligitur in cerebro [al. & allidit ad cerebrum:] & egreditur per foramina nasi, & constringitur atque brevior fit nasus & incalescit & egreditur ignis & fumus: ex illis foraminibus excitantur omnes severitates & exercetur vindicta.

§. 718. Antequam verò ex illis foraminibus egreditur ignis & fumus, vox illa sursum ascendit & allidit ad principium cerebri; & promanant duæ lachrymæ ex oculis:

§. 719. Et per illam vocem fumus egreditur & ignis è fulgore, quæ illas foras educit: per illam enim vocem, quæ intrat in aures, protrahuntur & excitantur [al. miscentur] omnia hæc.

§. 720. Et propterea scriptum est [*Num.*11.*v.*1.] Et audiit Dominus, & exarsit ira ejus. & accensus est in eis ignis Domini. Per illum auditum istius vocis excitatur cerebrum totum [*al. omnia.*]

§. 721. Didicimus. Scriptum est: [2.*Reg.*19.*v.*16.] Inclina, Deus mi, aurem

713. והאי אודנא סתים לבר ועמיקא עייל לגו ההוא נוקבא דנטיפא מן מוחא.

714. בגין למכנש קלא לגאו ולא יפיק לבר ויהא נטיר וסתים מכל סטרוי בגנב הוא רזי.

715. ווי להוא דמגלי רזין דמאן דמגלי רזין כאלו אכחיש תקונא דלעילא דאתתקן למכנש רזין ולא יפקון לבר.

716. ותניא בשעתא דצווחין בעאקא ושערי מתגליין מעל אודנין עייל קלא באודנין בההוא נוקבא דנטיף ממוחא.

717. ובנש (סא ובטש) במוחא ונפיק בנוקבי דחוטמא ואתזער חוטמא ואתחמם ונפיק אשא ותננא מאינון נוקבין מתערין כל גבוראן ועביד נוקמין.

718. ועד לא נפקין מאינון נוקבין אשא ותננא סליק ההוא קלא לעילא ובטש ברישא דמוחא ונגדין תרין דמעין מעיינין.

719. ונפקא מנהורו תננא ואשא בההוא קלא דנגיד לון לבר בההוא קלא דעייל באודנין אתמשכאן ומתערין (סא ומתערבין) כולי האי.

720. ובגין כך כתיב וישמע יי ויחר אפו ותבער בם אש יי בההיא שמיעה דההיא קלא אתער מוחא כולא.

721. תנא כתיב הטה אלהי אזנך כלומר ארכין (סא אודנין) שירת מאה

tuam;

tuam; quasi diceret: Elongentur [al. aures sunt] sexcenties mille myriades illorum Alatorum, qui dependent ab illis auribus: & omnes vocantur aures Domini.

אלף רבוא אינון מאריהון דגדפין דתליין באלין אודנין וכלא אתקרון אזני יי׳.

§. 722. Cum ergo dicitur: Inclina Domine, aurem tuam: Aurem tuam i. e. Microprosopi.

722. ומה דאתמר הטה יי׳ אזנך· אזנך דזעיר אפין.

§. 723. Ab una cavitate cerebri dependent aures; & ex 50. portis quæ prodeunt de illa cavitate, hæc est porta una; quæ tendit & exit & aperitur in illo foramine auris.

723. מסטרא דחד חללא דמוחא דתליין אודנין ומחמשין תרעין דנפקין מההוא חללא דא הוא תרעא חד דנגיד ונפיק ואתפתח בההוא נוקבא דאודנא.

§. 724. Sicut scriptum est [*Iob*. 34. *v*. 3.] Quoniam auris verba probat; & scriptum est [*Psal*. 7. *v*. 10.] Et probat corda & renes.

724. דכתיב כי אזן מלין תבחן· וכתיב ובוחן לבות וכליות.

§. 725. Et quantum ad expansionem illius cavitatis quinquaginta portarum, quæ procedit in corpus; illa expanditur usque in locum, ubi cor residet,

725. ומסטרא דאתפשטותא דההוא חללא דחמשין תרעין דאתפשטותא בגופא באתר דלבא שארי מתפשט ההוא חללא דחמשין תרעין.

§. 726. De aure ergô dicitur, quod in ea sit probatio; & de corde dicitur, quod in eo sit probatio; propterea quod ex uno loco procedant.

726. ואודניה קרי ביה בחינא ובלבא קרי ביה בחינה משום דמאתר חד מתפשטין.

§. 727. Didicimus in mysterio libri. Sicut auris hæc tam bonum probat, quàm malum, ita omnia quæ in Microprosopo sunt, habent partem boni & mali, dextrum & sinistrum; misericordiam & judicium.

727. תאנא בצניעותא דספרא משום דאודנא דא אבחן בין טב ובין ביש כך כלא דבזעיר אפין אית סטרא דטב וביש ימינא ושמאלא רחמי ודינא.

§. 728. Et hæc auris contigua est cerebro: & quia contigua est cerebro: hinc in cavitatem unam inseritur vox illa, quæ intrat in aurem,

728. והאי אודנא כליל במוחא ומשום דאתכלל במוחא בחללא חד מתכליל בקלא דעייל ביה.

§. 729. De aure ergo dicitur auditio: in auditione autem comprehenditur Binah s. Intelligentia; Audi enim etiam est idem, ac intellige; & patet [al. & apparet,] quod omnia una trutina trutinentur.

729. ובאודנא קרי ביה שמיעה ובשמועה אתכליל בינה שמע כלומר הבן אשתכח (סא ואסתכל) דכלא בחד מתקלא אתקיל.

§. 730. Et verba ista Dominis Dominorum dantur ut audiant, ut contemplentur & cognoscant.

730. ומלין אלין למאריהון דמארין אתיהבן למשמע ולאסתכלא ולמנדע.

§. 731. Veni vide. Scriptum est: [*Hab.* 3.*v*.1.] Domine, audivi auditum tuum, & timui &c.

731. תא חזי כתיב יי שמעתי שמעך יראתי וגו'.

§. 732. Hic locus hunc habet sensum. Cum sanctus iste Propheta audivit & intellexit & scivit & occupatus fuit circa efformationes istas; scriptum est, Timui. Recte fuit quod timeret & frangeretur coram eo; hæc enim de Microprosopo dicuntur.

732. האי קרא אשתמודע דכד נביאה קדישא שמע ואסתכל וידע וקאים על תקונין אלין כתיב יראתי יאות הוא לדחלא ולאתבר קמיה האי בזעיר אפין אתמר.

Cremonens. fol. 66. col. 262.

§. 733. Cùm ulterius intelligeret & cognosceret, quid scriptum est ibidem? Domine opus tuum in medio annorum vivifica illud, id de Sene dierum dicitur.

733. כד אסתכל וידע מה כתיב יי פעלך בקרב שנים חייהו האי לעתיק יומין אתמר.

§. 734. Et in omni loco, ubi invenitur יי יי cum Jod He bis, sive cum Aleph, Daleth, & Jod He; unum ad Microprosopum, & alterum ad Seniorem Seniorum pertinet. Nam quia omnia unum quid sunt, hinc unô nomine vocantur.

734. ובכל אתר דישתכח יי יי ביוד הא תרי זמנא או באלף דלת ויוד הא חד לזעיר אפין וחד לעתיקא דעתיקין ואעג דכלהו חד וחד שמא אקרו.

§. 735. Et didicimus. Quando dicitur nomen plenum? cum scribitur יי אלקים Tetragrammaton Elohim. Istud enim nomen plenum est Antiquissimi omnium, & Microprosopi: & simul juncta nomen plenum vocantur. Cætera autem non dicuntur nomen plenum, sicut constituimus.

735. ותנינן אימתי אקרי שם מלה בזמנא דכתיב יי אלהים דהאי הוא שם מלא דעתיק דכלא ודזעיר אנפין וכלא הוא שם מלא אקרי ושאר לא אקרי שם מלא כמה דאוקימנא.

§. 736. Cum dicitur [*Gen*. 2. *v*. 8.] Et plantavit Tetragrammaton Elohim &c. nomen plenum est, cum sermo est de plantatione horti: & ubicunque occurrit Tetragrammaton Elohim, nomen plenum dicitur.

736. ויטע יי אלהים שם מלא בנטיעת גנתא ובכל אתר יי אלקי' אתקרא שם מלא.

§. 737. In יי יי omnia generatim comprehensa sunt: & tunc excitantur miserationes super omnia.

737. יי יי כלא הוא בכללא ובההוא זמנא אתערון רחמין בכלא.

§. 738. [Cùm dicitur] Domine opus tuum in medio annorum vivifica; de Sene dierum dicitur.

738. יי פעלך בקרב שנים חייהו לעתיק יומין אתמר.

§. 739. Quid est opus tuum? Microprosopus.

739. מאן פעלך זעיר אפין.

§. 740. In medio annorum hi sunt anni priores, qui dicuntur ימי קדם dies priores; & non dicuntur anni עולם sive mundi.

740. בקרב שנים אינון שנים קדמונית דאקרון ימי קדם ולא אקרון שנות עולם.

§. 741. Anni priores sunt dies priores; anni mundi, sunt dies mundi.

741. שנים קדמניות אינון ימי קדם שנות עולם אלין ימי עולם.

§. 742. Et hîc in medio annorum, qui anni? Anni priores.

742. והכא בקרב שנים מאן שנים שנים קדמונית.

§. 743. Vivifica illud; de quo dicitur Vivifica illud? de Microprosopo: Omnis enim splendor ejus ab illis annis conservatur. Et propterea dicit Vivifica illud.

743. חייהו למאן חייהו מזעיר אפין דכל נהירו דיליה מאינון שנים אתקיימו ובגנ׳ אמר חייהו.

§. 744. In ira misericordiæ memento; ad illam Benignitatem supernam spectat, in quâ miserationes excitantur erga omnes; qui cupiunt misericordiam, & quibus debetur misericordia.

744. ברגז רחם תזכור להוא חסד עלאה דביה אתער רחמין לכלא למאן דבעי לרחמא ולמאן דיאות לרחמא:

§. 745. Didicimus. Dixit R. Schimeon: Testor super me cœlos, erga omnes illos, qui supra nos adstant, quod gaudium exoriatur super verbis istis, in omnibus mundis.

745. תאנא אמר ר״ש אסהדנא עלי שמייא לכל אלין דעלנא קיימין דחדאן מלין אלין בכלהו עלמין

§. 746. Verba hæc & gaudium excitant in corde meo: & in velo expansi excelsi absconduntur & ascendunt, & illa asservat Antiquissimus omnium, occultus & absconditus ab omnibus.

746. וחדאן בלבאי מלי ובגו פרוכתא דפרסא עלאה מתטמרין וסלקין וגניז להו עתיקא דכלא גניז וסתים מכלא.

§. 747. Et quando incepimus loqui, non sciverunt socii, quod omnia illa verba ibidem aliquid suscitent.

747. וכד שרינא למללא לא הוו ידעין חברייא דכל הני מלין מתערין הכא.

§. 748. ô Beatam portionem vestram, socii hujus loci! & beatam portio-

748. זכאה חולקיכון חברייא דהכא

nem

aem meam vobiscum in mundo hoc & in mundo venturo.

וזכאה חולקי עמכון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

SECTIO XXXIV.

De Barba Microprosopi.

§. 749. Incepit R. Schimeon & dixit: [*Deut*. 4. *v*. 4.] Et vos adhærebitis Domino Deo vestro &c.

749. פתח ר"ש ואמר ואתם הדבקים ביי' אלהיכם וגו'.

§. 750. Quis populus tam sanctus est; sicut Jisraël? quia scriptum est de eo [*Deut*. 33 *v*. 29.] Beatum te Jisraël, quis sicut tu? propterea quod applicati sint (Deo) per nomen Sanctum in mundo hoc.

750. מאן עמא קדישא כישראל דכתיב בהו אשריך ישראל מי כמוך משום דאתדבקותא דילהון הוא בשמא קדישא בעלמא דין.

§. 751. Et in mundo venturo plus quàm hîc: Ibi enim non unquam separabitur ab illo, è fasciculo, in quo colligati sunt justi.

751. ובעלמא דאתי יתיר מהכא דהתם לא מתפרשן מניה מההוא צרורא דצרירין ביה צדיקייא. Mantuan. fol. 139.

§. 752. Illud est, quod scriptum est: Et vos adhæretis in Domino; non scriptum est: הדבקים ליי Adhærebis Domino; sed ביי in Domino (*estis*) realiter.

752. ה"ה ואתם הדבקים ביי' ולא כתיב הדבקים ליי' אלא ביי' ממש.

§. 753. Didicimus. (*Lux*) descendit ex barba veneranda excelsa sancta abscondita, & occultata omnibus per oleum magnificentiæ sanctum in barbam Microprosopi.

753. תאנא כד נחית מן דיקנא יקירא עלאה קדישא סתים וטמיר מכלא במשחא דרבות קדישא לדיקנא דזעיר אפין.

§. 754. Et si dices, barbam non inveniri; namque & Salomon non nisi de genis locutus est; non verò de barba.

754. ואי תימא דיקנא לא אשתכח ולא אמר שלמה אלא לחייו ולא קרי דיקנא אלא.

§. 755. Sanè ita didicimus in mysterio libri. Quicquid occultatur & reconditur, & cujus non fit mentio, nec detegitur, illud est excelsum & venerandum quid, præ omnibus: quia absconditum est & occultatum.

755. אלא הכי תאנא בצניעותא דספרא כל מה דאתטמר וגניז לא אדכר ולא אתגלייא ההוא מלה הוי עלאה ויקירא מכלא משום דהוא סתים וגניז.

§. 756. Et barba quia est laus & perfectio & dignitas totius faciei, occultata in sacris reperitur nec detecta.

756. ודיקנא משום דהוא שבחא ושלימותא ויקירותא מכל פרצופא גניזה קרא ולא אתגלייא.

§. 757. Et illa barba est perfectio faciei & pulchritudo in Microprosopo; efformatur novem partibus.

757. והאי דיקנא שלימותא דפרצופא ושפירותא בזעיר אפין אתתקן בתשעה תקונין.

§. 758. Sed cum barba veneranda Senioris Seniorum in hanc barbam Microprosopi splendet; tunc tredecim scaturigines olei excelsi in hanc barbam promanant.

758. ובשעתא דנהיר דיקנא יקירא דעתיקא דעתיקין בהאי דיקנא דזעיר אפין נגדין תליסר מבועין דמשחא עלאה בהאי דיקנא.

§. 759. Et in ea inveniuntur 22. partes, & exinde manant 22. literæ Legis sanctæ.

759. ומשתכחי ביה עשרין ותרין תקונין ומניה נגדין עשרין ותרין אתוון דאורייתא קדישא.

§. 760. Et didicimus. Hæc barba exit ab auribus ejus, & descendit & ascendit, & integit agellos aromaticos.

760. ותאנא האי דיקנא נפיק מאודנוי ונחית וסליק וחפי בתקרובת דבוסמי.

§. 761. Qui sunt agri aromatici? Sicut dictum est [*Cant.5.v.13.*] Sicut pulvinus aromatis & non pulvini.

761. מאי תקרובת דבוסמא כדא כערוגת הבשם ולא ערוגות.

§. 762. Novem autem conformationibus hæc barba Microprosopi efformatur;

762. בתשעה תקונין אתתקן האי דיקנא דזעיר אנפין.

§. 763. Et quidem pilis nigris, ordine pulchro, sicut vir pulcher, sicut scriptum est [*Cant.5.v.15.*] Electus sicut Cedri.

763. בשערי דדיקנא אוכמין מתתקנין בתקונא שפיר כגבר שפיר דכתיב בחור כארזים.

§. 764. Pars prima. Efformatur pilus ex parte superiori, & egreditur illa scintilla, quæ est fulgor intensissimus; & egreditur è syntagmate aëris puri, & allidit sub crinibus capitis, sub cincinnis scil. qui super aures sunt: & descendit ante aperturam aurium pilus super pilum usque ad principium oris.

764. תקונא קדמאה מתתקן שערא מלעילא ונפיק ההוא בוצינא דקרדינותא ונפיק מכללא דאוירא דכיא ובטש בתחות שערא דרישא מתחות קוצין דעל אודנין ונחית מקמי פתחא דאודנין נימי על נימי עד רישא דפומא.

§. 765. Pars secunda. Prodit pilus, & ascendit à principio oris usque ad principium alterum aperturæ oris: & descendit sub ore ad alterum principium, pili super pilis, in ordine pulchro.

765. תקונא תניינא נפיק שערא וסליק מרישא דפומא עד רישא אחרא דפתחא דפומא ונחית מתחות פומא דרישא אחרא נימא על נימין בתקונא שפירא.

Cremonensf. f. 66. col. 263.

§. 766.

§. 766. Pars tertia. Ex medio sub naso & sub duobus foraminibus prodit semita quædam & pili exigui, crassique implent illam semitam: & reliqui pili replent locum ex hoc latere in illud latus, circum hanc semitam.

766. תקונא תליתאה מאמצעיתם דתחות חוטמא ומתחות תרין נוקבא נפיק חד ארחא ושערין זעירין תקיפין מליין להחוא ארחא ושאר שערין מליין מהאי גיסא להאי גיסא סוחרניה דההוא ארחא

§. 767. Semita autem omninò non videtur infra; sed illa semita superna tantum, quæ descendit usque ad principium labiorum, & ibi inseritur hæc semita.

767. וארחא לא אתחזי לתתא כלל אלא ההוא ארחא דלעילא דנחית עד רישא דשפוותן ותמן שקיעא ההוא ארחא.

§. 768. Pars quarta. Prodit pilus & ordinatur & ascendit & insterniturgenis ejus, quæ sunt ager aromaticus Senioris.

768. תקונא רביעאה נפיק שערא ואתתקן וסליק וחפי בעלעוי דתקרובא דבוסמין דעתיקא:

§. 769. Pars quinta. Deficit pilus, & videntur duo poma hinc & inde, rubra, ut rosa rubra, & radiant in ducentos & septuaginta mundos, qui inflammantur inde.

769. תקונא חמשאה פסיק (ס״א נפיק) שערא ואתחזיין תרין תפוחין מכאן ומכאן סומקן כהאי וורדא סומקא ומתלהטן במאתן ושבעין עלמין דמתלהטין מתמן (ס״א מנהון)

§. 770. Pars sexta. Prodit pilus sicut filum aliquod circa barbam, & pendent usque ad initium viscerum, non autem descendit usque ad præcordia.

770. תקונא שתיתאה נפיק שערא כחד חוטא בסחרניה דדיוקנא (ס״א דדיקנא) ותליין עד רישא דמעוי ולא נחית עד טבורא.

§. 771. Pars septima. Quod pili non dependent usque in os; sed os vacuum est ex omni parte sua, & pili in ordine sunt positi circumcirca illud.

771. תקונא שביעאה דלא תליין שערי על פומא ופומא אתפני מכל סטרוי ויתבין שערי בתקונא סחור סחור ליה:

§. 772. Pars octava. Quod pili descendunt sub barba, qui tegunt cervicem (oppositam) ut non videatur: omnes illi pili tenues sunt, pili super pilis, pleni ex omni parte.

772. תקונא תמינאה דנחתין שערי בתחות דיוקנא (ס״א דיקנא) דמחפיין קדלא דלא אתחזי כלהו שערי דקיקין נימין על נימין מליין מכל סטרוי:

§. 773. Pars nona. Quod pili miscentur cum iis qui junguntur; omnesque sint in

773. תקונא תשיעאה מתערבין שערי

æqualitate, à genis [*al. plem*] usque ad illos pilos, qui dependent; omnes (*inquam*) sunt in æqualitate pulchra, sicut vir quidam fortis, victoriosusque bellator.

§. 774. Per novem ordines istos dimanant & prodeunt novem scaturigines olei magnificentiæ, & quidem ex illo oleo magnificentiæ superiori hæ promanant, in omnes istas inferiores.

§. 775. Novem dispositiones istæ inveniuntur in forma [al. in barba] hac; & in perfectione efformationis barbæ hujus filius hominis inferior vir fortis vocatur.

§. 776. Quicunque enim (*in somnio*) videt, quod barba sua consistat in statu suo debito, in illo invenietur fortitudo & robur. Hucusque Descriptio barbæ supernæ Microprosopi.

§. 777. Dixit R. Schimeon ad R. Eleasar filium suum: Surge fili mi Sancte deprædica partes istas barbæ in efformationibus suis.

§. 778. Surrexit R. Eleasar incepitque & dixit: [*è Psal.* 118. *v.* 4.] De angustia invocavi Jah, exaudivit me in latitudine Jah; Dominus mihi, nō timebo: quid faciat mihi homo. Dominus mihi inter auxiliatores meos, & ego videbo in odio habentibus me. Melius fidere in Domino, quam sperare in homine, melius confidere in Domino, quam sperare in principibus.

§. 779. Hîc sunt formæ novem hujus barbæ. His enim dispositionibus opus habebat David Rex, ut vinceret cæteros Reges & cæteros populos.

§. 780. Veni vide. Postquam dixerat novem istas dispositiones, postea subjungit v. 10. Omnes gentes circundederunt me, in nomine Domini quoniam succidam eas.

עם אינון דמתחברן שערי כלהו בשקולא מעלייא (סא מלייא) עד אינון שערי דתליין כלהו בשקולא שפיר כחד גיבור תקיף מארי נצח קרבין.

774. בתשעה תקונין אלין נרדין ונפקין ט׳ מבועין דמשח רבורת ומההוא משח רבות דלעילא נגדין לכל אינון דלתתא.

775. ט׳ תקונין אלין אשתכחו בדיוקנא (סא דדיקנא) דא ובשלימות תקונא דדיקנא דא אתקרי בר נש לתתא גיבר תקיף.

776. דכל מאן דחמי דיקנא קיימא בקיומיה תלייא ביה גבורא תקיפא. עד כאן תקונא דדיקנא עלאה דזעיר אפין.

777. אמר ר״ש לרבי אלעזר בריה קום ברי קדישא סלסל תקונא דדיקנא בתקוני אלין.

778. קם ר׳ אלעזר פתח ואמר מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה וגו׳ עד מבטוח בנדיבים.

779. תנא הכא ט׳ תקונין דבדיקנא דא להני תקונין אצטריך דוד מלכא בגין לנצחא לשאר מלכין ולשאר עמין.

780. תח כיון דאמר הני ט׳ תקונין לבתר אמר כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם.

§. 781.

§.781. Effatus est igitur illas dispositiones, quas diximus. Ad quid autem opus iis fuit? propterea quod dicit: Omnes gentes circundederunt me. Nam in dispositione hac novem istarum efformationum, quę sunt Nomen Domini, illæ exscinduntur è mundo.

§.782. Hoc ipsum est quod scribitur: In nomine Domini, quoniam succidam eos.

§ 783. Et didicimus in Mysterio libri. Novem dispositiones David hîc dixit; quarum sex consistunt in Nomine sancto; sunt enim sex nomina: & tres in voce אדם sive homo.

§.784. Et si dices; duas tantum esse istarum; certè tres sunt, quia etiam Principes ad notionem vocis Adam pertinent.

§.785. Didicimus. Sex nomina sunt: quia scriptum est; De angustia vocavi Jah; primum.

§.786. Exaudivit me in latitudine Jah; secundum.

§.787. Tetragrammaton mihi, non timebo; tertium.

§.788. Tetragrammaton mihi inter auxiliatores meos; quartum.

§.789. Bonum confidere in Tetragrammato: quintum.

§.790. Melius confidere in Tetragrammato: sextum.

§.791. Vocis Adam (*repetitiones sunt*) tres: quia scriptum est: Dominus mihi non timebo, quid faciat mihi Adam: *prima*.

§.792. Bonum confidere in Domino, præ confidere in principibus: *secunda*.

§.793. Melius fidere in Domino, quàm fidere in homine: *tertia*.

§.794. Et veni vide. Arcanum rei in hoc latet: ubicunque hoc loco mentio fit

781. אמר הני ט׳ תקונין דאמינא למאי אצטריכנא משום דכל גוים סבבוני ובתקונא דא דט׳ תקונין דאינון. שם יי׳ אשצינון מן עלמא.

782. הה״ד בשם יי׳ כי אמילם.

783. ותאנא בצניעותא דספרא תשעה תקונין אמר דוד הכא שיתא אינון בשמא קדישא דשית שמהן הוו ותלת אדם.

784. ואי תימא תרין אינון תלתא הוו דהא נדיבים בכלל אדם הוו.

785. תנא שיתא שמהן דכתיב מן המצר קראתי יה חד.

786. ענני במרחב יה תרין.

787. יי׳ לי לא אירא תלת.

788. יי׳ לי בעוזרי ארבע.

789. טוב לחסות ביי׳ חמשה.

790. טוב לחסות ביי׳ שיתא.

791. אדם תלת דכתיב יי׳ לי ולא אירא מה יעשה לי אדם חד.

792. טוב לחסות ביי׳ מבטוח באדם תרי.

793. טוב לחסות ביי׳ מבטוח בנדיבים תלת.

794. ותח רזא דתלה דבכל אתר

vocis

vocis Adam, ibi nomen Sanctum adjungitur: & quidem meritò; propterea quia homo non subsistit nisi per illud, quod ipsi analogum est.

דאדכר אדם הכא לה אדכר אלא בשמא קדישא דהכי אתחזי משום דלא הוה אדם אלא כמה דאתחזי ליה ·

§. 795. Quid autem analogum est ei? Nomen sanctum: quia scriptum est: [*Gen.* 2.*v*.7.] Et creavit Dominus Deus hominem: cum nomine pleno, quod est יי אלקים, eidem analogum [quia Tetragrammaton denotat Masculum & Elohim fœminam.]

795. ומאי אתחזי ליה שמא קדישא דכתיב וייצר יְיָ אלהים את האדם בשם מלא דהוא יְיָ אלהים כמה דאתחזי ליה·

§. 796. Et propterea hîc non fit mentio hominis nisi cum nomine sancto.

796. ובגין כך הכא לא אדכר אדם אלא בשמא קדישא·

§. 797. Et didicimus: Scriptum est: Ex angustia inclamavi Jah: Exaudivit me in latitudine Jah; bis dicitur יָהּ יָהּ, respectu duarum maxillarum, quibus pili adhærent, & à quibus videbat pilos prodire & dependere.

797. ותנא כתיב מן המצר קראתי יָהּ ענני במרחב יָהּ תרי זמני יָהּ יָהּ לקביל תרי עלעוי דשערי אתאחדן בהו ומרחמא דשערי אתמשכאן ותליין·

§. 798. Pergit & dicit: Dominus mihi & non timebo, Dominus mihi inter auxiliatores meos: ubi nomen non defectivum habetur [*ut priùs*:] nomen quod est sanctum; & cum nomine hoc mentio etiam fit hominis.

798. שארי ואמר יְיָ לי לא אירא· יְיָ לי בעזרי· בשמא דלא חסר בשמא דהוא קדישא ובשמא דא אדכר אדם·

§. 799. Et quid est quod dicit: Quid faciat mihi homo? sic est ut didicimus: Omnia illa diademata sancta Regis, cum iste conformatur in dispositionibus suis [*id est, quando literæ Tetragrammati omnes conjungantur*] vocentur Homo; quæ est forma, quæ comprehendit omnia.

799. ומה דאמר מה יעשה לי אדם הכי הוא דתנא כל אינון כתרין קדישין דמלכא כד אתתקן בתקונוי אתקרון אדם דיוקנא דכליל כלא·

§. 800. Cum autem aliquid detrahitur ab illo, [*i.e. cum dicitur* יָהּ *& non* יהוה] ibi intelligitur [*Microprosopus &*] nomen sanctum [*per literam Jod*] & תערא sive Porta [*i. e. Uxor, cui tribuitur nomen* אדני, *cujus numerus in plenitudine sua scripti est* 671 *sicut eum exhibet vox* תרעה *per literam* ה.] & quod in ea.

800. ומה דמשלפא בהו אתקרי שמא קדישא ותרעא ומה דביה·

§. 801. Cùm ergo vocatur Tetragrammaton, homo dicitur, cum inclusione por-

801. אתקרי יהוה אתקרי אדם בכללא

tæ & eorum quæ in ea [de mundis inferioribus. al. Et cum abstrahitur à Porta (*i.e. cum litera Vau & He non adjunguntur, quarum hæc portam inferam denotat*) tunc intelligitur Nomen sanctum (*per Jod*) Porta (*per He*) & quæ in ea. Cum autem vocatur יְדֹוָד vocatur homo, cum omnibus; (*adjuncta etiam*) porta & iis quæ in ea.]

§. 802. Et illas novem formas propterea prolocutus est David: quia ille cui apprehendere licet barbam Regis, omne quod desiderat, efficere potest.

§. 803. Quare barbam & non corpus? quia corpus latet post barbam, barba autem non locum habet post corpus.

§. 804. Dupliciter autem procedit iste computus. Semel sicut diximus: Deinde sic, [cum dicit]: Ex angustia clamavi ad Jah: [*ecce forma*] prima.

§. 805. Et exaudivit me in latitudine Jah: secunda.

§. 806. Dominus mihi, non timebo: tertia.

§. 807. Quid faciat mihi homo? quarta.

§. 808. Dominus mihi inter auxiliatores meos; quinta.

§. 809. Et ego videbo in odio habentes me: sexta,

§. 810. Melius fidere in Domino: septima.

§. 811. Quàm confidere in homine: octava.

§. 812. Melius confidere in Domino; nona.

§. 813. Quàm confidere in Principibus. Decima [al. melius fidere in Domino, quàm confidere in homine: septima. Melius fidere in Domino; octava: quàm confidere in principibus; nona.].

Cremonens. col. 264.

דְתַרְעָא וּמַה דְבֵיה (ס״א וּמַה דְאִשְׁתְּלִיף מִתַּרְעָא אִתְקְרֵא שְׁמָא קַדִּישָׁא תַּרְעָא וּמַה דְבֵיה אִתְקְרֵי יְדֹוָד אִתְקְרֵי אָדָם בְּכֹלָא תַּרְעָא וּמַה דְבֵיה)

802. וְאִלֵּין תִּשְׁעָה תִּקּוּנִין דְאָמַר דָּוִד בְּגִין דְמַאן דְאָחִיד דִיקְנָא דְמַלְכָּא כָּל מַה דְבָעֵי עָבִיד.

803. מַט דִיקְנָא וְלָא גוּפָא אֶלָּא גוּפָא אָזִיל בָּתַר דִיקְנָא וְדִיקְנָא לָא אָזִיל בָּתַר גוּפָא.

804. וּבִתְרֵי גַוְונֵי אָתֵי הַאי חוּשְׁבְּנָא׃ חַד כִּדְקָאָמְרָן׃ תְּרֵין מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ חַד.

805. עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ תְּרֵי.

806. יְיָ לִי לֹא אִירָא תְּלַת.

807. מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם אַרְבַּע.

808. יְיָ לִי בְּעֹזְרָי חָמֵשׁ.

809. וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי שִׁיתָּא.

810. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ שִׁבְעָה.

811. מִבְּטֹחַ בָּאָדָם תְּמַנְיָא.

812. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ תִּשְׁעָה.

813. מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים עֲשָׂרָה (ס״א טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם ז׳ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ ח׳ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים ט׳.

§. 814. De angustia inclamavi Jah. Quid est quod dicit? Nimirum David omnia hæc, quæ hîc dicit, de forma barbæ dicit.

814. מן המצר קראתי יה מאי קא מיירי אלא דוד כל מה דאמר הכא על תקונא דדיקנא קאמר.

§. 815. R. Jehuda dixit: De angustia inclamavi Jah; E loco ubi barba extendi incipit, quod est è loco remotiori; ante aures; desuper subter capillos. Et propterea dixit: Jah, Jah; bis.

815. ר׳ יהודה אמר מן המצר קראתי יה מאתר דשארי דיקנא לאתפשטא דהוא מאתר רחיק מקמי דאודנין· מעילא תחות שערי ובגב אמר יה יה תרי זמני.

§. 816. Sed eo loco, ubi expanditur barba, & descendit ab auribus ejus; in extensionem largiorem, locum habet appellatio hominis [i.e. Tetragrammati integri.] Et hæc expansio opus erat [al. Cùm ergò dicit: Dominus mihi, non timebo; nam hic talis est, qui non parcit (*impiis*) & hoc omne opus erat] Davidi, cùm sibi subjicere vellet Reges & populos per dignitatem Barbæ hujus.

816. ובאתר דאתפשט דקנא ונחית מאודנוי לאתפשטא ארם אתקרי ואל אתפשטותא האי אצטריך (סא אמר יי׳ לי לא אירא דהוא דלא רחים וכל האי אצטריך וכו׳) דוד לאכנע תחותוי מלכין ועמין בגין יקרא דדיקנא דא.

§. 817. Et didicimus in mysterio libri. Quicunque in somnio suo videt, quod barbam hominis supernam sive mystacem manu sua apprehendat, aut manum suam ad eam extendat, ille sciat, quod in pace sit cum superis, illíque subjiciendi sint illi, qui affligunt eum.

817. ותאנא בצניעותא דספרא כל מאן דחמי בחלמיה דדיקנא דבר נש עלאה אחיד בידיה או דאושיט ידיה ליה· ינדע דשלים הוא עם עלאה ואדמיה תחותיה אינון דמצערין ליה·

§. 818. Didicimus. Disponitur barba superna novem formis: & est barba Microprosopi.

818. תנא מתתקן דיקנא עלאה בתשעה תקונין והוא דיקנא דזעיר אפין·

SECTIO XXXV.

De parte prima Barbæ Microprosopi.

§. 819. Formâ primâ; disponitur pilus desuper & prodit ante aperturam aurium sub cincinnis, qui pendent super auribus: & crines descendunt, pili super pilis, usque ad principium oris.

819. תקונא קדמאה מתתקן שערא מעילא ונפיק מקמי פתחא דאודנין מתחות קוצי דתליין על אודנין. ונחתין שערי נימין על נימין עד רישא דפומא· Mantuan. fol. 140.

§. 820.

§.820. Didicimus: Omnes illi pili, qui in barba, duriores sunt omnibus pilis cincinnorum è capillis capitis; Capitis autem capilli longi sunt, & flectuntur: ast isti pili non sunt longi.

820. תָּאנָא כָּל אִלֵּין נִימִין דְּבְדִיקְנָא תַּקִּיפִין יַתִּיר מִכָּל נִימִין דְּקוּצִּין דְּשַׂעֲרֵי דְרֵישָׁא וְשַׂעֲרֵי דְרֵישָׁא אֲרִיכִין וְכַפְיָין וְהָנֵי לָאו אֲרִיכִין׃

§. 821. Capillorum capitis quidam sunt lenes, quidam duri.

821. אֶלָּא שַׂעֲרֵי דְרֵישָׁא מִנְּהוֹן שְׁעִיעִי וּמִנְּהוֹן קְשִׁישִׁין׃

§. 822. Et quando capilli albi Senis dierum protrahuntur, in capillos Microprosopi, scriptum est [Pr. 1. v. 20.] Sapientiæ foris prædicant.

822. וּבְשַׁעְתָּא דְאִתְמַשְׁכָן שַׂעֲרֵי חִוָּרָא דְעַתִּיק יוֹמִין וְשַׂעֲרֵי דִזְעֵיר אַפִּין כְּתִיב חָכְמוֹת בַּחוּץ תָּרֹנָּה׃

§. 823. Quid est, foris? in hoc Microprosopo, ubi sociantur duo cerebra. Duóne cerebra dicis? sed dicendum quatuor cerebra.

823. מַאי בַּחוּץ · בְּהַאי זְעֵיר אַפִּין דְּמִתְחַבְּרִין תְּרֵי מוֹחֵי · תְּרֵי מוֹחֵי סַד אֶלָּא אֵימָא אַרְבַּע מוֹחֵי׃

§. 824. Tria (*nimirum*) cerebra sunt in Microprosopo, & inveniuntur in tribus cavitatibus cranii capitis.

824. תְּלַת מוֹחֵי דְּהָווּ בִּזְעֵיר אַפִּין וְאִשְׁתַּכְחוּ בִּתְלַת חַלָּלֵי דְגוּלְגַּלְתָּא דְרֵישָׁא׃

§. 825. Et unum cerebrum tranquillum residet in claritate sua, quod comprehendit omnia tria cerebra, & ab eo ducuntur productiones (*capillorum*) quæ producuntur & cõtinuantur æqualiter in capillo albo in istum Microprosopum, in tria cerebra ejus, ita ut in eo inveniantur quatuor cerebra.

825. וְחַד מוֹחָא שָׁקִיט עַל בּוּרְיֵיהּ דְּכָלִיל כָּל תְּלַת מוֹחָא דְּאִתְמְשַׁךְ מִנֵּיהּ מְשִׁיכָן כְּלִילָן שְׁקִילָן בְּשַׂעֲרֵי חִוָּורֵי לְהַאי זְעֵיר אַפִּין לִתְלַת מוֹחֵי דִּילֵיהּ מִשְׁתַּכְחָן אַרְבַּע מוֹחִין דְּהַאי זְעֵיר אַפִּין׃

§. 826. Et hinc perficiuntur 4. textus, qui scribuntur in phylacteria, quia in eis continetur Nomen Sanctum Senis dierum, Senis Seniorum & Microprosopi.

826. בְּגִין כָּךְ אִשְׁתְּלִימוּ אַרְבַּע פַּרְשִׁיּוֹת דִּכְתִיבִין בִּתְפִלִּין דְּאִתְכְּלִיל בְּהוּ שְׁמָא קַדִּישָׁא דְעַתִּיק יוֹמִין דְעַתִּיקָא דְעַתִּיקִין וּזְעֵיר אַפִּין׃

§. 827. Hæc enim est perfectio Nominis Sancti, de quo scriptum est: [*Deut.* 28. *v.* 10.] Et videbunt omnes populi terræ, quod Nomen Domini invocetur super te, & timebunt te.

827. דְּהַאי שְׁלֵימוּתָא דִשְׁמָא קַדִּישָׁא דִּכְתִיב וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְיָ נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ׃

§. 828. Nomen Domini est ipsum Nomen Tetragrammaton, qui sunt canales, cavitates phylacteriorum.

828. שֵׁם יְיָ שֵׁם יְיָ מַמָּשׁ דְּאִינוּן אַרְבַּע דְּהִיטֵי בָּתֵּי תְּפִלִּין׃

§. 829. Et propterea dicitur: Sapientiæ foris prædicabunt. [*Prov.* 1. *v.* 20.] quod hîc inveniantur.

829. ובגין כך חכמות בחוץ תרנה דבהכא משתכחין·

§. 830. Sanè enim Senior Seniorum; occultatus occultationibus non invenitur, nec prodit Sapientia ejus; quia illa Sapientia occultata est omnibus, quæ sese non exserit.

830. דהא עתיקא דעתיקין סתימא דסתימין לא אשתכח ולא זמין חכמתא דיליה משום דהיא חכמתא סתימא דכלא ולא אתפרש·

§. 831. Et quia quatuor cerebra sociantur: & ab hoc Microprosopo promanant quatuor scaturigines in quatuor latera, & ex una scaturigine distribuuntur, quæ egreditur ex iis omnibus: propterea sunt quatuor.

831. ובגין דאתחברו ארבעא מוחין והאי דזעיר אפין אתמשכן ארבע מבועין מניה לארבע עיבר ומתפרשן מחד מבועא דנפיק מכלהו· ובגכ אינון ארבע·

§. 832. Et didicimus: Ab hac Sapientia, quæ comprehenditur in quatuor, promanant capilli, qui pendent crispaturæ super crispaturis, & omnes sunt duri & crassi, & protrahuntur & manant singula in latus suum.

832. ותאנא האי חכמתא דאתכלילא בארבע אתמשכן בהני שערי דאינון תליין תלין על תלין וכלהו קשיין ותקיפין ואתמשכו ונגידו כל חד לסטרוי·

§. 833. Et tot millena millia & myriades myriadum pendent ab iis, ut eorum non sit numerus.

833. ואלף אלפין ורבוא רבבן תליין מנייהו דליתהון בחושבנא·

§. 834. Hoc ipsum est quod scribitur [*Cant.* 5. *v.* 11.] Cincinni ejus crispati תלתלים: quasi תלי תלים aggeres crispi super aggeribus.

834. ההד קווצותיו תלתלים · תלי תלים·

§. 835. Et omnes sunt duri & crassi (*apti*) ad perfringendum, sicut est rupes dura, & sicut petra durissima.

835. וכלהו קשיין ותקיפין לאתבר כהאי חלמיש תקיף וכהאי טינרא דאיהו תקיפא·

§. 836. Donec faciant foramina (*per cranium*) & scaturigines sub crinibus prodeant, & scaturigines vehementes prosiliant in singula latera, inque singulas partes.

836. עד דעבדין נוקבין ומבועין מתחות שערא ונגדין מבועין תקיפין לכל עיבר ועיבר לכל סטר וסטר·

§. 837. Et quia isti capilli nigri sunt & obscuri, scriptum est [*Job.* 12. *v.* 22.] Revelat profunda de tenebris, & educit ad lucem umbram mortis.

837. ובגין דהני שערי אוכמי וחשוכן כתיב מגלה עמוקות מני חשך ויוצא לאור צלמות·

§. 838.

§. 838. Et didicimus. Isti pili barbæ duri sunt tantùm præ cæteris crinibus capitis, quia isti soli sese exserunt & inveniuntur & sunt duri in semitis suis.

838. ותנא הני שערי דדיקנא תקיפין כלחודוי משאר שערי דרישא משום דהני בלחודייהו מתפרשן ומשתכחן ואינון תקיפין בארחייהו׃

§. 839. Quare dicis duros? An quia omnes denotant judicium? Nequaquam; sanè enim in istis dispositionibus tàm misericordia invenitur quàm judicium.

839. אמאי תקיפין אי משום דכלהו דינא לאו הכי דהא בתקונין אלין אשתכחו רחמי ודינא׃

§. 840. Cum descendunt tredecim scaturigines fluminum olei, hæc omnia sunt miserationes.

840. ובשעתא דנחתין תליסר מבועי נהרי דמשחא אלין כלהו רחמי׃ Cremonens. f. 67. col. 265.

§. 841. Sed didicimus. Omnes illi pili barbæ sunt duri: quare? Quicunque denotant miserationes, necessariò debent esse rigidi ad inflectendum judicium.

841. אלא תאנא כל הני שערי דדיקנא כלהו תקיפין מט כל אינון דרחמי בעיין למהוי תקיפין לאכפייא לדינא׃

§. 842. Et omnes illi qui denotant judicium, etiam rigidi sunt: & propterea utrosque oportet esse rigidos in utrumque casum.

842. וכל אינון דאינהו דינא הא תקיפין אינון ובין כך ובין כך בעיין למהוי תקיפין מתרין סטרין׃

§. 843. Cum mundus opus habet misericordia, miserationes fortes sunt, & prævalent judicio: cum autem requirit judicium, judicium forte est, & prævalet misericordiæ: & propterea necesse est, ut sint rigidi ex utroque latere.

843. כד בעי עלמא רחמין רחמי תקיפין ונצחין על דינא וכד בעי דינא תקיף ונצח על רחמי · ובגנ בעיין למהוי תקיפא מתרין סטרין׃

§. 844. Et quando requiritur misericordia, pili qui denotant misericordiam exstant, & barba apparet in illis pilis [al. continet tales pilos:] & omnia sunt misericordia plena.

844. וכד בעי רחמי שערי דאינון ברחמי קיימין ומתחזיין (סא ומתאחרן) דיקנא באינון שערי וכלא הוו רחמי׃

§. 845. Cum autem requiritur judicium, barba apparet, in illis pilis, & omnia consistunt in judicio.

845. וכד בעייא דינא אתחזייא דיקנא באינון שערי וכלא אתקיים בדיקנא׃

§. 846. Cum autem detegitur barba sancta alba, omnes isti & omnes illi illuminantur

846. וכד אתגליא דיקנא קדישא חוורא כל הני וכל הני מתנהרין

nantur & dealbantur, sicut cum quis in flumine profundo abluit id quod in se habuerat.

ומסתחיין כמאן דאסתחי בנהרא עמיקא ממה דהוה ביה.

§. 847. Et omnia consistunt in misericordia, & nullum judicium invenitur.

847. ואתקיימו כלהו ברחמי ולית דינא אשתכח.

§. 848. Et omnes istæ novem cum simul lucent, omnes dealbantur in misericordia:

848. וכל הני תשעה כד נהרין כחדא כלהו אסתחיין ברחמי.

§. 849. Et propterea dicit Moscheh alterâ vice [*Num.*14.*v.*18.] Domine longe irarum, & magne misericordia.

849. ובגיני כך אמר משה זמנא אחרא יי ארך אפים ורב חסד.

§. 850. Et illa quæ de veritate dixerat [*Exod.*34.*v.*6.] non addit: quia arcanum rei sunt novem hæ mensuræ, quæ lucent à Sene dierum in Microprosopum.

850. ואלו אמת לא קאמר משום דרזא דמלא אינון תשעה מכילן דנהרין מעתיק יומין לזעיר אפין.

§. 851. Nam cum Moses secunda vice dicit, (*laudes illas Dei Num.*14,18.) Novem efformationes dicit: & illæ sunt formæ barbæ, quæ inveniuntur in Microprosopo, & descendunt à Sene dierum, & lucent in isto.

851. וכד אמר משה זמנא תניינא תשעה תקונין אמר ואינהו תקוני דיקנא דמשתכחי בזעיר אפין ונחתין מעתיק יומין ונהרין ביה.

§. 852. Vox אמת Veritas igitur, dependet à Seniore: unde hac vice Moses non dixit: Et veritate.

852. ובגין כך אמת תליא בעתיקא והשתא לא אמר משה ואמת.

§. 853. Didicimus: Capilli capitis Microprosopi omnes duri sunt & crispati, & non lenes.

853. תנא שערי דרישא דזעיר אפין כלהו קשישי תלין על תלין ולא שעיעין.

§. 854. Videmus enim quod in hoc tria cerebra in tribus cavitatibus inveniantur, quæ fulgent à cerebro abscondito.

854. דהא חמינא דתלת מוחי בתלת חללי משתכחין ביה ונהרין ממוחא סתימאה.

§. 855. Et quia cerebrum Senis dierum tranquillum est & quietum, sicut vinum bonum super fæcibus suis: hinc capilli ejus omnes lenes sunt & uncti oleo bono.

855. ומשום דמוחא דעתיק יומין שקיט ושכיך כחמר טב על דורדייא שערוי כלהו שעיען ומשיחין במשחא טב.

§. 856. Et propterea scriptum est [*Dan.*7.*v.*9.] Caput ejus ut lana pura.

856. ובגין כך כתיב רישיה כעמר נקא.

§. 857. Qui autem in Microprosopo

857. והאי דזעיר אפין קשישין ולא

partim

partim duri sunt, & partim non duri, quia omnes pendent, & non incurvantur.

קשישין דהא כלהו תליין ולא מתקמטי.

§. 858. Et propterea Sapientia promanat & prodit: sed non Sapientia Sapientiæ; illa enim quieta est & tranquilla.

858. ובגין כך חכמתא נגיד ונפיק אבל לא חכמתא דחכמתא דאיהי שכיכא ושקיטא.

§. 859. Didicimus enim: quod nemo sciat cerebrum Senis dierum præter ipsum solum.

859. דהא תנינן דלית דידע מוחיה דעתיק יומין בר איהו.

§. 860. Hoc ipsum est quod dicitur [*Iob*. 28. *v*. 23.] Deus novit viam ejus &c. quæ de Microprosopo dicuntur.

860. הה״ד אלהים הבין דרכה וגו׳ בזעיר אפין אתמר.

§. 861. Dixit R. Schimeon: Benedictus sis fili mi Sancto illi Benedicto, in mundo hoc & in mundo venturo.

861. אמר ר״ש בריך ברי לקב״ה בעלמא הדין ובעלמא דאתי.

SECTIO XXXVI.

De parte secunda Barbæ Microprosopi.

§. 862. Forma secunda. Prodit pilus & ascendit à principio oris usque ad alterum oris principium, & descendit sub ore usque ad principium alterum; pili super pilis, ordine pulchro. Surge R. Abba.

862. תקונא תנינא נפיק שערא וסליק מרישא דפומא עד רישא אחרא דפתחא דפומא ונחית מתחות פומא עד רישא אחרא נימין על נימין בתקונא שפיר קום ר׳ אבא.

§. 863. Surrexit R. Abba, incepitque & dixit: Cum dispositio barbæ hujus instituitur, in efformatione Regis; tunc ipse sicut heros fortis est pulcher aspectu, validusque & dominans.

863. קם ר׳ אבא פתח ואמר כד תקונא דדיקנא דא מתתקן בתקונא דמלכא (סא בתקוני מלכין) כגבר תקיף שפיר למחזי רב ושליט.

§. 864. Id ipsum est quod scriptum est: [*Ps*. 147. *v*. 5.] Magnus Dominus noster, & multæ potentiæ.

864. הה״ד גדול ארונינו ורב כח.

§. 865. Et dum mitigatur dispositione barbæ venerandæ Sanctæ, & hæc istam aspicit, tunc per lumen illius dicitur: Deus misericors [*Exod*. 34, 6.] & gratiosus longus narium, & multus misericordia & veritate. Et sic secunda dispositio instituitur.

865. וכד אתבסם בתקונא דיקנא יקירא קדישא וישגח ביה אקרי בנהירו דיליה אל רחום וגו׳ והאי תקונא תניינא אתתקן.

§. 866. Cùm fulget lumine Senis dierum:

866. כד נהיר בנהירו דעתיק יומין

dierum: tunc dicitur multus misericordia; & cum alter alterum intuetur formâ aliâ, dicitur: Et veritate: hic enim est fulgor faciei ejus.

אקרי רב חסד וכד מסתכלי דא בדא אתקרי בתקונא אחרא ואמת דהא נהירו אנפיה (סא דא נהירו דאנפין)

SECTIO XXXVII.

De parte tertia Barbæ Microprosopi.

§. 867. Et didicimus. Portans iniquitatem dicitur hæc forma secunda, sicut in Seniore Sanctissimo.

867. ותאנא נושא עון אתקרי דא תקונא תניינא כגוונא דעתיקא קדישא.

§. 868. Sed quia illa semita, quæ egreditur in dispositione tertia sub duobus foraminibus, pilis rigidis brevibus repletur: hinc ob illam semitam hæ formæ non dicuntur ferens iniquitatem, & transgrediens super prævaricationem: sed illæ collocantur in alio loco.

868. אבל משום ההוא אורחא דנפיק בתקוני תליתאה מתחות תרין נוקבין ושערין תקיפין זעירין מליין מההוא אורחא לא אתקרון הכא נושא עון ועובר על פשע ואתקיימו באתר אחרא.

§. 869. Et didicimus in Barajetha: Trecentæ septuaginta quinque misericordiæ comprehenduntur in Benignitate Senis dierum; quæ omnes dicuntur Benignitates primæ.

869. ותניא תלת מאה ושבעין וחמש חסדים כלילן בחסד דעתיק יומין וכלהו אקרון חסדי קדמאי.

§. 870. Sicut scriptum est [*Psal.* 89. *v.* 50.] Ubi benignitates tuæ priores? Et omnes comprehenduntur in Benignitate Senioris Sanctissimi, occultissimi omnium.

870. דכתיב איה חסדיך הראשונים וכלהו כלילן בחסד דעתיקא קדישא סתימא דכלא.

§. 871. Sed Benignitas Microprosopi dicitur חסד עולם Benignitas seculi.

871. וחסד דזעיר אפין אקרי חסד עולם.

§. 872. Et in libro Mysterii. Ob benignitatem priorem Senis dierum vocatur Multus Benignitate. Sed in Microprosopo misericordia nudè & absolutè ponitur.

872. ובספרא דצניעותא קרי ביה בחסד קדמאה דעתיק יומין רב חסד. ובזעיר אפין חסד סתם.

§. 873. Et propterea scriptum est hîc: Et multus Benignitate: Et scriptum est: Servans benignitatem millibus; nude sine addito.

873. ובגכ כתיב הכא ורב חסד וכתיב נוצר חסד לאלפים סתם.

§. 874. Jamq; docuimus de hoc nomine, Et multus benignitate, quod exinde mitigetur Benignitas (*inferior*,) ut luceat in o-

874. ואוקימנא בהאי ורב חסד מהאי אתבסם חסד לנהרא לכלהו בוצינא

mnes

mnes lucernas [al. Nomen, multus benignitate, pertingit usque ad benignitatem abſolutè dictam, ut eam illuminet, & accendat lucernas.]

(סא רב חסד מטרה כלפי חסד לנהרא ליה ולאדלקא בוצינא)

§. 875. Didicimus enim. Illa ſemita, quæ deſcendit ſub duobus foraminibus naſi, pilis brevibus impleta eſt; & de hac ſemita ſcriptum eſt: Tranſiens ſuper prævaricationem; [*al. Et pili breviores replent illam ſemitam. Non autem vocatur Tranſiens ſuper pravaricationem, illa ſemita.*] quia nullus ibi locus eſt ad transeundum illac; ex duplici ratione.

875. דתנא האי אורחא דנחית תחות תרין נוקבין דחוטמא זעירין שערי תמן ובהאי אורחא כתיב עובר על פשע (סא ושערין זעירין מליין להאי אורחא לא אקרי ההוא ארחא עובר על פשע) דלית אתר לאעברא ליה בתרי גווני. Cremonenſ. col. 266.

§. 876. Primò quia illa ſemita locus durus eſt ad tranſeundum [*al. quia pili qui reperiuntur in illa, duri.*]

876. חד משום (סא שערי דאשתכחו בההוא) דההוא אורחא הוא אתר קשיא לאעברא.

§. 877. Secundo quia tranſitus illius ſemitæ deſcendit usque ad principium oris.

877. וחד משום דנחות אעברא דההוא אורחא עד רישא דפומא.

§. 878. De hoc autem ſcriptum eſt [*Cant. 5. v. 13.*] Labia ejus roſæ, i. e. rubra ut roſa, diſtillantia myrrham tranſeuntem: quod denotat inſignem rubedinem.

878. ועד כתיב שפשותיו שושנים סומקין כוורדא מור עובר סומקא תקיף.

§. 879. Et hæc ſemita iſtius loci duplici modo [*al. minatur*] & non mitigatur, unde qui vult minari, ſemitam illam manu ſua bis pulſat.

879. והאי אורחא דהכא בתרי גווני לא (סא בתרי גווני אגזים דלא) אתבסם מכאן מאן דבעי לאגזמא תרי זמנא בטש בידיה בהאי אורחא:

SECTIO XXXVIII.

De ſeptem ultimis partibus Barbæ Microproſopi.

§. 880. Forma quarta. Hæc ſemita pilorum diſponitur aſcenditque & deſcendit, in genis ejus in agro aromatis.

880. תקונא רביעאה האי ארחא דשערי (סא נפיק שערא ואתתקן) אתתקן וסליק ונחית בעילעוי בתקרובתא דבוסמא.

§. 881. Hæc diſpoſitio pulchra eſt & decora aſpectu: decusque & honor eſt: &

881. האי תקונא יאה ושפירא לאתחזייא הוד והדר הוא (סא הוד עלאה) ותניא

traditum est in Bar. Decus supernum egreditur & coronatur, & manat ut comprehendatur in genis ejus, & vocatur decus barbæ.

הוד עלאה נפיק ואתעטר ונגיד לאתאחדא (סא ליאה דעלאין) בעילעוי ואתקרי הוד זקן.

§. 882. Et inde pendent decus & honor, quæ sunt vestimenta ut illis vestiatur, & sunt purpura pretiosa.

882. ומהאי תליין. הוד והדר אלין לבושי דאתלבש בהו ואינון פורפירא יקירא.

§. 883. Scriptum enim [Psal.104. v.1.] Gloriam & decorem indutus es. [al. *Formâ quarta pilus procedit & disponitur ascenditque & descendit in genis in agris aromaticis. Hæc forma elegans & pulchra est aspectu; estque decor supernus. Et traditum est. Decor supernus prodit & coronatur & promanat in pulchritudinem genarum. Et hic decor vocatur decor barbæ; & ab illo dependent decor & gloria, vestimenta ornatûs, quibus induitur illa purpura magnifica. De qua scriptum est: Decorem & gloriam induisti: quæ sunt formæ vestiendi. Hâc forma hominis magis formatur quàm omnibus formis.*]

883. דכתיב הוד והדר לבשת.

§. 884. Hæ sunt dispositiones vestitum denotantes, & ille sub hac figura hominis aptiùs proponitur quàm ullis figuris aliis.

884. תקונין דאתלבש בהו ואתתקן בהאי דיוקנא דאדם יתיר לכל דיוקנין.

§. 885. Et didicimus. Hoc decus cum illuminatur lumine barbæ excelsæ & lumina emittit in cæteras dispositiones, tunc vocatur *ferens iniquitatem* ex isto latere; & *transgrediens super prævaricationem* ex altero latere.

885. ותאנא האי הוד כד אתנהר בנהירו דיקנא עלאה ואתפשט בשאר תקונין נהירין האי הוא נושא עון מהאי גיסא ועובר על פשע מהאי גיסא.

§. 886. Et propterea in Scriptura nomine Maxillarum ejus vocatur.

886. ובגין כך לחייו כתיב.

§. 887. Et in Mysterio libri eadem vocatur decus & honor & pulchritudo.

887. ובצניעותא דספרא אקרי הוד והדר ותפארת.

§. 888. Et ad pulchritudinem pertinet nomen Transgrediens super prævaricationem, quia dicitur [Prov.19.v.15.] Et decor ipsi est transgredi super prævaricationem.

888. תפארת הוא עובר על פשע שנאמר ותפארתו עבור על פשע.

§. 889. Et didicimus. Illam pulchritudinem non referimus nisi ad dispositionem nonam: sicut dicitur: [Prov.20.v.29.] Et decus juvenum robur eorum. Adeoque & illa dicitur pulchritudo: & cum trutinantur in bilance, se habent ut unum.

889. ותאנא האי תפארת לא אוקימנא אלא בתקונא תשיעאה כמא ותפארת בחורים כחם. וקרי תפארת וכד אתתקל (סא אסתכל) במתקלא חד סלקין.

§. 890.

§. 890. Dixit R. Schimeon: Dignus tu R. Abba, cui benedicatur à Seniore Sanctissimo, à quo omnes benedictiones prodeunt.

890. אָמַר רִ"שׁ יָאוּת אַנְתְּ רִ' אַבָּא לְאִתְבָּרְכָא מֵעַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּכָל בִּרְכָאָן נַפְקִין מִנֵּיהּ:

§. 891. Forma quinta. Deficit pilus & videntur duo poma, hinc & inde rubra sicut rosa rubra, & radiant in 270 mundos.

891. תִּקּוּנָא חֲמִישָׁאָה פָּסִיק שַׂעְרָא וְאִתְחֲזוּן תְּרֵין תַּפּוּחִין מִכָּאן וּמִכָּאן סוּמְקָן כְּהַאי וַרְדָּא סוּמְקָא וּמִתְלַהֲטָן בְּמָאתָן וְשַׁבְעִין עָלְמִין.

§. 892. Ista duo poma cum lucent ab utroque latere, à lumine duorum pomorum (*superiorum*,) rubedo amovetur, & albedo advenit.

892. הָנֵי תְּרֵי תַּפּוּחִין כַּד נְהִירִין מִתְּרֵין סִטְרֵי מִנְּהִירוּ דִּתְרֵין תַּפּוּחִין אִתְמְשֵׁךְ סוּמְקָא וְאָתֵי חִוָּורָא.

§. 893. De eo scriptum est [*Num. 6. v. 25.*] Illuminet Dominus vultum suum super te, & misereatur tui. Quia cum fulgent, benedicitur mundo.

893. בְּהַאי כְּתִיב יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ דְּכַד נְהִירִין מִתְבָּרֵךְ עָלְמָא.

§. 894. Cum autem excitatur rubor, scriptum est [*ibid. v. 26.*] Attollat Dominus iram suam super te: quasi dicat: auferatur & non inveniatur ira in mundo.

894. וּבְשַׁעְתָּא דְּאִתְעֲבִיד סוּמְקָא כְּתִיב יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ כְּלוֹמַר יִסְתַּלֵּק וְלָא יִשְׁתְּכַח רוּגְזָא בְּעָלְמָא.

§. 895. Didicimus. Omnia lumina quæ lucent à Seniore Sanctissimo, dicuntur Benignitates priores, quia ista lumina omnia sunt Benignitates seculi.

895. תָּאנָא כֻּלְּהוּ נְהִירִין דְּאִתְנְהִירִין מֵעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אִתְקְרוּן חַסְדֵי קַדְמָאֵי בְּגִין אִינּוּן נְהִירִין כָּל אִינּוּן חַסְדֵי עוֹלָם.

§. 896. Forma sexta. Prodit pilus sicut filum quoddam in pilis [*al. in circuitu*] barbæ: Et hic vocatur unus ex quinque angulis, qui dependent à benignitate & miserationibus.

896. תִּקּוּנָא שְׁתִיתָאָה נָפִיק שַׂעְרָא כְּחַד חוּטָא בְּשַׂעְרֵי (ס"א בִּסְחַרְנֵיהּ) דְּדִיקְנָא הַהוּא אִקְרֵי חַד מֵחָמֵשׁ פֵּאִין דְּתַלְיָין בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמֵי.

§. 897. Et hanc benignitatem non licet perdere; sicut dictum est.

897. וְלָא אִבָּעֵי לְחַבְּלָא הַאי חֶסֶד כְּמָה דְּאִתְּמַר.

§. 898. Propterea scribitur [*Lev. 19. v. 27.*] Non perdes angulum barbæ tuæ.

898. וּבְגִין כָּךְ לֹא תַשְׁחִית פְּאַת זְקָנֶךָ כְּתִיב.

§. 899. Forma septima est, quod pili non pendent super os, & os vacuum est ex omni parte. Surge R. Jehuda.

899. תִּקּוּנָא שְׁבִיעָאָה דְּלָא תַּלְיָין שַׂעְרֵי עַל פּוּמָא וּפוּמָא אִתְפְּנֵי מִכָּל סִטְרוֹי · קוּם רִ' יְהוּדָה.

§. 900. Surrexit R. Jehudah, incepitque & dixit: [*Dan.*4.*v.*14.] In decreto vigilum verbum.

900. קָם רִ׳ יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר בִּגְזֵרַת עִירִין פִּתְגָּמָא׃

§. 901. Multa millia myriadum afflantur & conservantur hoc ore, & dependent ab eo, & omnia illa vocantur os.

901. כַּמָּה אֲלֶף רִבְבָן מִתְנַשְּׁבָן וּמִתְקַיְּמָן בְּהַאי פּוּמָא וְתַלְיָין מִנֵּיהּ וְכֻלְּהוֹן אַקְרוּן פֶּה׃

§. 902. Sicut scriptum est [*Psal.* 33. *v.* 6.] Et Spiritu oris ejus omnis exercitus eorum.

902. הֲה״ד וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם׃

§. 903. Et ab hoc Spiritu, qui egreditur ex ore, vestiuntur omnes illi exteriores, qui pendent ab illo ore.

903. וּמֵהַהוּא רוּחָא דְּנָפִיק מִפּוּמָא מִתְלַבְּשָׁן כָּל אִינוּן דִּלְבַר דְּתַלְיָין מֵהַאי פּוּמָא׃

§. 904. Et ab illo ore, cum expanditur ista semita, vestiuntur multi veri Prophetæ: & omnes illi os Domini dicuntur.

904. וּמֵהַאי פּוּמָא (סַ״א אָרְחָא) כַּד אִתְפַּשַּׁט הַהוּא אָרְחָא מִתְלַבְּשָׁן בֵּיהּ כַּמָּה נְבִיאֵי מְהֵימְנֵי וְכֻלְּהוּ פֶּה יְיָ אִתְקְרוּן׃

§. 905. Et illo locô ubi Spiritus exit, non admiscetur aliquid aliud: Omnia enim ora expectant, ut vestiantur illo Spiritu exeunte.

905. וּבַאֲתַר דְּרוּחָא נָפִיק לָא אִתְעֲרְבָא מִלָּה אַחֲרָא דְּכֻלְּהוּ פִּיּוֹת מְחַכְאָן לְאִתְלַבְּשָׁא בְּהַהוּא רוּחָא דְּנָפִיק׃

§. 906. Et hæc dispositio dominatur super omnes sex; quia hic stabiliuntur omnia & comprehenduntur.

906. וְהַאי תִּקּוּנָא שְׁלִיטָא עַל כֻּלְּהוּ שִׁיתָא מִשּׁוּם דְּהָכָא מִתְקַיְּמִין כֻּלְּהוּ וּמִתְאַחֲדָן׃

§. 907. Et propterea pili ejus æquales sunt circa os, & hoc vacuum est ab omni latere.

907. וּבְגִינֵי כַּךְ שַׂעֲרוֹהִי שְׁקִילִין סוּחֲרָנֵיהּ דְּפוּמָא וְאִתְפַּנֵּי מִכָּל סִטְרוֹי׃

§. 908. Dixit R. Schimeon: Benedictus sis à Seniore Sanctissimo.

908. אָמַר רִ״שׁ בְּרִיךְ אַנְתְּ לְעַתִּיקָא קַדִּישָׁה :

§. 909. Forma octava est, quod pili descendunt sub barba, tegentes cervicem, ut non videatur.

909. תִּקּוּנָא תְּמִינָאָה דְּנַחְתִּין שַׂעֲרֵי בִּתְחוֹת דִּיקְנָא מְחַפְיָין קְדָלָא דְּלָא אִתְחֲזְיָיא׃

§. 910. Didicimus enim in traditione exotica Non est superius nec cervix nec defatigatio. Et si tempore prælii [*al. victoria*] in bello tale quid videtur, [*hoc inde fit,*] ut appareat fortitudo.

910. דְּתַנְיָא אֵין לְמַעְלָה לֹא עֹרֶף וְלֹא עִפּוּי וְאִי בְּזִמְנָא דְּאַנַּח (סַ״א דְּנָצַח) קְרָבִי אִתְחֲזֵי מִשּׁוּם לְאַחֲזָאָה גְּבוּרְתָּא׃

§. 911.

§. 911. Didicimus enim. Mille mundi continentur ab ea.

911. דהא תנינן אלף עלמין אתאחדין מניה.

§. 912. Hoc ipsum est quod dicitur [*Cant. 4. v. 4.*] *Mille clypei pendent in ea, omnia scuta potentium.* Et mille clypei arcanum est.

912. הה״ד אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים ואלף המגן רזא הוא.

§. 913. In mysterio libri traditur quod omnia scuta potentium, quæ veniunt è latere rigoris, ex illis sint severitatibus.

913. בצניעותא דספרא כל שלטי הגיבורים דאתו מסטר גבורה חד מאינון גבוראן.

§. 914. Forma nona est; quod pili defluant [al. uniantur] plena æqualitate usq; ad illos pilos, qui dependent, & omnes quidem in qualitate pulchra: sicut vir quidam fortis, Dominus victoriæ bellicæ.

914. תקונא תשיעאה דאתמשכן (סא דמתחברן) שערי בשקולא מליא עד אינון שערי דתליין כלהו בשיקולא שפיר כחד גיבור תקיף מארי נצחן קרביא. Cremonens. col. 267.

§. 915. Quia omnes pili sequuntur illos dependentes, & omnes junguntur in illis pendentibus; & omnes suum habent tractum.

915. משום דכלהו שערי אתמשכן בתר אינון דתליין וכללא דכלהו באינון תליין וכלא אתמשך.

§. 916. De hoc scriptum est [*Prov. 20. v. 29.*] Decus juvenum robur eorum.

916. ועל דא כתיב תפארת בחורים כחם.

§. 917. Et apparuit super mare (*rubrum*) ut juvenis pulcher: id quod scriptum est [*Cant. 5. v. 16*] electus seu juvenis ut cedri.

917. ונראה על הים כבחור טוב הה״ד בחור כארזים.

§. 918. Sicut heros exhibuit fortitudinem; & hoc est illud: Pulchritudo, robur, fortitudo & misericordia.

918. כגיבור עביד גבוראן ודא הוא תפארת חילא וגבורתא ורחמי.

SECTIO XXXIX.

De Corpore Microprosopi in genere; sub statu Androgyneitatis.

§. 919. Didicimus: Dixit R. Schimeon: omnes istæ dispositiones & omnia ista verba debent revelari illis, qui ponderantur bilance, & non iis, qui non sunt ingressi; sed illis qui ingressi sunt & egressi. Qui enim intrat & non egreditur, melius illi foret, non esse creatum.

919. תנא א״ר ש׳ כל הני תקונין וכל הני מלין בעינא לגלאה למאריהון דאתקלו במתקלא ולא לאינון דלא עאלו אלא לאלין דעאלו ונפקו דכל מאן דעייל ולא נפיק טב ליה דלא אברי.

§ 920. Summa omnium hæc est: Senior Seniorum est in Microprosopo; omnia sunt unum; omnia fuit, omnia est, omnia erit; non mutabitur, nec mutatur, nec mutatus est.

§. 921. Sed conformavit se istis efformationibus in formam, quæ comprehendit omnes formas, in forma, quæ comprehendit omnia nomina.

§. 922. Hæc forma autem, in qua ipse apparet saltem, est in similitudine hujus formæ; & non est forma ista, sed huic formæ analoga; nempe cum sociantur coronæ & diademata & perfectio omnium.

§. 923. Et propterea forma hominis est forma superiorum & inferiorum, qui includuntur in ea.

§. 924. Et quia illa forma complectitur superiora & inferiora; ideo tali dispositione efformatur Senior Sanctissimus: & sic quoque configuratur Microprosopus hâc dispositione.

§. 925. Et si dices; quæ est differentia inter illum & istum?

§. 926. Nimirum omnia sunt æqualiter unum. Verum hinc (*à nostra parte*) dividuntur semitæ ejus, & ex nostra parte invenitur judicium, & è latere quod nos spectat invicem discrepant.

§. 927. Et hæc arcana non tradita sunt nisi messoribus agri sancti.

§. 928. Scriptum enim [*Ps. 25. v. 14.*] Mysterium Domini timentibus eum.

§. 929. Et scriptum est [*Gen. 2. v. 7.*] וייצר Et formavit Dominus Deus hominem, cum duobus Jodin, consummavit efformationem ex efformatione [*al. efformationem intra efformationem*] carbunculum annuli: [*al. optimum quod est in annulo.*]

920. כְּלָלָא דְּכָל מִלִּין עַתִּיקָא דְּעַתִּיקִין בִּזְעֵיר אַפִּין כֹּלָא חַד כֹּלָא הֲוָה כֹּלָא הֲוֵי כֹּלָא יְהֵא לָא יִשְׁתָּנֵי וְלָא מִשְׁתַּנֵּי וְלָא שַׁנֵּי׃

921. אִתְתַּקַּן בְּתִקּוּנִין אִלֵּין דְּיוּקְנָא דִּכְלִיל כָּל דְּיוּקְנִין׃ דְּיוּקְנָא דִּכְלִיל כָּל שְׁמָהָן׃

922. דְּיוּקְנָא דְּאִתְחֲזֵי בְּגַוְונוֹי כְּהַאי דְּיוּקְנָא לָאו הַאי דְּיוּקְנָא הֲוֵי אֶלָּא כְּעֵין הַאי דְּיוּקְנָא כַּד אִתְחַבְּרָן עִטְרִין וְכִתְרִין וְאַשְׁלְמוּתָא דְּכֹלָּא׃

923. וּבְגִין כַּךְ דְּיוּקְנָא דְּאָדָם הֲוֵי דְּיוּקְנָא דְּעִלָּאִין וְתַתָּאִין דְּאִתְכְּלִלוּ בֵּיהּ׃

924. וּבְגִין דְּהַאי דְּיוּקְנָא כְּלִיל עִלָּאִין וְתַתָּאִין אַתְקִין עַתִּיקָא קַדִּישָׁא תִּקּוּנוֹ וְתִקּוּנָא דִּזְעֵיר אַפִּין בְּהַאי דְּיוּקְנָא וְתִקּוּנָא׃

925. וְאִי תֵּימָא מַה בֵּין הַאי לְהַאי׃

926. כֹּלָּא הוּא בְּמַתְקְלָא חֲדָא אֲבָל מִכָּאן אִתְפָּרְשָׁן אָרְחוֹי וּמִכָּאן אִשְׁתְּכַח דִּינָא׃ וּמִסְּטְרָא דִּילָן הֲווּ שַׁנְיָין דָּא מִן דָּא׃

927. וְרָזִין אִלֵּין לָא אִתְמַסְרוּ בַּר לִמְחַצְדֵי חַקְלָא קַדִּישָׁא׃

928. וּכְתִיב סוֹד יְיָ לִירֵאָיו׃

929. וּכְתִיב וַיִּיצֶר יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בִּתְרֵי יוּדִין אַשְׁלִים תִּקּוּנָא מִתִּקּוּנָא (ס״א תִּקּוּנָא גּוֹ תִּקּוּנָא) טַבַּרְקָא (ס״א טב דקאי) דְּגוּשְׁפַּנְקָא׃

§. 930.

§. 930. Et id est וייצר cum duobus Jodin.

§. 931. Quare? arcanum est Senioris Sanctissimi & arcanum Microprosopi.

§. 932. וייצר *Et formavit.* Quid formavit? formavit figuram in figura. Et hoc est וייצר.

§. 933. Et quid est figura in figura? Duo nomina, quę vocantur nomen plenum Tetragrammaton Elohim.

§. 934. Et hoc est arcanum duorum Jodin וייצר; & quomodo formata sit forma intra formam: nempe dispositione nominis perfecti Tetragrammaton Elohim.

§. 935. Et in quo comprehenduntur? in barba [al. forma superna hâc, quæ dicitur homo; homo qui complectitur marem & fœminam] superna.

§. 936. Et propterea scriptum est את האדם τὸν ἄνθρωπον, *talem hominem*; quod complectatur marem & fœminam.: Apponitur enim את; ad proponendam & exaggerandam speciem, qua nempe productus sit, nimirum ut mas & fœmina.

§. 937. *Pulverem de terra.* Pulvis forma in forma, hæc in illa [al. gemmam fulgurantem in annulo, unum intra aliud.]

§. 938. At hæc omnia quare? ut quod à supernis desumsit in eum introduceret, arcanum arcanorum superiorum, usque ad finem omnium arcanorum.

§. 939 Istud est, quod [*ibidem*] scriptum est: Et flavit in nares ejus animam vitarum.

§. 940. Animam; à qua omnia viventia, superiora & inferiora dependent, & consistunt in ea.

§. 941. Et factus est homo in Psychen viventē, ut adhæreret ipsi [*al. ut effunderetur*

930. ודא הוא וייצר תרי יודין׃

931. למה רזא דעתיקא קדישא ורזא דזעיר אפין׃

932. וייצר מאי צר צר צורא בגו צורה ודא הוא וייצר׃

933. ומהו צורה בגו צורה תרין שמהן דאתקרי שם מלא יי אלהים׃

934. ודא הוא רזא דתרין יודין דוייצר דצר צורה גו צורה׃ תקונא דשמא שלים יי אלהים׃

935. ובמה אתכלילו בדיקנא (ס״א בדיוקנא עלאה דא דאקרי אדם אדם דכליל דכר ונוקבא) עלאה׃

936. ועל דא כתיב את האדם דכליל דכר ונוקבא׃ את לאפקא ולמסגי זינא דנפיק מניה מדכר דנוקבא׃

937. עפר מן האדמה׃ עפר דיוקנא בגו דיוקנא גו בגו (ס״א טברקא דגושפנקא גו בגו)

938. וכל דא למה בגין לאשתלפא ולעיילא ביה סתים דסתימא עלאה עד סופי דכל סתימין׃

939. הה״ד ויפח באפיו נשמת חיים׃

940. נשמתא דכל חיי דעילא ותתא תליין מההיא נשמתא ומתקיימאן בה׃

941. ויהי אדם לנפש חיה לאתדבקא (ס״א לאתרקא) ולעיילא בתקונין׃

in

in eum] & ut eum introduceret in conformationes similes; & se emitteret in istam animam de gradu in gradum, usque ad finem omnium graduum.

כגווֹנָא דָא וּלְאַשְׁלְפָא לְהַהִיא נִשְׁמָתָא מִדַּרְגָא לְדַרְגָא עַד סוֹפֵי דְכָל דַרְגִין׃

§. 942. Ut hæc anima inveniretur in omnibus; & extenderetur in omnia, & ut ipse esset solus.

942. בגין דיהוי ההיא נשמתא משתכחא בכולא ומתפשטא בכולא ולמהוי הוא בלחודוי׃

§. 943. Unde qui illam de mundo aufert, idem facit ac si auferret animam hanc, ostensurus quod alia sit anima, præter istam.

943. ומאן דפסיק האי מן עלמא כמאן דפסיק נשמתא דא ומחוי דאית נשמתא אחרא בר מהאי׃

§. 944. Et propterea excindetur ille & memoria ejus in generationes generationum.

944. ובגין כך ישתצי הוא ודוכרניה לדרי דרין׃

SECTIO XL.

De parte fœminina Microprosopi; cæterisque partibus utriusque corporis.

§. 945. In hoc homine sic incepit disponi Androgyneitas, cum efformata est forma in dispositione sua, incepit à tergo ejus: [a Là pectore ejus.]

945. בהאי אדם שארי ותקון כללא דכר ונוקבא כד אתתקן דיוקנא בתקונוי שארי מאחורוי (ס״א מחדוי)

§. 946. Inter duo brachia eo loco quousque dependent pili barbæ, qui vocantur pulchritudo.

946. מבין תרין דרעין באתר דתליין שערי דדיקנא דאתקרון תפארת׃

§. 947. Et hæc pulchritudo expanditur & disponit duo pectora.

947. ואתפשט האי תפארת ותקין תרין חדין׃

§. 948. Et extrahitur (*sive prorumpit*) à tergo & producit cranium fœminæ planè absconditum ab omni latere sub capillis, quoad faciem capitis.

948. ואשתליף לאחורוי ועביד גולגלתא דנוקבא כולא סתימא מכל סטרוי בשערא בפרצופא דרישא׃

§. 949. Atque adeo in uno corpore per istam pulchritudinem homo evadit mas & fœmina.

949. ובכללא חדא אתעבידו בהאי תפארת אדם. דכר ונוקבא׃

§. 950. Istud est quod scriptum est [*Jes.* 44. *v.* 13.] In pulchritudine hominis, ut inhabitet domum.

950. הה״ד כתפארת אדם לשבת בית׃

§. 951.

§. 951. Cum creatur facies capitis fœminæ, cincinnus unus è crinibus de posteriori parte Microprosopi impendet super caput fœminæ.

951. כד אתברי פרצופא דרישא דנוקבא תלייא חד קוצא דשערי מאחורוי דזעיר אפין ותלי על רישא דנוקבא.

§. 952. Et producuntur capilli in capite ejus omnes rubri; ita tamen ut & alii colores intermixti sint.

952. ואתערו שערי ברישא כלהו סומקא דכלילן בגו גווני.

§. 953. Istud est quod scribitur [*Cant.7.v.5.*] Coma capitis tui sicut ארגמן purpura:

953. והד ודלת ראשך כארגמן.

§.954. Quid est Argaman? colores intermixti coloribus aliis.

954. מהו ארגמן גווני דכלילן בגו גווני.

§. 955. Hæc pulchritudo extensa est à scrobiculo cordis & perforat & transit in latus alterum, & efformationes instituit à facie fœminæ usque ad præcordia: ita ut à præcordiis incipiat (*hinc,*) & in præcordiis finiat (*illinc.*)

955. תאנא אתפשט האי תפארת מטבורא דלבא ונקיב ואתעבר בגיסא אחרא ותקין מפרצופא דנוקבא עד ט ־ ־רא ומטבורא שארי ובטבורא שלים.

§. 956. Porrò extenditur hæc pulchritudo, & efformat *intestina viri.*

956. תו אתפשט האי תפארת ואתתקן מעיי דדכורא.

§. 957. Et intrat & disponit in loco illorum omnes miserationes & omnia latera miserationum.

957. ועייל ואתתקן בהאי אתר כל רחמין וכל סטרא דרחמי.

§. 958. Et didicimus. In istis intestinis comprehenduntur sexcenties mille Domini miserationum & vocantur Domini intestinorum.

958. ותאנא בהני מיעין אתאחדן שית מאה אלף מארי דרחמי ואתקרון בעלי מיעין. Cremonens col. 268.

§.959. Unde scriptum est [*Ier.31,20.*] *Propterea sonuerunt viscera mea illi, miserando miserebor ejus, dicit Dominus.*

959. דכתיב על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי.

§. 960. Didicimus. Hæc Pulchritudo complectitur miserationes & judicium, & misericordia extenditur in masculum.

960. תאנא האי תפארת כליל ברחמי וכליל בדינא ואתפשט רחמי בדכורא.

§. 961. Et transit & perforat [*al. & lucet*] in latus alterum, & efformat *intestina fœminæ* in latere judicii; & ita disponuntur & viscera hujus.

961. ואתעבר ונקיב (סא ונהיר) לסטרא אחרא ותקין מיעוי דנוקבא בסטרא דדינא ואתתקנו מעהא.

§. 962. Didicimus. Mas conformatus est in latere suo, [*al. ex præcordiis suis,*]

962. תאנא אתתקן דכורא בסטרא במאתן ותמניא וארבעין תקונין דכלילן

248 membris; quorum quædam sunt intra, quædam extra, quædam miserationes, quædam judicium.

ביה מנהון לגו ומנהון לבר מנהון רחמי ומנהון דינא·

§. 963. Omnia quæ ad judicium pertinent, cohærent judicio circa partem posteriorem, ubi fœmina distenditur; & coalescunt, & extenduntur circa latus istius.

963. כלהו דדינא אתאחדו בדינא דאחורוי דנוקבא אתפשטות תמן ואתאחדו דאתפשטו בסטרהא·

§. 964. Et didicimus. Quinque nuditates revelari possunt in illo latere; quæ sunt quinque judicia; & quinque judicia extenduntur in 248 semitas.

964. ותאנא חמשה עריותא אתגליין ביה בסיטרא דדינין חמשה ודינין הי אתפשטן במאתן וארבעין ותמניא ארחין·

§. 965. Et sic didicimus. Vox in muliere, turpitudo; coma in muliere turpitudo: crus in muliere turpitudo: manus in muliere turpitudo: pes in muliere turpitudo.

965. והכי תאנא קול באשה ערוה· שער באשה ערוה· שוק באשה ערוה· יד באשה ערוה· רגל באשה ערוה·

§. 966. Et quamvis duas istas non proposuerint socii nostri, tamen duæ hæ plus turpitudinis habent (*quam cætera.*)

966. ואע״ג דתרין אלין לא שניוה חברנא ותרין אלין יתיר מערוה אינון·

§. 967. Et didicimus in mysterio Libri. Mas porrò extenditur & efformatur partibus suis, formaturque in ipso forma partis tegendæ puræ, & illud est membrum purum.

967. ותאנא בצניעותא דספרא אתפשט דכורא ואתתקן בתקונוי אתתקן תקונא דכסותא דכייא והאי הויא אמה דכיא· Mantuan, fol. 142.

§. 968. Longitudo autem membri hujus est ducentorum & 48 mundorum, & omnes illi pendent in orificio membri hujus, quod dicitur Jod.

968. ארכיה דההוא אמה מאתן וארבעין ותמניא עלמין וכלהו תליין בפומא דאמה דאתקרי יו״ד·

§. 969. Et cum detegitur Jod, orificium membri; detegitur Benignitas superna.

969. וכיון דאתגלייא יו״ד פומיה דאמה אתגלי חסד עלאה·

§. 970. Et hoc membrum Benignitas est, quô nomine tamen propriè vocatur orificium membri; nec dicitur Benignitas, donec detegatur Jod orificii membri.

970. והאי אמה חסד הוא דאתקרי ותלי בהאי פום אמה ולא אקרי חסד עד דאתגלייא יו״ד דפום אמה·

§. 971. Et veni vide. Abraham non dictus est perfectus in ista Benignitate, donec detegeretur Jod membri: cum autem detectum esset, dicebatur perfectus.

971. ותא חזי דלא אתקרי אברהם שלים בהאי חסד עד דאתגלייא יו״ד דאמה וכיון דאתגלייא אקרי שלים·

§. 972,

§. 972. Istud est quod scriptum est: Ambula coram me & sis perfectus; nimirum perfectus realiter [*Gen*.17.*v*.1.]

972. הָהוּד הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים תָּמִים מַמָּשׁ.

§. 973. Et scriptum est [*Ps*.18.*v*.24.] Ero perfectus cum eo, & custodiar à peccato.

973. וּכְתִיב וָאֶהְיֶה תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי.

§. 974. Quis est ille, de quo sermo est in loco priore & posteriore, omnis nimirum ille qui detegit illud Jod; & cavet, ne Jod istud introducat in potestatem adversam: ut partem habeat in mundo venturo, & ut sit ligatus in fasciculo vitæ.

974. מַאי קָא מַיְירֵי רֵישָׁא וְסֵיפָא אֶלָּא כָּל דְּגַלֵּי הַאי יוֹד וְאֶשְׁתַּמַּר דְּלָא עַיְילֵי לְיוֹד בִּרְשׁוּתָא אַחֲרָא לֶיהֱוֵי לְעָלְמָא דְּאָתֵי וְלֶיהֱוֵי צָרִיר בִּצְרוֹרָא דְחַיֵּי.

§. 975. Quid est, in potestatem adversam? illud quod scriptum est [*Mal*.2.*v*.11.] Et concumbit cum filia Dei alieni.

975. מַאי בִּרְשׁוּתָא אַחֲרָא דִּכְתִיב וּבָעַל בַּת אֵל נֵכָר.

§. 976. Et propterea scriptum est: Et ero perfectus ipsi; *quia* fuit perfectus in detectione Jod, & custodiar à peccato.

976. וּבְגִין כָּךְ כְּתִיב וָאֶהְיֶה תָמִים לוֹ. וְכֵיוָן דַּהֲוָה תָּמִים בְּגִלּוּיָא דְיוֹד וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי.

§. 977. Et dum extenditur membrum hoc, etiam extenditur latus rigoris de illis rigoribus sinistræ in fœmina.

977. וְכֵיוָן דְּאִתְפַּשַּׁט אַמָּה דָא אִתְפַּשַּׁט סְטַר גְּבוּרָה מֵאִינוּן גְּבוּרָאן בִּשְׂמָאלָא דְנוּקְבָא.

§. 978. Et inseritur in fœminam, in loco quodam, & signaturam facit in nuditate seu parte maximè contegenda in toto corpore fœminino.

978. וְאִשְׁתְּקַע בְּנוּקְבָא בְּאַתַר חַד וְרָשִׁים בְּעֶרְיְתָא כְּסוּתָאן דְּכָל גּוּפָא דְנוּקְבָא.

§. 979. Et ille locus dicitur nuditas ab omnibus occultanda, locus scilicet pro membro illo, quod dicitur Benignitas, ut scil. mitigetur rigor iste, qui continet quinque rigores:

979. וּבְהַהוּא אֲתַר אִקְרֵי עֶרְוָה דְּכֹלָּא לְאַצְנְעָה אֲתַר לְהַהוּא אַמָּה דְּאִקְרֵי חֶסֶד בְּגִין לְאִתְבַּסְּמָא גְּבוּרָה דָא דְּכָלִיל חָמֵשׁ גְּבוּרָאן.

§. 980. Et illa Benignitas in se comprehendit quinque Benignitates [al. & hîc constat Benignitas è Benignitatibus aliis.] Et Benignitas est à dextris; Rigor autem à sinistris.

980. וְהַאי חֶסֶד כָּלִיל בְּחָמֵשׁ חֶסֶד חֶסֶד (סָא וְהַאי כָּלִיל חֶסֶד בְּחֶסֶד חֶסֶד) יְמִינָא וּגְבוּרָא שְׂמָאלָא.

§. 981. Et cum hic ab illa mitigatur, homo dicitur, constans è duobus lateribus.

981. אִתְבַּסַּם דָּא בְּדָא וְאִקְרֵי אָדָם כָּלִיל מִתְּרֵין סִטְרוֹי.

§. 982. Et propterea in omnibus co-

982. וּבְגִין כַּךְ בְּכֻלְּהוּ כְּתָרִים עַד לָא

ronis, priusquam præparabantur efformationes Regis Senioris Seniorum, ita ut construeret mundos, & formaret efformationes ad stabiliendam istam fœminam, ut mitigaretur; *(priores)* non persistebant.

זמין תקוני דמלכא עתיקא דעתיקין ובנה עלמין ואתקין תקונין לאתקיימא ההוא נוקבא לאתבסמא ולא אתקיימו.

§. 983. Donec descenderet Benignitas superna, & tunc persistebant & mitigabantur efformationes mulieris per hoc membrum, quod dicitur Benignitas.

983. עד דנחית חסד עלאה ואתקיימו ואתבסמו תקוני נוקבא בהאי אמרה דאקרי חסד.

§. 984. Istud est quod scriptum est *Gen.*36,31. Et isti sunt Reges, qui regnaverunt in terra Edom: qui est locus ubi omnia judicia inveniuntur: & sunt constitutiones fœminæ.

984. הה״ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום אתר דכל דינין משתכחין תמן ואינון תקוני אתתא.

§. 985. Non enim scriptum est: Qui fuerunt, sed, qui regnarunt quia non mitigata sunt, donec omnia essent efformata; & ista Benignitas prodiit.

985. אשר היו לא כתיב אלא אשר מלכו דלא אתבסמו עד דאתתקן כלא ונפיק האי חסד.

§. 986. Ideo dicitur: Et mortuus est; & mortuus est, quia non perstiterunt, nec mitigatum est judicium per judicium.

986. הה״ד וימת וימת דלא אתקיימו ולא אתבסמו דינא בדינא.

§. 987. Si autem dices: Quod si sic, ut judicia sint omnia. Quare scriptum est: Et regnavit post eum Schaul de Rechoboth fluminis, iste sane non videtur judicium?

987. ואי תימא אי הכי דדינא כלהו והא כתיב וימלוך תחתיו שאול מרחובות הנהר והא לא אתחזי דינא.

§. 988. Didicimus. Omnes denotant judicium exceptô unô, qui perstitit ultimus.

988. תאנא כלהו דינא בר מחד דאתקיים בתראה.

§. 989. Iste autem Schaul de Rechoboth fluminis est ordo unus, [*al. latus unum*,] ordo qui expanditur & egreditur è Rechoboth fluminis.

989. והאי שאול מרחובות הנהר דא הוא סדרא · (סא סטרא) חד סדרא דאתפשט ונפיק מרחובות הנהר.

§. 990. Et hæc est Binah, à qua aperiuntur quinquaginta portæ in latera mundi luminum & lucernarum.

990. ודא הוא בינה דמתפתחין מנה חמשין תרעין לסטרי עלמא דנהרין ובוצינין הה״ד מרחובות הנהר.

§. 991. Istud est quod dicitur: de *Rechoboth* fluminis. Et omnes non perstiterunt. Ne dicas, quod aboliti sint, sed quod non perstiterint, in illo regno, quod ex parte fœminæ est.

991. וכלהו לא אתקיימו · לא תימא דאתבטלו אלא דלא אתקיימו בההוא מלכו דבסטר נוקבא.

§.992.

§. 992. Donec excitatus eſt & extenſus iſte ultimus ex omnibus, de quo dicitur: Et regnavit poſt eum Hadar.

992. עד דאתער ואתפשט האי בתראי מכלהו דכתיב וימלוך תחתיו הדר.

§. 993. Quid eſt Hadar? Benignitas ſuperna.

993. מאי הדר חסד עלאה.

§. 994. Et nomen urbis פעו Pagu *(exclamatio)*. Quid eſt Pagu? Per hanc orat homo, qui dignus eſt Spiritu Sancto.

994. ושם עירו פעו מאי פעו בהאי בעי בר נש דזכי לרוחא דקודשא.

§. 995. Et nomen Uxoris ejus *Mehetabeel.* Hîc mitigati ſunt invicem: & commemoratur uxor ejus, quod non ſcriptum eſt de ullo eorum. מהיטבאל, [*autem eſt, quaſi melior facta à Nomine Benignitatis* אל] mitigatio alterius ab altero.

995. ושם אשתו מהיטבאל בכאן אתבסמו דא בדא ואתקרו אשתו מה דלא כתיב בכלהו מהיטבאל אתבסמותא דדא בדא.

§. 996. Filia Matred elaborationes ſunt, quæ è latere rigoris: filiæ Meſahab; id eſt, contemperata ſunt & inſerta ſibi invicem hydrargyrum & aurum, miſeratio & judicium.

996. בת מטרד תקונין דמסטר גבורה. בת מי זהב ואתבסמו ואתכלילו דא בדא מי זהב רחמי ודינא.

SECTIO XLI.

De membris utriusque perſonæ ſeparatis; & in ſpecie de brachiis Microproſopi.

§. 997. Hactenus cohæſerunt ſibi fœmina & vir: ſuo loco jam ſeparantur brachiis & cruribus.

997. עד אתדבקו אתתא בדכורא · בסטרוי אתפרשן בדרועין בשוקין. Cremonenſ. f. 68. col. 269.

§. 998. Brachium maris unum dextrum eſt alterum ſiniſtrum.

998. דרועא דדכורא חד ימינא חד שמאלא.

§. 999. In brachio primo [al. ſancto] tres articuli connectuntur.

999. דרועא קדמאה ו סא קדישא ג׳ קשרין אתקשרו ביה.

§. 1000. Et cohærent duo brachia. Cohærentne? [*non omninò*] ſed tres articuli in dextro ſunt & tres articuli in ſiniſtro;

1000. ואתכלילו ב׳ דרועין ואתכלילו סד אלא ג׳ קשרין בימינא וג׳ קשרין בשמאלא.

§. 1001. Tres articuli manus dextræ concurrunt cum tribus articulis brachii ſiniſtri.

1001. ג׳ קשרין יד ימינא אתכלילו בג׳ קשרין דשמאלא.

§. 1002. Et propterea unius tantùm brachii mentio fit. Nam quoad dextrum latus non fit mentio brachii, sed [*Ex.15.v.6.*] dicitur Dextera tua Domine.

§. 1003. Dextrum Domini ergò dicitur de tribus articulis Patrum, qui occuparunt partes istas.

§. 1004. Et si dices: atqui in tribus cavitatibus cranii inveniuntur.

§. 1005. Didicimus. Omnes tres (*hi conceptus*) expanduntur & innectuntur toti corpori, & totum corpus connectitur per ista tria, quæ innexa sunt brachio dextro.

§. 1006. Et propterea desideravit Davidem, & dicit [*Ps.* 110. *v.*1.] Sede à dextris meis; quia ille consociatus fuit cum Patribus, & sedet ibi in throno perfecto.

§. 1007. Et propterea scriptum est [*Ps.* 118.*v.*22.] Lapis, quem spreverunt ædificatores &c. propterea quod sedit à dextra.

§. 1008. Id est quod scriptum est [*Dan.* 12.v 13] Et quiesces & resurges in sortem tuam circa finem dextræ.

§. 1009. Quasi diceretur: Sicut is, qui dignus est amore Regis, beatus est, cùm Rex dextram suam extendit, eumque suscipit sub dextram suam.

§. 1010. Hæc autem dextra, cum sedet, articuli quidem extenduntur, sed brachium non extendit manum [*al. cum sedet, & articuli non extenduntur, & brachium non exporrigit, sed residet*] cum tribus suis membris, de quibus dictum.

§. 1011. Cum autem excitantur peccatores & extenduntur in mundo, excitantur tres [*articuli*] alii, qui sunt judicium durum, & brachium extenditur.

§. 1012. Et cum extenditur brachium,

1002. ובגב דרעוא לא כתיב אלא חד
אבל ימינא לא כתיב ביה זרוע אלא
ימינך יי׳.

1003. ימין יי׳ אתקרי בג׳ קשרין דאבהתא
דאחסינו לחולקיהון.

1004. ואי תימא הא בתלת חלליה
מוחא דגולגלתא משתכחין.

1005. תאנא כלהו ג׳ מתפשטין
ומתקשרין בכל גופא וכל גופא אתקשר
בהני תלת מתקשרין בדרעוא ימינא.

1006. ובגב תאיב דוד ואמר שב
לימיני משום דהוא אתחבר עמהון
דאבהתא ויתיב תמן לכורסיא שלימתא׳

1007. ובגב כתיב אבן מאסו הבונים
וגו׳ משום דיתיב לימינא.

1008. היינו דכתיב ותנוח ותעמוד
לגורלך לקץ הימין׳

1009. כלומר כמאן דזכי לחביבותא
דמלכא זכאה חולקיה דמאן דפריש
מלכא ימינא וקביל ליה תחות ימיניה

1010. והאי ימיניה כד יתיב קשורין
אתפשטו ודרוע לא אושיט ידיה (סא
וקשרין לא אתפשטו ודרועא לא אושיט
ויתיב בתלת וכו׳) בתלת קשרין דאמרן׳

1011. וכד מתערין חייביא ומתפשטין
בעלמא מתערין תלת אחרנין דאינון
דינא קשיא ואושיט דרועא׳

1012. וכד אושט דרועה יד ימינא הוא

manus quidem dextra est; sed vocatur Brachium Domini; Domine, brachium tuum extensum. [*1.Reg.*8.*v.*42.]

אֲבָל אִתְקְרִי זְרוֹעַ יְיָ זְרוֹעֲךָ הַנְּטוּיָה.

§. 1013. Cum tria illa continentur in tribus alteris, omnia dicuntur dextra, & exercetur judicium & misericordia.

1013. בְּזִמְנָא דְּתְּלָת אִלֵּין אִתְכְּלִילָן בִּתְלָת אַחֲרָנִין אִקְרֵי כֹּלָּא יְמִינָא וְעָבִיד דִּינָא וְרַחֲמֵי.

§. 1014. Istud est quod dicitur [*Ex.*15. *v.* 6.] Dextra tua, Domine, magnificata in potentia; Dextrâ tuâ Domine, franges inimicum: quia inibi suscitatæ sunt miserationes.

1014. הֲדָא הוּא דִכְתִיב יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב בְּגִין דְּמִתְעָרִין רַחֲמֵי בָהּ.

§. 1015. Et didicimus: Huic dextræ adhærent trecenties & septuagesies mille myriades [*al. leg. quæ vocantur dextra, & centum & octoginta quinque millia myriadum,*] de brachio, qui vocatur brachium Domini.

1015. וְתָאנָא בְּהַאי יְמִינָא מִתְאַחֲדִין תְּלַת מְאָה וְשַׁבְעִין אֶלֶף רִבּוֹא (סְ״אַ דְּאִקְרוּן יְמִינָא וּמְאָה וְתַמְנִין וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף רִבּוֹא) מִזְּרוֹעַ דְּאִקְרֵי זְרוֹעַ יְיָ.

§. 1016. Ab utraque igitur parte est brachium; propterea utrobique dicitur pulchritudo.

1016. מֵהַאי וּמֵהַאי תַּלְיָא זְרוֹעָא בְּגִין דָּא אִקְרֵי תִּפְאֶרֶת הַאי וְהַאי.

§. 1017. Scriptum est enim [*Jes.*63.*v.*12.] Qui ducebat ad dexteram Mosen, brachio gloriæ suæ.

1017. דִּכְתִיב מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה.

§. 1018. Prius denotat dexteram; sed brachium, denotat sinistrum; scriptum enim brachio gloriæ suę, unum cum altero.

1018. הָא יְמִינָא זְרוֹעַ הָא שְׂמָאלָא דִּכְתִיב זְרוֹעַ תִּפְאַרְתּוֹ דָּא בְּדָא.

§. 1019. Et didicimus. Illi sinistrę adhærent 450. Domini scutorum; adhærentq; singulis digitis istis.

1019. וְתָאנָא בְּדָא שְׂמָאלָא מִתְאַחֲדִין אַרְבַּע מְאָה וְחַמְשִׁין מָארֵי תְּרֵיסִין מִתְאַחֲדָן בְּכָל אֶצְבְּעָא וְאֶצְבְּעָא.

§. 1020. Et in singulis digitis [*al. decies mille*] inveniuntur Domini scutorum; Exi & numera quot illorum in manu.

1020. וּבְכָל אֶצְבְּעָא וְאֶצְבְּעָא מָארֵי תְּרֵיסִין מִשְׁתַּכְּחִין פּוּק וַחְשׁוֹב כַּמָּה אִינוּן דְּבִידָא.

§. 1021. Et hæc dextra vocatur auxilium Sanctum, quod provenit ex brachio dextro, ex tribus membris.

1021. וְהַהוּא יְמִינָא אִקְרֵי סִיּוּעָא קַדִּישָׁא דְּאָתֵי מִדְּרוֹעָא דִּימִינָא מִתְּלַת קִשְׁרִין.

§. 1022. Et quamvis dicatur manus; tamen est auxilium: quia scriptum est [2. *Sam.*3,12.] Et ecce manus mea tecum.

1022. וְאַף עַל גַּב דְּאִקְרֵי יַד הֲוֵי סִיּוּעַ דִּכְתִיב וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ.

§.1023.

§. 1023. Et in ea cõtinentur mille & quatuor myriades & octo & quingenties mille Domini auxiliatores, in quolibet mundo, qui dicuntur manus Domini ſuperior; manus Domini inferior.

1023. ומתאחדן מהאי אלף וארבע
רבוא ותמניא וחמש מאה אלפין
מאריהון דסיועהין בכל עלמא ואקרון
יד יי עלאה יד יי תתאה.

§. 1024. Et quamvis ubicunque dicitur manus Domini, intelligatur ſiniſtra: tamen ſi probi ſunt, dicitur dextra Domini, & manus includitur in brachio, & eſt auxilio; & dicitur dextra; & ſin minùs, manus Domini inferior (intelligitur.)

1024. ואף על גב דבכל אתר יד יי
שמאלא זכו ימין יי אתכלל ידא בזרועא
והוי סיועא ואקרי ימין ואי לאו יד יי
תתאה.

§. 1025. Didicimus. Cùm ſuſcitantur judicia dura, ut deſcendant in mundum; tunc ſcriptum eſt [*Pſal*. 25. *v*. 14.] Arcanum Domini ſuper timentibus eum.

1025. תאנא כד מתערין דינין קשין
לאחתא בעלמא הכא כתיב סוד יי
ליראיו.

SECTIO XLII.

De diſſectione Maſculi & Fœminæ, & copula eorum.

§. 1026. Et didicimus in myſterio libri: quod omnia judicia, quæ oriantur à maſculo, vehementia ſint initio, & remiſſa in fine: quæ verò inveniuntur oriri à fœmina, remiſſa ſint initio, & vehementia in fine.

1026. ותאנא בצניעותא דספרא דכל
דינין דמשתכחין מדכורא תקיפין ברישא
ונייחין בסופא וכל דינין דמשתכחין
מנוקבא נייחין ברישא ותקיפין בסופא.

§. 1027. Et niſi foret ut conjungerentur, mundus ea non poſſet portare: unde Senior Seniorum abſconditus ab omnibus unum ab altero ſeparat, & illa ſociat ut ſimul mitigentur.

1027. ואלמלא דאתעבידו כחדא לא
יכלין עלמא למסבל עד דעתיק דעתיקי
סתימא דכלא פריש דא מן דא וחבר לון
לאתבסמא כחדא.

§. 1028. Et cum illos ſeparare vult, ecſtaſin cadere facit ſuper Microproſopum, & ſeparat fœminam à poſteriori ejus parte.

1028. וכד פריש לון אפיל דורמיטא
לזעיר אפין ופריש לנוקבא מאחורוי
דסטרוי.

§. 1029. Et efformat omnes conformationes ejus, & abſcondit eam uſque in diem ſuum, quo adducenda eſt maſculo.

1929. ואתקין לה כל תקונהא ואצנעא
ליומא דיליה למיתהא לדכורא (סא
לרעוא)

§. 1030. Iſtud eſt quod dicitur: [*Gen*. 2. *v*. 21.] Et cadere fecit Dominus Deus ſomnũ

1030. הדא הוא דכתיב ויפל יי אלהים

pro-

profundum super Adam, & obdormiscebat.

תרדמה על האדם ויישן.

§. 1031. Quid est: Et obdormiscebat. Hoc ipsum est quod scriptum est [*Ps.* 44,24.] Evigila, quare dormis Domine?

1031. מהו ויישן האי הוא דכתיב עורה למה תישן ײ.

§. 1032. Et accepit unum ex lateribus ejus. Quid est unum? hæc est fœmina.

1032. ויקח אחת מצלעותיו מאי אחת דא היא נוקבא.

§. 1033. Et attollitur & conformatur: & loco ejus inseritur miseratio & benignitas.

1033. וסלקא ואתתקנא ובאתרהא שקיע רחמי וחסד.

§. 1034. Sicut dicitur: Et occlusit carnem pro ea; & scriptum est [*Iechesk.* 36. *v.* 26.] Et tollam à vobis cor lapideum è carne vestra, & dabo vobis cor carneum.

1034. ההא הוא דכתיב ויסגור בשר תחתנה וכתיב והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר.

§. 1035. Et cum vellet introducere Sabbathum, tunc creabat Spiritus & malignos Dæmones & autores turbinum, nec prius finiit eos, donec veniret matrona in efformatione sua, & sederet coram eo.

1035. ובשעתא דכד בעי למיעל שבתא הוה ברי רוחין ושדין ועלעולין ועד לא סיים לון עד דאתת מטרוניתא בתקונהא ויתיבת קמיה.

§. 1036. Cum sederet coram eo, cessavit ab istis creaturis, & non consummatæ sunt, quia matrona sedebat cum Rege & consociabantur de facie ad faciem.

1036. בשעתא דיתיבת קמיה אנח לון לאינון ברייאן ולא אתשלימו כיון דמטרוניתא יתבת עם מלכא ואתחברו אפין באפין. Mantuan. fol 143.

§. 1037. Quis intrabit inter eos? quis bellum moveret iis invicem?

1037. מאן ייעול ביניהו מאן הוא דיקרב בהדייהו.

§. 1038. Propterea arcanum rei latet in tempore Discipulorum Sapientum, qui sciunt arcanum nostrum, de Sabbatho in Sabbathum.

1038. בגין כך סתימא דמלה עונתן של ת״ח דידעין רזא דנא משבת לשבת.

§. 1039. Et quando consociantur; tunc invicem mitigantur die illâ, quâ omnia mitigantur. Et propterea judicia invicem mitigantur & in ordinem rediguntur [*al. cibantur*] superiora & inferiora.

1039. וכד אתחברו אתבסמו דא בדא יומא דכלא אתבסם בידה ובגין כך אתבסמו דינין דא בדא ואתתקנו (סא ואתזנו) עלאין ותתאין. Cremonens. col. 270.

SECTIO XLIII.

De Judiciis.

§. 1040. Et didicimus in libri mysterio. Cum Senior Sanctissimus videre desideraret, an mitigata essent judicia, & adhærerent sibi duo isti; tunc de latere fœminæ egrediebatur judicium vehemens, quod mundus ferre non poterat.

1040. ותאנא בצניעותא דספרא בעא עתיקא קדישא למחזי אי אתבסמו דינין ואתדבקו תרין אלין דא בדא ונפק מסטרא ונוקבא דינא תקיפא דלא יכיל עלמא למסבל.

§. 1041. Unde scriptum est: Et Adam cognoscebat Evam uxorem suam: [*Gen.* 4. *v.*1.] & concipiebat & pariebat Kain, & dicebat, acquisivi virum cum Domino.

1041. דכתיב והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יי.

§. 1042. Et non fuerat idonea, quia non erat mitigata & serpens robustus in ipsam inquinamentum immiserat judicii duri; & ideo non potuerat mitigari.

1042. ולא הוה יכיל משום דלא אתבסמת וחויא תקיפא אטיל בה זוהמא דדינא קשיא ובגין כך לא הוה יכיל לאתבסמא.

§. 1043. Cùm ergo egrederetur hic Kain, ex latere fœminæ, exibat, rigidus & durus: vehemens in judicio suo, rigorosus in judicio suo.

1043. וכד נפיק דא קין מסטר דנוקבא נפיק תקיף קשיא · תקיף בדינוי קשיא בדינוי.

§. 1044. Cum autem egressus esset, ipsa postmodum debilior facta est & mitigatior: Et prodiit generatio alia mitior.

1044. כיון דנפיק אתחלשת ואתבסמת בתר דא ואפיקת אחרא בסימא יתיר.

§. 1045. Et remota est prior, quæ tàm vehemens erat & dura, ut omnia judicia non miscerentur coram ea [*al. non occurrerent ipsi.*]

1045. וסליק קדמאה דהוה תקיפא קשיא וכל דינין לא אתערבו (סא אתערעו) קמיה.

§. 1046. Veni vide. Quid scriptum est? Et factum est, cum essent ambo in agro. In agro, qui notus est superius: & in agro, qui dicitur ager pomorum.

1046. תא חזי מה כתיב ויהי בהיותם בשדה · בשדה דאשתמודע לעילא · ובשדה דאקרי שדה דתפוחים.

§. 1047. Et hoc judicium vicit fratrem suum, quia istud erat durius illo, & subegit eum, eumque sub se abscondidit.

1047. ונצח האי דינא לאחוהא משום דהוה קשיא מניה ואכפייה ואטמריה תחותיה.

§. 1048. Donec erga illud excitaretur Sanctus ille Deus, qui benedictus sit!

1048. עד דאתער בהאי קב״ה ואעבריה

illudque

illudque è medio tolleret ante se, & insereret in foramen abyssi magnæ.

מקמיה ושקעיה בנוקבא דתהומא רבא.

§. 1049. Et inclusit fratrem ejus per immersionem in mare magnum, quod temperat lachrymas supernas.

1049. וכליל לאחוי בשקיעא דימא רבא דמבסם דמעין עלאין.

§. 1050. Et ab iis in mundum descendunt homines secundum viam eorum.

1050. ומנהון נחתין לעלמא איניש לפום אורחוי.

§. 1051. Et quamvis abscondantur illi; tamen extenduntur in se invicem, fiuntque corpus unum.

1051. ואע״ג דטמירין אינון מתפשטין דא בדא ואתעבדו גופא חד.

§ 1052. Et ex illo corpore descendunt animæ impiorum peccatorum obstinatorum spiritu.

1052. ומהאי גופא נחתין נשמתהון דרשיעייא חייביא תקיפא רוחא.

§. 1053. Ab illis ambobus simul, putasne? non, sed unus à latere suo, & alter à latere suo manet.

1053. מתרווייהו כחדא ס״ד אלא חד לסטרוי וחד לסטרוי.

§. 1054. Beati sunt justi, quorum animæ extrahuntur ex illo corpore Sancto, quod dicitur Adam: quod includit omnia, tanquam locus, ubi coronæ & diademata sancta consociantur, in syntagmate bilancis.

1054. זכאין אינון צדיקייא דמשלפי נשמתהון מהאי גופא קדישא דאקרי אדם דכליל כולא אתר דעטרין וכתרין קדישין מתחבראן תמן בצרורא דאתקלא.

§. 1055. Beati sunt justi, quia hæc omnia sunt verba sancta, quæ proferuntur per Spiritum Sanctum supernum, spiritum quo omnes sancti comprehenduntur; Spiritum quo superna & inferiora colliguntur [al. quem supera & infera audiunt.]

1055. זכאין אינון צדיקייא דכל הני מלין קדישין דאתמרו ברוחא קדישא עלאה רוח דכל קדישין אתכללן ביה רוח דעלאין וכל תתאין שייפין להון (ס״א דעלאין ותתאין צייתין להו.)

§. 1056. Beati estis vos, Domini Dominorum, messores agri, qui verba ista scitis & contemplamini, & agnoscitis Dominum vestrum, de facie ad faciem, oculo ad oculum: & per ista verba digni evaditis ad mundum venturum.

1056. זכאין אתון מארייהון דמארין חצרא (ס״א מחצדי) חקלא דמלין אלין תנדעון ותסתכלון בהו ותנדעון למאריכון אפין באפין עינא בעינא ובהני מלין תזכון לעלמא דאתי.

§. 1057. Hoc ipsum est illud quod scriptum est [*Deut*.4.v.39.] Et scies hodie

1057. ה״ה וידעת היום והשבות אל לבבך וגו׳.

& reduces ad cor tuum, quod Dominus ipse est Deus in cœlis desuper, & super terram inferiùs: non amplius.

§. 1058. Ubi Dominus est Senex dierum; Deus, id est unus, benedictum sit nomen ejus in seculum & in secula seculorum.

1058. יי עתיק יומין · הוא האלהים הוא חד בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמיא.

SECTIO XLIV.

Ulteriora de Homine superno.

§. 1059. Dixit R. Schimeon. Videmus superiora infra, & inferiora supra.

1059. אמר ר״ש חמינא עלאין לתתא ותתאין לעילא.

§. 1060. Superiora infra, id est, formam hominis, quæ est efformatio universalis superior.

1060. עלאין לתתא דיוקנא דאדם דהוא תקונא כללא עלאה.

§. 1061. Didicimus. Scriptum est: Et Justus fundamentum mundi [*Prov.* 10. *v.* 25.] quia comprehendit sex in complexu uno.

1061. תאנא כתיב וצדיק יסוד עולם דכליל שית בקרטופא כחדא.

§. 1062. Et istud est, quod scriptum [*Cant.* 15. *v.* 15.] Crura ejus columnæ שש Senarii.

1062. והאי דכתיב שוקיו עמודי שש

§. 1063. Didicimus in Mysterio Libri: In homine comprehenduntur coronæ superiores in genere & in specie: & in homine comprehenduntur coronæ inferiores in specie & in genere.

1063. והאנא בצניעותא דספרא באדם אתכלילו כתרין עלאין בכלל ובפרט · ובאדם אתכלילו כתרין תתאין בפרט ובכלל.

§. 1064. Coronæ superiores in genere, sicut dictum est in figura omnium istarum efformationum.

1064. כתרין עלאין בכלל כמה דאתמר בדיוקנא דכל הני תקונין.

§. 1065. In specie in digitis manuum, qui sunt quinque è regione quinque.

1065. בפרט באצבען דידין חמש כנגד חמש.

§. 1066. Coronæ inferiores in digitis pedum, qui sunt speciales & generales.

1066. כתרין תתאין באצבעין דרגלין דאינון פרט וכלל.

§. 1067. Corpus enim non videtur cum eis, quia sunt extra corpus. Et propterea non sunt in corpore, quia corpus retrocedit ab eis.

1067. דהא גופא לא אתחזון בהדייהו דאינון לבר מגופא ובגנ לא הוו בגופא דגופא אעדיו מנייהו.

§. 1068.

§. 1068. Quod si ita, quid est illud [*Zach.* 14. *v.* 4.] Et stabunt pedes ejus in die illa? verum; pedes corporis, Domini judiciorum ad exercendam vindictam.

1068. אי הכי מאי ועמדו רגליו ביום ההוא אלא רגליו דגופא מאריהון דדינין (סא דמארון) למעבד ניקמין.

§. 1069. Et vocantur Domini pedum: & quidam eorum robusti sunt, & Domini judiciorum, qui infra sunt, adhærent coronis inferioribus.

1069. ואקרון בעלי רגלים · ומנהון תקיפין ומתאחדן מאריהון דדינין די לתתא בכתרין תתאין.

§. 1070. *Didicimus.* Omnes istæ efformationes superiores, quæ in corpore sancto, in mare & fœmina, quod est syntagma hominis, deducuntur ex se invicem: & adhærent sibi invicem: & influunt in se invicem.

1070. תאנא כל אינון תקונין דלעילא דבגופא קדישא בדכר ונוקבא כללא דאדם אתמשיך דא מן דא ומתאחדן דא בדא ואשקן דא לדא.

§. 1071. Sicut sanguis manat per anastomoses venarum, modo in unam, modo in alteram, modò huc, modò illuc; ex loco hoc, in locum alium.

1071. כמה דאתמשיך דמא בקטפין זרידין לדא ולדא להכא ולהכא מאתר דא לאתר אחרא.

§. 1072. Et isti sinus corporis rigant se invicem & illuminant se invicem, donec illuminentur omnes mundi & benedictionem accipiant propter illos.

1072. ואינון משקין (סא קסטין) דגופא אשקיין דא לדא מנהרין דא לדא עד דאנהירו כלהו עלמין ומתברכאין בגיניהון.

§. 1073. Didicimus. Omnes illæ coronæ, quæ non comprehenduntur in corpore, omnes longè distant & immundæ sunt; & polluunt quemlibet, qui ad illas appropinquat ut aliquid ex istis ediscat.

1073. תאנא כל אינון כתרין דלא אתכללו בגופא כלהו רחיקין ומסאבין ומסאבן כל מאן דיקרב לגביהון למנדע מנהון מלין.

§. 1074. Didicimus. Quare tantum est desiderium eorum in discipulos Sapientum? non aliam ob causam, nisi quod intueantur corpus illud sanctum, & ut forte per illos in illo corpore comprehendi queant.

1074. תאנא מאי תאיבותא דילהון לגבי תלמידי חכמים אלא משום דתמאן בההוא גופא קדישא ולאתכללא בהו בההוא גופא.

§. 1075. Si autem dices; quod si sic, sanè nec Angeli sancti sunt in complexu corporis.

1075. וכי תימא אי הכי הא מלאכין קדישין דליתהון בכללא דגופא.

§. 1076. Ast, neutiquam. Si enim, quod absit, extra Syntagma corporis sancti essent, non essent sancti nec subsisterent.

1076. לא דהן אי ליהוון לבר מכללא

דגופא קדישא לא הוו קדישין Cremo-
ולא מתקיימי. nens. col.
271.

§. 1077. Et tamen scriptum est [*Dan.* 10.*v.*6.] Et corpus ejus, sicut Tharsis; item [*Jechesk.*11.*v*.18.] Et dorsa eorum plena oculis Item [*Dan* 9.*v*.21.] Vir ille Gabriel. Omnia hæc sunt sub analogia hominis.

1077. וכתיב וגויתו כתרשיש· וכתיב וגבותם מלאות עינים והאיש גבריאל כלהו בכללא דאדם.

§. 1078. Iis exceptis, qui non sunt in syntagmate corporis; isti impuri sunt, & polluunt eum, quicunque appropinquaverit illis.

1078. בר מהני דליתהון בכללא דגופא דאינון מסאבין ומסאבן כל מאן דיקרב בהדייהו.

§. 1079. Et didicimus. Omnes illi reperiuntur de spiritu sinistræ prodire: qui non mitigatur in forma humana: & egressi sunt è Syntagmate corporis Sancti, nec adhærent ei.

1079. ותאנא כלהו מרוחא דשמאלא דלא אתבסם באדם ונפקו מכללא דגופא קדישא ולא אתדבקו ביה משתכחין.

§. 1080. Et propterea omnes immundi sunt, & ambulant & volant per mundum.

1080. ובגין כך כלהו מסאבין ואזלין וטאסין עלמא.

§. 1081. Et ingrediuntur in foramen Abyssi magnæ, ut adhæreant illi judicio priori, quod egressum est de Syntagmate corporis, & dicitur Kain inferior.

1081. דעיילין בנוקבא דתהומא רבא לאתדבקא בההוא דינא קדמאה דנפיק בכללא דגופא דאקרי קין דלתתא.

§. 1082. Et vagantur & circumvolitant per totum mundum, huc illuc delati; & non hærent in Synoche corporis.

1082. ושאטין וטאסין כל עלמא ופרחן ולא מתדבקאן בכללא דגופא.

§. 1083 Et propterea extra sunt, inter omnes turmas supra & infra, immundi: sicut scriptum est [*Lev*.13,46.] Et erit extra castra habitatio ejus.

1083. ובגיני כך אינון לבר מכל משריין דלעילא ותתא דמסאבן דכתיב בדד מחוץ למחנה מושבו.

§. 1084. De Spiritu autem qui vocatur Hebel, qui magis mitigatus est in Syntagmate corporis sancti, exeunt alii, qui magis mitigati sunt, & adhærent corpori, nec tamen omninò inhærent.

1084. וברוחו דאקרי הבל דאתבסם יתיר בכללא דגופא קדישא נפקין אחרנין דמבסמן יתיר ומתדבקן בגופא ולא מתדבקן.

§. 1085. Omnes pendent in aëre, & exeunt è genere hoc illorum impurorum, & audiunt quicquid audire possunt superius & inferius; & de illis notitiam habent, qui de illis locuti sunt.

1085. כלהו תליין באוירא ונפקין מהאי כללא ואלין מסאבין ושמעין מה דשמעין מעילא ותתא ומנייהו ידעי דקאמרי להו.

§. 1086.

§. 1086. Et traditum est in mysterio Libri. Cum mitigatum esset superiùs Syntagma Hominis, corpus sanctum, mas & fœmina; copulati sunt & tertiâ vice.

§. 1087. Et prodiit temperatura omnium, & mitigati sunt mundi superi & inferi.

§. 1088. Et exinde sibi innexi sunt mundus superior & inferior, sub genere corporis sancti, & mundi sociati sunt, & cohæserunt sibi invicem; & facti sunt unum corpus.

§. 1089. Et quia omnia sunt corpus unum, Schechinah superior; Schcchinah inferior, Sanctus ille qui benedictus sit! supra; Sanctus ille qui benedictus sit! infra; hinc extrahitur Spiritus & ingreditur in corpus unum & in omnibus non apparet nisi unum.

§. 1090. Sanctus Sanctus Sanctus Dominus Zebaoth: plena est omnis terra gloriâ ejus: omnia enim sunt corpus unum.

§. 1091. Didicimus. Quia unum temperatum est per alterum, hinc scriptum est: [*Cant.* I. *v.* II.] Ordines auri faciemus tibi cum punctis argenti. Nam judicium & misericordia connectuntur [al. judicium temperatur per misericordiam] & ipsa mitigatur per masculum.

§. 1092. Et propterea hæc non ascendit sine illo, sicut palmæ sexus unus non exurgit sine altero.

§. 1093. Et propterea didicimus per traditionem: Si quis in hoc mundo seipsum excludit è genere hominis, quod ille postmodum, cum ex hoc mundo discedit, non ingrediatur in syntagma hominis, quod vocatur Corpus Sanctum: sed inter illos, qui non vocantur homo, itaut exeat è Synoche corporis.

1086. ותאנא בצניעותא דספרא כיון דאתבסמו לעילא כללא דאדם גופא קדישא דכר ונוקבא אתחברו זמנא תליתאה.

1087. ונפיק אתבסמותא דכלא ואתבסמו עלמין עליאן ותתאין.

1088. ומכאן אשתכלל עלמא דלעילא ותתא מסטרא דגופא קדישא ומתחברין עלמין ומתאחדין דא בדא ואתעבידו חד גופא.

1089. ובגין דכלהו חד גופא שכינתא לעילא שכינתא לתתא קב״ה לעילא קב״ה לתתא ומשלפא רוחא ועיילא בחד גופא ובכלהו לא אתחזי אלא חד.

1090. קקק יי צבאות מלא כל הארץ כבודו דכלא הוא חד גופא.

1091. תאנא כיון דאתבסמו דא בדא כתיב תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף אתקשרו דינא ורחמי (ס״א אתבסמא דינא ברחמי) ואתבסמת בדכורא.

1092. ובגיני כך לא סלקא דא בלא דא כהאי תמר דלא סלקא דא בלא דא.

1093. ועל האי תנינן מאן דאפיק גרמיה בהאי עלמא מכללא דאדם לבתר כד נפיק מהאי עלמא לא עייל בכללא דאדם דאקרי גופא קדישא אלא באינון דלא אקרון אדם ונפיק מכללא דגופא.

§. 1094.

§. 1094. Didicimus Traditione exotica. [*in verbis Cant.1.v.11.*] Ordines auri faciemus tibi cum punctis argenti; [*hunc esse sensum:*] quod judicium mitigetur per misericordiam; ita ut nullum sit judicium, in quo non inveniatur misericordia.

1094. תניא תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף דאתבסמו דינא ברחמי ולית דינא דלא הוו ביה רחמי׃

§. 1095. Et propterea scriptum est [*ib.v.10.*] Pulchræ sunt maxillæ tuæ in ordinibus, collum tuum in margaritis. [*Ubi verba.*]

1095. ועל האי כתיב נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים׃

§. 1096. In ordinibus (*eodem sensu intelligendum, quem habent verba illa:*] cum scriptum est: Ordines auri faciemus tibi.

1096. בתורים כמו דכתיב תורי זהב נעשה לך וגו׳׃

§. 1097. [*Et verba sequentia*] in margaritis [*ad misericordiam refertur*] sicut scriptum est: Cum punctis argenti.

1097. בחרוזים כמה דכתיב עם נקודות הכסף׃

§. 1098. Collum tuum: involvit nexum fœminæ. Hæc matrona invenitur esse Domus Sanctuarii superior: Jerusalem autem, inferior, [al. est sanctuarium omnium.]

1098. צוארך בכללא דנוקבא דא מטרוניתא אשתכח בי מקדשא דלעילא ירושלם דלתתא (סא הוא מקדשא דכלא׃)

§. 1099. Et omne hoc, postquam mitigatur per masculum & ambo fiunt homo, syntagma veritatis.

1099. וכל דא מדאתבסמת בדכורא ואתעביד כלא אדם כללא דהימנותא׃

§. 1100. Quid est veritas hæc, in qua invenitur omnis veritas.

1100. מאי המנותא דבגויה אשתכח כל מהימנותא׃

§. 1101. Didicimus. Si quis vocatur homo, & anima ejus ab eo egreditur, & moritur, illum in domo relinquere vetitum est, ut pernoctet super terra.

1101. ותאנא מאן דאקרי אדם ונשמתא נפקת מניה ומית אסיר למיבת ליה בביתא למעבד ליה לינה על ארעא׃

§. 1102. Propter dignitatem illius corporis, in quo nulla apparet vilitas,

1102. משום יקרא דהאי גופא דלא יתחזי ביה קלנא׃

§. 1103. Scriptum enim [*Ps.49.v.13.*] Homo in dignitate non pernoctabit [*id est:*] Adam qui dignior est omnibus dignis, non pernoctabit.

1103. דכתיב אדם ביקר בל ילין אדם דהוא יקר מכל יקרא בל ילין׃

§. 1104. Quare? quia si sic fieret, æquipararetur jumentis quæ pereunt.

1104. מט משום דאי יעבדון הכי נמשל כבהמות נדמו׃

§.1105.

§. 1105. Quomodo se habet bestia? non est in genere hominis, nec capax est Spiritus Sancti: sic etiam hic assimilaretur bestiæ, quasi corpus esset sine Spiritu: cum tamen corpus illud, quod est dignissimum omnium, non deceat ignominiis afficere.

§. 1106. Et didicimus in mysterio Libri. Quicunque sinit pernoctare tale aliquod corpus Sanctum (*quasi esset*) absque spiritu; hiatum facit in corpore mundorum.

§. 1107. Certè enim propterea ipsi non permittitur, ut pernoctet in loco sancto, in terra illa, in qua justitia pernoctat [al. penes coronã sanctam Regis, in terra, de qua scriptũ est [*Ies.* 1, 21.] Justitia pernoctat in ea.]

§. 1108. Quoniam corpus illud venerandum est figura Regis: [si autem ita sineretur per noctem, tunc haberetur] ut una è bestiis. [al. quia corpus hoc venerandum vocatur, forma Regis, & si ita relinqueretur per noctem, esset sicut bestia:] prout dicitur [l. c.] Assimilatus est bestiis, quæ exscinduntur.

§. 1109. Didicimus. [Scriptum est *Gen.* 6. *v.* 2.] Et viderunt filii Dei filias hominis. Illi sunt, qui absconditi sunt & ceciderunt in foramen abyssi magnæ.

§. 1110. Filias hominis; [*ubi notetur vox* האדם *demonstrativè*] i. e. illius hominis noti.

§. 1111. Et scriptum est: Et genuerunt eis: Isti potentes, qui à mundo &c. Ex illo (*loco*) qui dicitur mundus, sicut traditum est de phrasi ימי עולם i. e. dies mundi.

§. 1112. Viri nominis. Ex iis egressi sunt spiritus & Dæmones in mundum, ut adhæreant impiis.

§. 1113. Gigantes erant in terra; ad differentiam eorum reliquorum, qui non fuerunt in terra.

§. 1114. Illi Gigantes sunt Asa & Asaël,

1105. מַה בְּעִירִי לֹא הֲווּ בִּכְלָלָא דְאָדָם
וְלֹא אִתְחֲזִי בְּהוּ רוּחָא קַדִּישָׁא אוּף הָכִי
כִּבְעִירִי גּוּפָא בְּלֹא רוּחָא וְהַאי גּוּפָא
דְּהוּא יְקָרָא דְּכֹלָּא לֹא יִתְחֲזֵי בֵּיהּ קְלָנָא.

1106. וְתָאנָא בִּצְנִיעוּתָא דְסִפְרָא כָּל
מַאן דְּעָבִיד לִינָה לְהַאי גּוּפָא קַדִּישָׁא בְּלֹא
רוּחָא עָבִיד פְּגִימוּתָא בְגוּפָא דְעָלְמִין.

1107. וְהָא בְגִין דָּא לֹא עָבִיד Mantuan. fol. 144.
לִינָה בְּאַתְרָא קַדִּישָׁא בְּאַרְעָא
דְצֶדֶק יָלִין בָּהּ (סְאַ לְכִתְרָא קַדִּישָׁא
דְמַלְכָּא בְּאַרְעָא דִכְתִיב צֶדֶק יָלִין בָּהּ)

1108. מִשּׁוּם דְּהַאי גּוּפָא דְיוּקְנָא דְמַלְכָּא
כְּחַד מִן בְּעִירֵי (סְאַ מִשּׁוּם דְּהַאי גּוּפָא
יְקָרָא אִתְקְרֵי דְיוּקְנָא דְמַלְכָּא וְאִי עָבִיד
בֵּיהּ לִינָה הֲוֵי כְּחַד מִן בְּעִירֵי) הה״ד נִמְשַׁל
כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ.

1109. תָּאנָא וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת
בְּנוֹת הָאָדָם · אִינּוּן דְּאִטְמָרוּ וְנָפְלוּ
בְּנוּקְבָא דִתְהוֹמָא רַבָּא.

1110. אֶת בְּנוֹת הָאָדָם · הָאָדָם הַיָּדוּעַ ·

1111. וּכְתִיב וְיָלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְגוֹ׳ מֵהַהוּא דְאִקְרֵי עוֹלָם
כְּדִתְנִינָן יְמֵי עוֹלָם.

1112. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם · מִנְּהוֹן נַפְקוּ רוּחִין
וְשֵׁדִין לְעָלְמָא לְאִתְדַּבְּקָא בְּרַשִּׁיעַיָּיא.

1113. הַנְּפִילִים הָיוּ בָאָרֶץ לְאַפָּקָא אִלֵּין
אַחֲרָנִין דְּלֹא הֲווּ בָאָרֶץ.

1114. הַנְּפִילִים עֲזָא וַעֲזָאֵל דַּהֲווּ בָּאָרֶץ.

qui fuerunt in terra: Filii Dei non erant in terra. Et arcanum est, & omnia dicta sunt.

בני האלהים לא הוו בארץ ורזא הוא וכלא אתמר.

§.1115. Scriptum est [*Gen.6.v.6.*] Et pœnituit Dominum, quod fecisset hominem in terra: ad differentiam hominis superni, qui non est in terra.

1115. כתיב וינחם יי כי עשה את האדם בארץ לאפקא אדם דלעילא דלא הוי בארץ. Cremonens. col. 272.

§.1116. Et pœnituit Dominum; id de Microprosopo dictum est.

1116. וינחם יי האי בזעיר אפין אתמר.

§.1117. Et indoluit circa cor suum, non scriptum est ויעצב & dolore affecit; sed ויתעצב tactus est dolore; i. e. ille dolore affectus est, à quo dependet negotium: ad differentiam ejus, qui non tactus est dolore.

1117. ויתעצב אל לבו ויעצב לא נאמר אלא ויתעצב איהו אתעצב דביה תלייא מלתא לאפוקי מאן דלא אתעצב.

§.1118. Circa cor suum. Non scriptum est in corde suo, sed circa cor suum; sicut cùm quis dolore afficitur, & luget Dominum suum; hîc enim respicitur ad cor omnium cordium.

1118. אל לבו. בלבו לא כתיב אלא אל לבו כמאן דאתעצב ומקבל למאריה דאחזי האי ללבו דכל לבין.

§.1119. Et dixit Dominus: Delebo hominem, quem creavi de facie terræ &c. ad differentiam hominis, qui supra est.

1119. ויאמר יי אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה וגו' לאפקא אדם דלעילא.

§.1120. Et si dicis: hominem inferiorem solum (intelligi:) Sciendum illos non penitus posse opponi; quia iste non subsistit sine illo.

1120. ואי תימא אדם דלתתא בלחודוי לאו לאפקא כלל משום דלא קאים דא בלא דא.

§.1121. Et nisi sapientia omnibus abscondita foret; omnia conformarentur sicut à principio.

1121. ואלמלא חכמא סתימא דכלא כלא אתתקן כמרישא.

§.1122. Hinc dicitur [*Prov.8.v.12.*] Ego Sapientia habitavi cum astutia: ne legito שכנתי habitavi, sed שיכנתי Schechinah sive præsentia mea (*nuda est sine me.*)

1122. הה"ד אני חכמה שכנתי ערמה אל תקרי שכנתי אלא שיכנתי.

§.1123. Et nisi hic homo esset, non consisteret mundus: sicut scriptum est [*Prov. 3.v.19.*] Dominus in Sapientia fundavit terram.

1123. ואלמלא האי אדם לא קאים עלמא כמה דכתיב ויי בחכמה יסד ארץ.

§.1124. Item scriptum est [*Gen.6.v.8.*] Et Noah invenit gratiã in oculis Domini.

1124. וכתיב ונח מצא חן בעיני יי.

§.1125. Et didicimus. Omnia cerebra pendent ab hoc cerebro.

1125. ותאנא כלהון מוחי תליין בהאי מוחא.

§.1126

§. 1126. Et Sapientia quidem est nomen generale; sed hæc Sapientia abscondita corroborat & efformat formam hominis, ut consideat in loco suo.

1126. והחכמא הוא כללא ורא חכמה סתימא אתתקיף ואתתקן תקונא דאדם לאתיישבא באתרויהו.

§. 1127. Sicut scriptum est [*Eccl.* 7. *v.* 20.] Sapientia confortat Sapientem magis quam decem fortes; qui sunt efformatio integra hominis.

1127. הה״ד והחכמה תעוז לחכם מעשרה שליטים דאינון תקונא שלימה דאדם.

§. 1128. Adam verò est efformatio interior; in qua consistit spiritus: sicut dicitur [1. *Sam.* 16. *v.* 6.] quia homo videt secundum oculos, sed Dominus videt secundum cor, quod est intra interiora.

1128. ואדם הוא תקונא דלגו מינאה קאים רוחא הה״ד כי האדם יראה לעינים ויי יראה ללבב דאיהו בלגו לגו.

§. 1129. Et in ista efformatione apparet perfectio vera omnium, quæ consistit super solio. Sicut scriptum est: Et similitudo sicut aspectus hominis super eo desuper [*Ezech.* 1. *v.* 26.]

1129. ובהאי תקונא אתחזי שלימותא מהימנותא דכלא דקאים על כורסייא דכתיב ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

§. 1130. Et scriptum est: [*Dan.* 7. *v.* 13.] Et ecce cum nubibus cœli sicut filius hominis veniebat, & usque ad Senem dierum perveniebat, & ante eum appropinquare fecerunt eum.

1130. וכתיב וארו עם ענני שמיא כבר אניש אתי הוה ועד עתיק יומין מטא וקדמוהי הקריבוהי.

SECTIO XLV.

Conclusio.

1131. Huc usque abscondita sunt verba, & selectior sensus (*in multis propositus est.*) Beata est portio ejus, qui novit & intuetur ea, & non errat in eis.

1131. עד כאן סתימאן מלין ובררן טעמין זכאה חולקיה דמאן דידע וישגח בהון ולא יטעה בהון.

§. 1132. Quia verba ista non dantur nisi Dominis Dominorum & messoribus agri, qui ingressi sunt & egressi.

1132. דמלין אלין לא אתיהיבו אלא למארי מארין ומחצדי חקלא דעאלו ונפקו.

§. 1133. Sicut scriptum est [*Hos.* 14. *v.* 10.] quia rectæ semitæ Domini; & justi ambulant in eis, sed transgressores cespitāt in eis.

1133. דכתיב כי ישרים דרכי יי׳ וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם.

§. 1134. Didicimus. Flevit R. Schimeon, & sustulit vocem suam: & dixit: Si ob verba nostra, quæ hîc revelata sunt, reconditi sunt socii in conclave mundi venturi, &

1134. תנא בכא ר׳ שמעון וארים קליה ואמר אי במלין דילן דאתגליין הכא אתגנזו חברייא באדרא דעלמא דאתי

sublati sunt de hoc mundo, rectè & benè factum: ne revelentur uni è filiis mundi.

ואסתלקו מהאי עלמא יאות ושפיר הוה בגין דלא אתגליין לחד מבני עלמא׃

§. 1135. Iterum dixit: Redeo ad me; Certè enim revelavi coram Seniore Seniorum abscondito omnibus occultationibus: non autem in gloriam meam feci, nec in gloriam domûs Patris mei, nec in gloriam sociorum istorum.

1135. הדר ואמר הדרי בי דהא גלי קמיה דעתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין דהא לא ליקרא דילי עבידנא ולא ליקרא דבית אבא ולא ליקרא דחברייא אלין׃

§. 1136. Sed propterea ne errarent in semitis ejus, nec ingrediantur pudefacti in portas palatii ejus, nec deleantur sua culpa. Beatam portionem meam cum illis in mundum venturum.

1136. אלא בגין דלא יטעון בארחוי ולא יעלון בכסופא לתרעי פלטרוי ולא ימחון בידיהון זכאה חולקי עמהון לעלמא דאתי׃

§. 1137. Didicimus. Antequam egrederentur socii ex hac area, mortui sunt, R. Jose & R. Chiskija & R. Jesa.

1137. תנא עד לא נפקין חברייא מההוא אדרא מיתו ר׳ יוסי ור׳ חזקיה ור׳ ייסא׃

§. 1138. Et viderunt socii, quod angeli sancti eos deportarent in illud velum expansum [al. in illud velum. Dixit R. Schimeon verbum aliquod & prostratus est.]

1138. וחמו חברייא דהוו נטלין לון מלאכין קדישין לההוא פרסא דיליה (סא בההוא פרסה א״ר ש׳ מלה ואשתכבו)

§. 1139. R. Schimeon exclamans dixit: An fortè, quod absit! Decretum aliquod pronunciatum est super nos, ad puniendum nos, quod per nos revelatum est aliquid, quod non revelatum est à die, quo stetit Moses in monte Sinai?

1139. צוח ואמר שמא ח״ו גזרה אתגזר עלנא לאתענשא דאתגלי על ידנא מה דלא אתגלי מיומא דקאים משה על טורא דסיני׃

§. 1140. sicut scriptum est: [*Ex.* 34. *v.* 28.] Et erat ibi cum Domino 40. dies & 40. noctes &c. Quid ego hîc moror; si propterea punimur?

1140. דכתיב ויהי שם עם יי ארבעים יום וארבעים לילה וגו׳ מה אנא הכא אי בגין דא אתענשו׃

§. 1141. Audivit vocem: Beatus es tu R. Schimeon, & beata portio tua, & sociorum istorum, qui tecum sunt; revelatum enim vobis est, quod non revelatur toti exercitui superiori.

1141. שמע קלה זכאה אנת ר׳ ש׳ זכאה חולקך וחברייא אלין דקיימין בהדך דהא אתגלי לכון מה דלא אתגלי לכל חילא דלעילא׃

§. 1142. Sed veni vide. Scriptum est [*Jos.* 6. *v.* 26.] Et in primogenito suo fundabit eam, & in minimo suo ponet portas

1142. אבל ת״ח דהא כתיב בבכורו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה וכ״ש דברעו

ejus

ejus: multò magis hic, quia cum ſtudio nimio & vehementi applicuerunt animas ſuas hoc tempore: & aſſumti ſunt.

§. 1143. Beata eſt portio eorum, certè enim in perfectione ſublati ſunt; & tales non fuerunt illi, qui fuerunt ante ipſos.

§. 1144. Quare mortui ſunt? Didicimus. Cum adhuc revelarentur verba, commota ſunt ſuperiora & inferiora illorum curruum, & vox perſonuit in 250 mundos, quod verba antiqua infra revelentur.

§. 1145. Et antequam iſti recolligerent animas ſuas, inter iſta verba egreſſa eſt anima eorum cum oſculo; & annexi ſunt illi velo expanſo, illosque deportarunt Angeli ſuperni.

§. 1146. Quare autem iſti? quia ingreſſi erant, & nondum egreſſi altera vice ante hoc tempus. Omnes autem reliqui ingreſſi erant & egreſſi.

§. 1147. Dixit R. Schimeon: quam beata eſt portio eorum trium, & beata portio noſtra propterea.

§. 1148. Exiit vox ſecunda vice & dixit: [*Deut.* 4. *v.* 4.] Vos autem qui adhæretis in Domino Deo, vivitis omnes hodie.

§. 1149. Surrexerunt & nullum locum aſpexerunt, ex quo non egrederetur ſuaveolentia.

§. 1150. Dixit R. Schimeon: Exhinc percipio, quod mundus benedictionem accipiat propter nos.

§. 1151. Et facies eorum omnium lucebant ut homines eos non poſſent aſpicere.

§. 1152. Didicimus. Decem ingreſſi ſunt & ſeptem egreſſi.

§. 1153. Et gaviſus eſt R. Schimeon & R. Abba triſtatus eſt.

§. 1154. Die quodam ſedebat R. Schimeon, & R. Abba cum eo: Dixit R. Schimeon verbum.

סגי ותקיף אתדבקו נפשתהון בשעתא
דא ואתכניסו׃

1143. זכאה חולקיהון דהא בשלימותא
אסתלקו דלא הוה כן לאינון דהוו קמייהו׃

1144. אמאי מיתו׃ תנא בעוד דאתגליין
מלין אתרגישו עלאין ותתאין דאינון
רתיכין וקלא אתער במאתן וחמשין עלמין
דהא מלין עתיקין לתתא אתגליין׃

1145. ועד דאלין מתבסמין נשמתייהו
באינון מלין נפק נשמתיהו בנשיקה
ואתקשרו בההוא פרסא ונטלין להו
מלאכי עלאי׃

1146. ואמאי אלין משום דעאלו ולא
נפקו זמנא אחרא מן קדמת דנא וכלהו
אחריני עאלו ונפקו׃

1147. אמר ר״ש כמה זכאה חולקיהון
דהני תלתא וזכאה חולקנא בגין דא׃

1148. נפק קלא תניינות ואמר ואתם
הדבקים ביי׳ אלהיכם חיים כולכם היום׃

1149. קמו ולא הוו מסתכלי בכל אתר
דלא סליק ריחין׃

1150. אמר רבי שמעון שמע מינה
דעלמא מתברך בגינן׃

1151. והוו נהרין אנפוי דכלהו ולא
הוו יכלין בני עלמא לאסתכלא בהו׃

1152. תאנא עשרה עאלו ושבע נפקו׃

1153. והוה חדי רבי שמעון ורבי אבא
עציב׃

1154. יומא חד הוה יתיב ר׳ Cremonenſ. col. 273.
שמעון ורבי אבא עמיה׃ אמר ר״ש מלה׃

§. 1155. Et viderunt illos tres, qui mortui erant; illis aderant angeli excelsi, iisque ostendebant gazophylacia & conclavia superna propter dignitatem eorum.

1155. וחמו לאלין תלתא דהוו מייתין להון מלאכין עלאין ומחזיין להו גניזין ואדרין דלעילא בגין יקרא דלהון׃

§. 1156. Et ingrediebantur in montem balsami puri. Quievitque animus R. Abbæ.

1156. והוו עיילא בטורא דאפרסמונא דכייא נח דעתיה דרבי אבא׃

§. 1157. Didicimus. Ab illa die non recesserunt socii è domo R. Schimeon.

1157. תאנא מההוא יומא לא אערו חברייא מבי ר׳ שמעון׃

§. 1158. Et cum R. Schimeon revelaret arcana, non inveniebantur ibi nisi isti.

1158. וכד הוה ר׳ שמעון מגלה רזין לא משתכחין תמן אלא אינון׃

§. 1159. Et R. Schimeon vocabat illos septem Oculos Domini; sicut scriptum est [*Zach.3.v.9.*] Septem illi oculi Domini sunt: Et de nobis dictum est.

1159. והוו קארי להו ר׳ שמעון שבעה אינון עיני יי׳ דכתיב שבעה אלה עיני יי׳ ועלן אתמר׃

§. 1160. Dixit R. Abba: Nos sex lucernæ sumus, quæ fulgemus de septima; tu es septima omnium.

1160. אמר ר׳ אבא אנן שיתא בוציני דנהראן משביעאה אנת הוא שביעאה דכלא

§. 1161. Certe enim non est stabilitas sex illarum, nisi à septima. Omnia enim dependent à septima.

1161. דהא לית קיומא לשתא בר משביעאה דכלא תלי בשביעאה׃

§. 1162. R. Jehuda vocabat illum Sabbathum omnium sex (*dierum.*)

1162. ר׳ יהודא קרי להו שבת דכלהו שתא׃

§. 1163. Sicut scriptum est: Sabbathum Domino; sanctum Domino.

1163. דכתיב שבת ליי׳ קדש ליי׳׃

§. 1164. Quid est Sabbathum? Sanctum est Domino; ita R. Schimeon, Sabbathum Domino sanctum est.

1164. מה שבת ליי׳ קדש אוף ר׳ שמעון שבת ליי׳ קדש׃

§. 1165. Dixit R. Schimeon, Mirum est quod ille cinctus lumbis, indutus veste pilosa (*Elias*) non inventus sit in domo areæ nostræ, cum revelarentur res istæ sanctæ!

1165. אמר ר׳ שמעון תווהנא על ההוא חגר חרצן מאריה דשערי אמאי לא אשתכח בבי אדרא דילן בזמנא דאתגליין מלין אלין קדישין

§. 1166. Interea veniebat Elias, & tres ictus lucebant in facie ejus.

1166. אדהכי אתי אליהו ותלת קטפורי נהירין באנפוי׃

§. 1167. Dixit ipsi R. Schimeon: Quid quod non adfuit [*al. quam ob causam non adfuit Dominus*] in quadratura sculpta Domini sui in die nuptiali?

1167. אמר ליה ר״ש מה דלא שכיח (סא מט לא שכיח מר) בקרדוטא (סא בקרטמא) גליפא דמאריה ביומא דהלולא.

§. 1168.

§. 1168. Respondet ipsi: Per vitam tuam, Rabbi; septem (*diebus*) electi sunt ante sanctum illum, qui benedictus sit! [al. septem dies genua flexerunt ante Deum benedictum] omnes illi, qui venirent & accederent cum eo, antequam ingrederemini in domum areæ.

§. 1169. Et rogavi ut (*inter illos*) invenirer; & volui adhærere humeris ejus [al. & rogavi eum, ut interesse liceret, sed constringebat humeros suos] & non potui.

§. 1170. Illo enim die mittebar ut miracula ederem pro R. Hammenuna Sene & sociis ejus; qui traditi erant in palatium [al. in carcerem] Regis.

§. 1171. Et edidi pro iis miraculum, & disjeci aggerem regis [al. disjeci ipsis vallum palatii regii,] cujus vinculis constricti erant; ut morerentur 45. lictores.

§. 1172. Et eduxi R. Hammenunam & socios ejus, & sustuli eos in vallem Unu: & liberati sunt.

§. 1173. Et apposui illis panem & aquam, quia non comederant per triduum.

§. 1174. Et totum illum diem non ab eis separatus sum.

§. 1175. Cumque redii, inveni velum expansum quod portabant omnes istæ columnæ: & tres de sociis supra illud.

§. 1176. Et interrogavi eos & dixerunt: Hæc est portio Dei Sanctissimi qui benedictus sit! ex nuptiis R. Schimeonis & sociorum ejus.

§. 1177. Beatus tu R. Schimeon, & beata portio tua & istorum sociorum, qui sedent coram te!

§. 1178. Quot gradus disponuntur vobis in mundo venturo! quot lucernæ luminum præparantur ut luceant vobis!

§. 1179. Et veni vide. Hac die propter

1168. אֲמַר לֵיהּ חַיֶּיךָ רִ׳ שֶׁבַע אִתְבְּרִירוּ׃ (סְ״א שֶׁבַע יוֹמִין אִתְבְּרִיכוּ) קַמֵּיהּ קֻבְּ״ה׃ כָּל אִינּוּן דְּיֵיתוּן וְיִשְׁתַּכְּחוּן עִמֵּיהּ עַד לָא עַיְילְתּוּן בְּבֵי אִדְּרָא׃

1169. וּבְעֵינָא לְאִשְׁתַּכְּחָא זַמִּין קָשִׁיר בְּכַתְפּוֹי (סְ״א וּבְעֵינָא קַמֵּיהּ דְּאִשְׁתַּכַּח וּכְרֵין קָטִיר בְּכַתְפּוֹי) וְלָא יְכִילְנָא׃

1170. דְּהַהוּא יוֹמָא שַׁדְּרָנָא לְמֶעְבַּד נִסִּין לְרַב הַמְנוּנָא סָבָא וְחַבְרוֹי דְּאִתְמְסָרוּ בְּאַרְמוֹנָא (סְ״א בִּקְרוּנְיָא) דְּמַלְכָּא׃

1171. וְאַרְחִישְׁנָא לְהוּ בְּנִסָּא וּרְמֵינָא תָּלָא דְּמַלְכָּא (סְ״א דִּרְמֵינָא לְהוּ תָּלָא דְּהֵיכְלָא דְּמַלְכָּא) וְאִתְקַטְרוּ בְּקִטְרוֹי דְּמִיתוּ אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה פַּרְדַּשְׁכֵי׃

1172. וְאַפִּיקְנָא לְרַב הַמְנוּנָא וְחַבְרוֹי וּרְמֵינָא לוֹן לְבִקְעַת אוֹנוֹ וְאִשְׁתְּזִיבוּ׃

1173. וְזַמִּינְנָא קַמַּיְיהוּ נַהֲמָא וּמַיָּא דְּלָא אָכְלוּ תְּלָתָא יוֹמִין׃

1174. וְכָל הַהוּא יוֹמָא לָא בְּרִילְנָא מִנַּיְיהוּ׃

1175. וְכַד תַּבְנָא אַשְׁכַּחְנָא פַּרְסָה דְּנַטְלוּ כָּל אִינּוּן סַמְכִין וּתְלַת מִן חַבְרַיָּיא עֲלָהּ׃

1176. וְשָׁאִילְנָא לוֹן וְאָמְרוּ חוּלָקָא דְּקֻבְּ״ה מֵהִלּוּלָא דְּרִ״שׁ וְחַבְרוֹי׃

1177. זַכָּאָה אַנְתְּ רִ״שׁ וְזַכָּאָה חוּלָקָךְ וְאִינּוּן חַבְרַיָּיא דְּיָתְבִין קַמָּךְ׃

1178. כַּמָּה דַּרְגִּין אִתְתְּקָנוּ לְכוֹן לְעָלְמָא דְּאָתֵי כַּמָּה בּוּצִינִין דִּנְהִירִין דְּזַמִּינִין לְנַהֲרוּ לְכוּ׃

1179. וְתָא חֲזֵי יוֹמָא דֵין בְּגִינָךְ אִתְעַטְּרוּ

te ligan-

te ligantur 50. coronæ pro R. Pinchaso filio Jair, socero tuo, & ègo ambulo cum eo.

§. 1180. Et omnes istæ sunt fluvii montium Balsami puri, certè enim electus est locus ejus & dispositus [*al. Et ego vidi: quod electus &c.*]

§. 1181. Dixit ipsi: Ergonè justi nexu diadematum magis devinciuntur diebus neomeniæ, festorum & Sabbathis, quam ullis diebus cæteris?

§. 1182. Respondit ipsi: Imo & omnes illi qui extra sunt. Sicut scriptum est: [*Ies.* 66, 23.] Et erit à tempore mensis in mensem ejus, & à tempore Sabbathi in Sabbathum ejus, veniet omnis caro ad incurvandum se ad facies meas, dixit Dominus.

§. 1183. Si isti veniunt; multò magis justi.

§. 1184. Quare à tempore mensis in mensem ejus? quia Patres circundant currum sanctum.

§. 1185. Et à tempore Sabbathi in Sabbathum ejus, quia circundatur dies septimus omnibus illis sex diebus.

§. 1186. Sicut scriptum est: Et benedixit Deus diei septimæ &c.

§. 1187. Et tu R. Schimeon es septimus: principium eris: magisquè coronaberis, & sanctificaberis quàm omnes.

§. 1188. Et tribus epulis deliciosis diei septimæ, justi delectabuntur propter te in mundo venturo.

§. 1189. Et scriptum est [*Ies.* 58. *v.* 13.] Vocabis Sabbathum delicias sanctum Domini gloriosum.

§. 1190. Quis est ille Sanctus Domini? Hic est R. Schimeon f. Jochai, qui dicitur gloriosus in mundo hoc & in mundo futuro.

Hucusque Synodus Sancta major.

חַמְשִׁין כִּתְרִין לְרִ׳ פִּנְחָס בֶּן יָאִיר חָמוּךְ וְאֲנָא אֲזִלִינָא עִמֵּיהּ.

1180. וְכָל אִינּוּן נַהֲרֵי דְטוּרֵי דְאַפַּרְסְמוֹנָא דַכְיָא וְהָא בָּרִיר דוּכְתֵּיהּ וְאִתְתַּקַּן (סָא וְאֲנָא הָא חֲזִינָא דְהָא בָּרִיר וְכו׳)

1181. אָמַר לֵיהּ קְטִירוּ צַדִּיקַיָּיא בְּקַרְטוּפָא דְעִטְרִין בְּרֵישׁ יַרְחֵי וּבִזְמַנֵּי וְשַׁבְּתֵי יַתִּיר מִכָּל שְׁאַר יוֹמִין.

1182. אַלֵּ וְאַף כָּל אִינּוּן דִלְבַר דִכְתִיב וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ וְגוֹ׳.

1183. אִי אִלֵּין אַתְיָין כָּשֶׁ׳ צַדִּיקַיָּיא.

1184. מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לָמָּה מִשּׁוּם דְמִתְעַטְּרֵי אֲבָהָתָא רְתִיכָא קַדִּישָׁא.

1185. וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ דְמִתְעַטֵּר שְׁבִיעָאָה דְכָל אִינּוּן שִׁתָּא יוֹמִין.

1186. דִכְתִיב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְגוֹ׳.

1187. וְאַנְתְּ הוּא רִ׳ שִׁמְעוֹן שְׁבִיעָאָה רֵישִׁיתָא תְּהֵא מִתְעַטֵּר וּמִתְקַדֵּשׁ יַתִּיר מִכֹּלָּא.

1188. וּתְלַת עִדּוּנִין דְמִשְׁתַּכְּחִין בַּשְׁבִיעָאָה זְמִינִין צַדִּיקַיָּיא לְאִתְעַדְּנָא בְּגִינָךְ לְעָלְמָא דְאָתֵי.

1189. וּכְתִיב וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְיָ מְכֻבָּד.

1190. מַאן הוּא קְדוֹשׁ יְיָ דָא רִ׳ שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְאִקְרֵי מְכֻבָּד בְּעָלְמָא דֵין וּבְעָלְמָא דְאָתֵי.

:עַד כָּאן הָאִדְרָא קַדִּישָׁא רַבָּא:

PARTIS SECUNDÆ
Tractatus Tertius,
qui est
IDRA SUTA,
seu
SYNODVS MINOR.

Cum Textu Originario, correcto & punctato, nec non in Sectiones & paragraphos distincto; adjectis Variis Lectionibus; & Versione cum allegatione Dictorum Biblicorum.

Synodus Minor Sancta. האדרא זוטא קדישא

SECTIO I.
Quæ continet ingressum.

§. 1. Traditio. Illa die qua Socii congregabantur in domo R. Schimeonis, & iste disponeret res suas eo quod discessurus esset è mundo; coram eo erant R. Eleasar Filius ejus, & R. Abba, & reliqui socii, & domus erat plena.

1. תאנא בההוא יומא דאתכנשו חברייא לבי ר״ש והוי מסדר מלוי לאסתלקא מן עלמא והוי קמיה ר׳ אלעזר בריה ור׳ אבא ושאר חברייא והוה מליא ביתא.

Cremon. Part. III. fol. 140. col. 557. it. Mantuan. fol. 287.

§. 2. Elevans igitur oculos suos R. Schimeon videbat quod domus plena esset. Flebatque R. Schimeon dicens: Altera vice cum ægrotarem, & R. Pinchas F. Jair coram me esset, & donec eligerem locum meum (vita) mihi prolongaretur huc usque.

2. זקיף עינוי ר״ש וחמא דאתמלי ביתא בכה ר״ש ואמר בזמנא אחרא כד הוינא בבי מרעי והוי ר׳ פנחס בן יאיר קמאי ועד דברירנא דוכתאי אוריכו לי עד השתא.

§. 3. Cum restituerer, Ignis (domum) circundabat, qui hactenus nunquam cessavit, nec ullus homo intrabat ad me nisi cum licentia.

3. וכד תבנא אסחר אשא מקמאי ומעלמין לא אתפסק ולא הוה עאל בר נש אלא ברשותא

§. 4. Nunc autem video quod ablatus sit & impleta est domus.

4. והשתא חמינא דאתפסק והא אתמלי ביתא.

§. 5. Dum considerent, R. Schimeon oculos suos aperiens videbat visionem aliquam: & Ignis domum circumdabat;

5. עד דהוו יתבי פתח עינוי ר״ש וחמא מה דחמא ואסחר אשא בביתא.

§. 6. Omnes ergo egrediebantur & remanebant R. Eleasar filius ejus; & R. Abba: cæteri autem socii sedebant foris.

6. נפקו כלהו ואשתארו ר׳ אלעזר בריה ור׳ אבא ושאר חברייא יתבו אבראי.

§. 7. Di-

§. 7. Dixit R. Schimeon ad R. Eleasar filium suum: Exi & vide, num adsit R. Jizchak, pro quo ego vadimonio obstrictus sum.

7. אמר רש׳ לר׳ אלעזר בריה פוק חזי אי הכי ר׳ יצחק דאנא מערבנא ליה.

§. 8. Et dic ipsi, ut disponat res suas, & mecum consideat. Beatam portionem ejus!

8. אימא ליה דיסדר מלוי ויתיב לגבאי זכאה חולקיה.

§. 9. Surrexit R. Schimeon iterumque sedit: & risit & gavisus dixit: Ubi sunt socii?

9. קם רש׳ ויתיב וחייך וחדי אמר אן אינון חברייא.

§. 10. Surrexit R. Eleasar & introduxit eos, & sederunt coram eo.

10. קם ר׳ אלעזר ואעיל לון יתבו קמיה.

§. 11. Sustulit manus suas R. Schimeon, & precatus est precationem, & hilaris erat.

11. זקיף ידוי רש׳ ומצלי צלותא והוה חדי.

§. 12. Et dixit; Isti Socii, qui fuerunt in Synodo Areæ, hic convenient:

12. ואמר אינון חברייא דאשתכחו בבי אדרא יזדמנון הכא.

§. 13. Egressis ergò omnibus remanserunt R. Eleasar filius ejus; & R. Abba, & R. Jehuda, & R. Jose Bar Jaacobh, & R. Chija.

13. נפקו כלהו ואשתארו ר׳ אלעזר בריה ור׳ אבא ור׳ יהודא ור׳ יוסי בר יעקב ור׳ חייא.

§. 14. Interea intravit R. Jizchak; cui dixit R. Schimeon: quàm pulchra est portio tua! quot gaudia hodie tibi cumulanda sunt!

14. אדהכי עאל ר׳ יצחק אל רש׳ כמה יאות חולקך כמה חדוה בעי לאתוספא לך בהאי יומא.

§. 15. Sedit R. Abba post tergum ejus, & R. Eleasar coram eo.

15. יתיב ר׳ אבא בתר כתפוי ור׳ אלעזר קמיה.

§. 16. Dixit R. Schimeon: Certè nunc tempus est beneplaciti & ego absque confusione in mundum venturum intrare desidero.

16. אמר רש׳ הא השתא שעתא דרעותא הוא ואנא בעינא למיעל בלא כסופא לעלמא דאתי.

§. 17. Et sane res sanctas, quæ hactenus nondum revelatæ sunt, revelare desidero coram Schechinah;

17. והא מלין קדישין דלא גליאן עד השתא בעינא לגלאה קמי שכינתא.

§. 18. Ne dicant, quod aliquid reti-

18. עד לא יימרון דהא בגריעותא

euerim & ablatus sim de mundo: huc usque enim abscondita fuerunt ista in corde meo, ut fere ingressus cum illis essem in mundum venturum.

§.19. Hæc autem est dispositio mea de vobis; R. Abba scribet; & R. Eleasar Filius meus profitebitur; reliqui autem socii mussitando meditabuntur in corde suo.

§.20. Surrexit R. Abba è loco post tergum ejus; & sedit R. Eleasar filius ejus.

§.21. Dixit ipsi; surge fili mi, nam alius quidam sedebit in loco illo, & surrexit R. Eleazar.

§.22. Contexit se R. Schimeon & sedit; incepitque & dixit: [*è Psal.* 115.*v.*17.] *Mortui non laudabunt Dominum, nec omnes qui descendunt in silentium.*

§.23. *Mortui non laudabunt Dominum*; Sic certe est; illi nimirum qui vocantur mortui; Nam Deus ille Sanctissimus, qui benedictus sit! vivus vocatur & ipse commoratur inter illos, qui vocantur vivi; & non cum illis, qui vocantur mortui.

§.24. Et finis hujus textus sic habet: *Nec omnes descendentes in silentium:* Nam omnes illi qui descendunt in silentium, in Gehenna permanent.

§.25. Alia est ratio illorum, qui dicuntur vivi; illorum enim gloriam Deus Sanctissimus, qui benedictus sit! desiderat.

§.26. Dixit R. Schimeon, quàm diversum est tempus hoc à Synodo Areæ! Nam in Aream quidem adveniebat Deus ille Sanctissimus Benedictus! & quadriga ejus;

27. Nunc verò hic est Sanctus ille, qui benedictus sit! & accessit cum illis justis, qui in horto Eden sunt, quod non accidebat in Area.

אסתלקנא מעלמא ועד כען טמירין
הוו בליבאי למיעל בהו לעלמא דאתי.

19. וכד אסדרנא לכו ר׳ אבא יכתוב
ור׳ אלעזר ברי ילעי ושאר חבריא
ירחשון בליבייהו.

20. קם ר׳ אבא מבתר כתפוי ויתיב
ר׳ אלעזר בריה.

21. אל קום ברי דהא אחרא יתיב
בההוא אתר קם ר׳ אלעזר.

22. אתעטף ר״ש ויתיב פתח ואמר
לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי
דומה.

23. לא המתים יהללו יה הכי הוא
ודאי אינון דאקרון מתים · דהא קב״ה
חי אקרי והוא שארי בין אינון דאקרון
חיים ולא עם אינון דאקרון מתים.

24. וסופיה דקרא כתיב ולא כל
יורדי דומה וכל אינון ונחתין לדומה
בגיהנם ישתארון.

25. שאני אינון דאקרון חיים דהא
קב״ה בעי ביקריהון.

26. אמר ר״ש כמה שניא Mantuan.
שעתא דא מאדרא דבאדרא fol. 288.
אזדמן קב״ה ורתיכוי.

27. והשתא הא קב״ה · הכא ואתי
עם אינון צדיקייא דבגנתא דעדן מה
דלא אערעו באדרא.

§.28.Et

§. 28. Et Deus Sanctissimus, qui benedictus sit! gloriam justorum magis promovet, quam gloriam suam propriam.

28. וקב״ה בעי ביקריהון דצדיקייא יתיר מיקרא דיליה.

§. 29. Sicut scriptum est de Jerobeamo, qui adolebat & serviebat Diis alienis, & tamen Deus Sanctissimus, qui benedictus sit! illum expectabat.

29. כמה דכתיב בירבעם דהוה מקטיר ומפלח לע״ז וקב״ה אוריך ליה.

§. 30. Sed quia manum suam extendebat versus Iddo Prophetam, exaruit manus ejus.

30. וכיון דאושיט ידיה לקבליה דעדו נביאה אתייבש ידיה.

§. 31. Scriptum enim est [1. Reg. 13. v. 4.] *Et exaruit manus ejus, &c.* propter id, quod serviit Diis alienis, (ita) non scriptum est; sed propterea quod extendit manum suam versus Iddo Prophetam, &c.

31. דכתיב ותיבש ידו וגו׳ ועל דפלח לע״ז לא כתיב אלא על דאושיט ידיה לעדו נביאה.

§. 32. Nunc ergò Deus Sanctissimus, qui benedictus sit! gloriam illorum promovet: & omnes veniunt cum eo.

32. והשתא קב״ה בעי ביקרא דילהון וכלהו אתאן עמיה.

§. 33. Dixit: Sanè Raf Hammenuna Senex hic est, & circa eum 70 justi repræsentati in circuitu ejus, quorum quilibet radiat fulgore splendoris Senis Sanctissimi absconditi omnibus occultationibus.

33. אמר הא רב המנונא סבא הכא וסחרניה ע׳ צדיקי גליפין בעטרוי כל חד וחד מזיהרא מזיוא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין.

Cremonens. col. 558.

§. 33. Ille inquam venit, ut cum gaudio verba illa audiat, quæ ego eloquar.

33. והוא אתי למשמע בחדוותא אלין מלין דאנא אימא.

§. 34. Cumque sedisset, dixit: Certè R. Pinchaso F. Jair hîc deputatus est locus.

34. עד דהוה יתיב אמר הא ר׳ פנחס בן יאיר הכא אתקינו דוכתיה.

§. 35. Contremuerunt Socii; qui ibi erant, & surrexerunt & sederunt in imo loco domûs; R. Eleasar autem & R. Abba coram R. Schimeone.

35. אזדעזעו חברייא דהוו תמן וקמו יתבו בשפולי ביתא ור׳ אלעזר ור׳ אבא קמיה דר״ש.

§. 36. Dixit R. Schimeon: In Synodo Areę quidem sic egimus, ut omnes socii loquerentur & ego cum iis.

36. אמר ר״ש אילו כמה דהוינא באדרא אשתכחנא דכל חברייא הוו אמרי ואנא עמהון.

§. 37. Nunc ego loquar solus & omnes audiant

37. השתא אימא אנא בלחודאי

audiant verba mea, superi & inferi: beatam portionem meam hodie!

וכלהו צייתין למלולי עלאין ותתאין זכאה חולקי יומא דין·

§.38. Incepit R. Schimeon & dixit: [Cant. 7. v. 10.] *Ego dilecti mei & super me appetitus ejus.*

38. פתח רש ואמר אני לדודי ועלי תשוקתו·

§.39. Quamdiu annexus fui huic mundo, uno nodo annexus fui Deo Sanctissimo, qui benedictus sit! & propterea nunc appetitus ejus super me.

39. כל יומין דאתקטרנא בהאי עלמא בחד קטירא אתקטרנא ביה בקבה ובגיני השתא דעלי תשוקתו·

§.40. Ipse enim & totus comitatus ejus Sanctus, veniunt, ut cum gaudio audiant verba abscondita & laudem Senioris Sanctissimi absconditi omnibus occultationibus.

40. דהוא וכל סיעתא קדישא דיליה דאתו למשמע בחדוה מלין סתימין ושבחא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין·

§.41. Separat se & semper magis magisq; separatur ab omnibus, nec tamen (plane) se separat, quia omnia ipsi adhærent, & ipse adhæret omnibus: ipse est omnia, Senior Sanctissimus omnium Seniorum, occultatus omnibus occultationibus;

41. פריש ואתפריש יתיר מכלא ולא פריש דהא כולא ביה מתדבקין והוא מתדבק בכולא הוא הוא כולא עתיקא קדישא דכל עתיקין סתימא דכל סתימין·

§.42. Formatus est, & tamen quasi non formatus. Conformatus est ut sustentet omnia; non formatur tamen; quia non invenitur.

42. אתתקן ולא אתתקן אתתקן בגין לקיימא כלא ולא אתתקן בגין דלא שכיח·

§.43. Cum conformatur, novem lumina producit, quæ fulgent ab eo, ex efformatione ejus.

43. כד אתתקן אפיק ט נהורין דלהטין מניה מתקוני·

§.44. Et ista lumina lucent ab ipso, & flammas emittunt, vaduntque & extenduntur in omne latus, sicuti è lucerna elevata lumina quaquaversum sparguntur.

44. ואינון נהורין מניה מתנהרין ומתלהטין ואזלין ומתפשטין לכל עיבר כבוצינא עלאה דאתפשטין מניה נהורין לכל עיבר.

§. 45. Et ista lumina, quæ extenduntur, cum quis appropinquat, ut cognoscantur, non inveniuntur præter lucernam tantùm unicam.

45. ואינון נהורין דמתפשטין כד יקרבון למנדע לון לא שכיח אלא בוצינא חדא בלחודוי·

§.46. Ita se habet Senior Sanctissi-

46. כך הוא עתיקא קדישא הוא

mus: Iste est lucerna illa summa occultata omnibus occultationibus, & non invenitur: exceptis illis radiis, qui extenduntur, revelanturque & absconduntur.

בוצינא עלאה כתימא דכל כתימין ולא שכיח לבר אינון נהורין דמתפשטן דמתגליין וטמירין

§. 47. Et illi vocantur Nomen sanctum, & propterea omnia sunt unum.

47. ואינון אקרון שמא קדישא ובגב כלא חד.

§. 48. Quod verò dixerunt Socii nostri, in libris prioribus, quod sint gradus quidam creati à Seniore Sanctissimo, qui revelatur per illos & per singulos eorum; quoniam sunt conformationes Senioris Sanctissimi; de istis jam non est tempus edisserendi.

48. ומה דאמרו חברנא בספרי קדמאי דאינון דרגין דאתבריאו דעתיקא קדישא דאתגלי בהו בכל חד וחד משום דאינון תקונין דעתיקא קדישא לאו השתא עידנא להני מלין.

§. 49. Dixi de illis in Synodo Sancta, & vidi id quod ante sic non cognoscebam, & abscondidi rem corde meo;

49. דהא אמינא לון באדרא קדישא וחמינא מה דלא ידענא הכי ואסתיר בלבאי מלה.

§. 50. Nunc autem Ego solus ea describam coram Rege Sancto & omnibus illis verè justis, qui accesserunt ad audiendum verba hæc.

50. והשתא אנא בלחודאי אסהידנא קמיה מלכא קדישא וכל הני זכאי קשוט דאתו למשמע מלין אלין:

SECTIO II.

De Cranio Senioris: & ejus Cerebro, tribusque Capitibus, & capillis, & semita discriminatoria.

§. 51. *Cranium* (*vid. infr.* §. 177.) Capitis albi non habet principium: finis autem est convexitas compaginis ejus, quæ extenditur, & splendet.

51. גולגלתא דרישא חוורא לאו ביה שירותא דסיומא קולטרא דקטפוי דאתפשט ואתנהיר.

§. 52. Et ab illâ Justi hæreditant 400 mundos desiderabiles in mundo venturo.

52. ומניה ירתון צדיקייא ד״ מאה עלמין דכסופין לעלמא דאתי.

§. 53. Et ex hac convexitate compaginis hujus cranii albi, quotidie destillat ros in istum Microprosopum in locum, qui dicitur Cœlum: & eô ipsô mortui vivificabuntur tempore futurô.

53. מהאי קולטרא דקטפא דהאי גולגלתא חוורא נטיף טלא כל יומא להוא זעיר אנפין לאתר דאתקרי שמים וביה זמינין מיתייא לאתייא לזמנא דאתי.

§. 54. Sic-

§.54. Sicut scriptum est [*Gen.* 27. *v.*27.] *Et dabit tibi Deus de rore cœli.*

54. דכתיב ויתן לך האלהים מטל השמים׃

§.55. *Et Caput* ejus repletur, & totus ager pomorum stillat de illo rore.

55. ואתמליא רישיה וכל חקל תפוחין נטיפין מההוא טלא׃

§.56. Hic Senex Sanctissimus absconditus & occultatus est, & Sapientia superna abscondita in illo Cranio reperitur & non reperitur [*vid. infr. Comment.* §. 106.]

56. האי עתיקא קדישא טמיר וגניז וחכמתא עלאה סתימאה בההוא גולגלתא משתכח ולא משתכח׃

§.57. Certè enim in hoc Seniore nil revelatur nisi solum caput ejus, quia ipse Caput est omnium Capitum.

57. ודאי בהאי עתיקא לא אתגלייא אלא רישיה בלחודוי בגין דאיהו רישא לכל רישא׃

§.58. Principium illius Sapientiæ supernæ, quæ & ipsa Caput est, in eo absconditur & dicitur cerebrum supernum, cerebrum absconditum, cerebrum tranquillum, & quietum, nec quisquam novit illud, nisi ipse.

58. ראשיתא דההיא חכמתא עלאה דאיהי רישא בידה סתים ואקרי מוחא עלאה מוחא סתימא מוחא דשקיט ושכיך ולית דידע ליה בר איהו׃

§.59. *Tria Capita* (*vid. infr. in Comm.* §. 110. 172.) exsculpta sunt, unum intra alterum, & alterum supra alterum.

59. תלת רישין אתגלפן דא לגו מן דא ודא לעילא מן דא׃

§.60. Caput unum est Sapientia abscondita, quæ contegitur nec aperitur.

60. רישא חדא חכמתא סתימאה דאתכסייא ולאו מתפתחא׃

§.61. Et Sapientia hæc abscondita Caput est omnium, & Caput reliquarum Sapientiarum.

61. וחכמה דא סתימאה רישא דכל רישא לשאר חכמות׃

§.62. Caput supernum est Senior Sanctissimus absconditus omnibus occultationibus.

62. רישא עלאה עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין׃

§.63. Caput omnium capitum; caput quod non est caput, nec scit nec cognoscitur, quid sit in capite isto: quod non comprehenditur Sapientia nec intellectu.

63. רישא דכל רישא ׃ רישא דלאו רישא ולא ידע ולא אתידע מה דהות ברישא דא דלא אתדבק בחכמתא ולא בסוכלתנו׃

§.64. Et propterea legitur [*Num.* 24. *vers.* 11.] *Fuge tibi in locum tuum:* & [*Ezech.* 1. *v.*14.] *Animalia currere* dicuntur *& redire.*

64. ועל דא אקרי ברח לך אל מקומך ׃ והחיות רצוא ושוב׃

§. 65. Et

§. 65. Et propterea Senior Sanctissimus vocatur אין Non ens: quia ab eo dependet אין non ens. [*vid. infr. Comment.* §. 104. *seq.*]

65. ובגין כך עתיקא קדישא אקרי אין דביה תליא אין׃

§. 66. Omnes autem illi *capilli* & omnes isti pili à cerebro abscondito pendent.

66. דכל אינון שערי וכל אינון נימין ממוחא סתימאה תליין׃

§. 67. Et omnes sunt senes, [al. dispositi] in æqualitate: nec ullo modo cervix videtur.

67. וכלהו שעיעין (סא יתבי) בשקולא ולא אתחזי קדלא כלא הוא׃

§. 68. Quia iste Senior Sanctissimus unô tenore totus est in gaudio, & non mutatur à misericordia in æternum.

68. בגין דהאי עתיקא קדישא בחד הוי כלא בחידו ולא שניא מרחמי לעלמין׃

§. 69. In tredecim autem mensuris miserationum invenitur, quia illa Sapientia abscondita in eo dividitur tribus vicibus in quaterna, & ipse Senior comprehendit ea, & per illa super omnia dominatur.

69. בתלת עשר מכילן דרחמין אשתכח בגין דהאי חכמתא סתימאה ביה מתפרש תלת זמנין לארבע ארבע והוא עתיקא כליל לון ושליט לון על כלא׃

§. 70. Una *semita*, quæ fulget in medio capillorum excuntium è cerebro est semita, cujus lumine justi ducuntur in mundum venturum.

70. חד ארחא דנהיר בפלגותא דשערי דנפקא ממוחא הוא ארחא דנהרין ביה צדיקייא לעלמא דאתי׃ Cremonens. col. 559.

§. 71. Sicut scriptum est: [*Prov.*4. *vers.*18.] *Et semita justorum sicut lux splendet.*

71. דכתיב וארח צדיקים כאור נגה וגו׳׃

§. 72. Et de hoc scriptum est: [*Jes.* 58. *v.* 15. *Tunc oblectaberis in Domino.*

72. ותו דא כתיב אז תתענג על יי׃

§. 73. Et ab ista semita illuminantur omnes reliquæ semitæ, quæ dependent à Microprosopo.

73. ומהאי ארחא מתנהרין כל שאר ארחין דתליין בזעיר אנפין׃

§. 74. Iste Decrepitus Senex senum, Corona summa est in supernis, qua coronantur diademata omnia & coronæ. [*vid. infr. Commentar.* §. 104.]

74. האי עתיקא סבא דסבין כתרא עלאה לעילא דמתעטרין ביה כל עטרין וכתרין׃

§. 75. Et ab eo illuminantur lucernæ, flammasque emittunt & splendent.

75. מתנהרין בוצינין מניה מתלהטין ומתנהרין.

§. 76. Ipse verò est lucerna suprema, abscondita, quæ non cognoscitur.

76. והוא הוא בוצינא עלאה טמירא דלא אתידע.

§. 77. Et omnes reliquæ lucernæ ab eo inflammantur & splendorem habent.

77. וכל שאר בוצינין מניה מתלהטין ומתנהרין.

§. 78. Hic Senior Sanctissimus invenitur tria habere capita, quæ continentur in uno capite.

78. האי עתיקא קדישא אשתכח בתלת רישין וכלילן בחד רישא.

§. 79. Et ipse est caput supremum omninò summum

79. וההוא רישא עלאה לעילא לעילא.

§. 80. Et quia Senior Sanctissimus designatur triade [*vid. infra* §. 173.] hinc omnes lucernæ reliquæ, quæ splendent, includuntur triadibus.

80. ובגין דעתיקא קדישא אתרשים בתלת כל שאר בוצינין דנהרין כלילן בתלת.

§. 81. Porrò Senior Sanctissimus etiam designatur per dyadem;

81. עוד עתיקא קדישא אתרשים בתרין.

§. 82. Et repartitio Senioris in dyadem, ita se habet, ut [*gradus unus sit*] corona summa omnium supernorum: caput omnium capitum.

82. כללא דעתיקא בתרין הוא כתרא עלאה דכל עלאין רישא דכל רישי.

§. 83. Et [*alter est*] Caput illud superius est, & non cognoscitur.

83. וההוא דהוי עלאה מן דא דלא אתידע.

§. 84. Sic omnes reliquæ lucernæ mysticè dividuntur in dyades.

84. כך כל שאר בוצינין סתימין בתרין.

§. 85. Ulterius Senex Sanctissimus designatur & absconditur conceptu uno, nam ipse unus est, & omnia sunt unum.

85. עוד עתיקא קדישא אתרשים ואתכסים בחד והוא חד וכלא הוא חד.

§. 86. Et sic omnes reliquæ lucernæ sanctificantur, restringuntur & compinguntur in monadem & sunt unum; & omnes sunt Ipse.

86. כך דכל שאר בוצינין מתקדשין מתקשרין ומתדבקין בחד ואינון חדא וכלא הוא:

SECTIO

SECTIO III.

De Fronte Senioris Sanctissimi.

§. 87. Frons quæ detegitur in Seniore Sanctissimo Beneplacitum vocatur.

87. מצחא דאתגלי בעתיקא קדישא רצון אקרי.

§. 88. Nam caput illud supernum absconditum in superiore, quod non cognoscitur, expandit frontale quoddam pulchrum & amœnum, quod comprehenditur in fronte.

88. דהא רישא עלאה דא סתים לעילא דלא אתידע פשיט חד טורנא בסימא נאה דאתכליל במצחא.

§. 89. Et quia ipse est beneplacitum omnium beneplacitorum, hinc assumsit conformationem frontis, quæ detegitur cum lumine intensissimo [al. sculpturam habet in folio laminæ.]

89. ובגין דאיהו רעוא דכל רעוין אתתקן במצחא דאתגליא בבוצינא (סא אתגליף בפסיטא.)

§. 90. Et cum illa detegitur, beneplacitum beneplacitorum invenitur in omnibus mundis.

90. וכד דא אתגליא רעוא דרעוין אשתכח בכלהו עלמין.

§. 91. Et omnes preces inferiorum acceptantur: & illuminatur facies Microprosopi, & omnia in misericordia reperiuntur.

91. וכל צלותין דלתתא מתקבלין ומתנהרין אנפוי דזעיר אנפין וכלא ברחמי אשתכח.

§. 92. Et quia (*per hanc*) omnia judicia occultantur & subiguntur; hinc in Sabbatho, tempore precum pomeridianarum, quo tempore omnia judicia suscitantur, detegitur ista frons.

92. ובגין דכל דינין אתטמרן ואתכפיין בשבתא בשעתא דצלותא דמנחא דהוא עדן דכל דינין מתערין אתגליא האי מצחא.

§. 93. Et inflectuntur omnia judicia, & inveniuntur miserationes.

93. ואתכפיין כל דינין ואשתכחו רחמין.

§. 94. Et idcircò Sabbathum invenitur absque judicio; tàm supra quàm infra: etiam Ignis Gehennæ retrahitur in locum suum, & quiescunt peccatores.

94. ובגין כך אשתכח שבת בלא דינא לא לעילא ולא לתתא ואפילו אשא דגיהנם אשתקע באתריה ונייחין חייביא.

§. 95. Et propterea superadditur anima gaudii in Sabbatho.

95. ועל דא אתוסף נשמתא דחדו בשבתא.

§. 96. Et hominem lætari oportet tribus epulis Sabbathinis; omnis enim veritas, & totum systema veræ fidei, in illo inveniuntur.

§. 97. Et hominem oportet instruere mensam ut comedat tribus epulis veræ fidei, & lætetur in eis.

§. 98. Dixit R. Schimeon: Contestor de me coram omnibus illis, qui hîc sunt, quod per omnes dies meos non omisi illa tria epula, & propter illa non coactus fui jejunare in Sabbatho.

§. 99. Imo etiam diebus aliis non coactus sum, multò minus in Sabbatho, qui enim rectè egit circa illa, adeptus est veritatem perfectam.

§. 100. Primum epulum est matronæ; alterum Regis Sancti: & tertium Senioris Sanctissimi absconditi omnibus occultationibus.

§. 101. Et in illo mundo quis assequetur, per ista, gradus illos.

§. 102. Hoc beneplacitum si revelétur, lucida sunt omnia judicia, & flectuntur à concatenato rigore suo.

§. 103. Conformatio Senioris Sanctissimi instituitur per formam unam, quæ est Syntagma ideale omnium formarum [*vid. infr. Comment.* §. 106.]

§. 104. Eadem est Sapientia superna abscondita, generalis idea omnium reliquarum;

§. 105. Et ista vocatur Eden sive Paradisus supernus absconditus omnibus occultationibus.

§. 106. Estque cerebrum Senioris Sanctissimi: & illud cerebrum expanditur in omne latus.

96. ובעי בר נש למחדי בתלת
סעודתי דשבתא דהא כל מהימנותא
וכל כללא דמהימנותא ביה אשתכח.

97. ובעי בר נש לסדרא פתורא
ולמיכל תלת סעודתי דמהימנותא
ולמחדי בהו:

89. אמר ר׳ שמעון אסהדנא עלי
לכל אלין דהכא דהא מן יומאי לא
בטילנא אלין ג׳ סעודתי ובגיניהון לא
אצטריכנא לתעניתא בשבתא.

99. ואפילו ביומא אחרינא לא
אצטריכנא כ״ש בשבתא דמאן דזכי בהו
זכי להימנותא שלימתא.

100. חד סעודתא דמטרוניתא · וחד
סעודתא דמלכא קדישא · וחד סעודתא
דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין.

101. ובההוא עלמא מאן יזכי בהו לאלין:

102. האי רעוא כד אתגלייא נהרין כל
דינין ואתכפיין משול שליהון:

103. תקונא דעתיקא קדישא אתתקן
בתקונא חד כללא דכל תקונין.

104. והיא חכמא עלאה סתימאה
כללא דכל שאר:

105. והאי אקרי עדן עלאה סתימא
דכל סתימין.

106. והוא מוחא דעתיקא קדישא
והאי מוחא אתפשט לכל עיבר.

§. 107. Ab

§.107. Ab eo extenditur in Eden sive Paradisum alium, & ab hoc Eden sive Paradisus exsculpitur.

107. מגויה אתפשט לעדן אחרא ומהאי עדן אתגליף.

§.108. Et cùm caput hoc absconditum, quod est in capite Senioris, quod non cognoscitur; extendit frontale quoddam, [al: colorem] quod efformatum est ad illuminandum; tunc (*fulgor*) allidit ad hoc cerebrum.

108. והוא רישא סתימא דברישא דעתיקא דלא אתידע כד פשיט חד טיקנא (סא גוונא) דהוה מתתקן לאתנהרא בטש בהאי מוחא. Mantuan, fol 289.

§.109. Et exsculpitur & illuminatur multis luminibus.

109. ואתגליף ואתנהיר בכמה נהירין.

§.110. Et producit & designat (*aliquid*) in luce hac, [al: in apertura hac] in ista fronte, cui inscribitur lumen quoddam, quod vocatur רצון beneplacitum.

110. ואפיק וארשים כבוסיניא (סא כבוסיטא) דא בהאי מצחא דאתרשים ביה חד נהורא דאקרי רצון.

§.111. Et istud beneplacitum deorsum extenditur in barbam, usque ad illum locum, ubi residere potest in barba & vocatur Benignitas superna.

111. והאי רצון אתפשט לתתא בדיקנא עד ההוא אתר דמתישבא בדיקנא ואקרי חסד עלאה.

§.112. Et hoc beneplacitum, cum detegitur, intuentur Domini judicii, & flectuntur.

112. ובהאי רצון כד אתגלייא מסתכלין מארי דדינא ומתכפיין.

SECTIO IV.

De oculis Senioris Sanctissimi.

§.113. Oculi capitis Senioris Sanctissimi duo sunt in uno, æquales, qui semper prospiciunt & non obdormiscunt.

113. עינוי דרישא דעתיקא קדישא תרין בחד שקילין דאשגחין תדירא ולא נאים.

§.114. Sicut scriptum est: [*Psal.*121. *v.* 4.] *Non obdormiscit nec dormitat custos Jisraëlis, &c.* Jisraëlis sc. sancti.

114. דכתיב לא ינום ולא יישן שומר ישראל ישראל קדישא.

§.115. Et propterea nulla supercilia sunt super oculo, nec palpebræ.

115. בגין כך לא אית ליה גבינן על עינא ולא כסותא.

§.116. Hoc cerebrum effiguratur & illuminatur tribus albedinibus supernis.

116. ההוא מוחא אתגלף ואתנהיר בתלת חוורין דלעילא.

§.117. Hac albedine lavantur oculi Microprosopi.

117. בחוורא דא מסתחיין עינין דזעיר אנפין.

§. 118. Sicut scriptum est [*Cant.* 5. *v.* 2.] *Loti lacte manentes super plenitudinem* illius albedinis primæ.

118. דכתיב רחצות בחלב יושבות על מלאת דההוא חורא קדמאה.

§. 119. Et reliquis albedinibus lavantur & clarescunt cæteræ lucernæ.

119. ושאר חוורין אסתחיין ונהרין לשאר בוצינין.

§. 120. Cerebrum vocatur scaturigo benedictionis; scaturigo in qua omnes benedictiones inveniuntur.

120. מוחא אקרי נביעא דברכתא נביעא דכל ברכאן מניה אשתכחן.

§. 121. Et quia hoc cerebrum radiat in tres albedines oculi; hinc iste vocatur *Oculus bonus*; de quo [*Prov.* 22. *v.* 9.] dicitur: *Benedictus erit*; vel potius ab eo dependet benedictio.

121. ובגין דהאי מוחא להיט בג׳ חוורין דעינא אקרי טוב עין הוא יבורך תלי ביה ברכתא. Cremonens. col. 560.

§. 122. Nam per cerebrum manifestantur albedines oculi.

122. דהא במוחא אתגליין חוורין דעינא.

§. 123. Et cum hic oculus respicit Microprosopum, mundi omnes in gaudio sunt.

123. והאי עינא כד אשגח בזעיר אנפין עלמין כלהו בחדו.

§. 124. Oculus hic est dexter. Oculi inferiores dextri & sinistri, duo in duplici colore.

124. עינא דא הוא ימינא עיינין דתתא ימינא ושמאלא תרי בתרי גוונין.

§. 125. In Occultatione Libri docuimus: quod sit Jod superius, & Jod inferius: He superius, He inferius; Vav superius; Vav inferius.

125. בצניעותא דספרא אוליפנא דהא י׳ עלאה י׳ תתאה ה׳ עלאה ה׳ תתאה ו׳ עלאה ו׳ תתאה.

§. 126. Omnia ista superiora ad Seniorem pertinent, & inferiora ad Microprosopum.

126. כל אינון עלאין בעתיקא תליין תתאין בזעיר אפין.

§. 127. Illa non (aliunde) dependent, sed ista omninò: & à Seniore Sanctissimo dependent.

127. אינון לאו תליין אלא אינון ממש ובעתיקא קדישא תליין.

§. 128. Nomen enim Senioris absconditum est omnibus nec invenitur.

128. דהא שמא דעתיקא אתכסייא מכלא ולא אשתכח.

§. 129. Sed istæ literæ, quæ dependent à Seniore, ut stabiliantur, omnes sunt inferiores. Quod si enim sic non esset, non stabilirentur.

129. אבל אלין אתוון דתליין בעתיקא בגין דיתקיימון כלהון אינון דלתתא דאי לאו הכי לא יתקיימון.

§. 130. Et

§. 130. Et propterea Nomen Sanctum absconditum & manifestum est.

130. ובגין כך שמא קדישא סתים וגליא.

§. 131. Nam quod absconditum est, pertinet ad Seniorem Sanctissimum absconditum omnibus.

131. והוא דסתים לקבליה דעתיקא קדישא סתימא דכלא.

§. 132. Hoc verò quod manifestatur, quia dependet [al. quod manifestum est: propter illud est, quod manifestatur, quod dependet,] ad Microprosopum pertinet.

132. והוא אתגליא בגיניה דתליא (סא דאתגלי בגיני ההוא דאתגליא דתליא) בזעיר אפין.

§. 133. Et propterea omnes benedictiones requirunt occultum & manifestum.

133. ובגין כך כל ברכאן בעין סתים וגליא.

§. 134. Illæ literæ occultæ, quæ deorsum pendent, à Seniore Sanctissimo dependent.

134. אלין אתוון סתימן דתליין בעתיקא קדישא תליין.

§. 135. Quare deorsum pendent? ad stabiliendum Jod inferius [al. certè à cranio, à fronte, ab oculis pendent. Et Jod membri dependet versus Jod inferius.]

135. אמאי תליא לקיימא י׳ דלתתא (סא ודאי בגולגלתא במצחא בעינין תליין י׳ אמה תליא לי׳ דלתתא.)

SECTIO V.

De Naso Senioris Sanctissimi.

§. 136. Nasus. Ex hoc naso, è fenestra Meniani ejus, efflatur Spiritus vitæ in Microprosopum.

136. חוטמא בהאי חוטמא בנוקבא בפרדשקא דביה נשיב רוחיה דחיי לזעיר אפין.

§. 137. Et ab illo foramine nasi, à fenestra Meniani dependet Litera He, ad stabiliendum He alterum inferius.

137. ובהאי נוקבא דחוטמא בנוקבא דפרדשקא תליא ה׳ לקיימא ה׳ אחרא דלתתא.

§. 138. Et iste Spiritus exit è cerebro abscondito & vocatur spiritus vitæ, & per istum spiritum (homines) cognituri sunt Sapientiam tempore Regis Messiæ.

138. ודא רוחא נפיק ממוחא סתימאה ואקרי רוחא דחיי דבהאי רוחא זמינין למנדע חכמתא לזמנא דמלכא משיחא.

§. 139. Sicut scriptum est [Jes. 11. v. 2.] *Et requiescet super eum Spiritus Sapientiæ & intelligentiæ, &c.*

139. דכתיב ונחה עליו רוח יי׳ רוח חכמה ובינה וגו׳.

§. 140. His

§. 140. Hic nasus vita (est) ex omni parte; gaudium perfectum, quies spiritûs; & salus.

140. האי חוטמא חיין מכל סטרין חדו שלימא נחת רוח אסוותא.

§. 141. Nasus Microprosopi (ita se habet) sicut posuimus.

141. חוטמא דזעיר אנפין כמה דאוקימנא.

§. 142. Quippe de quo scriptum est: [*Psalm.* 18. *v.* 9.] *Ascendit fumus in naso ejus*, &c.

142. דכתיב עלה עשן באפו וגו׳.

§. 143. Sed de hoc scriptum est: [*Jes.* 48. *v.* 9.] *Et laude mea nasum obstruam tibi.*

143. והכא כתיב ותהלתי אחטם לך.

§. 144. At in libro, qui vocatur Dissertatio Scholæ, Raf Jebha Senis, He locat in ore, & ille hoc loco non sic statuit; nec combinat [al. nec opus est,] quamvis res eodem recidat.

144. ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא אוקים ה׳ בפומא והוא הכא לא מתקיימא הכי ולא אצטרפא (סא אצטריכנא) אעג דבחד סלקא.

§. 145. Attamen ab He judicium dependet, & judicium ad nasum pertinet. Sicut scriptum est: [*Ps.* 18. *v.* 9.] *Fumus ascendit de naso ejus.*

145. אלא בה׳ דינא תלייא ודינא בחוטמא תלייא דכתיב עלה עשן באפו.

§. 146. Et si dices, atqui etiam scriptum est: *Et ignis ab ore ejus consumet*: tamen fundamentum iræ à naso dependet.

146. ואי תימא הא כתיב ואש מפיו תאכל עקרא דרוגזא בחוטמא תלייא.

§. 147. Omnes conformationes Senioris Sanctissimi per cerebrum quietum & absconditum efformantur.

147. כל תקונין דעתיקא קדישא במוחא שקיט וסתים מתתקנן.

§. 148. Et omnes Conformationes Microprosopi per Sapientiam inferiorem efformantur. Sicut scriptum est: [*Psalm.* 104. *v.* 24.] *Omnia illa in Sapientia fecisti*: & illa est certissime epitome omnium.

148. וכל תקונין דזעיר אנפין בחכמה תתאה מתתקנן דכתיב כלם בחכמה עשית והוא כללא דכ׳לא ודאי.

§. 149. Quænam est differentia inter He & He? Ab infero He judicium suscitatur; sed hîc per illud donotatur misericordia in misericordia.

149. מה בין ה׳ לה׳ ה׳ דהכא דינא אתער מנה והכא רחמי גו רחמי.

SECTIO VI.

De Barba Senioris Sanctissimi.

§. 150. A Barba Senioris Sanctissimi pendet

150. בדיקנא דעתיקא קדישא תלייא

pendet omnis ornatus omnium; & influentia; nam omnia appellantur ab illa barba, Influentia.

§. 151. Hic est ornatus omnium ornatuum: Influentię superiores & inferiores omnes respiciunt istam Influentiam.

§. 152. Ab ista influentia dependet vita omnium.

§. 153. Ab hac influentia dependent cœli & terra; pluviæ beneplaciti; & alimenta omnium.

§. 154. Ab hac influentia venit providentia omnium. Ab hac influentia dependent omnes exercitus superiores & inferiores.

§. 155. Tredecim fontes olei magnificentiæ boni, dependent à barba hujus influentiæ gloriosæ; & omnes emanant in Microprosopum.

§. 156. Ne dicas omnes; sed novem ex iis inveniuntur ad inflectenda judicia.

§. 157. Et quando hæc influentia æqualiter pendet usque ad præcordia omnes Sanctitates Sanctitatum Sanctitatis ab illa dependent.

§. 158. In istam influentiam extenditur expansio aporrhϾ supernæ, quæ est caput omnium capitum: quod non cognoscitur nec perficitur, quodque non norunt nec superi, nec inferi: propterea omnia ab ista influentia dependent.

§. 159. In hanc barbam tria capita, de quibus diximus, expanduntur, & omnia consociantur in hac influentia, & inveniuntur in ea.

§. 160. Et propterea omnis ornatus ornatuum ab ista influentia dependet.

כָּל יַקִּירוּ דְּכֹלָּא · מַזָּלָא דְּכֹלָּא אִקְרֵי מֵהַהוּא דִיקְנָא מַזָּלָא·

151. יַקִּירוּתָא דְּכָל יַקִּירִין מַזָּלֵי עִלָּאֵי וְתַתָּאֵי כֻּלְּהוּ מַשְׁגִּיחִין לְהַהוּא מַזָּלָא·

152. בְּהַאי מַזָּלָא תַּלְיָיא חַיֵּי דְּכֹלָּא·

153. בְּהַאי מַזָּלָא תַּלְיָין שְׁמַיָּא וְאַרְעָא גִּשְׁמִין דְּרַעֲוָא מְזוֹנֵי דְּכֹלָּא·

154. בְּהַאי מַזָּלָא אַשְׁגָּחוּתָא דְּכֹלָּא בְּהַאי מַזָּלָא תַּלְיָין כָּל חֵילִין עִלָּאִין וְתַתָּאִין·

155. תְּלַת עֲשַׂר נְבִיעִין דִּמְשַׁחָא דִּרְבוּתָא טָבָא תַּלְיָין בִּדִיקְנָא דְּמַזָּלָא יַקִּירָא דָּא וְכֻלְּהוּ נַפְקִין לִזְעֵיר אַנְפִּין·

156. לָא תֵּימָא כֻּלְּהוּ אֶלָּא תִּשְׁעָה מִנַּיְיהוּ מִשְׁתַּכְּחָן לְאִתְכַּפְיָיא דִּינִין·

157. וְכַד הַאי מַזָּלָא תַּלְיָיא בְּשִׁקּוּלָא עַד טִבּוּרָא כָּל קֻדְשֵׁי קֻדְשִׁין דְּקוּדְשָׁא בֵּיהּ תַּלְיָין·

158. בְּהַאי מַזָּלָא פָּשִׁיט פְּשִׁיטוּתָא דְּקִיטְרָא עִלָּאָה הַהוּא רֵישָׁא דְּכָל רֵישִׁין דְּלָא אִתְיְדַע וְלָא אִשְׁתְּמוֹדַע וְלָא יַדְעִין עִלָּאִין וְתַתָּאִין בְּגִין כָּךְ כֹּלָּא בְּהַאי מַזָּלָא תַּלְיָיא·

159 בְּדִיקְנָא דָּא ג׳ רֵישִׁין דְּאַמִּינָא מִתְפַּשְּׁטָן וְכֻלְּהוּ מִתְחַבְּרָאן בְּהַאי מַזָּלָא וּמִשְׁתַּכְּחִין בֵּיהּ·

160. וּבְגִין כָּךְ כָּל יַקִּירוּ דְּיַקִּירוּתָא בְּהַאי מַזָּלָא תַּלְיָין·

§. 161. Istæ literæ, quæ dependent ab hoc Seniore, omnes pendent in ista barba, & consociantur in ista influentia.

161. אלין אתוון דתליין בהאי עתיקא כלהו תליין בהאי דיקנא ומתחברן בהאי מזלא.

§. 162. Et pendent in ea ad stabiliendas literas alteras.

162. ותליין ביה לקיימא אתוון אחראנין.

§. 163. Nisi enim illæ literæ ascenderent in Seniorem, reliquæ istæ literæ non stabilirentur.

163. דאלמלא לא סליק אלין אתוון בעתיקא לא קיימין אלין אחרן.

§. 164. Et propterea dicit Moses cum opus esset: Tetragrammaton, Tetragrammaton bis: & ita ut accentus distinguat utrumque.

164. ובגין כך אמר משה כד אצטריך יי יי תרי זמני ופסיק טעמא בגווייהו.

§ 165. Certè enim ab influentia omnia dependent.

165. דהא במזלא תלייא כלא.

§. 166. Ab ista influentia ad reverentiam adiguntur supera & infera, & flectuntur coram ea.

166. מהאי מזלא מתכספי עלאה ותתאי ומתכפיין קמיה.

§. 167. Beatus illi, qui ad hanc usque pertingit.

167. זכאה חולקיה מאן דזכי להאי.

SECTIO VII.

De Cerebro & Sapientia in genere.

§. 168. Hujus Senioris Sanctissimi absconditi omnibus occultationibus, non fit mentio, nec invenitur. [*vid. Comment.* §. 49. 72.]

168. האי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין לא אדכר ולא אשתכח.

§. 169. Quia enim Caput est supremum omnium superorum, hinc non commemoratur nisi caput aliquod solum absq; corpore; ad stabiliendum omnia.

169. ובגין דאיהו רישא עלאה לכל עלאין לא אדכר אלא כר רישא חדא בלא גופא לקיימא כלא.

§. 170. Et ipse occultatus & absconditus & reconditus est ab omnibus.

170. והאי טמיר וסתים וגניז מכלא.

Cremonens. fol. 141. col. 561.

§. 171. Conformatio ejus est, quod efformetur in illo cerebro occultissimo omnium, quod dispanditur & efformatur & hinc egreditur Benignitas superior & inferior.

171. תקונוי דאתתקן בחד הוא מוחא סתימאה דכלא דאתפשט ואתתקן ונפיק חסד עלאה ותתאה.

§. 172. Et benignitas superior expanditur, & efformatur & omnia comprehenduntur in cerebro hoc occulto.

172. וחסד עלאה אתפשט ואתקן ואתכליל כלא במוחא סתימאה דא.

§. 173. Nam cum efformatur albedo hæc in isto lumine; [*vide infra Commentarium* §. 29.] allidit, id quod allidit ad hoc cerebrum, & hoc illuminatur.

173. דכד אתתקן חוורא דא בנהירו דא בטש מאן דבטש בהאי מוחא ואתנהיר.

§. 174. Et pendet ab influentia gloriosa Cerebrum alterum, quod expanditur in triginta duas semitas; (quod) cum illuminatur; tunc splendet ab influentia gloriosa.

174. ותליא ממזלא יקירא מוחא אחרא דאתפשט לתרין ותלתין שבילין כד אתנהיר נהיר ממזלא יקירא.

§. 175. Illuminantur ergò tria capita superna: duo capita & unum, quod ea comprehendit: & in influentia pendent & ab ea comprehenduntur.

175. אתנהירו ג̃ רישין עלאין תרין רישין וחד דכליל לון ובמזלא תליין ואתכלילן ביה.

§. 176. Abhinc manifestari incipit ornatus barbæ, quæ est influentia occulta.

176. מכאן שארי לאתגלייא יקירו דדיקנא דאיהו מזלא סתימאה.

§. 177. Et ista (inferiora) conformantur, sicut Senior Sanctissimus.

177. ואינון מתתקנן כמה דעתיקא קדישא.

§. 178. Tria Capita circundant illum: sic omnia in tribus capitibus apparent; & cùm illuminantur, omnia pendent à se invicem in tribus capitibus: quorum duo sunt in duobus lateribus, & unum quod includit illa.

178. תלת רישין מתעטרין ביה הכי כלא בתלת רישין וכד אתנהרן תליין כלהו דא בדא בתלת רישין תרין מתרין סטרין וחד דכליל לון.

§. 179. Et si dices: *Quis est Senior Sanctissimus?* Veni vide: (caput) supremum est quod non cognoscitur nec scitur, nec designatur; & istud comprehendit omnia.

179. ואי תימא מאן עתיקא קדישה· ת״ח לעילא· אית דלא אתידע ולא אשתמודע ולא אתרשים והוא כליל כלא.

§. 180. Et duo capita in ipso continentur [al. pendent.]

180. ותרין רישין ביה כלילן (ס״א תליין.)

§. 181. Et tunc omnia illa sic ordinantur: ipsum verò non est in numero; nec in Systemate, nec in computo, sed in arbitrio cordis.

181. וכדין כלא אחרא הכי מתתקן והוא לאו במנינא ולא בכללא ולא בחושבן אלא ברעותא דלבא.

§. 182. De hoc scriptum est [*Psalm.*

182. על דא אתמר אמרתי אשמרה

39. v. 2. *Dixi custodiam vias meas ne peccem lingua mea.*

דרכי מחטא בלשוני·

§. 183. Locus principii [*vid. infr. in Comm.* §. 107.] invenitur à Sene Sanctissimo, & illuminatur ab influentia. Illud est lumen Sapientiæ.

183. אתר דשירותא אשתכח מעתיקא קדישא דאתנהיר ממזלא הוא נהירו דחכמתא·

§. 184. Et extenditur in 32 latera, & exit ab illo cerebro occulto, à lumine sc. quod in eo est.

184. ומתפשט לתלתין ותרין עיבר ונפקא מההוא מוחא סתימאה מנהירו דביה·

§. 185. Et quod Senior Sanctissimus lucet in principio; [al. in Sapientia] hoc ipsum est hæc. Eademque est principium à quo manifestatio fit.

185. ומה דעתיקא קדישא נהיר בקדמיתא (סא בחכמתא) דא היא ושירותא ממה דאתגלייא הוי·

§. 186. Et conformatur in tria capita, quæ unum caput includit.

186. ואתעביד לתלת רישין ורישא חדא כליל לון·

§. 187. Et illa tria extenduntur in Microprosopum, & ab illis fulgent omnia.

187. ואלין תלת מתפשטין לזעיר אנפין ומאלין נהרין כלא·

§. 188. (Deinde) Sculpturam instituit hæc Sapientia & producit flumen quoddam, quod manat & exit ad rigandum hortum.

188. אתגליף האי חכמתא ואפיק חד נהרא דנגיד ונפיק לאשקאה גנתא·

§. 189. Et intrat in caput Microprosopi, & efficit cerebrum quoddam aliud.

189. ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעביד חד מוחא אחרא·

§. 190. Et inde producitur & manat in totum corpus, & rigat omnes illas plantas.

190. ומתמן אתמשיך ונגיד בכל גופא ואשקי כל אינון נטיעאן·

§. 191. Istud est quod scriptum extat [*Gen.* 2. *v.* 9.] *Et fluvius exit ab Eden ad rigandum hortum,* &c.

191. ההד ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו׳·

§. 192. (Sed & aliam) sculpturam instituit hæc Sapientia, & protrahitur & ingreditur in caput Microprosopi, & conficit cerebrum alterum.

192. אתגליף האי חכמתא ואתמשך ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעביד מוחא אחרא·

§. 193. Istud [al. alterum] est lumen, à quo producuntur isti duo rivuli, qui excavatis alveis consociantur in unum caput, quod dicitur profunditas fontis.

193. ההוא נהירו דאתמשכא מניה אלין תרין משיכן אתגליפו ומתחברן בחד רישא דעמיקא דבירא·

§. 194. De

§. 194. De quo scriptum est: [*Prov. 3.v.20.*] *In scientia abyssi rupta sunt.*

194. דכתיב בדעתו תהומות נבקעו.

§. 195. Et intrat in caput Microprosopi & fit cerebrum aliud.

195. ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעביד מוחא אחרא.

§. 196. Et exinde producitur, & ingreditur in corporis interiora, & implet omnia illa conclavia & exedras corporis.

196. ומתמן אתמשיך ועייל לגו בגו דגופא ומלייא כל אינון אדרין ואכסדרון דגופא.

§. 197. Hoc ipsum est illud, quod scriptum est: [*Prov. 24.v. 4.*] *In scientia penetralia replebuntur.*

197. ה״ה״ד ובדעת חדרים ימלאו.

§. 198. Et ista fulgent à lumine illius cerebri superni absconditi, quod lucet in influentia Senis Sanctissimi.

198 ואלין נהרין מנהירו דההוא מוחא עלאה סתימאה דנהיר במזלא עתיקא קדישא.

§. 199. Et omnia pendent à se invicem, & annectuntur sibi invicem, donec cognoscatur, quod omnia unum sint, & omnia sit Senior hic, nec ab eo separatum sit quicquam.

199. וכלא דא בדא תליין ואתקשר דא בדא ודא בדא עד דישתמודע דכלא חד וכלא הוא עתיקא ולא אתפרש מניה כלום.

§. 200. Illa tria lumina lucent in tria alia, quæ vocantur Patres, & isti Patres lucent in liberos, & omnia lucent è loco uno.

200. אלין תלת נהורין נהרין לתלת אחרין דאקרון אבהן ואלין אבהן נהרין לבנין וכלא נהיר מאתר חד. Mantuan, fol.290.

§. 201. Cum manifestatur iste Senior, qui est beneplacitum beneplacitorum; omnia in lumine, & omnia in gaudio perfecto inveniuntur.

201. כד אתגלייא האי עתיקא רעווא דרעוין כלא בנהירו וכלא אשתכח בחדו שלימתא.

§. 202. Hic Eden derivatur ex Eden superiore, abscondito omnibus occultationibus.

202. האי עדן אתמשך מעדן עלאה סתימאה דכל סתימין.

§. 203. Et ab isto Eden appellatur Principium in Seniore: nec tamen [al. appellatur nec] est principium & finis.

203. ומהאי עדן אקרי שירותא בעתיקא ולא הוי שירותא וסיומא.

§. 204. Et quia in eo non est principium & finis, hinc non appellatur אתה Tu; quia tectus est, non revelatus est, & dicitur הוא ille.

204. ובגין דלא הוי ביה שירותא וסיומא לא אקרי אתה בגין דאתכסייא ולא אתגלייא ואקרי הוא.

 §. 205. Illo

§.205. Illo autem loco, quo principium invenitur, locum habet Nomen אתה Tu, & nomen אב Patris. Scriptum est enim [*Ies. 63. v. 16.*] *Quoniam Tu Pater noster.*

205. ומאתר דשירותא אשתכח אקרי אתה ואקרי אב דכתיב כי אתה אבינו.

§.206. In Dissertatione Scholæ Raf Jebha Senis, Regula universalis (est) quod Microprosopus vocetur אתה Tu; Senex autem Sanctissimus, qui contectus est, vocetur הוא Ille, & pulchrè quidem. [*vid. infr. Comm.* §.109.]

206. באגדתא דבי רב ייבא סבא כללא דכלא זעיר אנפין אקרי אתה עתיקא קדישא דאתכסייא אקרי הוא ושפיר.

§.207. Nunc vero illo in loco, ubi principium invenitur (sic) vocatur, quamvis sit tectus.

207. והשתא קרינן באתר דשירותא אשתכח אעג דאתכסייא.

§.208. Et ab eo est principium & dicitur אתה Tu; & est Pater Patrum.

208. מניה הוי שירותא ואקרי אתה והוא אב לאבהן.

§.209. Et iste Pater egreditur à Sene Sanctissimo: sicut scriptum est: [*Iob. 28. v. 12.*] *Et Sapientia* מאין *ex Nonente invenitur*: & propterea non cognoscitur.

209. והאי אב נפיק מעתיקא קדישא דכתיב והחכמה מאין תמצא ובגין כך לא אשתמורע.

§.210. Veni vide, Scriptum est [*ib. v. 22.*] *Deus novit viam ejus*; viam ejus propriè loquendo.

210. תח כתיב אלהים הבין דרכה דרכה ממש.

§.211. Sed (porrò) והוא *& ipse* scit locum ejus; locum ejus propriè loquendo; multò magis viam ejus.; & multò magis hanc Sapientiam, quæ abscondita est in Sene Sanctissimo.

211. אבל והוא ידע את מקומה מקומה ממש וכש דרכה וכש ההיא חכמתא דסתימא ביה בעתיקא קדישא.

§.212. Hæc Sapientia principium omnium est: Ab illa dispanduntur 32 semitæ; semitæ שבילין, inquam, non tramites ארחין.

212. האי חכמתא שירותא דכלא מניה מתפשטין תלתין ותרין שבילין שבילין ולא ארחין.

§.213. Et lex in illis comprehensa est in viginti duabus literis & decem verbis.

213. ואוריתא בהו אתכלילת בעשרין ותרין אתוון ועשר אמרין. Cremonens. col. 562.

§.214. Hæç Sapientia Pater Patrum est, & in ista Sapientia Principium & finis invenitur: & propterea Sapientia alia superior est, alia inferior.

214. האי חכמה אב לאבהן ובהאי חכמה שירותא וסיומא אשתכח ובגב חכמה עלאה חכמה תתאה.

§. 215. Cum

§. 215. Cum extenditur Sapientia, tunc vocatur Pater Patrum, omnia nullibi comprehenduntur, niſi in illa [al. cum expanduntur, omnia vocantur Sapientiæ, & vocantur Pater Patrum , omnia nullibi comprehenduntur quàm hoc in loco.]

215. כד אתפשט חכמה אקרי אב לאבהן כלא לא אתכליל אלא בהאי (נסא כד מתפשטאן כלהון אקרון חכמות ואקרון אב לאבהון כלא לא אשתכלל אלא בהאי.)

§. 216. Sicut ſcriptum eſt: [*Pſal.* 104. *v.* 25.] *Omnia in Sapientia feciſti.*

216. דכתיב כלם בחכמה עשית.

§. 217. Suſtulit manus ſuas R. Schimeon, & gaviſus eſt & dixit: Certè Eden ſ. Paradiſus eſt & omnia opus habent horâ iſtâ.

217. זקף רש ידוי וחדי אמר ודאי עדן הוא וכלא אצטריך בשעתא דא.

SECTIO VIII.

De Patre & Matre in ſpecie.

§. 218. Veni vide: Cum Senex Sanctiſſimus abſconditus omnibus occultationibus cuperet efformari, omnia efformabat ſub forma [*Commentarium in hæc vide infra* §. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.] maris & fœminæ: & in loco tali in quo comprehenduntur mas & fœmina.

218. תח בשעתא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין בעא לאתתקנא אתקן כלא כעין דכר ונוקבא באתר דאתכלילו דכר ונוקבא.

§. 219. Non enim perſiſtebant, niſi in ſtatu alio (junctarum facierum) maris & fœminæ.

219. לא אתקיימו אלא בקיומא אחרא בדכר ונוקבא.

§. 220. Et hæc Sapientia complectens omnia, cum egreditur & ſplendet à Sene Sanctiſſimo, non ſplendet niſi ſub forma maris & fœminæ.

220. והאי חכמא כללא דכלא כד נפקא ואתנהיר מעתיקא קדישא לא אתנהיר אלא בדכר ונוקבא.

§. 221. Hæc Sapientia ergò extenditur & invenitur quod ſit mas & fœmina.

221. האי חכמה אתפשיט ואשתכח דדכר ונוקבא הוא.

§. 222. Sapientia eſt Pater, Intelligentia ſeu Informatio mater; adeoque Sapientia & Intelligentia in una ſtatera ponderantur, ut mas & fœmina.

222. חכמה אב בינה אם חכמה ובינה בחד מתקלא אתקלו דכר ונוקבא.

§. 223. Et propter iſta omnia conſtituuntur in forma maris & fœminæ; quod ſi non eſſet, non ſubſiſterent.

223. ובגיניהו כלא אתקיים בדכר ונוקבא דאלמלא האי לא מתקיימין.

§. 224. Principium hoc (eſt) Pater omnium; Pater omnium Patrum; & ambo ſocian-

224. שירותא דא אב לכלהו אב

ſociantur invicem, & gradus unus fulget in altero: Sapientia ut Pater, Intelligentia ut mater.

§.225. Scriptum eſt: *Si matrem intelligentiam vocabis* [*Prov.* 2. *v.* 3.]

§. 226. Cum ſociantur, generant & expanduntur in veritate.

§.227. In diſſertatione Scholæ Raf Jebhæ Senis ſic docetur: quid eſt בינה ſeu Mater Intelligendi, niſi cum invicem ſociantur.

§. 228. Nimirum Jod literam He impraegnat & producit filium & ipſa generat.

§. 229. Et propterea בינה dicitur quaſi בן יה filius Dei.

§. 230 Perfectio autem omnium ambo eſſe inveniuntur, cum ſociantur, & cum filius eſt in illis omnium Syntagma concurrit.

§.231. Nam in conformationibus ſuis reperiuntur eſſe perfectio omnium: Pater & Mater, filius & filia.

§.232. Res iſtæ non traditæ ſunt, niſi ſanctis ſuperioribus, qui ingreſſi & egreſſi ſunt, & noverunt vias Dei Sanctiſſimi, qui benedictus ſit! ut non declineat in eis, ſive dextrorſum ſive ſiniſtrorſum.

§. 233. Sic enim ſcriptum eſt [Hoſ. 14. v. 10.] *Recta ſunt viæ Domini, & Juſti ambulant in eis, &c.*

§. 234. Beatam portionem ejus, qui eò pertingit ut ſciat tramites ejus & non declinat, nec errat in illis.

§. 235. Res enim hæ abſconditæ ſunt & ſancti ſummi fulgent in eis ſicut lumen prodit è ſplendore lucernæ.

§.236. Non traditæ ſunt res iſtæ niſi illis, qui ingreſſi & egreſſi ſunt: qui

לכלא אכדן אתחברו דא בדא ונהירו דא בדה · חכמה אב בינה אם ·

225. וכתיב כי אם לבינה תקרא ·

226. כד אתחברו אולידו ואתפשטו מהימנותא ·

227. באדרתא דבי רב ייבא סבא הכי תאנא מהו בינה אלא כד אתחבר דא בדא ·

228. יוד בהא אתעברא ואפיקא בן ואולידת ·

229. ובגכ בינה אקרי בן יה ·

230. שלימותא דכלא אשתכחו תרוייהו דמתחברן ובן בגווייהו כללא דכלא ·

231. בתקונייהו אשתכחו שלימותא דכלא אב ואם בן ובת ·

232. מלין אלין לא אתיהבו בר לקדישי עליונין דעאלו ונפקו דידעין ארחוי דקב״ה דלא סטאן בהו לימינא ושמאלה ·

233. דכתיב כי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו בם וגו׳ ·

234. זכאה חולקיה דמאן דזכי למנדע ארחוי ולא סטי ולא יטעו בהו ·

235. דמלין אלין סתימין אינון וקדישי עליונין נהירין בהו כמאן דנהיר מנהירו דבוצינא ·

236. לא אתמסרו מלין אלין אלא

enim

enim non ingressus & egressus est, ei melius esset non fuisse natum.

למאן דעאל ונפק · דמאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא אברי.

§. 237. Manifestum enim est coram Sene Sanctissimo abscondito omnibus occultationibus, quod ista fulgeant in corde meo in perfectione amoris & timoris Dei Sanctissimi, qui benedictus sit!

237. דהא גליא קמיה עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין דמלין, אלין נהרין בלבאי באשלמותא דרחימות ודחילו דקב״ה ·

§. 238. Et isti filii, qui hîc sunt, cognoscunt illa; ingressi enim sunt & egressi in istis rebus; nec tamen in omnibus.

238. ואלין בני דהכא ידענא בהו דהא עאלו ונפקא באלין מלין ולא בכלהו ·

§. 239. Nunc autem illustrantur in perfectione, prout opus est. Beatam portionem meam cum illis, in mundo illo.

239. והשתא אתנהירו בשלימותא כמה דאצטריך · זכאה חולקי עמהון בההוא עלמא·

§. 240. Dixit R. Schimeon: Omnia, quæ dixi de Sene Sanctissimo; & omnia quæ dixi de Microprosopo, omnia sunt unum, omnia ipse, omnia res una; nec locum hic habet separatio.

240. אמר ר״ש כל מה דאמינה דעתיקא קדישא וכל מה דאמינא דזעיר אנפין כלא חד כלא הוא כלא חד מלה לא תלייא ביה פירודא·

§. 241. Benedictus sit ipse, & benedictum nomen ejus in seculum & secula seculorum.

241. בריך הוא בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין·

§. 242. Veni vide: Principium hoc, quod vocatur Pater, comprehenditur in Jod, quod dependet ab influentia sancta.

242. תא חזי שירותא דא דאקרי אב אתכליל ביו״ד דתלייא ממזלא קדישא·

§. 243. Et propterea Jod occultissima est omnium cæterarum literarum.

243. ובגנ״ב יו״ד סתימא דכל אתוון אחרהן·

§. 244. Jod enim principium & finis est omnium.

244. י׳ רישא וסיפא דכלא·

§. 245. Et iste fluvius, qui manat & exit, vocatur mundus, qui advenit semper, nec unquam cessat.

245. וההוא נהיר ונגיד ונפיק אקרי עלמא דאתי תדיר ולא פסיק·

§. 246. Et hæc est voluptas justorum, ut digni fiant illô mundô, qui advenit; qui semper rigat hortum Eden, nec deficit.

246 והאי הוא עדונא דצדיקייא לזכאה להאי עלמא דאתי דאשקי תדיר לגנתא דעדן דלא פסיק·

§. 247. De hoc scriptum est [*Jes.* 58.

247. עליה דכתיב וכמוצא מים אשר

v. 11.] *Et sicut scaturigo aquarum, cujus aquæ nunquam deficiunt.*

לא יכזבו מימיו.

§. 248. Et ille mundus adveniens creatur per Jod.

248. והוא עלמא דאתי אברי ביוד.

§. 249. Sicut scriptum est [*Gen.* 2. *v.* 9.] *Et fluvius exit ab Eden ad rigandum hortum.*

249. הה״ד ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן.

§. 250. Jod enim includit duas literas.

250. י׳ כליל תרין אתוון.

§. 251. In Dissertatione Scholæ Raf Jebhæ Senis traditur ita. Quare וד Vau Daleth comprehenduntur in יוד Jod? Nimirum plantatio horti propriè vocatur ו Vau: & est hortus alius, qui est ד Daleth, & ab illo Vau rigatur Daleth, quod est nota quaternarii.

251. באגדתא דבי רב ייבא סבא תנינן אמאי וד כלילן ביוד אלא נטיעה דגנתא ודאי אקרי ו׳ אית גנתא אחרא דאיהו ד׳ ומהאי ו׳ אשתקייא ד׳ דאיהי ארבעה.

§. 252. Et arcanum patet ex eo, quod scriptum est: *Et fluvius egreditur ex Eden.*

252. והיינו רזא דכתיב ונהר יוצא מעדן וגו׳.

§. 253. Quid est *Eden?* hæc est Sapientia superna: & illud est Jod.

253. מאן הוא עדן דא חכמה עלאה ודא י׳.

§. 254. *Ad rigandum hortum* i. e. Vav.

254. להשקות את הגן דא הוא ו׳.

§. 255. *Et inde dividitur & abit in quatuor capita,* id est Daleth.

255. ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים דא הוא ד׳.

§. 256. Et omnia includuntur in יוד, & propterea Pater vocatur omnia: Pater Patrum.

256. וכלא כליל ביוד ובגין כך אב אקרי לכלא אב לאבהן.

§. 257. Principium omnium vocatur domus omnium. Unde Jod est principium & finis omnium: sicut scriptum est [*Psalm.* 104. *v.* 24.] *Omnia in sapientia fecisti.*

257 שירותא דכלא אקרי ביתא דכלא מהאי יוד שירותא וסיומא דכלא דכתיב כלם בחכמה עשית.

§. 258. In loco suo non manifestatur nec cognoscitur; cum consociatur cum matre, tunc prædicatur [al. designatur] in matre.

258. באתריה לא אתגלייא ולא אתידע מדאתחבר באמא אכריז (ס״א ארמיז) באימא. Cremonens. col. 563.

§. 259. Et propterea mater cognoscitur esse Synoche omnium, & innuitur esse principium & finis.

259. ובגין כך אימא כללא דכלא אתידע ואתרמיז שירותא וסיומא.

§. 260. Omnia enim Sapientia vocantur, & in ea absconduntur omnia; & syntagma omnium est nomen sanctum.

260. דכלא חכמה אקרי וביה סתים כלא כללא דכלא שמא קדישא:

§. 261. Ha-

§. 261. Hactenus mysticè descripsimus, quod non diximus omnibus istis diebus: Nunc autem sculpuntur latera.

§. 262. Jod includitur in hac Sapientia; He, est Mater & appellatur Mater intelligendi; Vau He, isti duo sunt liberi, qui circumdantur à matre.

§. 263. Et didicimus, quod vox בינה comprehendat omnia. Nam in ea est י Jod, quod associatur matri sive literæ ה & producunt בן filium, & istud est vox בינה: Pater & Mater; quæ sunt Jod & He, quibus interpositæ sunt literæ Beth & Nun, quæ sunt בן: & hactenus Binah.

§. 264. Eadem etiam dicitur תבונה Intelligentia specialis. Quare dicitur (interdum) Tebunah, & non Binah?

§. 265. Nimirum תבונה dicitur illô tempore, quô sugunt duo liberi filius & filia בן ובת, quæ sunt וה Vau He, & illo tempore dicitur תבונה.

§. 266. Omnia enim comprehenduntur in illis literis בן ובת, quæ sunt וה Vau He; & omnia sunt unum systema, & istæ sunt literæ תבונה.

§. 267. In libro Raf Hammenuna Senis dicitur: quod Salomo Rex Efformationem primam [i. e. Matrem] revelet, cum dicit [*Cant.* I. *v.* 15.] *Ecce Tu pulchra socia mea:* ex qua sequatur ipse.

§. 268. Et conformationem secundam dicat Sponsam; quæ dicitur fœmina inferior.

§. 269. Et quidam sunt qui ambo hæc nomina (*amica & sponsa intelligunt*) de hac fœmina inferiore: & hæc ita se non habent.

§. 270. Nam He primum non vocatur sponsa; sed He postremum vocatur

261. עד השתא דמתנא ולא אמינא כל אלין יומין והאידנא מתגלפין סטרין.

262. י כליל בהאי חכמה ה דא אימא וקרינן בינה· וה אלין תרין בנין דמתעטרן מאימא·

263. והא תנינן דבינה אתכליל מכלא יוד דמתחברא באימא ומפקין בן והיינו בינה אב ואם דאינון יה בן בגווייהו השתא בינא·

264. ואקרי תבונה אמאי אקרי תבונה ולא בינה·

265. אלא תבונה אקרי בשעתא דינקין לתרין בנין בן ובת דאינון וה והיא שעתא אקרי תבונה·

266. דכלא כליל באלין אתוון בן ובת אינון וה וכלא חד כללא והיינו תבונה·

267. בספרא דרב המנונא סבא אמר דשלמא מלכא תקונא קדמאה דגלי ואמר הנך יפה רעיתי מהאי הוא·

268. ותקונא תניינא אקרי כלה דאקרי נוקבא דלתתא·

269. ואינון דאמרי תרווייהו להאי נוקבא דלתתא ואינון לאו הכי·

270. דהא קדמאה לא אקרי כלה וה

sponsa: temporibus certis ob multa signa (*tum requisita.*)

בתראה אקרי כלה לזמנין ידיען לסמנין סגיאן.

§. 271. Multa enim sunt tempora, cum mas non sociatur cum illa; sed ab ea separatus est.

271. דהא זמנין סגיאן אינון דדכורא לא אתחבר עמה ואסתלק מנה.

§. 272. De illo tempore dicitur [*Lev.* 18. *v.* 19.] *Et ad mulierem in separatione immunditiæ suæ non accedes.*

272. בההוא זמנא כתיב ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב.

§. 273. Cum autem purificata est fœmina & masculus cupit conjungi cum ea: tunc dicitur Sponsa; sponsa propriè loquendo.

273. בשעתא דאתדכאת נוקבא ודכורא בעי לאתחברא עמה כדין אקרי כלה. כלה ממש.

§. 274. Sed quod ad matrem attinet; ibi non tollitur benevolentia amborum in æternum.

274. אבל האי אימא לא אפסיק רעותא דתרווייהו לעלמין

§. 275. Simul egrediuntur, simul quiescunt, non cessat (gradus) unus ab altero; & non tollitur unus ab altero.

275. בחד נפקין בחד שריין לא אפסיק דא מן דא ולא אסתלק דא מן דא.

§. 276. Et propterea scriptum est: [*Gen.* 2. *v.* 10.] *Et fluvius exit ex Eden*, i.e. exit propriè loquendo nec deficit.

276. ובגין כתיב ונהר יוצא מעדן יוצא ודאי ולא אפסיק.

§. 277. Sicut scriptum est [*Ies.* 58. *v.* 11.] *Et sicut scaturigo aquarum, cujus aquæ non deficiunt.*

277. הה"ד ומוצא מים אשר לא יכזבו מימיו:

§. 278. Et propterea dicitur *Socia mea:* quia ob beneplacitum fraternæ societatis quiescunt in unitate perfecta.

278. ובגין רעיתי ברעותא דאחוה שריין באחדותא שלימתא.

§. 279. Sed ista vocatur Sponsa, nam cum masculus venit ut se cum illa consociet, tunc est sponsa; nam illa propriè venit ut sponsa.

279. אבל הכי אקרי כלה דכד אתא דכורא לאתחברא עמה היא כלה דכלה איהי אתייא ממש.

§. 280. Et propterea duas formas fœminæ exponit Salomo: & de forma quidem prima occultius agit, quia illa occulta est.

280. ובגין תרי תקונין דנוקבא פריש שלמה תקונא דקדמיתא סתימא בגין דאיהי סתימא.

§. 281. Sed forma secunda magis explicatur, quia non tàm occulta est, ut illa.

281. ותקונא תניינא פריש יתיר דלא סתים כלי האי.

§. 282. Postremo autem omnis laus

282. ולבתר תלייא כל שבחא בההיא

ejus

ejus pertinet ad illam, quæ superior est, sicut scriptum est: [*Cant.6.v.8.*] *Una ipsa matri sua, munda ipsa genitrici sua.*

§.283. Et quia hæc Mater coronatur corona sponsæ & beneplacitum literæ Jod ab ea non cessat in æternum, hinc ipsius arbitrio committitur omnis libertas servorum: omnisque libertas omnium; omnisque libertas peccatorum, ut purificentur omnia.

§.284. Sicut scriptum est: [*Lev.16. v.30.*] *Quia in hac die expiabit super vos.*

§.285. Et scriptum est [*Lev.25.v.10.*] *Et sanctificabitis annum 50 annorum:* annus Jobel est.

§.286. Quid est Jobel? sicut scriptum est [*Ier. 17. v. 8.*] וְעַל יוּבַל *Et super rivum mittet radices suas*, propter istum fluvium, qui semper venit & manat, & exit nec deficit.

§.287. Scriptum est [*Prov.2. v.3.*] *Si matrem Binah vocabis, & ad Tebunah dabis vocem tuam.*

§.288. Quia dicit: *Si matrem Binah dixeris*, quare de Tebunah (addit)?

§.289. Nimirum omnia prout dixi, sunt veritas superna; Binah superior est quam Tebunah. Nam in voce בינה delitescunt Pater & Mater & filius: quoniam literis יה Pater & Mater denotantur, & literæ בן denotantes filium, illis insertæ sunt.

§.290. תבונה totus est complexus liberorum, quia continet literas בן est בת & וה, quibus denotantur filius & filia.

§.291. Adeoque Pater & Mater non inveniuntur nisi in matre: Mater enim revera incubat super illis, nec detegitur.

§.292. Unde patet, quod complexus duorum liberorum vocetur תבונה &

דִּלְעֵילָּא דִּכְתִיב אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ׃

283. וּבְגִין דְּהַאי אִימָּא מִתְעַטְּרָא בְּעִטְרָא דְּכַלָּה וּרְעוּתָא דְּיוֹד לָא אַפְסִיק מִנָּהּ לְעָלְמִין אִתְיְהִב בָּהּ בִּרְשׁוּתָהּ כָּל חֵירוּ דְּעַבְדִּין כָּל חֵירוּ דְּכֹלָּא כָּל חֵירוּ דְּחַיָּיבַיָּא לְדַכָּאָה לְכֹלָּא׃

284. דִּכְתִיב כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃

285. וּכְתִיב וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה יוֹבֵל הִיא׃

286. מַאי יוֹבֵל כְּמָה דְּאַתְּ אָמֵר וְעַל יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו מִשּׁוּם הַהוּא נְהַר דְּאָתֵי וְנָגִיד וְנָפִיק תָּדִיר וְלָא פָּסִיק׃

Mantuan. fol. 291.

287. כְּתִיב כִּי אִם לַבִּינָה תִקְרָא לַתְּבוּנָה תִּתֵּן קוֹלֶךָ׃

288. כֵּיוָן דְּאָמַר כִּי אִם לַבִּינָה תִקְרָא אַמַּאי לַתְּבוּנָה׃

289. אֶלָּא כֹּלָּא כְּמָה דְּאָמִינָא הֲוֵי מְנַיְיהוּ עִלָּאָה בִּינָה עִלָּאָה מִתְּבוּנָה בִּינָה אַב וְאֵם וּבֵן יָהּ אַב וָאֵם וּבֵן בְּגַוַּויְיהוּ׃

290. תְּבוּנָה כֹּלָּא כְּלָלָא דִּבְנִין בֵּן וּבַת וָהֵ׃

291. וְלָא אִשְׁתְּכַח אַב וָאֵם אֶלָּא בְּאִימָּא דְּאִימָּא וַדַּאי רְבִיעָא עֲלַיְיהוּ וְלָא אִתְגַּלְיָיא׃

292. אִשְׁתְּכַח דִּכְלָלָא דִּתְרֵין בְּנִין

complexus Patris & matris & filii vocetur בינה.

אִקְרֵי תְּבוּנָה וּכְלָלָא דְאַב וְאֵם וּבֵן אִקְרֵי בִּינָה.

§. 293. Et cum comprehendenda sunt omnia, in ista comprehenduntur, & nomine istius Pater & Mater & filius vocantur.

293. וְכַד בְּעֵי לְאַכְלָלָא כֹּלָּא בְּהַאי אִתְכְּלִיל וְהַאי אַב וְאֵם וּבֵן אִקְרוּן.

§. 294. Et sunt Chochmah. s. Sapientia; Binah s. Mater intelligendi; & Daath sive Cognitio.

294. חָכְמָה בִּינָה וְדַעַת.

§. 295. Quia filius iste assumit signa patris sui & matris suæ & vocatur דעת cognitio, quia est testimonium amborum.

295. בְּגִין דְהַאי בֵּן נָטִיל סִימָנִין דְאַבוֹי וְאִמֵּיהּ וְאִקְרֵי דַעַת דְהוּא סַהֲדוּתָא דִתְרַוַויְיהוּ.

§. 296. Et iste filius vocatur primogenitus, sicut scriptum est [*Exod. 4. v. 22.*] *Filius meus primogenitus est Israël.*

296. וְהַאי בֵּן אִקְרֵי בוּכְרָא דִכְתִיב בְּנִי בְכוֹרִי יִשְׂרָאֵל.

§. 297. Et quia dicitur primogenitus, ideo sumit duas partes.

297. וּבְגִין דְאִקְרֵי בוּכְרָא נָטִיל תְּרֵין חוּלְקִין.

§. 298. Et cum crescit; in corona sua sumit 3 partes.

298. וְכַד אִתְרַבֵּי בְּעִטְרוֹי נָטִיל תְּלַת חוּלְקִין.

§. 299. Sive autem hoc sive illo modo se habeat, tam duæ partes, quàm tres partes, omnes una sunt res; istud & illud ita [al. unum] est.

299. וּבֵין כַּךְ וּבֵין כַּךְ תְּרֵין חוּלְקִין וּתְלַת חוּלְקִין כֹּלָּא חַד מִלָּה וְהַאי וְהַאי הָכִי (ס״א חַד).

§. 300. Nimirum hæreditatem patris sui & matris suæ accipit.

300. הָכִי יְרוּתָא דְאַבוֹי וְאִמָּא יָרוּת.

§. 301. Quæ est hæreditas ista? Duæ Coronæ, quæ reconditæ sunt intra eos; quas hæreditariò tradunt huic filio.

301. מַאי יְרוּתָא דָא תְּרֵין עִטְרִין דַהֲווּ גְּנִיזִין בְּגַוַויְיהוּ וְאַחְסִינוּ לְבֵן דָא.

§. 302. Ex parte Patris sui recondita in iis est corona una, quæ dicitur Benignitas.

302. מִסִּטְרָא דְאַבוֹי הֲוָה גָּנִיז בְּגַוַויְיהוּ חַד עִטְרָא דְאִקְרֵי חֶסֶד.

§. 303. Et ex parte matris una corona, quæ dicitur Severitas.

303. וּמִסִּטְרָא דְאִימָּא חַד עִטְרָא דְאִקְרֵי גְּבוּרָה.

§. 304. Et omnes istæ coronant caput ejus, & apprehendit istas.

304. וְכֻלְּהוּ מִתְעַטְּרִין בְּרֵישֵׁיהּ וְאָחִיד לוֹן. Cremonens. col. 564.

§. 305. Et cum iste pater & mater super eo fulgent, omnia vocantur Phylacte-

305. וְכַד נָהֲרִין אִלֵּין אַב וְאֵם עֲלֵיהּ כֻּלְּהוּ אִקְרוּן תְּפִלִּין דְרֵישָׁא וְכֹלָּא נָטִיל

ria

ria capitis, & omnia sumit filius iste, & hæres fit omnium.

§.306. Et ille hæreditatem tradit filiæ, & filia ab eo alitur. Propriè autem exinde (*i. e. à Parentibus*) filius hæres fit, & non filia:

§.307. Filius hæres fit patris sui & matris suæ, & non filia: sed ab isto alitur filia.

§.308. Sicut scriptum est: [*Dan.* 4. *v.* 9.] *Et cibus pro omnibus in ea arbore.*

§. 309.. Et si dices omnia; nimirum tam ille quàm ista vocantur צַדִּיק Justus & צֶדֶק justitia, quæ in uno sunt & unum.

§. 310. Omnia ita se habent. Pater & mater continentur & consociantur in se invicem.

§. 311. Et Pater magis occultus est, & totus adhæret Seniori Sanctissimo.

§.312. Et pendet ab influentia sancta, quæ est ornatus omnium ornatuum.

§.313. Et isti Pater & Mater constituunt domum, sicut dixi:

§.314. Sicut scriptum est [*Prov.* 24. *v.* 3.] *Per Sapientiam extruitur domus & per intelligentiam stabilitur, & per scientiam penetralia replentur omnibus opibus preciosis & jucundis.*

§. 315. Et scriptum est [*Prov.* 22. *v.* 18.] *Quia delectabilis, si custodieris* (scientiam) *in ventre tuo.*

§.316. Hæc est Systema omnium, sicut dixi, & pendent ab influentia sancta gloriosa.

§. 317. Dixit R. Schimeon: In Synodo areæ non revelavi omnia, & omnia ista abscondita fuerunt huc usque.

§. 318. Et ea occultare volui in mundum venturum, quia & ibi quæstio aliqua mihi proponetur.

כְּן דָא וְיָרִית כּוּלָּא.

306. וְהַאי יָרוּת (סְּאַ יָהִיב) לִבְרַתָּא וּבְרַתָּא מִנֵּיהּ אִתְּזַן וְעַכָּפָּ מִכַּאן בְּרָא יָרִית וְלָא בְּרַתָּא.

307. בְּרָא יָרִית לְאָבוֹי וּלְאִימֵּיהּ וְלָא בְּרַתָּה וּמִנֵּיהּ אִתְּזַן בְּרַתָּא.

308. כְּמָה דִכְתִיב וּמָזוֹן לְכֹלָּא בֵּיהּ.

309. וְאִי תֵּימָא כָּל הַאי וְהַאי אִקְרוּן צַדִּיק וְצֶדֶק בְּחַד אִינּוּן וְחַד.

310. כֹּלָּא הָכִי אַב וְאֵם כְּלִילָן וּמִתְחַבְּרָן דָא בְּדָא.

311. וְאַב טָמִיר יַתִּיר וְכֹלָּא אָחִיד מֵעַתִּיקָא קַדִּישָׁא.

312. וְתַלְיָא בְּמַזָּלָא קַדִּישָׁא יַקִּירֵי דְכָל יַקִּירִין.

313. וְאִלֵּין אַב וְאֵם מְתַקְּנִין בֵּיתָא.

314. כְּמָה דְאָמִינָא דִכְתִיב בְּחָכְמָה יִבָּנֶה בַּיִת וּבִתְבוּנָה יִתְכּוֹנָן וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמָּלְאוּ כָּל הוֹן יָקָר וְנָעִים.

315. וּכְתִיב כִּי נָעִים כִּי תִשְׁמְרֵם בְּבִטְנֶךָ.

316. הַנֵי כְּלָלָא דְכֹלָּא כְּמָה דְאָמִינָא דְתַלְיָין מִמַּזָּלָא קַדִּישָׁא יַקִּירָא.

317. אָמַר רִשְׁ בְּאִדְרָא לָא גְלִינָא כֹּלָּא וְכָל הַנֵי מִלִּין טְמִירִין הֲווּ עַד הַשְׁתָּא.

318. וּבְעִינָא לְאַטְמָרָא לוֹן לְעָלְמָא דְאָתֵי מִשּׁוּם דְתַמָּן שְׁאֶלְתָּא שָׁאִילְנָא.

§. 319. Sic-

§.319. Sicut scriptum est [*Ief.33.v. 6.*] *Et erit veritas tuorum temporum, fortitudo salutum, sapientia & scientia timor Domini ipse thesaurus ejus, &c. & sapientiam exquirunt à quolibet.*

319. כמה דכתיב והיו אמונת עתך חוסן ישועות חכמה ודעת וגו׳ והחכמה בעיין מניה.

§.320. Nunc verò voluntas Dei Sanctissimi Benedicti est ita: & absque pudefactione intrabo ante palatia ejus.

320. והשתא רעותא דקב״ה בהאי הא בלא כסיפא איעול קמי פלטרוי.

§.321. Scriptum est [*1.Sam. 2 v.3.*] *Quia Deus* דעות *scientiarum est Dominus;* דעות seu cognitionum propriè loquendo; ille enim cognitionem per hæreditatem acquirit.

321. כתיב כי אל דעות יי׳ דעות ודאי הוא דעת ירית.

§.322. Per cognitionem omnia palatia ejus replentur, sicut scriptum est: [*Prov. 29. v. 4.*] *Et inscientia sive cognitione penetralia implentur.*

322. בדעת כל פלטרוי אתמליין דכתיב ובדעת חדרים ימלאו.

§.323. Et propterea cognitio aliter non revelatur; occultè namque pervadit interiora ejus.

323. ובגין כך דעת אחרא לא אתגלייא דהא טמירא אזיל בגווית.

§.324. Et comprehenditur in eo cerebro & in corpore toto: *quoniam Deus scientiarum est Dominus.*

324. ואתכליל ביה במוחא בגופא כלא כי אל דעות יי׳.

§.325. In libro Dissertationis traditur (de verbis illis:) *quoniam Deus scientiarum Dominus*, ne lege דעות scientiarum, sed עדות testimonii.

325. בספרא דאגדתא תנינן כי אל דעות יי׳ אל תקרי דעות אלא עדות.

§.326. Ipse enim est testimonium omnium; testimonium duarum portionum.

326. דהוא סהדותא דכלא סהדותא דתרין חולקין.

§.327. Sicut dicitur [*Ps. 75. v.5.*] *Et erexit testimonium in Iacob.*

327. כד״א ויקם עדות ביעקב.

§.328. Et licet istam rem in libro Mysterii aliter posuerimus, (tamen) & ibi in loco suo rectè habet, & sic omnia pulchrè & omnia (vera) sunt.

328. ואע״ג דהאי מלה איקמיה בספרא דצניעותא בסטרא אחרא והתם באתריה שלים הכי כלא שפיר וכלא הוי.

§.329. Cum res absconditur, iste Pater & mater omnia continent: inque illis absconduntur.

329. כד אסתים מלה האי אב ואם כליל כלא בהו כתימן.

§.330. Et ipsi absconduntur sub influentia Sancta Antiquissimi omnium; in

330. ואינון סתימן למזלא קדישא

illa

illa absconduntur, in illa includuntur omnia.

§. 331. Ipse omnia est: benedictus sit ipse, & benedictum sit nomen ejus in seculum & in secula seculorum.

§. 332. Omnia verba Synodi areæ pulcra, & omnia sunt verba sancta, verba quæ non declinant sive dextrorsum sive sinistrorsum.

§. 333. Omnia sunt verba occultationum pro iis, qui ingressi sunt & egressi, & omnia sic sunt.

§. 334. Et verba ista hactenus fuerunt abscondita, quia eadem revelare veritus sum: nunc autem revelantur.

§. 335. Et revelo ea coram Rege Seniore Sanctissimo; non enim in gloriam meam vel domûs patris mei id facio, sed id facio ne pudefactus ingrediar ante palatia ejus.

§. 336. Porro; omninò video, quod Deus ille Sanctissimus, qui benedictus sit, & omnes illi verè justi, qui hîc inveniuntur, omnes consentiant mecum:

§. 337. Video enim, quod omnes gaudeant, in istis nuptiis meis, & omnes adfuturi sint in illo mundo in nuptiis meis: beatam portionem meam!

§. 338. Dicit R. Abba, cùm finit verbum hoc, Lucerna sancta sustulit manus suas, & flevit, & mox risit.

§. 339. Voluit enim revelare rem aliquam, dixitque: Super isto anxius fui omnibus diebus meis; & nunc non dant mihi licentiam.

§. 340. Corroboratus autem sedit & mussitavit labiis suis, & incurvavit se ter;

עתיקא דכל עתיקין ביה סתימין וביה כלילין כלא.

331. הוה כלא הוי בריך הוא בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין:

332. כל מלין דאדרא יאורת וכלהו מלין קדישין מלין דלא סטאן לימינא ולשמאלא.

333. כלהו מלין דסתימין לאינון דעאלו ונפקו וכלא הכי הוא.

334. ועד השתא הוו מתכסיין אלין מלין דדחילנא לגלאה והשתא אתגליין.

335. וגלי קמי מלכא עתיקא קדישא דהא לא ליקרא דילי ודבית אבא עבידנא אלא בגין דלא עאול בכסופא קמי פלטרוי עבידנא.

336. ועוד דהא חמינא דקב״ה וכל הני זכאי קשוט דהכא משתכחין כלהו מסהכמין עלי ידי.

337. דהא חמינא דכלהו חדאן בהאי הלולא דילי וכלהו זמינין בההוא עלמין בהלולא דילי זכאה חולקי.

338. אמר ר׳ אבא כד סיים מלה דא בוצינא קדישא ארים ידוי ובכה וחייך.

339. בעא לגלאה מלא חדא אמר במלה דא אצטערנא כל יומאי והשתא לא יהבין לי רשותא.

340. אתקיף ויתיב ורחיש בשפוותיה

nec ullus homo potuit intueri in locum ejus, multò minus in eum.

וְסַגִּיד תְּלַת זִמְנִין וְלָא הֲוָה יָכִיל בַּר נַשׁ לְאִסְתַּכְּלָא בְּאַתְרֵיהּ כָּשֶׁ בֵּיהּ.

SECTIO IX.

De Microprosopo & Uxore ejus in genere.

§. 341. Dixit: Os, os, quod assecutum es omnia ista, non exsiccabunt scaturiginem tuam.

341. אָמַר פּוּמָא פּוּמָא דְזָכִית לְכָל הַאי לָא אַנְגִּיבוּ מַבּוּעָךְ.

§. 342. Scaturigo tua exit & non deficit: de te intelligi potest illud: *Et fluvius exit ab Eden:* item illud quod scriptum est: *Sicut scaturigo aquarum, cui non deficiunt aquæ.*

342. מַבּוּעָךְ נָפִיק וְלָא פָּסַק עֲלָךְ קָרֵינָן וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן · וּכְתִיב וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו ·

§. 343. Nunc testor de me, quod omnibus diebus, quibus substiti, desideravi videre diem istum; nec fuit voluntas (Domini.)

343. הָאִידְנָא אַסְהֲדְנָא עֲלַי דְכָל יוֹמִין דְקָאִימְנָא תְּאִיבְנָא לְמֶחְמֵי יוֹמָא דָא וְלָא סַלִּיק בִּרְעוּתָא.

§. 344. Hac enim corona coronatur ista dies; & nunc adhuc quædam revelaturus sum coram Deo Sanctissimo, qui benedictus sit! omnia enim hæc coronant caput meum.

344. דְהָא בְּעִטְרָא דָא מִתְעַטֵּר הַאי יוֹמָא וְהַשְׁתָּא בְּעֵינָא לְגַלָּאָה מִלִּין קַמֵּיהּ דְקֻ״בְּ״הֽ דְהָא כֻּלְּהוּ מִתְעַטְּרִין בְּרֵישָׁאִי.

§. 345. Et hæc dies dilationem non patitur, nec subire poterit locum diei alterius: tota enim dies in potestatem meam concessa est.

345. וְהַאי יוֹמָא לָא יִתְרַחֵק לְמֵיעַל לְדוּכְתֵּיהּ בְּיוֹמָא אַחֲרָא דְהָא כָּל יוֹמָא בִּרְשׁוּתִי קַיְּימָא.

§. 346. Et nunc incipio revelare illa, ne pudefactus ingrediar in mundum venturum; incipio igitur & dico.

346. וְהַשְׁתָּא שָׁרֵינָא לְגַלָּאָה מִלִּין בְּגִין דְלָא אֵיעוּל בְּכִסּוּפָא לְעָלְמָא דְאָתֵי וְהָא שָׁרֵינָא · אֵימָא.

§. 347. Scriptum est [*Psal. 89. v. 15.*] *Justitia & judicium fulcrum solii ejus, misericordia & veritas præcedent facies tuas.*

347. כְּתִיב צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ.

§. 348. Quis sapiens intuebitur hoc, ut videat vias ejus [*al. judicia ejus*] Sanctissimi Superni: judicia veritatis, judicia quæ coronantur coronis suis supernis.

348. מַאן חַכִּימָא יִסְתַּכַּל בְּהַאי לְמֶחְמֵי אוֹרְחוֹי (סְאַ דִּינוֹי) דְקַדִּישָׁא עִלָּאִין סֿא עלאה דִּינִין דִּקְשׁוֹט דִּינִין דְמִתְעַטְּרָן בְּכִתְרוֹי עִלָּאִין.

§. 349. Di-

§.349. Dico enim, quod omnes lucernæ, quæ lucent de lucerna suprema absconditissima omnium, omnes sint gradus ad lucendum.

349. דְּהָא אֲמִינָא דְּכֻלְּהוּ בּוּצִינִין דְּנַהֲרִין מִבּוּצִינָא עִלָּאָה טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין כֻּלְּהוּ דַּרְגִּין לְאִתְנַהֲרָא. Cremonens. fol. 142. col. 565.

§.350. Et in illo lumine, quod in singulis gradibus est, revelatur quicquid revelatur.

350. וּבְהַהוּא נְהוֹרָא דִּבְכָל דַּרְגָּא וְדַרְגָּא אִתְגַּלְיָיא מַה דְּאִתְגַּלְיָיא.

§.351. Et omnia illa lumina adhærent invicem: lumen hoc, in lumine isto; & lumen hoc in lumine isto.

351. וְכֻלְּהוּ נְהוֹרִין אֲחִידָן נְהוֹרָא דָא בִּנְהוֹרָא דָא וּנְהוֹרָא דָא בִּנְהוֹרָא דָא.

§.352. Et lucent intra se invicem, nec divisa sunt à se invicem.

352. וְנַהֲרִין דָּא בְּדָא וְלָא מִתְפָּרְשָׁן דָּא מִן דָּא.

§.353. Lumen, inquam, omnium & singularum lucernarum, quæ vocantur efformationes Regis, Coronæ Regis; quodlibet lucet & adhæret illi lumini, quod omnium intimum est, nec foras eradiat.

353. נְהוֹרָא דְּכָל בּוּצִינָא וּבוּצִינָא דְּאִקְרוּן תִּקּוּנֵי מַלְכָּא כִּתְרֵי מַלְכָּא כָּל חַד וְחַד נָהִיר וְאָחִיד בְּהַהוּא נְהוֹרָא דִּלְגוֹ לְגוֹ וְלָא מִתְפָּרֵשׁ לְבַר.

§.354. Et propterea omnia in unum gradum ascendunt, & omnia una eâdemq; re coronantur; & unum non separatum est ab altero: quoniam Ipse & Nomen ejus unum sunt.

354. וּבְגִין כָּךְ כֹּלָּא בְּחַד דַּרְגָּא אִסְתַּלַּק וְכֹלָּא בְּחַד מִלָּה אִתְעַטַּר וְלָא מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא דְּאִיהוּ וּשְׁמֵיהּ חַד הוּא.

§.355. Lumen illud quod manifestatur, vocatur Vestimentum: Nam ipse Rex est lumen omnium intimum.

355. נְהוֹרָא דְּאִתְגַּלְיָיא אִקְרֵי לְבוּשָׁא דְּמַלְכָּא נְהוֹרָא דִּלְגוֹ לְגוֹ.

§.356. In illo lumine istud est, quod non separatur, nec manifestatur.

356. בְּהַהוּא נְהוֹרָא הוּא מַה דְּלָא אִתְפָּרֵשׁ וְלָא אִתְגַּלְיָיא.

§.357. Et omnes Lucernæ, & omnia lumina lucent à Sene Sanctissimo, occultato omnibus occultationibus; qui est Lucerna Summa.

357. וְכֻלְּהוּ בּוּצִינֵי וְכֻלְּהוּ נְהוֹרִין נַהֲרִין מֵעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין בּוּצִינָא עִלָּאָה.

§.358. Et quando (res accuratè) inspicitur, omnia illa lumina, quæ expanduntur, non inveniuntur: excepta Lucerna Summâ:

358. וְכַד מִסְתַּכְּלָן כֻּלְּהוּ נְהוֹרִין דְּאִתְפַּשְּׁטָן לָא אִשְׁתְּכַח בַּר בּוּצִינָא עִלָּאָה.

§.359. Quæ occultatur & non manifestatur, per illa vestimenta ornatus; (quæ sunt) vestimenta veritatis; formæ veritatis; lucernæ veritatis.

359. דְּאִטְמַר וְלָא אִתְגַּלְיָיא בְּאִינוּן לְבוּשִׁין דִּיקַר לְבוּשֵׁי קְשׁוֹט תִּקּוּנֵי קְשׁוֹט בּוּצִינֵי קְשׁוֹט.

§. 360. [Præ cæteris ergò] inveniuntur duæ Lucernæ, (quæ ſunt) efformatio Throni Regis: & vocantur צדק Juſtitia [id eſt, Baſilia:] & משפט Judicium: [id eſt, Microproſopus.]

360. אִשְׁתַּכְחוּ תְּרֵין בּוֹצִינִין תִּקּוּנָא דְכוּרְסְיָיהּ דְּמַלְכָּא וְאִקְרוּן צֶדֶק וּמִשְׁפָּט.

§. 361. Et ſunt principium & conſummatio. Et per iſta coronantur omnia Judicia tam ſupera quam infera.

361. וְאִינוּן שֵׁירוּתָא וּשְׁלִימוּתָא וּבְהַנֵי מִתְעַטְּרִין כָּל דִּינִין דִּלְעֵילָּא וְתַתָּא.

§. 362. Et omnia occultantur in Judicio. Et Juſtitia ab illo Judicio nutritur.

362. וְכֹלָּא סָתִים בְּמִשְׁפָּט וְצֶדֶק מֵהַאי מִשְׁפָּט אִתְּזָן.

§. 363. Et quandoque eandem vocant Melchiſedec, Regem Schalem.

363. וּלְזִמְנִין קָרִינָן לָהּ מַלְכִּי צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם.

§. 364. Cum judicia coronantur à Judicio (hoc), omnia ſunt miſericordia; (&) omnia (ſunt) in perfecta pace: quoniam iſtud temperat illam.

364. כַּד מִתְעַטְּרִין דִּינִין מִמִּשְׁפָּט כֻּלְּהוּ רַחֲמֵי כֻּלְּהוּ בִּשְׁלָמָא דְּהַאי מְבַסֵּם לְהַאי.

§. 365. Juſtitia & rigores in ordinem rediguntur, & omnes hi in mundum deſcendunt in pace & in miſericordia.

365. צֶדֶק וְדִינִין מִתְתַּקְּנִין וְכֻלְּהוּ נַחְתִּין לְעָלְמָא בִּשְׁלִימוּ בְּרַחֲמֵי.

§. 366. Atque tunc ſanctificatur hora, ut ſocientur maſculus & fœmina: & omnes mundi atque ſinguli in amore (conſiſtunt,) & in gaudio.

366. וּכְדֵין אַקְדִּישׁ שַׁעְתָּא דְּמִתְחַבְּרָן דְּכַר וְנוּקְבָא וְכָל עָלְמִין כֻּלְּהוּ בְּרַחֲמֵי וּבְחֶדְוָותָא.

§. 367. Sed quando peccata in mundo multiplicantur, & Sanctuarium polluitur; & maſculus procul abit â fœmina.

367. וְכַד אַסְגִּיאוּ חוֹבֵי עָלְמָא וְאִסְתְּאָבַת מַקְדְּשָׁא וּדְכוּרָא אִתְרַחֵק מִן נוּקְבָא.

§. 368. Et Serpens robuſtus incipit exſuſcitari: Væ! mundo, qui illo tempore nutritur ab hâc Juſtitia. Multi (enim) Carnifices & Lictores (dantur) in mundo: multi juſti tolluntur è mundo.

368. וְחִוְיָא תַּקִּיפָא שָׁרְיָא לְאִתְּעָרָא וַיי לְעָלְמָא דְּמִתְּזָן בְּהַהוּא זִמְנָא מֵהַאי צֶדֶק כַּמָּה חַבִּילֵי טְרִיקִין בְּעָלְמָא כַּמָּה זַכָּאִין מִסְתַּלְּקִין מֵעָלְמָא.

§. 369. Quare autem usque adeo? quoniam maſculus ſeparatus eſt à fœmina: & Judicium non appropinquat ad hanc Juſtitiam.

369. וְכָל כַּךְ לָמָּה בְּגִין דְּאִתְרַחֵק דְּכוּרָא מִן נוּקְבָא וּמִשְׁפָּט לֹא קָרֵב בְּצֶדֶק דָּא.

§. 370. Et de hoc (tempore) ſcriptum eſt: [*Prov. 13, v. 23.*] *Et eſt, qui perit*;

370. וְעַל הַאי כְּתִיב וְיֵשׁ נִסְפֶּה

eo quod

eò quod non est ei Iudicium. Quia Judicium discedit ab hâc Justitia, & ista non temperatur: & Justitia suctionem habet è loco alieno.

§. 371. Et de hoc ita loquitur Salomo Rex [*Ecclesiast.* 7. *v.* 16.] *Omnia vidi in diebus vanitatis meæ. Est justus periens in justitia sua,* &c.

§. 372. Ubi per vocem הבל [*qua vulgò redditur vanitas*] intelligitur Halitus ex halitibus supernis, qui vocantur Nares Regis.

§. 373. Cum autem dicit הבלי *Halitus mei*; intelligitur Justitia; quæ est Regnum Sanctum.

§. 374. Nam cum ista exsuscitatur in judiciis (& rigoribus) suis, tunc locum habet istud: *Est justus periens in Iustitia sua.*

§. 375. Quam ob causam? quia Judicium procul abest à Justitia. Et proterea dicitur: [*Prov.* 13. *v.* 23.] *Et est, qui perit, sine judicio.*

§. 376. Veni observa! Cum justus quidam sublimis in mundo reperitur; qui charus est Deo Sanctissimo, qui benedictus sit! tunc, etiamsi Justitia sola excitatur, mundus tamen servari potest propter eum.

§. 377. Et Deus Sanctissimus, qui benedictus sit! promovet gloriam ejus: ut non perdatur à rigore.

§. 378. Si autem Justus iste non consistit in statione suâ; tunc è medio tollitur vel ab isto Judicio: ita ut coram illo non possit subsistere: multò minus coram Justitia.

§. 379. David Rex primitùs dicebat: [*Psal.* 26. *v.* 2.] *Proba me, Domine, & tenta me.* Ego enim non disperdar ab omnibus rigoribus: imò ne ab ipsa Justitia quidem: quippe cui Ego potius adhæreo.

בלא משפט דמשפט אתרחק מהאי
צדק ולא אתבסמא וצדק ינקא מאתר
אחרא.

371. ועד אמר שלמה מלכא את
הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אובד
בצדקו וגו׳.

372. הבל דא הבל מהבלים דלעילא
דאקרון אפי מלכא.

373. ומה ואמר הבלי דא צדק
מלכותא קדישא.

374. דכד היא מתערא בדינוי כתיב
יש צדיק אובד בצדקו.

375. מט משום דמשפט אתרחק
מצדק ובג״כ אקרי ויש נספה בלא משפט.

376. ת״ח כד אשתכח זכאה עלאה
בעלמא רחימא דקב״ה אפילו כד
אתער צדק בלחודוי יכיל עלמא
לאשתזבא בגיניה.

377. וקב״ה בעי ביקריה — Mantuan, fol. 292.
ולא מסתפי מן דינא.

378. וכד ההוא זכאה לא קיימא
בקיומיה מסתפי אפילו ממשפט ולא
יכיל למיקם בידה כש בצדק.

379. דוד מלכא בקדמיתא אמר
בחנני יי׳ ונסני דהא אנא לא מסתפינא
מכל דינין אפילו מהאי צדק וכש
דאחידנא ביה.

§. 380. Quid enim ſcriptum eſt: [*Pſal.* 17. *v.* 15.] *Ego in Iuſtitia videbo faciem tuam.* Per Juſtitiam proprie dictam non diſperdar, quin perſiſtam in rigoribus ejus.

380. מַה כְּתִיב אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ · בְּצֶדֶק וַדַּאי לָא מִסְתְּפִינָא לְמֵיקַם בְּדִינוֹי ·

§. 381. Poſtquam autem peccaverat, etiam à Judicio illo conſumendus erat. Unde ſcriptum eſt [*Pſal.* 143. *v.* 2.] *Et ne venias in judicium cum Servo tuo.*

381. בָּתַר דְחָב אֲפִילוּ מִמִּשְׁפָּט מִסְתְּפֵי דִכְתִיב וְאַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט אֶת עַבְדֶּךָ ·

§. 382. Veni obſerva! Cum צדק Juſtitia iſta à Judicio mitigatur, tunc vocatur צדקה gratioſa largitio.

382. תָּא חֲזֵי כַּד מִתְבַּסְּמָא הַאי צֶדֶק מִמִּשְׁפָּט כְּדֵין אִקְרֵי צְדָקָה ·

§. 383. Et mundus temperatur per benignitatem, & ab iſta repletur.

383. וְעָלְמָא מִתְבַּסְּמָא בְּחֶסֶד וְאִתְמַלְיָיא מִנֵּיהּ ·

§. 384. Sicut ſcriptum eſt: [*Pſal.* 33. *v.* 5.] *Diligens* צדקה *liberalitatem & judicium: benignitate Domini plena eſt terra.*

384. דִּכְתִיב אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ ·

§. 385. Conteſtor de me, quod per totam vitam meam ſollicitus fuerim de mundo, ne inciderem in rigores juſtitiæ, nec mundus flammis iſtius combureretur.

385. אַסְהַדְנָא עֲלַי דְּכָל יוֹמַאי הֲוֵינָא מִצְטַעַר עַל עָלְמָא דְּלָא אִיעֲרָא בְּדִינוֹי דְּצֶדֶק וְלָא יוֹקִיד עָלְמָא בְּשַׁלְהוֹבוֹי ·

§. 386. Sicut ſcriptum eſt: [*Prov.* 30. *v.* 20.] *Comedit & tergit os ſuum.*

386. כְּמָה דִּכְתִיב אָכְלָה וּמָחֲתָה פִיהָ ·

§. 387. Abinde & poſtmodum omnia & ſingula [perrexerunt] ſecundùm puteum profunditatis.

387. מִכָּאן וּלְהָלְאָה כָּל חַד כְּפוּם בֵּירָא דְעִמְקָא ·

§. 388. Et ſane in generatione hâc dantur quidem Juſti: ſed pauci ſunt, qui ſurgunt, ut gregem defendant è quatuor angulis. [Al. (Inſurgunt autem judicia,) contra mundum, & in nos irruere cupiunt.]

388. וְהָא בְּדָרָא דָא אִית בֵּיהּ זַכָּאִין זְעֵירִין אִינוּן דְּיִקוּמוּן לְאַגָּנָא לְעָאנָא מֵאַרְבַּע זָוְיָין · (סָאַ עַל עָלְמָא וְעָלָנָא בָּעְיָין) ·

SECTIO X.

De Microproſopo in ſpecie; cum digreſſionibus quibuſdam.

§. 389. Hactenus (propoſui) quomodo res una cum altera cohæreat: & expoſui talia, quæ occultata ſunt in Seniore San-

389. עַד כָּאן אַחִידָן מִלֵּי דָא בְּדָא וּמִתְפָּרְשָׁן מִלִּין דִּסְתִימָן בְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא

Sanctissimo occultato omnibus occultationibus: & quomodo ista cum illis connectantur.

§. 390. Jam porro differam de requisitis Microprosopi: illis nimirum, quæ non manifestata fuerunt in Synodo Areæ; quæque occultata fuerunt in corde meo, & ibi non in ordinem redacta sunt.

§. 391. Hactenus mysticè proposui ista & subtilius omnia. Beata est portio ejus, (qui ingreditur, & egreditur, &c.) & illorum, qui hæredes erunt istius hæreditatis.

§. 392. Sicut scriptum est: [*Psal.* 144. *v.* 15.] *Beatus populus cui sic est*, &c.

§. 393. Hæc autem sunt, quæ posuimus. Pater & Mater Seniori adhærent, & quidem conformationi ejus: quoniam à cerebro occulto omnibus occultationibus dependent, & cum illo connectuntur.

§. 394. Et quamvis Senior Sanctissimus efformatus sit, (*quasi*) solus: tamen cum accuratè omnia inspiciuntur, omnia (*etiam*) sunt Senior ille solus.

§. 395. Iste est; & iste erit; & omnes istæ formæ cum ipso cohærent, in ipso occultantur; & ab eo non separantur.

§. 396. Cerebrum occultatum non manifestatur, & (*Microprosopus*) ab eo (*immediatè*) non dependet.

§. 397. Pater & Mater ab hoc Cerebro prodeunt, & ab illo dependent, & cum ipso connectuntur.

§. 398. (*Per hos*) Microprosopus à Seniore Sanctissimo dependet & (*cum illo*) connectitur. Et ista jam tradidimus in Synodo Areæ.

§. 399. Beata est portio ejus, qui ingreditur & egreditur, & novit semitas; ut

סתימא דכל סתימין והיך אחידן אלין באלין.

390. מכאן ולהלאה מלין דזעיר אנפין אינון דלא אתגליין באדרא אינון דהוו סתימין בלבאי ותמן לא אתקנו. Cremonens. col. 566.

391. עד כאן סתימן מלין וברירין כלהו זכאה חולקיה ואינון דירתו ירותא דא.

392. דכתיב אשרי העם שככה לו וגו'.

393. האי דאוקימנא אב ואם בעתיקא אחידן בתקונוי דהא ממוחא סתימאה דכל סתימין תליין ומתאחדן ביה.

394. ואע"ג דעתיקא קדישא אתתקן בלחודוי כד יסתכלון בכל מלי כלא הוא עתיקא בלחודוי.

395. הוא הוי והוא יהא וכל הני תקונין ביה אחידן ביה סתימן לא מתפרשן מניה.

396. מוחא סתימאה לא אתגלייא ולא תלייא ביה.

397. אב ואם מהאי מוחא נפקו וביה תליין וביה אחידן.

398. זעיר אנפין בעתיקא קדישא תלייא ואחיד. והא אוקימנא מלי באדרא.

399. זכאה חולקיה דמאן דעאל ונפק וידע אורחין דלא יסטי לימינא

non

non declinet sive ad dextram sive ad sinistram.

§.400. Si quis autem non intrat & exit, illi melius esset si natus non esset. Sic enim scriptum est: [*Hos.*14.*v.*10.] *Rectæ via Domini,&c.*

§.401. Dixit R. Schimeon: Per totum diem contemplatus sum hoc dictum; ubi dicitur: [*Psal.*34.*v.*3.] *in Domino gloriabitur Anima mea, audient mansueti & lætabuntur.* Et jam totus ille textus confirmatur.

§.402. *In Domino gloriabitur anima mea.* Hoc revera fit: nam Mens mea cum ipso connectitur, in illo radiat, eidem adhæret, circa ipsum occupatur; & in occupatione hâc eadem extollitur in locum suum.

§.403. *Audient mansueti & lætabuntur.* Omnes illi justi & beati, qui advenerunt cum Deo Sanctissimo, qui benedictus sit, omnes auscultant & lætantur.

§.404. Agedum! jam est consessus sanctus: & propterea, *Magnificate Dominum mecum; & exaltemus nomen ejus pariter.*

§. 405. Ita scriptum est [*Gen.*36.*v.* 31.] *Et isti sunt Reges, qui regnarunt in Terra Edom.* Et ita quoque scriptum est: [*Ps.* 48. *v.*5.] *Quoniam ecce Reges convenerunt, transierunt pariter.*

§.406. *In Terra Edom,* id est: in loco cui annectuntur judicia.

§.407. *Transierunt pariter.* Sicut scriptum est: *Et mortuus est, & regnavit pro eo.*

§. 408. *Ipsi viderunt; sic admirati sunt: territi sunt, festinaverunt.* Quia non perstiterunt in loco suo: quoniam efformationes Regis nondum efformatæ erant: & Urbs sancta & muri ejus nondum præparati erant.

וְלִשְׂמָאלָא׃

400. וּמַאן דְּלָא עָאל וְנָפִיק טַב לֵיהּ דְּלָא אִבְרֵי וּכְתִיב כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְיָ׃

401. אָמַר רִ״שׁ מִסְתַּכֵּל הֲוֵינָא כָּל יוֹמָא בְּהַאי קְרָא דִּכְתִיב בַּיְיָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ · וְהָאִידְנָא אִתְקְיֵים קְרָא כּוּלָּא׃

402. בַּיְיָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי וַדַּאי דְּהָא נִשְׁמָתִי בֵּיהּ אֲחִידָא בֵּיהּ לַהֲטָא בֵּיהּ אִתְדַּבְּקַת וְאִשְׁתַּהֲלַת וּבְאִשְׁתַּדְּלוּתָא דָא יִסְתַּלֵּק לְאַתְרָהָא׃

403. יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ כָּל הַנֵּי צַדִּיקַיָּא וְזַכָּאִין דְּאַתְיָין עִם קֻ״בְּ״הֻ כֻּלְּהוּ שַׁמְעוּן וְחַדְאָן׃

404. הָא הַשְׁתָּא מְתִיבְתָּא קַדִּישָׁא וּבְגִין כָּךְ גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּיו ·

405. הה״ד וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם · הה״ד כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ ‐ עָבְרוּ יַחְדָּיו ·

460. בְּאֶרֶץ אֱדוֹם בַּאֲתַר דְּדִינִין מִתְאַחֲדָן תַּמָּן׃

407. עָבְרוּ יַחְדָּיו דִּכְתִיב וַיָּמָת וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתָּיו׃

408. הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ דְּלָא אִתְקַיְימוּ בְּאַתְרַיְיהוּ בְּגִין דְּתִקּוּנִין דְּמַלְכָּא לָא אִתְתַּקְנוּ וְקַרְתָּא קַדִּישָׁא וְשׁוּרוֹי לָא אִזְדַּמְנוּ׃

§.409.

§. 409. Hoc ipsum est quod in textu sequitur [*v.9.*] Sicuti audivimus, sic videmus in civitate &c. Omnes enim non substiterunt

409. הֲדָא הוּא דִכְתִיב כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ דְהָא כֻלְהוּ לָא אִתְקַיְּמָא.

§. 410. Ipsa verò jam persistit è latere masculi, cum quo commoratur.

410. וְהִיא אִתְקַיְּמַת הַשְׁתָּא בְּסִטְרָא דִדְכוּרָא דְשַׁרְיָא עִמֵּיהּ.

§. 411. Hoc ipsum est quod scribitur [*Gen. 36. v. 39.*] *Et regnavit pro eo Hadar: & nomen Urbis ejus Pau: & nomen Uxoris ejus Mehetabeel filia Matred, filia Mesahabh.*

411. הֲדָא הוּא דִכְתִיב וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב.

§. 412. Certè (*sic omnia sunt*) prout tradidimus in Synodo Areæ.

412. וַדַּאי כְּמָה דְאוּקִימְנָא בְּאִדְרָא.

§. 413. Jamque etiam in Libro Dissertationis Raf Hammenuna Senis dicitur: *Et regnavit pro eo Hadar.* Vox הדר propriè exponenda est juxta illud, quod dicitur: [*Lev. 23. v. 40.*] *fructum ligni* הדר *decoris.*

413. וְהָא בְּסִפְרָא דְאַגַּדְתָּא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אִתְמַר וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַר · הֲדַר וַדַּאי כְּמָה דְאַתְּ אָמַר פְּרִי עֵץ הָדָר.

§. 414. *Et nomen uxoris ejus Mehetabeel:* sicut scriptum est [*loc. cit.*] *ramos palmarum.*

414. וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל כְּמָה דְאַתְּ אָמַר כַּפּוֹת תְּמָרִים.

§. 415. Et scriptum est: [*Psal. 92. v. 13.*] *Justus ut palma virebit.* Hæc enim masculini & fœminini sexus est.

415. וּכְתִיב צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרַח דְאִיהִי דְכַר וְנוּקְבָא.

§. 416. Hæc vocatur *filia Matred*: id est: filia ex illo loco, cui omnia annecti allaborant; quique vocatur Pater.

416. הַאי אִתְקְרֵי בַּת מַטְרֵד בְּרַת מֵהַהוּא אֲתַר דְאִטַּרְדִין כֹּלָא לְאִתְדַּבְקָא וְאִקְרֵי אַב.

§. 417. Et scriptum est: [*Job. 28. v. 13.*] *nescivit homo ordinem ejus; & non invenitur in terra viventium.*

417. וּכְתִיב לֹא יָדַע אֱנוֹשׁ עֶרְכָּהּ וְלֹא תִמָּצֵא בְּאֶרֶץ הַחַיִּים.

§. 418 Hæc est filia Matris, à cujus latere applicantur judicia, quæ annituntur versus omnia.

418. דָא בְּרַת מֵאִימָא דְמִסִּטְרָהָא מִתְאַחֲדָן דִּינִין דְטַרְדִין לְכֹלָּא.

§. 419. *Filia Mesahabh:* quia suctionem habet à duabus faciebus: & splendet duobus coloribus; Benignitate scilicet, & judicio.

419. בַּת מֵי זָהָב דְיַנְקָא מִתְּרֵין אַנְפִּין דְנַהִירָא בִּתְרֵין גַּוְונִין בְּחֶסֶד בְּדִינָא.

§. 420. Antequam enim conderetur mundus facies non respiciebant ad (*obversas sibi*) facies.

420. עַד לָא אִבְרֵי עָלְמָא לָא הֲווּ מַשְׁגִּיחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין.

§. 421. Et propterea mundi priores devastati sunt: nam mundi priores sine efformatione facti erant.

§. 422. Ista autem quæ non fuerunt in efformatione, vocantur flammæ vibratæ, scintillæ: sicut operarius pavimenti [excutit scintillas è lapidibus] [Al. mallei.] Cùm enim faber cudit ferrum, scintillas elidit quaquaversum.

§. 423. Et istæ scintillæ, quæ prosiliunt, flammant & splendent, sed statim extinguuntur. Et istæ vocantur mundi priores.

§. 424. Et propterea destructi sunt, nec perstiterunt: donec Senior Sanctissimus efformaretur, & opifex prodiret ad opus suum.

§. 425. Et propterea tradidimus in Thesi nostra: quod Radius ille emiserit scintillas in scintillis, in trecenta & viginti latera.

§. 426. Et illæ scintillæ vocantur mundi priores; & statim mortui sunt.

§. 427. Deinde prodiit opifex ad opus suum, & efformatus est, ceu mas & fœmina. [*vide Commentarium infra §. 27. seqq.*]

§. 428. Et illæ scintillæ extinctæ & mortuæ sunt: jam autem omnia subsistunt.

§. 429. E lucerna fulgoris intensissimi prodiit flamma radians: malleus ingens & validus; quasi cudendo produxit scintillas, pro mundis prioribus.

§. 430. Et hæ immiscebantur aëri subtilissimo; & temperabantur à sese invicem, cum conjungerentur, Pater & Mater.

§. 431. Et Pater ille est spiritus, qui reconditus est in Sene dierum; & in hoc reconditur iste aër.

421. ובגין כך עלמין קדמאי אתחרבו ועלמין קדמאי בלא תקונא אתעבידו.

422. והוא דלא הוה בתיקונא אקרי זיקין ניצוצין כהאי אומנא מרצפא (סא מרזפתא) כד אכתש אומנא דפרזלא אפיק זיקין לכל עיבר.

423. ואינון זיקין דנפקין להטין ונהירין ודעכין לאלתר ואלין אקרון עלמין קדמאי.

424. ובגין כך אתחרבו ולא אתקיימו עד דאתתקן עתיקא קדישא ונפיק אומנא לאומנותיה.

425. ועל דא תנינא במתניתא דילן דניצוצא אפיק זיקין כזיקין לתלת מאה ועשרין עיבר.

426. ואינון זיקין עלמין קדמאי אקרון ומיתו לאלתר.

427. לבתר נפיק אומנא לאומנותיה ואתתקן בדכר ונוקבא.

428. והני זיקין אתדעכו ומיתו והשתא אתקיים כלא.

429. מבוצינא דקרדוניתא נפק ניצוצא פטישא חזקא תקיפא דבטש ואפיק זיקין לעלמין קדמאי.

430. ומתערבי באוירא דכיא ואתבסמו דא בדא כד אתחברו אבא ואמא.

431. והוא אב הוא רוחא דגניז בעתיק יומין וביה אתגניז האי אוירא.

§. 432.

§. 432. Et connectebatur cum lucerna [Al. & cohærebat cum scintilla,] quæ prodibat de Lucerna fulgoris intensissimi; qui recondebatur intra viscera Matris.

432. ואתכליל לבוצינא (סא ואכליל לניציצא) ונפיק מבוצינא דקרדינותא דגניז במעוי דאימא.

SECTIO XI.
De Cranio Microprosopi & annexis.

§. 433. Et cum ambo conjungerentur & sibi invicem innecterentur, prodibat Cranium quoddam durum;

433. וכד אתחברו תרווייהו ואתכלילו דא בדא נפיק גולגלתא חד תקיפא.

§. 434. Et extendebatur in latera sua: ita ut pars una esset in latere uno, & altera, in latere altero.

434. ואתפשט בסטרוי דא בסטרא דא ודא בסטרא דא. Cremonens. col. 567.

§. 435. Sicut enim Senior Sanctissimus tria capita pariter in se habere deprehenditur: sic omnia parantur sub forma trium capitum; sicut diximus.

435. כמה דעתיקא קדישא תלת רישין אשתכחו כחד· כך כלא אזדמן בתלת רישין כמה דאמינא.

§. 436. In hoc cranium destillat Ros è Capite albo illudque contegit.

436. בהאי גולגלתא נטיף טלא מרישא חוורא ואחיד ליה.

§. 437. Et ille ros apparet esse bicolor: & ab illo nutritur Ager pomorum sanctorum.

437. והוא טלא אתחזי בתרי גווני ומניה מתזן חקלא דתפוחין קדישין.

§. 438. Et ex hoc rore Cranii hujus molitur Manna pro Justis in mundo venturo.

438. ומהאי טלא דגולגלתא דא טחנין מנא לצדיקייא לעלמא דאתי.

§. 439. Et per illum resuscitabuntur mortui.

439. וביה זמינין מתייא לאחייא.

§. 440. Illud autem Manna non aliàs præparatum est ut decideret ex hoc rore, præterquam illo tempore, cum Iisraëlitæ peregrinarentur in deserto; eosque cibaret Senior omnium, ex hoc loco: quod postmodum non amplius ita contingebat.

440. ולא אזדמן מנא דנפל מהאי טלא בר ההוא זמנא דאזלו ישראל במדברא וזן להו עתיקא דכלא מהאי אתר מה דלא אשתכח לבתר.

§. 441. Hoc ipsum est quod dicitur [*Exod.16.v.4.*] *Ecce Ego pluo vobis panem de cœlis.* Id quod & ita scribitur: [*Gen.27.v.28.*] *Et det tibi Deus de rore cœli &c.*

441. הה״ד הנני ממטיר לכם לחם מן השמים· כד״א ויתן לך האלהים מטל השמים וגו׳.

§. 442. Hæc fiebant illo tempore: De alio tempore traditum est: Alimenta hominis Deo Sanctissimo, qui benedictus sit, magnam causari difficultatem. Et id ab Influentia dependet: nimirum ab Influentia propriè dicta.

442. האי בההוא זמנא· לזמנא אחרא תנינן קשים מזונותיו של אדם קמי ק·ב·ה· והוא במזלא תלייא במזלא ודאי·

§. 443. Et propterea dici solet: Circa Liberos, Vitam, & alimenta, non à merito, sed ab Influentia negotium dependet. Nam omnia dependent ab hac Influentia, sicut deduximus.

443. ועכ בני חיי ומזוני לאו בזכותא תלייא אלא במזלא תלייא מלתא וכלא תליין בהאי מזלא כמה דאוקימנא·

§. 444. Novies mille myriades mundorum accipiunt & fulciuntur ab isto Cranio.

444. תשעה אלפין רבוא עלמין נטלין וסמכין על האי גולגלתא·

§. 445. Et ille Aër subtilis continetur in omnibus; sicut ipse continet omnes, & omnes in eo comprehenduntur.

445. והאי אוירא דכיא אתכליל בכלא כמה דהוא כליל מכולא וכלא אתכליל ביה·

§. 446. Facies ejus extenditur in duo latera, in duobus luminibus, quæ in se continent omnia.

446. אתפשטו אנפוי לתרין סטרין בתרי נהורין כלילן מכלא·

§. 447. Et cum facies ejus respicit faciem Senioris Sanctissimi, omnia vocantur, Longitudo faciei.

447. וכד אסתכלו אנפוי באנפין דעתיקא קדישא כלא ארך אפים אקרי

§. 448. Quid est ארך אפים sive longitudo faciei? atqui potius dicendum erat ארוך אפים longus facie.

448. מאי ארך אפים· ארוך אפים מבעי ליה:

§. 449. Nimirum ita habet Traditio: quia scilicet prolonget iram suam peccatoribus. Phrasis autem ארך אפים, idem est ac Sanatio faciei.

449. אלא הכי תנינן בגין דאריך אנפוי לחייביא אבל ארך אפים אסוותא דאנפין·

§. 450. Quia nunquam invenitur Sanitas in mundo, nisi cum facies se invicem respiciunt.

450. דהא לא אשתכח אסוותא בעלמא אלא בזמנא דאשגחן אנפין באנפין·

§. 451. In cavitate Cranii splendent tria Lumina. Et quamvis dicas tria; tamen quatuor sunt; sicut diximus.

451. בחללא דגולגלתא נהירין אלת נהורין· ואי תימא תלת ארבע אינון כמה דאמינא·

§. 452. Hæreditas (*scilicet*) Patris sui & Matris suæ; & duo thesauri istorum: quæ omnia Coronæ instar circumligantur Capiti ejus. Et sunt Phylacteria Capitis.

452. אחסנתא דאבוי ואמיה ותרין גניזין דילהון דמעטרן כלהו ברישיה ואינון תפלין דרישא.

§. 453. Postmodum uniuntur in certo quodam genere; lucentque & ingrediuntur in tres cavitates cranii.

453. לבתר מתחברן בסטרוי ונהרין ועאלין בתלת חללי דגולגלת׳.

§. 454. (*Et mox*) singula prodeunt in suo genere, & extenduntur per totum corpus.

454. נפקין כל חד בסטרוי ומתפשטין בכל גופא.

§. 455. Coëunt autem in duo cerebra; & cerebrum tertium ista in se continet:

455. ואלין מתחברין בתרי מוחא ומוחא תליתאה כליל לון.

§. 456. Et adhæret tam huic lateri, quàm illi: & dispanditur per totum corpus.

456. ואחיד בהאי סטרא ובהאי סטרא ומתפשט בכל גופא.

§. 457. Et ex eo fiunt duo colores in unum commixti: & facies ejus lucet:

457. ואתעביד מניה תרי גווני כלילן כחדא ונהיר אנפוי.

§. 458. Et colores faciei ejus testantur de Patre & Matre: & illud vocatur Cognitio in Cognitione.

458. ואסהיד באבא ואימא גווני דאנפוי והוא אקרי דעת בדעת.

§. 459. Sicut scriptum est: [1.*Sam*.2,3.] *Quoniam Deus Cognitionum est Tetragrammaton &c.* quia in ipso duo sunt colores.

459. וכתיב כי אל דעות יי׳ וגו׳ בגין דאיהו בתרי גווני.

§. 460. *Ipsi variè diriguntur opera* [*ibidem*:] Sed Seniori Sanctissimo occultato non variè diriguntur.

460. לו נתכנו עלילות· אבל לעתיקא קדישא סתימאה לא נתכנו.

§. 461. Quam ob causam hic variam dispositionem admittit? quia hæres fit duarum portionum.

461. מט נתכנו להאי בגין דירית תרין חולקי.

§. 462. Et scriptum est: [*Ps*.18, 26.] *Cum benigno, benignus eris.*

462. וכתיב עם חסיד תתחסד.

§. 463. Quin & rectè veréque statuerunt Socii de dicto illo, cum scriptum est: [*Gen*.29.v.12.] *Et nunciaverat Jacob Rachelis, quod frater patris sui, & quod filius Rebeccæ esset.*

463. והא בקשוט אוקימו חבריא דכתיב ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא · וכי בן רבקה הוא. Mantuan. fol. 293.

§. 464. [*Ubi notanter dicitur*:] *filius Rebeccæ*: & non scriptum est: filius Jizchak. Et omnia mysteria sunt in Sapientia.

464. בן רבקה ולא כתיב בן יצחק וכלא רמיזא בחכמתא.

§. 465. Et propterea vocatur perfectus

465. ועל האי אקרי שלים לכלא

ex omnibus: & ipsi debetur nomen veritatis.

בֵּיהּ אִתְחֲזִי מְהֵימְנוּתָא׃

§. 466. Et propterea scriptum est: *Et annunciavit* Jaacobh: & non scriptum est: Et dixit.

466. וּבְגִּנ כְּתִיב וַיַּגֵּר יַעֲקֹב וְלָא כְּתִיב וַיֹּאמֶר׃

§. 467. Isti colores extenduntur per totum corpus: & corpus cum illis cohæret.

467. הָנֵי גַּוְונֵי מִתְפַּשְּׁטִין בְּכָל גּוּפָא וְגוּפָא אִתְאַחִיד בְּהוּ׃

§. 468. In Seniore Sanctissimo occultato omnibus occultationibus non variè disponuntur: eidemque non conveniunt: quoniam totus est idem, & vita pro omnibus: & ab illo non dependet Judicium.

468. לְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין לָא נִתְכְּנוּ וְלָא יָאִין לֵיהּ. דְּהוּא כֹּלָּא אִשְׁתְּכַח בְּחַד חַיִּין לְכֹלָּא. לָא תַלְיָיא בֵּיהּ דִּינָא׃

§. 469. Sed de isto, legendum est: לו, ipsi diriguntur opera; propriè loquendo.

469. אֲבָל נְהַאי לוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹת וַדַּאי׃

SECTIO XII.

De capillis Microprosopi.

§. 470. A cranio Capitis dependent omnes illi satrapæ & duces: [*al. illa myriades & chiliades.*] & quidem à cincinnis capillorum.

470. בְּגוּלְגַּלְתָּא דְּרֵישָׁא תַּלְיָין כָּל אִינּוּן רִבְרְבָן וְאַלְפִּין מִקּוּצֵי דְשַׂעְרִין׃

§. 471. Qui sunt nigri; & innectuntur sibi invicem, & cohærent invicem.

471. דְּאִינּוּן אוּכְמִין וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא אֲחִידָן דָּא בְּדָא׃

§. 472. Adhærent autem lumini superno, quod circumdat caput ejus à Patre; & cerebro quod illuminatur à Patre.

472. דְּאֲחִידָ׳ בִּנְהִירוּ עִלָּאָה דְּמִעַטֵּר בְּרֵישֵׁיהּ מֵאַבָּא וּמִמּוֹחָא דְאִתְנְהִיר מֵאַבָּא׃

§. 473. Deinde prodeunt pili longi super pilis è lumine, quod circundat caput ejus à matre & ex altero cerebro.

473. לְבָתַר דְּנַפְקִין נִימִין עַל נִימִין מִנְּהִירוּ דְּמִתְעַטֵּר בְּרֵישֵׁיהּ מֵאִימָּא וּמִשְּׁאַר מוֹחָא׃

§. 474. Omnesque adhærent & implicantur illis crinibus, qui nexum habent à Patre.

474. וְכֻלְּהוּ אֲחִידָן וּמִסְתַּבְּכֵי בְּאִינּוּן שַׂעֲרֵי דַּאֲחִידָן מֵאַבָּא׃

§. 475. Et quia sibi invicem immi-

475. וּבְגִין דְּאִינּוּן מִתְעָרְבִין דָּא בְּדָא

scentur

ſcentur & ſibi invicem intricantur; hinc omnia cerebra anneĉtuntur cerebro ſuperno.

§. 476. Adeoque omnes traĉtus, qui procedunt è tribus cavitatibus cerebri, invicem commiſcentur; *(continentes)* tam purum quam impurum; & omnes illos accentus & myſteria, tam occulta quàm manifeſta.

§. 477. Et quia omnia cerebra arcanum habent nexum cum auribus Domini: ſicuti lucent in corona Capitis & ingrediuntur in cavitates Cranii:

§. 478. Hinc omnes hi cincinni ſuperinteguntur & impendent lateri aurium: prout alibi poſuimus.

§. 479. Et propterea ſcriptum eſt: [2.*Reg*.19,16.] *Inclina Domine aurem tuam, & audi.*

§. 480. Hinc illud, quod alibi diximus: Si quis deſiderat, ut Rex inclinet aurem ſuam ad ſeſe, ille comat caput Regis & amoveat crines ab auribus; tunc Rex ipſum exaudiet in omnibus quæcunque petiverit.

§. 481. In diſcriminatione capillorum ſemita quædam conneĉtitur cum ſemita Senis dierum: & ab illa diſtribuuntur omnes ſemitæ præceptorum Legis.

§. 482. Et ſuper iſtas conſtituti ſunt omnes Domini vociferationis & ejulatus: & dependent à ſingulis cincinnis.

§. 483. Et iſti rete tendunt peccatoribus, ne cognoſcant illas ſemitas.

§. 484. Hoc ipſum eſt, quod dicitur: [*Prov*.4,*v*.18.] *via impiorum ſicut caligo eſt.*

וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא כֻּלְּהוּ מוֹחָא (ס״א מוחי) אַחִידָן בְּמוֹחָא עִלָּאָה.

476. וְכֻלְּהוּ מְשִׁיכִין דְּאִתְמַשְׁכָן מִתְּלַת חַלָּלֵי דְּמוֹחָא וּמִתְעָרְבִין דָּא בְּדָא בְּדַכְיָא בִּמְסָאֲבָא בְּכָל אִינוּן טַעֲמִין וְדִינִין סְתִימִין וּמִתְגַּלְיָין.

477. וּבְגִּנֵי כֻּלְּהוּ מוֹחֵי רָמִיז בְּאוּדְנֵי יְיָ כְּמָה דְּנַהֲרִין בְּעִטְרָא דְּרֵישָׁא וְעָאלִין בְּחַלָּלֵי דְּגוּלְגַּלְתָּא.

478. כָּל אִינוּן קוּצִּין חַפְיָין וְתַלְיָין לְסִטְרָא דְּאוּדְנִין וְהָא אוֹקִימְנָא.

479. דִּבְגִּנֵי כְּתִיב הַטֵּה יְיָ אָזְנְךָ וּשְׁמָע.

480. מִכָּאן אוֹקִימְנָא מַאן דְּבָעֵי דְּיִרְכִּין מַלְכָּא אוּדְנֵיהּ לְקַבְלֵיהּ יְסַלְסֵל בְּרֵישֵׁיהּ דְּמַלְכָּא וְיִפְנֶה שַׂעֲרֵי מֵעַל אוּדְנוֹי וְיִשְׁמַע לֵיהּ מַלְכָּא בְּכָל מַה דְּבָעֵי. Cremonenſ. col. 568.

481. בִּפְלִגוּתָא דְּשַׂעֲרֵי מִתְאַחֲדָא חַד אוֹרְחָא בְּאָרְחָא דְּעַתִּיק יוֹמִין וּמִתְפָּרְשָׁן מִנֵּיהּ כָּל אָרְחוֹי דְּפִקּוּדֵי אוֹרַיְתָא.

482. וְאִתְמַנָּן עֲלַיְיהוּ כָּל מָארֵיהוֹן דִּיבָבָא וְיִלָּלָה וְתַלְיָין בְּכָל קוּצָּא וְקוּצָּא.

483. וְאִינוּן מְפָרְשָׁן רִשְׁתָּא לְחַיָּיבַיָּא דְּלָא יָדְעִין אִינוּן אָרְחִין.

484. הה״ד דֶּרֶךְ רְשָׁעִים בָּאֲפֵלָה.

§. 485.

§. 485. Omnesque hi dependent à cincinnis rigidis: hinc & ipsi omnes rigidi; prout posuimus.

§. 486. In lenioribus hærent Domini bilancis: sicut scriptum est: [*Psal.* 25. *v.* 10.] *Omnes semitæ Domini Benignitas & veritas.*

§. 487. Adeoque cùm è cerebris occultatis emanent isti excursus cerebri, hinc singuli referunt naturam sui generis.

§. 488. Ex uno cerebro per illos cincinnos lenes procedunt Domini isti bilancis, sicut scriptum est: [*Ps.* 25. *v.* 10.] *Omnes semitæ Domini Benignitas & veritas.*

§. 489. E cerebro secundo per illos cincinnos rigidos procedunt, & dependent Domini vociferationis & ejulatus: De quibus scriptum est: [*Prov.* 4. *v.* 19.] *Via impiorum sicut caligo; non noverunt in quo corruant.*

§. 490. Quid hoc sibi vult? Nimirum sensus verborum istorum: *non noverunt*, hic est: non noverunt, & non voluerunt scire.

§. 491. *In quo corruant.* Ne legas במה in quo: sed באימא in Matre corruunt. Id est, per illos qui applicantur lateri matris.

§. 492. Quid est latus Matris? Rigor severus, cui applicantur Domini vociferationis & ejulatus.

§. 493. E cerebro tertio per illos cincinnos medio in loco constitutos procedunt & dependent Domini Dominorum: & vocantur Facies fulgentes & non fulgentes.

§. 494. Et de his scriptum est: [*Prov.* 4, 26.] *Pondera orbitam pedis tui.*

§. 495. Et hi omnes inveniuntur in istis cincinnis pilorum capitis.

485. וכל אלין תליין בקוצין תקיפין ובגנ כלהו תקיפין ואוקימנא.

486. באינון שעיען אתאחדן מאריהון דמתקלא דכתיב כל אורחות יי חסד ואמת.

487. וכל כך בגין דמשכין ממוחין סתימין דרהיטי דמוחא ובגנ משתכחי כל חד כפום אורחוי.

488. מחד מוחא באינון קוצין שעיען אתמשכן מאריהון דמתקלא דכתיב כל אורחות יי חסד ואמת.

489. ממוחא תניינא באינון קוצין תקיפין אתמשכן ותליין מאריהון דיבבא ויללה דכתיב בהו דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו.

490. מאי קא מיירי אלא לא ידעו כלומר לא ידעין ולא בעאן למנדע.

491. במה יכשלו אל תקרי במה אלא באימא יכשלו באינון דמתאחדין בסטרא דאימא.

492. מאי סטרא דאימא גבורא תקיפא מנה מתאחדין מאריהון דיבבא ויללא.

493. ממוחא תליתאה באינון קוצין דאינון באמציעתא אתמשכון ותליין מאריהון דמארין ואקרון אפין נהירין ולא נהירין.

494. ובהני כתיב פלס מעגל רגלך.

495. וכלא אשתכח באינון קוצין ושערי דרישא.

SECTIO

SECTIO XIII.

De Fronte Microproſopi.

§. 496. Frons Cranii eſt frons ad viſitandum: [Al. ad eradicandum] peccatores.

§. 497. Et cum iſta frons detegitur tunc excitantur Domini Judiciorum, contra illos qui non erubeſcunt in operibus ſuis.

§. 498. Hæc frons ruborem habet roſeum. Sed illo tempore, cum frons Senioris erga hanc frontem detegitur, hæc apparet alba ut nix.

§. 499. Et illa hora vocatur Tempus beneplaciti pro omnibus.

§. 500. In Libro Diſſertationis Scholæ Raf Jebha Senis dicitur: Frons eſt receptaculum frontis Senioris. Sin minus, litera Cheth inter duas reliquas interponitur, juxta illud: [*Num.* 24. *v.* 17.] ומחץ & *confringet angulos Moab.*

§. 501. Et alibi diximus, quod etiam vocetur נצח, literis vicinis permutatis: id eſt, ſuperatio.

§. 502. Multæ autem ſunt Superationes: ita ut Superatio alia elevata ſit in locum alium: & aliæ dentur Superationes quæ extenduntur in totum corpus.

§. 503. Die Sabbathi autem tempore precum pomeridianarum, ne excitentur judicia, detegitur frons Senioris Sanctiſſimi;

§. 504. Et omnia judicia ſubiguntur; & quamvis extent, tamen non exercentur. [*Al. & ſedantur.*]

§. 505. Ab hac fronte dependent viginti quatuor tribunalia, pro omnibus illis, qui protervi ſunt in operibus.

§. 506. Sicut ſcriptum eſt: [*Pſal.* 73.

496. מצחא דגולגלתא מצחא לאתפקדא (סא לאתעקרא) חייביא.

497. וכד האי מצחא אתגלייא מתערין מאריהון דדינין לאינון דלא מתכספין בעובדיהון.

498. האי מצחא סומקא דוורדא ובשעתא דאתגלייא מצחא דעתיקא בהאי מצחא אתחזרת חוורא כתלגא.

499. וההיא שעתא עת רצון אקרי לכלא.

500. בספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא אמר מצח וכי מצחא דעתיקא ואי לאו אשדרי ח׳ בין תרין אתוון כרא ומחץ פאתי מואב.

501. ואוקימנא דאקרי נצח באתוון רצופין.

502. וכמה נצחים הוו ואע״ג דנצח אחרא באתרא אחרא אסתלק ואית נצחים אחרי דמתפשטין בכל גופא.

503. ובגין דשבתא בשעתא דצלותא דמנחה בגין דלא יתער דינין גליא עתיקא קדישא מצחא דיליה.

504. וכל דינין אתכפיין ואשתכחן ולא אתעבידו.

505. בהאי מצחא תליין כד בתי דינין לכל אינון דחציפין בעובדיהון.

506. כמה דכתיב ואמרו איכה ידע

v.11.] *Et dixerunt: quomodo sit Deus? & estne scientia in excelso?*

אל ויש דעה בעליון׃

§. 507. At verò viginti saltem sunt. cur adduntur quatuor? nimirum respectu suppliciorum, tribunalium inferiorum, quæ à supernis dependent.

507. והא אשרים אינון ד׳ למה לקבליהון דד׳ מיתות בתי דינא דלתתא דתליין מלעילא.

§. 508. Remanent ergò viginti. Et propterea neminem supplicio capitali afficiunt, donec compleverit & ascenderit ad viginti annos: respectu viginti horum tribunalium.

508. ואשתארו עשרין ובגכ לא מענישין בדינא עד דשלים וסלקא לכ׳ שנין לקבליהון דכ׳ בתי דינא.

§. 509. Sed in thesi nostra arcana docuimus, per ista respici viginti quatuor libros qui continentur in Lege.

509. במתניתא סתימאה דילן תנינן לקבליהון דכד ספרים דאתכלילן באוריתא.

SECTIO XIV.
De oculis Microprosopi.

§. 510. Oculi capitis sunt oculi illi, à quibus sese non custodiunt peccatores. Oculi qui obdormiscunt, & non obdormiscunt.

510. עיינין דרישא אינון עיינין דלא מסתמרין מנייהו חייביא עיינין דניימין ולא ניימין.

§. 511. Et propterea vocantur: Oculi כיונים. Quid est יונים? Sicut dicitur: [*Levit.25. v.17.*] לא תונו *Non decipietis unusquisque proximum suum.*

511. ובגכ אקרו עינין כיונים מאי יונים כדא לא תונו איש את עמיתו.

§. 512. Et propterea scriptum est: [*Psal.94. v.7.*] *non videbit Jah.* Et porrò scriptum est [*ibid. v. 9.*] *an plantans aurem non audiet; an formans oculum non aspiciet?*

512. ועד כתיב לא יראה יה וגו׳ וכתיב הנוטע אזן הלא ישמע וגו׳.

§. 513. Pars illa quæ supra oculos, sunt pili qui distribuuntur [Al. qui graduantur] (*certa quadam*) proportione.

513. תקונא דעל עינא שערי דמשערן (סא דמשלכן) בשעורא.

§. 514. Ab illis pilis dependent mille & septingenti Domini Inspectionis ad pugnandum pugnas. Et tunc omnes emissarii eorum assurgunt & aperiunt oculos.

514. מאינון שערין תליין אלף וז׳ מאה מארי דאשגחותא לאגחא קרבא׳ וכדין קיימי כלהו משולשליהון ומתפקחין עיינין.

§. 515. In tegumento quod super oculis est,

515. כסותא דעל עיינין גבתין מתאחדן

est, palpebræ existunt: & mille atque myriades Domini clypeorum illis adhærent.

§. 516. Et illi vocantur tegumentum oculorum. Omnesque illi, qui vocantur oculi Domini, non aperiuntur, nec evigilant, nisi illo tempore, cum hæc tegumenta palpebrarum divelluntur; inferiores nempe à superioribus.

§. 517. Et cum divelluntur palpebræ inferiores à superioribus, locumque præbent visioni, tunc aperiuntur oculi: idemq; est, ac si quis expergisceretur è somno suo.

§. 518. Tunc circumvolvuntur oculi & ipse respicit oculum apertum, & lavantur albedine ejus.

§. 519. Et cum sic dealbantur Domini judiciorum flectuntur pro Jisraëlitis. Et propterea scriptum est: [*Ps.* 44. *v.* 24.] *Evigila, quare dormis, Domine: expergiscere,* &c.

§. 520. Quatuor colores apparent in oculis istis: à quibus splendent quatuor thecæ phylacteriorum; quæ splendent per emissiones cerebri.

§. 521. Septem, qui vocantur *Oculi Domini* & Inspectio, prodeunt è colore nigro oculi: sicut posuimus.

§. 522. Sicut scriptum est: [*Zach.* 3. *v.* 9.] *Super lapide uno septem oculi.* Et isti colores flammant in latere hujus.

§. 523. E rubro prodeunt alii, Domini inspectionis pro judicio.

§. 524. Et hi vocantur, *Oculi Domini peragrantes per universam terram.* [2. *Par.* 16. *v.* 9.]

§. 525. Ubi (*fœminino genere*) dicuntur משוטטות, & non masculino, משוטטים: quia omnes sunt judicium.

§. 526. E flavo prodeunt alii qui de-

בְּהוּ וְאֶלֶף וְרִבּוֹן מָארֵי תְרִיסִין אִתְאַחֲדָן בְּהוּ׃

516. וְאִינוּן אִקְרוּן כְּסוּתָא דְעַיְנִין וְכָל אִינוּן דְאִקְרוּן עֵינֵי יְיָ לָא פַקְחִין וְלָא אִתְעֲרוּן בַר בְּזִמְנָא דְאִלֵּין כְּסוּתֵי דְגַבִּינִין מִתְפָּרְשָׁן אִינוּן תַּתָּאֵי מֵעִלָּאֵי׃

517. וּבְשַׁעְתָּא דְאִתְפָּרְשָׁן גַבִּינֵי תַתָּאֵי מֵעִלָּאֵי וְיָהֲבִין אֲתַר לְאַשְׁגָּחָא מִתְפַּקְחִין עַיְנִין וְאִתְחֲזֵי כְּמַאן דְאִתְעַר מִשֵּׁינְתֵיהּ׃

518. אִסְתַּחֲרוּ עַיְנִין וְחָמָא לְעַיְנָא פְקִיחָא וְאִסְתְּחָן בְּחִוְּורָא דִילֵיהּ׃

519. וְכַד אִסְתַּחְיָין אִתְכַּפְיָין מָארֵיהוֹן דְדִינִין לְיִשְׂרָאֵל וּבְגִין כַּךְ כְּתִיב עוּרָה לָמָּה תִישַׁן יְיָ הָקִיצָה וְגוֹ׳׃ Cremonens. fol. 143. col. 569.

520. אַרְבַּע גַוְונִין אִתְחֲזְיָין בְּאִינוּן עַיְנִין מֵאִינוּן נְהִירִין ד׳ בָּתֵּי דִתְפִלִּין דְנַהֲרִין בִּרְהִיטֵי מוֹחָא׃

521. ז׳ דְאִקְרוּן עֵינֵי ה׳ וְאַשְׁגָּחוּתָא נַפְקֵי מִגַּוָּן אוּכָמָא דְעַיְנָא כְּמָה דְאוּקִימְנָא׃

522. דִכְתִיב עַל אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינַיִם ׃ וְאִינוּן גַוְונִין מִתְלַהֲטִין בְּסִטְרָהָא׃

523. מִסוּמְקָא נַפְקִין אַחְרָנִין מָארֵי דְאַשְׁגָּחוּתָא לְדִינָא׃

524. וְאִינוּן אִקְרוּן עֵינֵי יְיָ מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ׃

525. מְשׁוֹטְטוֹת וְלָא מְשׁוֹטְטִים בְּגִין דְכֻלְהוּ דִינָא׃

526. מִירוּקָא נַפְקִין אַחְרָנִין דְקַיְימִין

stinati sunt ad manifestandum opera, tam bona quam mala.

§.527. Sicut scriptum est: [*Jobi* 34. *v.*21.] Quia oculi ejus super vias Viri. Et hi [*Zach.* 4. *v.* 10.] vocantur *Oculi Domini* משוטטים sed (*masculino genere*) circumlati; & non circumlatæ: quia in duo latera vergunt, in bonum & in malum.

§.528. Ex albo prodeunt omnes illæ miserationes, omnia illa beneficia, quæ in mundo reperiuntur, ut bene sit per illa Jisraëlitis.

§.529. Atque tunc omnes illi tres colores dealbantur, ut illorum misereatur.

§.530. Et illi colores miscentur invicem, & sibi invicem adhærent. Quilibet circundat proximum suum colore suo.

§.531. Excepto albo, in quo omnes comprehenduntur, cum opus est: & hic omnes contegit.

§.532. Omnes colores inferiores nulli homines ita convertere possunt in album, tam nigrum, quam rubrum & flavum,

§.533. Et hic unico intuitu omnes uniuntur & colorantur in albedinem.

§.534. Palpebræ ejus non inveniuntur, cum colores cupiunt videre; quoniam palpebræ locum aperiunt ad videndum omnibus coloribus.

§.535. Et si isti locum non præbent, (hi) non possunt videre nec considerare.

§.536. Palpebræ (*autem*) non stant, nec quiescunt, vel unica hora perfecta: sed aperiuntur & clauduntur; iterumque clauduntur & aperiuntur, propter oculum apertum, qui stat super ipsis.

לגלאה עובדין בין טב ובין ביש.

527. דכתיב כי עיניו על דרכי איש ואלין אקרון עיני ײ משוטטים משוטטים ולא משוטטות בגין דאינון לתרין סטרין לטב לביש

528. מחוורא נפקין כל אינון רחמי כל אינון טבאן דמשתכחי בעלמא לאוטבא לדו לישראל.

529. וכדין אסתחיין כל אינון תלת גווני לרחמא עלייהו.

530. ואלין גוונין מתערבין דא בדא ואתדבקן דא בדא כל חד אוקיף לחבריה מגווני דיליה.

531. בר מחוורא דכלהו כלילן ביה כד אצטריך והוא חפי על כלהו.

532. כל גוונין דלתתא לא יכלין כל בני עלמין לאסחרא לון חוורא לאוכמא לסומקא ולירוקא.

533. והכא באשגחותא חד כלהו אתאחדן ואסתחיין בחוורא.

534. גבינוי לא משתכחין כד בעיין גוונין לאשגחא בגין דגבינין יהבין אתר לאשגחא לכלהו גווני.

535. ואי אינון לא יהבין אתר לא יכלין לאשגחא ולאסתכלא.

536. גבינין לא קיימין ולא משתככין שעתא חדא שלימתא אלא פקחין וסתימין סתמין ופתחין משום עינא פקיחא דקאי עלייהו.

§. 537. Et

§. 537. Et propterea scriptum est: [*Ezech.* 1. *v.* 14.] Et animalia currunt & revertuntur.

537. ועד כתיב והחיות רצוא ושוב.

§. 538. Jam autem diximus de loco [*Jes.* 33. *v.* 20.] *Oculi tui videbunt Hierosolymam, habitationem quietam.*

538. הא אוקימנא עיניך תראנה ירושלים נוה שאנן.

§. 539. Et scriptum est: [*Deut.* 11. *v.* 12.] *Semper oculi Domini Dei tui in illa, à principio anni,* &c.

539. וכתיב תמיד עיני יי׳ אלהיך בה מראשית השנה וגו׳.

§. 540. Nam Jerusalem id ita requirit: quoniam scriptum est [*Jes.* 1. *v.* 21.] *Justitia pernoctat in ea.*

540. דהא ירושלים בעיא כן דכתיב צדק ילין בה.

§. 541. Et propterea Jerusalem, & non Zijon. Quia scriptum est: [*Ies.* 1. *v.* 27.] *Zijon in judicio redimetur,* &c. quæ meræ sunt miserationes.

541. ובגנכ ירושלים ולא ציון דכתיב ציון במשפט תפדה וגו׳ דכלא רחמי.

§. 542. *Oculi tui.* (*Ibi*) עינך scriptum est (*in singulari,*) *Oculus* nimirum Senioris Sanctissimi occultissimi omnium.

542. עיניך עינך כתיב עינא דעתיקא קדישא סתימא דכלא.

§. 543. Nunc (*dicitur:*) *Oculi Domini Dei tui in ea:* in bonum scilicet, & in malum: prout requiritur vel color ruber, vel flavus.

543. השתא עיני יי׳ אלהיך בה לטב ולביש כמה דאתחזי לסומקא ולירוקא.

§. 544. Sed hîc unico intuitu omnia convertuntur & abluuntur in albedinem.

544. והכא באשגחותא חדא כלהו אסתחרן ואסתחיין בחוורא.

§. 545. (*Ibi*) Palpebræ ejus non inveniuntur, cum colores videre cupiunt. Sed hîc (*dicitur:*) *Oculi tui videbunt Ierusalem.* Omnia in bonum; omnia in misericordiam.

545. גבינוי לא משתכחי כד בעיין גוונין לאשגח והתם עיניך תראנה ירושלים כלא לטב כלא לרחמי.

§. 546. Sicut scriptum est: [*Ies.* 54. *v.* 7.] *Et miserationibus magnis congregabo te.*

546. דכתיב וברחמים גדולים אקבצך.

§. 547. *Semper oculi Domini Dei tui in ea, à principio anni.* Hic vocula מרשית à principio defectivè scripta est sine א & non scriptum est ראשית cum א.

547. תמיד עיני יי׳ אלהיך בה מרשית השנה מרשית חסר א׳ כתיב ולא ראשית באלף.

§. 548. Hinc non semper consistit in eodem statu. Quænam est illa? He inferius.

548. בגנכ לא אתקיימא בקיומא תדיר מאן היא הא דלתתא.

§. 549. Et de superno scriptum est: [*Thren. 2. v. 1.*] *projicere fecit de cœlis terram, pulchritudinem Israël.*

549. ולעילא כתיב השליך משמים
ארץ תפארת ישראל.

§. 550. Quam ob causam projicere fecit de cælis terram? Quia scriptum est: [*Ies. 50. v. 3.*] *Induam cœlos nigredine.* Et oculi atrore, colore nigro scilicet, conteguntur.

550. מט השליך משמים ארץ משום
דכתיב אלביש שמים קדרות Mantuan. fol. 294.
ועיינין בקדרותא בגווני
איכמא אתחפו.

§. 551. *A principio anni.* Quinam est locus ille, unde aspiciunt Jerusalem Isti oculi Domini!

551. מרשית השנה מאן אתר מסתכלין
בירושלים אלין עיני יי.

§. 552. Pergit ergo & hoc exponit, (*dicendo:*) *à Principio anni*: quod est Judicium sine Aleph: judicium enim applicitum est ad latus illius, quamvis ipsa non planè sit judicium.

552. חזר ופירוש מרשית השנה ההוא
דינא בלא אלף ודינא אתאחד בסטרהא
אע״ג דלאו הוא דינא ממש.

§. 553. *Et usque ad extremum anni.* Ibi propriè reperitur judicium. Quoniam scriptum est: [*Ies. 1. v. 21.*] *Iustitia habitat in ea.* Illa enim est extremum anni.

353. ועד אחרית שנה ודאי דינא
אשתכח דהא כתיב צדק ילין בה דהיא
אחרית השנה.

§. 554. Veni observa! Aleph solum vocatur primus. Masculus in Aleph occultatur & reconditur; res scilicet, quæ non cognoscitur.

554. תח א׳ בלחודוי אקרי ראשון
דכר באלף סתים וגניז מלה דלא
אתידע.

§. 555. Cum hoc Aleph conjungitur cum loco alio, tunc vocatur ראשית principium.

555. כד אתחבר האי אלף באתר
אחרא אקרי ראשית.

§. 556. Quod autem dicis, illud conjungi: non sanè: sed in eo saltem manifestatur, illumque illuminat: & tunc vocatur ראשית principium.

556. ואי תימא דאתחברא לא אלא
אתגלייא בידה ונהיר ליה וכדין אקרי
ראשית.

§. 557. Jam igitur in hoc ראשית principio non invenitur in Jerusalem; si enim esset in hoc, semper persisteret.

557. ואפילו בהאי ראשית לא
אשתכח בירושלים דאלמלא הוו בהאי
אתקיימת תדירא.

§. 558. Hinc scriptum est מרשית defectivè. Et de mundo venturo scriptum est: [*Ies. 41. v. 27.*] *primus ad Zijon: ecce, ecce ipsi,* &c.

558. אבל מרשית כתיב ולעלמא
דאתי כתיב ראשון לציון הנה הנם
וגו׳.

SECTIO

SECTIO XV.
De Naso Microprosopi.

§. 559. Nasus Microprosopi est forma faciei; tota facies per illum cognoscitur.

559. חוטמא דזעיר אנפין תקונא דפרצופא כל פרצופא ביה אשתמודע.

§. 560. Nasus iste non est ut Nasus Senioris Sanctissimi occultati omnibus occultationibus.

560. חוטמא דא לא כחוטמא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין.

§. 561. Nam Nasus Senioris est vita vitarum pro omnibus: à duabus naribus (*ejus*) procedunt spiritus vitarum pro omnibus.

561. דחוטמא דעתיקא חיים דחיים לכלא מתרין נוקבין נפקין רוחין דחיין לכלא.

§. 562. De hoc Microprosopo autem scriptum est: [*Psalm.* 18. *v.* 9.] *Ascendit fumus in naso ejus,* &c.

562. בהאי זעיר אנפין כתיב עלה עשן באפו וגו׳.

§. 563. In hoc fumo omnes colores continentur. (Et) in quolibet colore continentur quam plurimi Domini judicii rigorosi, qui continentur in illo fumo.

563. בהאי תננא כל גווני אחידן ביה בכל גוונא וגוונא אחידן כמה מאריהון דדינא קשיא דאחידן בההוא תננא.

§. 564. Unde illi omnes non mitigantur nisi per fumum altaris inferioris.

564. ובגנב לא מתבסמין כלהו אלא בתננא דמדבחא דלתתא.

§. 565. Hinc scriptum est: [*Gen.* 8. *v.* 21.] *Et olfecit Dominus odorem suavitatis.* Non scriptum est, odorem sacrificii; quid est *suavitatis, sive quietis?* nimirum mitigatio Dominorum judicii; quies spiritus.

565. ועד כתיב וירח יי׳ את ריח הניחח את ריח הקרבן לא כתיב מהו הניחח אתבסמותא דמארי דינא · נחת רוח.

Cremonens. col. 570.

§. 566. (*Cum ergo dicitur:*) & olfecit Dominus odorem quietis: non intelligitur odor victimæ, sed odor mitigationis omnium severitatum, quæ applicantur Naso:

566. וירח יי׳ את ריח הניחח את ריח הקרבן לא כתיב אלא את ריח הניחח דכלהו גבוראן דאחידן בחוטמא.

§. 567. Et omnia, quæ illis adhærent, omnia inquam, mitigantur. Quam plurimæ autem severitates invicem cohærent.

567. וכל דאתאחדן בהו כלהו מתבסמן וכמה גבוראן מתאחדן כחדא.

§. 568. Sicut scriptum est: [*Ps.* 106. *v.* 2.] *Quis eloquetur severitates Domini?*

568. דכתיב מי ימלל גבורות יי׳.

§. 569. Et

§.569. Et hic Nasus è duabus naribus suis emittit ignem, qui absumit omnes ignes reliquos.

569. והאי חוטמא מתרין נוקבין נפק אשא דאכלא כל שאר אשין.

§. 570. Ex uno foramine (*prodit*) fumus; & ex altero ignis: & ambo inveniebantur in altari; tam ignis, quam fumus.

570. מחר נוקבא תננא ומחר נוקבא אשא והאי והאי אשתכח במדבחא · ואשא ותננא.

§. 571. Sed cum detegitur hic Senex sanctissimus, omnia quiescunt. Hoc ipsum est, quod dicitur: [*Jes.* 48. *v.* 9.] *Et laude mea obstruam nares tibi.*

571. ואתגלייא האי עתיקא קדישא ואשתכך כלא · היינו דאתמר ותהלתי אחטם לך·

§.572. Nasus Senis Sanctissimi longus est, & extenditur: & dicitur: *Longus naso.*

572. חוטמא דעתיקא קדישא אריך ומתפשט ואקרי ארך אפים·

573. Sed hic Nasus brevis est: & cum fumus incipit, hic celeriter prodit, & consummatur judicium.

573. והאי חוטמא זעיר וכד תננא שרי נפיק בבהילו ואתעביד דינא·

§. 574. Quis autem impedit nasum hunc Senioris illius? omnia se habent, prout diximus in Synodo Areæ; & prout de his excitati fuerunt Socii.

574. ומאן מעכב להאי חוטמא דעתיקא וכלא כמה דאמינא באדרא ואתערו חברייא·

§.575. In Libro Dissertationis Raf Hammenuna Senis, hic ita describit duas has nares: quod ex una prodeat fumus & ignis: & ex altera quies & spiritus beneficus.

575. בכפרא דאגדתא דרב המנונא סבא אוקים הני תרי נוקבא מחר תננא ואשא ומחר נייחא ורוחא טבא·

§. 576. Cum in eo sit dextrum & sinistrum. Sicut scriptum est: [*Hos.* 14. *vers.* 7.] *Et odor ipsi sicut Libani.*

576. דאית ביה ימינא ושמאלא דכתיב וריח לו כלבנון·

§. 577. Et de uxore ejus scriptum est: [*Cant.* 7. *v.* 9.] *Et odor naris tuæ sicut malorum.* Quod si igitur de uxore id verum est; quanto magis de eô. Et egregiè dixit.

577. ובנוקבתא כתיב וריח אפך כתפוחים · ומה בנוקבא הכי כל שכן ביה ושפיר קאמר·

§. 578. Cùm ergo dictum est: *Et olfecit Dominus odorem quietis.* Vox הניחח quietis duplici respectu intelligi potest.

578. ומהו דאמרן וירח ײ את ריח הניחח הניחח בתרי סטרא·

§.579. Unus

§. 579. Unus est primarius, [Al. quies una] cum manifestatur Senior Sanctissimus occultatus omnibus occultationibus: hæc enim est quies & mitigatio omnium.

579. חַד גּוּפָא (סָא נַיְיחָא) דְּאִתְגַּלְיָיא עַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין דְּהַאי הוּא נַיְיחָא וְאִתְבַּסְּמוּתָא לְכֹלָּא׃

§. 580. Et unus respicit mitigationem inferiorem, quæ fit per illum fumum & ignem altaris.

580. וְחַד אִתְבַּסְּמוּתָא דִּלְתַתָּא בְּהַהוּא תְּנָנָא וְאֶשָּׁא דְּמַדְבְּחָא ׃

§. 581. Et ob duplicem hunc sensum scriptum est ניחח (per duplex חָ.) Et omnia de Microprosopo dicuntur.

581. וּבְגִין דְּאִיהוּ מִתְרֵין סִטְרִין כְּתִיב נִיחֹחַ וכֹלָּא בִּזְעֵיר אַנְפִּין אִתְּמַר׃

SECTIO XVI.
De Auribus Microprosopi.

§. 582. Duæ aures (*sunt ipsi*) ad audiendum bonum & malum: & ambæ reducuntur ad unam.

582. תְּרֵי אוּדְנִין לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ וְתַרְוַוייְהוּ סַלְּקִין לְחַד׃

§. 583. Sicut scriptum est. [2. *Reg.* 19. *v.* 16.] *Inclina, ô Deus, aurem tuam; & audi.*

583. דִּכְתִיב הַטֵּה יְיָ אָזְנְךָ וּשְׁמָע׃

§. 584. Auris ab intra dependet à ductibus curvis, ut crassior fiat vox [al. ut dulcior fiat] pro ingressu in cerebrum.

584. אוּדְנָא לְגוֹ תַלְיָיא בִּרְשִׁימִין עֲקִמִין בְּגִין דְּאִתְעַבָּא (סָא דְאִתְעָרֵב) קָלָא לְעָאֲלָא בְּמוֹחָא׃

§. 585 Et cerebrum eam examinat, sed non cum festinatione. Nam omnis res, quæ fit cum festinatione non provenit è Sapientia perfecta.

585. וְיַבְחִין בֵּיהּ מוֹחָא וְלָא בִּבְהִילוּ דְּכָל מִלָּה דְּהַוְיָא בִּבְהִילוּ לָא הֲוָה בְּחָכְמְתָא שְׁלֵימָתָא׃

§. 586. Ab auribus istis dependent omnes Domini alarum, qui vocem assumunt è mundo. Omnesque sic vocantur Aures Domini.

586. מֵאוּדְנִין אִלֵּין תַּלְיָין כָּל מָארֵיהוֹן דְּגַדְפִין דְּנַטְלִין קָלָא מֵעָלְמָא וְכֹלְּהוּ הָכִי אִקְרוּן אָזְנֵי יְיָ׃

§. 587. De quibus scriptum est: [*Eccl.* 10. *v.* 20.] *Quia avis cœli adducit vocem. &c.*

587. דִּכְתִיב בְּהוּ כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וְגוֹ׳׃

§. 588. *Quia avis cœli adducit vocem.* Hic textus difficultatem habet. Et nunc (tantum exprimit) unde vox.

588. כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל הַאי קְרָא קַשְׁיָא הַשְׁתָּא מַאן קוֹל ׃

§. 589. Nam in initio versiculi scriptum est: *Etiam in cogitatione tua*

589. דְּהָא רֵישָׁא דִּקְרָא כְּתִיב גַּם

Regem ne vilipendas. Ubi de cogitatione scribitur; & de penetralibus cubilis tui &c.

במדעך מלך אל תקלל במדעך כתיב ובחדרי משכבך וגו׳.

§. 590. Quare? *Quia avis cœlorum adducit vocem.* Quæ tamen non extat.

590. מט כי עוף השמים יוליך את הקול והא ליכא.

§. 591. Nimirum revera sic est: quicquid homo cogitat, & quicquid perpendit in Corde suo, non efficit verbum, donec illud producat labiis suis. (*hoc vult textus;*) si quis ad id non attendat.

591. אלא ודאי כל מה דחשיב בר נש וכל מה דיסתכל בלבוי לא עביד מלה עד דאפיק ליה בשפוותיה והוא לא אתכוין ביה.

§. 592. Nam illa vox (*vel à cogitabundo inconsideratè*) prolata, diffindit aërem; vaditque & ascendit, & circumfertur in mundo; & ex illa fit vox.

592. דההיא מלה דאפיק מתבקע באוירא ואזלא וסלקא וטסא בעלמא ואתעביד מניה קלא.

§. 593. Et istam vocem accipiunt Domini alarum, eamque adducunt ad Regem, ut intret in aures ejus.

593. וההוא קלא נטלין ליה מארי גדפין וסלקין ליה למלכא ועייל באודנוי.

§. 594. Hoc ipsum est quod scriptum extat [*Deut. 5. v. 28.*] *Et audivit Dominus vocem verborum vestrorum.* [*Item: Num. 11. v. 1.*] *Et audivit Dominus, & iratus est furor ejus.*

594. הה״ד וישמע יי את קול דבריכם. וישמע יי ויחר אפו.

§. 595. Hinc omnis oratio & petitio, quam homo fundit ante Deum Sanctissimum, qui benedictus sit! id requirit, ut ipse producat verba labiis suis.

595. ובגנ כל צלותא ובעותא דבעי בר נש מקמי קב״ה בעי לאפקא מלין בשפוותיה.

§. 596. Nam si ea non producit, oratio ejus non est oratio; & petitio ejus non est petitio.

596. דאי לא אפיק לון לאו צלותיה צלותא ולאו בעותיה בעותא.

§. 597. Sed quatenus verba prodeunt, hæc aërem diffindunt, ascenduntque & obvolitant, & ex illis fit vox: istamque suscipit, qui eam suscipit; eandemque defert in locum sanctum (al. sub coronam) in caput Regis.

597. וכיון דמלין נפקין מתבקעין באוירא וסלקין וטסין ואתעבידו ביה קלא ונטיל לון מאן דנטיל ואחיד לון לאתרא קדישא (ס״א לתתא בכתר) ברישא דמלכא.

§. 598. E tribus cavitatibus destillat destillatio in aures: & illa vocatur rivus. Sicut scriptum est [*1. Reg. 17. v.*] rivus כרית, quasi diceretur excavatio seu perfossio aurium.

598. מתלת חללי נטיף נטיפא לאודנין וההוא אקרי נחל כד״א נחל כרית כלומר כרותא דאודנין.

§. 599.

§.599. Et vox ingreditur in illam curvaturam, & hauritur illo flumine hujus destillationis.

599. וקלא עייל בההוא עקימא ואשתאבת בההוא נהרא דההוא נטיפא.

§.600. Atque tunc ibidem detinetur, & examinatur utrum bona an mala sit. Hoc ipsum est quod dicitur: [*Job.34.v.3.*] *Quia auris verba examinat.*

600. וכדין אתעכברת תמן ואתבחין בין טב לביש הה״ד כי אזן מלין תבחן וגו׳.

§. 601. Quam ob causam auris verba examinat? quia vox detinetur in illo flumine destillato in curvaturam aurium; & non celeriter in corpus intrat: adeoque examen instituit inter bonum & malum.

601. ומט אזן מלין תבחן משום דאתעכב קלא בההוא נהרא דנטיפא בעקימותא דאודנין ולא עייל בבהילו בגופא ובגין כך אתבחין בין טב לביש.

§. 602. *Et palatum cibum gustat.* Quare cibum gustare potest? quia ibidem moram trahit; & non celeriter ingreditur in corpus. Et hinc gustat, & probat, an dulcis sit an amarus.

602. וחיך יטעום לאכול מט יטעום לאכול בגין דיתעכב תמן ולא יעייל בבהילו בגופא ועד יטעום ויתבחן בין מתיקו למרירו.

§. 603. Ab hoc foramine aurium dependent foramina alia: (*nimirum*) foramen oculi: foramen oris; foramen nasi.

603. בהאי נוקבא דאודנין תליין נוקבין אחרנין נוקבא דעיינין · נוקבא דפומא · נוקבא דחוטמא.

§. 604. Ex illa voce, quæ ingreditur in foramen aurium, si necesse est, (*aliquid*) ingreditur in foramina oculorum, & hi scaturiunt lachrymas. [*vid. Comment.* §. 81.]

604. מההוא קלא דעייל במקבא דאודנין אי אצטריך עייל לנוקבי דעיינין ונבעין דמעין.

§. 605. Ex illa voce, si opus est, (*aliquid*) ingreditur in foramen Nasi, & producit fumum & ignem, ex illa voce.

605. מההוא קלא אי איצטריך עייל לנוקבא דפרדשקא ומפקי תננא ואשא מההוא קלא הה״ד.

§. 606. Hoc ipsum est, quod dicitur [*Num.* 11, 1.] *Et audivit Dominus & exarsit ira ejus, & accendit se in eis ignis Domini.*

606. וישמע יי׳ ויחר אפו ותבער בם אש יי׳.

§. 607. Et si opus est, vox illa ingreditur in foramen oris, & loquitur; & quædam decernit.

607. ואי אצטריך עייל ההוא קלא לנוקבא דפומא ומליל וגזיר מלין. Cremonens. col. 571.

§. 608. Ex illa voce (*eveniunt*) omnia: ex illa voce (*aliquid*) intrat in totum corpus, & ab eo commoventur omnia. Unde hoc dependet? Ab illa aure.

608. מההוא קלא כלא מההוא קלא עייל בכל גופא ואתרגיש מניה כולה במה תלייא בהאי אודנא.

§. 609. Beatus est ille, qui observat verba sua. Propterea scriptum est [*Psal.* 34. *v.* 14.] *Custodi linguam tuam à malo: & labia tua ne loquantur dolum.*

609. זכאה מאן דנטיר מלוי על דא כתיב נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה.

§. 610. Huic auri tribuitur Auditio: & sub auditione continentur illa cerebra.

610. האי אודנא קרי ביה שמיעה ובשמיעה אתכלילן אינון מוחי.

§. 611. Sapientia continetur in ea, sicut scriptum est: [1. *Reg.* 3. *v.* 9.] *Dabisq; servo tuo cor audiens.*

611. חכמה אתכליל ביה דכתיב ונתת לעבדך לב שומע:

§. 612. Intelligentia; sicut dicitur: [1. *Sam.* 3. *v.* 9.] *Loquere, quia audit servus tuus.* [*Item* 2. *Reg.* 18. *v.* 26.] *Quia audimus nos.* Et abhinc dependent omnia.

612. בינה כמה דאת אמר דבר כי שומע עבדך כי שומעים אנחנו ובהני תליין כלא.

§. 613. Cognitio: sicut dictum est: [*Prov.* 4. *v.* 10.] *Audi, fili mi, & suscipe dicta mea:* [*& c.* 2. *v.* 1.] *mandata mea abscondes tecum.* Adeoque omnia dependent ab auribus.

613. דעת כדא שמע בני וקח אמרי ומצותי תצפון אתך הא כלא תליא באודנין.

§. 614. Ab his auribus dependent preces & petitiones, & apertio oculorum.

614. בהאי אודנין תליין צלותין ובעותין ופקיחא דעיינין ההוד.

§. 615. Hoc ipsum est, quod scriptum extat [2. *Reg.* 19. *v.* 16.] Inclina Domine, aurem tuam & audi: aperi oculos tuos, & vide. Sic omnia abhinc dependent.

615. הטה יי׳ אזנך ושמע פקח עיניך וראה הא כלא ביה תליא.

§. 616. Ab hac aure dependent arcana summa, quæ foràs non prodeunt: & propterea illa est curva in interioribus; & arcana arcanorum in ea occultantur. Væ illi qui revelat arcana!

616. בהאי אודנא תליין רזין עלאין דלא נפקין לבר בגין כד היא עקימא לגו ורזא דרזין סתימין ביה ווי לההוא מגלה רזין.

§. 617. Et quià ad hanc aurem allidunt arcana, & curvatura in terra eadem suscipit: hinc non revelat arcana illis, qui in curvis incedunt viis, sed illis, qui curvi non sunt.

617. ובגין דהאי אודנא בטש רזין ועקימותא דלגו נטיל לון לא גלי רזין לאינון עקימין בארחייהו אלא לאינון דלא עקימין.

§. 618. Hinc scriptum est: [*Ps.* 25. *v.* 14.] *Secretum Domini timentibus eum, & fœdus ejus ad notificandum ea,* tali, qui custodit semitam suam, & sic suscipit verba.

618. ההוד סוד יי׳ ליראיו ובריתו להודיעם דנטיר ארחוי ונטיל מלין.

§. 619. Sed illi qui perversi sunt in viis suis, verba quidem suscipiunt, eademque festinanter in se introducunt: at in illis nullus est locus ubi detineantur.

619. וְאִינּוּן דְעַקִימוּן בְּאָרְחַיְיהוּ נָטִיל מִלִּין וְעַיְילוּן לוֹן בִּבְהִילוּ וְלֵית כָּהוּ אֲתַר לְאִתְעַכְּבָא.

§. 620. Cunctaque foramina alia aperiuntur in eo, donec verba illa prodeant è foramine Oris.

620. וְכָל נוּקְבִין אַחֲרָנִין מִתְפַּתְּחִין בֵּיהּ עַד דְנַפְקִין מִלִּין בְּנוּקְבָא דְפוּמָא.

§. 621. Et isti vocantur Peccatores generationis, exosi Deo Sanctissimo, qui benedictus sit!

621. וְאִלֵּין אִקְרֵי חַיָּיבַיָּא דָרָא שְׂנוּאֵי דְקֻ״בְּ״ה.

§. 622. In Mischnâ seu Traditione nostra docuimus, talem similem esse homicidæ; & idololatræ.

622. בְּמַתְנִיתָא דִילָן תְּנַן כְּאִלּוּ קָטִיל גּוּבְרִין וּכְאִלּוּ פָּלַח לַעֲ״זָ.

§. 623. Et hæc omnia continentur in dicto unico, cum scriptum est [*Lev.* 19, 16.] *Non ibis detractor in populo tuo; & non stabis super sanguine socii tui: Ego Dominus.*

623. וְכֹלָּא בְּחַד קְרָא דִכְתִיב לֹא תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּךָ וְלֹא תַעֲמוֹד עַל דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְיָ.

§. 624. Qui ergò transgreditur primam partem istius versiculi, idem facit ac si transgrederetur totum.

624. מַאן דְעָבַר עַל הַאי רֵישָׁא דִקְרָא כְּאִילוּ עָבַר עַל כֹּלָּא.

§. 625. Beatam portionem justorum; de quibus scriptum est: [*Prov.* 11. *v.* 13.] *Et stabilis spiritu contegit verbum.*

625. זַכָּאָה חוּלְקֵיהוֹן דְצַדִּיקַיָּא דַעֲלַיְיהוּ כְּתִיב וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר.

§. 626. Spiritus (*hic*) propriè (*sumatur:*) nam Spiritus illorum è loco superno sancto extractus est. Et propterea vocantur stabiles spiritu.

626. רוּחַ וַדַּאי דְהָא רוּחָא דִילְהוֹן מֵאֲתַר עִלָּאָה קַדִּישָׁא אִשְׁתַּלִּיף וּבְגִין כָּךְ נֶאֱמַן רוּחַ אִקְרוּן.

§. 627. Hoc autem (*certum*) diximus esse signum. Quicunque revelat arcana destinato animi proposito, ille non est de corpore Regis sanctissimi:

627. וְסִימָן דָא אוּקִימְנָא׳ כָּל הַהוּא דִמְגַלֶּה רָזִין בְּזָדוֹן דְנִשְׁמָתֵיהּ לַאו אִיהוּ מִגּוּפָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא.

§. 628. Et propterea nihil ipsi est arcanum: nec est de loco Arcani.

628. וּבְגִין כָּךְ לֵית לֵיהּ רָזָא וְלָא מֵאֲתַר דְרָזָא הוּא.

§. 629. Et quandò egredietur anima ejus, eadem non adhærebit corpori Regis; quia non est locus ejus. Væ homini illi! væ ipsi! væ animæ ejus!

629. וְכַד יִפּוֹק נִשְׁמָתֵיהּ לָא אִתְדַּבְּקָא בְגוּפָא דְמַלְכָּא דְהָא לָאו אַתְרֵיהּ הוּא וַוי לְהַהוּא בַר נַשׁ וַוי לֵיהּ וַוי לְנִשְׁמָתֵיהּ.

§. 630. Sed beata est portio justorum, qui secreta contegunt: & multò magis ar-

630. זַכָּאָה חוּלְקֵהוֹן דְצַדִּיקַיָּא מְכַסִּין רָזִין

§. 485. Omnesque hi dependent à cincinnis rigidis: hinc & ipsi omnes rigidi; prout posuimus.

§. 486. In lenioribus hærent Domini bilancis: sicut scriptum est: [*Psal.*25.*v.*10.] *Omnes semitæ Domini Benignitas & veritas.*

§. 487. Adeoque cùm è cerebris occultatis emanent isti excursus cerebri, hinc singuli referunt naturam sui generis.

§. 488. Ex uno cerebro per illos cincinnos lenes procedunt Domini isti bilancis, sicut scriptum est: [*Ps.*25.*v.*10.] *Omnes semitæ Domini Benignitas & veritas.*

§. 489. E cerebro secundo per illos cincinnos rigidos procedunt, & dependent Domini vociferationis & ejulatus: De quibus scriptum est: [*Prov.* 4. *v.* 19.] *Via impiorum sicut caligo; non noverunt in quo corruant.*

§. 490. Quid hoc sibi vult? Nimirum sensus verborum istorum: *non noverunt*, hic est: non noverunt, & non voluerunt scire.

§. 491. *In quo corruant.* Ne legas במה in quo: sed באימא in Matre corruunt. Id est, per illos qui applicantur lateri matris.

§. 492. Quid est latus Matris? Rigor severus, cui applicantur Domini vociferationis & ejulatus.

§. 493. E cerebro tertio per illos cincinnos medio in loco constitutos procedunt & dependent Domini Dominorum: & vocantur Facies fulgentes & non fulgentes.

§. 494. Et de his scriptum est: [*Prov.* 4.26.] *Pondera orbitam pedis tui.*

§. 495. Et hi omnes inveniuntur in istis cincinnis pilorum capitis.

485. וְכָל אִלֵּין תַּלְיָין בְּקִיצִּין תַּקִּיפִין
וּבְגִּנֵי כֻּלְּהוּ תַּקִּיפִין וְאוּקִימְנָא׃

486. בְּאִינוּן שְׁעִיעָן אִתְאַחֲדָן מָארֵיהוֹן
דְּמַתְקְלָא דִּכְתִיב כָּל אוֹרְחוֹת יְיָ חֶסֶד
וֶאֱמֶת׃

487. וְכָל כַּךְ בְּגִין דְּמַשְׁכִין מִמּוֹחִין
סְתִימִין דְּרְהִיטֵי דְּמוֹחָא וּבְגִנֵי מִשְׁתַּכְחֵי
כָּל חַד כְּפוּם אוֹרְחוֹי׃

488. מֵחַד מוֹחָא בְּאִינוּן קִיצִּין שְׁעִיעָן
אִתְמַשְׁכָן מָארֵיהוֹן דְּמַתְקְלָא דִּכְתִיב כָּל
אוֹרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וֶאֱמֶת׃

489. מִמּוֹחָא תִּנְיָינָא בְּאִינוּן קִיצִּין
תַּקִּיפִין אִתְמַשְׁכָן וְתַלְיָין מָארֵיהוֹן דְּיִבָבָא
וִילָלָה דִּכְתִיב בְּהוּ דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כָּאֲפֵלָה
לֹא יָדְעוּ בַּמֶּה יִכָּשֵׁלוּ׃

490. מַאי קָא מַיְירִי אֶלָּא לֹא יָדְעוּ
כְּלוֹמַר לֹא יַדְעִין וְלֹא בָעָאן לְמִנְדַּע׃

491. בַּמֶּה יִכָּשֵׁלוּ אַל תִּקְרֵי בַּמֶּה
אֶלָּא בְּאִימָּא יִכָּשֵׁלוּ בְּאִינוּן דְּמִתְאַחֲדִין
בְּסִטְרָא דְּאִימָּא׃

492. מַאי סִטְרָא דְּאִימָּא גְּבוּרָא תַּקִּיפָא
מִנֵּיהּ מִתְאַחֲדִין מָארֵיהוֹן דְּיִבָבָא וִילָלָא׃

493. מִמּוֹחָא תְּלִיתָאָה בְּאִינוּן קִיצִּין
דְּאִינוּן בְּאֶמְצִיעֲתָא אִתְמַשְׁכוּן וְתַלְיָין
מָארֵיהוֹן דְּמָארִין וְאִקְרוּן אַפִּין נְהִירִין וְלָא
נְהִירִין׃

494. וּבְהַנֵי כְּתִיב פַּלֵּס מַעְגַּל רַגְלֶךָ׃

495. וְכֹלָּא אִשְׁתַּכַּח בְּאִינוּן קִיצִּין
וְשַׂעֲרֵי דְּרֵישָׁא׃

SECTIO

SECTIO XIII.

De Fronte Microprosopi.

§. 496. Frons Cranii est frons ad visitandum: [Al. ad eradicandum] peccatores.

496. מצחא דגולגלתא מצחא לאתפקדא (סא לאתעקרא) חייביא.

§. 497. Et cum ista frons detegitur tunc excitantur Domini Judiciorum, contra illos qui non erubescunt in operibus suis.

497. וכד האי מצחא אתגלייא מתערין מאריהון דדינין לאינון דלא מתכספין בעובדיהון.

§. 498. Hæc frons roborem habet roseum. Sed illo tempore, cum frons Senioris erga hanc frontem detegitur, hæc apparet alba ut nix.

498. האי מצחא סומקא דוורדא ובשעתא דאתגלייא מצחא דעתיקא בהאי מצחא אתחזרת חוורא כתלגא.

§. 499. Et illa hora vocatur Tempus beneplaciti pro omnibus.

499. וההיא שעתא עדת רצון אקרי לכלא.

§. 500. In Libro Dissertationis Scholæ Raf Jebha Senis dicitur: Frons est receptaculum frontis Senioris. Sin minus, litera Cheth inter duas reliquas interponitur, juxta illud: [*Num.* 24.*v.*17.] ומחץ & *confringet angulos Moab.*

500. בספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא אמר מצח וכו מצחא דעתיקא ואי לאו אשדי ח׳ בין תרין אתוון כדא ומחץ פאתי מואב.

§. 501. Et alibi diximus, quod etiam vocetur נצח, literis vicinis permutatis: id est, superatio.

501. ואיקימנא דאקרי נצח באתוון רצופין.

§. 502. Multæ autem sunt Superationes: ita ut Superatio alia elevata sit in locum alium: & aliæ dentur Superationes quæ extenduntur in totum corpus.

502. וכמה נצחים הוו ואעג דנצח אחרא באתרא אחרא אסתלק ואית נצחים אחרי דמתפשטין בכל גופא.

§. 503. Die Sabbathi autem tempore precum pomeridianarum, ne excitentur judicia, detegitur frons Senioris Sanctissimi;

503. ובנין דשבתא בשעתא דצלותא דמנחה בגין דלא יתער דינין גלייא עתיקא קדישא מצחא דיליה.

§. 504. Et omnia judicia subiguntur; & quamvis extent, tamen non exercentur. [*Al.* & *sedantur.*]

504. וכל דינין אתכפיין ואשתכחן ולא אתעבידו.

§. 505. Ab hac fronte dependent viginti quatuor tribunalia, pro omnibus illis, qui protervi sunt in operibus.

505. בהאי מצחא תליין כד בתי דינין לכל אינון דחציפין בעובדיהון.

§. 506. Sicut scriptum est: [*Psal.* 73. *v.*11.

506. כמה דכתיב ואמרו איכה ידע

v.11.] Et dixerunt: quomodo sit Deus? & estne scientia in excelso?

אַל וְיֵשׁ דֵּעָה בְעֶלְיוֹן׃

§.507. At verò viginti saltem sunt. cur adduntur quatuor? nimirum respectu suppliciorum, tribunalium inferiorum, quæ à supernis dependent.

507. וְהָא עֶשְׂרִים אִינּוּן ד׳ לָמָּה לְקַבְלֵיהוֹן דְּד׳ מִיתוֹת בָּתֵּי דִינָא דִלְתַתָּא דְתַלְיָין מִלְעֵילָא׃

§.508. Remanent ergò viginti. Et propterea neminem supplicio capitali afficiunt, donec compleverit & ascenderit ad viginti annos: respectu viginti horum tribunalium.

508. וְאִשְׁתַּאֲרוּ עֶשְׂרִין וּבְגִ״כ לָא מַעַנְשִׁין בְּדִינָא עַד דְּשַׁלִּים וְסַלְקָא לְכ׳ שְׁנִין לְקַבְלֵיהוֹן דְּכ׳ בָּתֵּי דִינָא׃

§.509. Sed in thesi nostra arcana docuimus, per ista respici viginti quatuor libros qui continentur in Lege.

509. בְּמַתְנִיתָא סְתִימָאָה דִילָן תְּנִינָן לְקַבְלֵיהוֹן דְּכ״ד סְפָרִים דְּאִתְכְּלִילָן בְּאוֹרַיְתָא׃

SECTIO XIV.
De oculis Microprosopi.

§.510. Oculi capitis sunt oculi illi, à quibus sese non custodiunt peccatores. Oculi qui obdormiscunt, & non obdormiscunt.

510. עַיְינִין דְּרֵישָׁא אִינּוּן עַיְינִין דְּלָא מִסְתַּמְרִין מִנַּיְיהוּ חַיָּיבַיָּא עַיְינִין דְּנַיְימִין וְלָא נַיְימִין׃

§.511. Et propterea vocantur: Oculi כיונים. Quid est יונים? Sicut dicitur: [*Levit.25.v.17.*] לא תונו *Non decipietis unusquisque proximum suum.*

511. וּבְגִ״כ אִקְרוּ עֵינָיִן כְּיוֹנִים מַאי יוֹנִים כְּדִכְתִיב לֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ׃

§. 512. Et propterea scriptum est: [*Psal.94.v.7.*] *non videbit Jah.* Et porrò scriptum est [*ibid. v. 9.*] *an plantans aurem non audiet; an formans oculum non aspiciet?*

512. וְעַד כְּתִיב לֹא יִרְאֶה יָהּ וְגוֹ׳ וּכְתִיב הֲנוֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע וְגוֹ׳׃

§.513. Pars illa quæ supra oculos, sunt pili qui distribuuntur [Al. qui graduantur] (*certa quadam*) proportione.

513. תִּקּוּנָא דְעַל עֵינָא שַׂעֲרֵי דְּמִשַּׁעְרָן (ס״א דְּמִשַּׁלְבָן) בְּשִׁעוּרָא׃

§.514. Ab illis pilis dependent mille & septingenti Domini Inspectionis ad pugnandum pugnas. Et tunc omnes emissarii eorum assurgunt & aperiunt oculos.

514. מֵאִינּוּן שַׂעֲרִין תַּלְיָין אֶלֶף וּז׳ מְאָה מָארֵי דְאַשְׁגְּחוּתָא לַאֲגָחָא קְרָבָא׃ וְכָדֵין קַיְימֵי כֻּלְּהוּ מְשׁוּלְשְׁלֵיהוֹן וּמִתְפַּקְחִין עַיְינִין׃

§.515. In tegumento quod super oculis

515. כְּסוּתָא דְעַל עַיְינִין גַּבִּינִין מֵהָאַחְרָן

est,

est, palpebræ existunt: & mille atque myriades Domini clypeorum illis adhærent.

כרו ואלף ורבון מארי תריסין אתאחרן בהו.

§. 516. Et illi vocantur tegumentum oculorum. Omnesque illi, qui vocantur oculi Domini, non aperiuntur, nec evigilant, nisi illo tempore, cum hæc tegumenta palpebrarum divelluntur; inferiores nempe à superioribus.

516. ואינון אקרון כסותא דעיינין וכל אינון דאקרון עיני יי לא פקחין ולא אתערו בר בזמנא דאילין כסותי דגבינין מתפרשין איתון תתאי מעלאי.

§. 517. Et cum divelluntur palpebræ inferiores à superioribus, locumque præbent visioni, tunc aperiuntur oculi: idemq; est, ac si quis expergisceretur è somno suo.

517. ובשעתא דאתפרשן גבינין תתאי מעלאי ויהבין אתר לאשגחא מתפקחין עיינין ואתחזי כמאן דאתער משינתיה.

§. 518. Tunc circumvolvuntur oculi & ipse respicit oculum apertum, & lavantur albedine ejus.

518. אסתחרו עיינין וחמא לעינא פקיחא ואסתחן בחוורא דיליה.

§. 519. Et cum sic dealbantur Domini judiciorum flectuntur pro Jisraëlitis. Et propterea scriptum est: [*Ps.* 44. *v.* 24.] *Evigila, quare dormis, Domine: expergiscere*, &c.

Cremonens. fol. 143. col. 569.

519. וכד אסתחיין אתכפיין מאריהון דדינין לישראל ובגיני כתיב עורה למה תישן יי הקיצה וגו'.

§. 520. Quatuor colores apparent in oculis istis: à quibus splendent quatuor thecæ phylacteriorum; quæ splendent per emissiones cerebri.

520. ארבע גוונין אתחזיין באינון עיינין מאינון נהירין ד' בתי דתפלין דנהרין ברהיטי מוחא.

§. 521. Septem, qui vocantur *Oculi Domini* & Inspectio, prodeunt è colore nigro oculi: sicut posuimus.

521. ז' דאקרון עיני ה' ואשגחותא נפקי מגוון אוכמא דעינא כמה דאוקימנא.

§. 522. Sicut scriptum est: [*Zach.* 3. *v.* 9.] *Super lapide uno septem oculi.* Et isti colores flammant in latere hujus.

522. דכתיב על אבן אחת שבעה עינים. ואינון גוונין מתלהטין בסטרהא.

§. 523. E rubro prodeunt alii, Domini inspectionis pro judicio.

523. מסומקא נפקין אחרנין מארי דאשגחותא לדינא.

§. 524. Et hi vocantur, *Oculi Domini peragrantes per universam terram.* [2. *Par.* 16. *v.* 9.]

524. ואינון אקרון עיני יי משוטטות בכל הארץ.

§. 525. Ubi (*fœminino genere*) dicuntur משוטטות, & non masculino, משוטטים: quia omnes sunt judicium.

525. משוטטות ולא משוטטים בגין דכלהו דינא.

§. 526. E flavo prodeunt alii qui de-

526. מירוקא נפקין אחרנין דקיימין

stinati sunt ad manifestandum opera, tam bona quam mala.

§. 527. Sicut scriptum est: [*Jobi* 34. *v.* 21.] Quia oculi ejus super vias Viri. Et hi [*Zach.* 4. *v.* 10.] vocantur *Oculi Domini* משוטטים sed (*masculino genere*) circumlati; & non circumlatæ: quia in duo latera vergunt, in bonum & in malum.

§. 528. Ex albo prodeunt omnes illæ miserationes, omnia illa beneficia, quæ in mundo reperiuntur, ut bene sit per illa Jisraëlitis.

§. 529. Atque tunc omnes illi tres colores dealbantur, ut illorum misereatur.

§. 530. Et illi colores miscentur invicem, & sibi invicem adhærent. Quilibet circundat proximum suum colore suo.

§. 531. Excepto albo, in quo omnes comprehenduntur, cum opus est: & hic omnes contegit.

§. 532. Omnes colores inferiores nulli homines ita convertere possunt in album, tam nigrum, quam rubrum & flavum,

§. 533. Et hic unico intuitu omnes uniuntur & colorantur in albedinem.

§. 534. Palpebræ ejus non inveniuntur, cum colores cupiunt videre: quoniam palpebræ locum aperiunt ad videndum omnibus coloribus.

§. 535. Et si isti locum non præbent, (hi) non possunt videre nec considerare.

§. 536. Palpebræ (*autem*) non stant, nec quiescunt, vel unica hora perfecta: sed aperiuntur & clauduntur; iterumque clauduntur & aperiuntur, propter oculum apertum, qui stat super ipsis.

לְגַלָּאָה עוּבְדִין בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ.

527. דִּכְתִיב כִּי עֵינָיו עַל דַּרְכֵי אִישׁ וְאִלֵּין אִקְרוּן עֵינֵי יְיָ מְשׁוֹטְטִים מְשׁוֹטְטִים וְלָא מְשׁוֹטְטוֹת בְּגִין דְּאִינּוּן לִתְרֵין סִטְרִין לְטַב לְבִישׁ.

528. מֵחִוָּרָא נַפְקִין כָּל אִינּוּן רַחֲמֵי כָּל אִינּוּן טַבְוָן דְּמִשְׁתַּכְחֵי בְּעָלְמָא לְאוֹטָבָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.

529. וּכְדֵין אִסְתַּחְיָין כָּל אִינּוּן תְּלַת גַּוְונֵי לְרַחֲמָא עֲלַיְיהוּ.

530. וְאִלֵּין גַּוְונִין מִתְעָרְבִין דָּא בְּדָא וְאִתְדַּבְקָן דָּא בְּדָא כָּל חַד אוֹקִיף לְחַבְרֵיהּ מִגַּוְונֵי דִילֵיהּ.

531. בַּר מֵחִוָּרָא דְּכֻלְּהוּ כְּלִילָן בֵּיהּ כַּד אִצְטְרִיךְ וְהוּא חָפֵי עַל כֻּלְּהוּ.

532. כָּל גַּוְונִין דִּלְתַתָּא לָא יָכְלִין כָּל בְּנֵי עָלְמִין לְאַסְחָרָא לוֹן חִוָּרָא לְאוּכְמָא לְסוּמְקָא וְלְיָרוֹקָא.

533. וְהָכָא בְּאַשְׁגָּחוּתָא חַד כֻּלְּהוּ אִתְאַחֲדָן וְאִסְתַּחְיָין בְּחִוָּרָא.

534. גַּבִּינוֹי לָא מִשְׁתַּכְחִין כַּד בָּעְיָין גַּוְונִין לְאַשְׁגָּחָא בְּגִין דְּגַבִּינִין יָהֲבִין אֲתַר לְאַשְׁגָּחָא לְכֻלְּהוּ גַּוְונֵי.

535. וְאִי אִינּוּן לָא יָהֲבִין אֲתַר לָא יָכְלִין לְאַשְׁגָּחָא וּלְאִסְתַּכְּלָא.

536. גַּבִּינוֹן לָא קַיְימִין וְלָא מִשְׁתַּכְּכִין שַׁעְתָּא חֲדָא שְׁלֵימְתָּא אֶלָּא פַּקְחִין וְסָתִימִין סָתְמִין וּפַתְחִין מִשּׁוּם עֵינָא פְּקִיחָא דְּקָאֵי עֲלַיְיהוּ.

§. 537. Et

§. 537. Et propterea ſcriptum eſt: [*Ezech.* 1. *v.* 14.] Et animalia currunt & revertuntur.

537. ועד כתיב והחיות רצוא ושוב.

§. 538. Jam autem diximus de loco [*Jeſ.* 33. *v.* 20.] *Oculi tui videbunt Hieroſolymam, habitationem quietam.*

538. הא אוקימנא עיניך תראנה ירושלים נוה שאנן.

§. 539. Et ſcriptum eſt: [*Deut.* 11. *v.* 12.] *Semper oculi Domini Dei tui in illa, à principio anni,* &c.

539. וכתיב תמיד עיני יי אלהיך בה מראשית השנה וגו׳.

§. 540. Nam Jeruſalem id ita requirit: quoniam ſcriptum eſt [*Jeſ.* 1. *v.* 21.] *Juſtitia pernoctat in ea.*

540. דהא ירושלים בעיא כן דכתיב צדק ילין בה.

§. 541. Et propterea Jeruſalem, & non Zijon. Quia ſcriptum eſt: [*Ieſ.* 1. *v.* 27.] *Zijon in judicio redimetur,* &c. quæ meræ ſunt miſerationes.

541. ובגכ ירושלים ולא ציון דכתיב ציון במשפט תפדה וגו׳ דכלא רחמי.

§. 542. *Oculi tui.* (*Ibi*) עינך ſcriptum eſt (*in ſingulari,*) *Oculus* nimirum Senioris Sanctiſſimi occultiſſimi omnium.

542. עיניך עינך כתיב עינא דעתיקא קדישא סתימא דכלא.

§. 543. Nunc (*dicitur:*) *Oculi Domini Dei tui in ea:* in bonum ſcilicet, & in malum: prout requiritur vel color ruber, vel flavus.

543. השתא עיני יי אלהיך בה לטב ולביש כמה דאתחזי לסומקא ולירוקא.

§. 544. Sed hîc unico intuitu omnia convertuntur & abluuntur in albedinem.

544. והכא באשגחותא חדא כלהו אסתחרן ואסתחיין בחוורא.

§. 545. (*Ibi*) Palpebræ ejus non inveniuntur, cum colores videre cupiunt. Sed hîc (*dicitur:*) *Oculi tui videbunt Ieruſalem.* Omnia in bonum; omnia in miſericordiam.

545. גבינוי לא משתכחי כד בעין גוונין לאשגחא והתם עיניך תראנה ירושלים כלא לטב כלא לרחמי.

§. 546. Sicut ſcriptum eſt: [*Ieſ.* 54. *v.* 7.] *Et miſerationibus magnis congregabo te.*

546. דכתיב וברחמים גדולים אקבצך.

§. 547. *Semper oculi Domini Dei tui in ea, à principio anni.* Hic vocula מרשית à principio defectivè ſcripta eſt ſine א & non ſcriptum eſt ראשית cum א.

547. תמיד עיני יי אלהיך בה מרשית השנה מרשית חסר א כתיב ולא ראשית באלף.

§. 548. Hinc non ſemper conſiſtit in eodem ſtatu. Quænam eſt illa? He inferius.

548. בגכ לא אתקיימא בקיומא תדיר מאן היא הא דלתתא.

SECTIO XV.

De Naſo Microproſopi.

§.559. Naſus Microproſopi eſt forma faciei: tota facies per illum cognoſcitur.

559. חוטמא דזעיר אנפין תקונא דפרצופא כל פרצופא ביה אשתמודע.

§.560. Naſus iſte non eſt ut Naſus Senioris Sanctiſſimi occultati omnibus occultationibus.

560. חוטמא דא לא כחוטמא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין.

§.561. Nam Naſus Senioris eſt vita vitarum pro omnibus: à duabus naribus (*ejus*) procedunt ſpiritus vitarum pro omnibus.

561. דחוטמא דעתיקא חיים דחיים לכלא מתרין נוקבין נפקין רוחין דחיין לכלא.

§.562. De hoc Microproſopo autem ſcriptum eſt: [*Pſalm.* 18.*v.*9.] *Aſcendit fumus in naſo ejus*, &c.

562. בהאי זעיר אנפין כתיב עלה עשן באפו וגו׳.

§.563. In hoc fumo omnes colores continentur. (Et) in quolibet colore continentur quam plurimi Domini judicii rigoroſi, qui continentur in illo fumo.

563. בהאי תננא כל גווני אחידן ביה בכל גוונא וגוונא אחידן כמה מאריהון דדינא קשיא דאחידן בההוא תננא.

§.564. Unde illi omnes non mitigantur niſi per fumum altaris inferioris.

564. ובגנ׳ לא מתבסמין כלהו אלא בתננא דמדבחא דלתתא.

§.565. Hinc ſcriptum eſt: [*Gen.*8.*v.*21.] *Et olfecit Dominus odorem ſuavitatis.* Non ſcriptum eſt, odorem ſacrificii; quid eſt *ſuavitatis, ſive quietis?* nimirum mitigatio Dominorum judicii; quies ſpiritus.

565. ועד כתיב וירח יי את ריח הניחח את ריח הקרבן לא כתיב מהו הניחח אתבסמותא דמארי דינא· נחת רוח.

Cremonenſ. col. 570.

§.566. (*Cum ergo dicitur:*) & olfecit Dominus odorem quietis: non intelligitur odor victimæ, ſed odor mitigationis omnium ſeveritatum, quæ applicantur Naſo:

566. וירח יי את ריח הניחח את ריח הקרבן לא כתיב אלא את ריח הניחח דכלהו גבוראן דאחידן בחוטמא.

§.567. Et omnia, quæ illis adhærent, omnia inquam, mitigantur. Quam plurimæ autem ſeveritates invicem cohærent.

567. וכל דאתאחדן בהו כלהו מתבסמן וכמה גבוראן מתאחדן כחדא.

§.568. Sicut ſcriptum eſt: [*Pſ.*106. *v.*2.] *Quis eloquetur ſeveritates Domini?*

568. דכתיב מי ימלל גבורות יי.

§.569. Et

§. 569. Et hic Nasus è duabus naribus suis emittit ignem, qui absumit omnes ignes reliquos.

§. 570. Ex uno foramine (*prodit*) fumus; & ex altero ignis: & ambo inveniebantur in altari; tam ignis, quam fumus.

§. 571. Sed cum detegitur hic Senex sanctissimus, omnia quiescunt. Hoc ipsum est, quod dicitur: [*Jes.* 48. *v.* 9.] *Et laude mea obstruam nares tibi.*

§. 572. Nasus Senis Sanctissimi longus est, & extenditur: & dicitur: *Longus naso.*

573. Sed hic Nasus brevis est: & cum fumus incipit, hic celeriter prodit, & consummatur judicium.

§. 574. Quis autem impedit nasum hunc Senioris illius? omnia se habent, prout diximus in Synodo Areæ; & prout de his excitati fuerunt Socii.

§. 575. In Libro Dissertationis Raf Hammenuna Senis, hic ita describit duas has nares: quod ex una prodeat fumus & ignis: & ex altera quies & spiritus beneficus.

§. 576. Cum in eo sit dextrum & sinistrum. Sicut scriptum est: [*Hos.* 14. *vers.* 7.] *Et odor ipsi sicut Libani.*

§. 577. Et de uxore ejus scriptum est: [*Cant.* 7. *v.* 9.] *Et odor naris tuæ sicut malorum.* Quod si igitur de uxore id verum est; quanto magis de eô. Et egregiè dixit.

§. 578. Cùm ergo dictum est: *Et olfecit Dominus odorem quietis.* Vox הניחח quietis duplici respectu intelligi potest.

569. וְהַאי חוּטְמָא מִתְּרֵין נוּקְבִין נָפֵק אֶשָּׁא דְּאַכְלָא כָּל שְׁאַר אֶשִׁין·

570. מֵחַד נוּקְבָא תְּנָנָא וּמֵחַד נוּקְבָא אֶשָּׁא וְהַאי וְהַאי אִשְׁתְּכַח בְּמַדְבְּחָא · וְאֶשָּׁא וּתְנָנָא·

571. וְאִתְגַּלְיָיא הַאי עַתִּיקָא קַדִּישָׁא וְאִשְׁתְּכַךְ כֹּלָּא · הַיְינוּ דְּאִתְּמַר וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם לָךְ·

572. חוּטְמָא דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אָרִיךְ וּמִתְפַּשֵּׁט וְאִקְרֵי אֶרֶךְ אַפַּיִם·

573. וְהַאי חוּטְמָא זְעִיר וְכַד תְּנָנָא שָׁרֵי נָפִיק בִּבְהִילוּ וְאִתְעֲבִיד דִּינָא·

574. וּמַאן מְעַכֵּב לְהַאי חוּטְמָא דְּעַתִּיקָא וְכֹלָּא כְּמָה דְּאַמֵּינָא בְּאִדְרָא וְאִתְּעָרוּ חַבְרַיָּיא·

575. בְּסִפְרָא דְּאַגַּדְתָּא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבָא אוֹקִים הָנֵי תְּרֵי נוּקְבָא מֵחַד תְּנָנָא וְאֶשָּׁא וּמֵחַד נַיְיחָא וְרוּחָא טָבָא·

576. דְּאִית בֵּיהּ יְמִינָא וּשְׂמָאלָא דִּכְתִיב וְרֵיחַ לוֹ כַּלְּבָנוֹן·

577. וּבְנוּקְבְתָּא כְּתִיב וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים · וּמַה בְּנוּקְבָא הָכִי כָּל שֶׁכֵּן בֵּיהּ וְשַׁפִּיר קָאָמַר·

578. וּמַה דְּאָמְרָן וַיָּרַח יְיָ אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ הַנִּיחֹחַ בִּתְרֵי סִטְרָא·

§. 579. Unus est primarius, [Al. quies una] cum manifestatur Senior Sanctissimus occultatus omnibus occultationibus: hæc enim est quies & mitigatio omnium.

579. חד גופא (סא ניחא) דאתגלייא עתיקא קדישא כתימא דכל סתימין דהאי הוא ניחא ואתבסמותא לכלא.

§. 580. Et unus respicit mitigationem inferiorem, quæ fit per illum fumum & ignem altaris.

580. וחד אתבסמותא דלתתא בההוא תננא ואשא דמדבחא.

§. 581. Et ob duplicem hunc sensum scriptum est ניחח (per duplex ח.) Et omnia de Microprosopo dicuntur.

581. ובגין דאיהו מתרין סטרין כתיב ניחח וכלא בזעיר אנפין אתמר.

SECTIO XVI.

De Auribus Microprosopi.

§. 582. Duæ aures (*sunt ipsi*) ad audiendum bonum & malum: & ambæ reducuntur ad unam.

582. תרי אודנין למשמע טב וביש ותרווייהו סלקין לחד.

§. 583. Sicut scriptum est. [2. *Reg.* 19. *v.* 16.] *Inclina, ô Deus, aurem tuam; & audi.*

583. דכתיב הטה יי אזנך ושמע.

§. 584. Auris ab intra dependet à ductibus curvis, ut crassior fiat vox [al. ut dulcior fiat] pro ingressu in cerebrum.

584. אודנא לגו תלייא ברשימין עקמין בגין דאתעבא (סא דאתערב) קלא לעאלא במוחא.

§. 585 Et cerebrum eam examinat, sed non cum festinatione. Nam omnis res, quæ fit cum festinatione non provenit è Sapientia perfecta.

585. ויבחין ביה מוחא ולא בבהילו דכל מלה דהוי בבהילו לא הוה בחכמתא שלימתא.

§. 586. Ab auribus istis dependent omnes Domini alarum, qui vocem assumunt è mundo. Omnesque sic vocantur Aures Domini.

586. מאודנין אלין תליין כל מאריהון דגדפין דנטלין קלא מעלמא וכלהו הכי אקרון אזני יי.

§. 587. De quibus scriptum est: [*Eccl.* 10. *v.* 20.] *Quia avis cœli adducit vocem. &c.*

587. דכתיב בהו כי עוף השמים יוליך את הקול וגו'.

§. 588. *Quia avis cœli adducit vocem.* Hic textus difficultatem habet. Et nunc (tantum exprimit) unde vox.

588. כי עוף השמים יוליך את הקול האי קרא קשיא השתא מאן קול.

§. 589. Nam in initio versiculi scriptum est: *Etiam in cogitatione tua*

589. דהא רישא דקרא כתיב גם

Regem ne vilipendas. Ubi de cogitatione scribitur; & de penetralibus cubilis tui &c.

בְּמַדָּעֲךָ מֶלֶךְ אַל תְּקַלֵּל בְּמַדָּעֲךָ כְּתִיב וּבְחַדְרֵי מִשְׁכָּבְךָ וְגוֹ'.

§. 590. Quare? *Quia avis cœlorum adducit vocem.* Quæ tamen non extat.

590. מַט כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וְהָא לֵיכָּא.

§. 591. Nimirum revera sic est: quicquid homo cogitat, & quicquid perpendit in Corde suo, non efficit verbum, donec illud producat labiis suis. *(hoc vult textus;)* si quis ad id non attendat.

591. אֶלָּא וַדַּאי כָּל מַה דְּחָשִׁיב בַּר נַשׁ וְכָל מַה דְּיִסְתַּכַּל בְּלִבּוֹי לָא עָבִיד מִלָּה עַד דְּאַפִּיק לֵיהּ בְּשִׂפְוָתֵיהּ וְהוּא לָא אִתְכַּוֵּין בֵּיהּ.

§. 592. Nam illa vox *(vel à cogitabundo inconsideratè)* prolata, diffindit aërem; vaditque & ascendit, & circumfertur in mundo; & ex illa fit vox.

592. דְּהַהִיא מִלָּה דְּאַפִּיק מִתְבַּקַּע בַּאֲוִירָא וְאָזְלָא וְסַלְקָא וְטָסָא בְּעָלְמָא וְאִתְעֲבִיד מִנֵּיהּ קָלָא.

§. 593. Et istam vocem accipiunt Domini alarum, eamque adducunt ad Regem, ut intret in aures ejus.

593. וְהַהוּא קָלָא נַטְלִין לֵיהּ מָארֵי גַּדְפִּין וְסַלְקִין לֵיהּ לְמַלְכָּא וְעָיֵיל בְּאוּדְנוֹי.

§. 594. Hoc ipsum est quod scriptum extat [*Deut.* 5. *v.* 28.] *Et audivit Dominus vocem verborum vestrorum.* [*Item: Num.* 11. *v.* 1.] *Et audivit Dominus, & iratus est furor ejus.*

594. הה"ד וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹל דִּבְרֵיכֶם. וַיִּשְׁמַע יְיָ וַיִּחַר אַפּוֹ.

§. 595. Hinc omnis oratio & petitio, quam homo fundit ante Deum Sanctissimum, qui benedictus sit! id requirit, ut ipse producat verba labiis suis.

595. וּבְגִּנֵי כָּל צְלוֹתָא וּבָעוּתָא דְּבָעֵי בַּר נַשׁ מִקַּמֵּי קוּבְּ"ה בָּעֵי לְאַפָּקָא מִלִּין בְּשִׂפְוָתֵיהּ.

§. 596. Nam si ea non producit, oratio ejus non est oratio; & petitio ejus non est petitio.

596. דְּאִי לָא אַפִּיק לוֹן לָאו צְלוֹתֵיהּ צְלוֹתָא וְלָאו בָּעוּתֵיהּ בָּעוּתָא.

§. 597. Sed quatenus verba prodeunt, hæc aërem diffindunt, ascenduntque & obvolitant, & ex illis fit vox: istamque suscipit, qui eam suscipit; eandemque defert in locum sanctum (al. sub coronam) in caput Regis.

597. וְכֵיוָן דְּמִלִּין נַפְקִין מִתְבַּקְּעִין בַּאֲוִירָא וְסַלְקִין וְטָסִין וְאִתְעֲבִידוּ בֵּיהּ קָלָא וְנָטִיל לוֹן מַאן דְּנָטִיל וְאָחִיד לוֹן לְאַתְרָא קַדִּישָׁא (סָא לְתַתָּא בְּכִתְרָ) בְּרֵישָׁא דְּמַלְכָּא.

§. 598. E tribus cavitatibus destillat destillatio in aures: & illa vocatur rivus. Sicut scriptum est [1. *Reg.* 17. *v.*] rivus כרית, quasi diceretur excavatio seu perfossio aurium.

598. מִתְּלַת חַלָלֵי נָטִיף נְטִיפָא לְאוּדְנִין וְהַהוּא אִקְרֵי נַחַל כְּדָא נַחַל כְּרִית כְּלוֹמַר כְּרוּתָא דְּאוּדְנִין.

§. 599.

§. 599. Et vox ingreditur in illam curvaturam, & hauritur illo flumine hujus destillationis.

599. וקלא עייל בההוא עקימא ואשתאבת בההוא נהרא דההוא נטיפא.

§. 600. Atque tunc ibidem detinetur, & examinatur utrum bona an mala sit. Hoc ipsum est quod dicitur: [*Job.34.v.3.*] *Quia auris verba examinat.*

600. וכדין אתעכברת תמן ואתבחין בין טב לביש הה״ד כי אזן מלין תבחן וגו׳.

§. 601. Quam ob causam auris verba examinat? quia vox detinetur in illo flumine destillato in curvaturam aurium; & non celeriter in corpus intrat: adeoque examen instituit inter bonum & malum.

601. ומט אזן מלין תבחן משום דאתעכב קלא בההוא נהרא דנטיפא בעקימותא דאודנין ולא עייל בבהילו בגופא ובגין כך אתבחין בין טב לביש.

§. 602. *Et palatum cibum gustat.* Quare cibum gustare potest? quia ibidem moram trahit; & non celeriter ingreditur in corpus. Et hinc gustat, & probat, an dulcis sit an amarus.

602. וחיך יטעום לאכול מט יטעום לאכול בגין דיתעכב תמן ולא יעייל בבהילו בגופא ועד יטעום ויתבחן בין מתיקו למרירו.

§. 603. Ab hoc foramine aurium dependent foramina alia: (*nimirum*) foramen oculi: foramen oris; foramen nasi.

603. בהאי נוקבא דאודנין תליין נוקבין אחרנין נוקבא דעיינין · נוקבא דפומא · נוקבא דחוטמא.

§. 604. Ex illa voce, quæ ingreditur in foramen aurium, si necesse est, (*aliquid*) ingreditur in foramina oculorum, & hi scaturiunt lachrymas. [*vid. Comment.* §. 81.]

604. מההוא קלא דעייל בנוקבא דאודנין אי אצטריך עייל לנוקבי דעיינין ונבעין דמעין.

§. 605. Ex illa voce, si opus est, (*aliquid*) ingreditur in foramen Nasi, & producit fumum & ignem, ex illa voce.

605. מההוא קלא אי איצטריך עייל לנוקבא דפרדשקא ומפקי תננא ואשא מההוא קלא הה״ד.

§. 606. Hoc ipsum est, quod dicitur [*Num.*11,1.] *Et audivit Dominus & exarsit ira ejus, & accendit se in eis ignis Domini.*

606. וישמע יי ויחר אפו ותבער בם אש יי.

§ 607. Et si opus est, vox illa ingreditur in foramen oris, & loquitur; & quædam decernit.

607. ואי אצטריך עייל ההוא קלא לנוקבא דפומא ומליל וגזיר מלין. Cremonens. col. 571.

§. 608. Ex illa voce (*eveniunt*) omnia: ex illa voce (*aliquid*) intrat in totum corpus, & ab eo commoventur omnia. Unde hoc dependet? Ab illa aure.

608. מההוא קלא כלא מההוא קלא עייל בכל גופא ואתרגיש מניה כולה במה תלייא בהאי אודנא.

§. 609. Beatus est ille, qui observat verba sua. Propterea scriptum est [*Psal.* 34. *v.* 14.] *Custodi linguam tuam à malo: & labia tua ne loquantur dolum.*

609. זכאה מאן דנטיר מלוי על דא כתיב נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃

§. 610. Huic auri tribuitur Auditio: & sub auditione continentur illa cerebra.

610. האי אודנא קרי ביה שמיעה ובשמיעה אתכלילן אינון מוחי׃

§. 611. Sapientia continetur in ea, sicut scriptum est: [1. *Reg.* 3. *v.* 9.] *Dabisq; servo tuo cor audiens.*

611. חכמה אתכליל ביה דכתיב ונתת לעבדך לב שומע׃

§. 612. Intelligentia; sicut dicitur: [1. *Sam.* 3. *v.* 9.] *Loquere, quia audit servus tuus.* [*Item* 2. *Reg.* 18. *v.* 26.] *Quia audimus nos.* Et abhinc dependent omnia.

612. בינה כמה דאת אמר דבר כי שומע עבדך כי שומעים אנחנו ובהני תליין כלא׃

§. 613. Cognitio: sicut dictum est: [*Prov.* 4. *v.* 10.] *Audi, fili mi, & suscipe dicta mea:* [*& c.* 2. *v.* 1.] *mandata mea abscondes tecum.* Adeoque omnia dependent ab auribus.

613. דעת כדא שמע בני וקח אמרי ומצותי תצפון אתך הא כלא תליא באודנין׃

§. 614. Ab his auribus dependent preces & petitiones, & apertio oculorum.

614. בהאי אודנין תליין צלותין ובעותין ופקיחא דעיינין הה״ד׃

§. 615. Hoc ipsum est, quod scriptum extat [2. *Reg.* 19. *v.* 16.] Inclina Domine, aurem tuam & audi: aperi oculos tuos, & vide. Sic omnia abhinc dependent.

615. הטה יי אזנך ושמע פקח עיניך וראה הא כלא ביה תליא׃

§. 616. Ab hac aure dependent arcana summa, quæ foràs non prodeunt: & propterea illa est curva in interioribus; & arcana arcanorum in ea occultantur. Væ illi qui revelat arcana!

616. בהאי אודנא תליין רזין עלאין דלא נפקין לבר בגין כד היא עקימא לגו ורזא דרזין סתימין ביה ווי להוא מגלה רזין׃

§. 617. Et quiá ad hanc aurem allidunt arcana, & curvatura in terra eadem suscipit: hinc non revelat arcana illis, qui in curvis incedunt viis, sed illis, qui curvi non sunt.

617. ובגין דהאי אודנא בטש רזין ועקימותא דלגו נטיל לון לא גלי רזין לאינון עקימין בארחייהו אלא לאינון דלא עקימין׃

§. 618. Hinc scriptum est: [*Ps.* 25. *v.* 14.] *Secretum Domini timentibus eum, & fœdus ejus ad notificandum ea*, tali, qui custodit semitam suam, & sic suscipit verba.

618. הה״ד סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם דנטיר ארחוי ונטיל מלין׃

§. 619.

§. 619. Sed illi qui perversi sunt in viis suis, verba quidem suscipiunt, eademque festinanter in se introducunt: at in illis nullus est locus ubi detineantur.

619. ואינון דעקימון בארחייהו נטיל מלין ועיילון לון בבהילו ולית בהו אתר לאתעכבא.

§. 620. Cunctaque foramina alia aperiuntur in eo, donec verba illa prodeant è foramine Oris.

620. וכל נוקבין אחרנין מתפתחין ביה עד דנפקין מלין בנוקבא דפומא.

§. 621. Et isti vocantur Peccatores generationis, exosi Deo Sanctissimo, qui benedictus sit!

621. ואלין אקרי חייביא דרא שניאי דקבה.

§. 622. In Mischnâ seu Traditione nostra docuimus, talem similem esse homicidæ; & idololatræ.

622. במתניתא דילן תנן כאלו קטיל גוברין וכאלו פלח לעז.

§. 623. Et hæc omnia continentur in dicto unico, cum scriptum est [*Lev.* 19, 16.] *Non ibis detractor in populo tuo; & non stabis super sanguine socii tui: Ego Dominus.*

623. וכלא בחד קרא דכתיב לא תלך רכיל בעמך ולא תעמוד על דם רעך אני יי.

§. 624. Qui ergò transgreditur primam partem istius versiculi, idem facit ac si transgrederetur totum.

624. מאן דעבר על האי רישא דקרא כאילו עבר על כלא.

§. 625. Beatam portionem justorum; de quibus scriptum est: [*Prov.* 11. *v.* 13.] *Et stabilis spiritu contegit verbum.*

625. זכאה חולקיהון דצדיקייא דעלייהו כתיב ונאמן רוח מכסה דבר.

§. 626. Spiritus (*hic*) propriè (*sumatur:*) nam Spiritus illorum è loco superno sancto extractus est. Et propterea vocantur stabiles spiritu.

626. רוח ודאי דהא רוחא דילהון מאתר עלאה קדישא אשתליף ובגין כך נאמן רוח אקרון.

§. 627. Hoc autem (*certum*) diximus esse signum. Quicunque revelat arcana destinato animi proposito, ille non est de corpore Regis sanctissimi:

627. וסימן דא אוקימנא כל ההוא דמגלה רזין בדרוע דנשמתיה לאו איהו מגופא דמלכא קדישא.

§. 628. Et propterea nihil ipsi est arcanum: nec est de loco Arcani.

628. ובגין כך לית ליה רזא ולא מאתר דרזא הוא.

§. 629. Et quando egredietur anima ejus, eadem non adhærebit corpori Regis; quia non est locus ejus. Væ homini illi! væ ipsi! væ animæ ejus!

629. וכד יפוק נשמתיה לא אתדבקא בגופא דמלכא דהא לא אתריה הוא ווי להוא בר נש ווי ליה ווי לנשמתיה.

§. 630. Sed beata est portio justorum, qui secreta contegunt: & multò magis ar-

630. זכאה חולקהון דצדיקייא מכסין רזין

cana ſuperna Dei ſanctiſſimi, qui benedictus ſit! arcana ſumma Regis ſanctiſſimi.

כָּל שֶׁכֵּן רָזִין עִלָּאִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רָזִין עִלָּאִין דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא.

§. 631. De illis ſcriptum eſt: [*Ieſ. 60. v. 21.*] *Et populus tuus omnes juſti: in ſeculum hæreditate accipient terram.*

631. עֲלַיְיהוּ כְּתִיב וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אָרֶץ. Mantuan; fol 295.

SECTIO XVII.

De facie Microproſopi.

§. 632. Facies ejus eſt quaſi duo pulvini aromatis: & tota eſt teſtimonium illius, quod dixi.

632. אַנְפּוֹי כִּתְרֵין תַּקְרוּבִין דְבוּסְמָא כֻּלְּהוּ סַהֲדוּתָא עַל מַה דַּאֲמִינָא.

§. 633. Nam teſtimonium ab illo dependet; & in omnibus (*ejus partibus*) pendet teſtimonium.

633. דְהָא סַהֲדוּתָא בְּהוּא תַּלְיָיא וּבְכֹלָּא תַּלְיָיא סַהֲדוּתָא.

§. 634. Sed hi agelli aromatis albi ſunt & rubri; teſtimonium de Patre & Matre: teſtimonium de hæreditate, quam ſortitus eſt & obtinuit.

634. אֲבָל הָנֵי תַּקְרוּבָא דְבוּסְמָא חִוְורָא וְסוּמְקָא. סַהֲדוּתָא לְאַבָּא וְאִימָּא סַהֲדוּתָא לְאַחְסָנָא דְיָרִית וְאָחִיד לוֹן.

§. 635. Et in Traditione noſtra quidem conſtituimus, quot milliaribus albedo diſtet à rubedine.

635. וְהָא בְּמַתְנִיתָא דִילָן אוּקִימְנָא כַּמָּה פַּרְסָה בֵּין חִוְורָא לְסוּמְקָא.

§. 636. Sed tamen ſimul in ipſo coeunt in unum, ſub genere albedinis; quando enim illuminatur à lumine albedinis Senioris, tunc albedo illa contegit rubedinem: & omnia in luce reperiuntur.

636. וְאִתְכְּלִיל בֵּידֵיהּ כַּחֲדָא בְּסִטְרָא דְחִוְורָא כַּד אִתְנְהִיר מִן נְהִירוּ דְחִוְורָא דְעַתִּיקָא חַפְיֵיהּ הַהוּא חִוְורָא עַל סוּמְקָא. וְכֹלָּא בִּנְהִירוּ אִשְׁתְּכַח.

§. 637 Sed quando judicia aſcendunt [al. imminent] in mundo, & peccatores multi ſunt, lepra invenitur in omnibus [al. in mundo.] & rubedo extenditur per faciem, & ſuperintegit totam albedinem.

637. וְכַד סַלְקִין (סָא תַּלְיִין) דִינִין בְּעַלְמָא וְחַיָּיבִין סַגִּיאִין אִשְׁתְּכַחַת סְגִירוּתָא בְּכֹלָּא (סָא בְּעַלְמָא). וְסוּמְקָא אִתְפַּשַּׁט בְּאַנְפִּין וְחַפְיָא כָּל חִוְורָא.

§. 638. Et tunc omnia inveniuntur in judicio. Et tunc veſtes zeli (*induit*) quæ vocantur *veſtes ultionis* [*Ieſ. 59. v. 17.*] Et omnia ab hoc dependent.

638. וּכְדֵין כֹּלָּא אִשְׁתְּכַח בְּדִינָא. וּכְדֵין בִּגְדֵי קִנְאָה כְּתִיב בִּגְדֵי נָקָם וְכֹלָּא בְּהַאי תַּלְיָיא.

§. 639. Et quia teſtimonium eſt in omnibus, hinc quàm plurimi Domini

639. וּבְגִין דְסַהֲדוּתָא הוּא בְּכֹלָּא

ſcutorum integuntur iſtis coloribus, & attendunt hos colores.

כמה וכמה מארי תריסין מחפאן להני גווני מצפאן להני גווני·

§. 640. Cum colores ſplendidi ſunt, omnes & ſinguli mundi in gaudio ſunt.

640. כד נהירין גווני כל עלמין כלהו בחדו·

§. 641. Illo tempore cum fulget albedo, omnia in hoc colore apparent. Et cum apparet in rubedine; omnia ſimiliter apparent in iſto colore.

641. בזמנא דנהיר חוורא כלא אתחזו בההוא גוונא וכד אתחזו בסומקא כלא הכי אתחזו בההוב גוונין·

SECTIO XVIII.
De Barba Microproſopi.

§. 642. In illis agellis [Al. formis] aromatis incipit apparere barba: à ſummitate aurium: & deſcendit & aſcendit in agro aromatis.

642. באלין תקרובין (סא תקונין) דבוסמא שארי דיקנא לאתחזאה מרישא דאודנין ונחית וסליק בתקרובא דבוסמא.

§. 643. Pili nigri barbæ in forma pulchra (*ſunt*) quales in juvene robuſto.

643. שערין אוכמין דדיקנא בתקונא שפיר כגיבור תקיף·

§. 644. Oleum dignitatis Barbæ ſupernæ Senioris in hanc barbam Microproſopi (*defluit.*)

644. משחא דרבותא דדיקנא עלאה דעתיקא בהאי דיקנא דזעיר אנפין·

§. 645. Pulchritudo hujus barbæ in novem partibus conſiſtit. Sed quando oleum dignitatis ſanctiſſimum Senioris ſanctiſſimi in hanc barbam radios demittit, partes ejus inveniuntur viginti duæ.

645. שפירו דהאי דיקנא בט תקונין אשתכח · וכד משחא דרבות קודשא דעתיקא קדישא נהיר בהאי דיקנא אשתכחו כב תקינין·

§. 646. Et tunc in benedictione ſunt omnia: & Jiſraël ſenex benedictionem accipit abinde. Et ſymbolum hujus extat in verbis illis [*Gen.* 48. *v.* 20.] בך *viginti duabus (partibus) benedicet Jiſraël.*

646. וכדין מתברכין כלהו וישראל סבא מתברכא בהאי וסימן בך יברך ישראל.

§. 647. Formas barbæ conſtituimus in Synodo Areæ. (*Et tamen*) etiam hic intrare cupio citra pudefactionem.

647. תקונין דדיקנא אוקימנא באדרא · והכא בעינא למיעל בלא כסופא.

§. 648. Omnes autem partes barbæ (*ita*) diſpoſuimus, ut omnes è partibus

648. הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא דכלהו מתקונין

Cremonenſ. col. 572.

barbæ

barbæ Senioris Sanctissimi dispositæ sint in Synodo Sancta.

דדיקנא עתיקא קדישא אוקימנא באדרא קדישא.

§. 649. *(Aliter;)* Sex sunt; novem vocantur. Nam forma prima prodit per illam scintillam lucernæ fulgidissimæ, & allidit sub pilis capitis, *(nimirum)* sub illis cincinnis qui auribus insternuntur;

649. שתא אינון ט׳ אקרון דתקונא קדמאה נפק בהוא ניצוצא בוצינא דקרדינותא ובטש בתחות שערא דרישא מתחות קוצין דעל אודנין.

§. 650. Et descendit ante aperturam aurium usque ad principium oris.

650. ונחית מקמיה פתחא דאודנין עד רישא דפומא.

§. 651. Hæc autem forma in Seniore Sanctissimo non invenitur. Sed cum ab influentia Senioris Sanctissimi promanat, & ab eo dependet illa scaturigo Sapientiæ; cumque Mater sese exserit & includitur in aëre subtili; illam albedinem assumit Mater,

651. הא תקונא דא בעתיקא קדישא לא אשתכח אלא כד נגיד ממזלא דעתיקא קדישא ותלייא מניה ההוא מבועא דחכמתא כד אימא אתמשכא ואתכלילת באוירא דכיא ההוא חוורא נקיט אימא:

§. 652. Et scintilla intrat & exit, & sibi invicem innectuntur, & inde fit forma una.

652. וניצוצית עאלת ונפקת ואתאחד דא בדא ואתעבידת חד תקונא.

§. 653. Et cum opus est, una eminet super alteram, & altera contegitur coram socia.

653. וכד אצטריך סלקא דא על דא ואתכסי חד מקמי חברא.

§. 654. Et propterea omnibus opus est; unâ ad faciendam ultionem, & alterâ ad miserendum.

654. ובגכ כלא אצטריך חד למעביד נוקמין וחד לרחמא.

§. 655. Et propterea hanc Barbam expetiit David Rex, sicut posuimus.

655. ועל האי תאיב להאי דיקנא דוד מלכא כמה דאוקימנא.

§. 656. In hac barba novem formæ inveniuntur: *(inter quas sunt)* sex myriades, quæ inter illas dependent, & extenduntur in totum corpus.

656. בהאי דיקנא ט׳ תקונין אשתכחו שתא רבוון דתליין בהו ומתפשטין בכל גופא.

§. 657. Et illæ sex quæ dependent, pendent in pilis qui sub agro aromatum, tres in hoc latere, & tres in illo.

657. ואלין שתא דתליין תליין בשערי דתחות חקלא דבוסמין ג׳ מהאי סטרא ותלת מהאי סטרא.

§. 658. Et in eruptione [al. in ornatu]

658. ובקיעותא (ס״א ובזקירותא)

barbæ

barbæ pendent tres reliquæ: una ſupra labia; & duæ in illis pilis, qui dependent usque ad præcordia.

§. 659. Et omnes illæ ſex, tres hinc & tres inde, prodeunt & omnes dependent ab illis pilis, qui deorſum pendent; & extenduntur in totum corpus.

§. 660. Sed propter iſtas tres, quæ magis ſunt de ornatu barbæ, quam omnes, ſcriptum eſt Nomen ſanctum;

§. 661. Quando ſcriptum eſt [*Pſal.* 118. *v.* 5.] *De anguſtia invocavi Iah: exaudivit me in latitudine Iah: Dominus mihi non timebo.*

§. 662. Quod autem poſuimus in Synodo Areæ: verba illa; de anguſtia invocavi Jah, (referenda eſſe) ad locum illum ubi barba incipit extendi, qui locus eſt remotior, & ante aures: etiam rectè habet.

§. 663. Et in Libro Diſſertationis Scholæ Raf. Jebha ſenis, ſic dicit & conſtituit; quod initium barbæ ſit à Benignitate ſuperna.

§. 664. De qua ſcribitur: [1. *Par.* 29. *v.* 11.] *Tibi, Domine, Majeſtas, & ſeveritas, & pulchritudo &c.* Et omnia (*ita*) ſunt, & ita incipit.

§. 665. Novem ergò ſeſe exſerunt, & dependent à Barba: & ante aures ita incipit. Sed in ſtatu non perſiſtunt niſi per locum alium, prout conſtituimus.

§. 666. Nam quando mundus opus habet miſericordia, influentia Senioris detegitur; & omnes illæ formæ, quæ in barba ornatiſſima Microproſopi omnes reperiuntur eſſe miſerationes; quatenus vindictam exercent contra oſores Jiſraëlitarum, & contra illos, qui iſtos affligunt.

דדיקנא. תליין תלת אחרנין חד לעילא בשפוון ותרין באינון שערין דתליין עד טבורא.

659. וכל הני שתא ג׳ מכאן וג׳ מכאן אתמשכן ותליין כלהון באינון שערי דתליין ומתפשטן בכל גופא.

660. ובגין דהני תלתא דאינון ביקירו דדיקנא יתיר מכלהו כתיב בהו שמא קדישא.

661. דכתיב מן המצר קראתי יה וי״י לי לא אירא.

662. והא דאוקימנא באדרא מן המצר קראתי יה מאתר דשרי דיקנא לאתפשטא דהוא אתר רחיק מקמי אודנין שפיר הוא.

663. ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא הכי אמר ואוקים דשירותא דדיקנא מחסד עלאה.

664. דכתיב לך י״י הגדולה והגבורה והתפארת וגו׳ וכלא הוו והכי שארי.

665. ותשעה אתמשכן ותליין בדיקנא ומקמי אודנין הכי שארי וקיומא לא מתקיימין אלא באתר אחרא כמה דאוקימנא.

666. וכד אצטריך עלמא לרחמי אתגלייא מזלא עתיקא וכל הני תקונין דבדיקנא יקירא דבזעיר אנפין כלהו רחמי אשתכחו בגין דעבדין נוקמין לשנאיהון דישראל לאינון דעקין להו.

§. 667. Omnis autem ornatus barbæ consistit in illis pilis, qui dependent, quia omnia abhinc dependent.

667. כל יקירו דדיקנא באינון שערי דתליין אינון משום דכלא בהאי תליין.

§. 668. Omnes isti pili, qui in barba Microprosopi, duri sunt & rigidi, quia omnes subigunt judicia; cum Influentia sanctissima manifestatur.

668. כל הני שערי דדיקנא דזעיר אנפין כלהו קשישין תקיפין משום דכלהו אתכפיין לדינין בשעתא דמזלא קדישא אתגלי.

§. 669. Et cum pugnandum est in pugna, tunc apparet tanquam heros fortis, victoriosus in bello. Atque tunc depilatur qui depilatur; & calvescit, qui calvescit.

669. וכד בעי לאגחא קרבא אתחזי כגבר תקיף מארי נצחן קרביא וכדין מריט מאן דמריט ואגליש מאן דאגליש.

§. 670. Istas novem formas commemorabat Moses secunda vice [*Num.* 14 *v.* 17.] cum opus esset eas omnes convertere in misericordiam.

670. הני תשעה תקונין אמרן משה זמנא תניינא בשעתא דאצטריך לאהדרא לון כלהו רחמי.

§. 671. Quamvis enim tredecim formas nunc non recitaret; tamen à meditatione dependebat negotium. Non enim intromittebat se in illas formas ut eas commemoraret.

671. דאע"ג דתליסר תקונין לא אמר השתא בכוונא תלייא מלתא דהא לא ויעול בהני תקונין לאדכרא.

§. 672. Sed in Influentiam meditationem dirigebat, & istius faciebat mentionem. Sicut scriptum est [*Num.* 14. *v.* 17.] *Et nunc magnificetur obsecro Potentia Tetragrammati!*

672. אלא במזלא אתכוון ואדכר ליה הה"ד ועתה יגדל נא כח יי'.

§. 673. Quid intelligitur per potentiam Domini? Sic vocatur Influentia Sancta, occultata omnibus occultationibus. Et vis ista, & lumen istud ab Influentia dependet.

673. מאן כח יי' דההוא אקרי מזלא קדישא סתימא דכל סתימין דחילא דא ונהירו דא ממזלא תלייא.

§. 674. Et quia Moses hoc dicebat, & hoc commemorabat, & de eâ meditabatur, tunc simul recitabat novem istas formas, quæ pertinent ad Microprosopum.

674. וכיון דאמר משה דא ואדכר דא ואתכוון בה אמר הני תשעה תקונין דתליין בזעיר אנפין.

§. 675. Ut in luce essent omnia, & non reperiretur judicium. Et propterea totum ab Influentia dependet, hoc judicium [Al. tota hæc barba.]

675. בגין דנהירו כלהו ולא ישתכח דינא ועד כלא במזלא תלי האי דינא (ס"א דיקנא)

§. 676.

§. 676. Cum pili incipiunt impediri, (*ipſe eſt,*) tanquam heros fortis; tanquam heros exercitatus victorioſus in bello.

676. כד שריין שערי לאתעכבא כגיבור תקיף כגיבור רגיל מארי נצח קרבין׃

§. 677. In hanc barbam promanat Oleum dignitatis à Seniore occultato: ſicut dicitur: [*Pſal.* 133. *v.* 2.] *Sicut oleum bonum ſuper caput, deſcendens ſuper barbam, barbam Aharon.*

677. בהאי דיקנא נגיד משח דרבות מעתיקא סתימאה כד״א כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן׃

SECTIO XIX.

De Labiis Microproſopi & ore ejus.

§. 678. Pili iſti non conteguṅt labia: & labia tota rubicunda ſunt ut roſa. Sicut ſcriptum eſt: [*Cant.* 5. *v.* 13.] *Labia ejus roſa.*

678. אלין שערי לא חפיין על שפוון ושפוון כלהו סומקין כוורדא דכתיב שפתותיו שושנים.

§. 679. Labia muſſitant ſeveritatem, (&) muſſitant Sapientiam.

679. שפוון מרחשן גבורה מרחשן חכמתא׃

§. 680. Ab illis labiis dependent bonum & malum; Vita & mors.

680. באינון שפוון תליין טב וביש חיי ומותא׃

§. 681. Ab illis Labiis dependent Domini exſuſcitationis, ſ. vigiliæ. Nam cum iſta labia muſſitant, omnes excitantur ad proferendum Secreta; nec non Domini judicii in omnibus tribunalibus, in quibus manſiones habent.

681. מאלון שפוון תליין מאריהון דאתערותא דכד מרחשין אלין שפוון מתערין כלא למגזר ומארי דינא בכל בתי דינין דמדוריהון כהון׃

§. 682. Et propterea vocantur vigiles: ſicut ſcriptum eſt: [*Dan.* 4. *v.* 14.] *In decreto vigilum verbum; & in ſermone ſanctorum petitio.*

682. ובגנ״כ אקרון עירין דכתיב בגזירת עירין פתגמא ובמימר וגו׳.

§. 683. Quid eſt Vigil? In Libro Diſſertationis id explicatur è loco illo [1. *Sam.* 28. *v.* 16.] *& factus inimicus tuus.*

683. מאי עיר בספרא דאגדתא כד״א ויהי עריך׃

§. 684. Quia judicia excitantur contra illos, qui miſericordiam non aſſequuntur è ſupernis.

684. דמתערין דינין לאינון דלא אתרחימו לעילא׳.

§. 685. Hinc excitantur illi, qui ſunt Domini inimicitiæ omnium.

685. בגנ״כ מתערין אלין דאינון מארי דדבו דכלהו׃ Cremonenſ. col. 573.

§. 686. Et nihilominus in utrumque modum (*feruntur*) misericordiæ & judicii. Et propterea vocantur, *Vigil & sanctus:* Judicium & misericordia.

686. ועכד בתרי גווני דרחמי ודינא ועד אקרון עיר וקדיש דינא ורחמי.

§. 687. Et in illis labiis apparet os, quando aperitur.

687. ובאלין שפוון אתחזי פומא כד אתפתח.

§. 688. A spiritu illo, qui prodit ab ore ejus, induuntur multa millia & myriades: & cum extenditur, eodem induuntur Prophetæ veri, & omnes Os Domini vocantur.

688. רוחא דנפיק מן פומיה ביה מתלבשין כמה אלף ורבבן וכד אתפשט מתלבשין ביה נביאן מהימניה וכלהו פה יי אקרון.

§. 689. Cum verba prodeunt ab ore eadem in labiis mussitantur in omnes octodecim mille mundos: donec connectantur omnes simul in duodecim semitis & tramitibus notis. Et unum semper expectat alterum.

689. כד מלין נפקין מן פומא ומתרחשין בשפוון לכלהו תמני סרי אלפין עלמין עד דמתקטרין כלהו כחדא בתריסר אורחן ושבילן דאשתמודען וכלא מחכאן דא כדא.

§. 690. Linguâ loquitur magnalia in nexu medii ad ambitum.

690. בלישן ממלל רברבן בקטיר דטיהרא בעטורא.

§. 691. Et propterea scriptum est: [*Cant. 5. v. 16.*] *Palatum ejus dulcedines.* Dulcedines propriè loquendo.

691. ועדכ חכו ממתקים ממתקים ודאי מאי חכו כדא וחיך יטעום לאכול.

§. 692. *Et totus ipse desideria.* [Ubi in voce מחמדים involvuntur] Ignis & aqua: quia Ignis & aqua transferuntur, [al. conformantur, vel mitigantur] & pulchra sunt in latere ejus.

692. וכלו מחמדים אש ומים אשא ומיא מעתיקין (סא מתתקנין) ויאן בסטרוי.

§. 693. Nam colores invicem consociantur.

693. דהא גווני מתחברן כחדא.

§. 694. In Palato ejus literæ figuratæ & exsculptæ (*i. e. Gutturales*) in circuitu ejus condensantur [*in Palatinas.*]

694. חכו באתוון רשימין דמתגלפין בעטרוי גלידין.

§. 695. Litera א, quæ ejicit Reges & constituit Reges. [*i. e. qua ad Coronam refertur, fit י.*]

695. א דטריד מלכין ומהקם מלכין.

§. 696. Litera ח, quæ expellit, & descendit & ascendit, & coronatur in caput; [*hac est descriptio Sapientiæ*] & Ignis condensatur in aërem. [*i. e. incrassescit in Iod.*]

696. ח דטריד ונחית וסליק ועטיר ברישא ואשא גליד ברוחא.

§. 697.

§. 697. Litera He flavedo [al. affuctio] Matris, allisa in fœminâ, extensa est in fœminam majorem per desiderium Civitatis Sanctæ, quæ semper [Al. hæc enim loca] sibi invicem anneƈtuntur [*fit Caph, quod refertur ad Basilian.*] sicut dicitur [*Cant.* 4. *v.*6.] *ad montem myrrha, collem thuris.*

697. ה ירוקא (סא יניקא) דאימא סטיר לניקבא אתפשט לנוקבא רבא בתיאובתא דקרתא קדישא דמתקטרי תדירא (סא אתרין) דא בדא כדא הר המור גבעת הלבונה.

§. 698. Litera Ajin (*qua denotat septem destructas inferiores*) medium sive splendor moduli (*id est, lux interna Vasorum confractorum*) exsculpta est in labia ejus excurrendo [*condensata est in* ק, *quod è medio palati excurrit usque in labia.*] Rami enim conneƈtuntur in latus ejus; [*septem inferiores referuntur ad Microprosopum*] in spiritus [*tales erant in mundo primo*] exsculptos. [*tales facta sunt in mundo restituto.*]

698. ע טיהרא דטופסא גליפא בשפוותיה דהיטין דענפין מתאחדין לסטרוי לרוחין גליפן.

§. 699. Nam in Mysteriis literarum Salomonis Regis circundantur istæ literæ quatuor, per quatuor literas גיכק.

699. והא ברזי דאתוון דשלמה מלכא אתעטרו אלין אתוון ד בד׳ גיכק.

§. 700. [*Scriptum autem est Job.*6.*v.*6.] *Nunquid comedetur insipidum absque sale? an est sapor &c.*

700. היאכל תפל מבלי מלח וגו׳.

§ 701. Et scriptum est: [*Jesch.* 32.*v.*17.] *Et erit opus justitia pax.* [*Et Psal.*19. *v.*11.] *Desiderabilia pra auro, pra obryzo multo, & dulcia &c.*

701. וכתיב והיה מעשה הצדקה שלום הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים וגו׳.

§. 702. Dulcia profectò. Sed David Rex (*ibid.v.*12.) inquit: *Etiam servus tuus monetur in eis.*

702. מתוקים ודאי דוד מלכא אמר גם עבדך נזהר בהם וגו׳.

§. 703. Contestor de me, quòd omnibus diebus cautus fuerim circa illas, ne circa illas errarem.

703. אסהדנא עלי דכל יומא אזדהרנא בהו דלא לאטעאה בהו.

§. 704. Excepta die quadam cùm neƈterem coronas Regis in spelunca Maranæa, vidi splendorem Ignis, flammantis facie violenta: ut contremiscerem.

704. בר יומא חד דעטירנא עטרין מלכא במערתא דמארנא וחמינא בוצינא דאשא מתלהטא אפיתיא דטרונא ואזדעיענא.

§. 705. Ex illa die cautè egi in cogitatione mea circa illas, nec omisi eas, omnibus diebus meis.

705. מההוא יומא אזדהרנא ברעתאי

בהו ולא שביקנא לון כל יומאי.

§.706. Beatam portionem ejus, qui cautus est in Seniore (al. circa dulcedinem) Regis, ut illas degustet prout decet.

706. זכאה חולקיה מאן דאזהר בעתיקא (ס"א במתוקא) דמלכא דטעים בהו כדחזי.

§.707. Propterea scriptum est: [*Psal*.34. *v*.9.] *Gustate & videte, quoniam bonus Dominus &c.*

707. על דא כתיב טעמו וראו כי טוב יי' וגו'.

§.708. Et scriptum est: [*Prov*.9. *v*.5.] *Ite comedite de pane meo &c.*

708. וכתיב לכו לחמו בלחמי וגו'.

SECTIO XX.
De Corpore Microprosopi.

§.709. Extenditur Masculus per Cognitionem. Et implentur exedræ & conclavia.

709. אתפשט דכורא ברעת ואתמליין אבסדרון ואדרין.

§.710. A principio cranii incipit, & extenditur per totum corpus, quoad pectus & brachia & in omnia.

710. מרישא דגולגלתא שרי ואתפשט בכל גופא מחדוי ומדרועוי ובכלא.

SECTIO XXI.
De Uxore Microprosopi.

§.711. A tergo ejus adhæret radius splendoris vehementissimi, & flammat, & producit cranium quoddam, occultatum ab omni latere suo.

711. מאחורוי אתדבק ניצוצא בוצינא דקרדינותא ולהטא ואפיק גולגלתא חדא סתימא מכל סטרוי.

§.712. Et lumen [al. & descendit] duorum cerebrorum, in eo sic effiguratur.

712. ונהירו (ס"א ונחית) דתרי מוחי גליפן בה הכי. Mantuan. fol. 296.

§.713. Et ipsa adhæret lateri masculi; quapropter etiam vocatur [*Cant*.5. *v*.2.] Columba mea, perfecta mea. Ne legas תמתי perfecta mea: sed תאומתי gemella mea propriè loquendo.

713. ואתדבקת בסטרוי דדכורא בגין כך אתקרי יונתי תמתי אל תקרי תמתי אלה תאומתי ודאי.

§.714. Crines fœminæ continent colores versicolores; sicut scriptum est [*Cant*. 7. *v*.5.] *Coma capitis tui sicut purpura.*

714. שערוי דנוקבא כלילן ביני גרונא (ס"א גווני גווני) כדכתיב ודלת ראשך כארגמן.

§.715. Connectitur autem Rigor (*hic*) è quinque rigoribus; & fœmina extenditur

715. אתקטר גבורא בחמש גבוראן

in

in latere suo; & applicatur ad latus masculi.

§. 716. Donec separetur à latere ejus, & accedat ut copuletur cum eo de facie ad faciem.

§. 717. Et cùm copulantur, apparent unum omninò esse corpus.

§. 718. Hinc discimus: Masculum solum videri corpus tantummodo dimidium: ita ut omnes miserationes dimidiæ sint. Et sic etiam fœmina.

§. 719. Cum autem copulantur insimul, illud totum apparet esse unum revera corpus. Et ita est.

§. 720. Sic etiam hîc: cum masculus copulatur cum fœmina, ambo constituunt unũ corpus; & mundi omnes in gaudio sunt: quoniam omnes à corpore perfecto benedictionem accipiunt. Et hoc arcanum est.

§. 721. Et propterea [*dicitur Gen. 2. v. 3.*] *benedixit Dominus diei septimo & sanctificavit eum:* Quia tunc omnia inveniuntur in uno corpore perfecto: quoniam Matrona applicatur Regi, & reperitur (*cum eo*) corpus unum.

§. 722. Et propterea benedictiones inveniuntur in die hac.

§. 723. Atque hinc is, qui non est mas & fœmina, vocatur Corpus dimidium; nulla autem bendictio quiescit in re mutila & defectiva; sed in loco perfecto & in re perfecta; & non in medietate rei.

§. 724. Et res dimidia non subsistit in æternum, nec benedictionem accipit in æternum.

§. 725. Pulchritudo fœminæ tota est à pulchritudine masculi. Jamque constituimus ista, & nota sunt inter socios.

§. 726. Cum hac fœmina connectuntur

ואתפשטת נוקבא בסטרהא ואתדבקת בסטרוי דדכורא.

716. עד דאתפרשא מסטרוי ואתיאת לאתחברא עמה אפין באפין.

717. וכד מתחברין מתחזיין חד גופא ממש.

718. מהכא אוליפנא דכר בלחודוי אתחזי פלג גופא וכלהו רחמי (סא דאמרי) דאתפליג וכן נוקבא.

719. וכד מתחברן כחדא אתחזי דאא כלא בחד גופא ממש. והכי הוא.

720. אוף הכא כד דכר אתחבר בנוקבא כלא הוא חד גופא ועלמין כלהו בחידו דהא כלהו מגופא שלים מתברכן והיינו רזא.

721. על כן ברך יי׳ את יום השבת ויקדשהו דהא אשתכח כלא בחד גופא שלים דהא מטרוניתא אתדבקת במלכא ואשתכח גופא חד.

722. ועל כן ברכאן משתכחין בהאי יומא.

723. ומהכא מאן דלא אשתכח דכר ונוקבא אקרי פלג גופא ולית ברכתא שריא במלה פגימה וחסירה אלה באתר שלים במלה שלים ולא בפלגות מלה.

724. ופלגות מלה לא אתקיים לעלמין ולא אתברכן לעלמין.

725. נוי דנוקבא כלא מנוי דדכורא הוא והא אוקימנא מלי ואשתמודען בינ חבריא.

726. מהאי נוקבא מתאחדן כל אינון

omnes

omnes illæ, quæ infra sunt: ab illa suctionem habent, & ab illa benedictionem accipiunt. Et ipsa vocatur Mater omnium.

דלתתא · מנה ינקין וכה מתברכין והיא אתקרי אם לכלהו·

§. 727. Sicut Mater continet corpus, & totum corpus ab illa sugit. [al. continet hortum, & totus hortus ab illa] Ita hæc se habet ad omnes alias inferiores.

727. כמה דאתרא אם לגופא וכל גופא מנה (סא לגנתא דכל גנתא מנה) ינקא כך האי לכלהו אתרנין דלתתא·

§. 728. Scriptum est: [*Prov. 7. v. 4.*] *Dic Sapientiæ Soror mea tu.* Datur enim Sapientia, & iterum datur Sapientia alia.

728. כתיב אמור לחכמה אחותי את: אית חכמה ואית חכמה·

§. 729. Et hæc fœmina vocatur Sapientia minor, respectu alterius.

729. והאי · נוקבא אתקרי חכמה זעירא לגבי אחרא· Cremonens. col. 574.

§. 730. Et propterea scriptum est [*Cant. 8. v. 8.*] *Soror nobis parvula, & ubera nulla habet. &c.*

730. ועד אתקרי אחות. לנו קטנה ושדים אין לה וגו'·

§. 731. Nam in exilio hoc ad nos sese exporrigit Soror nostra parvula. Profectò parvula videtur; sed magna est, & grandis est, dum scilicet ipsa complementum est, quod Rex sibi assumit.

731. דהא דא בגלותא אתמשיך אחות לנו קטנה ודאי קטנה אתחזי רברבא היא וסגיאה היה דהא היא שלימו דנטיל מלכא·

§. 732. Sicut scriptum est: [*Cant. 8. v. 10.*] *Ego murus, & ubera mea sicut turres.*

732. כמה דכתיב אני חומה ושדי כמגדלות·

§. 733. *Et ubera mea &c.* quoniam plena sunt pro suctione omnium. *Sicut turres*; quæ sunt flumina magna, quæ prodeunt à Matre superna.

733. ושדי דהא מליין אינון לינקא לכלא כמגדלות דאינון נהרין רברבין דנפקי מאימא עלאה·

SECTIO XXII.

De reliquis membris Microprosopi.

§. 734. Masculus extenditur in dextram & sinistram, per hæreditatem quam consequitur.

734. אתפשט דכורא בימינא ובשמאלא· בירותא דאחסנא·

§. 735. Sed quando colores commiscentur, tunc vocatur Pulchritudo: & efformatur totum corpus *in arborem magnam & validam, pulchramque & decoram*; [*Dan. 4. v. 8.*]

735. וכד גווני אתחברו אקרי תפארת ואתתקן כל גופא אילנא רברבא ותקיף שפיר ויאה·

§. 736. *Sub illa umbram quærunt bestia agri; & sub ramis ejus habitant volucres cœli, & alimentum pro omnibus in eâ est.*

736. תחותיה תטליל חיות ברא ובענפוהי ידורון עופי שמיא ומזון לכלא ביה.

§. 737. Brachia ejus sunt dextrum & sinistrum. In dextro est vita & Benignitas: in sinistro mors & Rigor.

737. דרועוי ימינא ושמאלא בימינא חיים וחסד בשמאלא מיתה וגבורה.

§. 738. Viscera ejus efformantur per Cognitionem, & replent omnes exedras & conclavia: sicut diximus.

738. מעוי אתתקן בדעת ואתמליין כל אכסדרין ואדרין כמה דאמינא.

§. 739. Sic enim scriptum est: [*Et per cognitionem conclavia replebuntur.*]

739. דכתיב ובדעת חדרים ימלאו.

§. 740. Porro corpus ejus extenditur in duo femora; & intra hæc continentur duo renes, duo testiculi masculini.

740. תו אתפשט גופא בתרין שוקין ומתאחדין ביניהו תרין כוליין תרין ביעי דדכורא.

§. 741. Omne enim oleum, & dignitas, & vis masculi è toto corpore in istis congregatur: nam omnes exercitus, qui prodeunt ab iis, omnes prodeunt & morantur in orificio membri genitalis.

741. דכל משחא ורבות וחילא דדכורא דכל גופא בהו אתכניש דכל חילין דנפיק מניהון נפקין ושריין כלא בפום אמה.

§. 742. Et propterea vocantur Exercitus: & sunt Superatio & Gloria. Nam pulchritudo est Tetragrammaton: Superatio autem & Gloria sunt exercitus: hinc venit Nomen illud, *Dominus exercituum.*

742. ובגיני כך אקרון צבאות ואינון נצח והוד · ותפארת ידוד · נצח והוד צבאות. ובגין כך ידוד צבאות.

§. 743. Membrum masculi est extremitas totius corporis, & vocatur fundamentum: & hic est gradus ille qui mitigat fœminam. Omne enim desiderium masculi est versus fœminam.

743. אמה דדכורא סיומא דכל גופא ואקרי יסוד ודא הוא דרגא דמבסם לנוקבא וכל תאובתא דדכורא לגבי נוקבא.

§. 744. Per hoc fundamentum ille ingreditur in fœminam: in locum qui vocatur Zijon, & Jerusalem. Nam hic est locus tegendus fœminæ: & in uxore vocatur uterus.

744. בהאי יסוד עייל לנוקבא לאתר דאקרי ציון וירושלים דהתם הוא אתר כסותא דנוקבא כבית רחם לאתתא.

§. 745. Et hinc Dominus exercituum vocatur fundamentum. Et scriptum est: [*Ps. 132. v. 13.*] *quoniam Dominus elegit Zijon, desideravit in habitaculum sibi.*

745. ובגין כך יי׳ צבאות אקרי יסוד כתיב כי בחר יי׳ בציון אוה למושב לו.

§.746. Cum ſeparatur Matrona & cum Rege copulatur de facie ad faciem in excellentia Sabbathi: omnia fiunt unum corpus.

746. כד אתפרשת מטרוניתא ואתחברת במלכא אנפין באנפין במעלי שבתא אתעביד כלא חד גופא.

§.747. Atque tunc Deus ille Sanctiſſimus, qui benedictus ſit! ſedet in throno ſuo, & omnia vocantur Nomen integrum; nomen Sanctum. Benedictum ſit nomen ejus in ſeculum, & in ſeculorum ſecula.

747. וכדין יתיב קודשא בריך הוא בכורסייה ואקרי כלא שמא שלים שמא קדישא בריך שמיא לעלם ולעלמי עלמין.

§.748. Omnia hæc verba diſtuli uſque in diem hunc, qui per illa coronatur pro mundo venturo. Jamque hic manifeſtantur: ô beatam portionem meam!

748. כל אלין מלין סליקנא עד יומא דא דאתעטרא בהו לעלמא דאתי והשתא אתגליין הכא זכאה חולקי.

§.749. Cum hæc matrona copulatur cum Rege, omnes mundi benedictionem accipiunt, & reperiuntur in gaudio Univerſi.

749. האי מטרוניתא כד אתחברת עם מלכא כל עלמין מתברכין ואשתכחו בחדוותא דכלא.

§.750. Sicut maſculus conſtat è triade, & initium eſt cum triade: eodem modo omnia ſic ſe habent: & finis totius corporis ita eſt: & Matrona non accipit benedictionem niſi in ſyntagmate triadis; & iſti gradus ſunt Superatio, gloria, & fundamentum.

750. כמה דדכורא כליל בתלתא ושירותא בתלתא כך כלא הכי וסיומא דכל גופא הכי ומטרוניתא לא מתברכא אלא בכללא דלתתא אלין דאינון נצח הוד יסוד.

§.751. Et mitigatur & benedictionem accipit in loco qui vocatur Sanctum Sanctorum inferius.

751. ומתבסמא ומתברכא באתר דאקרי קדש הקדשים דלתתא.

§.752. Sicut ſcriptum eſt:]Pſal.133. v.3.] quoniam ibi præcepit Dominus benedictionem. Duo enim gradus ſunt, ſupra & infra.

752. דכתיב כי שם צוה ײ את הברכה דהא תרין דרגין אינון לעילא ותתא.

§.753. Hinc non eſt licentia illuc introeundi, niſi Sacerdoti magno, qui provenit de latere Benignitatis: ne in illum locum ſupernum ingrediatur alius, quàm iſte, qui vocatur Benignitas.

753. ובגב לית רשותא למיעל תמן בר כהנא רבא דאתי מן סטרא דחסד בגין דלא עייל להוא אתר דלעילא אלא ההוא דאקרי חסד.

§.754. Et ingrediatur in Sanctum Sanctorum; & mitigetur uxor; & benedictionem accipiat iſtud Sanctum Sanctorum; in loco qui vocatur Zion.

754. ועייל בקדש הקדשים ומתבסמת נוקבא ומתברכא האי קדש הקדשים בגו אתר דאתקרי ציון.

§.755.

§.755. Zion autem & Jerusalem duo sunt gradus, unus misericordiam, & alter judicium denotans.

755. צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם תְּרֵין דַּרְגִּין אִינּוּן חַד רַחֲמֵי וְחַד דִּינָא.

§.756. De Zion enim scriptum est: [*Jes.* 1. *v.* 27.] *per Judicium redimetur.* Et de Jerusalem [*ibidem v.* 21.] scriptum est: justitia pernoctat in ea: sicut posuimus.

756. צִיּוֹן דִּכְתִיב בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה׃ יְרוּשָׁלַיִם דִּכְתִיב צֶדֶק יָלִין בָּהּ כְּמָה דְּאוּקִימְנָא׃

§.757. Et omne desiderium masculi fertur erga fœminam. Sic autem vocantur hæc, quia ex hinc proveniunt benedictiones pro omnibus mundis; & omnia benedictionem accipiunt.

757. וְכָל תִּיאוּבְתָּא דִּדְכוּרָא לְגַבֵּי נוּקְבָא הָכִי קָרִינָן לְהוּ דְּמִתַּמָּן נַפְקָא בִּרְכָן לְכֻלְּהוּ עָלְמִין וְכֻלְּהוּ מִתְבָּרְכִין׃

§.758. Hic locus vocatur Sanctum; & omnes sanctitates masculi illuc ingrediuntur, per illum gradum, de quo diximus.

758. הַאי אֲתַר אִקְרֵי קֹדֶשׁ וְכָל קָדָשִׁים דִּדְכוּרָא עָיְלִין תַּמָּן בְּהַהוּא דַּרְגָּא דְּאֲמִינָא׃

§.759. Omnes autem veniunt à Capite superno cranii masculi, è latete cerebri superni, ubi resident.

759. וְכֻלְּהוּ אַתְיָין מֵרֵישׁ עִלָּאָה דְּגוּלְגַּלְתָּא דִּדְכוּרָא מִסִּטְרֵי דְּמוֹחָא עִלָּאָה דְּשַׁרְיָין בֵּיהּ׃

§.760. Et hæc benedictio promanat per omnia membra corporis, usque ad illa, quæ vocantur Exercitus.

760. וְנָגִיד הַהִיא בִּרְכָא בְּכָל שַׁיְיפֵי גּוּפָא עַד אִינּוּן דְּאִקְרוּן צְבָאוֹת׃

§. 761. Et omnis ille defluxus qui profluit è toto corpore ibidem congregatur, & propterea vocantur Exercitus; quia omnes Exercitus superiorum & inferiorum ibidem egrediuntur.

761. וְכָל הַהוּא נְגִידוּ דְּאִתְנְגִיד מִכָּל גּוּפָא מִתְכַּנְשֵׁי תַּמָּן וְעַל אִקְרוּן צְבָאוֹת דְּכָל צִבְאוֹת דְּעִלָּאִין וְתַתָּאִין תַּמָּן נַפְקִין׃

§.762. Et ille defluxus in loco ubi congregatur & qui emittitur per illud fundamentum Sanctissimum, totus est albus: & propterea vocatur Benignitas.

762. וְהַהוּא נְגִידוּ בַּאֲתַר דְּאִתְכְּנִישׁ תַּמָּן שַׁרְיָין לֵיהּ בְּהַהוּא יְסוֹד קַדִּישָׁא כֻּלָּא חִוְורָא בְּגִין כַּךְ אִקְרֵי חֶסֶד׃

§.763. Ex illo Benignitas ingreditur in Sanctum Sanctorum: sicut scriptum est [*Psalm.* 133. *v.* 3.] *quia ibidem præcipit Dominus benedictionem (&) vitam usque in seculum.*

763. מֵהַהוּא חֶסֶד עָיֵיל לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים דִּכְתִיב כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם׃

§.764. Dicit R. Abba: vix finiit Lucerna sancta vocem *vitam*; & cessarunt verba ejus. Ego autem scribebam; & putabam me plura scripturum; sed nihil audiebam.

764. אָמַר רִ' אַבָּא לָא סַיֵּים בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא לְמֵימַר חַיִּים עַד דְּאִשְׁתַּכְּכוּ מִלּוֹי וַאֲנָא כָּתַבְנָא סָבַרְנָא לְמִכְתַּב טְפֵי וְלָא שָׁמַעְנָא׃

§. 765. Non autem elevabam caput meum, quia lumen erat nimium: & hactenus non potueram illuc respicere.

§. 766. Contremui igitur, & audiebam vocem, quæ exclamabat & dicebat: [*Prov.3.v.2.*] *Longitudinem dierum & annos vitæ*, &c.

§. 767. Audiebam vocem aliam: [*Psal.21.v.5.*] *vitam petit à te*, &c.

§. 768. Per totum illum diem ignis non recessit à domo, & nemo erat, qui appropinquaret ad eum: quia non poterant; lumen enim & ignis erant circa illum per totum illum diem.

§. 769. Procidebam autem in terram, & vociferabar.

§. 770. Cum igitur recessisset ignis, videbam lucernam sanctam, sanctum sanctorum, quod ablatus esset è mundo.

§. 771. Obvolutus autem jacebat in dextro suo latere, & facies ejus risum præ se ferebat.

§. 772. Surgebat autem R. Eleasar filius ejus, & acceptas manus ejus exosculabatur: Ego autem lingebam pulverem, qui sub pedibus ejus erat.

§. 773. Socii volebant plorare, sed non poterant loqui. Incipiebant tamen & flebant Socii, & R. Eleasar filius ejus procidebat ter, & non poterat aperire os suum:

§. 774. Postmodum exorsus dicebat: O Pater, O Pater, tres fuerunt, in unum redacti sunt.

§. 775. Nunc divagabuntur animalia: aves avolabunt & occultabunt se in foramina Maris magni: & socii omnes bibent sanguinem.

§. 776. Surgebat autem R. Chija in pedes suos & dicebat: Hactenus lucerna ancta curam nostri habuit [al. occupatus

765. לָא זַקִיפְנָא רֵישָׁאי דְנְהוֹרָא הֲוָה סַגִּי
וְלָא הֲוֵר יָכִילְנָא לְאִסְתַּכָּלָא אַרְהָכִי׃

766. אִזְדַעְזַעְנָא שְׁמַעְנָא קָלָא דְאִקְרִי
וְאָמַר אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְגוֹ׳׃

767. שְׁמַעְנָא קָלָא אַחְרָא חַיִּים שָׁאַל
מִמְּךָ וְגוֹ׳׃

768. כָּל הַהוּא יוֹמָא לָא אִפְסִיק אֶשָּׁא
מִן בֵּיתָא וְלָא הֲוָה מַאן דְמָטֵיה Cremonens. col.
לְגַבֵּיהּ דְלָא יָכִילוּ דִנְהוֹרָא 599.
וְאֶשָּׁא הֲוָה בְּסוֹחְרָנֵיהּ כָּל הַהוּא יוֹמָא׃

769. נָפִילְנָא עַל אַרְעָא וְגָעִינָא׃

770. בָּתַר דְאָזִיל אֶשָּׁא חֲמִינָא
לְבוֹצִינָא קַדִּישָׁא קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
דְאִסְתַּלֵּק מִן עַלְמָא׃

771. אִתְעַטֵּף שָׁכִיב עַל יְמִינֵיהּ
וְאַנְפּוֹי חַיְיכִין׃

772. קָם רִ׳ אֶלְעָזָר בְּרֵיהּ וְנָטִיל יְדוֹי
וְנָשִׁיק לוֹן וַאֲנָא לַחִיכְנָא עַפְרָא דִתְחוֹת
רַגְלוֹי׃

773. בָּעוּ חַבְרַיָּיא לְמִבְכֵּי וְלָא יָכִילוּ
לְמַלְּלָא שָׁארוּ בְּכִיָּה חַבְרַיָּיא וְרִ׳ אֶלְעָזָר
בְּרֵיהּ נָפַל תְּלַת זִמְנִין וְלָא יָכִיל לְמִפְתַּח
פּוּמֵיהּ׃

774. לְבָתַר פָּתַח וְאָמַר אַבָּא אַבָּא
תְּלַת הֲווּ חַד אִתְחֲזָרוּ׃

775. הַשְׁתָּא תָּנוּד חֵיוָתָא צִפְּרָאן
טָאסִין מִשְׁתַּקְעִין בְּנוּקְבָאן דְיַמָּא רַבָּא
וְחַבְרַיָּיא כֻּלְּהוּ שָׁתְיָין דְמָא׃

776. קָם רִ׳ חִיָּיא עַל רַגְלוֹי וְאָמַר
עַד הַשְׁתָּא בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא מִסְתַּכֵּל

fuit

fuit circa nos.] Jam tempus non superest aliud, nisi ut occupemur circa honorem ejus.

(סא משתדלא) עלן השתא לאו הוא ערן אלא לאשתדלא ביקריה.

§. 777. Surgebant ergo R. Eleasar & R. Abba, & imponebant ei vestem sepulchralem: (*&*) quis (*unquam*) vidit (*talem*) commotionem & mixtum affluxum Eruditorum? per totam autem domum ascendebant odores (*fragrantes.*)

777. קם ר׳ אלעזר ור׳ אבא · נטלו ביה בטירקא דסילקא · מאן חמא ערעורא וערבוביא דחברייא וכל ביתא הוה סליק ריחין.

§. 778. (*Tunc*) elevabant eum in feretrum; & nemo hæc servitia ei exhibebat, quam R. Eleasar, & R. Abba.

778. סליקו ביה בפוריא ולא אשתמש ביה אלא ר׳ אלעזר ור׳ אבא.

§. 779. Veniebant (*autem*) Lictores & milites de Caphar [Al. de Zippore & Taradæa: vel, Doctores & studiosi è pago,] & repellebant eos [*sive contumelia, juxta priorem sensum, sive majoris honoris causa, sensu posteriore.*]

779. אתו טריקין ומארי תריסין דכפר וטרדא ברו (סא דצפרי וטרדיא והוו.)

§. 780. Sed incolæ Maronææ iis reclamabant cum tumultu, quod putarent, eum ibidem non sepultum iri.

780. בני מרוניא) צווחין בקטירין דחשיבו דלא יתקבר תמן.

§. 781. Cum igitur efferretur lectulus sepulchralis; Ipse elevabatur in aërem, & Ignis flammabat ante eum.

781. בתר דנפיק פוריא הוה סליק באוירא ואשא הוה להיט קמיה.

§. 782. (*Et*) Vox audiebatur (*dicens:*) Ingredimini & venite & congregamini ad gaudia nuptialia R. Schimeonis. [*Jesch. 57. v. 2.*] *Ingredietur* (*cum*) *pace*, (*&*) *requiescent in cubiculis suis.*

782. שמעו קלא עולו ואתו ואתכנשו להילולא דרבי שמעון יבא שלום ינוחו על משכבותם.

§ 783. Cum inferretur in antrum (*sepulchrale*) audiebatur vox in antro: *Hic est ille Vir qui commovit terram, & tremere fecit regna.*

783. כד עאל למערתא שמעו קלא במערתא זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות.

§. 784. Quot libertates in cœlo reperiuntur hodie, propter te!

784. כמה בטרין ברקיע משתככין (סא משתכחין) ביומא דין בגינך דנא.

§. 785. Hic est ille R. Schimeon filius

785. ר׳ שמעון בן יוחאי דמאריה

Jochai, de quo Dominus ejus gloriatur quotidie. Beata est portio ejus supra & infra.

מְשְׁתַּבַּח בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא · זַכָּאָה חוּלָקֵיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא·

§. 786. Quot thesauri summi reservati sunt ipsi!

786. כַּמָּה גְּנִיזִין עִלָּאִין מִסְתַּמְּרִין לֵיהּ·

§. 787. De ipso dictum est [*Dan.* 12. *v.* 13.] *Et tu vade ad finem, & requiesces, & stabis in sorte tua in fine dierum.*

787. עֲלֵיהּ אִתְמַר וְאַתָּה לֵךְ לַקֵּץ וְתָנוּחַ וְתַעֲמוֹד לְגוֹרָלְךָ לְקֵץ הַיָּמִין׃

Huc usque

Synodus Sancta minor.

׃עַד כַּאן הָאִדְּרָא קַדִּישָׁא זוּטָא׃

